

જેહાંગીર બી. કરાણીવાળાં

નવો કપની

તમામ ખોરદેહ અવસ્તા.

(જોડાઅક્ષર સાથની)

અવેમ, યથા, પાંચે મેહ, સર્વ ન્યાએશો, ચાર પતેત, બાબો, દુવા, નીરગો,
મરદુમોની યાદ માટે બાણવાનો કરદો, ફરેશી, ફરેવરદેગાનના પાક દિવસોમાં
પઠવાના ફરામરઓદના હા તથા ગાથાના પાંચે હા, ત્રીસે રાજની
સેતાયસ તે ઉપરાંત એક નામાંકીત ફારસી રહોલરે સુધારેલી

છત્રીસ મુનાબત સાથનું

સર્વે બંદગીના સાર અને મુનાબતોના તરબુમા સાથનું

તમામ બંદગીનું સંપર્ણ પુસ્તક

વિદ્વાન પ્રો. જલ્લનર તથા વિસ્થરગર્હનાં પુસ્તકો સાથે
બારીકીથી તપાસી, અનેક સંધિઓથી ચુટી
કહાડેલી ઉપયોગી નોટ્સ આપી છે.

પ્રગટ કરનાર.

જેહાંગીર બી. કરાણીના છોકરાઓ,

પુસ્તકો વેચનાર, પ્રગટ કરનાર તથા છાપનાર,

૨૨૦-૨૨, વોરા બજાર, કોટ, મુંબઈ.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૫૪૦૫ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ તમામ જોરદેર અમસ્તી

વિષય ૫૮૪૫૩:૨

નેમો જરથુશ્ટ્રહે સિપંતામહે
અપઓને ક્વષેએ.

અશેા સિપતમાન જરથોસ્તના
ક્રૌહરને નમાજ હોજો.

ઉશ્તા-નો જતો આશ્રવ
યો સ્પિતામો જરથુશ્ત્રો.

શુકાના ! આપણે માટે એક અથોરનાન પેદા થયો છે, જે
સ્પિતામાને જરથોશ્ત છે.

નેમો વોહુ, નેમો વહિરતેમ જરથુશ્ત્ર ગએથાબયો.

(સરોશ ચસ્ત હાદોખત ૬. ૧.)

અય જરથુશ્ત્ર, આ દુન્યાનાં લોક માટે બંદગી સારી (છે).
બંદગી સૌથી સરસ (છે.)

જેહાંગીર બી. કરાણીવાળી

નવી દપની

તમામ ખોરદેહ અવસ્તા.

(જોડાચક્ર સાથની)

અવેશ, યથા, યાંચે મેહ, સર્વ ન્યાએયો, ચાર પતેત, બાલો, દુવા, નીરંગો,
મરકુમોની યાદ માટે બજવાનો કરદો, ફરેદી, ફરવરદેમાનના પાક દિવસોમાં
પદવાના ફરામરઓદના હા તથા આયાના યાંચે હા, ત્રીસે રોજની
સેતાયસ તે ઉપરાંત એક નામાંકીત ફારસી રકોલરે સુધારેલી

છત્રીસ મુનાબત સાથનું

સર્વે બંદગીના સાર અને મુનાબતોના તરબુમા સાથનું

તમામ બંદગીનું સંપર્ણ પુસ્તક

વિદ્વાન પ્રો. જહાનર તથા વેસ્ટરગાર્ડનાં પુસ્તકો સાથે
બારીકીથી તપાસી, અનેક સાંધણીથી ચુટી
કહાડેલી ઉપયોગી નોટ્સ આપી છે.

પ્રગટ કરનાર

જેહાંગીર બી. કરાણીના છોકરાઓ,
પુસ્તકો વેચનાર, પ્રગટ કરનાર તથા છાપનાર,
૨૨૦-૨૨, વોરા બજાર, કોટ, મુંબઈ.

મધ્યમ વિદ્યાપીઠ મંથાલ
અમદાવાદ ૧૫૪૦૫
મજરાતી ગ્રંથીસાઈટ-સંગ્રહ દીખાઓ.

હજારો હજાર શુકાના તે પાક દાદાર અહુરમજદની બનાબમાં કરવાની અમે કમતરીન સેવકોની ફરજ છે, કારણ કે આ પાક કેતાબ પ્રગટ કરી જરથોસ્તી શીરકોની એક વધુ સેવા બજાવવાની અમને ઠીક મળી છે.

પાક શુલંદ જરથોસ્તી ધર્મની માથવાણીના એજમતી કલામોનીજ બરકતથી હજારો હાદિશાઓ ખમ્મા છતાં જરથોસ્તી શીરકો નામના સાથે આજે કાયમ રહ્યો છે, તેમજ માથ-વાણીના પાક કલામો અથોરનાન ટોળાની જેહમતથીજ કાયમ રહ્યા છે.

ભાષાશાસ્ત્ર અને વ્યાકરણના કાયદાથી ધણા થોડાક કાંધક દરજ્જે માહિતગાર હતા, તેવે સમયે યુરોપના વિદ્વાનોએ જંદ અવસ્તાનો અભ્યાસ કરી ધણુંક અજવાળું નાખ્યું હતું. આપણી કોમના વિદ્વાન સ્કૉલર મહુમ ખુરશેદજી રસ્તમજી કામાજીએ ઉલટ લખ યુરોપ તરફની અવસ્તા ભાષાની શોધ-ખોળનો અત્રેના વિદ્વાનોમાં ફેલાવો કરવાનો ધણો ઉત્તમ પ્રયાસ કીધો, જેની બરકતથી મહુમ વિદ્વાનો એ. કાવસજી એદલજી કાંગા, એ. શહેરીયારજી દાદાભાઈ ભર્યા, એ. તેહેમુરસ્પ દી. અંકલેશ્વરીયા એ. એદલજી કેરશાસ્પજી આંટયાજી, વિગેરે અવસ્તાના અભ્યાસ કરવામાં ગુથાયા અને અવસ્તાનાં સાહિત્ય બાબે ઘણી મહાન સેવા બજાવી ગયા અને તેજ મુજબ હાલના સ્કૉલરોમાં ડૉ. સર જીવનજી જ. મોદી, એ. બમનજી મશરવાનજી ધાબર, મી. બહેરામગોર તેહેમુરસ્પ અંકલેશ્વરીયા, મી. ખોદાખશ એ. ખુનેગર, પ્રૉ. એરય તારાપોરવાળા, દસ્તુર સાહેબ દારાબ દસ્તુર પેશોતનજી સંજાણા, મી. સોરાબજી જ. બલસારા, એ. શીરોઝ શા. મસાની વિગેરે અવસ્તા ભાષાની અને માથવાણીની ચાલુ સેવા બજાવવામાં મશગુલ છે, એ જરથોસ્તી અવસ્તા-સાહિત્ય માટે એક ખુશનસીબી છે.

અવસ્તા-સાહિત્યમાં સર્વથી મહાન સેવા બજાવવા માટે મહુમ રહ-શાદ એ. કાવસજી એદલજી કાંગાની સેવા વગર શકે ધણીજ અગત્યની અને કોમને બેહદ ઉપકારમાં નાખનારી છે, કારણ કે શુધ્ધ જોડાઅક્ષર સાથની જોડણીની કેતાબો તેના બોલે બોલના તરજુમા, વ્યાકરણના કાયદાને આધારે અવસ્તા ભાષાની ધણીક ઉપયોગી નોટ્સો સાથે લખી જે સંપુર્ણ ત્રણ વાદ્યુમો ખોરદેહ અવસ્તા-યસ્ત અને ગાથાનાં બાહેર પાડ્યા ઉપરાંત યજ્ઞસ્ત્ર અને વંદીદાદના તરજુમા કરી ગયા છે, અને અવસ્તાની ડીક્ષનરીઓનું મહાન કામ બજાવી ગયા છે તે સેવા માટે ખર્ચ પુછે તો જરથોસ્તી કોમે એ મહાન સેવા બજાવનાર મહુમની જેટલી જોષએ એટલી કદર કીધી નથી. આ મુજે મહોડેની અમૂલ્ય સેવા બજાવનાર મહુમ એરવદની યોગ્ય યાદગારી જેવું કાંઈ ધરખમ થયું નથી એ દિલગીરીની વાત છે

હાથમાં જરથોસ્તી શીરકામાં જોડા-અક્ષર સાથની શુધ્ધ પદની બંદગી કરવાની હિલ્લે દેલાઈ છે અને સંપૂર્ણ બંદગીનું એવું બેથું પુસ્તક મળતું નહીં હોવાથી બની શકે એટલાં કિફાયત દામમાં સંપૂર્ણ બંદગીનાં શુધ્ધ પદની તમામ ખોરદેહ અવસ્તાની કોમ તરફની ચાલુ માંગણી હોવાથી જાણીતા અવસ્તા-સ્કૉલરોની દેખરેખ હેઠળ આ પાક કેતાબ જરથોસ્તી શીરકાની સેવામાં રજુ કીધી છે.

જરથોસ્તી ધર્મ ઉપર યુરોપના તેમજ અત્રેના અનેક વિદ્વાનો તરફથી અજવાળું નાખનારાં ધણાંક પુસ્તકો પ્રગટ થયાં છે, જેમાંથી ખાસો આમને ઉપયોગી થઈ પડે એવી ધણીક નોટ્સો આ કેતાબમાં જોવામાં આવશે. આ નોટ્સનો સંગ્રહ કરી આપવામાં જે એકમાર્ગી અવસ્તા-અભ્યાસી સાહેબે અમને મદદ કીધી છે તેનો આભાર માનવાની અમારી ફરજ છે; તેમજ જે સાહેબોની કેતાબોની મદદથી નોટસ લખાઈ છે, તે સર્વેનો આભાર માન્યે છીએ.

મુનાબતો બામે અમે એક એકાંત નામાંકીત પર્શ્યન-સ્કૉલરના બારે આભારી છીએ, જેઓએ બારે મહેનત લઈ સર્વે મુનાબતો સુધારી છે. મજકુર મુનાબતોના તરજુમા ઉપર દેખરેખ રાખવા માટે બીજા એક ઇરાની ગ્રહસ્થ જેઓ પણ પંકાયલા નામાંકીત સ્કૉલર છે તે સાહેબે અમને ધણી મદદ કીધી છે. દરેક મુનાબતોના સંપૂર્ણ તરજુમા આપ્યાથી પહોંડનારની ઉપર કાંઈક સારી અસર નિપજાવશે તે અમારી મહેનતને જથ્થા મળ્યો સમજીશું.

શુદ્ધ જોડણીની પાક કેતાબ પ્રગટ કરવાની આ અમારી પહેલીજ કોશિશ હોવાથી, એમાં જે કાંઈ ખામી નજરે પડે તે દરચુજર કરવાની અરજ છે. આ પાક કેતાબની હવે પછીની આવૃત્તિમાં તે સર્વે દુર કરવાની દરેક કોશિશ કરીશું.

આ પાક કેતાબની કીમત ધણીજ કીફાયત રાખી છે, અને માથનાણીનાં પાક પુસ્તકો બની શકે એટલી કીફાયત કીમતેજ પ્રગટ કરવાની અમારી હંમેશની રીત મુજબ બાહર પાડતાં ઉમેદ રાખીશું કે આ અમારા અદના પ્રયાસને ધર્મ જરથોસ્તી સાહેબો પોતાના હંમેશના આશ્રયની નવાજેશ કરશે.

અવસ્તાનાં પુસ્તકો આજ સુધી જેટલાં આ કમતરીત સેવકો તરફથી પ્રગટ થયાં છે, તે ખાસોઆમ તરફની ખરીદીના ટેકા શિવાય, કોઈબી શ્રીમતો યા શેકયાઓ તરફની પૈસાની મદદ વિના બાહર પડે છે, છતાં તે બની શકે એટલા કિફાયત દામેજ સેવકો તરફથી બહાર પડે છે, અને અમારી ખાતરી છે કે આ પવિત્ર કેતાબને પણ ખાસોઆમ જરથોસ્તી સાહેબો પુરતો ટેકો અને આશ્રય આપશેજ.

મુ'બાઇ:

રોજ અસફનદારમદ અમશાસ્પંદ,
માહ અસફનદારમદ અમશાસ્પંદ,
સને ૧૨૬૯ યજ્ઞદેજદી.

કમતરીત સેવકો,

જેહાંગીર બી. કરાણીના છોકરાઓ.

આ પાક કેતાબ માટે અવસ્તા રફોલરોનાં મત.

- મુ'બદ, તા. ૧૨-૮-૩૦

મેશર્સ જેહાંગીર બી. કરાણીના છોકરાઓ,

મુ'બદ.

“તમામ ખોરદેહ અવસ્તા”નું પુસ્તક જે તમેએ હાલમાં બહાર પાડ્યું છે તે તપાસી જોતાં માલમ પડે છે કે આગળ એવાં તમે તરફથી બહાર પડેલાં પુસ્તક ઉપર એમાં ધણેજ આવકારદાયક સુધારો તેમજ વધારો જોવામાં આવે છે. આ પુસ્તકમાં જોડાક્ષરો સહિત શુદ્ધ લીપીમાં સુંદર ટાઇપથી તમામ બંગલીઓ છપાઇ છે, તે આગળાં દ્વિતર ઉપર બેશક પહેલો સુધારો છે. દરેક બહુતરને છેડે બંગલીનો જે સાર આપવામાં આવ્યો છે તે બહુનારને શું બણે છે અને શું બંગલી કરે છે તેનો ભાસ આપવાને મદદગાર થઇ પડશે એમાં સંદેહ નથી. વળી અવસ્તાઈ વિષેશ નામો તેમજ બીજા શબ્દોના નોટસોમાં આપેલા વિગતવાર ખુલાસાઓ પણ તેટલાજ આવકારદાયક છે. પુસ્તકને છેડે ૩૬) મુનાજતો તેના કવિતાઈ ડાનુનોને આધારે સુધારીને આપવામાં આવી છે—કે જેમ થયલું આગળી કાઠપણુ એવી ચોપડીઓમાં માલમ પડ્યું નથી—તેમ કરીને તમેએ એક મોટી સેવા બજાવી છે અને વળી ફારસીથી બેનસીય રહેલાઓને માટે આ તમામ મોનાજતોનો શબ્દરાતીમાં તરજુમો આપ્યો છે તે આ પુસ્તકનો એક અગત્યનો ભાગ છે. પોતાની બંગલીને છેડે, બહુનાર જ એકાદ બે એવી મોનાજતો બણી તેમાં ધર્મ—નીતિનું શું શિક્ષણ સમાયલું છે તે ઉપર વિચાર કરશે તો તેથી બહુનારનાં મનને દરરોજ કાંઈને કાંઈ પુણીકારક ખોરાક મળ્યા વગર રહેશે નહીં.

હરેક વખતે કાંઈને કાંઈ સુધારા વધારા સાથે તમે ભાઈઓ આવાં પુસ્તકો બહાર પાડો છો તેને માટે પારસી કામ તમેને દીલોજનથી મુબારકબાદી આપ્યા વિના રહેશે નહીં.

સેવક,

અમનજી નશરવાનજી ધાલર.

પ્રો૦ એરથ જેહાંગીર તારાપોરવાળા, બી. એ. નુ મત.

—::—

મહુમ જેહાંગીર બી. કરાણીના છોકરાઓ તરફથી પ્રગટ થતાં આપણાં ભણતરોનાં પુસ્તકો તમામ જરથેસ્તી આલમમાં ગુનીનાં થઇ પડ્યાં છે અને એ ભાષાઓએ વરસો વરસ આપણી હાજતોને અનુસરી ક્રેતાઓ બહાર પાડવામાં ખરેખર આપણા ધર્મની વિશેષ સેવા બજાવી છે. આગલા જમાનાનાં અવસ્તાનાં પુસ્તકોમાં અવસ્તા શબ્દોનો ખરા ઉચ્ચારો અપાતા ન હતા. એની પેહેલે હું 'ધાર' છું કે મહુમ ઉસ્તાદ કાવસજી કાંગાએ કરી હતી. એટલું તો ખરું કે કાંગાજીનાં પુસ્તકો પછી અવસ્તા ભણતરનાં પુસ્તકો શુદ્ધ ઉચ્ચારો દેખાડનારાં હોવાં જોઇએ એવી માંગણી વધુ પ્રમાણમાં થવા લાગી; અને એને પુગી વળવા આપણા કરાણી બીરાદરોએ તારીફ લાયક પ્રયાસો કર્યા છે. સાથે સાથે ભણતરોનો ટુંક સાર પણ જણવાની ખાડેશ વધતી ગઇ અને તેને પણ પુગી વળવા આ બીરાદરોએ કાળજી રાખી છે.

આ આવૃત્તિ એમની આજના જમાનાને બરની (૫૪૬૪૨૨ સને ૧૩૦૦ ને બરની) થઇ છે. એમાં જોડાક્ષરો વાપરવામાં આવ્યા છે અને ભણતર બનતાં સુધી તદ્દન શુદ્ધ કરવાની તજવીજ થઇ છે, કાગેલ અબ્યાસીઓએ મહીનાઓ સુધી એ તપાસી સુધારવાની કાળજી કરી છે. પ્રો. ગેડડનરના ટેક્સ્ટનો આધાર મુખ્ય લેવામાં આવ્યો છે અને ખરેખર શુદ્ધ ઉચ્ચારની સંપૂર્ણ ખોરદેહ, અવસ્તા આપણી સમક્ષ ધરવામાં આવી છે. આ માટે આપણા કરાણી બીરાદરોને કામ તરફથી ધન્યવાદ ધટે છે.

દરેક ભણતરનો સાર તથા લગભગ દરેક પાને આપેલી 'પ્રુટનોરો' આ આવૃત્તિની ખાસ ખુબી છે. એ "નોટસ" સાધારણ વાંચનારને તેમજ અબ્યાસીઓને પણ મદદરૂપ થઇ પડે એવી છે. એનાથી આ ચોપડીનું ઉપયોગીપણું જરૂર વધે છે.

મુસ્કેલ ગાથાના લખાણોમાં દરેક ફકરાનો સાર આપવામાં આવ્યો છે અને એથી પુસ્તક વધુ લાલકારી બન્યું છે.

વળી ૪૬ મોનાજતોનો પણ સમાવેશ થયો છે એથી મહુજ ખુશીની વાત છે. આપણાં ધાર્મિક સાહિત્યમાં મોનાજતો પણ ઉપયોગી છે અને એ મુજબનો સંગ્રહ ધણો આવકારદાયક લેખાય.

ખોદા આપણા નેક કરાણી બીરાદરોને હજીએ વધુ કામોપયોગી કામો કરવા શક્તિ બક્ષે અને હજી એવાં અનેક ધાર્મિક પુસ્તકો એમના તરફથી પ્રગટ થાય !

રોજ આદર,
માહ અરપન્દારમદ,
સને ૧૨૯૨.

એરથ જેહાંગીર તારાપોરવાળા,

પ્રિન્સીપલ, શેઠ મ. ફ. કામા અથોરનાન ઇન્સ્ટીટ્યુટ, અધેરી.

આ પાક કેતાબ તૈયાર કરવામાં નીચલાં પુસ્તકોની મદદ
 લીધી છે અને તે સર્વે ગ્રંથકર્તા સાહેબોનો ભાર
 આભાર માનવાની જામારી ફરજ છે.

પ્રો. ગેલનરનો અવસ્તા ટેક્ષ્ટ

પ્રો. વેસ્ટગાર્ડનો " "

મહુમ એ. કાવસજી એદલજી કાંગાજીનાં સર્વે પુસ્તકો.

જશન કમીટી તરફથી પ્રગટ થયેલી અવસ્તા.

મીં શીરોજ શા. મસાનીની સીરીઝ.

(આ કેતાબમાં આવેલી નોટ્સો માટે ઉપલા ઉપરાંત નીચે
 જણાવેલા સાહેબોનાં પુસ્તકોની મદદ લીધી છે.)

મહુમ એ. તેહમુરસ્પ દી. અંકલેશ્વરીયા.

મહુમ એ. શહેરીયારજી દાદાભાઈ ભટ્ટચા.

હોં સર જીવનજી જ. મોદી બી, એ.

હોં મીલ્સની ગાથા—

મહુમ ખ. રૂ. કામાજીનાં પુસ્તકો તેમજ અવસ્તાનાં અનેક
 બીજાં પુસ્તકો.

ઉચ્ચાર સંબંધી સૂચના.

(૧) પાછળનાં અક્ષરમાં જે જે બોલોની નીચે (૧) ખોડા-અક્ષરનું ચિન્હ લખાયું હોય તે બોલોનો ઉચ્ચાર ખોડા યાને તેની પછી અ બોલ્યા વિના પહોંચેલાં લખેલા તરીકે અર્થેમ, નર્શી, હજમંદરેમ.

(૨) જે બોલોને ખોડા કરવામાં નહીં આવ્યા હોય તેની પાછળ અ બોલતા હોઇએ તે મુજબ ઉચ્ચાર કરવો. જેમ કે અહુર મજદ લાં અહુરમાં ૨ પાછળ અ બોલતા હોઇએ તે મુજબ ઉચ્ચાર થવો જરૂરનો છે.

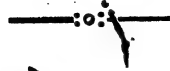
(૩) જે બોલોની ઉપર ~ આ મુજબ ચંદ્રકોરની નિશાની હોય તેનો ઉચ્ચાર 'ઘોડ' મુજબ પહોંચો કરવો. ઝોઝેમ, હુઝોમ, વોડિર, વિગેરેમાં હોમ (Home) મુજબ નહીં પણ કોલ (call) મુજબ પહોંચો ઉચ્ચાર કરવો.

(૪) જ ની નીચે એક ઝીણું મીંડું મુકી જ કીધો હોય તેનો અંગ્રેજી Z મુજબ ઉચ્ચાર કરવો, જેમ કે જરથુસ્ત્ર તેનો ઉચ્ચાર Zarathushtra કરવો. વળી જ ની નીચે ત્રણ મીંડાં આપી જ હોય ત્યાં Azure બોલમાં ઝ નો ઉચ્ચાર થાય છે તે મુજબ કરવો.

(૫) અવસ્તા ભાષાની રચના મુજબ ડ (અંધહ) લખાવો જોઇએ પણ હયાં તેને બદલે માથે મીંડું આપી મેનંધહા, -વચંધહા મુજબ આપ્યા છે.

(૬) બે યા ત્રણ બોલોની વચ્ચે કાપો હોય તે સમાસ યાને સાથે વાંચવા જેમ કે પેરેથૂ-ક્રાકાંમ, આધૂ-ક્રાધિનાંમ.

સાં કળી યું.

પાક દાદાર અહુરમજ્દનાં ૧૦૧ નામો	૧૭-૨૦
અપેમ વોહ	૧
અહુનવર (યથા અહુ વધરયો)	૨
નીરંગ આખેજર લેવાની	---	...	૩
કેમ ના મજ્દા	૩
નીરંગ કુસ્તી બાંધવાની	૪
જસ મે અવંધહે મજ્દ...	૬
પાંચો ગેહ જુદી જુદી પઢવાની	૭
સરોશ બાજ	૮
અહામ રએસ્ત	૧૦
હજંધરેમ	૧૦
જસ મે અવંધહે મજ્દ	૧૧
કેરકેહ મોજ્દ	૧૧
હોશબામ	૧૨
હાવન ગેહ	૧૫
રપિથવન ગેહ	૧૭
ઉજરન ગેહ	૧૯
અધવિસ્ત્રેમ ગેહ	૨૧
ઉપહિન ગેહ	૨૪
ખોરશેદ નીઆએશ	૨૫
મેહેર નીઆએશ	૩૨
દોઆ વીરપ હુમત	૩૬
દોઆ નામ સેતાયશને	૩૭
નમસ્કાર ચાર દિશાનો	૩૯
માહ બોખ્તાર નીઆએશ	૪૦
અરદી સૂર નીઆએશ	૪૩
આતશ નીઆએશ	૪૯
પતેત અવસ્તાની	૫૬
પતેત પશેમાની	૫૭

અંક.

પતેત રવાનની નૈયતે પઢવાની	૬૬
પતેત ધરાની રવાનની નૈયતે પઢવાની	૭૩
શુભરેલાની યાદને માટે ભણવાનો (સ્તુતિનો) કરદો	૮૩
ગાથા ગાહામ્બરના પાંચ દીવસોમાં પઢવા માટેનો (સ્તુતિનો) કરદો ૪૦૭ માં પેજ પર છે.	
નમસ્કાર ચેરાગનો	૮૮
નમસ્કાર મુક્તાદનો	૮૯
નમસ્કાર દોષમાનો	૮૯
નમસ્કાર પરવતનો	૯૦
નમસ્કાર પાણીનો	૯૦
નમસ્કાર ઓરવરનો	૯૦
બાજ અષેમ વોહ ૧૨૦૦ પઢવાની	૯૧
બાજ ચથા અહ વધરયો ૧૨૦૦ પઢવાની	૯૨
બાજ ખોઆખ કરવાની	૯૪
બાજ ખોઆખથી ઉઠ્યા પછી કરવાની	૯૪
બાજ જમવાની	૯૫
બાજ પીશાખ તથા હાજત જતી વખતે પઢવાની	૯૫
દીનનો કલમો	૯૬
દોઆ તનદરેસ્તી	૯૭
ત્રીસ રોજનાં નામ	૯૮
બાર મહીનાનાં નામ	૯૯
પાંચ ગાર્થાનાં નામ	૯૯
ગાથાના પાંચ દહાડા નીચે મુજબ રોજનાં નામ લેવાં	૯૯
વરસના ૭ ગાહામ્બરને લગતી વિગત	૧૦૦
બાર મહીનાનાં જન્મનોની ખીના	૧૦૦
સાત હમકારનાં નામ	૧૦૩
હમાયસ્તનાં ૧૨ ફરેસ્તાઓનાં નામ	૧૦૩

યસ્તો :-

હોરમજદ યસ્ત	૧૦૪
હોરમજદ યસ્તની નીરંગ	૧૧૨
મહોદી હપ્તન યસ્ત	૧૧૨
નાની હપ્તન યસ્ત	૧૨૩
અરદીમેહસ્ત યસ્ત	૧૨૪

સફે.

અરદીબેહેસ્ત યસ્તની નીરંગ	૧૨૬
ખોરદાદ યસ્ત	૧૩૦
આવાં યસ્ત	૧૩૩
ખોરશેદ યસ્ત	૧૬૮
માહ યસ્ત	૧૭૦
તીર યસ્ત	૧૭૩
જોશ યસ્ત	૧૮૮
મેહેર યસ્ત	૧૯૭
સરોશ યસ્ત હાદોખત	૨૪૧
સરોશ યસ્ત હાદોખતની નીરંગ	૨૪૭
સરોશ યસ્ત વડી	૨૪૮
સરોશ યસ્ત વડીની નીરંગ	૨૫૭
રશ્ને યસ્ત	૨૫૯
ફરવરદીન યસ્ત	૨૭૬
રવાનની નૈયતે સતુમના કરદા સાથે ભણુવાની ફરવધી	૩૦૪
ખંહેરાંમ યસ્ત	૩૦૯
રામ યસ્ત	૩૨૬
દીન યસ્ત	૩૪૦
અશીશ્વવંધ યસ્ત	૩૪૬
આસ્તાદ યસ્ત	૩૫૮
જમ્યાદ યસ્ત	૩૬૧
મોટી હોમ યસ્ત	૩૭૯
મોટી હોમ યસ્તની નીરંગ	૩૮૬
નહાની હોમ યસ્ત	૩૮૯
નહાની હોમ યસ્તની નીરંગ	૩૯૦
વનન્ત યસ્ત	૩૯૧
વનન્ત યસ્તની નીરંગ	૩૯૩
સીરોજ યસ્ત	૩૯૪
માથાના પાંચ દિવસો માટે મરહુમોની યાદ માટે ભણુવાનો કરદો	૪૦૭
અવસ્તામાં નેક દોઆઓ	૪૧૨
એક ખરા અને દિનદાર જરથોસ્તી તરીકેનું “અવસ્તામાં એકરારનામું”	૪૧૩
આફ્રીન પેગમ્બર જરથોસ્ત	૪૧૪

સંદે.

નીઆએશ તથા ચસ્ત ભણ્યા પછી બાણવાની નીરંગ	૪૧૬
જેને ખવસ્તા વાંચતાં અને પઢતાં નહીં આવડે તેને અહુનવર
પઢવા ફરમાવેલા છે તેની વીગત/	૪૧૭
જુદાં જુદાં કારણસર “અહુનવર” પઢવાનાં ફરમાનની વિગત	૪૧૭
દાદાર અહુરમજ્દની નમાજ	૪૧૮
બ નામે યજ્ઞદ...	૪૨૧
સેપાસે અકેનારેહ	૪૨૮
નામે-ખાવર	૪૨૯
ચિથ્રેમ જુયાદ	૪૩૨

ત્રીસે રોજની સેતાયશ:—

દાદાર અહુરમજ્દની સેતાયશ	૪૩૫
ખેહુમન રોજની સેતાયશ...	૪૩૬
અરદીખેહેસ્ત રોજની સેતાયશ	૪૩૭
શહેરેવર રોજની સેતાયશ	૪૩૮
સ્પંદારમદ રોજની સેતાયશ	૪૩૯
ખુરદાદ રોજની સેતાયશ	૪૩૯
અમરદાદ રોજની સેતાયશ	૪૪૨
દુએ-પ-આદર રોજની સેતાયશ	૪૪૪
આદર રોજની સેતાયશ	૪૪૫
આવાં રોજની સેતાયશ	૪૪૬
ખુરશૈદ રોજની સેતાયશ...	૪૪૭
મોહેર રોજની સેતાયશ	૪૪૮
તીર રોજની સેતાયશ	૪૪૯
ગોશ રોજની સેતાયશ	૪૫૧
દુએ-પ-મહેર રોજની સેતાયશ	૪૫૨
મેહેર રોજની સેતાયશ	૪૫૩
સરોશ રોજની સેતાયશ	૪૫૫
રશને રાસ્ત રોજની સેતાયશ	૪૫૭
ફરવરદીન રોજની સેતાયશ	૪૫૮
ખેહુશમ રોજની સેતાયશ	૪૬૦
રામ રોજની સેતાયશ	૪૬૧
જુયાદ રોજની સેતાયશ	૪૬૩

સફે.

દ્વ્યે-પ-દીન રોજની સેતાયશ	૪૬૪
દીન રોજની સેતાયશ	૪૬૫
અપીશવંધ રોજની સેતાયશ	૪૬૬
આસ્તાદ રોજની સેતાયશ	૪૬૮
આસમાન રોજની સેતાયશ	૪૬૮
જમયાદ રોજની સેતાયશ	૪૬૯
મારેસ્પંદ રોજની સેતાયશ	૪૭૦
અનેરાન રોજની સેતાયશ	૪૭૧

ગાથા:—

ક્રાત્રઐતનો હા-યજ્ઞશનેનો ૨૦ હા	૪૭૩
અહુનવદ ગાથાના હા	૪૭૫
ઉક્તવદ ગાથાના હા	૫૦૮
સ્પેન્તોમદ ગાથાના હા	૫૨૮
વૌહુ-દૌથ ગાથાના હા	૫૪૦
વહિસ્તોષ્ત ગાથાનો હા	૫૪૮
ગુજરનારને સંજોગવાની બીના	૫૫૩
ઘેહસારણાની બાજ	૫૫૪
મુનાબત. ઉચ્ચારને લગતી સમજણ.					૫૫૬

બેતોવાળી મુનાબત.

મુનાબત ૧ લી દસ્તુર મુદ્દા શીરોઝ બિન મુદ્દા કાઉસની	૫૫૭
મુનાબત ૨ જી દસ્તુર મુદ્દા શીરોઝ બિન મુદ્દા કાઉસની	૫૬૬
મુનાબત ૩ જી દસ્તુર મુદ્દા શીરોઝ બિન મુદ્દા કાઉસની	૫૭૦
મુનાબત ૪ થી દસ્તુર મુદ્દા શીરોઝ બિન મુદ્દા કાઉસની	૫૭૬
મુનાબત ૫ મી દસ્તુર એરચજી સો. મેહેરજીરાણાની	૫૭૭
મુનાબત ૬ ઠી દસ્તુર એરચજી સો. મેહેરજીરાણાની	૫૮૪
મુનાબત ૭ મી દસ્તુર શહેમદ મલેકશાહની	૫૮૬
મુનાબત ૮ મી દસ્તુર જામ:સ્પજી આશાજીની	૫૮૮
મુનાબત ૯ મી દસ્તુર દારામ પાહાલનની	૬૦૪
મુનાબત ૧૦ મી દસ્તુર શાપુરજી માનેકજી સંજાણી	૬૦૬
મુનાબત ૧૧ મી દસ્તુર જરથોશ્ત બેહેરામની	૬૦૮
મુનાબત ૧૨ મી દસ્તુર જરથોશ્ત બેહેરામની	૬૦૯

સફ.

મુનાબત ૧૩ મી દસ્તુર જરથોશ્ત બેહેરામની	૬૧૦
મુનાબત ૧૪ મી દસ્તુર જરથોશ્ત બેહેરામની	૬૧૩
મુનાબત ૧૫ મી દસ્તુર દારાબ હોર્મઝદીયારની	૬૧૬
મુનાબત ૧૬ મી બેહેદીન મુલ્લા રસ્તમ બિન એસફદીયારની	૬૨૧
મુનાબત ૧૭ મી દસ્તુર જમશેદજી જમારપજીની	૬૨૪
મુનાબત ૧૮ મી દસ્તુર દારાબ પાહાલનની	૬૨૯
મુનાબત ૧૯ મી દસ્તુર જમશેદજી જમારપજીની	૬૪૧
મુનાબત ૨૦ મી દસ્તુર દારાબ હોર્મઝદીયારની	૬૫૮
મુનાબત ૨૧ મી દસ્તુર મીનોચેહેર એદલજી જમારપ આશાની	૬૬૫
મુનાબત ૨૨ મી દસ્તુર મુલ્લા શીરોજીની	૬૭૫
મુનાબત ૨૩ મી દસ્તુર જમશેદજી જમારપજીની	૬૭૭

ઘઝલ રૂપી મુનાબત.

મુનાબત ૨૪ મી દસ્તુર મુલ્લા શીરોજીની	૬૭૯
મુનાબત ૨૫ મી દસ્તુર મુલ્લા શીરોજીની	૬૮૦
મુનાબત ૨૬ મી દસ્તુર દારાબ પાહાલનની	૬૮૧
મુનાબત ૨૭ મી દસ્તુર શાપુરજી સંજીવણીની	૬૮૪
મુનાબત ૨૮ મી	૬૮૬
મુનાબત ૨૯ મી	૬૮૭
મુનાબત ૩૦ મી	૬૮૮
મુનાબત ૩૧ મી	૬૮૮

શાએરોની મુનાબત.

મુનાબત ૩૨ મી	૬૮૯
મુનાબત ૩૩ મી	૬૯૧
મુનાબત ૩૪ મી	૬૯૨
મુનાબત ૩૫ મી	૬૯૩
મુનાબત ૩૬ મી	૬૯૫

આશીરવાદ તનહરસ્તી ... ૬૯૬

દહાડો અને રાત મળીને પાંચ ગેહ ગણાય છે અને તે પાંચ ગેહનો વખત નીચે પ્રમાણે છે:-

હાવન ગેહ—આમદાદર્મા ઝઝકલું થાય ત્યારથી બપોરના બાર વાગ્યા સુધી.

રપિથવન ગેહ—બપોરનાં બાર વાગ્યાથી સાંજનાં ત્રણ વાગ્યા સુધી

ઉજરન ગેહ—બપોરના ત્રણ વાગ્યાથી સાંજની વખતે આસમાન ઉપર સેતારા દેખાઈ શકાય ત્યાં સુધી.

અધવિસ્તુદ્રેમ ગેહ—સાંજે સુય^૧ આથમતાં રાત પડે ત્યારથી તે મધરાતનાં બાર વાગ્યા સુધી.

ઉશહેન ગેહ—રાતના બાર વાગ્યાથી સવારમાં આમદાદ થાય ત્યાં સુધી.

હોશખામ આમદાદથી સવારના ઝઝકલું થાય ત્યાં સુધી બહુવી.

ફરવરદીન મહીનો અને અહુરમઝદ રોજથી તે મહેર મહીનો ને અનેરાંન રોજ સુધી સાત મહીના બપોરના બાર વાગ્યાથી સાંજના ત્રણ વાગ્યા સુધી રપિથવન ગેહ બહુવી.

આવાં મહીનો અને અહુરમઝદ રોજથી તે વહિશ્વતોયશ્વત ગાયા સુધી પાંચ મહીના અને પાંચ દહાડા બપોરના બાર વાગ્યાથી સાંજના ત્રણ વાગ્યા સુધી બીજી હાવન એટલે હાવન ગેહજ બહુવી.

જરથોસ્તીઓએ બનતાં સુધી દરરોજ નીચે મુજબ પઠવું:-

હાવન ગેહમાં—સરોશ બાજ, હાવન ગેહ, બોરશેદ-મેહેરની નીઆએશ, દોઆ વીરપ હુમત, હોરમઝદ યશત, અરદીબેહેશત યશત, સરોશ યશત હાદોખત, દોઆ નામ સેતાએશને, ચારે દિશાનો નમસ્કાર અને આતશ ન્યાએશ.

રપિથવન ગેહમાં—સરોશ બાજ, રપિથવન ગેહ, બોરશેદ-મેહેરની નીઆએશ, દોઆ નામ સેતાએશને, ચારે દિશાનો નમસ્કાર, હોરમઝદ યશત અને આતશ ન્યાએશ.

ઉજરન ગેહમાં—સરોશ બાજ, ઉજરન ગેહ, બોરશેદ-મેહેરની નીઆએશ, દોઆ નામ સેતાએશને, ચારે દિશાનો નમસ્કાર, સરોશ યશત હાદોખત અને આતશ ન્યાએશ.

અધવિસ્તુદ્રેમ ગેહમાં—ચેરાગનો નમસ્કાર, સરોશ બાજ, અધવિસ્તુદ્રેમ ગેહ, હોરમઝદ યશત, અરદીબેહેશત યશત, સરોશ યશત વડી અને આતશ ન્યાએશ.

ઉશહેન ગેહમાં—સરોશ બાજ, ઉશહેન ગેહ, હોરમઝદ યશત, અરદીબેહેશત યશત, સરોશ હાદોખત અને આતશ ન્યાએશ.

 આતશની ન્યાએશ નીચલા હમકારાને દિવસે જરૂર કરવી; હોરમઝદ, અરદીબેહેશત, આદર, સરોશ અને બહેરાંમ રોજે કરવી. વળી જે કાષ્ઠથી આવાં અરદવિસુરની નીઆએશ રોજ કરવાને નહીંજ અને તેઓએ નીચલા પાંચ રોજે કરવાની ફરજ છે:-સપંદારમદ, આવાં, દીન, અરીશ્વવંધ, મારેસપંદ.

પાક દાદાર અહુરમઝદનાં ૧૦૧ નાંમ.

(એક સુચના.—અંદગી શરૂ કરવા આગમ્ય તેમજ અંદગી પુરી કરવા બાદ બન્ને વેળા પાક પરવરદીગારનાં ૧૦૧ નામો બધી જવા.)

૧. યજ્ઞ—સેતાયશ્ચ કરવા લાયક.
૨. હરવેસ્પ-તવાન—સર્વ શક્તિમાન.
૩. હરવેસ્પ-આગાહ—સર્વ-જ્ઞાની.
૪. હરવેસ્પ-ખુદા—સર્વનો સાહેબ.
૫. અબદહુ—શરૂઆત વગરનો.
૬. અબી-અંજમ—છેડા વગરનો.
૭. યુનેશ્ત—મુળાતું મુળ (સર્વતું મુળ).
૮. ક્રાપ્તન-તેહુ—સર્વનો છેડા.
૯. ચમગ—સર્વ કારણોનો કર્તા.
૧૦. પરજતરહુ—સર્વેથી છુલંદ.
૧૧. તુમ-અશીજ—ખાલેસમાં ખાલેસ.
૧૨. અબરવંદ—દરેકથી અલગ.
૧૩. પરવંદા—અધા સાથે સંબંધ રાખનાર.
૧૪. અન-અધ્યાક્રહુ—કાષ્ઠથી પામી શકાય નહિ તેવો.
૧૫. હમ-અધ્યાક્રહુ—અધાને પામી જનાર.
૧૬. આદરો—સીધામાં સીધો.
૧૭. ગીરા—અધાને પકડી રાખનાર.
૧૮. અ-ચેમ—સખમ વગરનો.
૧૯. ચમના—કારણોનો કર્તા.
૨૦. સક્રના—વૃદ્ધિ કરનાર.
૨૧. અક્રજ—જીઆદતી કરનાર.
૨૨. નાશા—અધાને પહોંચનારો.

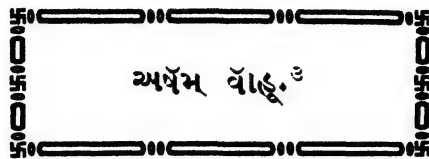
૨૩. પરવરા—પોષણ કરનાર.
૨૪. પાનહ—પાસ્થાન.
૨૫. આધન્-આઝેનહ—આકારોનો આકાર.
૨૬. અન્-અધનહ—આકાર વગરનો.
૨૭. ઓશીદ-તુમ—દ્રઢમાં દ્રઢ.
૨૮. મીનો-તુમ—સૌથી અણુદીઠ.
૨૯. વાસ્ના—પરવરેશ કરનાર.
૩૦. હરવસ્તુમ—તમામમાં તમામ.
૩૧. હુ-સેપાસ—શુકાના કરવા લાયક.
૩૨. હર હમીદ—સર્વેની આશા એનાજ ઉપર.
૩૩. હર-નેક-ફરેહ—તમામ જાણું ખોરેહ રાખનાર.
૩૪. બેશ તરના—દુઃખ દે કરનાર.
૩૫. તરોનીશ—ખરાબી તોડનાર.
૩૬. અન્-અઓશક—અમર્ગ.
૩૭. ફરસક—આગળ વધનાર.
૩૮. પળેહ-હદદ—નેક ખસલત પેદા કરનાર.
૩૯. ખવાફર—ખરદાસ્ત કરનાર.
૪૦. અવદયા—મારી આપનાર.
૪૧. અખરજન—ધણીજ જીલંદ.
૪૨. અ-સતોહ—આજેજ નહિ થાય તેવો.
૪૩. રખોહ—સ્વતંત્ર.
૪૪. વરૂન—એતેકાદને લાયક.
૪૫. અ-ફરેફહ—નહી-ઠગનાર.
૪૬. બે-ફરેફહ—તહી-ઠગનાર.
૪૭. અ-દુધ—દેશ વગરનો.
૪૮. કાંમ-રદ્દ—મુરદોનો માલેક.
૪૯. ફરમાન્-કામ—મરજી મુજબ ફરમાન આપનાર.
૫૦. આઝેખ્-તન્—વગર શરીકનો; એકતા.

૫૧. અ-ફરેમોશ—નહી જીવનાર.
૫૨. હુમારના—શુમાર કરનાર.
૫૩. સનાએઆ—પીછાણને લાયક.
૫૪. અ-તર્ફ—વગર બીકનો.
૫૫. અ-બીશ—દુઃખ વગરનો.
૫૬. અફાજદુમ્—ધણીજ યુદ્ધંદ.
૫૭. હુમ-ચુન્—હંમેશ એકસરખો.
૫૮. મીનો-સ્તીહુ-ગર્—મીનોધ જોહાન પેદા કરનાર.
૫૯. અ-મીનો-ગર્—ગેતીનો પેદા કરનાર.
૬૦. મીનો-નહુબ્—મીનોધમાં છુપાયેલો.
૬૧. આદર્-આદુ-ગર્—આતશની હવા કરનાર.
૬૨. આદર્-નમ-ગર્—આતશનું પાણી કરનાર.
૬૩. આદુ-આદર્-ગર્—હવાનો આતશ કરનાર.
૬૪. આદુ-નમ-ગર્—હવાનું પાણી કરનાર.
૬૫. આદુ-ગેલ્-ગર્—હવાનો પાક કરનાર.
૬૬. આદુ-ગેરદ-તુમ્—હવા અને પાક પેદા કરનાર.
૬૭. આદર્-કીબરીત-તુમ્—આતશનો જવાહીર કરનાર.
૬૮. આદુ-ગરજએ—હવામાં ગર્જના કરનાર.
૬૯. આબ્-તુમ—પાણીનું મુળ.
૭૦. ગેલ્-આદર્-ગર્—પાકનો આતશ કરનાર.
૭૧. ગેલ્-વાદુ-ગર્—પાકની હવા કરનાર.
૭૨. ગેલ્-નમ-ગર્—પાકનું પાણી કરનાર.
૭૩. ગર્-ગર્—કારીગરનો કારીગર.
૭૪. ગર્-ઓ-ગર્—મુરાદ અખજનાર.
૭૫. ગર્-આ-ગર્—ઇ-સાન અને તેનાં કામને પેદા કરનાર.
૭૬. ગર્-આ-ગર્-ગર્—તમામ સૃષ્ટિ પેદા કરનાર.
૭૭. અ-ગર્-આ-ગર્—ચારે બનાસરોને પેદા કરનાર.
૭૮. અ-ગર્-આ-ગર્-ગર્—સેતારાઓને પેદા કરનાર.

૭૯. અ-ગુમાંન—એશક.
 ૮૦. અ-જમાંન—જમાના વગરનો.
 ૮૧. અ-ખવાણ—ઉંધ વગરનો.
 ૮૨. અ-મસ્ત—હુશીયાર; ખયરદાર.
 ૮૩. ફેશુતના—વૃદ્ધિ કરનાર.
 ૮૪. પદ્માની—મિળન રાખનાર.
 ૮૫. શીરોજગર—ફતેહમંદ.
 ૮૬. ખુદાવંદ—સૃષ્ટિનો સાહેબ.
 ૮૭. અહુર-મજ્દ—માહા જ્ઞાતી સાહેબ.
 ૮૮. અખરીન-કોહુન-તયાંન—પહેલાંથી અતે હદ વગરનો જમાનાથી
 પેદાએશો ઉપર શક્તી ધરાવનાર.
 ૮૯. અખરીન-નો-તયાંન—હદ વગરના જમાનાથી ફરી ફરીથી
 પેદાએશો ઉપર શક્તી ધરાવનાર.
 ૯૦. વસ્પાંન—સઘળાં ઉપર ફતેહ મેળવનાર.
 ૯૧. વસ્પાર—તમામ લાવી આપનાર.
 ૯૨. ખાવર—મહેરયાન.
 ૯૩. અહુ—હસ્તીનો સાહેબ.
 ૯૪. અવખશીદાર—માશી અખશનાર.
 ૯૫. દાદાર—પેદા કરનાર.
 ૯૬. રયોમંદ—ઝળકાટથી ભરપુર.
 ૯૭. ખોરેહુમંદ—ખોરેહથી ભરપુર.
 ૯૮. દાવર—ધન્સાક આપનાર.
 ૯૯. કેરેફેગર—સવાબનો સાહેબ.
 ૧૦૦. ખોખતાર—ખુટકારો કરનાર.
 ૧૦૧. ફ્રેષો-ગર—ફરશોગદ કરનાર.

જેહાંગીર કરાણીવાળી ૧૫૪૦૫ તમામ ખોરદેહ^૧ અવસ્તા^૨

અ નામે યજ્ઞઃ બ્રહ્માયન્દ્રે બ્રહ્માયશગે મેહુરખાન.

અર્ધમ વૉહુ વહિશ્તમ અસ્તી, ઉશ્તા અસ્તી, ઉશ્તા અદ્યાધ
હ્યત્ અપાધ વહિશ્તાધ અર્ધમ.

અર્ધમ વૉહુનો સાર.—અશોધ (પવિત્રાધ, નેકા, નીતિ વગેરે) સર્વેથી સરસ
ન્યામત છે. તે સુખ છે. ખરો સુખી નર તેજ કે જે નેકાને ખાતરજ નેકા કરે છે
(યાને નેકા કરવાથી પોતાને લાભ થશે કે નહિ તેનો વિચાર કરતો નથી.)

૧. તમામ અવસ્તાના બે ભાગ કરવામાં આવ્યા છે, તેમાં (૧) ‘ખોરદેહ અવસ્તા,’
એટલે ‘નાના અવસ્તા,’ એમાં પાંચ ગેહ, પાંચ નીઆએશો, બાવીસ યશ્તો, પાંચ પતેતો,
છ આક્રીગાનો, દુવાઓ, નીરગો અને બાજીનો સમાવેશ કરવામાં આવ્યો છે; અને
(૨) ‘અવસ્તાએ મેહુ’ યાને ‘મોટા અવસ્તા,’ જેમાં યજ્ઞશને, વીસ્પરદ, વંદીદાદ અને બાજ-
ધરણાના સમાવેશ થાય છે.

૨. અવસ્તા શબ્દ ‘વિદ્’ એટલે જાણવું ઉપરથી નિકળ્યો છે, તે ઉપરથી આપણે
ગુજરાતી શબ્દ વિદ્યા નિકળ્યો છે; એટલે અવસ્તાનો અર્થ જણાયલું—કુલ જગત અને તેના
કર્તા મટે જણાયલું તે. જંદ શબ્દનો અર્થ ‘જન’ એટલે જાણવું ઉપરથી નિકળ્યો છે,
એટલે જંદ શબ્દનો અર્થ પણ જણાયલું થાય છે. પણ અસલ અવસ્તાના લખાણ બાળે
જે સરેહ યા સમજણ તરીકે લખાયલું યા જણાયલું તે જંદ તરીકે ગણાયું છે, ત્યારે ‘જંદ’
અવસ્તાનો અર્થ ‘અવસ્તા અને તેની સમજણ યા સરેહ’.

૩. ‘અર્ધમ વૉહુ’ની બંદગી યજ્ઞશનેના ૨૦ હા પ્રમાણે પેગમખર જરથોસ્તની
આગમજનો દાદાર અહુરમઝદનો પુરાણો કલામ છે. હાટોપ્ત નુસ્કની પહેલી પરગરદ પ્રમાણે
જમવાની આગમજ, રાત્રે ઉધમાંથી જગતાં, ફરીથી સુવા આગમજ, સહવારે ઉધમાંથી ઉઠતાંને
વાર અને ઈનસાનની જંદગીની છેલ્લી ધડીએ સ્વચ્છ મને, પવિત્ર વિચાર મનમાં લાવી એક
‘અર્ધમ વૉહુ’ લાણવો એને ઘણીજ મોટી અગત્યતા આપવામાં આવી છે. વળી યજ્ઞશનેના
૬૧ મા હામાં અર્ધમ, યથા, અને ચેંધહે હાતાંમ, એ ત્રણ પુરાણી બંદગીની ખુબી જણાવી
છે, જેમાં કહ્યું છે કે એ ત્રણ નામીથી બંદગી સ્વચ્છ મને પઠવાથી ધુરી ગેબી શકિતઓ,
દુષ્ટ નર નારીઓ, ચોર, હુટારા અને જુદુગરોને મારી હટાડવાને ઈનસાન સામર્થવાન થાય
છે. અશીસ્વંધ યશ્તના ૨૦ મા ફકરામાં અશો જરથોસ્ત અર્ધમ વૉહુનો કલામ પઢીને અહોરેમનને
ધાતુની માફક પીગળાવી નાખે છે. વંદીદાદમાં દ્રુજે નસુસ એટલે મરણ પામેલાં માણસની
આહુદગી જીવતાંઓથી દૂર રાખવા માટે બીજા કલામો ભેગા અર્ધમ વૉહુ લાણવા ફરમાવ્યું છે.

અહુનવર (યથા અહુ વધચ્ચો.)^૧

યથા અહુ વધચ્ચો અથા રતુશ અપાત ચીત હયા, વંધહેઉશ દજદા મનંધ્રહો ધ્યચ્ચોથનનામ અંધહેઉશ મજદાધ, ક્ષેમચ્ચા અહુરામ આ યિમ, દ્રેગુચ્ચો દદત વાસ્તારમ.

અહુનવર (યથા અહુ વધચ્ચોનો) સાર.—એમ દાદાર અહુરમઝદ મરજી પ્રમાણે અમલ ચલાવે છે, તેમ આ દુન્યામાં અમલ ચલાવનાર નેકીથી અમલ ચલાવી શકે છે. જે નર આ દુન્યામાં ખોદાઈ કામ કરે છે, તેને બહુમન (ભલાં મન)ની બક્ષેશ થાય છે. જે ધણી હાજતમંદોને સહાય થાય છે, તે અહુરમઝદને પાદશાહ તરીકે માન આપે છે.

૧. અહુનવર ચાને યથા અહુ વધર્યોનો કલામ, યજ્ઞશનેના ૧૯ મા હા પ્રમાણે, દાદાર અહુરમઝદે આસમાન, પાણી, જમીન, માણસ અને તમામ પેદાયશની આગમજ નહરે કર્યો હતો. એજ હામાં અહુનવરની શ્રેષ્ઠ વિષે જણાવ્યું છે કે જે કોઈ કાંઈ વચ્ચે ખોલ્યા વગર અથવા વચમાંથી કાંઈ પાણુ મૂકી દીધા વગર એક અહુનવર ગાઈને બાણુ તો તે સો ગાથા ગાઈને બાણુવાંબરાખર છે. સરોશ યરાત હાદોખતમાં અહુનવરની બંદગીને બધી બંદગીઓમાં સર્વેથી કૃતેહ આપનારી લેખી છે, એમ જણાવીને જે કોઈ હડા પાણીમાં, મોટી ધાસ્તીની વખતે, અંધારી ધુમસવાળી રાતે, આરાતીડા રસ્તે આકૃત, ભય અને સંકટને સમયે સ્વચ્છ મને મનશાની, ગવશની અને કુનશનીથી અહુનવર બાણુ તો તેની બરકતથી દુઃખ દેનાર, જીલમગાર દુષ્ટ માણસ ગોથા આંધળો બની નય છે, અને તેના હાથ પગ સીકરાઈ નય છે. વંદીદાદ પ્રમાણે ન્યારે દેવ દરજે પેગમ્બર જરથોસ્તને મારી નાખવા માટે ધરસી આવ્યા હતા, ત્યારે તેવણે અહુનવર ગાઈને તેઓને મારી કાઢ્યા હતા. અશીશ્વંધ યરાતના ૨૦ મા ફકરા પ્રમાણે પેગમ્બર જરથોસ્ત અહુરેમનને અહુનવરના કલામની બરકતથી તોડી શક્યા હતા. વળી હોમ યરાતના ૧૪ મા અને ૧૫ મા ફકરા પ્રમાણે પેગમ્બર જરથોસ્ત જીલંદ અવાળે અહુનવર ગાઈને બણ્યા તેની બરકતથી તમામ દેવો જમીનમાં ઢંકાયલા થઈ ગયા. વળી વંદીદાદમાં મુવેલાં માણસથી અપવિત્ર થયલી જગ્યાને પાક કરવાને, ચા નસાની આહુદગી દૂર કરવાને અહુનવર અને કેમ ના મજદા બાણુવાને ફરમાંવ્યું છે, તેમજ, ધર, આતશ, પાણી, જમીન, હરવર, ગાયઢોર અને માણસને પાક કરવા માટે પાંચ અહુનવર બાણુવા ફરમાંવ્યું છે.

આ સર્વ ઉપરથી સિદ્ધ થાય છે કે કાંઈ પાણુ મુશકેલી, આકૃત, સંકટ, ભય અને બળાની વખતે પુર એતેકાદથી સ્વચ્છ મને અહુનવર પઢવાથી તે દર્દે થાય છે; વળી દરામણા સ્વખા, હથમાં ખ્બી હઠવું, એવી ગેખી દેહેશતની વખતે અહુનવરનો કલામ એક બળવાન હથિયાર છે. એ ઉપરથી આપણાં બાણુતરમાં ‘અહુનંમ વઈરીમ તનૂમ પાઈતી’ એટલે અહુનવર તનને બચાવે છે, એમ આવે છે. અહુનવરના કલામમાં ૨૧ શબ્દો છે, અને આપણી પાક દીનના ૨૧ નુશકના નામો તે એકેકા શબ્દ ઉપરથી આપવામાં આવ્યા હતા. (જીવો કરાણીનાં “અર્દા વિરાફ નામા”માં “એકવીશ નૂરકો.”)

નીરંગ આખેજર લેવાની.^૧

શેકસ્તેહ શેકસ્તેહ શએતાન, અહેરેમન ગજસ્તેહ કારો કેરદાર,
નરસહ ગજસ્તેહ કારો કેરદાર; સીઆસે અમેશાસ્પંદ દાદાર અહુરમજદ
પીરોજગર પાક; અપઝાને અષેમ વૉહૂ (૧). (ત્રણ વાર પઢે.)

(એ નીરંગ ત્રણ વાર પઢ્યા બાદ સરોશ બાજ પઢે અને તેના પાંચ અહુનવર પઢતાં નીરંગ દરેક અહુનવરે જમણા અને ડાવા હાથને, મોહોડાને, જમણા તથા ડાવા પગને લગાડે. પછી સરોશ બાજ પુરી કરીને પાછી કુસ્તી કરે.)

નીરંગ આખેજર લેવાનીનો સાર.—(હું દુવા ગુજરું છું કે) શએતાન શીકસ્ત પામે! અહેરેમન, અને તેનાં કામો તથા ફરેઓ ધ્યાનત ભરેલાં છે. તે ધ્યાનત ભરેલાં કામ અને ફરેબ મારામાં નહિ આવે! તેત્રીસ અમશાસ્પંદો, અને દાદાર અહુરમજદ ફત્તેહમંદ અને પવિત્ર છે.

કેમ ના મજદા.

કેમ ના મજદા! મવઢતે પાયુમ દદાત, હાત મા દ્રંગવાઓ દીદરેષતા અએનંધૂહે અન્યેમ થવહાત આશ્રસ્યા મનંધૂહસ્યા, યયાઝ્મો ધ્યઝ્મોથ-
નાઢશ અષેમ થ્રઝ્મોશતા અહુરા! તામ મોઢ દાંસ્તવામ દએનયાઢ ક્રાવ-
ઝ્મોથા. કે વૉરઝ્મનજ થ્યા પોઢ સેનગહા યોઢ હુંતી, ચિથા મોઢ દાંમ અહૂમિશ રતૂમ ચીવદી; અત હોઢ વૉહૂ સૅરઝ્મોષો જન્તૂ મનંધૂહા,
મજદા અહ્માઢ યહ્માઢ વપી. કહ્માઢચીત.

પાતનો લિખ્યન્તત પઢરિ, મજદાઝ્મોસય આરમઢતિશય સપેન્તસય,
નસે દએવી દુક્ષ, નસે દએવો-ચિથ્રે, નસે દએવો-ક્રકરશે, નસે દએવો-

૧. આ નીરંગ એની ભાષા-રચના ઉપરથી પાછળા વખતમાં જોડાયેલી માલમ પડે છે કારણ એની એબારત ફારસી છે. વળી આ ઠેકાણે અમશાસ્પંદોની સંખ્યા તેત્રીસ ગણી છે, કદાચ એ નીરંગ લખનારાની મતલબ તેત્રીસ અમશાસ્પંદ તે તેત્રીસ ફરેશા હોય. આમણા મજહબની અસલ કેતાબો પ્રમાણે તેા અમેશાસ્પંદ છ છે, અને દાદાર અહુરમજદને સાથે ગણતાં સાત થાય છે.

ક્રદાઇતે, અપ દુક્ષ નસે, અપ દુક્ષ દ્વાર, અપ દુક્ષ વીનસે, અપાખંદ્રે^૧
અપ-નસ્યેહુ; મા મૅરંન્યધનીશ ગએથાઓ અસ્તવધતીશ અપહુ. નૅમસચ્ચ
યા આરમધતિશ ધજ્જયા. અપેમ વોહુ (૧).

કેમ ના મજદાનો સાર.—ઓ મંજદ! જ્યારે કોઇ દુષ્ટ આદમી મારા
તરફ કપટ ધરાવે, ત્યારે તું શિવાય કોણ માફ રક્ષણ કરનાર છે? તે બક્ષેલી
અશોધ, અને ભલાં મનની બરકતથી તે દૂર થાય! દીનદારીથી જીંદગી ગુળરવઢ
માટે તું મને જ્ઞાન અપશ! તારા પાસખાની કરનારા અવસ્તાના કલામો વેરીને
મારનાર છે. બંને દુન્યામાં માફે બહુ થાય, એવી રીતે મારી રહેનુમાઇ કરનારો
એક ઉસ્તાદ મને દેખાડ! ઓ મજદ! જે ધણીને તું ચાહે, તેને તેનાં ભલાં મન મારફતે
શરોષ ચારી આપો! ઓ અહુરમઝદ! ઓ સપંદારમદ! દુઃખ દેનારાઓથી અમુને
બચાવો! તમામ જુરી શક્તિઓ ઉત્તર દિશા તરફ દફે થાય! કે જેથી અશોધનદે
હાડમદ દુન્યાને હાણી પહોંચે નહિ. તાબેદારી અને આખાદાને નેમાજ હોજો!

નીરંગ કુસ્તી બાંધવાની.

અહુરમઝદ ખોદાએ, અહેરેમન અવાદશાંન દૂર અવાદશતાર; જદ્દ
શેકસ્તેહુ આદ; અહેરેમન, દેવાંન^૧, દરજાંન^૨, જદ્દઆંન^૩, દરવંદાંન^૪ કીકાંન^૫,
કરકાંન^૬, સાસ્તારાંન, ગુનેહગારાંન, આશમોગાંન, દરવંદાંન, દુશ્મનાં,
ફ્રીઆંન, જદ્દ શેકસ્તેહુ આદ. દુશ-પાદશાહાંન. અવાદશાંન આદ; દુશ્મનાં
સતોહુ આદ; દુશ્મનાં અવાદશાંન આદ. અહુરમઝદ ખોદાએ! અજ હમા
ગુનાહુ પતેત પશેમાનુમ, અજ હરવસ્તીન દુશ્મત દુજ્જૂત દુશ્વરશ્ત,
એમ પ ગેતી મનીદ; ઑએમ ગોકૂત, ઑએમ કરદ, ઑએમ જસ્ત,
ઑએમ યૂન યૂદ એસ્તેદ, અજ આંન ગુનાહુ મનશની ગવશની કુનશની,
તની રવાંની ગેતી મીનાઆંની, ઑએ અવાજશ પશેમાન, પ સે ગવશની

૧. ઉત્તર દિશા—અવસ્તામાં ઉત્તર દિશા તરફ અભાવ દેખાડવામાં આવ્યો છે, કારણ
કે ઉત્તર તરફનો કકડતો શિયાળો ઈરાનીઓને આપ સમાન હતો; બીજું, ઈરાનીઓ, ઉત્તર
તરફથી આવતા તુરાનીઓના હુમલાથી હંમેશા પરેશાન થતા હતા. અરદીબહેશ્ત યરાતમાં
ઉત્તર તરફથી યુકતા પવન તરફ અભાવ દેખાડવામાં આવ્યો છે.

૨. આ આખી બંદગી ‘પ પતેત હોમ’ સુધી પાઝંદ ભાષામાં છે.

૩. દેવાન એટલે દેવો. દેવ તે ફક્ત મનુષ્ય રૂપીજ નહિ, પણ ધણાક પૃથક (abstract)
વિચારો, દુર્ગુણો, બદીઓ, અસ્વચ્છતા માટે વપરાય છે. છેક અસલી આર્યન ટોળાના
સર્વે તાયફાઓમાં ખુદા માટે ‘દએવ’ શબ્દ વપરાતો હતો, તેનો અર્થ ‘દિવ’ એટલે

૫ પતેત હોમ. કનઝાંથ અહુરહે મજદાઝાં;^{૧૦} તરોધદીતે અંધરહે મધ્યે-
ઉશ.^{૧૧} હુધ્યાવરશતાંમ હ્યત વસ્ના ફરેષોત્તમમ; સ્તઝાંમિ અષમ.
અષમ વૌહૂ (૧), યથા અહુ વધસ્થો (૨), અષમ વૌહૂ (૧).

નીરંગ કુસ્તી બાંધવાનીનો સાર.—દાદાર અહુરમઝદ તમામ ખલકતો
સાહેબ છે, તે નાપાક અહેરેમનને મારનાર છે. (હું દુવા ગુમરું છું કે) અહેરેમન,
દેવ દરજ્જો, જાદુગર, પરીઝો, ઠગારાઝો, અને દુશમનોનું જોર તુટી જશે. ખરાબ
પાદશાહ દૂર થાય; મારા દુશમનો આજેજ થાય અને દૂર થાય!

સર્વ ગુનાહોને માટે પસ્તાવો કરીને હું પરીમાન થાઉં છું. તમામ જુરા
વિચાર, જુરાં વચન, અને જુરાં કામો, જે હું આ દુન્યામાં મનમાં લાવ્યો હોઉં,
બોલ્યો હોઉં, યા કીધાં હોય, જે મારાથી ઉત્પન્ન થયાં હોય, યા શરૂ થયાં હોય, તે
વિચાર, વચન, અને કામને લગતા તમામ ગુનાહો માટે હું પસ્તાવો કરું છું. ત્રણ
કલામો (મનશની, ગવશની, કુનશની) થી હું પસ્તાવો કરું છું. અહુરમઝદને પુથનુદી
હોજો! અહેરેમન ઉપર ધ્યાનત હોજો! રાસ્તીનાં કામ કરનારાઓની ખાહેશ સૌથી
ઉમદા હોય છે. અશોધને હું વખાણું છું.

પ્રકારાનું ઉપરથી રોશન, પ્રકાશિત થતો હતો, પણ વખત જતાં તેઓ જુદા જુદા કુદરતી
પદાર્થોમાં જુદા જુદા ખુદા લેવા લાગ્યા; એ પ્રમાણે તેઓ એકથી વધુ દેવો અથવા ખોદાની
હસ્તીને માનવા લાગ્યા. આ વળાંકનો અટકાવ કરવા માટે પેગમ્બર સાહેબ જરથોસ્તે ‘દેવ’
શબ્દને એક ખુદા માટે પોતાની દીનમાંથી દૂર કરીને તેને આવો ખરાબ અર્થ આપ્યો,
અને પોતાની દીનને ‘વી-દઝ્યવ’ દેવથી જુદી એવું નામ આપ્યું.

૪. દરબન-દરજો એટલે નુકસાન કરનાર, ઠગાઈ કરનાર, જીકું ખોલનાર, ફરેખ દેનાર.

૫. દરવંદ શબ્દનો અર્થ ઈતિહાસને રંગ પહેંચાડનારાં, દુષ્ટ ખવાસનાં હોય તેઓને
દરવંદ કહેવાં જોઈએ, પછી તે કોઈ પણ હોય, દરજ હોય કે અદરજ હોય, જરથોસ્તી હોય
કે અજરથોસ્તી હોય. આપણે તો જોઈએ જરથોસ્તી નહિ હોય તેઓને દરવંદ કહીએ છીએ
તે ખરું નથી ‘અજ’ હોમા ગુનાહ’ થી તે ‘૫ પતેત હોમ’ સુધી ભણનાર પશ્ચાતાપ કરતો
પોતાનો પવિત્ર કરાવ રજુ કરે છે.

૬. કીકાંન—અવસ્તામાં એને માટે ‘કવન’ ‘કવી’ શબ્દ આવે છે. પેગમ્બર સાહેબ
જરથોસ્તે પોતાનો ધર્મ ફેલાવ્યો, ત્યારે તેના ફરમાનો ઉપર ધ્યાન નહિ આપનારા, અથવા
છતી ઝાંખે ઝાંખાને ‘કીક’ કહે છે.

૭. કરફાંન—અવસ્તામાં એને માટે ‘કરપન’ શબ્દ આવે છે. પેગમ્બર સાહેબ
જરથોસ્તે પોતાનો ધર્મ ફેલાવ્યો, ત્યારે તેના ફરમાનો નહિ સાંભળનારા અથવા છતાં કાને
અહેરાને કરફાંન કહે છે.

૮. આશ્મોગાંન—અવસ્તામાં એને માટે ‘અષમઝાંધ’ શબ્દ આવે છે. એનો અર્થ
અશોઈ કે રાસ્તીનો નાશ કરનાર, જીકું સમજવનાર, ખોટું ભેરવી આપનાર થાય છે, અને
તે ઉપરથી અશોઈ, રાસ્તીનો નાશ કરનાર આશ્મોગ દેવ થાય છે.

જસ મે અવંધહે મજદ.

(માઝદયસ્ની જસ્તોસ્તી દીનની સ્તુતિ.)

જસ મે અવંધહે મજદ! જસ મે અવંધહે મજદ! જસ મે અવંધહે મજદ! મજદયસ્નો અહ્મી, મજદયસ્નો જરથુશતિશ ક્વરાને આસ્તૂતસ્યા ક્વરૈતસ્યા. આસ્તુયે હુમતૈમ મનો, આસ્તુયે હૂખતૈમ વચો, આસ્તુયે હૂવરૈતૈમ ખ્યઝાંથનૈમ. આસ્તુયે દઝેનાંમ વંધઉહીમ માજદયસ્નીમ, ક્સપાયઝાંખંધ્રાંમ, નિધાસ્નઠથિયૈમ, ખ્યેત્વદથાંમ, અપઝાંનીમ, યા હાધતિનાંમયા ખૂખ્યેઠન્તિનાંમયા મજિશ્તાયા, વહિશ્તાયા, સ્પેશ્તાયા, યા આહુધરિશ જરથુશતિશ. અહુરાધ મજદાધ વીરપા વૉહુ ચિનહ્મી. અએપા અસ્તી દઝેનયાએ માજદયસ્નોઠશ આસ્તૂધતિશ. અયૈમ વૉહુ (૧).

જસ મે અવંધહે મજદનો સાર.—ઓ મજદ! મારી મદદે આવ! હું એકજ ખોદાને માનનારો છું. હું એકજ ખોદાને માનનારો જરથોસ્તી ધર્મ^૧ પાળનારો છું. હું સારા વિચાર, સારાં વચન, અને સારાં કામોને વખાણનાર છું. નેક પવિત્ર, મઝદયસ્ની દીન, જે લગાધ ટંટો દુર કરનારી, અને ભાષ્યધી વધારનારી છે, જે હાલમાં જેટલા ધર્મો મોબુદ છે, અને જે ધર્મો હવે પછી થશે, તે બધામાં સર્વેથી શુદ્ધ અને સર્વેથી શ્રેષ્ઠ છે, તેનો હું વખાણનાર છું. તે દીન જરથોસ્ત સાહેબે અહુરમઝદ તરફથી શિખવી હતી. તમામ ન્યામતોનો બક્ષનાર અહુરમઝદ છે, એવો હું એકરાર કરું છું. આ માઝદયસ્ની દીનની તારીફ હોજો!

૯. ‘દુશ પાદશાહાંન અવાદશાંન બાદ’—એટલે ખુરા પાદશાહો નાબુદ હોજો; જ્યારે ‘દુવા તંદરોસ્તી’ માં એક ભલા પાદશાહને માટે દુવા શુભરવામાં આવે છે.

૧૦. ‘દેનઝાંથ્ર અહુરહે મજદાએ’ એટલે અહુરમઝદની ખુશનુદી થાયો, યાને આ દુન્યામાં મારા વિચાર, વચન અને કામો એવાં હોય કે જેથી અહુરમઝદ મારાથી ખુશ રહે.

૧૧. અંધરે મઠન્યુ, એટલે અહેરેમન—આબાદી, વૃદ્ધિ ઘટાડનાર એટલે નાશ કરનાર ગેબી શક્તિ; એનું ઉલટું ‘સ્પેન્ત મઠન્યુ’ એટલે આબાદી કરનાર, વૃદ્ધિ કરનાર ગેબી શક્તિ—સપેનામીનો. આ બેજ ગેબી શક્તિ અહુરમઝદને તાબે છે, અથવા આ બન્ને શક્તિ ખુદ અહુરમઝદની છે; તે બે કે વંદીદાદની પહેલી પરગરદમાં અહેરેમનને અહુરમઝદનાં હરીફ તરીકે લેખ્યો છે.

પાંચો ગેહ જુદી જુદી પઠવાની.

(હાવન.)

(સહવારને પોહરમાં સૂર્ય ઉગે ત્યારથી મધ્યાન બપોરે બાર વાગા સુધી 'હાવન ગેહે' ભણાય છે.)

હાવનએ અપઝોને અપહે રથે, યસ્નાઈય વહ્નાઈય ક્ષનઝોઝાઈય ક્ષસસ્તયઝેય. સાવંધહેએ વીસ્યાઈય અપઝોને અપહે રથે, યસ્નાઈય વહ્નાઈય ક્ષનઝોઝાઈય ક્ષસસ્તયઝેય.

પાંચ ગેહ જુદી જુદી પઠવાનીનો સાર.—ખુશાલ રહો, ઓ અહુરમઝદ! હું એકજ ગોદાની પરશતેશ કરનાર, જરથોસ્તી ધર્મ પાળનાર, દેવના તરીકાવાળો નહીં—પણ અહુરમઝદના તરીકાવાળો છું.

હાવનનો સાર.—હાવનનો વખત, તેના હમકાર ફરેસ્તા સાવંધહની હું સેતાયશ કરું છું.

(રપિથ્વન. ૧)

(મધ્યાન બપોરે બાર વાગાથી ત્રણ વાગા સુધી 'રપીથવન ગેહે' ભણાય છે.)

રપિથ્વનાઈ અપઝોને અપહે રથે, યસ્નાઈય વહ્નાઈય ક્ષનઝોઝાઈય ક્ષસસ્તયઝેય. ક્રાદત-કૃષવે જન્તુમાઈય અપઝોને અપહે રથે, યસ્નાઈય વહ્નાઈય ક્ષનઝોઝાઈય ક્ષસસ્તયઝેય.

રપીથવનનો સાર.—રપીથ્વનનો વખત, તેના હમકાર ફરેસ્તા ક્રાદત-કૃષવેની હું સેતાયશ કરું છું.

૧. આવાં મહિનાના હોરમઝદ રોજથી તે વહિસ્તોઈસ્ત ગાથા સુધી રપિથ્વન ગેહને બદલે ખીજી હાવન ભણવામાં આવે છે. વળી એટલા દહાડા બધાં ભણુતરોની ખશુમનમાં રપિથ્વન ગેહ ભણાતી નથી, પણ હાવન ગેહ ભણવામાં આવે છે. બાકીના સાત મહિના, ચાને ફરવરદીન મહિનાના હોરમઝદ રોજથી તે મેહેર મહિનાના અનેરાંન રોજ સુધી, રપિથ્વન ગેહ ભણવામાં આવે છે. કારણ કે, મજકુર પાંચ મહિના અસલ ફસલ સાથે મળતી આવતી આગળી ગણતરી પ્રમાણે શિયાળાના હોવાથી, દિવસના વખતના કલાકો ઉનાળાના દિવસના વખતના કલાકો કરતાં ઓછા હોય છે. વળી શિયાળાની ઋતુ હોવાથી, બપોરનો વખત છતાં ગરમી ઘણી થોડી હોવાને લીધે પણ ગરમીના વખતની ગેહ (રપિથ્વન) કહાડી નાખવામાં આવી હોય.

(ઉજરન.)

(અપોરે ત્રણ વાગાથી સૂર્ય અસ્ત પામે ત્યાં સુધી 'ઉજરન ગેહે' લણાય છે.)

ઉજરેધરિનાઇ અપઝોને અપહે રથે, યસ્નાઇય વહ્માઇય દનઝોઝાઇય કસસ્તયઝેય. ક્રાદત્વીરાઇ દપયુમાઇય અપઝોને અપહે રથે, યસ્નાઇય વહ્માઇય દનઝોઝાઇય કસસ્તયઝેય.

ઉજરનનો સાર.—ઉજરનનો વખત, તેના હમકાર ફરેસ્તા ક્રાદત-વીરની હું સેતાયશ કરું છું.

(અધવિસૂઝેમ.)

(સાંજે સૂર્ય અસ્ત પામે ત્યારથી રાત્રે બાર વાગા સુધી 'અધવિસૂઝેમ ગેહે' લણાય છે.)

અધવિસૂઝેમાઇ અધબિગયાઇ અપઝોને અપહે રથે. યસ્નાઇય વહ્માઇય દનઝોઝાઇય કસસ્તયઝેય. ક્રાદત્વીરપાંમ હુબ્યાઇતેઝે વરથુ-શ્વોતેમાઇય અપઝોને અપહે રથે, યસ્નાઇય વહ્માઇય દનઝોઝાઇય કસસ્તયઝેય.

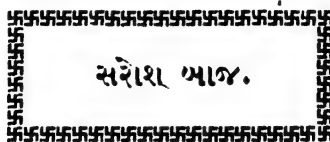
અધવીસૂઝેમનો સાર.—અધવીસૂઝેમનો વખત, તેના હમકાર ફરેસ્તા ક્રાદત-વીરપની હું સેતાયશ કરું છું.

(ઉપહેન.)

(રાત્રે બાર વાગાથી સહવારે સૂર્ય ઉગે ત્યાંસુધી 'ઉપહેન ગેહે' લણાય છે.)

ઉપહિનાઇ અપઝોને અપહે રથે, યસ્નાઇય વહ્માઇય દનઝોઝાઇય કસસ્તયઝેય. ઔરેબ્યાઇ ન્માન્યાઇય અપઝોને અપહે રથે, યસ્નાઇય વહ્માઇય દનઝોઝાઇય કસસ્તયઝેય.

ઉપહેનનો સાર.—ઉપહેનના વખતની, તેના હમકાર ફરેસ્તા ઔરેબ્ય-નમાન્યની હું સેતાયશ કરું છું.

સરોશ બાજ.

દનઝોઝા અહુરહે મજદાઝો. અષેમ વોહૂ (૧).

૫ નામે યજ્ઞદાં અહુરમજદ યોદાઝે અવજૂની, ગોરજે યોરેહ અવજ્ઞયાદ. સરોશ અશો, તગી, તન-ફર્માન, શેકૂત જીન, જીન અવજ્ઞર, સાલારે દામાને અહુરમજદ ઔરસાદ. અજ હમા ગુનાહ પતેત પશોમાતુમ;

અજ હુવેસ્તીન દુશમત દુજૂખત દુજૂવરશત, મેમ પ ગેતી મનીદ, ઑએમ ગાફત, ઑએમ કરદ, ઑએમ જસ્ત, ઑએમ યૂન યૂદ ઑસ્તેદ, અજ ઑાન્ ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાની, ગેતી મીનાઑાની, ઑાખે અવાજશ પશેમાન્ પ સે ગવશની પ પતેત હોમ. યથા અહૂ વધસ્થો (૫), અર્ષેમ વૉહૂ (૩).

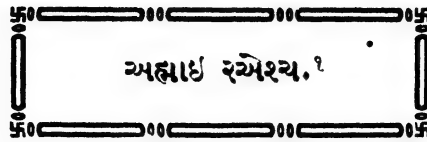
ફવરાને મજદયસ્નો જરથુશતિશ વીદઑેવો અહુર-હકઑેષો (જે ગેહ હોય તે પટે) ફસસ્તયઑેમય. સ્ત્રઑાપહે અખેહે, તખ્મહે, તનુ-માંથહે, દરપિ-દ્રઑાશ, આહુધંચેહે, ક્ષનઑાથ યસ્નાધંચ વહ્માધંચ ક્ષનઑાથાધંચ ફસસ્તય-ઑેમય, યથા અહૂ વધસ્થો જઑેઆ કા મે ઝૂતે, અથા રતુશ અપાતચિત્ત હુચ, કા અષવ વીધ્વાઑા ઝઑાતૂ.

સ્ત્રઑાર્ષેમ અધીમ, હુરઑાધેમ, વેરંધાજનંમ, કાદત-ગઑેથેમ અષવ-નંમ અપહે રતૂમ યજમંદે. આહુનંમ વધરીમ તનૂમ પાધતિ; અહુનંમ વધરીમ તનૂમ પાધતિ; અહુનંમ વધરીમ તનૂમ પાધતિ. યથા અહૂ વધસ્થો (૧).

 કેમ ના મજદા (આખી પટે.); યથા અહૂ વધસ્થો (૨); યસ્નેમય. વહ્મંમય અઑાજસય જવરંચ આફ્રીનામિ, સ્ત્રઑાપહે અખેહે, તખ્મહે, તનુ-માંથહે, દરપિ-દ્રઑાશ, આહુધંચેહે. અર્ષેમ વૉહૂ (૧).

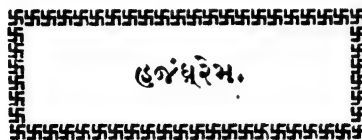
સરોશ બાજનો સાર.— દાદાર અહુરમઝદની ખુશનુદી હોજો! તે તમામ ખલકતના સાહેબનું નામ દઇને હું બંદગી શરૂ કરું છું. તેનો પ્રતાપ અને ખોરેહ જ્યાંદા થાઓ! જેરાવર અશો સરોશ યજ્ઞ મારી મદદે પહોંચો, જેનું તનજ માથવાણી છે, જે છુરાઑાને જેર કરવા માટે કત્તેહમંદ ઑેજમતી હથિયાર રાખે છે, અને જે અહુરમઝદની પેદાયશોનો સરદાર છે. સર્વ ગુનાહોને માટે પસ્તાવો કરી હું પશેમાન થાઉં છું. તમામ છુરા વિચાર, છુરાં વચન, અને છુરાં કામો, જે હું આ દુન્યામાં મનમાં લાવ્યો હોઉં, ખોલ્યો હોઉં, યા જે મેં કાંધાં હોય, જે મારાથી છિત્તપત્ર થયાં હોય, યા શરૂ થયાં હોય, તે વિચાર, વચન, અને કામને લગતા તમામ ગુનાહો માટે હું પસ્તાવો કરું છું. ત્રણ કલામો (મનશની, ગવશની, કુનશની) થી હું પસ્તાવો કરું છું. હું ઑેકરાર કરું છું, કે હું ઑેક ખોદાને માનનાર, જરથોસ્તી ધર્મ પાળનાર, દેવના તરીકાથી દૂર રહેનાર, અને અહુરમઝદના તરીકા મુજબ ચાલનાર છું. (ફલાંણી ગેહમાં) અશો સરોશ યજ્ઞને ખુશનુદ કરવાને, આરાધવાને, તેની વખાણ ગાવાને, અને સ્તુતિ કરવાને જોતી મારી આગળ યથા અહૂ વધર્ષોની ખુખી જાહેર કરે.

પ્રુથસુરત, ક્રોતેહમંદ, દુન્યાની વૃદ્ધિ કરનાર અશો સરોશ યજ્ઞને હોમો આરાધ્યે છીયે. અહુનવર તનને બચાવે છે.—જોરાવર, જોરેમંદ હથિયારવાળા, અહુરમઝદના તરીકાવાળા, અશો સરોશ યજ્ઞ, જેનું તનજ માંઘવાણી છે તેની હું સેતાયશ કરું છું.

અહ્યાઇ રએશ્ય ખરેનસય, અહ્યાઇ તન્વો દ્રવતાતેમ, અહ્યાઇ તન્વો વજ્રદરે, અહ્યાઇ તન્વો વેરેથ્રેમ, અહ્યાઇ ઇશતીમ પચ્ચોઉરશ-ખાથ્રાંમ, અહ્યાઇ આરનાંમચિત ક્રજન્તીમ, અહ્યાઇ દરેધાંમ દરેધો-જીતીમ, અહ્યાઇ વહિશતેમ અહુમ અપચ્ચોનાંમ, રચ્ચોચંધહેમ, વીર્યો-ખાથ્રેમ. અથ જમ્યાત યથ આક્રીનામિ. અથેમ વૉહુ (૧).

અહુમંઇ રએશ્યનો સાર.—(જે શખસ અહુરમઝદની બંદગી કરે) તેને તુર અને જોરેહ, શરીરનું કોવત, શરીરનું સુખ, શરીરની ક્રોતેહ, અને પુષ્કળ સુખ નસાથની દોલત હોજો! તેને જાતી બુદ્ધિવાળું ફરજદ હોજો! તેને લાંબામાં લાંબી જીંદગી હોજો! તેને અશો લોકોનું બહેશત હોજો! આમીન!

હજંધરેમ અએષજનાંમ, અએવરે અએષજનાંમ; હજંધરેમ અએષજનાંમ, અએવરે અએષજનાંમ; હજંધરેમ અએષજનાંમ, અએવરે અએષજનાંમ. અથેમ વૉહુ (૧).

હજંધરેમનો સાર.—હજાર ધણી તંદરોસ્તી, દસ હજાર ધણી તંદરોસ્તી મને પહોંચો, એવી હું દુવા ગુમરું છું.

જસ મે અવંધહે મજદ.

જસ મે અવંધહે મજદ! જસ મે અવંધહે મજદ! જસ મે અવંધહે મજદ! અમહે^૧ હુતાશતહે હુરઝોધહે, વેરેધઝહે અહુરધાતહે, વધનધનત્યા-ઓસય ઉપરતાતો,^૨ રામનો ખાસ્તહે,^૩ વયઝોશ ઉપરો-કધઝેહે^૪ તરધાતો અન્યાધશ દામાન, અએતત્ તે વયો યત્ તે અસ્તિ રયેન્તો-મધન્યઝોમ, ધ્વાષહે ખધાતહે, જરવાનાહે અકરનાહે,^૫ જરવાનાહે દરેધો-ખધાતહે.^૬ અષેમ વોહુ (૧).

જસ મે અવંધહે મજદનો સાર.—ઓ અહુરમઝદ! મારી મદદે આવ! હિંમત આપનાર ફરેસ્તા ‘અમ’ની, બહેરાંમ યઝદની, સૌથી સરસ ફત્તેહ આપનાર વનંતી ઉપરતાતની, ખોરાકને સ્વાદિષ્ટ કરનાર મીનો રામની, પવન ઉપરના મવક્કલ ફરેસ્તા ગુવાદ યઝદની, હદ વગરના જમાનાની મને મદદ પહોંચાડજે!

કેરેફેહ મોજદ.

કેરેફેહ મોજદ ગુનાહુ ગુજરેશનેરા કુનમ, અશાહી રવાન દુશારમરદ હમ કેરેફેહ હમા વેહાને હફૂત કેશવર જમીન,^૧ જમીન-પેહોના, રૂદ-દરાનાં,

૧. ‘અમ’ એટલે હિંમત, તે ઉપરથી હિંમત આપનાર ફરેસ્તો.

૨. વનંધનત્યાઓ ઉપરતાત—એટલે ફત્તેહમંદ સરસાદ અથવા ચઢીયાતાપણું તે ઉપરથી એ ગુણ ઉપરનો નારી ફરેસ્તો.

૩. રામ ખાસ્ત—એટલે ખાણાનાં સ્વાદની ઉપર સરદારી ભોગવતો ફરેસ્તો મીનો રામ. વળી એ વાતાવરણ (atmosphere) ઉપર પણ મવક્કલ ફરેસ્તો છે તેથી ભાવવાચક અર્થે એનો અર્થ ether થાય છે.

૪. વયુ ઉપરો કધરય—ઉપર કામ કરનાર હવાની ઉપરનો મવક્કલ ફરેસ્તો.

૫. જરવાન અકરન—એટલે અકેનાર હદ વગરનો વખત, જે હંમેશાગી અહુરમઝદ પાતે ભોગવે છે. અહુરમઝદની ઉમરને શરૂઆત તેમજ છેડો પણ નથી, તે હંમેશ હતો અને રહેશે.

૬. જરવાન દરેધો ખધાત—એટલે લંબાઈમાં મુકરર કીધેલો વખત, એટલે ગયોમર્દથી સોખ્યંત સુધીનો જમાનો.

૭. હફૂત કેશવર—એટલે સાત ખંડ; તે જમાનામાં દુન્યાને સાત ખંડમાં વહેંચી નાખવામાં આવી હતી, તેમનાં નામ—અરેઝહિ, સવહિ, ઋદધકુશ, વીદધકુશ, વોહર-ખરેશતિ, વોહર-જરેશતિ, ખનિરય ખામી.

ખોરશીદ-ખાલા, બુન્દેહાદ ખેરસાદ; અશો ખેદ દેરજી. અથ જમ્યાત્ યથ
આફ્રીનામિ. અર્ધમ વૉહૂ (૧).

કરંદેહ મોજદનો સાર.—(ઓ અહુરમઝદા) મારાથી જે પાપી કામો થયાં
હોય, તેનો બદલો વાળવા માટે હું નેક કામ કરું! હકત કેશવર જમીન ઉપરના
તમામ નેક આદમીઓને, તેઓનાં રવાંન ખુશનુદ થાય એટલા કાળે, જમીનની
પહોળાઇ જેટલી, નદીની લંબાઇ જેટલી, અને ખૌરશેદની યુવદી જેટલી
અશોધ પહોંચો! આમીન!

❧ (આ ખંદગી ફક્ત બામદાદનેજ વખતે ભાજવી.)

અથ ઇમાં વચો દ્રેનજયોધશ, યોધ અંધ્રહૃન્ વારંધ્રધન્યોત્તમય ખએષ-
જયોત્તમય; પન્ય અહુન વધસ્ય ક્ષત્રાવયોધશ. યથા અહૂ વધસ્યો (૫);
અહુનંમ વધરીમ તનૂમ પાધતિ, અહુનંમ વધરીમ તનૂમ પાધતિ, અહુનંમ
વધરીમ તનૂમ પાધતિ. યથા અહૂ વધસ્યો (૧); ❧ કેમ ના મજદા
(આખી પદવી) અર્ધમ વૉહૂ (૧); યથા અહૂ વધસ્યો (૨૧), અર્ધમ વૉહૂ (૧૨).

નંમસંતે હુશયામી, નંમસંતે હુશયામી, નંમસંતે હુશયામી. અએ-
તત્ત દિમ વીરપનાંમ મજિશતંમ દજદયાધં, અહૂમય રતૂમય યિમ અહુરંમ
મજદાંમ, રનથાધં અંધ્રહૃદે મધન્યેઉશ દ્રવતો, રનથાધં અએમહૃદે? અવી-
દઓશ, રનથાધં માજધંન્યનાંમ દએવનાંમ, રનથાધં વીરપનાંમ દએવનાંમ
વરંન્યનાંમય^૩ દ્રવતાંમ. (બાજમાં પઢે.) શેકસ્તેહુ ઘનામેન્યો, અર એહરેમન

૧. અએષમ-એટલે એષમ અથવા ગુસ્સાનો દેવ. એ સરોપ યજ્ઞદ હરીફનો છે.

૨. માજધંન્યનાંમ દએવનાંમ-એટલે માઝનદરાનના દેવો. માઝનદરાન કાસપ્યન સમુદ્રની
દક્ષિણે અને બદખ્શની ઉત્તર-પુર્વે આવેલો મુલક હતો, જે ઈરાનીઓને ધણું નુકસાન કરનારો
હતો, તેથી એને દેવાનું મક્ક જાણવામાં આવતું હતું, ત્યાં વસતાં આદમીઓ ધણાજ પુરાં
હતાં. વંદીદાદ પ્રમાણે માણસોએ પોતાના નાખ ઉતારીને દારવાં, કે જેથી માઝનદરાનના
દેવાનું જોર તુટે. હોષંગ પાદશાહ અરદવીસુર અને દ્રવાસ્પ પાસે હુવા ગુબરે છે કે તે
માઝનદરાનના દેવાને મારવાને સામર્થ્યવાન થાય.

૩. દએવનાંમ વરંન્યનાંમ-ગીલાનના દેવો. ગીલાન મુલક માઝનદરાનની નજદીક હોવો
જોઈએ. ડા. હાઉગ કહે છે કે ગીલાનના લોકો આજે પણ પોતાની ખરાબ ચાલને માટે
જાણીયલાં છે. વંદીદાદ પ્રમાણે એ પાદશાહ ફરેદુનનું જનમ શહેર હતું. એજ મુલક આગળ
ફરેદુને જોડાકને પકડ્યો હતો.

લેઆનત સદ્ હુજાર આર. (મગટ પઢે) ક્રદ્યાઇ અહુરહે મજદાઓ રમેવતો. ખરેનંધુહિતો, ક્રદ્યાઇ અમંપનાંમ રપેન્તનાંમ,^૧ ક્રદ્યાઇ તિશન્યેહે સ્તારો. રમેવતો ખરેનંધુહિતો, ક્રદ્યાઇ નર્શ અપઓનો, ક્રદ્યાઇ વીરપનાંમ રપેન્તહે. મધન્યેહિશ દામનાંમ અપઓનાંમ. યથા અહુ વધચો (૨).

વંધુય વંધુયાઓસય આફ્રીનામિ, વીરપયાઓ અપઓનો સ્તોઇશ,^૨ હુધ્યાઇય ખવાંધ્યાઇય બૂધ્યાંધ્યાઇય. અપીમ રાસેન્તીમ દરેધાન્વારેશ્મ-નંમ, મિષાયિમ હુવો અધિષાયિમ મિષાયિમ આફ્રસાઓઘહુધીમ. અરેન્તીમ વીરપાઓ અમેષજતઓ, અપાંમય ગવાંમય ઉર્વરનાંમય. તઉર્વ-યેધન્તીમ વીરપાઓ ત્મએષાઓ, દમેવનાંમ મધ્યાનાંમય. અરેધ્યન્તાંમ અહ્યાઇય ન્માનાઇ, અહ્યાઇય ન્માનાહે નમાનો-પતેએ.

૧. અમંષ રપેન્ત-અમશારપંદ-એનો અર્થ અમર વૃદ્ધિ કરનાર-(the Bountiful immortal) થાય છે-(Archangel) એ ખુદ અહુરમઝદની ચઢતે દરજ્જેની શકિત છે. અમશારપંદોની સંખ્યા આપણા ભણતરોમાં કેટે છે તો કેટે સાત જણાવી છે. જો અહુરમઝદને ખોદાના નામ તરીકે લઈએ તો એમની સંખ્યા છ થાય. ‘દુવા નામ સેતાયશમાં’ ‘અવરતર શશ અમશારપંદ’-એટલે વધારે ચઢતે દરજ્જેના છ અમશારપંદ આવે છે, અને એજ ભણતરને છેડે ‘હુપ્ત અમશારપંદ’-એટલે સાત અમશારપંદો આવે છે. એ સર્વ અહુરમઝદના સેફાતિ ગુણોના નામો છે અને એ નામો ગાથામાં વટીક આવે છે. ‘અહુરમઝદ,’ એટલે હસ્તીવાળો, મહાજ્ઞાની સાહેબ; ‘ખહમન,’ એટલે ભણું મન ભલી અક્કલ, એટલે ખોદા પોતે ભલી અક્કલવાળો છે, અને તે અક્કલથીજ તેણે તમામ કુદરત રચી છે; ‘અરદીખિહશત’-ઉત્તમ પવિત્રાઇ-તે સાહેબજ ધરાવે છે; ‘શહરેવર’-સર્વોપરી સત્તા, એટલે અહુરમઝદ ભલી અક્કલથી અશોધને અમલમાં લાવીને પોતાની ખાહેશ મુજબ તમામ કુદરત ઉપર સર્વોપરી સત્તા ચલાવે છે; ‘રપંદારમદ’-વૃદ્ધિ કરનાર હડાપણ, સભ્યતા, એટલે અહુરમઝદે કુદરતના કાયદા હડાપણથી રચેલા છે; ‘ખોરદાદ’-પુરણું સુખ, સપૂર્ણતા, એટલે અહુરમઝદ સપૂર્ણ સુખનો સાહેબ છે; ‘અમરદાદ’-અમર્ગી, એટલે અહુરમઝદ પોતે પોતાની અક્કલ, અશોઈ, આપ અખત્યાર સત્તા, હડાપણ અને પુરતાં સુખ સાથે અમર્ગીની શકિત ધરાવે છે. આ દુન્યાની સર્વે પેદાયશોમાં માણસ પોતાની અક્કલનાં બળે શ્રેષ્ઠાઈ ભોગવે છે, એજ અક્કલને ખીલવીને માણસ જો ચાહે તો અશો, સ્વતંત્ર, હડાપણવાળો, સુખી થઇ પોતાનું નામ અમર કરી નય. અશો જરથોસ્ત ખહમનની મારફતે અહુરમઝદને પહોંચ્યા હતા, એટલે તેવણે પોતાની અક્કલને ખીલવીને અશોઈ અખત્યાર કરીને, સ્વતંત્રપણે અને હડાપણથી ઉત્તમ સુખ હાંસલ કરીને આ દુન્યામાં પોતાનું નામ અમર કરી ગયા; એટલે માણસ જો ચાહે તો પોતાનાં ખેહ-મનની મારફતે ખોદાને પહોંચી શકે. માટે અમશારપંદોની આરાધના કરવી, જે સદ્ગુણ ઉપર તે મવકલ હોય તે અખત્યાર કરવો, અને જે શારીરિક ચીજ ઉપર તેની સરદારી હોય, તેની સંભાળ લેવી. ગોસ્પંદની સંભાળ લેવાથી ખહમન, આતશની સંભાળ લેવાથી અરદીખિહશત, ધાતુની સંભાળ લેવાથી શહરેવર, જમીનની સંભાળ લેવાથી રપંદારમદ, પાણીની સંભાળ લેવાથી ખોરદાદ અને આરવર યાને ઝાડપાનની સંભાળ લેવાથી અમરદાદ ખુશનુદ થાય છે.

વંધઉહીશય અધાઓ વંધઉહીશય અપયો, હુપઉર્વાઓ વહેહીશ,
અપરાઓ રાસંતીશ દરેધા-વારંમનો. યથ નો મજિશતાઓસય વહિશતા-
ઓસય સ્ત્રએશતાઓસય અપયો અરંવન્તે. અમ્પનાંમ રપંન્તનાંમ યસ્નાધંચ
વહ્નાધંચ ક્ષનઆધાધંચ ક્ષસ્તયએચ, ક્ષદ્ધાધં અહે ન્માનહે, ક્ષદ્ધાધં
વીરપયાઓ અપઓનો સ્તોધશ, હુમિસ્તેએ વીરપયાઓ દ્રવતો સ્તોધશ,
સ્તવસ અપા યે હુદાઓ યોધ હુન્તી.

વસસય તૂ અહુર મજદ ઉશ્તાય, ક્ષએપ્ હવનાંમ દામનાંમ.
વસો આપો, વસો ઉર્વરાઓ, વસો વીરપ વોહૂ અપ-ચિથ્ર; ક્ષયમ્નેમ
અપવન્નેમ દાયત. અક્ષયમ્નેમ દ્રવન્તમ. વસો-ક્ષથ્રો ખ્યાત અપવ; અવસો-
ક્ષથ્રો ખ્યાત દ્રવાઓ ગતો હુમિસ્તો, નિજઅરંતો હય રપંન્તહે મધંચેઉશ
દામઓ, વરતો અવસો-ક્ષથ્રો.

હક્ષય અજ્ઞમ ચિત્ત યો જરથુશ્તો ક્રત્તમાં ન્માનનાંમય, વીસાંમય,
જન્તુનાંમય, દમ્પયુનાંમય, અંધહુઓ દએનયાઓ અનુમતયએચ, અનુપ્તય-
એચ, અનવરશ્તયએચ, યા આહુધરિશ જરથુશતિશ.

યથ નો આઓઘહાંમ પાતો મનાઓ, વહિશ્તો ઉર્વાનો, ખાથ્રવધતીશ
તન્વો હુન્તો વહિશ્તો અંધહુશ; આકાઓસયોધત આહુધરે મજદ જસં-
ન્તાંમ. અપ વહિશ્ત, અપ સ્ત્રએશ્ત, દરેસામ થ્વા, પધરિ થ્વા જમ્યામ,
હુમ્નેમ થ્વા હુખમ.^૧ અપ્પેમ વોહૂ (૧); અપ વહિશ્ત, અપ સ્ત્રએશ્ત,
દરેસામ થ્વા, પધરિ થ્વા જમ્યામ, હુમ્નેમ થ્વા હુખમ. અપ્પેમ વોહૂ (૧);
અપ વહિશ્ત, અપ સ્ત્રએશ્ત, દરેસામ થ્વા, પધરિ થ્વા જમ્યામ, હુમ્નેમ
થ્વા હુખમ. અપ્પેમ વોહૂ (૧) અહ્માધ રએશય; હુજંધરેમ; જસ
મે અવંધહે મજદ; કંરેદેહ મોજદ.

હોશિયામનો સાર.—અહુનવર તનને બચાવે છે, બામદાદને હું નમસ્કાર
કરું છું કુષ્ટ અહેરેમનને, એશમ દેવને તથા તમામ ધુરી શક્તિઓને તોડવાને માટે
અહુરમજદને હું નમાજ અર્પણ કરું છું. અહેરેમનની શેકસ્ત હોજો, અને તેની
ઉપર ત્યાનત હોજો! મદદે પહોંચનાર, રક્ષણ કરનાર, પાણી, ગાય દોર અને
ઝાડપાનને બચાવનાર, દેવોના દોરને તોડનાર, અધિશવંધ ફરેશ્તાની હું સેતાયશ કરું
છું. અમશારપંદોની આરાધના કરવાને, અને તેઓને ખુશનુદ કરવાને, મારામાં અશોધ
આવે કે જેથી અહુરમજદની પેદાયશ આબાદ થાય, અને ધુરી શક્તિઓ નાશ
પામે! અહુરમજદ મરજી પ્રમાણે પેદાયશો ઉપર સુખનો અમલ ચલાવે છે. હું કુવા

૧. 'વસસય તૂ' થી 'થ્વા હુખમ' સુધીના ભાગતરમાં અશો અહુરમજદની સત્તા કયુલ
રાખીને તેના તરફ આપણી બનફેશાની દેખાડીયે છીએ.

ગુણર્ધુ કે ભલો અશો નર હકુમત ભોગવનારો થાય, નહિ કે જુરો નર! જુરો નર નામુરાદ થાય, અને દુઃખમાં આવી પડે! અહુરમજ્દાદી જરથોસ્તી દીનના વિચાર, વચન, અને કરણી પ્રમાણે, ધરના, મહોલાના, ગામના, અને દેશના આગેવાનોને હું ચલાઉં, જેથી મારું રવાન ચઢતે દરજ્જે પુગે, મારું મન ખુશાલ થાય, અને મારું તુરમંદ તન બહેશતને લાયકનું થાય! ઓ અહુરમજ્દા! સર્વથી શ્રેષ્ઠ અશોષની મારફતે હું તારો દોસ્ત થાઉં!

[સહવારના પોહોરમાં સૂર્ય ઉગે ત્યારથી મધ્યાન બપોરે બાર બાગા સુધી હાવન ગેહ ભણાય છે.]

☞ (એજ ગેહ બીજી હાવનના વખતમાં યાને આવાં મહિનાના હોરમજ્દ રોજથી તે વહિસ્તોઈસ્ત ગાથા, સુધી ભણવી. વધુ ખોલાસા માટે જીવો સદે ૭ માં આપેલી પુટ નોટ.)

દનઝોથ્ર અહુરંહે મજ્દાઝો. અર્ષેમ વૉહૂ (૩). ફવરાને મજ્દ-યસ્નો જરથુશવિશ વીદઝેવો અહુરંઝઝેવો. હાવનેઝે અષઝોને અષહે રથે, યસ્નાઘય વહ્માઘય દનઝોથ્રાઘય ફસસ્તયઝેય, સાવંઘહેઝે વીસ્યાઘય અષઝોને અષહે રથે, યસ્નાઘય વહ્માઘય દનઝોથ્રાઘય ફસસ્તયઝેય. મિથ્રહે વૉઉર-ગઝોઅઝોતોઈશ હુજંધરો-ગઝોષહે, બઝેવરં-અષમનો, અઝો-ખ્તો-નામનો યજ્ઞતહે, રામનો ખાસ્તહે, દનઝોથ્ર યસ્નાઘય વહ્માઘય દનઝોથ્રાઘય ફસસ્તયઝેય, યથા અહૂ વધંચો જઝોતા ફા મે ઝૂતે, અથા રતુશ અષાતચિત્ હુય ફા અપવ વીધ્વાઝો ઝઝોતૂ.

અહુરંમ મજ્દાઝામ અષવનંમ અષહે રતૂમ યજ્ઞમધે; જરથુશ્તેમ અષવનંમ અષહે રતૂમ યજ્ઞમધે; જરથુશ્તહે અષઝોનો ફવષીમ યજ્ઞમધે; અર્ષે રપેન્તે અષઝોનાંમ યજ્ઞમધે. અષાઉનાંમ વંધ્રઉહીશ સૂરાઝો રપેન્તાઝો ફવષયો યજ્ઞમધે, અસ્તવતો મનપ્યાય અપનોતંઝેમ રથવાંમ યજ્ઞમધે, યઝેતુશ્તંઝેમ યજ્ઞતનાંમ હુંઘહુતશ્તંઝેમ અષહે રથવાંમ અધવિનસાંસ્તંઝેમ, જધ્મૂશ્તંઝેમ અષઝોનો અષહે રથો રતુક્રીતીમ યજ્ઞમધે.

હાવંનીમ અષવનમ અષહે રતૂમ યજ્ઞમધે; હુઉર્વતાતંમ અષવનંમ અષહે રતૂમ યજ્ઞમધે; અર્ષેતતાતંમ અષવનંમ અષહે રતૂમ યજ્ઞમધે;

આહુધરીમ ક્ષન્નમ અપવન્નમ અપહ્ને રતૂમ યજ્ઞમધદે; આહુધરીમ ત્વએષમ અપવન્નમ અપહ્ને રતૂમ યજ્ઞમધદે, યસ્નમ સૂર્યમ હૃતંઘહાધતીમ અપવન્નમ અપહ્ને રતૂમ યજ્ઞમધદે.

સાવંધહ્યએમ વીસીમય અપવન્નમ અપહ્ને રતૂમ યજ્ઞમધદે, અધર્યમન્નમ ધર્ષીમ^૧ અપવન્નમ અપહ્ને રતૂમ યજ્ઞમધદે, અમવન્તમ, વૅરંશ્રાજન્નમ, વિભ્યએષંઘહુમ, વીરપ ત્વએષાઘ્નો તઉર્વયન્તમ વીરપ ત્વએષાઘ્નો તિતરન્તમ; યો ઉપેમા, યો મધેમા, યો કૃતેમા, જઘ્નોજ્જુયે તરો માંઘ્રમ પન્થ ગાથાઘ્નો.

મિથ્રમય વૉઉર-ગઘ્નોયઘ્નોધતીમ યજ્ઞમધદે; રામય ખાસ્લેમ યજ્ઞમધદે; વીર્યેહુ રથ્વો યસ્નાધ્ય વહ્નાધ્ય, વીસીમય અપવન્નમ અપહ્ને રતૂમ યજ્ઞમધદે. મિથ્રમ વૉઉર-ગઘ્નોયઘ્નોધતીમ હૃજંઘર-ગઘ્નોષમ, ઇએવરં-ચમન્નમ, અઘ્નોજ્જોનામન્નમ યજ્ઞતેમ યજ્ઞમધદે, રામ ખાસ્લેમ યજ્ઞમધદે.

થ્યામ આતરંમ અહુરહે મજ્ઞદાઘ્નો પુથ્રમ અપવન્નમ અપહ્ને રતૂમ યજ્ઞમધદે; હૃધ-જઘ્નોઘ્રમ હૃધ-અધ્વ્યાઘ્નોધન્નમ^૨ ઇમત્ ઇરંસમ અપય ક્ષતરંતમ, અપવન્નમ અપહ્ને રતૂમ યજ્ઞમધદે; અપામ નસારંમ યજ્ઞમધદે; નધરીમ સંઘહુમ યજ્ઞમધદે; તજ્ઞમ દામોઘશ ઉપમન્નમ^૩ યજ્ઞતેમ યજ્ઞમધદે; ઇરિસ્તનામ ઉરવાનો યજ્ઞમધદે, યાઘ્નો અપઘ્નોનામ ક્વપથો.

રતૂમ ઇરંજન્તમ યજ્ઞમધદે યિમ અહુરંમ મજ્ઞદામ, યો અપહ્ને અપનોતેમા, યો અપહ્ને જઘ્મશ્તેમા, વીરપ સ્તવાઘ્નો જરથુશતિ યજ્ઞમધદે; વીરપય હૃવરશત ધ્યઘ્નોથન યજ્ઞમધદે, વરશતય વરંધ્યઘ્નય.

યેંઘહે હાતામ આઅત્ યેરને પઘતી વંઘહો, મજ્ઞદાઘ્નો અહુરો વઘેથા અપાત્ હુયા, યાઘ્નોઘ્નોધન્નમ તાંસ્યા તાઘ્નોસ્યા યજ્ઞમધદે. યથા અહુ વઘથ્યો (૨).

યસ્નમય વહ્નમય અઘ્નોજસ્ય જવરંથ આફ્રીનામિ, મિથ્રહે વૉઉર-ગઘ્નોયઘ્નોધતોઘશ હૃજંઘરો-ગઘ્નોપહ્ને ઇએવરં-ચમન્નો, અઘ્નોજ્જોનામન્નો

૧. અઈર્યમન્નમ ધર્ષીમ—અઈર્યમન્ ઈધ્ય નામની ખંદગી, જે યજ્ઞશનેના પદ માં હાને માટે કહે છે, વળી અધર્યમન્ ઈધ્ય નામનો એક ફરેશ્તો છે, જે સુખશાંતી આપનાર છે, અને જલ પરીને લગતા વિચારો મનમાંથી કાઢી નાખી આરામ આપે છે.

૨. અઈવ્યાઘ્નોધન—એટલે કુસ્તી, જે માઝદયસ્ની જરેતોસ્તી ધર્મ ઉપર આસ્તવાર રહેવાનો કમરપટો છે.

૩. ‘દામિ ઉપમન’ નો અસલ અર્થ ‘હાપણુનો ચિતાર, હાપણુની ઉપમા, હાપણુની નીશાન’ થાય છે. તે ઉપરથી એની ઉપરનો મવકકલ ફરેસ્તો.

મજ્જતહે, રામનો ખાસ્તહે. અર્ધમ વૉહુ (૧). અહ્યાધ રએશય; હુન્ધરેમ; જસ મે અવંધહે મજ્જદ; કરફે ભોજદ.

હાવન ગેહનો સાર.—હું એક ખોદાની પરસ્તેશ કરનાર, જરથોસ્તી ધર્મ પાળનાર, દેવના તરીકાથી દૂર રહેનાર તરીકે એકરાર કરું છું, અને પાક હાવનના વખત, અને તેના હમકાર ‘સાવંધી’ ની સેતાયશ કરું છું. તેઓની સાથે, અશો અહુરમજ્દની, અશો જરથોસ્તની, અશો લોકાનાં ફરોહરોની, ખોરદાદાની, અમરદાદની, અધરયમન નામની અંદગીની, જે હિંમત અને ફતેહ આપનારી અને ખરાબીઓને તોડનારી છે, મેહેર યજ્ઞની, મીનો રામની, આતશની, નેરીયોસંગ ફરેશતાની, હાપણુ ઉપરના મવક્કલ ફરેશતા દામી ઉપમનની હું સેતાયશ કરું છું.

૫૦=====૫૦
 ૫૦ ૨ પિ થ્વ ન ગે હુ. ૫૦
 ૫૦=====૫૦

દનઔથ અહુરહે મજ્જદાઓ. અર્ધમ વૉહુ (૩). ફવરાને મજ્જદયસ્નો જરથુશત્રિશ વીદએવો અહુર-હકએષો. રપિથ્વનાઇ અપઞ્ચોને અપહે રથેવ, યસ્નાઇય વહ્યાઇય દનઔથાઇય ફસસ્તયએય. ક્રાદત-ફૂપવે જન્ટુમાઇય અપઞ્ચોને અપહે રથેવ, યસ્નાઇય વહ્યાઇય દનઔથાઇય ફસસ્તયએય. અપહે વહિશતહે આથસય અહુરહે મજ્જદાઓ, દનઔથ યસ્નાઇય વહ્યાઇય દનઔથાઇય ફસસ્તયએય, યથા અહુ વધર્યો જઓતા ક્રા મે ઝૂતે, અથા રતૂશ અષાતચિત્ હય ક્રા અપવ વીધ્વાઓ ઝઞ્ચોતૂ.

અહુરેમ મજ્જદાંમ અપવનેમ અપહે રતૂમ યજમઇદ; જરથુશત્રેમ અપવનેમ અપહે રતૂમ યજમઇદ; જરથુશત્રહે અપઞ્ચોનો ફવષીમ યજમઇદ; અર્ધે રપેન્તે અપઞ્ચોનાંમ યજમઇદ.

અષાઉનાંમ વંધઉહીશ સૂરાઓ રપેન્તાઓ ફવષયો યજમઇદ, અસ્તવતો મનખ્યાય અપનોતેમંમ રથ્યાંમ યજમઇદ, યએતુશતેમંમ યજતનાંમ હંધહુતુશતેમંમ અપહે રથ્યાંમ અધવિનસાંસ્તેમંમ, જધમૂશતેમંમ અપઞ્ચોનો અપહે રથેવો રતુક્રિતીમ યજમઇદ.

રપિથ્વનેમ અપવનેમ અપહે રતૂમ યજમઇદ. અહુનવધતીમ ગાથાંમ અપઞ્ચોનીમ અપહે રતૂમ યજમઇદ; ઉશતવધતીમ ગાથાંમ અપઞ્ચોનીમ અપહે રતૂમ યજમઇદ; રપેન્તા-મઝન્યૂમ ગાથાંમ અપઞ્ચોનીમ અપહે રતૂમ યજમઇદ; વોહ-હાથાંમ ગાથાંમ અપઞ્ચોનીમ અપહે રતૂમ યજમઇદ; વહિશ્તોઇશતીમ ગાથાંમ અપઞ્ચોનીમ અપહે રતૂમ યજમઇદ.

ક્રાદત-કૃપાઉમ જન્તુમ્ભય? અપવનંમ અપહે રતૂમ યજમઘદે; કૃષૂષ્મય માંઘ્રમ યજમઘદે; અરુષુખ્ધમય વાય્મ યજમઘદે; વય અરુષુખ્ધ યજમઘદે; વારેશ્રમીશ દ્યેવો-ધ્રીત યજમઘદે; અપસ્ય જમસ્ય યજમઘદે ઉર્વાઓસ્ય, મધન્યવય યજત યજમઘદે, યોધ વંધ્લુજ્જદાઓ અપવનો, અમ્ભેસ્ય સ્પેન્તે અપઓનાંમ યજમઘદે.

અપાઉનાંમ વંધ્લુહીશ સૂરાઓ સ્પેન્તાઓ ક્રવપયો યજમઘદે. અરેન્નુ-શય અપહે યત વહિશતહે, મજિશત માંઘ્ર, મજિશત વેરજય, મજિશત ઉર્વાધ્ય, મજિશત હુધ્યા-વેરજય, મજિશત વીન્દધ્ય દ્યેનયાઓ મજદ્ય-સ્નોઘશ યજમઘદે.

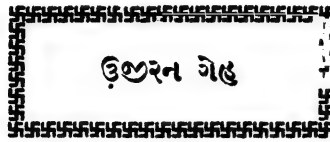
અવત વ્યાખ્નમય હંજમનંમય યજમઘદે, યત અસ્તિ અમ્ભપનાંમ સ્પેન્તનાંમ, અરેન્નવો અવંઘહે અપનો ધિમતંમ જન્તુમહે રથ્વો યસ્નાધ્ય વહ્માધ્ય; જન્તુમ્ભય અપવનંમ અપહે રતૂમ યજમઘદે. અપેમ વહિશતંમ આતરેમય અહુરહે મજદાઓ પુઘ્રેમ યજમઘદે.

થ્વાંમ આતરેમ અહુરહે મજદાઓ પુઘ્રેમ અપવનેમ અપહે રતૂમ યજમઘદે; હુધ-જઓઘ્રેમ હુધ-અધવ્યાઓધ્લુનંમ ધમત અરેન્ન અપય કસ્તરેતંમ, અપવનંમ અપહે રતૂમ યજમઘદે; અપાંમ નસારેમ યજમઘદે; નધ્રીમ સંધ્લુમ યજમઘદે; તખ્મ દામોઘશ ઉપમનંમ યજતંમ યજમઘદે; ધરિસ્તનાંમ ઉર્વાનો યજમઘદે યાઓ અપઓનાંમ ક્રવપયો. રતૂમ અરે-જન્તંમ યજમઘદે યિમ અહુરેમ મજદાંમ, યો અપહે અપનોતંમો, યો અપહે જધ્મશતંમો; વીર્ય સ્વવાઓ કરથુશત્રિ યજમઘદે; વીર્યય હવરશત ધ્યઓશ્ન યજમઘદે, વરશતય વરેખ્યઙ્ગય.

યેંધહે હાતાંમ આઅત યેસ્ને પઘતિ વંધ્લો, મજદાઓ અહુરો વએથા અપાત હ્યા, યાઓધ્લુધાંમયા તાંસયા તાઓસયા યજમઘદે. યથા અહુ વધસ્યો (૨).

યસ્નેમય વહ્મંમય અઓજસ્ય જવરેય આક્રીનામિ, અપહે વહિશતહે આથસ્ય અહુરહે મજદાઓ. અપેમ વોહુ (૧). અહ્માધ રમેશય; હજધરેમ; જસ મે અવંધહે મજદ; કરેફેહ મોજદ.

રપીથવન ગેહનો સાર.—હું એક ખોદાની પરસ્તેશ કરનાર, જરથોસ્તી ધર્મ પાળનાર, દેવના તરીકાથી દૂર રહેનાર તરીકે એકરાર કરું છું અને પાક રપીથવનના વખત અને તેના હમકાર ‘ક્રાદત-૧૫૪-જન્તુમ’ ની સેતાયશ કરું છું. તેઓની સાથે પવિત્ર પાંચ ગાથાઓની, અમશાસ્પદોની; પાણી, જમીન અને આડપાનની, ચીનો યજ્ઞોદોની, અશો લોકોનાં ફરોહરોની, માજદયશની દીનની, માયનાણીની, અરદીબેહે-શતની, આતશની, નેરીયોસ્તંગ ફરેશતાની, હહાપણુની ઉપરના મવકકલ ફરેશતા ‘દામી-ઉપ-મન’ની હું સેતાયશ કરું છું.

ઉજ્જવન ગેહ

દિનઘોઠા અહુરહે મજદાઘો. અર્ધમ વોહુ (૩). ફવરાને મજદયસ્નો જરથુશત્રિશ વીદઘેવો અહુર-હકઘેવો. ઉજયેઠરિનાઘ અપઘોને અપહુ રથે, યરનાઘય વહ્માઘય દિનઘોઠાઘય ફસસ્તયઘેય, ક્રાદત-વીરાઘ દપ્યુમાઘય અપઘોને અપહુ રથે, યરનાઘય વહ્માઘય દિનઘોઠાઘય ફસસ્તયઘેય.

ઐરજતો અહુરહે નફ્રોઠો અપાંમ અપસય મજદઘાતયાઘો, દિનઘોઠા યરનાઘય વહ્માઘય દિનઘોઠાઘય ફસસ્તયઘેય, યથા અહુ વઘયો જઘોતા ક્રા મે ઝૂતે, અથા રતુશ અપાતચિત હય ક્રા અપવ વીધ્વાઘો ઝઘોતૂ.

અહુરેમ મજદાંમ અપવનંમ અપહુ રતૂમ યજમઘદે; જરથુશ્તેમ અપવનંમ અપહુ રતૂમ યજમઘદે; જરથુશ્ત્રહે અપઘોનો ફવધીમ યજમઘદે; અર્ધે રપેન્તે અપઘોનાંમ યજમઘદે. અપાઉનાંમ વંધઉહીશ સૂરાઘો રપેન્તાઘો ફવધયો યજમઘદે; અસ્તવતો મનખ્યાય અપનોતંમંમ રથવાંમ યજમઘદે; યએતુશ્તંમંમ યજતનાંમ હંધ્રહુનુશ્તંમંમ અપહુ રથવાંમ અધવિનસાંસ્તંમંમ, જધ્રમૂશ્તંમાંમ અપઘોનો અપહુ રથે રતુક્રિતીમ યજમઘદે.

ઉજયેઠરિનંમ અપવનંમ અપહુ રતૂમ યજમઘદે. જઘોતારંમ^૧ અપવનંમ અપહુ રતૂમ યજમઘદે; હાવનાનંમ અપવનંમ અપહુ રતૂમ યજમઘદે; આતરેવક્ષેમ અપવનંમ અપહુ રતૂમ યજમઘદે; ક્રખરેતારંમ અપવનંમ

૧. જઘોતારંમ, હાવનાનંમ, આતરેવક્ષેમ, ક્રખરેતારંમ, આખરેતેમ, આસ્નાતરંમ, રથ્વી-શકરંમ, સઘોષાવરેઝેમ-આ આંક જુદી જુદી ક્રીયા કરનારા ધર્મગુરુઓ છે, તેમાં જઘોતાર તે જોતીનું કામ ભણતર ભણવાનું; હાવનાનનું, હોમને લગતી ક્રીયા કરવાનું; આતરેવક્ષનું, આતરને શેશન રાખવાનું; ક્રખરેતારનું, જોતી આગળ જોઈતી સર્વે ચીજો લાવવાનું; આખરે-

અપહુ રતૂમ યજમહદ; આર્થેરતેમ અપવનંમ અપહુ રતૂમ યજમહદ; આસ્નતારેમ અપવનંમ અપહુ રતૂમ યજમહદ; રથ્વિશકરેમ અપવનંમ અપહુ રતૂમ યજમહદ; સ્વર્ચોપાવરેજમ અપવનંમ અપહુ રતૂમ યજમહદ.

ક્રાદત-વીરેમ દપ્યુમંમય અપવનંમ અપહુ રતૂમ યજમહદ; રત્રેઉશચ માઓંધહમય હ્વરંય રઓંચાઓ યજમહદ; અનધ રઓંચાઓ યજમહદ; અક્રસંધહમય ખાથ્રેમ યજમહદ; યા નર્શ સાદ્રા દ્રગવતો. હુધથ્યાવરેજમ અપવનંમ અપહુ રતૂમ યજમહદ; અપરેમય હંઝર્ષેમ યજમહદ; હંધથ્યાવરેજમ અપવનંમ અપહુ રતૂમ યજમહદ પઠતિ અસ્નિ પઠતિ ક્ષફૂને, યસો ઔરેતાબ્યો જઓંધાબ્યો, દપ્યુમહુ રથ્વો યસ્નાધ્ય વહ્નાધ્ય; દપ્યુમંમય અપવનંમ અપહુ રતૂમ યજમહદ. ઔરેજનંતેમ અહુરેમ ક્ષત્રીમ ક્ષએતેમ, અપાંમ નપાતેમ^૧ અઉર્વત અસ્પેમ યજમહદ; અપેમય મજદધાતાંમ અપઓનીમ યજમહદ.

થ્યાંમ આતરેમ અહુરહે મજદદાઓ પુથ્રેમ અપવનંમ અપહુ રતૂમ યજમહદ; હુધ-જઓંધ્રેમ હુધ-અધવ્યાઓંધહુનેમ ઇમત ઔરેમ અપય ક્રસ્તરેતેમ, અપવનંમ અપહુ રતૂમ યજમહદ; અપાંમ નસારેમ યજમહદ; નધરીમ સંધહુમ યજમહદ; તબમેમ દામોઢશ ઉપમનંમ યજતેમ યજમહદ; ઇરિસ્તનાંમ ઉરવાનો યજમહદ યાઓ અધઓનાંમ ક્રવપથો.

રતૂમ ઔરેજનંતેમ યજમહદ યિમ અહુરેમ મજદદાંમ, યો અપહુ અપનોતેમો, યો અપહુ જધમૂશતેમો; વીરપ સ્વવાઓ કરથુશનિ યજમહદ; વીરપય હ્વરશત પ્યઓંધન યજમહદ, વરશતય વરેપ્યમ્નય.

ચેંધહે હાતાંમ આઅત યેસ્ને પઠતી વંધહે, મજદદાઓ અહુરો વએથા અપાત હુયા, યાઓંધહમયા તાંસયા તાઓંસયા યજમહદ. યથા અદૂ વધર્યો (૨).

તારનું, જોતી આગળ પાણી લાવવાનું; આસ્નતારનું, હોમને ધોવાનું અને નીચોવવાનું; રથ્વીશકરનું, હોમ અને દુધને બેળવાનું અને આલાતો ગોડવવાનું; અને સ્વર્ચોપાવરેજનું ક્રીયા ઉપર દેખરેખ રાખવાનું. હાલમાં તો અઓતર અને રથ્વીશકર બેજ કામ કરે છે, તેમાં અઓતર પોતાનું અસલ કામ કરે છે, ન્યારે રથ્વીશકર પોતાનું અસલ કામ તેમજ બીજાઓનું પણ કામ બળવે છે.

૧. અપાંમ નપાત-સાધારણ રીતે એને ઇજદ ગણવામાં આવે છે, અને તે પાણીનાં વાદળાં વિજળી તથા વરસાદ સાથે સંબંધમાં રાખે છે. એને મળતા સંસ્કૃતમાં અપામ નપાત્ છે, પવન વરસાદ, વિજળી, પાણી એકમેક સાથે સંબંધ ધરાવે છે, તે ઉપરથી તીર યસ્તના ૩૪ માં ફકરામાં એને 'વાત'-એટલે પવન સાથે દુન્યા ઉપર પાણી પાંડરતો જણાવે છે.

યસ્નેમય વહ્નેમય અઘ્મોજસ્ય જવર્યે આક્રોનામિ, ઔરેજતો અહુરહે નફ્રો અપામં, અપસ્ય મજદધાતયાઘ્મો. અષેમ વૌહુ (૧). અઘ્માધ રઘેશય; હજધરેમ; જસ મે અવંધહે મજદ; કરેરેહ મોજદ.

ઉજરન ગેહનો સાર.—હું એક ખોદાની પરચતેશ કરનાર, જરથોશતી ધર્મ પાળનાર, દેવના તરીકાથી દૂર રહેનાર તરીકે એકરાર કરું છું. પાક ઉજરનના વખત, અને તેના હમકાર ‘ક્રાદત-વીર’ ની હું સેતાયશ કરું છું, તેઓની સાથે જુદી જુદી ક્રીયા કરનારા ધર્મ ગુરૂઓની, સેતારા, માહતાબ અને ખોરશેદની રાક્ષનીની, સ્વચ્છ પાણીની, પોર્યોદકેશી (જરથોસ્તની આગમજની) દીનની, તેજ ધોડાની ચાલના ‘અપામ નપાત’ ફરેશતાની, આતશની, નેરીયોસંગ ફરેશતાની, હાપણની ઉપરના મવકકલ ફરેશતા ‘દામી-ઉપમન’ ની હું સેતાયશ કરું છું.

દનઘ્મોધ અહુરહે મજદાઘ્મો. અષેમ વૌહુ (૩). કવરાને મજદયસ્નો જરથુશ્ત્રિશ વીદઘેવો અહુર-હકઘેષો, અધવિસૂદ્ધેષમાધ અધખિગયાધ અષ-ઘ્મોને અષહે રથે, યસ્નાધ્ય વહ્માધ્ય દનઘ્મોધાધ્ય કસસ્તયઘેય, ક્રાદત-વીરપામં-હુજ્યાહતેઘે જરથુશ્ત્રોત્તમાધ્ય અષઘ્મોને અષહે રથે, યસ્નાધ્ય વહ્માધ્ય દનઘ્મોધાધ્ય કસસ્તયઘેય. અષાઉનામં કવપિનામં વેનાનામં. વીરો-વાંથવનામં, યાધ્યયયાઘ્મોસ્ય હુષિતોધશ, અમહેય હુતાશતહે હુરઘ્મો-ધહે, વેરંધ્રદ્વહેય અહુરધાતહે, વનધનત્યાઘ્મોસ્ય ઉપરતાતો, દનઘ્મોધ યસ્નાધ્ય વહ્માધ્ય દનઘ્મોધાધ્ય કસસ્તયઘેય, યથા અહુ વધ્યો જઘ્મોતા ક્રા મે ઝૂતે, અથા રતુશ અપાતચિત હય ક્રા અષવ વીધ્વાઘ્મો ઝઘ્મોતૂ.

અહુરેમ મજદામં અષવનેમ અષહે રતૂમ યજમધદે, જરથુશ્ત્રેમ અષ-નેમ અષહે રતૂમ યજમધદે; જરથુશ્ત્રહે અષઘ્મોનો કવપીમ યજમધદે; અમંષે રપંતે અષઘ્મોનામં યજમધદે. અષાઉનામં વંધઉહીશ સૂરાઘ્મો રપંતાઘ્મો કવપયો યજમધદે, અસ્તવતો મનપ્યાય અષનોત્તમેમ રથવામં યજમધદે, યઘેતુશ્તમેમ યજતનામં, હંધહુતુશ્તમેમ અષહે રથવામં અધ-વિનસાસ્તમેમ, જધમશ્તમામં અષઘ્મોનો અષહે રથે રતુક્રિતીમ યજમધદે.

અધવિસૂદ્ધેષમેમ અષવનેમ અષહે રતૂમ યજમધદે; અધખિગાધમ અષવનેમ અષહે રતૂમ યજમધદે; ધવામં આતરેમ અહુરહે મજદાઘ્મો પુધ્રેમ અષવનેમ અષહે રતૂમ યજમધદે; અસ્મન હાવન અષહે રતવો યજમધદે; અયંધહુઘેન હાવન અષહે રતવો યજમધદે; હધ-જઘ્મોધેમ હધ-

અધવ્યાઝાધહનેમ ઇમત્ અરેસમ અપય કસ્તારેતેમ અપવનેમ અપહે રતૂમ યજમઢદે; આપ ઉર્વાઢરે યજમઢદે; અઝાઉર્વાતામ ઉરેને અપવનેમ અપહે રતૂમ યજમઢદે.

કાદત-વીરૂપામ-હુજ્યાઢતીમ? અપવનેમ અપહે રતૂમ યજમઢદે; જર-શુશ્રેમ અપવનેમ અપહે રતૂમ યજમઢદે; માંથ્રેમ સ્પેન્તેમ અપવનેમ અપહે રતૂમ યજમઢદે; ગેઉશ ઉર્વાનેમ અપવનેમ અપહે રતૂમ યજમઢદે, જર-શુશ્રેતેમંમય? અપવનેમ અપહે રતૂમ યજમઢદે; જરશુશ્રેમ અપવનેમ અપહે રતૂમ યજમઢદે.

આથવનેમ અપવનેમ અપહે રતૂમ યજમઢદે; રથએશ્તારેમ^૧ અપવનેમ અપહે રતૂમ યજમઢદે; વાસ્તીમ કુપુયન્તેમ અપવનેમ અપહે રતૂમ યજમઢદે; ન્માનેહ ન્માનો-પઢતીમ અપવનેમ અપહે રતૂમ યજમઢદે; વીસો વીસ-પઢતીમ અપવનેમ અપહે રતૂમ યજમઢદે; જન્તેઉશ જન્તુ-પઢતીમ અપવનેમ અપહે રતૂમ યજમઢદે; દંધહેઉશ દંધહુ-પઢતીમ અપવનેમ અપહે રતૂમ યજમઢદે.

ધ્વાનેમ હુમનંધ્રહુમ હુવયંધ્રહુમ હુધ્યઝાંધનેમ, હુદઝેનેમ અપવનેમ અપહે રતૂમ યજમઢદે; ધ્વાનેમ ઉઝધો-વયંધ્રહુમ અપવનેમ અપહે રતૂમ યજમઢદે; ખઝેત્વદથેમ અપવનેમ અપહે રતૂમ યજમઢદે; દંધહા-ઉર્વાએસેમ અપવનેમ અપહે રતૂમ યજમઢદે; હુમાઢમ પઢરિજથનેમ અપવનેમ અપહે રતૂમ યજમઢદે; ન્માનેહ ન્માનો-પથનીમ અપવનેમ અપહે રતૂમ યજમઢદે.

નાઢરિકાંમય અપઝાનીમ યજમઢદે, ક્રાયો-હુમતાંમ, ક્રાયો-હુપ્તાંમ, ક્રાયો-હુવરશ્તાંમ, હુશ-હાંમ-સાસ્તાંમ, રતુક્ષધ્રાંમ, અપઝાનીમ, યાંમ આર્મઢતીમ સ્પેન્તાંમ, યાઝાસય તે દેનાઝો, અહુર મજદ. નરેમય અપવનેમ યજમઢદે, ક્રાયો-હુમતેમ, ક્રાયો-હુપ્તેમ, ક્રાયો-હુવરશ્તેમ વિસ્તો-ક્રઝારેઢતિમ, ઝવિસ્તો-ક્યધમ, યેંધ્રહે ધ્યઝાંનાઢશ ગઝેથાઝો અપ ક્રાદેન્તે, જરશુશ્રેતેમહે રથો યસ્નાઢય વઢાઢય જરશુશ્રેતેમંમય અપવનેમ અપહે રતૂમ યજમઢદે. અપાઉનાંમ વંધઉહીશ સૂરાઝો સ્પેન્તાઝો

૧. કાદત-વીરૂપામ-હુજ્યાઢતીમ-એટલે અધવિસરૂપે જોડનો હમકાર યાને સાથે કામ કરનાર ફરેશો.

૨. જરશુશ્રેતેમ-એટલે જરતોશ્તનો ન્મએનશીન વડો ધર્મગુર. પેગમ્બર સાહેબ અરથુ-શ્તના નામ ઉપરથી એએને એ નામ મળ્યું હતું.

૩. રથએશ્તાર-એટલે લડવૈયો. એ શબ્દ રથ એટલે ગાડી+શ્તાર=ઉભો રહેનાર, ઉપરથી ઘડાઢની ગાડીમાં ઉભો રહીને લડનાર થાય છે.

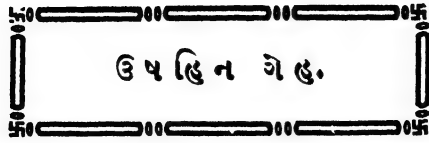
ક્રવપથો યજ્ઞમહદે; ઘેનાઓસ્ય વીરો-વાંધ્વાઓ યજ્ઞમહદે; યાધર્યામય હુષિતીમ યજ્ઞમહદે; અર્ધેમય હુતરતેમ હુરઝાધેમ યજ્ઞમહદે; વેરંધ્રમય અહુરધાતેમ યજ્ઞમહદે; વનધન્તીમય ઉપરતાતેમ યજ્ઞમહદે.

ધ્વામ આતરેમ અહુરહે મજ્ઞદાઓ પુશ્તેમ અપવનંમ અપહે રતુમ યજ્ઞમહદે; ; હુધ-જઝાધેમ હુધ-અધ્વ્યાઓધહુનંમ ધમત ખરંરેમ અપય કસ્તરેતેમ, અપવનંમ અપહે રતુમ યજ્ઞમહદે; અપામ નસારેમ યજ્ઞમહદે; નધરીમ સંધહેમ યજ્ઞમહદે; તખમેમ દામોધશ ઉપમનંમ યજ્ઞતેમ યજ્ઞમહદે; ધરિસ્તનામ ઉરવાનો યજ્ઞમહદે યાઓ અપઝાનામ ક્રવપથો. રતુમ ખરં-જન્તેમ યજ્ઞમહદે યિમ અહુરેમ મજ્ઞદામ, યો અપહે અપનોતેમો, યો અપહે જધમૂરતેમો; વીરપ સ્તવાઓ જરથુશનિ યજ્ઞમહદે; વીરપય હુવરશતા બ્યઝાંથન યજ્ઞમહદે વરશતય વરંબ્યઝય.

યેંધહે હાતામ આઅત યેસ્ને પધતી વંધહે, મજ્ઞદાઓ અહુરો વએથા અપાત હયા, યાઝાધહાંમયા તાંસયા તાઓસયા યજ્ઞમહદે. યથા અહુ વધઓ (૨).

યરંનેમય વહોમય અઝાજસ્ય જવરંય આક્રીનામિ, અપાડિનામ ક્રવપિ-નામ ઘેનાંનામય વીરો-વાંધ્વનામ, યાધર્યાઓસ્ય હુષિતોધશ, અમહેય હુતાશતાહે હુરઝાધહે, વેરંધ્રમહેય અહુરધાતહે, વનધન્ત્યાઓસ્ય ઉપરતાતો. અર્ધેમ વોહુ (૧). અહ્યાધ રએશય ; હુજધરેમ ; જસ મે અવંધહે મજ્ઞદે; કેરંકેહ મોજ્ઞદે.

અધવિસરૂપ મેહનો સાર—હું એક ખોદાની પરશતેશ કરનાર, જરથોસ્તી ધરમ પાળનાર, દેવતા તરીકાથી દૂર રહેનાર તરીકે એકરાર કરું છું. પાક અધવીસરૂ-થરેમના વપત અને તેના હમકાર 'ક્રાદત-વીરપ-હુજ્યાધતી'ની હું સેતાયશ કરું છું. તેઓની સાથે આતશની, પાણી અને ઝાડપાનની, રવાનના ચઢતા દરજ્જાની, માથવાણીની, જર-થોસ્તના ફરમાનો પ્રમાણેજ ચાલનારની, આશ્રવનની, રથેશતારની (લડવધ્યા), ખેડુતની, મહોલા કસબા અને દેશના વડાની, નેક વમાસનાર, નેક ખોલનાર અને નેક કામ કર-નાર દીનદાર જવાનની, લાઘવધીની, મજ્ઞદયસની જરતોશતી દીનનો ફેલાવો કરનારની, અશેા ધરધણીયાણીની, મનશની, ગવશની અને કુનશનીવાળી ખાવંદને તાબેદાર, સાચું ખોલનારી નેક નાર જેની શિકલ નારી ફરેશતા જેવી હોય છે—તેની, મનશની, ગવશની અને કુનશનીવાળા દીનદાર નરની, બહાદુર આરતોની, હિંમત આપનાર ફરેશતા 'અમ' ની, બહેરામ યઝદની, આતશની, નેરીયોસંગ ફરેશતાની, ડહાપણની ઉપરના મવકલ ફરેશતા 'દામી-ઉપમન' ની હું સેતાયશ કરું છું.

દનઔથ આહુરહે મજદાઔ. અર્ધમ વૉહુ (૩). કવરાને મજદયસ્નો
જરથુશત્રિશ વીદઔવૉ આહુર-ત્તઔવૉ. ઉપહિનાઔ અપઔને અપહે રથે,
યસ્નાઔ વહ્નાઔ દનઔથાઔ કસસ્તયઔ, ઔરજયાઔ ન્માન્યાઔ અપ-
ઔને અપહે રથે, યસ્નાઔ વહ્નાઔ દનઔથાઔ કસસ્તયઔ. સ્તઔપહે
અપ્યેહે અપિવતો વૈરથાજનો ક્રાદત્-ગઔથે, ર્ધનઔશ રકિતશહે, અર-
શતાતસય ક્રાદત્-ગઔથયાઔ વૈદત્-ગઔથયાઔ, દનઔથ યસ્નાઔ
વહ્નાઔ દનઔથાઔ કસસ્તયઔ, યથા આહુ વઘર્યો જઔતા ક્રા મે
ઔતે, અથા રતુશ અપાતચિત્ હુય ક્રા અપવ વીધ્યાઔ ઔઔાત્.

આહુરેમ મજદાંમ અપવનંમ અપહે રતૂમ યજમઔ; જરથુશ્રેમ અપ-
વનંમ અપહે રતૂમ યજમઔ; જરથુશ્રહે અપઔનો કવપીમ યજમઔ;
અર્ધપે ર્પંતે અપઔનાંમ યજમઔ. અપાઉનાંમ વંઘઉડીશ સુરાઔ ર્પે-
ન્તાઔ કવપયો યજમઔ, અસ્તવતો મનઔયાય અપનોતંમંમ રથ્યાંમ યજ-
મઔ, યઔરત્તંમ યજતનાંમ, હંઘહુરત્તંમ અપહે રથ્યાંમ અઔવિનસાં-
સ્તંમ, જઘમૂશતંમ અપઔનો અપહે રથે રતુક્રિતીમ યજમઔ.

ઉપહિનંમ અપવનંમ અપહે રતૂમ યજમઔ; ઉપાંમ સ્ત્રીરાંમ યજમ-
ઔ; ઉપાઔઘહુમ યજમઔ, ક્ષોઘનીમ ર્યેવત્-અસ્પાંમ, ક્રમેન્-નરાંમ ક્રમે-
ન્નરો-વીરાંમ, યા ઔથવઠિ ન્માનવઠિ; ઉપાઔઘહુમ યજમઔ; ર્વીમ
રેન્જત્-અસ્પાંમ, યા સનત્ અવિ હુપ્તો-કરવઘરીમ જાંમ; અવાંમ ઉપાંમ
યજમઔ. આહુરેમ મજદાંમ અપવનંમ અપહે રતૂમ યજમઔ; વૉહુ મનો
યજમઔ; અર્ધમ વહિશતંમ યજમઔ; ક્ષઐમ વઘરીમ યજમઔ; ર્પન્તાંમ
વંઘઉડીમ ઔર્મઠીમ યજમઔ.

ઔરેશ્મ અપવનંમ અપહે રતૂમ યજમઔ, ઔરેજ વંઘહેઉશ અપહે,
ઔરેજ દ્યેનયાઔ વંઘહુયાઔ માજદયસ્નોઔશ, ન્માન્યેહે રથે યસ્ના-
ઔ વહ્નાઔ; ન્માનીમય અપવનંમ અપહે રતૂમ યજમઔ.

સ્તઔર્ધમ અપીમ હુરઔર્ધમ વૈરથાજનંમ ક્રાદત્-ગઔથેમ અપવનંમ
અપહે રતૂમ યજમઔ; ર્ધનૂમ રકિશતંમ યજમઔ; અરશતાતંમ ક્રાદત્-
ગઔથાંમ વૈદત્-ગઔથાંમ યજમઔ.

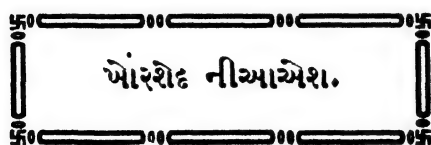
શ્વાંમ આતરેમ અહુરહે મજ્જદાઓ પુથ્રેમ અષવનંમ અષહે રતૂમ યજ્ઞમધદે; હુધ-જઝાઓમ હુધ-અધવ્યાઓધહનંમ ધમત ખરેસમ અષય ક્રસ્ત-રેતંમ, અષવનંમ અષહે રતૂમ યજ્ઞમધદે; અપાંમ નસારેમ યજ્ઞમધદે; નધ-રીમ સંધ્રહુમ યજ્ઞમધદે; તખમેમ દાંમોધશ ઉપમનંમ યજ્ઞતંમ યજ્ઞમધદે; ધરિસ્તનાંમ ઉરવાંના યજ્ઞમધદે યાઓ અષઓનાંમ ક્રવયો. રતૂમ ખરેજ-નંતંમ યજ્ઞમધદે યિમ અહુરેમ મજ્જદાંમ, યો અષહે અપનોતંમો, યો અષહે જધમૂશતંમો; વીરપ સવાઓ જરથુશત્રિ યજ્ઞમધદે, વીપસ્ય હવરશત યજ્ઞઓત્ન યજ્ઞમધદે વરશતય વરેયમ્નય.

યેંધહે હુતાંમ આઅત યેસ્ને પઘતિ વંધહે, મજ્જદાઓ અહુરો વએથા અપાત હયા, યાઓધહાંમયા તાંસયા તાઓસયા યજ્ઞમધદે. યથા અહૂ વધસ્યો. (૨).

યસ્નંમય વહોમય અઓજસ્ય જવરેય આક્રિનામિ સઓપહે અએહે અષિવતો વરેધ્રાજનો ક્રાદત-ગએથહે, રખઓશ રજિશતહે, અરશતાતસ્ય ક્રાદત-ગએથયાઓ વરેદત-ગએથયાઓ. અષમ વોહૂ (૧).

 અહામ રએશય, હજંધરેમ; જસ મે અવંધહે મજ્જદ, કરેકેહ મોજદ.

ઉપહિન ગેહનો સાર.—હું એક ખોદાની પરશતેશ કરનાર, જરથેશ્તી ધર્મ પાળનાર, દેવના તરીકાથી દૂર રહેનાર તરીકે એકરાર કરું છું. પાક ઉશ્હેનના વખત અને તેના હમકાર ‘ખેરેજય-નમાન્ય’ ની હું સેતાયશ કરું છું. તેઓની સાથે અશો શરોષ યજ્ઞદની, રપનુ રાસ્ત યજ્ઞદની, આસતાદ યજ્ઞદની, આમદાદની, સહવા-રની રોશનીની, અહુરમજ્જદ, બેહમન, અરદીબેહેશત, શહેરેવર, રપંદારમદ અમશા-રપંદની, ‘અપામ-નપાત’ ફરેશતાની, આતશની, નેરીયોસંગ ફરેશતાની, હહાપણુની ઉપરના મવકકલ ફરેશ્તા ‘દામી ઉપમન’ ની હું સેતાયશ કરું છું.

દનઓથ અહુરહે મજ્જદાઓ. અષમ વોહૂ (૧). પ નામે યજ્ઞદાંન, સતાએમ^૧ જખાએમ દાદાર અહુરમજ્જદ રયોમંદ, ખોરેહમંદ હરવેરપ-આ-ગાહ, કરેકેગાર, ખોદાવંદાન ખોદાવંદ પાદશાહ અર હમે પાદશાહાંન,

૧ ‘સતાએમ જખાએમથી’ તે ‘ખેરસાદ’ સુધીમાં અશો અહુરમજ્જદની સેતાયશ અને સીક્ત સમાવેલી છે.

નેગેહદાર, ખાલેકે મખલુક, અલરેજક રોજી-દેહુદેહુ, કાદર ઓ કવી એ કદીમ, બક્ષાયદેહુ બક્ષાએશગર મેહેરખાન, તવાંના ઓ દાના ઓ દાદાર, ઓ પાક પરવરદેગાર. આદેહુ પાદશાહી બીજવાલુ બાશદ. અહુરમઝદ ખોદાએ અવજ્ઞૂની ગોરજે ખોરેહુ અવજ્ઞયાદ. ખોરશેઠ અમર્ગ રયો-મંદ અર્વિદ-અરપુ બેરસાદ.

અજ હુમા ગુનાહુ પતેત પરોમાનુમ; અજ હર્વસ્તીન દુશ્મત દુજ્ઞ-ખત દુજ્ઞવરશત, મેમ પ ગેતી મનીદ, ઓએમ ગોફત, ઓએમ કરદ, ઓએમ જસ્ત, ઓએમ બૂન બૂદ એસ્તેદ. અજ આંન ગુનાહુ મનશની ગવરની કુનશની, તની રવાની ગેતી મીનોઆની, ઓએ અવાપશ પરો-માન, પ સે ગવરની પ પતેત હોમ.

❧ (સર નમાવતાં ભણવું) નેમસે-તે અહુર મજદ, નેમસે-તે અહુર મજદ, નેમસે-તે અહુર મજદ, શ્રીશયિત પરો અન્યામશ દામાંન. નેમો વે અમેષા સ્પેન્તા વીરપે હવર્-હજઓષાઓ. અએતત જહાત અહુરેમ મજદાંમ, અએતત અમેષે સ્પેન્તે, અએતત અપઓનાંમ ક્રવધીશ, અએતત વયામ દર્ધો-ખધાતેમ દનઓથ અહુરહે મજદાઓ, તરોહદીતે અંધરહે મઠન્યેઉશ. હુઘ્યાવરશતાંમ હાત વસ્ના ફરપોતેમ. સ્તઓમિ અપેમ.^૧ અપેમ વોહૂ (૧).

ફરસ્તુયે હુમતોઘ્યસયા હુખ્તોઘ્યસયા હુવરશ્તોઘ્યસયા, માંધો-ઘ્યસયા વખેધોઘ્યસયા વરશ્તવોઘ્યસયા. અઘમિગઘસયા દઘથે વીરપા હુમતાયા હુપતાયા હુવરશ્તાયા. પઘતિરિચ્યા દઘથે વીરપા દુશ્મતાયા દુજ્ઞ-ખતાયા દુજ્ઞવરશ્તાયા. ફેરા વે રાહી, અમેષા સ્પેન્તા, યરનેમયા વહ્મમયા ફેરા મનંધહા ફેરા વયંધહા ફેરા બ્યઓધના, રેરા અંધહુયા, ફેરા તન્વસ-ચીત ખાખ્યાઓ ઉશતનેમ. સ્તઓમિ અપેમ.^૨ અપેમ વોહૂ (૧).

❧ (સર નમાવતાં નમાવતાં ભણવું) નેમો અહુરાઘ મજદાઘ, નેમો અહુરાઘ મજદાઘ, નેમો અહુરાઘ મજદાઘ; નેમો અમેષએઘ્યો સ્પેન્તએઘ્યો, નેમો મિથ્રાઘ વોઉર-ગઓયઓઘતેએ, નેમો હવર્-ક્ષએતાઘ અર્વિત-અસ્પાઘ, નેમો આઘ્યો દાઘથ્રાઘ્યો, યાઓ અહુરહે મજદાઓ, નેમો ગે-ઉશ, નેમો ગયેહે, નેમો જરથુશ્તહે સિપતામહે અપઓનો ક્રવપેએ. નેમમ વીરપયાઓ અપઓનો સ્તોઘશ હુઘ્યાઘ્ય બવાંઘ્યાઘ્ય બૂખ્યાંઘ્યાઘ્ય.

૧. એ આખા ફકરામાં અરેશ અહુરમઝદ અને અમશાસ્પદો તરફ ભણનાર ભક્તિ-ભાવ બતાવે છે.

૨. એ ફકરામાં ભણનાર રાસ્તી અને નેષ્ટીના રાહ ઉપર ચાલવાને પવિત્ર કારણ રજૂ કરે છે.

(જો હાવન ગેહ હોય તો નીચે પ્રમાણે ત્રણ વાર પઢે.)

વૉહુ ઉદ્યા મનંધહા ક્ષત્રા અપાયા ઉશતા તનૂમ. (ત્રણ વાર પઢે.) અર્ષેમ વૉહુ (૩).

(રપિથન અથવા ખીજ હાવનમાં નીચે પ્રમાણે ત્રણ વાર પઢે.)

ધમા રઓઆઓ અરેકિશતેમ અરેજમનાંમ. (ત્રણ વાર પઢે.) અર્ષેમ વૉહુ. (૩).

(જો ઉજરન ગેહ હોય તો નીચે પ્રમાણે ત્રણ વાર પઢે.)

યહી સ્પેન્તા થ્વા મધન્યુ ઉર્વએસે જસો. (ત્રણ વાર પઢે.) અર્ષેમ વૉહુ (૩).

હવર-ક્ષએતેમ અર્ષેમ રએમ અઉર્વત-અસ્પેમ યજમઘદે. મિથ્રેમ વૉઉર-ગઓયઓધતીમ યજમઘદે, અર્શ-વચંધહેમ, વ્યાખનંમ હજંધર-ગઓષેમ,^૧ હુતાશતેમ, અએવર-અખનંમ, અરેજનતેમ, પેરેથુ-વએધયનંમ, સૂરેમ, અખફનંમ જઘાઉર્વાઓધહેમ. મિથ્રેમ વીસ્પનાંમ દપ્યુનાંમ દંધહુ-પધતીમ યજમઘદે, યિમ દ્રદથત અહુરે મજદાઓ, ખરેનંધઉહ-સ્તેમ મધન્યવનાંમ યજતનાંમ. તત નો જમ્યાત અવંધહે મિથ્ર અહુરે અરેજનત. હવર-ક્ષએતેમ અર્ષેમ રએમ અઉર્વત-અસ્પેમ યજમઘદે.

તિશત્રીમ^૨ દ્રવો-અખનંમ યજમઘદે. તિશત્રીમ દ્રવો-અખનંમ યજમઘદે, તિશત્રીમ દ્રવો-અખનંમ યજમઘદે, તિશત્રીમ યજમઘદે, તિશત્ર્યેન્યો યજમઘદે, તિશત્ર્યો રએવાઓ ખરેનંધઉહાઓ યજમઘદે, વનન્તેમ^૩ સ્તારેમ મજ-ધાતેમ યજમઘદે, તિશત્રીમ સ્તારેમ રએવન્તેમ ખરેનંધઉહન્તેમ યજમઘદે, થ્વાર્ષેમ ખધાતેમ યજમઘદે, જરવાનંમ અકરેનંમ યજમઘદે, જરવાનંમ દરે-ધો-ખધાતેમ યજમઘદે, વાતેમ સ્પેન્તેમ હુધાઓધહેમ યજમઘદે, રકિશ-તાંમ ચિસ્તાંમ મજદધાતાંમ અપઓનીમ યજમઘદે, દએનાંમ વંધઉહીમ

૧. અર્શ^૧ વચંધહેમ, હજંધર-ગઓષેમ-એટલે “હજર કાનવાળો તથા દશ હજર આંખ-વાળો મહેર યજદ” તેની મતલબ એમ નહીં જાણવી કે તેને હજર કાન તથા દશ હજર આંખ છે; પણ તેની સાંભળવાની શક્તિ હજર કાન જેટલી, અને જોવાની શક્તિ દશ હજર આંખ જેટલી તેજ હતી.

૨. તેશ્વર એ પૂર્વ દિશાએ Canis Major નામના નક્ષત્રમાં આવેલા એક મોટા અને અતિશય ચળકાતવાળા સેતારાનું નામ છે, એ સેતારાને અંગ્રેજીમાં Sirius અથવા Dogstar સાથે સરખાવવામાં આવે છે.

૩. વનન્ત એ દક્ષિણ દિશાએ આવેલા સેતારાઓમાં એક મૂખ્ય તથા ઘણો ચળકતો સેતારો છે. એને જહસ્પતિનો હરીફ કહેલો છે.

આજ્ઞયસ્નીમ યજ્ઞમધદે, પથાંમ ખાસ્તાધતીમ યજ્ઞમધદે, જરેનુમન્તેમ સુરેમ યજ્ઞમધદે, સચ્ચોક્તેમ ગધરીમ મજદધાતેમ યજ્ઞમધદે. વીરપેમય અપવનેમ મધન્યચ્ચોમ યજ્ઞતેમ યજ્ઞમધદે, વીરપેમય અપવનેમ ગએથીમ યજ્ઞતેમ યજ્ઞમધદે, હુઓમ ઉર્વાનેમ^૧ યજ્ઞમધદે, હુવાંમ ક્રવધીમ^૨ યજ્ઞમધદે, જસ મે અવંધહે મજદદ. અપાઉનાંમ વંધ્રઉહીશ સૂરાચ્ચો સ્પેન્તાચ્ચો ક્રવપયો યજ્ઞમધદે. હુવરે-ક્ષએતેમ અમૃષેમ રએમ અઉર્વાત્ અસ્પેમ યજ્ઞમધદે. અર્ષેમ વૌહુ (૩).

ક્રવરાને મજદયસ્નો જરથુશત્રિશ વીદએવો અહુર-ત્કએષો (જે ગેહ હોય તે પટે.) કસસ્તયએચ. હુવરે-ક્ષએતહે અમૃષહે રએવહે અઉર્વાત્-અસ્પહે, દનચ્ચોધ યસ્નાધય વહ્માધય દનચ્ચોધાધય કસસ્તયએચ, યથા અહુ વધચ્ચો જચ્ચોતા કા મે ઋતે, અથા રતુશ અપાતયિત્ હુચ કા અપવ વીધવાચ્ચો ઋચ્ચોતૂ.

હુવરે-ક્ષએતેમ અમૃષેમ રએમ અઉર્વાત્-અસ્પેમ યજ્ઞમધદે. આઅત્ યત્ હુવરે-રચ્ચોક્ષિનિ તાપયેધતિ, આઅત્ યત્ હુવરે-રચ્ચોચો તાપયેધતી, હિશતેન્તિ મધન્યવાચ્ચોધહો યજ્ઞતાચ્ચોધહો, સતેમય હુજંધરેમય; તત્ ખરેનો હાંમ-આરયેધન્તિ, તત્ ખરેનો નિપારયેધન્તિ, તત્ ખરેનો બક્ષન્તિ, જ્ઞમ પધતિ અહુરધાતાંમ, ક્રાધતિય અપહે ગએથાચ્ચો, ક્રાધતિય અપહે તનુયે, ક્રાધતિય હુવરે યત્ અમૃષેમ રએમ અઉર્વાત્-અસ્પેમ.

આઅત્ યત્ હુવરે ઉન્નુકયેધતિ, યત્ જ્ઞમ અહુરધાતાંમ યચ્ચોજ્ઞદાઐમ, આપેમ તચિન્તામ યચ્ચોજ્ઞદાઐમ, આપેમ ખાંન્યાંમ યચ્ચોજ્ઞદાઐમ, આપેમ જરયનાંમ યચ્ચોજ્ઞદાઐમ, આપેમ અર્મએશતાંમ યચ્ચોજ્ઞદાઐમ, યત્ દાંમ અપવ યચ્ચોજ્ઞદાઐમ, યાચ્ચો હુન્તિ સ્પેન્તાહે મધન્યેઉશ.

યેધિ જી હુવરે નોધત્ ઉન્નુકયેધતિ, અધ દએવ વીરપાચ્ચો મેરેનચિન્તિ, યાચ્ચો હુન્તિ હુસ્તો-કર્ષવોહુવ; નવ ચિશ મધન્યવ યજ્ઞત, અંધહુવ અસ્તવધતિ પધતિદાંમ નોધત્ પધતિશતાંમ વીધન્તિ.

૧. 'ઉર્વાન' એટલે આત્મા, હવ (soot); ધનસાને આ દુન્યામાં જે સારાં નરસાં કામો કર્યાં હશે, તેને માટે મરણ પછી આવતી દુન્યામાં જે જવાબદાર છે તે ઉર્વાન યાને રવાન છે.

૨. ક્રવશી એટલે ફરોહર યાને રવાનને નેકીના માર્ગે દોરવાનારી શક્તિ. ફરોહરનું કામ રવાનને સારી સલાહ આપવાનું, સારો માર્ગ દેખાડવાનો, તેની નેધેહુબાની કરવાનું છે. બીજા બોલમાં કહ્યું છે તો ફરોહર એ રવાનનું નેધેહુદાર અને રેહબર રૂઢ છે. જે ફરોહરની

ચો યજ્ઞધતે હુવરેં યત્ અમૃષમ રમેમ અર્વિત્-અરપેમ, પધતિ-શ્તાતેએ તમંધ્રાંમ, પધતિશ્તાતેએ તમસચિદ્રનાંમ દ્યેવનાંમ, પધતિ-શ્તાતેએ તાયુનાંમય હુજ્ઞસ્નાંમય, પધતિશ્તાતેએ યાતુનાંમય પધરિકનાંમય, પધતિશ્તાતેએ ધથેજ્ઞધ્રાં મર્ષઝ્ઞાનહે, યજ્ઞધતે અહુરેમ મજ્ઞદાંમ, યજ્ઞ-ધતે અમૃષે રપેન્તે, યજ્ઞધતે હુઝ્ઞાંમ ઉર્વાનંમ, ક્ષનાવયેધતિ વીરપે મધન્ય-વય યજ્ઞત ગઝેથ્યાય, ચો યજ્ઞધતે હુવરેં યત્ અમૃષમ રમેમ અર્વિત્-અરપેમ.

યજ્ઞધ મિથ્રમ વૌઉર-ગઝ્ઞાયઝ્ઞાધતિમ હુજ્ઞધર-ગઝ્ઞાષમ, બએવરે-અખનંમ; યજ્ઞધ વજરેમ હુનિવિખતંમ, કમરેધે પધતિ દ્યેવનાંમ, મિથ્રહે વૌઉર-ગઝ્ઞાયઝ્ઞાધતોધશ, યજ્ઞધ હુખેદ્રમય, યત્ અસ્તિ હુખેદ્રનાંમ વહિરતંમ અન્તરે માઝ્ઞાધ્રહુમય હુવરેંય.

અહે સ્ય ખરેનંધ્રહુય, તંમ યજ્ઞધ સુરુન્વત યસ્ન, હુવરે-ક્ષએતંમ અમૃષમ રમેમ અર્વિત્-અરપેમ. જઝ્ઞાધ્રાખ્યો હુવરે-ક્ષએતંમ અમૃ-ષમ રમેમ અર્વિત્-અરપેમ યજ્ઞમધદે.

રેહબરી કબુલ રાખી રવાન ભલાં કામ કરે છે તો તે બહેશતમાં નય છે. પણ ને રેહબરી નહિ કબુલ રાખી રવાન ભુડાં કામ કરે છે તો તે દોઝખમાં નય છે. વળી ફ્રોહરને બીજે અર્થે અસલ નમુનો મૂળ રૂપ (prototype) થાય છે. અહુરમઝ્દે ‘ઝરવાન અકરન’ યાને હદ વગરના જમાનામાં તમામ સૃષ્ટિને. પોતાની કલ્પનામાં પેદા કીધી હતી, ને કુદરતી કાયદા પ્રમાણે પેદા થતી આવી છે, પેદા થાય છે અને હવે પછી પેદા થશે. એ ઉપરથી ફ્રોહર (prototype) એ અહુરમઝ્દે પેદા કીધેલી બેશુમાર મિનોઇ શક્તિઓ છે, જેઓ નિર્માણ મુજબ પેદાયશને તેના વખતે હસ્તીમાં લાવે છે, તથા ઇનસાનને તેના ‘અહુ’ (Spirit, vitality); ‘દ્યેના’ (Conscience, the faculty of discerning good from evil) અને ‘બઝોધ’ (intellect) અને ‘ઉર્વન’ (Soul) સાથે હસ્તીમાં લાવી તેની રેહનુમાઇ કરે છે, એટલે સૃષ્ટિની શરૂઆતથીજ ને સધળી પેદાયશો પેદા થઇ હતી, પેદા થાય છે અને હવે પછી હજારો વર્ષ રહીને પણ પેદા થશે તે સર્વેની તકદીર (Predestination) યાને ભવિષ્યની સરજત કરી મૂકી છે અને શરૂઆતથી તે કયામતના વખત સુધી તે પેદાયશોની નેગેહબાની કરતી આવી છે અને કરે છે. અવસ્તામાં જીવતાં, યુજરી ગયલાં, અને હવે પછી જનમનારાઓનાં ફ્રોહરોને યાદ કરવામાં આવ્યા છે. ફરવરદીન યશ્તના ૮૦ માં ફકરા પ્રમાણે ખુદ દાદાર અહુરમઝ્દના સૌથી ચઠ્ઠે દરજ્જેનાં ફ્રોહરને યાદ કરવામાં આવ્યું છે. એજ યશ્તના ૨૩ માં કરદા પ્રમાણે અમશાસ્પંદ, યઝ્દો, આસમાન, જમીન, પાણી, ઉરવર, ગોસ્પંદ અને તમામ પેદાયશોના ફ્રોહરોને યાદ કીધાં છે; એટલે અમશાસ્પંદ અને યઝ્દો અહુરમઝ્દની ઇચ્છા મુજબ ને ઉપયોગી કામ બનવે છે, તેમજ પાણી, ઝાડપાન, આતશ વગેરે પેદાયશો ને વૃદ્ધિ ફેલાવે છે, તે તેઓનાં ફ્રોહરોની બરકતથી ફેલાવે છે.

હુઓમ યો ગવ^૧ ખરેસ્મન^૨ હિજવોન્દંધહંધહ, માંથય,^૩ વચચ
અયઓથનય જઓથાપ્યસય^૪ અપુપધએધપ્યસય વાધ્ધિપ્યો.

યેંધહે^૫ હાતાંમ આઅત યસ્ને પધતિ વંધહો, મજદાઓ અહુરો
વએથા અપાત હયા, યાઓધહામયા તાંસયા તાઓસયા યજમધદ.

(ખાજમાં પઢે.) અહુરમજદ^૬ ખોદાએ, અવજ્ઞનીએ મરુદમ, મરુદમ

૧ 'ગવ' એટલે ઇજ્જનની ક્રીયામાં વપરાતું ગાય અથવા બકરીનું તાજું દુધ.

૨ 'ખરેસ્મન' એટલે ખરસમ-અસલ દાડમ અથવા કોઈ ચોક્કસ ઝાડની ડાંખળી.
હમણાં ઝાડની ડાંખળીને બદલે રૂપા અથવા પીતળના તાર વપરાય છે; વંદીદાદ અને વીસ-
નદની ક્રીયામાં પાંત્રીસ તાર વપરાય છે યજ્ઞસ્નેની ક્રીયામાં ત્રેવીસ અને ખાજની ક્રીયામાં
પાંચ તાર વપરાય છે. ખરસમની ક્રીયા હોષંગ પાદશાહના વખતથી જાણાયલી કદીમ છે.
વળી શરોષ ચત્ર વડીના પહેલા કરદામાં કહે છે કે અશો શરોષ ચત્રે ખરસમથી પહેલ-
વહેલા દાદાર અહુરમજદને આરાધ્યો હતો.

૩ માથ્ર એટલે માંત્ર યાને જરતોસ્તી ધર્મનો પવિત્ર કલામ. એટલે જરતોસ્તી ધર્મનું
પવિત્ર ભણતર અવસ્તામાં ખીજે દેકાણે 'માથ્ર સ્પેન્ત' આવે છે જેનો અર્થ 'પવિત્ર યાને
વૃદ્ધિ કરનારી માથ્ર યાને પવિત્ર ભણતર વળી 'માથ્ર સ્પેન્ત'નો અર્થ 'મીનો મારસ્પંદ
ચત્રદ પણ થાય છે.

૪. ઝઓથ્ર-એટલે ક્રીયામાં કંઈ પણ ચીજ અર્પણ કરવાની તે, જેમકે દુધ, ગોશ્ત,
ખોરાક, પાણી વગેરે. ઇજ્જનનીની ક્રીયામાં ક્રીયા કરેલા પવિત્ર પાણીને 'જેર' યાને
ઝઓથ્ર કહે છે.

૫. "યેંધહે હાતાંમ;"નું ભણતર, યથા અને અર્ચમના ભણતરની માફક પુરાણું છે. યજ્ઞ-
શનેના ૨૧) મા 'હા'માં એને અશો જરથોસ્તનો ખાસ કલામ કહ્યો છે: યજ્ઞશનેના ૬૧ માં
હા પ્રમાણે અહેરમન, દુષ્ટ નરનારીઓ, ચોર, લુટારા, જુદુગર, કગારા, વગેરે ભુરી ખસલતનાઓને
મારી હડાવવા માટે એ બંદગી ઘણીજ અસરકારક છે. એનો અર્થ નીચે પ્રમાણે થાય છે.
"હસ્તીવાળાઓ માંહેથી જે કોઈ આરાધના કરવા માટે ભલાં (યાને લાયક) છે, અને જેઓનો,
તેઓની અશોઈના સખબે અહુરમજદ પિછાણનાર છે, તેઓ સર્વે નરનારીને હમે
આરાધ્યે છીએ."

૬. એ આખો ખાજમાં ભણવાનો ભાગ પાજંદમાં છે. એજ પ્રમાણે દરે ખાજમાં
ભણવાનો ભાગ પાજંદમાં આવે છે. ખાજમાં ભણવાનો સખબ એ છે કે, અવસ્તાની ભાષાથી
પાજંદ ભાષા જુદી હોવાને લીધે, અવસ્તાનો ભાગ તદન પુરો યથા વગર, પાજંદનો ભાગ
પ્રગટ ભણાઈ શકાય નહીં. પાજંદ ફરે ભણ્યા પછી અવસ્તાનો થોડોક ભાગ ભણવાનો
ખાજી રહે છે તેથી એમ દરતું પડે છે. જે જે પાજંદ ફરે અવસ્તાની આગમ્ય અથવા
તેને છોડે છુટા આવે છે, તે ખાજમાં ભણાતા નથી, પણ પ્રગટ ભણાય છે. એ ઉપરથી
દીનદાર જરથોસ્તીઓને જોવાનું છે કે બંદગીનું ભણતર ભણતાં આપણાથી કાંઈ પણ વચ્ચે
ઓલી શકાયજ નહિ; જ્યારે અવસ્તાના ભણતર વચ્ચે આવતું પાજંદ ભણતર પદી શકાતું
નથી, તો પછી ભણતર વચ્ચે કાંઈખી સંસારી વાત ઘણીજ વાંધા ભરેલી ગણી શકાય.

સર્દગાંન, હુમા સર્દગાંન, હુમખાયસ્તે વેહાંન, ઑએમ ખેહેદીન માજ-
દયસ્તાંન, આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ અએદૂન બાદ. (પ્રગટ પઠે.)
યથા અહુ વધયો (૨).

યસ્નેમય વહ્નમય અઑાજસય જવરંય આફ્રીનામિ, હુવરં-ક્ષએતહે
અમંપહે રએવહે અઉર્વત-અસ્પહે. અષેમ વૉહુ (૩).

અહુરાનીશ અહુરહે વહિરતાખ્યો જઑાથાખ્યો, સએશતાખ્યો
જઑાથાખ્યો, હહમો-પધરિ-અંધ્રહુરશતાખ્યો જઑાથાખ્યો. અષેમ વૉહુ (૧).

અહાધ રએશય; હુજંધરંમ; જસ મે અવંધહે મજદ; કરંદેહુ
મોજદ.

રોજ નેક્ નાંમ, રોજ પાક્ નાંમ, રોજ મુખારક (ફલાંન), માહે
મુખારક (ફલાંન), ગાહે (ફલાંન), નમાજ દાદારે ગેહાંન દામાંન. ફનઑાથ
અહુરહે મજદાઑા, તરોધદીતે અંધ્રરહે મધન્યેઉશ. હુધ્યાવરશતાંમ હાત્ર
વસ્ના ફરંપોતંમ. સ્તઑામિ અષેમ; અષેમ વૉહુ (૧).

ગોરજે ખોરેહુ અવજનયાદ ખોરશેદ અમર્ગ રયોમંદ અઉર્વદ-અસ્પ,
ખેરસાદ અમાવંદ પીરોજગર અમાવંદી પીરોજગરી. દાદ દીન ખેહુ માજ-
દયસ્તાંન, આગહી રવાધ ગોઆફરંગાની બાદ હુકુતે કેશવર જમીન; અએ-
દૂન બાદ. મન્ આનો આવાયદ શુદન, મન્ આનો આવાયદ શુદન,
મન્ આનો આવાયદ શુદન. અષઑાને અષેમ વૉહુ (૧).

(દક્ષિણ દિશા તરફ મોહોડું કરી પઠે.) દાદારે? ગેહાંન દીને માજ-
દયસ્તની દાદે જરથુશ્તી. નંમસ-તે અષાઉમ સંવિશ્તે અરંદ્રિસૂર અનાહિતે.
અષઑાને અષેમ વૉહુ (૧). નંમો ઉર્વંધરે વંધઉહિ મજદદધાતે અષઑાને
અષેમ વૉહુ (૧). હુવરં-ક્ષએતંમ અમંષેમ રએમ અઉર્વત-અસ્પંમ યજ-
ધદ. અષેમ વૉહુ (૧). ખોરશેદ અમર્ગ રયોમંદ અઉર્વદ અસ્પ ખેરસાદ.
અષેમ વૉહુ (૧).

ખોરશેદ નીઆએશનો સાર.—યઝદાનતું નામ લઇને હું ખંદગી કરં છું.
નુરમંદ, ખોરેહમંદ, સર્વશ, સાહેબોનો સાહેબ, પાદશાહોનો પાદશાહ, કુલ ખલકતનો
પેદા કરનાર, રોજ રજક આપનાર, શક્તિવાન, અનંત, બક્ષેશ આપનાર, રહેમવાળા,
હહાપણવાળા, પાક પેદા કરનાર દાદાર અહુરમજદની હું સેતાયશ કરં છું. તેની
ધનસાષી પાદશાહી કાયમ હોજો! અમર્ગ નુરમંદ, તેજ ધોધાની ચાલવાળો ખોરશેદ

૧ ઉત્તર તરફની અસહ્ય ઠંડીને લીધે, તેમજ ઉત્તર તરફના તુરાનીઓના હુમલાથી
'પરેશાન' થઈ ઈરાનીઓ દક્ષિણ તરફ આશરો લેતા હતા, તેથી એ દીશા તેઓનાં વહાલને
લાયક થઈ પડી હતી.

મારી મદદે પહોંચો! ઓ અહુરમઝદ! હું તને ત્રણ મરતખે નમું છું. ખોરશેદ સાથે એક દીલથી કામ કરનારા અમશાસ્પદોને હું નમું છું. નેક વિચાર, નેક વચન અને નેક કરણીની હું સ્તુતિ કરું છું. બદ વિચાર, બદ સામુન અને બદ કામોનો હું ત્યાગ કરું છું. ઓ અમશાસ્પદો! મારી આરાધના અને સ્તુતિ મારાં ખરાં દીલથી અને જાનથી તમને અર્પણ કરું છું. ઉપર પ્રમાણે ભક્તિભાવ દેખાડ્યા પછી બંદગી કરનાર ખોરશેદની સીકત ગાતાં બોલે છે કે ખોરશેદના ઉગવાથી કુલ જમીન પાક થાય છે, તમામ વહેતાં અને સ્થીર પાણી પાક થાય છે; અને અહુરમઝદની તમામ પેદાયશ પાક થાય છે. અગર જે ખોરશેદ નહિ ઉગે તો ધુરી શક્તિઓ દુન્યામાં ખરાબી કરે, અને જાનહાર અને જીવ વગરની (જાડપાન વગેરે) પેદાયશ ટકી શકે નહિ. ખોરશેદ અધકારને દેડે કરે છે, નાશકારક ખીમારીને મારી હટાડે છે, અને જ્યારે ખોરશેદ પ્રકાશે છે ત્યારે ચોરો, લુટારાઓ, જાદુગરો અને પરીઓ લાખલાજ હોય છે. એ સમયને લીધે જે કાંઈ શખસ ખોરશેદની આરાધના કરે છે તે ગોયા અહુરમઝદ અને અમશાસ્પદોની આરાધના કરે છે, અને મીનો યજ્ઞોને ખુશનુદ કરે છે. વળી મેહેર યજ્ઞ, જે ખોરશેદના નાપાકીને બાળી ભસમ કરનાર કીરણો ઉપર મવક્કલ છે, તેને તથા આદતાખ તથા મહાતાખ વચે જે ઘાડો સંબંધ છે, તેની હું આરાધના કરું છું.

મે હેર ની આ એ શ. ૧

પ નાંમે યજ્ઞદાંન અહુરમઝદ ખોદાએ અવજૂની, ગોરજે ખોરેહ અવજાયાદ; મેહેર કાગયોદ દાયરે રાસ્ત ખેરસાદ. અજ હુમા ગુનાહ પતેત પશેમાનુમ; અજ હુર્વસ્તીન દુશમત દુજૂખત દુજવરશત. એમ પ ગેતી મનીદ, ઑએમ ગોફત, ઑએમ કરદ, ઑએમ જસ્ત, ઑએમ બૂન બૂદ અસ્તેદ. અજ આંન ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાની ગેતી મીનાઆની, ઑએ અવાખશ પશેમાન પ સે ગવશની પ પતેત હોમ.

(સર નમાવતાં ભણવું) નમસં-તે અહુર મઝદ, નમસં-તે અહુર મઝદ, નમસં-તે અહુર મઝદ, શ્રીશચિત પશે અન્યાખશ દામાન. નેમો વે અમેષા સ્યેન્તા વીર્યે હુવર્-હુજઆપાઓ. અએતત જહાત અહુરેમ

૧ ‘મેહેર’ જેને અવસ્તામાં ‘મિત્ર’ કહે છે, તેના નીચે મુજબ જુદા જુદા અર્થ થાય છે:—દેશની, દેશનીનું મૂળ, ખોરશેદ ઉગવાની આગમ્ય ખોરશેદના આવવાનો

મજ્જદાંમ, અએતત અએષે સ્પેન્તે, અએતત અપઓનાંમ ક્રવપીશ, અએ-
તત વયાંમ દરેધા-ખધાતેમ. કનઓથ અહુરહે મજ્જદાઓ, તરેધદીતે
અધરહે મધ્યેઉશ. હુધથ્યાવરશતાંમ હાત વસ્ના ફરેધાતેમમ. સ્તઓમિ
અએમ; અએમ વૉહુ (૧).

ફરસ્તુયે હુમતોધબ્યસ્યા હુખ્તોધબ્યસ્યા હુવરશ્તોધબ્યસ્યા, માંથ્યો-
ધબ્યસ્યા વર્ષેવોધબ્યસ્યા વરશ્તવોધબ્યસ્યા. અધબિગધસ્યા દધથે વીરપા
હુમતાયા હુખ્તાયા હુવરશ્તાયા. પધતિરિચ્યા દધથે વીરપા દુશ્મતાયા દૂજ્જ-
ખ્તાયા દુજ્જવરશ્તાયા. ફેરા વે રાહી, અએષા સ્પેન્તા, યસ્નેમ્યા વહ્નમ્યા,
ફેરા મનંધહા, ફેરા વયંધહા, ફેરા ખ્યઓથના, ફેરા અંધહુયા, ફેરા તન્વ-
સ્યીત ખખ્યાઓ ઉશતેમ. સ્તઓમિ અએમ. અએમ વૉહુ (૧).

(સર નમાવતાં નમાવતાં લણુવું) નેમો અહુરાધ મજ્જદાધ, નેમો
અહુરાધ મજ્જદાધ, નેમો અહુરાધ મજ્જદાધ; નેમો અએષએધબ્યે સ્પેન્તએ-
ધબ્યે, નેમો મિથ્રાધ વૉઉર-ગઓયઓધતેએ, નેમો હુવર-ક્ષએતાધ અઉ-
વેત-અરપાધ, નેમો આબ્યે દાધધ્રાબ્યે, યાઓ અહુરહે મજ્જદાઓ, નેમો
ગેઉશ, નેમો ગયેહે, નેમો જરથુશ્રહે રિપતામહે અપઓનો ક્રવષેએ. નેમમ
વીરપયાઓ અપઓનો સ્તોધશ હુધથ્યાધય ખવાંધથ્યાધય બૂખ્યાંધથ્યાધય.

(ને હાવન ગેહ હોય તો નીચે પ્રમાણે ત્રણ વાર પઢે.)

 વૉહુ ઉક્યા મનંધહા ક્ષથ્રા અપાયા ઉશતા-તનૂમ. (ત્રણ
વાર પઢે.) અએમ વૉહુ (૩).

(ને રપિથ્વન અથવા ખીજ હાવન ગેહ હોય તો નીચે પ્રમાણે ત્રણ
વાર પઢે.)

 ઇમા રઓયાઓ અરેજિશતેમ અરેજમનાંમ. (ત્રણ વાર
પઢે.) અએમ વૉહુ (૩).

દેખાવ, સહવારનું જઝકું, કોલકરાર, વચન, કળાલો, દોસ્તી, પ્યાર, રોશની તથા રાસ્તી
ઉપરનો મવક્કલ ફરેસ્તો; રાસ્ત તથા સદ્ગુણી માણસને મદદ કરનાર તથા જુઠા તથા પાપી
માણસને શિક્ષા કરનાર ફરેસ્તો; ગુન્દેલોઓનાં રવાનોનો ચિન્વત પુલ આગળ ઇનસાફ
કરનાર ફરેસ્તો. આ દુન્યામાંથી ગુજર પામેલાં રવાનોનાં ભલાં ભુંડાં કામોનો, ચીનવદ પુલ
આગળ ત્રણહું લધને તોલ કરનાર ફરેસ્તો; એને વાજખી ઇનસાફ કરનાર કહેલો છે તેનું
કારણ કે, માણસ ગુજરી ગયા પછી તેનું રવાન ચેહારમની ખામદાદે ચિન્વત પુલ તરફ જાય
છે, જ્યાં મેહેર ઇજદ તથા રસ્ને ઇજદ, તે મરનારનાં આ દુનિયામાં કીધેલાં તમામ કામોનો
તોલ કરીને, તેને લાયકની જગા (મેહેસ્ત, હમેશતગેહાંન યા દોજખ) આપે છે.

(જો ઉછરત ગેહ હોય તો નીચે પ્રમાણે ત્રણ વાર પઢે.)

જો યહી સ્પેન્ટા થવા મળ્યું ઉર્વાએસે જસો. (ત્રણ વાર પઢે. અર્પેમ વૉહુ (૩).

મિથ્રેમ વૉઉર-ગઝ્ઝાયઝ્ઝાઇતીમ યજમઇદે, અર્શ-વચ્છહૂમ, વ્યાખ-
નંમ, હુજ્ઝર-ગઝ્ઝાપેમ, હુતાશતેમ, ખએવરે-ચખનંમ, ખેરજનંતેમ, પેર-
થુ-વએધયનંમ, સૂરેમ, અખફૂનંમ, જઘાઉર્વાઝ્ઝાધહૂમ. મિથ્રેમ વીરપ-
નાંમ્ દપ્પુનાંમ્ દંધહુ-પઇતીમ્ યજમઇદે, યિમ્ કદથત્ અહુરે મજ્ઝદા-
ઝ્ઝા, ખરેનંધઉહુસ્તેમ્ મધન્યવનાંમ્ યજતનાંમ્. તત્ નો જમ્યાત્ અવ-
ધહે મિથ્રે અહુરે ખેરજનંત. હુવરે-કએતેમ અમપેમ રએમ અઉર્વત્-અસ્પેમ
યજમઇદે.

તિશત્રીમ દ્રવો-ચખનંમ યજમઇદે, તિશત્રીમ દ્રવો-ચખનંમ યજમ-
ઇદે, તિશત્રીમ દ્રવો-ચખનંમ યજમઇદે; તિશત્રીમ યજમઇદે, તિશત્રેન્યો
યજમઇદે, તિશત્રેયો રએવાઝ્ઝા ખરેનંધઉહુઝ્ઝા યજમઇદે, વનનંતેમ સ્તારેમ
મજ્ઝદાતેમ યજમઇદે, તિશત્રીમ સ્તારેમ રએવનંતેમ ખરેનંધઉહુનંતેમ યજ-
મઇદે, થાપેમ ખધાતેમ યજમઇદે, જરવાનંમ અકરનંમ યજમઇદે, જર-
વાનંમ દરેધો-ખધાતેમ યજમઇદે, વાતેમ સ્પેનંતેમ હુધાઝ્ઝાધહૂમ યજમઇદે,
રજિશતાંમ ચિસ્તાંમ મજ્ઝદાતાંમ અપઝ્ઝાનીમ યજમઇદે, દએનાંમ વંધઉ-
હીમ માજ્ઝદયસ્નીમ યજમઇદે, પથાંમ ખાસ્તાઇતીમ યજમઇદે, જરેનુ-
મનંતેમ સૂરેમ યજમઇદે, સઝ્ઝાકનંતેમ ગઝરીમ મજ્ઝદાતેમ યજમઇદે.
વીરપેમ્ય અપવનંમ મધન્યઝ્ઝામ યજતેમ યજમઇદે, વીરપેમ્ય અપવનંમ
ગએથીમ યજતેમ યજમઇદે, હુઝ્ઝામ ઉર્વાનંમ યજમઇદે, હુવાંમ ક્રવષીમ
યજમઇદે. જસ મે અવંધહે મજ્ઝદ. અપાઉનાંમ વંધઉહીશ સૂરાઝ્ઝા
સ્પેન્ટાઝ્ઝા ક્રવષયો યજમઇદે. મિથ્રેમ વૉઉર-ગઝ્ઝાયઝ્ઝાઇતીમ યજમઇદે.
અર્પેમ વૉહુ (૩).

ક્રવરાને મજ્ઝદયસ્નો જરથુશત્રિશ વીદએવો અહુરે-ત્કએષો (જે ગેહ
હોય તે પઢે) કસસ્તયએય. મિથ્રે વૉઉર-ગઝ્ઝાયઝ્ઝાઇતોમશ હુજ્ઝર-ગઝ્ઝાપહે
ખએવરે-ચખનો, અઝ્ઝાખતો-નામનો યજતહે, રામનસય ખાસ્ત્રહે કનઝ્ઝાથ
યસ્નાઇય વહ્માઇય કનઝ્ઝાથ્રાઇય કસસ્તયએય, યથા અહુ વધએવો જઝ્ઝાતા
ક્રા મે ઝૂતે, અથા રતુશ અપાતચિત્ હય ક્રા અપવ વીદવાઝ્ઝા ઝઝ્ઝાત્.

મિથ્રેમ વૉઉર-ગઝ્ઝાયઝ્ઝાઇતીમ યજમઇદે, અર્શ-વચ્છહૂમ, વ્યા-
ખનંમ, હુજ્ઝર-ગઝ્ઝાપેમ, હુતાશતેમ, ખએવરે-ચખનંમ, ખેરજનંતેમ,
પેરથુ-વએધયનંમ, સૂરેમ, અખફૂનંમ, જઘાઉર્વાઝ્ઝાધહૂમ.

મિથ્રમ અધવિ-દપ્યૂમ યજમધદ, મિથ્રમ આન્તરે-દપ્યૂમ યજમધદ, મિથ્રમ આ-દપ્યૂમ યજમધદ; મિથ્રમ ઉપધરિ-દપ્યૂમ યજમધદ; મિથ્રમ અધધરિ-દપ્યૂમ યજમધદ; મિથ્રમ પધરિ-દપ્યૂમ યજમધદ; મિથ્રમ અધપિ-દપ્યૂમ યજમધદ. મિથ્ર આહુર ખેરજન્ત અધયેજધ્રહ અપવન યજ-મધદ, જ્ઞેઉશય માઝાધ્રહમય હુવરેય, ઉર્વરાહુ પધતિ ખરેસ્મન્યાહુ, મિથ્રમ વીરપનાંમ દપ્યૂનાંમ દંધહુ-પધતિમ યજમધદ.

આહે રય ખરેનંધ્રહુય તંમ યજ્ઞઘ સુરન્વત યસ્ન મિથ્રમ વૉઉર-ગઝ્ઝા-યઝ્ઝાધતીમ. જઝ્ઝાધાખ્યો મિથ્રમ વૉઉર-ગઝ્ઝાયઝ્ઝાધતીમ યજમધદ, રામ-પયનંમ હુપયનંમ અધયાખ્યો દંધહુખ્યો.

આય નો જમ્યાત અવંધ્રહે, આય નો જમ્યાત રવંધ્રહે, આય નો જમ્યાત રફુનંધ્રહે, આય નો જમ્યાત મજ્ઞદિકાધ, આય નો જમ્યાત અઝ્ઝજ્ઞધ, આય નો જમ્યાત વેરંધ્રધાધ, આય નો જમ્યાત અવંધ્રહાધ, આય નો જમ્યાત અપવસ્તાધ, ઉઘ્રો, અધવિ-થૂરો, યસ્ન્યો, વહુયો, અન્-અધવિ-દુપ્તો વીરપેમાધ અધઉહે અસ્તવધતે, મિથ્રો યો વૉઉર-ગઝ્ઝાયઝ્ઝાધતિશ. તંમ અમવન્તંમ યજતંમ સૂરંમ દામોહુ સંવિશતંમ મિથ્રમ યજ્ઞઘ જઝ્ઝાધાખ્યો તંમ પધરિ-જસાધ વન્તય નંમધ્રહુય; તંમ યજ્ઞઘ સુરન્વત યસ્ન મિથ્રમ વૉઉર-ગઝ્ઝાયઝ્ઝાધતીમ; જઝ્ઝાધાખ્યો મિથ્રમ વૉઉર-ગઝ્ઝાયઝ્ઝાધતીમ યજમધદ.

હુઝ્ઝામ યો ગવ ખરેસ્મન, હિજવો-દંધ્રહુધ્રહુ, માંધય, વયય, ધ્યઝ્ઝા-શનય, જઝ્ઝાધાખ્યસય, અધુપધએધખ્યસય વાધજિખ્યો. યેંધ્રહે હાતાંમ આઝ્ઝત યેસ્ને પધતિ વંધ્રહો, મજદાઝ્ઝો અહુરો વઝેથા અપાત હયા, યાઝ્ઝાધ્રહાંમયા તાંસયા તાઝ્ઝાસયા યજમધદ.

(ખાજમાં પઢે.) અહુરમજદ ખોદાએ, અવજૂનિએ મરુદમ, મરુદમ સર્દગાંન, હુમા સર્દગાંન, હુમખાયસ્તે વેહાંન, ઝાએમ ખેહેદીન માજદ-યસ્નાંન, આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ, અએદન ખાદ. (પ્રગટ પઢે.) યથા અહૂ વધસ્યો (૨).

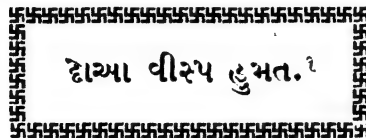
યસ્નંમય વહ્નંમય અઝ્ઝાજસ્ય જવરેય આદ્રીનામિ, મિથ્રહે વૉઉર-ગઝ્ઝાયઝ્ઝાધતોધશ હુજધર-ગઝ્ઝાપહે, અઝ્ઝવરે-અખમનો, અઝ્ઝાપ્તો-નામનો યજતહે, રામનસય ખાસ્ત્રહે. અપેમ વૉહૂ (૧).

અહ્માધ રએશય; હુજધરેમ; જસ મે અવંધ્રહે મજદ; કેરેહુ મોજદ.

રોજ નેક નામ, રોજ પાક નામ, રોજ મુખારક (ફલાન), માહે મુખારક (ફલાન), ગાહે (ફલાન), નમાજ દાદારે ગેહાંન દામાંન. ફનઝોશ અહુરહે મજદાઓ, તરોધદીતે અંધરહે મધન્યેદિશ. હુધ્યાવરશ્તાંમ હાત વસ્ના કષોતેમં. સ્તઓમિ અર્ષમ; અર્ષમ વૉહૂ (૧). ગોરજે ખોરેહુ અવજ્જયાહ મેહુર ફાગયોહ દાવરે રાસ્ત ખેરસાહ, અમાવંદ પીરોજગર અમાવંદી પીરોજગરી. દાહ દીન ખેહુ માજદયસ્નાંન, આગહી રવાધ ગોઆફરગાંની બાહ હુફતે કેશ્વર જમીન; અએદૂન બાહ. મન આનો આવાયહ શુદન, મન આનો આવાયહ શુદન, મન આનો આવાયહ શુદન. અષઓને અર્ષમ વૉહૂ (૧).

(દક્ષિણ દિશા તરફ મોહોડું કરીને પઢે.) દાદારે ગેહાંન દીને માજદયસ્ની દાદે જરથુશ્તી. નેમસંતે અષાઉમ સંવિશ્તે અરેદ્રિ સૂર અનાહિને. અષઓને અર્ષમ વૉહૂ (૧). નેમો ઉર્વાંધરે વંધુહિ મજદધાતે. અષઓને અર્ષમ વૉહૂ (૧). મિદ્રમ વૉઉર-ગઓાયઓહતીમ યજમધદે. અર્ષમ વૉહૂ (૧). મેહુર ફાગયોહ દાવરે રાસ્ત ખેરસાહ. અર્ષમ વૉહૂ (૧).

મેહુર નીઆએશનો સાર.-મેહુર યજદ ખોરશેદની રોશની તેમજ ન્યાય, રાસતી, કેલકરાર, અને દોસતી ઉપર મવક્કલ છે. ખોરશેદની રોશની કુસ જગત ઉપર ફેલાતી હોવાથી મેહુર યજદને બહોળાં ખેતરવાળો, દસ હજાર આંખવાળો, ખુબસુરત, હંમેશ જાગૃત, એવાં વિશેષણો લગાડેલાં છે. એ પ્રમાણે મેહુર યજદની સીફત ગાંધને બંદગી કરનાર દુવા ગુજરે છે કે હું ચોતરફ ફેલાયલી ખોરશેદની રોશનીની આક્રીન કઈં છું તેમજ સેતારા, મહાતાબ અને ખોરશેદની હું સેતાયશ કઈં છું. આરાધના કરવા લાયક, નહિ ઠગાય એવો મેહુર યજદ મારી મદદને માટે, મને ખુશી કરવાને માટે, મારી ઉપર રહેમ કરવાને માટે, મારી તંદરોસતી અને ફતેહને માટે, અને મારા કુટુંબની વૃદ્ધિને માટે પહોંચે !

દોઆ વીરપ હુમત.^૧

 વીરપ હુમત, વીરપ હૂખત, વીરપ હુવરશ્ત, બઓધો-વરશ્ત; વીરપ દુશ્મત, વીરપ દુજૂખત, વીરપ દુજવરશ્ત, નોધત બઓધો-વરશ્ત. વીરપ હુમત, વીરપ હૂખત, વીરપ હુવરશ્ત, વહિશ્તમ અંધહુધમ

૧. જો કે એ બંદગી માત્ર હાવન ગેહમાંજ બાણવામાં આવે છે, પણ કોઈની ગેહમાં બાણે તો કાંઈ અડચણ જેવું નથી.

અશએત, વીરપ દુશમત, વીરપ દુજાપત, વીરપ દુજવરશત, અચિરતમ અધહુધમ અપએત. વીરપનામય હુમતનામ હુપતનામ હુવરશતનામ વહિશત અધહુધ; આઅત હુય ચિદ્રમ. અપઅને અપમ વોહૂ (૧). (૬૪ ત્રણ વાર પઠે).

દાઘ્યા વીરપ હુમતનો સાર.—સર્વ જલા વિચારો, જલા સખુનો, તથા જલા કામો સારી શુદ્ધિથી કરાય છે, અને તે આપણને બહેશત તરફ લઇ જાય છે. સર્વ જાંડા વિચારો, જાંડા સખુનો, તથા જાંડા કામો સદશુદ્ધિથી કરાતાં નથી, અને તે આપણને દોષપ તરફ લઇ જાય છે.

દનઅાથ અહુરહે મજદાઘ્યા. અપમ વોહૂ (૧).

પ નામે યજ્ઞે બક્ષાયન્હે બક્ષાયેશગરે મેહુરપાન્. નામ સેતા-એશને અહુરમજદ, હમાબૂદ ઓ હમાહસ્ત ઓ હમાબેદ. નામે યજ્ઞે રપેના-મીનો. અંદરય મીનોઆન્ મીનો. અજશ ખુદશ યક્ નામ અહુરમજદય. ખોદાએ મેહસ્ત, ઓ તવાના ઓ દાના ઓ દાદાર ઓ પર્વરતાર ઓ પાના ઓ ખાવર ઓ કર્કેહુગર ઓ અવક્ષીદાર અવી-જેહ વેહ દાદસ્તાની હમા-જોર.

સેપાસ ઓએ બુજોર્ગ હસ્તીઆન્, કે આફરીદ અવનીદ, ઓ પ ખેશ અંગામઅતી જોર દાનાઇ, અવરતર શેશ અમેશાસ્પદાન્, અવદ વેશ યજ્ઞદાન્, રેશન બેહેશત ગરેશમાન્, ઓ ગેર્હ આસ્માન્, ઓ ખુર તાવા, ઓ માહ બામી, ઓ સતરે વશતોખમ, બાદ, અંદર-વાએ, ઓ આવ, ઓ આતશ, ઓ જમીન્, ઓ ઓર્વર, ઓ ગોસ્પદ, ઓ અયોજશસ્ત, ઓ મરદુમ.

યજ્ઞશને ઓ નીઆએશને અજ ઓએ ખોદાએ કર્કેહુગર, કે મેહ કર્કે અજ હર ગતીહા દહેશનાન્ મરદુમ પ ગવાએશ, માદાન્

૧. એ નામ સેતાયશનેની આખી બંદગી પાજંદ ભાષામાં દસ્તુર આદરબાદ મારસ્પંદની એએલી છે. એમાં અહુરમજદની પાક સેતાયશ અને જલી દુવાઓનો સમાવેશ કરવામાં આવ્યો છે.

દાદુ ઓ શહેરીઆરેશે અંગામ, રાએનીદારેશ દામાન, પ રખમ અએ-જરને પરહેજ દેવાન.

નમાજ ઓએ વીરપ-આગાહુ અશ ખાવર, કેશ ફરેસ્તીદુ પ જર-તોશતુ રપેતમાન અશો ફરેહર, અશતશ ઓએ દામાન દીન દાનેશને. વરોએશને, આસ્નેખેરદી ગોશો સરતેહુ ખેરદી. દાનાએશ ઓ રાએની-દારેશ, વીરપ હસ્તાન ઓ બૂદાન ઓ બેદાન, ફરહંગાન ફરહંગ માંથુ રપેન્ત, કું બેદુ રવાન હુ-પુલ બોખ્તારેશ, અંજ દોજખ, વદારદાર ઓએ આને પેહેલુમ અખાન અશોઆન, રોશન હંદ હુ-બોએ હુમા-નેકશ.

પ કુર્માને તો ખાવર, પ કુર્માને તો ખાવર, પ કુર્માને તો ખાવર, પદી-રમ ઓ મીનમ ઓ ગાયમ ઓ વર્જમ દીન અવીજેહુ, આસ્તુઆન હોમ પ હર કરફેહુ, અવાખશ અંજ વીરપ બજેહુ. અવીજેહુ દાર હોમ ખુદશ આસ્નીદેહુ-કુનશને, પરહેજરને, ઓ પાકુ શેશ જોરાને જાન, મનશને ગવશને કુનશને, ઓ વીર ઓ હોશ ઓ ખેરદ.

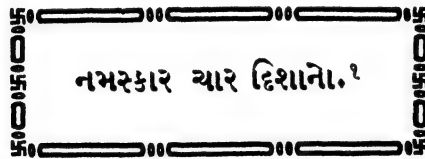
પ કામે તો કરફેહુગર તવાનમ કદ્દ આને તો પરસ્તશને, પ બેહુ-મનશને, બેહુ-ગવશને, બેહુ-વર્જશને, વશાઅંમ રાહે રોશન, કે આમ નરસાદ ગેરાન પજદ દોજખ, વદીરમ પ ચેશદગી, રસમ આને બેહુશત પુર-બોએ હરવેરપ-પેસીદેહુ હુમા-ખારેશ.

સેતાએશને ઓએ અવક્ષીદાર બોદાએ, કું કામેહુ કરફેહુ પાદા-એશને કુનદ કુર્માન-રાએનીદારાન, અવદુમ બુજેદ દરવંદાનઅ અંજ દોજખ ઓ અવીજેહુ વીનારેદ વીરપ.

સેતાએશને દાદાર અહુરમજદ, હરવેરપ-આગાહુ તવાના ઓ તવંગર, હકુત અમેશારપંદ, બેહુરાંમ યજદ પીરોજગર દુશમન-જદાર, અમહે હુતાશતહે બેરસાદ. અર્થેમ વોહુ (૧). (જુ ત્રણ વાર પઢે.)

દોઝા નામ સેતાયશનેનો સાર.—અખરોશ કરનાર, રહેમ કરનાર, મેહરબાન બોદાનું નામ લખને હું બંદગી શરૂ કરું છું, અહુરમઝદ, જે હંમેશ હોતો, હંમેશ છે, અને હંમેશ કાયમ રહેશે, જે મીનોમાં મીનો, સર્વ શક્તિવાન, પરવરશ કરનાર, રક્ષણ કરનાર, પોષણ કરનાર, માશી બખ્શનાર, પાક, ધનસારી છે, જે પેદાયશનેનો પેદા કરનાર અને અંત લાવનાર છે, તેનો હું આભાર માનું છું. તેણે પોતાની જાતી શક્તિથી તથા દાનામથી ચઢતા દરજ્જાના છ અમશારપંદો, રોશન બહેશત, ફરતું આરમાન, ખોરશેદ, માહતાબ, સેતારા, પવન, હવા, પાણી, જમીન, ઝડપાન, ગ્રાસપંદ, ધાતુ, અને માણસોને પેદા કર્યાં છે. સવાબકારી ખેદાની હું આરાધન

કરું છું, કારણ કે તેણે તમામ પેદાયશોમાં ઇનસાનને વાચા, ડહાપણ અને અક્ષય બખશીને ચઢતા દરજ્જાનું બનાવ્યું છે, જેથી તે દેવોની સામે થઇ તેઓથી દૂર રહી શકે અને ખલકતને સારી રાહ ઉપર ચલાવે. તે પાળણ કરનાર સાહેબે સ્પીતમ જરથોશ્તની મારફતે શાંતી, દીનને લગતું જ્ઞાન, જાતી અક્ષય, દાનાઇ, તથા પવિત્ર માથવાણી, જેની બરકતથી ઇનસાન ચીનવત પુલ ગુઝાર કરીને, દોઝખથી છુટકારો મેળવીને, રોશનીવાળાં બહેશતમાં જઇ શકે છે, તે મોકલ્યાં. ઓ પાળન-હાર સાહેબ! હું દુવા ગુઝારું છું કે તારાં ફરમાન પ્રમાણે હું પાક માઝદયસની જરથોસતી દીન અખત્યાર કરું, અને તેના ફરમાન પ્રમાણે હું વિચારું બોલું અને કામ કરું! સવાખનાં દરેક કામ કરવાને હું ઓસ્તવાર રહું! ગુનાહોથી દૂર રહું! મારી પોતાની જાતી કરણીને પાક રાખું! અને મારા જાનને જોર આપનાર છ શક્તિઓ-મનશની, ગવશની કુનશની, બુધ્ધિ, સમજદારી, અને અકકલને બદીથી નિરાળી રાખું! ઓ સવાખકાર સાહેબ! તારી ખાહેશ પ્રમાણે હું મનશની ગવશની કુનશનીથી તારી ભક્તિ કરું, અને મારે માટે બહેસ્તનો માર્ગ ખુલ્લો કરું, કે જેથી મરણ પછી મને દોઝખનો ભારી આઝામ નહિ પહોંચે, અને ચીનવદ પુલ પસાર કરી, તમામ સુખવાળાં બહેશતમાં હું પહોંચું! મારી બખશનાર ખોદાની હું પરસ્તેશ કરું છું, જે સવાખનો બદલો આપે છે અને ગુનેહગારને, જે તેઓ પશ્ચતાપ કરે તો દોઝખથી છુટકારો બખશે છે. તમામ આગાહીવાળા, સર્વ શક્તિવાન અહુરમઝદની, સાત અમશાસ્પદોની, ફત્તેહમંદ બહેરામ યઝદની, અને હિંમત આપનાર અમ ફરેસ્તાની હું સેતાયશ કરું છું. એ સર્વ મારી મદદે આવે!

❧ (દોઆ નામ સેતાયશને પદયા પછી દીવસને સમયે એ બાણવો.)

અજ્ઞ હુમા ગુનાહ પતેલ પશેમાનુમ, અર્ષમ વૉહુ (૧).

❧ નેમો આઝ્માંધહાંમ અસંધહાંમય, ષોધધનાંમય, ગઝ્માંયઝ્માંધ-તિનાંમય, મઝ્મથનનાંમય, અવો-ખ નનાંમય, અપાંમય, જેમાંમય, ઉર્વ-રનાંમય, અંધહાઝ્માંસય જેમો, અવંધહેય અખો, વાતહુય અષઝ્માંનો રત્રાંમ, માઝ્માંધહો, હૂરો, અનધનાંમ રઝ્માંયંધહામ ખધાતનાંમ, વીસ્પ-

૧. એ બંદગીમાં કુલ પેદાયશ તરફ નમાજ જાહેર કરવામાં આવી છે, એટલે એ બાણ-વર મુજબ એ સર્વ પેદાયશો તરફ ફરજથી આપણે બંધાયલા છીએ.

નાંમચ રપેન્તહે મઠન્યેઉશ દામનાંમ, અપચ્ચોનાંમ અપચ્ચોનિનાંમચ અપહે રથ્વાંમ. અર્ષમ વૉહૂ (૧). (અકેક વાર ચાર દિશા તરફ ફરીને પઢે.)

અહ્માઘ રચેશચ; હુજઘરેમ; જસ મે અવંઘહે મજ્જદ; કર્કેહૂ મોજ્જદ.

નમસ્કાર ચાર દીશાનીનો સાર.—સર્વ ગુનાહોને માટે હું પસ્તાવો કરું છું. આ જગાઓને, શહેરોને, ખેતરોને, મકાનોને, પાણીઓને, જમીનને, ઝાડપાનને, ધરતીને, આસ્માનને, પવિત્ર પવનને, સેતારાઓને, માહતાયને, ખોરશેદને, બેહદ રેશનીને, તમામ ભલી પેદાયશોને, અને અશો નર નારીઓને હું નમસ્કાર કરું છું.

માહ બોખ્તાર નીઆએશ.

(એ નીઆએશ જે બની શકે તો દરરોજ ભણવી ; ખાસ કરી દર મહીનામાં ચાંદરાત, પુનમ અને અમાસ—એ ત્રણ દહાડા તો જરૂર ભણવાને ફારસી રવાએતોમાં તાકીદ કીધેલી છે.)

પ નામે યજ્ઞદાંન અહુરમજ્જદ બોદાએ અવજ્જની, ગોરજે બોરેહૂ અવજ્જયાદ. માહૂ બોખ્તાર માહૂ યજ્ઞદ બેરસાદ. અજ્જ હુમા ગુનાહૂ પતેત પશેમાનુમ, અજ્જ હર્વસ્તીન દુશમત દુજ્જખત દુજ્જવરશત, મેમ પ ગેતી મનીદ, ઓએમ ગોફત, ઓએમ કર્દ, ઓએમ જસ્ત, ઓએમ બૂન બૂદ અસ્તેદ, અજ્જ આંન ગુનાહૂ મનશની, ગવશની કુનશની, તની રવાની, ગેતી મીનાઆંની, ઓએ અવાજ્જશ પશેમાંન પ સે ગવશની પ પતેત હોમ.

(સર નમાવતાં નમાવતાં ભણવું). નેમો અહુરાઘ મજ્જદાઘ, નેમો અહુરાઘ મજ્જદાઘ, નેમો અહુરાઘ મજ્જદાઘ, નેમો અમેષએઘબ્યો રપેન્તએઘબ્યો, નેમો માઆધ્રહાઘ ગઆચિથ્રાઘ, નેમો પઘતિ-દીતાઘ, નેમો પઘતિ-દીતે; નેમો અહુરાઘ મજ્જદાઘ, નેમો અમેષએઘબ્યો રપેન્તએઘબ્યો, નેમો માઆધ્રહાઘ ગઆચિથ્રાઘ, નેમો પઘતિ-દીતાઘ, નેમો પઘતિ-દીતે; નેમો અહુરાઘ મજ્જદાઘ, નેમો અમેષએઘબ્યો રપેન્તએઘબ્યો, નેમો માઆધ્રહાઘ ગઆચિથ્રાઘ, નેમો પઘતિ-દીતાઘ, નેમો પઘતિ-દીતે.

દનઓથ અહુરહે મજ્જદાઓ, તરોઘદીતે અંધરહે મઠન્યેઉશ; હુધથ્યાવરશાંમ હ્યત વસ્ના ફરપોતેમમ. સ્તઓમિ અર્ષમ; અર્ષમ વૉહૂ (૩).

કવરાને મજદયસ્નો જરથુશત્રિશ વીદ્યએવો અહુર-તકએષો (જે ગેહ હોય તે પટે) કસસ્તયએય. માઝ્ઝાધહુલે ગઝ્ઝાચિથ્રહે, ગેઉશય અએવો-દાતયાઝ્ઝા, ગેઉશય પોઉર-સરેધયાઝ્ઝા, ફનઝ્ઝાથ યસ્નાધય વદ્ધાધય ફનઝ્ઝાથાધય કસસ્તયએય. યથા અહુ વધયો જઝ્ઝાતા કા મે મૂતે, અથા રતુશ અપાતચિત હુય કા અપવ વીદ્યાઝ્ઝા ઝઝ્ઝાતૂ. નૈમો અહુરાધ મજદાધ, નૈમો અમૈષએઝળયો રપૈન્તએઝળયો, નૈમો માઝ્ઝાધ-હુધ ગઝ્ઝાચિથ્રાધ, નૈમો પઘતિ-દીતાધ, નૈમો પઘતિ-દીતે.

કત માઝ્ઝા ઉદ્યેઘતિ, કત માઝ્ઝા નૈરૈકૂસઘતિ. પન્ય-દસ માઝ્ઝા ઉદ્યેઘતિ, પન્ય-દસ માઝ્ઝા નૈરૈકૂસઘતિ. યાઝ્ઝા હે ઉદ્યાંસ્તાતો, તાઝ્ઝા નૈરૈકૂસાંસ્તાતો, તાઝ્ઝા નૈરૈકૂસાંસ્તાતો, યાઝ્ઝા હે ઉદ્યાંસ્તાતસ ચિત. કે યા માઝ્ઝા ઉદ્યેઘતિ નૈરૈકૂસઘતિ થવત.

માઝ્ઝાધહુમ ગઝ્ઝાચિથ્રેમ અપવનૈમ અપહે રતૂમ યજમઘદે. તત માઝ્ઝાધહુમ પઘતિ-વએનૈમ, તત માઝ્ઝાધહુમ પઘતિ-વીસૈમ, રઝ્ઝાક્ષનૈમ માઝ્ઝાધહુમ અધવિ-વએનૈમ, રઝ્ઝાક્ષનૈમ માઝ્ઝાધહુમ અધવિ-વીસૈમ, હિરૈન્તિ અમૈષાઝ્ઝા. રપૈન્ત ખરૈનો દારયેઘન્તિ, હિરૈન્તિ અમૈષાઝ્ઝા રપૈન્ત ખરૈનો બક્ષન્તિ, જ્ઞમ પઘતિ અહુરધાતામ.

આઅત યત માઝ્ઝાધહુલે રઝ્ઝાક્ષિની તાપયેઘતિ, મિશતિ ઉર્વરનામ જધરિ-ગઝ્ઝાનનામ જરમઝ્ઝમ પઘતિ જેમાધ ઉજુદ્યેઘતિ. અન્તરે-માઝ્ઝા-ધહુલઝ્ઝાસય, પૈરૈનો-માઝ્ઝાધહુલઝ્ઝાસય, વીષમથાઝ્ઝાસય, અન્તરે-માઝ્ઝા-ધહુમ અપવનૈમ અપહે રતૂમ યજમઘદે; પૈરૈનો-માઝ્ઝાધહુમ અપવનૈમ અપહે રતૂમ યજમઘદે; વીષમથૈમ અપવનૈમ અપહે રતૂમ યજમઘદે.

યજ્ઞધ માઝ્ઝાધહુમ ગઝ્ઝાચિથ્રેમ, બઘૈમ, રએવન્તૈમ, ખરૈનંધઉ-હુન્તૈમ, અફૂનંધઉહુન્તૈમ, તફૂનંધઉહુન્તૈમ, વરૈયંધઉહુન્તૈમ, ક્તાવન્તૈમ ધશતિવન્તૈમ, યઝ્ઝાક્ષિતિવન્તૈમ, સઝ્ઝાકવન્તૈમ, જધરિઆવન્તૈમ, વાહુવા-વન્તૈમ, બઘૈમ બએષકૈમ.

અહે રય ખરૈનંધહુય, તૈમ યજ્ઞધ સુરુન્વત યસ્ન, માઝ્ઝાધહુમ ગઝ્ઝાચિથ્રેમ. જઝ્ઝાથાળયો માઝ્ઝાધહુમ ગઝ્ઝાચિથ્રેમ અપવનૈમ અપહે રતૂમ યજમઘદે.

હુઓમ યો ગવ ખરૈસ્મન, હિફવો-દંધહુધહુ, માંથય, વચય, બ્ય-ઝ્ઝાથનય, જઝ્ઝાથાળયસય, અધુર્બધએઝળયસય વાધજિળયો.

યેંધહે હાતામ આઅત યસ્ને પઘતિ વંધહો, મજદાઝ્ઝા અહુરો વએથા અપાત હુયા, યાઝ્ઝાધહુમયા તાંસયા તાઝ્ઝાસયા યજમઘદે.

(બાજમાં પઢે.) અહુરમજ્દ બોદાએ અવજ્જનીએ મરુદમ, મરુદમ; સર્દગાંન હમા સર્દગાંન, હમખાયસ્તે વેહાંન, ઓએમ બેહુદીન માજ્-દયસ્નાંન આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ્ અએદુન બાદ. (પ્રગટ પઢે.) યથા અહુ વધયો (૨).

યસ્નેમય વહ્યમય અઓજસય જવરંય આપ્રીનામિ, માઓધ્રહુહે ગઓચિથ્રહુ, ગેઉશય અએવો-દાતયાઓ, ગેઉશય પોઉર-સરંધયાઓ. અર્ષમ વોહુ (૩).

દસ્ત અર્ષમ વેરંધ્રમય, દસ્ત ગેઉશ આથોનહીમ, દસ્ત નરાંમ. પોઉરિતાતંમ, રતાહીનાંમ વ્યાખનનાંમ, વનતાંમ અવનંમનાંમ હુથ-વનતાંમ હમરંથે, હુથ-વનતાંમ દુશ-મધન્યુશ, સ્તેરપતાંમ ચિથ્ર-અવધ્રહામ. યજત પોઉર-મરંનંધ્રહુ, યજત પોઉર-અર્ષમ, ચિથ્ર વો બુયારંશ મસાં-નાઓ, ચિથ્ર વો જવનોસવો ચિથ્રેમ બોધત યજેમચિત મરંનો, યજે-આધ આપો દાયત. અર્ષમ વોહુ (૧).

 અદ્દાધ રએશય; હજંધરંમ; જસ મે અવંધ્રહુ મજ્દ; કરંરંહુ મોજ્દ.

રોજ નેક્ નાંમ, રોજ પાક નાંમ, રોજ મુખારક (ફલાન), માહે મુખારક (ફલાન), ગાહે (ફલાન), નમાજ દાદારે ગેહાંન દામાંન. દન-ઓથ અહુરહુ મજ્દદાઓ, નંમો અહુરાધ મજ્દદાધ, નંમો અર્ષમએધખ્યો રંપેતએધખ્યો, નંમો માઓધ્રહાધ ગઓચિથ્રાધ, નંમો પધતિ-દીતાધ, નંમો પધતિ-દીતે; અર્ષમ વોહુ (૧).

ગારંજે ખોરેહુ અવજ્જયાદ માહુ બોખ્તાર માહુ યજ્દ ખેરસાદ અમા-વંદ પીરોજગર અમાવંદી પીરોજગરી. દાદ દીન બેહુ માજ્દયસ્નાંન, આગહી રવાધ ગોઆફરંગાની બાદ હુકૂતે કેશવર જમીન; અએદુન બાદ. મન આનો આવાયદ શુદન મન આનો આવાયદ શુદન, મન આનો આવાયદ શુદન. અર્ષમ વોહુ (૧).

 (દક્ષિણ દિશા તરફ મોહોડું કરીને પઢે.) દાદારે ગેહાંન દીન માજ્-દયસ્ની દાદે જરથુશ્તી. નંમસંતે અષાઉમ સેવિશ્તે અરંદ્રિ સૂર અના-હિતે. અષઓને અર્ષમ વોહુ (૧). નંમો ઉર્વધરે વંધ્રઉહિ મજ્દદાતે અષઓને અર્ષમ વોહુ (૧). માઓધ્રહુમ ગઓચિથ્રમ અષવનંમ અષહુ રતૂમ યજમઘદે. અર્ષમ વોહુ (૧) માહુ બોખ્તાર માહુ યજ્દ ખેરસાદ અર્ષમ વોહુ (૧).

માહ બોખતાર નીઆએશનો સાર.—ઠાઠાર અહુરમઝદ, અમશાસ્પંદ તથા ગોસ્પંદની તોખમવાળા માહ બોખતારને હું નમસ્કાર કરું છું. માહતાબઃ ઠાઠાર અહુરમઝદના હુકમથી પંદર દહાડા વધે છે, અને પંદર દહાડા ઘટે છે. રાત તેમજ પુનમના ચંદ્રને હું નમસ્કાર કરું છું. અમશાસ્પંદો માહતાબની રોશનીને ટકાવી રાખે છે અને તે રોશની પૃથ્વી ઉપર ફેલાવે છે. માહતાબની રોશની આડપાનને તાજગી આપે છે. બખશેશ કરનાર, ચળકાટવાળા, ખોરેહવાળા, વાદળદેલાવનાર, ગરમીવાળાં, લીલોતરી તથા આબાદી પાંથરનાર, અને તનદરોસ્તી આપનાર, ચંદ્રમા ઉપરના મવકકલ ફરેશતા માહ યઝદની હું સેતાયથ કરું છું. ઓ ખોરેહવાળા યઝદો! મને હિંમત અને ફતેહ, ગાય ઢોર, અને શુરાં બધ્યાં આપો! અએ પાણીઓ, તમારી સેતાયથ કરનાર કીરતીવંત થાય!

અરદ્વી સૂર નીઆએશ.

((એ નીઆયથ જો બની શકે તો દરરોજ બાણવી; ખાસ કરી દર મહીનામાં અસફનદારમદ, આવાં, દીન, અશીશવંધ અને મારેસ્પંદ—એ પાંચ દહાડા બાણવાને તાકીદ કીધેલી છે.)

દનઝોથ્ર અહુરહે મજદાઝ્મો. અર્ષમ વોહૂ (૧).

પ નામે યજ્ઞદાંત અહુરમઝદ ખોદાએ અવજ્ઞૂની, ગોરજે ખોરેહઃ અવજ્ઞયાદ; આવાં અરદ્વી સૂર^૧ બાનુ બેરસાદ.

અજ હુમા ગુનાહુ પતેત પશેમાનુમ; અજ હુર્વસ્તીન દુશમત દુજ્ઞુપ્ત દુજ્ઞવરશત, ઝેમ પ ગેતી મનીદ, ઝોઝેમ ગોફત, ઝોઝેમ કરદ, ઝોઝેમ જસ્ત, ઝોઝેમ બૂન બૂદ ઝસ્તેદ. અજ આંત ગુનાહુ

૧. અરદ્વીસુર અનાહિત એટલે નિર્મળ અરદ્વીસુર નદી. એ નદી અલબુર્જ પહાડની 'હુકધર્મ' નામનાં શિખર આગળથી નીકળી વોહુફ્કપ (Caspian Sea) દરિયામાં ખાલી થાય છે. એ નદીને હાલની ઑક્સસ (Oxus) નદી સાથે સરખાવવામાં આવે છે. એ ઉપરાંત અરદ્વીસુર અનાહિત, એ નદીના પાણી અને અહુરમઝદનાં પેદા કીધેલાં તમામ બાલાં પાણીઓ ઉપરના મવકકલ એક નારી ફરેસ્તાનું નામ છે. એ નારી ફરેસ્તાને અવસ્તામાં એક સુંદર સ્ત્રીનું રૂપ આપવામાં આવ્યું છે, અને તે મરદ તથા સ્ત્રી બંનેને ફાયદો કરે છે. આવાં યશત પ્રમાણે સારી નિષ્ઠાથી એ યજ્ઞદની આરાધના કરનારને તે મદદ કરે છે, પણ બદ નિષ્ઠાવાળાને તે મદદ કરતો નથી. આવાં અરદ્વીસુરના હુમકાર ફરેસ્તાસ્પંદારમદ, દીન, અશીશવંધ, અને મારેસ્પંદ છે.

મનરની ગવરની કુનરની, તની રવાની ગતી મીનોઆની, આંખે
અવાજશ પશેમાન પ સે ગવરની પ પતેત હોમ. કનઆંથ અહુરહે
મજ્જદાઓ, તરોઈદીતે અંધરહે મધંચેઉશ; હુધથ્યાવરશતાંમ હિત વસ્ના
ફરંષોતેમમ. સ્તઓમિ અષેમ; અષેમ વોહુ (૩). કવરાને મજ્જદયસ્નો
જરથુશત્રિશ વીદ્યેવો અહુર-ત્કએષો (જે ગેહ હોય તે પઠે) કસસ્તયએચ.

અપાંમ વંધઉહીનાંમ મજ્જદધાતનાંમ, અરેદુયાઓ આપો અના-
હિતયાઓ અપઓન્યાઓ, વીરપનાંમય અપાંમ મજ્જદધાતનાંમ, વીરપ-
નાંમય ઉર્વરનાંમ મજ્જદધાતનાંમ, કનઆંથ યસ્નાધ્ય વહ્માધ્ય કન-
ઓંથાધ્ય કસસ્તયએચ, યથા અહુ વધસ્યો જઓંતા કા મે ઝૂતે, અથા
રતુશ અષાતચિત હ્ય કા અપવ વીધ્વાઓ ઝઓંતૂ. યથા અહુ
વધસ્યો (૧૦).

ઝઓંત અહુરો મજ્જદાઓ સ્પિતમાધ જરથુશ્રાધ,^૧ યજએષ મે હીમ,
સ્પિતમ જરથુશ્ર, યાંમ અરેદ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ પેરેથૂ-ક્રાકાંમ
અએષજયાંમ, વીદ્યેવાંમ અહુરો-ત્કએષાંમ, યેસન્યાંમ અંધઉહે અસ્ત-
વધતે, વહુમ્યાંમ અંધઉહે અસ્તવધતે. આધૂ-ક્રાધનાંમ અપઓનીમ,
વાંથ્વો-ક્રાધનાંમ અપઓનીમ, ગએથો-ક્રાધનાંમ અપઓનીમ, પએતો-
ક્રાધનાંમ અપઓનીમ, દંધહુ-ક્રાધનાંમ અપઓનીમ.

યા વીરપનાંમ અરપનાંમ કુદ્રાઓ યઓજદધાધતિ. યા વીરપનાંમ
હાધરિષિનાંમ જાંથાધ ગરેવાંન યઓજદધાધતિ. યા વીરપાઓ હાધરિષીશ

૧. સ્પિતમ અરથુશ્ર નામના જુદા જુદા અર્થ કરવામાં આવ્યા છે, (૧) પીળું ઉંટ
રાખનાર, (૨) સોનેરી તારો, (૩) સોની, (૪) ખુદું ઉંટ રાખનાર, (૫) ઉમદા દીલગુરદાનો,
(૬) સૌથી સરસ ગાનાર અથવા કવી, (૭) ધર્મેગુરુ, (૮) ઉંટ પકડનાર. તે જમાનામાં ગાય,
ઢોર માણસની મુખ્ય મતા ગણાતી હોવાથી જનાવરના નામ ઉપરથી નામ રાખવામાં
આવતાં હતાં, જેવાં કે પોહ૩શરપ વીરાતારપ, અરભરપ. વગેરે. એ અર્થ લેતાં ૧, ૪, અને
૮ મો અર્થ અનુક્રુણ થાય છે. અરતોસ્તે પવિત્ર ગાથા કવિતા રૂપે લખેલા હોવાથી, અને
તેણે દીન ફેલાવવાનું કામ કરેલું હોવાથી ૬ હો અને ૭ મો અર્થ અનુક્રુણ થાય છે, અને
તે એક નામાંકિત ખોરેડ ધરાવનાર નર હોવાથી ૨ જો અર્થ પણ અનુક્રુણ લાગે છે. અસ્તો-
સ્તની દસમી પહેડીના વડવાનું નામ સ્પિતમ હોવાથી અવસ્તામાં 'સ્પિતમ અરથુશ્ર' વપ-
રાય છે; સ્પિતમ 'સ્પ' એટલે સફેદ અથવા ખાલેસ હોતું ઉપરથી સ્પિતમનો અર્થ ખાલે-
સમાં ખાલેસ થાય છે.

એવણુનો જમાનો કદીમ યુનાની લખનારાઓ ઇ. સ. પૂર્વે ૬૫૦૦ અને ઈ. સ. પૂર્વે
૨૦૦૦ ની વચ્ચે મેળે છે, અને હાલના વિદ્વાનો તેવણુનો જમાનો ઇ. સ. પૂર્વે ૧૪ મી
સદીથી ઇ. સ. પૂર્વે ૬ ઠી સદી સુધી હેરફેર મેળે છે.

હુજામિતો દધાઈતિ. યા વીરૂપનાંમ હાંધરિષિનાંમ દાઘતીમ રથવીમ પએમ અવ-અરૂતિ.

મસિતાંમ દૂરાત કસૂતાંમ; યા અસ્તિ અવવઘતિ મસો, યથ વીરૂપાઓ ઇમાઓ આપો, યાઓ જંમા પઘતિ ક્રતચન્તિ, યા અમવ-ઘતિ ક્રતચઘતિ, હુકધર્યાત હુચ અરેજંધહુત, અવિ જરયો વાઉર-કયંમ.

યઓજન્તિ વીરૂપે કરનો જરયા વાઉર-કયયા આ વીરૂપો મધ્યે યઓજઘતિ. યત હીશ અવિ ક્રતચઘતિ, યત હીશ અવિ ક્રજગરઘતિ, અરદ્વી સૂર અનાહિત. યંધહે હુજંધરંમ વધર્યનાંમ, હુજંધરંમ અપ-ધ્રજનનાંમ. કસચિત્તય અએષાંમ વધર્યનાંમ, કસચિત્તય અએષાંમ અપધ્રજનનાંમ, ચથવરંસતંમ અયરં-અરનાંમ હુવરૂપાધ નધરે અરંભાધ.

અંધહુઓસય મે અએવંધહુઓ આપો અપધ્રજરો વીજસાઘતિ, વીરૂપાધશ અવિ કરૂવાંન યાધશ હમ. અંધહુઓસય મે અએવંધહુઓ આપો હમથ અવ-અરઘતિ હાંમિનંમય જયનંમય. હા મે આપો યઓ-જદધાઈતિ, હા અરૂનાંમ કુદ્રાઓ, હા ક્ષાત્રિનાંમ ગરંવાંન, હા ક્ષાત્રિ-નાંમ પએમ.

જ. (હાંથી 'આ હાતાંમય' નો હા શરૂ થાય છે. જે કોઈ 'આ હાતાંમય' નો હા વગર અરદ્વી સૂર નીઆએશ પઢવા માંગે તો, હાંથી તે (રંરંતંમ) ૪૬ પાનાં છેડા સુધીનો ભાગ મુકી દેવો).

આ હાતાંમય, અંધહુષાંમય જાતનાંમય અજાતનાંમય, અપ-ઓનાંમ ઇધ જસેન્તુ ક્રવપયો, યોધ હીશ અવરંરં પઠત્યાપંમ, નજદિશત-યાત અપત્ હુચ. મા નો આપો દુશ્મનંધહે, મા નો આપો દુજવયંધહે. મા નો આપો દુશ્મ્યઓથનાધ, મા દુજદએનાધ, મા હુષિ-તળિષે, મા મોધુ-તળિષે, મા વરંજનો-તળિષે, મા નાદૂયો-તળિષે. માધ નો અહિ ક્રાધાઈતિ આપો વંધઉહીશ, વહિશતાઓ મજદધાતાઓ અપઓનીશ, યો નો અધરીરિચિનાંમ ધરીરિક્ષાઈતિ ગએથનાંમ. માધ નો અહિ ક્રાધા-ઈતિ આપો વંધઉહીશ વહિશતાઓ મજદધાતાઓ અપઓનીશ, યો નો અધરીરિચિનાંમ ધરીરિક્ષાઈતિ તનુનાંમ. યો તાયુશ, યો હુજંધહુ, યો ગધો, યો અપવજ, યો યાતુમાઓ, યો નસુરૂપાઓ, યો રૂપેરંજવાઓ, યો અરાઘતિવાઓ, યો અર્ષેમઓધો અન્-અપવ, યો મયો દ્રવાઓ-સાસ્ત; તંમ અવિ ત્મએષાઓ પઠત્યન્તુ, ઇધેજઓ ઇષ યો ઇ દધ, ઇધેજઓ યન્તુ યો દી દધ.

આપો ગાતવ રામેધધ્વમ, યવત જઓત યજ્ઞધતે. કથ જઓત
જસાત વચ આપો વંધઉહીશ યજ્ઞધતે; કુથ બગ્રાત હિતો-હિજવાઓ,
ચેજિ અન-અરેથે યજ્ઞધતે. કુથ વાચો અવિ-બૂત, યાં હે ચજસે અએથ-
પધતિશ. કુથ તાઓ કુથો બવાંન, કુથ તાઓ ધયુદા બવાંન, કુથ
તાઓ રાતયો બવાંન, યાં અહુરો મજદાઓ જરથુશ્ત્રાધ ક્રવવચ, કા
જરથુશ્ત્રો ગએથાબયો અસ્તવધતિબયો. અવજસ્તીમ પઉર્વામ આપો
જઘધ્યાધશ જરથુશ્ત્ર, પસ્યએત અધબયો જઓથાઓ કબરોધશ યઓજ-
દાતાઓ દહો-પધરિશતાઓ, ઇમાં વચો ક્રમ્. આપો યાનંમ વો યાસામિ
મજ્ઞઓન્તંમ તંમ મે દાયત, ચેંધહે દાધતી પધતિ વંધહે નિસ્રીત અન-
અધવિ-દુબતિ. આપો ઇસ્તીમ વો જઘધ્યામિ પોઉરે-સરંધાંમ અમવધતીમ,
કજન્તીમય આપરાંમ ચેંધહેઓ પઓઉરેશય બેરંજ્યાંન. નએચિશય અંધ-
હાઓ યાસાધતિ જયાનાધ, નોધત સ્નથાધ, નોધત મહુર્કાધ, નોધત અએ-
નંધહે, નોધત અપયતેએ.

ઇમત વો આપો જઘધ્યેમિ, ઇમત જંમો, ઇમત ઉર્વરાઓ, ઇમત
અમેષા સ્પેન્તા હુક્ષથ હુધાઓધહે, વંધહવસચ વંધઉહીશય વોહુનાંમ
દાતારો, ઇમત અષાઉનાંમ વંધઉહીશ ક્રવષયો ઉધાઓ અધવિથૂરાઓ,
ઇમત મિથ વોઉરે-ગઓયઓધતે, ઇમત સ્તઓષ અબ્ય હુરઓધ, ઇમત
સ્પન્વો રજિશત, ઇમત આતરે અહુરહે મજદાઓ પુથ, ઇમત બેરંજ અહુર
ક્ષથય અપાંમ નપો અઉર્વિત-અસ્પ, ઇમત વીસપે યજતાઓધહે, યોધ
વંધહજદાઓ અષવનો. ઇમત મે આપો દાયત, ઇમત જંમો, ઇમત ઉર્વ-
રાઓ, ઇમત અમેષા સ્પેન્તા હુક્ષથ હુધાઓધહે, વંધહવસચ વંધઉહી-
શય વોહુનાંમ દાતારો, ઇમત અષઓનાંમ વંધઉહીશ ક્રવષયો ઉધાઓ
અધવિથૂરાઓ, ઇમત મિથ વોઉરે-ગઓયઓધતે, ઇમત સ્તઓષ અબ્ય હુર-
ઓધ, ઇમત સ્પન્વો રજિશત, ઇમત આતરે અહુરહે મજદાઓ પુથ, ઇમત
બેરંજ અહુર ક્ષથય અપાંમ નપો અઉર્વિત-અસ્પ, ઇમત વીસપે યજતા-
ઓધહે, યોધ વંધહજદાઓ અષવનો. યતચ અહ્માત અસ્તિ મજયો, યતચ
અહ્માત અસ્તિ વંધહે, યતચ અહ્માત અસ્તિ સ્તયો, યતચ અહ્માત અસ્તિ
પરોઅરંજસ્તરંમ; તત નો દાયત યૂજંમ, યજત અષવનો ક્ષયમ્ ઇસાન,
મોપુચ આસુચાય, હથ અન ગાથવ્ય વચ. હુધ્યાવરતાંમ હિત વસ્ના
રૂપોતંમમ. ॥

યાંમ અજંમ ચો અહુરો મજદાઓ હુજવારંન ઉજબધરે, કદથાધ
આનહુથ વીસસચ જન્તેઉશય દંધહેઉશય.

થા અઘ્ઘાત સ્તઓત યસન્ય^૧ સ્ઞાવયેનિ, અહુનંમય વધરીમ સ્ઞાવયેનિ, અપેમય વહિરતેમ હુસવાનિ, અપસય વંધઉહીશ યઓજદધાને; હુથ અન ગાથવ્ય વય ગરોન્માને અહુરહે મજદાઓ જસત પઓધસ્યો. દથત અઘ્ઘાત તત અવત આયપ્તેમ.

આહે 'સ્ય ખરેનંધ્રહુય, તાંમ યજ્ઞધ સુરન્વત યસન, તાંમ યજ્ઞધ હુયશત યસન અન યુયાઓ જવનો-સાસ્ત, અન યુયાઓ હુયશતતર. અરદ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અપઓનીમ; જઓધ્રાખ્યો અરદ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અપવનંમ અપહે રતૂમ યજમહદ.

હુઓમ યો ગવ ખરેસમન, હિજવો દંધહંધહ, માંધય, વચય, ખ્યઓપ્તય, જઓધ્રાખ્યસય અધુખ્યએધખ્યસય વાધજિખ્યો.

યેંધહે હાતાંમ આઅત યેસને પધતિ વંધહે, મજદાઓ અહુરો વએથા અપાત હુથા, યાઓધહાંમથા તાંસથા તાઓસથા યજમહદ.

(ખાજમાં પટે.) અહુરમજદ ખોદાએ, અવજ્ઞનીએ મરદુમ, મરદુમ સર્દગાંન હુમા સર્દગાંન, હુમખાયસ્તે વેહાંન, ઓએમ ખેહેદીન માજદયસનાંન આગહી ઓસ્તવાની નેકી રસાનદ અએદૂન ખાદ. (પ્રગટ પટે) યથા અહુ વધસ્યો (૨).

યસનંમય વહોમય અઓજસય જવરંય આફ્રીનામિ, અપાંમ વંધઉહિનાંમ. મજદધાતનાંમ, અરેદુયાઓ આપો અનાહિતયાઓ અપઓન્યાઓ, વીરપનાંમય અપાંમ મજદધાતનાંમ, વીરપનાંમય ઉર્વરનાંમ મજદધાતનાંમ. અપેમ વોહૂ (૧). અઘ્ઘાધ રએશય; હુજંધરેમ; જસ મે અવંધહે મજદ; કેરેકેહ મોજદ.

રોજ નેક નાંમ, રોજ પાક નાંમ, રોજ સુખારક (ફલાંન), માહે સુખારક (ફલાંન), ગાહે (ફલાંન), નમાજ દાદારે ગેહાંન દામાંન. ફનઓધ્ર અહુરહે મજદાઓ, તરોધદીતે અંધરહે મધન્યેઉશ. હુધથ્યાવરશતાંમ હાત વસ્ના ફેરપોતેમંમ. સ્તઓમિ અપેમ, અપેમ વોહૂ (૧). ગોરજે ખોરેહ

૧. સ્તઓત યસન્ય-એનો શબ્દાર્થ વખણાયલી આરાધના થાય છે પણ એ સ્તુદ યશત નામે ૨૧ નુસ્કોમાંના એક નુસ્કનું નામ છે. મરદુમ શેઠ ખ. ૩. કામા યજશનેના ૫૮, ૫૯ માં હાને સ્તુદ યશત ગણે છે; એરવદ શહેરીયારજી ભર્યા યજશનેના ૫૮, ૫૯ અને ૬૦ માં હાને ગણે છે; ડારમસ્ટેટ યજશનેના ૧૪-૫૮ સુધીના હાને ગણે છે, એરવદ કાવસજી કાંગા પાંચ ગાથા અને હપતંધ યશતને ગણે છે.

અવજ્ઞયાદ આવાં અરઢીસૂર આંતુ ખેરસાદ અમાવંદ પીરેજગર અમાવંદી પીરેજગરી. દાદ દીન ખેલુ માજદયરનાં, આગહી રવાઘ ગોઆફરંગાંની ખાદ લુકુતે કેશવર કમીન; અએદૂન ખાદ. મન આનો આવાયદ શુદન, મન આનો આવાયદ શુદન, મન આનો આવાયદ શુદન. અષેમ વોહુ (૧).

() (દક્ષિણ દિશા તરફ મોહોડું કરીને પઢે.) દાદારે ગેહાંન દીન માજદયરની દાદે કરથુશ્તી. નેમસે-તે અપાઉમ સંવિશ્તે અરઢીસૂર અનાહિને અપઓને અષેમ વોહુ (૧). નેમો ઉર્વધરે વંધઉહિ મજદધાતે અપઓને અષેમ વોહુ (૧). અરઢીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અપવનંમ અપહે રતૂમ યકમધદ. અષેમ વોહુ (૧). આવાં અરઢીસૂર આંતુ ખેરસાદ. અષેમ વોહુ ૧.

અરઢવીસુર નીઆએશનો સાર—દાદાર અહુરમઝદ સ્પીતમ જરથોસ્તને નીમંજ તંદરોસ્તી આપનાર, ગલીચી દુર કરનાર, હુશિયારી લાવનાર, આપાદી ફેલાવનાર, અરઢવીસુરની આરાધના કરવાને ફરમાવે છે. એ અરઢવીસુરનું પાણી મરદોનાં ખુનને સ્વચ્છ કરે છે, ઓરતોને જનમ આપતી વખતે સહેલાઈ કરી આપે છે. માતાઓનાં ગર્ભસ્થાનને પાક કરે છે અને તેઓનાં થાનમાં વખતસર દુધ મુકે છે એનું પાણી ખીજાં પાણીઓથી ચઢતું ગણવામાં આવ્યું છે—એવી વિખ્યાત પામેલી અરઢવીસુરની હું સેતાયશ કરું છું. તે અલયુઝ પહાડમાંથી નીકળી નોઊરકશ (Caspian Sea) દરિયામાં પડે છે. જ્યાં જ્યાં અરઢવીસુર રહે છે, ત્યાં ત્યાં લીલાં લહેર થઈ રહે છે. ઉનાળામાં કે શીયાળામાં તેનું પાણી ખુટતું નથી. અએ અરઢવીસુર! યથા, અષેમ તથા રતઓત યરન હું એવી રીતે પઢું કે જેથી મને ગરોથમાન બહેશત મળે! મારી આરાધનાથી તું મારા ઉપર મહોબત રાખજે!

આ હાતામઆનો સાર—જે નેક માણસો હાલ હૈયાત છે, અગાઉ થઈ ગયા અને હવે પછી થશે, તેઓએ ખેતીના વધારાને માટે નહેરોનો વધારો કર્યો હોય, તેઓનાં ફરોહરોને હું યાદ કરું છું. હું દુવાં ગુજારું છું કે દુષ્ટ વિચાર કરનારને, દુષ્ટ રાખ્દો ઓચરનારને અને દુષ્ટ કામો કરનારને, ખરાબ દીન પાળનારને, કોઈને દુઃખ દેનારને, ચોર, લુટારા, બદુગર, ખુની, મુઠાંને દાટનાર, છંદી, બખીલ અને ઠગારાને અરઢવીસુરનું નીમંજ પાણી ફાયદો નહિ કરે! તેઓની હાણી થજો! જે મને હાણી પહોંચાડવા માંગે, તેનેજ હાણી પહોંચજો! અએ પાણીઓ, તમે સંપત્તિ, પોષણ કરનારાં ફરજંદ, જે ખીજાંઓને દુઃખ દેવાની ખાહેશ નહિ રાખે તે બખશો! ઓ યઝદો! ઉપર કહી તે કરતાં પણ વધારે ઉત્તમ અને વધારે કીમતી બેટ આપો! રાસ્તીનાં કામ કરનારાઓની ખાહેશ ખુલંદ હોય છે.

આતશ નીઆએશ.

 (એ નીઆએશ જો બની શકે તો દરરોજ બજુવી; ખાસ કરી દર મહીનામાં હોરમજદ, અરદીબેહેસ્ત, આદર, શરોશ અને બેહેરાંમ—એ પાંચ હમકારાને દહાડે તો અવસ્ય બજુવાને ફારસી રવાએતોમાં તાકીદ કાઢી છે.)

ફનઅૉથ અહુરહે મજદાઓ.

 (સર નમાવતાં નમાવતાં બજુવું.) નૅમસૅન્તે આતશી મજદાઓ અહુરહે હુધાઓ મજિશત યજત. અર્ધૅમ વૉહુ (૧).

૫ નામે યજદાંન્ અહુરમજદ ખોદાએ અવજૂની, ગોરજે ખોરેહુ અવજતયાદ.

 (આતશ બેહેરાંમની નજદીક નીચે મુજબ પઢવું.)

આતશ બેહેરાંમ^૧ આદર ફેરા.

 (આદરાંમની નજદીક નીચે મુજબ પઢવું.)

આતશ આદરાંન્ આદર ફેરા.

 (ઘરમાં આતશની નજદીક નીચે મુજબ પઢવું.)

આતશ દાદગાહ^૨ આદર ફેરા.

૧. અસલના ધરાની પાદશાહો અને પહેલવાનો આતશના તુરી કેબલાની બરકતથી ફતેહ ફીરોઝી મેળવવાનું યકીન ધરાવતા હતા. સાસાન્યન વંશના સ્થાપનાર અરદેશર ખાખે-ગાને દુશમનેા ઉપર મેળવેલી ફતેહની યાદગારીમાં ‘આતશે વાહરામ’ (ફતેહની ઉપરનેા મવકકલ ફરેસ્તો બેહરામ’) બરપા કર્યા હતા. ત્યારે આતશબેહેરામનેા અર્થ ફતેહમંદી બખ્શનાર આતશ અથવા ફતેહની ખુશાલીમાં બરપા થયેલો આતશ થાય છે, અને તેજ સબબસર તે આતશને શમશેર, ગુરજ વગેરે હથિયારો અર્પણ કરવામાં આવે છે. એ પ્રમાણે આતશ બેહેરામ પરડવાનો રિવાજ અરદેશરને આભારી છે. હિંદુસ્તાનમાં પહેલ-વહેલા આતશ બેહેરામ (હાલ ઉદવાડા ખાતે છે) નેરીયોસંગ ધવલ નામના એક વિદ્વાન દસ્તુરની રાહબરી હેડળ પરડવામાં આવ્યા હતા, તેની સાથે જોડાયેલી કથા આ પ્રમાણે છે:—

ધરાની સલતનત પાયમાલ થવા પછી, ધરાનીઓએ પોતાના બાપીકા મહઝબની જળ-વણી ખાતર દીવ બંદરેથી ઉપડી હંકારતાં બર દરિયે તોફાનમાં સપડાવાથી માનતા લીધી હતી કે અગર જો તેઓ કિનારે સલામત પહોંચશે તો તેઓ ‘બેહેરામ મજદ’ની નૈયતે આતશ બરપા કરશે. આ પછી તોફાન સમી ગયું, અને તેઓ સંન્નહ બંદરે સહીસલામત ઉતર્યા હતા, અને પોતાની માનતા મુજબ ‘આતશ બેહેરામ’ પરડયા હતા.

૨ ‘આતશ દાદગાહ’ એટલે આતશને બરપા કરવાની લાયક જગા.

અજ હુમા ગુનાહ પતેલ પશેમાનુમ, અજ હર્વસ્તીન દુશ્મત દુજૂખત દુજવરશત, મેમ પ ગેતી મનીદ, ઓએમ ગોકૂત, ઓએમ કદ્દ, ઓએમ જસ્ત, ઓએમ બૂન બૂદ એસ્તદ, અજ આન ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાની, ગેતી મીનાઆની, ઓએ અવાખશ પશેમાન પ સે ગવશની પ પતેલ હોમ.

ઉસ્-મેઘ ઉજરેખ્યા અહુરા આર્મધતી ત્વેષીમ દસ્વા, સ્પેનિશતા મધન્ય મજદા, વંધહુયા જવો-આદા, અષા હજો એમવત વોહૂ મનંધહા ફેસેરતમ. રફેધાધ વોઉર-અષાને દાધપી-મેઘ યા-વે અખિકા, તા ક્ષધદ્યા અહુરા યા વંધહેઉશ અષિશ મનંધહો; કેા સ્પેનતા આર્મધતે અષા દએ-નાઓ ક્ષદક્ષયા. અત રાતાંમ જરથુશ્ત્રો તન્વસચીત ખખ્યાઓ ઉશતનમ દદાધતી, પઉર્વતાતમ મનંધહુસયા વંધહેઉશ મજદાધ, ખ્યઓથનદ્યા અષાધ યાયા ઉખધખ્યાયા સ્તઓષમ ક્ષધ્રમ્યા.^૧

દનઓથ અહુરહે મજદાઓ. (સર નમાવતાં નમાવતાં ભણવું.) નેમસે-તે આતશ મજદાઓ અહુરહે હુધાઓ મજિશત યજત. અર્ષમ વોહૂ (૩). ક્વરાને મજદયસ્તો જરથુશ્ત્રિશ વીદએવો અહુર-ત્કએવો (જે જેહ હોય તે પટે.) ક્સસ્તયએચ.

આથ્રો અહુરહે મજદાઓ પુથ, તવ આતશ પુથ અહુરહે મજદાઓ. આથ્રો મજદાઓ પુથ,^૨ ખરેનંધહો સવંધહો મજદધાતહે, અધચનાંમ ખરેનો મજદધાતનાંમ,^૩ કાવયેહેચ ખરેનંધહો મજદધાતહે, આથ્રો

૧ 'ઉસ-મેઘ ઉજરેખ્યા'થી તે 'ક્ષધ્રમ્યા' સુધીનું ભણતર અહુનવર્ધતી ગાયામાંથી લીધેલું છે. એમાં અશો અહુરમઝદની પવિત્ર બક્ષેશો અને તેના તરફની બનફેસાની દેખાડેલી છે.

૨ આથ્રો અહુરહે મજદાઓ પુથ એટલે અહુરમઝદનો પુત્ર આતશ. 'પુથ' શબ્દ 'પુ' એટલે પવિત્ર કરવું ઉપરથી નીકળ્યો છે ત્યારે અહુરમઝદનો પુત્ર એટલે અહુરમઝદ તરફથી સર્વે પેદાયશને પાક કરનાર. પેહેલવી સરહદમાં એ આતશ વિશે એલું જણાવેલું છે કે તે મોખેદો, દસ્તુરો તથા પરહેજગારો ઉપર મવકકેલ છે. એને 'આદર ફરાહ' ને નામે પણ ઓળખે છે. બુનદેહેશ નામની પહેલવી કેતાબમાં જણાવેલું છે કે, એ આતશને પેહેલવેહેલ્લાં 'ઓક્સસ્' (The River Oxus) નદીના કીનારા ઉપરનાં 'ખારજમ' નામનાં શહેરમાં આવેલા 'ગદ્મન-હોમન્દ' નામના પાહાડ ઉપર તખ્તનશીન કીધો હતો. જમશેદ પાદશાહનાં મરણ પછી, એ આતશને જુહાકના હાથમાં જવાથી બચાવ્યો હતો. ગુસ્તાસ્પ પાદશાહનાં વખતમાં તેને 'ખારજમ'માંથી ઉંચકીને કાબુલસ્થાનમાં આવેલા 'રોશન' નામના પહાડ ઉપર લઈ જવામાં આવ્યો હતો, ત્યાં મજકુર આતશ બુનદેહેશના વખત સુધી મોજુદ હતો.

૩ અધરચનાંમ ખરેનો મજદધાતહે, કાવયેહેચ ખરેનંધહો મજદધાતહે એટલે અહુરમઝદનું પેદા કીધેલું ઈરાની ખોરેહ, અને અહુરમઝદનું પેદા કીધેલું ક્યાની ખોરેહ. ખોરેહ એટલે અસાધારણ મિનોઈ શક્તિ કે જે ધરાવનાર ખરાબી ટાળવાના તથા બીજાં મહાભારત કામે

અહુરહે મજદાઓ પુથ્ર. કવોઇશ હઝ્મોસવંધહહે, વરોઇશ હઝ્મોસવંધહહે
અસ્નવન્તાહે ગરોઇશ મજદધાતહે,^૧ ચએચિસ્તહે વરોઇશ મજદધાતહે,^૨
કાવયેહેય ખરેનંધહો મજદધાતહે. આથ્રો અહુરહે મજદાઓ પુથ્ર. રએ-
વન્તાહે ગરોઇશ મજદધાતહે,^૩ કાવયેહેય ખરેનંધહો મજદધાતહે, આથ્રો
અહુરહે મજદાઓ પુથ્ર. આતર્શ રપેન્ત રથએશતાર, યજત પોઉર-ખર-
નંધહ, યજત પોઉર-અએષજ. આથ્રો અહુરહે મજદાઓ પુથ્ર, મત્
વીસ્પએઇઓ આતરેઓ, ક્ષથ્રો-નફ્રો નધર્યો-સંધહહે યજતહે^૪ દનઝ્મોથ્ર

પાર પાડી શકે છે. જે માણસ પોતાના તન, મન અને રવાનને પવિત્ર રાખવા સાથે હંમેશા
નેકીના માર્ગ ઉપર ચાલે, ચાને જે માણસ અશો હોય તેને ખોરેહ મળી શકે છે, જેની બર-
કતથી તે અસાધારણ મહાભારત કામો પાર પાડી શકે છે. અને ન્યાંસુધી એક ખોરેહ ધરા-
વનાર આદમી અશો રહે, ત્યાં સુધી તેનું ખોરેહ તેની સાથે રહે, પણ જે ધડી તે અશોઇના
માર્ગથી વેગળો ન્ય કે તેનું ખોરેહ જતું રહે છે. તેનો દાખલો પાદશાહ જમશેદ પરથી
મળી આવે છે, કે જે ખોરેહ ધરાવતો હતો, પણ પાછળથી ગર્વ કરવાને લીધે તે ખોરેહ
અથવા નુર ઉડી ગયું હતું, અને તે પડતીમાં આવી પડ્યો હતો. ધરાની ખોરેહ તે ગયોમદ,^૧
હોષંગ, તહેમુરસ, જમશેદ, અને ફરેદુન જેવા નામીયા નરો ધરાવતા હતા તે, અને કયાની
ખોરેહ તે કએકાબાદ, કએકાઉસ, સ્થાવક્ષ, કએખશર, લોહરાસ્પ, વીસ્તારસ્પ જેવા કયાની
વંશના પાદશાહ, ધરાવતા હતા. પેગમ્બર સાહેબ જરતોસ્ત પણ ખોરેહ ધરાવતા હતા,
અને પોતાની શ્રેષ્ઠ અશોઇના બળે મહાભારત કામો કરીને મીનોઓની સંક્રમાં ગણવાને લાયક
બન્યા હતા.

૧ અસ્નવન્ત ગરોઇશ-અસ્નવન્ત પહાડ. બુનદહેશ પ્રમાણે પાદશાહ કએખશર અસ્ન-
વન્ત પહાડની નળદીક, ચએચસ્ત સરોવર આગળ બુતપરસ્તી દેહરોનો નાશ કરવા ગયો,
ત્યારે તેના ઘોડાના કાન ઉપર રોશની પડી જેથી તે દેહરાં તોડવાનું કામ આશાનીથી ચલાવી
શક્યો. તેની સેપાસશુભરીમાં કએખશરએ અસ્નવન્ત પહાડ ઉપર એક આતશ સ્થાપ્યો,
અને તેના ઘોડાના કાન ઉપર રોશની પડી હતી, તેથી તેનું નામ 'આદર ગુશસ્પ'
(ગુશ=કાન+અસ્પ=ઘોડો) એવું નામ આપ્યું.

૨ ચએચિસ્ત વરોઇશ, એટલે ચએચિસ્ત સરોવર જેને આજર બએબનમાં આવેલા
ઉરમ્યા સરોવર સાથે સરખાવવામાં આવ્યો છે,

૩ રએવન્ત ગરોઇશ-રએવન્ત પહાડ, રએવન્તનો અર્થ પ્રકાશિત થાય છે, કારણ કે એ
પહાડ ઉપર પાદશાહ ગુશતાસ્પે આદર બુરજન સ્થાપ્યો હતો, તેથી તે પહાડને મળતા
ચળકાટને લીધે તેને રએવન્ત નામ આપ્યું હોય.

૪ નધર્યો સંધહ યજત-નધર્યોસંગ ફરેસ્તો એ આતશને લગતા એક યજ્ઞનું નામ.
એનું કામ અહુરમઝદના કાસદ તરીકેનું છે, એટલે એ વિજળીના ચમકારામાંથી ઉત્પન્ન
થતા કુદરતી આતશનું નામ છે, જે જાણે આકાશમાંથી આ પૃથ્વી ઉપર આવીને માણસોની
દુવા દાદારને દ્વારે લઇ ન્ય છે. તેને રોશની સાથે સંબંધ હોવાથી તે મહેર યજ્ઞને શરીક
છે. બહમન યશત પ્રમાણે અહુરમઝદે નેરીયોસંધને કંબદેજ તરફ મોકલી પેશોતન ઉપર
પેગામ મોકલીને તેને ધર્મનો ફેલાવો કરવાને કહેવાડ્યું હતું.

યસ્નાધ્ય વહ્નાધ્ય દ્વન્ઓધ્રાધ્ય ક્સસ્તયએય, યથા યહુ વધર્યો જઓતાઃ
ક્રા મે ઋતે અથા રતુશ અષાતચિત્ હ્ય ક્રા અષવ વીધ્વાઓ ઋઓતૂ.

યસ્નંમય વહ્નંમય, હુઔરંતીમય ઉશત-ઔરંતીમય, વન્ત-ઔરંતીમય
આક્રીનામી, તવ આતર્શ પુથ્ર અહુરહે મજદાઓ. ચેસન્થો અહિ વહ્ન-
ઓ, ચેસન્થો બુયાઓ વહ્નઓ ન્માનાહુ મપ્યાકનાંમ. ઉશત બુયાત્ અહ્નાધ
નધરે, યસન્થવા બાધ ક્રાયજાધતે, અએસ્મો-જસ્તો, ઔરંસ્મો-જસ્તો, ગઓ-
જસ્તો, હાવનો-જસ્તો.

દાધત્યો અએસ્મે બુયાઓ, દાધત્યો બઓધધિ બુયાઓ, દાધત્યો પિથિવ
બુયાઓ, દાધત્યો ઉપસયને બુયાઓ. પેરંનાયુશ હરંથ્રે બુયાઓ, દહ્ના-
યુશ હરંથ્રે બુયાઓ, આતર્શ પુથ્ર અહુરહે મજદાઓ.

સઓએ બુયે અહમ્ય ન્માને, મત્ત-સઓએ બુયે અહમ્ય ન્માને, રઓ-
અહિ બુયે અહમ્ય ન્માને, વક્ષથે બુયે અહમ્ય ન્માને, દરંધેમચિત્ અધપિ
જરૂવાનંમ, ઉપ સૂરાંમ ક્રષો-કેરંતીમ, હધ સૂરયાઓ વંધહુયાઓ ક્રષો-
કેરંતોધત્.^૧

દાયાઓ મે આતર્શ પુથ્ર અહુરહે મજદાઓ, આસુ ખાઞ્મ, આસુ
થ્રાધતીમ, આસુ જતમ, પોઉરે ખાઞ્મ, પોઉરે થ્રાધતીમ, પોઉરે
જતમ; મસ્તીમ, સ્પાનો, ક્ષવિઞ્મ હિજવાંમ, ઉરંને ઉપિ, પ્રતૂમ
પરચએત મસિત મજાઓન્તંમ, અપધરિ-આઞ્મ, નઠર્યાંમ પરચએત
હાંમ-વરંતીમ.

ઔરંધ્વો-જંગાંમ, અખકૂન્યાંમ ધિષુમ અસ્નાંમય ક્ષફનાંમય
આસિતો-ગાતૂમ, જઘાઉરંમ, તુથુપાંમ આસ્નાંમ ક્રજન્તીમ, કરંષો-
રાજાંમ, વ્યાખનાંમ, હાંમ-રઓધાંમ, હુવાપાંમ, આંજો-બૃજિમ હવી-
રાંમ, યા મે ક્રાધયાત ન્માનંમય વીસંમય જન્તૂમય દાંયૂમય, દંધહુ-
સસ્તીમય,

દાયાઓ મે, આતર્શ પુથ્ર અહુરહે મજદાઓ, યા મે અંધહુ
અક્સાઓધહાઓ, નૂરંમય યવએયતાધતે, વહિરંતંમ અહૂમ અષઓ-
નાંમ રઓઅંધહૂમ વીસ્પો-ખાઞ્મ, જજે-બુયે વંધહાઉય મીજદે, વંધ-
હાઉય સ્તવહિ, ઉરંનએય દરંધે હુવંધહે.

૧ ક્રષો-કેરંતોધત-ક્રશોકેરંતના વખત સુધી; ક્રશોકેરંત શબ્દનો અર્થ તાજું કરવું, નહું
કરવું કરી થાય છે; તે ઉપરથી કયામત, રસ્તાખેજ (renovation) થાય છે.

વીરપએધળ્યો સસ્તીમ ખરધતિ આતર્શ મજદાઓ અહુરહે, શએધળ્યો અએમ હાંમ-પયાધતે ક્ષાકૂનીમય સૂરીમય, વીરપએધળ્યો હુય ધજ્જયેધતે હુએરતીમય ઉશત-એરતીમય, વન્ત-એરતીમય, રિપતમ.

વીરપનાંમ પર-ચરેન્તાંમ આતર્શ જસ્ત આદિધય. ચીમ હુપ્પ હુષે ખરધતી ક્યરેથ્વાઓ અર્મએવાધધે. આતર્મ રપેન્તેમ યજમધદે, તાજમેમ હન્તેમ રથએશતારેમ.

આઅત ચેજિ-યે અએમ ખરધતિ અએરમેમ વા અપય ખરેતેમ, ખરેરમે વા અપય કસ્તરેતેમ, ઉર્વારાંમ વા હુધાનએપતાંમ આહે પસ્ચ-એત ક્રીનધતિ આતર્શ મજદાઓ અહુરહે, દનૂતો અતખિરતો હુધ-મંધહુમ.

ઉપથ્વા હુક્ષોધત ગેઉશ વાંથવ, ઉપ વીરનાંમ પોઉરતાસ. ઉપથ્વા વેરજવતય મનો, વેરજવતિય હુક્ષોધત અંધઉહ. ઉર્વાક્ષ-અંધઉહ ગય જિઘએષ, તાઓ ક્ષપનો યાઓ જવાહી. ધમત આથો આક્રિવનંમ, યો અહાધ અએરમેમ ખરધતિ હિકૂશ, રઓયસ-પધરિશતાં અપહે એરજ યઓજદાતાં.

(ખાજમાં પઢે.) અહુરમજદ યોદાએ, અવજ્ઞૂનિએ મરદુમ, મરદુમ સર્દગાંન, હુમા સર્દગાંન, હુમખાયસ્તે વેહાંન, આએમ બેહેદીન માજદય-સ્નાંન, આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ અએદૂન બાદ. (પ્રગટ પઢે.)
યથા અહૂ વધર્યો (૨).

યરેન્મય વહ્નમય અઓજસ્ય જવરેય આક્રીનામિ, આથો અહુ-રહે મજદાઓ પુથ, તવ આતર્શ પુથ અહુરહે મજદાઓ, આથો અહુરહે મજદાઓ પુથ. ખરેનંધહો સવંધહો મજદધાતહે, અધસ્યનાંમ ખરેનો મજદધાતનાંમ, કાવયેહેય ખરેનંધહો મજદધાતહે, આથો અહુરહે મજદાઓ પુથ. કવોધશ હુઓસ્રવંધહુહે, વરોધશ હુઓસ્રવંધહુહે, અસ્નવન્તહે ગરોધશ મજદધાતહે, ચએચિસ્તહે વરોધશ મજદધાતહે, કાવયેહેય ખરેનંધહો મજદધાતહે, આથો અહુરહે મજદાઓ પુથ. રએ-વન્તહે ગરોધશ મજદધાતહે, કાવયેહેય ખરેનંધહો મજદધાતહે, આથો અહુરહે મજદાઓ પુથ. આતર્શ રપેન્ત રથએશતાર, યજત પોઉર-

૧ હિકુશ રઓયસ પધરિશતાં એટલે સૂરી રાશનીમાં તપાવેલી. આતશ ઉપર જે કાઠી, મુખડ અથવા કોઈબી ખુશબો મુકવી તે તદન મુકવી તથા સાફ હોવી જોઈએ. કોઈબી જાતનું લીલું તથા નજસ બળતણ હરગેજ આતશ ઉપર મુકવું નહીં.

મરેનંધ્રહ, યજ્ઞત પોઉરૂ-અએષજ. આથો અહુરહે મજદાઓ પુથ, મજ્ઞ વીરપએધજ્યો આતેરજ્યો, કાથો-નક્રો નધસ્યો-સંધ્રહહે, યજ્ઞતહે. અર્ષેમ વૌહુ (૩).

અત તોધ આતરેમ અહુરા અઓળેંધ્રહવન્તેમ, અથા ઉસેમહી અસીશતેમ, એમવન્તેમ, સ્તોધ-રપેન્તેમ, ચિથા-અવંધ્રહમ; અત મજદા દધમિષ્યન્તે જસ્તાધશતાધશ દરેશતા અઓનંધ્રહેમ. અર્ષેમ વૌહુ (૧).

અહાધ રએશય; હુજંધ્રરેમ; જસ મે અવંધ્રહે મજદ; કરે-ફેહ મોજદ.

રોજ નેક્ર નાંમ, રોજ પાક નાંમ, રોજ મુખારક (ફલાંન), માહે મુખારક (ફલાંન), ગાહે (ફલાંન), નમાજ દાદારે ગેહાંન દામાંન. દનઓથ અહુરહે મજદાઓ નેમસે-તે આતર્શ મજદાઓ અહુરહે હુધાઓ મજિશત યજ્ઞત. અર્ષેમ વૌહુ (૧). ગોરજે ખોરેહ અવજ્ઞયાદ.

(જે આતશ બેહેરાંમની નજદીક નીઆયશ કરીએ તો નીચે મુજબ પઢવું.)

આતશ બેહેરાંમ આદર ફરા.

(જે આદરાંનની નજદીક નીઆયશ કરીએ તો નીચે પ્રમાણે બજવું.)
આતશ આદરાંન આદર ફરા.

(અગરજે ઘેરમાં આતશની નજદીક નીઆએશ કરીએ તો નીચે પ્રમાણે બજવું.)

આતશ દાદગાહ આદર ફરા.

આદરાંન શાહ પીરોજગર, આદર ગુશસ્પ,^૧ આદર ખોરદાદ,^૨ આદર ખુરજન મેહુર^૩ અવરે આદરાંન ઓ આતશાંન, કે પ દાદગાહ નેશાસ્ત.

૧ પાદશાહ કએખુશરએ ‘દેઝે બહમનનો’ કિલ્લો સર કર્યો હતો, તેની યાદગીરીમાં ‘આદર ગુશસ્પ’ બરપા કીધો હતો.

૨ અરદેશર બાબેકાનના મમાવા બાબકે આદર ખોરદાદને સ્વપ્નામાં જોયો હતો. બીજે એક ટેકાણે જણાવ્યા મુજબ પાદશાહ હોષંગે અકસ્માત જે આતશ શોધી કાઢ્યો હતો તે પોતાના પાયતખ્તમાં લાવી એક ગુંબજવાળા આતશ ખાનામાં રાખ્યો હતો, અને તે આતશ ખાનાને આદર ખોરદાદ કરીને કહેતા હતા. વળી દસ્તુર જરતોસ્ત બહેરામના ફારસી જરતોસ્ત નામામાં એને આદર ગોશસ્પની સાથે એક ફરેસ્તા જેવો જણાવ્યો છે. બહમન અને અરદીબહેશત અમશાસ્પદની સાથે જરતોસ્તી દીનની સચાઈની ગવાહી આપવા માટે આદર ખોરદાદ શાહ ગુશતાસ્પની દરબારમાં એક ફરેસ્તા તરીકે આવ્યો હતો.

૩ ખુનદહેશ મુજબ એ આતશને શાહ ગુશતાસ્પે રએવંદ પહોંતી “પુસ્તે વીરતાસ્પાંન” નામની ટેકડી ઉપર સ્થાપ્યો હતો. એ પાદશાહે પેગમ્બર જરતોસ્તના દીન લાવવા પછી તે દીન તરફ પોતાની બન ફેશાની બહેર કરવા એ આતશને એક આતશકદેહમાં સ્થાપના

અંસ્તે; ગારજે ખોરેહુ અવજાયાદ મીના કરકો, અમાવંદ પીરોજગર અમાવંદી પીરોજગરી. દાદ દીન ખેહુ માજદયસ્નાન, આગહી રવાઇ ગાઆફરગાની ખાદ હુકતે કેશવર જમીન; અએદુન ખાદ. મન આનો આવાયદ શુદન, મન આનો આવાયદ શુદન, મન આનો આવાયદ શુદન. અષઓને અષમ વૉહુ (૧).

(દક્ષિણ દિશા તરફ મોહોકું કરીને પઢે.) દાદારે ગહાંન દીને માજદયસ્ની દાદે જરથુશ્તી. નંમસંતે અપાઉમ સંવિશ્તે અરેદ્ધિ સૂર અનાહિતે. અષઓને અષમ વૉહુ (૧). નંમો ઉર્વધરે વંધઉહિ મજદદધાતે અષઓને અષમ વૉહુ (૧). દનઓથ અહુરહે મજદદાઓ.

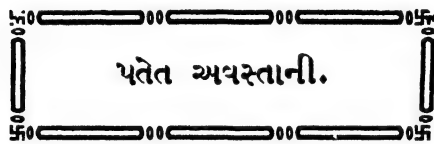
(સર નમાવતાં નમાવતાં ભણવું.) નંમસંતે આતશી મજદદાઓ અહુરહે હુધાઓ મજિશ્ત યજ્ઞત. અષમ વૉહુ (૧).

આતશ નીઆએશનો સાર.—અહુરમઝદની પુશનુદી હોજો! અએ અહુરમઝદના સૌથી મહાન આતશ યજ્ઞદ! હું તુંને નમું છું. બુઝંદ આતશ બહેરામના આતશનું, (યા) આદરાનના આતશનું, (યા) દાદગાહના આતશનું ખોરેહ તથા નુર જ્યાદા થાઓ! ઓ અહુરમઝદ, તું મને પાક કર! હું તાબેદારી અને નમ્રતા અખ્સાર કરે! હિંમત અને જ્ઞાન સંપાદન કરવા કાળે મને સારી અક્કલ અખશ! પેગમબર અશો જરથોસ્તની માફક હું પણ નેક વિચાર, નેક વચન અને નેક કામો, તેમજ તાબેદારી અને હકુમત તુંને અર્પણુ કરે! અએ આતશ, જે કાંઈ વિધિ-પુર્વક ક્રિયાઓથી તુંને આરાધે તેને મોટાઈ હોજો! એસમ અને બોએથી તું આરાધનાને લાયક થજે! મારાં ઘરમાં કયામતના વખત સુધી તું બળતો અને પ્રકાશતો રહેજે! અએ આતશ! મને આસાની, લાંબી જીંદગી, પુર સુખ, મોટાઈ, કહાપણુ, શુભાખિત બોલવું હુશિયારી, કૈવત, ખડે પડે ઉશું રહેવાની શક્તિ, જાગૃતિ, અક્કલમંદ, ઇજ્જતવાળું, સંકટ તાળનાર, મારાં ખાનદાનને, દેશને, અને ધર્મને શોભા લગાડનાર ફરજંદ અખશ, અને મને એવી બુદ્ધિ આપ, જેથી હું નેક થાઉં, અને

કરી હતી. શાહનામા મુજબ દીન દુશમન અરજસ્પ સાથની પહેલી લડાઈમાં શાહ ગુશતારપે ફતેહ મેળવી હતી, તેની શુકર ગુજરીમાં જે આતશકદેહ સ્થાપ્યું હતું, તે આદર બુરજનનું આતશ કદેહ હોતું બેઇએ. કેટલીક કેતાબો મુજબ આદર બુરજન આતશ પેગમબર સાહેબ જરથોસ્ત પોતે શાહ ગુશતારપની દરબારમાં લાવ્યા હતા, અને તે કાઢી વગર રોશન રહેતો હતો, એને ફીરદોસીથી ટેકો મળે છે, જે કહે છે કે આદર બુરજન આતશને પહેલાં શાહ લોહારપે આતશકદેહમાં પરચ્યો હતો, પછી પેગમબર જરથોસ્ત તેને શાહ ગુશતારપ આગળ લઇ ગયા હતા. બહમન ચશ્ત પ્રમાણે ગુશતારપના છોકરા પેરોતને આદર ફરોબા અને આદર બુરજન મહેરની બરકતથી બુતપરસ્તીનો નાશ કર્યો હતો. ઝાદસ્પરમ પ્રમાણે એ આતશ આદર ગુશતારપની માફક હવામાંની વીજળીક રોશનીના કાંઈક બનાવથી ઉત્પન્ન થયો હતો.

મને ભુલંદ બહેશત મળે. આતશ આપણું ખાણું પકાવી આપે છે, તે આપણને સમજ આપે છે (કે જેમ હું રાખ થઇ જાઉં છું, તેમ આપણે પણ કોઇ દહાડે એજ હાલતે પુગીશું) આતશ, આપણ તેની નજદીક જનારાઓ તરફથી, પ્રમાણિક મહેનતથી મેળવેલાં એસમની, અને સુકી, સાફ કાઠીની બેટની આરબુ રાખે છે. જે કોઇ શખશ આતશને માટે એવી બેટ લઇ જાય છે, તેને આતશ ખુશી થઇને અને તૃપ્ત થઇને દુઆ દે છે, કે તારે ત્યાં દોલત અને શુરાં ફરજાંદનો વધારો થજો! તું ચાલાક મનનો થજો! તારી જીંદગી ઉઘોગી થજો! જેટલો વખત તું જીવે તેટલો વખત સુખી જીંદગી ગુજરજે!

સેવટે, આદર ગુશરપ, આદર ખોરદાદ, આદર ખુરઝીન મહેર, અને મીનો કરકો નામના અસલના આતશોનાં ખોરેહ જ્યાદા થાઓ એવી બંદગી કરનાર દુવા ગુજરે છે.

દનઝોથ્ર અહુરહા મજદાઝો. અર્ષેમ વૉહુ (૧) યથા અહૂ વઘચ્ચો (૫). યથા અહૂ વઘચ્ચો પંજ અજ હમા ગુનાહુ પતેત પશેમાનુમ; અજ હર્વસ્તીન દુશ્મત દુજૂખત દુજવરશ્ત, મેમ પ ગેતી મનીદ, પીશે શુમા વેહાંન, મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાની, ગેતી મીનોઝ્યાંની, ઝોખે અવાખશ પશેમાન પ સે ગવશની પ પતેત હોમ. યથા અહૂ વઘચ્ચો (૫), અર્ષેમ વૉહુ (૩).

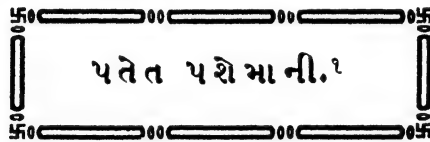
કવરાને મજદાયસ્નો જરથુશત્રિશ વીદઝેવો અહુર-ત્તઝેવો (જે ગેહ હોય તે પટે.) કસસ્તયઝેય. સઝઝોપહે અખેહે, તખમહે, તનુ-માંથહે, દરષિન્દઝોશ, આહૂધચ્ચેહે, દનઝોથ્ર યસ્નાધ્ય વહ્માધ્ય દનઝોથ્રાધ્ય કસસ્તયઝેય, યથા અહૂ વઘચ્ચો જઝઝોતા ક્રા મે ઝૂતે, અથા રતુશ અપાતચિત્ હય ક્રા અપવ વીદવાઝો ઝઝઝોત્. યથા અહૂ વઘચ્ચો (૧)

ફેરસ્તુયે હુમતોધ્યસયા હૂખ્તોધ્યસયા હુવરશ્તોધ્યસયા, માંથેવો-ધ્યસયા વર્ષેવોધ્યસયા વરશ્તવોધ્યસયા. અઘખિગાધયા દધથે, વીરપા હુમતાયા હૂખ્તાયા હુવરશ્તાયા. પઘતિરિચયા દધથે વીરપા દુશ્મ-તાયા હૂખ્તોધ્યસયા હુજવરશ્તાયા. ફેરા વે રાહી, અમેપા રપેન્તા, યસ્ને-મયા વહ્મંમયા, ફેરા મનંધહા, ફેરા વચંધહા, ફેરા ધ્યઝોથના, ફેરા અંધહુયા, ફેરા તન્વસચીત્ ખખયાઝો ઉશતનંમ; સ્તઝોમિ અર્ષેમ. અર્ષેમ વૉહુ (૧).

યથા અહુ વધસ્યો (૨૧) અર્ષમ વૌહુ (૧૨). યથા અહુ વધસ્યો (૨.) યસ્નેમય વહ્નમય અર્ચ્ચાજસ્ય જવર્ય આદ્રીનામિ, સ્વર્ચ્ચાપહે અર્ચ્યેહે તપ્મહે, તનુ-માંથહે, દરપિ-દ્રર્ચ્ચાશ, આહુધસ્યેહે. અર્ષમ વૌહુ (૧)

અહ્યાધ રચેશય; હજધર્મ; જસ મે અવધહે મજ્જદ; કર્કેહ મોજદ.

પતેત (અવસ્તાની) નો સાર.—અહુરમઝદની પુશનુદી હોજો ! પાંચ યથા અહુ વધર્ચો લણીને મારાથી થયલા તમામ ગુનાહો માટે હું પસ્તાવો કરું છું. સર્વ ભુંડ વિચાર, ભુંડ સખુન, અને ભુંડ કામો જે મેં આ દુન્યામાં વમાસ્ત્યાં હોય, જે હું ખોલ્યો હોઉં, જે મારાથી ઉત્પન્ન થયાં હોય, તેને માટે હું મારી મનશની, ગવશની અને કુનશનીથી પસ્તાવો કરું છું. હું એકજ ખોદાની આરાધના કરનાર જરથોસ્તી ધર્મ પાળનાર તરીકેનો એકરાર કરું છું. અહુરમઝને પુશનુદ કરવાને જોરાવર માથના તનવાળા અશો શરોષ યજ્ઞદની સેતાયશ કરવાને, અને તેને પુશનુદ કરવાને જોતી મારી આગળ યથા અહુ વધર્ચો પટે, સર્વ લલા વિચાર, લલા શખ્દો અને લલા કામોની હું સ્તુતિ કરું છું અને અખત્યાર કરું છું, અને સર્વ ભુંડ વિચાર, ભુંડ શખ્દો, અને ભુંડ કામોનો ત્યાગ કરું છું. ઓ અમશારપદો ! તમારી સેતાયશ કરવાને હું મારો જન અર્પણુ કરું છું. રાસ્તીને હું વખાણું છું.

યથા અહુ વધસ્યો (૧). યથા અહુ વધસ્યો પંજ અજ હમા ગુનાહ પતેત પશેમાનુમ; અજ હર્વસ્તીન દુશ્મત દુક્ષૂખત દુજવરશત, મમ પ ગેતી મનીદ, પીશે શુમા વેહાંન, મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાની, ગેતી મીનોઆની, આખે અત્રાજ્શ પશેમાન પ સે ગવશની પ પતેત હોમ. યથા અહુ વધસ્યો (૫), અર્ષમ વૌહુ (૩).

કવરાને મજ્જદયસ્તો જરથુશત્રિશ વીદ્યેવો અહુરત્ત્યેષો (જે ગેહ હોય તે પટે). કસસ્તયએચ. સ્વર્ચ્ચાપહે અર્ચ્યેહે, તપ્મહે, તનુ-માંથહે, દરપિ-દ્રર્ચ્ચાશ, આહુધસ્યેહે, કનર્ચ્ચાથ યસ્નાધય વહ્નાધય કનર્ચ્ચાથાધય કસસ્તયએચ, યથા અહુ વધસ્યો જર્ચ્ચાતા કા મે ઝૂતે, અથા રતૂશ અષાતચિત્ હય કા અષવ વીદવાર્ચા ઝર્ચ્ચાતૂ. યથા અહુ વધસ્યો (૧).

૧ દસ્તુર આદરબાદ મારસ્પંદે જોડેલી છે. 'પતેત' શબ્દનો અર્થ ગુનાહથી યાને આડા માર્ગથી પાછું ફરવું, એટલે અહુરમઝદના કાયદા તરફ પાછું જવું.

(કરદો ૧ લો) ક્રાજ સતાયમ હરવેરપ હુમત હુખત હવરશત, પ મનશને ગવશને કુનશને. અવાજ સતાયમ હરવેરપ દુશમત દુજૂખત દુજવરશત, અજ મનશને ગવશને કુનશને. અવરગીરશની હેહોમ હરવેરપ હુમત હુખત હવરશત, પ મનશને ગવશને કુનશને, કું કરેરેહ કુનમ. ખેહો-લશની હેહોમ હરવેરપ દુશમત દુજૂખત દુજવરશત અજ મનશને ગવશને કુનશને, કું ગુનાહ નકુનમ.

ક્રાજ આંએ શુમા રાહ હોમ, કે અમશાસ્પંદ હેહ. યજશને ઓ નીઆએશને; ક્રાજ પ મનશને, ક્રાજ પ ગવશને, ક્રાજ પ કુનશને, ક્રાજ પ અહુ, ક્રાજ પ તન, ક્રાજ પ આંએ ઇન ખેશ જન, તન ઓ જન નામ રવાન. યુન ઘર ખાસ્ત ઇમ હસ્ત, પ ખેશીએ યજદાંન દાર હોમ. પ ખેશીએ યજદાંન દાસ્તન અએ ખહોદ, કું અગર તશ અજાં રસદ, કે ઇન તન રવાનરા ખેઆવાયદ દાદન ખેહહમ.

સતાયમ અષહી પેહેલુમ, નગુનમ દવાન. પ નીકીએ દાદાર અહુરમજદ સેપાસદાર હોમ. પ પેતીઆર અનાઇ અજ ઘનામીના અવર મદ, ઉમેદે રસ્તાખીજરા પદશ ખોરસંદ હમદાસ્તાંન હોમ. દીને અહુરમજદ, દાદે જસ્તોશત, રસ્તએ ફરાડન કર્દ પોરથોદકેશાંન^૧ પ દસ્તુર દાર હોમ. આં જહેહરા અજ ગુનાહ પ પતેત હોમ, પ પતેત હોમ અજ ગુનાહ.

(કરદો ૨ જો) કું મરદુમાન ઓ યુન શાયદ યુદન, યાઓ મન ઓ યુન યુદ એસ્તેદ, પેશ આંએ ચેહર અંદા, પસ આંએ ચેહર પેશ, યદશાન અંદર જસ્ત એસ્તેદ, અજ સે સ્વઓષોઅરનામ ગુનાહ અજ આં નીતૂમ ગુનાહ, અંદા હજરાન હજર મર્ગરજાંન, અંદે ચંદે ગેઓશ હસ્ત શાયદ યુદન, પ નામે ચેસ્ત, હરવેરપ દુશમત દુજૂખત દુજવરશત, મેમ પરાએ કસાંનરા. યાવ કસાંન પરાએ મનરા, યાવ ગુનાહકારી પ મનરા કસો ગુનાહ, ઓ યુન યુદ એસ્તેદ, અજ આંન ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાંની ગેતી મીના-આંની, આંએ અવાજશ પશેમાન પ સે ગવશની પ પતેત હોમ; પ પતેત હોમ અજ ગુનાહ.

(કરદો ૩ જો) ઇન અંદે આખો પાયે ગુનાહ નાંમ; યુન હનદ-રખત, મેદીઓસાસ્ત, અંદરજર્માન ખોએદીઓજદ, કાએદીઓજદ,

૧ પેગમખર જસ્તોશતની આગમચની દીન પાળનારાઓને 'પોરથોદકેશ' કહેતા હતા. તેઓ યજદાંપરશત હતા.

આર્જેશ્ત ગુનાહ, અવાવરેશ્ત ગુનાહ, અરેદુશ ગુનાહ, ખોરહે ગુનાહ, આજમે ગુનાહ, યાતુ ગુનાહ, તન્વલ્ગાન ગુનાહ, મર્ગરજાન ગુનાહ, અવસોશ ગેરાંન ગુનાહ, જેહેમર્જ ગુનાહ, દશતાનમર્જ ગુનાહ, કુનમર્જ ગુનાહ, અવારૂન મર્જશની, શાએથ ગુનાહ સેશની, ગુનાહે રવાની, ગુનાહ હુમીમાલાંન, ગુનાહીઓ પુલશહોદ, વખશે વખશાંન વખશે ગુનાહ, ગુનાહ અજ ગુનાહ, અવરે આખો ગુનાહ, કુ મરડમ ઓ યુન શાયદ યુદન, ગજસ્તેહ ધનામીનો દરવંદ પ પેતીઆરે દામાને અહુરમજદ કરાજ કરનીદ.

અહુરમજદ ખોદાએ ગુનાહ અંદર દીન પેદા બેકર્દ, ગોહાને પોત્યોદકેશાંન ગુનાહ દાસ્તેહ એસ્તેદ. મનશની પેશે દાદાર અહુરમજદ મીનાઆંન ગેતીઆંન મહેસ્ત, પેશે અમશાસ્પંદાંન, પેશે મેહેર સરોશ રશને, પેશે આતશ બરસમ હોમ, પેશે દીન રવાન ખેશ, પેશે રદ દસ્તુરે દીની, પેશે ઑએ ગવેહ મદ એસ્તેદ, અજ આંન ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાની ગેતી મીનાઆંની, ઑખે અવાખશ પશેમાન પ સે ગવશની પ પતેત હોમ; પ પતેત હોમ અજ ગુનાહ.

(કરદો ૪ થો) અંદર પેદ માદ ખોહ બેરાદ, જન ફરજંદ, શાએ સાહાર, ખેશ નજદીક, હમગેહાંનીઆંન, હમખાસ્તગાંન, હમસાઅંગાંન, હમશેહેરીઆંન, પ ઇર્માનીઆં જસ્ત પ હર અદાદીઅ, યુન મન અંદર ગુનેહગાર યુદ એસ્તેદ હોમ, અજ આંન ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાની ગેતી મીનાઆંની, ઑખે અવાખશ પશેમાન પ સે ગવશની પ પતેત હોમ; પ પતેત હોમ અજ ગુનાહ.

(કરદો ૫ મો) હેહેર નસા ખોરશની, હેહેર નસા જોએશની, હેહેર નસા ઑએ આવ ઓ આતશ બોર્દન, યા આવ ઓ આતશ હેહેર નસા બોર્દન, અવસ્તા પ અમશની નગોફૂતન, મોએ નાખુન દંદાન ફરેશ, દસ્તે શવીન, ઓ અવરે હરચે પદર હેહેર નસા, યુન મન અંદર ગુનેહગાર યુદ એસ્તેદ હોમ, અજ આંન ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાની ગેતી મીનાઆંની, ઑખે અવાખશ પશેમાન પ સે ગવશની પ પતેત હોમ; પ પતેત હોમ અજ ગુનાહ.

(કરદો ૬ ઠો) કુ કાંમે દાદાર અહુરમજદ યુદ, ઑએમ આવાયસ્ત મનીદન, ઑએમ નમનીદ; ઑએમ આવાયસ્ત ગોફૂતન, ઑએમ નગોફૂત; ઑએમ આવાયસ્ત કર્દન, ઑએમ નકર્દ; અજ આંન ગુનાહ.

મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાની ગેતી મીનોઆની, ઑએ અવાજશ પશેમાન પ સે ગવશની પ પતેત હોમ; પ પતેત હોમ અજ ગુનાહ.

(કરદો ૭ મો) કુ કાંમે અહેરેમન બુદ, ઑએમ નઆવાયસ્ત મની-દન, ઑએમ મનીદ; ઑએમ નઆવાયસ્ત ગોકૂતન, ઑએમ ગોકૂત; ઑએમ નઆવાયસ્ત કદ્દન, ઑએમ કદ્દ; અજ આંન ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાની ગેતી મીનોઆની, ઑએ અવાજશ પશેમાન પ સે ગવશની, પ પતેત હોમ; પ પતેત હોમ અજ ગુનાહ.

(કરદો ૮ મો) અજ હમોઇન હર આઇન ગુનાહ, હર આઇન મર્ગિરજાંન, હર આઇન ફરોહ માન્દ, હર આઇન માનીદ, હર આઇન ગુનાહ અજ ગુનાહ, ઑએમ અંદર અહુરમજદ, મરદુમ, મરદુમ સર્દગાંન જસ્ત પ પતેત હોમ.

અજ હમોઇન હર આઇન ગુનાહ, હર આઇન મર્ગિરજાંન, હર આઇન ફરોહ માન્દ, હર આઇન માનીદ, હર આઇન ગુનાહ અજ ગુનાહ, ઑએમ અંદર બહુમન,^૧ ગાઓ ગોસ્પંદ, ગોસ્પંદ સર્દગાંન જસ્ત પ પતેત હોમ.

અજ હમોઇન હર આઇન ગુનાહ, હર આઇન મર્ગિરજાંન, હર આઇન ફરોહ માન્દ, હર આઇન માનીદ, હર આઇન ગુનાહ અજ ગુનાહ, ઑએમ અંદર અરદીબેહેશત, આતશ, આતશ સર્દગાંન જસ્ત, પ પતેત હોમ.

અજ હમોઇન હર આઇન ગુનાહ, હર આઇન મર્ગિરજાંન, હર આઇન ફરોહ માન્દ, હર આઇન માનીદ, હર આઇન ગુનાહ અજ

૧ બહુમન અમશાસ્પંદ શારીરિક પેદાયશમાં ભલાં મન ઉપર મવક્કલ છે, અને ભાવ-વાચક રૂપે ભલાં મન ઉપર મવક્કલ છે, અને તે અકમન દેવનો હરીફ છે. ભલાં મન ઉપરથી પ્રશુઓ સાથે તેનો સંબંધ કેમ થયો તે વિષે ગાઇગર કહે છે કે જસ્તોસ્તી ધર્મે એક જગાએ રહીને ખેતી કરનાર અને દોરોને ઉધારનાર લોકોમાં વધુ પગ પેસારો કાઢ્યો, તેથી પ્રશુને ઉધારનારાં લોકો ભલાં મનવાળા ગણાવા લાગ્યાં; એટલે જેઓ ભલાં મનવાળા જરથોસ્તીઓ હતા, તેઓ પ્રશુઓને ઉધારનારા પણ હોવાથી, બહુમન, જે ભલાં મન ઉપર મવક્કલ છે, તે પ્રશુઓ ઉપર પણ મવક્કલ ગણાવા લાગ્યો. પાછળથી તે સર્વે માણસોની નેવેહબાની કરનાર તરીકે પણ ગણાવા લાગ્યો. વંદીદાદની ૧૯ મી પરગરદ પ્રમાણે બહેસ્તમાં સોનેરી તખત ઉપરથી હીને તે બહેશતી રવાનોને આવકાર આપે છે.

ગુનાહ, ઑએમ અંદર શેહરેવર,^૧ અયોખશસ્ત, અયોખશસ્ત, સર્દગાંન જસ્ત, ૫ પતેત હોમ.

અજ હમોઇન હર આઇન ગુનાહ, હર આઇન મર્ગરજાન, હર આઇન ફેરોહ માન્દ, હર આઇન માનીદ, હર આઇન ગુનાહ અજ ગુનાહ, ઑએમ અંદર સપંદારમદ,^૨ જમીન જમીન સર્દગાંન જસ્ત, ૫ પતેત હોમ.

અજ હમોઇન હર આઇન ગુનાહ, હર આઇન મર્ગરજાન, હર આઇન ફેરોહ માન્દ, હર આઇન માનીદ, હર આઇન ગુનાહ અજ ગુનાહ, ઑએમ અંદર ખોરદાદ, આવ, આવ તોખમગાંન જસ્ત, ૫ પતેત હોમ.

અજ હમોઇન હર આઇન ગુનાહ, હર આઇન મર્ગરજાન, હર આઇન ફેરોહ માન્દ, હર આઇન માનીદ, હર આઇન ગુનાહ અજ ગુનાહ, ઑએમ અંદર અમરદાદ, ઓર્વર, ઓર્વર સર્દગાંન જસ્ત, ૫ પતેત હોમ.

અજ હમોઇન હર આઇન ગુનાહ, હર આઇન મર્ગરજાન, હર આઇન ફેરોહ માન્દ, હર આઇન માનીદ, હર આઇન ગુનાહ અજ ગુનાહ, ઑએમ અંદર દામે અહુરમજદ જસ્ત, ગુન સતર, માહુ ઓ ખોરશેદ, આતશ સોહર સોજા, સગ, વએ, ગોસ્પંદ પંજ આઇન, ઓ

૧ શેહરેવર અવસ્તામાં ક્ષત્ર વધરય આવે છે, સામાન્ય નામ તરીકે એ રાખ્દ દોલત, અને રાજસતા માટે વપરાય છે, તે ઉપરથી દોલત અને રાજ હકુમત ઉપર એ મવકકલ થયેા છે. પુનદહેશ પ્રમાણે એનો હરીફ સાવર નામનો દેવ છે. એક ઠેકાણે જરથોસ્ત અહુરમજદને સવાલ કરે છે કે તારું ચિત્ર મારી નજર સનમુખ છે, માટે તારો હાથ લંબાવ કે તે હું પકડું, ત્યારે અહુરમજદ કહે છે કે હું અસ્પર્ધ્ય છું. (intangible) છું. ત્યારે જરથોસ્ત કહે છે કે તું અને તારા અમશાસ્પંદો અસ્પર્ધ્ય છે, ત્યારે તમારી સેતાયશ હમે કર્યો કે નહિ. અહુર મજદે જવાબ આપ્યો કે હા. હમો જુદી જુદી સાત પેદાયશો ઉપર મવકકલ છીએ, તે પેદાયશોની જે સારી રીતે સંભાળ રાખે તે અમશાસ્પંદોની સ્તુતિ કરેલી કહેવાય, ધાતુ સામે ગુનાહ કરવો એટલે સોના રૂપાં જેવી કીમતી ધાતુ લાયક માણસોને ન આપતાં નાલાયક માણસોને આપવી, આળસુને પૈસાથી મદદ કરવી. લગનના આશીરવાદમાં દેહાદ, દહેશની દાદાર અહુરમજદ..... હુકેરદારી શેહરેવર, એટલે દાદાર અહુરમજદ અને શેહરેવરથી બલાં કામોનું બખશાવું કરે.

૨ અવસ્તામાં એને માટે સ્પેન્ત આરમધતિ આવે છે. એ ડહાપણ અને તાબેદારી ઉપરનો મવકકલ અમશાસ્પંદ છે. તે ધરતી ઉપર મવકકલ છે. ડહાપણ અને તાબેદારી ઉપરનો મવકકલ અમશાસ્પંદ ધરતી ઉપર કેમ મવકકલ હોય, તેનો ખોલાસો એ કે ધરતી પોતે તાબેદાર અને નમાની છે, અને જે તેને ખેડે છે, તેને શરણ થઇ પાક આવે છે.

અવરે ગવહે દહેશનાં, ધન અહુરમજદ ખેશ, યુન અંદર્ગ જમીન
ઓ આસ્માન યુન મન અંદર ગુનેહગાર ખુદ એસ્તેહ હોમ, અજ
આંન ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાની ગેતી મીના-
આંની, ઑખે અવાખશ પશેમાન પ સે ગવશની પ પતેત હોમ; પ
પતેત હોમ અજ ગુનાહ.

(કરદો ૯ મો.) સતર શેકશની, ખએતુદથ વસોવશની, દુદએ વેહાન
વસોવશની, ગાહામખાર, ફર્ફરીદીઆં, હોમ દરન, હોશ ફરીદ યજ-
દાંન નેહાદ ઓ પદીરફૂત, રપિથવેન ફરદુમ, ^૧ રોજે વદરદેગાંન, યુન
મન આવાયસ્ત યશતન, ઑએમ ન યશત, અજ આંન ગુનાહ મનશની
ગવશની કુનશની, તની રવાની ગેતી મીનાઆંની, ઑખે અવાખશ પશે-
માન પ સે ગવશની પ પતેત હોમ; પ પતેત હોમ અજ ગુનાહ.

(કરદો ૧૦ મો.) અવરમનશની, તરમનશની, આજૂરી, પંદી, ખશમ-
ઘની, અર્શઘની, વદ્યશમી, સૂર્યશમી, વદનગીરશની, ખોર્દકનગીરશની,
નગીરાધ, પંદી, ખુદશહી, અસગેહુની, સપોજગારી, વરૂની, ગુમાંની
આશમોધ, જોરગવાહી, દરોગદાવરી, ઑજદીસ્ત પરસ્તી, કોશાદ દવા-
રશની, ખરહેન દવારશની, અએમુક દવારશની, દરાંએઆંએએશની, દરાં-
એઆંખોરશની, દુજદી, ગદહી, જહી, જદુધ, જદુપરસ્તી, રોસ્પી, રોસ્પી
ખારગી, ગવહે પએતી, ગવહે વનીદી, શીનમોધ, ઓ અવરે હર આધન
ગુનાહ, ઓ પ ધન પતેતી હોશમોર્દ, આંન નહોશમોર્દ, આંન દાંનેસ્ત,
આંન નદાંનેસ્ત, આંન અંગર્દ, આંન નઅંગર્દ, સએશાદા વેરેજયા
પેશે રદ્દ દસ્તુરે દીની આવાયસ્ત ગરજદન, ઑએમ નગરજદ અજ
આંન ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાની ગેતી મીનાઆંની,
ઑખે અવાખશ પશેમાન પ સે ગવશની પ પતેત હોમ; પ પતેત હોમ
અજ ગુનાહ.

(કરદો ૧૧ મો.) કુ અગર કસાંન પતેતી પદીરફૂતેહ હોમ, ઑએમ
નકરદેહ હોમ, ધશાંન રવાનરા દુશખારી મદ, યદ્રશાંન જદેહરા, હર
યદ જુદ જુદરા, મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાની ગેતી મીના-

૧ રપિથવેન ફરદુમ એટલે રપિથવેન ગાહ ભણવાનો પેહેલો દાહાડો, જે ફરવરદીન મહિનાના પહેલા હોરમજદ રોજે પડે છે. હાલમાં રપિથવેન ઈજવાનો દાહાડો ત્રીજા ચાને અર-
દીખેહેસ્ત રોજે રાખેલો છે, કારણ કે તેની ખસ્તુમન અરદીખેહેસ્ત રોજના જેવી છે. ‘રપિથવેન’ નો
અર્થ “ગરમી, ગરમીની ઋતુ, દાહાડાતું મધ્ય, બપોર, દક્ષિણ દિશા” થાય છે. રપિથવેનનાં
જશનની મૂળ મતલબ એ હતી કે, ગરમીની રૂતુ શરૂ થઈ તેની નૈયતે કીધેલું જશન.

આંની, આંખે અવાખ્શ પશોમાન પ સે ગવશની પ પતેત હોમ; પ પતેત હોમ અજ ગુનાહ.

(કરદો ૧૨ મો) પ આંન દીન દસ્તુર એસ્ત હોમ, ધન અહુરમઝદ જરતોશત ચાશત, જરતોશત આંએ ગુશ્તાસ્પ.^૧ પ પેવંદ આદરખાદ મારા-સ્પંદાન^૨ મદ. પદશ પસાખત કર્દ ખોખત. અશાહી વેણ રવાને દુશારમરા આવાએશનીતર વેહેશની હોમ.

પ જીવંદીએ જાન આસ્તુઆંન હોમ હુમત પ મનશને, આસ્તુઆંન હોમ હુખત પ ગવશને, આસ્તુઆંન હોમ હવરશત પ કુનશને, આસ્તુ-આંન હોમ પ ગવહે દીને માજદયસ્નાંન, હમા કર્દેહા હમદાસ્તાન હોમ, અજ હમા ગુનાહીઆ જુદદાસ્તાંન હોમ. પ નેકી સેપાસદાર હોમ; અજ અનાધ ખોરસંદ હોમ. પુલ પાદકરાહ, ખંદ દરોશ, તોજશને તાવાંન દીન, પાદકરાહે સે શખ પંજાહ હકૂત સાલ, પદશ ખોરસંદ હમદાસ્તાન હોમ.

આંએમ કર્દેહ હોમ ધન પતેતી, ગુજર્ગ ઉમેદ કર્દેહરા, ગેરાંન ખીમે દુજખરા, અશાહી વેણ રવાન દુશારમરા; પ ધન મનશને કર્દેહ હોમ. કુ કાર કર્દેહ મન અંદા નૂ કર્દ, આંએ નૂ કુનમ, હમાએસ્તરને

૧ ગુશ્તાસ્પ-અવસ્તામાં એનું નામ વીશ્તાસ્પ આવે છે. એણે ઝરતોસ્તની દીન કબુલ કરી હતી, એટલુંજ નહિ, પણ તે દીનની સામે થનાર અરબસ્પ સાથે લડાઈ કરી હતી. જર-તોસ્તી દીનની એણે જે સેવા બજાવી હતી, તેને માટે ફરવરદીન યશતના ૯૯ માં ફકરામાં એના ફરોહરને આરાધવામાં આવ્યું છે, અને એને ઝરથોસ્તી દીનની બાબુ અને ટેકો કહ્યો છે. એની 'હુતોશ' નામની રાણી હતી, ગાયામાં પેગમ્બર ઝરથોશત ગુશ્તાસ્પને પોતાનો દોસ્ત ગણે છે. એને અસપંદીયાર અને પેશોતન નામના દીકરાઓ હતા. એણે રએવંદ પહોડની 'પુસ્તે વીશ્તાસ્પાન' નામની ટેકડી ઉપર આદર ખુરશીન આતશ બરપા કર્યો હતો, તેમજ પાદશાહ જમશેદે આદર ફરોખા નામનો આતશ ખ્વારીઝમમાં સ્થાપેલો, તે એણે કાબુલ શહેરમાં તખત-નશીન કર્યો હતો.

૨ આદરખાદ મારાસ્પંદ-એ વિદ્વાન દસ્તુર ઇ. સ. ૪ થી સદીમાં સાસાની પાદશાહ અર-દેશરના નખીર 'હોરમઝદ શાપુરના વખતમાં થઈ ગયો હતો. રવાયત પ્રમાણે માઝદયસ્ની દીનની સચાઈ સાબેત કરવા માટે એણે પોતાનાં દીલ ઉપર નવ મણ ગરમ તાવેણું કાંસુ રેર્યું હતું. એણે સખકો આપીને તથા મોઝેબઓ કરીને ડામાડોલ થયલા લોકોને ઝરતોસ્તી દીન ઉપર ચુસ્ત એતેકાદવાળા બનાવ્યા હતા, અને જરતોસ્તી ધર્મની કીમતી સેવા બજાવી હતી. 'આફ્રીને પંજ' નામની પાઝંદ બંદગીમાં એને ગેખી યઝદોની શકિત ધરાવનારની સંક્રમાં ગણ્યો છે. એણે પોતાના દીકરા ઝરતોસ્તને દીધેલી શીખામણની એક ચોપડી 'અંદરઝે આતરેપાત મારેસ્પંદાન' પહેલવી ભાષામાં લખી હતી. એણે લખેલી 'પતેત પશોમાની,' 'દુવા નામ સેતાયશને' 'આફ્રીને ગાહમખાર' સેતાયશને અમેશાસ્પંદાન બંદગીઓ હાલ મોબુદ છે.

કરકેહરા, ગુજારશે ગુનાહરા, બોખત રવાનરા. અગર માંદેહ બહો ,
કુ ગુનાહે મન તોખત નબહોદ, પાદકેરાહ સે શખ આંનહીઆ પદશ
બોરસંદ હમદાસ્તાન હોમ.

હમં ફરમાએમ અપેમ વોહૂ વેગુંદીરશની, પતેતી પેશ અજ બેગુ-
દીરશની; પસ ગુદરદેહ મન, મન જદેહરા અજ ગુનાહ પ પતેત બહોદ;
સેદાશ^૧ ગેતોફરીદ^૨ ફરમાયદ. ફરમુદાર બાહેશની હમદાસ્તાન હોમ; અહુર-
મજદ બેશ હોમ, અહુરમજદ દહમાની કુનમ, અશહી સતાએમ.

ઓએમ ગેરફૂતેહ હોમ હરવેસપ હુમત હૂપત હવરશત, પ મનશની
ગવશની કુનશની. બેહલશની દેહોમ હરવેસપ દુશમત દુજૂપત દુજવરશત,
અજ મનશની ગવશની કુનશની. ઓએમ ગેરફૂતેહ હોમ હરવેસપ હુમત
હૂપત હવરશત, પ મનશની ગવશની કુનશની. બેહલશની દેહોમ હરવેસપ
દુશમત દુજૂપત દુજવરશત, અજ મનશની ગવશની કુનશની. ઓએમ
ગેરફૂતેહ હોમ હરવેસપ હુમત હૂપત હવરશત, પ મનશની ગવશની કુનશની.
બેહલશની દેહોમ હરવેસપ દુશમત દુજૂપત દુજવરશત, અજ મનશની
ગવશની કુનશની.

ઓએમ ગેરફૂતેહ હોમ હરવેસપ રાહે રાસ્તી કારન; બેહલશની
દેહોમ હરવેસપ રાહે અરાસ્તી અવારન; ઘના શેકસ્ત, અહુરમજદ બેહ
અવજૂન; સ્તઓમિ અપેમ. અપેમ વોહૂ (૧).

ફરસ્તુય હુમતોઘબ્યસયા હૂપ્તોઘબ્યસયા હવરશતોઘબ્યસયા, માંથ્વો-
ઘબ્યસયા વખંધ્વોઘબ્યસયા વરશતવોઘબ્યસયા. અધબિગધયા દધથે, વીસ્પા
હુમતયા હૂપ્તાયા હવરશતાયા. પધતિરિચ્યા દધથે, વીસ્પા દુશમતાયા

૧ સેદોશ-એટલે ત્રણ દાહાડા સરોશની ઇજરશે. જરથોસ્તી દિન મુજબ માણસ ગુજ-
રયા પછી ત્રણ દાહાડા સુધી તેનું રવાન જે જગ્યાએ તેને સંજોગીને મુકયું હોય ત્યાં રહે છે.
અને ચહારમની બામદાદે તે ચિન્વત પુલ તરફ જાય છે. આ ત્રણ દિવસ તે રવાન અશે
સરોશ ઇજદની પનાહ હેઠળ રહે છે, અને તેથીજ સરોશની ખસ્તુમન સાથની ઇજરશે ગુજ-
રનારને મટિ કરવાનો રેવાજ જરી છે. કાંધેલાં તમામ સારાં નરસાં કામો આપેઆપ યાદ
આવે છે, અને ચહારમની બામદાદે તે રવાન ચિન્વત પુલ તરફ જાય છે, જ્યાં મેહેર, સરોશ,
તથા રશ્ને રાસ્ત ઇજદ તે મરનારનાં નીચલી દુનિયામાં કાંધેલાં તમામ કામોનો ધનસાફ કરીને
તેને લાયકની જગ્યા (મેહેસ્ત, હમેસ્ત ગેહાંન યા દોજખ) આપે છે.

૨ “ગેતીખરીદ”નો ખરો અર્થ “આ દુનિયાં ખરીદ કરવી,” યાને દુનિયાંમાં સવા-
બનાં કામો કરી જવાં જેથી મરણ બાદ રવાનને પેલી જેહાંનમાં સુખ તથા આરામ મળે. પણ
સાધારણ રીતે હાલમાં ગેતીખરીદનું કામ કરાવવું એટલે નવ દાહાડા સુધી ગુજરેલાંનાં રવાનની
નૈયતે યજરશે કરાવવી એવો અર્થ કરવામાં આવે છે.

હુજીખતાયા હુજવરશતાયા. ફેરા વે રાહી, અમૈયા રપેન્તા, યરનમયા વહોમયા, ફેરા મનંધહા, ફેરા વચંધહા, ફેરા બ્યમૈયના, ફેરા અંધહુયા, ફેરા તન્વસચીત ખખયાઓ ઉશતનમ; સ્તઓમિ અવૈમ. અવૈમ વોહુ (૧).

યથા અહૂ વધચો (૨૧), અવૈમ વોહુ (૧૨), યથા અહૂ વધચો (૨). યરનમયા વહોમયા અઓજસ્ય જવરંચ આફીનામિ, સઓપહે અબ્યેહે, તપમહે, તતુ-માંથહે, દરપિ-દરઓશ, આહુધચેહે. અવૈમ વોહુ (૧).

 અહાધ રએશય; હુજંધરૈમ; જસ મે અવંધહે મજદ; ફેર-ફેહ મોજદ.

પતેત પશૈમાનીના સાર.—તમામ નેક વિચાર, નેક વચન, અને નેક કામને હું વખાણું છું અને અખત્યાર કરું છું. તમામ બદ વિચાર, બદ સખુન અને બદ કામને હું ધિક્કારું છું અને ત્યાગ કરું છું. મારાં રવાનના કાયદાને માટે, અમશાસપંદોની સેતાયશ કરતાં, અગર જે મને મારું તન ફીદા કરવું પડે, તો હું તેમ કરું. કયામતને દહાડે અહેરેમન અને તેના દેવ દરજોના દોરનો છેડો આવશે. જે મારાથી કાંઈ નાનો યા મોટો ગુનાહ થયો હોય, એટલે કોઇને નુકસાન કયું હોય કોઇને ખરાબ શિખામણ આપી હોય, કોઇનું વસીયતનામું ઉલટાવી નાખ્યું હોય, ચોરી કીધી હોય, ગરીબોને હેરાન કીધાં હોય, પાળેલા જનવરને ભુખે માર્યાં હોય, કોઇને સહેજ યા ગંભીર જખમ કર્યો હોય, બદ્દેલી કીધી હોય, જરથોસ્તી ધર્મની ફરજો નહિ બજાવી હોય, મારાં માઆપં, ભાષ બેન, ફરઝંદ, તથા ખેશીઓ સાથે જેરવાજખી રીતે ચાલ્યો હોઈ, નસાને આતશ ઉપર મુક્યો હોય, અથવા પાણીમાં નાખ્યો હોય, અહુરમઝદની ખાહેશ મુજબ નહિ વમાસયું હોય, નહિ બોલ્યો હોઈ નહિ કામ કર્યાં હોય, ગાય ગોસપંદ સાથે ઘાટકી રીતે વતીને બહમન અમશાસપંદને નાખુશ કર્યો હોય, આતશની પરવરશી નહિ કરીને અરદીમેહેશન અમશાસપંદને નાખુશ કર્યો હોય, ઘાતુનો સદ ઉપયોગ નહિ કરીને શહરેવર અમશાસપંદને નાખુશ કર્યો હોય, જમીન ઉપર આગળ ગુજરીને સપંદારમદ અમશાસપંદને નાખુશ કર્યો હોય, પાણીને બગાડીને ખોરદાદ અમશાસપંદને નાખુશ કર્યો હોય, ઝાડપાનની માવજત નહિ લઇને અમરદાદ અમશાસપંદને નાખુશ કર્યો હોય, ખોરશેદ, માહ સેતારાઓની સેતાયશ નહિ કીધી હોય, જરયાત કીયાઓ નહિ કરારી હોય, અભિમાની વાપરી હોય, અદેખાઇ કીધી હોય, લોભ લાલચ કીધો હોય, ખોટી સાક્ષો આપી હોય, કુશ્મતી બાંધ્યા વગર કર્યો હોઈ, ભુટકાટ જાદુ કે જનાકારી કીધી હોય, ગુજરેલાં માટે હદ બહાર વીલાપ કર્યો હોય, તો તે માટે હું ખરાં યજીનથી પસતાવો કરું છું.

જરથોસ્તી દીનના ફરમાન ઉપર હું આસતવાર છું, જે અહુરમઝદે જરથોસતને શીખવી હતી, જે જરથોસતે ગુસતાસપને શીખવી હતી, અને જેને દસતુર આદરબાદ મારેસપદે નવેસરથી ખાલેશ હાલતમાં ચૂકી હતી.

મારાં મરણુ બાદ માફ રવાન ખુશાલ રહે, તેટલા માટે હું અશોધ અખતાર કરું ! અહુરમઝદ તરફથી મને સુખ મળે છે તેને માટે તેનું હેશાન માનું છું. સંકટમાં મારાં મનને શાંત રાખું !

પતેત રવાનની નૈયતે પઢવાની.

યથા અહૂ વધસ્યો (૧). યથા અહૂ વધસ્યો પંજ અજ હમા ગુનાહુ પતેત પશેમાનુમ; અજ હર્વસ્તીન હુશ્મત દુજૂપ્ત દુજ્જવરશ્ત, મમ પ ગેતી મનીદ, પીશે શુમા વેહાંન, મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાંની, ગેતી મીનોઆની, આંખે અવાખશ પશેમાન પ સે ગવશની પ પતેત હોમ. યથા અહૂ વધસ્યો (૫), અર્ષમ વોહુ (૩).

ક્રવરાને મજદયસ્નો જરથુશત્રિશ વીદ્યેવો અહુરન્દ્યેષો (જે ગેહ હોય તે પટે). ક્રસસ્તયએય. સઝ્ઝોપહે અખેહે, તખમહે, તનુ-માંથહે, દરષિન્દ્રઝ્ઝોશ, આહૂધસ્યેહે, દનઝ્ઝોથ યસ્નાધય વહ્માધય દનઝ્ઝોથાધય ક્રસસ્તયએય, યથા અહૂ વધસ્યો જઝ્ઝોતા ક્રા મે ઝૂતે, અથા રતૂશ અષાત્તયિત હય ક્રા અષવ વીદવાઝ્ઝો ઝઝ્ઝોતૂ. યથા અહૂ વધસ્યો (૧).

(કરદો ૧ લો) ક્રાજ્ સતાયમ હુરવેસ્પ હુમત હૂપ્ત હુવરશ્ત, પ મનશને ગવશને કુનશને. અવાજ્ સતાયમ હુરવેસ્પ હુશ્મત દુજૂપ્ત દુજ્જવરશ્ત, અજ મનશને ગવશને કુનશને. અવરગીરશની દેહોમ હુરવેસ્પ હુમત હૂપ્ત હુવરશ્ત, પ મનશને ગવશને કુનશને, કું કરેરેહુ કુનમ. ખેહે-લશની દેહોમ હુરવેસ્પ હુશ્મત દુજૂપ્ત દુજ્જવરશ્ત અજ મનશને ગવશને કુનશને, કું ગુનાહુ નકુનમ.

ક્રાજ્ ઝ્ઝોએ શુમા રાદ હોમ, કે અમશાસ્પંદ હેદ, યજશને ઝ્ઝો નીઆએશને; ક્રાજ્ પ મનશને, ક્રાજ્ પ ગવશને, ક્રાજ્ પ કુનશને, ક્રાજ્ પ આહુ, ક્રાજ્ પ તન, ક્રાજ્ પ આંનેય ઇન ખેશ જાન, તન ઝ્ઝો જાન નામ રવાન. યુન ખર ખાસ્ત ઇમ હસ્ત, પ ખેશીએ યજદાંન દાર હોમ. પ ખેશીએ યજદાંન દાશતન અએ બહોદ, કું અગર તશ અજાં રસદ, કે ઇન તન રવાનરા ખેઆવાયદ દાદન ખેદહુમ.

સતાયમ અષહી પેહેહુમ, નગુનમ દવાન. પ નીકીએ દાદાર અહુરમજદ સેપાસદાર હોમ. પ પેતીઆર અનાધ અજ ઘનામીના

અવર મદ્, ઉમેદે રસ્તાખીજરા પદશ ખોરસંદ્ હમદાસ્તાં હોમ. દીને અહુરમજદ, દાદે જરતોશત, રરતએ ફરાડન કદ્ પોચોદકેશાં પ દસ્તુર દાર હોમ. (ફલાં) જદેહરા અજ ગુનાહ પ પતેત હોમ, પ પતેત હોમ અજ ગુનાહ.

(કરદો ૨ જો) કુ મરદુમાન ઓ યુન શાયદ યુદન, યાઓ (ફલાં) ઓ યુન યુદ એસ્તેદ, પેશ ઓએ ચેહેર અંદા, પસ ઓએ ચેહેર પેશ, યદશાન અંદર જસ્ત એસ્તેદ, અજ સે સ્પાષો-ચરનામ ગુનાહ અજ આનીતૂમ ગુનાહ, અંદા હજરાન હજર મર્ગિજન, અંદ અંદ ગેઓશ હસ્ત શાયદ યુદન, પ નામે ચેસ્ત, હરવેસ્પ દુશમત દુજૂખત દુજવરશત, (ફલાં) પરાએ કસાંનરા, યાવ કસાંન પરાએ (ફલાં) યાવ ગુનાહકારી પ (ફલાં) રા કસો ગુનાહ, ઓ યુન યુદ એસ્તેદ, મન અજ અન્દર્ ફરમાને પેદામખરી જદ-ગોધ હમદાસ્તાંની (ફલાં ખુદ ફલાં) જદેહરા મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાની ગેતી મીનોઆની, ઓએ અવાજશ પશેમાન પ સે ગવશની પ પતેત હોમ; (ખુદ ફલાં) જદેહરા પ પતેત હોમ અજ ગુનાહ.

(કરદો ૩ જો) ધન અંદ આખો પાયે ગુનાહ નાંમ; યુન હનદરખત, મેદીઓસાસ્ત, અંદરજર્માન ઓએદીઓજદ, કાએદીઓજદ, આગરેપ્ત ગુનાહ, અવાવરેશત ગુનાહ, અરેદુશ ગુનાહ, ખોરહે ગુનાહ, બાજએ ગુનાહ, યાતુ ગુનાહ, તન્વલગાન ગુનાહ, મર્ગિજન ગુનાહ, અવસોશ ગેરાંન ગુનાહ, જેહેમર્દ ગુનાહ, દશતાનમર્દ ગુનાહ, કુનમર્દ ગુનાહ, અવાડન મર્દશની, શાએથ ગુનાહ સેશની, ગુનાહે રવાની, ગુનાહ હમીમાલાંન, ગુનાહીઓ પુલ્શહોદ, વખશે વખશાંન વખશે ગુનાહ, ગુનાહ અજ ગુનાહ, અવરેઆખો ગુનાહ, કુ મરદુમ ઓ યુન શાયદ યુદન, ગજસ્તેહ ઘનામીનો દરવંદ પ પેતીઆરે દામાને અહુરમજદ ફરાજ કરનીદ.

અહુરમજદ ખોદાએ ગુનાહ અંદર દીન પેદા બેકદ્, ગાહાને પોચોદકેશાં ગુનાહ દારેહ એસ્તેદ. મનશની પેશે દાદાર અહુરમજદ મીનોઆનાં ગેતીઆન મહેસ્ત, પેશે અમશાસ્પદાંન, પેશે મેહેર-સરોશ રશને, પેશે આતશ બરસમ હોમ, પેશે દીન રવાન ખેશ, પેશે રદ્ દસ્તુરે દીની, પેશે ઓએ ગવેહ મદ્ એસ્તેદ, મન અજ અન્દર્ ફરમાને પેદામખરી જદ-ગોધ હમદાસ્તાની (ફલાં ખુદ ફલાં) જદેહરા મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાની ગેતી મીનોઆની, ઓએ

અવાજશ પશેમાન પ સે ગવશની પ પતેત હોમ; (પુદ ફલાં) જાદે-
હુરા પ પતેત હોમ અજ ગુનાહ.

(કરદો ૪ થો) અંદર પેદ માદ ખોહ ખેરાદ, જન ફરજદ, શોએ
સાલાર, ખેશ નજદીક, હમગેહાંનીઆંન, હમખાસ્તગાંન, હમસાઅ-
ગાંન, હમશેહેરીઆંન, પ ઇર્માનીઆં જસ્ત પ હર અદાદીઅ, ચુન
(ફલાં) અંદર ગુનેહગાર પુદ એસ્તેદ, મન અજ અન્દર્જ ફરમાને
પેદામખરી જાદગોઇ હમ-દાસ્તાની (ફલાં પુદ ફલાં) જાદેહુરા મનશની
ગવશની કુનશની, તની રવાની ગેતી મીનાઆંની, ઑખે અવાજશ
પશેમાન પ સે ગવશની પ પતેત હોમ; (પુદ ફલાં) જાદેહુરા પ પતેત
હોમ અજ ગુનાહ.

(કરદો ૫ મો) હેહેર નસા ખોરશની, હેહેર નસા જોએશની, હેહેર
નસા ઑએ આવ્ ઑ આતશ ખોર્દન, યા આવ્ ઑ આતશ હેહેર
નસા ખોર્દન, અવસ્તા પ ચમશની નગોફતન, મોએ નાખુન દંદાન
ફરેશ, દસ્તે શવીન, ઑ અવરે હરએ પદર હેહેર નસા, ચુન (ફલાં)
અંદર ગુનેહગાર પુદ એસ્તેદ મન અજ અન્દર્જ ફરમાને પેદામખરી
જાદગોઇ હમ-દાસ્તાની (ફલાં પુદ ફલાં) જાદેહુરા મનશની ગવશની
કુનશની, તની રવાની ગેતી મીનાઆંની, ઑખે અવાજશ પશેમાન
પ સે ગવશની પ પતેત હોમ; (પુદ ફલાં) જાદેહુરા પ પતેત હોમ
અજ ગુનાહ.

(કરદો ૬ ઠો) કુ કાંમે દાદાર અહુરમજદ પુદ, (ફલાં) આવાયસ્ત
મનીદન, વશ ન મ હદ; (ફલાં) આવાયસ્ત ગોફતન, વશ ન ગોફત;
(ફલાં) આવાયસ્ત કર્દન, વશ ન કર્દ; મન અજ અન્દર્જ ફરમાને પેદામખરી
જાદગોઇ હમ-દાસ્તાની (ફલાં પુદ ફલાં) જાદેહુરા મનશની
ગવશની કુનશની, તની રવાની ગેતી મીનાઆંની, ઑખે અવાજશ
પશેમાન પ સે ગવશની પ પતેત હોમ; (પુદ ફલાં) જાદેહુરા પ પતેત
હોમ અજ ગુનાહ.

(કરદો ૭ મો) કુ કાંમે અહેરેમન પુદ, (ફલાં) ન આવાયસ્ત મની-
દન, વશ મનીદ; (ફલાં) ન આવાયસ્ત ગોફતન, વશ ગોફત; (ફલાં)
ન આવાયસ્ત કર્દન, વશ કર્દ; મન અજ અન્દર્જ ફરમાને પેદામખરી
જાદગોઇ હમ-દાસ્તાની (ફલાં પુદ ફલાં) જાદેહુરા મનશની ગવશની
કુનશની, તની રવાની ગેતી મીનાઆંની, ઑખે અવાજશ પશેમાન

પ સે ગવશની, પ પતેત હોમ; (ખુદ ફલાન) જાહેણરા પ પતેત હોમ અજ ગુનાહ.

(કરો ૮ મો) અજ હુમોઇન હર આઇન ગુનાહ, હર આઇન મર્ગિ-
જાન, હર આઇન ફેરોહ માન્દ, હર આઇન માનીદ, હર આઇન
ગુનાહ અજ ગુનાહ; (ખુદ ફલાન) જાહેણરા અંદર અહુરમજદ, મરદુમ,
મરદુમ સર્દગાંન જસ્ત, પ પતેત હોમ.

અજ હુમોઇન હર આઇન ગુનાહ, હર આઇન મર્ગિજાન, હર
આઇન ફેરોહ માન્દ, હર આઇન માનીદ, હર આઇન ગુનાહ અજ ગુનાહ,
(ખુદ ફલાન) જાહેણરા અંદર અહુમન, ગાઓ ગોસ્પંદ, ગોસ્પંદ સર્દ-
ગાંન જસ્ત, પ પતેત હોમ.

અજ હુમોઇન હર આઇન ગુનાહ, હર આઇન મર્ગિજાન, હર
આઇન ફેરોહ માન્દ, હર આઇન માનીદ, હર આઇન ગુનાહ અજ
ગુનાહ, (ખુદ ફલાન) જાહેણરા અંદર અરદીએહુરત, આતશ, આતશ
સર્દગાંન જસ્ત, પ પતેત હોમ.

અજ હુમોઇન હર આઇન ગુનાહ, હર આઇન મર્ગિજાન, હર
આઇન ફેરોહ માન્દ, હર આઇન માનીદ, હર આઇન ગુનાહ અજ
ગુનાહ, (ખુદ ફલાન) જાહેણરા અંદર શેહુરેવર, અયોખશસ્ત, અયો-
ખશસ્ત, સર્દગાંન જસ્ત, પ પતેત હોમ.

અજ હુમોઇન હર આઇન ગુનાહ, હર આઇન મર્ગિજાન, હર
આઇન ફેરોહ માન્દ, હર આઇન માનીદ, હર આઇન ગુનાહ અજ
ગુનાહ, (ખુદ ફલાન) જાહેણરા અંદર સપંદારમદ, જમીન જમીન સર્દ-
ગાંન જસ્ત, પ પતેત હોમ.

અજ હુમોઇન હર આઇન ગુનાહ, હર આઇન મર્ગિજાન, હર
આઇન ફેરોહ માન્દ, હર આઇન માનીદ, હર આઇન ગુનાહ અજ
ગુનાહ, (ખુદ ફલાન) જાહેણરા અંદર ખોરદાદ, આવ, આવ તોખમગાંન
જસ્ત, પ પતેત હોમ.

અજ હુમોઇન હર આઇન ગુનાહ, હર આઇન મર્ગિજાન, હર
આઇન ફેરોહ માન્દ, હર આઇન માનીદ, હર આઇન ગુનાહ અજ
ગુનાહ, (ખુદ ફલાન) જાહેણરા અંદર અમરદાદ, ઓર્વર, ઓર્વર સર્દ-
ગાંન જસ્ત, પ પતેત હોમ.

અજ હુમોઇન હર આઇન ગુનાહ, હર આઇન મર્ગિજાન, હર
આઇન ફેરોહ માન્દ, હર આઇન માનીદ, હર આઇન ગુનાહ અજ

ગુનાહ, (ખુદ ફલાંન) જાહેલુરા અંદર દામે અહુરમજદ જસ્ત, યુન સતર, માહ ઓ ખોરશેદ, આતશ સોહર સોજા, સગ, વએ, ગોસ્પંદ પંજ આધન, ઓ અવરે ગવહે દેહેશનાં, ધન અહુરમજદ ખેશ, યુન અંદર્ગ જમીન ઓ આસ્માન યુન (ફલાંન) અંદર ગુનેહગાર ખુદ એસ્તેદ, મન અજ અન્દર્જ ફરમાને પેદામખરી જાદગોધ હુમ-દાસ્તાની (ફલાંન ખુદ ફલાંન) જાહેલુરા મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાની ગેતી મીનોઆની, ઓખે અવાખશ પશેમાન પ સે ગવશની પ પતેત હોમ; (ખુદ ફલાંન) જાહેલુરા પ પતેત હોમ અજ ગુનાહ.

(કરદો ૯ મો) સતર શેકશની, ખએતુદથ વસોવશની, દુદએ વેહાન વસોવશની, ગાહામખાર, ફર્વરીદીઆં, હોમ દરન, હોશ ફરીદ, યજ-દાંન નેહાદ ઓ પદીરકૃત, રપિથેન ફરદુમ, રોજે વદરદેગાંન, યુન (ફલાંન) આવાયસ્ત યશતન, વશ ન યશત, મન અજ અન્દર્જ ફરમાને પેદામખરી જાદગોધ હુમ-દાસ્તાની (ફલાંન ખુદ ફલાંન) જાહેલુરા મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાની ગેતી મીનોઆની, ઓખે અવાખશ પશેમાન પ સે ગવશની પ પતેત હોમ; (ખુદ ફલાંન) જાહેલુરા પ પતેત હોમ અજ ગુનાહ.

(કરદો ૧૦ મો) અવરમનશની, તરમનશની, આજૂરી, પંદી, ખશમ-ઘની, અર્શઘની, વદ્યશમી, સૂર્યશમી, વદનગીરશની, ખોર્દકનગીરશની, નગીરાધ, પંદી, ખુદશહી, અસગેહની, સપોજગારી, વરૂની, ગુમાની આશમોધ, જોરગવાહી, દરોગદાવરી, આજદીસ્ત પરસ્તી, કોશાદ દવા-રશની, ખરહેન દવારશની, અએમુક દવારશની, દરાંએઆંજેએશની, દરાં-એઆંખોરશની, દુજદી, ગદહી, જહી, જદુધ, જદુપરસ્તી, રોસ્પી, રોસ્પી ખારગી, ગવહે પએતી, ગવહે વનીદી, શીનમોધ, ઓ અવરે હુર આધન ગુનાહ, ઓ પ ધન પતેતી હોશમોર્દ, આંન નહોશમોર્દ, આંન દાનેસ્ત, આંન નદાનેસ્ત, આંન અંગર્દ, આંન નઅંગર્દ, સ્ત્રઓશાદા વેરેજયા પેશે રદ દસ્તુરે દીની (ફલાંન) આવાયસ્ત ગરજદન, વશ નગરજદ મન અજ અન્દર્જ ફરમાને પેદામખરી જાદગોધ હુમ-દાસ્તાની (ફલાંન ખુદ ફલાંન) જાહેલુરા, મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાની ગેતી મીનોઆની, ઓખે અવાખશ પશેમાન પ સે ગવશની પ પતેત હોમ; (ખુદ ફલાંન) જાહેલુરા પ પતેત હોમ અજ ગુનાહ.

(કરદો ૧૧ મો) કુ અગર કસાંન પતેતી પદીરકૃતેહ હોમ (ફલાંન) ન કર્દ હોમ ધશાંન રવાનરા દુશખારી મદ, યદશાંન જાહેલુરા, હુરયક

જુદ જુદરા, મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાની ગતી મીના-
આની, ઑએ અવાખશ પશેમાન પ સે ગવશની પ પતેત હોમ;
(પુદ ફલાં) જદેહરા પ પતેત હોમ અજ ગુનાહ.

(કરદો ૧૨ મો) પ આંન દીન દસ્તુર એસ્ત હોમ, ધન અહુરમજદ
જસ્તોશત આશત, જસ્તોશત ઑએ ગુશતાસ્પ. પ પેવંદ આદરખાદ
મારાસ્પદાન મદ. પદશ પસાખત કર્દ ખોખત. અશાહી વેહ રવાને દુશા-
રમરા આવાએશનીતર વેહેશની હોમ.

પ જીવંદીએ જાન આસ્તુઆંન હોમ હુમત પ મનશને, આસ્તુ-
આંન હોમ હૂખત પ ગવશને, આસ્તુઆંન હોમ હુવરશત પ કુનશને,
આસ્તુઆંન હોમ પ ગવહે દીને માજદયસ્તાંન, હમા કરફેહા હમદા-
સ્તાન હોમ, અજ હમા ગુનાહીઆ જુદદાસ્તાંન હોમ. પ નેકી
સેપાસદાર હોમ; અજ અનાઘ ખોરસંદ હોમ. પુલ પાદફરાહ, ખંદ
દરોશ, તોજશને તાવાંન દીન, પાદફરાહે સે શખ પંજહ હફત સાલ,
પદશ ખોરસંદ હમદાસ્તાન હોમ.

ઑએમ કરદેહ હોમ ધન પતેતી, ગુજર્ગ ઉમેદે કરફેહરા, ગોરાંન
ખીમે દુજખરા, અશાહી વેહ રવાન દુશારમરા; પ ધન મનશને કરદેહ
હોમ. કું કાર કરફેહ (ફલાં) અંદા નૂ કર્દ, આંએ નૂ કુનમ, હમા
એસ્તશને કરફેહરા, ગુજરશને ગુનાહરા, ખોખત રવાનરા. અગર માંદેહ
ખહોદ, કું ગુનાહે (ફલાં) તોખત નખહોદ, પાદફરાહ સે શખ આંન-
હીઆ પદશ ખોરસંદ હમદાસ્તાન હોમ.

હુમં ફરમાએમ અષેમ વાહુ વેગુદીરશની, પતેતી પેશ અજ યેગુ-
દીરશની; પસ ગુદરદેહ (પુદ ફલાં પુદ ફલાં) જદેહરા અજ ગુનાહ પ
પતેત ખહોદ; સંદાશ ગેતોફરીદ ફરમાયદ. ફરમુદાર ખાહેશની હમદાસ્તાન
હોમ; અહુરમજદ ખેશ હોમ, અહુરમજદ દહમાની કુનમ, અશાહી
સતાએમ.

ઑએમ ગેરફૂતેહ હોમ હુરવેસ્પ હુમત હૂખત હુવરશત, (પુદ ફલાં)
જદેહરા પ મનશની ગવશની કુનશની. યેહેલશની દેહોમ હુરવેસ્પ દુશમત
દુજખત દુજવરશત, (પુદ ફલાં) જદેહરા અજ મનશની ગવશની કુનશની.
ઑએમ ગેરફૂતેહ હોમ હુરવેસ્પ હુમત હૂખત હુવરશત, (પુદ ફલાં)
જદેહરા પ મનશની ગવશની કુનશની. યેહેલશની દેહોમ હુરવેસ્પ દુશમત
દુજખત દુજવરશત, (પુદ ફલાં) જદેહરા અજ મનશની ગવશની કુનશની.

ઑઐમ ગેરફૂતેલ હોમ હરવેરપ હુમત દૂખત હવરશત, (પુદ ફલાંન) જદેહુરા પ મનશની ગવશની કુનશની. બેહેલશની દેહોમ હરવેરપ દુશમત દુખૂખત દુશવરશત, (પુદ ફલાંન) જદેહુરા અજ મનશની ગવશની કુનશની.

ઑઐમ ગેરફૂતેલ હોમ હરવેરપ રાહે રાસ્તી કારન; બેહેલશની દેહોમ હરવેરપ રાહે અરાસ્તી અવારન; ઘના શેકસ્ત, અહુરમજદ બેલ અવજૂન; સ્તઑમિ અષેમ. અષેમ વૉહૂ (૧).

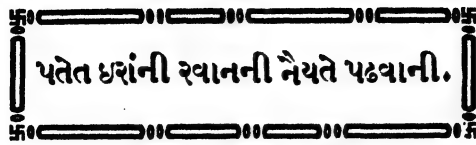
ફેસ્તુથે હુમતોધબ્યસયા હૂખતોધબ્યસયા હવરશતોધબ્યસયા, માંધ્વો-ધબ્યસયા વખેધ્વોધબ્યસયા વરશતવોધબ્યસયા. અધબિગધસયા દધથે, વીસ્પા હુમતાયા હૂખતાયા હવરશતાયા. પધતિરિચ્યા દધથે, વીસ્પા દુશમતાયા દુખૂખતાયા દુશવરશતાયા. ફેરા વે રાહી, અમેષા સપેન્તા, યસ્નેમયા વહ્મંમયા, ફેરા મનંધહા, ફેરા વયંધહા, ફેરા બ્યઑથના, ફેરા અંધહુયા, ફેરા તવસચીત ખપયાઑ ઉશતનંમ; સ્તઑમિ અષેમ. અષેમ વૉહૂ (૧).

યથા અહૂ વધચ્ચો (૨૧), અષેમ વૉહૂ (૧૨), યથા અહૂ વધચ્ચો (૨). યસ્નેમય વહ્મંમય અઑઐમય જવરેચ આક્રીનામિ, સઑપહે અબ્યેહે, તપમહે, તનુ-માંથહે, દરષિ-દ્રઑશ, આહૂધચ્ચેહે. અષેમ વૉહૂ (૧).

હજંધરેમ અએષજનાંમ, અએવરે અએષજનાંમ; હજંધરેમ અએ-ષજનાંમ અએવરે અએષજનાંમ; હજંધરેમ અએષજનાંમ, અએવરે અએષજનાંમ. અષેમ વૉહૂ (૧).

જસ મે અવંધહે મજદ, જસ મે અવંધહે મજદ, જસ મે અવં-ધહે મજદ. અમહે હુતાશતહે હુરઑધહે, વરંથ્રધહે અહુરંધાતહે, વન-ધનત્યાઑસચ ઉપરતાતો. થ્વાપહે ખંધાતહે, જરવાનહે અકરનહે, જરવાનહે દરંધો-ખંધાતહે. અષેમ વૉહૂ (૧).

પતેત રવાનની નૈયતનો સાર.—(પતેત રવાનીનો સાર પતેત પશોમાનીના સારને તદન મળતો છે, ફેર એટલોજ, કે અંદગી કરીને તોજેશ કરનાર જરથોસ્તી, પોતે આ દુન્યામાં કીધેલા ગુનાહો માટે પશ્ચાતાપ કરે છે, જ્યારે પતેત રવાનનીમાં કોઇ ગુજરી ગયલાં ખેશીઑ (ફલાંન) પોતાની હૈયાતીમાં આ દુન્યામાં જે ગુનાહો કીધા હોય, તેની તરફથી, અંદગી કરીને તોજેશ કરનાર જરથોસ્તી પોતે પશ્ચાતાપ કરે છે.)

નામે યજ્ઞ વાણ્મ મનશને, ખુખ દારીમ, પતેતી વ ખરીમ અજ
એહેરે વનાણ વજરશની, કર્કેણ અફળયશની, ખસ્તને રાહે દુજખ,
ગાશાદને રાહે એહુશત, ઉમેદ પ મદન, ઓ આંને પાશુમ અખાંન
અશોઆંન રોશન ગરોથમાંન હમા ખારેણ.

નામે યજ્ઞ. યથા અહૂ વધર્યો પંજ, અર્ષમ વૉહૂ સે, ગાહે (જે
ગેહ હોય તે ખોલે). વાજે સરશ, અજ એહેરે અશો રવાન (ફલાંન)
ધન પતેતી એરસાદ; વ રવાંનરા ખ જાયે નીકાંન વ નેકુ-કેરદારાંન ખાદ!

પ નામે યજ્ઞ યથા અહૂ વધર્યો (પ), અર્ષમ વૉહૂ (૩).

ક્રવરાને મજદયસ્નો કરથુશ્રીશ, વીદ્યેવો અહુર-ત્કએષો (જે ગેહ
હોય તે પટે) ક્રસસ્તયએચ; સ્ત્રઔપહે અખેહે, તખમહે, તનુ-માંધહે,
દરપિ-દ્રઔપ, આદૂધર્યેહે, દનઔધ યસ્નાધ્ય વહુમાધ્ય દનઔધાધ્ય
ક્રસસ્તયએચ. યથા અહૂ વધર્યો જઔતા ક્રા મે સૂતે, અથા રતુશ અપા-
તચિત હય ક્રા અપવ વીદવાઔઁ સ્રઔતૂ. યથા અહૂ વધર્યો (૧).

(કરદો ૧ લો) ફરાજ સતાયેમ હરવસ્પ હુમત વ હૂખત વ હૂવ-
રશત પ મનશને વ ગવશને વ કુનશને. અવાજ સતાયેમ હરવસ્પ દુશમત
વ દુજૂખત વ દુજવરશત, અજ મનશને વ ગવશને વ કુનશને. અવર-
ગીરશની અવર-ગીરમ હરવસ્પ હુમત વ હૂખત વ હૂવરશત; કે કર્કે
કુનમ. ખહેલશની ખહેલમ હરવસ્પ દુશમત વ દુજૂખત વ દુજવરશત; કે
વનાંણ ન કુનમ.

ખ રાસ્તી એસ્તમ, વ ફરાંની એસ્તમ, પ અવીજેણ વેણ દીને
માજદયસ્નાન એસ્તમ; ખ આં દીન એસ્તમ કે અહુરમજ્ઞ ખુદાય
વ અમેશાસ્પંદાંન ઓએ યશતે ફેરોહરે કરથોશત સ્પેન્તમાન ચાશીદ,
વ કરથોશત ઓએ વીશતાસ્પ શાણ ચાશીદ, વ વીશતાસ્પ-શાણ ઓએ
ક્રોશોશતર વ જમાસ્પ વ અસ્ફંદયાર ચાશીદ, વ ધશાંન ઓએ વેહાંને
ગેતીયાંન ચાશીદંદ; પ પહવંદે અશાધ-આરાસ્તાર આદરખાદ મારે-
સ્ફંદાંન કે આમદ પદશ પસાખત વ ખોખત, અવર એસ્તાદ.

(કરદો ૨ જો) (ફલાંન) ચૂ ય ઇમ દીન્ એસ્તાદ્. અજ્જશ ય ના વરદદ્, ન વેહુ જીવશનીરા, વ ન વિશ જીવશની રા, ન ખુદાય ખાસ્તે. અશાઘ દુશારમરા. અગરશ પરગસ્તે તન અજ્જ બેહેરે રવાનરા ય આવાયસ્ત દાદન, ય ખોરસંદીહા બે દાદ્. અજ્જ ઇન્ દીન્ ય ન વરદદ્. ગેરફત અવશ હરવસ્પ હુમત વ હૂખત વ હવરશત દાદ વેહી વ હર કાઝની; બહેલસ્ત હરવસ્પ દુશમત વ દુજૂખત વ દુજ્જવરશત દાદ વેહી વ હર અવાઝની. ઇન્ કે દાનશનીહા આસ્તોઆંન્ બેદ્ ય દીને અહુરમજ્જદ વ જરથોશત નઓતર. અવી ગુમાંનતર બી-ગુમાન્ બેદ્—બ હસ્તી ઇ દીને વેહુ માજ્જદયસ્નાન્, ય બુદને રસ્તાખીજ તન્ પસીન્, વ વદારદન્ ય ચીન્વદ પુલ્, શુમાર પ સેદોશ, કર્કે ઇ મોજ્જદ, વ વનાહ—પાદ ફરાહ, વ હસ્તી ઇ બેહેશત વ દુજખ, વ નીસ્તી ઇ આહુરમન્ વ દીવાંન્, વ ફરજન્ શીરોજગર યજ્જ સ્પેના મીનો, વ અવસ-હીની-ઇ ગનામીનો અવા હુમા દીવાંન્ તમતુગાંન્.

(કરદો ૩ જો) હુરચે (ફલાંન) આવાયસ્ત મનીદ્, વશ ન મનીદ્; હુરચે (ફલાંન) આવાયસ્ત ગોકૂત, વશ ન ગોકૂત; હુરચે (ફલાંન) આવાયસ્ત કર્દ, વશ ન કર્દ; હુરચે (ફલાંન) આવાયસ્ત ફરમુદ્, વશ ન ફરમુદ્.

હુરચે (ફલાંન) ન આવાયસ્ત મનીદ્, વશ મનીદ્; હુરચે (ફલાંન) ન આવાયસ્ત ગોકૂત, વશ ગોકૂત; હુરચે (ફલાંન) ન આવાયસ્ત કર્દ, વશ કર્દ; હુરચે (ફલાંન) ન આવાયસ્ત ફરમુદ્, વશ ફરમુદ્—મનશની વ ગવશની વ કુનશની મન્ અજ્જ અન્દર્જ્ ફરમાન્ પેદામખરી જાદગોઘ હુમ-દાદસ્તાની (ફલાંન ખુદ ફલાંન) જાદહુરા, અજ્જ હુમે ગુને વનાહી અવાજશ વ પશેમાન્, પ પતેત હોમ.

(કરદો ૪ થો) અજ્જ હુર આઇન્ વનાહુ કે (ફલાંન) મીનોઇહા અંદર દાદાર અહુરમજ્જદ, વ ગેતીહા અંદર મરદુમ. વ મરદુમ સર્દગાંન્ જસ્ત, મરદુમરા જ્ઞ વ બીશીદ્ વ ય સખુન્ આજોરદેહુ એસ્તેદ્, વ અશા-આંન્ આજોરદેહુ એસ્તેદ્, રદાંન્ વ મોબેદાંન્ વ દસ્તુરાંન્ વ હેરબદાંન્ આજોરદેહુ એસ્તેદ્, ઇશાંન્ કે દેહુશન અવર (ફલાંન) પરહીજ વાન્ બેદ્ એસ્તેદ્ અવાજ ગેરફત, વ બીગાંને વ શેહેરી કે ફરાજ રસીદ્ જય ન કર્દ, વ મરદુમરા યારી ન દાદ, વ મરદુમરા અજ્જ શુદ્ વ તશન્ વ સર્મા વ ગર્મા નેગાહુ ન દાશત, વતરી ય મરદુમ કર્દ, વ મરદુમાંન્ કે અંદર સાલારી ઇ (ફલાંન) બેદ્, વતરી પદશ કર્દ, ખુબ વ ગેરામી ન દાશત; તા પ હુમ વેહાંન્ વેહાંન્ કે દાદાર અહુરમજ્જદ અજ્જ (ફલાંન) આજોરદેહુ એસ્તેદ્.

વ ન ખુશુદ્ધ;-મનશની વ ગવશની વ કુનશની મન્ અજ અન્દર્જ ફરમાન્ પેદામખરી જાદગોધ હુમ-દાદસ્તાની (ફલાંન ખુદ ફલાંન) જાદેહરા, અજ હુમે ગુને વનાહી અવાખશ વ પશેમાન્ પ પતેત હોમ.

(કરદો ૫ મો) અજ હર આધન્ વનાહુ કે (ફલાંન) મીનાઇહા અંદર વેહ-મન્ અમશાસ્પંદ, વ ગેતીહા અંદર ગોસ્પંદ વ ગોસ્પંદ સર્દગાંન્ જસ્ત, ગોસ્પંદરા જદ વ બીશીદ વ પ બીદાહા કોશત, વ વાસ્તર વ આવ ખ ગાહે ખેશ ન દાદ, અવશ અશ્તે-શીકસ્તેહ વ અજ હુજદ વ ગોર્ગ વ રાહ-દાર નેગાહ ન દાશત, અજ સર્મા વ ગર્મા ધ અપદમાન્ ખ ન પહરીપત, વ ગોસ્પંદે જહી-જવાન્ કે કોશત, વ ગાવે-વરજ, વ અસ્પે-કારજરી, વ ખુરેહ વ ખુજગાલે વ ખરસ, વ મુર્ગે-કારકીન્ કે કોશત; તા પ હુમ વેહાંન્ વેહાંન્ કે વેહમન્ અમશાસ્પંદ અજ (ફલાંન) આજેરદેહ એસ્તેહ વ ન ખુશુદ્ધ;-મનશની વ ગવશની વ કુનશની મન્ અજ અન્દર્જ ફરમાન્ પેદામખરી જાદગોધ હુમ-દાદસ્તાની (ફલાંન ખુદ ફલાંન) જાદેહરા, અજ હુમે ગુને વનાહી અવાખશ વ પશેમાન્ પ પતેત હોમ.

(કરદો ૬ ઠો) અજ હર આધન્ વનાહુ કે (ફલાંન) મીનાઇહા અંદર અદીખેહસ્ત અમશાસ્પંદ, વ ગેતીહા અંદર આદરાંન્ વ આતશાંન્ જસ્ત; આતશરા ખુખ વ પાક્ ન દાશત, વ આતશ કુશત, વ ખ આએ ખર આતશ પસ આધન્ ન કર્દ, વ આવ ખર આતશ નેહાદ, વ ખાદ ખ દેહુન્ ખર આતશ દફત, વ હીજમ કમ-અજ-યક્ સાલે તર ખર આતશ નેહાદ, વ એસમ વ ખોએ સે ખાર ન નેગરીદેહ ખર આતશ નેહાદ, વ દેહુશને આદરાંન્ વ આતશાંન્ ન દાદ, આતશ કે અંદર સાલારીએ (ફલાંન) ખેદ વતરી પદશ કર્દ, ખુખ વ ગેરાંમી ન દાશત; આતશ કે અંદર ખાનેહુ ખેદ, કારશ ફરાજ અજ પદમાની ફરમૂદ; તા પ હુમ વેહાંન્ વેહાંન્ કે અદીખેહસ્ત અમશાસ્પંદ અજ (ફલાંન) આજેરદેહ એસ્તેહ વ ન ખુશુદ્ધ;-મનશની વ ગવશની વ કુનશની મન્ અજ અન્દર્જ ફરમાન્ પેદામખરી જાદગોધ હુમ-દાદસ્તાની (ફલાંન ખુદ ફલાંન) જાદેહરા, અજ હુમે ગુને વનાહી અવાખશ વ પશેમાન્ પ પતેત હોમ.

(કરદો ૭ મો) અજ હર આધન્ વનાહુ કે (ફલાંન) મીનાઇહા અંદર શેહરેવર અમશાસ્પંદ, વ ગેતીહા અંદર અયોખશસ્ત વ અયોખશસ્ત સર્દગાંન્ જસ્ત; અયોખશસ્ત રા ખુખ વ પાક્ વ મુદેહ ન દાશત, વ ખ જયગાહે નમનાક્ નેહાદ તા જન્ક ગેરફત; અજ દારશને વેહાંન્ અજશ ખેખેદ, વ અયોખશસ્તી કે જને દશતાન્ એશ અંદરશ ખુરદેહુ ખેદ,

અજ દીનીહા કે બ ન શોસ્ત; અજ કર વ સીમ વ મેસ્ વ રોઇ વ આહુન્ વ અરજુજ વ બીરન્જ બ ઝોએ વનાહુ-કારાન્ દાહ, તા પદશ વનાહુ કુનન્દ, મેહુ સુદ બ ધશાન્ રસીદ, આએ (ફલાન્) પદશ વનાહુકાર એદ એસ્તેદ; તા પ હમ વેહાન્ વેહાન્ કે શેહેરેવર અમશાસ્પંદ અજ (ફલાન્) આજેરેદેહ એસ્તેદ વ ન ખુશુદ; -મનશની વ કુનશની મન્ અજ અન્દર્જ ફરમાન્ પેદામખરી જાદગોઇ હમ-દાદસ્તાની (ફલાન્ ખુદ ફલાન્) જાદહુરા અજ હમે ગુને વનાહી અવાખશ વ પશેમાન્ પ પતેત હોમ.

(કરદો ૮ મો) અજ હર આઇન્ વનાહુ કે (ફલાન્) મીનોઇહા અંદર સ્પન્દારમદ અમશાસ્પંદ, વ ગેતીહા અંદર જમીન્ વ જમીન્ સર્દગાન્ જસ્ત; જમીનરા પાક્ વ આખાદાન્ ન દાશત; વ ગરીવેહુ-ઇ-ખરફસ્તરાન્ અજશ બ ન બોદ્, જમીને ખરોમન્દ કે વયેરાન્ કર્દ, વ આને વયેરાન્ કે આખાદાન્ ન કર્દ, વ બ ચક્ પાયે બીમુજેહુ ખર જમીન્ રફત, વ નસા અંદર જમીન્ નેહાન્ કર્દ; વ આને નેહાન્ કે આશકારા ન કર્દ; પાયે દસ્તાન્ બીમુજેહુ ખર જમીન્ નેહાદ; વ શોસર અંદર જમીન્ રીખત; વ જમીન્ કે અંદર સાલારીએ (ફલાન્) એદ વતરી પદશ કર્દ, ખુખ વ ગેરાંમી ન દાશત; તા પ હમ વેહાન્ વેહાન્ કે સ્પન્દારમદ અમશાસ્પંદ અજ (ફલાન્) આજેરેદેહ એસ્તેદ વ ન ખુશુદ; -મનશની વ ગવશની વ કુનશની મન્ અજ અન્દર્જ ફરમાન્ પેદામખરી જાદગોઇ હમ-દાદસ્તાની (ફલાન્ ખુદ ફલાન્) જાદહુરા અજ હમે ગુને વનાહી અવાખશ વ પશેમાન્ પ પતેત હોમ.

(કરદો ૯ મો) અજ હર આઇન્ વનાહુ કે (ફલાન્) મીનોઇહા અંદર ખુરદાહ અમશાસ્પંદ વ ગેતીહા અંદર આવ વ આવ સર્દગાન્ જસ્ત; આવ અવર નસા રીખત; વ દસ્તે શવીન્ પીશ અજ આવ-નનતુમે વ અંદર આવે રવાં પાક્ શોસ્ત, વ આવ ખર દસ્તાન્ રીખત, વ ચેશ હધર-એમન્દ એ નસા-એમન્દ અંદર આવે રવાં અફકન્દ, ખીવ વ સખ અંદર આવે રવાં અફકન્દ; (ફલાન્) સર વ દસ્ત વ રૂઇ અંદર આવે રવાં પાક્ શોસ્ત; તા પ હમ વેહાન્ વેહાન્ કે ખુરદાહ અમશાસ્પંદ અજ (ફલાન્) આજેરેદેહ એસ્તેદ વ ન ખુશુદ; -મનશની વ ગવશની વ કુનશની મન્ અજ અન્દર્જ ફરમાન્ પેદામખરી જાદગોઇ હમ-દાદસ્તાની (ફલાન્ ખુદ ફલાન્) જાદહુરા અજ હમે ગુને વનાહી અવાખશ વ પશેમાન્ પ પતેત હોમ.

(કરદો ૧૦ મો) અજ હર આઇન્ વનાહુ કે (ફલાન્) મીનોઇહા અંદર અમરદાહ અમશાસ્પંદ, વ ગેતીહા અંદર ઉર્વર વ ઉર્વર સર્દગાન્ જસ્ત;

અજ દાર વ દરખતે જવાંન કે ધુરીદ, વ ખર વ મીવેહ ના-રસીદિહ કે
ચીદ, દાર વ દરખાંન અજ અરજન્યાંન અવાજ ગેરેકત, વ ખ ના-અર-
જન્યાંન દાર વ ખુરશને ઓ ખુરદે વનાહકારાં દાર વ અજ અશોઆંન
અવાજ ગેરેકત; તા પ હમ વેહાંન વેહાંન કે અમરદાર અમશાસપદ અજ
(ફલાં) આગેરદેહ એસ્તેદ વ ન ખુરશુદ; મનશની વ ગવશની વ કુનશની
મન અજ અન્દર્ફ ફરમાન પેદામખરી જાદગોઘ હમ-દાદસ્તાંની (ફલાં ખુદ
ફલાં) જાદહરા અજ હમે ગુને વનાહી અવાખશ વ પશેમાંન પ પતેત હોમ.

(કરદો ૧૧ મો) અજ હરવરપ વનાહ કે (ફલાં) ખ-ફરમાન વ આગે-
રકુત વ અ-વરશત વ અરહ-દુશ વ ખુરહ વ ખાજ-આઘ વ યાત વ તના-
કુર તા પાયે-મર્ગજાંન, અજ આંને કેહસ્ત વનાહ ચુન સે સરોષો-ચર-
નામ, અજ આંને મેહસ્ત વનાહ ચુન તનાપુહલગાંન વ મર્ગજાંન,
કે અંદર મનશને રાન્દ એસ્તેદ, વ પ જખ્યાંન ગોકુત એસ્તેદ, વ ખ દસ્ત
કર્દ એસ્તેદ; મનશની વ ગવશની વ કુનશની મન અજ અન્દર્ફ ફરમાન
પેદામખરી જાદગોઘ હમ-દાદસ્તાંની (ફલાં ખુદ ફલાં) જાદહરા અજ હમે
ગુને વનાહી અવાખશ વ પશેમાંન પ પતેત હોમ.

(કરદો ૧૨ મો) (ફલાં) અજ હર આઘન વનાહ-વનાહે શેહેરી,
વનાહે રવાંની, વ વનાહે અજ-વનાહ, કાઘદી-ઓજજદ, ઓઘદીઓ-
જજદ, કાઘદી-ઓ-વરશત ઓઘદીઓ-વરશત, વ માધ, વ ફાધ, આસ્તર્શ
આસ્તર-તવાંન, સરોશી-વાનશની વ ગવશની, વ જાદુ ગવશનીહા વ
સહમનમાયશનીહા વ ખાહેશની મારી, વ રીશ વ ખરીન કહરીન
પજદુશ ખશવાનસ. પ નેશસ્તર નયત નેશસ્તર અદ વ દાદ વ સે અવરમે
ચુન સે સરોશો-ચરનામ, અજ હમે ગુને વનાહી-મનશની વ ગવશની
વ કુનશની, મન અજ અન્દર્ફ ફરમાન પેદામખરી જાદગોઘ હમ-
દાદસ્તાંની (ફલાં ખુદ ફલાં) જાદહરા, અજ હમે ગુને વનાહી અવાખશ
વ પશેમાંન પ પતેત હોમ.

(કરદો ૧૩ મો) (ફલાં) અજ અવીરાહ-મનશની વ અવીરાહ-
ગવશની વ અવીરાહ-કુનશની વ અવીરાહ-પુરશશની પીશ-સખુની, પસ-
સખુની, અવીરાહી, દુજદી, દરોધ-જની, જોર-ગવાહી, દરોધ-દાવરી,
અશમ-મુરી, મોસ્તગરી, નાસેપાસી, અવસોસ-ગરી, આજુરી, તર-
મનશની, અંદર દીન નાફરમાંની, સ્તીજેહ-જીવી વ તંગદેહી, ખશમ-
ગની, કીનેવરી, વરની, અરશગની, અન્દુહ અવીપદમાંની ખુરદન, હમ-
દાદસ્તાંની ખ વનાહ, જુદ-દાદસ્તાંની ખ કરેકે, અધ્યારોમન્દ વનાહ

કારાંન, વ ન અધ્યારી-ધ-વેહાંન, વ ખુદ-રાહી, વ જાદુધ, વ જાદુ-પુરસીદારી, વ જાદુ-ચાશીદારી, વ યજ્ઞદાંન-દુશ્મની, વ જરતોશત-દુશ્મની, વ દીન-દુશ્મની, વ દસ્તુર-દુશ્મની, વ યજ્ઞદાંન નાંમ અ દીવાંન નાંમ ખાનશની, વ દીવાંન નાંમ અ યજ્ઞદાંન નાંમ ખાનશની, વ રોસ્પી, વ રોસ્પી ખાર્ગી, વ સ્તોર-મરજી, વ જોહ-મરજી, વ દશતાંન-મરજી,—

(અગરજો મરદની નમઅતે પઢે તો એમ પઢવું.)

વ જને કસાંન ફેરીફૂતગી,

(અગરજો ઓરતની નમઅતે પઢે તો એમ પઢવું.)

વ મરદે કસાંન ફેરીફૂતગી,

વ અવીમુક-દવારશની, વ વશાદ-દવારશની, વ દરાયાંન-ખુરશની, વ દરાયાંન-મીજશની, વ અજ પાએ મીજશની, વ ઓજદીસ્ત-પર-સ્તગી, વ ઓજદીસ્ત-મીનીદારી, ઓજદીસ્ત-યજ્ઞદગી, સતર-શેકશની; મનશની વ ગવશની વ કુનશની મન અજ અન્દજ્ઞ ફરમાન પેદામખરી જાદુજોધ હુમ-દાદસ્તાની (ફલાંન ખુદ ફલાંન) જાદુહરા, અજ હુમે ગુને વનાહી અવાજશ વ પશેમાન પ પતેત હોમ.

(કરદો ૧૪ મો) અજ હુર આધન વનાહુ, કે (ફલાંન) અંદર યજ્ઞ-દાંન, વ અમેશાસ્પદાંન, વ પાદશાહાંન, વ રદાંન, વ મોખદાંન, વ દસ્તુરાંન, વ હીરખદાંન, વ ઉસ્તાદાંન, વ શાગેરદાંન, વ પેદરાંન, વ માદરાંન, વ બેરાદરાંન, વ ખાહરાંન, વ ખુદાંન, વ દોસ્તાંન, વ હુમ-સાએગાંન, વ હુમ-માલાંન, વ જનાંન, વ ફરજદાંન વ ખીશાંન, વ ખીગાનેગાંન, વ હુમ-શેહરીઆંન, વ જુદ-શેહરીઆંન, કે અંદર સાલા-રીએ (ફલાંન) જસ્ત; મનશની વ ગવશની વ કુનશની મન અજ અન્દજ્ઞ ફરમાન પેદામખરી જાદુજોધ હુમ-દાદસ્તાની (ફલાંન ખુદ ફલાંન) જાદુ-હરા અજ હુમે ગુને વનાહી અવાજશ વ પશેમાન પ પતેત હોમ.

(કરદો ૧૫ મો) (ફલાંન) અજ હુર યજ્ઞશને વ દરન વ મયજહ વ આફ્રીનગાંન વ રોજે વદરદેગાંન ઓસ્ત-ફેરીફ નેહાદિહુ (ફલાંન) આવાયસ્ત કદ્દ રાધનીહ વશ ન કદ્દ રાધનીહ; અયાવ (ફલાંન) અએદુન કદ્દ રાધ-નીહ, વશ ન અએદુન કદ્દ રાધનહ કે (ફલાંન) આવાયસ્ત કદ્દ રાધનીહ રવાને ન્યાગાંન, વ પેદરાંન, વ માદરાંન, વ બેરાદરાંન, વ ખાહરાંન, વ ખુદાંન, વ દોસ્તાંન, વ હુમ-સાએગાંન, વ હુમ-માલાંન, વ જનાંન, વ

ફરજદાંન, વ ખીશાંન, વ ખીગાનેગાંન, વ હુમ-શેહેરીઆંન, વ જુહ-શેહેરીઆંન, કે અંદર સાલારીએ (ફલાંન) બેહ વશ ન કર્દે રાધ-નીહ, અયાવ (ફલાંન) કર્દે રાધનીહ ન અએદુન કર્દે રાધનીહ એસ્તાહ, ઇશાંન વનાહુકારીએ (ફલાંન) રા બ શેકસ્ત;-મનશની વ ગવશની વ કુનશની મન અજ અન્દર્જ ફરમાન પેદામખરી જાદગોઘ હુમ-દાદસ્તાની (ફલાંન ખુદ ફલાંન) જાદેહુરા અજ હુમે ગુને વનાહી અવાખશ વ પશે-માન પ પતેત હોમ.

(કરદો ૧૬ મો) (ફલાંન) અજ દરવીશાંનરા કે દસ્તગીરી ન કર્દે, આધન વ નેહુદે પઓઘચો-દકએશાંન, વ જશન વ ખ્યાંન નવ-રજ વ મેહેરગાંન ન કર્દે, વ મરદુમરા ચારી ન દાહ;-મનશની વ ગવશની વ કુનશની મન અજ અન્દર્જ ફરમાન પેદામખરી જાદગોઘ હુમ-દાદસ્તાની (ફલાંન ખુદ ફલાંન) જાદેહુરા અજ હુમે ગુને વનાહી અવાખશ વ પશે-માન પ પતેત હોમ.

(કરદો ૧૭ મો) અજ ગાહાખ્યાર કે (ફલાંન) ન કર્દે, વ ન યશત, વ ન સાખત, વ ન પોખત, વ ન ખુર્દ, વ ન દાહ હુર સાલ શશ ખાર; વ ખુરશીહ ન્યાયેશ ન કર્દે હુર રોજ સે ખાર; વ મેહેર ન્યાયેશ ન કર્દે હુર રોજ સે ખાર; વ માહ ન્યાયેશ ન કર્દે બ હુર નવ-માહી બ કમેસ્ત સે ખાર; વ રપીથવન ન યશત હુર સાલ યક્ ખાર; વ ફર-વરદગાંન અવા સેદાશ ન કર્દે;-મનશની વ ગવશની વ કુનશની, મન અજ અન્દર્જ ફરમાન પેદામખરી જાદગોઘ હુમ-દાદસ્તાની (ફલાંન ખુદ ફલાંન) જાદેહુરા, અજ હુમે ગુને વનાહી અવાખશ વ પશેમાન પ પતેત હોમ.

(કરદો ૧૮ મો) (ફલાંન) અજ હુર ગુને ગોશતાંન, મરદુમાંન વ સગાંન વ ખરફસ્તરાંન, મોરદેહુ વ જેન્દેહુ, કે બ આવ વ આતશ રસાનીહ, વ પોખત, વ ખુર્દ, વ બ તનહા બ જુખ્યાનીહ, વ બ જાએ ખીશ ન બોર્દ, વ અજ જાએ આખાદાન બ ન પરહીખત;-અજ હુર રીશ વ પલીદી, કે બ આવ વ આતશ રસાનીહ, વ પોખત, વ ખુર્દ, વ બ તનહા બ જુખ્યાનીહ, વ બ જાએ ખીશ ન બોર્દ, વ અજ જાએ આખાદાંન બ ન પરહીખત; મનશની વ ગવશની વ કુનશની, મન અજ અન્દર્જ ફરમાન પેદામખરી જાદગોઘ હુમ-દાદસ્તાની (ફલાંન ખુદ ફલાંન) જાદેહુરા અજ હુમે ગુને વનાહી અવાખશ વ પશે-માન પ પતેત હોમ.

(કરદો ૧૯ મો) (ફલાન) અજ્ઞ હર અવસ્તા કે ન આમુખત વ ન ગોકૃત વ ન ખાંદ્ર, અવસ્તા-ધ ચમશ, વ અવસ્તા-ધ-ખોરદેહ વ અવસ્તા-ધ-દોરોસ્તે, કે ન આમુખત વ ન ગોકૃત વ ન ખાંદ્ર, વ આંને આમુખતે અજ્ઞ યાદ અવાજ કદ્; મનશની વ ગવશની વ કુનશની મન અજ્ઞ અન્દર્જ ફરમાન પેદામખરી જાદગોધ હુમ-દાદસ્તાની (ફલાન ખુદ ફલાન) જાદહરા અજ્ઞ હુમે ગુને વનાહી અવાજશ વ પશેમાન્ પ પતેત હોમ.

(કરદો ૨૦ મો) અજ્ઞ હર વનાહ, કે (ફલાન) અંદર દસ્તાની જસ્ત અજ્ઞ વીનશને મરદે અશો વ આતશ વરાહરાન્ વ ખુર્શીદ્ વ માહ વ ખરસમ વ પાદીઆવ અજ્ઞ ચેહેલ્ ગાંમ તા કમેસ્ત સે ગાંમ, વશ ય ન પરહીખત;-મનશની વ ગવશની વ કુનશની મન અજ્ઞ અન્દર્જ ફરમાન પેદામખરી જાદગોધ હુમ-દાદસ્તાની (ફલાન ખુદ ફલાન) જાદહરા અજ્ઞ હુમે ગુને વનાહી અવાજશ વ પશેમાન્ પ પતેત હોમ.

(કરદો ૨૧ મો) અજ્ઞ મર્ગ-આવારી-ધ આસ્તાની, કે (ફલાન) અજ્ઞ એહરેમન દરવંદ પુર-મર્ક વ દીવાન્ અવર-રસીદ્ ખુરસંદ એદ, અગરશ ય કુશત તોજશને આવાયદ કદ્ ન દસ્તુર એદ, તા આંન-ચ-ધ અવર-ધ (ફલાન) એદ અજ્ઞ (ફલાન) એ સેતાનદ્ર, વ (ફલાન) રા અજ્ઞ વનાહ પાક્ કુનદ્ર, અજ્ઞ મરગરજાન્ અજ્ઞ ચક્ તા દેહ, અજ્ઞ દેહ તા સદ, અજ્ઞ સદ તા હુજર, અજ્ઞ હુજર તા ખીવર, અજ્ઞ ખીવર તા અ-મર મરગરજાન્-આવારી-ધ હુમા હુશમત વ હુજૂખત વ હુજવરશત કે મરદુમાન્ પદશ વનાહકાર શાયદ એદ વ આંન-ચ ધ (ફલાન) પદશ વનાહકાર એદ એસ્તેદ;-મનશની વ ગવશની વ કુનશની મન અજ્ઞ અન્દર્જ ફરમાન પેદામખરી જાદગોધ હુમ-દાદસ્તાની (ફલાન ખુદ ફલાન) જાદહરા અજ્ઞ હુમે ગુને વનાહી અવાજશ વ પશેમાન્ પ પતેત હોમ.

(કરદો ૨૨ મો) (ફલાન) અજ્ઞ હર આખન્ વનાહ કે દાદાર અહુર-મજ્દ અંદર દીને વેહ ધ માજદ્દયસ્તાન્ પ વનાહ ચાશત એસ્તેદ, કે કુનદ્ર યજ્ઞદાન્-ખીશરની, દીવાન્-રામશની અજ્ઞશ એદ આંન-ચ ધ (ફલાન) મનીદ્ વ ગુફત વ કદ્ વ જસ્ત વ પદશ વનાહકાર એદ એસ્તેદ, આંન્ (ફલાન) હોશમર્દ, વ આંન્ વશ ન હોશમર્દ, આંન્ (ફલાન) નાંમ-ચીસ્તી દાનેસ્ત, આંન વશ ન દાનેસ્ત, વ આંન્ (ફલાન) ય રાહે કસાન્ જસ્ત, વ આંને કસાન્ ય રાહે (ફલાન) જસ્ત, ય હુરચે વનાહકાર એદ, ય હુરચે વનાહકાર એદ એસ્તેદ, અંદર હુરકે વનાહકાર એદ એસ્તેદ, હુમ અએદુન્ ચુન્ વનાહકાર એદ એસ્તેદ, હુર વનાહીરા હુર ફરદ-

માન્દીરા, હજાર-ખાર વ ખીવર-હજાર ખાર, પીશે અહુરમજદ્ ખોદાય કર્કેગર રચોમંદ ખોરેહમંદ મીનાયાંન ગેતીયાંન મહેસ્ત, વ અમશાસ્પંદાંન અવારી હર મીનાઇ વેહે, પીશે મેહર વ શરોશ વ રશને રાસ્ત, પીશે આદર-ખુરેહ વ આદર-ગુશરપ વ આદર-ખુરજીન મેહર, વ પીશે ફરોહરે જરથોશત સ્પીતમાન, વ પીશે દીન વ રવાંને ખીશ, વ પીશે વેહાંન કે મદ્ એસ્તેદ્-~~દ~~ મનશની વ ગવશની વ કુનશની મન અજ અન્દર્જ ફરમાન પેદામખરી જાદ-ગોઇ હુમ-દાદસ્તાની (ફલાંન ખુદ ફલાંન) જાદહરા અજ હુમે ગુને વનાહી અવાખશ વ પશેમાંન પ પતેત હોમ. ~~દ~~ (તથુ વાર પઢે)

(કરદો ૨૩ મો) પ સે-ગવશની, પ સદ-ગવશની, પ હજાર-ગવશની, પ ખીવર-ગવશની, પ રાસ્તી-ઇ દીને વેહુ માજદયસ્નાંન એસ્ત, પ આંન દીન એસ્ત કે અહુરમજદ્ ખોદાય વ અમશાસ્પંદાંન ઑએ યશત-ફરોહરે જરથોશત સ્પીતમાન યાશત, વ જરથોશત ઑએ વીશ્તાસ્પ-શાહુ યાશત, વ વીશ્તાસ્પ-શાહુ ઑએ ફરજુસ્તર વ જામાસ્પ વ અસ્પંદીઆર યાશત, વ ઇશાંન ઑએ વેહાંને ગેતીયાંન યાશત, વ પ પદ્વંદ અશાઇ-આરા-સ્તાર આદરખાદ મારેસ્પંદાંન મદ્ પદશ પસાખત વ ખુખત અવર એસ્તાદ. (ફલાંન) ચ્ ય ઇન દીન એસ્તાદ વ અજશ ય ન વરદેદ્ પદશ વરદશની (ફલાંન) ન અજશ વરદશની (ફલાંન) ન વેહુ જીવશનીરા, ન વીશ જીવ-શનીરા, ન ખોદાય-ખાસ્તે, અશાઇ દુશારમરા; ન કજદ્ અગરશ સર પદશ યે શવીદ્ અજ ઇન દીન અવાજ ય ન એસ્તાદ. ચે તરસ-ઓમન્દ યેદ્ અજ ખીમ વ પજદ્ વ પાદ-ફરાહુ દુજખ્, વ પુર ઉમેદ્ યેદ્ પ મદને ઑએ આંને ફરુમ અહુઆંન અશોઆંન રોશાન ગરોથમાન હુમા-ખારેહુ. (ફલાંન) ઇન પતેતી પ ઇન મનશને ફરાજ કર્દ, કે અજશ ફરાજ પ કર્કે કરદન તોખશાતર યેદ્, વ અજ વનાહુ વીશ પરહેજીદ, કે કર્કે (ફલાંન) હસ્ત આંનચે કેશ તા રસ્તાખીજ તન પસીન ઑએ ખીશ રસીદ, હુમા વનાહુ વજરશનેરા, કર્કે અફજતયશનેરા, ઉમેદ્ પ મદને રસ્તાખીજ તન પસીન હુમ જમાંને અહુરમજદ્ વ અમશાસ્પંદાંન રા કર્દ વ કુનદ્ અજ ઇન દીન રા કે તા અંદર વકત વ જમાને ય વદી-રશની ગનામીના-ઇ દરવંદ કધઅદગાંન પુરમર્ગ વ અસ્તોવાદ વ વાએ વતર ઓશ દેહન યે બન્દેદ્, (ફલાંન) રા મનશને વ અવસ્પારેદ, કે જમાને પતેતી કરદન (ફલાંન) ન તવાનદ, અમશાસ્પંદાંન ઇન પતેતી ય ફરયાદ વ અધ્યાર-ઇ રવાંને (ફલાંન) રસાનન્દ વ અવસ્પારન્દ વ દેહન્દ, તા આંને (ફલાંન) રવાંન ય રોશાન જાએ રસદ વ તારીક જાએ ન રસદ. ગનામીના

દરવંદ કંઠઅદ્દગાંન રવાને (ફલાંન) ન આજ્ઞારદ વ ન મરોચીનદ, વ હર વનાહી કેશ અંદર ગેતી બ ન વજરદેહુ વ ઓશ વજરદન ન તવાન વ સેપોરીદ વ સેદાશ વજરદન વ સે બાર સર યુરીદન યુરસંદ હમદાદસ્તાં બેદ. લા-વગરીહા વ ખાહેરની (ફલાંન) અજ ઓએ અવરતર દાદાર અહુરમજદ પરવરતાર અવંજીદાર આમોરજીદાર કે માંન યજદાંન કામહા અદાજીદ ઓશદહીદ. પસ અજ (ફલાંન) હર કે રવાને દુશારમ રા પીશે રદી કે મદ એસ્તેદ. જદેહુ (ફલાંન) રા પ પતેત બેદ, વ (ફલાંન) પદશ હમદાદસ્તાં બેદ, તા ઓશાંન અહુરમજદ વ અમશાસ્પદાંન અવારી હર મીના-ઇ વેહુ બ ફરયાદ વ અધ્યાર-ઇ-રવાને (ફલાંન) રસન્દ, વ રવાને (ફલાંન) અજ બીમ વ પજદ વ પાદીમારે અહેરે-મન દરવંદ વ દીવાંન વ મદને બીમે દુજખ બ બુજનન્દ.

ઓશ બ ઇન મનશને ફરાજ ગેરફત હરવસ્પ હુમત વ હૂખત વ હુવરશત (ફલાંન) જદેહુરા પ મનશને વ ગવશને વ કુનશને. ઓશ પ ઇન મનશને અવાજ હેશત હરવસ્પ દુશમત વ દુજખજત વ દુજવરશત (ફલાંન) જદેહુરા અજ મનશને વ ગવશને વ કુનશને.

(બાજમાં પઢે) બે રસાદ મીના-ઇ ઇન પતેતી દીવાર સખત રોઇન બે-આયદ ચનદાંન કે જમીન-પાણના વ કોહુ-બાલા વ આસ્માન-જીવા, વ દરે-દુજખ અવીર વ સખત બે બન્દાદ, વ રાહે બેહેશત કોશાદે દારાદ, વ રાહે આને ફેશુમ અહુઆંન અશોઆંન રોશન ગરોથમાં હમા-ખારેહુ, તા રવાને (ફલાંન) બા રવાને અશોઆંન સરે ચીન્વદ પુલ બોક્તેર્ગી વ ખાર વ આસાન બે વદીરાદ! સરોશ અશો પીરોજગર યાર વ પાદાર વ નેગેહુદાર વ ગોશદાર પાના વ પાસ્આને રવાને (ફલાંન) બાદ! વનાહુ વજરશને વ ફેરફે-અફૂજયશને વ પાકી ઇ-તન વ અશોઇ-ઇ-રવાન (ફલાંન) બાદ! (પ્રગટ પઢવું) યથા અહુ વઇચ્યો (૨).

યસ્નેમ્ય વહુમ્મ્ય અઓજસ્ય જવરેય આક્રીનામિ, સ્તઓપહે અબ્યેહે, તપમહે, તનુ-માંથહે, દરપિ-દઓશ, આહુધર્યેહે. અષમ વૉહુ (૧).

હુજંધરેમ અએષજનાંમ, અએવરે અએષજનાંમ; હુજંધરેમ અએષજનાંમ, અએવરે અએષજનાંમ; હુજંધરેમ અએષજનાંમ, અએવરે અએષજનાંમ. અષમ વૉહુ (૧).

જસ મે અવંધહે મજદ, જસ મે અવંધહે મજદ, જસ મે અવંધહે મજદ. અમહે હુતાશતહે હુરઓદહે, વરેધંનહે અહુરદાતહે, વન-

ઈન્ત્યાઓસ્ય ઉપરતાતો. થ્વાપહુ ખદાતહે, જરવાનહે અકરનહે, જરવાનહે ફરેધો-ખદાતહે. અર્થમ વૉહુ (૧).

પતેત ધરાની રવાનની નૈયતનો સાર.—(એનો સાર, પતેત પશેમાનીના રવાનની નૈયતેના સારને મળતોજ છે.)

ગુજરાતીનાં યાદને માટે ભણવાનો કરદો.^૧

૫ નામે યજ્ઞદાન અહુરમજ્દ ખોદાએ અવજ્ઞની. ગારજે ખોરેહુ અવજ્ઞયાહ; અરદાફર્વશ ખેરસાહ. અજ હુમા ગુનાહુ પતેત પશેમાનુમ; અજ હર્વસ્તીન્ દુશ્મત્ દુજ્ઞાન્ત દુજ્ઞવર્શત, મેમ ૫ ગેતી મનીહ, ઑએમ ગૌફત, ઑએમ કર્દ, ઑએમ જસ્ત, ઑએમ યૂન યૂદ અસ્તેદ, અજ આન્ ગુનાહુ મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાની ગેતી મીનોઆની, ઑખે અવાખ્શ પશેમાન્, ૫ સે ગવશની ૫ પતેત હોમ. દનઑાથ અહુરહે મજ્દાઑા, તરોધદીતે અંધરહે મધન્યેઉશ; હુધથ્વાવર્શતાંમ હ્યત વસ્ના ફરેપોત્તેમ, સ્તઑામિ અર્થમ; અર્થમ વૉહુ (૩).

ફવરાને મજ્દદયસ્નો જરથુશત્રિશ વીદઑેવો અહુર-ત્કઑેવો (જે ગેહ હોય તે પટે) ફસસ્તયઑેય. અહુરહે મજ્દાઑા રઑેવતો ખરેન્ધઉહતો, અઑેષનાંમ રેપેન્તાનાંમ, અપઑાનાંમ ફવષિનાંમ ઉધિનાંમ અધવિથુસ્નાંમ પઑાધથ્વો-ત્કઑેષનાંમ ફવષિનાંમ, નયાનજ્દિશ્તનાંમ ફવષિનાંમ, દનઑાથ યસ્નાધય વહ્માધય દનઑાથાધય ફસસ્તયઑેય, યથા અહુ વધથ્વો જઑાતા ફા મે ઝૂતે, અથા રતુશ અષાત્થિત હુય ફા અપવ વીધ્વાઑા ઝૂઑાતૂ. અહુરેમ મજ્દાંમ રઑેવન્તેમ ખરેન્ધઉહન્તેમ યજ્ઞ-મધદે; અઑેષા રેપેન્તા હુધાઑાધહો યજ્ઞમધદે.

અષાડિનાંમ વંધઉડીશ સૂરાઑા રેપેન્તાઑા ફવષયો સ્તઑામિ જળ-યેમિ ઉકૂયેમિ. યજ્ઞમધદે ન્માન્યાઑા વીસ્યાઑા જન્તુમાઑા દપ્પુમાઑા જરથુશતેત્તેમાઑા. વીરપનાંમય આઑાધહાંમ પઑાધથ્વનાંમ ફવષિનાંમ

૧. યાને સતુમનો કરદો. યજ્ઞશનેનો ૨૬ મો હા સતુમના કરદા તરીકે ભણવામાં આવે છે. તેમાં શરૂઆતના દીખાયા પછી આવતા 'સ્તઑામિ' (હું) સ્તુતિ કરે છું) શબ્દ ઉપરથી એને સતુમનો કરદો કહે છે. ત્યારે એનો અર્થ એમાં વપરાતાં નામોની સ્તુતિનું જણાવ.

ઇષ યજ્ઞમધદે ક્વષીમ અવામ યામ આદુરહે મજદાઓ, મજિશતામચ વહિશતામચ, સચેશતામચ પ્રચોજદિશતામચ પ્રથિવશતામચ હુકરેપ્તમાં-મચ, અષાત્ અપનાતેમાંમચ.

અષાઉનામ વંધઉહીશ સૂરાઓ સ્પેન્તાઓ ક્વષયો યજ્ઞમધદે; યાઓ અમેષનામ સ્પેન્તાનામ, ક્ષએતનામ વેરેજિ-દાઇશનામ, ખેરેજતામ અઇ-વ્યામનામ, તખમનામ આહુઇશનામ, યોઇ અમધ્યેજંધહે અષવનો. પચોઇશનામ હએષનામ પચોઇશનામ સાસ્નો-ગૂષામ, ઇષ અષઓનામ અષઓનાનામચ અહૂમચ દએનામચ ખઓધસય ઉવાનમચ ક્વષીમચ યજ્ઞમધદે, યોઇ અષાઇ વઓનરે, ગેઉશ હુધાઓધહે ઉવાનમ યજ્ઞમધદે.

યોઇ અષાઇ વઓનરે. ગયેહે મરેન્નો અષઓનો ક્વષીમ યજ્ઞમધદે. જરથુશ્ટ્રહે સિપતામહે ઇષ અષઓનો અષીમચ ક્વષીમચ યજ્ઞમધદે. ક્વોઇશ વીશ્તાસ્પહે અષઓનો ક્વષીમ યજ્ઞમધદે. ઇસત-વાસ્ટહે જર-થુશ્ટ્રોઇશ અષઓનો ક્વષીમ યજ્ઞમધદે. નખાનજદિશનામ ઇષ અષ-ઓનામ અષઓનાનામચ અહૂમચ દએનામચ ખઓધસય ઉવાનમચ ક્વષીમચ યજ્ઞમધદે, યોઇ અષાઇ વઓનરે; મત્ વીસ્પાખ્યો અષઓ-નિખ્યો ક્વષિખ્યો, યાઓ ઇરીરિથુષામ અષઓનામ, યાઓસય જવ-ન્તામ અષઓનામ, યાઓસય નરામ અજતનામ ક્ષો-ચરેશ્નામ સઓખ્યન્તામ.

ઇષ ઇરિસ્તનામ ઉવાનો યજ્ઞમધદે, યાઓ અષઓનામ ક્વષયો. વીસ્પનામ અહૂમચ નખાને નખાનજદિશનામ પર-ઇરિસ્તનામ અએથ્ર-પ્હતિનામ અએથ્રશ્યનામ નરામ નાઇરિનામ ઇષ અષઓનામ અષઓ-નાનામ ક્વષયો યજ્ઞમધદે. વીસ્પનામ અએથ્રપ્હતિનામ અષઓનામ ક્વષયો યજ્ઞમધદે. વિસ્પનામ અએથ્રશ્યનામ અષઓનામ ક્વષયો યજ્ઞ-મધદે. વીસ્પનામ નરામ અષઓનામ ક્વષયો યજ્ઞમધદે. વીસ્પનામ નાઇરિનામ અષઓનાનામ ક્વષયો યજ્ઞમધદે.

વીસ્પનામ અપેરેનાયુકનામ દહો-કરેતનામ અષઓનામ ક્વષયો યજ્ઞમધદે. આદપ્પયુનામચ અષઓનામ ક્વષયો યજ્ઞમધદે. ઉજદપ્પયુનામચ અષઓનામ ક્વષયો યજ્ઞમધદે. નરામચ અષઓનામ ક્વષયો યજ્ઞમધદે. નાઇરિનામચ અષઓનાનામ ક્વષયો યજ્ઞમધદે. વીસ્પાઓ અષાઉનામ વંધઉહીશ સૂરાઓ સ્પેન્તાઓ ક્વષયો યજ્ઞમધદે, યાઓ હુચ ગયાત્ મરેન્નત્ આ સઓખ્યન્તાત્ વેરેશ્નત્.

(બાળમાં પઠે) હુમત હુમત હુમત; હુમનશની, હુમવશની, હુ-
કુનશની, ધન કુમન અર્ધાકર્ષણ યેરસાદ, નીરંગ પીરોજગર બાદ;
બોરેહ બેહ દીને માજદયસ્તાન રવા બાદ અંદર હુકુતે કેશવર. નામ ચેશતી
આદર અંદર કામ બાદ; હુસ્ત શેહેરસ્તાન અંદર (જે શેહેરમાં પઠે તે
શેહેરનું નામ આગે ઠેકાણે લેવું). શેહેરસ્તાન પોરી શીરોજી શાદી આ
રામશની, રવાન બોરેહ બોજસ્તેહ અવજૂન બાદ, અવજૂનતર બાદ,
બોરેહ બોજસ્તે બાદ; ધન કુમન અર્ધાકર્ષણ યેરસાદ, કેરા ગાહ
રોજ શેહેરીઆરી બેશ યજશને કરેહ હોમ, દરેન યશ્તે હોમ, મ્યજદ
હુમીરાએનેમ થો કરેહહા પ ગંજે દાદાર અહુરમજદ રયોમંદ બોરેહ-
મંદ અમેશાસ્પદાન યેરસાદ. અઓજ જોર નીર તગી અમાવંદી
પીરોજગરી ધન કુમન અર્ધાકર્ષણ યેરસાદ. અજ હુમા પદીરકૂતાર
બાદ. એમારા પનાહી કરેદાર નીકી અંદાખતાર, અનાધ પેત્યાર દૂર
અવાજદાશતાર, અયાકૂત ખાલુ બાદ. કેરા દિગર મ્યજદ હુજર મંદ
મ્યજદ સાએમ સાખતમ એમારા કમરંજતર આસાનતર અધની કર્દ
યક્ અજ મા હુજર પદીરકૂતાર બાદ. નામ ચેશતી અનુશેહ રવાન
રવાની ~~જે~~ (જેની નંયતે પઠે તેનું નામ આગે જગાએ લેવું) અએદર યાદ
બાદ અનુશેહ રવાન રવાની.

જરૂરોશ્ત સપિતમાન અશો ફરોહર અએદર યાદ બાદ અનુશેહ.
રવાન રવાની. ગુશ્તારપ શાહ લોહોરાસ્પ શાહ અએદર યાદ બાદ અનુ-
શેહ રવાન રવાની. જમાસ્પ હુબૂખ અએદર યાદ બાદ અનુશેહ રવાન
રવાની. અર્ધાએ વીરાકુ અર્ધાકર્ષણ અએદર યાદ બાદ અનુશેહ રવાન
રવાની. આદરબાદ મારાસ્પંદ અએદર યાદ બાદ અનુશેહ રવાન રવાની.
મુખેદ શાપુર મુખેદ શેહેરીઆર અએદર યાદ બાદ અનુશેહ રવાન
રવાની. મુખેદ હોરમજદીઆર એર્વંદ રામ્યાર અએદર યાદ બાદ અનુ-
શેહ રવાન રવાની. મુખેદ નંચોસંગ ધવલ અએદર યાદ બાદ અનુશેહ
રવાન રવાની. હુમા કર્ષણ અશોઆન અએદર યાદ બાદ અનુશેહ રવાન
રવાની. નામ ચેશતી અનુશેહ રવાન રવાની ~~જે~~ (જેની નંયતે પઠે તેનું
નામ આગે જગાએ લેવું). હુમા કર્ષણ અશોઆન અએદર યાદ બાદ;
ફર્માએશને ~~જે~~ (જે શખ્સ બાલકોનું ફરમાવે તેનું નામ લેવું.) માજદયસ્તી
યેરસાદ.

હુમાફર્વશ અશોઆમાં યો કરદેહા ચેહાફમ દેહુમ સીરોજ સાલ્
રોજ, અજ ગયોમર્દ અંદા સોશયોસ્ અએદર યાદ આદ. હસ્તાંન બૂદાંન
બેદાંન જાદાંન અજાદાંન, આદેહી ઉજદેહી, દહુમે નર નારીફ અવર-
નાએ પુરનાએ, હર કે અવર ધન જમીન પેરી બેહુદીની ગુદારાંન શુદ
અસ્ત, હુમા ફવશ અશોઆમાં, યો કરદેહા અજ ગયોમર્દ અંદા સોશયોસ્
અએદર યાદ આદ કે ધન માન વીસ્ જાંદ હેલુ રસ્તા ગુજસ્તેલુ અંદ,
હુમા ફર્વશ અશોઆમાં યો કરદેહા અજ ગયોમર્દ અંદા સોશયોસ્-અએ-
દર યાદ આદ. અશોઆમાં ફર્વશ ચીરાંન, ફર્વશ અવર વીજાન, ફર્વશ
પીરોજગરાંન, ફર્વશ પોસ્થોદકેશાંન, ફર્વશ નખાનજદેશતાંન, ફર્વશ
ફર્વષયો, હુમાયો કરદેહા અજ ગયોમર્દ અંદા સોશયોસ્ અએદર યાદ
આદ. રવાંને પેદરાંન માદરાંન જદેગાંન ન્યાગાંન ફરજાંન પએવંદાંન
પરસ્તારાંન નખાનજદેશતાંન, ફર્વશ અશોઆમાં, યો કરદેહા અજ ગયો-
મર્દ અંદા સોશયોશ અએદર યાદ આદ. હુમા અથોરનાંન, હુમા રથેશતા-
રાંન, હુમા વાસ્તયોશાંન, હુમા હુતોક્ષાંન, હુમા ફર્વશ અશોઆમાં,
હુમા યો કરદેહા અજ ગયોમર્દ અંદા સોશયોસ્ અએદર યાદ આદ;
હુમા ફર્વશ અશોઆમાં હફતે કેશવર જમીન, અજાંહે, સવહે, કદદફૂશ,
વીદદફૂશ, વોઉર-અરશત, વોઉર-જરેશત, ખનરસ ખામી, કંગદેજ અશો-
આંન વજમ કરદાંન ગંજમાથા, ફર્વશ અશોઆમાં હુમા યો કરદેહા અજ
ગયોમર્દ અંદા સોશયોસ્ અએદર યાદ આદ. ગોરજે ખોરેલુ અવજાયાદ
ધન ફુમન અર્દાફર્વશ બેરસાદ. નામચેશતી અનોશોલુ રવાંન રવાંની.
❧ (જેની નૈયતે પદે તેનું નામ આએ જગાએ લેવું) અએદર યાદ આદ
અનોશોલુ રવાંન રવાંની; હુમા ફર્વશ અશોઆમાં અએદર યાદ આદ;
ફર્માએશને ❧ (જે શખ્શ બાણવાનું ફરમાવે તેનું નામ લેવું.) માજદયરની
બેરસાદ. હુમ-કેરફેલુ હુમાં વેહાંને હફતે કેશવર જમીન બેરસાદ. અજ હુમા
ગુનાલુ પતેલ પશેમાનૂમ પ પતેલ હોમ.

(પ્રગટ પદે) વીરપાઓ ફવષયો અપાઉનાંમ યજમધદ; અપાઉનાંમ
વંધઉહીશ સૂરાઓ રપેંન્તાઓ ફવષયો યજમધદ. વીરપે અપવનો યજત
યજમધદ.

❧ (હાવન ગેહમાં તેમજ બીજી હાવનમાં નીચે મુજબ બાણે):—

હાવનીમ પઘતિ રતૂમ, સાવંધહુએમ વીસીમય પઘતિ રતૂમ.

❧ (જે રપિથ્વન ગેહ હોય તો નીચે મુજબ ભણે) :—

રપિથ્વિનંમ પઠતિ રતૂમ, ક્રાદત્-ક્રપાઉમ જન્તુમંમય પઠતિ રતૂમ.

❧ (જે ઉજરન ગેહ હોય તો નીચે મુજબ ભણે) :—

ઉજયેધરિનંમ પઠતિ રતૂમ, ક્રાદત્-વીરંમ દ્વયુમંમય પઠતિ રતૂમ.

❧ (જે અધવિચ્છ્રેમ ગેહ હોય તો નીચે મુજબ ભણે) :—

અધવિચ્છ્રેમંમ અધભિગાધમ પઠતિ રતૂમ, ક્રાદત્-વીરપાંમ-હુજ્યા-તીમ જરથુશ્ત્રેતંમંમય પઠતિ રતૂમ.

❧ (જે ઉશહેન ગેહ હોય તો નીચે મુજબ ભણે) :—

ઉષહિનંમ પઠતિ રતૂમ, ઔરેજીમ ન્માનીમય પઠતિ રતૂમ.

યેંધ્રહે હાતાંમ આઅત્ યેસ્ને પઠતિ વંધ્રહે, મજ્જદાઅં અહુરે વએથા અપાત્ હયા, યાઅંધ્રહાંમયા તાંસયા તાઅંસયા યજમધદે.

(બાજમાં પઢે.) અહુરમજ્જદ ખોદાએ, અવજ્જનીએ મરદુમ, મરદુમ સર્દગાંન્ હમા સર્દગાંન્, હમખાયસ્તે વેહાંન્, આએમ યેહેદીન્ માજ્જ-દયસ્નાંન્ આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ્; અએદૂન્ ખાદ્. (પ્રગટ પઢે.) યથા અહુ વધસ્યો (૨).

યસ્નંમય વહ્નંમય અઅંજસય જવરંય આક્રીનામિ, અહુરહે મજ્જ-દાઅં રએવતો ખરંધંધઉહતો, અમેષનાંમ રપેન્તાનાંમ. અપઅનાંમ ક્રવ-પિનાંમ ઉધનાંમ અધવિચ્છ્રનાંમ, પઅંધસ્યો-ત્કએષનાંમ ક્રવપિનાંમ, નખા-નજદિશ્તનાંમ ક્રવપિનાંમ. અપંમ વૉહુ (૧).

❧ અહ્માધ રએશય; હજંધરંમ; જસ મે અવંધહે મજ્જદ; કરેદેહુ મોજ્જદ.

ગુજરાતીની યાદને માટે ભણવાના કરદાનો સાર.—વૃદ્ધિ કરનાર દાદાર અહુરમઝદનું નામ લઇને હું બંદગી શરૂ કરું છું. તેનો ખોરેહ તથા પ્રતાપ જ્ઞાદા થાઓ! અશો લોકોનાં ફરોહરો (આત્માની રાહબરી કરનારી શક્તિ) આ ભણતર આગળ પહોંચો! તમામ ગુનાહો માટે હું પશ્ચાતાપ કરું છું. સર્વે ભુગ્ન વિચાર, ભુગ્ન વચન અને ભુગ્ન કામને માટે હું મનશની, ગવશની અને કુનશનીથી પસ્તાવો કરું છું.

અશો લોકોના ભલાં, બહાદુર, વૃદ્ધિ કરનારાં ફરોહરોને હું વખાણું છું, હું ખોલાવું છું, અને યાદ કરું છું. તમામ ફરોહરોમાંથી સૌથી પહેલાં દાદાર અહુરમઝદનું ફરોહર, જે સર્વેથી મહાન, સર્વેથી સરસ, સર્વેથી શ્રેષ્ઠ, ધણું જ નોરાવર. અક્ષલમંદ, સવાબકાર, તથા અશોધમાં સૌથી ચઢીયાતું, તેને અહિંયા હમો આરાધીયે છીયો.

બુલંદ દરજ્જાના, હકુમત કરનારા, મદદે પહોંચનારા, અમર અમશાસ્પદોનાં ફરોહરોને હમો આરાધીયે છીયે. પેગમ્બર અશો જરથોસ્તની આગમજના ખોદાઈ રાહપર ચાલનારાં નર નારીઓ, જેઓએ અશોષને ખાતર જેહમત ઉઠાવી હતી, તેઓનાં ફરોહરોને હમો આરાધીયે છીયે.

ગયોમર્દના, સ્પીતમાન જરથોસ્તના, ક્રએ ગુશતારપના, એસદવાસ્તરના (જરથોસ્તનો દીકરો) જેઓએ અશોષને ખાતર જેહમત લીધી હતી, તેઓનાં ફરોહરોને હમો આરાધીયે છીયે. ગુજરી ગયલાં અશો માણસોનાં, જીવતાં તથા હવે પછી જનમ લેનારાં અશો માણસોનાં, તેમજ રસ્તાખેજ કરનારા શોબ્યોસનાં ફરોહરોને હમો આરાધીયે છીયે. ગયોમર્દથી શોબ્યોસ સુધીનાં તમામ અશો નર નારીઓનાં ફરોહરોને હમો આરાધીયે છીયે.

નેક વિચાર, નેક વચન, અને નેક કામથી હું જે ક્રિયા કરું છું, તે અશો ફરોહરોને પહોંચે! એ કામ બરાબર પાર ઉતરે! ભડી માઝદયસ્તી દીનનો પ્રાપ્ત તમામ હકત કેશવરમાં ફેલાજે! આ શહેરનાં લોકોને ક્તોહ તથા સુખ પહોંચજે! જે ગુજરેલાંની નૈયતે હું ક્રિયા કરું છું, તેને હું યાદ કરું છું. સ્પીતમાન જરથોસ્તનાં, એસદવાસ્તરનાં, લોદરાસ્પના દીકરા પાદશાહ ગુશતારપનાં, જામાસ્પ હકીમનાં, અર્દાવિરાફનાં, આદરબાદ મારાસ્પંદનાં, મોખેદો શાપુર, શહેરીયાર, હોરમજદયાર, અને નેરીયોસંઝ ધવલનાં અને એરવદ રામીયારનાં બહેશતી રવાનોની આ ઠેકાણે હું યાદ કરું છું. એ ક્રિયા કરવાને ફરમાવનારને સવાબનો હિસ્સો પહોંચે! મા, બાપ, વડા, ફરજંદો, સર્ગાં વહાલાંના રવાનોને હું અહિયાં યાદ કરું છું. આ ક્રિયા કરવાને ફરમાવનારને દુનિયાના તમામ ભલાંઓના સવાબમાં હિસ્સો મળજે!

ॐ═══════════ॐ
 ॐ નમસ્કાર ચૈરાગનો. ॐ
 ॐ═══════════ॐ

૫ નામે યજ્ઞદાંન અહુરમજ્દ ખોદાએ અવજૂની ગોરજે ખોરેહ અવજનયાહ; આતશ દાદગાહ આદર ફરાં અજ હમા ગુનાહ પતેત પશેમાનુમ; અજ હર્વસ્તીન દુશ્મત દુજૂખત દુશ્વરશ્ત, મેમ ૫ ગેતી મનીદ; ઑએમ ગોકૂત, ઑએમ કર્દ, ઑએમ જસ્ત, ઑએમ યુન બુદ્ધ અસ્તેદ. અજ આંન ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાંની ગેતી મીનાઆંની, ઑએ અવાજશ પશેમાન ૫ સે ગવશની ૫ પતેત હોમ. ૬ દનઆથ અહુરહે મજદાઓ; (સર નમાવતાં ભણવું.) નેમસેતે આતશ મજદાઓ અહુરહે હુધાઓ મજિશત યજ્ઞત. અર્ષેમ વોહૂ (૧). (ત્રણ વાર પઢે).

અહ્માધ રએશય; હુજાંધરેમ; જસ મે અવંધહે મજદ; કરે
કેલ મોજદ.

નમસ્કાર ચેરાગ તથા આતશનો સાર.—ખુશાલ રહો, ઓ અહુરમઝદ !
અહુરમઝદના સૌથી મોટા યજ્ઞ આતશ ! હું તુને નમું છું.

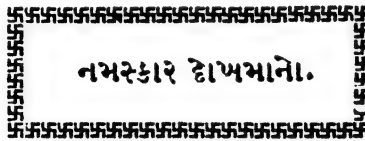
વૃદ્ધિ કરનાર તમામ ખલકતના સાહેબ અહુરમઝદનું નામ લઈને (હું બંદગી
કરું છું.)

પ્રતાપી આતશ દાદગાહના આતશનું ખોરેહ જ્યાદા થાયો !

અજ હમા ગુનાહ પતેત પશેમાનુમ. અષાઉનાંમ વંધઉહીશ
સૂરાઓ રપેન્તાઓ દ્રવપયો યજ્ઞમઝદે. અષઓને અષમ વોહૂ (૧). (ત્રણ
વાર પઢે) અહ્માધ રએશય; હુજાંધરેમ; જસ મે અવંધહે મજદ;
કેરેકેલ મોજદ.

નમસ્કાર મુકતાદનો સાર.—તમામ ગુનાહ માટે હું પશ્ચાતાપ કરું છું. અશો
લોકોનાં ભલાં, બહાદુર, વૃદ્ધિ કરનારાં ફરોહરોને હમે યાદ કયે છીયે.

અજ હમા ગુનાહ પતેત પશેમાનુમ. નમસંન્તે ધંધ ધરિસ્ત-
નાંમ ઉરવાંનો યજ્ઞમઝદે યાઓ અષઓનાંમ દ્રવપયો. અષઓને અષમ
વોહૂ (૧). (૩ વાર પઢે) અહ્માધ રએશય; હુજાંધરેમ; જસ મે
અવંધહે મજદ; કેરેકેલ મોજદ.

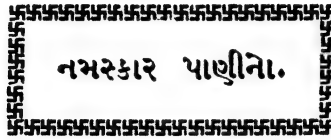
નમસ્કાર દોખમાનો સાર.—તમામ ગુનાહ માટે હું પશ્ચાતાપ કરું છું.
અશો લોકોનાં ફરોહરોવાળાં ગુજરી ગયલાંઓનાં રવાનોને હમે યાદ કયે છીયે.

૧. મુકતાદ શબ્દ દસ્તુર નેરીયોસંગ ધવલે વાપરેલો જણાય છે. એવલે વાપરેલા 'મુકતા-
ત્મન' શબ્દ, જેનો અર્થ મુક્તિ અથવા છુટકારો પામેલો આત્મા થાય છે, તે ઉપરથી મુકતાદ
બોલ નીકળ્યો છે.

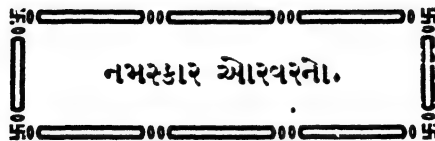
અથ હમા ગુનાહ પતેત પશેમાનુમ. વીરપાઓ ગરથો અપ-
ખાથાઓ પોઉર-ખાથાઓ મજદ્ધાત અપવન અપહે રતવો ચજમધદ.
અર્ષમ વોહુ (૧). (ત્રણ વાર પઢે.) અહ્યાધ રએશય; હજ'ધરેમ;
જસ મે અવ'ધહે મજદ; કરેદેહ મોજદ.

નમસ્કાર પરવતનો સાર.—તમામ ગુનાહ માટે હું પશ્ચાતાપ કરું છું. અહુ-
રમજ્ઞના પેદા કીધેલા તમામ પવિત્ર પહાડોને હમે યાદ કર્યે છીયે.

અથ હમા ગુનાહ પતેત પશેમાનુમ. (સર નમાવતાં ભણવું.)
નમસો-તે અપાઉમ સંવિશેતે અરેદિ સૂર અનાહિતે અપઓને અર્ષમ
વોહુ (૧). (૩ વાર પઢે.) અહ્યાધય રએશય; હજ'ધરેમ; જસ મે
અવ'ધહે મજદ; કરેદેહ મોજદ.

નમસ્કાર પાણીનો સાર.—તમામ ગુનાહ માટે હું પશ્ચાતાપ કરું છું. અએ
પાક, નિર્મળ, અરદ્ધીસુર! હમે તમને નમસ્કાર કર્યે છીયે.

અથ હમા ગુનાહ પતેત પશેમાનુમ. (સર નમાવતાં ભણવું.) નમે
ઉર્વરયાઓ વંધહુયાઓ મજદ્ધાતયાઓ અપઓન્યાઓ. અર્ષમ વોહુ (૧).
(૩ વાર પઢે.) અહ્યાધય રએશય; હજ'ધરેમ; જસ મે અવ'ધહે
મજદ; કરેદેહ મોજદ.

નમસ્કાર ઓરવરનો સાર.—તમામ ગુનાહ માટે હું પશ્ચાતાપ કરું છું. અહુ-
રમજ્ઞના પેદા કીધેલાં ભલા અડપાનને હમે યાદ કર્યે છીયે.

બાળ^૧ અષ્ટમ વોલ્યુમ ૧૨૦૦ પઠવાની.

જે (એ બાળ કુરવરદેગાનના પહેલા પાંચ દહાડા યાને રોજ ૨૬ મો માહ ૧૨ માંથી તે રોજ ૩૦ મો માહ ૧૨ સુધી બણવી.)

૫ નામે ચરદાનં અહુરમજદ જોદાએ અવજ્ઞની, ગારજે ખોરેહ અવજ્ઞયાદ; અરદાફર્શ ખેરસાદ. અજ હુમા ગુનાહ પતેત પશેમાનુમ; અજ હર્વસ્તીન દુશમત દુજૂપ્ત દુજવરશ; મેમ ૫ ગેતી મનીદ, ઑએમ ગોફત, ઑએમ કદ, ઑએમ જસ્ત, ઑએમ બૂન બૂદ એસ્તેદ. અજ આંન ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાની ગેતી મીનોઆની, ઑએ અવાજશ પશેમાન ૫ સે ગવશની ૫ પતેત હોમ. કનઑાથ અહુરહે મજદાઑા; તરોધદીતે અંધરહે મન્યેઉશ; હુધ-થ્યાવરશતાંમ હ્યત વસ્ના ફરષોતેમેમ; સ્તઑામિ અષેમ. અષેમ વોહુ (૩).

કુવરાને મજદયસ્નો જરથુશત્રિશ વીદએવો અહુર-હઑએષો, (જે જે હોય તે પઢે.) કસસ્તયએય. અહુરહે મજદાઑા રએવતો ખરેનંધઉહુતો, અમેષનાંમ સપેન્તાનાંમ. અષઑાનાંમ કવષિનાંમ ઉધનાંમ અધવિથૂરનાંમ, પઑાધસ્યો-હઑએષનાંમ કવષિનાંમ, નખાનજદિશ્તનાંમ^૨ કવષિનાંમ, કન-ઑાથ યસ્નાધ્ય વહાધ્ય કનઑાથાધ્ય કસસ્તયએય, યથા અહુ વધસ્યો-જઑાતા ક્રા મે ઝૂતે, અથા રતુશ અષાતચિત્ હ્યત ક્રા અષવ વીદ-વાઑા ઝઑાતૂ. અહુરેમ મજદાંમ રએવન્તેમ ખરેનંધઉહુતેમ યજમ-ધદે; અમેષા સપેન્તા હુક્ષા હુધાઑાધહો યજમધદે; અષઑાનાંમ વંધ-ઉહીશ સૂરાઑા સપેન્તાઑા કવષયો યજમધદે.

જે (આએ ઠેકાણે અષેમ વોહુ ૧૨૦૦ પઠી જવી.)

(બાળમાં પઢે.) અહુરમજદ જોદાએ! અવજ્ઞનીએ મરદુમ, મરદુમ સર્દગાંન હુમા સર્દગાંન, હુમખાયસ્તે વેહાંન! ઑએમ ખેહેદીન માજ-દસ્નાન આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ અએદૂન બાદ! (પ્રગટ પઢે.) યથા અહુ વધસ્યો (૨).

૧. બાળ શબ્દ અવસ્તા 'વય', એટલે બોલવું ઉપરથી નીકળ્યો છે. ત્યારે બાળનો અર્થ, જે જોદાને યાદ કરવા સખુન બોલીયે છાયે, તેમ મરનારની નૈયતે તેના રવાનને ખુશનુદ કરવા સખુન ઓચરવા થાય છે, અને તેમ કરી તે મરનારની બાલી દુવા આપણે મેળવ્યે છાયે.

૨. નખાનઝદિશ્તાન-એટલે ધણુંજ નજદીકનું, તે ઉપરથી પેગમ્બર જરતોસ્તની દીન કથુલ રાખનાર-પાળનાર, અથવા જરતોસ્તી ધર્મમાં જનમ પામનાર.

યરનેમય વહ્નમય, અર્ચ્યોજસ્ય જવર્ય આક્રિનામિ, અહુરહે મજ-
દાઓ રચેવતો ખરેનંધઉહતો, અમેષનાંમ રપેન્તાનાંમ, અપર્ચોનાંમ ક્રવ-
ષિનાંમ ઉધનાંમ અધવિથૂરનાંમ, પર્ચોધર્યો-ત્કએષનાંમ ક્રવષિનાંમ,
નબ્ધાનજદિશ્તનાંમ ક્રવષિનાંમ. અર્ષેમ વોહૂ (૧).

અહ્યાધ રચેશય; હુર્ધર્ધેમ; જસ મે અવંધહે મજદ; કૈરેહૂ મોજદ.

બાળ અર્ષેમ વોહૂ ૧૨૦૦ પઠવાનીનો સાર.—દાદાર અહુરમઝદનું નામ લખને હું બંદગી શરૂ કરું છું. અહુરમઝદનો ખોરેહ ન્યાદા થાઓ ! અશો લોકોના ફરોહરો મારી મદદે પહોંચો ! તમામ ગુનાહો માટે હું પશ્ચાતાપ કરું છું. અહુરમઝદ અશુનદ રહે ! અહેરેમન તુટેલો થાય ! રાસ્તીના કામ કરનારાઓની ખાહેશ ધણીજ અશુલં છે. દાદાર અહુરમઝદની, અમશાસ્પદોની, અશો લોકોના ફરોહરોની આરાધના કરવાને જોતી મારી આગળ યથા અહુ વધર્યો પડે ! અહુરમઝદને, અમશાસ્પદોને, અને અશો લોકોના ફરોહરોને હમે યાદ કર્યે છીયે.

બાળ યથા અહુ વધર્યો ૧૨૦૦ પઠવાની.

(એ બાળ ગાથા ગાહામબારના પાંચ દાહાડા લખવી).

પ નામે યજ્ઞદાંન અહુરમજદ ખોદાએ અવજ્ઞની, ગોરજે ખોરેહ અવજતયાદ; ગેહ ગાથાખ્યો અહુનવદ ગેહ, ઉશતવદ ગેહ, રપેન્તોમદ ગેહ, વોહૂ-ક્ષત્ર ગેહ, વહિશ્તોધશ્ત ગેહ, ગેહ ગાથાખ્યો, અર્દાફર્વશ ઍરસાદ. અજ્ઞ હુમા ગુનાહ પતેત પશેમાનુમ; અજ્ઞ હુર્વસ્તીન દુશ્મત દુજ્ઞાત દુજવરશ્ત, મૈમ પ ગેતી મનીદ, ઑએમ ગોફત, ઑએમ કર્દ, ઑએમ જસ્ત, ઑએમ ધૂન ધૂદ ઍસ્તેદ. અજ્ઞ આંન ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાંની ગેતી મીનાઆંની, ઑએ અવાજશ પશેમાન પ સે ગવશની પ પતેત હોમ. કનઑાથ અહુરહે મજદાઑા, તરોધદીને અંધરહે મધન્યેકિશ; હુધ્યાવરશ્તાંમ દ્યત વસ્ના રેષોત્તમેમ; સ્તઑામિ અર્ષેમ. અર્ષેમ વોહૂ (૩). ક્રવરાને મજદયસ્નો જરથુશત્રિશ વીદએવો અહુર-ત્કએષો (જે ગેહ હોય તે પડે) કસસ્તયએય.

અહુરહે મજદાઑા રચેવતો ખરેનંધઉહતો, અમેષનાંમ રપેન્તાનાંમ, ગાથાખ્યો રપેન્તાખ્યો રતુક્ષત્રાખ્યો અપર્ચોનિખ્યો, અહુનવધત્યાઑા ગાથ-

યાઓ, ઉશત-વધત્યાઓ ગાથયાઓ, રપેન્તા-મધન્યેઉશ ગાથયાઓ, વોહુ-ક્ષથયાઓ ગાથયાઓ, વહિશ્તોઘશ્તોઘશ ગાથયાઓ, અપઓનાંમ ક્વપિનાંમ ઉઘનાંમ અધવિથૂરનાંમ, પઓઘર્યો-લ્કએષનાંમ ક્વપિનાંમ, નખા-નજદિશ્તનાંમ ક્વપિનાંમ, કનઓથ યરનાઘચ વહ્નાઘચ કનઓથાઘચ કસસ્તયએચ, યથા અહુ વધર્યો જઓતા કા મે ઝૂતે, અથા રતૂશ અપાતચિત હચ કા અપવ વીદવાઓ ઝઓતૂ.

અહુરંમ મજદાંમ રએવન્તેમ ખરેનંઘઉહુન્તેમ યજમઘદે; અમેષા રપેન્તા હુક્ષથા હુધાઓઘહો યજમઘદે; ગાથાઓ રપેન્તાઓ રતુક્ષથાઓ અપઓનીશ યજમઘદે; અહુનવધતીમ ગાથાંમ અપઓનીમ અપહે રતૂમ યજમઘદે; ઉશતવધતીમ ગાથાંમ અપઓનીમ અપહે રતૂમ યજમઘદે; રપેન્તા-મધન્યૂમ ગાથાંમ અપઓનીમ અપહે રતૂમ યજમઘદે; વોહુ-ક્ષથાંમ ગાથાંમ અપઓનીમ અપહે રતૂમ યજમઘદે; વહિશ્તોઘશ્તીમ ગાથાંમ અપઓનીમ અપહે રતૂમ યજમઘદે; અપઓનાંમ વંઘઉહીશ સૂરાઓ રપેન્તાઓ ક્વવષયો યજમઘદે. અહુનંમ વધરીમ તનૂમ પાઘતિ, અહુનંમ વધરીમ તનૂમ પાઘતિ, અહુનંમ વધરીમ તનૂમ પાઘતિ.

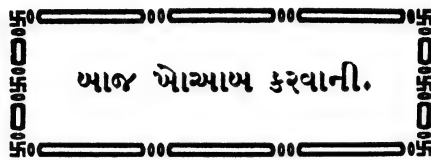
જ (આએ ઠેકાણે યથા અહુ વધર્યો ૧૨૦૦ પઠી જી.)

(બાજમાં પઢે) અહુરમજદ જોદાએ! અવજૂનીએ મરદુમ, મરદુમ સર્દગાંન, હુમા સર્દગાંન, હુમખાયસ્તે વેહાંન! ઓએમ એહેદીન માજદયરનાંન, આગાહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ! અએદૂત બાદ! (પ્રગટ પઢે) યથા અહુ વધર્યો (૨).

યરનંમચ વહોમચ અઓજસચ જવરંચ આક્રીનામિ, અહુરહે મજદાઓ રએવતો ખરેનંઘઉહુતો, અમેષનાંમ રપેન્તાનાંમ. ગાથાખ્યો રપેન્તાખ્યો રતુક્ષથાખ્યો અપઓનિખ્યો, અહુનવધત્યાઓ ગાથયાઓ, ઉશતવધત્યાઓ ગાથયાઓ, રપેન્તામધન્યેઉશ ગાથયાઓ, વોહુ-ક્ષથયાઓ ગાથયાઓ, વહિશ્તોઘશ્તોઘશ ગાથયાઓ, અપઓનાંમ ક્વપિનાંમ ઉઘનાંમ અધવિથૂરનાંમ, પઓઘર્યો-લ્કએષનાંમ ક્વપિનાંમ, નખાનજદિશ્તનાંમ ક્વપિનાંમ. અમેમ વોહુ (૧). અહાઘ રએશચ; હુજધરંમ; જસ મે અવંઘહે મજદ; કેરંદે મોજદ.

બાજ યથા અહુ વધર્યો ૧૨૦૦ પઢવાનીનો સાર.-દાદાર અહુરમઝદનું નામ લખને હું બંદગી શરૂ કરું છું. અહુરમઝદનું ખોરેહ જ્યાદા થાયો! અહુનવદ ગાથા, ઉશતવદ ગાથા, રપેન્તોમદ ગાથા, વોહુઅશયર ગાથા, વહીશ્તોયશત ગાથા, તથા

અશો ફરોહરો મારી મદદે પહોંચો ! તમામ ગુનાહો માટે હું પશ્ચાતાપ કરું છું. અહુરમઝદ પ્રજાનુદ રહે ! અહેરેમન તુટેલો થાય ! રાસ્તીનાં કામ કરનારાઓની ખાહેશ ધણીજી સુલંદ છે. દાદાર અહુરમઝદની, અમશાસ્પદોની, અહુનવદ ગાથાની, ઉશતવદ ગાથાની, રપેન્તોમદ ગાથાની, વોહુખશયર ગાથાની, વહીશતોયશત ગાથાની, અશો લોકોનાં ફરોહરોની, આરાધના કરવાને માટે જોતી મારી આગળ યથા અહુ વધર્યો પડે. અહુરમઝદને, અમશાસ્પદને, અહુનવદ ગાથાને, ઉશતવદ ગાથાને, રપેન્તોમદ ગાથાને, વોહુખશયર ગાથાને, વહીશતોયશત ગાથાને, તથા અશો લોકોનાં ફરોહરોને હમો યાદ કર્યે છીયે. અહુનવર તનને બચાવે છે.

નામે યજ્ઞદ, નામે અહુરમઝદ ખોદાએ અવજીની, અધજયાર અધજગોશદાર. કસને પેતીયાર, મેહેર સરોશ યાર, શરોશ ગોશદાર, કસને પેતીયાર, અહુરેમ મજદાંમ અહુરમઝદ વ અમેશાસ્પદાન વ મેહેર સરોશ રશને. નામે યજ્ઞદ નામે અહુરમઝદ ખોદાએ અવજીની. અર્ધમ વૉહૂ (૧).

(હયાં સુધી પઢીને ખોઆખ કરે.)

બાળ ખોઆખ કરવાનીનો સાર.—તૃપ્તિ કરનાર સાહેબ દાદાર અહુરમઝદનું નામ લખને હું ખાખ કરું છું. કોઈ મને હલાકી પહોંચાડે નહિ ! અહુરમઝદ, મેહેર, શરોશ, રશને અમશાસ્પદો અને યજ્ઞદો મારી યારીએ આવો !

અર્ધમ વૉહૂ (૧). હુમત દૂખત હુવરશત, સેપાસદાર હોમ અજ તો દાદાર અહુરમઝદ બેહે અવજીની, પ પતેત હોમ અજ વનાહુ, વ અવી-ગુમાન હોમ અજ હરવસ્તીન યજ્ઞદાંન વ દીન વ રવાંન, વ બેહેરશત વ દાજખ વ આમાર વ સેદાશ વ બુદને રસ્તાખીજ તન પસીન, વ અવસિનશને અહેરેમન દીન. અહુરહે મજદાઓ રએવતો ખરેનધઉહો,

અર્ધેપનાંમ રેપેન્તનાંમ. નેમો જરથુશ્ત્રહે રપીતામહે અપર્થોનો ક્રવષેએ.
અર્ધેમ વૉહૂ (૧).

બાળ ખોઆખથી ઉડ્યા પછીનો સાર.—દાદાર અહુરમઝદની વૃદ્ધિ કર-
નારી બલી પેદાયશોને માટે હું આભારી છું. ગુનાહોને માટે હું પસ્તાવો કરું. છું. સપળા
મઝદો, દીન, રવાન, અહેશત, દોજખ, રસ્તાખેજ, તન-પસીન માટે હું ચકીન રાખું છું.
અશો રપીતમાન જરથોસ્તનાં ફરોહરને નમાજ હોજો.

બાળ જન્મવાની.

અ નામે યજ્ઞદે, અધાયદેહ અધાયશગરે મેહુરખાન અહુરમઝદ
ખોદાએ ઇથા આત યજ્ઞમઝદ અહુરેમ મઝદાંમ, યે ગાંમયા અર્ધેમયા
દાત, અપસયા દાત ઉર્વરાઓસયા વંધઉહીશ, રઓયાઓસયા દાત
બૂમીમયા, વીરપાયા વૉહૂ. અર્ધેમ વૉહૂ (૩).

☞ (એટલું પઢી ખાણું જમીને તથા નેઆમતના શુકાના ગુમરી, હાથ મોહોડું
સાફ કરી રહ્યા પછી, નીચે મુજબ બાળ મુકવી.)

અર્ધેમ વૉહૂ (૪), યથા અહૂ વધચો (૨), અર્ધેમ વૉહૂ (૧); અદ્ધાઈ
રએશય; હુજંધરેમ; જસ મે અવંધહે મઝદ; કરેફેહ મોજદ.

બાળ જન્મવાનીનો સાર.—અહેશ કરનાર, ગુનાહ માફ કરનાર, માયાળુ અહુ-
રમઝદનું નામ લખને હું અંદગી શરૂ કરું છું. તે સાહેબે અનાજ, પાણી, ઝાડપાન, રોજ-
નીઓ, જમીન અને તમામ ન્યામતો પેદા કરીધી.

બાળ પીશાબ તથા હાજત જતી વખતે પઢવાની.

☞ (પીશાબ તથા હાજતની જગોએથી ત્રણ કદમ દૂર ઉભા રહીને નીચે
જણાવેલો વાક્ય પઢે.)

ગુનેહ શેકસ્તેહ સદ્ હુજાર ખાર. યથા અહૂ વધચો (૧).

☞ (પીશાબ તથા હાજત કરી, સાફ કરી ત્રણ કદમ પાછા ચાલીને
નીચે પ્રમાણે બાળ મુકે.)

અર્થેમ વૉહુ (૩) ૐ હુમતનાંમ હુખતનાંમ હુવરશતનાંમ, યદ્યથા અન્યદયા, વૈરજયમ્નનાંમયા વા વૈરજનનાંમયા, મહી અધળી-જરૈતારૈ નએ-નએસ્તારૈ, યથના વૉહુનાંમ મહી. (ૐ એ વાર પઢે).

ૐ હુક્ષિયોત્તમાધ ખાત ક્ષેમ, અક્ષત હ્યત અધળી-દદ્દમહિયા, ચીખમહિયા, હુવાનમહિયા હ્યત મજદાધ અહુરાધ, અપાધયા વહિશતાધ. (ૐ ત્રણ વાર પઢે) યથા અહુ વધચો (૪).

અહુનંમ વધરીમ યજમઘદે; અર્થેમ વહિશતંમ સ્તએશતંમ અર્થેમ સ્પેનંતંમ યજમઘદે, યેંધહે હાતાંમ આઅત ચેસ્તે પઘતી વંધહો, મજદાઓ અહુરૈ વએથા અપાત હયા, યાઓધહાંમયા તાંસયા તાઓસયા યજમઘદે. અર્થેમ વૉહુ (૧).

ખાજ હાજતનીનો સાર.—ગુનાહો દસ હજાર વખત તુટેલા થાઓ! ભલું વમાસ્નાર, ભલું બોલનાર અને ભલું કામ કરનારની હમે સ્તુતી કર્યે છીયે. અહુર-મજદ પોતેજ અશોષ છે, તેને હમે ખરાં દીવથી ચાહીએ છીયે.

દીનનો કલમો.

ખ નાંમે યજદે બક્ષાયન્દહે બક્ષાયશગરે મહેરખાંન. રક્ષિશતયાઓ ચિસ્તયાઓ, મજદયાતયાઓ, અપઓન્યાઓ, દએનયાઓ વંધહુયાઓ માજદયસનોધશ, દીન બેહુ રાસ્ત વ દશેસ્ત, કે ખોદાએ ખર બદક્ શીરસ્તાદેહુ ધન હસ્ત, કે જરતોશત આયોરદેહુ હસ્ત, દીન દીને જરતોશત, દીને અહુરમજદ, દાદે જરતોશત સ્પિતમાન. અપઓને અર્થેમ વૉહુ (૧). (ત્રણ વાર પઢવું).

દીનના કલમાનો સાર.—‘અખશેશમંદ, રહેમ કરનાર, મહેરખાન ખોદાવંદ-તાલાનું’ નામ દધતે (હું દુવા ગુનરં છું કે) મજદનું પેદા કીધેલું સર્વેથી સાચું પવિત્ર જ્ઞાન (એટલે) ભલી માજદયસ્તી દીન ખુશાલ રેહજે! ભલી, રાસ્ત તથા ઇનસારી દીન આપણ માનવીને માટે, આ દુન્યામાં અહુરમજદ તરફથી પેગમ્બર સાહેબ જરથોસ્ત લાવ્યા છે. એ અહુરમજદી જરથોસ્તી દીન અહુરમજદે સ્પીતમ જરથોસ્તને આપી હતી.

દોઆ તનદરોસ્તી.

બ નામે યજ્ઞે બક્ષાયન્દહે બક્ષાયશગરે મેહુરબાન. યથા અહુ વધસ્યો (૨).

તનદરોસ્તી દરજીવશની આવાયદ; ખોરેહ અંધદ અશહીદાર; યજ્ઞદાને મીનાઆન, યજ્ઞદાને ગેતીઆન, હુકૂત અમૈશાસ્પદાંન મ્યજ્ઞદ રોશન હુમે ખેરસાદ. ધન દોઆયાં બાદ, ધન ખોઆહાં બાદ; હુમે અંદર કસારા જરથુશ્તી દીન શાદ બાદ; અએદૂન બાદ. 'યા ખારી ખોદા! ખોદાવંદે આલમરા, હુમે અનજુમનરા (ફલાંનરા) (જેની નૈયતે તંદરોસ્તી પદીએ તેનું નામ આએ જગાએ લેવું). બા ફરજદાંન, હજાર સાલ દર ખેદાર શાદ ખેદાર, તનદરોસ્ત ખેદાર; અએદૂન ખેદાર. ખર સરે અરજન્યાંન સાલહુએ ખેસ્યાર વ કર્નહુએ ખીશુમાર, બાકી વ પાયદેહુ દાર; હજારાંન હજાર આકીન બાદ, સાલ ખોજસ્તેહુ બાદ; રોજ ફરોખ બાદ, માહુ મુખારક બાદ. ચંદ સાલ, ચંદ રોજ, ચંદ માહુ, ખેસ્યાર સાલ અરજનીદાર, યજ્ઞશં વ ન્યાએશં, વ રાદી વ ખેર ખરશે. અશહીદાર અવરે હુમા કારો કર્ફહા; તનદરોસ્તી બાદ, નેકી બાદ, ખૂબ બાદ, અએદૂન બાદ, અએદૂન તરજ બાદ, પ યજ્ઞદાંન વ અમૈશાસ્પદાંન કામે બાદ; ધનવાન, પુત્રવાન, આયુશવાન, લક્ષ્મીવાન, વૃંધીવાન, રોજીવાન, શુકાંના દાદાર ચેક દીન ચેક, જરથુશ્ત ખરહુક, ખેશક ખેશુમાન હોમ પાક દીન મજ્ઞદયશની જરથુશ્ત રિપતમાન. અપઓને અર્ષેમ વોહુ (૧).

દુવા તંદરોસ્તીનો સાર.-અખશેશ્વમંદ રહેમ કરનાર, મહેરબાન ખોદાવંદ-તાલાનું નામ દધને (હું દુવા ગુમારું છું).

લાંબા વખત સુધી જીવવાને માટે તંદરોસ્તીની જરૂર છે. અત્રે અશોષ સાથનું ખોરેહ હોજે! મીનો તથા ગેતીના યજ્ઞદો, અને સાત અમશાસ્પદો મારી મદદે આવે! આ મારી દુવા તથા મુરાદ ખર આવજો! જરથોસ્તી દીન ખુશાલ

૧ 'યા ખારી ખોદા' થી 'શાદ ખેદાર'નો અર્થ એમ થાય છે કે "એ પેદા કરનાર ખોદાતાલા! હમારા રાજકર્તાને, તમામ અનજુમનને અને ફલાણુ ફલાણુને તેની આલ આલાદ સાથે હજાર વરસ સુધી કાયમ રાખ ખુશાલ રાખ." અહિંયાં એક જરથોસ્તી પોતાનો સ્વાર્થ ન ભેતાં પોતાના શ્રદ્ધાહીના અને પોતાની હમદીમેનાં બલામાં પોતાનું બહુ ભેષ છે.

હોજો! આમીન! ઓ ખોદા! મારા રાજકર્તાને, તમામ અનજુમનને, (ફલાણુને) તેની આલ ઓલાદ સાથે, હજાર વરસ સુધી તું કાયમ, ખુશાલ, અને તંદરોસ્ત રાખ! તેઓને લાંબા જમાના સુધી લાયક માણસોના વડા તરીકે કાયમ રાખ! હજારો આફ્રિન હોજો! સાલ, માહ, રોજ અખતાવર હોજો! આરાધના, સખાવત અને સવાખકાર કામે! કરવાને તું મને ઘણાં વરસો સુધી લાયક રાખજે! મને તંદરોસ્તી, નેકી, અને સાફ થજો! મારી દુવા આમીન થાઓ! બલકે તેથીબી વધારે થાઓ! યઝદો અને અમશાસપદોની મરજી મુજબ મારી દુવા ફળે!

ત્રીસે રોજનાં નામ.

- ૧ દાદાર અહુરમઝદ.
- ૨ બેહુમન અમેશાસ્પંદ.
- ૩ અદીબેહુશત ,,
- ૪ શેહુરેવર ,,
- ૫ સ્પંદામર્દ ,,
- ૬ ખોરદાદ ,,
- ૭ અમરદાદ ,,
- ૮ દુએ પ આદર દાદાર.
- ૯ આદર યજ્ઞદ.
- ૧૦ આવાં અરદ્વી સૂર ખાતુ.
- ૧૧ ખોરશેદ યજ્ઞદ.
- ૧૨ મોહોર યજ્ઞદ.
- ૧૩ તીર યજ્ઞદ.
- ૧૪ ગોશ યજ્ઞદ.
- ૧૫ દુએ પ મેહોર દાદાર.

- ૧૬ મેહોર યજ્ઞદ.
- ૧૭ સરોશ યજ્ઞદ.
- ૧૮ રશને રાસ્ત યજ્ઞદ.
- ૧૯ ફરરોખ ફરવદીન.
- ૨૦ બેહોરાંમ યજ્ઞદ.
- ૨૧ મીનો રાંમ.
- ૨૨ ગોવાદ યજ્ઞદ.
- ૨૩ દુએ પ દીન દાદાર.
- ૨૪ દીન યજ્ઞદ.
- ૨૫ મીનો અશીશવંઘ.
- ૨૬ આશતાદ યજ્ઞદ.
- ૨૭ મીનો આસમાન.
- ૨૮ જમ્યાદ યજ્ઞદ.
- ૨૯ મીનો મારેસ્પંદ.
- ૩૦ મીનો અનેરાંન.

દરેક મહિનો ૩૦ દહાડાનો છે, જે દહાડાને આપણે રોજ કહીએ છીએ. દરેક મહિનામાં પહેલાથી તે સાતમા રોજ સુધીનું પહેલું સતવાડીયું અને આઠમાંથી તે ચૌદમાં રોજ સુધી બીજું સતવાડીયું આવે છે. પંદરમાંથી તે બાવીસમાં રોજ સુધી પહેલું અઠવાડીયું

આર મહીનાનાં નામ.

- ૧ ફરરોખ ફરવરદીન.
- ૨ અદીબેહિશત અમેશાસ્પંદ.
- ૩ ખોરદાદ ”
- ૪ તેશતર તીર યજદ.
- ૫ અમરદાદ અમેશાસ્પંદ.
- ૬ શેહેરેવર ”

- ૭ મેહર યજદ.
- ૮ આવાં અરદ્વીસુર ખાતુ.
- ૯ આદર યજદ.
- ૧૦ દએ દાદાર.
- ૧૧ બેહુમન અમેશાસ્પંદ.
- ૧૨ સ્પંદાર્મદ ”

પાંચ ગાથાનાં નામ.

- ૧ અહુનવદ.
- ૨ ઉશતવદ.
- ૩ સપેન્તોમદ.

- ૪ વોહુ-ક્ષત્ર.
- ૫ વહીશ્તોયશત.

ગાથાના પાંચ દહાડા નીચે મુજબ રોજનાં નામ લેવાં.

રોજ નેક નામ, રોજ પાક નામ, રોજ મુખારક.

- ગેહ ગાથાબ્યો ગેહ અહુનવદ, ગાહે (ફલાંન.)
- ગેહ ગાથાબ્યો ગેહ ઉશતવદ, ગાહે (ફલાંન.)
- ગેહ ગાથાબ્યો ગેહ સપેન્તોમદ, ગાહે (ફલાંન.)
- ગેહ ગાથાબ્યો ગેહ વોહુ-ક્ષત્ર, ગાહે (ફલાંન.)
- ગેહ ગાથાબ્યો ગેહ વહિશ્તોયશત, ગાહે (ફલાંન.)

અને ત્રેવીસમાંથી તે ત્રીસમાં રોજ સુધી બીજી 'અડવાડીયું' આવે છે. મજકુર ચાર વિભાગોનો પહેલો રોજ દાદાર અહુરમઝદને અર્પણ કરેલો છે. દાદાર એ નામનો સમાનાર્થ 'દએ' છે. એ ઉપરથી 'દએ-પ-આદર' નો અર્થ આદર રોજની આગમજનો દાદારનો રોજ; 'દએ-પ-મેહર'નો અર્થ મેહર રોજની આગમજનો દાદારનો રોજ; અને 'દએ-પ-દીન'નો અર્થ દીન રોજની આગમજનો દાદારનો રોજ થાય છે, એ ચાર રોજ જરતોસ્તીઓની આશા-યશના દહાડા (sabbath) છે.

વરસના છ ગાહમખારને લગતી વિગત.

૧. મએદીઓઝરૅમ—એ ગાહમખાર અરદીએહેસ્ત મહિનાના ખોરશેદ રોજથી શરૂ થાય છે અને દએપમેહેર રોજે આખર થાય છે.

૨. મએદીઓશહૅમ—એ ગાહમખાર તેશતર તીર મહિનાના ખોરશેદ રોજથી શરૂ થાય છે અને દએપમેહેર રોજે આખર થાય છે.

૩. પએતેશહૅમ—એ ગાહમખાર શેહરૅવર મહિનાના આસ્તાદ રોજથી શરૂ થાય છે અને અનેરાન રોજે આખર થાય છે.

૪. અયાઝૅમ—એ ગાહમખાર મેહેર મહિનાના આસ્તાદ રોજથી શરૂ થાય છે અને અનેરાન રોજે આખર થાય છે.

૫. મએદીઆરૅમ—એ ગાહમખાર દએ મહિનાના મેહેર રોજથી શરૂ થાય છે અને બેહરામ રોજે આખર થાય છે.

૬. હુમરૅપથમએદએમ—એ ગાહમખાર રૅપંદાર્મદ મહિનો પુરો થયા પછી આઘા ગાહમખારના પાંચ દાહાડા જે આવે છે તેને કહે છે.

ખારે મહિનાના જશનોની ખીના.

માહુ ૧ લો ફરવરદીન.

રોજ ૧ લો હોરમઝદ—જરથોસ્તી નવું વરસ.

૧ ગાહમખારનો અર્થ રૂતુના અવસરો થાય છે. માટે ગાહમખારના જશનો, તે રૂતુની ન્યામતને માટે દાદાર અહુરમઝદનું અહેસાન માનવાનાં જશનો. ગાહમખારની આફ્રીન મુજબ દાદાર અહુરમઝદે દુન્યાની છ ઉત્તમ પેદાયરો ખનાવી તેની શુકરગુભરી કરવાના જશનો હિંગામ તે ગાહમખાર. દાદાર અહુરમઝદે ૪૫ મે દિવસે આસમાન પેદા કર્યું તેની યાદગીરીનું જશન તે પહેલો ગાહમખાર મધદયોજરૅમ, તે પછી ૬૦ દિવસે પાણી પેદા કીધું, તેની શુકરગુભરીનું જશન તે મધદયોશહૅમ; ત્યાર પછી ૭૫ દિવસે જમીન પેદા કીધી તેની શુકર ગુભરીનું જશન તે પએતેશહૅમ; ત્યાર પછી ૩૦ દિવસે ઝાડપાન પેદા કીધાં, તેની શુકર ગુભરીનું જશન તે અયાઝૅમ; ત્યાર પછી ૮૦ દિવસે જનવરો પેદા કીધાં, તેની શુકર ગુભરીનું જશન તે મધદયરૅમ; ત્યાર પછી ૭૫ દિવસે માણસો પેદા કીધાં તેની શુકરગુભરીનું જશન તે હુમરૅપથમએદએમ. દુન્યા એકદમ પેદા થઈ નથી. પહેલાં હવાઈ, પછી પ્રવાહી અને પછી નકકર, એ આજની વિદ્યાએ નકી કરેલાં સિદ્ધાંતને ગાહમખારનો વિચાર મળતો આવે છે.

રોજ ૩ ને અરદીખેહેસ્ત—રપિધન ધજવાનો દહાડો.

રોજ ૬ ઠો ખોરદાદ—ખોરદાદ સાલનું જશન.^૧

રોજ ૧૯ મો ફરવરદીન—ફરવરદીઆનનું જશન.

માહ ૨ ને અરદીખેહેસ્ત.

રોજ ૩ ને અરદીહેસ્ત—અરદીખેહેસ્ત મહિનાનું જશન.

રોજ ૧૧ મો ખોરશેદથી તે રોજ ૧૫ મો દએપમેહેર સુધી, મએદીઓજરેમ આહામખારના પાંચ દહાડા.

માહ ૩ ને ખોરદાદ.

રોજ ૬ થો ખોરદાદ મહિનાનું જશન.

માહ ૪ થો તીર.

રોજ ૧૧ મો ખોરશેદથી તે રોજ ૧૫ મો દએપમેહેર સુધી મએદીઓજરેમ આહામખારના પાંચ દહાડા.

રોજ ૧૩ મો તીર—તીર મહિનાનું જશન (તીરયાન.)

માહ ૫ મો અમરદાદ.

રોજ ૭ મો અમરદાદ—અમરદાદ મહિનાનું જશન.

માહ ૬ ઠો શેહરેવર.

રોજ ૪ થો શેહરેવર—શેહરેવર મહિનાનું જશન.

રોજ ૨૬ મો આસ્તાદથી તે રોજ ૩૦ મો અનેરાન સુધી પએતેજહમ માહામખારના પાંચ દહાડા.

૧ “ખોરદાદ સાલ”ના તહેવારને આપણી દીની રવાયતે તેમજ ખીજ દીની કેતાબોમાં ધણે અગત્યનો ગણેલો છે, કારણ કે એ દાહાડે આપણા મહજબ અને તવારીખ સંબંધમાં નીચલા મહત્વના બનાવો બન્યા હતા, ૧-‘મખ્ય’ તથા ‘મખ્યાન’ નામનું આ દુનિયાનું પેહેલું બેકું દાદાર અહુરમજદે પેદા કીધું. ૨-કદીમ ઇરાનના પેહેલા પાદશાહ ગયોમર્દનો જન્મ થયો. ૩-પેશદાદ ખાનદાનનો હોશંગ પાદશાહનો જન્મ થયો. ૪-તેહેમુરસ ‘દીબખ’દે અહેરમને તથા દેવોને નેર કીધા. ૫-ફરેદુને પોતાની પાદશાહી પોતાના ત્રણ બેટાઓ વચ્ચે વહેંચી આપી. ૬-સામ નરીમાને એક બેરેમદ દેવને માર્યો. ૭-કેખશર પાદશાહે અફરાસીયાળને માર્યો. ૮-કેખશર પાદશાહ તખ્ત છોડીને ગોફ્રેનશીન થયો. ૯-અરો સપેન્તામાન જન્મ શેસ્તનો જન્મ થયો. ૧૦-અરો જરેતોશ્તને દાદાર અહુરમજદ તરફથી દિનની આગાહી તથા પેગમખરી મળી. ૧૧-ગુસ્તાસ્પ પાદશાહે જરેતોશ્તી દીન કબૂલ કીધી. વિગેરે.

માહ ૭ મો મેહર.

રોજ ૧૬ મો મેહર—મેહર મહિનાનું જશન (મેહરંગાન જશન.)

રોજ ૨૬ મો આસ્તાદથી તે રોજ ૩૦ મો અનેરાન સુધી અયાથેમ ગાહન
મખારના પાંચ દહાડા.

માહ ૮ મો આવાં.

રોજ ૧૦ મો આવાં—આવાં મહિનાનું જશન.

માહ ૯ મો આદર.

રોજ ૯ મો આદર—આદર મહિનાનું જશન.

રોજ ૧૯ મો ફરવરદીન—ફરવરદીઆનનું ^૧જશન.

માહ ૧૦ મો દઝમે.

રોજ ૧ લો હોરમજદ—દઝમે મહિનાનું પહેલું જશન.

રોજ ૮ મો દઝમે ૫ આદર—દઝમે મહિનાનું બીજું જશન.

રોજ ૧૧ મો ખોરશેદ—પેગમખર અશો જરથોશ્તનો દીસો.^૨

રોજ ૧૫ મો દઝમે ૫ મેહર—દઝમે મહિનાનું ત્રીજું જશન.

રોજ ૧૬ મો મેહરથી તે રોજ ૨૦ મો બેહરાંમ સુધી, મએદીઆરંમ ગાહન
મખારના પાંચ દહાડા.

રોજ ૨૩ મો દઝમે ૫ દીન—દઝમે મહિનાનું ચોથું જશન.

માહ ૧૧ મો બહેમન.

રોજ ૨ જો બહમન—બહમન મહિનાનું જશન.

માહ ૧૨ મો સ્પંદાર્મદ.

રોજ ૫ મો સ્પંદાર્મદ—સ્પંદાર્મદ મહિનાનું જશન.

રોજ ૬ ઠો ખોરદાદ—અવરદાદ સાલગાહનું જશન.^૩

રોજ ૨૬ મા આસ્તાદથી ૧૦ દહાડા મુકતાદના.

રોજ ૨૯ મો મારેસ્પંદ—મીનો મારેસ્પંદનું જશન.

૧ જો કોઈ શખ્સ દરિયાની સફરમાં, ખુશ્કીની મુસાફરીમાં યા કોઈ બીજા હાદેસાથી
ઝુજરી ગયો હોય, અને તેનાં મરણનો દાહાડો જણાએલો નહીં હોય તો, આ ફરવર-
દીઆનનાં જશન ઉપર તેનાં મરણનો દાહાડો લાગુ પાડવામાં આવે છે.

૨ યાને પેગમખર જરથોશ્ત સાહેબનો હક્ક થવાનો દાહાડો.

૩ એ જશન આપણા ધરાની પાદશાહોના વખતમાં ચોક્કસ ધામધુમથી દર ચાર વરસે
કરવામાં આવતું હતું. આફતાબની ચાલ પ્રમાણે ગણતાં, દર વરસ સાધારણ રીતે ૩૬૫

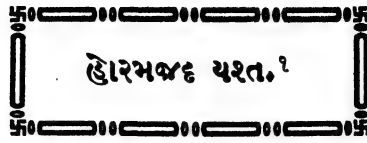
સાત હુમકારાનાં નામ.

- ૧ હોરમઝદ—દઝમે પ આદર—દઝમે પ મેહુર—દઝમે પ દીન.
- ૨ બેહુમન—મોહોર—ગોશ—રાંમ.
- ૩ અરદીબેહુશત—આદર—સરોશ—બેહુરાંમ.
- ૪ શેહુરેવર—ખુર—મેહુર—આરમાન—અનેરાંમ.
- ૫ રપંદાર્મદ—આવાં—દીન—અરદ—મારેરપંદ.
- ૬ ખોરદાદ—તીર—અરદાકર્વશ—ગોવાદ.
- ૭ અમરદાદ—રશને—આસ્તાદ—જમીઆદ.

હુમાયશતનાં ૧૨ ફરેશતાઓનાં નામ..

- ૧ દાદાર અહુરમઝદ. ૨ તેશતર તીર યજદ. ૩ ખોરશેદ યજદ.
- ૪ મોહોર યજદ. ૫ આદર યજદ. ૬ આવાં અરદ્વી સૂર બાનુ.
- ૭ રપંદાર્મદ અમેશાસ્પંદ. ૮ ગોવાદ યજદ. ૯ ખોરદાદ અમેશાસ્પંદ.
- ૧૦ અમરદાદ અમેશાસ્પંદ. ૧૧ સરોશ યજદ. ૧૨ ફરેશાખ ફરવરદીન.

દાહાડાનું હોય છે. (લોકે બરાબર ગણ્યે તે ૩૬૫ દાહાડા, ૫ કલાક, ૪૮ મીનીટ અને ૪૬ સેકન્ડનું થાય છે.) દર વરસના ૫૦ દાહાડાની કસર જે ચાર વર્ષે એક દાહાડો થાય છે, તે પુરી નાખવા માટે આપણા જરેતોસ્તી નીચાગાંને દર ચાર વર્ષે પાંચ ગાથાના દાહાડા ખલાસ થયા પછી એક દાહાડો ઉમેરતા હતા, અને એ વધારાના દાહાડાને ‘અવરદાદ સાલ ગાહ’ કરીને કેહેતા હતા, અને એ દાહાડે એક મ્હોટું જશન કરતા હતા. વળી એ જશનની ખસ્તુમનમાં કોઈ ચોકસું ફરેશતાની આરાધના આવતી નથી, પણ મુખ્યત્વે કરીને વરસના તમામ ભાગોને યાદ કરવામાં આવે છે. એ ઉપરથી એ જશનની મતલબ સેહેજ જણાઈ આવે છે. ‘અવરદાદ સાલ ગાહ’ નો અર્થ ‘વરસનો એક ખીલે અથવા વધારે મુકરર કીધેલો ગાથા’ કરીને થાય છે. (વળી ‘ગાહ’નો અર્થ ‘ગાથા’ ઉપરાંત ‘વખત’ પણ થાય છે) અગરને એકબારગી કબુલ રાખ્યે કે, એ જશન અસફનદારમદ મહીનામાં થતું હતું તો તે હાલની માફક દર વરસે ખોરદાદ રોજ નહીં, પણ દર ચાર વરસે ખોરદાદ રોજની પછી એક નવો દાહાડો જેને ‘અવરદાદ સાલ ગાહ’ કેહેતા હતા તે ઉમેરીને તે દાહાડે જશન કરતા હતા. દર ચાર વરસે વધારાનો દાહાડો ઉમેરવાનો ચાલ આપણામાંથી નીકળી ગયાને લીધે, એ જશન હાલમાં અસપંદાદ મહીનામાં ખોરદાદ રોજ થાય છે.

દ્વિન્ઓથ્ર અહુરહે મજદાઓ. અર્ષેમ વૉહૂ (૧).

પ નામે યજ્ઞદાંન અહુરમજદ ખોદાએ અવજ્ઞની ગારજે ખોરેહુ અવજ્ઞયાહ; દાદાર અહુરમજદ રયોમંદ ખોરેહુમંદ મીનોઆંન મીનો ખેરેતુમ ખેરસાહ.

અજ્ઞ હુમા ગુનાહુ પતેત પશેમાનુમ, અજ્ઞ હુર્વસ્તીન દુશ્મત દુજ્ઞૂપ્ત દુજ્ઞવરશ્ત, મેમ પ ગેતી મનીદ, ઑએમ ગોકૂત, ઑએમ કંદ, ઑએમ જસ્ત, ઑએમ યુન યૂદ અસ્તેદ. અજ્ઞ આંન ગુનાહુ મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાંની ગેતી મીનોઆંની, ઑએ અવાજશ પશેમાન, પ સે ગવશની પ પતેત હોમ. દ્વિન્ઓથ્ર અહુરહે મજદાઓ, તરોધદીતે અંધરહે મધ્ન્યેઉશ; હુધ્યાવરશ્તાંમ હ્યત વસ્ના ફેરેષોતેમ. સ્તઓમિ અર્ષેમ; અર્ષેમ વૉહૂ (૧).

ફેરસ્તુથે હુમતોધ્યસ્યા હૂપ્તોધ્યસ્યા હુવરશ્તોધ્યસ્યા, માંધ્વો-ધ્યસ્યા વર્ષેધ્વોધ્યસ્યા વરશ્તવોધ્યસ્યા. અધમિગધસ્યા દધથે વીરપા હુમતાયા હૂપ્તાયા હુવરશ્તાયા. પધતિરિચ્યા દધથે વીરપા દુશ્મતાયા દુજ્ઞૂપ્તાયા દુજ્ઞવરશ્તાયા. ફેરા વે રાહિ, અમેષા સ્પેન્તા, યસ્નેમ્યા વહ્મંમ્યા, ફેરા મનંધ્રહા, ફેરા વયંધ્રહા, ફેરા ધ્યઓથના, ફેરા અંધહુઓયા, ફેરા તન્વસચીત ખખ્યાઓ ઉશતંમ. સ્તઓમિ અર્ષેમ. અર્ષેમ વૉહૂ (૩).

ફવરાને મજદયસ્નો જરથુશત્રિશ વીદ્યેવો અહુર-ત્કએવો (જે ગેહ હોય તે પટે.) ફસસ્તયએય. અહુરહે મજદાઓ રએવતો ખરેન-ધઉહુતો, દ્વિન્ઓથ્ર યસ્નાધ્ય વહ્માધ્ય દ્વિન્ઓથ્રાધ્ય ફસસ્તયએય, યથા અહૂ વધ્યો જઓતા ફા મે ઋતે, અથા રતુશ અષાતચિત હ્ય ફા અપવ વીધ્વાઓ ઋઓતૂ.

૧ યસ્ત શબ્દનો અર્થ જેની સ્તુતી ગાવી હોય, અને જે યજ્ઞ અમશાસ્પંદને યાદ કરવો હોય તેનું સેતાયશ નામું.

એ યસ્તમાં અહુરમજદના નામોની યાદથી થતા કાયદા વિષેનું વર્ણન છે. સધળી જાતની ખરાબી અને દુઃખ દરદથી બચવા માટે એ નામોને યાદ કરવાથી સદા હિંમત આવે છે અને સરોશની ગેબી મદદ મળે છે એ યસ્તની શરૂઆત 'માથ્ર સ્પેન્ત' યાને પવિત્ર કાયદેમંદ બેદી કલામોથી કરીને તેનો છેડાળી માથ્ર સ્પેન્તની યાદથી કીધો છે.

પેરેસત જરથુશ્ટ્રો અહુરેમ મજદાંમ અહુરમજદ મધ્ન્યો રપે-
નિશત દાતરે ગએથનાંમ અસ્તવધતિનાંમ અપાઉમ, મિસ્વાનહે ગાત્વો
ખધાતહે.^૧ કત અસ્તિ માંધહે રપેન્તહે અમવસ્તેમમ, કત વેરેથ-
વસ્તેમમ, કત ખરેનંધઉહસ્તેમમ, કત યારકરેસ્તેમમ, કત વારે-
થધ્ન્યોતેમમ, કત બએષજ્યોતેમમ, કત ભએષો-તઉર્વ્યાસ્તેમમ
દએવનાંમ મધ્યાનાંમય; કત વીરપહે અંધહેઉશ અસ્તવતો મન
અસ્તિ વીજધમિશતેમ; કત વીરપહે અંધહેઉશ અસ્તવતો અંધહવાંમ
અસ્તિ વીમરેજિશતેમ.

આઅત્ પ્રઅોત્ અહુરો મજદાઅો અહ્માકમ નાંમ, રિપતમ જર-
થુશ્ટ્ર, યત્ અમૅષનાંમ રપેન્તનાંમ. તત્ અસ્તિ માંધહે રપેન્તહે અમવ-
સ્તમમ, તત્ વેરેથવસ્તેમમ, તત્ ખરેનંધઉહસ્તેમમ, તત્ યારકરેસ્ત-
મમ, તત્ વારેથધ્ન્યોતેમમ, તત્ બએષજ્યોતેમમ, તત્ ભએષો-
તઉર્વ્યાસ્તેમમ દએવનાંમ મધ્યાનાંમય; તત્ વીરપહે અંધહેઉશ
અસ્તવતો મન અસ્તિ વીજધમિશતેમ, તત્ વીરપહે અંધહેઉશ અસ્ત-
વતો અંધહવાંમ અસ્તિ વીમરેજિશતેમ.

આઅત્ અઅોખત જરથુશ્ટ્રો ક્રોધત મે તત્ નાંમ ક્રમ્રુધિ,
અપાઉમ અહુર મજદ, યત્ તે અસ્તિ મજિશતેમય, વહિશતેમય, સએ-
શતેમય, યારકરેસ્તેમમય, વારેથધ્ન્યોતેમમય, બએષજ્યોતેમમય, ભએ-
ષો-તઉર્વ્યાસ્તેમમય, દએવનાંમ મધ્યાનાંમય. યથ અજ્રમ તઉર્વ્યેનિ,
વીરપે દએવ મધ્યાંસ્ય, યથ અજ્રમ તઉર્વ્યેનિ, વીરપે યાતવો પધરિકા-
આસ્ય, યત્ માંમ નએ ચિશ તઉર્વ્યાત, નોધત દએવો નએધ મધ્યા,
નોધત યાતવો નએધ પધરિકાઓ.

આઅત્ પ્રઅોત્ અહુરો મજદાઅો, ક્ષત્ય નાંમ અહ્મિ; અપાઉમ
જરથુશ્ટ્ર; ખિત્યો વાંધ્યો; થિત્યો અવિ-તન્યો; તૂધરથ અષ વહિશત;

૧. “મિસ્વાનહે ગાતવો ખધાતહે” એટલે ‘હમેશ્તગેહાન’ એ બેહેશ્ત તથા દોજખની
વચ્ચેની જગાને કહે છે. જે માંહુસોના સવાળ તથા પાપ એકસરખાં હોય છે, તેઓને માટે
ચેલી જેહાંનમાં ઠેરવેલી જગાનું નામ હમેસ્તગેહન. ‘હમેસ્તગેહાન’નો અસલ અર્થ ‘મધ્યમ
ફાયદાભરી જગ્યા’ થાય છે. એ બોલો વંદીદાદની ૧૯ મી પરગરદના ૩૬ મા ફકરામાં તથા
મીનો અનેરાંનની ખશુમનમાં આવે છે. એ ખશુમનમાં હમેશ્તગેહાનનો બોલ બેહદ રોશની,
ઝરોશ્માન બેહેશ્ત તથા ચિન્વત પુલની સાથે આવે છે. વધુ માટે જુવો કરાણીનું અરદા-
વીરાફનામું.

પુખ્ધ વીરપ વોહુ મજદદાત અષ-ચિશ્ન; ક્ષતવો યત્ અહિ પ્રતુશ; હુપ્તથો પ્રતુમાઝ્મો; અસ્તેમો યત્ અહિ ચિસતિશ; નાઉમો ચિસતિવાઝ્મો.

દસેમો યત્ અહિ સ્પાનો; અઝેવનદસો સ્પનંધઉહાઝ્મો; દ્વદસો અહુરો; શિદસો સંવિશ્તો; ચથ્રદસો ઇમત વીદ્રઝેશ્તવો; પન્ચદસ અવ-નેઝ્મ; ક્વશ-દસ હાત મરેનિશ; હુપ્તદસ વીરપ હિષસ; અશ્તદસ અઝેષજ્ય; નવદસ યત્ અહિ દાતો; વીસાંસ્તેમો અહિ યત્ અહિ મજદદાઝ્મો નાંમ.

યજ્ઞઐષ માંમ જરથુશ્ત્ર, પઘતિ અસનિ પઘતિ ક્ષકુને યસો-ઐરે-તાળ્યો જઝ્મોશ્રાળ્યો. જસાનિ તે અવંધહુઝેય રકૂનંધહુઝેય અજ્ઞંમ યો અહુરો મજદદાઝ્મો; જસાધતિ તે અવંધહુઝેય રકૂનંધહુઝેય યો વંધહુશ સ્ત્રઝ્મોષો અઝ્યો; જસાઝ્મોન્તિ તે અવંધહુઝેય રકૂનંધહુઝેય યાઝ્મો આપો, યાઝ્મોસ્ય ઉર્વરાઝ્મો, યાઝ્મોસ્ય અષાઉનાંમ ક્રવષયો.

યેજિ વષિ જરથુશ્ત્ર, અવાઝ્મો ત્મઝેષાઝ્મો તઉર્વયો, દઝેવનાંમ મઝ્યાનાંમય, યાશ્વાનાંમ પધરિકનાંમય, સાશ્રાંમ કઝ્મોયાંમ કરકૂનાંમય, મધ-ચનાંમય ઐજઞનાંમ, અર્ષમઝ્મોઘનાંમય ઐજઞનાંમ, વૅહુર્કનાંમય, ચથ્વરે-જઞનાંમ. હુઝેનયાઝ્મોસ્ય પૅરેથુ-અધનિકયાઝ્મો, પૅરેથુ-દ્રકૂપયાઝ્મો, ઐરેધ્વો-દ્રકૂપયાઝ્મો, ઉજરૅરેપ્તો-દ્રકૂપયાઝ્મો, ખરેમ દ્રકૂપેમ ખરેન્તયાઝ્મો, અથ ઇમાઝ્મો નામેનીશ દ્રેનજયો, ક્રઞવ, વીરપાઘશ અયાંન્ય ક્ષકૂનસ્ય.

પાયુશ્ય અહિ, દાતાય શ્રાતાય અહિ; જનાતાય મધન્યુશ્ય અહિ સ્પેન્તોતેમો; અઝેષજ્ય નાંમ અહિ, અઝેષજ્યોતેમ નાંમ અહિ; આશ્રવ નાંમ અહિ, આશ્રવતેમ નાંમ અહિ; અહુર નાંમ અહિ, મજદદાઝ્મો નાંમ અહિ; અષવ નાંમ અહિ, અષવસ્તેમ નાંમ અહિ; ખરે-નંધહુ નાંમ અહિ, ખરેનંધઉહસ્તેમ નાંમ અહિ; પોઉરે-દરશ્ત નાંમ અહિ, પોઉરે-દરશ્તેમ નાંમ અહિ; દૂરઝે-દરશ્ત નાંમ અહિ, દૂરઝે-દરશ્તેમ નાંમ અહિ.

સ્પશ્ત નાંમ અહિ, વીત નાંમ અહિ; દાત નાંમ અહિ; પાત નાંમ અહિ, શ્રાત નાંમ અહિ; જનાત નાંમ અહિ, જનોઘશ્ત નાંમ અહિ; કૂપૃમાઝ્મો નાંમ અહિ, કૂપૃષો-માંથ નાંમ અહિ; ઇસે-ક્ષથ્રો નાંમ અહિ, ઇસે-ક્ષથ્ર્યોતેમ નાંમ અહિ; નાંમો-ક્ષથ્રો નાંમ અહિ, નાંમો-ક્ષથ્ર્યોતેમો નાંમ અહિ.

અધવિશ નાંમ અહિ; વીધવિશ નાંમ અહિ; પધતિ-પાયુશ નાંમ અહિ, લ્યએષો-તઉર્વાઓ નાંમ અહિ; હુધવન નાંમ અહિ, વીરપવન નાંમ અહિ; વીરપતશ નાંમ અહિ, વીરપ-ખાથ નાંમ અહિ; પોઉર-ખાથ નાંમ અહિ, ખાથવાઓ નાંમ અહિ.

વેરેજિ સઓક નાંમ અહિ, વેરેજિ-સવાઓ નાંમ અહિ; સંવી નાંમ અહિ, સુરાઓ નાંમ અહિ, સંવિશત નાંમ અહિ, અપ નાંમ અહિ, ઔરેજ નાંમ અહિ; ક્ષથસ્ય નાંમ અહિ; ક્ષથસ્યોત્તમે નાંમ અહિ; હુધાનુશ નાંમ અહિ, હુધાનુશત્તમે નાંમ અહિ; દૂરએ-સૂક નાંમ અહિ. તાઓસ્ય ઇમાઓ નામેનીશ.

યસ્ય મે અએતહિ અંધહુવો યત્ અસ્તવધન્તિ, સ્પિતમ જરથુશ્ર, ઇમાઓ નામેનીશ દ્રેનજયો ક્રઞવ, પધતિ વા અસન્તિ પધતિ વા ક્ષફ્ને. ક્રઞવ ઉસ વા હિશ્તો, ની વા પધધ્યમ્નો; ની વા પધધ્યમ્નો, ઉસ વા હિશ્તો; અધવ્યાઓંધહુનંમ^૧ વા અધવ્યાઓંધહુયમ્નો, અધવ્યાઓંધહુનંમ વા બૂજ્યમ્નો; ક્રા વા પૂસ હુય ગાતઓત્, ક્રા વા પૂસ હુય જન્તઓત્, ક્રા વા પૂસ હુય દંધહુઓત્, અવ-જસ દગ્યૂમ આ. નોધત્ દિમ્ નર; અંધહુ અયાન્, નોધત્ અંધહુઓ ક્ષપો, અએમ્નો દૂતહુ દૂક્ષ મનંધહુ અવસ્યાત. નોધત્ અકવો, નોધત્ ચકવો, નોધત્ ઇષવો, નોધત્ કરેત્, નોધત્ વજર, નોધત્ વીસન્તિ અસાનો અવસ્યાત.

વીસાંસ્તય ઇમાઓ નામેનીશ પરશ્તસય પધરિ-વારસય વીસન્તે, પધરિ મધન્યઓયાત્ દુજત, વરેન્યયાતય દ્વાંધથ્યાત, જીજીયુશતય કયધાત્ વીરપો-મહુરકાઅતય પધરિ દ્રવતત્ યત્ અંધરાત્ મધન્યઓત્; માંનયેન્ અહે યથ હુજંધરેમ નરાંમ ઓયુમ નરેમ અધવ્યાક્ષયોધત્.

કે વેરેથ્રેમ-જ્ઞ થ્વા પોધ સેનગહા યોધ હેન્તી; ચિથ્રા મોધ દાંમ અહુમખિશ રતૂમ ચીજદી. અત હોધ વોહુ સેરઓષો જન્તૂ મનંધહુ, મજદા અહ્માધ યહ્માધ વધી કહ્માધચીત્.

૩. અધવ્યાઓંધહુનંમ=શબ્દનો અર્થ કુસ્તી થાય છે. કુસ્તી બાંધવાનો રેવાજ પેગમ્બર જરથોસ્તની આગમજ, હોમ પેગમ્બરના વખતમાં દાખલ થયો હતો, કારણ કે દાદર અહુર-મઝ્દે, હોમ યશ્ત પ્રમાણે હોમને કુસ્તી બાંધવાની બસારત કરી હતી. સદ્દર કેતાબ પાદશાહ જમશેદને પહેલવહેલા કુસ્તી બાંધનાર તરીકે જણાવે છે. શાહનામામાં મીનોચહેર પાદશાહે કમર ઉપર કુસ્તી બાંધવાનો ઇસારો મળે છે.

નૅમૅમ કવઁમ ખરૅનો, નૅમો અધર્યેને વઁએજહિ, નૅમો સર્વોકે
મજદદાધતે, નૅમો અપે દાધતયાઆ, નૅમો અરૅદુયાઓ આપો અના-
હિતયાઓ, નૅમમ વીરપયાઓ અપઓનો સ્તોધશ.

❧ યથા અહુ વધર્યો (૧૦), અષૅમ વૉહુ (૧૦).

અહુનૅમ વધરીમ યજમધદે; અષૅમ વહિરતૅમ સ્ત્રએરતૅમ અમૅ-
ષૅમ રપૅન્તૅમ યજમધદે. અમૅમય ધિમમય અઓજસય વૅરૅથમય,
અરૅનસય જવરૅય યજમધદે. અહુરૅમ મજદાંમ રએવન્તૅમ ખરૅનધઉ-
હન્તૅમ યજમધદે.

યૅંધહે હાતાંમ આઅત યેરને પધતિ વંધહો, મજદાઓ અહુરૅ
વએથા અપાત હયા, યાઓધહાંમયા તાંસયા તાઓસયા યજમધદે.

(ખાજમાં પઢે.) અહુરમજદ ખોદાએ, અવજૂનીએ મરદુમ, મર-
દુમ સર્દગાંન હુમા સર્દગાંન, હુમખાયસ્તે વેહાંન, ઑએમ બેહેદીન
માજદયસ્તાંન આગહી આસ્તયાની નેકી રસાનદ; અએદૂન બાદ.
(પ્રગટ પઢે.) યથા અહુ વધર્યો (૨).

યરૅનમય વહૅમય, અઓજસય જવરૅય આક્રીનામિ, અહુરહે
મજદાઓ રએવતો ખરૅનધઉહતો. અષૅમ વૉહુ (૧).

નિપાયોધશ^૧ મધીમ ઉર્વથૅમ યવએતાધતે જરથુશ્ર અઉર્વથાત પરો
દુશમધન્યઓત. મા તૅમ ઉર્વથૅમ ક્રાયવયોધશ સ્નથાધ, મા દુજબૅરતેએ
જયાનાંમ અપયતેએ; મા યસોધશ અઓમ નરૅમ દાધતીમ, યો ના
મજિશતૅમ યરૅનૅમ યજમધતે કસિશતૅમ યસ્નાત ક્રાયતાત અહા યાં
અમૅષે રપૅન્તે.

ધધ અસતિ વૉહુ મનો, મન દાંમિ જરથુશ્ર. ધધ અષૅમ વહિ-
રતમ, મન દાંમિ જરથુશ્ર. ધધ ક્ષથૅમ વધરીમ, મન દાંમિ જરથુશ્ર.
ધધ રપૅન્ત આર્મધતિશ, મન દાંમિ જરથુશ્ર. ધધ હઉર્વત અમૅરૅતાત,
યોધ સ્તો મિજદૅમ અપાઉનાંમ, પરો-અસતિ જસૅન્તાંમ, મન દાંમિ
જરથુશ્ર. વએથાય તતય કથય, આધ અપાઉમ જરથુશ્ર. મન
અથવાય ચિસતિય યાધશ આ અધહુશ પઓઉર્યો ખવત, યથાય
અધહુત અપૅમૅમ અધહુશ.

૧. 'નિપાયોધશ મધીમ' થી તે યસ્તની આખેરી સુધીનો ભાગ બહુમન યસ્તના બાકી
શહેલા ફકરાઓને નામે જણાયેલો છે.

હુજંધરેમ અએષજનાંમ, અએવરે અએષજનાંમ; હુજંધરેમ અએ-
ષજનાંમ, અએવરે અએષજનાંમ; હુજંધરેમ અએષજનાંમ, અએવરે
અએષજનાંમ. જસ મે અવંધહે મજદ. જસ મે અવંધહે મજદ.
જસ મે અવંધહે મજદ. અમહે હુતારતાહે હુરંઓધહે, વરંધમ્મહે,
અહુરંધાતાહે, વનધનત્યાઓસય ઉપરતાતો, સ્યેન્તાહેય આર્મતોધશ.

આર્મધતિય સ્યેન્તય અએષાંમ ત્યએષો સચિન્દયધ્વંમ; પધરિ
ઉષિ વારયધ્વંમ; હાંમ ગવ નિદરંજયધ્વંમ; હાંમ જન્વ જમ્મયધ્વંમ;
અધિપિ દરંજવનંમ દરંજવયધ્વંમ. કત અપવ મજદ વનત દ્રવન્તંમ.
અપવ વનત દુજિમ, અપવ વનત દ્રવન્તંમ.

ઉષિ અહુરહે મજદાઓ યજમધદે, દરંધાધ માંધહે સ્યેન્તાહે; અતૂમ
અહુરહે મજદાઓ યજમધદે, મરંધાધ માંધહે સ્યેન્તાહે; હિજવાંમ અહુ-
રહે મજદાઓ યજમધદે, ફવાકાધ માંધહે સ્યેન્તાહે; અઓંમ ગધરીમ
યજમધદે, યિમ ઉષિ-દાંમ ઉષિ-દરંનેમ,^૧ પધતિ અસનિ પધતિ ક્ષૂને,
યસો-અરંતાળ્યો જઓંધાળ્યો.

આઅત્ર અઓંખત જરથુશ્ત્રો, ઉપ થ્વા અજોમ મધરે અનુદધ-
યાત, સ્યેન્તયાઓ આર્મતોધશ દોધધાળ્ય અવાસ્ત્રયત મધર્યો. હુજં-
ધરેમ અએષજનાંમ, અએવરે અએષજનાંમ; હુજંધરેમ અએષજ-
નાંમ, અએવરે અએષજનાંમ; હુજંધરેમ અએષજનાંમ, અએવરે
અએષજનાંમ.

 અહે નર્શ અપઓનો ફવધીમ યજમધદે, યો અસ્મો ખન્યાઓં
નાંમ. અધાત અન્યએષાંમ અપઓનાંમ ક્ષીતિ યજ્ઞધ, ફવરંત ગઓં-
કરંનેહે સૂરહે મજદધાતાહે. ગઓંકરંનેમ સૂરંમ મજદધાતંમ યજમધદે.

૧. ઉષિ-દરંનેમ-ધરાનની પૂર્વ દિશાએ આવેલો હાલનો 'સજેસ્તાન' મુલક, જેને અવસ્તામાં
'વએકેરેત' કહે છે, તથા પ્રાચીન ધરાની લોકો Drangiana કહેતા હતા, તે મુલકમાં
'ઉષિદરેન' નામનો પાહાડ આવેલો છે. એ બોલનો અસલ અર્થ 'હુશિયારી રાખનાર' કરી
થાય છે. એ નામ એટલા માટે આપવામાં આવ્યું છે કે, એ પાહાડ ઉપરથી અશો જર-
થોસ્તે આસમાની હોશ મેળવી; એ પાહાડ ઉપર દાદાર અહુરમજદ સાથે એ રાસ્ત પેગમ્બર-
રને દીનની બાબદો માટે વાતચીત થઈ હતી.

૨. અસ્મો-ખન્યાઓ-જરથોસ્તના સૌથી પહેલા શાગેદોંમનો એક હતો. એ મહાન
પુત્ર કોઈ એકાંત પહાડ ઉપર રહેનાર વિદ્વાન હોય, જેની સાથે પેગમ્બર જરથોસ્તે પોતાની
દીન વિષે વાતચીત કરી હોય.

૩. ગઓંકરં-એક રોપાનું નામ છે. ઘિત નામના એક પુરાણ તખ્તીબને ધનસાનની
આરોધ્યતા માટે જે સાધનો આપવામાં આવ્યાં હતાં, તેમાં ગઓંકરં એક હતું, એને

ઉષિ અહુરહે મજદાઓ. યજમઘદે, દરંધ્રાઇ માંધ્રહે રપેન્તાહે; અતૂમ અહુરહે મજદાઓ. યજમઘદે, મરંધ્રાઇ માંધ્રહે રપેન્તાહે; હિજવાંમ અહુરહે મજદાઓ. યજમઘદે, ક્રવાકાઇ માંધ્રહે રપેન્તાહે; અઓમ ગધરીમ યજમઘદે, યિમ ઉષિ-દાંમ ઉષિ-દરંનૅમ, પધતિ અસનિ પધતિ ક્ષત્તે, યસો-ખરેતાબ્યો જઓધાબ્યો. અષેમ વૉહૂ (૧). (ત્રણ વાર પઢે.)

દામીમ યજમઘદે યાંમ આર્મધતીમ રપેન્તાંમ. ચેહે દાથે અષહેય, અષઓનાંમ અષ-પઓઇચનાંમચ દામનાંમ.

અએતત દિમ વીરપનાંમ મજિશતેમ દજધાઇ, અહુમચ રતૂમચ યિમ અહુરેમ મજદાંમ, સ્નથાઇ અંધ્રરહે મધન્યેઉશ દ્રવતો, સ્નથાઇ અએમહે અવી-દ્રઓશ, સ્નથાઇ માજધન્યનાંમ દએવનાંમ, સ્નથાઇ વીરપનાંમ દએવનાંમ, વરેન્યનાંમચ દ્રવતાંમ. (બાજમાં પઢે.) શેકસ્તેણુ ઘનામેન્યો, ખર અહેરેમન લેઓનત સદ્ હજાર બાર. (અગત પઢે.) કદથાઇ અહુરહે મજદાઓ રએવતો ખરેનંધઉહુતો. કદથાઇ અમેષનાંમ રપેન્તાનાંમ, કદથાઇ તિશન્યેહે સ્તારો રએવતો ખરેનંધઉહુતો, કદથાઇ નર્શ અષઓનો, કદથાઇ વીરપનાંમ રપેન્તાહે મધન્યેઉશ દામનાંમ અષઓનાંમ. અષેમ વૉહૂ (૧). અહાઇ રએશય; હજધરેમ; જસ મે અવંધહે મજદ; કરેરેણુ મોજદ.

રોજ નેક નાંમ, રોજ પાક નાંમ, રોજ મુબારક (ફલાંન), માહે મુબારક (ફલાંન), ગાહે (ફલાંન), નમાજ દાદારે ગેહાંન દામાંન. દનઓથ અહુરહે મજદાઓ, તરોઇદીતે અંધ્રરહે મધન્યેઉશ. હુધ્યાવરશ્તાંમ હ્યત વસ્ના ફરેપાતેમ. સ્તઓમિ અષેમ; અષેમ વૉહૂ (૧). ગારજે ખોરેણુ અવજનયાદ દાદાર અહુરમજદ રયોમંદ ખોરેણુમંદ મીનોઓન મીનો ખરેતુમ, ખેરસાદ અમાવંદ પીરોજગર અમાવંદી પીરોજગરી. દાદ દીન બેહ માજદયસ્નાન, આગાહી રવાઇ ગોઆફરંગાંની બાદ હકુતે કેશવર જમીન; અએદૂન બાદ. મન આનો આવાયદ શુદન, મન આનો આવાયદ શુદન, મન આનો આવાયદ શુદન. અષઓને અષેમ વૉહૂ (૧).

(દક્ષિણ દિશા તરફ મોહોડું કરીને પઢે.) દાદારે ગેહાંન દીને માજદયસ્ની, દાદે જરથુશ્તી. નેમસેન્તે અષાઉમ સેવિશ્તે અરેદ્વી સૂર

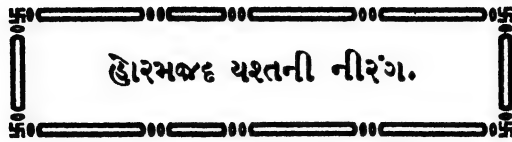
સફેદ હોમ કહે છે. એ જાડ રસ્તાખેજની વખતે મદદ કરનાર છે, કારણ કે તે અમજીં આપનાર છે. ખુનદહેશ પ્રમાણે એ વૉહુકથ દરિયામાં ઉગે છે. એ જાડને ગુજરાતીઓને સજ્જન કરનાર તરીકે ગણ્યું છે.

અનાહિતે અપઝાને. અર્ષેમ વૉહુ (૧). નેમો ઉર્વધરે વંધઉહિ મજદ-
ધાતે અપઝાને. અર્ષેમ વૉહુ (૧). અહુરેમ મજદાંમ રમેવન્તેમ ખરે-
નંધઉહનતેમ યજ્ઞમજદ. અર્ષેમ વૉહુ (૧). દાદાર અહુરમજદ રયોમંદ
ખોરેહુમંદ મીનાઝાન મીનો ખરેતૂમ ખેરસાદ. અર્ષેમ વૉહુ (૧).

અહુરમજદ યશતનો સાર—અશો જરથોસ્તે અહુરમજદને પુછ્યું કે ઓ
હાહમંદ દુનિયાના પાક પેદા કરનાર! કઇ માથવાણી ધણીજ હિંમત આપનાર,
ધણીજ ફતેહમંદ, વેરીને મારનાર, તનદરોસ્તી આપનાર અને પાપી દુઃખ પહોંચા-
ડનારઓનાં દુઃખને ટાળનાર છે? ત્યારે અહુરમજદે જવાબ આપ્યો કે મારાં અને
અમશાસ્પદોના નામો ધણીજ હિંમત આપનાર, ફતેહમંદ, વેરીને મારનાર, તંદ-
સ્તી આપનાર અને પાપીઓનાં દુઃખોને ટાળનારાં છે. ત્યારે જરથોસ્તે કહ્યું કે તે
નામો મને કહે, કે જેથી તમામ જુરાઓની જુરાધને હું તોડી શકું, અને મને
કોઇખી દુષ્ટ હેરાન કરે નહિ. ત્યારે અહુરમજદે તે નામો જણાવ્યાં—(૧) સદા
હસ્તીવાળો, (૨) ટોળાંની પાસખાની કરનાર, (૩) સર્વ વ્યાપક, (૪) સર્વેથી શ્રેષ્ઠ
પવિત્રાઇ, (૫) અશોષના તોખમની તમામ ન્યામત આપનાર, (૬) ડહાપણ, (૭)
ડહાપણવાળો, (૮) જ્ઞાન, (૯) જ્ઞાનવાળો, (૧૦) વૃધ્ધિ, (૧૧) વૃદ્ધિ કરનાર, (૧૨) હસ્તી
ધરાવનાર, (૧૩) ધણીજ ફાયદો કરનાર, (૧૪) દુઃખ નહિ દેનાર, (૧૫) અજીત,
(૧૬) સારાં નરસાનો તોલ કરનાર, (૧૭) સર્વે જ્ઞેનારો, (૧૮) તંદરોસ્તી આપ-
નારો, (૧૯) પેદા કરનાર, (૨૦) મહાજ્ઞાની નામવાળો. આ નામો રાત દિવસ પઢ-
વાથી, અહુરમજદ, અશો શરોષ, પાણી અને જાડ ઉપરના મવકકલ ફરેશતાઓ
તથા અશો લોકોનાં ફરોહરો આપણી મદદ તેમજ ખુશાલીને માટે આવે છે. અગર
જો કોઇ શખસ જાદુગર, પરી વગેરે તમામ જુરી શક્તિઓથી પહોંચતી હાણીઓ
ટાળવા ઇચ્છે, તો તેણે રાત દહાડો આ નામો ઉપરાંત બીજાં નામો જે નીચે પ્રમાણે
છે, તે ઉક્તાં કે બેસતાં, કુશતી બાંધતાં કે છોડતાં, બહાર જતાં પઢવાં:—અચાવનાર
બખશનાર, પોષણ કરનાર, મારનાર, મીનો વૃધ્ધિ કરનાર, આગ્રવન, ધણીજ ખોરેહ-
વાળો, બહોળી દ્રષ્ટિવાળો, દીર્ઘ દ્રષ્ટિવાળો, મરજી પ્રમાણે હકુમત કરનાર, સર્વ
વ્યાપક, સર્વજ્ઞ, નહિ ઠગનાર કે નહિ ઠગાનાર, ઉપયોગી, ધણીજ ફાયદો કરનાર,
સઉથી મોટો પાદશાહ, જેથી તેને કોઇખી જુરી શક્તિની કાંઇ હાની પોહોંચશે નહિ
જે પ્રમાણે એક હજાર માણસ એક માણસની ચોકી કરે, તેમ આ નામો બંદગી
કરનારની પાસખાની કરનારાં છે.

(અહુરમજદ યશતના હવે પછીના ભાગને ગુમ થયેલી બહુમન
યશતના ભાગ તરીકે ગણે છે).—અહુરમજદના તરીકાવાળાને, અમશાસ્પદોની
સેતાયશ કરનારને દુઃખ પહોંચતું નથી. શરૂઆતથીજ દુન્યા અહુરમજદના ડહા-

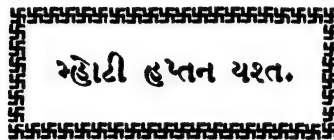
પણથી ચાલે છે, અને છેવટ સુધી ચાલશે. હું દુવા ગુઝાં છું કે અશો માણસ
જીરણે મારે! માત્રવાણી સમજવાને માટે મારામાં હુશિયારી આવે! અશો જર-
ચોસ્તના પહેલા ચેલા અસમો ખનવતને હું યાદ કરું છું. સંપૂર્ણ મનઃકાની તથા
અશોધથી ડહાપણ આવે છે.

 (એ નીરંગ હોરમજદ યશત પઢ્યા પછી ત્રણ વાર પઢે).

યા દાદાર અહુરમજદ, અહેરેમન મરોચીનીદાર નેગુનમ દીવાન;
અર બૂદને રસ્તાખીજ તન પસીન બીગુમાનમ. અર્ષેમ વૉહૂ (૧).
(ત્રણ વાર પઢે).

અહુરમજદ યશતની નીરંગનો સાર.-ઓ દાદાર અહુરમજદ! નાશ કર-
નાર અહેરેમનને હું જર કરું! રસતાખેજ અને તન-પસીન ઉપર મને પકકો
ભરસો છે.

દનઔથ અહુરહું મજદાઔ. અર્ષેમ વૉહૂ (૧).

પ નામે યજ્ઞદાન અહુરમજદ ખોદાએ અવજૂની, ગોરજે ખોરહું
અવજાયાદ; હકૂત અમશાસ્પદ યેરસાદ.

અજ્ઞ હમા ગુનાહ પતેત પશેમાનુમ; અજ્ઞ હર્વસ્તીન દુશ્મત
દુજૂખત દુજ્જવવરશત, ઝેમ પ ગેતી મનીદ, ઔઝેમ ગોફત, ઔઝેમ
કર્દ, ઔઝેમ જસ્ત, ઔઝેમ બૂન બૂદ ઝસ્તેદ. અજ્ઞ આંન ગુનાહ
મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાની ગેતી મીનોઆની, ઔખે
અવાજશ પશેમાન પ સે ગવશની પ પતેત હોમ. દનઔથ અહુરહું
મજદાઔ, તરોઈદીતે અંધરહું મધન્યેઉશ; હુધ્યાવરશતાંમ હાત વસ્ના
ફરેષાતેઝેમ, સ્તઔમિ અર્ષેમ. અર્ષેમ વૉહૂ (૩).

ક્રવરાને મજદયસ્નો જરથુશત્રિશ વીદઝેવો અહુર-ત્કઝેષો (જે ગેહ
હોય તે પઢે). ક્રસસ્તયઝેય. અહુરહું મજદાઔ રઝેવતો ખરેનંધઉહુતો,

અમ્મૅષનાંમ રપ્પેન્તનામ, વંધહુવે મનંધહે આક્ષિતોધશ હાંમ-વધનત્યાઆ, તરધાતો અન્યાધશ દામાં, આસનહે પ્રથ્વો મજ્જદધાતહે, ગઆષો-મ્મૃતહે પ્રથ્વો મજ્જદધાતહે. અપહે વહિશતહે સ્મએશતહે, અધસ્યમનો ધ્યેહે સૂરહે મજ્જદધાતહે, સઓકયાઓ વંધહુયાઓ વોઉર-દાધથયાઓ મજ્જદધાતયાઓ અપઓન્યાઓ ક્ષથહે વધસ્યહે અયોધુસ્તહે મર્રજ-દિકાધ ધાયો-દ્રિગઓવે. રપ્પેન્તયાઆ વંધહુયાઓ આમ્મૅતોધશ, રાત-યાઓ વંધહુયાઓ વોઉર-દાધથયાઓ મજ્જદધાતયાઓ અપઓન્યાઓ, હુઉર્વતાતો રથ્વો યાધસ્યયાઓ હુષિતોધશ, સર્રધએધ્યો અપહે રતુધ્યો; અમ્મૅરતાતો રથ્વો કૂષઓનિબ્ય વાંથવાબ્ય, અસપિનિબ્ય યઓનિબ્ય, ગઓર્કરેનહે સૂરહે મજ્જદધાતહે.

 (હાવન તેમજ બીજ હાવનમાં નીચે મુજબ પઢે):—

મિથહે વોઉર-ગઓયઓધતોધશ, રામનસ્ય આસન્નહે.

 (જે રપિથ્વન ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પઢે):—

અપહે વહિશતહે આથસ્ય અહુરહે મજ્જદાઓ.

 (જે ઉજ્જરન ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પઢે):—

મર્રજતો અહુરહે નર્રધો અપાંમ અપસ્ય મજ્જદધાતયાઓ.

 (જે અધવિશ્વમેમ ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પઢે):—

અપાઉનાંમ ક્રવપિનાંમ ઘ્વનાંનાંમય વીરોવાંથ્વનાંમ યાધસ્યયાઓસ્ય હુષિતોધશ, અમહેય હુતાશતહે હુરઓધહે, વર્રધધેય અહુરધાતહે, વનધનત્યાઓસ્ય ઉપરતાતો.

 (જે ઉશહેન ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પઢે):—

સઓષહે અબ્યેહે અષિવતો, વર્રધ્રાજનો ક્રાદત્-ગએથહે, ર્જનઓશ રજિશતહે, અરશતાતસ્ય ક્રાદત્-ગએથયાઓ વરેદત્-ગએથયાઓ.

મોટી હપ્તન યસ્ત—અહુરમઝદથી તે અમરદાદ સુધીના સાત અમશાર્ષપંદોની સામટી યાદ અને સેતાયશ કરવાને માટે ‘યસ્ત હપતંધહાધતિ’ એવે નામનો સાત હાનો સમુદાય યશઝનેના ૩૫-૪૧ હા સુધીમાં આવેલો છે. એ સાત હાનો સમુદાય ફક્ત અશો જરથેસ્તના ગાથાની પછીનો પણ બીજા સધળા અવસ્તા કરતાં આગમજનો છે. એની એબારત ગાથાને લગતી પુરાણી ભાષાની છે. એમાં સાત અમશાર્ષપંદોની સેતાયશ ઉપરાંત, આતશ તથા ખોરશેદની જમીન, પાણી અને બીજા નારી ફરેસ્તાઓની સેતાયશ છે. છેવટે કુદરતની સુંદર અને ફાયદેમંદ ન્યામતોને યાદ કરવામાં આવી છે

દનઝોથ ચરનાઘચ વહાઘચ દનઝોથાઘચ કસસ્તયઝેચ, યથા અહુ વધઝો જઝોતા કા મે મૂતે, અથા રતુશ અપાત્તચિત્ત હુચ કા અપવ વીધવાઝો અઝોત્ત.

અહુરેમ મજદાંમ રઝેવન્તેમ ખરેનંધઉહુન્તેમ યજમઘદે; અમેષા રપેન્તા હુક્ષથા હુધાઝાંધહો યજમઘદે; વાહૂ મનો અમેષેમ રપેન્તેમ યજમઘદે; આદતીમ હાંમવધન્તીમ યજમઘદે, તરધાતેમ અન્યાઘશ દામાંન આરેનંમ ખતૂમ મજદધાતેમ યજમઘદે; ગઝોષો-સૂતેમ ખતૂમ મજદધાતેમ યજમઘદે. અપેમ વહિશતેમ સઝઅંશતેમ અમેષેમ રપેન્તેમ યજમઘદે; અઘચ્યમનંમ ઇપીમ યજમઘદે; સૂરેમ મજદધાતેમ યજમઘદે; સઝઝોકાંમ વંધઉહીમ વાઉર-દોઘથાંમ મજદધાતાંમ અપઝઝોનીમ યજમઘદે; ક્ષથ્રેમ વધરીમ અમેષેમ રપેન્તેમ યજમઘદે; અયોશુસ્તેમ યજમઘદે; મરજદિકેમ ધાયો-દ્રિગૂમ યજમઘદે. રપેન્તાંમ વંધઉહીમ આર્મ-ઇતીમ યજમઘદે; રાતાંમ વંધઉહીમ વાઉર-દોઘથાંમ મજદધાતાંમ અપઝઝોનીમ યજમઘદે; હુઉર્વતાતેમ અમેષેમ રપેન્તેમ યજમઘદે; યાઘચ્યાંમ હુષિતીમ યજમઘદે; સરેધ અપવન અપહુ રતયો યજમઘદે; અમેરતાતેમ અમેષેમ રપેન્તેમ યજમઘદે; કૂપઝઝોનીમ વાંથ્યાંમ યજમઘદે; અસપિનાચ ચેવીનો યજમઘદે; ગઝોકરેનંમ સૂરેમ મજદધાતેમ યજમઘદે.

 (હાવન ગેદમાં તેમજ ખીજ હાવનમાં નીચે મુજબ પઢે)

મિથ્રેમ વાઉર-ગઝોયઝોઘતિમ યજમઘદે; રામ ખાસ્ત્રેમ યજમઘદે. અપાઉનાંમ વંધઉહીશ સૂરાઝો રપેન્તાઝો ક્રવપયો યજમઘદે.

 (જે રપિથ્વન ગેહ હોએ તો નીચે મુજબ પઢે):—

અપેમ વહિશતેમ આતરેમચ અહુરહુ મજદઝાઝો પુથ્રેમ યજમઘદે. અપાઉનાંમ વંધઉહીશ સૂરાઝો રપેન્તાઝો ક્રવપયો યજમઘદે.

 (જે ઉજરન ગેહ હોએ તો નીચે મુજબ પઢે):—

ખરેજન્તેમ અહુરેમ ક્ષત્રીમ ક્ષએતેમ અપાંમ નપાતેમ અઉર્વત-અસપેમ યજમઘદે; અપેમચ મજદધાતાંમ અપઝઝોનીમ યજમઘદે. અપા-ઉનાંમ વંધઉહીશ સૂરાઝો રપેન્તાઝો ક્રવપયો યજમઘદે.

 (જે અઘવસ્રથ્રેમ ગેહ હોએ તો નીચે મુજબ પઢે):—

અપાઉનાંમ વંધઉહીશ સૂરાઝો રપેન્તાઝો ક્રવપયો યજમઘદે; ઘેના-ઝોસચ વીરે-વાંથ્યાઝો યજમઘદે; યાઘચ્યાંમચ હુષિતીમ યજમઘદે;

અમ્મમય હુતાશત્તમ હુરઝ્ઝાધ્મ યજ્ઞમઘદ્દ; વૅરેશ્ઝ્ઝમય અહુરધાત્તમ યજ્ઞ-
મઘદ્દ; વનઘન્તીમય ઉપરતાત્તમ યજ્ઞમઘદ્દ. અષાઉનાંમ વંધ્ઝહીશ સૂરાઝ્ઝા
સ્પેન્તાઝ્ઝા ક્વપયો યજ્ઞમઘદ્દ.

(જે ઉશહેન ગેદ હોએ તો નીચે મુજબ પઢે):—

સઝઝાધ્મ અષીમ હુરઝ્ઝાધ્મ વેરેશ્ઝાજન્મ ક્રાદત્તગઝ્ઝેથ્મ અષવન્મ
અષહે રતૂમ યજ્ઞમઘદ્દ; રન્નૂમ રજિશત્તમ યજ્ઞમઘદ્દ; અરશતાત્તમય
ક્રાદત્તગઝ્ઝેથાંમ વરેદત્તગઝ્ઝેથાંમ યજ્ઞમઘદ્દ. અષાઉનાંમ વંધ્ઝહીશ સૂરાઝ્ઝા
સ્પેન્તાઝ્ઝા ક્વપયો યજ્ઞમઘદ્દ.

યાતુ જરથુશ્ત્ર વનત દઝેવો મયો. કો ન્માનહે બાધ
સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર, વીસ્પ દુક્ષ જનાઘતિ, વીસ્પ દુક્ષ નાષાઘતિ, યથ
હુઝ્ઝોનઝ્ઝાઘતિ અઝ્ઝેષાંમ વયાંમ. અઝ્ઝાઘ તે અઝ્ઝાઘ તન્વો દધાઘતિ,
અઝ્ઝાઘ તે અથઉઝ્ઝન્મ જનાઘતિ અથઉઝ્ઝન્મ યથ રથઝેશ્ઝાર્મ,
વીસ્પનો અસ્રશ્ઝે નાષાતનાંમ અઝ્ઝાજધ્ઘહુ. યો હીમ દસ્તે દારન્મ,
યોઘ હુપ્ત અમ્મપાઝ્ઝા સ્પેન્તા હુક્ષથ હુધાઝ્ઝાઘહો હુમરથનાંમ ચિત્ત.
દઝ્ઝેનાંમ માજદયસ્નીમ, અસ્પો-કેહુરપ્મ આપ્મ મજદધાતાંમ અષ-
ઝ્ઝાનીમ યજ્ઞમઘદ્દ. આતરે વીતરે મઝ્ઝ્યા વીતરે મઝ્ઝ્યા વીઝ્ઝઝાત
જરથુશ્ત્ર, આતરે વીતરે મઝ્ઝ્યસચિત વીતરે મઝ્ઝ્યસચિત વીઝ્ઝઝાત
જરથુશ્ત્ર; યત વંધ્ઝહીશ મનંધહો, યત અઘધ્યેજધ્ઘહુમ વયાંમ,
ક્રસ્પાવરેશ ક્રાય ક્રમરેથ્વય ક્રજ્ઝથ્વય. સતવત સતેવત ઉતવત ઉતે-
વત ઉત અપઅરેન્તુ યથ બસ્તેમ ક્વશનાંમ દઝ્ઝેનાંમ માજદયસ્નીમ
નાષાતનાંમ અઝ્ઝાજધ્ઘહુ. અપ્મ વૅહુ (૧).^૧

(કરદો ૧ લો.) અહુરેમ મજદાંમ અષવન્મ અષહે રતૂમ યજ્ઞમઘદ્દ;
અમ્મપા સ્પેન્તા હુક્ષથ હુધાઝ્ઝાઘહો યજ્ઞમઘદ્દ; વીસ્પાંમ અષઝ્ઝાનો
સ્તીમ યજ્ઞમઘદ્દ, મઘન્થેવીમયા ગઝ્ઝેથ્યાંમયા, બૅરેજ વંધ્ઝહીશ અષહે
બૅરેજ દઝ્ઝેનયાઝ્ઝો વંધ્ઝહુયાઝ્ઝો માજદયસ્નોઘશ.

હુમતનાંમ હુપ્તનાંમ હુવરશતનાંમ, યદ્યા અન્યદ્યા, વૅરે-
જયઝ્ઝનાંમયા વાવૅરેજનનાંમયા, મહી અઘબી-જરેતારો નઝ્ઝેનઝેસ્તારો,
યથના વૅહુનાંમ મહી. (બે વાર બજુવું.)

૧ નાની હપતન યસ્ત પદનારે “યાતુ જરથુશ્ત્ર” નો કરદો સાત વાર પઢવો. વધુ
માટે જુવો પાનું ૧૨૩.

તત્ અત્ વધરીમધદી, અહુરા મજદા અપા સીરા હાત્ ધ મધનિમ-
દિયા વઝોયોધમાયા, વેરેજિમાયા, યા હાતાંમ પ્યઝોથનનાંમ વહિરતા
ખ્યાત્ ઉખોધખ્યા અહુખ્યા. ગવોધ અદાધશ તાધશ પ્યઝોથનાધશ યાધશ
વહિરતાધશ, ક્રએખ્યામહી રામાયા વાસેમયા દજદાધ, સુરન્વતસયા
અસુરન્વતસયા, ક્ષયન્તસયા અક્ષયન્તસયા.

હુક્ષિયોતેમાધ ખાત્ ક્ષયેમ, અહાત્ હાત્ અધળી-દદેમહિયા,
ચીપ્-મહિયા, હવાંમહિયા હાત્ મજદાધ અહુરાધ, અપાધયા વહિરતાધ.
(૩ વાર લખવું.)

યથા આત્ ઉતા ના વા નાધરી વા વએદા હુધથીમ અથા હત્ વોહુ
તત્ એએઆહુ, વેરેજયોતૂયા, ઇત્ અહાધ ક્રયા વાતોયોતૂ ઇત્ અએ-
ધયો યોધ ઇત્ અથા વેરેજયાંન, યથા ઇત્ અસ્તી.

અહુરહ્યા જી અત્ વે મજદાઝો યસ્નેમયા વહ્નેમયા વહિરતેમ
અમેહાધદી ગેઉશયા વાસેમ. તત્ અત્ વે વેરેજયામહિ, ક્રયા વાતેયામહી
યા તે ઇસામધદે.

અપહ્યા આઅત્ સધરી, અસહ્યા વેરેજેને, કહાધચીત્ હાતાંમ
જીખાંમ વહિરતાંમ આદા ઉખોધખ્યા અહુખ્યા જી (બે વાર લખવું.)

ઇમા આત્ ઉખધા વચાઝો, અહુરા મજદા, અપેમ મનયા વહેહ્યા
ક્રવઝોઆમા; થ્યાંમ અત્ અએધાંમ પધત્યાસ્તારેમયા ક્રદક્તારેમયા
દદેમધદે.

અપાઅત્યા હયા વંધહેઉશયા મનંધહે, વંધહેઉશયા ક્ષધાત્, સ્ત-
ઝોતાધશ થ્યાત્ અહુરા સ્તઝોતોધખ્યો, અધળી ઉખધા થ્યાત્ ઉખધો-
ધખ્યો, યસ્ના થ્યાત્ યસ્નોધખ્યો.

વેંધહે હાતાંમ આઅત્ યેસ્ને પધતિ. વંધહે, મજદાઝો અહુરો
વએથા અપાત્ હયા, યાઝોધહાંમયા તાંસયા તાઝોસયા યજમધદે.

(કરો ૨ જો) અહ્યા થ્યા આથો વેરેજેના પઝોઉરે પધરિ-જસા-
મધદે, મજદા અહુરા થ્યા થ્યા મધન્યુ સ્પેનિરતા, યે આ અપ્તિશ
અહાધ યેમ અખ્તોયો દાઝોધહે.

ઉર્વાજશ્તો હ્યો ના યાતાયા; પધતિ જમ્યાઓ આતરે મજદાઝો
અહુરહ્યા, ઉર્વાજશ્તહ્યા ઉર્વાજયા નાંમિશ્તહ્યા નેમંધહા નાઓ; મજિ-
શ્તાધ યાઝોધહાંમ પધતી જમ્યાઓ આતર્શ વોધ મજદાઝો અહુરહ્યા

અહી, મધ્યેઉશ વોધ અહ્યા સ્પેનિશતો અહી, હાત વા તોધ નામનાંમ વાશિરતેમ, આતરે મજદાઓ અહુરહ્યા; તા થવા પધરિજસામધદ.

વોહૂ થવા મનંધહા, વોહૂ થવા અપા, વંધહુયાઓ થવા ચિસ્તોધશ બ્યઓધનાધશયા વચેખીશયા પધરિજસામધદ. નેમખ્યામહી, ઇષૂધધા-મહી, થવા મજદા અહુરા; વીરપાધશ થવા હુમતાધશ, વીરપાધશ હુપ્તા-ધશ વીરપાધશ હુવરશતાધશ પધરિજસામધદ. સ્સએશતાંમ અત તોધ કંહુર-યેમ કંહુરપાંમ આવએદયમહી, મજદા અહુરા, ઇમા રઓઆઓ ખરે-જિશતેમ ખરેજેમનાંમ અવત યાત હુવરે અચાચી.

ચેંધહે હાતાંમ આઅત ચેસ્ને પધતિ વંધહે, મજદાઓ અહુરે વએથા અપાત હુયા, યાઓધહાંમયા તાંસયા તાઓસયા યજમધદ.

(કરદો ૩ ને) ઇથા આત યજમધદ અહુરેમ મજદાંમ, ચે ગાંમયા અષેમયા દાત, અપસયા દાત ઉર્વરાઓસયા વંધઉહીશ, રઓઆ-ઓસયા દાત ખૂમીમયા વીરપાયા વોહૂ. અહ્યા ક્ષથાયા મજેનાયા હુવ-પંધહાધશયા, તેમ અત યસ્નનાંમ પઉર્વતાતા યજમધદ; યોધ ગેઉશ હુયા બ્યેધન્તી. તેમ અત આહુધયા નામેની મજદા-વરા સ્પેન્તોતેમા યજમધદ, તેમ અહ્યાકાધશ અજદિખીશયા ઉશતાનાધશયા યજમધદ; તેમ અપાઉ-નાંમ ક્વપીશ નરાંમયા નાધરિનાંમયા યજમધદ. અષેમ અત વહિરતેમ યજમધદ, હાત સ્સએશતેમ, હાત સ્પેન્તેમ અમૅષેમ, હાત રઓઓંધહુવત, હાત વીરપા વોહૂ વોહુયા મનો યજમધદ; વોહુયા ક્ષથેમ વંધઉહીમયા દએનાંમ, વંધઉહીમયા ફસેરતૂમ, વંધઉહીમયા આર્મધતીમ.

ચેંધહે હાતાંમ આઅત ચેસ્ને પધતી વંધહે, મજદાઓ અહુરે વએથા અપાત હુયા, યાઓધહાંમયા તાંસયા તાઓસયા યજમધદ.

(કરદો ૪ થો) ઇમાંમ આઅત જાંમ ગેનાખીશ હુથા યજમધદ, યા નાઓ ખરધતી; યાઓસયા તોધ ગેનાઓ અહુરા મજદા, અપાત હુયા વધસ્યાઓ, તાઓ યજમધદ. ઇજાઓ, યઓશતયો, ફેરશતયો, આર્મ-તયો, વંધઉહીમ આખીશ અખીમ, વંધઉહીમ ઇષેમ, વંધઉહીમ આજી-ધતીમ, વંધઉહીમ ફસસ્તીમ, વંધઉહીમ પરંદીમ^૧ યજમધદ.

૧. 'પારેન્દિ' એ દોહત ઉપરનો મવકકલ સ્ત્રી ફેસ્તો છે, એ ધાણું કરીને અશીસ-વંધની સાથે આવે છે. એક સેતારા તરીકે તે Pleadies ને મળતો આવે છે. એને તેશતર અને મીથ સાથે પણ સંબંધ છે, કારણ કે તીસ્ત્રય વરસાદ ઉપર મવકકલ છે, જે વરસાદથી દોહત અને સુખ ઉત્પન્ન થાય છે, અને મીથ બહોળાં ખેતરવાળો છે, જેમાં અનાજ ઉત્પન્ન થાય છે.

અપો અત્ત યજ્ઞમધદે, મચ્ચેકધન્તીશયા, હૃષ્વપન્તીશયા, ક્વચ્ચધ્વહો,
અહુરાનીશ અહુરહા, હૃવપન્ધહાઓ, હુપેરેશ્વાઓસયા વાઓ, હૃવો-
ધ્વજથાઓસયા, હુરનાધાઓસયા, ઉષોધળ્યા અહુળ્યા ચર્ગમા.

ઉધતી યા વે વંધઉહીશ અહુરો મજદાઓ નામાંન દદાત; વંધહુ-
દાઓ હાત વાઓ દદાત; તાધશ વાઓ યજ્ઞમધદે, તાધશ ક્રયાંનમહી,
તાધશ નેમખ્યામહી, તાધશ ઇપૂધ્યામહી.

અપસયા વાઓ અજીસયા વાઓ માતરાંસયા વાઓ, અર્ગંન્યાઆ
દ્રેગુદાયધ્વહો વીરથો-પધતીમ આવઓઆમા, વહિશતાઓ સ્વચ્ચેશતાઓ
અવા વે વંધઉહીશ રાતોધશ દરેગો-બાજીઉશ નાપૂ પધતિ-વ્યાદાઓ પધતિ-
સેનદાઓ માતરો છતયો.

ચેંધહે હતાંમ આઅત્ત ચેસ્ને પધતી વંધહો, મજદાઓ અહુરો
વચ્ચેથા અપાત્ત હયા, યાઓધ્વહાંમયા તાંસયા તાઓસયા યજ્ઞમધદે.

(કરદો ૫ મો) ધથા આત્ત યજ્ઞમધદે ગેઉશ ઉર્વાંનંમયા તપાંનંમયા,
અહ્માકેનગ આઅત્ત ઉરેનો પસુકનાંમયા, યોધ નાઓ અજિષેન્તી, યચ્ચે-
ધળ્યસયા તોધ આ યચ્ચેયા અચ્ચેધળ્યો આ અંધહેન્. દધતિકનાંમયા
અધધનાંમ હાત ઉરેનો યજ્ઞમધદે; અપાઉનાંમ આઅત્ત ઉરેનો યજ્ઞમધદે,
કુદોજાતનાંમચીત્ત નરાંમયા નાધરિનાંમયા યચ્ચેષાંમ વહેહીશ દચ્ચેનાઓ
વનધન્તી વા, વેંગાહેન્ વા, વચ્ચોનરે વા. આત્ત ધથા યજ્ઞમધદે વંધહુશયા
ધત્ત વંધઉહીશયા ધત્ત; રપેતેનગ અમ્મેષેનગ યવચ્ચેજયો યવચ્ચેસ્વો, યોધ
વંધહેઉશ આ મનંધહે ષ્યેધન્તી, યાઓસયા ઉધતી.

યથા? તૂ ધ અહુરા મજદા મેંગહાયા, વચ્ચોચસયા દાઓસયા
વરેશયા, યા વોહુ. અથા તોધ દદેમહી, અથા ચીમહી, અથા શ્વા
આધશ યજ્ઞમધદે; અથા નેમખ્યામહી, અથા ઇપૂધ્યામહી શ્વા મજદા
અહુરા (એ વાર પદે.)

વંધહેઉશ અચ્ચેતેઉશ અચ્ચેતાતા, વંધહેઉશ અપહ્યા, શ્વા પધરિ જસા-
મધદે, વંધહુયાઓ ફેસેરત્વો, વંધહુયાઓ આર્મતોધશ.

ચેંધહે હતાંમ આઅત્ત ચેસ્ને પધતિ વંધહો, મજદાઓ અહુરો
વચ્ચેથા અપાત્ત હયા, યાઓધ્વહાંમયા તાંસયા તાઓસયા યજ્ઞમધદે.

(કરદો ૬ ઠો.) આહુ અત પધતી અદાહુ, મજદાં અહુરા, મજદાં-
મયા યુધરિયા કર્ષ્ણા; રાધતી તોધ પ્રપધતી અદાત હાત અધળી, હાત
મીજદમ મવએથમ દદદાથા દએનાખ્યો, મજદા અહુરા. અહ્યા હવો ને
દાધદી, અદાધયા અહુયે મનખ્યાધયા તત્ અદ્યા યા તત્ ઉપા-જમ્યામા,
તવયા હુખંમા અપખ્યાયા વીસ્પાધ યવે.

દાધદી અત નેરાંશ મજદા અહુરા, અપાઉનો અપ-ચિનંધહો અધદ-
યુશ વાસ્ત્યેંગ દરંગાધ ધજાધ અજવધતે હુખમધને, અદાધખ્યાયા અદ્યા રફ-
નંધહો. અથા ખએતૂશ અથા વરજેના અથા હુખંમાં ખ્યાત યાધશ
હિશ્યમધ અથા વે ઉતાખ્યામા મજદા અહુરા અપવનો અરજ્યા, ધરતમ
રાધતી.

યેંધહો હાતાંમ આઅત્ યેસ્ને પધતી વંધહો, મજદાઅો અહુરે
વએથા અપાત્ હયા, યાઆધહામયા તાંસયા તાઓસયા યજમધે.

(કરદો ૭ મો) સ્તૂતો ગરો વહોંગ અહુરાધ મજદાધ, અપાધયા
વહિશ્તાધ, દદમહિયા, ચીશમહિયા, આયા આવએદયમહી, વોહુ ક્ષશ્રમ
તોધ મજદા અહુરા અપએમા વીસ્પાધ યવે; હુક્ષશ્તૂ ને ના વા નાધરિ
વા, ક્ષએતા ઉખોયો અંધહુવો હાતાંમ હુદાસ્તેમા.

 હુમાધમ થવા ધજમ, યજતમ અપંધહાચિમ દદમધે. અથા
તૂ ને ગયસયા અસ્તેન્તાઓસયા ખ્યાઓ, ઉખોયો અંધહુવો હાતાંમ
હુદાસ્તેમા. (એ વાર પદે.)

હુનએમાયા જએમાયા મજદા અહુરા, થવહી રફનહી દરંગાયૂ અએ-
પાયા થવા એમવન્તસયા યુયમા; રપોધશયા તૂ ને દરંગમયા ઉશ્તાયા,
હાતાંમ હુદાસ્તેમા.

 થવોધ સ્તઓતરસયા માંશ્રનસયા અહુરા મજદા, અઓંગે-
મદએયા, ઉસ્મહિયા, વીસામદએયા; હાત મીજદમ મવએથમ દદદાથા
દએનાખ્યો મજદા અહુરા. (એ વાર પદે.)

અહ્યા હવો ને દાધદી, અદાધયા અહુયે મનખ્યાધયા; તત્ અદ્યા
યા તત્ ઉપા-જમ્યામા તવયા સરમ અપખ્યાયા વીસ્પાધ યવે.

યેંધહો હાતાંમ આઅત્ યેસ્ને પધતી વંધહો, મજદાઅો અહુરે
વએથા અપાત્ હયા, યાઓધહામયા તાંસયા તાઓસયા યજમધે.

હુમતનાંમ હુપ્તનાંમ હુવરૂશતનાંમ, યદ્યા અન્યદ્યા, વૅરૅજયમ્નામ્યા વાવૅરૅજનનાંમ્યા, મહી અધળી-જરૅતારો, નએનએસ્તારો, યથના વૅહુનાંમ મહી. (એ વાર બણુવું.) યથા અહૂ વધસ્યો (૪), અર્ષેમ વૅહુ (૩). યસ્નેમ સૂરૅમ હુપ્તંધહુધતીમ અપવનંમ અપહે રતૂમ યજમધદે. યેંધહે હાતાંમ આઅત્ યેસ્ને પધતી વંધહો, મજદાઅૌ અહુરો વએથા અષાત્ હયા, યાઅૌધહાંમ્યા તાંસ્યા તાઅૌસ્યા યજમધદે.

(કરદો ૮ મો.) યજમધદે વે અર્ષેષા રપેન્તા યસ્નાહે હુપ્તંધહુતોધશ હન્દાતા; અપાંમ્યા ખાઅૌ યજમધદે; અપાંમ્યા પૅરૅતૂશ યજમધદે; પથાંમ્યા વીચરનાઅૌ યજમધદે; પથાંમ્યા હુનજમનાઅૌ યજમધદે; ગધરીશ્યા અમૂશ્તચિનો યજમધદે; વધરીશ્યા અવેજદાનાઅૌધહો યજમધદે, અરપેનાયા ચેવીનો યજમધદે; પાયૂયા શ્વોરૅશ્તારા યજમધદે; મજદાંમ્યા જરથુશૅભ્યા યજમધદે; જાંમ્યા અસ્મનંમ્યા યજમધદે; વાતેંમ્યા દરૅષીમ મજદધાતેમ યજમધદે; તયેરૅમ્યા હુરધથ્યાઅૌ ઍરૅજો યજમધદે; બૂમીમ્યા વીરપાયા વૅહુ યજમધદે.

મનો વૅહુ ઉરૅનસ્યા અષાઉનાંમ યજમધદે; વાસીમ્યા યાંમ પન્થાસદ્ધરાંમ યજમધદે; ખરૅમ્યા યિમ અપવનંમ યજમધદે, ચેા હિશ્તધતે મધદિમ જરયંધહો વૅહુરૅ-કપહે; જરયો વૅહુરૅ-કપેમ યજમધદે. હુઆમમ્યા જાધરીમ ઍરૅજનંતેમ યજમધદે; હુઆંમેમ ક્રાપ્મીમ ક્રાદત્-ગએથેમ યજમધદે; હુઆંમેમ દૂરૅઅૌર્ષેમ યજમધદે. અપાંમ્યા ફૅરૅક્ષઅૌસ્તેમ યજમધદે; વયાંમ્યા ફૅરૅક્ષઅૌથ્રેમ યજમધદે, અથઉરૅનાંમ્યા પધતી અજાથ્રેમ યજમધદે, યોધ યેયાં દૂરાંત અષો-ધષો દપ્પુનાંમ વીરપાંસ્યા અર્ષેષાં રપેન્તાં યજમધદે.

ચેંધહે હાતાંમ આઅત્ યેસ્ને પધતી વંધહો, મજદાઅૌ અહુરો વએથા અષાત્ હયા, યાઅૌધહાંમ્યા તાંસ્યા તાઅૌસ્યા યજમધદે.

(ખાજમાં પદે.) અહુરમજદ ખોદાએ, અવજૂનીએ મરદુમ, મરદુમ સર્દગાંન હુમા સર્દગાંન, હુમખાયસ્તે વેહાંન, આંએમ બેહેદીન મજદયસ્નાંન આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ અએદૂન ખાહ. (મગટ પદે.) યથા અહૂ વધસ્યો (૨). યસ્નેમય વહૅંમય અઅૌજસ્ય જવરૅચ આક્રીનામિ, અહુરહે મજદાઅૌ રએવતો ખરૅનંધઉહતો, અર્ષેષનાંમ રપેન્તનામ, વંધહુવે મનંધહે આદતોધશ હાંમ-વધન્યાઅૌ, તરધાતો અન્યાધશ દામાંન, આસ્નહે પ્રથ્વો મજદધાતહે, ગઅૌષો-સૂતહે પ્રથ્વો મજદ-

દધાતહે, અપહે વહિરતહે સ્વએશતહે, અધસ્યમનો ધ્યેહે સૂરહે મજદ-
ધાતહે, સઓકયાઓ વંધહુયાઓ વોઉર-દોધથયાઓ મજદધાતયાઓ
અપઓન્યાઓ, કષ્ટહે વધસ્યેહે અયોક્ષુસ્તહે મરેજદિકાધ ધાયોન્દિગઓવે,
રપેન્તયાઓ વંધહુયાઓ આર્મતોધશ, રાતયાઓ વંધહુયાઓ વોઉર-
દોધથયાઓ મજદધાતયાઓ અપઓન્યાઓ, હુઉર્વાતાતો રથો યાધસ્યયાઓ
હુપિતોધશ, સરંધએધળ્યો અપહે રતુળ્યો; અમરેતાતો રથો કૂષઓ-
નિળ્ય વાંથવાળ્ય, અસપિનિળ્ય યઓનિળ્ય, ગઓકરેનહે સૂરહે
મજદધાતહે.

☞ (હાવન તેમજ ખીજ હાવનમાં નીચે મુજબ પઢે);—

મિથ્રહે વોઉર-ગઓયઓધતોધશ, રામનસ્ય પ્રારત્રહે. અર્ષમ
વોહૂ (૧).

☞ (જે રપિથવ ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પઢે);—

અપહે વહિરતહે આશ્રસ્ય અહુરહે મજદાઓ. અર્ષમ વોહૂ (૧).

☞ (જે ઉજરન ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પઢે);—

અરેજતો અહુરહે નરંધ્રો અપાંમ અપસ્ય મજદધાતયાઓ. અર્ષમ
વોહૂ (૧).

☞ (જે અધવિસ્તુરેમ ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પઢે);—

અષાઉનાંમ ક્વચિનાંમ ઘેનાંનાંમય વીરો-વાંથવનાંમ યાધસ્યયાઓ-
સ્ય હુપિતોધશ, અમહેય હુતાશતહે હુરઓધહે, વરંધન્નહેય અહુર-
ધાતહે, વનધન્તયાઓસ્ય ઉપરતાતો. અર્ષમ વોહૂ (૧).

☞ (જે ઉશહેન ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પઢે);—

સઓપહે અધ્યેહે અપિવતો, વરંધાજનો ક્રાદત-ગએથહે, રજનઓશ
રજિશતહે, અરશતાતસ્ય ક્રાદત-ગએથયાઓ વરેદત-ગએથયાઓ. અર્ષમ
વોહૂ (૧).

☞ અહાધ રએશ્ય; હુજંધરંમ; જસ મે અવંધહે મજદ; કર-
રેહૂ મોજદ.

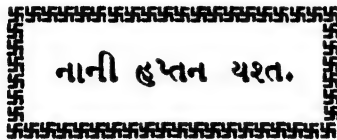
રોજ નેક નાંમ, રોજ પાક નાંમ, રોજ મુખારક (ફાંન), માહે
મુખારક (ફાંન), ગાહે (ફાંન), નમાજ દહારે ગેહાંન દામાંન.
ફનઓથ અહુરહે મજદાઓ, તરોધદીતે અંધરહે મધ્યેઉશ. હુધ્યાવર-
શતાંમ હીત વસ્ના ફરપોતેમંમ. સ્તઓમિ અર્ષમ; અર્ષમ વોહૂ (૧).

ગારજો ખોરેહુ અવળયાહુ હુકત અમશારપંદ ખેરસાહુ અમાવંદ; પીરેજગર અમાવંદી પીરેજગરી. દાહ દીન ખેહુ માજદયસ્નાન, આગહી રવાઇ ગાઆફરંગાની બાહુ હુકતે કેશવર જમીન; અએફન બાહુ. મન આનો આવાયહુ શુદન, મન આનો આવાયહુ શુદન, મન આનો આવાયહુ શુદન. અર્ષમ વૉહુ (૧).

 (દક્ષિણ દિશા તરફ મોહોડું કરીને પઢે). દાદારે ગેહાંન દીને માજદયસ્ની દાદે જરથુશ્તી. નેમસંતે અપાઉમ સંવિશ્તે અરંદિ સૂર અનાહિતે. અષઅંને અર્ષમ વૉહુ (૧). નેમો ઉર્વંધરે વંધઉહિ મજદ-ધાતે અષઅંને અર્ષમ વૉહુ (૧). અહુરંમ મજદાંમ રએવન્તંમ ખરં-નંધઉહન્તંમ યજમઘદે, અમૈષા સ્પેન્તા હુક્ષથા હુધાઆધહો યજમઘદે; અર્ષમ વૉહુ (૧). હુકત અમશારપંદ ખેરસાહુ. અર્ષમ વૉહુ (૧).

મોટી હપતન યશતનો સાર.—અહુરમજદવી ખુશનુદી હોજો. વૃધ્ધિ કરનાર અહુરમજદનું નામ લઇને હું બંદગી શરૂ કરું છું. તેનો પ્રતાપ તથા ખોરેહુ જ્યાદા થાઓ! સાત અમશારપદો મારી મદદે પહોંચો! સર્વે ગુનાહ માટે હું પશ્ચાત્તાપ કરું છું. સર્વે ભુંડા વિચાર, ભુંડા વચન અને ભુંડા કામને માટે હું મનશાની, મવશની અને કુનશનીથી પસ્તાવો કરું છું. ખોરેહવાળા અહુરમઝદની, જાતી અકકલ અને કાને સાંભળેલી અકકલ ઉપરના મવકકલ ફરેસ્તા બહુમન અમશારપંદની, અર-દીએહેશત અમશારપંદની, અધરયમન ફરેસ્તાની, બહોળી નજરવાળા સઓક ફરે-સ્તાની, ધાતુ ઉપરના મવકકલ ફરેસ્તા શેહરેવર અમશારપંદની, સારી બક્ષેશ આપ-નાર સ્પંદારમદ ફરેસ્તાની, વરસને બરાબર વખતે લાવનાર ખોરદાદ અમશારપંદની, ગાયદોરની વૃદ્ધિ તેમજ અનાજની આબાદી, તેમજ ગઓકરેન (સફેદ હોમ) ની ઉપરના મવકકલ ફરેસ્તા અમરદાદ અમશારપંદની સેતાયશ કરવાને જોતી મારી આગળ યથા અહુ વધર્યો પડે. એ અમશારપંદોને અમે આરાધીયે છીયે. જે શખસ અમશારપંદોને આરાધે છે તે ખુરી શક્તિઓની સામે યજ શકે છે, તેથી હું દુવા ગુજારું છું કે અમશારપંદોની આરાધના કરી હું તે શક્તિઓને વશ કરું! બેઉ દુન્યાનું સુખ મેળવવાને હું સૌથી સરસ અશોષ પસંદ કરું! સખાવત તથા નેકીના કામ કરું જેથી મને સુખ અને આબાદી પ્રાપ્ત થાય! અહુરમજદ જે પોતેજ સૌથી ઉત્તમ અશોષનું સ્વરૂપ છે, તેની સેવામાં હું મશગુલ થાઉં! કારણ કે અહુરમ-મઝદની સેતાયશ બીજી બધી સેતાયશ કરતાં ઘણી ચઢીયાતી છે, અને તે દાદારની સેતાયશ, અને તેની પેદાયશોની પરવરશી માણસને માટે ઉત્તમ છે. નેકીથી ચાલ-નાર નાચારોને મદદ કરવાથી બેઉ દુન્યાનું સુખ હાંસલ થાય છે. અર્થે અહુર-મઝદ! સર્વે નાપાકીને બસમ કરનાર આતશની સેતાયશ મારફતે નેકી અને અશો-ષની રાહ ઉપર ચાલીને હું તને પહોંચું! મારાથી આતશ ખુશ થાય, અને મારી

મુરાદ બર લાવે ! આતશ અહુરમજ્દનું સ્વરૂપ છે, તેમજ ખોરશેદ પણ અહુરમજ્દનું સ્વરૂપ છે. દાદાર અહુરમજ્દે જનાવર, અનાજ, પાણી, ઝાડપાન, રોશની અને જમીન પેદા કીધી, તેની હું દીલોજનથી સેતાયશ કરું છું. સુખાકારી, પવિત્રાર્થ, વૃદ્ધિ, નેક મનશની, સાલેસાઇ, સારી ઇચ્છા, આબાદી, સારી શિખામણ વગેરે બધા ગુણોનો હું વખાણનાર થાઉં ! આબાદી પાંચરનારાં, ગલીચી દુર કરનારાં પ્રાણીઓને હું વખાણનાર થાઉં ! પશુઓ માણસનાં પોષણને માટે છે, તેઓનાં રવાનો તરફ હું માનની નજરે જોઉં ! જે નેક માણસોના દીલમાં અમશારપંદોના ગુણો હોય, તેઓને હું વખાણું ! દાદાર અહુરમજ્દે જે જે વિચાર્યું, જે જે બોલ્યા અને જે જે કીધું, તે ઇનસાનનાં સારાંનેજ કાળે છે, માટે તાબેદારીથી હું તેની સનમુખ પહોંચું. હું દુવા ગુજારું છું કે નેક દીનદારોને જે બદલો અહુરમજ્દે આપ્યો છે તે મને પણ મળે જેથી હું હંમેશ સુધી અહુરમજ્દની દોસ્તીમાં રહું. હું પોતે રાસ્ત અને ખાલેસ થાઉં અને અહુરમજ્દની પસંદગી પામું. અએ અહુરમજ્દ ! એક બલો રાજકર્તા, પછી તે મરદ હોય કે ઓરત હોય, તે અમારી ઉપર પાદશાહી કરે ! અએ અહુરમજ્દ ! તું મારાં શરીરની રગેરગમાં હોજો ! તારી સેતાયશ કરવામાં હું ખુશાલી માતું, તારી ઉપર પ્રીતી રાખું અને તારીજ ઉપર મદાર ખાંધું ! અએ અમશારપંદો ! હપતન યશત પઢીને અમે તમારી સેતાયશ કરીએ છીએ, પાણીના ઝરા, પાણી ઉપરથી પસાર થવાના માર્ગો, રસ્તાઓ, ઉગતો અનાજ, જમીન, આસમાન, પવન, વેઉરકક દરિયા, અને તેની વચમાં ઉભું રહેનાર અશો ખર, દુઃખને મારી હટાડનાર લીલા હોમનો પાળો, એવી એવી સારી પેદાયશોને અમે વખાણીએ છીએ. હું દુવા ગુજારું છું કે જરથોસ્તી ધરમનો ફેલાવો કરવાને જે આશ્રવન ખીજ દેશોમાં મુસાફરી કરે તેઓ પોતાની મુરાદમાં પાર પડે.

નાની હપ્તન યસ્ત.

મોટી હપતન યસ્ત પઢવી વાળેજ છે; પણ જે કાંઈ પઢનારને કમ કુરસદ હોય અને તેને નાની પઢવી હોય તો મોટી હપતન યસ્તના સફે ૧૧૨ ની શરૂઆતથી તે સફે ૧૧૫ સુધી “નાપાતનાંમ અઓજંઘહ અષેમ વોહુ (૧)” સુધી પઢવું. અને તેમ કરતાં સફે ૧૧૫ મધે આવો હાથ છે સાંથી “યાતુ જી જરથુશ્તર” થી તે સફે ૧૧૫ મધે “નાપાતનાંમ અઓજંઘહ અષેમ વોહુ (૧)” સાં સુધીનો આખો કરદો ૭ વાર પઢવો; ત્યાર બાદ મોટી હપતન યસ્તના કરદા ૧ લાથી કરદા ૮ મા સુધી યાને સફે ૧૧૫ થી તે સફે ૧૨૦ સુધી નહીં પઢે. પણ સફે ૧૨૦ થી (બાજમાં પઢે) કરી છાપું છે ત્યાંથી સફે ૧૨૨ સુધી પઢીને નાની હપતન યસ્ત તમામ કરે.

અરદીબહેશત યશત.^૧

દ્વનઔથ અહુરહે મજદાઔ. અષેમ વૉહુ (૧).

પ નામે યજ્ઞદાંન અહુરમજ્દ ખોદાએ અવજ્ઞની, ગારજે ખોરેહ અવજાયાહ; અરદીબહેશત અમશાસ્પંદે ખેરસાહ.

અજ્ઞ હુમા ગુનાહ પતેત પશેમાનુમ; અજ્ઞ હુર્વસ્તીન દુશ્મત દુજ્ઞુપ્ત દુજ્ઞવવર્શત, ઐમ પ ગેતી મનીહ, ઔએમ ગાફત, ઔએમ કર્દ, ઔએમ જસ્ત, ઔએમ ધૂન બૂદ ઔસ્તેહ. અજ્ઞ આંન ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાંની ગેતી મીનાઆંની, ઔએ અવાજ્જશ પશેમાન પ સે ગવશની પ પતેત હોમ. દ્વનઔથ અહુરહે મજદાઔ, તરેઈદીતે અધરહે મધન્યેઉશ; હુથ્યાવર્શતાંમ હાત વસ્ના ફરષોતંએમ, સ્તઔમિ અષેમ. અષેમ વૉહુ (૩).

૧. એ યશતમાં ‘અષ વહિશત’ એટલે ઉત્તમ અરોધ, ‘અધરયમ-ઈપ્ય’ એટલે પુરી શક્તિએને લગતા વિચારો મનમાંથી દૂર કરીને સુખશાંતી આપનાર ફરેશ્તો અને ‘સઔકા’ એટલે ફાયદો, આબાદી અને સુખાકારી ઉપરનો મવકકલ ફરેશ્તાની સેતાયશ છે. વળી આ દુન્યામાં અનેક દુઃખ દરદોનો ઇલાજ દવા દારૂથી, વહાડકાપથી, ઇનસાફથી અને માથવાણીના ચોક્સ કલામોથી થાય છે, તેમાં માથવાણી ભણીને સાફ કરનારને સર્વેથી એટ ગણ્યો છે, કારણ કે તે અવસ્તાના ચોક્સ કલામો ભણીને ખેકાર મનને તથા દીલને શાંતી આપે છે. વળી સપં અને વર જેવાં ખરફરેશ્તો તેમજ ધિકકાર, યુગલી, કંકાસ, જાફુ વગેરે પુરા દુર્ગુણો દફે થાય એવી દુવા ગુનરવામાં આવી છે. સદદર કેતાબ પ્રમાણે અરદીબહેશત અમશાસ્પંદના હાથમાં બેહશતની ચાવી છે, અને બહી મનશનીનો ફરેશ્તો અહમન સોનેરી તખત ઉપરથી ઉઠીને અરો રવાનને આવકાર દીધે છે—એની મતલબ એ કે જેઓ અરોધ અને બહી મનશનીથી નેકીના રાહ ઉપર ચાલે છે, તેઓને તેજ અરોધ અને બહી મનશની બેહશતમાં દાખલ થવાના માર્ગ સમાન થઈ પડે છે, અને તેઓની અરોધજ બેહશતનાં તાળાંની કુચી થઈ પડે છે, અને તેઓની બહી મનશનીજ તખત ઉપરથી ઉઠી આવીને તેઓને આવકાર દીધે છે. અરદીબહેશત અમશાસ્પંદને ખુશનુદ કરવા, તે જે ઉત્તમ અરોધ ઉપર મવકકલ છે, તે અપત્યાર કરવી, અને જે દુન્યાઈ પેદાયશ (આતશ) ઉપર તે મવકકલ છે, તેની નળવણી કરવી. શાયસ્ત લા શાયસ્તમાં કહે છે કે અરદીબહેશતને ખુશનુદ કરવા માટે આતશ ઉપર સુગંધી ચીજ બાળવી, પણ તે કમાર્ગે મેળવેલી ચીજ ન હોવી જોઈએ, અને અપ્રમાણીકપણે મેળવેલા પૈસાનો ખોરાક આતશ ઉપર પકાવવાથી અરદીબહેશત નાખુશ થાય છે, એટલે અરદીબહેશત અમશાસ્પંદને ખુશી કરવા માટે નીતિમાન સદગુણી વર્તણૂક અવશ્યની છે.

કવરાને મજદયસ્નો કરથુશત્રિશ વીદ્યએવો અહુર-ન્મએવો (જે મેહ હોય તે પદે) કસસ્તયએય. અપહે વહિશતહે સ્તએશતહે, અધસ્થમનો ઇયેહે સૂરહે મજદધાતહે, સર્ઓકયાઓ વંધ્રહુયાઓ વાઉર-દાધયાઓ મજદધાતયાઓ અપઓન્યાઓ, દનઓથિ યસ્નાધ્ય વહ્માધ્ય દનઓધ્રા-ધ્ય કસસ્તયએય, યથા અહુ વધસ્યો જઓતા કા મે ઋતે, અથા રતુશ અપાતયિત હ્ય કા અપવ વીધવાઓ ઋઓતૂ. અર્ષેમ વહિશતેમ સ્તએ-શતેમ અર્ષેમ સ્પેન્તેમ યજમધદે; અધસ્થમનેમ ઇષીમ યજમધદે, સૂરેમ મજદધાતેમ યજમધદે; સર્ઓકાંમ વંધ્રઉહીમ વાઉર-દાધયાંમ મજદધા-તાંમ અપઓનીમ યજમધદે.

ઋઓતૂ અહુરો મજદાઓ રિપતમાધ કરથુશત્રાધ આઅત્ત યત્ત અપ વહિશત કદધથીષ રિપતમ કરથુશત્ર, સ્તઓતરેય, જઓતરેય જળા-તરેય માંધ્રનય, યશતરેય, આક્રીતરેય, અધમિજરેતરેય વંધ્રહાંન ક્ષએત રઓઆઓ, ખન્વધતીશય વેરંજે, અહ્માકેમ યસ્નાધ્ય વહ્માધ્ય યત્ત અર્ષેપનાંમ સ્પેન્તનાંમ.

આઅત્ત અઓખ્ત કરથુશત્રો, ઋધિ ખા વયો અર્શ-વયો અહુર-મજદ, યથ તે અંધ્રહુન્ અપ વહિશત કદાહીશ સ્તઓતરેય જઓતરેય જળાતરેય, માંધ્રનય, યશતરેય, આક્રીતરેય અધમિજરેતરેય, વંધ્રહાંન ક્ષએત રઓઆઓ, ખન્વધતીશય વેરંજે, યૂમાકેમ યસ્નાધ્ય વહ્માધ્ય યત્ત અર્ષેપનાંમ સ્પેન્તનાંમ.

આદિમ કસ્રઓમિ અર્ષેમ વહિશતેમ; યેજી કસ્રઓમિ અર્ષેમ વહિશતેમ, આઅત્ત અન્યએષાંમ અર્ષેપનાંમ સ્પેન્તનાંમ હવાયઓનેમ; યિમ પાઘતિ મજદાઓ હુમતાધશ, યિમ પાઘતિ મજદાઓ હૂખ્તાધશ, યિમ પાઘતિ મજદાઓ હુવરશ્તાધશ, ગરોન્માનેમ અહુરહે હવાયઓનેમ. ગરોન્માનેમ નેરેયો અસતિ અપાવઓયો. નએચિશ દ્રવતાંમ અયેને પધતિશ ગરોન્માનેમ, રેવાહુ અપાયઓનેમ ચિથ્રેમ અહુરેમ મજદાંમ.

જનધતિ વીરપએષાંમ અંધ્રરો-મધન્યઓશ, અહ્માધ યાથ્યાંમ પધ-રિકનાંમય, અધસ્થમનેમ^૧ માંધ્રનાંમ, મજિશતેમ માંધ્રનાંમ, વહિશતેમ

૧. અધસ્થમન નામની બંદગી તે 'આ અધસ્થેમા ઇયે' નામનો યજ્ઞસ્નેનો ૫૪ મો હા પરણ્તાં બેડાને આશીર્વાદ સારે છે ત્યારે એ મજ્જુર હાનો અરથો ભાગ ભણવામાં આવે છે. વળી અધસ્થમન એક ફરેશ્તાનું પણ નામ છે; અને તે સુખ-શાંતિ આપનારો, દોસ્તી કરાવનારો તથા જાદુ તથા પરીને લગતા ખોટા વિચારોને કહાડી નાંખીને આરામ આપનારો

માંથનાંમ, વહિશ્તોત્તેમંમ માંથનાંમ, સ્ત્રએશ્તેમ માંથનાંમ, સ્ત્રએશ્તો-
ત્તેમંમ માંથનાંમ, ઉધેમ માંથનાંમ, ઉધોત્તેમંમ માંથનાંમ, દેરેજરેમ માંથ-
નાંમ, દેરેજરોત્તેમંમ માંથનાંમ, વારેથ્રધીમ માંથનાંમ, વારેથ્રધન્યોત્તેમંમ
માંથનાંમ, બએષજ્જેમ માંથનાંમ, બએષજ્જયોત્તેમંમ માંથનાંમ.

અષો-બએષજ્જે, દાતો-બએષજ્જે, કરેતો-બએષજ્જે, ઉર્વેરો-બએષજ્જે,
માંથો-બએષજ્જે; બએષજ્જનાંમ બએષજ્જયોત્તેમો યત માંથેમ-સ્પેન્તેમ-બએ-
ષજ્જયો; યો નર્શ અષઞ્ઞોનો હુચ ઉરેથ્વાન્ બએષજ્જયાત, અએષો જી
અસતિ બએષજ્જનાંમ બએષજ્જયોત્તેમો.

યસ્કે અપ-દ્વરત; મહુરુકે અપ-દ્વરત; દઝેવ અપ-દ્વરત; પધત્યાર અપ-
દ્વરત; અષેમઞ્ઞોધો અનપવ અપ-દ્વરત; મધોસાસ્ત અપ-દ્વરત. અજિ-
ચિથ્ર અપ-દ્વરત; વૅહુરકો-ચિથ્ર અપ-દ્વરત; બિજનઝો-ચિથ્ર અપ-દ્વરત; તરો-
મત અપ-દ્વરત; પધરિમત અપ-દ્વરત; તફુતુ અપ-દ્વરત; સ્પજગ અપ-
દ્વરત; અનાક્ત અપ-દ્વરત; દુજદોઽથ્ર અપ-દ્વરત. દ્રઞ્ઞોધો-વાક્ષ-દ્રઞ્ઞોજિશ્ત
અપ-દ્વરત; જહિ યાતુમઘતિ અપ-દ્વરત; જહિ કપરેધઘને અપ-દ્વરત; વાતો
પૉઉરેવો-અપાખ્તર અપ-દ્વરત; વાતો પૉઉરેવો-અપાખ્તર અપ-નસ્યત.

યસ્ય મે અએતએષાંમ યત અજિચિથ્રનાંમ, યો જનત અએષાંમ
દઝેવનાંમ હુજધરાંઠ હુજધરો પધરિ, બએવરાઘ બએવનો પઘતિ. યસ્કે
જઘન્તિ; મહુરુકે જઘન્તિ; દઝેવ જઘન્તિ; પધત્યાર જઘન્તિ; અષેમઞ્ઞોધો
અનપવ જઘન્તિ; મધો-સાસ્ત જઘન્તિ. અજિ-ચિથ્ર જઘન્તિ; વૅહુરકો-
ચિથ્ર જઘન્તિ; બિજનઝો-ચિથ્ર જઘન્તિ; તરો-મત જઘન્તિ; પધરિમત જઘન્તિ;
તફુતુ જઘન્તિ; સ્પજગ જઘન્તિ; અનાક્ત જઘન્તિ; દુજદોઽથ્ર જઘન્તિ.

દ્રઞ્ઞોધો-વાક્ષ-દ્રઞ્ઞોજિશ્ત જઘન્તિ; જહિ યાતુમઘતિ જઘન્તિ; જહિ
કપરેધઘને જઘન્તિ; વાતો પૉઉરેવો-અપાખ્તર જઘન્તિ; વાતો પૉઉરેવો
અપાખ્તર અપ-નસ્યત. યસ્ય મે અએતએષાંમ યત બિજનઝો-ચિથ્રનાંમ
યો જનત અએષાંમ દઝેવનાંમ, હુજધરાંઠ હુજધરો પધરિ, બએવરાઘ
બએવનો પઘતિ. પઠિર્વ-નએમાત પતત ઘઞ્ઞોશ દઝેવનાંમ દ્રઞ્ઞોજિશ્તો
અધરો મઠન્યુશ પૉઉર-મહુરુકો.

અદવત અધરો મઠન્યુશ પૉઉર-મહુરુકો, આવોય મે બઘ અષ
વહિશ્ત યસ્કેનાંમ યસ્કોત્તેમ જનાત, યસ્કેનાંમ યસ્કોત્તેમ હમએષયાત.

ફરેશ્તો છે; અંથેમેન્યુશની ખરાખીને તોડવાને માટે અઘસ્યમન નામની ખંદગી તેમજ અઘસ્ય-
મન ફરેશ્તો, એક ઘણુંજ અસરકારક સાધન છે, તે ખાખેના ઇશારો વંદીદાદની ૨૨ મી
પરગરદમાંથી પણ મળી આવે છે.

મહુરકનાંમ મહુરકોતેમ જનાત, મહુરકનાંમ મહુરકોતેમ ત્મએષયાત.
દએવનાંમ દએવોતેમ જનાત, દએવનાંમ દએવોતેમ ત્મએષયાત. પધ-
ત્યારનાંમ પધત્યારોતેમ જનાત, પધત્યારનાંમ પધત્યારોતેમ ત્મએષયાત.
અર્ષેમઝોધો અનપવ જનાત, અર્ષેમઝોધો અનપવ ત્મએષયાત, મઘો-
સાસ્ત-સાસ્તોતેમ જનાત, મઘો-સાસ્ત-સાસ્તોતેમ ત્મએષયાત.

અઙિચિથ્ર-અઙિચિથ્રોતેમ જનાત, અઙિચિથ્ર-અઙિચિથ્રોતેમ ત્મએ-
ષયાત. વૅહુરકો-ચિથ્ર-વૅહુરકો-ચિથ્રોતેમ જનાત, વૅહુરકો-ચિથ્ર-વૅહુરકો-ચિથ્રો-
તેમ ત્મએષયાત. બિઙ્ગિનઝો-ચિથ્ર-બિઙ્ગિનઝો-ચિથ્રોતેમ જનાત, બિઙ્ગિનઝો-
ચિથ્ર-બિઙ્ગિનઝો-ચિથ્રોતેમ ત્મએષયાત. તરો-મત જનાત, તરો-મત ત્મએ-
ષયાત. પઙ્ગિ-મત જનાત, પઙ્ગિ-મત ત્મએષયાત. તઙ્ગુ-તઙ્ગોતેમ
જનાત, તઙ્ગુ-તઙ્ગોતેમ ત્મએષયાત. સ્પજગ-સ્પજગોતેમ જનાત,
સ્પજગ-સ્પજગોતેમ ત્મએષયાત. અનાક્ત-અનાક્તોતેમ જનાત, અનાક્ત-
અનાક્તોતેમ ત્મએષયાત. દુશ્દોઙ્ગ-દુશ્દોઙ્ગોતેમ જનાત, દુશ્દોઙ્ગ-
દુશ્દોઙ્ગોતેમ ત્મએષયાત. દ્રઝોધો-વાક્ષ-દ્રઝોઙિશત જનાત, દ્રઝોધો-
વાક્ષ-દ્રઝોઙિશત ત્મએષયાત. જહિ યાતુમઙ્ગિતિ જનાત, જહિ યાતુમઙ્ગિતિ
ત્મએષયાત. જહિ કપરેંધઙ્ગે જનાત, જહિ કપરેંધઙ્ગે ત્મએષયાત.
વાતો પોઙિરેવો-અપાખ્તર જનાત, વાતો પોઙિરેવો-અપાખ્તર ત્મએષયાત.

અપનસ્યાત દુક્ષ, નસ્યાત દુક્ષ, દ્રરાત દુક્ષ વીનસ્યાત, અપાખ્ધે .
અપનસ્યેહે. મા મેરેંન્યઙનીશ ગએધાઝો અસ્તવઙ્ગીશ અષહે. અહે
રય ખરેંનંધ્રહુય, તેમ યજ્ઞઙ સુરેંવત યસ્ન અર્ષેમ વહિશતેમ સ્તએશતેમ
અર્ષેમ સર્પેન્તેમ; જઝોધાઙ્ગયો અર્ષેમ વહિશતેમ સ્તએશતેમ અર્ષેમ
સર્પેન્તેમ યજ્ઞમઙ્ગે.

હુઝોમયો ગવ ખરેંસ્મન, હિશ્તવો-દંધહંધહ, માંધય, વયય,
બ્યઝોધનય, જઝોધાઙ્ગસય અધુધએઙ્ગ્યસય વાધ્ઙિઙ્ગયો.

યેંધ્રહે હાત્રંમ આઅત યેસ્ને પઙ્ગિતિ વંધ્રહો, મજ્ઞદાઝો અહુરો વએથા
અષાત હુયા, યાઝોધહામયા તાંસયા તાઝોસયા યજ્ઞમઙ્ગે.

(બાજમાં પઢે) અહુરમજ્ઞદ ખોદાએ! અવજ્ઞનીએ મરદુમ, મર-
દુમ સર્દગાંન, હુમા સર્દગાંન, હુમખાયસ્તે વેહાંન! ઝોઝેમ બેહેદીન
માજ્ઞદયસ્નાંન, આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ! અએદૂન બાદ!
(પ્રગટ પઢે) યથા અહુ વધયો (૨).

યસ્નેમય વહોમય અઓજસય જવરંય આદીનામિ, અપહે વહિ-
શ્તહે સ્તએશ્તહે, અધરયમનો ધ્યેહે સૂરહે મજદધાતહે, સઓકયાઓ
વંધહુયાઓ વોઉર-દાધધયાઓ મજદધાતયાઓ અપઓન્યાઓ. અર્ષમ
વોહૂ (૧).

અહાધ રએશય, હજ્ઞંધરંમ; જસ મે અવંધહે મજદ; કર-
ફેહ મોજદ.

રોજ નેક નાંમ, રોજ પાક નાંમ, રોજ મુખારક (ફાંન), માહે મુખા-
રક (ફાંન), ગાહે (ફાંન), નમાજ દાદારે ગેહાંન દામાન. ફનઓથ અહુરહે
મજદાઓ, તરોધદીતે અંધરહે મધન્યેઉશ. હુધયાવરશતાંમ હ્યત વરના
ફરષોતેમંમ. સ્તઓમિ અર્ષમ અર્ષમ વોહૂ (૧). ગોરજે ખોરેહુ અવળ-
યાદ અરદીખેહેશ્ત અમશાસ્પંદ ખેરસાદ, અમાવંદ પીરોજગર અમાવંદી
પીરોજગરી. દાદ દીન ખેહુ માજદયસ્નાંન, આગહી રવાધ ગોઆફરં-
ગાની બાદ હકૂત કેશવર જમીન; અએદૂન બાદ. મન આનો આવાયદ
શુદન, મન આનો આવાયદ શુદન, મન આનો આવાયદ શુદન. અપ-
ઓને અર્ષમ વોહૂ (૧).

હજ્ઞ (દક્ષિણ દિશા તરફ મોહોહું કરીને પઢે.) દાદારે ગેહાંન દીને માજ-
દયસ્ની દાદે જરથુશ્તી. નેમસં-તે અષાઉમ સંવિશ્તે અરદીસૂર અનાહિતે
અપઓને. અર્ષમ વોહૂ (૧). નેમો ઉર્વધરે વંધઉહિ મજદધાતે અપઓને
અર્ષમ વોહૂ (૧). અર્ષમ વહિશ્તેમ સ્તએશ્તેમ અર્ષેમ સ્પેન્તેમ યજ-
મંદે. અર્ષમ વોહૂ (૧). અરદીખેહેશ્ત અમશાસ્પંદ ખેરસાદ. અર્ષમ
વોહૂ (૧).

અરદીખેહેશ્ત યશ્તનો સાર—અહુરમજ્દની ખુશનુદી હોજો! વૃધ્ધિ કરનાર
અહુરમજ્દનું નામ લખને હું બંદગી શરૂ કરું છું. તેના પ્રતાપ તથા ખોરેદ જ્યાદા
થાઓ! અરદીખેહેસ્ત અમશાસ્પંદ મારી મદદે પહોંચો! સર્વે યુનાદ માટે હું પશ્ચા-
તાપ કરું છું. સર્વે ભુંડા વિચાર. ભુંડા વચન અને ભુંડા કામને માટે મનશની,
ગવશની અને કુનશનીથી હું પરતાવો કરું છું. ઉત્તમ અશોષ ઉપરના મવકકલ
ફરેસ્તા અરદીખેહેશ્ત અમશાસ્પંદની, સુખશાંતી અને નચિંતામ આપનાર અધરય-
મન ફરેસ્તાની અને ફાયદો પહોંચાડનાર સઓક ફરેસ્તાની ખુશનુદીને માટે જોતી
મારી આગળ એક યથા અહુ વધર્યો પઢે. જે નર અરદીખેહેશ્તની ખરા ભાવથી
સ્તુતી કરે (એટલે અશોષના તરીકા પર ચાલે છે) તે અમશાસ્પંદોની સેતાયશ્ત
કરે છે, અને પોતાને માટે બહેશતના દરવાજા ખુલ્લા કરે છે. કોષખી ખુરાઈની રાહ
ઉપર ચાલનારને માટે બહેશતના દરવાજા બંધ છે. માથવાણીમાં ‘અધરયમ’ નામની

બંદગી (યજ્ઞચનેનો ૫૪ મો હા) સૌથી મોટી, સૌથી શ્રેષ્ઠ, સૌથી બળવાન, ફતેહ અને તંદરેસ્તી આપનારી છે. તે પઢીને જે કાંઈ અરદીબેહેશ્ત અમશાસ્પંદની સ્તુતિ કરે, તે અંગ્રેમધન્યુશની તમામ ખરાબીઓને મારી હટાડે છે. દરદો સારાં કરનારા વૈદોમાં અશૌર્ષથી સાઈ કરનાર, ધન્સાઈથી સાઈ કરનાર, વહાડકાપ કરીને સાઈ કરનાર, છાળાપાલાથી સાઈ કરનાર અને માથવાણી બણીને સાઈ કરનાર વૈદો હોય છે, તેઓમાં માથવાણી બણીને સાઈ કરનાર શ્રેષ્ઠ છે, કારણ કે તે અશૌ માણસોનાં આતેનને સાઈ કરે છે, તથા તેના ચિંતાતુર મનને શાંતી આપે છે. હું કુવા યુગઈ છું કે હું અશૌષના તરીકા ઉપર ચાલું, જેથી દુઃખ દરદ, કવખતનું મોત, સાંપ અને વરૂની ખસલતના બદ માણસો, યુગલીખોરો, દુશ્મનો, બદ નજરવાળા બુઠા માણસો, જાદુ કરનારી ઓરત અને ઉત્તર તરફથી પુકંતો પવન દફે થાય, જેથી અશૌ લોકોને કાંઈ હલાકી પહોંચે નહિ. અશૌમ વોહુની બંદગી નાપાક અહેરેમનની તમામ ખરાબીઓને દફે કરે છે, તથા અહેરેમનની રાહ ઉપર ચાલનારા સર્વે દુષ્ટ માણસોને વશ કરે છે.

અરદીબેહેશ્ત યસ્તની નીરંગ.

✍ (એ નીરંગ અરદીબેહેશ્ત યસ્ત પઢ્યા પછી ત્રણ વાર પઢે.)

✍ દાદારે જેહાંદાર તવાનાં ઓ દાના, ઓ પર્વતાર ઓ આફ-રીદગાર, ઓ કુરેદેલુગાર ઓ. અવખશીદાર. અહેરેમન હીચ નાદાંન, ઓ નતવાંનદ બ હીચ ચીજ નશાહેદ. અહુરમઝદ દાદારી અહેરેમન મરોચીનીદારી. દાદાર પાક્, અહેરેમન નાપાક્; અહેરેમન પાક્ શવદ, અહેરેમન દૂર શવદ, અહેરેમન દફે શવદ, અહેરેમન શેકસ્તેહ શવદ, અહેરેમન હુલાક્ શવદ. અવ્વલ દીન જરથુશ્તી પાક્; અહુર-મઝદ બુલદ, કવી, ખેહ, અવજૂની. અપઓને અપેમ વોહુ (૧) (ત્રણ વાર પઢે)

અરદીબેહેશ્ત યસ્તની નીરંગનો સાર—કુન્યાનો સાહેબ દાદાર અહુર-મઝદ સર્વ શક્તિમાન, મહાશાની, પેદા કરનાર અને સવાખકારી છે. અહેરેમન, તુચ્છ, અકલહીલ અને લાઇલાજ છે. જ્યારે અહુરમઝદ પેદા કરનાર છે, ત્યારે અહેરેમન નાશ કરનાર છે, જ્યારે અહુરમઝદ પવિત્ર છે, ત્યારે અહેરેમન નાપાક છે. હું કુવા યુગઈ છું કે તે નાશ પામેલો, દફે થયેલો, શેકસ્ત પામેલો અને હલાક થાય. જરથોસ્તી દીન સૌથી ઉત્તમ છે. અહુરમઝદ શુદ્ધ, જોરેમંદ તથા શક્તિ કરનાર છે.

ખોરદાદ યશત.¹

દ્વનઝોથ અહુરહે મજદાઝો. અષેમ વોહૂ (૧).

પ નામે યજ્ઞદાંન અહુરમજદ ખોદાએ અવજ્ઞની, ગારજે ખોરેહુ અવજાયાહ; ખોરદાદ અમશાસ્પંદ ખેરસાદ.

અજ્ઞ હમા ગુનાહુ પતેત પશેમાનુમ; અજ્ઞ હર્વસ્તીન દુશમત દુજ્ઞપ્ત દુજ્ઞવવરશત, ઝેમ પ ગેતી મનીહ, ઝોઝેમ ગોકૂત, ઝોઝેમ કંઈ, ઝોઝેમ જસ્ત, ઝોઝેમ યૂન યૂદ ઝસ્તેદ. અજ્ઞ ઝાંન ગુનાહુ મનશની ગવશની કુનશની, તની સ્વાંની ગેતી મીનોઝાંની, ઝોઝે અવાજશ પશેમાન પ સે ગવશની પ પતેત હોમ. દ્વનઝોથ અહુરહે મજદાઝો, તરોઈદીતે અંધરહે મધન્યેઉશ; હુધ્યાવરશતાંમ હાત વસ્ના ફરેપોતેમ, સ્તઝોમિ અષેમ. અષેમ વોહૂ (૩).

ક્રવરાને મજદયસ્નો કરથુશત્રિશ વીદ્યેવો અહુરન્તઝેવો (જે ગેહ હોય તે પટે) ક્રસસ્તયઝેય. હુર્વિતાતો રથ્વો યાધસ્યઝાઝો હુપિતોઇશ, સર્દેઝેઘ્ઘો અપહે રતુખ્યો, દ્વનઝોથ યસ્નાઇય વહાઇય દ્વનઝોથાઇય ક્રસસ્તયઝેય, યથા અહૂ વધર્યો જઝોતા ક્રા મે ઝૂતે, અથા રતુશ અષાતચિત્ હય ક્રા અપવ વીધ્વાઝો ઝઝોતા. હુર્વિતાતેમ અઝેષેમ રપેન્તેમ યજ્ઞમધદ; યાધસ્યાંમ હુપિતીમ યજ્ઞમધદ, સર્દે અપવન અપહે રતવો યજ્ઞમધદ.

૧. એ યશતમાં કુદરતી વખત, વાર્ષિક આબાહી અને વાર્ષિક ચોકસ સવાળનાં કામે કરવાના હીંગામેાનુ વર્ણન છે. દુઃખ-દરદો, વિધનો, દુષ્ટ માણસોથી પહેાંચતી ખરાબીઓ દફે કરવા માટે વરસના ચોકસ હિંગામેને લગતી આરાધના કરવાથી કાયદો પહેાંચે છે. ખોરદાદનો અવસ્તા શબ્દ 'હઉરવતાત' છે, જેનો અર્થ 'પુરતાપાણું', સંપૂર્ણતા, પુષ્કળપણું, તંદરોસ્તી, સુખાકારી થાય છે; તેથી ખોરદાદ એક અમશાસ્પંદ તરીકે ઉપલા ગુણો ઉપર તેમજ પાણી ઉપર મવકકલ છે, કારણ કે પાણી તંદરોસ્તી આપનાર એક સાધન છે. એના હમકાર ફરેસ્તા 'તીર,' 'ફરવરદીન' અને 'ગોવાદ' છે. એ એક નારી ફરેસ્તો છે, અને 'તઉરવ' નામના દેવનો હરીફ છે, જે ખીમારીને દફે કરે છે. પામંદ આશીરવાદમાં એને અવરદાદ કહે છે. અહુરમજદ યશતમાં ખોરદાદ અમશાસ્પંદને અમરદાદની સાથે બીજી ઇંગીમાં જનારાં લોકોનો ખદલો ગણ્યો છે.

ઋઓત્ત અહુરો મજ્જદાઓ રિપતમાધ જરથુશ્ત્રાધ અર્ધમ દધાંમ હુર્વિતાતો નરાંમ અપઓનાંમ અવાઓસય, રઘુનાઓસય અઓપનાઓસય, ખીતાઓસય; અવોધ ક્વય યઓપમધદે, યો તે જસાધતિ અમ્પનાંમ રપેન્તાનાંમ, યથ જસાધતિ અમ્પનાંમ રપેન્તાનાંમ વોહુ મનો, અર્ધમ વહિશ્તમ, ક્ષત્રમ વધરીમ, રપેન્તાંમ આર્મધતીમ, હુર્વિતાઓસય અર્ધરેતતાઓસય.^૧

યો અએષાંમ દએવનાંમ હુજંધરાધ હુજંધરો પધતિશ અએવરાધ અએવનો, અહાંક્ષતાધ અહાંક્ષતયો પધતિશ, નામેનિ અમ્પનાંમ રપેન્તાનાંમ હુર્વિતાતો જળયોધત્, નસૂમ જનત્, હુષિ જનત્, ઘષિ જનત્, સએને જનત્ યૂજિ જનત્.

આઅત્ પઓધરીમ ક્રઋઓમિ નરંમ અપવનંમ; યેક્ષિ પઓરીમ ક્રઋઓમિ નરંમ અપવનંમ ઇમત્ રપ્વો રક્ષિશ્ત, ઇમત્ અમ્પએધળયો રપેન્તએધળયો, યો અસતિ મધન્યવનાંમ યજ્ઞતનાંમ, નધસ્યોનામનાઓ તાઓ યૂજત્ નરંમ અપવનંમ, હુય નસૂમ, હુય હુષિ, હુય ઘષિ, હુય સએનિ, હુય યૂજિ, હુય હએનયાઓ પેરંથુઅધનિકયાઓ, હુય દ્રઘપયાઓ પેરંથુઉજગેરંમયાઓ, હુય મપ્યાધ દ્રવતયાધ સાસ્તયાધ, હુય સ્તરાધ વધસ્યાધ, હુય નરો સાસ્તયાધ, હુય યાતાધ, હુય પધરિકાધ, હુય ઉરવિશ્ત.

કુથ પર અપઓનાંમ પથ ઉર્વએસધતિ, કુથ દ્રવતાંમ. આઅત્ ઋઓત્ત અહુરો મજ્જદાઓ, યેક્ષિ મે માંદ્રેમ ક્રઋવ, મરાઓ વા, દ્રેન્ જયાઓ વા, ક્રા વા ઋવ કર્પાધમ કારયેધતિ, હુઓમ તનૂમ ગઓજધતિ.

કાંમચિત્ થ્વાંમય દુજેમય હુધથ્યો અયનાંમ હેન્તૂમ કાંમચિત્ વા અધપ્યએનાંમ હેન્તૂમ, કાંમચિત્ વા રએથ્વયનાંમ. કાંમચિત્ થ્વાંમય દુજેમય અધસ્યાળયો પાધએધળયો જનાનિ, થ્વાંમય દુજેમય અન્દામિ, થ્વાંમય દુજેમય નિધ્ને, થ્વાંમય દુજેમય નિજળરંમ દુજેમય.

થિન્કરૂષેમ ક્રકારયેધતિ ક્રઋઓમિ નરંમ અપવનંમ; દ્વવશન્કરૂષેમ ક્રકારયેધતિ દ્વવશ ક્રઋઓમિ નરંમ અપવનંમ; નવકરૂષેમ ક્રકારયેધતિ, નવ ક્રઋઓમિ નરંમ અપવનંમ.

૧. અર્ધરેતતાઓ-એટલે અમરદાદ અમશાસ્પંદ, જે ખોરદાદ અમશાસ્પંદનો હંમેશાં ગોઠીયો છે. એ ઉરવર ઉપર મવકકલ છે. એ બંને અમશાસ્પંદો જેઓ પાણી અને ઝાડપાન ઉપર મવકકલ છે, તેઓ તારીક અને ઝારીક, જેઓ જીવ અને તરસ ઉપરના દેવો છે, તેઓના હરીફ છે. એ અમશાસ્પંદના અમર્ગી અર્થ મુજબ તે લાંબી જીંદગી આપે છે.

નામેનિ અએષાંમ દુઃખિનાંમ નસૂમ કરેત પઠતિ જનઘતિ જત
કરપનો ચિદ્રીમ, જમાય મરેતો સચ્ચોય; ચે જચ્ચોત જરથુશ્રો, ઓરેષ-
તાત હય દચ્ચોજવાત હવાંમ અનુ-ઉરેતીમ જચ્ચોપંમય, યથ કથય હે
જચ્ચોષો. પસ્ય હુ-ક્રાખો-દાઘતીમ, અપાખંધનએમંમ જનઘતિ પસ્ય
હવો નોઘત ઉજુદયમ્નો, નસૂમ સ્તેરેશ્વત સનઘથિષ વીખુમન્તેમ મધરે
નાસઘતિ, મધન્યવનાંમ યજતનાંમ દનચ્ચોધાધય કસસ્તયએય.

જરથુશ્ર અએતેમ માંદ્રેમ મા કદએસયોઘશ, અન્યાત પિથ્રે વા
પુથ્રાઘ, આથ્રે વા હુધો-જતાઘ, આથ્રવનાઘ વા ધાયચ્ચોને હુચ્ચોસચ્ચો-
ગચ્ચોનો, હુદએનો; ચો હુદએનો, અપવ અઉરવો વીસ્પો-દુજંમ રામયેહે.

અહે સ્ય ખરેનંધહય, તેમ યજ્ઞઘ સુરેન્વત યસ્ન હુઉર્વતાતેમ
અમંપેમ સ્પેન્તેમ; જચ્ચોધાજયો હુઉર્વતાતેમ અમંપેમ સ્પેન્તેમ યજમઘદે.

હુચ્ચોમયો ગવ ખરેરમન, હિજવો-દંધહંધહ, માંધય વચચ
અચ્ચોધનય, જચ્ચોધાજસય અપુષ્પધએઘજયસય વાધજિજયો.

યેંધહે હાતાંમ આઅત્ત યસ્ને પઠતિ વંધહે, મજદાચ્ચો અહુરો વએથા
અપાત હયા, યાચ્ચોધહામયા તાંસયા તાચ્ચોસયા યજમઘદે.

(ખાજમાં પઢે) અહુરમજદ ખોદાએ! અવજૂનીએ મરદુમ, મર-
દુમ સર્દગાંન, હમા સર્દગાંન, હમખાયસ્તે વેહાંન! આએમ બેહેદીન
માજદયસ્નાંન, આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ્! અએદૂન બાહ!
(પ્રગટ પઢે) યથા અહૂ વધસ્યો (૨).

યસ્નેમય વહોમય અચ્ચોજસય જવરંચ આક્રીનામિ, હુઉર્વતાતો
રથવો યાઘરંચયાચ્ચો હુપિતોઘશ સર્દએઘજયો અપહે રતુજયો. અપેમ
વોહૂ (૧).

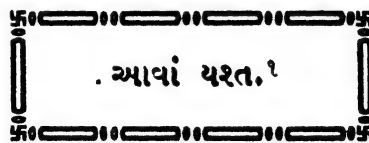
 અહ્યાઘ રએશય, હજ્જંધરેમ; જસ મે અવંધહે મજદ; કરે-
કેહૂ મોજદ.

રોજ નેકૂ નાંમ, રોજ પાકૂ નાંમ, રોજ મુખારક (ફલાંન), માહે મુખા-
રકૂ (ફલાંન), ગાહે (ફલાંન), નમાજ દાદારે ગેહાંન દામાન. દનચ્ચોધ અહુરહે
મજદાચ્ચો, તરોઘદીતે અંધરહે મધન્યેઉશ. હુધયાવરશતાંમ હ્યત વસ્ના
કરેષોતેમંમ. સ્તચ્ચોમિ અપેમ. અપેમ વોહૂ (૧). ગોરજે ખોરેહ અવજ-
યાહ ખોરદાહ અમશાસ્પંદ ખેરસાહ, અમાવંદ પીરોજગર અમાવંદી
પીરોજગરી. દાહ દીન બેહૂ માજદયસ્નાંન, આગહી રવાઘ ગોઆફરે-

ગાની બાહુ હુકુત કેશવર જમીન; અએદુન બાહુ. મન આનો આવાયહુ શુદન, મન આનો આવાયહુ શુદન, મન આનો આવાયહુ શુદન. અષ-
ઓને અષેમ વૉહુ (૧).

જી (દક્ષિણ દિશા તરફ મોહોડું કરીને પઢે.) દાદારે ગેહાંન દીને માજ-
દયસ્ની દાદે જરથુશ્તી. નેમસેન્ટે અષાઉમ સેવિશ્તે અરેદ્વીસૂર અનાહિતે
અષઓને. અષેમ વૉહુ (૧). નેમો ઉર્વધરે વંધઉહિ મજદધાતે અષઓને
અષેમ વૉહુ (૧). હુઉર્વતાતેમ અમેષેમ સ્પેન્તેમ યજ્ઞમધદે. અષેમ
વૉહુ (૧). ખોરદાદ અમશાસ્પંદ ખેરસાદ. અષેમ વૉહુ (૧).

ખોરદાદ યશતનો સાર.—અહુરમઝદની પુશનુદી હોએ ! વૃદ્ધિ કરનાર અહુ-
રમઝદનું નામ લખને હું બંદગી શરૂ કરું છું. તેનો પ્રતાપ તથા ખોરદ જ્યાં
થાઓ ! ખોરદાદ અમશાસ્પંદ મારી મદદે પહોંચો ! સર્વે ગુનાહ માટે પ્રત્રાતાપ કરે
છું. સર્વે જુઝા વિચાર, જુઝા વચન અને જુઝા કામને માટે હું મનશની, ગવજની
અને કુનશનીથી પસ્તાવો કરું છું. દરોણસ્ત વખત ઉપરના મવકકલ ખોરદાદ અમ-
શાસ્પંદને પુશનુદ કરવાને, અને તેની સેતાયશ કરવાને, જેતી મારી આગળ એક
યથા અહુ વધર્યો પઢે. ખોરદાદ અમશાસ્પંદ સુખ, પુશાલી, તથા મોજ આપનાર
છે. જે કાષ્ઠ તેની આરાધના કરે છે, તેની ઉપર અમશાસ્પંદો મહેરબાન થાય છે,
અને તે ‘નસુ,’ ‘હષિ,’ ‘ધષિ’ ‘સએની,’ અને ‘જુજી’ નામના દેવાને મારી
હટાડે છે. ઉપલા દેવાની ખરાબીથી અમશાસ્પંદો નેક માણસનું રક્ષણ કરે છે.
માથવાણી મોટે અવાજે લખનારનું દેવ દરજના હુમલાથી રક્ષણ થાય છે. જે જગ્યાએ
પાવ મહેલને કીયા થતી હોય, તેની આસપાસની જગ્યાની આલુદગી દૂર કરવાને,
કશ ખેચનાર, યાને તે જગ્યાની આસપાસ કુંડાળું દોરનાર શ્વસ અહુરમઝદની
પસંદગી પામે છે, અને તે આલુદગીને ઉત્તર તરફ હાંકી કાઢે છે. માથવાણી ફકત
આપ, છોકરાં, ભાઈ, ખેન, અને બહા આશ્રવનનેજ શીખવવી ઘટે છે.

દનઓથ અહુરહે મજદાઓ. અષેમ વૉહુ (૧).

૫ નામે યજ્ઞદાંન અહુરમજદ ખોદાએ અવજૂની ગોરજે ખોરેહુ
અવજાયાહ; આવાં અરદ્વી સૂર બાનુ ખેરસાદ.

૧ પાણી રૂપી પ્રવાહીઓ તથા પાણીની કુદરતી શક્તિઓનું સેતાયશ નામું. અવસ્તાર્થ
આજીને માટે અપાંમ બોલ નારી ભતીમાં આવે છે, તેથી ‘આવાં’ સબ્દ નીકળ્યો છે, અને
માણી ઉપરના મવકકલ નારી ફેરતાનું નામ આવાં છે.

અજ હુમા ગુનાહ પતેત પશેમાનુમ; અજ હર્વસ્તીન દુશ્મત દુજ્જાપ્ત દુજ્જવરશત, મેમ પ ગેતી મનીદ, ઑએમ ગોફત, ઑએમ કફ, ઑએમ જસ્ત, ઑએમ ખૂન ખૂદ એસ્તેદ. અજ આંન ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાની ગેતી મીનોઆની, ઑએ અવાજશ પશેમાન પ સે ગવશની પ પતેત હોમ. દનઑાથ અહુરહે. મજદાઑા, તરોધદીતે અંધરહે મધંયેઉશ; હુધથ્યાવરશતાંમ હાત વસ્ના ફરેષાતંમેમ. સ્તઑામિ અષેમ; અષેમ વોહુ (૩) ફરારને મજદયસ્ને. જરથુશનિશ વીદએવો અહુર-ત્કએવો.

☞ (જે હાવન ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પઢે):—

હાવનેએ અષઑાને અષહે રથે, યસ્નાધ્ય વહ્માધ્ય દનઑાથાધ્ય ક્સસ્તયએય. સાવધહેએ વીસ્થાધ્ય અષઑાને અષહે રથે, યસ્નાધ્ય વહ્માધ્ય દનઑાથાધ્ય ક્સસ્તયએય.

☞ (જે રપિથવ ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પઢે):—

રપિથવનાધ અષઑાને અષહે રથે, યસ્નાધ્ય વહ્માધ્ય દનઑાથાધ્ય ક્સસ્તયએય. ક્રાદત-કૂષે જન્તુમાધ્ય અષઑાને અષહે રથે, યસ્નાધ્ય વહ્માધ્ય દનઑાથાધ્ય ક્સસ્તયએય.

☞ (જે ઉજરન ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પઢે):—

ઉજયેધરિનાધ અષઑાને અષહે રથે, યસ્નાધ્ય વહ્માધ્ય દનઑાથાધ્ય ક્સસ્તયએય. ક્રાદત-વીરાધ દધ્યુમાધ્ય અષઑાને અષહે રથે, યસ્નાધ્ય વહ્માધ્ય દનઑાથાધ્ય ક્સસ્તયએય.

અપાંમ વંધઉહિનાંમ મજદધાતનાંમ, અરેદુયાઑા આપો અનાહિતયાઑા અષઑાન્યાઑા, વીરપનાંમય અપાંમ મજદધાતનાંમ, વીરપનાંમય ઉવરનાંમ મજદધાતનાંમ, દનઑાથ યસ્નાધ્ય વહ્માધ્ય દનઑાથાધ્ય ક્સસ્તયએય, યથા અહુ વધઑો જઑાતા ક્રા મે ઝૂતે, અથા રૂતુશ અષાતચિત હુય ક્રા અષવ વીધવાઑા ઝઑાતૂ.

(કરદો ૧ લો.) ઝઑાત અહુરો મજદાઑા સ્પિતમાધ જરથુશ્રાધ, યજએષ મે હીમ, સ્પિતમ જરથુશ્ર, યાંમ અરેદ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ, પેરેથુ-ક્રાકાંમ, યએષજ્યાંમ, વીદએવાંમ, અહુરો-ત્કએષાંમ, યેસન્યાંમ અંધઉહે અસ્તવધતે, વહુમ્યાંમ અંધઉહે અસ્તવધતે. આધુ-ક્રાધનાંમ અષઑાનીમ, વાંધેવો-ક્રાધનાંમ અષઑાનીમ, ગએથો-ક્રાધનાંમ

અપચ્ચોનીમ, ક્ષચ્ચોતો-ક્રાધનાંમ અપચ્ચોનીમ, દંધહુ-ક્રાધનાંમ અપ-
ચ્ચોનીમ.

યા વીરપનામ અરૂપનાંમ કુદ્રાચ્ચો યચ્ચોજ્જદધાધતિ. યા વીરપનાંમ
હાધરિષિનાંમ જાંથાધ ગરંવાંન યચ્ચોજ્જદધાધતિ. યા વીરપાચ્ચો હાધરિષીશ
હુજ્જમિતો દધાધતિ. યા વીરપનાંમ હાધરિષિનાંમ દાધતિમ રથવીમ
પચ્ચેમ અવ-અરધતિ.

મસિતાંમ દૂરાત કસૂતાંમ; યા અસ્તિ અવવધતિ મસો, યથ
વીરપાચ્ચો ધમાચ્ચો આપો યાચ્ચો જ્જમા પધતિ ક્રતચ્ચન્તિ, યા અમવધતિ
ક્રતચ્ચધતિ, હુકધચ્ચાત હચ્ચ અરંજધહુત અવિ જરયો વોઉર-કષેમ.

યચ્ચોજ્જન્તિ વીરપે કર્નો જરયા વોઉર-કષયા, આ વીરપો મધ્ધયો
યચ્ચોજ્જધતિ. યત્ હીશ અવિ ક્રતચ્ચધતિ, યત્ હીશ અવિ ક્રજ્જગરધતિ
અરંદ્વી સૂર અનાહિત. યેંધહુ હુજ્જધરંમ વધચ્ચનાંમ, હુજ્જધરંમ અપધ-
જ્જરનાંમ. કસૂચિત્તય અચ્ચેષાંમ વધચ્ચનાંમ, કસૂચિત્તય અચ્ચેષાંમ અપધ-
જ્જરનાંમ, ચથરંસતેમ અચરે-અરનાંમ હુવસ્પાધ નધરે અરંજાધ.

અંધહુઆસચ્ચ મે અચ્ચેવંધહુઆ આપો અપધજ્જરો વીજસાધતિ,
વીરપાધશ અવિ કરૂવાંન યાધશ હુમ. અંધહુઆસચ્ચ મે અચ્ચેવંધહુઆ
આપો હુમથ અવ-અરધતિ હાંમિનંમચ્ચ જયનંમચ્ચ. હા મે આપો યચ્ચો-
જ્જદધાધતિ, હા અરૂપનાંમ કુદ્રાચ્ચો, હા ક્ષધિનાંમ ગરંવાંન, હા ક્ષધિ-
નાંમ પચ્ચેમ.

યાંમ અજ્જમ ચો અહુરો મજ્જદાચ્ચો હુજ્જવારંન ઉજ્જઅધરે, કદધાધ
ન્માનહુચ્ચ વીસહુચ્ચ જન્તેઉશચ્ચ દંધહુઉશચ્ચ, પાધાધચ્ચ હુરંધાધચ્ચ અધવ્યા-
ક્ષાધચ્ચ નિપાતયચ્ચેચ્ચ નિશંધહુરંતયચ્ચેચ્ચ. આઅત્ત કપૂસત્ત જરથુરત્ત,
અરંદ્વી સૂર અનાહિત, હુચ્ચ દથુપત્ત મજ્જદાચ્ચો. સ્તીર વા અંધહુન બાજ્જવ
અઉરપ અરપો-સ્તઅઓયેહીશં. કા સ્તીર જુષ સિસ્પત અઉર્વધતિ બાજુ-
સ્તઅઓયેહિ, અવત્ત મનંધહુ મધનિમ્મ. કો માંમ સ્તવાત્, કો યજ્જધતે,
હુઆમવધતિબ્બો ગઆમવધતિબ્બો જઆધાબ્બો, યચ્ચોજ્જદાતાબ્બો પધરિ-
અંધહુરંશતાબ્બો; કહ્માધ અજ્જમ ઉપંધહુચ્ચેચ્ચિ હુચ્ચ-મનાધચ્ચ અનમનાધચ્ચ
કારંધહુધ હુઆમનંધહુધચ્ચ.

અહુ રય ખરંનંધહુચ્ચ, તાંમ યજ્જધ સુરંન્વત યસ્ન, તાંમ યજ્જધ
હુચરત યસ્ન, અન બુયાચ્ચો જવનો-સાસ્ત, અન બુયાચ્ચો હુચરતતર.
અરંદ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અપચ્ચોનીમ; જઆધાબ્બો અરંદ્વીમ

સૂરાંમ અનાહિતાંમ અપવર્નમ અપહે રતૂમ યજમઘદિ. હુઓમયો ગવ
બરેસ્મન, હિજવો-દંધહંધહ, માંધય વચય બ્યઓધનય, જઓધાખ્યસય
અધુંધએધખ્યસય વાધજિખ્યો. ચેંધહે હાતાંમ આઅત ચેસ્ને પધતિ
વંધહે, મજદાઓ અહુરે વએથા અપાત હયા, યાઓધહાંમયા તાંસયા
તાઓસયા યજમઘદિ.

(કરો ૨ જો) યજએષ મે હીમ, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર, યાંમ અરેદ્રીમ
સૂરાંમ અનાહિતાંમ, પેરેથૂ-ક્રાકાંમ, બએષજયાંમ, વીદએવાંમ, અહુરે-
હએષાંમ, ચેસન્યાંમ અંધઉહે અસ્તવધતે, વહુમ્યાંમ અંધઉહે અસ્ત-
વધતે. આધૂ-ક્રાધનાંમ અપઓનીમ, વાંધવો-ક્રાધનાંમ અપઓનીમ,
ગએથો-ક્રાધનાંમ અપઓનીમ, ક્ષએતો-ક્રાધનાંમ અપઓનીમ, દંધહુ-
ક્રાધનાંમ અપઓનીમ.

યા પઓઉર્વ વાષેમ વળધતે, આંખમાઓ દ્રજધતે વાષહે; અહુમ્ય
વાષે વજેમ નરેમ પધતિશમરેમ અવત મનંધહુ મધનિમ્ન.

કો માંમ સ્તવાત, કો યજધતે, હુઓમવધતિખ્યો ગઓમવધતિખ્યો
જઓધાખ્યો, યઓજદાતાખ્યો પધરિઅંધહુરશતાખ્યો; કહાધ અજેમ
ઉપંધહુયયેનિ હુય-મનાધય અન-મનાધય કારંધહાધ હુઓમનંધહાધય.

અહે રય ખરેનંધહુય, તાંમ યજધ સુરેન્વત યસ્ને, તાંમ યજધ
હુયશત યસ્ને, અન બુયાઓ જવનો-સાસ્ત, અન બુયાઓ હુયશતતર.
અરેદ્રીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અપઓનીમ; જઓધાખ્યો અરેદ્રીમ
સૂરાંમ અનાહિતાંમ અપવર્નમ અપહે રતૂમ યજમઘદિ. હુઓમયો ગવ
બરેસ્મન, હિજવો-દંધહંધહ, માંધય વચય બ્યઓધનય, જઓધાખ્ય-
સય અધુંધએધખ્યસય વાધજિખ્યો. ચેંધહે હાતાંમ આઅત ચેસ્ને
પધતી વંધહે, મજદાઓ અહુરે વએથા અપાત હયા, યાઓધહાંમયા
તાંસયા તાઓસયા યજમઘદિ.

(કરો ૩ જો) યજએષ મે હીમ, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર, યાંમ અરેદ્રીમ
સૂરાંમ અનાહિતાંમ, પેરેથૂ-ક્રાકાંમ, બએષજયાંમ, વીદએવાંમ, અહુરે-
હએષાંમ, ચેસન્યાંમ અંધઉહે અસ્તવધતે, વહુમ્યાંમ અંધઉહે અસ્તવધતે.
આધૂ-ક્રાધનાંમ અપઓનીમ, વાંધવો-ક્રાધનાંમ અપઓનીમ, ગએથો-
ક્રાધનાંમ અપઓનીમ, ક્ષએતો-ક્રાધનાંમ અપઓનીમ, દંધહુ-ક્રાધનાંમ
અપઓનીમ.

ચેંધહે ચથ્વારે વશ્તાર સ્પઓત, વીરપ હમ-ગઓનાઓધહે, હમ-
નાકેએનિ બેરેજન્ત, તઉર્વયન્ત વીરપનાંમ હએષવતાંમ ભએષાઓ,

ક્રમેવનાંમ મધ્યાનાંમચ, યાથ્વાંમ પધરિકનાંમચ, સાધાંમ કચ્ચોયાંમ કરકુનાંમચ.

અહુ રચ ખરેનંધ્રહુચ, તાંમ યજ્ઞધ સુરેન્વત યસ્ન, તાંમ યજ્ઞધ હુચશત યસ્ન, અન યુયાચ્ચો જવનો-સાસ્ત, અન યુયાચ્ચો હુચશતતર. અરેદ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અપચ્ચોનીમ; જચ્ચોધાખ્યો અરેદ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અપવર્નમ અપહુ રતૂમ યજ્ઞમધદે. હચ્ચોમયો ગવ ખરે-રમન, હિજવો-દંધ્રહંધ્રહુ, માંધચ વચચ ખ્યચ્ચોધનચ, જચ્ચોધાખ્યસચ અપુષ્ધચ્ચેધખ્યસચ વાધ્રજિખ્યો. યેંધ્રહુ હાતાંમ આચ્ચત ચેસ્ને પધતિ વંધ્રહો, મજદાચ્ચો અહુરો વચ્ચેથા અપાત હચા, યાચ્ચોધ્રહામચા તાંસચા તાચ્ચોસચા યજ્ઞમધદે.

(કરો ૪ થો) યજ્ઞચેષ મે હીમ, રિપતમ કરચુસ્ત, યાંમ અરેદ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ, પેરેથૂ-ક્રાકાંમ, ખચ્ચેષજ્યાંમ, વીદચ્ચેવાંમ, અહુરો-લકચ્ચેષાંમ, ચેસન્યાંમ અંધ્રઉહુ અસ્તવધતે, વહુચ્ચાંમ અંધ્રઉહુ અસ્તવધતે. આધૂ-ક્રાધનાંમ અપચ્ચોનીમ, વાંધવો-ક્રાધનાંમ અપચ્ચોનીમ, ગચ્ચેથો-ક્રાધનાંમ અપચ્ચોનીમ, કચ્ચેતો-ક્રાધનાંમ અપચ્ચોનીમ, દંધ્રહુ-ક્રાધનાંમ અપચ્ચોનીમ.

અમવધતીમ ક્ષોધનીમ ખરેજધતીમ હુરચ્ચોધાંમ. યેંધ્રહુ અવવત અસ્નાઅતચ ક્ષકુનાઅતચ તાતાચ્ચો આપો અવખરેન્તે, યથ વીસ્પાચ્ચો ધમાચ્ચો આપો યાચ્ચો જમાપધતિ ક્રતચિન્તિ, યા અમવધતિ ક્રતચધતિ.

અહુ રચ ખરેનંધ્રહુચ, તાંમ યજ્ઞધ સુરેન્વત યસ્ન, તાંમ યજ્ઞધ હુચશત યસ્ન, અન યુયાચ્ચો જવનો-સાસ્ત, અન યુયાચ્ચો હુચશતતર. અરેદ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અપચ્ચોનીમ; જચ્ચોધાખ્યો અરેદ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અપવર્નમ અપહુ રતૂમ યજ્ઞમધદે. હચ્ચોમયો ગવ ખરે-રમન, હિજવો-દંધ્રહંધ્રહુ, માંધચ વચચ ખ્યચ્ચોધનચ, જચ્ચોધાખ્યસચ અપુષ્ધચ્ચેધખ્યસચ વાધ્રજિખ્યો. યેંધ્રહુ હાતાંમ આચ્ચત ચેસ્ને પધતી વંધ્રહો, મજદાચ્ચો અહુરો વચ્ચેથા અપાત હચા, યાચ્ચોધ્રહાંમચા તાંસચા તાચ્ચોસચા યજ્ઞમધદે.

(કરો ૫ મો) યજ્ઞચેષ મે હીમ, રિપતમ કરચુસ્ત, યાંમ અરેદ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ, પેરેથૂ-ક્રાકાંમ, ખચ્ચેષજ્યાંમ, વીદચ્ચેવાંમ, અહુરો-લકચ્ચેષાંમ, ચેસન્યાંમ અંધ્રઉહુ અસ્તવધતે, વહુચ્ચાંમ અંધ્રઉહુ અસ્તવધતે. આધૂ-ક્રાધનાંમ અપચ્ચોનીમ, વાંધવો-ક્રાધનાંમ અપચ્ચોનીમ,

ગએથો-ક્રાધનાંમ અપચ્ચોનીમ, ક્ષએતો-ક્રાધનાંમ અપચ્ચોનીમ, દંધહુ-ક્રાધનાંમ અપચ્ચોનીમ.

તાંમ યજત યો દધ્વાચ્ચો અહુરો મજ્જદાચ્ચો, અધચ્ચેને વએજહિ વંધહુયાચ્ચો દાધત્યયાચ્ચો, હુચ્ચોમ યો ગવ ઘરેરેમન, હિજવો-દંધહુંધહુ, માંધિય વચચ ધ્યચ્ચોધનચ, જચ્ચોધાખ્યસચ અધુખધએધખ્યસચ વાધજિખ્યો.

આચ્ચત્ હીમ જધધ્યત્ અવત્ આયપ્તેમ દજદિ મે વંધઉહિ સંવિરતે અરેદ્વી સૂરે અનાહિતે યથ અજ્જમ હાચયેને પુથ્રેમ યત્ પોઉરે-ષરપહે અપવનંમ જરથુશલેમ, અનુમતેએ દએનયાધ, અનુપ્તેએ દએ-નયાધ, અનુ-વરેરેએ દએનયાધ.

દથત્ અદ્ધાધ તત્ અવત્ આયપ્તેમ અરેદ્વી સૂરે અનાહિત, હધ-જચ્ચોધો-ખરાધ અરેદ્ધાધ યજ્જાધ જધધ્યન્તાધ, દાધિશ આયપ્તેમ.

અહે રચ ખરેનંધહુચ, તાંમ યજ્જધ સુરેન્વત યસ્ન, તાંમ યજ્જધ હુયશત યસ્ન, અન યુયાચ્ચો જવનો-સારત, અન યુયાચ્ચો હુયશતતર. અરેદ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અપચ્ચોનીમ; જચ્ચોધાખ્યો અરેદ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અપવનંમ અપહે રતૂમ યજમઢદે. હુચ્ચોમયો ગવ ઘરેરેમન, હિજવો-દંધહુંધહુ, માંધિય વચચ ધ્યચ્ચોધનચ, જચ્ચોધાખ્યસચ અધુખધએધખ્યસચ વાધજિખ્યો. ચંધહે હાતાંમ આચ્ચત્ ચેસ્ને પધતી વંધહે, મજ્જદાચ્ચો અહુરો વએથા અપાત્ હયા, યાચ્ચોધહાંમચા તાંસચા તાચ્ચોસચા યજમઢદે.

(કરદો ૬ ઠો) યજએષ મે હીમ, રિપતમ જરથુશલ, યાંમ અરેદ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ, પેરેથૂ-ક્રાકાંમ, ખએષજ્યાંમ, વીદએવાંમ, અહુરો-લ્કએષાંમ, ચેસન્યાંમ અંધઉહે અસ્તવધતે, વહુમ્યાંમ અંધઉહે અસ્ત-વધતે. આધૂ-ક્રાધનાંમ અપચ્ચોનીમ, વાંધ્યો-ક્રાધનાંમ અપચ્ચોનીમ, ગએથો-ક્રાધનાંમ અપચ્ચોનીમ, ક્ષએતો-ક્રાધનાંમ અપચ્ચોનીમ, દંધહુ-ક્રાધનાંમ અપચ્ચોનીમ.

તાંમ યજત હુચ્ચોખ્યંધહે,^૧ પરધાતો, ઉપ ઉપખદે હરયાચ્ચો, સત્તેમ

૧ હુચ્ચોખ્યંધહુ-પેશદાદ (એટલે પાદશાહી ઇનસાફ) ખાનદાનનો પાયો નાખનાર પાદ-શાહ. યુનદહેશ અને શીરદોસી પ્રમાણે એણે ૪૦ વરસ રાજ્ય કર્યું હતું. યુનદહેશ પ્રમાણે એ ગયોમરદના નખીરા સીયામકના ઓકરા ક્રવાકનો દીકરો હતો. શીરદોસી પ્રમાણે એ ગયો-મરદના દીકરા સીયામકનો દીકરો હતો, દેવોએ એના ખાપ સીયામકને મારી નાખ્યો હતો, તેઓની સામે લડીને તેઓને વશ કરીધા હતા. એક દિવસ એણે એક સાંપને જોયો

અસ્પનામં અરૂપનામં, હ્રંઘ્રંમ ગવામં, અએવરં અનુમયનામં.^૧

આઅત્ હ્રીમ જઘ્ધ્યત્ અવત્ આયપ્તમ દશદિ મે વંધઉહિ સૌવિશ્તે અરંદ્રી સૂરે અનાહિતે, યથ અઞ્મ ઉપેમં ક્ષત્રેમ ખવાનિ, વીરપનામં દબ્યુનામં દએવનામં મખ્યાનામંચ, યાથ્વામં પધરિકનામંચ સાધામં કચ્ચોયામં કરકુનામંચ. યથ અઞ્મ નિજનાનિ દ્વ શિષ્ય માજન્યનામં દએવનામં વરંન્યનામંચ દ્વતામં.

દથત્ અહ્માઘ તત્ અવત્ આયપ્તમ અરંદ્રી સૂર અનાહિત, હ્રંઘ્રંઘ્રો-ખરાઘ અરંદ્રાઘ યજ્ઞાઘ જઘ્ધ્યન્તાઘ, દાઘિશ આયપ્તમ.

અહિ રથ ખરંનંધહચ, તામં યજ્ઞઘં સુરંનવત યસ્ન, તામં યજ્ઞઘં હુયશત યસ્ન, અન યુયાચ્ચો જવનો-સાસ્ત, અન યુયાચ્ચો હુયશતતર. અરંદ્રીમ સૂરામં અનાહિતામં અપચ્ચોનીમં; જચ્ચોઘ્રાખ્ચો અરંદ્રીમ સૂરામં અનાહિતામં અપવનંમ અપહિ રતૂમ યજ્ઞમઘદિ. હુચ્ચોમયો ગવ ખરંસ્મન, હિજવો-દંધહંધહ, માંઘચ વચચ ખ્યચ્ચોધ્નચ, જચ્ચોઘ્રાખ્યસચ અર્ધુખ્ધએઘખ્યસચ વાધ્જિખ્ચો. ચેંધહિ હાતામં આઅત્ ચેસ્ને પઘતી વંધહો, મજ્ઞદાચ્ચો અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાચ્ચોધ્ધહાંમચા તાંસચા તાચ્ચોસચા યજ્ઞમઘદિ.

(કરદો ૭ મો) યજ્ઞએષ મે હ્રીમ, સ્પિતમ કરથુશ્ત્ર, યામં અરંદ્રીમ સૂરામં અનાહિતામં, પંરંથૂ-ક્રાકામં, અએષજ્યામં, વીદએવામં, અહુરો-હકએષામં, ચેસત્યામં અંધઉહિ અસ્તવઘતે, વહુચ્ચામં અંધઉહિ અસ્તવઘતે. આધૂ-ક્રાંધનામં અપચ્ચોનીમં, વાંધ્યો-ક્રાંધનામં અપચ્ચોનીમં, ગએથો-ક્રાંધનામં અપચ્ચોનીમં, ક્ષએતો-ક્રાંધનામં અપચ્ચોનીમં, દંધહુ-ક્રાંધનામં અપચ્ચોનીમં.

તામં યજ્ઞત ચો યિમો ક્ષએતો^૨ હુવાંધ્યો, હુકઘચ્ચાત્ પઘતિ ખરં-

જેની તરફ એણે એક પથર ફેંકયો, જે ખીલ પથર સાથે અડડયાથી તેમાંથી આતશ ઉત્પન્ન થયો હતો, જેને રોશન કરી ખરપા કીધો હતો, અને તેની ચાદમાં 'જશને સદેહ' નામે જશન સ્થાપ્યું હતું જે ફીરદોસ્તી પ્રમાણે લોહરાસ્પના વખત સુધી ચાલુ હતું.

૧ 'સર્વેમ અસ્પનામ અરપનામં, હ્રંઘ્રંધ્રંમ ગવામં, ખએવરં અનુમયનામં' એટલે "સો ઘોડા, હંભર ખળદ અને દસ હંભર નાના ગોસ્પંદોથી (અરદવી સુરને આરાધી)." એને! અર્થ એટલાં જનવરોનો ભોગ આપીને આરાધી એ અસંભવિત લાગે છે; પણ એટલાં પ્રાણીના જોમ, જોશ, અને આસ્થા સાથે આરાધી, સંભવિત લાગે છે.

૨ 'યિમો ક્ષએતો'-જમરોદ, હોષંગ પછી પેશદાદ વંશનો ત્રીજો પાદશાહ, 'સએત' ને! અર્થ તેજવાળો થાય છે, કારણ કે એને નુર અથવા ખોરેહ હતું. એના બાપનું નામ અવસ્તા પ્રમાણે વીવંધાન હતું. શાહનામામાં એને તહેમુરસ્પનો છોકરો કહ્યો છે, કારણ કે એ

જંધ્રહત, સતેમ અરૂપનાંમ અરૂપનાંમ, હજંધ્રેમ ગવાંમ, ખએવરે અનુમયનાંમ.

આઅત્ હીમ જધ્યત, અવત્ આયત્તેમ દજદિ મે, વંધઉહિ સેવિશ્તે અરેદ્દી સૂરે અનાહિતે, યથ અજમ ઉપેમમ ક્ષત્રેમ ખવાનિ, વીરૂપનાંમ દખ્યુનાંમ દએવનાંમ મખ્યાનાંમય યાથવાંમ પધરિકનાંમય, સાધ્રાંમ કચ્ચોયાંમ કરૂકનાંમય. યથ અજમ ઉજખરાનિ હુય દએવ-એમખ્યો ઉયે ધશતિશય સચ્ચોકાય, ઉયે કૂષચ્ચોનીશય, વાંથવાય, ઉયે શ્રાંકૂસય કસસ્તિશય.

દથત્ અહ્માધ તત્ અવત્ આયત્તેમ અરેદ્દી સૂર અનાહિત, હજ-જચ્ચોધ્રો-ખરાધ અરેદ્દાધ યજ્જાધ જધ્યન્તાધ દાધિશ આયત્તેમ.

અહે રય ખરેનંધ્રહય, તાંમ યજ્જાધ સૂરેવત યરન, તાંમ યજ્જાધ હુયશત યરન, અન યુયાચ્ચો જવનો-સાસ્ત, અન યુયાચ્ચો હુયશતતર. અરેદ્દીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અષચ્ચોનીમ; જચ્ચોધ્રાખ્યો અરેદ્દીમ સૂરાંમ અનાહીતાંમ અષવનંમ અષહે રતૂમ યજમધદે. હચ્ચોમયો ગવ ખરેરમન, હિજવો-દંધ્રહંધ્રહ, માંથય વચય ખચ્ચોધનય, જચ્ચો-ધ્રાખ્યસય અર્ધુખચ્ચેમખ્યસય વાધજ્જિખ્યો. યેંધ્રહે હાતાંમ આઅત્ ચેરને પધતી વંધ્રહો, મજદાચ્ચો અહુરો વએથા અષાત્ હુયા, યાચ્ચોધ-હામયા તાંસયા તાચ્ચોસયા યજમધદે.

તહેમુરસ્પ પછી ગાદીએ આળ્યો હતો, તેથી બૂલમાં એને તહેમુરસ્પનો છાકરો કહ્યો હોય. ખુનદહેશ પ્રમાણે એને તહેમુરસ્પ અને સ્પિત્યુર નામના ભાઇઓ હતા, તેમાં સ્પિત્યુરે જોડાક સાથે મળી જઇને પોતાના ભાઇ જમશેદને કાપી નાખ્યો હતો- ગાથામાં એને ખુરા આદ-મીએને શીખામણ આપતો જાણ્યો છે. વંદીદાદ પ્રમાણે અહુરમઝદે જરથોસ્તની આગમજ જમશેદને અહુરમઝદી દીન શીખવી હતી. અહુરમઝદની બસારત પ્રમાણે પોતે સ્થાપેલાં સંસ્થાનનો કારોબાર એક રાજકર્તા, ધર્મ શીખવનાર તરીકે એવી સરસ રીતે ચલાવ્યો હતો કે તે સંસ્થાનમાં મગરૂરી, અપવિત્રાર્થ, દુરામનાઇ, કંગાળીયતપણું, વગેરે ખુરા ગુણો ન હતા. એની બંદગી કરવાની જગા હુકમથી પહાડ હતી. એણે ૧૦૦૦ વર્ષ રાજ કર્યું હતું. જમયાદ ચશત પ્રમાણે જુહું બોલવાથી એનું નુર ત્રણ મરતણે જડું રહ્યું હતું. વંદીદાદ પ્રમાણે જમ-શેદને તેની ઝબાને મોત લાયક કીધો હતો; ખુનદહેશે પ્રમાણે જમશેદે ગદમંદહુમંદ પહાડ ઉપર ‘ફરોબાક’ નામનો આતશ ખરપા કીધો હતો. પહેલવી રવાયતમાં એક વાત છે કે જ્યારે તહેમુરસ્પ અહેરેમન ઉપર સ્વારી કરતાં અલખુર્જ પહાડ ઉપરથી પસાર થતો હતો, ત્યારે અહેરેમન તેને ફેંકી દઇને ગળી ગયો. જમશેદને એ વાતની ખબર પડતાં, તેણે અહેરેમનને શોધી કાઢી તેનું પેટ ચીરીને તહેમુરસ્પને બહાર ખેંચી કાઢ્યો હતો. પણ તેમ કરતાં એના હાથ કોહડથી ખરાબ થયા હતા, પણ પાછળથી ગોધાના નીરંગથી ઘોતાં એ સાફ થઇ ગયા હતા.

(કરદો ૮ મો) યજ્ઞએષ મે હીમ, સ્પિતમ કરથુશ્ન, યાંમ અર્-
દ્ધીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ, પેરંથુ-ક્રાકાંમ, બએષજ્યાંમ, વીદએવાંમ,
અહુરો-ત્વએષાંમ, ચેસન્યાંમ અંધઉહિ અસ્તવધતે, વહુઆંમ અંધઉહિ
અસ્તવધતે. આધૂ-ક્રાધનાંમ અપઓનીમ, વાંધવો-ક્રાધનાંમ અપઓ-
નીમ, ગએથો-ક્રાધનાંમ અપઓનીમ, ક્ષએતો-ક્રાધનાંમ અપઓનીમ,
દંધહુ-ક્રાધનાંમ અપઓનીમ.

તાંમ યજ્ઞત અગ્નિશ શિજક્રાઓ દહાકો,^૧ બવરોઘશ^૨ પઘતિ દંધહુ-
ઓવે, સ્તેમ અસ્પનાંમ અર્જનાંમ, હુજંધરંમ ગવાંમ, બએવરે
અનુમયનાંમ.

આઅત્ હીમ જઠંધત, અવત આયત્તેમ દજદિ મે વંધઉહિ
સંવિરતે અર્દ્ધી સૂર અનાહિતે, યથ યજ્ઞમ અમથ્યાં કુરંનવાની વીર્યા-
ઘશ અવિ કર્ણવાંન યાઘશ હૃત.

નોઘત્ અઘ્નાઘ દથત્ તત્ અવત્ આયત્તેમ અર્દ્ધી સૂર અનાહિત-

અહે રય ખરંનધ્રહુચ, તાંમ યજ્ઞધ સુરંનવત યસ્ન, તાંમ યજ્ઞધ
હુયશત યસ્ન, અન યુયાઓ જવનો-સાસ્ત, અન યુયાઓ હુયશતતર.
અર્દ્ધીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અપઓનીમ; જઓધાબ્યો અર્દ્ધીમ
સૂરાંમ અનાહિતાંમ અપવનેમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે. હુઓમથો ગવ
બરેસ્મન, હિજવો-દંધહુધહુ, માંધ્રય વચય બ્યઓધનય, જઓધાબ્યસય
અધુજ્ઞએધબ્યસય વાધગ્નિબ્યો. ચેંધહે હુતાંમ આઅત્ ચેસ્ને પઘતી
વંધહે, મજદાઓ અહુરો વએથા અપાત્ હુયા, યાઓધહુમયા તાંસ્યા
તાઓસ્યા યજ્ઞમધદે.

૧ ‘અગ્નિશ શિજક્રાઓ દહાકો’ ત્રણ મોંઢાનો ઝાહક. શીરદોસી એની ખાંધ ઉપર બે સાપ
હગેલા વળંવે છે, તેથી કદાચ એને ત્રણ મોંઢાં વાળો કહ્યો હોય. હમકારની આફ્રીનમાં
એને બીવરસ્પ કહ્યો છે, જેનો અર્થ દસ હબર વોડાનો માલેક થાય છે. બુનદહેશ પ્રમાણે
એ બાપની ઓલાદે ગયોમદંથી, પણ માયની તોખમે અહેરેમનથી કતરેચો હતો. એ પહેલાં
ધણો ડાહ્યો અને યુકિતવાળો હશે, તેથી ‘સ્પિતમાન ઝરતોસ્તની આફ્રીન’ માં દુવા દેવામાં
આવે છે કે “બુરી દીનવાળો ઝાહાકની માફક હબર યુકિતવાળો યજ્ઞ.” એના જીવમથી ત્રાસ
પામીને લોકોએ ‘કાવે આહનગર’ નામના શખસના હાથ તળે ખંડ ઉઠાવ્યું, અને ફરેદુને તેને
હરાવીને દેમાવંદ પહાડ ઉપર કેદ કરીધો, પણ બુનદહેશ પ્રમાણે એને મારી ન શક્યો, તેથી
ન્યારે તે પોતાની બેડી તોડશે, ત્યારે કેરસાસ્પ ઉડીને તેને કતલ કરશે. એના રાજની મુદત
હબર વષની જણાવી છે. બહમન યરાતમાં ઝાહાકને, અફરાસીયાબને અને સીકંદર રૂમીને
એકજૂથ^૩ તીના બુરાઓ જણાવ્યા છે.

૨ ‘બવરોઘશ’-હાલનું બંબિલોન શહેર.

(કરો ૬ મો) યજ્ઞએષ મે હીમ, રિપતમ જરથુશ્ત, યાંમ અરેન્દ્રીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ, પરેથુ-ક્રાકાંમ, અએષજયાંમ, વીદએવાંમ, અહુરો-હકએષાંમ, યેસન્યાંમ અંધઉહે અસ્તવધતે, વહુમ્યાંમ અંધઉહે અસ્તવધતે. આધૂ-ક્રાધનાંમ અપઓનીમ, વાંધેવો-ક્રાધનાંમ અપઓનીમ, ગએથો-ક્રાધનાંમ અપઓનીમ, ક્ષએતો-ક્રાધનાંમ અપઓનીમ, દંધહુ-ક્રાધનાંમ અપઓનીમ.

તાંમ યજત વીસો પુથ્રો આથવ્યાનોઘશ, વીસો સૂરયાઓ ધએ-તઓનો,^૧ ઉપ વરેન્મ ચથુ-ગઓર્ષમ, સતેમ અરપનાંમ, અરપ્નાંમ, હુજધરેમ ગવાંમ, અએવરે અનુમયનાંમ.

આઅત્ હીમ જઘંધત, અવત્ આયર્તેમ દજદિમે, વંધઉહિ સેવિશ્તે અરેદ્રી સૂરે અનાહિતે, યત અવાનિ અધવિ-વન્યાઓ અજમ દહાકેમ ધ્રિકર્ષેન્મ, ધ્રિકર્ષેર્ધેમ, દવશ-અપીમ, હુજધર-યઓક્તીમ, અશ-અઓર્ધહુમ, દએવીમ દુજેમ, અધેમ ગએથાવ્યો દ્વન્તેમ; યાંમ અશ-અઓર્ધતેમાંમ દુજેમ ક્વ્ય કરેન્તત્ અંધરો મઠન્યુશ, અવિ યાંમ અસ્તવધતીમ ગએથાંમ મહુર્કાધ અપહુ ગએથનાંમ. ઉત હે વન્ત અજર્નાન સંધહવાયિ અરેનવાયિ, યોધ હેન કંહુરપ સ્વએશત જજતેએ ગએથાધ્ય, યોધ અપદોતેમ.

૧ ‘ઘએતઓનો’—એ નામ ફરેદુનનું છે, જે આથવ્યાનનો છોકરો હતો. એને ઝાહાકને મારીને દેમાવંદ પહાડ ઉપર કેદ કર્યો હતો, અને ઝાહાકના હાથમાં કેદ પકડાયેલી જમશેદની બે છોકરીઓ (કોઈ કેતાબમાં બહેનો કહેલી છે) એરેનવાય અને સવંધહવાયનો છુટકારો કરી તેઓ સાથે પરણ્યો હતો, તેમાં સવંધવાયને પેટ સેલમ અને તુર અને એરેનવાયને પેટ એરચનો જન્મ થયો હતો. પાછળથી સેલમને રૂમ અને ખાવર, તુરને તુરાન અને ચીન, અને એરચને ઇરાનનો મુલક વહેંચી આપ્યા હતા. એરચને ઇરાનનો મોટો મુલક મળેલો હોવાથી સેલમ અને તુરે અદેખા બની એરચને મારી નાખ્યા હતા; એરચના કીનામાં ફરેદુને સેલમ અને તુરને મારી નખાવ્યા હતા. એ મુલક વહેંચવાનું કામ, અને તેનો સેલમ અને તુસ્ની ઉપરનો કાનો પહેલવી લખાણ પ્રમાણે ખોદાની નજરમાં ગુનેહગાર ઠરાયો હતો. ફીરદોસી અને બુનદહેશ એના રાજ્યની મુદત ૫૦૦ વર્ષની જણાવે છે, અને જે દિવસે એ ઝાહાકને મારીને ઇરાનની ગાદીએ બેઠો, અને તે બનાવની યાદમાં એક મોહું જશન ક્યું તે મહેરંગાનનું જશન હતું. ફરવરદીન યસ્તમાં ફરેદુનનાં ફરોહરને તાપ, ખોખાર વગેરે ખુરાં દરદોની સામે થવા માટે આરાધ્યું છે. દાદસ્તાને દીની નામની પહેલવી કેતાબમાં એને તદૈરાસ્તીના ઉપાયોથી ભરપુર જણાવ્યો છે. એ પ્રમાણે એ દવા દારૂનો શોધી કાઢનાર હતો, તેથી પછવાડેના જમાનામાં માણસનાં શરીર ઉપર કોઈ ખીમારીની વખતે જે વાવીએ બાંધવામાં આવતાં હતાં તેમાં એ પાદશાહનું નામ લખવામાં આવતું હતું.

દથલ અઘ્ઘાઇ તલ અવલ આયપ્તેમ અરેદ્દી સૂર અનાહિત, હુધ-જઝાંધો-ખરાઇ અરેદ્દાઇ યજ્ઞનાઇ જઘધ્યન્તાઇ, દાઘિથ આયપ્તેમ.

અહે રથ ખરેનંધ્રહય, તાંમ યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન, તાંમ યજ્ઞધ હુયશત યસ્ન, અન યુયાઝા જવનો-સાસ્ત, અન યુયાઝા હુયશતતર. અરેદ્દીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અપઝાનીમ; જઝાંધાખ્યા અરેદ્દીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અપવનંમ અપહે રત્તમ યજ્ઞમધદે. હુઝાંમયો ગવ ખરેસ્મન, હિજવો-દંધહંધહ, માંધય વચય ધ્યઝાંધનય, જઝાંધાખ્યસ્ય અપુંધ્યએધ્યસ્ય વાધજિખ્યો. યેંધહે હતાંમ આઅત્ર યસ્ને પધતી વંધહે, મજદાઝા અહુરે વએથા અષાત્ર હયા, યાઝાંધહાંમયા તાંસયા તાઝાંસયા યજ્ઞમધદે.

(કરદો ૧૦ મો) યજ્ઞએષ મે હીમ, રિપતમ જરથુશ્ત્ર, યાંમ અરેદ્દીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ, પેરથુ-ક્રાકાંમ, બએષજયાંમ, વીદએવાંમ, અહુરે-ત્કએષાંમ, યેસન્યાંમ અંધઉહે અસ્તવધતે, વહુમ્યાંમ અંધઉહે અસ્તવધતે. આધુ-ક્રાધનાંમ અપઝાનીમ, વાંથ્વો-ક્રાધનાંમ અપઝાનીમ, ગએથો-ક્રાધનાંમ અપઝાનીમ, ક્ષએતો-ક્રાધનાંમ અપઝાનીમ, દંધહુ-ક્રાધનાંમ અપઝાનીમ.

તાંમ યજ્ઞત નધરે-મનાઝાં કેરેસાસ્પો,^૧ પસ્ને વરોધશ પિષિનંધહે, સતેમ અસ્પનાંમ અરજનાંમ, હુજંધરેમ ગવાંમ, બએવરે અનુમયનાંમ.

૧ કેરેસાસ્પ-એ સામના ખાનદાનનેા ધિતનેા છાકરો હતો એણે 'સરવર' નામના એક રાક્ષસી અઘ્ઘાહને માર્યો હતો, જે અઘ્ઘાહને એક જમીનનેા ટેકરો સમજીને તેના ઉપર કેરેસાસ્પે પોતાની ખાણાની દેગ ચઢાવી હતી; પણ તે અઘ્ઘાહ તાપને લીધે હાલ્યો, ત્યારેજ તેને માર્યો હતો. એણે પોતાના બાઈ ઉર્વાક્ષના કીનામાં હીતાર્પ નામના રાખસને માર્યો હતો. એણે ગંદર્વ નામના દેવને માર્યો હતો. ફરવરદીન યશ્તમાં વાટપાડાઓની સામે થવાને માટે એના ફરોહરને આરાધવામાં આવ્યું છે. એના કાલખુદની લ્હલ્હલ ફવરીઓ ચોક્કી કરે છે, પણ ન્યારે ઝોહાક બંદમાંથી છુટો થશે, ત્યારે કેરસાસ્પ બીદાર થઇને ઝોહાકને મારશે! એ બનાવ પછી એક નવો હનરો રાડ થશે, નારા અને દુઃખનો અંત આવશે, અને સોખ્ખ-તોનું આવડું થશે. એણે ધણાક પરાક્રમે કરીને આ દુન્યામાંથી ધાત અને રાક્ષસી દેવોનું જોર ટાળ્યું હતું. વળી રેવાયત અને દીનકર્દ પ્રમાણે કેરસાસ્પ એક દોળખી રવાન તરીકે અહુરમઝદ, ઝરતોસ્ત, અરદીબહેરાત અને ગોરા ચઝદની મીજલસ આગળ હાજર થાય છે, કારણ કે એણે એકવાર ખાણું પકાવતી વખતે આતશ ખરાબર રોશન ન થવાથી આતશ ઉપર ગુરજનો ફટકો માર્યો હતો. ત્યારે કેરસાસ્પે આ દુન્યાની ખરાબીઓ ટાળવા માટે જે પ્રાક્રમે કીધાં હતાં તે વર્ણવીને રહેમ માગે છે, જે ઉપરથી આખરે તેને માફ કરવામાં આવ્યો હતો. (વધુ માટે જુવો કેરસાસ્પ નામ.)

આઅત્ હીમ જઘધ્યત્, અવત્ આયત્તમ દ્વદ્વિમે, વંધઉહિ સંવિ-
શ્તે અરેદ્દી સૂરે અનાહિતે, યત્ ખવાનિ અધવિ-વન્યાઓ ગંદરેવમ^૧ ચિમ્
જઘરિ-પાખ્તમ, ઉપ ચઓએન્ત કરન જસ્ય વોઉર-કપય. આતચાનિ
સૂરેમ ન્માનેમ દ્રવતો, યત્ પથનયાઓ સ્કરેનયાઓ દૂરએપાચ્યાઓ.

દથત્ અહ્માધ તત્ અવત્ આયત્તમ અરેદ્દી સૂરે અનાહિત, હધ-
જઓઞા-ખરાધ અરેદ્રાધ યજ્ઞઞાધ જઘધ્યન્તાધ, દાધિશ આયત્તમ.

અહે રય ખરેન્ધહુય, તાંમ યજ્ઞધ સુરન્વત યરન, તાંમ યજ્ઞધ
હુયશત યરન, અન યુયાઓ જવનો-સાસ્ત, અન યુયાઓ હુયશતતર.
અરેદ્દીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અપઓનીમ; જઓઞાખયો અરેદ્દીમ
સૂરાંમ અનાહિતાંમ અપવન્તમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે. હઓમયો
ગવ ખરેરમન, હિજવો-દંધહુધહુ, માંથય વચય ખ્યઓધનય, જઓ-
ઞાખયસય અપુખ્ધએધખ્યસય વાધજિખ્યો. ચેંધહે હાતાંમ આઅત્
ચેસ્તે પધતી વંધહે, મજદાઓ અહુરો વએથા અપાત્ હયા, યાઓધ-
હાંમયા તાંસયા તાઓસયા યજ્ઞમધદે.

(કરદો ૧૧ મો) યજ્ઞએષ મે હીમ, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર, યાંમ અરે-
દ્દીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ, પેરેથૂ-ક્રાકાંમ, ખએષજ્યાંમ, વીદએવાંમ,
અહુરો-હકએષાંમ, ચેસન્યાંમ અંધઉહે અસ્તવધતે, વહુખ્યાંમ અંધઉહે
અસ્તવધતે. આધૂ-ક્રાધનાંમ અપઓનીમ, વાંધ્યો-ક્રાધનાંમ અપઓનીમ,
ગએથો-ક્રાધનાંમ અપઓનીમ, ક્ષએતો-ક્રાધનાંમ અપઓનીમ, દંધહુ-
ક્રાધનાંમ અપઓનીમ.

તાંમ યજ્ઞત મધયો તૂધરયો ક્રંધરસે,^૨ હંકધને પધતિ અંધહાઓ

૧. 'ગંદરેવમ'—ગંદર્વ નામનો રાક્ષસી દેવ, જે દુન્યામાં ધણો નાશ અને ખરાબી કરતો,
તેને કેરસારથે માર્યો હતો.

૨. 'મધયો તૂધરયો ક્રંધરસે'—ઘાટકી તુરાની અક્રાસીયાળ. આવાં ચસ્ત પ્રમાણે એણે ઈરાની
ખોરેહ મેળવવાની કોશિશ કીધી હતી, પણ તેની મુરદાબ ખર આવી ન હતી. હોમ ક્રાખ્મિ
એને પકડીને કએયુશર આગળ લઇ ગયો હતો, અને કએયુશરએ તેને શ્યાવક્ષ અને અખેર-
સના કીનામાં મારી નાખ્યો હતો. એણે ઈરાન દેશને નુકસાન કરવા, અને તુરાનને ફાયદો
કરવા ઘણીક નદીના માર્ગો ફેરવી નાખવાની કોશિશ કીધી હતી. ખદમન ચશતમાં એને જોહાક
અને સીકંદર જેવા ખુદો ગણેલો છે. એણે પોતાના ભાઈ કસેરવજની કુલવણધી પોતાના
જમાદ શ્યાવક્ષને મારી નાખ્યો હતો, તેમજ પોતાના ભાઈ અખેરસને મારી નાખ્યો હતો,
કારણ કે તે ઈરાનીઓ તરફ દીવસોજ દેખાડતો હતો. મોનો ખેરદમાં કહે છે કે જોહાક
અને અક્રાસીયાળના હાથમાં હકુમત ન આવી હતે, તો અહેરેમન તે હકુમત એશમ દેવને
આપતે, જેનાં હાથમાંથી રસ્તાખેજ સુધી હકુમત છોડવી શકતે નહિ.

જ્ઞે, સર્તેમ અસ્પનાંમ, અસ્પનાંમ, હજંધરેમ ગવાંમ, અએવરે અનુમયનાંમ.

આઅત્ હીમ જધંધત, અવત્ આયર્તેમ દજદિન્મે, વંધઉહિ સંવિશતે અરેદ્દી સૂરે અનાહિતે, યથ અજ્ઞેમ અવત્ ખરેનો અપયેમિ, યિમ વજધતે મધધિમ જરંયંધહો વોઉર-કપહે, યત્ અસ્તિ અધ્યનાંમ દપ્પુનાંમ જ્ઞતનાંમચ અજ્ઞતનાંમચ, યત્ય અપચ્ચોનો જરથુશ્તહે.

નોઇત્ અહ્માઇ દથત્ તત્ અવત્ આયર્તેમ અરેદ્દી સૂર અનાહિત.

અહે રય ખરેનંધહુચ, તાંમ યજ્ઞધ સુરંન્વત યસ્ન, તાંમ યજ્ઞધ હુયશત યસ્ન, અન યુયાચ્ચો જવનો-સાસ્ત, અન યુયાચ્ચો હુયશતતર. અરેદ્દીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અપચ્ચોનીમ; જચ્ચોધ્રાખ્યો અરેદ્દીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અપવનંમ અપહે રતૂમ યજમધદિ. હુચ્ચોમયો ગવ ખરેસ્મન, હિજવો-દંધહુંધહુ, માંધય વચ્ય ધ્યચ્ચોધનય, જચ્ચોધ્રાખ્યસય અપુંધ્યએધપ્યસય વાધજ્જિખ્યો. યેંધહે હતાંમ આઅત્ યેસ્ને પધતી વંધહો, મજદાચ્ચો અહુરો વચ્ચેથા અપાત્ હયા, યાચ્ચોધહુમચ્યા તાંસચ્યા તાચ્ચોસચ્યા યજમધદિ.

(કરો ૧૨ મો) યજ્ઞએષ મેંહીમ, સ્પિતમ જરથુશ્ત, યાંમ અરેદ્દીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ, પેરેથૂ-ક્રાકાંમ, અએષજ્યાંમ, વીદએવાંમ, અહુરો-હકએષાંમ, યેસન્યાંમ અંધઉહે અસ્તવધતે, વહુચ્યાંમ અંધઉહે અસ્તવધતે. આધૂ-ક્રાધનાંમ અપચ્ચોનીમ, વાંધવો-ક્રાધનાંમ અપચ્ચોનાંમ, ગએથો-ક્રાધનાંમ અપચ્ચોનીમ, ક્ષએતો-ક્રાધનાંમ અપચ્ચોનીમ, દંધહુ-ક્રાધનાંમ અપચ્ચોનીમ.

તાંમ યજ્ઞત અઉર્વો અપ્-વરેચો કવ ઉસ,^૧ ઔરેજિદૂયાત પધતિ ગરોઇત્, સર્તેમ અસ્પનાંમ અસ્પનાંમ, હજંધરેમ ગવાંમ, અએવરે અનુમયનાંમ.

૧ 'કવ-ઉસ'-પાદશાહ કએકાઉશ. શાહનામાં પ્રમાણે કએકોખાદનો છોકરો, અને પુનદહેશ પ્રમાણે કએકોખાદનો નખીરો હતો. એણે જાદુગરો અને પરી વગેરે પુરાઓનો દોર તોડવા અરદવી સુરની ખંદગી કરી હતી. એ પાદશાહને ખોરેહ હતું, તે ઉપરથી પેગમબર સાહેબ જરેતોસ્ત શાહ ગુસ્તારૂપ ઉપર દુવા ગુજરતાં, કહે છે કે "તુ કાઉસના જોવો પુર ચળકાટવાળો થજો." પુનદહેશ પ્રમાણે એણે ૧૫૦ વર્ષ રાજ્ય કર્યું હતું, અને આકાશ ઉપર ઉએ ઉડવાની ટુંડાઇ અને હુલડાઇ ભરેલી યુક્તિ રચી હતી. શાહનામા પ્રમાણે એ પાદશાહે કએ-પુશર પાદશાહ પાસે દેએ બહમનના કિસ્લાનો નાશ કરાવ્યો હતો, કારણ કે તે દેવોનું મઠક હતું.

આઅત્ હીમ જઠધ્યત્, અવત્ આયપ્તમ્ દક્ષાદ-મે વંધઉહિ સંવિ-
શ્તે અરેદ્વી સૂરે અનાહિતે, યથ અજમ્ ઉપેમમ્ ક્ષત્રમ્ બવાનિ, વીર્ય-
નામ્ દૃષ્યુનામ્ દૃષ્યેવનામ્ મધ્યાનામચ, યાથ્વામ્ પધરિકનામચ સાધામ્
કર્મોયામ્ કરકુનામચ.

દથત્ અહ્યાધ તત્ અવત્ આયપ્તમ્ અરેદ્વી સૂર અનાહિત, હૃધ-
જઝ્ઞોઞ્રો-બરાધ અરેદ્વાધ યજ્ઞેન્નાધ જઠધ્યન્તાધ, દાઘિશ આયપ્તમ્.

અહે રચ ખરેનંધ્રહ્ય, તામ્ યજ્ઞધં સુરન્વત યસ્ન, તામ્ યજ્ઞધ
હ્યશત યસ્ન, અન યુયાઝ્ઞો જવનો-સાસ્ત, અન યુયાઝ્ઞો હ્યશતતર.
અરેદ્વીમ્ સૂરામ્ અનાહિતામ્ અપઝ્ઞાનીમ્; જઝ્ઞોઞ્રાજ્યો અરેદ્વીમ્
સૂરામ્ અનાહિતામ્ અપવન્તમ્ અપહે રતૂમ્ યજમધદે. હૃઝ્ઞોમયો ગવ
બરેસ્મન, હિજવો-દંધહંધહ, માંધ્ય વચચ બ્યઝ્ઞોધનચ, જઝ્ઞોઞ્રાજ્યસચ
અધુજ્ઞ્યેધ્યસચ વાધજ્ઞિજ્યો. ચેંધહે હાતામ્ આઅત્ ચેસ્ને પધતી
વંધહે, મજદાઝ્ઞો અહુરો વઝેથા અપાત્ હયા, યાઝ્ઞાધહાંમચા તાંસચા
તાઝ્ઞાસચા યજમધદે.

. (કરો ૧૩ મો) યજ્ઞ્યેષ મે હીમ, સ્પિતમ્ જરથુશ્ત્ર, યામ્ અરે-
દ્વીમ્ સૂરામ્ અનાહિતામ્, પેરેથૂ-ક્રાકામ્, બઝેષજ્યામ્, વીદઝેવામ્,
અહુરો-હકઝેવામ્, ચેસચ્યામ્ અંધઉહે અસ્તવધતે, વહુઝ્યામ્ અંધઉહે
અસ્તવધતે. આધૂ-ક્રાધનામ્ અપઝ્ઞાનીમ્, વાંધ્યો-ક્રાધનામ્ અપઝ્ઞાનીમ્,
ગઝેથો-ક્રાધનામ્ અપઝ્ઞાનીમ્, ક્ષઝેતો-ક્રાધનામ્ અપઝ્ઞાનીમ્, દંધહુ-
ક્રાધનામ્ અપઝ્ઞાનીમ્.

તામ્ યજ્ઞત અર્પ અધશ્યાનામ્ દૃષ્યુનામ્ ક્ષત્રાધ હનકરેમો હૃઝ્ઞો-
સવ,^૧ પસ્ને વરોધશ ચઝેચિસ્તહે જક્રહે ઉર્વાપહે, સતેમ અસ્પનામ્
અરુનામ્, હૃજધ્રેમ ગવામ્, બઝેવરે અનુમયનામ્.

૧ 'હૃઝ્ઞોસવ'-શ્યાવક્ષનો છાકરો પાદશાહ કઝેપુશર. એની માયનું નામ કરંગીઝ હતું,
જે અક્રાસીયાબની છાકરી હતી. એણે પોતાના બાપ શ્યાવક્ષના કીનામાં, અને અઝેરસ, જે
અક્રાસીયાબનો ભાઈ હતો, પણ જેની દીલસોજી ધરાનીઓ તરફ હતી, તેના કીનામાં અક્રા-
સીયાબને માર્યો હતો. પુનદહેશ પ્રમાણે એણે ૬૦ વર્ષ રાજ્ય કર્યું હતું. પેગમબર સાહેબ
જરતોસ્ત પાદશાહ ગુશ્તારપ ઉપર દુવા ગુન્નરતાં કહે છે કે "તું કઝેપુશરના જેવો બીમારી
અને મોત વગરનો થજો." એનો ખોલાસો એ છે કે કઝેપુશર પોતાનું રાજપાટ છાડીને એક
પહાડનાં એકાંતવાસમાં ગયો હતો, ન્યાં બરફના તોફાનમાં એ એમાહુમ થયો હતો, તે
ઉપરથી એવો ખ્યાલ ચાલુ રહેલો છે કે એ ગોકામાં અમર છે, અને આજે પણ કેટલાકો
દુવા તંદરોસ્તીનું બહુતર બહુતાં કઝેપુશરનું નામ દે છે. પુનદહેશ પ્રમાણે એણે અસ્નવંત

આઅત્ હીમ જઘ્ધ્યત, અવત્ આયપ્તમ દ્વદ્વિ-મે, વંધઉહિ
સેવિશ્તે અરેદ્વી સૂરે અનાહિતે, યથ અજમ ઉપેમમ ક્ષથેમ ખવાનિ,
વીસ્પનામ દ્વપ્પુનામ દ્વએવનામ મપ્પાનામચ, યાથવામ પધરિકનામચ,
સાથામ કઞ્ઞાયામ કર્કનામચ. યત્ વીસ્પનામ યુપ્પતનામ અજમ
ક્તેમમ થંજયેનિ, અન ખરેતામ યામ દરેધામ નવ-ક્રાથ્વરેસામ રજ્જુરેમ,
થો મામ મધચ્ચો તુરેમ મનો અસ્પએષુ પધતિ પરેતત.

દથત્ અઘ્ઘાધ તત્ અવત્ આયપ્તમ અરેદ્વી સૂર અનાહિત, હુધ-
જઞ્ઞાથા-ખરાધ અરેદ્રાધ યજ્ઞઘ્ઘાધ જઘ્ધ્યન્તાધ, દાથિશ આયપ્તમ.

અહે રય ખરેનંધહુચ, તામ યજ્ઞતધ સુરન્વત યસ્ન, તામ યજ્ઞધ
હુચશત યસ્ન, અન યુયાચ્ઞા જવનો-સાસ્ત, અન યુયાચ્ઞા હુચશતતર.
અરેદ્વીમ સૂરામ અનાહિતામ અપચ્ઞાનીમ; જઞ્ઞાથાખયો અરેદ્વીમ
સૂરામ અનાહિતામ અપવનેમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે. હુચ્છામયો ગવ
ખરેસ્મન, હિજ્જવો-દંધહુધહુ, માંથચ વચચ પ્યચ્છાધનચ, જઞ્ઞાથાખ્યસચ
અપુષ્પચ્છેધ્ધ્યસચ વાધજ્જિખયો. યેંધહે હાતામ આઅત્ યેસ્ને પધતી
વંધહે, મજ્જદાચ્છા અહુરો વચ્છેથા અપાત્ હયા, યાચ્છાધહુધા તાસચા
તાચ્છાસચા યજ્ઞમધદે.

(કરદો ૧૪ મો) યજ્ઞએષ મે હીમ, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર, યામ અરે-
દ્વીમ સૂરામ અનાહિતામ, પરેથુ-ક્રાકામ, ખએષજયામ, વીદ્યેવામ,
અહુરો-ત્કએષામ, યેસન્યામ અંધઉહે અસ્તવધતે, વહુમ્યામ અંધઉહે
અસ્તવધતે. આધુ-ક્રાધનામ અપચ્છાનીમ, વાંચો-ક્રાધનામ અપચ્છાનીમ,
ગએથા-ક્રાધનામ અપચ્છાનીમ, ક્ષએતો-ક્રાધનામ અપચ્છાનીમ, દંધહુ-
ક્રાધનામ અપચ્છાનીમ.

તામ યજ્ઞત તખ્મો તુસો^૧ રથએશતારો, ખર્ષએષુ પધતિ અસ્પ-

પહાડ ઉપર આદર ગુશસ્પ ખરપા કર્યો હતો. કીરદોસી કહે છે કે પાદશાહ કએકાઉસની
ગાદીને માટે એક એનો દીકરો ફરેયુર્જ, અને બીજો કએખુશર એમ બે દાવાદારો હતા, તેથી
ત્યારે કએકાઉસે ઠડાવું કે જે કોઇ કંગદેજનો કિલ્લો જીતી લાવે તેને ધરાનની ગાદી મળે;
ફરેયુર્જ નિષ્ફળ થયો હતો, પણ કએખુશરે તે કિલ્લા આગળ ગયો, ત્યારે ત્યાં એક કુદરતી
રોશની પડી, જેથી તે કિલ્લો જીતવા પામ્યો હતો, તેની યાદમાં તેણે આદર ગુશસ્પ ખરપા
કર્યો હતો. મીનોખેરદમાં કએખુશરને રસ્તાખેજને વખતે સોખ્યોસનો મુખ્ય મદદગાર ગણ્યો છે.

૧ તુસ-ધરાની પહેલવાન તુસ એણે તુરાનીઓને જેર કરવા અરદવીસુરને દુવા ગુમરી
હતી. એ ધરાની પાદશાહ નોદરનો છાકરો હતો, અને દાદસ્તાને દીની પ્રમાણે એને કએ-
ખુશર અને કેરસાસ્પની માફક અમર ગણ્યો છે, અને રસ્તાખેજને વખતે મદદગાર જણાવ્યો

નાંમ, જાવરે જઘંધ્યન્તો હિતએધખ્યો, દ્રવતાતેમ તતુખ્યો, પોઉર-
સ્પક્ષીમ લિખ્યન્તાંમ, પઘતિજઘતીમ દુશમધન્યુનાંમ, હુશાનિવાધતીમ
હુમેરંથનાંમ અઉવંથનાંમ લિખ્યન્તાંમ.

આઅત્ હીમ જઘંધ્યત, અવત્ આયપ્તેમ દજદિ મે, વંધઉહિ
સેવિશ્તે અરંદ્રી સૂરે અનાહિતે, યત્ ખવાનિ અધવિવન્યાઓ અઉર્વ
હુનવો વએસકય, ઉપ દ્રરંમ ક્ષત્રો-સુકંમ અપનોતેમંમ, કંધહુય ઍર-
જન્તય અષવનય. યથ અજંમ નિજનાનિ તૂધસ્યનાંમ દખ્યુનાંમ, પંચ-
સન્નાધ સતપ્નાધશય, સતપ્નાધ હુજંધરપ્નાધશય, હુજંધરપ્નાધ અએવરેપ્નાધ-
શય, અએવરેપ્નાધ અહુદિતપ્નાધશય.

દથત્ અહ્માધ તત્ અવત્ આયપ્તેમ અરંદ્રી સૂર અનાહિત, હુધ-
જઓત્રો-ખરાધ અરંદ્રાધ યજંપ્નાધ જઘંધ્યન્તાધ, દાથિશ આયપ્તેમ.

અહે રય ખરેનધહુય, તાંમ યજઘં સુરન્વત યસ્ન, તાંમ યજઘં
હુયશત યસ્ન, અન ખુયાઓ જવનો-સાસ્ત, અન ખુયાઓ હુયશતતર.
અરંદ્રીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અષઓનીમ; જઓત્રાખ્યો અરંદ્રીમ
સૂરાંમ અનાહિતાંમ અષવનેમ અષહે રતૂમ યજમધદે. હુઓમયો ગવ
ખરેસ્મન, હિજવો-દંધહુધહુ, માંધય વયય ધ્યઓધનય, જઓત્રાખ્યસય
અધુજધએધખ્યસય વાધજિખ્યો. યંધહે હાતાંમ આઅત્ યસ્ને પઘતી
વંધહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હુયા, યાઓધહુધંમયા તાંસયા
તાઓસયા યજમધદે.

(કરદો ૧૫ મો) યજએપ મે હીમ, સ્પિતમ જરથુશ્ત, યાંમ અરં-
દ્રીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ, પેરંથુ-ક્રાકાંમ, અએપજયાંમ, વીદએવાંમ,
અહુરો-ત્કએષાંમ, યેસન્યાંમ અંધઉહે અસ્તવધતે, વહુમ્યાંમ અંધઉહે
અસ્તવધતે. આધુ-ક્રાધનાંમ અષઓનીમ, વાધવો-ક્રાધનાંમ અષઓનીમ,
ગએથો-ક્રાધનાંમ અષઓનીમ, ક્ષએતો-ક્રાધનાંમ અષઓનીમ, દંધહુ-
ક્રાધનાંમ અષઓનીમ.

તાંમ યજન્ત અઉર્વ હુનવો વએસકય,^૧ ઉપ દ્રરંમ ક્ષત્રો-સુકંમ

છ, એને અમર કહયાં છે, કારણ કે ન્યારે કએખુશર ગોફેનશીન થયો, ત્યારે તુસ તેને
વજાવા ગયો હતો, અને તે પણ ખરડનાં તોફાનમાં માર્યો ગયો હતો.

૧ 'હુનવો વએસકય' તુરાની પાદરાહ અફરાસીયાખનો પહેલવાન વેસે. એણે તુસ પહે-
લવાન અને ધરાનીએને જેર કરવાને અરદવીસુરને કુવા ગુભરી હતી. એનો છાકરો પીરાન
અફરાસીયાખનો વજર હતો.

અપનોત્તેમ, કંધહુય ખેરેકન્તય અપવનય, સતેમ અસ્પનાંમ અરૂનાંમ,
હુજંધરેમ ગવાંમ, બએવરે અનુમયનાંમ.

આઅત હીમ જમ્ધયત અવત આયપ્તેમ દજદિનો, વંધઉહિ
સંવિશતે અરેદ્દી સૂરે અનાહિતે, યત બવામ અધવિ-વન્યાઓ તખ્મમ
તુસેમ રથએશતારેમ, યથ વએમ નિજનામ અમ્ધયનાંમ દખ્યુનાંમ, પન્ય-
સમ્માઇ સતમ્માઇશય, સતમ્માઇ હુજંધરમ્માઇશય, હુજંધરમ્માઇ બએવરેમ્માઇશય,
બએવરેમ્માઇ અહાંકિતમ્માઇશય.

નોઇત અએમખ્યસચિત દથત તત અવત આયપ્તેમ, અરેદ્દી સૂર
અનાહિત.

અહે રય ખરેનંધહુય, તાંમ યજ્ઞઇ સુરન્વત યસ્ન, તાંમ યજ્ઞઇ
હુયશત યસ્ન, અન બુયાઓ જવનો-સાસ્ન, અન બુયાઓ હુયશતતર.
અરેદ્દીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અપઓનીમ; જઓથાખ્યો અરેદ્દીમ
સૂરાંમ અનાહિતાંમ અપવનેમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે. હુઓમયો
ગવ બરેસ્મન, હિજવો-દંધહુંધહુ, માંધય વચય બ્યઓથનય, જઓ-
થાખ્યસય અધુખ્યએમખ્યસય વાધજિખ્યો. ચેંધહે હાતાંમ આઅત
ચેસ્ને પઇતી વંધહે, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત હુયા, યાઓધ-
હાંમયા તાંસયા તાઓસયા યજ્ઞમધદે.

(કરદો ૧૬ મો) યજ્ઞએષ મે હીમ, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર, યાંમ અરે-
દ્દીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ, પેરેથૂ-ક્રાકાંમ, બએષબ્યાંમ, વીદએવાંમ,
અહુરો-હકએષાંમ, ચેસન્યાંમ અંધઉહે અસ્તવધતે, વહુમ્યાંમ અંધઉહે
અસ્તવધતે. આધૂ-ક્રાધનાંમ અપઓનીમ, વાંથેવો-ક્રાધનાંમ અપઓનીમ,
ગએથો-ક્રાધનાંમ અપઓનીમ ક્ષએતો-ક્રાધનાંમ અપઓનીમ, દંધહુ-
ક્રાધનાંમ અપઓનીમ.

તાંમ યજ્ઞત પાઉવો યો વિક્રો નવાજો યત દિમ ઉસય ઉજદાં-
નયત વેરેથજઓ તખ્મો ધએતઓનો, મેરેધહે કેહુર્પ કેહુર્કસહે.

હે અવથ વજત ધિ-અયરેમ ધિ-ક્ષપરેમ, પઇતિશ ન્માનંમ ચિમ
ખાપધથીમ; નોઇત અઓર અવોધરિસ્યાત. ધઓશત ક્ષકુનો ધિત્યા-
ઓ, ક્રાધત ઉષાઓધહુમ સૂરયાઓ, વિવઇતીમ ઉપ ઉષાઓધહુમ-
ઉપ-જખયત અરેદ્દીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ.

અરેદ્દી સૂરે અનાહિતે, મોષુ મે જવ અવંધહે, નૂરેમ મે બર
ઉપસ્તાંમ; હુજંધરેમ તે અજેમ જઓથનાંમ હુઓમવધિતાંમ ગઓમ-

વધતિનાંમ યઞ્મોજ્જ્ઞાતાનાંમ પધરિ-અધહુરશ્તનાંમ ખરાનિ, અવિ આર્ષેમ્
યાંમ રંધ્રહાંમ; યેજિ જુમ ક્રપથેમિ અવિ જાંમ અહુરધાતાંમ, અવિ
ન્માનંમ યિમ ખઞ્મેપધથીમ.

ઉપ-તચત્ત અરંદ્રી સૂર અનાહિત, કધનીનો કેલ્પી સ્ત્રીરયાઞ્મો
અશ-અમયાઞ્મો હુરંઓધયાઞ્મો, ઉસ્કાત્ત યાસ્તયાઞ્મો અરંદ્રવધથો, રઞ્મે-
વત્ત ચિથ્રેમ આજ્ઞતયાઞ્મો, નિજેંગ અઞ્મોથ પધતિશુખત કરન્થો-
ઉરવીક્ષ્ન ખામ્ય.

હા હે ખાજવ ગેઉર્વિયત્, મોષુ તત્ આસ્ નોધત્ દરંધેમ યત્
ક્રાયતયત્ થ્વક્ષેમો, અવિજાંમ અહુરધાતાંમ, અવિ ન્માનંમ યિમ ખઞ્મે-
પધથીમ, દ્રૂમ અવન્તેમ અધરિશ્તેમ, હમથ યથ પરચિત્.

અહે રય ખરેનંધ્રહુય, તાંમ યજ્ઞધ સુરન્વત યરન, તાંમ યજ્ઞધ
હુયશ્ત યરન, અન યુયાઞ્મો જવનો-સાસ્ત, અન યુયાઞ્મો હુયશ્તતર.
અરંદ્રીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અપઞ્મોનીમ; જઞ્મોથાળ્યો અરંદ્રીમ સૂરાંમ
અનાહિતાંમ અપવન્તેમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે. હઞ્મોમથો ગવ ખરે-
રમન, હિજવો-દંધ્રહંધ્રહ, માંધ્રય વચય ધ્યઞ્મોધનય, જઞ્મોથાળ્યસસ્ય
અધુર્જધ્યેધળ્યસસ્ય વાધ્રિજળ્યો. યેંધ્રહે હાતાંમ આઅત્ત યેરને પધતી
વંધ્રહો, મજ્જદાઞ્મો અહુરો વઞ્મેથા અષાત્ત હયા, યાઞ્મોધ્રહાંમયા તાંસ્યા
તાઞ્મોસ્યા યજ્ઞમધદે.

(કરદો ૧૭ મો) યજ્ઞએષ મે હીમ, રિપતમ કરથુશ્ત્ર, યાંમ અરં-
દ્રીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ, પંરંથુ-ક્રાકાંમ, ખઞ્મેપજ્યાંમ, વીદઞ્મેવાંમ,
અહુરો-ત્કઞ્મેષાંમ, યેસન્થાંમ અંધ્રઉહે અસ્તવધતે, વહુમ્યાંમ અંધ્રઉહે
અસ્તવધતે. આધૂ-ક્રાધનાંમ અપઞ્મોનીમ, વાંધ્વો-ક્રાધનાંમ અપઞ્મોનીમ,
ગઞ્મેથો-ક્રાધનાંમ અપઞ્મોનીમ, ક્ષઞ્મેતો-ક્રાધનાંમ અપઞ્મોનીમ, દંધ્રહુ-
ક્રાધનાંમ અપઞ્મોનીમ.

તાંમ યજત જામાસ્પો,^૧ યત્ સ્પાધેમ પધરિ-અવઞ્મેનત્ દૂરાત્ અય-
ન્તેમ રસમઞ્મોયો, દ્રવતાંમ દઞ્મેવયરનનાંમ, સતેમ અસ્પનાંમ અર-
ન્નાંમ, હજધંરેમ ગવાંમ, ખઞ્મેવરં અનુમયનાંમ.

૧ જામાસ્પો-પાદશાહ ગુરતાસ્પનો વજર, અને ક્રોશ્વનો બાધ. એનાં ડહાપણને માટે
એને દે-જામાસ્પ એટલે ડાહયો જામાસ્પ કહ્યો છે. એ પેગમખર જરોતોસ્તાના પહેલા શાગે-
દર્માનો એક હતો. ગાથામાં એને દીનના મદદગાર તરીકે જાહેર કર્યો છે. (અરજાસ્પ) દુશ્મન
ઉપર ક્રોધ મેળવવાને માટે તે અરદવીસુરને દુવા ગુનરે છે. પેગમખર જરોતોસ્ત ગુરતાસ્પ

આઅત્ર હીમ જઠ્ઠ્યત્ર, અવત્ર આયત્તમ દશદિ મે, વંધઉહિ સંવિશતે અરેદ્વી સૂરે અનાહિતે, યથ અએમ અવત વેરંથ હયાને, યથ વીરપે અન્યે અધરે.

દ્યત્ર અદ્દાઇ તત્ર અવત્ર આયત્તમ અરેદ્વી સૂરે અનાહિત, હધ-જઝાઇ-અરાઇ અરેદ્દાઇ યજ્ઞાઇ જઠ્ઠ્યન્તાઇ, દાધિશ આયત્તમ.

અહે રથ ખરેન્ધ્રહય, તાંમ યજ્ઞઇ સુરન્વત યસ્ન, તાંમ યજ્ઞઇ હુયશત યસ્ન, અન યુયાઝા જવનો-સાસ્ત, અન યુયાઝા હુયશતતર. અરેદ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અપઝાનીમ; જઝાઇ-અપ્પા અરેદ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અપવન્તમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે. હઝામયો ગવ ખરે-સ્મન, હિજ્જવોન્દધહંધહ, માંધય વચય ખ્યઝાધનય, જઝાઇ-અપ્પા અપ્પા અપ્પા અપ્પા અપ્પા વાધજ્ઞિપ્પા. ચેંધહે હાતાંમ આઅત્ર યેસ્ને પધતિ વંધહે, મજ્જદાઝા અહુરો વએથા અપાત્ર હયા, યાઝાધહાંમયા તાંસયા તાઝાસયા યજ્ઞમધદે.

(કરદો ૧૮ મે) યજ્ઞએષ મે હીમ, સ્પિતમ જરથુસ્ત, યાંમ અરેદ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ, પેરંથુ-ક્રાકાંમ, ખએષજયાંમ, વીદએવાંમ, અહુરો-દઝએષાંમ, યેસ્યાંમ અંધઉહે અસ્તવધતે, વહુમ્યાંમ અંધઉહે અસ્ત-વધતે. આધુ-ક્રાધનાંમ અપઝાનીમ, વાંધવો-ક્રાધનાંમ અપઝાનીમ, ગએથો-ક્રાધનાંમ અપઝાનીમ, ક્ષએતો-ક્રાધનાંમ અપઝાનીમ, દંધહુ-ક્રાધનાંમ અપઝાનીમ.

તાંમ યજ્ઞન્ત અપવજદાઝા^૧ પુથો પોઉરધાક્તોધશ, અપવજદસય શ્રિતસય સાયુજદોધશ પુથ, ઉપ ખરેજન્તેમ અહુરેમ ક્ષત્રીમ ક્ષએતેમ અપાંમ નપાતેમ અઉર્વાત-અસ્પેમ, સતેમ અસ્પનાંમ અસ્પનાંમ હજ્જ-ધરેમ ગવાંમ, ખએવરે અનુમયનાંમ.

ઉપર દુવા ગુભરતાં કહે છે કે “તારે ત્યાં નમારપ જેવો છોકરો અવતરજે” ફારસી જર-તોસ્તનામાં પ્રમાણે પએગમખર જરતોસ્તે દરન ઇહ, નમારપને ઇજેહું કુલ આપ્યું હતું, તે સુધવાથી નમારપ વધુ ડહાપણ વાળો અને ભવિષ્ય કહેવાને શક્તિવાન થયો હતો. ન્યારે ગુસ્તારપ અરભરપ સાયની લડાઇમાં શિકસ્ત મેળવે છે, ત્યારે નમારપ અસ્પંદીયારને અર-ભરપ સામે લડવાને સમજવવા બંદીખાનામાં જાય છે.

૧ ‘અપવજદાઝા’—યુનદહેરો પ્રમાણે ફરોકર્દને વળતે રાએખ્યંતને મદદ કરનાર તુરાની તાયફાવાળાઓ ઉપર ફતેહ મેળવવાને એ અરદવીસુરને દુવા ગુભરે છે. દાદેસ્તાને દીની એને ખનીરથ બામીમાંનો એક અમર કીર્તિવંત નર જણાવે છે. એ ફકરામાં બે અપવજદ નામન શખસોના નામ આવેલાં છે, એક પોઉરધાક્તીનો છોકરો. અને બીજો સાયુજદીનો છોકરો જેએ એક સરખી દુવા ગુભરી છે.

આઅત્ હીમ જઠધ્યત્, અવત્ આયત્તમ દ્વદિ નો, વંધઉહિ સેવિશ્તે અરેદ્વી સૂરે અનાહિતે, યત્ ખવામ અધવિ-વન્યાઓ દાનવો તૂર વ્યાખન કરેમય અસખનંમ, વરેમય અસખનંમ, તંચિશ્તેમય દૂરએક-એતંમ, અહિ ગએથે પેષનાહુ.

દથત્ અએઠબ્યસચિત્ તત્ અવત્ આયત્તમ, અરેદ્વી સૂરે અનાહિત, હુધ-જઓથો-ખરાધ અરેદાધ યજ્ઞાધ જઠધ્યન્તાધ, દાધિશ આયત્તમ.

અહે રય ખરેનંધહ્ય, તાંમ યજ્ઞધ સૂરે-વત યસ્ન, તાંમ યજ્ઞધ હુયશ્ત યસ્ન, અન બુયાઓ જવનો-સાસ્ત, અન બુયાઓ હુયશ્તતર. અરેદ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અપઓનીમ; જઓથાખ્યો અરેદ્વીમ સૂરાંમ અનાહીતાંમ અપવનંમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમદે. હુઓમથો ગવ ખરેસ્મન્, હિજવો-દંધહુધહ, માંથય વચય બ્યઓથનય, જઓ-થાખ્યસ્ય અધુજઘએઠબ્યસ્ય વાધજિખ્યો. યેંધહે હાતાંમ આઅત્ યેસ્ને પઠતી વંધહે, મજ્જદાઓ અહુરો વએથા અપાત્ હયા, યાઓધ-હામયા તાંસ્યા તાઓસ્યા યજ્ઞમદે.

(કન્દો ૧૯ મો) યજ્ઞએષ મે હીમ, સિપતમ જરથુશ્ત્ર, યાંમ અરે-દ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ, ધરેથુ-ક્રાકાંમ, ખએષજ્યાંમ, વીદએવાંમ, અહુરો-ત્કએપાંમ, યેસન્યાંમ અંધઉહે અસ્તવધતે, વહુમ્યાંમ અંધઉહે અસ્તવધતે. આધૂ-ક્રાધનાંમ અપઓનીમ, વાંથ્યો-ક્રાધનાંમ અપઓ-નીમ, ગએથો-ક્રાધનાંમ અપઓનીમ, ક્ષએતો-ક્રાધનાંમ અપઓનીમ, દંધહુ-ક્રાધનાંમ અપઓનીમ.

તાંમ યજ્ઞત વિસ્તઉરેશ્ પો નઓતધશ્યાનો, ઉપ આપેમ યાંમ વીતંધઉહધતીમ, અરેજુખ્યાત્ પઠતિ વચંધહત, ઉઠતિ વએખિશ અઓજનો.

તા ખા અપ તા અધુજઘ, અરેદ્વી સૂરે અનાહિતે, યત્ મે અવ-વત્ દએવયસ્નનાંમ નિજતંમ યથ સારેમ વર્સનાંમ ખરામિ. આઅત્ મે તૂમ અરેદ્વી સૂરે અનાહિતે, હુશકેમ પેષુમ રએચય તરો વંધઉહીમ વીતંધઉહધતીમ.

૧ 'વિસ્તઉરે'—શીરદોસી એને ગસ્તહમ નામ આપે છે. એ નોદરના ખાનદાનનો હતો અક્રરાસિયાળો ઈરાનને નુકસાન કરવાને માટે ધણીક નદીના માર્ગો ફેરવી નાખ્યા હતા, તેમાં વીતંધહુધતિ નદીનો માર્ગ પાછો તર કરવાને માટે એ અરદવીસુર આગળ હુવા ગુબરે છે.

ઉપતયત્ અરેદ્ધી સૂરે અનાહિત, કંઠનિનો કંઠુર્પ સ્ત્રીચ્છાઓ અશ-
અમયાઓ હુરચ્છાધયાઓ, ઉરેકાત્ યાસ્તયાઓ અરેજવધથો, રચેવત્
ચિદ્રેમ આજતયાઓ, જરન્ય અચ્છાધ પઠતિશ્મુખત યા વીરપો-પચેસ
આમ્ય. અરમચેશતાઓ અન્યાઓ આપો ફેરેનચોત્, ક્ષપ અન્યાઓ
ક્રતાચયત્ હુરકેમ પેષુમ રચેચયત્, તરો વંધઉહીમ વીતંધઉહીમ.

અહિ રચ ખરેનંધહ્ય, તાંમ યજ્ઞધ સુરેન્વત યરન, તાંમ યજ્ઞધ
હુયશત યરન, અન યુયાઓ જવનો-સાસ્ત, અન યુયાઓ હુયશતતર.
અરેદ્ધીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અપચ્છાનીમ; જચ્છાધાખ્યો અરેદ્ધીમ
સૂરાંમ અનાહિતાંમ અપવર્તેમ અપહિ રત્તમ યજ્ઞમઠદે. હુચ્છામથો ગવ
ખરેરેમન, હિજવો-દંધહુધહ, માંધ્ય વચ્ય ખ્યચ્છાધન્ય, જચ્છાધાખ્ય-
સ્ય અપુખ્યચ્છાધ્યસ્ય વાધજ્જિખ્યો. ચેંધહિ હાતાંમ આચ્છાત્ ચેરને
પઠતી વંધહો, મજદાઓ અહુરો વચેથા અપાત્ હયા, યાચ્છાધહાંમયા
તાંસયા તાચ્છાસયા યજ્ઞમઠદે.

(કરંદો ૨૦ મે.) યજ્ઞચેપ મે હીમ, રિપતમ જરથુશત, યાંમ અરેદ્ધીમ
સૂરાંમ અનાહિતાંમ, પેરેચ્છ-ક્રાકાંમ, ખચેપજયાંમ, વીદચેવાંમ, અહુરો-
લકચેવાંમ, ચેસ્યાંમ અંધઉહિ અસ્તવધતે, વહુચ્યાંમ અંધઉહિ અસ્તવધતે.
આધ-ક્રાધનાંમ અપચ્છાનીમ, વાંધ્યો-ક્રાધનાંમ અપચ્છાનીમ, ગચેથો-
ક્રાધનાંમ અપચ્છાનીમ, ક્ષચેતો-ક્રાધનાંમ અપચ્છાનીમ, દંધહુ-ક્રાધનાંમ,
અપચ્છાનીમ.

તાંમ યજ્ઞત ચોધશ્તો યો ક્રયનનાંમ,^૧ પઠતિ પેદ્ધચેપે રંધહુયાઓ,
સતેમ અસ્પનાંમ અરનાંમ હુજંધરેમ ગવાંમ ખચેવરે અનુમયનાંમ.

આચ્છાત્ હીમ જધધ્યત્, અવત્ આચ્છત્મ દજદિ મે, વંધઉહિ
સંવિશ્તે અરેદ્ધી સૂરે અનાહિતે, યત્ ખવાનિ અધચિ-વન્યાઓ અખતીમ
દુશ્દેમ તેમંધહુન્તેમ. ઉત હે ક્રખ્ન પઠતિ-અવાને નવચ નવધતીમચ પ્રજ-
દનાંમ લ્યચેષો-પરશ્તનાંમ, યત્ માંમ પેરેસત્ અખ્તયો દુશ્દોઓ
તેમંધહુઓ.

૧ ચોધશ્તો યો ક્રયનનાંમ-ગોશ્તે ક્રયાન-એ અરદ્ધીસુરને દુવા ગુજરે છે કે તે અખ્ત
જદુગરના ૯૯ સવાલોનો જવાબ આપવાને શક્તિવાન થઇ તેનો માહત કરે. અખ્ત જદુગર
બેદી સવાલો પુછી તેના જવાબો નહિ આપનારને મારી નાખતો હતો, જેઓમાં ઝરથુસ્તના
બે છોકરાઓ, મધધ્યો માઓંધહોનો છોકરો અપસ્તુ મુખ્ય હતા. ગોસ્તે ક્રયાને તેના સવાલોનો
જવાબ આપી તેને ત્રણ સવાલો કર્યા હતા, જેના જવાબો નહિ આપવાથી ગોશ્તે ક્રયાને તેને
મારી નાખ્યો હતો. બહુમન યશ્તમાં અમર કીર્તિવંત નામોમાં એનું નામ આવે છે.

દથત્ અઘ્ઘાઇ તત્ અવત્ આયર્તેમ્ અરેદ્દી સૂર અનાહિત, હુધ-
જઝોઘો-ખરાઇ અરેદ્દાઇ યજ્ઞઘાઇ જઘધ્યન્તાઇ, દાઘિશ આયર્તેમ્.

અહે રથ ખરેનંધહુય, તાંમ યજ્ઞઇ સુરન્વત યસ્ન, તાંમ યજ્ઞઇ
હુયશત યસ્ન, અન યુવાઝો જવનો-સાસ્ત, અન યુવાઝો હુયશતતર.
અરેદ્દીમ્ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અપઝોનીમ્; જઝોઘો-ખરો અરેદ્દીમ્
સૂરાંમ અનાહિતાંમ અપવર્તેમ્ અપહે રતૂમ્ યજ્ઞમધદ. હુઝોમયો ગવ.
ખરેસ્મન, હિજવો-દંધહંધહ, માંધય વચય ખ્યઝોઘ્યય, જઝોઘો-ખ્યસ્ય
અધુજઘધ્યયસ્ય વાધુજિખ્યો. યેંધહે હુતાંમ આઅત્ યેસ્ને પઘતિ
વંધહે, મજદાઝો અહુરો વઝેથા અપાત્ હુયા, યાઝોધહાંમયા તાંસયા
તાઝોસયા યજ્ઞમધદ.

(કરદો ૨૧ મો.) યજ્ઞઘેષ મે હીમ, સ્પિતમ્ જરથુશ્ત્ર, યાંમ અરેદ્દીમ્
સૂરાંમ અનાહિતાંમ, પેરેથૂ-ક્રાકાંમ, ખઝેષજયાંમ, વીદઝેવાંમ, અહુરો-
હઝેષાંમ, યેસન્યાંમ અંધઉહે અસ્તવધતે, વહુઝ્યાંમ અંધઉહે અસ્ત-
વધતે. આધૂ-ક્રાધનાંમ અપઝોનીમ્, વાંધવો-ક્રાધનાંમ અપઝોનીમ્,
ગઝેથો-ક્રાધનાંમ અપઝોનીમ્, ક્ષઝેતો-ક્રાધનાંમ અપઝોનીમ્, દંધહુ-
ક્રાધનાંમ અપઝોનીમ્.

યહુમ્ય અહુરો મજદાઝો હુવપો નિવઝેધયત્, આઘધિ પઘતિ
અવ-જસ, અરેદ્દી સૂરે અનાહિતે, હુય અવત્ખ્યો સ્તેરેખ્યો અવિ જાંમ
અહુરંધાતાંમ. થ્યાંમ યજ્ઞઝોન્તે અઉર્વાઝાંધહે અહુરઝાંધહે, દંધહુ-
પતયો પુઘ્રાઝાંધહે, દંધહુ-પઘતિનાંમ.

થ્યાંમ નરચિત્ યોઇ તખમ જઘધ્યાઝોન્તે આસુ અસ્પીમ્ ખરે-
નંધહુસ્ય ઉપરતાતો. થ્યાંમ આધવનો મરેઝો આધવનો ધાયઝેનો
મસ્તીમ્ જઘધ્યાઝોન્તે, સ્પાનંમય વેરેધ્રમ્મય અહુરંધાતેમ્ વનધન્તીમ્ચ
ઉપરતાતેમ્.

થ્યાંમ કઘનિનો વધે યઝોન ક્ષધ હુવાપાઝો જઘધ્યાઝોન્તે તખમે-
મય ન્માનો-પઘતીમ્. થ્યાંમ ચરાધતિશ કિજનાધતિશ જઘધ્યાઝોન્તે
હુજ્ઞમીમ્; તૂમ્ તા અઝેધખ્યો ક્ષયમ્ નિસિરિનવાહિ, અરેદ્દો સૂરે
અનાહિતે.

આઅત્ ક્રપુસત્, જરથુશ્ત્ર, અરેદ્દી સૂર અનાહિત, હુય અવ-
ત્ખ્યો સ્તેરેખ્યો અવિ જાંમ અહુરંધાતાંમ.

આઅત્ત અઅઓખ્ત અરેદ્દી સૂર અનાહિત, અરેદ્દવો અપાઉમ્
સ્થિતમ, થવાંમ્ દથત્ત અહુરો મજદાઓ રતૂમ અસ્તવધથો ગએથયાઓ;
માંમ્ દથત્ત અહુરો મજદાઓ નિપાથીમ્ વીરપયાઓ અપઓનો સ્તોધશ-
મન રથ ખરેનંધહય, પરવસય સ્તઓરાય ઉપધરિ જાંમ્ વીચરંતિ
મખ્યાય બિજંઘ. અજંમ્ બોધત્ત તૂમ્ તા નિપથેમિ વીરપ વોહુ મજ-
દધાત્ત અપચિધ્ર, માંનયેન્ અહુ યથ પસૂમ્ પસુ-વસેમ.

પધતિ દિમ્ પેરેસત્ત જરથુશ્ત્રો અરેદ્દીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્,
અરેદ્દી સૂરે અનાહિતે, કન થવાંમ્ યસ્ન યજતે, કન યસ્ન કાયજતે,
યસે-તવ મજદાઓ કરેનઓત્ત તયરે, નોધત્ત તયરે અન્તરે અરેંથમ્
ઉપધરિ હુવરેંક્ષએતેમ. યસે-થવા નોધત્ત અધવિ-દુજઓન્તે અગ્રિશય,
અરેંથનાધશ વવજ્જકાધશય વરેનવાધશય વરેનવ-વીધાધશય.

આઅત્ત અઅઓખ્ત અરેદ્દી સૂર અનાહિત, અરેદ્દવો અપાઉમ્
સ્થિતમ, અન માંમ્ યસ્ન યજએષ, અન યસ્ન કાયજએષ, હુય હુ
વક્ષાત્ત આ હૂ કાઓ-દાતોધત્ત. આ તૂ મે અએતયાઓ જઓધયાઓ
કંધઉહરેાધશ, આધવનો પરશ્તો-વચંધહો પધતિ-પરશ્તો-સ્રવંધહો માંજદ્રો
હુધ-હુનરો તનુ-માથો.^૧

મા મે અએતયાઓ જઓધયાઓ કંધઉહરેન્તુ હરેતો, મતકૂતો, મદુશ્તો,
મસચિશ, મકસ્વીશ, મસ્ત્રી, મદહો અસ્રાવયત્-ગાથો, મપએસો યો
વીતેરેતો-તનુશ.

નોધત્ત અવાઓ જઓધાઓ પધતિ-વીસે યાઓ માવોય કંધઉહરેન્તિ
અદાઓસય, કરેનાઓસય, દ્રવાઓસય, મૂરાઓસય, અરાઓસય,
રંધહાઓસય, અવ દક્ષત દક્ષતવન્ત, યા નોધત્ત પોઉરે જિર કદક્ષત વીરપ-
નાંમ્ અનુ માંથ્રમ. મા મે અએતયાઓસચિત્ત જઓધયાઓ કંધઉહરેન્તુ
કકવો, મા અપકવો, મા દ્રવાઓ વીમીતો-દન્તાનો.^૨

પધતિ દિમ્ પેરેસત્ત જરથુશ્ત્રો અરેદ્દીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્, અરેદ્દી
સૂરે અનાહિતે, કંમ્ ઇધ તે જઓધાઓ બવધન્તિ, યસે-તવ કપરંતે
દ્રવન્તો દએવયસ્નાઓધહો, પસય હૂ કાઓ-દાધતીમ.

૧ આ ફકરાના સાર પ્રમાણે અરદ્દીસુર નીઆએશ અથવા આવાં યસ્ત સુરજ અસ્ત
પામવા પછી ભણવી નહિ જોઇએ.

૨ આ ફકરાના સાર પ્રમાણે અરદ્દીસુરની નેયતે ઇજેલી ચીજની ચાસની કોઇ જોડ-
આપણુવાળા કે દુષ્ટ માણુસથી થવી ન જોઇએ, નહિ તો તે ક્રીયા રદ બાતલ થાય છે.

આઅત્ અઓઞ્ત અરેદ્વી સૂર અનાહિત, અરેવો અષાઉમ સ્થિ-
તમ જરથુશ્ત, નિવયક નિપનક અપસ્કરક અપ-પ્રઓસક, ઇમાઓ
પદ્ધતિ-વિસંતે યાઓ માવોય પસચ વજંતિ, ક્ષવશ-સતાઇશ હજમરેમચ,
યા નોઇત્ હુધતિ વીસંતિ દઝેવનાંમ્ હુધતિ યસ્ન.^૧

યજ્ઞઘ હુકધરીમ્ અરેજો વીસ્પો-વજ્ઞમ્ જરનઝેનંમ. યજ્ઞત્ મે હુચ
ક્રજગધધતે અરેદ્વી સૂર અનાહિત, હજમરાઇ અરેજન વીરનાંમ્; મસો
ક્ષઝેતે ખરેનંધહો, યથ વીસ્પાઓ ઇમાઓ આપો, યાઓ જંમા પદ્ધતિ
ક્રતચિન્તિ, યા અમવધતિ ક્રતચધતિ.

અહે રચ ખરેનંધહુચ, તાંમ યજ્ઞઘ સુરન્વત યસ્ન, તાંમ યજ્ઞઘ
હુચશ્ત યસ્ન, અન છુયાઓ જવનો-સાસ્ત, અન છુયાઓ હુચશ્તતર.
અરેદ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અષઓનીમ્; જઓધ્રાખ્યો અરેદ્વીમ સૂરાંમ
અનાહિતાંમ અષવનંમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે. હઝોમયો ગવ અરેસ્મન,
હિજવો-દંધહુધહુ, માંધચ વચચ ધ્યઓધચ, જઓધ્રાખ્યસચ અધુધ-
ઝેધખ્યસચ વાધજ્ઞિખ્યો. યંધહે હાતાંમ આઅત્ યેસ્ને પદ્ધતી વંધહો,
મજદાઓ અહુરો વઝેથા અષાત્ હચા, યાઓધહાંમચા તાંસચા તાઓ-
સચા યજ્ઞમધદે.

(કંદો ૨૨ મો) યજ્ઞઝેષ મે હીમ, સ્થિતમ જરથુશ્ત, યાંમ અરે-
દ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ, પેરથૂ-ક્રાકાંમ, ખઝેષજ્યાંમ, વીદઝેવાંમ,
અહુરો-ત્કઝેષાંમ, યેસન્યાંમ અંધઉહે અસ્તવધતે, વહુમ્યાંમ અંધઉહે
અસ્તવધતે. આધુ-ક્રાધનાંમ અષઓનીમ્, વાંથવો-ક્રાધનાંમ અષઓનીમ્,
ગઝેથો-ક્રાધનાંમ અષઓનીમ્, ક્ષઝેતો-ક્રાધનાંમ અષઓનીમ્, દંધહુ-
ક્રાધનાંમ અષઓનીમ્.

યિમ અધવિતો મજદયસ્ન હિશ્તંતિ અરેસ્મો-જસ્ત. તાંમ વજંત
હુવોવાઓધહો;^૨ તાંમ વજંત નઝોતઇસ્યાઓધહો. ઇશ્તીમ જધ્યન્ત
હુવોવો, આમુ-અસ્પીમ નઝોતઇરે, મોપુ પસચઝેત હુવોવો ઇશ્તીમ
ખઓન્ સંવિશ્ત; મોપુ પસચઝેત નઝોતઇરે વીશ્તાસ્પો આઓધહાંમ
દખ્યુનાંમ આમુ-અસ્પોતેમો ખવત.

૧ આ ક્રકરાના સાર પ્રમાણે સુરજ અસ્ત પામવા પછી કીધેલી અરદ્વીસુરની આરાધના
દેવોને ખુશનુદ કરવા સમાન છે, અને તેથીજ આવાં યશ્ત અને આવાં અરદ્વીસુરની ન્યાએસ
અધવીસરૂંમ અને ઉપહેન ગેહમાં ભણાઇ શકાતી નથી.

૨ હુવોવાઓધહો-હુવોવના ખાનદાનવાળાઓ, જેઓમાં જરથોસ્તની ખાયડી ‘હુવોવી,’
અને ક્રશઓશતર અને બદમાસપ મુખ્ય હતાં.

અહિ રય ખરેનંધહય, તાંમ યજ્ઞધ સુરેન્વત યસ્ન, તાંમ યજ્ઞધ હુયશત યસ્ન, અન બુયાઓ જવનો-સાસ્ત, અન બુયાઓ હુયશતતર. અરેદ્દીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અપઓનીમ; જઓધાખ્યો અરેદ્દીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અપવનંમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે. હુઓમયો ગવ ખરેસ્મન, હિજવો-દંધહંધહ, માંધય વચય ખ્યઓશનય, જઓધાખ્યસય અર્ધુખ્યએધખ્યસય વાધજિખ્યો. યેંધહે હાતાંમ આઅત યેસ્ને પધતી વંધહે, મજદાઓ અહુરો વએથા અપાત હયા, યાઓધહાંમયા તાંસયા તાઓસયા યજ્ઞમધદે.

(કરદો ૨૩ મો) યજ્ઞએષ મે હીમ, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર યાંમ અરેદ્દીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ, પેરેથુ-ક્રાકાંમ, ખએષજયાંમ, વીદએવાંમ, અહુરો-હકએષાંમ, યેસન્યાંમ અંધઉહે અસ્તવધતે, વહુરયાંમ અંધઉહે અસ્તવધતે. આધ-ક્રાધનાંમ અપઓનીમ, વાંધવો-ક્રાધનાંમ અપઓનીમ, ગએથો-ક્રાધનાંમ અપઓનીમ, ક્ષએતો-ક્રાધનાંમ અપઓનીમ, દંધહુ-ક્રાધનાંમ અપઓનીમ.

યેંધહે હજંધરેમ વધસ્યનાંમ, હજંધરેમ અપધજ્ઞરનાંમ. કસચિતય અએષાંમ વધસ્યનાંમ, કસચિતય અએષાંમ અપધજ્ઞારનાંમ, ચથ્વરેસતેમ અયરે-ખરનાંમ હવસ્પાધ નધરે ખરેઆધ. કંધહે કંધહે અપધજ્ઞાધરે, ન્માનંમ હિશતધતે હુધાતેમ સતો-રઓચનંમ, ખામીમ હજંધરો-સ્તુનંમ હુકરેતેમ ખએવરે-કસકેખંમ સૂરેમ.

કેમ કેમચિત અધપિ ન્માને, ગાતુ સધતે ખએઉધ-સ્તરેતેમ હુખઓધધીમ ખરેજિશ હવન્તેમ. આતયધતિ જરથુશ્ત્ર અરેદ્દી સૂર અનાહિત, હજંધરાધ ખરેખ વીરનાંમ. મસો કષયેતે ખરેનંધહે, યથ વીરપાઓ ધમાઓ આપો, યાઓ જંમા પધતિ ક્રતચિન્તિ, યા અમ વધતિ ક્રતયધતિ.

અહિ રય ખરેનંધહય, તાંમ યજ્ઞધ સુરેન્વત યસ્ન, તાંમ યજ્ઞધ હુયશત યસ્ન, અન બુયાઓ જવનો-સાસ્ત, અન બુયાઓ હુયશતતર. અરેદ્દીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અપઓનીમ; જઓધાખ્યો અરેદ્દીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અપવનંમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે. હુઓમયો ગવ ખરેસ્મન, હિજવો-દંધહંધહ, માંધય વચય ખ્યઓશનય, જઓધાખ્યસય અર્ધુખ્યએધખ્યસય વાધજિખ્યો. યેંધહે હાતાંમ આઅત યેસ્ને પધતી વંધહે, મજદાઓ અહુરો વએથા અપાત હયા, યાઓધહાંમયા તાંસયા તાઓસયા યજ્ઞમધદે.

(કરદો ૨૪ મો) યજ્ઞએષ મે હીમ, સિપતમ કરથુશ્ત, યાંમ અરેદ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ, પેરેથૂ-ક્રાકાંમ, બએષજ્યાંમ, વીદએવાંમ, અહુરે-હકએષાંમ, ચેસન્યાંમ અંધઉહે અસ્તવધતે, વહુમ્યાંમ અંધઉહે અસ્તવધતે. આધૂ-ક્રાધનાંમ અપઓનીમ, વાંધેવો-ક્રાધનાંમ અપઓનીમ, ગએથો-ક્રાધનાંમ અપઓનીમ, ક્ષએતો-ક્રાધનાંમ અપઓનીમ, દંધહુ-ક્રાધનાંમ અપઓનીમ.

તાંમ યજ્ઞત ચો અપવ કરથુસ્ત્રો, અધએને વએજહિ^૧ વંધહુયાઓ દાધત્યયાઓ, હુઓમયો ગવ ખરેસ્મન, હિજવો-દંધહુંધહુ, માંથ્રય વચય બ્યઓધનય, જઓધ્રાબ્યસય અષુંબએધબ્યસય વાધજિબ્યો.

આઅત્ હીમ જઘંધત અવત્ આયપ્તેમ દજદિ મે વંધઉહિ સેવિશતે અરેદ્વી સૂરે અનાહિતે, યથ અજમ હાયયેને પુથ્રેમ યત અઉર્વત્-અસ્પહે તખ્મેમ કવએમ વીશતાસ્પેમ, અનુમતેએ દએનયાધ, અનુખતેએ દએનયાધ, અનુ-વરશેએ દએનયાધ.

દથત્ અહ્માધ તત્ અવત્ આયપ્તેમ, અરેદ્વી સૂર અનાહિત, હધ-જઓધ્રો-ખરાધ અરેદ્રાધ યજ્ઞાધ જઘંધનતાધ, દાધિશ આયપ્તેમ.

અહે રય ખરેનંધહુય. તામ યજ્ઞધ સુરન્યત યસ્ન, તાંમ યજ્ઞધ હુયશ્ત યસ્ન, અન બુયાઓ જવનો-સાસ્ત, અન બુયાઓ હુયશ્તતર. અરેદ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અપઓનીમ; જઓધ્રાબ્યો અરેદ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અપવનંમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે. હુઓમયો ગવ ખરેસ્મન, હિજવો-દંધહુંધહુ, માંથ્રય વચય બ્યઓધનય, જઓધ્રાબ્ય-સય અષુંબએધબ્યસય વાધજિબ્યો. ચેંધહે હાતાંમ આઅત્ ચેસ્ને પધતી વંધહો, મજદાઓ અહુરે વએથા અપાત્ હુયા, યાઓધહુમ્યા તાંસ્યા તાઓસ્યા યજ્ઞમધદે.

(કરદો ૨૫ મો) યજ્ઞએષ મે હીમ, સિપતમ કરથુશ્ત, યાંમ અરેદ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ, પેરેથૂ-ક્રાકાંમ, બએષજ્યાંમ, વીદએવાંમ, અહુરે-હકએષાંમ, ચેસન્યાંમ અંધઉહે અસ્તવધતે, વહુમ્યાંમ અંધઉહે અસ્તવધતે. આધૂ-ક્રાધનાંમ અપઓનીમ, વાંધેવો-ક્રાધનાંમ અપઓનીમ, ગએથો-ક્રાધનાંમ અપઓનીમ, ક્ષએતો-ક્રાધનાંમ અપઓનીમ, દંધહુ-ક્રાધનાંમ અપઓનીમ.

૧ અધરયેને વએજહિ-ધરાનવેજનો મુલક, પામીરના પહાડોની ઉત્તરે, અને ઑકસસ અને ઝકમારીસ નદીની વચ્ચે ફેલાયેલો મુલક. બુનદહેશમાં એને આજર બએબન સાથે

તાંમ્ યજ્ઞત ઔરેજ્ઞધશ કવ વીરતાર્પો, પસ્ને આપેમ ક્ષદા-
નઝોમ, સતેમ અસ્પનામ્ અરુનામ્, હુજંધરેમ ગવામ્, બએવરે
અનુમયનામ્.

આઅત્ હીમ જધ્યત, અવત આયપ્તેમ દજદિ મે, વંધઉહિ
સંવિશ્તે અરેદ્વી સૂરે અનાહિતે, યત બવાનિ અધવિ-વન્યાઝો તાંથરય-
વન્તેમ દુજદએનેમ, પેપનેમય દએવયસ્નેમ, દ્રવન્તેમય અરેજત્
અસ્પેમ, અહિ ગએથે પેપનાહુ.

દથત અહ્યાધ તત્ અવત આયપ્તેમ, અરેદ્વી સૂર અનાહિત, હુધ-
જઝોઘો-બરાધ અરેદ્રાધ યજ્ઞાધ જધ્યન્તાધ, દાથિશ આયપ્તેમ.

અહે સ્ય ખરેનંધહુય, તાંમ યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન, તાંમ યજ્ઞધ
હુયશત યસ્ન, અન બુયાઝો જવનો-સાસ્ત, અન બુયાઝો હુયશતતર.
અરેદ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અપઝોનીમ; જઝોઘાબ્યો અરેદ્વીમ
સૂરાંમ અનાહિતાંમ અપવન્તેમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમઠદે. હુઝોમયો ગવ
બરેસ્મન, હિજવો-દંધહંધહુ, માંથય વયય બ્યઝોધનય, જઝોઘાબ્યસય
અર્ધુબધએધબ્યસય વાધજિબ્યો. ચેંધહે હાતાંમ આઅત્ ચેસ્ને પધતિ
વંધહે, મજદાઝો અહુરો વએથા અપાત્ હુયા, યાઝોધહાંમયા તાંસયા
તાઝોસયા યજ્ઞમઠદે.

(કરો ૨૬ મે) યજ્ઞએષ મે હીમ, સ્પિતમ જરથુશ્ત, યાંમ અરે-
દ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ, પેરેથૂ-ક્રાકાંમ, બએષજ્યાંમ, વીદએવાંમ,
અહુરો-ત્કએષાંમ, ચેસન્યાંમ અંધઉહિ અસ્તવધતે, વહુઝ્યાંમ અંધઉહિ
અસ્તવધતે. આધૂ-ક્રાધનાંમ અપઝોનીમ, વાંધેવો-ક્રાધનાંમ અપઝોનીમ,
ગએથો-ક્રાધનાંમ અપઝોનીમ, ક્ષએતો-ક્રાધનાંમ અપઝોનીમ, દંધહુ-
ક્રાધનાંમ અપઝોનીમ.

તાંમ યજ્ઞત અસ્પાયઝોધો જધરિ-વધરિશ,^૧ પસ્ને આપો દાધત્ય-
યાઝો, સતેમ અસ્પનામ્ અરુનામ્, હુજંધરેમ ગવામ્, બએવરે
અનુમયનામ્.

૧ જધરિ વધરિ-ઝરીર, લોહરાસ્પનો છોકરો, અને ગુરતાર્પનો નાનો ભાઈ એ અરભસ્પ
ઉપર ક્ષેત્ર મેળવવાને અરદ્વીસુર સનમુખ હુવા ગુન્નરે છે. જરથોસ્તી દીન ફેલાવવામાં જે
ચાર શખસેએ આગેવાન ભાગ લીધો હતો, તે અરપંદીયાર, ક્રોશાસ્ત્ર, નભાસ્પ અને ઝરીર
હતા. ન્યારે ગુરતાર્પ પોતાના બાપથી રૂસાઇને ચાલી નબ છે, ત્યારે ઝરિર તેને સમભવીને
પાછો લાવે છે એ અરભસ્પના બીદરકશ નામના સરદારના હાથ ઉપર માર્યો ગયો હતો.
ક્ષમનના આશીરવાદમાં હુવા ગુન્નરવામાં આવે છે કે “ઝરીરના જેવા દુરામનને મારનાર થએ.”

આઅત્ હીમ જઘ્ધ્યત્, અવત આયપ્તમ દજદિ મે, વંધઉહિ
સેવિશ્તે અરેદ્દી સૂરે અનાહિતે, યત્ ખવાનિ અધવિ-વન્યાઓ પેષાચિંગ-
હમ અશ્તોકાન્તમ, હુમયકમ દએવયસ્તમ, દ્વન્તેમય અરેજત-
અસ્પમ, અહિ ગએથે પેષનાહુ.

દથત્ અહ્યાધ તત્ અવત આયપ્તમ અરેદ્દી સૂરે અનાહિત, હધ-
જઓથ્રો-અરાધ અરેદ્રાધ યજ્ઞાધ જઘ્ધ્યન્તાધ, દાથિશ આયપ્તમ.

અહે રય ખરેનંધ્રહ્ય, તામ્ યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ત, તામ્ યજ્ઞધ
હુયશ્ત યસ્ત, અન યુયાઓ જવનો-સાસ્ત, અન યુયાઓ હુયશ્તતર.
અરેદ્દીમ સૂરામ્ અનાહિતામ્ અપઓનીમ્; જઓથ્રાખ્યો અરેદ્દીમ
સૂરામ્ અનાહિતામ્ અપવન્તમ્ અપહે રતૂમ્ યજ્ઞમધદે. હુઓમયો ગવ
ખરેસ્તમ, હિજવો-દંધહંધહ, માંથ્રય વચ્ચ ધ્યઓથનય, જઓથ્રાખ્યસય
અધુજઘએધ્યસય વાધજ્ઞિખ્યો. યેંધહે હતામ્ આઅત્ યેસ્તે પધતી
વંધહે, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હયા, યાઓધહામ્તયા તાંસયા
તાઓસયા યજ્ઞમધદે.

(કરદો ૨૭ મો) યજ્ઞએષ મે હીમ, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર, યામ્ અરે-
દ્દીમ સૂરામ્ અનાહિતામ્, પેરેથૂ-ક્રાકામ્, ખએષજયામ્, વીદએવામ્,
અહુરો-ત્કએષામ્, યેસ્તયામ્, અંધઉહિ અરતવધતે, વહુગ્યામ્ અંધઉહિ
અસ્તવધતે. આધૂ-ક્રાધનામ્ અપઓનીમ્, વાંધવો-ક્રાધનામ્ અપઓનીમ્
ગએથો-ક્રાધનામ્ અપઓનીમ્, ક્ષએતો-ક્રાધનામ્ અપઓનીમ્, દંધહુ-
ક્રાધનામ્ અપઓનીમ્.

તામ્ યજ્ઞત વંદરેમધનીશ અરેજત-અસ્પો,^૧ ઉપ વરયો વાંઉર-કષ્મ, સત્તમ્
અસ્પનામ્ અરજનામ્ હુજ્ઞંધરેમ ગવામ્, ખએવરે અનુમયનામ્.

૧ અરેજત-અસ્પ-તુરાનનો પાદશાહ અરજસ્પ. એ ગુશ્તાસ્પ અને ઝરિરને મારવાની
અને ધરાનને વેરાન કરવાની ખદ દુવા અરદવીસુરને ગુજરે છે, જે કબુલ રખાતી નથી. એ
પાદશાહ ધરાન પાસે ચોથાધ લેતો હતો, જે ગુશ્તાસ્પે આપવાનું બંધ કર્યું હતું, એ ઉપ-
રથી ધરાન અને તુરાન વચ્ચે લડાઈ ઉડી, જેમાં પહેલાં ઝરિર અને નમ્રાસ્પનો ઓકરો
ગેરામી, ખીદરકશ નામના તુરાની સરદારને હાથે માર્યા ગયા હતા, પણ પાછળથી ગુશ્તાસ્પના
ઓકરા અસ્પંદ્યારના હાથ ઉપર શીક્ષ્ત ખાઈને અરજસ્પને નાસવું પડ્યું હતું; પણ ન્યારે
ગુશ્તાસ્પે અસ્પંદીયારને બંધીખાને નાખ્યો, ત્યારે અરજસ્પે પાછો આવીને લોહરાસ્પને મારી
નાખ્યો હતો, અને ગુશ્તાસ્પને નાસવું પડ્યું હતું, જેથી અસ્પંદીયારને ઓડી દેવાની ગુશ્તા-
સ્પને ફરજ પડી હતી, જેના હાથ ઉપર અરજસ્પ માર્યા ગયા હતા.

આઅત્ હીમ જઘ્ધ્યત્, અવત્ આયત્તેમ, દ્વદ્ધિ મે વંધઉહિ સંવિશ્તે અરંદ્રી સૂરે અનાહિતે, યત્ ખવામ અધવિ-વન્યાઓ તખ્મંમ ક્વએમ વીરતાસ્પેમ અસ્પાયઓધો ક્ષરિ-વધરિશ. યથ અજ્મ નિજ-નાનિ અધસ્યનાંમ દ્વધુનાંમ, પન્યસપ્પાધ સતપ્પાધશય, સતપ્પાધ હુજ્ધર-પ્પાધશય, હુજ્ધરપ્પાધ અએવરેપ્પાધશય, અએવરેપ્પાધ અહાંકિતપ્પાધશય.

નોઇત્ અહ્માધ દથત્ તત્ અવત્ આયત્તેમ, અરંદ્રી સૂરે અનાહિત.

અહે સ્ય ખરેનંધહ્ય, તાંમ યજ્ઞધ સુરેન્વત યસ્ન, તાંમ યજ્ઞધ હુયશત યસ્ન, અન ખુયાઓ જવનો-સાસ્ત, અન ખુયાઓ હુયશતતર. અરંદ્રીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અપઓનીમ; જઓધાખ્યો અરંદ્રીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અપવનંમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે. હુઓમયો ગવ ખરેસ્મન, હિજ્વો-દંધહુંધહ, માંધ્ય વચ્ય ખ્યઓથન્ય, જઓધાખ્યસ્ય અધુજ્ધએધખ્યસ્ય વાધજ્જિખ્યો. ચેંધહે હાતાંમ આઅત્ યેસ્ને પધતિ વંધહે, મજ્જદાઓ અહુરો વએથા અપાત્ હુયા, યાઓધહાંમયા તાંસ્યા તાઓસ્યા યજ્ઞમધદે.

(કરો ૨૮ મો) યજ્ઞએષ મે હીમ, સિપતમ જરથુશ્ત્ર, યાંમ અરંદ્રીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ, પેરેથૂ-ક્રાકાંમ, અએષજ્યાંમ, વીદએવાંમ, અહુરો-ત્કએપાંમ, યેસ્ન્યાંમ અંધઉહે અસ્તવધતે, વહુમ્યાંમ અંધઉહે અસ્તવધતે. આધૂ-ક્રાધનાંમ અપઓનીમ, વાંથો-ક્રાધનાંમ અપઓનીમ, ગએથો-ક્રાધનાંમ અપઓનીમ, ક્ષએતો-ક્રાધનાંમ અપઓનીમ, દંધહુ-ક્રાધનાંમ અપઓનીમ.

ચેંધહે ચથારો અર્ધાન હાંમ-તાપત્ અહુરો મજ્જદાઓ, વાતેમ્ય વારંમ્ય મઘેંમ્ય કૂયંધહુમ્ય; મીશતિ જુ-મે હીમ, સિપતમ જરથુશ્ત્ર, વારંતએચ સ્નએજિન્તએચ સ્નસ્તિન્તએચ કૂયંધહુન્તએચ. ચેંધહે અવવત્ હુએનનાંમ નવ-સતાધશ હુજ્ધરેમ્ય.

યજ્ઞધ હુકધરીમ ખરેજ્ઞે વીસ્પો-વજ્ઞેમ જરનએનંમ, યજ્ઞત્ મે હ્ય ક્ષગધધતે અરંદ્રી સૂરે અનાહિત, હુજ્ધરાધ ખરેજ્ઞ વીરનાંમ; મસો ક્ષયેતે ખરેનંધહો, યથ વીસ્પાઓ ધમાઓ આપો, યાઓ જમા પધતિ ક્રતચિન્તિ, યા અમવધતિ ક્રતચધતિ.

અહે સ્ય ખરેનંધહ્ય, તાંમ યજ્ઞધ સુરેન્વત યસ્ન, તાંમ યજ્ઞધ હુયશત યસ્ન, અન ખુયાઓ જવનો-સાસ્ત, અન ખુયાઓ હુયશતતર.

અરેદ્દીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અપચ્ચોનીમ; જચ્ચોથાળ્યો અરેદ્દીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અપવનંમ અપહુ રતૂમ યજમઘદે. હુચ્ચોમયો ગવ અરેસ્મન, હિજવો-દંધહંધહ, માંથય વચય બ્યચ્ચોથનય, જચ્ચોથાળ્યસચ્ચ અર્ધુજ્ધચ્ચેધંબચ્ચ વાધજ્જિળ્યો. ચેંધહે હાતાંમ આચ્ચત ચેસ્ને પધતી વંધહો, મજદાચ્ચો અહુરો વચ્ચેથા અપાત હયા, યાચ્ચોધહાંમચા તાંસચા તાચ્ચોસચા યજમઘદે.

(કરદો ૨૯ મો) યજચ્ચેષ મે હીમ, સ્પિતમ જરથુશ્ત, યાંમ અરેદ્દીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ, પેરેથૂ-ક્રાકાંમ, બચ્ચેષજ્યાંમ, વીદચ્ચેવાંમ, અહુરો-હકચ્ચેષાંમ, ચેસન્યાંમ અંધઉહે અસ્તવધતે, વહુમ્યાંમ અંધઉહે અસ્તવધતે. આધૂ-ક્રાધનાંમ અપચ્ચોનીમ, વાંથેવો-ક્રાધનાંમ અપચ્ચોનીમ, ગચ્ચેથો-ક્રાધનાંમ અપચ્ચોનીમ, ક્ષચ્ચેતો-ક્રાધનાંમ અપચ્ચોનીમ, દંધહુ-ક્રાધનાંમ અપચ્ચોનીમ.

જરનચ્ચેનંમ પધતિ-દાનંમ વંધઉહિ હિશ્તધતે દ્રજ્જિએ અરેદ્દી સૂરે અનાહિતે જચ્ચોથે વાચિમ પધતિશ્મરેન્ન, અવત મનંધહ મધનિન્ન.

કો માંમ સ્તવાત, કો યજ્ઞધતે, હુચ્ચોમવધતિળ્યો ગચ્ચોમવધતિળ્યો જચ્ચોથાળ્યો, યચ્ચોજદાતાળ્યો પધરિ-અંધહુરશ્તાળ્યો; કહ્માધ અજંમ ઉપંધહુચ્ચેનિ હચ મનાધચ અન-મનાધચ કારંધહુધ હુચ્ચોમનંધહુધચ.

અહે રય ખ નંધહુચ, તાંમ યજ્ઞધં સુરન્વત યસ્ન, તાંમ યજ્ઞધ હુયશ્ત યસ્ન, અન બુયાચ્ચો જવનો-સાસ્ત, અન બુયાચ્ચો હુયશ્તતર. અરેદ્દીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અપચ્ચોનીમ; જચ્ચોથાળ્યો અરેદ્દીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અપવનંમ અપહુ રતૂમ યજમઘદે. હુચ્ચોમયો ગવ અરેસ્મન, હિજવો-દંધહંધહ, માંથય વચય બ્યચ્ચોથનય, જચ્ચોથાળ્યસચ્ચ અર્ધુજ્ધચ્ચેધંબચ્ચ વાધજ્જિળ્યો. ચેંધહે હાતાંમ આચ્ચત ચેસ્ને પધતિ વંધહો, મજદાચ્ચો અહુરો વચ્ચેથા અપાત હયા, યાચ્ચોધહાંમચા તાંસચા તાચ્ચોસચા યજમઘદે.

(કરદો ૩૦ મો) યજચ્ચેષ મે હીમ, સ્પિતમ જરથુશ્ત, યાંમ અરેદ્દીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ, પેરેથૂ-ક્રાકાંમ, બચ્ચેષજ્યાંમ, વીદચ્ચેવાંમ, અહુરો-હકચ્ચેષાંમ, ચેસન્યાંમ અંધઉહે અસ્તવધતે, વહુમ્યાંમ અંધઉહે અસ્તવધતે. આધૂ-ક્રાધનાંમ અપચ્ચોનીમ, વાંથેવો-ક્રાધનાંમ અપચ્ચોનીમ, ગચ્ચેથો-ક્રાધનાંમ અપચ્ચોનીમ, ક્ષચ્ચેતો-ક્રાધનાંમ અપચ્ચોનીમ, દંધહુ-ક્રાધનાંમ અપચ્ચોનીમ.

યા હિસ્તધતે કવએધેમ્ અરેદ્દી સૂર અનાહિત, કધનિનો કહુર્પી
સીરયાઓ અશઅમયાઓ હુરઓધયાઓ, ઉસ્કાત યાસ્તયાઓ અરે-
કવધથો રએવત ચિથેમ આજ્ઞતયાઓ; કજુપેમ અધર્કેમ વંધહાનેમ
ચોઉરે-પક્તેમ કરનએનેમ.

બાધ યથ-માંમ અરેરએ-જસ્ત કા-ગઓપાવર સીરપેમ ચથૂ-કરન
કરનએનિ; મિનુમ બરત હવાજ્ઞત અરેદ્દી સૂર અનાહિત ઉપ તાંમ
સીરાંમ મનઓગ્રિમ. હા હે મધધિમ ન્યાજત યથચ હુકરેપત ફૂશ્તાંમ,
યથચ અંધહુન નિવાજ્ઞન.

ઉપધરિ પુસાંમ બન્દયત અરેદ્દી સૂર અનાહિત, સતો-સ્તંધહાંમ
કરનએનીમ અશત-કઓજદાંમ, રથ-કધસ્થાંમ દ્રકુપકવધતીમ સીરાંમ,
અનુપોધથ્વધતીમ હુકરેતાંમ.

બવરધનિ વસ્તાઓ વંધહુત અરેદ્દી સૂર અનાહિત, ધિસતનાંમ
અવરનાંમ ચતુરે-જીજનતાંમ, યત અસ્તિ બવરિશ સ્તએશત યથ યત
અસ્તિ ગઓનોતેમ. બવરિશ બવધતિ ઉપાપો. યથ કરેતેમ થ્વરશ્તાધ
જરને, ચરેમાઓ વએનન્તો બ્રાજન્ત કેન અરેજતેમ કરનિમ.

આઅત વંધઉહિ ઇધ સંવિશ્તે અરેદ્દી સૂર અનાહિતે, અવત
આયપ્તેમ યાસામિ, યથ અજેમ હવાક્રિતો મસ ક્ષથ નિવાનાનિ,
અશ-પચિન સ્તૂધ-બજેધ, કઓથત-અસ્પ ખનત-ચપ્ર, ક્વએવયત-અશ્વ
અશ-બઓઉર્વ, નિધાતો-પિતુ હુબઓધિ; ઉપ સ્તરેમએષુ વારેમ દધધે,
પરેનંધહુન્તેમ વીસ્પાંમ હુબયાધતીમ ઇરિથેન્તેમ ક્ષથેમ જજ્ઞધતિ.

આઅત વંધઉહિ ઇધ અરેદ્દી સૂર અનાહિતે, દ્ર અઉર્વન્ત
યાસામિ, યિમય બિપધતિશ્તાનેમ અઉર્વન્તેમ યિમય ચથ્વરે-પધનિશ્તા-
નેમ. અઓંમ બિપધતિશ્તાનેમ અઉર્વન્તેમ, યો અંધહુત આસુશ
ઉજગસ્તો, હુકઓઉર્વએસો વાપાઓ પેષનએષુચ. અઓંમ ચથ્વરે-
પધતિશ્તાનેમ, યો હએનયાઓ પેરેથુ-અધનિકયાઓ વ ઉર્વએસયત
કરન, હોયૂમચ દધિનેમચ, દધિનેમચ હોયૂમચ.

અએત યસ્ન, અએત વહા, અએત પધતિ અવજસ, અરેદ્દી
સૂર અનાહિતે, હુચ અવતળ્યો સ્તરેપ્યો અવિ જ્ઞાંમ અહુરધાતાંમ,
અવિ જઓંતારેમ યજ્ઞેમ, અવિ પેરેનાંમ વીજ્ઞારયેધન્તીમ, અવં-
ધહે જઓંથો-બરાધ અરેદ્રાધ યજ્ઞાધ જઠધ્યન્તાધ દાગ્રિશ આયપ્તેમ;

યથ તે વીરપે અઉર્વન્ત જજવાઓંધહ પધતિ-જસાંન, યથ કવોધશ વીશ્તારપહે.

અહે રય ખરેનંધહુય, તાંમ યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન, તાંમ યજ્ઞધ હુયશત યસ્ન, અન યુયાઓં કવનો-સાસ્ત, અન યુયાઓં હુયશતતર. અરેદ્રીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અપઓંનીમ; જઓંધાખ્યો અરેદ્રીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અપવન્તેમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદ. હુઓંમયો ગવ ખરેસ્મન હિજવો-દંધહુધહ, માંધય વયય ખ્યઓંધય, જઓંધાખ્યસ્ય અધુખ્ધ-એધ્યસ્ય વાધજિખ્યો. યેંધહે હાતાંમ આઅત્ યેસ્ને પધતી વંધહે, મજદાઓં અહુરે વએથા અષાત્ હુયા, યાઓંધહાંમયા તાંસયા તાઓં-સયા યજ્ઞમધદ.

(બાજમાં પઢે) અહુરમજદ ખોદાએ, અવજૂનીએ મરદુમ, મર-દુમ સદ્ગાંન હુમા સદ્ગાંન, હુમખાયસ્તે વેહાંન, ઓએમ ખેહેદીન્ માજદયસ્નાંન આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ; અઓંદૂન્ બાદ. (પ્રગટ પઢે) યથા અહૂ વધસ્યો (૨).

યસ્નેમય વહોમય અઓંજસ્ય જવરેય આક્રીનામિ, અપાંમ વંધઉહિનાંમ મજદધાતનાંમ, અરેદુયાઓં આપો અનાહિતયાઓં અપ-ઓંન્યાઓં, વીરપનાંમય અપાંમ મજદધાતનાંમ, વીરપનાંમય ઉર્વર-નાંમ મજદધાતનાંમ. અર્ષેમ વૉહુ (૧). અહ્યાધ રએશ્ય; હજધરેમ; જસ મે અવંધહે મજદ; કેરેદેહ મોજદ.

રોજ નેક નાંમ, રોજ પાક નાંમ, રોજ મુખારક (ફલાંન), માહે મુખારક (ફલાંન), ગાહે (ફલાંન). નમાજ દાદારે ગેહાંન દામાંન. દનઓંધ અહુરહે મજદાઓં, તરોધદીતે અંધરહે મધન્યેઉશ. હધધ્યાવરશ્તાંમ હાત્ વસ્ના ફરષોતેમમ. રતઓંમિ અર્ષેમ; અર્ષેમ વૉહુ (૧).

ગારજે ખોરેહ અવજ્ઞયાદ આવાં અરદ્રી સૂર બાતુ ખેરસાદ અમા-વંદ પીરોજગર અમાવંદી પીરોજગરી. દાદ દીન્ ખેહ માજદયસ્નાંન; આગહી રવાધ ગોઆફરંગાંની બાદ હુક્ટે કેશવર જમીન્; અઓંદૂન્ બાદ. મન્ આનો આવાયદ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ શુદન્; અપઓંને અર્ષેમ વૉહુ (૧).

 (દક્ષિણ દિશા તરફ મોહોડું કરીને પઢે.) દાદારે ગેહાંન દીને માજ-દયસ્ની દાદે જરથુશ્તી. નેમસેન્તે અષાઉમ સંવિશ્તે અરેદ્રી સૂર અના-હિતે. અપઓંને અર્ષેમ વૉહુ (૧).

નેમો ઉર્વાધરે વંધઉહિ મજ્જદધાતે અપર્માને અર્ષમ વૌહ (૧)
અર્દ્રીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અપવર્નમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધિ. અર્ષમ
વૌહ (૧) આવાં અર્દ્રી સૂર બાનુ બેરસાહ અર્ષમ વૌહ (૧).

આવાં યશ્તનો સાર.—અહુરમઝદની ખુશનુદી હોજો ! વૃદ્ધિ કરનાર અહુ-
રમઝદનું નામ લઇને હું બંદગી શરૂ કરું છું, તેના પ્રતાપ તથા ખોરેહ જ્યાદા
થાઓ ! પાણી ઉપર મવકકલ આવાં અરદવીસુર નારી ફરેસ્તો મારી મદદે પહોંચો !
સર્વ યુનાહો માટે હું પશ્ચાત્તાપ કરું છું. સર્વ ભુંડા વિચાર, ભુંડા વચન, અને ભુંડા
કામને માટે હું મનશાની, ગવશાની અને કુનશાનીથી પરતાવો કરું છું. અરદવીસુર
નદીની સીકતમાં બંદગી કરનાર ભણે છે કે તે નિર્મળ, બહેળી ફેલાયલી, તંદરોસ્તી
અખશનારી અને આબાદી ફેલાવનારી છે. તે મરદોની ઓલાદને સ્વચ્છ કરે છે,
જન્મ આપનારી માતાનાં ગર્ભસ્થાનને પાક કરે છે, જોથી તેઓ સહેલથી અગ્નિ
જન્મ આપે છે, અને તેઓના થાનમાં વખતસર દુધ આપે છે. તે હુકમ્મ
પહાડમાંથી નિકળી વેઢિરકશ દરિયામાં પડે છે. તેના હજારો ફાંટા છે અને તે
ઐટલા તો મોટા છે કે એક ઝડપી ઘોડેસ્વારને એક ફાંટા વટાવતાં ૪૦ દિવસ
લાગે છે. અલંકારી રીતે તેણીને ચાર ઘોડા ધરાવતી ચીતારવામાં આવી છે, તે
ચાર ઘોડા તે પવન, વાદળાં, વરસાદ અને કરા છે, ઐટલે પૃથ્વીની આબાદી તેણીને
આભારી છે, અને જેમ અશે જરથોસ્ત આ દુન્યામાં વડો હતો, તેમ તેણીને
પૃથ્વીની બરદાસ્ત કરતી ચીતારી છે. તેણી લડવૈયાઓના ઘોડાને તેજ અખશે છે,
અથોરનાનોને મોટાછ અને ડહાપણ અખશે છે, પરણુવા લાયક કન્યાઓને ખુબીવંતા
ખાવીદો અખશે છે, જીહા, યુગલીખોર, ગાથા નહિ ભણનાર, કોહોડિયા, આંધળાં,
બહેરા, પાપી, અખીલ, બ્યસની, ખુધાઓને, તેણીની આરાધના કરવાની, અને તેનાં
પાણી ઉપયોગમાં લેવાની મનાઇ કરવામાં આવી છે. નેરીની રાહ ઉપર ચાલનાર
ઇનસાન ધટતી ક્રિયા સાથે તેણીની સેતાયશ કરે એવી તેણીને આરજુ રાખતી ચીતારી
છે. અને તેણીને એક નારી ફરેસ્તો હોવાથી એક શોહામણી, શણુગારેલી નાજનીના
રૂપમાં તે સેતાયશ કરનારને મદદ કરવા આવે છે.

એ ઉપરથી અસલી ધરાની તવારીખમાં મશહુર થઇ ગયલા કેટલાક
નરોએ ધટતી ક્રિયા સાથે અરદવીસુરની આરાધના કરીને ચોક્કસ મુરાદ ચાહી
હતી, તેમાં નેક માણસોની મુરાદ બર આવી હતી, અને જુરા દીન દુસ્મનોની
મુરાદ બર નહિ આવી હતી. એ લખાણુ ધણું બોધ લેવા લાયક છે કે
એક બારગી આપણે બંદગી કર્યે, પણ નેરીની રાહ ચાલનાર ન હોઇએ તો
આપણી મુરાદ હાંસીલ થતી નથી. સૌથી પહેલાં બંદગી કરનારનું નામ અલંકારી
રીતે અહુરમઝદનું મૂકેલું છે. અહુરમઝદે આરાધના કરીને મુરાદ ચાહી હતી. કે

પોષિતશરપના છોકરા જરતોસ્તને તે દીનના મત મુજબ ચલાવે (યાને અહુરમઝદે જરતોસ્તની મારફતે અરદવીસુરની આરાધનાનો ફેલાવો કરવા માંગ્યો.) આ મુરાદ બર આવી હતી. ખીજે નર તે પેશદાદ વંશનો હોશંગ હતો, જેણે અલશુર્ઝ પહાડ આગળ હળર ઘોડા, દસ હળર ગાય, અને દસ હળર નાના ઢોરથી (યાને એટલા બળ જેટલા ભાવથી) અરદવીસુરની આરાધના કરીને મુરાદ ચાહી હતી કે તે તમામ મુલક ઉપર પાદશાહી ભોગવે, અને માઝનદરાન અને ગીલાનના ધુરા નરોમાના મોટા ભાગનો નાશ કરે. આ તેની મુરાદ બર આવી હતી. ત્રીજે નર તે પાદશાહ જમશેદ હતો, જેણે અલશુર્ઝ પહાડ આગળ ઉપર પ્રમાણેજ ભાવથી અરદવીસુરની આરાધના કરી અને મુરાદ ચાહી હતી કે તે તમામ મુલક ઉપર અને ધુરાઓ ઉપર વટીક અમલ ચલાવે, અને દેવો કનેથી તેઓની દોલત વગેરે છીનવી લેવા પામે. આ તેની મુરાદ બર આવી હતી. ચોથો નર તે ત્રણ મોહાંવાળો જેહાક હતો, જેણે પણ ઉપર પ્રમાણેજ ભાવથી બત્રીના મુલકમાં અરદવીસુરની આરાધના કરીને મુરાદ ચાહી હતી, કે તે હસ્ત કેશવરને વેરાન કરે; આ તેની દુષ્ટ મુરાદ બર આવી ન હતી. પાંચમો નર તે આતખીનનો છોકરો ફરેકુન હતો, જેણે ગીલાનમાં અરદવીસુરની આરાધના કરીને મુરાદ ચાહી હતી, કે ત્રણ માથાવાળો અને છ આંખવાળો, અને હળરો ફરેખવાળો જોડાક, જેને અહેરેમને બલી પેદાવશેને હાતી પુગાડવા બનાવ્યો હતો, તેને મારે, અને તેના હાથમાંથી જમશેદના કુટુંબની આનુઓ શહેરનાઝ અને અરનવાઝ, જેઓને ભોંયરામાં કેદ રાખવામાં આવી હતી, તેઓના છુટકારો કરે; આ તેની મુરાદ બર આવી હતી. છઠ્ઠો નર કેરશાસ્પ પહેલવાન હતો, જેણે પીશીનની ખીણ આગળ ઉપર પ્રમાણેજ ભાવથી અરદવીસુરની આરાધના કરીને મુરાદ ચાહી હતી કે તે ગદ્રંવ દેવને મારે, અને તેનું મકાન, જે નહિ પહોંચાય એવી જગાએ આવેલું છે ત્યાં તે પહોંચે; આ તેની મુરાદ બર આવી હતી. સાતમો નર તે તુરાની અફ્રાસીયાબ હતો, જેણે ઉપર પ્રમાણેજ ભાવથી અરદવીસુરની આરાધના કરીને મુરાદ ચાહી કે તે જરથોસ્તનું ખોરેહ છીનવી લેવા પામે; આ તેની મુરાદ બર ન આવી હતી. આઠમો નર તે કયાનીયાન વંશનો કઝેકાઉસ હતો, જેણે તેટલાજ ભાવથી એરેઝિફ્ત પહાડ આગળ અરદવીસુરની આરાધના કરીને મુરાદ ચાહી હતી કે તમામ મુલકોની ઉપર પાદશાહી ભોગવે, અને ધુરાઓની ઉપર સત્તા ભોગવે; આ તેની મુરાદ બર આવી હતી. નવમો નર તે ધરાનને એકત્ર કરનાર પાદશાહ કઝેખુશર હતો, જેણે ઉપર પ્રમાણેજ ભાવથી ચઝેચસ્ત સરોવર આગળ અરદવીસુરની આરાધના કરીને મુરાદ ચાહી હતી કે તે તમામ મુલકો ઉપર, અને ધુરાઓ ઉપર પાદશાહી ભોગવે, અને એક તેજ ઘોડા ઉપર સ્વારી કરી શકે, અને અફ્રાસીયાબ સાથની લડાઈમાં ઉજડ થઈ ગયલા મુલકને પાછા આપાદ કરે; આ તેની મુરાદ બર આવી હતી. દસમો નર જેરાવર તુસ પહેલવાન હતો, જેણે ઉપર પ્રમાણેજ ભાવથી ઘોડા ઉપર સ્વાર થઈને અરદવીસુરની આરાધના

આહી હતી કે તેના ઘોડા તેજ અને, અને તે દુશ્મનોને જોર કરે, વેસેના છોકરાઓને કંગડેઝ આગળ મારે, અને તુરાનીઓને મારે, આ તેની મુરાદ બર આવી હતી. અગ્ગારમો નર વેસેના છોકરાઓ હતા, જેઓએ અરદવીસુરની આરાધના કરીને મુરાદ યાહી હતી કે બહા-દુર તુસ પહેલવાનને મારે, અને મોટી સંખ્યામાં ધરાનીઓનો નાશ કરે; આ તેમની મુરાદ બર આવી ન હતી. આરમો નર જુદો વક્તવ્યાઝ હતો. જેને જ્યારે ધ્યેતઓનએ કહરકાસ નામના પક્ષીના રૂપમાં ઉંચે ઉડાડ્યો, અને અને ત્રણ દિવસ સુધી ઉંચે ઉડ્યા કીધો, અને નીચે આવી શક્યો નહિ ત્યારે તેણે અરદવીસુરની આરાધના કરીને મુરાદ યાહી હતી કે તે સહીસલામત પાછો પોતાનાં ઘર તરફ નીચે આવે, ત્યારે અરવીદસુર એક શોહામણી નાજનીનના રૂપમાં જઈ તેને હેંઠે લાવી હતી. તેરમો નર જામારપ હતો. જેણે ઉપર પ્રમાણે જ લાવથી અરદવીસુરની આરાધના કરીને મુરાદ યાહી હતી કે તે ખીજ ધરાની નરોની માફક જુરાઓની સામે ફતેહમંદીથી થઈ શકે; આ તેની મુરાદ બર આવી હતી. ૧૪, ૧૫, ૧૬, માં નર તે પોઉરધાક્ષતના છોકરા ‘અપતઝદ’ અને સાદુઝદ્રીના છોકરા અપતઝદ અને શ્રીત હતા, જેઓએ અરદવીસુરની આરાધના કરીને માંગી લીધું હતું કે તેઓ તુરાની ઓલાદના દાનું, કર અસખન, વર-અસખન, અને દૂરએકએતને લડાઈમાં મારે, આ તેઓની મુરાદ બર આવી હતી. સત્તરમો નર નોદર ખાનદાનનો વીસતઉરસ (ફારસીમાં ગશતમ), જેણે અગણિત દેવોને માર્યા હતા, તે હતો, જેણે અરવીદસુરની આરાધના કરીને મુરાદ યાહી હતી કે વીનધુંછતી નદી પસાર કરવાને તેને સુકા રસ્તો મળે; આ તેની મુરાદ બર આવી હતી. અઢારમો નર તે ગોસ્તેફ્રિયાન હતો, જેણે રંધા નદી આગળ અરદવીસુરની આરાધના કરીને મુરાદ યાહી હતી કે તે જુરા અખ્ત જાદુગર ને મારે, અને તેના લલ્લ ખીકટ સવાલોના જવાબ આપે; આ તેની મુરાદ બર આવી હતી. ઓગણીસમાં અને વીસમાં હવેવ અને નોદર ખાનદાનવાળા હતા, જેઓએ અરદવીસુરની આરાધના કરીને મુરાદ યાહી હતી-હવેવે દોલત, અને નોદરે ઘોડાના જેટલી ઝડપ યાહી હતી-તે બંનેની મુરાદ બર આવી હતી. એકવીસમો નર અશો જરથોસ્ત હતો, જેણે ધરાનવેજમાં અરદવીસુરની આરાધના કરીને મુરાદ યાહી હતી કે તે કએ ગુશ્તારપને પોતાની દીનમાં લેવા પામે; આ તેની મુરાદ બર આવી હતી. બાવીસમો નર કએ ગુશ્તારપ હતો, જેણે કઝદાનવ સરોવર આગળ અરદવીસુરની આરાધના કરીને મુરાદ યાહી હતી કે તે તાંથ્રવંત, પેશન, અને ફુપ્ટ અરજરપને લડાઈમાં મારે; આ તેની મુરાદ બર આવી હતી. ત્રેવીસમો નર ગુશ્તારપનો ભાઈ અઢરીર હતો, જેણે દાછતી નદી આગળ અરદવીસુરની આરાધના કરીને મુરાદ યાહી હતી કે તે પેશી-કંદહ, હુમયક, અને અરજરપને લડાઈમાં મારે; આ તેની મુરાદ બર આવી હતી. ચોવીસમો અને પચ્ચીસમો નર અરજરપ અને તેનો ભાઈ વંદરેમછની હતા, જેઓએ વોઉર-કશ દરિયા આગળ અરદવીસુરની આરાધના કરીને મુરાદ યાહી હતી કે તેઓ કએ

ગુણતાપ અને ઝરીરને મારે, અને ધરાનીઓની મોટી સંખ્યાનો નાશ કરે; આ તેની મુરદા બર આવી ન હતી.

દનઝોથ્ર અહુરહે મજદાઝો. અષેમ વોહૂ (૧).

પ નામે યજ્ઞદાન અહુરમજદ ખોદાએ અવજ્ઞની, ગોરજે ખોરેહ અવજાયાહ. ખોરશેઠ અમર્ગ રયોમંદ અઉર્વાહ-અરપ બેરસાહ. અજ્ઞ હુમા ગુનાહ પતેત પશેમાનુમ; અજ્ઞ હુર્વેતીન દુશમત દુજૂપત દુજ્ઞવવરશત, મેમ પ ગેતી મનીહ, ઝોઝેમ ગોકૂત, ઝોઝેમ કદ્દ, ઝોઝેમ જરેત, ઝોઝેમ બૂન બૂદ ઝેસ્તેદ. અજ્ઞ આંન ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાંની, ગેતી મીનાઝાંની, ઝોઝે અવાખશ પશેમાન, પ સે ગવશની પ પતેત હોમ. દનઝોથ્ર અહુરહે મજદાઝો, તરોઇદીતે અંધરહે મધન્યેઉશ; હુધ્યાવરશતાંમ હાત વરના ફરપોત્તેમ, સ્તઝોમિ અષેમ. અષેમ વોહૂ (૩).

કવરાને મજદયસ્ને જરથુશત્રિશ વીદ્યેવો અહુર-ત્તઝેવો, (જે ગેહ હોય તે પટે) કસરતયઝેમ. હુવરે-ક્ષએતહે અમેપહે રઝેવહે અઉર્વાત-અરપહે, દનઝોથ્ર યરનાધ્ય વહાધ્ય દનઝોથ્રાધ્ય કસરતયઝેમ, યથા અહૂ વધઝો જઝોતા કા મે ઝૂતે, અથા રતુશ અષાતચિત્ત હ્ય કા અષવ વીધ્વાઝો ઝઝોત્ત.

હુવરે-ક્ષએતેમ અમેષેમ રઝેમ અઉર્વાત-અરપેમ યજમહદે. આઝત્ત યત્ત હુવરે-રઝોક્ષિનિ તાપયેઘતિ, આઝત્ત યત્ત હુવરે-રઝોઝો તાપયેઘતિ, હિરેત્તિ મધન્યવાઝાંધ્રહો યજ્ઞતાઝાંધ્રહો સતેમય હુજંધરેમય; તત્ત ખરેનો હાંમખારેયેઘન્તિ, તત્ત ખરેનો નિપારેયેઘન્તિ, તત્ત ખરેનો બક્ષન્તિ, જામ પઘતિ અહુરધાતાંમ, ક્રાધતિય અષહે ગઝેથાઝો, ક્રાધતિય અષહે તનુયે, ક્રાધતિય હુવરે યત્ત અમેષેમ રઝેમ અઉર્વાત-અરપેમ.

આઝત્ત યત્ત હુવરે ઉજુદ્યેઘતિ, ખવત્ત જાંમ અહુરધાતાંમ યઝોજ્ઞ-દાઝેમ, આપેમ તચિન્તાંમ યઝોજ્ઞદાઝેમ, આપેમ ખાન્યાંમ યઝોજ્ઞ-દાઝેમ, આપેમ જરયનાંમ યઝોજ્ઞદાઝેમ, આપેમ અર્મઝેશતાંમ યઝોજ્ઞદાઝેમ, ખવત્ત દાંમ અષવ યયોજ્ઞદાઝેમ, યાઝો હુન્તિ રયેન્તહે

મધ્યેઉશ. થેધી છુ હવરે નોધત્ ઉજુદ્યેધતિ, અધ દ્યેવ વીરપાઓ
મૈરેનચિન્તિ, યાઓ હૈન્તિ હપ્તો-કર્ષવોહુવ, નવ ચિશ મધ્યવ યજત,
અધહુવ અસ્તવધતિ પધતિદ્રાંમ, નોધત્ પધતિશતાંમ વીધન્તિ.

થો યજધતે હવરે યત્ અમૅષમ રમેમ અઉર્વાત્-અસ્પૅમ, પધતિ-
શતાતેએ તૅમધ્રહાંમ, પધતિશતાતેએ તૅમસચિધનાંમ દ્યેવનાંમ, પધતિ-
શતાતેએ તાયુનાંમય હજસ્નાંમય, પધતિશતાતેએ યાતુનાંમય પધરિક-
નાંમય, પધતિશતાતેએ ધથેજધ્રહો મર્ષઓનહે, યજધતે અહુરેમ મજદાંમ,
યજધતે અમૅષે સ્પૅન્તે, યજધતે હઓમ ઉર્વાનમ, ક્ષનાવયેધતિ વીરપે
મધ્યવય યજત ગએથયા, થો યજધતે હવરે યત્ અમૅષમ રમેમ
અઉર્વાત્-અસ્પૅમ.

યજ્ઞધ મિથ્રેમ વોઉર-ગઓયઓધતીમ હજધ્ર-ગઓર્ષમ, બએવરે-
ચામનૅમ; યજ્ઞધ વજરેમ હુનિવિજ્ઞતૅમ કમૅરેધે પધતિ દ્યેવનાંમ મિથ્રહે
વોઉર-ગઓયઓધતોધશ, યજ્ઞધ હખેધ્રમય યત્ આસ્ત હખેધ્રનાંમ
વહિશતૅમ અન્તરે માઓધહુમય હવરેચ. અહે રય ખરેનધ્રહુચ, તૅમ
યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન, હવરે-ક્ષએતૅમ અમૅષમ રમેમ અઉર્વાત્-અસ્પૅમ.
જઓધ્રાખ્યો હવરે-ક્ષએતૅમ અમૅષમ રમેમ અઉર્વાત્-અસ્પૅમ યજમધદિ.

હઓમયો ગવ ખરેરમન, હિજવો-દંધહુધ્રહુ, માંથય વચય ખઓ-
ચનય, જઓધ્રાખ્યસચ અર્ધુખધએધખ્યસચ વાધજ્ઞિખ્યો.

થેધ્રહે હાતાંમ આઅત્ યેસ્ને પધતી વંધ્રહો, મજદાઓ અહુરો
વએથા અષાત્ હયા, યાઓધ્રહાંમયા તાંસયા તાઓસયા યજમધદિ.

(બાજમાં પઢે) અહુરમજદ ખોદાએ, અવજૂનીએ મરૂદમ, મરૂદમ
સર્દગાંન, હુમા સર્દગાંન, હુમખાયસ્તે વેહાંન, ઓએમ ખેહેદીન
માજદયસ્નાંન, આગહી આસ્તવાંની નેકી રસાનદ, અએદુન ખાદ.
(પ્રગટ પઢે) યથા અહૂ વધચો (૨). યસ્નમય વહ્નમય અઓજસચ
જવરેચ આદ્રીનામિ, હવરે-ક્ષએતહે અમૅષહે રમેવહે અઉર્વાત્-અસ્પહે.
અર્ષમ વોહૂ (૧).

 અહ્માધ રમેશચ; હજધ્રરેમ; જસ મે અવંધહે મજદ;
કરૂહૂ મોજદ.

રોજ નેક્ નાંમ, રોજ પાક્ નાંમ, રોજ મુખારક્ (ફાંન) માહે
મુખારક્ (ફાંન), ગાહે (ફાંન), નમાજ દાદારે ગેહાંન દામાંન. ક્ષન-

ઔથ અહુરહે મજદાઓ, તરોઘદીતે અંધરહે મધ્યેઉશ, હુધ્યાવર-
શતાંમ હાત વસ્ના ફેરપોતંમમ. સ્તઓમિ અર્ષમ; અર્ષમ વૉહુ (૧).

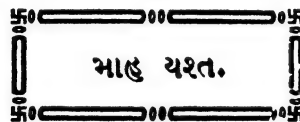
ગારજે ખોરેહુ અવજાયાહ ખોરશેહુ અમગર્ રયોમંદ અઉર્વદ-
અરપ, ખેરસાહ અમાવંદ પીરોજગર અમાવંદી પીરોજગરી. દાહ દીન
ખેહુ માજદયસ્નાંન, આગહી રવાઘ ગાઆફરંગાની બાહ હુક્ટે કેશવર
જમીન; અએહુન બાહ. મન આનો આવાયહ શુદન, મન આનો
આવાયહ શુદન, મન આનો આવાયહ શુદન. અપઓને અર્ષમ વૉહુ (૧).

❧ (દક્ષિણ દિશા તરફ મોહોડું કરીને પઢે.) દાદારે ગેહાંન દીને માજ-
દયરની દાદ જરથુશ્તી. નંમસંતે અષાઉમ સંવિશ્તે અરંદ્રી સૂર અના-
હિતે. અપઓને અર્ષમ વૉહુ (૧).

નંમો ઉર્વધરે વંધઉહિ મજદદાતે અપઓને અર્ષમ વૉહુ (૧).

હુવરં-ક્ષએતંમ અમેર્ષમ રએમ અઉર્વત-અરપંમ યજમઘદે. અર્ષમ
વાહુ (૧). ખોરશેહુ અમગર્ રયોમંદ અઉર્વદ-અરપ ખેરસાહ. અર્ષમ
વૉહુ (૧).

ખોરશેહુ યશ્તનો સાર-ખોરશેહુ નીઆએશના સારને મળતો છે.

દનઓથ અહુરહે મજદાઓ. અર્ષમ વૉહુ (૧).

પ નામે યજદાંન અહુરમજદ ખોદાએ અવજૂની, ગારજે ખોરેહુ
અવજાયાહ; માહુ ખોજતાર માહુ યજદ ખેરસાહ. અજ હુમા ગુનાહુ પતેત
પશેમાનુમ, અજ હુર્વસ્તીન દુશમત દુજૂપ્ત દુજવરશ્ત, મંમ પ ગેતી
મનીહ, ઔએમ ગોકૂત, ઔએમ કર્દ, ઔએમ જસ્ત, ઔએમ યુન
યૂદ અસ્તેહ. અજ આંન ગુનાહુ મનશની ગવશની કુનશની, તની
રવાંની ગેતી મીનાઆંની, ઔખે અવાજશ પશેમાન પ સે ગવશની પ
પતેત હોમ. દનઓથ અહુરહે મજદાઓ, તરોઘદીતે અંધરહે મધ્યે-
ઉશ; હુધ્યાવરશતાંમ હાત વસ્ના ફેરપોતંમમ. સ્તઓમિ અર્ષમ;
અર્ષમ વૉહુ (૩).

ક્રવરને મજદયસ્નેા કરથુશનિશ વિદ્યેવો અહુર-ન્કએષો, (જે ગેહ હોય તે પટે.) કસસ્તયએય. માઝ્ઝાધ્રહુહે ગઝ્ઝાચિથ્રાહે, ગેઉશય અએવો-દાતયાઝ્ઝો, ગેઉશય પોઉર-સરેધયાઝ્ઝો, ક્નઝ્ઝોથ યસ્નાધ્ય વહ્માધ્ય ક્નઝ્ઝોથાધ્ય કસસ્તયએય, યથા અહુ વધસ્યો જઝ્ઝોતા કા મે ઝૂતે, અથા રેતુશ અપાતચિત્ હય કા અપવ વીધ્વાઝ્ઝો ઝઝ્ઝોતૂ.

નૅમો અહુરાધ મજદાધ, નૅમો અમ્પએધઝ્ઝો રપેન્તએધઝ્ઝો, નૅમો માઝ્ઝાધ્રહુહાધ ગઝ્ઝાચિથ્રાધ, નૅમો પઠતિ-દીતાધ, નૅમો પઠતિ-દીતે. કત્ર માઝ્ઝો ઉક્યેધતિ, કત્ર માઝ્ઝો નેરેકૂસધતિ. પન્ય-દસ માઝ્ઝો ઉક્યેધતિ, પન્ય-દસ માઝ્ઝો નેરેકૂસધતિ. યાઝ્ઝો હે ઉક્યાંસ્તાતો, તાઝ્ઝો નેરેકૂસાંસ્તાતો, તાઝ્ઝો નેરેકૂસાંસ્તાતો, યાઝ્ઝો હે ઉક્યાંસ્તાતસચિત્. કે યા માઝ્ઝો ઉક્યેધતિ નેરેકૂસધતિ થ્વત.

માઝ્ઝાધ્રહુમ ગઝ્ઝાચિથ્રમ અપવનમ અપહે રતૂમ યજમધદિ. તત્ર માઝ્ઝાધ્રહુમ પઠતિ-વએનમ, તત્ર માઝ્ઝાધ્રહુમ પઠતિ-વીસમ, રઝ્ઝોક્નમ માઝ્ઝાધ્રહુમ અધવિ-વએનમ, રઝ્ઝોક્નમ માઝ્ઝાધ્રહુમ અધવિ-વીસમ, હિશતેન્તિ અમ્પાઝ્ઝો રપેન્ત ખરેનો દારયેધન્તિ, હિશતેન્તિ અમ્પાઝ્ઝો રપેન્ત ખરેનો બક્ષન્તિ, જ્ઞમ પઠતિ અહુરધાતામ. આઅત્ર યત્ર માઝ્ઝાધ્રહુહે રઝ્ઝોક્ષન્તિ તાપયેધતિ, મિશતિ ઉરેરનામ જધરિ-ગઝ્ઝોનનામ કરમએમ પઠતિ જમાધ ઉજુક્યેધતિ. અન્તરે-માઝ્ઝાધ્રહુઝ્ઝોસય, પેરેનો-માઝ્ઝાધ્રહુઝ્ઝોસય વીષપ્તથાઝ્ઝોસય. અન્તરે-માઝ્ઝાધ્રહુમ અપવનમ અપહે રતૂમ યજમધદે; પેરેનો માઝ્ઝાધ્રહુમ અપવનમ અપહે રતૂમ યજમધદિ; વીષપ્તથમ અપવનમ અપહે રતૂમ યજમધદે.

યજ્ઞધ માઝ્ઝાધ્રહુમ, ગઝ્ઝાચિથ્રમ, બધમ રએવન્તમ, ખરેનંધ-ઉહન્તમ, અકૂનંધઉહન્તમ, તકૂનંધઉહન્તમ, વરેયંધઉહન્તમ, ક્તાવન્તમ, ધશતિવન્તમ, યઝ્ઝોક્ષતિવન્તમ, સઝ્ઝોકવન્તમ, જધરિમ્યાવન્તમ, વોહવાવન્તમ, બધમ બએષજેમ.

અહે રય ખરેનંધહય, તમ યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ને, માઝ્ઝાધ્રહુમ ગઝ્ઝાચિથ્રમ; જઝ્ઝોથાઝ્ઝો માઝ્ઝાધ્રહુમ ગઝ્ઝાચિથ્રમ અપવનમ અપહે રતૂમ યજમધદિ.

હઝ્ઝોમયો ગવ ખરેરમન, હિજવો-દંધ્રહુધ્રહુ, માંથય વચય બ્યઝ્ઝો-ધનય, જઝ્ઝોથાઝ્ઝોસય અધુજધએધઝ્ઝોસય વાધક્રિઝ્ઝો.

ચેંધહે હાતાંમ આઅત ચેસ્ને પધતી વંધહે, મજદાઓ અહુરે
અથા અષાત હયા, યાઓધહાંમયા તાંસયા તાઓસયા યજમધદ.

(બાજમાં પઢે) અહુરમજદ જોદાએ, અવજૂનીએ મરદુમ, મર-
દુમ સર્દગાંન હુમા સર્દગાંન, હુમબાયસ્તે વેહાંન, ઓએમ બેહેદીન
માજદયસ્નાંન આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ અએદૂન બાદ. (પ્રગટ
પઢે.) યથા અહુ વધયો (૨).

યસ્નંમય વહ્નંમય અઓજસ્ય જવરંય આદ્રીનામિ, માઓધહુહે
ગઓચિથ્રહે ગેઉશય અએવો-દાતયાઓ, ગેઉશય પોઉર-સરંધયાઓ.
અષેમ વૉહુ (૧).

 અહાધ રએશય; હજંધરેમ; જસ મે અવંધહે; કેરેહુ
મોજદ.

રોજ નેક નાંમ, રોજ પાક નાંમ, રોજ મુખારક (ફાંન), માહે
મુખારક (ફાંન), ગાહે (ફાંન), નમાજ દાદારે ગેહાંન દામાંન. ફનઓથ્ર
અહુરહે મજદાઓ, નેમો અહુરાધ મજદાધ, નેમો અમંષએધખ્યો રયે-
ન્તએધખ્યો, નેમો માઓધહુધ ગઓચિથ્રાધ, નેમો પધતિ-દીતાધ, નેમો
પધતિ-દીતે. અષેમ વૉહુ (૧).

ગારજે ખોરેહુ અવજૂયાદ માહુ ખોખ્તાર માહુ યજદ, ખેરસાદ
અમાવંદ પીરોજગર અમાવંદી પીરોજગરી. દાદ દીન બેહુ માજદ-
યસ્નાંન, આગહી રવાધ ગોઆફરંગાંની બાદ હુક્ટે કેશવર જમીન;
અએદૂન બાદ. મન આનો આવાયદ શુદન, મન આનો આવાયદ
શુદન, મન આનો આવાયદ શુદન. અષઓને અષેમ વૉહુ (૧).

 (દક્ષિણ દિશા તરફ મોહોકુ કરીને પઢે.) દાદારે ગેહાંન દીને
માજદયસ્ની દાદે જરથુસ્તી. નેમસેતે અષાઉમ સંવિશ્તે અરદ્રિ સૂર
અનાહિતે અષઓને. અષેમ વૉહુ (૧).

નેમો ઉવંધરે વંધંહિ મજદધાતે અષઓને. અષેમ વૉહુ (૧).
માઓધહુમ ગઓચિથ્રમ અષવનંમ અષહે રતૂમ યજમધદ. અષેમ
વૉહુ (૧). માહુ ખોખ્તાર માહુ યજદ ખેરસાદ. અષેમ વૉહુ (૧)

માહુ યશતનો સાર-માહ ખોખ્તાર નીઆએશના સારને મળતો છે.

તીર યસ્ત.^૧

દનઝાંથ્ર અહુરહે મજદાઝાં. અષમ વૉહુ. (૧).

પ નામે યજદાંન્ અહુરમજદ ખોદાએ અવજૂની, ગારજે ખોરેહુ અવજાયાહ; તેશતર તીર રયોમંદ ખોરેહુમંદ ખેરસાહ.

અજ હુમા ગુનાહુ પતેત પશેમાનુમ; અજ હર્વસ્તીન દુશ્મત દુજૂપત દુજવરશત, મેમ પ ગેતી મનીહ, ઝાએમ ગોકૂત, ઝાએમ કદ્દ, ઝાએમ જસ્ત, ઝાએમ ખૂન ખૂદ એસ્તેદ. અજ ઝાંન્ ગુનાહુ મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાંની ગેતી મીનોઝાંની, ઝાખે અવાજશ પશેમાન્ પ સે ગવશની પ પતેત હોમ. દનઝાંથ્ર અહુરહે મજદાઝાં, તરેહદીતે અંધરહે મધ્યેઉશ; હધથ્યાવરશતાંમ દ્વાત વરના ફેરપાતેમ; સ્તઝાંમિ અષમ; અષમ વૉહુ (૩).

કવરાને મજદયસ્નો જરથુશત્રિશ વીદ્યએવો અહુર-હકએષો (જે ગેહ હોય તે પહે) કસસ્તયએય. તિશત્રેહે સ્તારો રએવતો ખરેનંધઉહતો, સતવએસહે^૨ ક્રાપહે સૂરહે મજદધાતહે, દનઝાંથ્ર યસ્નાધ્ય વહ્માધ્ય. દનઝાંથ્રાધ્ય કસસ્તયએય, યથા અહુ વધ્યો જઓતા ક્રા મે ઝૂતે, અથા રતુશ અષાતચિત હ્ય ક્રા અષવ વીધ્વાઝાં ઝઝાંતૂ.

(કરદો ૧ લો) ઝઝાંતૂ અહુરો મજદાઝાં સ્પિતમાધ જરથુશતાધ, પાઝાંધહે અંધહુથ્વમ્ય રતુથ્વમ્ય, માઝાંધહેમ્ય મએથનમ્ય, મ્ય-

૧ એ યશતમાં 'તેશતર' ઉપરાંત 'સતવએસ' 'વનંત' અને 'હપ્તોધરિંગ' સેતારાની આરાધના છે, તેમાં તમામ સેતારાઓનો વડો 'તેશતર' છે, તેશતર સેતારાને Sirius સાથે સરખાવ્યો છે, અને તે Canis Major નામના નક્ષત્રમાં આવેલો છે. તેશતર યજદ વરસાદ ઉપર મવકકલ છે, એનો હરીફ અપઓષ છે, જે પાણીની તંગી લાવનારો દેવ છે. આશીરવાદમાં કુવા દેતાં કેહેવામાં આવે છે કે "તમને તીર યજદથી સખાવતનું મળવું થશે"

૨ સતવએસ એક સેતારાનું નામ છે, અને તે તિશતરની સાથે આવે છે. એના બીજા સાથીઓ વનંત અને હપ્તોધરિંગ છે. ખુનદહેશમાં તિશત્રય, તે પુર્વ તરફનો સરદાર; સતવએસ, પશ્ચિમ તરફનો; વનંત, તે દક્ષિણ તરફનો, અને હપ્તો ધરિંગ તે ઉત્તર તરફનો સેતારો છે. સતવએસ તે Scorpius નક્ષત્રમાં આવેલો Antares છે; વનંત તે Fomalhaut, અને હપ્તોધરિંગ, તે Ursa Major છે. ગાઈગર સતવએસને Vega ધારે છે.

જામ્ય કાચજમમદે. યત્ત મે સ્તારો ખરેનંધઉહન્ટો હુચાઓન્ટે, પરચ માઓ નંરંખો ખરેનો ખક્ષન્ટિ. યજ્ઞધ પોઇધહુ અખ્તારંમ તિશ્લીમ સ્તારંમ જાઓઆખ્યો.

તિશ્લીમ સ્તારંમ રએવન્ટંમ ખરેનંધઉહન્ટંમ યજમમદે, રામ-પયનમ હુપયનંમ અઉરેવંમ રઓદનંમ કાદેરંજેમ, વ્યાવન્ટંમ અએષ-જીમ, રવો-કઓથનંમ ઔરંજન્ટંમ, દૂરાત વ્યાવન્ટંમ ખાનુખ્યો, રઓ-ક્ષનિખ્યો અનાહિતએઇખ્યો. અપંમચ પેરંથુ-જરચંધહેમ, વંધઉહીમચ દૂરાત કસૂતાંમ, ગેઉશચ નાંમ મજદધાતેમ, ઉઇમચ કવએમ ખરેનો, કવધીમચ સિપતામહે અપઓનો જરથુશલહે.

અહે રચ ખરેનંધહુચ, તંમ યજ્ઞધ સુરંવત યસ્ન, તિશ્લીમ સ્તારંમ; જાઓઆખ્યો તિશ્લીમ સ્તારંમ રએવન્ટંમ ખરેનંધઉહન્ટંમ યજમમદે. હુઓમચો ગવ ખરેસ્મન, હિજવો-દંધહુંધહુ, માંથચ વચચ બ્યઓથનચ, જાઓઆખ્યસચ અધુંધએઇખ્યસચ વાધજિખ્યો.

ચેંધહે હાતાંમ આઅત્ત ચેસ્ને પઇતી વંધહે, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હુચા, યાઓધહુંમચા તાંસચા તાઓસચા યજમમદે.

(કરદો ૨ જો) તિશ્ત્રીમ સ્તારંમ રએવન્ટંમ ખરેનંધઉહન્ટંમ યજ-મમદે; અકૂશ-ચિથ્રંમ, સૂરંમ, ઔરંજન્ટંમ, અમવન્ટંમ, દૂરંએસુકંમ, ઔરંજન્ટેમ, ઉપરો-કધરીમ; યજ્ઞાત હુચ ઔરંજાત હુઓસવંધહેમ, અપામ નંરંધત્ત હુચ ચિથ્રંમ.

અહે રચ ખરેનંધહુચ, તંમ યજ્ઞધ સુરંવત યસ્ન, તિશ્ત્રીમ સ્તારંમ; જાઓઆખ્યો તિશ્ત્રીમ સ્તારંમ રએવન્ટંમ ખરેનંધઉહન્ટંમ યજમમદે. હુઓમચો ગવ ખરેસ્મન, હિજવો-દંધહુંધહુ, માંથચ વચચ બ્યઓથનચ, જાઓઆખ્યસચ અધુંધએઇખ્યસચ વાધજિખ્યો.

ચેંધહે હાતાંમ આઅત્ત ચેસ્ને પઇતી વંધહે, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હુચા, યાઓધહુંમચા તાંસચા તાઓસચા યજમમદે.

(કરદો ૩ જો) તિશ્લીમ સ્તારંમ રએવન્ટંમ ખરેનંધઉહન્ટંમ યજ-મમદે; યિમ પઇતિશ-મરંતે પરવસચ સ્તઓરાચ મખ્યાચ પરો-દેરંસ્વાનો, કએતચ પરોદુજિન્ટો. કધ-નો અવિ ઉજયરાત તિશખ્યો રએવાઓ ખરે-નંધઉહાઓ. કધ ખાઓ અસ્પો-સ્તઓચેહીશ અપાંમ તચાઓન્ટિ નવ.

અહિ રથ ખરેનંધ્રહય, તેમ યજ્ઞધ સુરૂન્વત યસ્ન, તિશ્ત્રીમ સ્તારેમ; જઞ્ઞોધાગ્યો તિશ્ત્રીમ સ્તારેમ રએવન્તમ ખરેનંધ્રહિન્તમ યજ્ઞમધદિ. હુઓમયો ગવ ખરેસ્મન, હિજવોન્દંધ્રહંધ્રહ, માંધય વયય ધ્યઓધનય, જઞ્ઞોધાગ્યસ્ય અર્ધુજ્ધએધગ્યસ્ય વાધજિગ્યો.

ચેંધ્રહિ હાતાંમ આઅત્ત ચેસ્ને પધતિ વંધ્રહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અપાત્ત હયા, યાઓધ્રહાંમયા તાંસયા તાઓસયા યજ્ઞમધદિ.

(કરદો ૪ થો) તિશ્ત્રીમ સ્તારેમ રએવન્તમ ખરેનંધ્રહિન્તમ યજ્ઞમધદિ; યો અવવત્ ક્વએવો વજ્ઞધતે, અવિ જરયો વોઉર-કર્ષેમ, યથ તિશ્ત્રિશ મધન્યવસાઓ; યિમ્ અંધ્રહત્ અરેક્ષો^૧ ક્ષિવિવિ-ધપુશ ક્ષિવિવિ-ધવતેમો, અધસ્થનાંમ અધસ્થો, ક્ષુથત્ હય ગરોધત્ ખન્વન્તમ અવિ ગધરીમ.

તથ દ્વિમ અહુરો મજદાઓ અવાન્ દાત, તત્ત આપો ઉર્વાસ-ઓસય, પધરિ-ષે વોઉર-ગઓયઓધતિશ મિથ્રો ક્રાધયત્ પન્તાંમ.

અહિ રથ ખરેનંધ્રહય, તેમ યજ્ઞધ સુરૂન્વત યસ્ન, તિશ્ત્રીમ સ્તારેમ; જઞ્ઞોધાગ્યો તિશ્ત્રીમ સ્તારેમ રએવન્તમ ખરેનંધ્રહિન્તમ યજ્ઞમધદિ. હુઓમયો ગવ ખરેસ્મન, હિજવોન્દંધ્રહંધ્રહ, માંધય વયય ધ્યઓધનય, જઞ્ઞોધાગ્યસ્ય અર્ધુજ્ધએધગ્યસ્ય વાધજિગ્યો.

ચેંધ્રહિ હાતાંમ આઅત્ત ચેસ્ને પધતી વંધ્રહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અપાત્ત હયા, યાઓધ્રહાંમયા તાંસયા તાઓસયા યજ્ઞમધદિ.

(કરદો ૫ થો) તિશ્ત્રીમ સ્તારેમ રએવન્તમ ખરેનંધ્રહિન્તમ યજ્ઞમધદિ; યો પધરિકાઓ તઉર્વયેધતિ, યો પધરિકાઓ તિતારયેધતિ, યાઓ સ્તારો કરેમાઓ પતન્તિ, અન્તરે જ્ઞમ્ અસ્મનમય, જરય વોઉર-

૧ એરેક્ષ નામના તીરઅંદાજ બાળે ગ્રોફેસર દારમેસ્તેતે નીચે મુજબ બોલાસો કરે છે:—એ શપ્તસ ઇરાની લશ્કરમાં સઘથી સરસ તીર ફેંકનાર હતો. ન્યારે પાદશાહ મીનોચેહેર તથા અફરાસીયાળે સુલેહ કરીને ઇરાન તથા તુરાનની હદ મુકરર કરવાનો ઠરાવ કીધો, ત્યારે એવી બોલી કીધી કે, એરેક્ષએ ક્ષુથ (યાને દમાવંદ) પાહાડ ઉપર ચઢીને ત્યાંથી પુર્વ દિશા તરફ તીર ફેંકવો, અને જે જગ્યાએ તીર પડે તે જગ્યાને એહુ રાજ (ઇરાન તથા તુરાન) વચ્ચેની હદ સમજવી. એ કરાર મુજબ એરેક્ષએ તીર ફેંક્યો, જે બામદાદમાં ફેંકેલો બપોરનાં ખન્વન્ત (યાને બામ્યાન) પાહાડ આગળ પડ્યો, ન્યાંથી જેહુન નદીની એક શાખા (બહ્ય નદી) નીકળે છે. પાહાડથી અરેશ બોલ ઉસ્તાદ તીરંદાજને લાગુ પડવા લાગ્યો. તે ઉપરથી 'તીરે અરેશી'નો અર્થ અરેશના જેવો યાને સઘથી સરસ તીર થયો.

કૃષય અમવતો હુરઆંધહે જક્કહે ઉર્યાપહે. આધ વધરીમ આચરધતિ અર્યો-કંહુર્યાંમ અપર્યાનીમ, ઉપાય તાર્યા આપો યર્યોઅયેધતિ, અધ-વિચ વાત વાર્યાન્તિ યર્યાક્ષિતિવન્તો.

આઅત તાર્યા આપો કસાવયેધતિ સતવએસો અવિ હપ્તો-કર્ષવ-ધરીશ. વી આહુવ યત્ જસધતિ, સ્તીરો હિરતધતિ રામધનિવાર્યા હુયા-ધર્યાર્યા અવિ દંધહુશ. કધ અધર્યાર્યા દંધહાવો હુયાધર્યાર્યા અવાર્યાન્તિ.

અહે રય ખરેનંધહુય, તંમ યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન, તિશ્લીમ સ્તારેમ; જર્યાધ્રાળ્યો તિશ્લિમ સ્તારેમ રએવન્તંમ ખરેનંધઉહન્તંમ યજ્ઞમધદે. હુર્યામયો ગવ ખરેસ્મન, હિજવો-દંધહુધહુ, માંધય વચય ખ્યર્યાધનય, જર્યાધ્રાળ્યસય અર્ધુખધએમધ્યસય વાધ્રિજળ્યો.

યેંધહે હાતાંમ આઅત ચેસ્ને પધતી વંધહે, મજદાર્યા અહુરો વએથા અષાત્ હયા, યાર્યાધહાંમયા તાંસયા તાર્યાસયા યજ્ઞમધદે.

(કરદો ૬ ઠો.) તિશ્લિમ સ્તારેમ રએવન્તંમ ખરેનંધઉહન્તંમ યજ્ઞ-મધદે; યો અર્યાખ્ત અહુરાધ મજદાધ ઉધત્યર્યાજનો. અહુર મજદ મધ્યો રપેનિશત, દાતરે ગએધનાંમ અસ્તવધતિનાંમ અષાઉમ. યેધિ છ મા મખ્યાક અર્યાખ્તો-નામન યસ્ન યજ્ઞયન્ત, યથ અન્યે યજ્ઞતાર્યાધહે અર્યાખ્તો-નામન યસ્ન યજ્ઞન્તે, ક્રા નુર્યો અપવર્યાયો શ્વરશતહે જર-આયત્ ધુધ્યાંમ, અહે ગયેહે ખન્વતો અમંધહે ઉપશ્વરશતહે જધ્મ્યાંમ; અએવાંમ વા અવિ ક્ષપન્મ, દુયે વા, પન્યાસતંમ વા, સતંમ વા.

તિશ્લિમય યજ્ઞમધદે, તિશન્યએન્યસય યજ્ઞમધદે, ઉપ-પર્યાધરીમય યજ્ઞમધદે, પર્યાધર્યએન્યસય યજ્ઞમધદે; યજ્ઞધ અવે સ્તેઉશ યાં હપ્તોધ-રિંગ,^૧ પધતિશતાતેએ યાશ્વાંમ પધરિકનાંમય. વનન્તંમ સ્તારેમ મજદ-ધાતંમ યજ્ઞમધદે, અમહેય પધતિ હુતાશતહે વેરંધ્રાલ્લે પધતિ અહુરધા-તહે, વનધન્યાર્યાસય પધતિ ઉપરતાતો, વીતરે-આંજહોહે, પધતિ વીતરે-ત્મએપહોહેય. તિશ્લીમ દ્વો-અખન્મ યજ્ઞમધદે.

૧ 'હપ્તોધરિંગ' જે ઉત્તર તરફના સેતારાઓમાં મુખ્ય તેને Ursa Major સાથે સર-આવવામાં આવ્યા છે. એને મંગલનો હરીફ ગણેલો છે. મીનો ખેરદમાં જણાવે છે કે એ સેતારો ૬૯૯૯૯ ફરીહરો સાથે દોઝખનો દરવાજો તપાસે છે, કે તેમાંથી ૬૯૯૯૯ દેવોને બહાર આવતાં તે અટકાવે, જેથી તે દેવો બહાર આવીને ભલાંઓને નુકસાન નહિ પહોંચાડે. સધળાં બાર નક્ષત્રો એની મદદથી ગતી લે છે.

પઝાંધરયાઝાં દસ ક્ષપનો સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર ! તિશયો રએવાઝાં ખરેનંધઉહાઝાં કંહુરપેમ રએથવયેધતિ, રઝાંદિનુપ્વ વજેમ્નો, નર્શ કંહુરપ પન્થ-દસંધહો, ક્ષએતહે સપિતિ-દોધથહે ખેરજતો, અવિ-અમહે અમ-વતો હુનધરયાઝાંચો.

તત્ અયઝાંશ, યથ પઝાંધરીમ વીરેમ અવિ-યાઝાં ખવધતિ. તત્ અયઝાંશ, યથ પઝાંધરીમ વીરેમ અવિ-અમો અએધતિ. તત્ અય-ઝાંશ, યથ પઝાંધરીમ વીરેમ અરેજુપાંમ અદસ્તે.

હો ઇથ વ્યાખમન્યેધતિ, હો ઇથ પેરેસન્યેધતિ. કો માંમ નૂરાંમ ક્રાયજ્ઞધતે ગઝાંમવધતિખ્યો હુઝાંમવધતિખ્યો જઝાંધ્રાખ્યો. કહ્નાઇ અજેમ દધાંમ વીરયાંમ ઇશ્તીમ, વીરયાંમ વાંથવાંમ, હુવએય ઉરેનો યઓજદાથ્રેમ ! નૂરાંમ અહ્મિ યસન્યસ્ય વહુમ્યસ્ય અંધઉહે અસ્તવધતે, અષાત્ હુય યત્ વહિશતાત.

ખિત્યાઝાં દસ ક્ષપનો, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર ! તિશયો રએવાઝાં ખરેનંધઉહાઝાં કંહુરપેમ રએથવયેધતિ, રઝાંદિનુપ્વ વજેમ્નો, ગેઉશ કંહુરપ જરન્યો-સ્રવહે.

હો ઇથ વ્યાખમન્યેધતિ, હો ઇથ પેરેસન્યેધતિ. કો માંમ નૂરાંમ ક્રાયજ્ઞધતે, ગઝાંમવધતિખ્યો હુઝાંમવધતિખ્યો જઝાંધ્રાખ્યો ? કહ્નાઇ અજેમ દધાંમ ગઝોયાંમ ઇશ્તીમ, ગઝોયાંમ વાંથવાંમ, હુવહેય ઉરેનો યઓજદાથ્રેમ. નૂરાંમ અહ્મિ યસન્યસ્ય વહુમ્યસ્ય અંધઉહે અસ્તવધતે, અષાત્ હુય યત્ વહિશતાત.

થિત્યાઝાં દસ ક્ષપનો, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર ! તિશયો રએવાઝાં ખરેનંધઉહાઝાં કંહુરપેમ રએથવયેધતિ, રઝાંદિનુપ્વ વજેમ્નો, અસ્પહે કંહુરપ અઉરેપહે, સ્રીરહે, જધરિ-ગઝાંપહે, જરન્યો-અધવિ-દાનહે.

હો ઇથ વ્યાખમન્યેધતિ, હો ઇથ પેરેસન્યેધતિ. કો માંમ નૂરાંમ ક્રાયજ્ઞધતે, ગઝાંમવધતિખ્યો હુઝાંમવધતિખ્યો જઝાંધ્રાખ્યો. કહ્નાઇ અજેમ દધાંમ અસપ્યાંમ ઇશ્તીમ, અસપ્યાંમ વાંથવાંમ, હુવહેય ઉરેનો યઓજદાથ્રેમ. નૂરાંમ અહ્મિ યસન્યસ્ય વહુમ્યસ્ય અંધઉહે અસ્ત-વધતે, અષાત્ હુય યત્ વહિશતાત.

આઅત્ પધતિ અવાધતિ, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર, તિશયો રએવાઝાં ખરેનંધઉહાઝાં અવિ જરયો વાઉર-કર્ષેમ, અસ્પહે કંહુરપ અઉરેપહે, સ્રીરહે, જધરિ-ગઝાંપહે, જરન્યો-અધવિ-દાનહે.

આદિમ પદ્ધતિ-યાંશ નિજદ્વરધતિ, દએવો યો અપઓષો, અરપહે કંહરૂપ સામહે, કઉર્વહે કઉર્વો-ગઓષહે, કઉર્વહે કઉર્વો-અર્પહે, કઉર્વહે કઉર્વો-દૂમહે, દઘહે અધવિદાતો-તરશ્તોઘશ.

હાંમ-તાચિત્-બાબુશ બરતો, સિપતમ જરથુશ્ત્ર! તિશત્વસ્ય રએ-વાઓ ખરેનંધઉહાઓ દએવસ્ય યો અપઓષો. તાઓ યુધ્ધયથો, સિપતમ જરથુશ્ત્ર! ધિ-અયર્મ ધિ-ક્ષપર્મ. આદિમ બવધતિ અધવિ-અઓળઓ, આદિમ બવધતિ અધવિ-વન્યાઓ દએવો યો અપઓષો તિશ્લીમ રએવન્તમ ખરેનંધઉહન્તમ. અપ દિમ અધાત વ્યેધતિ જર-યંધહત હ્ય વૉઉર-કપાત, હાથો-મસંધહમ અધ્વન્તમ.

સાદ્રમ ઉર્વિશલ્મચ નિઝૂધતે તિશત્વો રએવાઓ ખરેનંધઉહાઓ. સાદ્રમ મે, અહુર મજદ! ઉર્વિશલ્મ આપો ઉર્વરાઓસ્ય! બખ્તમ દએને માજદયેસ્ને! નોધત માંમ નૂરાંમ મખ્યાક અઓખ્તો-નામન યસ્ન યજેન્તે, યથ અન્યે યજ્જતાઓધહો અઓખ્તો-નામન યસ્ન યજેન્તે.

થેધાંધ જી મા મખ્યાક અઓખ્તો-નામન યસ્ન યજ્જયન્ત, યથ અન્યે યજ્જતાઓધહો અઓખ્તો-નામન યસ્ન યજેન્તે, અવિ માંમ અવિ-બવસ્યાંમ, દસનાંમ અરપનાંમ અઓળે, દસનાંમ ઉશ્વનાંમ અઓળે, દસનાંમ ગવાંમ અઓળે, દસનાંમ ગધરિનાંમ અઓળે, દસનાંમ અપાંમ નાવયનાંમ અઓળે.

અજમ યો અહુરો મજદાઓ તિશ્ત્રીમ રએવન્તમ ખરેનંધ-ઉહન્તમ અઓખ્તો-નામન યસ્ન યજ્જ અવિ દિમ અવિ-બરામિ દસ-નાંમ અરપનાંમ અઓળે, દસનાંમ ઉશ્ત્રનાંમ અઓળે, દસનાંમ ગવાંમ અઓળે, દસનાંમ ગધરિનાંમ અઓળે, દસનાંમ અપાંમ નાવયનાંમ અઓળે.

આઅત્ પદ્ધતિ અવાધતિ, સિપતમ જરથુશ્ત્ર, તિશત્વો રએવાઓ ખરેનંધઉહાઓ, અવિ જરથો વૉઉર-કર્ષમ, અરપહે કંહરૂપ અઉરપહે, સ્તીરહે, જધરિ-ગઓષહે, જરન્યો-અધવિ-દાનહે. આદિમ પદ્ધતિ-યાંશ નિજ-દ્વરધતિ, દએવો યો અપઓષો, અરપહે કંહરૂપ સામહે, કઉર્વહે કઉર્વો-ગઓષહે, કઉર્વહે કઉર્વો-અર્પહે, કઉર્વહે કઉર્વો-દૂમહે, દઘહે અધવિદાતો-તરશ્તોઘશ.

હાંમ-તાચિત્-બાબુશ બરતો, સિપતમ જરથુશ્ત્ર, તિશત્વસ્ય રએ-વાઓ ખરેનંધઉહાઓ દએવસ્ય યો અપઓષો. તાઓ યુધ્ધયથો

જરથુશ્ત્ર, આ રપિથ્વનંમ જરવાનંમ. આદિમ ખવધતિ અધવિ-અઓ-જઓ, આદિમ ખવધતિ અધવિ-વન્યાઓ, તિશયો રએવાઓ ખરેનંધ-ઉહાઓ દએઉમ યિમ અપઓર્ષમ. અપ દિમ અધાત વ્યેધતિ જર-યંધહત હુય વોઉર-કપાત, હાથો-મસંધહેમ અધ્વનંમ.

ઉશતતાતંમ નિઝૂધતે, તિશયો રએવાઓ ખરેનંધઉહાઓ. ઉશત મે અહુર મજદ, ઉશત આપો, ઉર્વરાઓસય, ઉશત દએને માજદયેસ્ને, ઉશત વો આખવાત દંધહવો, ઉસ વો અપાંમ અધવો અપધતિ-અર્જતાઓ જસાઓન્તિ, અશ-દાનુનાંમય યવનાંમ, કસુ-દાનુનાંમય વાસ્ત્રનાંમ, ગએધનાંમય અસ્તવધતિનાંમ.

આઅત્ પધતિ અવાધતિ, રિપતમ જરથુશ્ત્ર! તિશયો રએવાઓ ખરેનંધઉહાઓ અવિ જરયો વોઉર-કર્ષેમ, અસ્પહે કેહુરપ અઉરપહે, સ્ત્રીરહે, જધરી-ગઓષહે, જર-યો-અધવિ-દાનહે.

હો જરયો આયઓજયેધતિ, હો જરયો વીવઓજયેધતિ, હો જરયો આધજરાધયેધતિ, હો જરયો વીધજરાધયેધતિ, હો જરયો આધજરયે-ધતિ, હો જરયો વીધજરયેધતિ, યઓજન્તિ વીરયે કરનો, જરયાધ વોઉર-કપય, આ વીરયો મધધ્યો યઓજધતિ.

ઉસ પધતિ અધાત હિશતધતિ, રિપતમ જરથુશ્ત્ર! તિશયો રએ-વાઓ ખરેનંધઉહાઓ, જરયંધહત હુય વોઉર-કપાત. ઉસ અધાત હિશતાત્ સતવએસો રએવાઓ ખરેનંધઉહાઓ, જરયંધહત હુય વોઉર-કપાત. આઅત્ તત્ દુનમાંન હાંમ-હિશતંન્તિ ઉસ હિન્દવત્^૧ પધતિ ગરેધત્, યો હિશતધતે મધધીમ જરયંધહો વોઉર-કપહે.

આઅત્ તત્ દુનમાંન ક્ષપાઉપયેધતિ મએધો-કર અપવનો, ક્રા પોઉર્વો વાતાંમ વજધતિ, યાં પથો આધતિ હુઓમો ક્રાગ્મિશ ક્રાદત્-ગએથો. અથ પસ્યએત વજધતે વાતો દરપિશ મજદધાતો, વારંમય મએર્ધેમય ક્યંધહુમય, અવિ અસાઓ, અવિ પોધધ્રાઓ, અવિ કર્ષ-વાંન્ યાધશ હુપ્ત.

અપાંમ નપાઓસે-તાઓ આપો, રિપતમ જરથુશ્ત્ર! અંધઉહે અસ્તવધતે પોધધ્રો-ખખ્તાઓ વીખક્ષધતિ, વાતસય યો દરપિશ, અવજ-દાતંમય ખરેનો, અપઓનાંમય ક્રવપયો.

૧ દાકટર હાઉગ એ પહાડને 'હિંદવ' બોલ ઉપરથી હિંદુકુશને મળતો ધારે છે. યુન-દેહેશના ૧૨ મા બાબમાં એને મળતો 'ઉસ હિંદુમ' કરીને એક પહાડનું નામ આવે છે.

અહિ રથ ખરેનંધ્રહય, તંમ યજ્ઞધ સુરેન્વત યસ્ન, તિશ્લીમ સ્તારેમ; જઝ્ઞાંધ્રાખ્યો તિશ્લીમ સ્તારેમ રએવન્તંમ ખરેનંધ્રઉહન્તંમ યજ્ઞમધદે. હુઝ્ઞાંમયો ગવ ખરેસ્મન, હિજ્ઞવો-દંધ્રહંધ્રહ, માંધ્રય વચય ધ્યઝ્ઞાંધનય, જઝ્ઞાંધ્રાખ્યસ્ય અધુર્ધ્યએધખ્યસ્ય વાધ્ઞિખ્યો.

યેંધ્રહિ હાતાંમ આઅત્ર યેસ્ને પધતી વંધ્રહો, મજ્ઞદાઝ્ઞાં અહુરે વએથા અષાત્ર હુયા, યાઝ્ઞાંધ્રહાંમયા તાંસયા તાઝ્ઞાંસયા યજ્ઞમધદે.

(કરદો ૭ મો) તિશ્લીમ સ્તારેમ રએવન્તંમ ખરેનંધ્રઉહન્તંમ યજ્ઞમધદે; યો અવધાત્ર ક્વજ્ઞધતે ક્ષોધથુન્યાત હિશ ઉપયાત્ર, દૂરએ-ઉર્વએસંમ પધતિ પન્તાંમ, બધો-અખતંમ પધતિ યઝ્ઞાંનંમ, ક્ષ્વરશંતંમ પધતિ આફ્રંતંમ, જઝ્ઞાંષાધ અહુરહિ મજ્ઞદાઝ્ઞાં, જઝ્ઞાંષાધ અમેષનાંમ રપેન્તનાંમ.

અહિ રથ ખરેનંધ્રહય, તંમ યજ્ઞધ સુરેન્વત યસ્ન, તિશ્લીમ સ્તારેમ; જઝ્ઞાંધ્રાખ્યો તિશ્લીમ સ્તારેમ રએવન્તંમ ખરેનંધ્રઉહન્તંમ યજ્ઞમધદે. હુઝ્ઞાંમયો ગવ ખરેસ્મન, હિજ્ઞવો-દંધ્રહંધ્રહ, માંધ્રય વચય ધ્યઝ્ઞાંધનય, જઝ્ઞાંધ્રાખ્યસ્ય અધુર્ધ્યએધખ્યસ્ય વાધ્ઞિખ્યો.

યેંધ્રહિ હાતાંમ આઅત્ર યેસ્ને પધતી વંધ્રહો, મજ્ઞદાઝ્ઞાં અહુરે વએથા અષાત્ર હુયા, યાઝ્ઞાંધ્રહાંમયા તાંસયા તાઝ્ઞાંસયા યજ્ઞમધદે.

(કરદો ૮ મો) તિશ્લીમ સ્તારેમ રએવન્તંમ ખરેનંધ્રઉહન્તંમ યજ્ઞમધદે; યિમ યારે-ચરેષો મધ્યેહિ, અહુરય પ્રતુગૂતો, અઉરેનય ગધરિષાચો, મિજ્ઞદ્રય, રવસ્યરાતો, ઉજયોરંતંમ હિરપૌસંતંમ; હુયાધસ્યાય દંધ્રહુવે ઉજજસંતંમ દુજયાધસ્યાય. કંધ અધસ્યાઝ્ઞાં દંધ્રહુવો હુયાધસ્યાઝ્ઞાં બવાઝ્ઞાંતિ.

અહિ રથ ખરેનંધ્રહય, તંમ યજ્ઞધ સુરેન્વત યસ્ન, તિશ્લીમ સ્તારેમ; જઝ્ઞાંધ્રાખ્યો તિશ્લીમ સ્તારેમ રએવન્તંમ ખરેનંધ્રઉહન્તંમ યજ્ઞમધદે. હુઝ્ઞાંમયો ગવ ખરેસ્મન, હિજ્ઞવો-દંધ્રહંધ્રહ, માંધ્રય વચય ધ્યઝ્ઞાંધનય, જઝ્ઞાંધ્રાખ્યસ્ય અધુર્ધ્યએધખ્યસ્ય વાધ્ઞિખ્યો.

યેંધ્રહિ હાતાંમ આઅત્ર યેસ્ને પધતિ વંધ્રહો, મજ્ઞદાઝ્ઞાં અહુરે વએથા અષાત્ર હુયા, યાઝ્ઞાંધ્રહાંમયા તાંસયા તાઝ્ઞાંસયા યજ્ઞમધદે.

(કરદો ૯ મો) તિશ્લીમ સ્તારેમ રએવન્તંમ ખરેનંધ્રઉહન્તંમ યજ્ઞમધદે; આસુ-ક્વએવંમ ક્ષ્વિવિ-વાજંમ, યો અવવત્ર ક્વએવો વજધતે,

અવિ કરચો વૉઉર-કર્ષેમ, યથ તિશ્વિશ મધન્યવસાઓ, ચિમ અંધહુત્ત
અરેક્ષો ક્ષિવિવિધપુશ ક્ષિવિવિધવર્તેમો, અમર્યનાંમ અમર્યો, ક્ષુધત્ત હુય
ગરોધત્ત ખન્વત્તેમ અવિ ગધરીમ.

અવિ દિમ અહુરે મજદાઓ અવાંન્, અમ્પાઓ રપેન્ત, વૉઉર-
ગઓયઓધતિશ હે મિથ્રો પૉઉર-પન્તાંમ ક્વચએપએતેમ. આદિમ પરકાત્
અનુમરેજતેમ અપિશય વંધઉહિ અરેજધતિ, પારેનદિય રઓરથ વીરપેમ
આ અહાત્ત યત્ત અએમ પધતિ-અપયત્ત વજેમ્નો ખન્વત્તેમ અવિ ગધ-
રીમ ખન્વત પધતિ નિરત્ત.

અહે રથ ખરેનંધહુય, તેમ યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન, તિશ્લીમ
સ્તારેમ; જઓધાળયો તિશ્લીમ સ્તારેમ રએવન્તેમ ખરેનંધઉહન્તેમ
યજ્ઞમધદે. હુઓમયો ગવ ખરેસ્મન, હિજવોન્દંધહુંધહુ, માંથય વચય
ધ્યઓથનય, જઓધાળયસય અર્ષુજધએધળયસય વાધજ્ઞિળયો.

યેંધહે હાતાંમ આઅત્ત યેસ્ને પધતી વંધહે, મજદાઓ અહુરે
વએથા અપાત્ત હુયા, યાઓધહાંમયા તાંસયા તાઓસયા યજ્ઞમધદે.

(કરદો ૧૦ મો) તિશ્ત્રીમ સ્તારેમ રએવન્તેમ ખરેનંધઉહન્તેમ યજ્ઞ-
મધદે; યો પધરિકાઓ તઉર્વેધતિ, યો પધરિકાઓ તિતારયેધતિ, યાઓ
ઉજ્ઞઓધહુત્ત અંધરે મધન્યુશ મમનુશ, સ્તારાંમ અકૂશ-ચિથ્રનાંમ
વીરપનાંમ પધતિ-અરેતેએ.

તાઓ તિશ્તયો તઉર્વેધતિ, વીવાધતિ હીશ કરચંધહુત્ત હુય વૉઉર-
કષાત્. આઅત્ત મએધ ઉસ-ક્રવાઓન્તે, હુયાધસ્યાઓ આપો ખરેન્તિશ,
યાહવ ઉર્વાધતિશ અત્રાઓ પેરેથુ અધપિ વીજસાધતીશ, અવો-ઉર્વધતીશ
હુમે કર્ષ્યાન્.

અહે રથ ખરેનંધહુય, તેમ યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન, તિશ્લીમ
સ્તારેમ; જઓધાળયો તિશ્લીમ સ્તારેમ રએવન્તેમ ખરેનંધઉહન્તેમ
યજ્ઞમધદે. હુઓમયો ગવ ખરેસ્મન, હિજવોન્દંધહુંધહુ, માંથય વચય
ધ્યઓથનય, જઓધાળયસય અર્ષુજધએધળયસય વાધજ્ઞિળયો.

યેંધહે હાતાંમ આઅત્ત યેસ્ને પધતિ વંધહે, મજદાઓ અહુરે
વએથા અપાત્ત હુયા, યાઓધહાંમયા તાંસયા તાઓસયા યજ્ઞમધદે.

(કરદો ૧૧ મો) તિશ્લીમ સ્તારેમ રએવન્તેમ ખરેનંધઉહન્તેમ યજ્ઞ-
મધદે; ચિમ આપો પધતિશમરેન્તે અર્મએશતાઓ, ક્રાતત્ત-ચરતસય,
ખાંયાઓ, થઓતો-સ્તાતસય, પર્ષુયાઓ, વધસ્યાઓસય.

કુધ-નો અવિ ઉજયરાત, તિશયો રએવાઓ ખરેનંધઉહાઓ-
કુધ ખાઓ અરપો-સ્તઓયેહીશ, અપાંમ ધજરાંમ અધવિધજરેમ,
ઘીરાઓસય અસો-ષોધઘાઓસય, ગઘોયઓધતીશય આતચિન્તીશ.
આ વરેષજશ ઉર્વરનાંમ, સુર વક્ષેન્તે વક્ષ.

અહે રય ખરેનંધહય, તેમ યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન, તિશલીમ રતારેમ ;
જઓધાળયો તિશલીમ રતારેમ રએવન્તેમ ખરેનંધઉહન્તેમ યજ્ઞમધદે.
હઓમયો ગવ ખરેસ્મન, હિજવો-દંધહંધહ, માંધય વચય ધ્યઓધનય,
જઓધાળયસય અર્ષુજધએધળયસય વાધજ્ઞિળયો.

યેંધહે હાતાંમ આઅત ચેસ્ને પધતી વંધહે, મજદાઓ અહુરે
વએથા અપાત હયા, યાઓધહાંમયા તાંસયા તાઓસયા યજ્ઞમધદે.

(કરદો ૧૨ મો) તિશલીમ રતારેમ રએવન્તેમ ખરેનંધઉહન્તેમ યજ્ઞ-
મધદે; યો વીરપાધશ નએનિજ્ઞધતિ સિમાઓ અપય; વજ્રેદિશ ઉક્ષયે-
ધતિ વિરપાઓસં તાઓ દામાં ખએષજયતિય સંવિરેતો, યેજિ અએમ
ખવધતિ યરેતો, દનૂતો, દ્રિથો, પધતિ-જન્તો.

અહે રય ખરેનંધહય, તેમ યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન, તિશલીમ રતારેમ ;
જઓધાળયો તિશલિમ રતારેમ રએવન્તેમ ખરેનંધઉહન્તેમ યજ્ઞમધદે.
હઓમયો ગવ ખરેસ્મન, હિજવો-દંધહંધહ, માંધય વચય ધ્યઓધનય,
જઓધાળયસય અર્ષુજધએધળયસય વાધજ્ઞિળયો.

યેંધહે હાતાંમ આઅત ચેસ્ને પધતી વંધહે, મજદાઓ અહુરે
વએથા અપાત હયા, યાઓધહાંમયા તાંસયા તાઓસયા યજ્ઞમધદે.

(કરદો ૧૩ મો) તિશલિમ રતારેમ રએવન્તેમ ખરેનંધઉહન્તેમ યજ્ઞ-
મધદે; યિમ રતૂમ પધતિ-દએમય, વીરપએષાંમ રતારાંમ, કદથત અહુરે
મજદાઓ, યથ નરાંમ જરથુરેમ, યિમ નોધત મરેધેન્તે અંધરે મધ-
ન્યુશ, નોધત યાતવો પધરિકાઓસય, નોધત યાતવો મખાનાંમ નએધ
વીરપે હથ દએવ, મહરકથાધ ઉપ-દરેજ્ઞન્વન્તિ.

અહે રય ખરેનંધહય, તેમ યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન, તિશલીમ
રતારેમ ; જઓધાળયો તિશલીમ રતારેમ રએવન્તેમ ખરેનંધઉહન્તેમ
યજ્ઞમધદે. હઓમયો ગવ ખરેસ્મન, હિજવો-દંધહંધહ, માંધય વચય
ધ્યઓધનય, જઓધાળયસય અર્ષુજધએધળયસય વાધજ્ઞિળયો.

ચેંધહે હાતાંમ આઅત્ત ચેસ્ને પઠતિ વંધહે, મજ્જદાઓ અહુરે વએથા અપાત્ત હયા, યાઓંધહાંમયા તાંસયા તાઓંસયા યજમઘદે.

(કરદો ૧૪ મો) તિશલીમ સ્તારેમ રએવન્તેમ ખરેનંધઉહન્તેમ યજમઘદે; યહ્માધ હજંધરેમ યઓંક્ષિતિનાંમ, કદથત્ત અહુરે મજ્જદાઓ, અકૂશ-ચિથ્રએવ સેવિશ્તાઈ, યો અકૂશ-ચિથ્રએધળયો આધતિ રઓંદિનુવ વજેમ્નો.

હો જરયંધહે વૉઉર-કપહે, અમવતો હુરઓંધહે, જકહે ઉર્યાપહે, વીરપે વધરીશ આચરધતિ, વીરપેસય સ્તીરે નિઅઓંકે, વીરપેસય સ્તીરે અપધજર, અસ્પહે કેહુરપ અઉરપહે, સ્તીરહે, જધરિ-ગઓંપહે જરન્યો-અધવિ-દાનહે.

આઅત્ત આપો અવ-ખરેન્તે, સિપતમ જરથુશલ ! જરયંધહત્ત હય વૉઉર-કપાત્ત, તાતાઓ ઉર્વાશાઓ અએષજયાઓ, તાઓ અવધ વીખક્ષ-ધતિ આળ્યો દંધહુળ્યો સેવિશ્તો, યથ અએમ અવધતિ યશ્તો, દનૂતો, ક્રિથો, પઠતિ જન્તો.

અહે રય ખરેનંધહય, તેમ યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન, તિશત્રીમ સ્તારેમ; જઓંધાળ્યો તિશત્રીમ સ્તારેમ રએવન્તેમ ખરેનંધઉહન્તેમ યજમઘદે. હઓંમયો ગવ ખરેસ્મન, હિજવો-દંધહુંધહુ, માંથય વયય બ્યઓંથનય, જઓંધાળ્યસય અધુર્બધએધળ્યસય વાધજિળ્યો.

ચેંધહે હાતાંમ આઅત્ત ચેસ્ને પઠતી વંધહે, મજ્જદાઓ અહુરે વએથા અપાત્ત હયા, યાઓંધહાંમયા તાંસયા તાઓંસયા યજમઘદે.

(કરદો ૧૫ મો) તિશત્રીમ સ્તારેમ રએવન્તેમ ખરેનંધઉહન્તેમ યજમઘદે; યિમ વીરપાધશ પઠતિશમરેન્તે, યાધશ સ્પેન્તહે મધંચેઉશ દામાંન, અધધરિ-જેમાધશય ઉપધરિ-જેમાધશય, યાય ઉપાપ, યાય ઉપસ્મ, યાય ક્રેતેરેજાંન, યાય રવસયરાંન, યાય ઉપધરિ તાઓ અકરન અનધ અષઓંનો સિતશ આધધિ.

અહે રય ખરેનંધહય, તેમ યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન, તિશત્રીમ સ્તારેમ; જઓંધાળ્યો તિશત્રીમ સ્તારેમ રએવન્તેમ ખરેનંધઉહન્તેમ યજમઘદે. હઓંમયો ગવ ખરેસ્મન, હિજવો-દંધહુંધહુ, માંથય વયય બ્યઓંથનય, જઓંધાળ્યસય અધુર્બધએધળ્યસય વાધજિળ્યો.

ચેંધ્રહો હતાંમ આઘત ચેસ્ને પઠતી વંધ્રહો, મજદાઘો અહુરે વએથા અપાત હુયા, યાઘોધ્રહાંમયા તાંસયા તાઘોસયા યજમધે.

(કરદો ૧૬ મો) તિશલીમ સ્તારેમ રએવન્તેમ ખરેનંધ્રહોતેમ યજમધે; થમનંધ્રહોતેમ વરેયંધ્રહોતેમ, યઘોક્ષિતિવન્તેમ ક્ષયન્તેમ, ધસાન્તેમ હજંધ્રદાધ અયપ્તનાંમ. ચો દધાધતિ કુદનવાંનાધ, પોઉરશ અય-સાઘો જધધ્યન્તાધ, અજધધ્યન્નાધ મધ્યાધ.

અજમ દધાંમ, સિપતમ કરથુશલ! અઘોમ સ્તારેમ યિમ તિશલીમ અવાઘોન્તેમ ચેસન્યત, અવાઘોન્તેમ વહુમ્યત, અવાઘોન્તેમ દનઘોધ્વત, અવાઘોન્તેમ કસસ્તત, યથ માંમચિત્ત યિમ અહુરેમ મજદાંમ.

અવંધ્રહાઘો પધરિકયાઘો પધતિશતાતયએચ, પધતિસ્યપ્તયએચ પધતરેતયએચ, પધત્યઘોગેત-ત્મએષહ્યાધચ, યા દુજયાધચ;^૧ યાંમ મધ્યાક અવિ દુજવચંધ્રહો હુયાધચાંમ નાંમ અઘોજધતે.

ચેધિ જી અજેમ નોધત્ત દધધ્યાંમ, સિપતમ કરથુશલ! અઘોમ સ્તારેમ યિમ તિશલીમ, અવાઘોન્તેમ ચેસન્યત, અવાઘોન્તેમ વહુમ્યત, અવાઘોન્તેમ દનઘોધ્વત, અવાઘોન્તેમ કસસ્તત, યથ માંમચિત્ત યિમ અહુરેમ મજદાંમ.

અવંધ્રહાઘો પધરિકયાઘો પધતિશતાતયએચ, પધતિસ્યપ્તયએચ, પધતિરેતયએચ, પધત્યઘોગેત-ત્મએષહ્યાધચ, યા દુજયાધચ; યાંમ મધ્યાક અવિ દુજવચંધ્રહો હુયાધચાંમ નાંમ અઘોજધતે.

હમહે જી મે ધધ અયાંન્ હમયાઘો વા કષપો, હાઘો પધરિક યા દુજયાધચ, વીરપહે અંધ્રહોઉશ અસ્તવતો પરોધત્ત પધરિથ્નમ, અંધ્રહુ-વાંમ અવ-હિસિધ્યાત્, આચ પધરિચ દ્રરધતિ.

તિશયો જી રએવાઘો ખરેનંધ્રહોતેમ અવાંમ પધરિકાંમ આદ-રેજયેધતિ, ણિખ્દાધશચ, ણિખ્દાધશચ, અવનંન્નાધશચ વીરપખ્દાધશચ. માંનયન્ આહે યથ હજંધ્રરેમ નરાંમ ઓધમ નરેમ આદરેજયોધત્ત; ચોધ હ્યાંન્ અસ્તિ અઘોજંધ્રહુ અઘોજિશત.

૧ દુજયાધચ-એટલે દુકાળ-ટિપણી લાવનારી; અસલ અર્થ 'ખરાબ વરસને લગતી' પાદશાહ દારાયસ દાદાર અહુરમજદની પાસેથી પોતાના દેશની આબાદી ધચ્છતાં, પાક પરવરદેગાર પાસે એવી કુવા માંગે છે કે, તે સાહેબ મારા દેશને દુશ્મનનાં લશ્કરથી તથા દુકાળથી (હયા દુષિયાર) બચાવે!

યત્ જી સ્થિતમ્ કરચુશ્લ ! અધસ્થાઓ દંધહોવો તિશયેહે રએ-
વતો ખરેનંધઉહતો અધવિ-સચ્ચારેશ દાધતીમ્ યસ્નસચ્ચ વહ્નમચ્ચ, યથ
હે અસ્થિ દાધત્યોતેમો યસ્નસચ્ચ વહ્નસચ્ચ, અષાત્ હચ્ચ યત્ વહિશ્તાત્,
નોધત્ ધચ્ચ અધસ્થાઓ દંધહોવો ક્રાંશ દ્યાત્ હચ્ચેન, નોધત્ વોધમ્, નોધત્
પાંમ, નોધત્ કપસ્તિશ, નોધત્ હચ્ચેન્યો રથો, નોધત્ ઉજ્જગેરેપ્તો દ્રુષો.

પદતિ દિમ્ પેરેસત્ કરચુશ્લો, કત્ જી અસ્થિ, અહુર મજ્જદ,
તિશયેહે રએવતો ખરેનંધઉહતો દાધત્યોતેમો યસ્નસચ્ચ વહ્નસચ્ચ, અષાત્
હચ્ચ યત્ વહિશ્તાત્. આઅત્ ઝઓત્ અહુરો મજ્જદાઓ, જઓધાઓ
હે ઉજ્જગારયેન અધસ્થાઓ દંધહોવો, ખરેસમ્ હે સ્તેરેનયેન અધસ્થાઓ
દંધહોવો, પસૂમ્ હે પચયેન અધસ્થાઓ દંધહોવો; અઉરેષમ્ વા વોહુ-
ગઓનંમ વા, કાચિત્ વા ગઓનનાંમ હમો-ગઓનંમ.

મા હે મધચ્ચો ગેઉર્વિયાધત્, મા જહિક, મા અષાવો, અસ્થાવયત્
ગાથો, અહુમૈરેક્ષ, પદત્યારેનો ધમામ્ દએનાંમ યાંમ આહુધરીમ્ કર-
ચુશ્લીમ્. યેજિ-ષે મધચ્ચો ગેઉર્વિયાત્, જહિક વા, અષાવો વા, અસ્થા-
વયત્-ગાથો, અહુમૈરેક્ષ, પદત્યારેનો ધમામ્ દએનાંમ યાંમ આહુધરીમ્
કરચુશ્લીમ્, પર અએષજ્જ હચ્ચધતે તિશયો રએવાઓ ખરેનંધઉહાઓ.
હમથ અધસ્થાઓ દંધહુઓ વોધમ્નાઓ જસાઓન્તિ, હમથ અધ-
સ્થાઓ દંધહુઓ હચ્ચેન ક્રપતાઓન્તિ, હમથ અધસ્થાઓ દંધહુઓ
જન્યાઓન્તે, પન્યસદ્ધાધ સતદ્ધાધશચ્ચ, સતદ્ધાધ હજ્જધરદ્ધાધશચ્ચ, હજ્જધ-
રદ્ધાધ અએવરેદ્ધાધશચ્ચ, અએવરેદ્ધાધ અહાંખશ્તદ્ધાધશચ્ચ.

અહે રય ખરેનંધહચ્ચ, તેમ્ યજ્ઞધ સૂરેન્વત યસ્ન, તિશ્લીમ્
સ્તારેમ્; જઓધાઓ તિશ્લીમ્ સ્તારેમ્ રએવન્તેમ્ ખરેનંધઉહન્તેમ્
ચજ્જમધદે. હઓમથો ગવ ખરેસમ્, હિજ્જવો-દંધહુધહુ, માંધચ્ચ વચચ્ચ
બ્યઓથેનચ્ચ, જઓધાઓચ્ચ અર્ષુજ્જએધઓચ્ચ વાધ્ધિઓ.

યેંધહે હાતાંમ આઅત્ યેસ્ને પદતી વંધહો, મજ્જદાઓ અહુરો
વએથા અષાત્ હચ્ચા, યાઓધહાંમચ્ચા તાંસચ્ચા તાઓસચ્ચા ચજ્જમધદે.

(ખાજમા પદે) અહુરમજ્જદ ખોદાએ ! અવજ્જનીએ મરદુમ્, મર-
દુમ્ સર્દેગાંન્ હમા સર્દેગાંન્, હમખાયસ્તે વેહાંન્ ! ઓએમ ખેહ્લીન્
માજ્જદયસ્નાંમ આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ્ ! અઓદૂન્ બાદ્ !
(પ્રગટ પદે) યથા અહુ વધચ્ચો (૨).

યસ્તેભય વહોભય અચ્ચોક્ષસ્ય જ્વરંચ આક્રીનામિ, તિશચ્ચેહ
સ્તારે રએવતો ખરેનંધઉહતો સતવએસહે ક્રાપહે સૂરહે મજદધાતહે.
અર્ષેમ વૉહુ (૧). અહ્યાધ રએશ્ય; હુજંધરંમ; જસ મે અવંધહે
મજદ; કંરંહુ મોજદ.

રોજ નેક નાંમ, રોજ પાક નાંમ, રોજ સુખારક (ફલાં), માહે
સુખારક (ફલાં), ગાહે (ફલાં). નમાજ દાદારે ગેહાંન દામાંન. ફનચ્ચોથ
અહુરહે મજદાચ્ચો, તરેધદીતે અંધરહે મધન્યેઉશ. હધથાવરશતાંમ દાન
વસ્ના ફરંષોત્તેમ. સ્તચ્ચોમિ અર્ષેમ; અર્ષેમ વૉહુ (૧).

ગોરજે ખોરેહ અવજનયાદ તેશતર તીર રયોમંદ ખોરેહમંદ, ખેરસાદ અમા-
વંદ પીરોજગર અમાવંદી પીરોજગરી. દાદારે દીન ખેહ માજદયસ્તાંન,
આગહી રવાધ ગોઆફરંગાંની બાદ હુફતે કેશવર જમીન; અચ્ચંદન બાદ.
મન આનો આવાયદ શુદન, મન આનો આવાયદ શુદન, મન આનો
આવાયદ શુદન; અષચ્ચોને અર્ષેમ વૉહુ (૧).

 (દક્ષિણ દિશા તરફ મોહોડું કરીને પડે.) દાદારે ગેહાંન દીને માજ-
દયસ્તી દાદે જરથુશતી. નેમસે-તે અષાઉમ સંવિશતે અરંદ્રી સૂર અના-
હિતે. અષચ્ચોને અર્ષેમ વૉહુ (૧).

નેમો ઉર્વંધરે વંધઉહિ મજદધાને અષચ્ચોને અર્ષેમ વૉહુ (૧)
તિશ્લીમ સ્તારંમ રએવન્તંમ ખરેનંધઉન્તંમ યજમધદે. અર્ષેમ વૉહુ (૧).
તેશતર તીર રયોમંદ ખોરેહમંદ ખેરસાદ. અર્ષેમ વૉહુ (૧).

તીર યસ્તનો સાર.—અહુરમઝદની ખુશનુદી હોજો ! વૃદ્ધિ કરનાર અહુર-
મઝદનું નામ લંછને હું બંદગી શરૂ કરું છું. તેના પ્રતાપ તથા ખોરેહ જ્યાદા
થાઓ ! ચળકાટવાળો, નુસ્વાળો તેશતર તીર મારી મદદે પહોંચો ! સર્વે ગુનાહો માટે
હું પશ્ચાતાપ કરું છું. સર્વે ભુગ્ગા ત્રિચાર, ભુગ્ગા વચન અને ભુગ્ગા કામોને માટે હું
મનશની, ગવશની અને કુનશનીથી પસ્તાવો કરું છું. વરસાદની લીલાં લહેર કરનાર
તેશતર તીરને, તેના તેજ તથા પ્રતાપને લીધે ક્રિયાની બેટોથી યાદ કરું છું. તે મદદ
કરનાર, પ્રકાશતા, ખુરંદ દરજ્જાના, દુર સુધી રોશની આપનાર, હિંમત આપનાર,
ખોરેહવાળો, તેશતર તીરની હું આરાધના કરું છું, જેથી કંઈપણ સંકટ, દરદ, કપટ,
યા દુશ્મનનો ધસારો મને હેરાન કરે નહિ !

તેશતર તીર વરસાદ ઉપર મવજ્જ છે. (એને Sirias સાથે સરખાવવામાં
આવ્યો છે, અને તે Canis Major નામનાં નક્ષત્રમાં છે); એની સિકતમાં કહે છે

કે તે ચળકાટવાળો, આઆદી અને ફળદ્રુપ કરનાર, તંદરોસ્તી આપનાર, જીલંદ દર-
જ્જનો અને ખોરેહવાળો છે. તે તમામ સેતારાઓનો વડો છે. એક ડેકાણે અહુર-
મઝદ કહે છે કે તેશતર તીર અહુરમઝદના જેટલોજ આરાધનાને લાયક છે. ખુદ
તેશતર પોતે આરજી રાખે છે કે ધનસાનો બીજા યજ્ઞોની જેમ સેતાયશ કરે છે, તેમ
તેની સેતાયશ કરે, જેથી તે ખુશનુદ થયેલો પૃથ્વી ઉપર લીલાં લહેર પાંથરે; એટલા માટે
ધનસાનો તો થું, પણ ભારખરદારી જનવરો વટીક તેને યાદ કરે છે કે તે નદીનાળાં
ભરપુર કરે, એટલુંજ નહિ, પણ જીવ વગરની ચીજો પણ તેશતરને યાદ કરે છે. તે
સેતાબીથી જતા તીરની માફક વેઉરૂકષ દરિયાને ભરપુર કરવા જાય છે જ્યારે કીડાઓ
ખરતા તારાની સિકળમાં ઉડીને વેઉરૂકષ દરિયામાં પડે છે, ત્યારે તેશતર તીર તે દરિ-
યાનાં પાણીને જોસમાં લાવે છે. એનો હરિક્ષ ‘અપઓશ’ નામનો દેવ છે, જે પાણીની
ટીપણી લાવનાર છે; એ બે વચ્ચે હંમેશ લડાઇ ચાલે છે, તેમાં પહેલાં અપઓશ દેવ
ફાવે છે, યાને પાણીની ટીપણી શરૂ થાય છે, પણ અહુરમઝદ, અમશાસ્પદો, મહેર
અને અશિશવંધ યજ્ઞોની મદદથી, અને ધનસાનની સેતાયશથી આખરે તેશતર તીર
‘અપઓશ’ દેવ ઉપર ફાવે છે, યાને પાણીની ટીપણી દૂર થઈને વરસાદથી સઘળે લીલાં
લહેર થઇ રહે છે, અને વેઉરૂકષ દરિયો પાણીથી ઉભરાઇ જાય છે. તેશતર તીરના
હમકાર અરદાક્રવશ અને ગોઆદ પણ આઆદી ફેળાવવાનાં કામમાં તેશતરને મદદ
કરે છે. દુકમાં એ સેતારા ઉપર દુકાળ અથવા સુકાળનો આધાર છે, જેથી ધનસાનને
માટે ઘટતી ક્રિયાથી તેની સેતાયશ કરવી અવશ્યનું છે. તેથી બંદગી કરનાર દુવા
ગુજારે છે કે તે તેશતર તીરની સેતાયશ કરે! તેશતર સેતારો ત્રણ ભરતથે જુદી જુદી
ત્રણ સિકળમાં પૃથ્વી ઉપર આવે છે, અને તેની સેતાયશ કરનારને બક્ષેશ કરે છે;
પહેલા દસ દિવસ એક જોખનવંત જીવાન્યાના રૂપમાં આવીને સેતાયશ કરનારને પહે-
લવાની તોખમના ફરજંદ બક્ષે છે; ત્યાર પછીના દસ દિવસ ગોધાના રૂપમાં આવીને
સેતાયશ કરનારને પુષ્કળ ગાય ઢોરની બખશેશ કરે છે; અને છેલ્લા દસ દિવસ એક
ધોડાના રૂપમાં આવીને પુષ્કળ ધોડા બખશે છે. સેવટે કહે છે કે તેશતર તીરની
આરાધના જે દેશમાં થાય છે, ત્યાં દુખ દરદ, સંકટ અને દુશ્મનોનો ધસારો કાંઈખી
ખરાખી કરી શકતાં નથી. વળી વધુ જણાવ્યું છે કે ગુનેહગાર, બદ ઝોરત અને દીન
દુશ્મન તેશતર તીરની સેતાયશમાં કાંધેલી ક્રિયાની ચીજોને અડકી શકે નહિ, અગર
જો ક્રિયાની ચીજો ઉપયોગમાં લેવા પામે, તો તે જગાએ સંકટ આવી પડે, દુશ્મન
ધસારો લાવે અને લોકોનો મરો થાય.

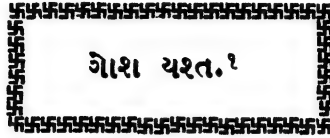
એ પ્રમાણે તીર યસ્ત તેશતર તીર સેતારાની સિદ્ધતા સંબંધમાં છે, પણ
તેશતર તીરની સાથે એ યસ્તમાં બીજા ત્રણ વધુ સેતારાને તેઓની સિદ્ધ સાથે યાદ
કર્યા છે :—

૧. હંતોધરીંગ, (ઉત્તર તરફના સેતારાઓમાં મુખ્ય સેતારો—એ મંગળને)

હરીઃ છે; તે Ursa Major નામનાં નક્ષત્રમાં છે.) તીર યશ્તમાં એને જાદુગર તથા પરીઓની સામે થવાને માટે યાદ કરવામાં આવ્યો છે.

૨. સતવએસ (પશ્ચિમ તરફનો મુખ્ત સેતારો એને Viga અથવા Pleides સાથે સરખાવ્યો છે,) તીર યશ્તમાં એ વરસાદનાં પાણી જુદી જુદી દિશાએ વહેંચી નાખવાના કામમાં તેજતર તીરને મદદ કરે છે.

૩. વનંત-(દક્ષીણ દિશા તરફના સેતારાઓમાં મુખ્ય અને ઘણો પ્રકાશિત; એને બૃહસ્પતીનો હરીઃ ગણ્યો છે.) કૌવત, કૃતેહ, અને શ્રેષ્ઠ મેળવવાને માટે, તેમજ નાંગી, દ્વેષ વગેરે દૂર કરવાને એ સેતારાને યાદ કરવામાં આવ્યો છે.

ગોશ યશ્ત.૧

દનઝ્યોથ અહુરહે મજદાઝ્યો. અર્ષેમ વૉહુ. (૧).

પ નામે યજ્ઞદાન અહુરમજ્દ ખોદાએ અવજ્ઞની, ગોરજે ખોરેહ અવજ્ઞયાહ; ગેઉશ ઉર્વ દ્વાસ્પ સૂરહે ખોરેહ ખેરસાહ.

અજ હમા ગુનાહ પતેત પશેમાનુમ; અજ હર્વસ્તીન દુશ્મત દુજૂપ્ત દુજવરશ્ત, મેમ પ ગેતી મનીહ, ઝ્યોએમ ગોફત, ઝ્યોએમ કર્દ, ઝ્યોએમ જસ્ત, ઝ્યોએમ બૂન બૂદ એસ્તેદ. અજ ઝ્યાંન ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાંની ગેતી મીનાઝ્યાંની, ઝ્યોએ અવાખ્શ પશેમાન પ સે ગવશની પ પતેત હોમ. દનઝ્યોથ અહુરહે મજદાઝ્યો, તરોઘદીતે અંધરહે મઘ્યેઉશ; હુધ્યાવરશ્તાંમ દ્યૌત વસ્ના ફેરષોત્તેમ; સ્તઝ્યોમિ અર્ષેમ; અર્ષેમ વૉહુ (૩).

૧ એ યશ્તને 'દ્વાસ્પ યશ્ત' પણ કહે છે. 'દ્વાસ્પ' એ પથુઓ, દોરો, ઉમરે પુગેલા ઈનસાનો, અને બચ્ચાંઓને તંદરસ્તી અને પાસળાની આપનાર નારી ફરેશતો છે. દ્વાસ્પ નો અસલ અર્થ ઘોડાને તંદોરસ્તી આપનાર થાય છે તે ઉપરથી તમામ જનવરોને તંદોરસ્તી આપનાર ફરેસ્તો છે. એના હમકાર તરીકે 'ગેઉશ ઉર્વન' આવે છે, જેનો અર્થ જનવરનું રવાન મૂળ થાય છે. એ યશ્તના પહેલાં કરદામાં આપેલા શબ્દો 'પોઉર-સ્પસ્તીમ' (પુષ્કળ આંખ-વાળી), 'દ્વાસ્પ-પથન' (દૂર રસ્તાવાળી), 'ખાઝવન' (પોતાની રૈશનીવાળી), 'દરેયો હખેધયેન' (લાંબા નક્ષત્રોવાળી) ઉપરથી ડા. હાકગ દ્વાસ્પને આકાશ ગંગા (Milky way) સાથે સરખાવે છે. દ્વાસ્પને આરાધનારાઓમાં હોષંગ, જમશેદ, ફરેફુન, હોમ, ક્યેયુશર, જરથોસ્ત અને ગુશતાર્પ હતા. જે મહાન પુરુષોએ અશીશવંધની આરાધના કીધી છે, તેઓએજ દ્વાસ્પને પણ આરાધી છે, અને તેણીની પાસે તેજ હુવા માગી છે.

ક્રવરાને મજદ્ધયસ્નેા જરથુશત્રિશ વીદએવો અહુર-હકએષો (જે ગેહ હોય તે પઢે.) ક્રસસ્તયએય. દ્વાસ્પયાઓ સૂરયાઓ મજદ્ધાતયાઓ અષઓન્યાઓ, દ્નઓથિ યસ્નાધ્ય વહ્નાધ્ય દ્નઓથાધ્ય ક્રસસ્તય-એય, યથા અહુ વધઓ જઓતા ક્રા મે ઝૂતે, અથા રતુશ અષાત્-ચિત્ હ્ય ક્રા અષવ વીધ્વાઓ ઝઓતૂ.

(કરો ૧ લો) દ્વાસ્પાંમ સૂરાંમ મજદ્ધાતાંમ અષઓનીમ યજ-મહદ્; દ્વો-પસ્વાંમ, દ્વો-સ્તઓરાંમ, દ્વો-ઉર્વથાંમ, દ્વો-અર્પેનાયુ-કાંમ, પોઉર-સ્પક્ષીમ દૂરાત્ પથન ખાથવન દરંધો-હુર્ધ્વથન.

યુજ્ત અસ્પાંમ, વરંતો-સ્થાંમ, ખનત્-ચષ્ટાંમ, કૃષઓનીમ, મરંજાંમ, અમવધતીમ, હુરઓધાંમ, ખાસઓકાંમ અએષજ્યાંમ દ્વો-સ્તાધતીમ, દ્વો-વરંતાંમ, અવંધ્રહો નરાંમ અષઓનાંમ.

તાંમ યજત હુઓષ્યંધ્રહો પરધાતો ઉપ ઉપજે હુરયાઓ ઍરંજો સ્ત્રીરયાઓ મજદ્ધાતયાઓ, સર્તેમ અસ્પનાંમ, હુજધરંમ ગવાંમ, અએવરં અનુમયનાંમ, ઉત જઓથાંમ ક્રખરો.

દજદિ મે વંધ્રઉહિ સંવિશતે દ્વાસ્પે! તત્ આયત્તેમ, યત્ ખવાનિ અધવિ-વન્યાઓ વીસ્પે દએવ માજધન્ય, યથ અજેમ નોધત્ તરશ્તો ક્રાનમાને થવએષાત્ પરો દએવએધળ્યો, ક્રા અહ્માત્ પરો વીસ્પે દએવ અનુસો તરશ્ત નંમાઓન્તે, તરશ્ત તંમંધ્રહો દ્રરાઓન્તે.

દથત્ અહ્માધ તત્ અવત્ આયત્તેમ દ્વાસ્પ સૂર મજદ્ધાત અષઓની થાથિ, જઓથ્રો-ખરાધ અરંદ્રાધ યજેન્નાધ જધ્યન્તાધ, દાથિશ આયત્તેમ.

અહે રય ખરંનંધ્રહ્ય, તાંમ યજ્ઞધ સુરંન્વત યસ્ન, તાંમ યજ્ઞધ હુયશ્ત યસ્ન, દ્વાસ્પાંમ સૂરાંમ મજદ્ધાતાંમ અષઓનીમ. જઓ-થાળ્યો દ્વાસ્પાંમ સૂરાંમ મજદ્ધાતાંમ અષઓનીમ યજમહદ. હુઓમયો ગવ ઍરંસ્મન, હિજવો-દંધ્રહંધ્રહ, માંથ્રય વચય ખ્યઓધન્ય, જઓથાળ્ય-સ્ય અર્ધુજધએધળ્યસ્ય વાધ્રજ્ઞિળ્યો.

ચેંધ્રહો હાતાંમ આઅત્ ચેસ્ને પધતી વંધ્રહો, મજદ્ધાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હ્યા, યાઓધ્રહાંમયા તાંસ્યા તાઓસ્યા યજમહદ.

(કરો ૨ જો) દ્વાસ્પાંમ સૂરાંમ મજદ્ધાતાંમ અષઓનીમ યજ-મહદ્; દ્વો-પસ્વાંમ, દ્વો-સ્તઓરાંમ, દ્વો-ઉર્વથાંમ, દ્વો-અર્પેનાયુ-

કાંમ, પોઉર-સ્પક્ષતીમ દૂરાત, પથન આશવન દરેધો-હુખંધયન. યુખ્ત-અસ્પાંમ, વરેતો-રથાંમ, ખનત-ચપ્રાંમ, કૂષઝાંનીમ, મરેજાંમ, અમ-વધતીમ, હુરઝાંધાંમ, ખાસઝાંકાંમ, બઝેષજ્યાંમ, દ્રવો-સ્તાધતીમ, દ્રવો-વરેતાંમ અવંધહે નરાંમ અપઝાંનાંમ.

તાંમ યજત યો યિમો ક્ષઝેતો હવાંધવો, હુકધરયાત હુચ બરે-જંધહુત, સતેમ અસ્પનાંમ હુજંધરેમ ગવાંમ બઝેવરે અનુમયનાંમ, ઉત જઝોધાંમ ક્રબરો.

દજદિ મે વંધઉહિ સંવિશ્તે, દ્રવાસ્પે! તત આયપ્તેમ, યથ અજેમ કૂષઝાંનિ વાંધવ, અવ-બરાનિ અવિ મજદાઝાં દામબ્યો, યથ અજેમ અમરેખતીમ, અવ-બરાનિ અવિ મજદાઝાં દામબ્યો.

ઉત અજેમ અપ-બરાનિ, વ પુધંમય તરૂખંમય હુચ મજદાઝાં દામબ્યો, ઉત અજેમ અપ-બરાનિ, વ જઉર્વાંમય, મરેધ્યૂમય, હુચ મજદાઝાં દામબ્યો, ઉત અજેમ અપ-બરાનિ, વ ગરેમંમય વાતેમ અઝાંતેમય હુચ મજદાઝાં દામબ્યો, હુજંધરેમ અધવિ-ગામનાંમ.

દથત અહ્માધ તત અવત આયપ્તેમ દ્રવાસ્પ સૂર મજદધાત અપ-ઝાંનિ ધ્રાથિ, જઝાંધ્રો-બરાધ અરેદ્રાધ યજેમ્નાધ જધંધ્યન્તાધ, દાથિશ આયપ્તેમ, અહે રય ખરેનંધહુચ, તાંમ યજાધ સુરૂન્વત યસ્ન, તાંમ યજાધ હુચશ યસ્ન, દ્રવાસ્પાંમ સૂરાંમ મજદધાતાંમ અપઝાંનીમ. જઝાંધ્રાબ્યો દ્રવાસ્પાંમ સૂરાંમ મજદધાતાંમ અપઝાંનીમ યજમધદે. હુઝાંમયો ગવ બરેસ્મન, હુજવો-દંધહુધહુ, માંધય વચય બ્યઝાંધનય, જઝાંધ્રાબ્યસય અર્ધુખંધઝેધબ્યસય વાધજિબ્યો.

ચંધહે હાતાંમ આઅત ચેસ્ને પધતી વંધહે, મજદાઝાં અહુરે વઝેથા અષાત હુચા, યાઝાંધ્રહાંમયા તાંસયા તાઝાંસયા યજમધદે.

(કરદો ૩ જો) દ્રવાસ્પાંમ સૂરાંમ મજદધાતાંમ અપઝાંનીમ યજ-મધદે; દ્રવો-પસ્વાંમ, દ્રવો-સ્તઝાંરાંમ, દ્રવો-ઉર્વાંમ, દ્રવો-અપરેનાયુ-કાંમ, પોઉર-સ્પક્ષતીમ દૂરાત, પથન આશવન દરેધો-હુખંધયન. યુખ્ત-અસ્પાંમ, વરેતો-રથાંમ, ખનત-ચપ્રાંમ, કૂષઝાંનીમ, મરેજાંમ, અમ-વધતીમ, હુરઝાંધાંમ, ખાસઝાંકાંમ, બઝેષજ્યાંમ, દ્રવો-સ્તાધતીમ, દ્રવો-વરેતાંમ, અવંધહે નરાંમ અપઝાંનાંમ.

તાંમ યજ્ઞત વીસો પુથો આથવ્યાનોઘશ, વીસો સૂરયાઓ ધ્રુવે-
તઓનો, ઉપ વરેન્મ ચક્રુ-ગઓર્ષમ, સતેમ અસ્પનાંમ, હુજ્ઞધરેમ
ગવાંમ, ખએવરે અનુમયનાંમ, ઉત જઓઘાંમ ક્રપરો.

દજ્ઞદિ મે વંધઉહિ સંવિશ્તે દ્વાસ્પે તત્ આયપ્તેમ, યત ખવાનિ
અધવિ-વન્યાઓ અજ્ઞમ દહાકંમ શિક્ષકેન્નમ, શિક્ષેર્ધેમ, ક્વશ-અપીમ,
હુજ્ઞધર-ચઓક્તીમ, અપ-અઓજધહેમ, દએવીમ દુજ્ઞમ, અર્ધેમ
ગઓઘાઓ દ્વન્તેમ, યાંમ અપ-અઓજસ્તેમાંમ દુજ્ઞમ. ક્રય કેરેન્તત
અંધરો મધન્યુશ, અવિ યાંમ અસ્તવધતીમ ગએથાંમ, મહુરકાધ અપહે
ગએથનાંમ. ઉત હે વન્ત અજ્ઞનિ સવંધહવાચિ, અરેનવાચિ, યોધ હેન્
કેહુરપ સ્વએશત જજ્ઞતએ ગએથ્યાધ્ય, યોધ અપદાતેમ.

દ્યત અઘ્નાધ તત્ અવત્ આયપ્તેમ દ્વાસ્પે સૂર મજ્ઞદધાત અપ-
ઓનિ ધ્રાશિ, જઓઘો-ખરાધ અરેદ્રાધ યજ્ઞેન્નાધ જધધ્યન્તાધ, દાશિશ
આયપ્તેમ. અહે રય ખરેન્ધહ્ય, તાંમ યજ્ઞધ સુરેન્વત યસ્ન, તાંમ
યજ્ઞધ હુયશત યસ્ન, દ્વાસ્પાંમ સૂરાંમ મજ્ઞદધાતાંમ અપઓનીમ.
જઓઘાઓ દ્વાસ્પાંમ સૂરાંમ મજ્ઞદધાતાંમ અપઓનીમ યજ્ઞમધદે.
હુઓમયો ગવ ખરેસ્મન, હુજ્ઞવો-દંધહુધહ, માંધય વચય ખઓધનય,
જઓઘાઓયસ્ય અધુજ્ઞએધયસ્ય વાધજ્ઞિઓ.

યેંધહે હાતાંમ આઅત્ યેસ્ને પધતી વંધહે, મજ્ઞદાઓ અહુરો
વએથા અપાત હ્યા, યાઓધહાંમયા તાંસ્યા તાઓસ્યા યજ્ઞમધદે.

(કરદો ૪ થો) દ્વાસ્પાંમ સૂરાંમ મજ્ઞદધાતાંમ અપઓનીમ યજ્ઞ-
મધદે; દ્વો-પસ્વાંમ, દ્વો-સ્તઓરાંમ, દ્વો-ઉર્વાંમ, દ્વો-અપરેનાયુ-
કાંમ, પોઉરે-સ્પક્તીમ દૂરાત્, પથન ખાથવન દરેધો-હખેધયન. યુજ્ઞત-
અસ્પાંમ, વરેતો-રથાંમ, ખનત-ચપ્રાંમ, કૃષઓનીમ, મરેજ્ઞાંમ,
અમવધતીમ, હુરઓધાંમ, ખાસઓકાંમ, ખએષજયાંમ, દ્વો-સ્તાધ-
તીમ, દ્વો-વરેતાંમ, અવંધહે નરાંમ અપઓનાંમ.

તાંમ યજ્ઞત હુઓમો ક્રાપ્મિશ, ખએષજયો, સીરો, ક્ષથ્યો,
જધરિ-દોધો, ખરેજિશ્તે પધતિ ખરેજહિ હુરધ્યો પધતિ ખરેજયાઓ,
આઅત્ હીમ જધધ્યત અવત્ આયપ્તેમ.

દજ્ઞદિ મે વંધઉહિ સંવિશ્તે દ્વાસ્પે! તત્ આયપ્તેમ, યથ યજ્ઞેમ
અન્દયેનિ મધરિમ તૂધરીમ કંધરસ્યાન્નમ, ઉત ખસ્તેમ વાધયેનિ, ઉત

અસ્તંમ ઉપનયેનિ અસ્તંમ ક્વોઘશ હુઓસ્રવંધહુઠે, જનાત તંમ ક્વ હુઓસ્રવ, પસ્ને વરોઘશ ચએચિસ્તહુ જક્રહુ ઉરવ્યાપહુ, પુથો કએન સ્યાવરૂપાનાઘ જુરો-જતહુ, નરહુ અધએરથહુચ નરવહુ.

દથત અહ્માઘ તત અવત આયત્તંમ દ્વાસ્પ સૂર મજદધાત અપઓનિ શ્રાથિ, જઓઘો-ખરાઘ અરેદ્રાઘ યજેમ્માઘ જઘધ્યન્તાઘ, દાથિશ આયત્તંમ. અહે સય ખરેનંધહુચ, તાંમ યજ્ઞઘ સુરૂન્વત યસ્ન, તાંમ યજ્ઞઘ હુયશત યસ્ન, દ્વાસ્પાંમ સૂરાંમ મજદધાતાંમ અપઓનીમ. જઓ-શ્રાળ્યો દ્વાસ્પાંમ સૂરાંમ મજદધાતાંમ અપઓનીમ યજમઘદ. હુઓ-મયો ગવ અરેસ્મન, હિજવો-દંધહુધહુ, માંથય વચય ધ્યઓધનય, જઓશ્રાળ્યસય અધુધએધળ્યસય વાધજિળ્યો.

ચંધહુ હાતાંમ આઅત ચેસ્ને પઘતી વંધહુ, મજદાઓ અહુરો વએથા અપાત હુચા, યાઓધહુમચા તાંસચા તાઓસચા યજમઘદ.

(કરદો ૫ મો) દ્વાસ્પાંમ સૂરાંમ મજદધાતાંમ અપઓનીમ યજમઘદ; દ્વો-પસ્વાંમ, દ્વો-સ્તઓરાંમ, દ્વો-ઉર્વથાંમ, દ્વો-અપેરેનાયુકાંમ, પોઉર-સ્પક્તીમ દૂરાત, પથન ખાથવન દરેધો-હુખેધયન. યુજ્ત-અસ્પાંમ, વરેતો-રથાંમ, ખનત-ચપ્રાંમ, રૂપઓનીમ, મરેજ્ઞંમ, અમવઘતીમ, હુરઓધાંમ, ખાસઓકાંમ, અએષજયાંમ, દ્વો-સ્તાઘતીમ, દ્વો-વરે-તાંમ, અવંધહુ નરાંમ અપઓનાંમ.

તાંમ યજત અરૂપ અઘસ્યનાંમ દપ્યુનાંમ ક્ષાથાઘ હુનકરેમો હુઓ-સ્રવ, પસ્ને વરોઘશ ચએચિસ્તહુ જક્રહુ ઉરવ્યાપહુ, સતંમ અસ્પનાંમ, હુજંધરેમ ગવાંમ, અએવરે અનુમયનાંમ, ઉત જઓઘાંમ ક્રખરો.

દજદિ મે વંધઉહિ સંવિશ્તે, દ્વાસ્પે! તત આયત્તંમ, યથ અએમ નિજનાનિ, મધરીમ તૂધરીમ કંધરેસ્યાનંમ પસ્ને પરોઘશ ચએ-ચિસ્તહુ જક્રહુ, ઉરવ્યાપહુ, પુથો કએન સ્યાવરૂપાનાઘ જુરો-જતહુ, નરહુ અધએરથહુચ નરવહુ.

દથત અહ્માઘ તત અવત આયત્તંમ દ્વાસ્પ સૂર મજદધાત અપ-ઓની શ્રાથિ, જઓઘો-ખરાઘ અરેદ્રાઘ યજેમ્માઘ જઘધ્યન્તાઘ, દાથિશ આયત્તંમ. અહે સય ખરેનંધહુચ, તાંમ યજ્ઞઘ સુરૂન્વત યસ્ન, તાંમ યજ્ઞઘ હુયશત યસ્ન, દ્વાસ્પાંમ સૂરાંમ મજદધાતાંમ અપઓનીમ. જઓશ્રાળ્યો દ્વાસ્પાંમ સૂરાંમ મજદધાતાંમ અપઓનીમ યજમઘદ.

હુઓમયો ગવ ખરેરમન, હિજવો-દંધહંધહ, માંથય વચય પ્યઓથનય,
જઓથાખ્યસય અષુખધએધખ્યસય વાધજિખ્યો.

યેંધહે હાતાંમ આઅત્ત ચેસ્ને પધતી વંધહો, મજદાઓ અહુરો
વએથા અષાત્ત હયા, યાઓધહાંમયા તાંસયા તાઓસયા યજમધદ.

(કરદો ૬ ઠો) દ્વાસ્પાંમ સૂરાંમ મજદધાતાંમ અષઓનીમ યજ-
મધદે; દ્વો-પસ્વાંમ, દ્વો-સ્તઓરાંમ, દ્વો-ઉર્વથાંમ, દ્વો-અપેરેનાયુ-
કાંમ, પોઉરે-સ્પક્તીમ દૂરાત્, પથન ખાથવન દરેધો-હખેધયન. યુખ્ત-
અસ્પાંમ, વરેતો-રથાંમ, ખનત્ત-ચપ્રાંમ, કૂષઓનીમ, મરેજાંમ,
અમવધતીમ, હુરઓધાંમ, ખાસઓકાંમ, ખએષજયાંમ, દ્વો-સ્તાધ-
તીમ, દ્વો-વરેતાંમ, અવંધહે નરાંમ અષઓનાંમ.

તાંમ યજત યો અષવ જરથુશ્તો, અધચેને વએજહિ વંધહુયાઓ
દાધત્યયાઓ, હુઓમ યો ગવ ખરેરમન, હિજવો-દંધહંધહ, માંથય વચય
પ્યઓથનય, જઓથાખ્યસય અષુખધએધખ્યસય વાધજિખ્યો; આઅત્ત
હીમ જધધ્યત્ત અવત્ત આયપ્તેમ.

દજદિ મે વંધઉહિ સંવિશ્તે દ્વાસ્પે! તત્ત આયપ્તેમ, યથ યજેમ
હાયચેને, વંધઉહીમ આજાતાંમ હુતઓસાંમ, અનુમતેએ દએનયાઓ,
અનૂપ્તેએ દએનયાઓ, અનૂવરેતેએ દએનયાઓ, યા મે દએનાંમ
માજદયસ્નીમ, જરસય દાત્, અપએય અઓતાત્, યા મે વરેજાનાધ
વંધઉહીમ દાત્ કસસ્તીમ.

દથત્ત અહ્માધ તત્ત અવત્ત આયપ્તેમ દ્વાસ્પ સૂર મજદધાત અષ-
ઓની ધાથિ, જઓથો-ખરાધ અરેદ્રાધ યજેન્નાધ જધધ્યન્તાધ, દાથિશ
આયપ્તેમ. અહે રય ખરેનંધહય, તાંમ યજાધ સુરેવત યસ્ને, તાંમ
યજાધ હુયશત યસ્ને, દ્વાસ્પાંમ સૂરાંમ મજદધાતાંમ અષઓનીમ.
જઓથાખ્યો દ્વાસ્પાંમ સૂરાંમ મજદધાતાંમ અષઓનીમ યજમધદ.
હુઓમયો ગવ ખરેરમન, હિજવો-દંધહંધહ, માંથય વચય પ્યઓથનય,
જઓથાખ્યસય અષુખધએધખ્યસય વાધજિખ્યો.

યેંધહે હાતાંમ આઅત્ત ચેસ્ને પધતી વંધહો, મજદાઓ અહુરો
વએથા અષાત્ત હયા, યાઓધહાંમયા તાંસયા તાઓસયા યજમધદ.

(કરદો ૭ મો) દ્વાસ્પાંમ સૂરાંમ મજદધાતાંમ અષઓનીમ યજ-
મધદે; દ્વો-પસ્વાંમ, દ્વો-સ્તઓરાંમ, દ્વો-ઉર્વથાંમ, દ્વો-અપેરેનાયુ-

કાંમ, પોઉર-સ્પક્તીમ દૂરાત, પથન ખાથવન દરેધો-હુર્ધ્યન. યુખ્ત-અસ્પાંમ, વરેતો-સ્થાંમ, ખનત-ચપ્રાંમ, કૂષર્ધોનીમ, મરેજાંમ, અમ-વધતીમ, હુરર્ધોધાંમ, ખાસર્ધોકાંમ, બર્ધેષળ્યાંમ, દ્વો-સ્તાધતીમ, દ્વો-વરેતાંમ, અવંધહે નરાંમ અપર્ધોનાંમ.

તાંમ યજ્ઞત બરેજધધિશ કવ વીરતાસ્પો, પસ્ને આપો દાધત્યયાર્ધો, સર્તેમ અસ્પનાંમ, હર્જધરેમ ગવાંમ, બર્ધેવરે અનુમયનાંમ, ઉત જર્ધો-શાંમ ક્રબરો.

દજ્ઞદિ મે વંધઉહિ સેવિશ્તે દ્વાસ્પે તત્ આયર્તેમ, યત અજ્ઞનિ પેષને અશત અઉર્વન્તો, વીરપ-થઉરવો-અસ્તોધશ, પુથ્રો વીરપ-થઉરવો, ઉરવિ બર્ધોધો, ઉરવિ-વરેર્ધો, સર્વી-મનોધીશ, ચેંધહે હુમ સત ઉશ્લ-નાંમ જધન્યાવરત, પસ્ય ખીધહે, યથ અજ્ઞનિ પેષને મધચ્ચેહે પ્યર્ધો-નહે, અરેજત અસ્પહે, યથ અજ્ઞનિ પેષને દરેષિનિકહે દ્યેવયસ્નેહે.

ઉત અજેમ નિજનાનિ તાંધવન્તેમ દુજદ્યેનંમ, ઉત અજેમ નિજનાનિ સ્પિનજઉરેકેમ દ્યેવયસ્નેમ, ઉત અજેમ ક્રર્ધોઉર્વએસ-ચેનિ હુમય વરેધકનાંમચ, પ્યર્ધોન્યેહેચ દંધહોવો, ઉત અજેમ નિજ-નાનિ પ્યર્ધોનિનાંમ દપ્યુનાંમ, પન્યસન્નાધ સતન્નાધશય, સતન્નાધ હુજ-ધરન્નાધશય, હુજધરન્નાધ બર્ધેવરેન્નાધશય, બર્ધેવરેન્નાધ અહાંપ્શતન્નાધશય.

દથત અહ્માધ તત્ અવત આયર્તેમ દ્વાસ્પ સૂર મજદધાત અપ-ર્ધોનિ શાથિ, જર્ધોથ્રો-બરાધ અરેદ્રાધ યજેમ્નાધ જધધ્યન્તાધ, દાથિશ આયર્તેમ. અહે રય ખરેનંધહુચ, તાંમ યજ્ઞધં સુરેન્વત યસ્ને, તાંમ યજ્ઞધ હુચરત યસ્ને, દ્વાસ્પાંમ સૂરાંમ મજદધાતાંમ અપર્ધોનીમ. જર્ધોથ્રાખ્યો દ્વાસ્પાંમ સૂરાંમ મજદધાતાંમ અપર્ધોનીમ યજમધદે. હર્ધોમયો ગવ બરેસ્મન, હિજવો-દંધહુધહ, માંધય વચય પ્યર્ધોધનય, જર્ધોથ્રાખ્યસ્ય અર્ધુધધ્યેધખ્યસ્ય વાધજ્ઞિખ્યો.

ચેંધહે હાતાંમ આઅત્ ચેસ્ને પધતી વંધહે, મજદાર્ધો અહુરો વર્ધેથા અપાત્ હયા, યાર્ધોધહાંમચા તાંસચા તાર્ધોસચા યજમધદે.

(બાજર્મા પઢે) અહુરમજદ બોદાયે! અવજ્ઞનીચે મરદુમ, મર-દુમ સર્દગાંન હુમા સર્દગાંન, હુમખાયસ્તે વેહાંન! આર્ધેમ બેહેદીન માજદયસ્નાંન, આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ! અર્ધેદૂન બાદ! (પ્રગટ પઢે) યથા અહૂ વધચ્ચો (૨).

યસ્તેભય વહ્નૈભય અપ્યૌજસ્ય જ્વર્ય આક્રીનામિ, દ્વાસ્પયાઓ સૂરયાઓ મજ્જદ્વાતયાઓ અપ્યૌન્યાઓ. અર્ષેમ વૌહુ (૧). અઘ્નાધ રમેશ્ય; હજધરેમ; જસ મે અવંધહે મજ્જદ; કર્કેહુ મોજ્જદ.

રોજ નેક નાંમ, રોજ પાક નાંમ, રોજ સુખારક (ફલાં), માહે સુખારક (ફલાં), ગાહે (ફલાં). નમાજ દાદારે ગેહાંન દામાંન. દનઓથ અહુરહે મજ્જદાઓ, તરોધદીતે અંધરહે મધન્યેઉશ. હુધ્યાવરશતાંમ દીત વસ્ના ફરેષોત્તેમ. સ્તઓમિ અર્ષેમ; અર્ષેમ વૌહુ (૧).

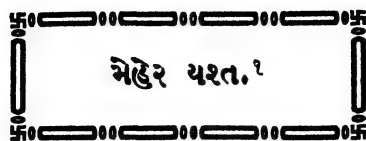
ગોરજે ખોરેહુ અવજ્જયાહુ ગેઉશ ઉર્વ દ્વાસ્પ સૂરહે ખોરેહુ, ખેરસાહુ અમાવંદ પીરોજગર અમાવંદી પીરોજગરી. દાદ દીન બેહુ માજ્જદ્યસ્નાંન, આગહી રવાધ ગોઆફરંગાંની બાહુ હુફેતે કેશવર જમીન; અર્ષેમ બાહુ. મન આનો આવાયહુ શુદન, મન આનો આવાયહુ શુદન, મન આનો આવાયહુ શુદન. અપ્યૌને અર્ષેમ વૌહુ (૧).

 (દક્ષિણ દિશા તરફ મોહોહુ કરીને પઢે.) દાદારે ગેહાંન દીને માજ્જદ્યસ્ની દાદે જરથુશ્તી. નેમસેતે અપાઉમ સંવિશ્તે અરેદ્રી સૂર અનાહિતે. અપ્યૌને અર્ષેમ વૌહુ (૧).

નેમો ઉર્વધરે વંધઉહિ મજ્જદ્વાતે. અપ્યૌને અર્ષેમ વૌહુ (૧). દ્વાસ્પાંમ સૂરાંમ મજ્જદ્વાતાંમ અપ્યૌનીમ યજ્જમધદ. અર્ષેમ વૌહુ (૧). ગેઉશ ઉર્વ દ્વાસ્પ સૂરહે ખોરેહુ ખેરસાહુ. અર્ષેમ વૌહુ (૧).

ગોશ યશ્તનો સાર—અહુરમઝદની ખુશનુદી હોજે! વૃદ્ધિ કરનાર અહુર-મઝદનું નામ લઇને હું બંદગી કરું છું. તેના પ્રતાપ તથા ખોરેહુ જ્યાદા થાઓ! શુરો તથા ખોરેહુવાળો ગોશોરન દ્વાસ્પ મારી મદદે પહોંચો. દ્વાસ્પનો મૂળ અર્થ ઘોડાને તંદરોસ્તી આપનાર છે, તે ઉપરથી તમામ ગોસ્પદોને તંદરોસ્તી આપનાર થાય છે. એના હમકાર તરીકે 'ગેઉશ ઉર્વ'ન (ગાયનું રવાન) આવે છે. આવાં, દીન અને અશીશવંધની માફક એ નારી ફરેસ્તો છે. એને પશુઓને, દોરોને તેમજ દોસ્તોને અને બચ્ચાંને તનદરોસ્તી આપનાર કહ્યો છે. તેને પુષ્કળ આંખવાળો, દૂર રસ્તાવાળો અને પોતાની રોશ્નનીવાળો કહ્યો છે. એ છેદનાં ત્રણ ત્રિશેષણ ઉપરથી ડાઠ હાઉંગ એને આકાશ ગંગા (Milky Way) સાથે સરખાવે છે. વળી એને ખનખન કરતી ગાડી રાખનાર, આબાદી કરનાર, ખુશસુરત, ફાયદો કરનાર, તન્દરોસ્તી આપનાર અને અશો માણસનો બચાવનાર કહ્યો છે. આવાં યશ્તમાં આવે છે, તેમ એ ફરેસ્તાની પણ ધરાનના કેટલાક મશહુર નરોએ સેતાયશ કરીને મુરાદ આહી હતી, અને એમાં પણ નેક રાહે ચાલનારાની મુરાદ પાર પડી હતી, અને જુરી

રાહ ઉપર ચાલનારા દીન દુશ્મનોની મુરદા બર નહિ આવી હતી. સેતાયજ્ઞ કરનારાઓમાં પહેલો નર પેશદાદ વંશનો હોશંગ પાદશાહ હતો, જેણે સો ઘોડા, હજાર ગોસપંદ અને દસ હજાર નાના જનવરોથી (એટલાં બળ સાથના ભાવથી) ગોશ યજ્ઞની સેતાયજ્ઞ કરીને મુરદા ચાહી હતી, કે તે માઝનદરાનના દેવાને જેર કરે, દેવાથી તે વશ થાય નહિ, બલકે દેવો તેનાથી બહીને નાસી જાય. એ તેની મુરદા બર આવી હતી. બીજો નર જમશેદ પાદશાહ હતો, જેણે હુકમચ પહાડ આગળ ઉપર પ્રભાણેજ ભાવથી ગોશ યજ્ઞની સેતાયજ્ઞ કરીને મુરદા ચાહી હતી કે જે અહુરમઝદની પેદાયજ્ઞ તરફ આપાદી ફેલાવે, અને ગોસ્પંદનો વધારો કરે! અને પૃથ્વી ઉપરથી ભુખ, તરસ, છુદાપો, મોત, અતીશય ગરમ અને ઠંડો પવન દૂર કરે. એ તેની મુરદા બર આવી હતી. ત્રીજો નર ફરેદુન પાદશાહ હતો, જેણે ગીલાન શહેરમાં તેટલાજ ભાવથી ગોશ યજ્ઞની આરાધના કરીને મુરદા ચાહી હતી કે ત્રણ મોઢાંવાળા, હજાર ફરેજવાળા ઝોહાક જેને અંદ્રેમહન્યુશે અશોષની હાડમંદ દુન્યાનો નાશ કરવાને માટે બનાવ્યો હતો, તેને મારે, અને પાદશાહ જમશેદનાં કુટુંબની બાનુઓ શહેરનાઝ અને અરનવાઝ, જેને ઝોહાકે ભોયરામાં કેદ રાખી હતી, તેઓનો છુટકો કરે. એ તેની મુરદા બર આવી હતી. ચોથો નર હોમ નામનો પેહલવાન હતો, જેણે અલખુર્ઝ પહાડની ટોચ ઉપર ગોશ યજ્ઞની આરાધના કરીને મુરદા ચાહી હતી, કે તુરાની અક્રાસીયાબને બાંધીને કઝેખુશર પાદશાહ આગળ લઇ જાય, જેથી જોર જીલમથી માર્યા જાયલા તેના બાપ શ્યાવક્ષના વેરમાં, તેમજ અગ્રેસ (અક્રાસીયાબનો ભાઇ અને ધરાનીઓનો મિત્ર) ના વેરમાં કઝેખુશર તેને ચઘેચસ્ત સરોવરની પેલી મેર મારે, એ તેની મુરદા બર આવી હતી. પાંચમો નર ધરાનને એકત્ર કરનાર કઝેખુશર પાદશાહ હતો, જેણે ચઘેચસ્ત સરોવરની પેલી મેર ગોશ યજ્ઞની આરાધના કરીને મુરદા ચાહી હતી, કે તે પોતાના બાપ શ્યાવક્ષના વેરમાં તથા અગ્રેસના વેરમાં તુરાની અક્રાસીયાબને મારે. આ તેની મુરદા બર આવી હતી. છઠો નર અશો જરથોસ્ત હતો, જેણે ધરાનવેજમાં હોમની ક્રિયા કરીને ગોશ યજ્ઞની આરાધના કરીને મુરદા ચાહી હતી કે તે પાદશાહ ગુશતારપની રાણી સદ્ગુણી હુતઓશને તેની દીન ઉપર એતેકાદ ધરાવતી કરે, અને તેણી દીન ફેલાવવાનાં કામમાં તેને જશ આપે. આ તેની મુરદા બર આવી હતી. સાતમો નર પાદશાહ ગુશતારપ હતો, જેણે વહેદાયતી નદીની પેલે પાર ગોશ યજ્ઞની આરાધના કરીને મુરદા માગી હતી કે તે લઘાઇમાં વીરપથવેર્-અસ્તી, તેનો દીકરો ઉર્વિ-ખ્યઓધ, ઉર્વિ વેગેશ, સ્તવી-મનોશ્રી જેની પુત્રે ૭૦૦ ઉંટ ચાલે છે, ખ્યઓન, અરજસ્પ અને દરપિનિકને મારે; ખરાબ દીનવાળા તાથિવંતને, જીત પરસ્ત સ્પિનજ-ઉરજકને મારે અને વરેધક તથા ખ્યઓનીના મુલકમાં સારા કાયદા દાખલ કરે અને ખ્યઓની દેશના બેહદ માણસોને મારે. આ તેની મુરદા બર આવી હતી.

દનઝોથ અહુરહે મજદાઝો. અષેમ વૉહુ (૧).

પ નામે યજ્ઞદાન અહુરમજ્ઞ જોદાએ અવજ્ઞની, ગોરજે
જોરેહ અવજાયાહ મેહુર ફરાગયોહ દાવરે રાસ્ત ઘેરસાહ. અજ્ઞ
હુમા ગુનાહ પતેત પશેમાનુમ; અજ્ઞ હુર્વસ્તીન દુશ્મત દુજૂપ્ત
દુજવવર્શત, મેમ પ ગેતી મનીહ, ઝોઝેમ ગોફત, ઝોઝેમ કંદ, ઝોઝેમ
જસ્ત, ઝોઝેમ યૂન યૂદ ઝસ્તેદ. અજ્ઞ ઝાન ગુનાહ
મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાની, ગેતી મીનોઝાની, ઝોખે
અવાજશ પશેમાન, પ સે ગવશની પ પતેત હોમ. દનઝોથ અહુરહે
મજદાઝો, તરોઇદીતે અંધરહે મધન્યેઉશ; હુધ્યાવર્શામ હોત વસ્ના
ફરષોત્તેમ, સ્તઝોમિ અષેમ. અષેમ વૉહુ (૩).

ફવરાને મજદયસ્નો જરથુશત્રિશ વીદએવો અહુર-ત્દએષો, (જે
ગેહ હોય તે પટે) ફસસ્તયએય. મિથ્રહે વૉઉર-ગઝોયઝોઇતોઇશ હજ-
ધર-ગઝોઇહે બએવરે ઝખમો, ઝઝોખ્તો-નામો યજ્ઞતહે, રામનસ્ય
ખાસ્તહે, દનઝોથ યસ્નાધ્ય વહાધ્ય દનઝોથાધ્ય ફસસ્તયએય,
યથા અહુ વધયો જઝોતા ફા મે ઝૂતે, અથા રતુશ અષાત્ચિત્
હ્ય ફા અષવ વીધ્વાઝો ઝઝોત્.

(કરદો ૧ લો) ઝઝોત્ અહુરો મજદાઝો સ્પિતમાઇ જરથુશલાઇ,
આઝત્ યત્ મિથ્રેમ યિમ વૉઉર-ગઝોયઝોઇતીમ ફાદધામ, અજેમ
સ્પિતમ, આઝત્ દિમ દધામ અવાઝોત્તેમ ચેસન્યત, અવાઝોત્તેમ
વહુમ્યત, યથ મામચિત્ યિમ અહુરેમ મજદામ.

ઝેરન્યઇતે વીરપામ દધધહુઝોમ મધયો મિથ્રો-દુક્ષ, સ્પિતમ યથ
સતેમ કયધનામ અવવત્ અષવ-જચિત્ મિથ્રેમ મા જન્યાઝો, સ્પિતમ,

૧. આકાશનું કુદરતી રોશનીરૂપી તત્વ, આકાશમંડળ, આલમનો સાચો કારોબાર,
દિવસની રોશની, જીવતાં તેમજ ગુજરેલાંઓને તેઓનાં કૃત્ય મુજબનો બદલો મળવાનો
કાનુન, તમામ ધનસાની વ્યવહારમાં પ્રમાણિકપણું અથવા દગો કેટલો છે, તે જાણનારી
અને તે મુજબ બદલો આપનારી અણદીઠ શક્તિ, જોદાઇ ઇનસાફ, જે મિથ્ર અથવા મેહુર
કહેવાય છે, તેની સ્તુતિ.

મા યિમ દ્વતત્ત પેરેસાઝાંધહે, મા યિમ ખાદ્યેનાત્ અપઝાંનત્-
વયાઝાં જી અસ્તિ મિથ્રો, દ્વતત્તેચ અપઝાંનત્તેચ.

આસુ-અસ્પીમ દ્ધાધતિ મિથ્રો ચો વોઉર-ગઝાંયઝાંધતિશ, ચોધ
મિથ્રેમ નોધત્ત અધવિ-દુજિન્તિ; રજિશત્તેમ પન્તાંમ દ્ધાધતિ આતર્શ
મજ્જદાઝાં અહુરહે, ચોધ મિથ્રેમ નોધત્ત અધવિ-દુજિન્તિ; અપઝાંનાંમ
વંધઉહીશ સૂરાઝાં રપેન્તાઝાં ક્રવપયો દ્ધાધતિ આસ્નાંમ ક્રજધન્તીમ,
ચોધ મિથ્રેમ નોધત્ત અધવિ-દુજિન્તિ.

અહે રય ખરેનંહય, તેમ યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન, મિથ્રેમ વોઉર-
ગઝાંયઝાંધતીમ, જઝાંધ્રાખ્યો મિથ્રેમ વોઉર-ગઝાંયઝાંધતીમ યજ્ઞ-
મધદે, રામ-પયનંમ હુપયનંમ અધસ્થાખ્યો દધંધહુખ્યો.

આય નો જમ્યાત્ અવંધહે, આય નો જમ્યાત્ રવંધહે, આય
નો જમ્યાત્ રફૂનંધહે, આય નો જમ્યાત્ મજ્જદિકાધ, આય નો જમ્યાત્
ખ્યેપજ્ઞધ, આય નો જમ્યાત્ વેરંધ્રાધ, આય નો જમ્યાત્ હુવંધ-
હાધ, આય નો જમ્યાત્ અપવસ્તાધ, ઉધ્રો, અધવિ-થૂરો, યસ્ત્યો,
વહુમ્યો, અન્-અધવિ-દુખ્તો વીરપેમાધ અંધઉહે અસ્તવધતે, મિથ્રો ચો
વોઉર-ગઝાંયઝાંધતિશ.

તેમ અમવન્તેમ યજ્ઞતેમ સૂરેમ દામોહુ સેવિશતેમ મિથ્રેમ યજ્ઞધ
જઝાંધ્રાખ્યો, તેમ પધરિ-જસાધ વન્તય નેમંધહય; તેમ યજ્ઞધ સુરન્વત
યસ્ન મિથ્રેમ વોઉર-ગઝાંયઝાંધતીમ; જઝાંધ્રાખ્યો મિથ્રેમ વોઉર-
ગઝાંયઝાંધતીમ યજ્ઞમધદે. હુઝાંમયો ગવ ખરેસ્મન, હિજ્જવોનંધંધહંધહુ,
માંધય વયય ખ્યઝાંનય, જઝાંધ્રાખ્યસય અર્ધુપધ્યેધખ્યસય વાધજિખ્યો.
ચેંધહે હાતાંમ આઅત્ત ચેસ્ને પધતિ વંધહે, મજ્જદાઝાં અહુરો વએથા
અપાત્ હુયા, યાઝાંધ્રહાંમયા તાંસયા તાઝાંસયા યજ્ઞમધદે.

(કર્દો ૨ નો) મિથ્રેમ વોઉર-ગઝાંયઝાંધતીમ યજ્ઞમધદે, અર્શ-
વયંધહેમ, વ્યાખનંમ, હુજ્જધર-ગઝાંયેમ, હુતાશતેમ, ખ્યેવરે-અખનંમ,
ખેરજન્તેમ, પેરેથુ-વએધયનંમ, સૂરેમ, અખફૂનંમ, જઘાઉવાંઝાંધહેમ.

ધમ યજ્ઞન્તે દધંધહુ-પતયો અરેજહિ અવજસેન્તો, અવિ હુએન-
યાઝાં ખ્રિવિએધતીશ, અવિ હાંમયન્ત રસ્મઝાંયો, અન્તરે દધંધહુ-
પાપેરેતાને.

ચતાર વા દિમ પઊર્વ કાયજંતે ક્રઓરેત્ કક્ષિનિ અવિ મનો જરજદા-
તોઇત્ અંધઉદિત્ હય, આતરથ ક્રઓરિસ્યેઇતિ મિથ્રો યો વોઉર-
ગઓયઓઇતિશ, હથ વાત વેરંથાજનો, હથ દામોઇશ ઉપમનો.

આહે રય ખરેનંધ્રહય, તેમ યજ્ઞધ સુરંવત યસન, મિથ્રમ વોઉર-
ગઓયઓઇતીમ; જઓધાખ્યો મિથ્રમ વોઉર-ગઓયઓઇતીમ યજ્ઞમધદે,
રામ-પયનંમ હુપયનંમ અધસ્યાખ્યો દંધધહુખ્યો.

આચ નો જમ્યાત્ અવંધહે, આચ નો જમ્યાત્ રવંધહે, આચ
નો જમ્યાત્ રફૂનંધહે, આચ નો જમ્યાત્ મર્જદિકાધ, આચ નો જમ્યાત્
ખએષજ્ઞધ, આચ નો જમ્યાત્ વેરંથાધ, આચ નો જમ્યાત્ હવંધહાધ,
આચ નો જમ્યાત્ અપવસ્તાધ, ઉધ્રો, અધવિ-શૂરો, યસ્યો, વહુમ્યો,
અન્-અધવિ-દુખ્તો વીર્યંમાધ અંધઉહે અસ્તવધતે, મિથ્રો યો વોઉર-
ગઓયઓઇતિશ. તેમ અમવન્તંમ યજ્ઞતંમ સુરંમ દામોહુ સંવિશતંમ
મિથ્રમ યજ્ઞધ જઓધાખ્યો, તેમ પધરિ-જસાધ વન્તચ નંમંધહય; તેમ
યજ્ઞધ સુરંવત યસન મિથ્રમ વોઉર-ગઓયઓઇતીમ; જઓધાખ્યો
મિથ્રમ વોઉર-ગઓયઓઇતીમ યજ્ઞમધદે, હઓમયો ગવ ખરેસમન,
હિજવો-દંધહુધહ, માંધચ વચચ ખ્યઓશ્ચય, જઓધાખ્યસચ અધુખ્ધ-
એધખ્યસચ વાધજ્ઞિખ્યો. યેંધહે હાતાંમ આઅત્ યેસને પધતી વંધહે,
મજ્ઞદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હયા, યાઓધહાંમચા તાંસચા તાઓ-
સચા યજ્ઞમધદે.

(કરદો ૩ જો) મિથ્રમ વોઉર-ગઓયઓઇતીમ યજ્ઞમધદે, અર્શિ-
વચંધહેમ, વ્યાખનંમ, હજંધર-ગઓષંમ, હુતાશતંમ, ખએવરંચખનંમ,
ખરેજન્તંમ, પેરંથુ-વએધયનંમ, સુરંમ, અખફૂનંમ, જઘાઉર્વાઓધહેમ.

યિમ યજ્ઞન્તે રથએશતારો, ખરંષએષુ પધતિ અરપનાંમ, જાવરે
જધધ્યન્તો હિતએધખ્યો, દ્રવતાતંમ તનુખ્યો, યોઉર-સ્પક્તીમ ત્પિખ્ય-
ન્તાંમ, પધતિ-જધતીમ દુરમધન્યવનાંમ, હથાનિવાધતીમ હમરંથનાંમ
અઉર્વથનાંમ ત્પિખ્યન્તાંમ.

આહે રય ખરેનંધ્રહય, તેમ યજ્ઞધ સુરંવત યસન, મિથ્રમ વોઉર-
ગઓયઓઇતીમ; જઓધાખ્યો મિથ્રમ વોઉર-ગઓયઓઇતીમ યજ્ઞમધદે,
રામ-પયનંમ હુપયનંમ અધસ્યાખ્યો દંધધહુખ્યો.

આચ નો જમ્યાત્ અવંધહે, આચ નો જમ્યાત્ રવંધહે, આચ
નો જમ્યાત્ રફૂનંધહે, આચ નો જમ્યાત્ મર્જદિકાધ, આચ નો

જમ્યાત્ અએષજ્ઞાધ, આચ નો જમ્યાત્ વેરંશ્રદ્ધાધ, આચ નો જમ્યાત્
હવંધ્રહાધ, આચ નો જમ્યાત્ અષવસ્તાધ, ઉદ્ધો, અધવિ-થૂરો, યસ્ત્યો,
વહુમ્યો, અન-અધવિ-દુખ્તો વીરપંમાધ અંધઉહિ અસ્તવધતે, મિથ્રો યો
વૌઉર-ગચ્છોયચ્છોધતિશ. તેમ અમવન્તેમ યજ્ઞતેમ સૂરેમ દામોહુ સંવિ-
શતેમ મિથ્રેમ યજ્ઞાધ જચ્છોધાજ્યો, તેમ પધરિ-જસાધ વન્તય નેમંધ્રહય;
તેમ યજ્ઞાધ સુરન્વત યસ્ન મિથ્રેમ વૌઉર-ગચ્છોયચ્છોધતીમ; જચ્છો-
ધાજ્યો મિથ્રેમ વૌઉર-ગચ્છોયચ્છોધતીમ યજ્ઞમધદે. હચ્છોમયો ગવ ખરે-
સ્મન્, હિજવો-દંધ્રહંધ્રહ, માંથય વચય ધ્યચ્છોધનય, જચ્છોધાજ્યસય
અર્ધુખ્ધએધનયસય વાધ્રિજ્યો. યેંધ્રહ હતામ આચત યસ્ને પધતી
વંધ્રહો, મજદાચ્છો આહુરો વચેથા અષાત હયા, યાચ્છોધાંમયા તાંસયા
તાચ્છોસયા યજ્ઞમધદે.

(કરદો ૪ થો) મિથ્રેમ વૌઉર-ગચ્છોયચ્છોધતીમ યજ્ઞમધદે, અર્શ-
વચંધ્રહુમ, વ્યાખન્મ, હજધર-ગચ્છોષેમ, હુતાશતેમ, અએવરં-ચમન્મ,
અરજન્તેમ, પેરંથુ-વએધયન્મ, સૂરેમ, અખદુન્મ, જઘાઉર્વાચ્છહુમ.

થો પચ્છોધચ્છો મધન્યવો યજ્ઞતો તરો હરાંમ આસ્નચ્છોધતિ, પઉર્વ-
નએમાત્ અએષહે હુ યત્ અઉર્વત્-અસ્પહે. થો પચ્છોધચ્છો જરન્યો-
પીસો સ્ત્રીરાચ્છો અરંનવ ગરંવનાધતિ, અધાત્ વીરપંમ આદિધાધતિ
અધચ્છો-પયન્મ સંવિશ્તો.

યહુમ્ય સાસ્તારો અઉર્વ પચ્છોધરીશ ધરાચ્છો રાજયન્તે; યહુમ્ય
ગરયો અરજન્તો પૌઉર-વાસાચ્છોધા આદુન્તો થાતધરો ગવે ક્રાધયન્તે;
યહુમ્ય જઙ્ગ વરયો ઉર્વાપાચ્છોધા હિશતન્તે; યહુમ્ય આપો નાવયાચ્છો
પેરંથવીશ ક્ષચ્છોધંધ્રહુ થવક્ષન્તે આધશકતેમ પૌઉરતેમય, મૌઉરમ હરો-
યૂમ ગચ્છોમય, સુધર્ધમ ખાધરિજેમય.

અવિ અરજહિ^૧ સવહિ, અવિ કદધંધુ વીદધંધુ, અવિ વૌઉર-
અરશતિ વૌઉર-જરશતિ, અવિ ઇમત્ કર્ષવરે યત્ અનિરથંમ ખામીમ
ગવપયન્મ ગવધિતીમય અએષજ્યાંમ મિથ્રો સૂરો આદિધાધતિ.

થો વીરપાહુ કર્ષવોહુ મધન્યવો યજ્ઞતો વજધતે ખરંનો-દાચ્છો;
થો વીરપાહુ કર્ષવોહુ મધન્યવો યજ્ઞતો વજધતે ક્ષથો-દાચ્છો. અએ-

૨. અરજહિ, સવહિ, કદધંધુ, વીદધંધુ, વૌઉર-અરશતિ, વૌઉર- જરશતિ, અનિરથ
ખામી, એ હદતકેશવરના સાત ખંડોના નામ છે.

જાંમ ગૂનઝાંધતિ વરંધ્રમ, ચોધ દિમ દહા વીદુશ અપ જઝાંધાળ્યો કાયજંતે.

આહે રય ખરંધ્રહુય, તંમ યજ્ઞધ સુરંન્વત યસ્ન, મિથ્રમ વોઉર-ગઝાંધઝાંધતીમ, જઝાંધાળ્યો મિથ્રમ વોઉર-ગઝાંધઝાંધતીમ યજ્ઞમધદે, રામ-પયનંમ હુપયનંમ અધઝાળ્યો દધંધ્રહુપ્યો.

આય નો જમ્યાત અવંધહે, આય નો જમ્યાત રવંધહે, આય નો જમ્યાત રૂનંધહે, આય નો જમ્યાત મજ્જદિકાધ, આય નો જમ્યાત ખએષજ્ઞધ, આય નો જમ્યાત વરંધ્રમ્મધ, આય નો જમ્યાત હવંધ્રહાધ, આય નો જમ્યાત અપવસ્તાધ, ઉધ્રો, અધવિ-થૂરો, યસન્થો, વહુર્યો, અન્-અધવિ-દુખ્તો વીરપંમાધ અંધહે અસ્તવધતે, મિથ્રો ચો વોઉર-ગઝાંધઝાંધતિશ. તંમ અમવન્તંમ યજ્ઞતેમ સૂરંમ દામોહુ સંવિસ્તેમ મિથ્રમ યજ્ઞધ જઝાંધાળ્યો, તંમ પધરિ-જસાધ વન્તય નંમધ્રહુય; તંમ યજ્ઞધ સુરંન્વત યસ્ન મિથ્રમ વોઉર-ગઝાંધઝાંધતીમ; જઝાંધાળ્યો મિથ્રમ વોઉર-ગઝાંધઝાંધતીમ યજ્ઞમધદે. હઝાંમયો ગવ ખરેસ્મન, હિજવો-દંધ્રહુધ્રહુ, માંધ્રય વયય ધ્યઝાંધનય, જઝાંધાળ્યસય અધુજ્ઞ-એધળ્યસય વાધ્રિજ્ઞ્યો. ચેંધહે હાતાંમ આઅત્ ચેસ્ને પધતી વંધ્રહો, મજ્જદાઝાં અહુરો વએથા અપાત્ હયા, યાઝાંધ્રહાંમયા તાંસયા તાઝાં-સયા યજ્ઞમધદે.

(કરદો ૫ મો) મિથ્રમ વોઉર-ગઝાંધઝાંધતીમ યજ્ઞમધદે, અર્શિ-વયંધ્રહુમ, વ્યાખનંમ, હજંધર-ગઝાંધંમ, હુતાસ્તંમ, ખએવરે-ચખનંમ, ઔરજન્તંમ, પેરંથુ-વએધયનંમ, સૂરંમ, અખરંનંમ, જઘાઉર્વાઝાંધ્રહુમ.

ચો નોધત કહાધ અધવિ-દુખ્તો, નોધત ન્માનહે ન્માનો-પતેએ, નોધત વીસો વીસપતેએ, નોધત જન્તેઉશ જન્તુ-પતેએ, નોધત દધંધ્રહુઉશ દધંધ્રહુ-પતેએ.

ચેજિ વા દિમ અધવિ-દુજ્ઞધતિ ન્માનહે વા ન્માનો-પધતિશ, વીસો વા વીસપધતિશ, જન્તેઉશ વા જન્તુ-પધતિશ, દધંધ્રહુઉશ વા દધંધ્રહુ-પધતિશ, ક્ષ ઉપ-સ્તિન્દયેધતિ મિથ્રો ગ્રન્તો ઉપ-સ્તિઅસ્તો ઉત ન્માનંમ, ઉત વીસંમ, ઉત જન્તૂમ, ઉત દપ્યૂમ, ઉત ન્માનનાંમ ન્માનો-પધતિશ, ઉત વીસાંમ વીસપધતીશ, ઉત જન્તુનાંમ જન્તુ-પધતીશ, ઉત દપ્યુનાંમ દધંધ્રહુ-પધતીશ, ઉત દપ્યુનાંમ ક્રતંમધાતો.

અહ્યાઇ નએમાઇ ઉજ-જસાઇતિ મિથો અન્તો ઉપ-ત્તિશ્તો, યહ્યાઇ નએમનાંમ મિથો-દુક્ષ; નએધ મધન્યુ પઇતિ-પાઇતે.

અસ્પચિત્ત યોઇ મિથો-દુજાંમ વજ્યાંસ્તર અવઇતિ, તચિન્તો નોઇત્ત અપયેઇતિ, અરેન્તો નોઇત્ત કસ્તનવન્તિ, વજેન્તો નોઇત્ત ક્રમન્યેન્તે. અપય વજઇતે અર્શતિશ યાંમ અંધ્રહયેઇતિ અવિ-મિથિશ, કેન અઘનાંમ મિથનાંમ યાઝ્ઞો વેરેજયેઇતિ અવિ-મિથિશ.

યતચિત્ત હુવસ્તેમ અંધ્રહયેઇતિ, યતચિત્ત તનૂમ અપયેઇતિ, યતચિત્ત દિમ નોઇત્ત રાષયેન્તે, કેન અઘનાંમ મિથનાંમ યાઝ્ઞો વેરેજયેઇતિ અવિ-મિથિશ. વાતો તાંમ અરશતીમ અરઇતિ, યાંમ અંધ્રહયેઇતિ અવિ-મિથિશ, કેન અઘનાંમ મિથનાંમ, યાઝ્ઞો વેરેજયેઇતિ અવિ-મિથિશ.

આહે રય ખરેનંધ્રહય, તેમ યજાઇ સુરન્વત યસ્ન, મિથેમ વોઉર-ગઝ્ઞોયઝ્ઞોઇતીમ; જઝ્ઞોધ્રાજ્યો મિથેમ વોઉર-ગઝ્ઞોયઝ્ઞોઇતીમ યજમઇદે, રામ-પયનંમ હુપયનંમ અધસ્થાજ્યો દંધંધ્રહુજ્યો.

આય નો જમ્યાત્ત અવંધ્રહે, આય નો જમ્યાત્ત રવંધ્રહે, આય નો જમ્યાત્ત રૂનંધ્રહે, આય નો જમ્યાત્ત મર્જદિકાઇ, આય નો જમ્યાત્ત બએષજાઇ, આય નો જમ્યાત્ત વેરેધ્રાઇ, આય નો જમ્યાત્ત હુવંધ્રહાઇ, આય નો જમ્યાત્ત અપવસ્તાઇ, ઉધ્રો, અધવિ-થૂરો, યસન્યો, વહુમ્યો, અન્-અધવિ-દુખ્તો વીસ્પંમાઇ અંધ્રહહે અસ્તવઇતે, મિથો યો વોઉર-ગઝ્ઞોયઝ્ઞોઇતિશ. તેમ અમવન્તેમ યજતેમ સૂરેમ દામોહુ સંવિશતેમ મિથેમ યજાઇ જઝ્ઞોધ્રાજ્યો, તેમ પધરિ-જસાઇ વન્તય નંમંધ્રહય; તેમ યજાઇ સુરન્વત યસ્ન મિથેમ વોઉર-ગઝ્ઞોયઝ્ઞોઇતીમ; જઝ્ઞોધ્રાજ્યો મિથેમ વોઉર-ગઝ્ઞોયઝ્ઞોઇતીમ યજમઇદે. હુઝ્ઞોમયો ગવ અરેસ્મન, હિજવો-દંધ્રહંધ્રહ, માંધ્રય વચય બ્યઝ્ઞોઅનય, જઝ્ઞોધ્રાજ્યસ્ય અધુઝ્ઞ-એઇજ્યસ્ય વાધ્રજિજ્યો. યંધ્રહે હતાંમ આઅત્ત ચેસ્ને પઇતિ વંધ્રહો, મજદાઝ્ઞો અહુરો વએથા અપાત્ત હયા, યાઝ્ઞાંધ્રહાંમયા તાંસયા તાઝ્ઞો-સયા યજમઇદે.

(કરદો ૬ હો.) મિથેમ વોઉર-ગઝ્ઞોયઝ્ઞોઇતીમ યજમઇદે, અર્શિ-વચંધ્ર-હુમ, વ્યાખનંમ, હુજંધ્ર-ગઝ્ઞોષેમ, હુતાશતેમ, બએવરે-અમનંમ, બેરજન્તેમ, પેરેથુ-વએધયનંમ, સૂરેમ, અખૂનંમ, જઘાઉર્વાઝ્ઞાંધ્રહુમ-

યો નરેમ અન્-અધવિ-દુખ્તો અપ આંજધ્રહુત્ત અરઇતિ, અપ ઇથ્યજંધ્રહુત્ત અરઇતિ.

અપ નો હુય આંજંધહુત, અપ હુય આંજંધહુતયો, મિથ્રો ખરો-
ધશ અનાદુખ્તો. તૂમ અન મિથ્રો-દુખ્તંમ મળ્યાનાંમ અવિ ખરોપધ-
થ્યાઓસે તન્વો થુવ્યાંમ અવ-ખરહિ. અપ અએષાંમ ખાજવાઓ
અઓળે તૂમ અન્તો ક્ષયમ્નો ખરહિ, અપ પાધયાઓ જાવરે, અપ
અખનાઓ સુકંમ, અપ ગઓષયાઓ સ્તઓમ.

નોધત દિમ અરશ્તોધશ હુદનુતયાઓ, નોધત ધપઓશ પર-પથ્વતો
અવ-અખનઓધતિ પન્મઓયો, યજ્ઞાધ ક્રદિન અવિ મનો મિથ્રો જસધતિ
અવંધહે, યો અએવરે-સ્પશનો સૂરો વીરપો-વીધવાઓ. અધઓયમ્નો.

અહે રય ખરેનંધહુય, તંમ યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન, મિથ્રમ વોઉર-
ગઓયઓધતીમ; જઓધાળયો મિથ્રમ વોઉર-ગઓયઓધતીમ યજ્ઞમધદે,
રામ-પયનંમ હુષયનંમ અધસ્યાળયો દંધંધહુતયો.

આય નો જમ્યાત અવંધહે, આય નો જમ્યાત રવંધહે, આય
નો જમ્યાત રકનંધહે, આય નો જમ્યાત મર્જદિકાધ, આય નો જમ્યાત
અએષજાધ, આય નો જમ્યાત વેરંધ્રધાધ, આય નો જમ્યાત હવંધહાધ,
આય નો જમ્યાત અપવસ્તાધ, ઉધો, અધવિ-થૂરો, યસન્યો, વહુમ્યો,
અન-અધવિ-દુખ્તો વીરપંમાધ અંધહે અસ્તવધતે, મિથ્રો યો વોઉર-
ગઓયઓધતિશ. તંમ અમવન્તંમ યજ્ઞતંમ સૂરંમ દામોહુ સંવિરતંમ
મિથ્રમ યજ્ઞધ જઓધાળયો, તંમ પધરિ-જસાધ વન્તય નંમંધહુય; તંમ
યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન મિથ્રમ વોઉર-ગઓયઓધતીમ; જઓધાળયો
મિથ્રમ વોઉર-ગઓયઓધતીમ યજ્ઞમધદે. હુઓમયો ગવ ખરેસ્મન,
હિજવો-દંધહુંધહુ, માંથ્રય વચ્ચ પ્યઓધનય, જઓધાળયસ્ય અધુજધ-
એધળયસ્ય વાધજ્ઞિળયો. યંધહે હતાંમ આઅત યેસ્ને પધતી વંધહો,
મજ્જદાઓ અહુરો વએથા અષાત હુયા, યાઓધહાંમયા તાંસ્યા તાઓ-
સ્યા યજ્ઞમધદે.

(કરદો ૭ મો) મિથ્રમ વોઉર-ગઓયઓધતિમ યજ્ઞમધદે, અર્શ-
વચંધહુમ, વ્યાખનંમ, હુજંધર-ગઓપંમ, હુતાશતંમ, અએવરે-અખનંમ,
ખેરજન્તંમ, પેરેથુ-વએધયનંમ, સૂરંમ, અખરૂનંમ, જધાઉર્વાઓધહુમ.

અહુરંમ ગુકંમ અમવન્તંમ દાતો-સઓકંમ વ્યાખનંમ વહો-સંદંધહુમ
ખેરજન્તંમ અપ-હુનરંમ તનુ-માંથ્રમ ખાજુશ-અઓજંધહુમ રથએશતાંમ.

કમરેધો-જનંમ દએવનાંમ, અકતરંમ સ્તઓપ્યનાંમ, અચએતારંમ
મિથ્રો-દુખ્તંમ મળ્યાનાંમ, હમએસ્તારંમ પધરિકનાંમ. યો દંધંધહુઓમ

અનાદુષ્ઠો ઉપરાધ અમાધ દધાધતિ; યો દધંધહુઓમ અનાદુષ્ઠો ઉપ-
રાધ વૅરંશ્રાધ દધાધતિ.

યો દધંધહુઉશ રાંદ્યાંધથ્યાઓ પર રક્ષિતાઓ અરધતિ, પધતિ
ખરંનાઓ વારયેધતિ, અપ વૅરંશ્રાઓ અરધતિ, અવરંથાઓ હીશ અપિ-
વતહિ, અએવરે ઘંનાંનાઓ નિસિરિનઓધતિ, યો અએવરં-સ્પસનો સૂરો
વીરપો-વીધવાઓ અધઓયમ્નો.

અહે રય ખરંનંધહુય, તંમ યજ્ઞધ સુરંન્વત યસ્ન, મિથ્રંમ વૅઉર-
ગઓયઓધતીમ. જઓથાળ્યો મિથ્રંમ વૅઉર-ગઓયઓધતીમ યજ્ઞ-
મધદિ, રામ-પયનંમ હુપયનંમ અધચ્યાળ્યો દધંધહુળ્યો.

આચ નો જમ્યાત અવંધહે, આચ નો જમ્યાત રવંધહે, આચ
નો જમ્યાત રૂનંધહે, આચ નો જમ્યાત મર્જદિકાધ, આચ નો જમ્યાત
અએષજ્ઞધ, આચ નો જમ્યાત વૅરંશ્રદ્ધાધ, આચ નો જમ્યાત હવંધહાધ,
આચ નો જમ્યાત અપવસ્તાધ, ઉધ્રો, અધવિ-શૂરો, યસ્ત્યો, વહુમ્યો,
અન-અધવિ-દુષ્ઠો વીરપંમાધ અંધઉહે અસ્તવધતે, મિથ્રો યો વૅઉર-
ગઓયઓધતિશ. તંમ અમવન્તંમ યજ્ઞતંમ સૂરંમ દામોહુ સંવિશતંમ
મિથ્રંમ યજ્ઞધ જઓથાળ્યો, તંમ પધરિ-જસાધ વન્તય નંમંધહુય; તંમ
યજ્ઞધ સુરંન્વત યસ્ન મિથ્રંમ વૅઉર-ગઓયઓધતીમ, જઓથાળ્યો મિથ્રંમ
વૅઉર-ગઓયઓધતિમ યજ્ઞમધદિ. હુઓમયો ગવ ખરંસ્મન, હિજવો-
દંધહુધહુ, માંથ્રય વચય ખ્યઓથનય, જઓથાળ્યસય અધુધંધએધળ્ય-
સય વાધજિળ્યો. યેંધહે હાતાંમ આઅત્ યેસ્ને પધતી વંધહે, મજ્ઞ-
દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હયા, યાઓધહાંમયા તાંસયા તાઓસયા
યજ્ઞમધદિ.

(કરદો ૮ મો.) મિથ્રંમ વૅઉર-ગઓયઓધતીમ યજ્ઞમધદિ, અર્શિ-
વયંધહુમ, વ્યાખનંમ હુજંધર-ગઓપંમ, હુતાશતંમ, અએવરં-અમનંમ,
ખરંજન્તંમ, પૅરંથુ-વએધયનંમ, સૂરંમ, અખરંનંમ, જધાઉર્વાઓધહુમ.

યો સ્તુનાઓ વીધારયેધતિ ખરંજિમિતહે ન્માનહે, સ્તવરાઓ
આંધથ્યાઓ કરંનઓધતિ. આઅત્ અજ્ઞાધ ન્માનાધ દધાધતિ ગેઉશય
વાંથ વીરનાંમય, યહુવ દનૂતો ખવધતિ. ઉપ અન્યાઓ સ્વિન્દયેધતિ
યાહુવ ત્વિશતો ખવધતિ.

તૂમ અકો વહિશતસય મિથ્ર અહિ દધંધહુળ્યો; તૂમ અકો વહિ-
શતસય મિથ્ર અહિ મપ્યાકએધળ્યો. તૂમ આક્તોધશ અનાક્તોધશય
મિથ્ર ક્ષયેહે દપ્યુનાંમ.

તૂમ સ્વર્ગોગેનાઓ સ્વર્ગોરથાઓ નિશ્તરેતો-રૂપયાઓ નિધાતો-બરે-
જિશ્તાઓ ન્માનાઓ મસિતાઓ દધાહિ; તૂમ સ્વર્ગોગેનમ સ્વર્ગોરથમ
નિશ્તરેતો-રૂપયમ નિધાતો-બરેજિશ્તમ ન્માનમ દધાહિ ઐરેજિમિતમ,
યસે-થવા અઓખ્ત-નામન યસન, રથ્ય વચ યજ્ઞધતે બરો-જઓથો અપવ.

અઓખ્તો-નામન થવા યસન રથ્ય વચ, સૂર મિથ્ર, યજ્ઞધ-
જઓથાખ્યો. અઓખ્તો-નામન થવા યસન રથ્ય વચ, સંવિશત મિથ્ર,
યજ્ઞધ જઓથાખ્યો. અઓખ્તો-નામન થવા યસન રથ્ય વચ, અધ-
ઓયમન મિથ્ર, યજ્ઞધ જઓથાખ્યો.

સૂરુયાઓ નો મિથ્ર યસનહે, ફુનુયાઓ નો મિથ્ર યસનહે, ઉપ-
નો યસનમ આહિષ, પધતિ-નો જઓથાઓ વીસંધઉહ, પધતિ-હીશ
યસ્તાઓ વીસંધઉહ, હાંમ હીશ ચિન્માને બરંધઉહ, ની-હીશ દસ્વ
ગરો-ન્માને.

દજદિ અહ્માકમ તલ આયત્તમ, યસે-થવા યાસામહિ, સૂર, ઉર્વ-
ધતિ દાતનામ સ્વંધહાંમ, ધશ્તીમ અમમ વરંધનમચ, હવંધહુમ
અપવરતમચ, હવોસ્વંધહુમ હુરૂનીમચ, મરતીમ રૂપાનો વએધધીમચ.
વરંધનમચ અહુરંધાતમ, વનધન્તીમચ ઉપરતાતમ, યાંમ અપહે વહિ-
શતહે, પધતિ-પરશ્તીમચ માંધહે રપેન્તહે.

યથ વએમ હુમનંધહો ક્રમનંધહસચ ઉર્વાજમન હવોમનંધહુમન,
વનામ વીરપે હુમરંથે યથ વએમ હુમનંધહો ક્રમનંધહસચ ઉર્વાજમન
હવોમનંધહુમન, વનામ વીરપે દુશ્મધન્યૂશ યથ વએમ હુમનંધહો ક્રમ-
નંધહસચ ઉર્વાજમન હવોમનંધહુમન, વનામ વીરપાઓ ત્યએપાઓ
તઉર્વયમ દએવનાંમ મખ્યાનાંમચ, યાથવાંમ પધરિકનાંમચ, સાથ્રાંમ કઓ-
યાંમ કરૂનાંમચ.

આહે રચ ખરેનંધહચ, તમ યજ્ઞધ સુરુવત યસન, મિથ્રમ વોઉરૂ-
ગઓયઓધતીમ, જઓથાખ્યો મિથ્રમ વોઉરૂ-ગઓયઓધતીમ યજ્ઞ-
મધદિ, રામપયનમ હુપયનમ અધચાખ્યો દધંધહુખ્યો.

આચ નો જમ્યાત અવંધહે, આચ નો જમ્યાત રવંધહે, આચ
નો જમ્યાત રૂનંધહે, આચ નો જમ્યાત મજૂદિકાધ, આચ નો જમ્યાત
ત્યએપજ્ઞધ, આચ નો જમ્યાત વરંધધાધ, આચ નો જમ્યાત હવંધ-
હાધ, આચ નો જમ્યાત અપવરતાધ, ઉધ્રો, અધવિ-થૂરો, યસન્યો,

વહુઓ, અન્-અધવિ-દુખ્તો વીરપંમાધ અંધઉહે અસ્તવધતે, મિથો યો વોઉર-ગચ્ચોયચ્ચોધતિશ. તેમ અમવન્તેમ યજતેમ સૂરેમ દામોહુ સંવિ-
શતેમ મિથેમ યજ્ઞધ જચ્ચોધાખ્યો, તેમ પધરિ-જસાધ વન્તચ નેમંધ-
હ્ય; તેમ યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન મિથેમ વોઉર-ગચ્ચોયચ્ચોધતીમ; જચ્ચો-
ધાખ્યો મિથેમ વોઉર-ગચ્ચોયચ્ચોધતીમ યજમધદે. હુઓમયો ગવ ખરે-
રમન, હિજવો-દંધહંધહ, માંધચ વચચ બ્યચ્ચોધનચ, જચ્ચોધાખ્યસચ
અધુચ્ચોધએધખ્યસચ વાધજિખ્યો. ચેંધહે હાતાંમ આચ્ચત્ત ચેસ્ને પધતી
વંધહો, મજદાચ્ચો અહુરો વએથા અષાત્ત હચા, યાચ્ચોધહાંમચા તાંસચા
તાચ્ચોસચા યજમધદે.

(કરદો ૯ મો) મિથેમ વાઉર-ગચ્ચોયચ્ચોધતીમ યજમધદે, અર્શિ-
વચંધહુમ, વ્યાખનંમ, હજંધર-ગચ્ચોષંમ, હુતાશતેમ, ખચેવરે-ચખનંમ,
ખરેજતેમ પરેથુ-વએધયનંમ, સૂરેમ, અખનંમ, જઘાઉર્વાચ્ચોધહુમ.

અરેનત્ત-ચએષંમ વિન્દત્ત-સ્પાધંમ, હજંધર-ચચ્ચોધતીમ ક્ષયન્તંમ
ક્ષયન્તંમ વીરપો-વીધવાચ્ચોધહુમ.

યો અરેજંમ ક્રસાવયેધતિ, યો અરેજે પધતિ હિશતધતિ, યો અરેજ
પધતિ હિશતેમો, ક્રા રસ્મનો સિચન્દયેધતિ. યચ્ચોજેન્તિ વીરપે કરનો
રસ્મનો અરેજે-પૂતહે, ક્રા મધંધ્યાનંમ પ્રાચ્ચોધહુયેધતે સ્પાધહે ખ્વીખ્યન્તહે.

અવિ દીશ અએમ ક્ષયમ્નો આધથીમ ખરધતિ ચ્ચ્યાંમચ; પર
કમરેધાચ્ચો સ્પયેધતિ મિથો-દુજ્ઞંમ મખ્યાનાંમ, પર કમરેધાચ્ચો વજધતે
મચ્ચો-દુજ્ઞંમ મખ્યાનાંમ.

પ્રૂમાચ્ચો પિતયો, ક્રજધન્તિ અનપિતાચ્ચો મએથન્યાચ્ચો, યાહુવ
મિથો-દુજ્ઞે બ્યેધન્તિ હધથીમ અષવ-જનસચ દ્રવન્તો. પ્રૂમીમ ગાઉશ
યા ચંધરંધહુક્ષ વરધતીમ પન્તાંમ અજધતે, યા દરેનાહુ મિથો-દુજ્ઞંમ
મખ્યાનાંમ, ક્રજરશત અએષાંમ રધથ્ય અસૂ અજ્ઞનો હિશતંતે, અત્ત
જકેનો તકહે.

ધષવસચિત્ત અએષાંમ અરેજિદુયો-પરેન, હુથખતત્ત હચ થ-વનાત્ત
જ્ય-જતાચ્ચોધહો વજેમન, અષંમ્નો-વીધો ખવધન્તિ, યથ અન્તો ઉપ-
ત્તિમશ્તો અપધતિ-જન્તો મિથ્નાધતિ મિથો યો વોઉર-ગચ્ચોયચ્ચોધતિશ.
અરશતયસચિત્ત અએષાંમ હુક્ષુત તિધ દરેઘઅરશતય, વજેમન હચ
ખાજુખ્યો, અષંમ્નો-વીધો ખવધન્તિ, યથ અન્તો ઉપ-ત્તિમશ્તો અપધતિ-

જન્તો મિથ્નાધતિ મિથ્રો યો વૉઉર-ગઝ્ઝાયઝ્ઝાધતિશ. જર્શિવાયત્ અઝ્ઝે-
ષાંમ ક્કદક્ષન્ય, વજ્રેન્ન હુય ખાજુખયો, અષ્ષેન્નો-વીધો ખવધન્તિ યથ અન્તો
ઉપ-ત્તિશ્તો અપધતિ-જન્તો મિથ્નાધતિ મિથ્રો યો વૉઉર-ગઝ્ઝાયઝ્ઝાધતિશ.

કરેતચિત્ અઝ્ઝેષાંમ હુક્રાયુખ્ત, યોધ નિધાધરે સરહુ મધ્યાકનાંમ
અષ્ષેન્નો-જનો ખવધન્તિ, યથ અન્તો ઉપ-ત્તિશ્તો અપધતિ-જન્તો મિથ્ના-
ધતિ મિથ્રો યો વૉઉર-ગઝ્ઝાયઝ્ઝાધતિશ. વજ્રચિત્ અઝ્ઝેષાંમ હુનિવિખ્ત,
યોધ નિધાધરે સરહુ મધ્યાકનાંમ અષ્ષેન્નો-જનો ખવધન્તિ, યથ અન્તો
ઉપ-ત્તિશ્તો અપધતિ-જન્તો મિથ્નાધતિ મિથ્રો યો વૉઉર-ગઝ્ઝાયઝ્ઝાધતિશ.

મિથ્રો અવિ-ધ્રાઝ્ઝાધહુયેધતે, રખ્ખુશ પધતિ-ધ્રાઝ્ઝાધહુયેધતે, સ્સઝ્ઝાષો
અષ્ષો વીરપ્પઝેધખયો નઝ્ઝેમઝેધખયો હાંમ-વાધતિ, પધતિ ધ્રાતાર યજ્જત.
તે રરખ્ખનો રઝ્ઝેચયેધન્તિ, યથ અન્તો ઉપ-ત્તિશ્તો અપધતિ-જન્તો મિથ્ના-
ધતિ મિથ્રો યો વૉઉર-ગઝ્ઝાયઝ્ઝાધતિશ.

ઉધત્યઝ્ઝાજનાઝ્ઝો મિથ્રાધ વૉઉર-ગઝ્ઝાયઝ્ઝાધતેઝ્ઝે, ઝ્ઝાધ મિથ્ર વૉઉર-
ગઝ્ઝાયઝ્ઝાધતે, ધમે નો અઉર્વન્તો અસ્પ પર મિથ્રાધ નયન્તે; ધમે નો
ઉધ્ધ-ખાજવ કરેત મિથ્ર સ્સિયન્દયેધન્તે.

પસ્સ્યઝ્ઝેત દીશ ક્કસ્પયેધતિ મિથ્રો યો વૉઉર-ગઝ્ઝાયઝ્ઝાધતિશ, પન્થ-
સપ્પાધ સતપ્પાધશય, સતપ્પાધ હુજ્જંધરપ્પાધશય, હુજ્જંધરપ્પાધ ખઝ્ઝેવરેપ્પાધશય,
ખઝ્ઝેવરેપ્પાધ અહાંક્કતપ્પાધશય, યથ અન્તો ઉપ-ત્તિશ્તો મિથ્રો યો વૉઉર-
ગઝ્ઝાયઝ્ઝાધતિશ.

અહુ રય ખરેન્નંધહુય, તંમ યજ્જધ સુરેન્વત યસ્ન, મિથ્રંમ વૉઉર-
ગઝ્ઝાયઝ્ઝાધતીમ, જઝ્ઝાધાખયો મિથ્રંમ વૉઉર-ગઝ્ઝાયઝ્ઝાધતીમ યજ્જમધદિ,
રામ-પયન્નંમ હુપયન્નંમ અધસ્થાખયો દ્ધંધહુખયો.

આય નો જમ્માત્ અવંધહે, આય નો જમ્માત્ રવંધહે, આય
નો જમ્માત્ રૂંનંધહે, આય નો જમ્માત્ મજ્જંદિકાધ, આય નો
જમ્માત્ ખઝ્ઝેપજ્જધ, આય નો જમ્માત્ વેરેધપ્પાધ, આય નો જમ્માત્
હવંધહાધ, આય નો જમ્માત્ અપવસ્તાધ, ઉધ્ધો, અધવિ-થુરો, યસ્સ્યો,
વહુમ્મો, અન્-અધવિ-કુખ્તો વીરપ્પમાધ અધ્ધહે અસ્તવધતે, મિથ્રો યો
વૉઉર-ગઝ્ઝાયઝ્ઝાધતિશ. તંમ અમવન્તંમ યજ્જતંમ સુરંમ દામોહુ સંવિ-
શતંમ મિથ્રંમ યજ્જધ જઝ્ઝાધાખયો, તંમ પધરિ-જસાધ વન્તય નંમંધહુય;
તંમ યજ્જધ સુરેન્વત યસ્ન મિથ્રંમ વૉઉર-ગઝ્ઝાયઝ્ઝાધતીમ; જઝ્ઝા-
ધાખયો મિથ્રંમ વૉઉર-ગઝ્ઝાયઝ્ઝાધતિમ યજ્જમધદિ. હુઝ્ઝામયો ગવ

અરેરમન, હિજવો-દંધહંધહ, માંથચ વચચ બ્યઓઅનચ, જઓઆખચ-
સચ અધુખધઓખચસચ વાધજિખચો. ચેંધહે હાતાંમ આઅત ચેસ્ને
પધતી વંધહે, મજદાઓ અહુરો વઓથા અપાત હયા, યાઓધહાંમચા
તાંસચા તાઓસચા યજમધદે.

(કરદો ૧૦ મો) મિથ્રેમ વોઉર-ગઓયઓધતીમ યજમધદે, અર્શ-
વચંધહમ, વ્યાખનંમ, હજંધર-ગઓપંમ, હુતાશતંમ, અઓવરં-ચખનંમ,
અરંજનંમ, પેરંથુ-વઓધયનંમ, સૂરંમ, અખફૂનંમ, જઘાઉર્વાઓધહમ.

ચેંધહે જંમ-ક્રથો મઓથનંમ વીધાતંમ અસ્તવન્તિ અંધહવો, મજત
અનાંજો ખામીમ પેરંથુ અધપિ વોઉર-અશતંમ.

ચેંધહે અશત રાતચો વીરપાહુ પધતિ અરંજાહુ, વીરપાહુ વઓધયનાહુ,
રપસો આઆધહધરે મિથ્રે મિથ્રો-દુજંમ હિશ્પોસંમ, અવે અધપિ
દધંધ્યન્તો, અવે અધપિ હિશમરંન્તો, યોધ પઉર્વ મિથ્રેમ દુજિન્તિ,
અવઓષાંમચ પથો પાઓન્તો યિમ ધસંન્તિ મિથ્રો-દુજો હુધથીમ અપવ-
જનસચ દ્રવન્તો.

અવાઓ પવાઓ, પસચ પવાઓ, પરો પવાઓ, રપશ વીધ-
ઓત અધઓયઓ, ક્રા અંધહે વીસધતિ મિથ્રો ચો વોઉર-ગઓયઓ-
ધતિશ, અહાધ ક્રક્તિ અવિ મનો મિથ્રો જસધતિ અવંધહે, ચો અઓ-
વરં-રપસનો સૂરો વીરપો-વીધવાઓ અધઓયઓ.

અહે રચ ખરંનંધહચ, તંમ યજ્ઞધ સુરંન્વત યસ્ન, મિથ્રેમ વોઉર-
ગઓયઓધતીમ, જઓઆખચો મિથ્રેમ વોઉર-ગઓયઓધતીમ યજ-
મધદે, રામ પયનંમ હુપયનંમ અધચાખચો દધંધહુખચો.

આચ નો જમ્યાત અવંધહે, આચ નો જમ્યાત રવંધહે, આચ
નો જમ્યાત રફૂનંધહે, આચ નો જમ્યાત મજદિકાધ, આચ નો જમ્યાત
અઓપજ્ઞધ, આચ નો જમ્યાત વેરંધધાધ, આચ નો જમ્યાત હવંધહાધ,
આચ નો જમ્યાત અપવસ્તાધ, ઉધો, અધવિ-થૂરો, યસન્થો, વહમ્યો,
અન્-અધવિ-દુખતો વીરપંમાધ અંધહે અસ્તવન્તે, મિથ્રો ચો વોઉર-
ગઓયઓધતિશ. તંમ અમવન્તંમ યજતંમ સૂરંમ દામોહુ સંવિશતંમ
મિથ્રેમ યજ્ઞધ જઓઆખચો, તંમ પધરિ-જસાધ વન્તચ નંમંધહચ; તંમ યજ્ઞધ
સુરંન્વત યસ્ન મિથ્રેમ વોઉર-ગઓયઓધતીમ; જઓઆખચો મિથ્રેમ
વોઉર-ગઓયઓધતીમ યજમધદે. હઓમચો ગવ અરેરમન, હિજવો-

દંધહંધહ, માંથય વચય બ્યઓથનય, જઓથાળ્યસય અધુંધએધળ્યસય વાધજિળ્યો. ચેંધહે હતાંમ આઅત ચેસ્ને પધતી વંધહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અપાત હયા, યાઓધહાંમયા તાંસયા તાઓસયા યજમધદે.

(કરદો ૧૧ મો) મિથ્રેમ વોઉર-ગઓયઓધતીમ યજમધદે, અર્શિ-વચંધહૂમ, વ્યાખનંમ, હજંધર-ગઓપંમ, હુતાશતંમ, બએવરં-ચખનંમ, બેરજનંમ, પેરંથુ-વએધયનંમ, સૂરંમ, અખનંમ, જવાઉવાઓધહૂમ.

યિમ ક્રસ્તંમ જરનુમનંમ પેરંથુ-સકાઓધહો વજનિ, અવિ હએનયાઓ પ્રવિબેધતીશ, અવિ હાંમ-યન્ત રસ્મઓયો, અન્તરે દંધહહુ-પાપેરતાને.

આઅત યત મિથ્રો ક્રવજધતે, અવિ હએનયાઓ પ્રવિબેધતીશ, અવિ હાંમ-યન્ત રસ્મઓયો, અન્તરે દંધહહુ-પાપેરતાને, અથ નરાંમ મિથ્રો-દુળંમ અપાંશ ગવો દરેજયેધતિ, પધરિ દએમ વારયેધતિ, અપ ગઓપ ગઓપયેધતિ, નોધત પાધ વીધારયેધતિ; નોધત પધતિ-તવાઓ બવધતિ, તા દંધહહુવો તે હમરંથે, યથ દુજબેરંતો બરધતિ મિથ્રો ચો વોઉર-ગઓયઓધતિશ.

અહે રથ ખરંનંધહય, તંમ યજ્ઞધ સૂરંન્વત યસ્ન, મિથ્રેમ વોઉર-ગઓયઓધતીમ; જઓથાળ્યો મિથ્રેમ વોઉર-ગઓયઓધતીમ યજમધદે, રામ-પયનંમ હુપયનંમ અધરયાળ્યો દંધહહુળ્યો.

આય નો જમ્યાત અવંધહે, આય નો જમ્યાત રવંધહે, આય નો જમ્યાત રફંનંધહે, આય નો જમ્યાત મજ્જંદિકાધ, આય નો જમ્યાત બએપજ્ઞધ, આય નો જમ્યાત વેરંથ્રધાધ, આય નો જમ્યાત હવંધહાધ, આય નો જમ્યાત અપવસ્તાધ, ઉધો, અધવિ-થૂરો, યસંન્થો, વહુમ્યો, અન્-અધવિ-દુળંતો વીરંપેમાધ અંધઉહે અસ્તવધતે, મિથ્રો ચો વોઉર-ગઓયઓધતિશ. તંમ અમવન્તંમ યજતંમ સૂરંમ દામોહુ સંવિરતંમ મિથ્રેમ યજ્ઞધ જઓથાળ્યો, તંમ પધરિ-જસાધ વન્તય નંમંધહય; તંમ યજ્ઞધ સુરંન્વત યસ્ન મિથ્રેમ વોઉર-ગઓયઓધતીમ; જઓથાળ્યો મિથ્રેમ વોઉર-ગઓયઓધતીમ યજમધદે. હઓમયો ગવ બરંસ્મન, હિજવો-દંધહંધહ, માંથય વચય બ્યઓથનય, જઓથાળ્યસય અધુંધએધળ્યસય વાધજિળ્યો. ચેંધહે હતાંમ આઅત ચેસ્ને પધતી વંધહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અપાત હયા, યાઓધહાંમયા તાંસયા તાઓસયા યજમધદે.

(કરદો ૧૨ મો) મિથ્રમ વોઉર-ગઝોયઝોધતીમ યજમઘદે, અર્શ-વચંધહુમ, વ્યાખનંમ, હુજંધર-ગઝોયંમ, હુતાશતંમ, અઝેવરં-અખનંમ, ઔરજનંમ, પેરથુ-વઝેધયનંમ, સૂરંમ, અખફનંમ, જઘાઉવાઝોધહુમ.

યજ્ઞાધ મઝેધનંમ ક્રાથેરંસત યો દધવાઝો અહુરો મજદાઝો, ઉપધરિ હુરાંમ ઔરજધતીમ પોઉર-ક્રઝોઉર્વઝેસ્યાંમ આમ્યાંમ; યથ નોધત કષપ, નોધત તંમાઝો, નોધત અઝોતો વાતો, નોધત ગરંમો, નોધત અખિતશ પોઉર-મહુરકો, નોધત આહિતિશ દઝેવો-દાત, નઝેધ દુન્માંન ઉજજસધતિ, હુરધથો પધતિ ઔરજયાઝો.

યત ફેરનાઉન અમંપાઝો સ્પંત વીસ્પે હુવરં-હુજઝોપ, ક્રઝોરંત ક્રદિન અવિ મનો જરજદાતોધત અંધઉદિત હુય; યો વીસ્પંમ અહુમ અસ્તવન્તંમ આદિધાધતિ, હુરધથાત પધતિ ઔરજંધહુત.

આઅત યત દુજદાઝો ક્રદરધતિ યો અધાવરંશ, થવાષ ગામ થવાષંમ યુજ્યેધતિ વાષંમ મિથ્રો યો વોઉર-ગઝોયઝોધતિશ, સ્તઝોપ-સય અપ્યો સૂરો, નધર્યો-સંધહુસય યો માયુશ; રસમો-જતંમ વાધંમ જધન્તિ અમો-જતંમ વા.

અહે સ્ય ખરંનંધહુય, તંમ યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન, મિથ્રમ વોઉર-ગઝોયઝોધતીમ; જઝોધ્રાખ્યો મિથ્રમ વોઉર-ગઝોયઝોધતીમ યજમઘદે, રામ-પયનંમ હુપયનંમ અધસ્થાખ્યો દધંધહુખ્યો.

આય નો જમ્યાત અવંધહે, આય નો જમ્યાત રવંધહે, આય નો જમ્યાત રૂનંધહે, આય નો જમ્યાત મજ્જંદિકાધ, આય નો જમ્યાત અઝેપજ્ઞધ, આય નો જમ્યાત વેરંધ્રાધ, આય નો જમ્યાત હુવંધહુધ, આય નો જમ્યાત અપવસ્તાધ, ઉધ્રો, અધવિ-થૂરો, યસ્યો, વહુમ્યો, અન-અધવિ-દુખ્તો વીસ્પંમાધ અંધઉહે અસ્તવધતે, મિથ્રો યો વોઉર-ગઝોયઝોધતિશ. તંમ અમવન્તંમ યજતંમ સૂરંમ દામોહુ સંવિરતંમ મિથ્રમ યજ્ઞધ જઝોધ્રાખ્યો, તંમ પધરિ-જસાધ વન્તય નંમંધહુય; તંમ યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન મિથ્રમ વોઉર-ગઝોયઝોધતીમ; જઝોધ્રાખ્યો મિથ્રમ વોઉર-ગઝોયઝોધતીમ યજમઘદે. હુઝોમથો ગવ ઔરસન, હુજવો-દંધહુધહુ, માંધય વચય ખ્યઝોથનય, જઝોધ્રાખ્યસય અધુખ્ધ-ઝેધખ્યસય વાધજ્ઞિખ્યો. યંધહે હાતાંમ આઅત યેસ્ને પધતિ વંધહે, મજદાઝો અહુરો વઝેથા અપાત હુયા, યાઝોધહુમંથા તાંસયા તાઝો-સયા યજમઘદે.

(કરદો ૧૩ મો) મિથ્રમ વાઉર-ગચ્ચોયચ્ચોધતીમ યજ્ઞમધદ, અર્શ-વચ્ચ-ધ-હુમ, વ્યાખનમ, હજ્જ-ધર-ગચ્ચોયમ, હુતાશતમ, અચ્ચેવરે-અખનમ, અર્જનતમ, પર્થુ-વચ્ચેયનમ, સૂરમ, અખનમ, જઘાઉવાચ્ચોધહુમ.

યો બાધ ઉસ્તાનજસ્તો ગર્જકધતે અહુરાધ મજદાધ, ઉધતિ અચ્ચોજનો.

અજ્ઞમ વીરપનામ દામનામ નિપાત અહિ હવપો, અજ્ઞમ વીરપ-નામ દામનામ નિશહરેત અહિ હવપો. આઅત મા નોધત મખ્યાક અચ્ચોખ્તો-નામન યસ્ન યજ્ઞન્તે, યથ અન્યે યજ્ઞતાચ્ચોધહો અચ્ચોખ્તો-નામન યસ્ન યજ્ઞન્તિ.

યેધધિ જી મા મખ્યાક અચ્ચોખ્તો-નામન યસ્ન યજ્ઞયન્ત, યથ અન્યે યજ્ઞતાચ્ચોધહો અચ્ચોખ્તો-નામન યસ્ન યજ્ઞન્તિ, ક્રા તુર્યો અખ-વચ્ચોયો, થ્વરશતહે જર આયુ પુષુયામ, ખહે ગયેહે ખનવતો અમ-પહે, ઉપ થ્વરશતહે જઘમ્યામ.

અચ્ચોખ્ત-નામન થ્વા યસ્ન રથ્વય વચ યજ્ઞધતે ખરો-જ્ઞચ્ચોધો અખવ. અચ્ચોખ્તો-નામન થ્વા યસ્ન રથ્વય વચ સૂર મિથ્ર યજ્ઞધ જ્ઞચ્ચોધો.

અચ્ચોખ્ત-નામન થ્વા યસ્ન રથ્વય વચ સંવિશત મિથ્ર યજ્ઞધ જ્ઞચ્ચોધો. અચ્ચોખ્ત-નામન થ્વા યસ્ન રથ્વય વચ અધચ્ચોયમ મિથ્ર યજ્ઞધ જ્ઞચ્ચોધો.

મુરુનુયાચ્ચો નો મિથ્ર યસ્નહે, ફુનુયાચ્ચો નો મિથ્ર યસ્નહે, ઉપ-નો યસ્નમ આહિષ, પધતિ-નો જ્ઞચ્ચોધો વીસંધઉહ, પધતિ-હીશ યશ્તાચ્ચો વીસંધઉહ, હામ હીશ ચિન્માને ખરંધઉહ, ની-હીશ દસ્વ ગરોન્માને.

દજ્ઞદિ અહ્માકમ તત્ર આયતમ, યસ-થ્વા યાસામહિ, સૂર, ઉર્વ-ધતિ દાતાનામ સ્વંધહામ, ધશ્તીમ અમમ વરંધ્રમચ, અવંધહુમ અખવસ્તમચ, હચ્ચોસ્રવંધહુમ હુરનીમચ, મસ્તીમ રપાનો વચ્ચેધીમચ. વરંધ્રમચ અહુરધાતમ, વનધન્તીમચ ઉપરતાતમ, યામ અપહે વહિ-શતહે, પધતિ-પરશ્તીમચ માંધહે રપેન્તહે.

યથ વચ્ચેમ હુમનંધહો ક્રમનંધહુસય ઉર્વાજ્ઞમ હચ્ચોમનંધહુમ, વનામ વીરપે હમરથે યથ વચ્ચેમ હુમનંધહો ક્રમનંધહુસય ઉર્વાજ્ઞમ

હુઓમનંધહુમ્ન, વનામ વીરપે દુશમધન્યુશ યથ વએમ હુમનંધહુદ
ક્રમનંધહુસય ઉર્વાજેન હુઓમનંધહુમ્ન, વનામ વીરપાઓ ત્મએ-
ધાઓ તઉર્વયમ દએવનાંમ મપ્યાનાંમય, યાશ્વાંમ પધરિકનાંમય, સાશ્વાંમ
કઓયાંમ કરકૂનાંમય.

આહે રય ખરેનંધહુય, તેમ યજ્ઞધ સુરૂન્વત યસ્ન, મિથ્રેમ વૉઉરૂ-
ગઓયઓધતીમ; જઓધાખ્યો મિથ્રેમ વૉઉરૂ-ગઓયઓધતીમ યજ્ઞમધદ,
રામ-પયનંમ હુપયનંમ અધસ્યાખ્યો દધંધહુખ્યો.

આય નો જમ્યાત અવંધહે, આય નો જમ્યાત રવંધહે, આય
નો જમ્યાત રકૂનંધહે, આય નો જમ્યાત મર્દદિકાધ, આય નો જમ્યાત
ખએષજ્ઞધ, આય નો જમ્યાત વેરંધ્રધાધ, આય નો જમ્યાત હુવંધહાધ,
આય નો જમ્યાત અપવસ્તાધ, ઉધો, અધવિ-થૂરો, યસ્ન્યો, વહુમ્યો,
અન-અધવિ-દુખ્તો વીરપંમાધ અંધઉહે અસ્તવધતે, મિથ્રો યો વૉઉરૂ-
ગઓયઓધતિશ. તેમ અમવન્તંમ યજ્ઞતેમ સૂરંમ દામોહુ સંવિશતેમ
મિથ્રેમ યજ્ઞધ જઓધાખ્યો, તેમ પધરિ-જસાધ વન્તય નંમંધહુય; તેમ
યજ્ઞધ સુરૂન્વત યસ્ન મિથ્રેમ વૉઉરૂ-ગઓયઓધતીમ; જઓધાખ્યો
મિથ્રેમ વૉઉરૂ-ગઓયઓધતીમ યજ્ઞમધદ. હુઓમયો ગવ ખરેસ્મન,
હિજવો-દંધહુધહુ, માંધય વયય ખ્યઓશ્નય, જઓધાખ્યસય અર્ધુખધ-
એધખ્યસય વાધજ્ઞિખ્યો. યેંધહે હાતાંમ આઅત યેસ્ને પધતી વંધહે,
મજ્ઞદાઓ અહુરો વએથા અષાત હયા, યાઓધહાંમયા તાંસયા તાઓ-
સયા યજ્ઞમધદ.

(કરદો ૧૪ મો) મિથ્રેમ વૉઉરૂ-ગઓયઓધતીમ યજ્ઞમધદ, અર્શિ-
વયંધહુમ, વ્યાખનંમ, હુજંધર-ગઓપંમ, હુતાશતંમ, ખએવરે-અખનંમ,
ખેરજન્તંમ, પેરંથુ-વએધયનંમ, સૂરંમ, અખનંમ, જઘાઉર્વાઓધહુમ.

યેંધહે વૉહુ હુઓસ્રવંધહુમ, વંધઉહિ કેરંકૂશ, વંધઉહિ ક્રસસતિ;
વસો-ચાનંમ વસો-ગઓયઓધતીમ અતઉર્વયો ધધ કૂપુયન્તંમ વાસ્રીમ,
વસો-યઓનાધ ધન્તાંમ હુધાઓધહુમ, યો ખએવરે-સ્પસાનો સૂરો
વીરપો-વીધ્વાઓ અધઓયમ્નો.

આહે રય ખરેનંધહુય, તેમ યજ્ઞધ સુરૂન્વત યસ્ન, મિથ્રેમ વૉઉરૂ-
ગઓયઓધતીમ; જઓધાખ્યો મિથ્રેમ વૉઉરૂ-ગઓયઓધતીમ યજ્ઞમધદ,
રામ-પયનંમ હુપયનંમ અધસ્યાખ્યો દધંધહુખ્યો.

આચ નો જમ્યાત અવંધહે, આચ નો જમ્યાત રવંધહે, આચ નો જમ્યાત રકૂનંધહે, આચ નો જમ્યાત મર્જદિકાધ, આચ નો જમ્યાત બએપજાધ, આચ નો જમ્યાત વરંથ્રાધ, આચ નો જમ્યાત હવંધહાધ, આચ નો જમ્યાત અપવસ્તાધ, ઉધો, અધવિ-થૂરો, યસન્યો, વહુમ્યો, અન-અધવિ-દુખ્તો વીરપંમાધ અંધઉહે અસ્તવધતે, મિથ્રો યો વાઉર-ગઅંચઅંધતિશ. તંમ અમવન્તંમ યજતંમ સૂરંમ દામોહુ સંવિ-રતંમ મિથ્રંમ યજાધ જઅંધ્રાખ્યો, તંમ પધરિ-જસાધ વન્તચ નંમંધહચ; તંમ યજાધ સુરન્વત યરન મિથ્રંમ વાઉર-ગઅંચઅંધતીમ; જઅંધ્રા-ખ્યો મિથ્રંમ વાઉર-ગઅંચઅંધતીમ યજમધદે. હુઅંમયો ગવ બરે-રમન્, હિજવો-દંધહંધહ, માંથચ વચચ બ્યઅંધનચ, જઅંધ્રાખ્યસચ અધુખઅંધખ્યસચ વાધજિખ્યો. યેંધહે હુતાંમ આઅત યેસ્ને પધતી વંધહે, મજદાઅં અહુરો વએથા અષાત હુચા, યાઅંધહાંમચા તાંસચા તાઅંસચા યજમધદે.

(કરદો ૧૫ મો) મિથ્રંમ વાઉર-ગઅંચઅંધતીમ યજમધદે, અર્શ-વચંધહેમ, વ્યાખનંમ, હજંધર-ગઅંધેમ, હુતારતંમ, બએવરં-અમનંમ, બરંજનંમ, પરંથુ-વએધયનંમ, સૂરંમ, અખદૂનંમ, જઘાઉર્વાઅંધહેમ.

અરંધવો-જગંમ જએનંધહુન્તંમ, રપસંમ તખંમ વ્યાખનંમ, કલ-આપેમ જવનો-સૂતંમ તચલ-આપેમ ઉદયલ-ઉર્વરંમ, કર્ષો-રાજંધહેમ વ્યાખનંમ, યઅંધિતવન્તંમ અધઅંચમનંમ, વાઉર-ચઅંધતીમ દામિધાતંમ.

યો નોધત કહાધ મિથ્રો-દુજાંમ મળ્યાનાંમ અઅંજો દધાધતિ, નોધત જાવરં; યો નોધત કહાધ મિથ્રો-દુજાંમ મળ્યાનાંમ ખરંનો દધા-ધતિ, નોધત મિજદંમ.

અપ અએષાંમ બાજવાઅં અઅંજો તૂમ ગન્તો ક્ષયમ્નો બરહિ, અપ પાધયાઅં જાવરં, અપ ચમનાઅં સૂરંમ, અપ ગઅંપયાઅં સ્રઅંમ.

નોધત દિમ અરશ્તોધશ હુદ્ધુતયાઅં, નોધત ધષઅંશ પર-પથ્વતો અવ-અખનઅંધતિ પન્મઅંયો, યહાધ ક્લિન અવિ મનો મિથ્રો જસધતિ અવંધહે, યો બએવરં-રપસનો સૂરો વીરપો-વીધવાઅં અધઅંચમ્નો.

અહે રય ખરંનંધહચ, તંમ યજાધ સુરન્વત યરન, મિથ્રંમ વાઉર-ગઅંચઅંધતીમ; જઅંધ્રાખ્યો મિથ્રંમ વાઉર-ગઅંચઅંધતીમ યજ-મધદે, રામ-પયનંમ હુપયનંમ અધચાખ્યો દધંધહુખ્યો.

આચ નો જમ્યાત અવંધહે, આચ નો જમ્યાત રવંધહે, આચ નો જમ્યાત રકુનંધહે, આચ નો જમ્યાત મર્દદિકાધ, આચ નો જમ્યાત બએપજાધ, આચ નો જમ્યાત વેરેશ્રમાધ, આચ નો જમ્યાત હવંધહાધ, આચ નો જમ્યાત અપવસ્તાધ, ઉશ્રો, અધવિ-શૂરો, યસ-યો, વહુએ, અન્-અધવિ-દુષ્ટો વીરપેમાધ અંધઉહે અસ્તવધતે, મિથ્રો યો વૉઉર-ગઅોયઅોધતિશ. તંમ અમવન્તંમ યજતંમ સૂરંમ દામોહુ સંવિશતંમ મિથ્રંમ યજાધ જઅોધ્રાખ્યો, તંમ પધરિ-જસાધ વન્તય નંમંધહય; તંમ યજાધ સુરન્વત યસ્ન મિથ્રંમ વૉઉર-ગઅોયઅોધતીમ, જઅોધ્રાખ્યો મિથ્રંમ વૉઉર-ગઅોયઅોધતિમ યજમધદે. હુઅોમયો ગવ બરંમન, હિજવા-દંધહંધહ, માંધય વચય બ્યઅોથનય, જઅોધ્રાખ્યસય અધુઅોધઅોધ-સય વાધજિખ્યો. ચેંધહે હાતાંમ આઅત યસ્ને પધતી વંધહે, મજ-દાઅો અહુરો વએથા અષાત હયા, યાઅોધહાંમયા તાંસયા તાઅોસયા યજમધદે.

(કર્દો ૧૬ મો) મિથ્રંમ વૉઉર-ગઅોયઅોધતીમ યજમધદે, અર્શ-વચંધહંમ, વ્યાખનંમ હજંધર-ગઅોપંમ, હુતાશતંમ, બએવરં-અખનંમ, બરંજતંમ, પેરેથુ-વએધયનંમ, સૂરંમ, અખફૂનંમ, જઘાઉવાઅોધહંમ.

યહિ વ્યાને દએનયાધ સ્તીરયાધ પેરેથુ-ક્રાકયાધ, મજ અમવ નિધા-તંમ; યહિ પધતિ ચિથ્રંમ વીધાતંમ, વીરપાધશ અવિ કરંવાંન યાધશ હુપત.

યો આસુનાંમ આસુશ, યો અરંદ્રનાંમ અરંદ્રો, યો તખમનાંમ તખમે, યો વ્યાખનનાંમ વ્યાખનો. યો ક્રદિત-દાઅો, યો આજુધતિ-દાઅો, યો વાંથવો-દાઅો, યો ક્ષથ્રો-દાઅો, યો પુથ્રો-દાઅો, યો ગયો-દાઅો, યો હવંધહે-દાઅો, યો અપવસ્તો-દાઅો.

યિમ હુયધતે અપિશ વંધઉહિ,^૧ પારંન્દિય^૨ રઅોરથ, ઉધય નધરે

૧. અપિશ વંધઉહિ-નારી ફરેસ્તો અશીશવંધ, એનો શબ્દાર્થ પવિત્રાધ, સચ્ચાધ થાય છે, જે આવતી દુન્યાને માટે કિમતી ખનનો હોવાથી, તે આ દુન્યાના ખનના ઉપર મવકકલ યજદ તરીકે ગણાવા લાગ્યો. પવિત્રાધ અને સચ્ચાધથી જેમ પેલી દુન્યાનું સુખ મેળવાય છે તેમ આ દુન્યામાં દોલતથી સુખ મેળવાય છે. એ ઉપરથી આશીરવાદમાં દોલતનું મેળવવું અશીશવંધથી માંગવામાં આવે છે.

૨. પારંન્દિ-દોલત ઉપર અશીશવંધનો સાથી સ્ત્રી ફરેસ્તો. એક સેતારા તરીકે તે Pleides ને મળતો આવે છે. એને મિથ્ર અને તીશત્રય સાથે સાથે સંબંધ છે, કારણ કે મિથ્ર બહોળાં ખેતરો ઉપર મવકકલ છે, જે ખેતરોથી દોલતની ઉત્પત્તિ થાય છે, અને તીશ-ત્રય વરસાદ ઉપર મવકકલ છે, જે વરસાદથી આખાદી અને દોલત ઉત્પન્ન થાય છે.

હાંમ-વરેધતિશ, ઉદ્ધમય કવએમ ખરેનો, ઉદ્ધમય થવાપેમ ખધાતેમ,
ઉદ્ધમય દામોદશ ઉપમનો, ઉદ્ધાઓસય અપઓનાંમ કવપયો, યસય
પોઉરનાંમ હુદાકો અપઓનાંમ મજદયસ્નનાંમ.

અહે રય ખરેનંધહય, તેમ યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન, મિથ્રમ વોઉર-
ગઓયઓધતીમ, જઓધાખ્યો મિથ્રમ વોઉર-ગઓયઓધતીમ યજ્ઞમધદે,
રામ-પયનેમ હુપયનેમ અધસ્થાખ્યો દધંધહુખ્યો.

આય નો જમ્યાત અવંધહે, આય નો જમ્યાત રવંધહે, આય
નો જમ્યાત રકૂનંધહે, આય નો જમ્યાત મજદદિકાધ, આય નો જમ્યાત
અએષજ્ઞધ, આય નો જમ્યાત વરેંધ્રધાધ, આય નો જમ્યાત હવંધ્રહાધ,
આય નો જમ્યાત અપવસ્તાધ, ઉદ્ધો, અધવિ-થૂરો, યસયો, વહુમ્યો,
અન-અધવિ-દુખ્તો વીરપેમાધ અંધઉહે અસ્તવધતે, મિથ્રો યો વોઉર-
ગઓયઓધતિશ, તેમ અમવન્તેમ યજ્ઞતેમ સૂરેમ દામોહુ સેવિશતેમ
મિથ્રમ યજ્ઞધ જઓધાખ્યો, તેમ પધરિ-જસાધ વન્તય નેમંધહય; તેમ
યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન મિથ્રમ વોઉર-ગઓયઓધતીમ; જઓધાખ્યો
મિથ્રમ વોઉર-ગઓયઓધતીમ યજ્ઞમધદે. હઘોમયો ગવ ખરેરમન,
હિજવો-દંધહુધહુ, માંધય વચય ખ્યઓધનય, જઓધાખ્યસય અધુખધ-
એધખ્યસય વાધજિખ્યો. થેંધહે હાતાંમ આઅત્ યેસ્ને પધતી વંધહે,
મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હયા, યાઓધહાંમયા તાંસયા તાઓ-
સયા યજ્ઞમધદે.

(કરદો ૧૭ મો) મિથ્રમ વોઉર-ગઓયઓધતિમ યજ્ઞમધદે, અર્શ-
વયંધહેમ, વ્યાખનેમ, હજંધર-ગઓપેમ, હુતાશતેમ, અએવરે-અખનેમ,
ખરેજન્તેમ, પેરેથુ-વએધયનેમ, સૂરેમ, અખકૂનેમ, જધાઉર્વાઓધહેમ.

યો વાપ મધન્યુ-હાંમ-તાશત ખરેજિ-અધ્ર કવજધતે, હય કરૂવરે
યત્ અરેજહિ ઉપ કરૂવરે યત્ ખનિરથેમ આમીમ, રથ્વય-અધ્ર
હચિમ્નો, ખરેનંધહય મજદધાત વરેંધ્રય અહુરધાત.

થેંધહે વાપેમ હનગરેવનાધતિ અપિશ વંધઉહિ યા ખરેજધતિ.
થેંધહે દએન માજદયસ્નિશ ખીતે પથો રાધધતિ. યિમ અઉર્વન્તો
મધન્યવાઓધહે અઉરેપ રઓક્ષ કાદરેસ્ત રપેન્ત વીધ્વાઓધહે અસય
મનિવસંધહે વજ્જન્તિ; યત્ દિમ દામોદશ ઉપમનો હુ-ધરિખતેમ આધ
ધરિનખિત. યહાત્ હય ક્તરેસેન્તિ વીરયે મધન્યવ દએવ, યએવ
વરેન્ય દ્યન્તો.

મોઘ-તૂ ધથ અહુરહે અન્તહે વએધાધ જસએમ. ચેંધહે હુજ'ધરેમ વએધનાંમ પધતિ હમરેથાધ જસધતિ; યો બએવરે-સ્પસાનો સૂરો વીરપો-વીધ્વાઓ અધઓયમ્નો.

આહે રય ખરેનંધહય, તેમ યજ્ઞધ સુરેન્વત યસ્ન, મિથ્રેમ વોઉર-ગઓયઓધતીમ, જઓથ્રાખ્યો મિથ્રેમ વોઉર-ગઓયઓધતીમ યજ્ઞમધદે, રામ-પયનંમ હુપયનંમ અધસ્થાખ્યો દધંધહુખ્યો.

આય નો જમ્યાત અવંધહે, આય નો જમ્યાત રવંધહે, આય નો જમ્યાત રફનંધહે, આય નો જમ્યાત મજ્જદિકાધ, આય નો જમ્યાત બએષજ્ઞધ, આય નો જમ્યાત વેરંધ્રાધ, આય નો જમ્યાત હવંધ્રાધ, આય નો જમ્યાત અપવસ્તાધ, ઉધ્રો, અધવિ-થૂરો, યસન્યો, વહુર્યો, અન્-અધવિ-દુખ્તો વીરપેમાધ અંધહે અસ્તવધતે, મિથ્રો યો વોઉર-ગઓયઓધતિશ. તેમ અમવન્તેમ યજ્ઞતેમ સૂરેમ દામોહુ સંવિ-શતેમ મિથ્રેમ યજ્ઞધ જઓથ્રાખ્યો, તેમ પધરિ-જસાધ વન્તય નંમંધહય; તેમ યજ્ઞધ સુરેન્વત યસ્ન મિથ્રેમ વોઉર-ગઓયઓધતીમ; જઓથ્રાખ્યો મિથ્રેમ વોઉર-ગઓયઓધતીમ યજ્ઞમધદે. હઓમયો ગવ ખરેસ્મન, હિજવો-દંધહુધહુ, માંધ્રય વચય ખ્યઓધનય, જઓથ્રાખ્ય-સય અધુરુધએધખ્યસય વાધજિખ્યો. ચેંધહે હુતાંમ આઅત ચેસ્ને પધતી વંધહે, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત હયા, યાઓધહાંમયા તાંસયા તાઓસયા યજ્ઞમધદે.

(કરદો ૧૮ મો) મિથ્રેમ વોઉર-ગઓયઓધતીમ યજ્ઞમધદે, અર્શ-વયંધહેમ, વ્યાખનંમ, હુજ'ધર-ગઓપંમ, હુતાશતેમ, બએવરે-અમનંમ, ખેરેજન્તેમ, પેરથુ-વએધયનંમ, સૂરેમ, અખફનંમ, જઘાઉર્વાઓધહેમ.

ચેંધહે પઉર્વ-નએમાત વજ્ઞધતે વેરંધ્રો અહુરધાતો હૂ કંહુરપ વરાજહે પધતિ-અરેનો, તિજિ-દાંસ્તહે, અરૂનો તિજિ-અસૂરહે, હકેરેત-જનો વરાજહે, અનુ-પોધશ્વહે, અન્તહે પરૂવનિકહે તખમહે; અયંધહેા-પાધહે, અયંધહેા-જસ્તહે, અયંધહેા-જયેહે, અયંધહેા-દૂમહે, અયંધહેા-પધતિશ-ખરેનહે.

યો ક્રાંશતયો હમરેથાધ ઉપ-હુખ્તો આ-મનંધહુ ધથ નધસ્ય હાંમ-વરેતિ સ્તિજ નિજધન્તિ હમરેથે. નએધ મન્યેતે જધ્નવાઓ, નએધ ચિમ ઘેનાંમ સદયેધતિ, યવત અએમ નિજધન્તિ મેરેજુય સ્તૂનો ગયેહે, મેરેજુય ખાઓ ઉશ્તાનહે.

હકત વીરપાઓ અધિપિ-કરેન્તધતિ, યો હકત અસ્તેસય વરેસેસય
મસ્તરેક્ષસય વોહુનિશય જમાધ હાંમ-રએથવથેધતિ મિથ્રો-દુજનમ મપ્યાનાંમ.

અહે રય ખરેનંધ્રહય, તેમ યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન, મિથ્રમ વોઉર-
ગઓયઓધતીમ, જઓથાળયો મિથ્રમ વોઉર-ગઓયઓધતીમ યજ-
મધદે, રામ-પયનંમ હુપયનંમ અધર્યાળયો દધંધહુળયો.

આય નો જમ્યાત અવંધહે, આય નો જમ્યાત રવંધહે, આય
નો જમ્યાત રકૂનંધહે, આય નો જમ્યાત મજ્જંદિકાધ, આય નો જમ્યાત
અએષજ્ઞધ, આય નો જમ્યાત વરેધ્રપ્રાધ, આય નો જમ્યાત હવંધ-
હાધ, આય નો જમ્યાત અપવસ્તાધ, ઉધ્રો, અધિવિ-થૂરો, યસ્નયો,
વહુમ્યો, અન્-અધિવિ-દુખ્તો વીરપેમાધ અંધઉહે અસ્તવધતે, મિથ્રો યો
વોઉર-ગઓયઓધતિશ. તેમ અમવન્તંમ યજ્ઞતંમ સૂરંમ દામોહુ સેવિ-
શતંમ મિથ્રમ યજ્ઞધ જઓથાળયો, તેમ પધરિ-જસાધ વન્તય નંમંધ-
હય; તેમ યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન મિથ્રમ વોઉર-ગઓયઓધતીમ; જઓ-
થાળયો મિથ્રમ વોઉર-ગઓયઓધતીમ યજમધદે. હઓમયો ગવ ખરે-
રમન્, હિજવો-દંધહંધહ, માંધય વચય ખ્યઓથનય, જઓથાળયસય
અધુજધએધળયસય વાધજ્ઞિળયો. યેંધહે હતાંમ આઅત્ત યેસ્ને પધતી
વંધહે, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ત હયા, યાઓધહાંમયા તાંસયા
તાઓસયા યજમધદે.

(કરદો ૧૯ મો) મિથ્રમ વોઉર-ગઓયઓધતીમ યજમધદે, અર્શિ-
વચંધહેમ, વ્યાખનંમ, હજંધર-ગઓપંમ, હુતાશતંમ, અએવરં યખનંમ,
ખરેજન્તંમ પરંથુ-વએધયનંમ, સૂરંમ, અખડૂનંમ, જઘાઉર્વાઆધહેમ.

યો બાધ ઉસ્તાનજસ્તો ઉર્વાજંમ્રો, અવરોધત્ વાચિમ ઉધત્ય-
ઓજનો. અહુર મજદ મધન્યો રપેનિશત, દાતરં ગએથનાંમ અસ્ત-
વધતિનાંમ અષાઉમ.

યેધિ જી મા મપ્યાક અઓખ્તો-નામન યસ્ન યજયન્ત, યથ અન્યે
યજતાઓધહે અઓખ્તો-નામન યસ્ન યજંન્તિ, ક્રા નુરયો અપવઓયો,
થવરશતહે જરૂ આપૂ પૂષુયાંમ, ખહે ગયેહે ખન્વતો અમંપહે ઉપ
થવરશતહે જધમ્યાંમ.

બુયમ તે ષોધધ્રો-પાનો, મા બુયમ ષોધધ્રો-ધરિયો, મા ન્માનો-
ધરિયો, મા વીરપો-ધરિયો, મા જન્તુ-ધરિયો, મા દધંધહુ-ધરિયો;
માધ યત્ત નો ઉધ્ર-બાજ્ઞઉશ નિવાનાત્ પરો હિમખ્યંયો.

તૂમ અએષાંમ ત્વિષ્યતાંમ, તૂમ અએષાંમ ત્વએષંધઉહતાંમ
ત્વએષાઓ સ્થિન્દ્યેહિ. સ્થિન્દ્ય અપવજનો; હૃવર્યો અહિ હુરાથ્યેઃ
જવનો-સ્વ અહિ સૂરો.

આચ-થ્વા જખયાધ અવંધહે. આચ-નો જમ્યાત અવંધહે, અશ-
ક્રાયશિતય જઓથનાંમ હુક્રાયશિતય, અશ-ક્રઓરંતિય જઓથનાંમ હુક્ર-
ઓરંતિય, યથ થ્વા અધવિષયન્ન દરંધ અધવિષયન હુષિતંમ ઔરંધમ્ય-
પએતંમ.

તૂમ તા દંધહાવો નિપાહિ, યા હુઓરંતીમ યાતયેધતિ મિથ્રહે
વોઉર-ગઓયઓધતોધશ. તૂમ તા ક્રસ્થિન્દ્યેહિ યા રાંક્યેધતીશ દંધ-
હાવો. આચ-થ્વા જખયાધ અવંધહે. આચ નો જમ્યાત અવપ્યાધ ઉમ્નો,
અધવિ-થૂરો યસન્થો વહમ્યો મિથ્રો રએવાઓ દંધહુ-પધતિશ.

અહે રય ખરંનંધહય, તંમ યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન, મિથ્રંમ વોઉર-
ગઓયઓધતીમ, જઓથાખ્યો મિથ્રંમ વોઉર-ગઓયઓધતીમ યજ્ઞ-
મધદે, રામ-પયનંમ હુપયનંમ અધસ્યાખ્યો દંધહુખ્યો.

આચ નો જમ્યાત અવંધહે, આચ નો જમ્યાત રવંધહે, આચ
નો જમ્યાત રકૂનંધહે, આચ નો જમ્યાત મજ્જિકાધ, આચ નો જમ્યાત
ખએષજ્ઞધ, આચ નો જમ્યાત વેરંધ્રાધ, આચ નો જમ્યાત હવંધ્રહાધ,
આચ નો જમ્યાત અપવસ્તાધ, ઉમ્નો, અધવિ-થૂરો, યસન્થો, વહમ્યો,
અન્-અધવિ-દુખ્તો વીરંપમાધ અંધઉહે અસ્તવધતે, મિથ્રો યો વોઉર-
ગઓયઓધતિશ. તંમ અમવન્તંમ યજતંમ સૂરંમ દામોહુ સંવિશતંમ
મિથ્રંમ યજ્ઞધ જઓથાખ્યો, તંમ પદરિ-જસાધ વન્તય નંમંધહય; તંમ યજ્ઞધ
સુરન્વત યસ્ન મિથ્રંમ વોઉર-ગઓયઓધતીમ; જઓથાખ્યો મિથ્રંમ
વોઉર-ગઓયઓધતીમ યજ્ઞમધદે. હઓમથો ગવ ઔરંસ્મન, હિજ્જવો-
દંધહુંધહુ, માંથ્રય વચચ ખ્યઓથનય, જઓથાખ્યસય અધુજંધએખ્ય-
સય વાઘજ્જિખ્યો. યંધહે હતાંમ આઅત યેસ્ને પધતી વંધહે, મજ્જ-
દાઓ અહુરો વએથા અષાત હયા, યાઓધહાંમયા તાંસયા તાઓ-
સયા યજ્ઞમધદે.

(કરદો ૨૦ મો) મિથ્રંમ વોઉર-ગઓયઓધતીમ યજ્ઞમધદે, અશ-
વયંધ્રહંમ, વ્યાખનંમ, હજ્જધર-ગઓપંમ, હુતાશતંમ, ખએવરંચખનંમ,
ઓરંજન્તંમ, પેરંથુ-વએધયનંમ, સૂરંમ, અખકૂનંમ, જઘાઉર્વાઓધહંમ.

ચો રંજુશ દધધે મએથનંમ, યહ્માધ રંજુશ દરંવાધ હુખંદ્રાધ ક્રમ-
વર મનવધન્તીમ.

તૂમ મએથનહે પાત નિપાત અહિ અદુજાંમ, તૂમ વરંજનહે
પધતિ નિશ-હરેત અહિ અદુજાંમ. થ્યાપધતિ જી હુખંદ્રેમ દધધે વહિ-
રતંમ વરંથ્રાંમય અહુરધાતંમ, યહ્મિ સોધરે મિથ્રો-દુજો અધપિ વીથિશિ
જત પઉર્વ મખ્યાકાઆધહો.

અહે રય ખરંનંધહુય, તંમ યજાધ સુરંન્વત યસ્ન, મિથ્રેમ વોઉર-
ગઓયઓધતીમ, જઓથાળ્યો મિથ્રેમ વોઉર-ગઓયઓધતીમ યજ-
મધદે, રામ-પયનંમ હુપયનંમ અધસ્થાળ્યો દધંધહુપ્યો.

આય નો જમ્યાત અવંધહે, આય નો જમ્યાત રવંધહે, આય
નો જમ્યાત રકૂનંધહે, આય નો જમ્યાત મજ્જંદિકાધ, આય નો જમ્યાત
ખએષજાધ, આય નો જમ્યાત વરંથ્રાધ, આય નો જમ્યાત હવંધ-
હુધ, આય નો જમ્યાત અપવરતાધ, ઉધો, અધવિ-થૂરો, યસ્-યો,
વહુયો, અન-અધવિ-દુખો વીસ્પેમાધ અંધઉહે અસ્તવધતે, મિથ્રો યો
વોઉર-ગઓયઓધતિશ. તંમ અમવતંમ યજતંમ સૂરંમ દામોહુ સંવિ-
રતંમ મિથ્રેમ યજાધ જઓથાળ્યો, તંમ પધરિ-જસાધ વન્તય નેમંધ-
હુય; તંમ યજાધ સુરંન્વત યસ્ન મિથ્રેમ વોઉર-ગઓયઓધતીમ;
જઓથાળ્યો મિથ્રેમ વોઉર-ગઓયઓધતીમ યજમધદે. હુઓમયો ગવ
ખરંરમન, હિજવો-દંધહુધહુ, માંથય વચય ખઓથનય, જઓથાળ્યસય
અધુખધએધપ્યસય વાધજિળ્યો. યેંધહે હાતાંમ આઅત ચેસ્ને પધતી
વંધહે, મજ્જદાઓ અહુરો વએથા અપાત હયા, યાઓધહાંમયા તાંસયા
તાઓસયા યજમધદે.

(કરદો ૨૧ મો) મિથ્રેમ વોઉર-ગઓયઓધતીમ યજમધદે, અર્શ-
વચંધહુમ, વ્યાખનંમ, હજંધર-ગઓપંમ, હુતાશતંમ, ખએવરં-ચખનંમ,
ખરંજનંમ, પેરંથુ-વએધયનંમ, સૂરંમ, અખરૂનંમ, જઘાઉર્વાઓધહુમ.

ચો રંજુશ દધધે મએથનંમ, યહ્માધ રંજુશ દરંવાધ હુખંદ્રાધ
ખવર મનવધન્તીમ.

યેંધહે હજંધરંમ યઓદિતાનાંમ કદથત અહુરો મજ્જદાઓ ખએ-
વરં દાધથનાંમ વીદાધથે. આઅત આળ્યો દાધથાળ્યો અધવ્યસય

ચર્ચાકિત્તજ્યો સ્પર્શ્યેષ્ઠિ મિથ્રો-જ્યાંમ મિથ્રો-દુર્જમય. આચ્ચત્ આજ્યો
દોષશ્રાજ્યો અધ્યસ્ય ચર્ચાકિત્તજ્યો અધર્ચોયો અસ્તિ મિથ્રો યો અચ્ચેવર-
સ્પસનો સૂરો વીર્યો-વીધ્વાર્ચો અધર્ચોયનો.

આહુ રય ખરેનંધ્રહુય, તંમ યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન, મિથ્રમ વૉઉર-
ગર્ચોયર્ચોધતીમ, જર્ચોશ્રાજ્યો મિથ્રમ વૉઉર-ગર્ચોયર્ચોધતીમ યજ્ઞ-
મધદે, રામ-વયનેમ હુષયનંમ અધસ્થાજ્યો દંધધ્રહુજ્યો.

આચ નો જમ્યાત અવંધ્રહુ, આચ નો જમ્યાત રવંધ્રહુ, આચ
નો જમ્યાત રકૂનંધ્રહુ, આચ નો જમ્યાત મર્જદિકાધ, આચ નો
જમ્યાત અચ્ચેજ્ઞધ, આચ નો જમ્યાત વૅરશ્રધાધ, આચ નો જમ્યાત
હવંધ્રહુધ, આચ નો જમ્યાત અષવસ્તાધ, ઉધ્રો, અધવિ-થૂરો, યસન્ચો,
વહુર્ચો, અન્-અધવિ-દુખ્તો વીર્યેમાધ અંધ્રહુ અસ્તવધતે, મિથ્રો યો
વૉઉર-ગર્ચોયર્ચોધતિશ. તંમ અમવન્તંમ યજ્ઞતંમ સૂરંમ દામોહુ સંવિ-
શતંમ મિથ્રમ યજ્ઞધ જર્ચોશ્રાજ્યો, તંમ પધરિ-જસાધ વન્તય નંમંધ-
હુય; તંમ યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન મિથ્રમ વૉઉર-ગર્ચોયર્ચોધતીમ, જર્ચો-
શ્રાજ્યો મિથ્રમ વૉઉર-ગર્ચોયર્ચોધતીમ યજ્ઞમધદે. હુર્ચોમયો ગવ ખરેસ્મન,
હિજ્જવો-દંધ્રહુધ્રહુ, માંશ્રય વચય ખ્યર્ચોધનય, જર્ચોશ્રાજ્યસ્ય અર્ષુ-
ખ્યર્ચોધ્યસ્ય વાધ્રજિજ્યો. યેંધ્રહુ હતાંમ આચ્ચત્ યેસ્ને પધતી વંધ્રહો,
મજ્જદાર્ચો અહુરો વચ્ચેથા અષાત્ હયા, યાચ્ચાધ્રહાંમયા તાંસયા તાચ્ચો-
સયા યજ્ઞમધદે.

(કરદો ૨૨ મો) મિથ્રમ વૉઉર-ગર્ચોયર્ચોધતીમ યજ્ઞમધદે, અર્શ-
વચંધ્રહુમ, વ્યાખનંમ, હજ્જધર-ગર્ચોર્ષમ, હુતાશતંમ, અચ્ચેવર-ચખનંમ,
અરજન્તંમ, પૅરથુ-વચ્ચેધયનંમ, સૂરંમ, અખકૂનંમ, જઘાઉર્વાર્ચાધ્રહુમ.

યિમ દંધધ્રહુઉશ દંધધ્રહુ પધતિશ બાધ ઉસ્તાનજસ્તો જખ્યેષ્ઠિ
અવંધ્રહુ; યિમ જન્તેઉશ જન્તુપધતિશ બાધ ઉસ્તાનજસ્તો જખ્યેષ્ઠિ
અવંધ્રહુ.

યિમ વીસો વીસ્-પધતિશ બાધ ઉસ્તાનજસ્તો જખ્યેષ્ઠિ અવં-
ધ્રહુ; યિમ ન્માનુહુ ન્માનો-પધતિશ બાધ ઉસ્તાનજસ્તો જખ્યેષ્ઠિ
અવંધ્રહુ; યિમ દ્વાચિન પિથે હુચિમન બાધ ઉસ્તાનજસ્તો જખ્યેષ્ઠિ
અવંધ્રહુ. યિમ દ્વિધુશચિત્ અષો-ત્કચ્ચેષો અપયતો હુવાધશ દાતાધશ
બાધ ઉસ્તાનજસ્તો જખ્યેષ્ઠિ અવંધ્રહુ.

ચેંધ્રહે વાક્ષ ગરેજનહે ઉસ અવ રઓઆઓ અખનઓઇતિ, અવ પધરિ ઇમાં જાંમ જસઇતિ, વી હુપ્ત કરૂવાંન જસઇતિ, યતચિત્ત નેમંધ્રહ વાચિમ્ ખરઇતિ યત્ ગઓપચિત્ત.

યા વરેત અજિમ્ન બાધ ઉસ્તાનજસ્તો જખયેઇતિ અવંધ્રહે ગવ-ઇથીમ પધતિશમરેમ્ન; કધ-નો અર્ષ ગવઇથીમ અપયાત્ પસ્કાત્ વજેમ્નો મિથ્રો યો વોઉર-ગઓયઓઇતિશ; કધ-નો ક્રઓઉર્વએસયાઇતિ, અપહે પધતિ પન્તાંમ, દુજો વએરેમ્ને અજેમ્નાંમ.

આઅત્ યહ્માઇ દનૂતો ખવઇતિ મિથ્રો યો વોઉર-ગઓયઓઇતિશ, અહ્માઇ જસઇતિ અવંધ્રહે. આઅત્ યહ્માઇ લ્પિશતો ખવઇતિ મિથ્રો યો વોઉર-ગઓયઓઇતિશ, અહ્માઇ ક્રસ્યન્દયેઇતિ ન્માનંમચ વીસંમચ જન્તૂમચ દપ્યૂમચ દઇંધ્રહુસરતીમચ.

અહે રય ખરેનંધ્રહચ, તેમ યજ્ઞઇ સુરૂન્વત યસ્ન, મિથ્રેમ વોઉર-ગઓયઓઇતીમ, જઓધ્રાખ્યો મિથ્રેમ વોઉર-ગઓયઓઇતીમ યજમઇદે, રામ-પયનંમ હુપયનંમ અધસ્યાખ્યો દઇંધ્રહુખ્યો.

આચ નો જમ્યાત્ અવંધ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ રવંધ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ રફૂનંધ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ મર્જદિકાઇ, આચ નો જમ્યાત્ ખએષજ્ઞઇ, આચ નો જમ્યાત્ વેરેશ્વન્નાઇ, આચ નો જમ્યાત્ હવંધ્રહાઇ, આચ નો જમ્યાત્ અપવસ્તાઇ, ઉધ્રો, અધવિ-ચૂરો, યસ્ન્યો, વહુમ્યો, અન-અધવિ-દુખ્તો વીરપેમાઇ અંધ્રહે અસ્તવઇતે, મિથ્રો યો વોઉર-ગઓયઓઇતિશ. તેમ અમવન્તેમ યજતેમ સૂરેમ દામોહુ સંવિશતેમ મિથ્રેમ યજ્ઞઇ જઓધ્રાખ્યો, તેમ પધરિ-જસાઇ વન્તચ નેમંધ્રહચ; તેમ યજ્ઞઇ સુરૂન્વત યસ્ન મિથ્રેમ વોઉર-ગઓયઓઇતીમ, જઓધ્રાખ્યો મિથ્રેમ વોઉર-ગઓગઓઇતીમ યજમઇદે. હઓમયો ગવ ખરેરેમન, હિજવો-દંધ્રહંધ્રહ, માંધચ વચચ ખ્યઓધનચ, જઓધ્રાખ્યસચ અર્ષુખ-એઇખ્યસચ વાધજ્ઞિખ્યો. ચેંધ્રહે હતાંમ આઅત્ યસ્ને પધતી વંધ્રહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓધ્રહાંમચા તાંસચા તાઓસચા યજમઇદે.

(કરહો ૨૩ મો) મિથ્રેમ વોઉર-ગઓયઓઇતીમ યજમઇદે, અર્શ-વચંધ્રહૂમ, વ્યાખનંમ, હજધર-ગઓષેમ, હુતાશતેમ, ખએવર-ચખનંમ, ખરેજન્તેમ, પેરેથુ-વએધયનંમ, સૂરેમ, અખફૂનંમ, જધાઉર્વાઓધ્રહૂમ.

યિમ યજત હૃઓમો ક્રામિશ, અએષજ્યો, સ્ત્રીશો, ક્ષત્ર્યો,
જઘરિદાધ્યો, ઔરજિશ્તે પઘતિ ઔરજહિ, હુરધ્યો પઘતિ ઔરજયાઓ,
યત્ વઓએ હુકધરીમ નામ, અનાહિતમ અનાહિતો અનાહિતાત પઘતિ
ઔરસ્મન્, અનાહિતયાત્ પરો જઓધયાત્ અનાહિતએધજ્યો પરો
વાધ્વિજ્યો.

યિમ જઓતારમ સ્તયત અહુરો મજદાઓ અષવ, આસુ-યસ્નમ
ઔરજિ-ગાથ્રમ. યજત જઓત આસુ-યસ્નો ઔરજિ-ગાથ્રો, ઔરજત
વચ, જઓત અહુરાધ મજદાધ, જઓત અએષનામ સ્પેન્તાનામ. હો
વાધ્વ ઉસ અવ રઓઆઓ અબ્નઓત્, અવ પઘરિ ઇમામ જામ
જસત્, વીજસાત્ વીરપાધશ અવિ કર્ષવાન્ યાધશ હુપ્ત.

યો પઓધ્યો હાવન હૃઓમાં ઉજદસ્ત, સ્તૈર્હૃપ્યેસંધ્વહ મધન્યુ-
તાશત, હુરધ્યો પઘતિ ઔરજયાઓ. ઔરજયત્ અહુરો મજદાઓ ઔર-
જ્યન્ અએષાઓ સ્પેન્ત, યધ્વહાઓ કૈર્હૃપ્યૈ હુરઓધયાઓ; યહ્માધ હવરે
અઉર્વિત-અસ્પેમ દૂરાત્ નમો અઓધયએધતિ.

નમો મિથ્રાધ વૉઉરિ-ગઓયઓધતેએ હુજંધરો-ગઓપાધ અએવરે-
અમધને. યેસન્થો અહિ વહુર્યો; યેસન્થો યુયાઓ વહુર્યો ન્માનાહુ મપ્યાક-
નામ. ઉશત યુયાત્ અહ્માધ નધરે, યસન્થવા બાધ કાયજાધતે, અએસ્મો-જસ્તો,
ઔરસ્મો-જસ્તો, ગઓ-જસ્તો હાવનો-જસ્તો કસ્નાતાએધજ્ય જસ્તએધજ્ય,
કસ્નાતાએધજ્ય હાવનએધજ્ય, કસ્તૈરતાત્ પઘતિ ઔરસ્મન્, ઉજદાતાત્
પઘતિ હૃઓમાત્, સ્વાવયમ્નાત્ પઘતિ અહુનાત્ વધસ્યાત્.

અય દ્યેનય કઓરેન્ત અહુરો મજદાઓ અષવ, ક્રા વોહુ મનો,
ક્રા અષેમ વહિશ્તમ, ક્રા ક્ષત્ર્યમ વધરીમ, ક્રા સ્પેન્ત આર્મધતિશ,
ક્રા હઉર્વિત અમૈરતાત. ક્રાહે અએષાઓ સ્પેન્ત ઔરજ વૈરેન્ત દ્યેન-
યાઓ; ક્રાહે મજદાઓ હુવાપાઓ રતુથ્વમ બરાત્ ગએથનામ; યોધ-
થવા વએનેન્ દામોહુ અહુમ રતુમય ગએથનામ, યઓજદાતારમ
આઓધ્વહામ દામનામ વહિશ્તામ.

અધ વએધજ્ય અહુજ્ય, વએધજ્ય નો અહુજ્ય. નિપયાઓ,
આધ મિથ્ર વૉઉરિ-ગઓયઓધતે, અહેવ અંધ્વહેઉશ યો અસ્તવતો, યસ્ય
અસ્તિ મનહ્યો. પઘરિ દ્રવતત્ મહુરકાત્, પઘરિ દ્રવતત્ અએમાત્,

પધરિ દ્રવધતિબ્ધો હુએનેબ્ધો. યાઓ ઉસ ખૂરેમ દ્રફૂર્મ ગર્વનાં, અએબ્ધે પશે દ્રઓમેબ્ધો, યાઓ અએબ્ધો દુજદાઓ દાવયાત મત વીદાતઓત દએવો-દાતાત.

અધ નો તૂમ મિથ્ર વોઉર-ગઓયઓધતે, જાવરે દયાઓ હિત-એબ્ધો, દ્રવતાતેમ તનુબ્ધો, પઓઉર-સ્પક્તીમ ત્મિપયન્તાંમ, પધતિ-જઘતીમ દુશમધન્યવનાંમ, હુથાનિવાધતીમ હમરેથનાંમ અઉર્વાથનાંમ ત્મિપયન્તાંમ.

અહે રય ખરેનંધહય, તેમ યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન, મિથ્રેમ વોઉર-ગઓયઓધતીમ, જઓથાબ્ધો મિથ્રેમ વોઉર-ગઓયઓધતીમ યજ્ઞમધદે, રામ-પયનંમ હુપયનંમ અધશ્યાબ્ધો દંધંધુબ્ધો.

આય નો જમ્યાત અવંધહે, આય નો જમ્યાત રવંધહે, આય નો જમ્યાત રફૂનંધહે, આય નો જમ્યાત મર્જદિકાધ, આય નો જમ્યાત બએષજ્ઞધ, આય નો જમ્યાત વરેથ્રધાધ, આય નો જમ્યાત હવંધહુધ, આય નો જમ્યાત અપવસ્તાધ, ઉમે, અધવિ-થૂરો, યસ્ન્યો, વહુમેયો અન્-અધવિ-દુખ્તો વીસ્પેમાધ અંધહે અસ્તવધતે, મિથ્રો યો વોઉર-ગઓયઓધતિશ. તેમ અમવન્તેમ યજ્ઞતેમ સૂરેમ દામોહુ સંવિ-રતેમ મિથ્રેમ યજ્ઞધ જઓથાબ્ધો, તેમ પધરિ-જસાધ વન્તય નેમંધ-હય; તેમ યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન મિથ્રેમ વોઉર-ગઓયઓધતીમ; જઓથાબ્ધો મિથ્રેમ વોઉર-ગઓયઓધતીમ યજ્ઞમધદે. હુઓમયો ગવ બરેસ્મન, હિજવો-દંધહુધ, માંથ્રય વચય પ્યઓથનય, જઓથાબ્ધસય અધુખ્યએધબ્યસય વાધજિબ્ધો. યેંધહે હાતાંમ આઅત યેસ્ને પધતી વંધહે, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત હયા, યાઓધહામયા તાંસયા તાઓસયા યજ્ઞમધદે.

(કરદો ૨૪ મો) મિથ્રેમ વોઉર-ગઓયઓધતીમ યજ્ઞમધદે, અર્શિ-વચંધહેમ વ્યાખનંમ હુજંધર-ગઓપેમ, હુતાશતેમ, બએવરે-ચખનંમ, બરેજન્તેમ, પરેથુ-વએધયનંમ, સૂરેમ, અખફૂનંમ, જઘાઉર્વાઓધહેમ.

યો જમ-ક્રથાઓ અધવ્યાધતિ, પસય હૂ કાખો-દાધતીમ, મરેજધતિ વ કરન, અંધંધહુઓ જમો યત પથનયાઓ રકરેનયાઓ દૂરએપારયાઓ; વીસ્પેમ ધમત આદિધાધતિ, યત અન્તરે જાંમ અસ્મનંમય.

વજરેમ જસ્તય દ્રજેમો, સતકુશ્તાનંમ, સતો-દારેમ, કવચેર્વેમ,
વીરો-ન્યાચ્ચાચિમ, જરોધશ અયંધ્રહો કહિજતંમ, અમવતો, જર-ચેહ,
અમવસ્તંમેમ જચેનાંમ, વેરેશ્વસ્તંમેમ જચેનાંમ.

યક્ષાત્ હ્ય ક્તરેસધતિ અંધરો મધન્યુશ પોઉર-મહુરકો; યક્ષાત્
હ્ય ક્તરેસધતિ અચેમો દુશ્શદાઓ પેષો-તનુશ; યક્ષાત્ હ્ય ક્તરેસધતિ
બૂખ્યાંસ્ત^૧ દરેધો-ગવ; યક્ષાત્ હ્ય ક્તરેસંતિ વીરપે મધન્યવ દચેવ,
ચચેવ વરેન્ય દ્વન્તો.

મા મિથ્રહે વોઉર-ગચ્ચોયચ્ચોતોધશ અન્તહે વચેધાધ જસચ્ચેમ. મા-
નો અન્તો અધપિજન્યાત્ મિથ્રો યો વોઉર-ગચ્ચોયચ્ચોધતિશ યો અચ્ચો-
જિશ્તો યજતનાંમ, યો તચિશ્તો યજતનાંમ, યો શ્વક્ષિશ્તો યજતનાંમ,
યો આસિશ્તો યજતનાંમ, યો અસ્ વેરેશ્વજ્ઞસ્તંમેમ યજતનાંમ, ક્ષેતધતે
પધતિ આય જમા મિથ્રો યો વોઉર-ગચ્ચોયચ્ચોધતિશ.

અહે રય ખરેનંધ્રહ્ય, તંમ યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન, મિથ્રેમ વોઉર-
ગચ્ચોયચ્ચોધતીમ, જચ્ચોધાખ્યો મિથ્રેમ વોઉર-ગચ્ચોયચ્ચોધતીમ યજ્ઞમ-
ધદે, રામ-પયનંમ હુપયનંમ અધચ્ચાખ્યો દધંધ્રહ્યુખ્યો.

આચ નો જમ્યાત્ અવંધ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ રવંધ્રહે, આચ
નો જમ્યાત્ રકૂનંધ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ મર્જદિકાધ, આચ નો
જમ્યાત્ બચેષજ્ઞધ, આચ નો જમ્યાત્ વેરેશ્વજ્ઞધ, આચ નો જમ્યાત્
હવંધ્રહાધ, આચ નો જમ્યાત્ અપવસ્તાધ, ઉધ્રો, અધવિ-શૂરો, યસ્ન્યો
વહુચ્યો, અન્-અધવિ-દુખ્તો વીરપેમાધ અંધ્રહે અસ્તવધતે, મિથ્રો યો
વોઉર-ગચ્ચોયચ્ચોધતીશ. તંમ અમવન્તંમ યજતંમ સૂરંમ દામોહુ સંવિ-
સ્તંમ મિથ્રેમ યજ્ઞધ જચ્ચોધાખ્યો, તંમ પધરિજ્ઞસાધ વન્તચ નંમંધ્રહ્ય;

૧. બૂખ્યાંસ્ત-આળસાધ ઉપરનો દેવ મેહેર ચસ્તમાં અને વંદીદાદમાં એને લાંબા હાથ-
વાળો કહ્યો છે, કારણ કે તે માણસને આળસાઈમાં લાંબા હાથ કરીને પડી રહેવા દે છે.
‘પરોદર્શ’ મરઘો બૂખ્યાંસ્ત દેવની સામે માણસોને નજીત કરનાર ઉપયોગી નતનવર છે. એ
મેહેર ચત્રદથી બીહે છે, કારણ કે મેહેર ચત્રદ રોશની ઉપર મવકકલ છે, અને રોશની અંધા-
રાને દૂર કરીને માણસને ઉદયોગ શરૂ કરવા કહે છે. આસ્તાદ ચસ્ત પ્રમાણે ઈરાની ખોરેહ
બૂખ્યાંસ્ત દેવને દૂર કરે છે. મીનોખેરદમાં હદથી વધારે શરાબ પીનારને બૂખ્યાંસ્ત દેવને મદદ
કરતો જણાવ્યો છે. પાઝંદ હમકારની આફ્રીનમાં શેહરેવર અમશાસ્પંદ અને તેના હમકાર
ચત્રદો ખોરશેદ, મેહેર, આસમાન અને અનરનને બૂખ્યાંસ્ત દેવને મારનારા ગણ્યા છે.

તેમ યજ્ઞઘ સુરન્વત યસ્ન મિથ્રેમ વૉઉર-ગઝ્ઝાયઝ્ઝાઘતીમ; જઝ્ઝાઘાઘયો મિથ્રેમ વૉઉર-ગઝ્ઝાયઝ્ઝાઘતીમ યજ્ઞમઘદે. હઝ્ઝામયો ગવ ખરેસ્મન, હિજવો-દંધહુધહુ, માંથય વયય ધ્યઝ્ઝાથનય, જઝ્ઝાઘાઘયસય અધુધ-ઝેઘયસય વાધ્ઝિયો. યેંધહે હાતાંમ આઝત યસ્ને પઘતી વંધહો, મજ્ઝદાઝ્ઝા ઝહુરો વઝેથા ઝપાત હયા, યાઝ્ઝાધહુમયા તાંસયા તાઝ્ઝા-સયા યજ્ઞમઘદે.

(કર્દો ૨૫ મો) મિથ્રેમ વૉઉર-ગઝ્ઝાયઝ્ઝાઘતીમ યજ્ઞમઘદે, ઝર્શ-વયંધહુમ, વ્યાખનંમ, હજંધર-ગઝ્ઝાયેમ, હુતાશતંમ, ખઝેવરે-ઝખનંમ, ખરેજનંમ, પેરથુ-વઝેધયનંમ, સૂરંમ, ઝખફનંમ, જઘાઉર્વાઝ્ઝાધહુમ.

યઘાત હય ક્તરેસંતા વીરપે મઘન્યવ દઝેવ, યઝેય વરંન્ય દ્રવન્તો. ક્રવજઘતે દંધહુપઘતિશ મિથ્રો યો વૉઉર-ગઝ્ઝાયઝ્ઝાઘતિશ, દધિનંમ ઉપ કરનંમ, ઝધંધહુઝ્ઝા જમો યત પથનયાઝ્ઝા રકરંનયાઝ્ઝા દૂરઝેપારયાઝ્ઝા.

દધિનંમ હે ઉપ ઝરેધંમ વજઘતે, યો વંધહુશ ઝઝ્ઝાધો ઝખયો; વધયસ્તારંમ હે ઉપ ઝરેધંમ વજઘતે રખુશ ખરેજે યો ઝમવાઝ્ઝા. વીરપે હે ઉપ ઝરેધંમ વજન્ટિ યાઝ્ઝા ઝાયો, યાઝ્ઝાસય ઉર્વાઝ્ઝા, યાઝ્ઝાસય ઝપઝ્ઝાનાંમ ક્રવપયો.

ઝવિ-દીશ ઝઝેમ ક્ષયમ્નો હમથ ખરઘતિ ધપવો ઝરેક્રિધુયો-પરંન; આઝત યત ઝથ પરજસઘતિ વજમ્નો, યથ દંધહુહવો ઝવિ-મિથ્ર-ન્યાઝ્ઝા. હો પઝ્ઝાધયો ગધાંમ નિજઘન્ટિ ઝસ્પઝેય પઘતિ વીરઝેય, હથ તરશ્ત થાઝ્ઝાધહુયેઘતે વય ઝસ્પ વીરય.

ઝહે રય ખરંનંધહુય, તેમ યજ્ઞઘ સુરન્વત યસ્ન, મિથ્રેમ વૉઉર-ગઝ્ઝાયઝ્ઝાઘતીમ; જઝ્ઝાઘાઘયો મિથ્રેમ વૉઉર-ગઝ્ઝાયઝ્ઝાઘતીમ યજ્ઞમઘદે, રામ-પયનંમ હુપયનંમ ઝધસ્યાઘયો દંધહુહુયો.

ઝાય નો જમ્યાત ઝવંધહે, ઝાય નો જમ્યાત રવંધહે, ઝાય નો જમ્યાત રફનંધહે, ઝાય નો જમ્યાત મજ્ઝદિકાઘ, ઝાય નો જમ્યાત ખઝેપજઘ, ઝાય નો જમ્યાત વેરંથઘાઘ, ઝાય નો જમ્યાત હવંધહુઘ, ઝાય નો જમ્યાત ઝપવસ્તાઘ, ઉઘો, ઝધવિ-થૂરો, યસન્યો, વહુમ્યો, ઝન-ઝધવિ-ધુખ્તો વીરપંમાઘ ઝંધહે ઝસ્તવઘતે, મિથ્રો યો વૉઉર-ગઝ્ઝાયઝ્ઝાઘતિશ. તેમ ઝમવન્તંમ યજતંમ સૂરંમ દામોહુ સંવિશતંમ મિથ્રેમ યજ્ઞઘ જઝ્ઝાઘાઘયો, તેમ પધરિ-જસાઘ વન્તય નંમંધહુય; તેમ

યજ્ઞઘ સુરૂન્વત યસ્ન મિથ્રમ વૉઉરૂ-ગર્ઓયઓઘતીમ; જઓઞ્રાખ્યો મિથ્રમ વૉઉરૂ-ગર્ઓયઓઘતીમ યજ્ઞમધદે. હુઓમયો ગવ ખરૂસ્મન, હિજવોન્દંધ્રહંધ્રહ, માંઞ્રય વયય ખ્યઓઞ્નય, જઓઞ્રાખ્યસ્ય અધુઞ્ધ-ઓઘખ્યસ્ય વાધજ્ઞિખ્યો. યેંધ્રહે હતાંમ આઅત્ર યસ્ને પઘતિ વંધ્રહે, મજ્જદાઓ અહુરો વએથા અપાત્ર હયા, યાઓધ્રહાંમયા તાંસયા તાઓ-સયા યજ્ઞમધદે.

(કર્દો ૨૬ મો) મિથ્રમ વૉઉરૂ-ગર્ઓયઓઘતીમ યજ્ઞમધદે, અર્શ-વયંધ્રહમ, વ્યાખનંમ, હજ્ઞંધરૂ-ગર્ઓપેમ, હુતાશતંમ, ખએવરૂંચખનંમ, ખરૂજન્તંમ, પેરંથુ-વએધયનંમ, સૂરંમ, અખરૂનંમ, જઘાઉર્વાઓધ્રહમ.

અઉરૂપારપેમ, તિજ્ઞિ-અરૂશતીમ, દરૂધ અરૂશતએમ, કિવિવિ-ધપૂમ, પરોન્કવીધંમ, હુનધયાઓઞિમ રથએશતાંમ.

યિમ હરૂતારૂમય અધવ્યાક્તારૂમય ક્દથત્ર અહુરો મજ્જદાઓ વીરૂપયાઓ ક્રવોધશ ગએથયાઓ; યો હરૂતય અધવ્યાક્તય વીરૂપયાઓ ક્રવોધશ ગએથયાઓ. યો અનવંધ્રઉહુખદેમ્નો જએનંધ્રહ નિપાઘતિ મજ્જદાઓ દામાં; યો અનવંધ્રઉહુખદેમ્નો જએનંધ્રહ નિશહુઉર્વઘતિ મજ્જદાઓ દામાં.

અહે રય ખરૂનંધ્રહય, તેમ યજ્ઞઘ સુરૂન્વત યસ્ન, મિથ્રમ વૉઉરૂ-ગર્ઓયઓઘતીમ, જઓઞ્રાખ્યો મિથ્રમ વૉઉરૂ-ગર્ઓયઓઘતીમ યજ્ઞમધદે, રામ-પયનંમ હુપયનંમ અધસ્યાખ્યો દંધંધ્રહુખ્યો.

આય નો જમ્યાત્ર અવંધ્રહે, આય નો જમ્યાત્ર રવંધ્રહે, આય નો જમ્યાત્ર રૂનંધ્રહે, આય નો જમ્યાત્ર મજ્જદિકાધ, આય નો જમ્યાત્ર ખએપજ્ઞઘ, આય નો જમ્યાત્ર વેરૂંધ્રધાધ, આય નો જમ્યાત્ર હવંધ્રહાધ, આય નો જમ્યાત્ર અપવસ્તાધ, ઉધ્રો, અધવિ-થૂરો, યસ-યો, વહુમ્યો, અન-અધવિ-દુખ્તો વીરૂપમાધ અંધ્રઉહે અસ્તવધતે, મિથ્રો યો વૉઉરૂ-ગર્ઓયઓઘતિશ. તેમ અમવન્તંમ યજ્ઞતેમ સૂરંમ દામોહુ સેવિ-શતંમ મિથ્રમ યજ્ઞઘ જઓઞ્રાખ્યો, તેમ પઘરિ-જસાધ વન્તય નંમંધ્ર-હય; તેમ યજ્ઞઘ સુરૂન્વત યસ્ન મિથ્રમ વૉઉરૂ-ગર્ઓયઓઘતીમ; જઓઞ્રાખ્યો મિથ્રમ વૉઉરૂ-ગર્ઓયઓઘતીમ યજ્ઞમધદે. હુઓમયો ગવ ખરૂસ્મન, હિજવોન્દંધ્રહંધ્રહ, માંઞ્રય વયય ખ્યઓઞ્નય, જઓઞ્રાખ્યસ્ય અધુઞ્ધઓઘખ્યસ્ય વાધજ્ઞિખ્યો. યેંધ્રહે હતાંમ આઅત્ર યસ્ને પઘતી વંધ્રહે, મજ્જદાઓ અહુરો વએથા અપાત્ર હયા, યાઓધ્રહાંમયા તાંસયા તાઓસયા યજ્ઞમધદે.

(કરદો ૨૭ મો) મિથ્રેમ વૉઉર-ગઅૉયઅૉધતીમ યજમધદે, અર્શ-
ચઅંધલેમ, વ્યાખનંમ, હજધર-ગઅૉપંમ, હુતાશંતંમ, ખઅેવર-અમનંમ,
અરજનંતંમ, પેરથુ-વઅેધયનંમ, સૂરંમ, અખફનંમ, જઘાઉવાંઅૉધલેમ.

યેંધહે દરંધાચિત્ત બાજવ ક્રમવંતિ મિથ્રો અઅૉજધલો, યત્તચિત્ત
ઉપસ્તાધરે હિંદવો આગેઉર્વયેધતે, યત્તચિત્ત દઅૉપતાધરે નિમે, યત્તચિત્ત
સનકે રંધહયાઅૉ, યત્તચિત્ત વીમધધીમ અંધધહાઅો જૉમો.

તંમચિત્ત મિથ્રો હંઝફૂપંતો પધરિ અપય બાળુવે. દુશખરંનાઅૉ
નશતો રજિશત અપાતો અસ્તિ અંધઉહય; ધય મધન્યેતે દુશખરંનાઅૉ,
નોધત્ત ધમત્ત વીરપંમ દુજવરશંતંમ, નોધત્ત વીરપંમ અધવિ-દુજતંમ
મિથ્રો વઅેનધતિ અપિબમ.

આઅત્ત અજેમ મન્ય મનંધલો; નોધત્ત મયો ગઅેથો સતે અઅૉળે
મન્યેતે દુશમતંમ, યથ મિથ્રસચિત્ત મધન્યવો અઅૉળે મધન્યેતે હુમ-
તંમ. નોધત્ત મયો ગઅેથો સતે અઅૉળે અઅૉધતિ દુજુતંમ, યથ
મિથ્રસચિત્ત મધન્યવો અઅૉળે અઅૉધતિ હૂતંમ. નોધત્ત મયો ગઅે-
થો સતે અઅૉળે વરંજયેધતિ દુજવરશંતંમ, યથ મિથ્રસચિત્ત મધન્યવો
અઅૉળે વરંજયેધતિ હુવરશંતંમ.

નોધત્ત મધીમ ગઅેથીમ સતે મસ્યાઅૉ હયધતે આસ્નો ખ્રતુશ,
યથ મિથ્રમચિત્ત મધન્યઅૉમ હયધતે આસ્નસય ખ્રતુશ. નોધત્ત મયો
ગઅેથો સતે અઅૉળે સુરનઅૉધતિ ગઅૉપધવે, યથ મિથ્રસચિત્ત મધ-
ન્યવો સુત-ગઅૉપો હજધર-અઅૉધિતશ વીરપંમ વઅેનધતિ દુજિતંમ.
અમવ મિથ્રો ક્રક્તાધતે ઉધ વજધતિ ક્ષત્રહે સ્ત્રીર દધાધતિ દઅેમાન
હરાત્ત સૂક દાધથાખ્ય.

કો માંમ યજધતે, કો દુજાત્, કો હુયેશિત, કો દુજયેશિત,
માંમ જ મધન્યેતે યજતંમ. કહ્માધ રઅેશય ખરંસય, કહ્માધ તન્વો
દ્રવતાતંમ, અજંમ બક્ષાનિ ક્ષયન્તો; કહ્માધ ધશિતમ પૉઉરશ-ખાથાંમ,
અજંમ, બક્ષાનિ ક્ષયન્તો, કહ્માધ આસ્નાંમચિત્ત ક્રજધંતીમ ઉસ
અપર અરજયેનિ.

કહ્માધ અજેમ ઉધ્રંમ ક્ષથ્રંમ ખધનિ સખંતંમ, પૉઉર-સ્પાધંમ
અમધનિમ્નહે મનંધલો પધતિ-દથાનિ, વહિશંતંમ સાથસચિત્ત હુમો-ક્ષથ્રહે
કમરંધો-જનો અઉર્વહે વનતો અવનંમ્નહે. યો નિશતયેધતિ કરંતેઅ
સઅૉપ્યાંમ; ધપરે હા નિશતાત કિચ્ચેધતિ, ચેજિ અન્તો નિશતયેધતિ;
ત્તિશતહેચિત્ત અક્નુતહે મિથ્ર મનો રામયેધતિ, હુક્નૂધતિમ પધતિ મિથ્રહે.

કહાઇ યરકુંમચ મહુરકુંમચ, કહાઇ અધનિશતીમ દુચિથ્રેમ અજમ
અક્ષાનિ કાયમો. કહાઇ આસ્નાંમચિત્ કુજમતીમ હુથ-જત નિજનાની.

કહાઇ અજમ ઉથ્રેમ ક્ષેથ્રેમ ખધનિસખતેમ, વૉઉર-સ્પાધેમ
અમધનિમ્નહે મનંધહે અપ-ખરાનિ, વહિશતેમ સાથસચિત્ હુમો-ક્ષધહે
કમરંધો-જનો અઉર્વહે વનતો અવનંમનહે. યો નિશતયેધતિ કંરેતેએ
સાઓખ્યાંમ, ધપરં હા નિશતાત કિચેતિ, ચેકિ અન્તો નિશતયેધતિ;
ક્ષનૂતહેચિત્ અત્પિશતહે મિથ્ર મનો ચઓજયેધતિ, અક્ષનૂધતીમ
પધતિ મિથ્રહે.

અહે રચ ખરેનંધહુચ, તેમ યજ્ઞધ સુરૂન્વત યસ્ન, મિથ્રેમ વૉઉર-
ગઓયઓધતીમ, જઓધાખ્યો મિથ્રેમ વૉઉર-ગઓયઓધતીમ યજ્ઞ-
મધે, રામ-પયનંમ હુપયનંમ અધસ્યાખ્યો દધંધહુખ્યો.

આચ નો જમ્યાત્ અવંધહે, આચ નો જમ્યાત્ રવંધહે, આચ
નો જમ્યાત્ રૂનંધહે, આચ નો જમ્યાત્ મર્જદિકાધ, આચ નો જમ્યાત્
ખએપજ્ઞધ, આચ નો જમ્યાત્ વેરંધ્રધાધ, આચ નો જમ્યાત્ હુવંધ્રહુધ,
આચ નો જમ્યાત્ અપવસ્તાધ, ઉધ્રો, અધવિ-થૂરો, યસ્યો, વહુમ્યો,
અન્-અધવિ-દુખતો વીરંપમાધ અંધઉહે અસ્તવધતે, મિથ્રો યો વૉઉર-
ગઓયઓધતિશ. તેમ અમવન્તેમ યજ્ઞતેમ સૂરેમ દામોહુ સંવિશતેમ
મિથ્રેમ યજ્ઞધ જઓધાખ્યો, તેમ પદરિ-જસાધ વન્તચ નંમંધહુચ; તેમ યજ્ઞધ
સુરૂન્વત યસ્ન મિથ્રેમ વૉઉર-ગઓયઓધતીમ; જઓધાખ્યો મિથ્રેમ
વૉઉર-ગઓયઓધતીમ યજ્ઞમધે. હુઓમયો ગવ ખરેસ્મન, હિજ્જવો-
દંધહુધહુ, માંથચ વચચ ખ્યઓધનચ, જઓધાખ્યસચ અધુખધએખ્ય-
સચ વાધજિખ્યો. ચેંધહે હતાંમ આઅત ચેસ્ને પધતી વંધહે, મજ્જ-
દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હયા, યાઓધહુધાંમચા તાંસચા તાઓ-
સચા યજ્ઞમધે.

(કરો ૨૮ મો) મિથ્રેમ વૉઉર-ગઓયઓધતીમ યજ્ઞમધે, અર્શિ-
વચંધહુમ, વ્યાખનંમ, હુજંધર-ગઓપંમ, હુતાશતેમ, ખએવરંચખનંમ,
ખરેજન્તેમ, પેરંથુ-વએધયનંમ, સૂરેમ, અખકૂનંમ, જઘાઉર્વાઓધહુમ.

અરેજતો-કૂનંમ, જરંચો-વારંધનંમ, અશતંધહુધાંમ, અમવન્તેમ,
તખંમ વીસપધતીમ રથએશતાંમ. ચિથ્રાઓ, મિથ્રહે, ક્રયનાઓ; યસ-
તાંમ દપયમ આચરધતિ, યથ હુખરંતો ખરધતિ પથનાઓ જક્રાઓ
ગઓયઓતેએ; આઅત્ હુવ પચુ વીર વસો-ક્ષથ્રો ક્રચરધતે.

તથ નો જમ્યાત અવંધહે મિથ્ર અહુર ઍરંજન્ત. યત ઍરંજેમ
અરાત અશલ વાચિમ, અસ્પનાંમચ સિદ્ધ કુદુસાંન, અશલાઓ કહ્ન
વાંન, જ્યાઓ નિવધથ્યાંન તિધાઓધહે અસ્તયો, તથ હુનવો વોઉર-
જઓધનાંમ જત પધથ્યાઓન્તે કા-વેરંસ.

અધ નો તૂમ મિથ્ર વોઉર-ગઓયઓધતે, જાવરે દયાઓ હિત-
એધઓ દ્રવતાતેમ તનુઓ, પઓઉર-સ્પદ્ધતીમ ત્મિપયન્તાંમ, પધતિ-
જધતીમ દુશ્મધન્યવનાંમ, હુધ્રાનિવાધતીમ હુમરંથનાંમ અઉર્વથનાંમ
ત્મિપયન્તાંમ.

અહે રચ ખરેનંધહય, તેમ યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન, મિથ્રમ વોઉર-
ગઓયઓધતીમ, જઓધાઓ મિથ્રમ વોઉર-ગઓયઓધતીમ યજ્ઞમધદ,
રામ-પયનંમ હુપયનંમ અધસ્થાઓ દધંધહુઓ.

આચ નો જમ્યાત અવંધહે, આચ નો જમ્યાત રવંધહે, આચ
નો જમ્યાત રકૂનંધહે, આચ નો જમ્યાત મજ્જદિકાધ, આચ નો જમ્યાત
અએપજ્ઞધ, આચ નો જમ્યાત વેરંધ્રપ્રાધ, આચ નો જમ્યાત હવંધ્રહાધ,
આચ નો જમ્યાત અપવસ્તાધ, ઉધ્રો, અધવિ-થૂરો, યસ્-યો, વહુમ્યો,
અત-અધવિ-દુખ્તો વીસ્પેમાધ અંધહે અસ્તવધતે, મિથ્રો યો વોઉર-
ગઓયઓધતિશ, તેમ અમવન્તેમ યજ્ઞતેમ સૂરેમ દામોહુ સંવિશતેમ
મિથ્રમ યજ્ઞધ જઓધાઓ, તેમ પધરિ-જસાધ વન્તચ નેમંધહય; તેમ
યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન મિથ્રમ વોઉર-ગઓયઓધતીમ; જઓધાઓ
મિથ્રમ વોઉર-ગઓયઓધતીમ યજ્ઞમધદ. હુઓમયો ગવ ઍરંસમન,
હિજવો-દંધહંધહ, માંધચ વચચ પ્યઓધનચ, જઓધાઓયસચ અધુ-
એધઓયસચ વાધજિઓ. યંધહે હુતાંમ આઅત યસ્ને પધતી વંધહે,
મજ્જદાઓ અહુરો વએથા અષાત હયા, યાઓધહાંમચા તાંસચા તાઓ-
સચા યજ્ઞમધદ.

(કરદો ૨૯ મો) મિથ્રમ વોઉર-ગઓયઓધતીમ યજ્ઞમધદ, અર્શ-
વચંધહુમ, વ્યાપનંમ, હુજ્ઞર-ગઓધંમ, હુતારતેમ, અએવરં-ચપનંમ,
ઍરંજન્તેમ, પેરંથુ-વએધયનંમ, સૂરેમ, અખદૂનંમ, જઘાઉર્વાઓધહુમ.

આધ મિથ્ર વોઉર-ગઓયઓધતે, ન્માન્ય રત્વો વીસ્ય જન્તુમ દપયુમ
જરથુશ્ત્રોતેમ.

વીસધતિવાઓ અસ્તિ મિથ્રો અન્તરે હુપ સુપ્તિધરંગ, ધિસ-
શ્વાઓ અન્તરે વરંજન, ચથ્વરંસશ્વાઓ અન્તરે હુધો-ગએથ, પંચસ-

શ્વાઓ અન્તરે હુયાધ, ક્વશતિવાઓ અન્તરે હાવિશત, હુમધથિવાઓ અન્તરે અએથ્થય અએથ-પધતિ, અશતધથિવાઓ અન્તરે જામાતર અસુર, નવધતિવાઓ અન્તરે આથ.

સતાયુશ અન્તરે પિતરેમ પુથ્રમય, હુજંધરાધશ અન્તરે દપ્યુ, બએ-વરેધશ અસ્તિ મિથ્રો યો દએનયાઓ માજદયસ્નોધશ, અવ હુયધતે અમહે અયાન્ અથ અંધહુધતિ વેરેથ્રાહે.

નંમંધહુ અધર-દાત આજસાનિ ઉપર-દાત. યથ અવત્ હુવર-ક્ષઓ-તંમ તરસ્ય હુરાંમ ઔરેજધતિમ ક્વય આધતિ અધવિય વજધતે, અવથ અજમચિત્ રિપતમ નંમંધહુ અધર-દાત આજસાનિ ઉપર-દાત, તરસ્ય અંધરહે મધ્યેઉશ દ્વતો જઓપાન્.

અહે રય ખર્નંધહુય, તંમ યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન, મિથ્રેમ વૌઉર-ગઓયઓધતીમ, જઓથાખ્યો મિથ્રેમ વૌઉર-ગઓયઓધતીમ યજ-મધદે, રામ-પયનેમ હુપયન્મ અધસ્યાખ્યો દધંધહુખ્યો.

આય નો જમ્યાત અવંધહે, આય નો જમ્યાત રવંધહે, આય નો જમ્યાત રફૂનંધહે, આય નો જમ્યાત મર્જદિકાધ, આય નો જમ્યાત બએપજ્ઞધ, આય નો જમ્યાત વેરેથ્રાધ, આય નો જમ્યાત હવંધહુધ, આય નો જમ્યાત અપવસ્તાધ, ઉધ્રો, અધવિ-થૂરો, યસ્યો, વહુમ્યો, અન્-અધવિ-દ્રુપ્તો વીરપેમાધ અંધઉહે અસ્તવધતે, મિથ્રો યો વૌઉર-ગઓયઓધતિશ. તંમ અમવન્તંમ યજતંમ સૂરંમ દામોહુ સંવિ-શતંમ મિથ્રેમ યજ્ઞધ જઓથાખ્યો, તંમ પધરિજસાધ વન્તય નંમંધ-હુય; તંમ યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન મિથ્રેમ વૌઉર-ગઓયઓધતીમ, જઓ-થાખ્યો મિથ્રેમ વૌઉર-ગઓયઓધતીમ યજમધદે. હુઓમયો ગવ ખરેસ્મન, હિજવો-દંધહુધ, માંથય વચય ખ્યઓન્તય, જઓથાખ્યસય અધુ-ખએધખ્યસય વાધજિખ્યો. યેંધહે હુતાંમ આઅત્ યેસ્ને પધતી વંધહે, મજદાઓ અહુરો વએથા અપાત્ હુયા, યાઓધહુમયા તાંસયા તાઓ-સયા યજમધદે.

(કરો ૩૦ મો) મિથ્રેમ વૌઉર-ગઓયઓધતીમ યજમધદે, અર્શ-વયંધહુમ, વ્યાખન્મ, હુજંધર-ગઓર્ષમ, હુતાશતંમ, બએવરે-અખન્મ, ઔરેજન્તંમ, પેરથુ-વએધયન્મ, સૂરંમ, અખફૂન્મ, જઘાઉર્વાઓધહુમ.

મિથ્રેમ યજએષ રિપતમ, ક્વવિષ અએથ્થયનાંમ; યજયન્ત શ્વાંમ મજદયસ્ન, પસુખ્ય સ્તઓરએધખ્ય વયએધખ્ય પતરેતએધખ્ય, યો પરેનીનો ક્વજ્ઞઓન્તે.

મિથ્રો વીરપે મજદયસ્નનાંમ યાંમ અષઓનાંમ ઝરેધ્વાય કરે-
ધ્વાય; હુઓમો આવિસ્તો અધવિ-વિસ્તો, યાઓ જઓત અધવિય
વએધયાઓન્તે, ક્ય યજઓન્તે. ના અષવ યઓજદાતાંમ જઓથાંમ
કંધઉહરાત્, યો કરેન્વાત્ યિમ યજધતે મિથ્રમ યિમ વોઉર-ગઓય-
ઓધતીમ, કનૂતો અત્મિશ્તો હ્યાત્.

પદતિદિમ પરેસત્ જરથુશ્ત્રો, કુથ અહુર મજદ, ના અષવ
યઓજદાતાંમ જઓથાંમ કંધઉહરાત્, યો કરેન્વાત્ યિમ યજધતે
મિથ્રમ યિમ વોઉર-ગઓયઓધતીમ, કનૂતો અત્મિશ્તો હ્યાત્.

આઅત્ ઝઓત્ અહુરો મજદાઓ, ધિ-અયરંમ ધિ-ક્ષપરંમ તનૂમ
કસ્નયયન્ત, ધિસતંમ ઉપાજનનાંમ પધરિ-આકયયન્ત, મિથ્રહે વોઉર-
ગઓયઓધતોધશ યસ્નાધય વહ્માધય; ધિ-અયરંમ ધિ-ક્ષપરંમ તનૂમ
કસ્નયયન્ત, વિસધતિ ઉપાજનનાંમ પધરિ-આકયયન્ત, મિથ્રહે વોઉર-
ગઓયઓધતોધશ યસ્નાધય વહ્માધય. મા-ગિશ મે આઓધહાંમ
જઓથાંમ કંધઉહરાત્, યા નોધત્ સ્તઓતનાંમ યેસ્યનાંમ આમાતો
વીરપે રતવો.

અહે રય ખરેનંધહય, તંમ યજઠં સુરંવત યસ્ન, મિથ્રમ વોઉર-
ગઓયઓધતીમ, જઓથાખ્યો મિથ્રમ વોઉર-ગઓયઓધતીમ યજ-
મધદે, રામ-પયનંમ હુપયનંમ અધચ્યાખ્યો દધંધહુખ્યો.

આય નો જમ્યાત્ અવંધહે, આય નો જમ્યાત્ રવંધહે, આય
નો જમ્યાત્ રૂનંધહે, આય નો જમ્યાત્ મજ્જદિકાધ, આય નો જમ્યાત્
ખએષજઠ, આય નો જમ્યાત્ વરેંશ્ત્રપાધ, આય નો જમ્યાત્ હુવંધ-
હાધ, આય નો જમ્યાત્ અષવસ્તાધ, ઉમ્રો, અધવિ-થૂરો, યસ્યો,
વહુમ્યો, અન્-અધવિ-દુખ્તો વીરપેમાધ અંધઉહે અસ્તવધતે, મિથ્રો યો
વોઉર-ગઓયઓધતિશ. તંમ અમવન્તંમ યજતંમ સૂરંમ દામોહુ સંવિ-
રતંમ મિથ્રમ યજઠ જઓથાખ્યો, તંમ પધરિ-જસાધ વન્તય નંમંધ-
હય; તંમ યજઠ સુરંવત યસ્ન મિથ્રમ વોઉર-ગઓયઓધતીમ; જઓ-
થાખ્યો મિથ્રમ વોઉર-ગઓયઓધતીમ યજમધદે. હુઓમયો ગવ ખરે-
સ્મન્, હુજવો-દંધહુંધહુ, માંથય વચય ખ્યઓથનય, જઓથાખ્યસ્ય
અધુંધએધખ્યસ્ય વાધજિખ્યો. યેંધહે હાતાંમ આઅત્ યેસ્ને પધતી
વંધહે, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હયા, યાઓધહાંમયા તાંસ્યા
તાઓસ્યા યજમધદે.

(કરદો ૩૧ મો) મિથ્રેમ વૉઉર-ગચ્ચાયચ્ચોધતીમ ચજમધદે, અર્શ-વચંધુહમ, વ્યાખનમ, હજંધર-ગચ્ચોપમ, હુતાશતમ, અચેવરં ચખનમ, ખરંજનમ પરંથુ-વચેધયનમ, સૂરમ, અખફનમ, જઘાઉવાચ્ચાધુહમ.

યિમ ચજત અહુરો મજદાચ્ચો, રચ્ચોક્ષનાત પધતિ ગરોન્માનાત.

ઉજખાજનઉશ પધતિ અમરંજતીમ ક્વજધતે મિથ્રો યો વૉઉર-ગચ્ચાયચ્ચોધતિશ, હચ રચ્ચોક્ષનાત ગરોન્માનાત, વાપમ સ્ત્રીરંમ વવજન-નમ હામો-તખમ વીરપો-પચેસમ જરનચેનમ.

અહુચે વાપે વજનચ્ચોન્તે ચથારો અઉર્વન્તો, રપચેતિત હમ-ગચ્ચોનાચ્ચાધહો મધન્યુશ-ખરંથ અનચ્ચોપાચ્ચાધહો. તે પર-સકાચ્ચાધહો જરનચેન પધતિશુખત, આચ્ચત હે અપર અરંજતચેન; આચ્ચત તે વીરપ ક્રા-યુખત હામંધસામચ, સિમામચ સિમોધધામચ, દરંત હુકરંત ઉપધરિસ્પાતા અક અસ્તામ ક્ષથમ વધરીમ.

દષિનમ હે અરંધે વજધતે રપ્નો રજિશ્તો રપેનિશ્તો ઉપ-રચ્ચોધિશ્તો; આચ્ચત હે હાવોચ અરંધે વજધતે રજિશ્તામ ચિસ્તામ અરત-જચ્ચોધામ અપચ્ચોનીમ, રપચેત વસ્ત્રાચ્ચો વંધહુધતિ, રપચેત દચેનયાચ્ચો માજદયસ્નોધશ ઉપમનમ.

ઉપવજત તખમો દામોધશ ઉપમનો, હુકંહુપ વરાજહે પધતિ-અરંનો, તિજિ-દાસ્ત્રહે, અરૂનો, તિજિ-અસૂરહે, હુકરંત-જનો વરાજહે, અનુ-પોધથહે, અન્તહે, પરૂવનિકહે તખમહે, યુધહે, પાધરિવાજહે. નિક્ષત અઘાત વજત આતર્શ યો ઉપ-સુખતો, ઉધ્રમ યો કવચેમ ખરંનો.

હિશ્તધતે અચ્ચોમ વાપહે મિથ્રહે વૉઉર-ગચ્ચાયચ્ચોધતોધશ હજં-ધરંમ થન્યરંધતિનામ, અસ્તિ યો ગવસ્નહે સ્નાવ્ય જ્ય, હુકરંતનામ; મધન્યવસાચ્ચો વજન્તિ, મધન્યવસાચ્ચો પતંતિ, કમરંધે પધતિ દચેવનામ.

હિશ્તધતે અચ્ચોમ વાપહે મિથ્રહે વૉઉર-ગચ્ચાયચ્ચોધતોધશ હજં-ધરંમ ધુનામ કહુકાસો-પર્નનામ જરન્યો-જક્રનામ સ્ત્રવી-સ્તયામ, અસ્તિ અચંધહુચેન રપરંધ હુકરંતનામ. મધન્યવસાચ્ચો વજન્તિ, મધન્યવસાચ્ચો પતંતિ, કમરંધે પધતિ દચેવનામ.

હિશ્તધતે અચ્ચોમ વાપહે મિથ્રહે વૉઉર-ગચ્ચાયચ્ચોધતોધશ હજં-ધરંમ અરશતિનામ અરોધથ્રો-તચેજ્જનામ હુકરંતનામ. મધન્યવસાચ્ચો વજન્તિ, મધન્યવસાચ્ચો પતંતિ, કમરંધે પધતિ દચેવનામ. હિશ્તધતે

અર્ચ્યામ વાપહે મિથ્રહે વૉઉર-ગર્ચાચર્ચાધતોધશ હર્ષર્મ ચકુપનામ
હર્ચાસકૂનએનિનામ બિતએધનામ હુકરેતનામ. મધન્યવસાચ્ચો વર્જન્તિ
મધન્યવસાચ્ચો પતેન્તિ, કમરેધે પધતિ દએવનામ.

હિશતધતે અર્ચ્યામ વાપહે મિથ્રહે વૉઉર-ગર્ચાચર્ચાધતોધશ હર્ષર્મ
રેમ કરેતનામ વયો-દારનામ હુકરેતનામ. મધન્યવસાચ્ચો વર્જન્તિ, મધન્ય-
વસાચ્ચો પતેન્તિ, કમરેધે પધતિ દએવનામ. હિશતધતે અર્ચ્યામ વાપહે
મિથ્રહે વૉઉર-ગર્ચાચર્ચાધતોધશ હર્ષર્મ ગધનામ અર્ચધહએનનામ
હુકરેતનામ. મધન્યવસાચ્ચો વર્જન્તિ, મધન્યવસાચ્ચો પતેન્તિ, કમરેધે
પધતિ દએવનામ.

હિશતધતે અર્ચ્યામ વાપહે મિથ્રહે વૉઉર-ગર્ચાચર્ચાધતોધશ વર્ષર્મ
સ્ત્રીર્મ, હુનિવિખર્તેમ, સત-કુશાનર્મ, સતો-દારર્મ, ક્રવએધર્મ, વીરો-
ન્યાચ્ચાચિમ, જરોધશ અર્ચધહો ક્રહિખર્તેમ, અમવતો, જરન્યેહે, અમ-
વસ્તેર્મ જયનામ, વરેશવસ્તેર્મ જયનામ. મધન્યવસાચ્ચો વર્જન્તિ,
મધન્યવસાચ્ચો પતેન્તિ, કમરેધે પધતિ દએવનામ.

પસ્ય જધન્તિ દએવનામ, પસ્ય નિધિન્તિ મિથ્રો-દુળર્મ મધ્યા-
નામ, ક્રવજધતે મિથ્રો યો વૉઉર-ગર્ચાચર્ચાધતિશ, તરો અરજહિ
સવહિ, તરો ક્રદધકુષુ વીદધકુષુ, તરો વૉઉર-અરશતિ વૉઉર-જરશતિ, તરો
ધમત્ર કર્ણવરે યત્ અનિરથર્મ આમીમ.

અવિ બાધ ક્તરેસધતિ અર્ધરો મધન્યુશ વૉઉર-મહુરકો, અવિ
બાધ ક્તરેસધતિ અએઓ દુજદાચ્ચો પેષો-તનુશ; અવિ બાધ ક્તરેસધતિ
બૂધ્યાંસ્ત દરેધો-ગવ; અવિ બાધ ક્તરેસેન્તિ વીરયે મધન્યવ દએવ,
યએચ વરેન્ય દ્રવન્તો.

મા મિથ્રહે વૉઉર-ગર્ચાચર્ચાધતોધશ અન્તહે વએધાધ જસએમ
માનો અન્તો અધપિ-જન્યાચ્ચો મિથ્રો યો વૉઉર-ગર્ચાચર્ચાધતિશ; યો
અર્ચ્યાજિશ્તો યજતનામ, યો તંચિશ્તો યજતનામ, યો થવદિશ્તો
યજતનામ, યો આસિશ્તો યજતનામ, યો અસ વરેશજાસ્તેમો યજત-
નામ, ક્રસ્તાધતે પધતિ આય જમા.

અહે રય ખરેન'ધહુચ, તેમ યજાધ સુરન્વત યસ્ન, મિથ્રમ વૉઉર-
ગર્ચાચર્ચાધતીમ; જર્ચાધાબ્યો મિથ્રમ વૉઉર-ગર્ચાચર્ચાધતીમ યજમધકે,
રામ-પયર્નમ હુપયર્નમ અધચ્યાબ્યો દધ'ધહુબ્યો.

આચ નો જમ્યાત અવંધહે, આચ નો જમ્યાત રવંધહે, આચ નો જમ્યાત રફૂનંધહે, આચ નો જમ્યાત મર્દદિકાધ, આચ નો જમ્યાત અએષજાધ, આચ નો જમ્યાત વેરંથપાધ, આચ નો જમ્યાત હવંધહાધ, આચ નો જમ્યાત અષવસ્તાધ, ઉધો, અધવિ-થૂરો, યસ્-યો, વહુમ્યો, અન-અધવિ-દુખતો વીરપંમાધ અંધઉહે અસ્તવધતે, મિથો યો વૉઉર-ગઅોયઅોધતિશ. તેમ અમવ-તેમ યજતેમ સૂરેમ દામોહુ સેવિ-સ્તેમ મિથેમ યજાધ જઅોધાળ્યો, તેમ પદરિ-જસાધ વન્તય નેમંધહુય; તેમ યજાધ સુરવત યસ્ન મિથેમ વૉઉર-ગઅોયઅોધતીમ; જઅો-ધાળ્યો મિથેમ વૉઉર-ગઅોયઅોધતીમ યજમધદે. હુઅોમયો ગવ ખરે-રમન, હિજવો-દંધહંધહ, માંથય વચય ખ્યઅોથનય, જઅોધાળ્યસય અધુજંધએધળ્યસય વાધજિળ્યો. ચેંધહે હાતાંમ આઅત યેસ્ને પધતી વંધહે, મજદાઅો અહુરો વએથા અપાત હયા, યાઅાંધહાંમયા તાંસયા તાઓસયા યજમધદે.

(કરદો ૩૨ મો) મિથેમ વૉઉર-ગઅોયઅોધતીમ યજમધદે, અર્શ-વચંધહુમ, વ્યાખનંમ, હજંધર-ગઅોપંમ, હુતાશતેમ, ખએવરં-અખનંમ, ખેરંજન્તેમ, પેરંથુ-વએધયનંમ, સૂરેમ, અખફૂનંમ, જઘાઉર્વાઅોધહુમ.

યજ્ઞાધ અઉરિષ અઉર્વન્ત યુજત વાષ થંજયાઅોન્તે, અએવ ચષ જરનએન અસાનસય વીરપો-ખામ; ચેજિ-ષે જઅોધાઅો ખરદત અવિ-ષે મએથનંમ.

ઉશત અજ્ઞાધ નધરે મધન્યાધ, ઉધતિ અઅોત અહુરો મજદાઅો, આધ અપાઉમ જરથુશ્ત; યજ્ઞાધ જઅોત અષવ અંધહેઉશ દહો તનુ-માંથો, ફસ્તેરેતાત પધતિ ખરેસ્મન, મિથહે વચ યજાધને, રાશતેમ અજ્ઞાધ નધરે મધન્યાધ, મિથો મએથનંમ આચરધતિ; ચેજિ-ષે યાનાધ ખવધતિ સંધહુમચિત અનુ સસ્ત્રાધ સંધહુમચિત અનુ મધન્યાધ.

સાદ્રમ અજ્ઞાધ નધરે મન્યાધ, ઉધતિ અઅોત અહુરો મજદાઅો, આધ અપાઉમ જરથુશ્ત, યજ્ઞાધ જઅોત અનષવ અદહો અતનુ-માંથો, પસ્ય ખરેસ્મ ફહિશત, પેરંનંમચ ખરેસ્મ સ્તરાનો, દરેંધમચ યસ્નેમ યજાનો.

નોધત દનાવયેધતિ અહુરેમ મજદાંમ, નોધત અન્યે અમંષાઅો રપેન્ત, નોધત મિથેમ યિમ વૉઉર ગઅોયઅોધતીમ. યો મજદાંમ તરો અન્યેતે, તરો અન્યે અમંષાઅો રપેન્ત, તરો મિથેમ યિમ વૉઉર-ગઅો-

ચઘ્મોઘ્મીમ, તરો દાત્તેમચ રન્નૂમચ અરશતાતેમચ કાદલ-ગઘ્મોઘ્મીમ,
વરદલ-ગઘ્મોઘ્મીમ.

અહિ રચ ખરેનંધહચ, તંમ યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન, મિથ્રંમ વૉઉર-
ગઘ્મોઘ્મીમ, જઘ્મોઘ્મીમ મિથ્રંમ વૉઉર-ગઘ્મોઘ્મીમ યજ્ઞમધદે,
રામ-પયનંમ હુપયનંમ અધર્યાખ્યો દધંધહુખ્યો.

આચ નો જમ્યાત્ર અવંધહે, આચ નો જમ્યાત્ર રવંધહે, આચ
નો જમ્યાત્ર રૂનંધહે, આચ નો જમ્યાત્ર મર્દદિકાધ, આચ નો જમ્યાત્ર
ખએવજ્ઞધ, આચ નો જમ્યાત્ર વેરંધ્રધ, આચ નો જમ્યાત્ર હવંધ્રહુધ,
આચ નો જમ્યાત્ર અપવસ્તાધ, ઉધ્રો, અધવિ-ચૂરો, યસ્ન્યો, વહુમ્યો,
અન-અધવિ-દુખ્તો વીરપેમાધ અધઉહે અસ્તવધતે, મિથ્રો યો વૉઉર-
ગઘ્મોઘ્મીમ. તંમ અમવન્તંમ યજ્ઞતંમ સૂરંમ દામોહુ સંવિરતંમ
મિથ્રંમ યજ્ઞધ જઘ્મોઘ્મીમ, તંમ પધરિ-જસાધ વન્તચ નેમંધહચ; તંમ
યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન મિથ્રંમ વૉઉર-ગઘ્મોઘ્મીમ, જઘ્મોઘ્મીમ મિથ્રંમ
વૉઉર-ગઘ્મોઘ્મીમ યજ્ઞમધદે. હઘ્મોઘ્મીમ ગવ ખરેસ્મન, હિજવો-
દંધ્રહુધ, માંધ્રચ વચચ ખ્યઘ્મોઘ્મીમ, જઘ્મોઘ્મીમ અધુખ-
એધખ્યસચ વાધગ્નિખ્યો. યેંધહે હાતાંમ આઅત યસ્ને પધતી વંધહે,
મર્દદાઓ અહુરો વએથા અપાત્ર હયા, યાઘ્મોઘ્મીમ તાંસચ
તાઘ્મોઘ્મીમ યજ્ઞમધદે.

(કરો ૩૩ મો.) મિથ્રંમ વૉઉર-ગઘ્મોઘ્મીમ યજ્ઞમધદે, અર્શ-
વચંધહેમ, વ્યાખનંમ, હજધર-ગઘ્મોઘ્મીમ, હુતાશતંમ, ખએવરં-ચખનંમ,
ખરેન્તંમ, વેરંધ્ર-વએધયનંમ, સૂરંમ, અખનંમ, જઘાઉર્વાઘ્મોઘ્મીમ.

યજ્ઞધ મિથ્રંમ, રિપતમ, વંધ્રહુશ તખમેમ, મધન્યઘ્મોઘ્મીમ અધીમ,
હવામરજદિકંમ અમિથ્રંમ, ઉપરોન્માનંમ, અઘ્મોઘ્મીમ તખમેમ
રથએશતાંમ.

વેરંધ્રવાઘ્મોઘ્મીમ જએન હચિમ્નો. હુતાશત, તંમંધ્રહુધ જઘાઉરમ
અધઘ્મોઘ્મીમ અઘ્મોઘ્મીમ અસ્તિ અઘ્મોઘ્મીમ, તંચિશતનાંમ
અસ્તિ તંચિશતંમ, અધનાંમ અસ્તિ અશ-ધ્રશ્વસ્તંમો, વેરંધ્રવાઘ્મોઘ્મીમ
ખરેન હચિમ્નો, હજધરા-ગઘ્મોઘ્મીમ, ખએવરં-ચખનો, યો ખએવરં-સ્પસાનો
સૂરો, વીરપે-વીધવાઘ્મોઘ્મીમ અધઘ્મોઘ્મીમ.

અહિ રચ ખરેનંધહચ, તંમ યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન, મિથ્રંમ વૉઉર-
ગઘ્મોઘ્મીમ, જઘ્મોઘ્મીમ મિથ્રંમ વૉઉર-ગઘ્મોઘ્મીમ યજ્ઞમધદે,
રામ-પયનંમ હુપયનંમ અધર્યાખ્યો દધંધહુખ્યો.

આચ નો જમ્યાત અવંધહે, આચ નો જમ્યાત રવંધહે, આચ નો જમ્યાત રકૂનંધહે, આચ નો જમ્યાત મજ્જંદિકાધ, આચ નો જમ્યાત અએપજાધ, આચ નો જમ્યાત વેરંધ્રાધ, આચ નો જમ્યાત હવંધહાધ, આચ નો જમ્યાત અપવસ્તાધ, ઉમ્મો, અધવિ-થૂરો, યસન્થો, વહુમ્થો, અન્-અધવિ-દુખ્તો વીરપંમાધ અંધઉહે અસ્તવધતે, મિથ્રો ચો વોઉર-ગમ્મોયઅંધતિશ. તેમ અમવન્તેમ યજતેમ સૂરેમ દામોહુ સેવિશતેમ મિથ્રેમ યજાધ જમ્મોથાખ્યો, તેમ પધરિ-જસાધ વન્તચ નેમંધહુચ; તેમ યજાધ સુરન્વત યસ્ન મિથ્રેમ વોઉર-ગમ્મોયઅંધતીમ; જમ્મોથાખ્યો મિથ્રેમ વોઉર-ગમ્મોયઅંધતીમ યજમધદે. હુમ્મોમથો ગવ ખરેસ્મન, હિજવો-દંધહંધહુ, માંથચ વચચ ખ્યમ્મોથનચ, જમ્મોથાખ્યસચ અધુખ્ધ-એધખ્યસચ વાધ્ધિખ્યો. ચેંધહે હતાંમ આચત ચેસ્ને પધતી વંધહે, મજ્જદામ્મો અહુરો વએથા અપાત હુચા, યામ્મોધહાંમચા તાંસચા તામ્મો-સચા યજમધદે.

(કરહો ૩૪ મો) મિથ્રેમ વોઉર-ગમ્મોયઅંધતીમ યજમધદે, અર્શિ-વચંધહેમ, વ્યાખનંમ, હુજંધર-ગમ્મોપંમ, હુતાશતેમ, ખએવરં-અખનંમ, ખરેજન્તેમ, પેરંથુ-વએધયનંમ, સૂરેમ, અખફૂનંમ, જઘાઉવામ્મોધહેમ.

ચો પમ્મોધરિશ વએધધિશ સૂરેમ ક્રાધાધતિ રપેન્તહે મધન્યેઉશ દામાંન; હુધાતો મજિશતો યજતો, યથ તનૂમ રમ્મોયયેધતિ, યથ મામ્મોધહે હુવારમ્મોદ્ધનો.

ચેંધહામ્મો અધનિકો બ્રાજધતિ, યથ તિશન્થો-સ્તારહે, ચેંધહે વાપંમ હનંથેવનાધતિ અધવિશ પમ્મોધરિશ રિપતમ; યથ દામાંન સ્મએશતાધશ હુખામ્ય ક્ષએતાધ. યજાધ હાંમ-તશતેમ, ચો દધવામ્મો રપેન્તો મધન્યુશ, સ્તેહરપએસંધહેમ મધન્યુ-તાશતેમ, ચો ખએવરં-રપસાનો સૂરો વીરપો-વીધવામ્મો અધમ્મોયમ્નો.

અહે રચ ખરેનંધહુચ, તેમ યજાધ સુરન્વત યસ્ન, મિથ્રેમ વોઉર-ગમ્મોયઅંધતીમ, જમ્મોથાખ્યો મિથ્રેમ વોઉર-ગમ્મોયઅંધતીમ યજ-મધદે, રામ-પયનંમ હુપયનંમ અધસ્થાખ્યો દધંધહુખ્યો.

આચ નો જમ્યાત અવંધહે, આચ નો જમ્યાત રવંધહે, આચ નો જમ્યાત રકૂનંધહે, આચ નો જમ્યાત મજ્જંદિકાધ, આચ નો જમ્યાત અએપજાધ, આચ નો જમ્યાત વેરંધ્રાધ, આચ નો જમ્યાત હવંધહાધ, આચ નો જમ્યાત અપવસ્તાધ, ઉમ્મો, અધવિ-થૂરો, યસન્થો,

વહુઓ, અન્-અધવિ-દુખ્તો વીરપેમાઇ અંધઉઠે અસ્તવધતે, મિથ્રો યો વૉઉર-ગઝાંયઝાંધતિશ. તમ અમવન્તમ યજતમ સૂરમ દામોહુ સંવિ-
શતમ મિથ્રમ યજ્ઞધ જઝાંધાળ્યો, તમ પધરિ-જસાઇ વન્તય નમંધ-
હય; તમ યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન મિથ્રમ વૉઉર-ગઝાંયઝાંધતીમ; જઝાંધાળ્યો મિથ્રમ વૉઉર-ગઝાંયઝાંધતીમ યજમધદ. હુઝાંમયો ગવ
ખરેરમન, હિજવો-દંધહુધહુ, માંધય વયય ખ્યઝાંધનય, જઝાંધાળ્યસય
અધુધઝાંધયસય વાધજિળ્યો. ચેંધહે હાતાંમ આઅત્ ચેસ્ને પધતી
વંધહે, મજદાઝાં અહુરો વઝેથા અપાત્ હયા, યાઝાંધહાંમયા તાંસયા
તાઝાંસયા યજમધદ.

(કરદો ૩૫ મો) મિથ્રમ વૉઉર-ગઝાંયઝાંધતીમ યજમધદ, અર્શ-
વયંધહુમ, વ્યાખનમ, હજંધર-ગઝાંધમ, હુતાશતમ, ખ્યેવર-અખનમ,
ખરેજન્તમ, યરેથુ-વઝેધયનમ, સૂરમ, અખનમ, જઘાઉર્વાઝાંધહુમ.

મિથ્રમ અધવિ-દપ્યૂમ યજમધદ; મિથ્રમ અન્તરે-દપ્યૂમ યજમધદ;
મિથ્રમ આ-દપ્યૂમ યજમધદ; મિથ્રમ ઉપધરિ-દપ્યૂમ યજમધદ, મિથ્રમ
અધધરિ-દપ્યૂમ યજમધદ; મિથ્રમ પધરિ-દપ્યૂમ યજમધદ; મિથ્રમ અધપિ-
દપ્યૂમ યજમધદ.

મિથ્ર અહુર ખરેજન્ત અધથેજંધહુ અપવન યજમધદ, સ્વેઉશય
માઝાંધહુમય હવરંય, ઉર્વારાહુ પધતિ ખરેરમન્યાહુ, મિથ્રમ વીરપનાંમ
દપ્યુનાંમ દંધહુ-પધતીમ યજમધદ.

અહે રય ખરેનંધહુય, તમ યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન, મિથ્રમ વૉઉર-
ગઝાંયઝાંધતીમ; જઝાંધાળ્યો મિથ્રમ વૉઉર-ગઝાંયઝાંધતીમ યજમધદ,
રામ-પયનમ હુપયનમ અધર્યાળ્યો દંધહુળ્યો.

આય નો જમ્યાત્ અવંધહે, આય નો જમ્યાત્ રવંધહે, આય
નો જમ્યાત્ રફનંધહે, આય નો જમ્યાત્ મજદિકાઇ, આય નો જમ્યાત્
ખ્યેષજ્ઞધ, આય નો જમ્યાત્ વરેથ્રધાઇ, આય નો જમ્યાત્ હવંધહાઇ,
આય નો જમ્યાત્ અપવસ્તાઇ, ઉઝો, અધવિ-થૂરો, યસ્ન-યો, વહુઓ,
અન્-અધવિ-દુખ્તો વીરપેમાઇ અંધઉઠે અસ્તવધતે, મિથ્રો યો વૉઉર-
ગઝાંયઝાંધતિશ. તમ અમવન્તમ યજતમ સૂરમ દામોહુ સંવિશતમ
મિથ્રમ યજ્ઞધ જઝાંધાળ્યો, તમ પધરિ-જસાઇ વન્તય નમંધહય; તમ
યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન મિથ્રમ વૉઉર-ગઝાંયઝાંધતીમ, જઝાંધાળ્યો મિથ્રમ
વૉઉર-ગઝાંયઝાંધતીમ યજમધદ. હુઝાંમયો ગવ ખરેરમન, હિજવો-

ઠંધહું ધહ, માંધય વયય ધ્યઓધનય, જઓધાખ્યસય અધુખ્યઓધય-
સય વાધજિખ્યો. ચંધહે હાતાંમ આઅત્ત ચેસ્ને પધતી વંધહો, મજ-
દાઓ અહુરો વઓથા અપાત્ત હુયા, યાઓધહાંમયા તાંસયા તાઓસયા
યજમધદ.

(બાજમાં પઢે) અહુરમજદ ખોદાએ, અવજૂનીએ મરદુમ, મર-
દુમ સર્દગાંન્ હુમા સર્દગાંન્, હુમખાયસ્તે વેહાંન્, ઓએમ બેહેદીન્
માજદયસ્નાંન્, આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ; અએદૂન્ બાદ.
(પ્રગટ પઢે) યથા અહૂ વધયો (૨).

યસ્નેમય વહ્મમય અઓજસય જવરંય આફ્રીનામિ, મિથહે વોઉર-
ગઓયઓધતોધશ હજંધર-ગઓપહે, અએવરં-અખનો, અઓખ્તો-નામનો
યજતહે, રામનસય ખાસ્તહે. અષેમ વોહૂ (૧).

 અહુમાધ રએશય; હજંધરેમ; જસ મે અવંધહે મજદ; ફર-
ફેહૂ મોજદ.

રોજ નેક નાંમ, રોજ પાક નાંમ, રોજ સુખારક (ફલાંન્), માહે
સુખારક (ફલાંન્), ગાહે (ફલાંન્). નમાજ દાદારે ગેહાંન્ દામાંન્. ફનઓધ
અહુરહે મજદાઓ, તરોધદીતે અંધરહે મધંચેઉશ. હુધથાવરશતાંમ હાત
વસ્ના ફરપોત્તેમ. સ્તઓમિ અષેમ; અષેમ વોહૂ (૧).

ગારજે ખોરેહૂ અવજાયાદ મેહેર ફરાગયોદ દાવરે રાસ્ત, બેરસાદ
અમાવંદ પીરોજગર અમાવંદી પીરોજગરી. દાદ દીન્ બેહૂ માજદયસ્નાંન્,
આગહી રવાધ ગોઆફરંગાંની બાદ હુફતે કેશવર જમીન્, અએદૂન્ બાદ.
મન્ આનો આવાયદ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ શુદન્, મન્ આનો
આવાયદ શુદન્. અષઓને અષેમ વોહૂ (૧).

 (દક્ષિણ દિશા તરફ મોહોડું કરીને પઢે.) દાદારે ગેહાંન્ દીને માજ-
દયસ્ની દાદે જરથુશતી. નેમસેન્તે અપાઉમ સંવિશતે અરેદ્વી સૂર અના-
હિતે. અષઓને અષેમ વોહૂ (૧).

નેમો ઉર્વંધરે વંધંહિ મજદધાતે. અષઓને અષેમ વોહૂ (૧).

મિથેમ વોઉર-ગઓયઓધતીમ યજમધદ. અષેમ વોહૂ (૧).

મેહેર ફરાગયોદ દાવરે રાસ્ત બેરસાદ. અષેમ વોહૂ (૧).

 (મેહેર યસ્તની નીરંગ ત્રણ વાર પઢે.)

નીરંગ મેહેર યશતની.

(આ નીરંગ મેહેર યશત પઢ્યા પછી ત્રણ વાર પઢવી.)

સેતાયશ આ યજ્ઞ મેહેર અમૃતશાસ્ત્રપદ, હરગાહ રેણુમૂએ રાસ્તી
વ દરસ્તી, હરગાહી બમાનુ બકેમ બાતાઈ દરજ બસ્તે નમા મજ-
દસ્ત મૂઢ શેકસ્ત બદાર, અહુરમબદ બુલંદ કવી અહેરેમન શેકસ્ત
બદાર. અપર્માને અર્પેમ વૉહ (૧). (ત્રણ વાર પઢે.)

મેહેર યશતનો સાર—અહુરમઝદની ખુશનુદી હોજે ! વૃદ્ધિ કરનાર અહુર-
મઝદનું નામ લઇને હું બંદગી શરૂ કરું છું. તેના પ્રતાપ તથા ખોરેહ જ્યાદા થાયો !
બહોળાં ખેતરવાળો મહેર જે વાજખી ઇનસાફ કરનાર તે મારી મદદે પોહોચો !
સર્વે ગુનાહો માટે હું પશ્ચાતાપ કરું છું. સર્વે ભુંડા વિચાર, ભુંડાં વચન અને
ભુંડાં કામોને માટે હું મનશની, ગવશની, કુનશનીથી પસ્તાવો કરું છું.

ઓ મેહેર યજ્ઞ ! ઘટતી ક્રિયા સાથે હું તારી સેતાયશ કરું ! હું તુંને મદદને
માટે ખોલાઉં છું. તું કે જેની બરોબરનો કોષ નથી તે અમને બંને દુન્યામાં મોત
લાવનાર દરવંદથી અને ઘાતકી એશમ દેવથી બચાવે. તંગીથી અને અમને તંગીમાં
લાવી નાખનારથી અમારો બચાવ કર. તું દયાળુ, વાજખી ઇનસાફ કરનાર અમારી મદદ
અને ફરાખીને માટે આવે ! તું હમારી સેતાયશ સાંભળ અને તેને ગરોથમાન બહે-
શતમાં નોંધાવ. હું તારી સેતાયશ કરું, તેના બદલામાં તું મને દોલત, હિંમત, નેક-
નામી, ફતેહ, વિદ્વાનું કહાપણુ આપ; જેથી હું નેક રાહ ઉપર ચાલીને મારા હરી-
ફોને જેર કરું, અને દુઃખ ટાળું. હું દુવા ગુમરું છું કે મેહેર યજ્ઞ મારી મદદને
માટે, સુખને માટે, ફતેહને માટે, ખુશાલીને માટે, દયાને માટે અને તંદરોસ્તીને
માટે આવે ! હું તેની ઇતરાજમાં આવી નહિ પડું ! જેમ ખોરશેદ અલણુઈ પહાડ
વટાવીને આવે છે, તેમ ઓ મેહેર યજ્ઞ, તારી સેતાયશથી હું અંદ્રેમધન્યુશને
વટાવી આવું !

અવસ્તામાં મેહેર યજ્ઞ ધણો અગત્યનો ભાગ બન્યો છે. ખુદ એક ઠેકાણે
અહુરમઝદ પોતે મેહેર યજ્ઞને પોતાના જેટલોજ આરાધના કરવા લાયક કહે છે,
અને મેહેર યજ્ઞ પોતે આરબુ રાખે છે કે ઇનસાનો તેની સેતાયશ કરે, જેથી
તે તેઓને દોલત, તંદરોસ્તી, જાતી અકકલનાં ફરજંદ અને ઓચિંતી પાદશાહી
આપે. તે ખોરશેદની રોશની, સમ્યાષ, કોલ, સાટાં અને ઇનસાફ ઉપરનો
મવકકલ ફરેસ્તો છે. તેને હજાર કાનવાળો, દસ હજાર આંખવાળો, સધળું

જાણુનાર, નહિ ઠગાનાર, પુષ્કળ વિદ્યાવાળો અને જાગૃત કહ્યો છે, એટલે આપણે કહીએ છીએ કે ખોદા બધું જુએ છે, સાંભળે છે, કાંઈથી ઠગાતો નથી, અને રાત દિવસ આપણી પાસબાની કરે છે, એ કામ ખોદા મેહેર યજ્ઞ મારફતે કરે છે. લુલાં પડેલાં ગાય ગોરપંદ પાણુ તેની રાહબરી માટે આપુર રહે છે. ખોરશેદની રોશની ઉપરના મવક્કલ ફરેશ્તા તરીકે, ખોરશેદ ઉગવા માંડે ત્યારથી મેહેર યજ્ઞ તમામ હક્ત કેશવર જમીન ઉપર રહે છે. અહુરમઝદ અને અમશાસ્પદોએ તેને સર્વે ગ્રાણીઓનો વડો બનાવ્યો છે, અને તે તમામ દુન્યાને સ્વચ્છ કરે છે. કોલ, અને સાટાં ઉપરના મવક્કલ તરીકે તે મેહેર-દરજી કરનારા યાને જુડાઓ અને સાટું તોડનારાઓની પાયમાલી કરે છે. મેહેર-દરજી યાને કોળ તોડવાના શુનાહને ધણો ગંભીર લેખ્યો છે, પછી તે કોળ અથવા સાટું અશો માણસ સાથે કીધું હોય, કે દીન દુશ્મન સાથે કીધું હોય; મેહેર-દરજી નહિ કરનારને તે ધોડાના જેટલી ઝડપ આપે છે, આતશ તેને સાચા માર્ગ ઉપર દોરવે છે, અને અશો લોકોનાં ફરોહરો તેને જતી અક્કલવાળાં ફરજદ બખ્ષે છે, તેનેથી મેહેર યજ્ઞ ખુશનુદ થાય છે, અને તેને ત્યાં ગોરપંદ તથા માણસનો વધારો કરે છે.

મેહેર-દરજી કરનારાઓથી મેહેર યજ્ઞ ધણો આઝોરદે થાય છે. તે મેહેર-દરજી કરનાર પોતાનાં ધારેલાં મુકામે પુગી શકતો નથી; જો તે પોતાના હરિક સામે કોઈ હથિયારનો ઉપયોગ કરે છે, ત્યારે તે હથિયાર કાંઈથી અસર કરતું નથી, ખુદ પવન તે હથિયારને આડે રસ્તે ધસડી જાય છે. મેહેર યજ્ઞ મહેર-દરજી કરનારનું બેઉ બાજુનું કૌવત, બેઉ પગનું કૌવત, બેઉ આંખની જોવાની શક્તિ, બેઉ કાનની સાંભળવાની શક્તિ ધીનવી લે છે, અને તેનું ધર વરતી વગરનું વેરાન કરે છે, અને તેને સદા ધારતીમાં રાખે છે, અને તેઓનો હજારોની સંખ્યામાં નાશ કરે છે; લડાઈમાં પણ તેઓની પાયમાલી કરે છે, અને તેઓની કીર્તિ ઢાંડી નાંખે છે. સઘળા દેવો જેઓ મેહેર-દરજી કરનારા હોવા જોઈએ, તેઓને માટે મેહેર યજ્ઞ એક ભય સમાન છે, મેહેર યજ્ઞને તેનાં કામમાં શરોખ અને રશ્ને રાસ્ત મદદ કરે છે. એક માણસના મરણ પામ્યા પછી, તેનું રવાન ચાહરમની આમદાદે ચીનવદ પુલ તરફ જાય છે, ત્યાં મેહેર યજ્ઞને તે મરણ પામેલાં માણસે આ દુન્યામાં કીધેલાં કામનું તોળ કરવામાં, શરોખ અને રશ્ને રાસ્ત મદદ કરે છે. અમશાસ્પદો, જેઓ સઘળા ખોરશેદ યજ્ઞના દોસ્તો છે, તેઓ પણ મેહેર યજ્ઞને તેની રોશની તમામ હક્તકેશવર જમીન ઉપર ફેલાવવામાં મદદ કરે છે. બહેરામ યજ્ઞ એક જોરાવર જુડના રૂપમાં તેની પડખે રહીને દેવોનો નાશ કરવામાં તેને મદદ કરે છે. અશીશશવંધ, પારેન્દી, નધરે-હામ-વરેતી, આસમાન, દામી ઉપમન અને અશો લોકોનાં ફરોહરો પણ મેહેર યજ્ઞને તેના કામમાં મદદ કરે છે. તાજગી આપનાર હોમનો રોપો મેહેર યજ્ઞ તરફ માનથી જોતો જણાવ્યો છે. મેહેર યજ્ઞતમાં એક ઠેકાણે સાટાંની બાબદ

આવે છે, ત્યાં કહે છે કે એ અખણ શખસો વચ્ચે થયતાં સાટાંના કરતાં, એ મિત્રો અથવા ખેશીઓ વચ્ચે થયેલું સાટું વીસ ધણું વધારે બંધનકર્તા છે; એકજ ધંધાના એ વચ્ચે થયેલું સાટું ત્રીસ ધણું, એ ભાગીઆ વચ્ચે થયેલું સાટું ચાલીસ ધણું, ધણી-ધણિયાણી વચ્ચે પચાસ ધણું, એક વર્ગના એ શિષ્યો વચ્ચે સાઠ ધણું, શિક્ષક અને શિષ્ય વચ્ચે સીતેર ધણું, સસરા અને જમાઇ વચ્ચે એંસી ધણું, એ ભાઈ વચ્ચે તેવું ધણું, બાપ દીકરા વચ્ચે સો ધણું, એ પ્રજા વચ્ચે હજાર ધણું અને અહુરમઝદ અને નેક મરદ વચ્ચે થયેલું સાટું દસ હજાર ધણું બંધન કર્તા છે. એ છેલ્લું લખાણ અસલી ઈરાનીઓના સંસારી કાયદાનો ભાસ આપે છે.

સરોશ યશત હાદોખત.^૧

દ્વિત્વોથ્ર અહુરહે મજદાઓ. અર્ધમ વૉહૂ (૧).

પ નામે યજ્ઞદાંન અહુરમજદ ખોદાએ અવજ્ઞની, ગોરજે ખોરેહ અવજાયાદ; સરોશ અશો, તગી, તનુર્માન, શેકફૂત-જીન, જીન-અવજાર, સાહારે દામાને અહુરમજદ ખેરસાદ. અજ હમા ગુનાહ પતેત પશેમાનુમ; અજ હર્વસ્તીન દુશ્મત દુજૂખત દુશ્વરશત, મેમ પ ગેતી મનીદ, ઓએમ ગોફત, ઓએમ કદ્, ઓએમ જસ્ત, ઓએમ યૂન યૂદ અસ્તેદ. અજ આંન ગુનાહ મનશની ગવશની

૧. એ યશતને 'સરોષ યશત હાદોખત' કહે છે. કારણકે એ યશત હાદોખત નુસ્કમાં આવેલી છે. સરોષ શબ્દ 'સુ' એટલે સાંભળતું ઉપરથી નીકળ્યો છે. એ ઉપરથી ભાવાચક અર્થે એનો અર્થ 'સાંભળેલું' થાય છે, તે ઉપરથી તાબેદારી, દીનના ફરમાનની તાબેદારી એવો થાય છે. એક યજ્ઞ તરીકે એનું કામ સૃષ્ટિની ભલી પેદાયશોનું ખાસ કરીને રાતની વખત રક્ષણ કરવાનું છે. વળી તે ઇનસાનના ગુજરવા પછી પહેલી ત્રણ રાત સુધી રવાન એટલે આત્માની નેગેહબાની કરે છે, અને તેજ કારણને લીધે માણસના ગુજરવા પછી પહેલી ત્રણ રાત સુધી સરોશની નૈયતે ખખુમન પઢાવવામાં આવે છે. તે ગુસ્સાના દેવ અએખ્મનો હરીફ છે. પાછલા વિચાર પ્રમાણે એનો અર્થ પવિત્ર ઇનસાનોને સંભળાતો પાક બસારતનો ખુદાઈ અવાજ થાય છે. સએખ્યતો અને પહેરેજગાર ઇનસાનો સરોષની બરકતથી ખોદાઈ જ્ઞાન હાંસલ કરવા પામ્યા હતા. સરોષથી ઉદયતા સદગુણને 'અસ્તુષ્તિ' કહે છે, એટલે નહિ સાંભળવા લાયક, જેમાં નાફરમાની, અભીમાની, તુંડાઈ, તકોબરી વગેરે દુર્ગુણો સમાઈ જાય છે. છુનદહેશ પ્રમાણે, મરથો જે માણસને ઉધમાંથી બીદાર કરે છે, અને કુતરો જે રાતના પાસબાની કરે છે, તેઓને સરોષના કામમાં મદદ કરનારા જણાય છે. બહુમન યશત પ્રમાણે અહુરમઝદ અશો સરોષ યજ્ઞને નેરીયોસંગની સાથે પેશોતન આગળ કાસદ તરીકે મોકલે છે, અને ધર્મનો ફેલાવો કરવાનો પેગામ કહેવાડે છે.

કુનશની, તની રવાની ગતી મીનાઆની, આખે અવાખશ પશેમાન, પ સે ગવશની પ પતેત હોમ. કનઆથ અહુરહે મજદાઆ, તરેઇદીતે અંધરહે મધન્યેઉશ; હુધ્યાવરશતાંમ હાત વસ્ના ફરેપોતેમમ, સ્તઆમિ અર્ષમ, અર્ષમ વોહૂ (૩). કવરાને મજદયસ્નો કરશુશલિશ વિદ્યમેવો અહુર-હુધ્યેષો, (જે ગેહ હોય તે પટે.) કસસ્તયએય. સ્તઆપહે અખેહે તખમહે, તતુ-માંથહે, દરષિ-દ્રઓશ, આહુધ્યેહે, કનઆથ યસ્નાધ્ય વહ્માધ્ય કનઆથાધ્ય કસસ્તયએય, યથા અહૂ વધ્યો જઓતા કા મે ઝૂતે, અથા રતુશ અપાત્તિયત હય કા અપવ વીધ્વાઓ ઝઓતૂ.

(કરદો ૧ લો) સ્તઓર્ષમ અષીમ હુરઓર્ષમ વેરંથાજનમ કાદત્ ગએથેમ અપવનમ અપુહે રતૂમ યજમધદે. નેમો વોહૂ નેમો વહિરતેમ, કરશુશ ગએથાખ્યો. તત્ દ્રવતો દ્રવતાંમ ઉર્વતો પઠતિ-દારેશત; તત્ દ્રવતો દ્રવધ્યાઓસ્ય અષિ, ઉષિ, કરેન, ગવ, દરેથ, કરે, દેરજ-વાંન પઠરિ-ઉર્વએશતેમ. યત્ નેમો વોહૂ અધવીમ અભ્યએર્ષમ નધરે હાંમ-વરેતિશ, દુઝે વારેથમ દારેશત.

સ્તઓષો અખ્યો દ્રિધૂમ ધ્રાતોતેમો? હો વેરંથજ દુઝમ જઘિશતો. ના અપવ આક્રિયસ્તેમો, હો વેરંથ વેરંથવસ્તેમો. માંધ્રા રપંતો મધન્યવીમ દુઝમ નિજમઝરિશતો. અહુનો વધ્યો વયાંમ વેરંથજસ્તેમો. અર્ષુખ્યો વાક્ષ યાહિ વેરંથજસ્તેમો. દ્યેન માજદયાસ્નશ વીરપએષુ વંધહુષુ, વીરપએષુ અષો ચિથએષુ, હુધ્યદાતેમ અથ દાતેમ કરશુશનિ.

યસ્ય, કરશુશત, ઇમત્ ઉખધેમ વયો કવઓચાત્, ના વા નાધરિ વા, આ-સર મનંધહ, અપ-સર વયંધહ, અપ-સર ધ્યઓશન; મસો વા આષો, મસો વા થ્યએષો ક્ષપો વા તાંથ્યયાઓ અઘાપ-ઘાંનરયાઓ, અપાંમ વા નાવયનાંમ પઠતિ પેરેતૂશ, પથાંમ વા પઠતિ વીચરનાઓ, નરાંમ વા અપઓનાંમ હુનજમનાધશ, દ્રવતાંમ વા દ્યેવયસ્નનાંમ હુનદ્રરનાધશ; કહ્મિ કહ્મિયત્ વા અઘપ્યનાંમ; કહ્મિ કહ્મિયત્ વા અરથ્યનાંમ થ્યએષો અિવિવાઓ; નોઇત્ દિમ યવ અંધહે અયાંન, નોઇત્ અંધહાઓ ક્ષપો, દ્રવાઓ કરેતો કરનુમનો કજરાનો, અષિખ્ય અવ-રપશતિચિન અવિ અવ-રપનઓત્; નોઇત્ ગધહે વજે-વાંથ્યેહે ભ્યએષો કાંશાતિચિન કાંતુયાત.

૨. સ્તઓષો અખ્યો દ્રિધૂમ ધ્રાતોતેમો—એટલે સરોષ અશો ગરીબોનું ધણુંજ પોષણ કરનારો છે, એટલે ગરીબોને સહાય કરવી એ ફરેસ્તાઇ ખસલતનું કામ છે.

ધમતય, જરથુશ્ત, ધમત ઉખ્ધેમ વચો ક્રમૂયાઓ, યત આજસાત, ફેરેસસય, ગધાતૂશય, દએવેશય હનદ્રેન; આઅત દ્રવતાંમ દએવયસ્નનાંમ, યાતૂશય યાતૂમતાંમ; પધરિકાઓસય પધરિકવતાંમ દએવેષા ક્તેરેસાંન ક્રદરાંન ન્યાઓન્યો દએવ ન્યાઓન્યો દએવયાક્ષે, જફરે અવગેઉર્વિયાન અથ રારેબ્યન્તો.

યથય પસુશહઉર્વાઓધહો, અએતત સ્તઓપેમ અપીમ પધરિ-
અરામધદે, યિમ અપવન્તેમ વેરેશ્રાજનંમ; અએતત સ્તઓપેમ અપીમ
ક્રાયજામધદે, યિમ અપવન્તેમ વેરેશ્રાજનંમ હુમતાધશય હૂખ્તાધશય
હુવરશતાધશય.

અહે રય ખરેનંધહય, અંધહે અમ વેરેશ્રધય, અહે યસ્ન યજ્ઞતાનાંમ,
તેમ યજ્ઞધ સુરેન્વત યસ્ન, સ્તઓપેમ અપીમ જઓશ્રાઓ, અપીમય
વંધઉહીમ ખેરજધતીમ, નધરિમય સંધહેમ હુરઓધેમ. આય નો
જમ્યાત અવંધહે, વેરેશ્રજઓ સ્તઓષો અઓ. સ્તઓપેમ અપીમ યજ્ઞ-
મધદે; રતૂમ ખેરજન્તેમ યજ્ઞમધદે. યિમ અહુરેમ મજદાંમ, યો અપહે
અપનોતેમો, યો અપહે જધમૂશતેમો. વીરપ સ્તવાઓ જરથુશ્ત્ર યજ્ઞમધદે.
વીરપય હુવરશત વ્યઓથન યજ્ઞમધદે, વરશતય વરેબ્યમ્નય.

યેધહે હાતાંમ આઅત યેસ્ને પધતી વંધહે, મજદાઓ અહુરો
વએથા અપાત હયા, યાઓધહામયા તાંસયા તાઓસયા યજ્ઞમધદે.

(કરો ૨ જો) સ્તઓપેમ અપીમ હુરઓધેમ વેરેશ્રાજનંમ ક્રાદત્
ગએથેમ અપવન્તેમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે. યો વનનો કયધહે, યો
વનનો કાધ્યેહે, યો જન્ત દએવયાઓ દુજો, અશ-અઓજધહે અહુમ-
એરેઓ; યો હરેત અધવ્યાક્તય, વીરપયાઓ ક્રવોદશ ગએથયાઓ.
યો અનવંધહ ખદેમનો જએનંધહ, નિપાદતિ મજદાઓ દામાંન; યો
અનવંધહ ખદેમનો જએનંધહ, નિશહઉર્વદતિ મજદાઓ દામાંન. યો
વીરપેમ અહુમ અસ્તવન્તેમ, એરેધ્ય રનધાધષ નિપાદતિ, પસ્ય હ
ક્રાએદાધતીમ. યો નોધત પરયએત હુશમફ, યત મધન્યુ દામાંન દધ-
ધીતેમ, યસય રપેન્તો મધન્યુશ યસય અંધરો; હિષારો અપહે ગએ-
થાઓ. યો વીરપાદશ અયાંતય ક્ષફનસય યધધેધતિ માજન્યએધઓ હુધ
દએવએધઓ. હો નોધત તરશતો ક્રાનામધતે થયએપાત પરો દએવ-
એધઓ ક્રા અહ્યાત પરો વીરપે દએવ અનુસો તરશત નેમંતે, તરશત
તેમંધહે દ્રેન્તે.

અહિ રય ખરેનંધહય, અંધહે અમ વેરેશ્વરય, અહે યસ્ન યજ-
તનાંમ, તેમ યજ્ઞધ સુરેન્વત યસ્ન, સ્વર્ચોષમ અપીમ જર્ચોશાળયો,
અપીમય વંધઉહીમ ખેરેજ્ઞતીમ, નધરીમય સંધહેમ હુરર્ચોષમ.
આય નો જમ્યાત અવંધહે, વેરેશ્વરયો સ્વર્ચોષો અયો. સ્વર્ચોષમ
અપીમ યજમધદે; રતૂમ ખેરેજ્ઞન્તેમ યજમધદે યિમ અહુરેમ મજદાંમ,
યો અપહે અપનોતેમો, યો અપહે જધમૂરતેમો. વીરપ સ્વર્ચોષો
જરથુશત્રિ યજમધદે. વીરપય હુવરેશ્વર વ્યર્ચોષન યજમધદે, વરેશ્વરય
વરેવ્યમનય.

ચેંધહે હતાંમ આઅત યેસ્ને પધતી વંધહે, મજદાઓ અહુરો
વચેથા અપાત હયા, યાઓધહાંમયા તાંસયા તાઓસયા યજમધદે.

(કર્દો ૩ જો) યથા અહૂ વધર્યો (૧). સ્વર્ચોષમ અપીમ હુર-
ર્ચોષમ વેરેશ્વરજન્તેમ ક્રાદત્-ગચેથેમ અપવન્તેમ અપહે રતૂમ યજમધદે.
યો આક્ષીતિશય ઉર્વાધિશય દુજો રપર્યો; રપેનિશતહે અવાન અમ-
ષાઓ રપેન્ત અત્રિ હપ્તો-કર્ષવધરીમ જાંમ. યો દ્યેનો દિસો દ્યે-
નયાઓ અહ્યાધ દ્યેનોંમ દ્યેસયાત અહુરો મજદાઓ અપવ.

અહિ રય ખરેનંધહય, અંધહે અમ વેરેશ્વરય, અહે યસ્ન યજ-
તનાંમ, તેમ યજ્ઞધ સુરેન્વત યસ્ન, સ્વર્ચોષમ અપીમ જર્ચોશાળયો,
અપીમય વંધઉહીમ ખેરેજ્ઞતીમ, નધરીમય સંધહેમ હુરર્ચોષમ.
આય નો જમ્યાત અવંધહે, વેરેશ્વરયો સ્વર્ચોષો અયો. સ્વર્ચોષમ
અપીમ યજમધદે; રતૂમ ખેરેજ્ઞન્તેમ યજમધદે યિમ અહુરેમ મજદાંમ,
યો અપહે અપનોતેમો, યો અપહે જધમૂરતેમો. વીરપ સ્વર્ચોષો
જરથુશત્રિ યજમધદે. વીરપય હુવરેશ્વર વ્યર્ચોષન યજમધદે, વરેશ્વરય
વરેવ્યમનય.

ચેંધહે હતાંમ આઅત યેસ્ને પધતી વંધહે, મજદાઓ અહુરો
વચેથા અપાત હયા, યાઓધહાંમયા તાંસયા તાઓસયા યજમધદે.

(કર્દો ૪ થો) યથા અહૂ વધર્યો (૧). સ્વર્ચોષમ અપીમ હુરર્ચોષમ
વેરેશ્વરજન્તેમ ક્રાદત્-ગચેથેમ અપવન્તેમ અપહે રતૂમ યજમધદે. યિમ
દ્યત્ અહુરો મજદાઓ અપવ અચેમહે પ્રવી-દ્રવ્યાશ હમચેસ્તારેમ.
આક્ષીતીમ હાંમ-વધન્તીમ યજમધદે, પરેશ્વરસય પ્રવયાઓસય હમચેસ્તાર.
હપય સ્વર્ચોષહે અયેહે, હપય ર્ષનઓશ રજિશતહે, હપય મિથહે,
વોઉરે-ગઓયઓધ્તોધશ, હપય વાતહે અપઓનો, હપય દ્યેનયાઓ
વંધહુયાઓ મારદ્યસ્નાંધશ, હપય અરેશ્વરો ક્રાદત્-ગચેથાઓ,

વર્દદત્ત-ગએથયાઓ, સવો-ગએથયાઓ, હુખય અષોધશ વંધુહુયાઓ, હુખય ચિસ્તોધશ વંધુહુયાઓ, હુખય રજિશતયાઓ ચિસ્તયાઓ હુખય વીરપએષાંમ યજતનાંમ, હુખય માંધહે રપેન્તહે, હુખય દાતહે વીદ-એવહે, હુખય દરેધયાઓ ઉપયનયાઓ, હુખય અમૅષનાંમ રપેન્તનાંમ, હુખય અહ્માકેમ સઓપ્યન્તાંમ યત્ત બિપધતિશતનાંમ અપઓનાંમ, હુખય વીરપયાઓ અપઓનો સ્તોધશ.

અહે રય ખરેનંધુહુય, અંધહે અમ વેરેધન્ય, અહે યસ્ન યજ-તનાંમ, તેમ યજાધ સુરન્વત યસ્ન, સ્તઓષમ અષીમ જઓધાખ્યો, અષીમય વંધુઉહીમ ખેરજાતીમ, નધરીમય સંધહેમ હુરઓધમ. આય નો જમ્યાત્ અવંધહે, વેરેધજઓ સ્તઓષો અખ્યો. સ્તઓષમ અષીમ યજમધદે; રતૂમ ખેરજાન્તેમ યજમધદે યિમ અહુરેમ મજ-દાંમ, યો અપહે અપનોતેમો, યો અપહે જધમૂશતેમો. વીરપ સ્તવાઓ જરથુશત્રિ યજમધદે. વીરપય હુવરશત યઓધન યજમધદે, વરશતય વરેધ્યમનય.

યેંધહે હાતાંમ આઅત યસ્ને પધતી વંધહે, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત હુયા, યાઓધહાંમયા તાંસયા તાઓસયા યજમધદે.

(કરદો ૫ મો) યથા અહુ વધચો (૧). સ્તઓષમ અષીમ હુરઓ-ધમ વેરેધાજનેમ ક્રાદત્ત-ગએથેમ અપવનેમ અપહે રતૂમ યજમધદે, પઓધરીમય ઉપેમમય મધેમમય ક્રતેમમય, પઓધરયાય યસ્ન ઉપે-મય મધેમય ક્રતેમય.

વીરપાઓ સ્તઓષહે અખ્યેહે તખમહે તનુ-માંધહે, તખમહે હાંમ-વરેતિવતો ખાવુશ-અઓજાંધહે રથએશતાઓ કમરેધો-જનો દએવ-નાંમ, વનતો વનધતીશ વનધતિવતો, અપઓનો વનતો વનધતીશ વનધ-તીમય ઉપરતાતેમ યજમધદે; યાંમય સ્તઓષહે અખ્યેહે, યાંમય અરશનોધશ યજતહે. વીરપન્માન સ્તઓષો-પાત યજમધદે, યેંધહાધ સ્તઓષો અખ્યો ક્રયો, ક્રિતો પધતિ-જન્તો; નાય અપવ, ક્રાયો-હુમતો ક્રાયો-હુખતો ક્રાયો-હુવરશતો.

કેહુરપેમ સ્તઓષહે અખ્યેહે યજમધદે; કેહુરપેમ રખઓશ રજિ-શતહે યજમધદે; કેહુરપેમ મિથહે વોઉર-ગઓયઓધતોધશ યજમધદે; કેહુરપેમ વાતહે અપઓનો યજમધદે; કેહુરપેમ દએનયાઓ વંધુહુયાઓ મારદયસ્નોધશ યજમધદે; કેહુરપેમ અરશતાતો ક્રાદત્ત-ગએથયાઓ વર્દદત્ત-ગએથયાઓ સવો-ગએથયાઓ યજમધદે; કેહુરપેમ અષોધશ વંધ-

હુયાઓ યજ્ઞમધદે; કુંભરૂપેમ ચિસ્તોદશ વંધુયાઓ યજ્ઞમધદે; કુંભરૂપેમ રક્ષિતયાઓ ચિસ્તયાઓ યજ્ઞમધદે; કુંભરૂપેમ વીરપએષાંમ યજ્ઞતાંમ યજ્ઞમધદે; કુંભરૂપેમ માંધ્રહે સ્પંતહે યજ્ઞમધદે; કુંભરૂપેમ દાતહે વીદ-એવહે યજ્ઞમધદે; કુંભરૂપેમ દર્ધયાઓ ઉપયનયાઓ યજ્ઞમધદે; કુંભરૂપેમ અમેષનાંમ સ્પંતનાંમ યજ્ઞમધદે; કુંભરૂપેમ અહ્માકંમ સઓપ્યન્તાંમ યત્ર બિપદતિશતાંમ અપઓનાંમ યજ્ઞમધદે; કુંભરૂપેમ વીરપયાઓ અપ-ઓનો સ્તોદશ યજ્ઞમધદે.

અહે રય ખરેનંધ્રુય, અંધ્રહે અમ વેરંધ્રુય, અહે યસ્ન યજ્ઞતા-નાંમ, તેમ યજ્ઞં સુરન્વત યસ્ન, સઓર્ષેમ અપીમ જઓધ્રાખ્યો, અપીમય વંધુહીમ ખેરંજઠીમ, નધરીમય સંધ્રુમ હુરઓર્ષેમ. આય નો જમ્યાત અવંધ્રહે, વેરંધ્રુજઓ સઓર્ષો અખ્યો. સઓર્ષેમ અપીમ યજ્ઞમધદે; રતૂમ ખેરંજઠીમ યજ્ઞમધદે યિમ અહુરેમ મજદાંમ, થો અપહે અપનોતેમો, થો અપહે જધમૂરતેમો. વીરપ સવાઓ જરથુશત્રિ યજ્ઞમધદે. વીરપય હુવરશત પ્યઓથન યજ્ઞમધદે, વરશતય વરંધ્રુમય.

થેંધ્રહે હાતાંમ આઅત યસ્ને પઠતી વંધ્રહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત હયા, યાઓધ્રહાંમયા તાંસયા તાઓસયા યજ્ઞમધદે.

(ખાજમાં પઢે) સરોશ અશો, તગી, તન-કૂર્માન, શેકકૂત-જીન, જીન-અવજનર, સાલારે દામાંને અહુરમજદ ખેરસાદ; અઓદૂન બાદ. (પ્રગટ પઢે) યથા અહૂ વધસ્યો (૨).

યસ્નેમય વહ્નેમય અઓજસ્ય જવરંય આફ્રીનામિ, સઓર્ષહે અખ્યેહે, તખમહે, તનુ-માંધ્રહે, દરપિ-દરઓશ આહુધસ્યેહે. અર્ષેમ વોહૂ (૧).

 અહુમાધ રએશય; હજંધ્રેમ; જસ મે અવંધ્રહે મજદ; કેરે-દેહ મોજદ.

રોજ નેક નાંમ, રોજ પાક નાંમ, રોજ મુખારક (ફલાંન), માહે મુખારક (ફલાંન), ગાહે (ફલાંન) નમાજ દાદારે ગેહાંન દામાંન. દનઓથ અહુરહે મજદાઓ, તરોદદીતે અંધ્રરહે મધ-ચેદિશ. હધ્યાવરશતાંમ હિત વસ્ના ફેરપોતેમમ. સ્તઓમિ અર્ષેમ; અર્ષેમ વોહૂ (૧).

ગારજે ખેરેહુ અવજનયાદ સરોશ અશો, તગી, તન-કૂર્માન, શેકકૂત-જીન, જીન-અવજનર, સાલારે દામાંને અહુરમજદ ખેરસાદ અમાવદ પીરોજગર અમાવદી પીરોજગરી. દાદ દીન ખેહુ મજદયસ્નાંન,

આગહી રવાઇ ગોઆફરંગાંની બાહ હુફતે કેશવર જમીન, અએદૂન બાહ.
મન આનો આવાયદ શુદન, મન આનો આવાયદ શુદન, મન આનો
આવાયદ શુદન. અપઓને અર્ષમ વોહુ (૧).

જી (દક્ષિણ દિશા તરફ મોહોડું કરીને પઢે.) દાદારે ગેહાંન દીને માજ-
દયસ્તની દાદે જરથુસ્તી. નેમસેતે અષાઉમ સંવિશ્તે અરંદ્રી સૂર અના-
હિતે. અપઓને અર્ષમ વોહુ (૧). નેમે ઉર્વધરે વંધઉહિ મજદધાતે.
અપઓને અર્ષમ વોહુ (૧).

સઝાંર્ષમ અર્ષીમ હુરઝાંર્ષમ વરંશ્રાજનંમ ક્રાદતગઝેર્ષમ અપવ-
નંમ અપહુ રતૂમ યજમધદ. અર્ષમ વોહુ (૧). સરોશ અશો, તગી,
તન-ફર્માન, શેકફૂત-જીન, જીન-અવજનર, સાલારે દામાને અહુરમજદ
ઐરસાદ. અર્ષમ વોહુ (૧).

સરોશ ચશ્ત હાદોખ્તની નીરંગ

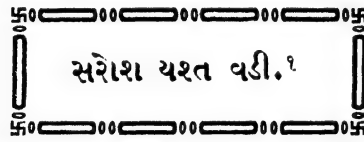
જી (એ નીરંગ સરોશ ચશ્ત હાદોખ્ત પઢ્યા પછી ત્રણ વાર પઢવી.)

ગારજે ખેરેહુ અવજનયાદ સરોશ અશો, તગી, તન-ફર્માન, શેક-
ફૂત-જીન, જીન-અવજનર, સાલારે દામાને અહુરમજદ ઐરસાદ; અએ-
દૂન બાહ. અર્ષમ વોહુ (૧). (ત્રણ વાર પઢે.)

સરોષ ચશ્ત હાદોખ્તનો સાર.—ફનેહમંદ, દુન્યાની વૃધ્ધિ કરનાર, અશો
સરોષ યજદની હમે સેતાયશ કરાવે છીયે. દુન્યાના લોકોને માટે બંદગી સારી
છે, સર્વોત્તમ છે, તે પાપીઓની સામે આપણો બચાવ કરે છે. આપણી બંદગી
પાપીઓના હાથ, પગ, અને મોઢાંને ખેડી સમાન બાંધી લે છે. પાક યકીનથી,
અને ખરાં જીગરથી કાંધેલી બંદગી ધનસાનને માટે નાપાકીની સામે એક ઢાળ
સમાન છે. અશો સરોષ યજદ ગરીબોનું પોષણ કરનાર તથા દરજીને તોડનાર છે.
બંદગીના કલામ ભણનાર અશો માણસને હંમેશાં ફનેહ મળે છે. પવિત્ર માધ્વત્રણી
પઢવાથી શુરી શક્તિઓ દૂર થાય છે. એ પવિત્ર માધ્વત્રણીમાં ‘અહુનવર’નો કલામ
દરેક બાબદમાં ધણેજ ફનેહ આપનાર છે. માજદયસ્તની જરથેસ્તી દીન સચ્ચાઇનો
રક્ષક છે. જ્યારે કોઇ નર અથવા નારી ઉંડાં પાણીમાં પડે, અથવા તેની ઉપર કાંઈ
આકત આવી પડે, અથવા તે અંધારી ધુમસગળી રાતે ઘેરાઇ જઇ, આગતીજ રસ્તે
ભૂલે પડે, અથવા તે અશો માણસોની મીઝલસનાં જાય, કે પાપી લુટારાઓની
ટેળીના હાથમાં સપડાય, ત્યારે એવા ભયની વખતે, તે જો ખરા એનેકાદથી
‘અહુનવર’ પઢે, તો તેને કશી અલવડ આવતી નથી, પણ સાસુ તે લુટારાઓના,

દેવોના, અને જાદુગરોનાં મોઢાં બંધ થઇ જાય છે. જે પ્રમાણે કુતરો પશુઓની પાસ-
આની કરે છે, તેજ પ્રમાણે મનશની, ગવશની અને કુનશનીથી કીધેલી સરોષની સેતાયજ્ઞ
આપણી પાસઆની કરે છે. અશો સરોષ યજ્ઞદ દુષ્ટ નર નારીઓને મારી હટાવે છે
અને તમામ હકિત કેશવરમાં વૃધ્ધિ ફેલાવે છે; તે રાત દીન દુન્યાની તમામ પેદાયશની
પાસઆની કરે છે; તે દોસ્તી અને સલાહ સંપન્ન જળવનાર અને દીનની રાહબરી
કરનાર છે. અશો શરોષ યજ્ઞદ ‘એશમ.’ યાને ગુસ્સાના દેવનો બળવાન હરીફ છે.
તે મેહર, રશને, અપીશવંધ, અને આસ્તાદ યજ્ઞદો બેગો સલાહસંપન્ન ફેલાવે છે
અને લડાઇ ટાંટો નાણુદ કરે છે. જે ઘરમાં અશો માણુસ, મનશની, ગવશની અને
કુનશનીથી, શરોષ યજ્ઞદની આરાધના કરે છે, તે ઘરની પાસઆની થાય છે. અશો
શરોષના તેજ અને પ્રતાપને લીધે, તેની કૃતેહ અને ક્રીતીને લીધે, તેની મદદ માંગવી,
તેની આરાધના કરવી, અને પેગમ્બર સાહેબ જરથોસ્તના તમામ કલામો પઢવા
સખવાર છે.

સરોશ યશ્ત હાદોખતની નીરંગનો સાર.—એજમતી હથિયારવાળા,
કૃતેહમદ અશો સરોષ યજ્ઞદ, જેતું તનજ માથવાણી છે, તેતું નુર અને પ્રતાપ
ન્યાદા થાઓ! ઓ સરોષ યજ્ઞદ! મારી મદદે પહોંચ! જે મેં દુવા ગુજરી છે,
તે મને આમીન થાઓ!

દનઓંથ્ર અહુરહે મજદાઓં. અષેમ વોહુ. (૧).

પ નામે યજ્ઞદાંત અહુરમજદ ઓદાએ અવજ્ઞની, ગારજે ઓરેહ
અવજ્ઞયાદ; સરોશ અશો, તગી, તન-ફર્માન, શેકફત-જીન, જીન-
અવજ્ઞર, સાલારે દામાંને અહુરમજદ ઍરસાદ.

૧. એ યશ્ત યજ્ઞસ્તેના પગ મા હામાંથી લીધી છે. એ આખા હામાં સરોશ યજ્ઞને
લગતી બાબદ આવેલી છે. દારાબ હોરમજ્ઞદીયારની ફારસી રેવાયતમાં કેટલેક ઠેકાણે એ
યશ્તને ‘સરોશ યશ્તે યજ્ઞસ્તે’ (યાને યજ્ઞસ્તેની અથવા યજ્ઞસ્તેમાં આવેલી સરોશ યશ્ત)
કરી નામ આપેલું છે. જુજરેલાંની નૈયતે પહેલ્લી ત્રણ રાતે બાણવામાં આવે છે, તે ઉપરથી
એ યશ્ત ‘યશ્તે સે સખ’ (ત્રણ રાતની યશ્ત) ને નામે પણ જણાયેલી છે. આ યશ્ત માત્ર
રાતેજ બાણવાનો આવ છે. રાતે બાણવાની મતલબ એ કે સરોશ યજ્ઞદ તે બાણનારને ઉંઘમાં
દેવ, દરજ અથવા ખીજ ખરાબ શક્તિઓના ગલબાથી રક્ષણ કરે. ખરેખર જેતાં કાંઈપણ
વખત એ યશ્ત બાણવામાં આવે તો કાંઈ અરચણુ જેતું નથી. દિવસના વખતમાં ન્યારે
ચોજદાઝેગર મોષેદ યજ્ઞસ્તે કરે છે, ત્યારે તે આખી સરોશ યશ્ત કે જે ઉપર જણાવ્યા
પ્રમાણે યજ્ઞસ્તેનો પગ મો હા છે તે મુકી દેતો નથી, પણ આખી બાણી જાય છે.

અજ હુમા ગુનાહ પતેત પશેમાનુમ; અજ હર્વસ્તીન દુશ્મત
હુજૂપ્ત દુજવરશત, મેમ પ ગેતી મનીદ, ઑએમ ગોફત, ઑએમ
કર્દ, ઑએમ જસ્ત, ઑએમ ખૂન ખૂદ એસ્તેદ. અજ આંન
ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાની ગેતી મીનાઆની, ઑએ
અવાજશ પશેમાન પ સે ગવશની પ પતેત હોમ. દનઆથ અહુરહે
મજદાઆ, તરોહદીતે અંધરહે મધન્યેઉશ; હુધ્યાવરશતાંમ હાત વસ્ના
ફરષોત્તેમ; સ્તઆમિ અર્ષેમ; અર્ષેમ વોહૂ (૩).

ફવરાને મજદયસ્નો જરથુશત્રિશ વીદ્યેવો અહુર-હુએષો, (જે
ગેહ હોય તે પટે) ફસસ્તયએય. સ્તઆપહે અપ્યેહે, તખ્મહે તનુ માંધહે,
દરપિ-દ્રઆશ, આહુધયેહે, દનઆથ યસ્નાધ્ય વહ્માધ્ય દનઆથાધ્ય
ફસસ્તયએય, યથા અહુ વધયો જઓતા ફા મે ઝૂતે, અથા રતુશ
અષાત્તચિત્ત હુય ફા અપવ વીધ્યાઆ ઝઆતૂ.

(કરદો ૧ લો) સ્તઆર્ષેમ અપીમ હુરઆર્ષેમ વૅરથ્રાજનંમ ફાદત-
ગએથેમ અપવનંમ અપહે રતૂમ યજમહદે. યો પઆધયો મજદાઆ
દામાન, ફસ્તૅરતાત પઠતિ ખરૅસ્મન, યજત અહુરૅમ મજદાંમ, યજત
અર્ષે રપંતે, યજત પાયૂ થ્યૅરૅશ્તાર, યા વીરપ થ્યૅરૅસતો દામાન.

અહે રય ખરૅનંધહુય, અંધહે અમ વૅરથ્રઘ્ય, અહે યસ્ન યજત-
નાંમ, તેમ યજઠ સુરૅવત યસ્ન, સ્તઆર્ષેમ અપીમ જઆથાપ્યો,
અપીમય વંધઉહીમ ખરૅજઠતીમ, નધરીમય સંધહેમ હુરઆર્ષેમ.
આય નો જમ્યાત અવંધહે, વૅરથ્રજઆ સ્તઆર્ષો અપ્યો. સ્તઆર્ષેમ
અપીમ યજમહદે; રતૂમ ખરૅજનંતેમ યજમહદે યિમ અહુરૅમ મજદાંમ,
યો અપહે અપનોત્તેમો, યો અપહે જધમૂશત્તેમો. વીરપ સ્તવાઆ
જરથુશત્રિ યજમહદે. વીરપય હવરશત વ્યઆથન યજમહદે, વરશતય
વરૅથ્રમનય.

યેંધહે હાતાંમ આઅત્ત યેસ્ને પઠતી વંધહે, મજદાઆ અહુરો
વએથા અષાત્ત હુયા, યાઆંધહાંમયા તાંસયા તાઆંસયા યજમહદે.

(કરદો ૨ જો) સ્તઆર્ષેમ અપીમ હુરઆર્ષેમ વૅરથ્રાજનંમ ફાદત-
ગએથેમ અપવનંમ અપહે રતૂમ યજમહદે. યો પઆધયો ખરૅસ્મ
ફસ્તૅરનત ધ્રયક્તીશય, પન્ય-યક્તીશય, હુપ્ત-યક્તીશય, નવ-યક્તીશય
આફનૂશય મધ્યો-પઠતિશતાનાંસય. અર્ષેનાંમ રપંતનાંમ યસ્નાધ્ય
વહ્માધ્ય દનઆથાધ્ય ફસસ્તયએય.

અહિ રય ખરેનંધહુય, અંધહે અમ વેરંથાજનય, અહિ યસ્ન યજ્ઞત-
નાંમ, તેમ યજ્ઞઘ સુરંન્વત યસ્ન, સ્ત્રઘ્ઘોષમ અપીમ જઘ્ઘોથાઘ્યો,
અપીમય વંધઉહીમ ખેરંજઘતીમ, નઘરીમય સંધલૂમ હુરંઘ્ઘોધમ-
આય નો જઘ્યાત અવંધહે, વેરંથાજઘ્ઘો સ્ત્રઘ્ઘોષો અઘ્યો. સ્ત્રઘ્ઘોષમ
અપીમ યજ્ઞમઘદે; રતૂમ ખેરંજઘન્તેમ યજ્ઞમઘદે યિમ અહુરંમ મજ્ઞદાંમ,
યો અપહિ અપનોતેમો, યો અપહિ જઘ્ઘમૂશતેમો. વીરપ સ્ત્રવાઘ્ઘો
જરથુશત્રિ યજ્ઞમઘદે. વીરપય હુવરશ્ત ધ્યઘ્ઘોઘ્ઘન યજ્ઞમઘદે, વરશ્તય
વરંધ્યઘ્ઘનય.

ચેંધહે હાતાંમ આઘ્યત્ત યેસ્ને પઘતી વંધહે, મજ્ઞદાઘ્ઘો અહુરે
વઘેથા અપાત્ત હયા, યાઘ્ઘાંધ્રહાંમયા તાંસયા તાઘ્ઘોસયા યજ્ઞમઘદે.

(કરદો ૩ જો) સ્ત્રઘ્ઘોષમ અપીમ હુરંઘ્ઘોધમ વેરંથાજનંમ ક્રાદત્-
ગઘેથેમ અપવન્તેમ અપહિ રતૂમ યજ્ઞમઘદે. યો પઘ્ઘોધયો ગાથાઘ્ઘો
ક્રસ્રાવયત્, યાઘ્ઘો પન્થ રિપતામહે અપઘ્ઘોનો જરથુશ્ત્રહે, અકૂરમનિ-
વાન્, વયસ્તશતિવત્, મત્ત-આજઘન્તીશ, મત્ત-પદિત-ક્રસાઘ્ઘો, અમેષ-
નાંમ રપેન્તનાંમ યસ્નાઘ્ય વહ્માઘ્ય દ્વિન્ઘ્ઘોઘ્ઘાઘ્ય ક્રસસ્તયઘ્યેય.

અહિ રય ખરેનંધહુય, અંધહે અમ વેરંથાજનય, અહિ યસ્ન યજ્ઞત-
નાંમ, તેમ યજ્ઞઘ સુરંન્વત યસ્ન, સ્ત્રઘ્ઘોષમ અપીમ જઘ્ઘોથાઘ્યો,
અપીમય વંધઉહીમ ખેરંજઘતીમ, નઘરીમય સંધલૂમ હુરંઘ્ઘોધમ-
આય નો જઘ્યાત અવંધહે, વેરંથાજઘ્ઘો સ્ત્રઘ્ઘોષો અઘ્યો. સ્ત્રઘ્ઘોષમ
અપીમ યજ્ઞમઘદે; રતૂમ ખેરંજઘન્તેમ યજ્ઞમઘદે યિમ અહુરંમ મજ્ઞદાંમ,
યો અપહિ અપનોતેમો, યો અપહિ જઘ્ઘમૂશતેમો. વીરપ સ્ત્રવાઘ્ઘો
જરથુશત્રિ યજ્ઞમઘદે. વીરપય હુવરશ્ત ધ્યઘ્ઘોઘ્ઘન યજ્ઞમઘદે, વરશ્તય
વરંધ્યઘ્ઘનય.

ચેંધહે હાતાંમ આઘ્યત્ત યેસ્ને પઘતી વંધહે, મજ્ઞદાઘ્ઘો અહુરે
વઘેથા અપાત્ત હયા, યાઘ્ઘાંધ્રહાંમયા તાંસયા તાઘ્ઘોસયા યજ્ઞમઘદે.

(કરદો ૪ થો) સ્ત્રઘ્ઘોષમ અપીમ હુરંઘ્ઘોધમ વેરંથાજનંમ ક્રાદત્-
ગઘેથેમ અપવન્તેમ અપહિ રતૂમ યજ્ઞમઘદે. યો દ્વિધઘ્ઘોશય દ્રીઘાઘ્ઘો-
સ્ય અમવત્ત ન્માનંમ હાંમ-તારતેમ. પસ્ય હૂ-ક્રાઘો-દાઘતીમ, યો
અઘ્યેષમ રતેરંથવત રનઘંધિય વીષ્ણૂમન્તેમ ખરંમ જઘન્તિ; અત્તય હે
બાધ કમરંધેમ જઘ્ઘન્વાઘ્ઘો પદિતિ ખંધહુયેઘતિ, યથ અઘ્ઘોઘ્ઘાઘ્ઘો
નાઘધાઘ્ઘાંધ્રહૂમ.

અહિં રથ ખરેનંધ્રહય, અંધહિં અમ વેરંધ્રાગ્નય, અહિં યસ્ત યજ્ઞત-
નાંમ, તેમ યજ્ઞઘ સુરંવત યસ્ત, સ્ત્રઘ્ઘૌષમ અપીમ જઘ્ઘાંધ્રાગ્નયો,
અપીમય વંધ્રહિંમિં ઘેરંજઘતીમ, નઘરીમય સંધ્રહિંમ હુરંઘ્ઘૌષમ.
આય નો જઘ્યાત્ અવંધ્રહિં, વેરંધ્રાગ્નયો સ્ત્રઘ્ઘૌષો અગ્નયો. સ્ત્રઘ્ઘૌષમ
અપીમ યજ્ઞમઘદે; રતૂમ ઘેરંજઘન્તેમ યજ્ઞમઘદે યિમ અહુરંમ મજ્ઞદાંમ,
યો અપહિં અપનોતેમો, યો અપહિં જઘ્ઘમૂશતેમો. વીરપ સ્ત્રવાઘ્ઘો
જરથુશાન્તિ યજ્ઞમઘદે. વીરપય હુવરશત ધ્યઘ્ઘાન્ત યજ્ઞમઘદે, વરશતય
વરંધ્યમનય.

યેંધ્રહિં હાતાંમ આઘ્ઘત્ યેસ્તે પઘતી વંધ્રહિં, મજ્ઞદાઘ્ઘો અહુરો
વઘ્ઘેથા અપાત્ હયા, યાઘ્ઘાંધ્રહાંમયા તાંસયા તાઘ્ઘાંસયા યજ્ઞમઘદે.

(કરદો ૫ મો) સ્ત્રઘ્ઘૌષમ અપીમ હુરંઘ્ઘૌષમ વેરંધ્રાગ્નયેમ ક્રાદન્-
ગઘ્ઘેથેમ અપવન્તેમ અપહિં રતૂમ યજ્ઞમઘદે, તઘ્ઘ્ઘેમ આસૂમ, અઘ્ઘા-
જંધ્રહુવન્તેમ, દરંપતેમ, સૂરંમ, ઘેરંજઘધીમ. યો વીરપઘ્ઘેધ્રયો હય
અરંજઘ્ઘેધ્રયો વવન્વાઘ્ઘો પઘતિ-જસઘતિ વ્યાગ્ઘમ અમંપનાંમ રપેન્તનાંમ.

અહિં રથ ખરેનંધ્રહય, અંધહિં અમ વેરંધ્રાગ્નય, અહિં યસ્ત યજ્ઞત-
નાંમ, તેમ યજ્ઞઘ સુરંવત યસ્ત, સ્ત્રઘ્ઘૌષમ અપીમ જઘ્ઘાંધ્રાગ્નયો,
અપીમય વંધ્રહિંમિં ઘેરંજઘતીમ, નઘરીમય સંધ્રહિંમ હુરંઘ્ઘૌષમ. આય
નો જઘ્યાત્ અવંધ્રહિં, વેરંધ્રાગ્નયો સ્ત્રઘ્ઘૌષો અગ્નયો. સ્ત્રઘ્ઘૌષમ અપીમ
યજ્ઞમઘદે; રતૂમ ઘેરંજઘન્તેમ યજ્ઞમઘદે યિમ અહુરંમ મજ્ઞદાંમ, યો
અપહિં અપનોતેમો, યો અપહિં જઘ્ઘમૂશતેમો. વીરપ સ્ત્રવાઘ્ઘો જરથુશાન્તિ
યજ્ઞમઘદે. વીરપય હુવરશત ધ્યઘ્ઘાન્ત યજ્ઞમઘદે, વરશતય વરંધ્યમનય.

યેંધ્રહિં હાતાંમ આઘ્ઘત્ યેસ્તે પઘતી વંધ્રહિં, મજ્ઞદાઘ્ઘો અહુરો
વઘ્ઘેથા અપાત્ હયા, યાઘ્ઘાંધ્રહાંમયા તાંસયા તાઘ્ઘાંસયા યજ્ઞમઘદે.

(કરદો ૬ ઠો) સ્ત્રઘ્ઘૌષમ અપીમ હુરંઘ્ઘૌષમ વેરંધ્રાગ્નયેમ ક્રાદન્-
ગઘ્ઘેથેમ અપવન્તેમ અપહિં રતૂમ યજ્ઞમઘદે; યૂનાંમ અઘ્ઘાંજિશતેમ,
યૂનાંમ તનજિશતેમ, યૂનાંમ ધ્વક્ષિશતેમ, યૂનાંમ આસિશતેમ, યૂનાંમ
પરો-કતરશતેમ. પઘતિપત મજ્ઞદયસ્ત સ્ત્રઘ્ઘૌષહિં અગ્નયેહિં યસ્તેમ. દૂરાત્
હય અઘ્ઘાત્ ન્માનાત્, દૂરાત્ હય અંધ્રહાત્ વીસત્, દૂરાત્ હય
અઘ્ઘાત્ જન્તઘ્ઘાત્, દૂરાત્ હય અંધ્રહાત્ દંધ્રહઘ્ઘાત્, અઘ્ઘાઘ્ઘો ધધ્યે-
જઘ્ઘો વોદઘ્ઘાઘ્ઘો રેદાન્ત; યેંધ્રહિં ન્માનય સ્ત્રઘ્ઘૌષો અગ્નયો વેરંધ્રાગ્નયો,
ઘ્રાંદ્ધો અસ્તિ પઘતિ-જન્તો; નાય અપવ, ક્રાધાન્હુમતો, ક્રાધાન્હુપતો,
ક્રાધાન્હુવરશતો.

અહિ રય ખરેનંધ્રહય, અંધહે અમ વેરેશ્વર્ય, અહે યસ્ન યજ્ઞત-
નાંમ, તંમ યજ્ઞઘ સુરેન્વત યસ્ન, સ્ત્રઘ્ઘાંષમ અધીમ જઘ્ઘાંશ્રાળ્યો,
અધીમય વંધઉહીમ ઘેરેજઘતીમ, નધરીમય સંધહુમ હુરઘ્ઘાંધમ.
આય નો જમ્યાત અવંધહે, વેરેશ્વર્યઘ્ઘાં સ્ત્રઘ્ઘાંષો અળ્યો. સ્ત્રઘ્ઘાંષમ
અધીમ યજ્ઞમધદે; રતૂમ ઘેરેજઘન્તમ યજ્ઞમધદે યિમ અહુરેમ મજદાંમ,
યો અપહે અપનોતંમો, યો અપહે જઘ્ઘમૂશ્તંમો. વીરપ સ્ત્રવાઘ્ઘાં જર-
થુશત્રિ યજ્ઞમધદે. વીરપય હવરશ્ત ધ્યઘ્ઘાંશન યજ્ઞમધદે, વરશ્તય વરેધ્યમનય.

યેંધહે હાતાંમ આઘત યેસ્ને પઘતી વંધહે, મજદાઘ્ઘાં અહુરો
વઘેથા અષાત હયા, યાઘ્ઘાંધહાંમયા તાંસયા તાઘ્ઘાંસયા યજ્ઞમધદે.

(કરદો ૭ મો) સ્ત્રઘ્ઘાંષમ અધીમ હુરઘ્ઘાંધમ વેરેશ્વર્યજનંમ ક્રાદત-
ગઘેથેમ અષવનંમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે. યો વનનો કયધહે, યો
વનનો કાધંધહે, યો જન્ત દઘેવયાઘ્ઘાં દુજો, અશ-અઘ્ઘાંજઘહે અહૂમ-
ઘેરેન્થો; યો હરેત અધ્ઘ્યાક્તય, વીરપયાઘ્ઘાં ક્રવોધશ ગઘેથયાઘ્ઘાં.
યો અનવંધહુધ્ઘમનો જઘેનંધ્રહુ, નિપાધતિ મજદાઘ્ઘાં દામાંન; યો
અનવંધહુધ્ઘમનો જઘેનંધ્રહુ, નિશહુઉર્વધતિ મજદાઘ્ઘાં દામાંન. યો
વીરપેમ અહૂમ અસ્તવન્તંમ, ઘેરેધ્વ રનધધિષ નિપાધતિ, પસ્ય હૂ
ક્રાઘ્ઘો-દાધતીમ. યો નોધત પસ્યએત હુશપક, યત મધનૂ દામાંન દધ-
ધીતંમ, યસ્ય સ્પેન્તો મધન્યુશ યસ્ય અંધરો; હિષારો અપહે ગઘે-
થાઘ્ઘાં. યો વીરપાધશ અયાંનય ક્ષફૂનસય યૂધ્ધેધતિ માજ્ઞન્યઘેધળ્યો
હુધ દઘેવઘેધળ્યો. હો નોધત તરશ્તો ક્રાનામધતે ધ્યઘેષાત પરો દઘેવ-
ઘેધળ્યો ક્રા અહ્માત પરો વીરપે દઘેવ અનુસો તરશ્ત નંમંન્તે, તરશ્ત
તંમંધહે દરેન્તે.

અહિ રય ખરેનંધ્રહય, અંધહે અમ વેરેશ્વર્ય, અહે યસ્ન યજ્ઞ-
તનાંમ, તંમ યજ્ઞઘ સુરેન્વત યસ્ન, સ્ત્રઘ્ઘાંષમ અધીમ જઘ્ઘાંશ્રાળ્યો,
અધીમય વંધઉહીમ ઘેરેજઘતીમ, નધરીમય સંધહુમ હુરઘ્ઘાંધમ.
આય નો જમ્યાત અવંધહે, વેરેશ્વર્યઘ્ઘાં સ્ત્રઘ્ઘાંષો અળ્યો. સ્ત્રઘ્ઘાંષમ
અધીમ યજ્ઞમધદે; રતૂમ ઘેરેજઘન્તમ યજ્ઞમધદે યિમ અહુરેમ મજદાંમ;
યો અપહે અપનોતંમો, યો અપહે જઘ્ઘમૂશ્તંમો. વીરપ સ્ત્રવાઘ્ઘાં જરથુ-
શત્રિ યજ્ઞમધદે. વીરપય હવરશ્ત ધ્યઘ્ઘાંશન યજ્ઞમધદે, વરશ્તય વરેધ્યમનય.

યેંધહે હાતાંમ આઘત યેસ્ને પઘતી વંધહે, મજદાઘ્ઘાં અહુરો
વઘેથા અષાત હયા, યાઘ્ઘાંધહાંમયા તાંસયા તાઘ્ઘાંસયા યજ્ઞમધદે.

(કરદો ૮ મો) સ્ત્રઘ્ઘાંષમ અધીમ હુરઘ્ઘાંધમ વેરેશ્વર્યજનંમ ક્રાદત-
ગઘેથેમ અષવનંમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે. યિમ યજ્ઞત હુઘોમો

ક્રાંતિશ, અએષજયો, સ્ત્રીરો, ક્ષત્ર્યો, જાદરિ-દોષો, ખરેજિશ્તે પદતિ ખરેજિહિ હુરંધયો પદતિ ખરેજયાઓ હુવયાઓ પાપો-વયાઓ, પદરિ-ગાઓ વયાઓ, પદથિમનો વીરપો-પએસીમ મસ્તીમ, યામ પોઉર-આકધ-તીમ માંધહેચ પડિર્વતાતમ.

આહે રય ખરેનંધહય, અંધહે અમ વેરંધનય, આહે યસ્ન યજ્ઞ-તાનાંમ, તેમ યજ્ઞધ સુરંવત યસ્ન, સ્ત્રઓર્ષમ અપીમ જઓશ્રાખ્યો, અપીમય વંધઉહીમ ખેરંજઠતીમ, નધરીમય સંધહેમ હુરંઓર્ષમ. આય નો જમ્યાત અવંધહે, વેરંધજઓ સ્ત્રઓર્ષો અખ્યો. સ્ત્રઓર્ષમ અપીમ યજમધદે; રતૂમ ખેરંજનંતમ યજમધદે યિમ આહુરંમ મજદાંમ, યો અપહે અપનોતંમો, યો અપહે જધમૂશતંમો. વીરપ સ્ત્રવાઓ જર-થુશત્રિ યજમધદે. વીરપય હુવરશત ખ્યઓથન યજમધદે, વરશતય વરંખ્યમનય.

યેંધહે હાતાંમ આઅત્ત યેસ્ને પદતી વંધહે, મજદાઓ આહુરો વએથા અપાત્ હયા, યાઓધહામયા તાંસયા તાઓસયા યજમધદે.

(કરદો ૯ મો) સ્ત્રઓર્ષમ અપીમ હુરંઓર્ષમ વેરંધાજનંમ ક્રાદત્ત-ગએથેમ અપવનંમ અપહે રતૂમ યજમધદે. યેંધહે ન્માનંમ વારંધનિ, હુજંધરો-સ્તૂનંમ, વીધાતંમ, ખરેજિશ્તે પદતિ ખરેજિહિ હુરંધયો પદતિ ખરેજયાઓ; ખારઓદનંમ અન્તર નએમાત્ રતેહુરપએસંમ નિશ્તર-નએમાત્. યેંધહે આહુનો વધસ્યો રનધથિશ વીસત વેરંધજઓ, યસ્ન-સય હુરંધહાધતિશ, કૂપુપસય માંધ્રો^૧ યો વારંધનિશ, વીરપાઓસય યસ્નો-કુરંતયો.

આહે રય ખરેનંધહય, અંધહે અમ વેરંધનય, આહે યસ્ન યજ્ઞ-તાનાંમ, તેમ યજ્ઞધ સુરંવત યસ્ન, સ્ત્રઓર્ષમ અપીમ જઓશ્રાખ્યો, અપીમય વંધઉહીમ ખેરંજઠતીમ, નધરીમય સંધહેમ હુરંઓર્ષમ. આય નો જમ્યાત અવંધહે, વેરંધજઓ સ્ત્રઓર્ષો અખ્યો. સ્ત્રઓર્ષમ અપીમ યજમધદે; રતૂમ ખેરંજનંતમ યજમધદે યિમ આહુરંમ મજદાંમ, યો અપહે અપનોતંમો, યો અપહે જધમૂશતંમો. વીરપ સ્ત્રવાઓ જરથુશત્રિ યજમધદે. વીરપય હુવરશત ખ્યઓથન યજમધદે, વરશતય વરંખ્યમનય.

યેંધહે હાતાંમ આઅત્ત યેસ્ને પદતી વંધહે, મજદાઓ આહુરો વએથા અપાત્ હયા, યાઓધહામયા તાંસયા તાઓસયા યજમધદે.

૧. યાને આખાદી કરનાર માંધ્રવાણી. ધજસ્નેના પદ મા હાને પણ કહે છે.

(કરદો ૧૦ મો) સ્ત્રિઓપેમ અપીમ હુરઓપેમ વેરંથાજનંમ કાદત-
ગએથેમ અપવનંમ અપહે રતૂમ યજમમ્મદે. ચેંધહે અમચ વેરંથાજન્ય,
હુઓજાંધવચ વએધ્યાચ અવાન અમેંપાઓ રપેન્ત અવિ હુપો કરૂવધ-
રીમ જાંમ. યો દએનોદિસો દએનયાઓ વસો કથો કચરાધતિ અવિ
યાંમ અસ્તવધતીમ ગએથાંમ. અય દએનય કઓરેન્ત અહુરો મજ-
દાઓ અપવ, કા વોહૂ મનો, કા અપેમ વહિરંતેમ, કા કાથેમ વધ-
રીમ, કા રપેન્ત આર્મંધતિશ, કા હુઉર્વતાસ, કા અમેરેતતાસ, કા
આહૂધરિશ કપો, કા આહૂધરિશ હએષો.

કા અધ વએમ્મજ્ય અહુજ્ય, વએમ્મજ્ય નો અહુજ્ય નિપયાઓ,
આધ સ્ત્રિઓપ અપ્ય હુરઓધ, અહેચ અંધહેઉશ યો અસ્તવતો, યસચ
અસ્તિ મનહો. પધરિ દ્રવતત મહુરકાત, પધરિ દ્રવતત અએમ્માત,
પધરિ દ્રવધતિજ્યો હએનેજ્યો. યાઓ ઉસ ઔરંમ દ્રૂપેમ ગેરંવનાં,
અએમ્મહે પરો દઓમેજ્યો, યાઓ અએમો દુજદાઓ દ્રાવયાત, મત
વીદાતઓત દએવોદાતાત. અધનો તૂમ સ્ત્રિઓપ અપ્ય હુરઓધ, જાવરે
દયાઓ હિતએમ્મજ્યો, દ્રવતાતેમ તતુજ્યો, પોઉર-સ્પક્ષતીમ લિમપયન્તાંમ,
પધતિજમ્મતીમ દુશમન્નુનાંમ, હુધા-નિવાધતીમ હુમેરંધનાંમ, અઉર્વથ-
નાંમ લિમયન્તાંમ.

અહે રય ખરેનંધહુચ, અંધહે અમ વેરંથાજન્ય, અહે યરન યજત-
નાંમ તેમ યતજ સુરંવત યસ્ત; સ્ત્રિઓપેમ અપીમ જઓધાજ્યો,
અપીમચ વંધહેડીમ ઔરંજમ્મતીમ, નધરીમચ સંધહૂમ હુરઓપેમ, આચ
નો જમ્યાત આંધહે વેરંથાજન્યો સ્ત્રિઓપો અપો. સ્ત્રિઓપેમ અપીમ
યજમમ્મદે; રતૂમ ઔરંજતેમ યજમમ્મદે યિમ અહુરંમ મજદાંમ, યો
અપહે અપોનાંમો. યો અપહે જઘમૂશતેમો. વીરપ સ્ત્રિઓપ જરંથુ-
શત્રિ યજમમ્મદે. વીરપચ હુવરંશ પ્યઓન યજમમ્મદે, વરંશતચ વરંથાજન્ય.
ચેંધહે હાનાંમ આઅત યેસ્તે પધતી વંધહો, મજદાઓ અહુરો
વએથા અપાત હુયા, યાઓધહાંમચા તાંસચા તાઓસચા યજમમ્મદે.

(કરદો ૧૧ મો) સ્ત્રિઓપેમ અપીમ હુરઓપેમ વેરંથાજનંમ કાદત-
ગએથેમ અપવનંમ અપહે રતૂમ યજમમ્મદે. યિમ ચધવારો અઉર્વન્તો
અઉરંધ, રઓદિન, કાદેરંસે, રપેન્ત, વીધવાઓધહો, અસચ મધનિવસ-
ધહો વજાન્તિ. સ્ત્રિએત અએપાંમ સજાઓધહો જરંચ પધતિ થવરંશ-
ઓધહો. આરંધહુ અરંધએમ્મજ્ય, આરંધહુ વાતએમ્મજ્ય, આરંધહુ
વારએમ્મજ્ય, આરંધંતુ મએધએમ્મજ્ય, આરંધહુ વયએમ્મજ્ય હુવપત-

રેતએધળ્ય, આર્યંધળ હુવસ્તયાઓ અંધધ્લિમનયાઓ. થોધ વીરપે તે અપયેધનિ; થોધ અવે પસ્કાત વ્યેધાન્ત, નોધત અવે પસ્કાત આરૂન્તે. થોધ વએધળ્ય સ્નધથિજિળ્ય કાયનયેધનિ વજેમ્મ યિમ વોહૂમ સ્સઓપેમ અપીમ. યતચિત ઉવસ્તધરે હિન્દવો આગે ઉર્વેધેધતે, યતચિત દઓપતધરે નિમ્મે.

અહે રથ ખર્નંધહુય, અંધહે અમ વેરંધપ્પય, અહે યસ્ન યજ્ઞ-તાનાંમ, તેમ યજ્ઞધ સુરૂન્વત યસ્ન; સ્સઓપેમ અપીમ જઓધાળ્યો, અપીમય વંધઉહીમ ખેરંજધતીમ, નધરીમય સંધહૂમ હુરંઓધંમ. આચ નો જમ્યાત અવંધહે વેરંધજ્ઞઓ સ્સઓપો અપો. સ્સઓપેમ અપીમ યજ્ઞમધદે; રતૂમ ખેરંજન્તેમ યજ્ઞમધદે યિમ અહુરંમ મજ્ઞદાંમ, થો અપહે અપનોતંમો, થો અપહે જઘમૂશતંમો. વીરપ સ્સવાઓ જરથુશનિ યજ્ઞમધદે. વીરપય હુવરશત પ્યઓથન યજ્ઞમધદે, વરશતય વરંપ્યમ્મય.

યેંધહે હાતાંમ આઅત્ત યેસ્ને પધતી વંધહેા, મજ્ઞદાઓ અહુરો વએથા અપાત્ત હુયા, યાઓધહાંમયા તાંસયા તાઓસયા યજ્ઞમધદે.

(કરદો ૧૨ મો) સ્સઓપેમ અપીમ હુરંઓધંમ વેરંધાજનંમ ક્રાદત્ત ગએથેમ અપવન્તંમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે. થો ખેરંજો, ખેરંજિ યાસ્તો, મજ્ઞદાઓ દામાન્ નિશંધહુરિત. થો આધિતીમ, હુમહે અયાન્, હુમયાઓ વા ક્ષપો, ધમત્ કરંવરં અવજ્ઞધતિ યત ખનિરંથેમ ખામીમ સ્નધથિશ જસ્તય દ્રજેન્નો, ખરોધંધ્રાન્તએજેમ, હુવાવએધંમ કમંદ્રધે પધતિ દએવનાંમ. સ્નથાધ અંધરહે મધંયેઉશ દ્રવનો, સ્નથાધ અએમહે અવીદ્રઓશ, સ્નથાધ માજધન્યનાંમ દએવનાંમ, સ્નથાધ વીરપનાંમ દએવનાંમ.

અહે રથ ખર્નંધહુય, અંધહે અમ વેરંધપ્પય, અહે યસ્ન યજ્ઞ-તાનાંમ, તેમ યજ્ઞધ સુરૂન્વત યસ્ન, સ્સઓપેમ અપીમ જઓધાળ્યો અપીમય વંધઉહીમ ખેરંજધતીમ, નધરીમય સંધહૂમ હુરંઓધંમ. આચ નો જમ્યાત અવંધહે, વેરંધજ્ઞઓ સ્સઓપો અપો. સ્સઓપેમ અપીમ યજ્ઞમધદે; રતૂમ ખેરંજન્તેમ યજ્ઞમધદે યિમ અહુરંમ મજ્ઞદાંમ, થો અપહે અપનોતંમો, થો અપહે જઘમૂશતંમો. વીરપ સ્સવાઓ જરથુશનિ યજ્ઞમધદે. વીરપય હુવરશત પ્યઓથન યજ્ઞમધદે, વરશતય વરંપ્યમ્મય.

યેંધહે હાતાંમ આઅત્ત યેસ્ને પધતી વંધહેા, મજ્ઞદાઓ અહુરો વએથા અપાત્ત હુયા, યાઓધહાંમયા તાંસયા તાઓસયા યજ્ઞમધદે.

(કરદો ૧૩ મો) સ્સઓપેમ અપીમ હુરંઓધંમ વેરંધાજનંમ ક્રાદત્ત ગએથેમ અપવન્તંમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે. ધધતય, અધનિધતય

ધધતય, વીરપાંમય અધપિ ઇમાં જાંમ, વીરપાઓ સ્ત્રઓપહે અધ્યેહે તખમહે તનુ-માંથહે, તખમહે હાંમ-વરંતિવતો બાબુશ-અઓજંધહે, રથ-એશતાઓ કમરંધો-જનો દ્યેવનાંમ, વનતો વનધતીશ વનધતિવતો, અધઓનો વનતો વનધતીશ વનધન્તીમય ઉપરતાતંમ યજમધદે, યાંમય સ્ત્રઓપહે અધ્યેહે, યાંમય અરશ્તોધશ યજતહે. વીરપ ન્માન સ્ત્રઓપો-પાત યજમધદે, યેંધહાધ સ્ત્રઓપો અધ્યો ક્રયો, ક્રિતો, પધતિ-જન્તો; નાય અધવ, ક્રાયો-હુમતો ક્રાયો-હુન્તો ક્રાયો-હવરશ્તો.

અહે રય ખરંનંધહય, અંધહે અમ વરંથાધય, અહે યરન યજત-નાંમ તંમ યજાધ સુરન્વત યરન; સ્ત્રઓપંમ અધીમ જઓધાળયો, અધી-મય વંધઉહીમ ખરંજાતીમ, નધરીમય સંધહુમ હુરઓધંમ, આય નો જમ્યાત અવંધહે વરંથાજઓ ઓપો અધ્યો. સ્ત્રઓપંમ અધીમ યજ-મધદે; રતૂમ ખરંજાન્તંમ યજમધદે યિમ અહુરંમ મજદાંમ, યો અપહે અપનોતંમો, યો અપહે જધમૂશતંમો, વીરપ સ્ત્રવાઓ જરથુશત્રિ યજ-મધદે. વીરપય હુવરશ્ત ધ્યઓધન યજમધદે, વરશ્તય વરંથામનય.

યેંધહે હાતાંમ આઅત યેરને પધતિ વંધહે, મજદાઓ અહુરો વએથા અપાત હયા, યાઓધહાંમયા તાંસયા તાઓસયા યજમધદે.

(બાજમાં પહે) સરોશ અશો, તગી, તન-કર્માન, શેક-કૂત-જીન, જીન-અવજનર, સાલારે દામાંને અહુરમજદ ખેરસાદ; અએહૂન બાદ. (પ્રગટ પહે) યથા અહૂ વધયો (૨).

યરનંમય વહોમય અઓજસય જવરંય આક્રીનામિ, સ્ત્રઓપહે અધ્યેહે, તખમહે, તનુ માંથહે, દરપિ-દ્રઓશ આહૂધ્યેહે. અપંમ વોહૂ (૧).

 અહ્યાધ રએશય; હજંધરંમ; જસ મે અવંધહે મજદ; કરંકુલ મોજદ.

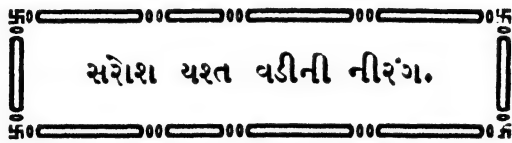
રોજ નેક નાંમ, રોજ પાક નાંમ, રોજ મુખારક (ફલાંન), માહે મુખારક (ફલાંન), ગાહે (ફલાંન), નમાજ દાદારે ગેહાંન દામાંન. દન-ઓથિ અહુરંકે મજદાઓ, તરેહદીતે અંધરહે મધન્યેઉશ, હુધ્યાવર-શતાંમ હિત વરના ફરંધાતંમમ. રતઓમિ અપંમ; અપંમ વોહૂ (૧).

ગોરજે ખોરેહ અવજનયાદ સરોશ અશો, તગી, તન-કર્માન, શેક-કૂત-જીન, જીન-અવજનર, સાલારે દામાંને અહુરમજદ ખેરસાદ અમાવંદ પીરોજગર અમાવંદી પીરોજગરી. દાદ દીન બેહ માજદયરનાંન, આગહી રવાધ ગોઆફરંગાની બાદ હુકુતે કેશવર જમીન; અએહૂન

ખાદ. મન્ આનો આવાયદ્ શુદ્ધન્, મન્ આનો આવાયદ્ શુદ્ધન્,
મન્ આનો આવાયદ્ શુદ્ધન્. અષઞ્ઞાને અષ્ઞમ વૉહ્ (૧).

❧ (દક્ષિણ દિશા તરફ મોઢોડું કરીને પઢે.) દાદારે ગેહાંન્ દીને માજ્જ-
દ્યસ્તની દાદે જરથુશ્તી. નૅમસન્તે અષાઉમ્ સૅવરતે અરૅદ્દી સૂર અના-
હિતે. અષઞ્ઞાને અષ્ઞમ વૉહ્ (૧). નૅમો ઉર્વધરે વંધઉહિ મજ્જદ્વાતે
અષઞ્ઞાને અષ્ઞમ વૉહ્ (૧).

સઞ્ઞાષ્ઞમ અષીમ હુરઞ્ઞાષ્ઞમ વૅરૅશ્વજનૅમ ક્રાદત્તગઞ્ઞેષ્ઞમ અષવ-
નૅમ અપહ્લે રતૂમ્ યજ્ઞમધદે. અષ્ઞમ વૉહ્ (૧). સરોશ અશો, તગી,
તનઃર્માન્, શેકફૂનજીન્, જીનઅવજ્જર, સાલારે દામાને અહુરમજ્જદ
ઐરસાદ. અષ્ઞમ વૉહ્ (૧).

❧ (એ નીરંગ સરોશ યસ્ત વડી પઢ્યા પછી ત્રણ વાર પઢે.)

ગોરજે ઐરેહ્ અવજ્જયાદ્ સરોશ અશો, તગી પીરોજ્જગર ખાદ્;
દસ્તગીરે રવાન્, હુમાં તન્ પાસ્યાન્, અશોઆન્ અશો નેગેહ્દાર;
રોજ્જ માહ્ ઐ શાઆન્; હુમે ધરાંનીઆન્ ઐ પઞ્ચેધસ્થોન્દકેશાન્
ગેહાંન્ દામાન્, ઐહુદીનાન્, તાજીઆને બસ્તેકુશ્તીઆન્, જરથુશ્તી-
આન્ નીકાન્ ઐ પાકાને હફૂત કેશ્વર જમીન્, સરોશ યજ્ઞ પનાહ્
ખાદ. અષઞ્ઞાને અષ્ઞમ વૉહ્ (૧). (ત્રણ વાર પઢે.)

સરોષ યસ્ત વડીનો સાર.—ફતેદમંદ, દુન્યાની વૃધ્ધિ કરનાર, અશો શરોષ
યજ્ઞે સૌથી પડલાં બરસમની કાંયા કરીને દાદાર અહુરમજ્જદ અને અમશાસ્પદોની
આરાધના કીધી, તેઓની ખુબાઓ ગાઇ, પેગમ્બર સાહેબ જરથોસ્તના પાંચ ગાથા
ગાયા, અને તેઓને ખુશનુદ કીધા. અશો શરોષ યજ્ઞ મુફ્તેસ નર નારીઓને ખ્યાવ
કરે છે. તે એશમ વાને ગુસ્સાના દેવને મારી હટાડે છે, તે તમામ ખુરામને માટે ભય
સમાન છે. તે તમામ ખુરામને તારાજ કરીને અમશાસ્પદોની સંક્રમાં આવે છે. તે
ધણોજ દ્રઢ, ચલાક અને સાહાસીક હોવાથી, હરેક ઇનસાને તેની આરાધના કરવાને માટે
હુમેશ ખાહુશ રાખવી, કે જેથી તે મદદે આવે. જે ઘરમાં અશો માણસથી શરોષની આરા-
ધના થતી હોય, જે ઘરમાં શરોષ ખુશનુદ થયેલો હોય, તે ઘરમાંથી તમામ ન શકારક
વીધનો દુર રહે છે. અશો શરોષના તજ અને પ્રતાપને લીધે, આખાડી ફેલાવનાર,

તંદરોસ્તી બખ્શનાર, સોહામણ હોમ યઝદે શ્રેષ્ઠ માથવાણીના કલામ પઢીને અલબુઝ પહાડની સૌથી ઉંચી ટોચ ઉપર તેની આરાધના કીધી. શરોષ યઝદના ખોરેહ અને પ્રતાપને લીધે, તેની કૃતેહ અને કીર્તીને લીધે, તેની મદદ માંગવી, તેની આરાધના કરવી, અને પેગમ્બર સાહેબ જરતોસ્તના તમામ કલામો પઢવા સંભવાર છે. અહુનવર, હપતન ચક્ત અને ચેંધહે હાતામના કલામો ગોયા શરોષનાં હથિયાર છે. અશો શરોષનું ધર અંદરથી પોતાની મેળે પ્રકાશતું, બહારથી સેતારાઓથી શણગારેલું અલબુઝ પહાડની સૌથી ઉંચી ટોચ ઉપર આવેલું છે. અશો શરોષ યઝદની બરકતથી, અમશાસ્પદો હકત કેશવર જમીન ઉપર ઇનસાનની મદદે આવે છે. શરોષ યઝદ આ હાડમંદ દુન્યા ઉપર એક દીનના દસ્તુરની માફક નેધાહ રાખે છે, તેમજ મીનોષ દુન્યામાં રવાનની પાસખાની કરે છે. આપણ ઇનસાન દુવા ગુમચે છીયે કે હુમલો કરતી ખીમારીઓથી, હદ્થહારના ગુરસાની ખરાબીથી શરોષ યઝદ આપણું રક્ષણ કરે, આપણા તનને મજબુતી આપે અને અદેખા વેરીઓને જેર કરવાની આપણને શક્તિ આપે. શરોષ યઝદ ચાર સેતાબ ચાલના, સોહામણ ઘોડાઓની રથમાં પુર્વ તરફ હિંદુસ્તાનથી પોતાનો માર્ગ લઇને પશ્ચિમ તરફ જાય છે, તે ઘોડાઓ પવન, વાદળાં અને વરસાદ કરતાં પણ વધારે સેતાબ ચાલના હોય છે. એક ઝડપથી ઉડનારાં પક્ષીનાં કરતાં પણ વધારે સેતાબ ચાલના હોય છે. એક તીરના કરતાં પણ વધારે સેતાબ ચાલના હોય છે. અશો શરોષ યઝદ દેવોની સામે હમેશાં કમર કરી રાખે છે, અને અહુરમઝદની પેદાયશનું રક્ષણ કરે છે. દુષ્ટ અહેરેમનને મારવાને માટે, અેશમ દેવને મારવાને માટે અને તમામ જાતની યુરાષ્ટ્રોને મારી હટાડવાને માટે, અશો શરોષ યઝદ ખનીરથ કેશવરમાં દિવસમાં ત્રણ વખત અને રાતના ત્રણ વખત આવે છે.

સરોષ ચક્ત વડીની નીરંગનો સાર—અશો શરોષ યઝદનું નુર અને ખોરેહ જ્યાદા થાયો ! તે કૃતેહમંદ થાયો ! તે રવાનોનો નેધેહ્યાન છે, અને ઇનસાનોનો પાસખાન છે; દુન્યાની તમામ પેદાયશોને, ઇરાનના વતનીઓને, બલી દીન પાળનારાઓને, જરતોસ્તીઓને અને હકત કેશવર જમીન ઉપરના તમામ નેક માણસોને અશો શરોષ યઝદની પનાહ હોજો !

રશ્ને યશ્ત. ૧

દનઝાંથ્ર અહુરહે મજદાઝાં. અષેમ વૉહુ (૧).

૫ નામે યજ્ઞદાંન અહુરમજદ જોદાએ અવજ્ઞની, ગોરજે જોરેહુ અવજ્ઞયાહુ; રશ્ને રાસ્ત ખેરસાહ. અજ હુમા ગુનાહુ પતેત પશે-માનુમ, અજ હર્વસ્તીન દુશ્મત દુજ્ઞાત દુજવરશ્ત, મેમ ૫ ગેતી મનીહ, ઝાએમ ગોકૂત, ઝાએમ કર્દ, ઝાએમ જસ્ત, ઝાએમ યુન યૂદ ઝસ્તેદ. અજ આંન ગુનાહુ મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાંની ગેતી મીનાઝાંની, ઝાએ અવાજશ પશેમાન ૫ સે ગવશની ૫ પતેત હોમ. દનઝાંથ્ર અહુરહે મજદાઝાં, તરોહદીતે અંધરહે મધ્યે-ઉશ; હુધ્યાવરશ્તાંમ હિત વસ્ના ફેરેષાતેમ. સ્તઝાંમિ અષેમ; અષેમ વૉહુ (૩).

ક્રવરાને મજદયસ્નો જરથુશત્રિશ વીદ્યેવો અહુર-ત્કએષો (જે ગેહ હોય તે પટે.) કસસ્તયએય. રખઝાંશ રજિશ્તહે અર્શિતાતસય ક્રાદત-ગએથયાઝાં વરેદત-ગએથયાઝાં અર્શિજહે વયંધ્રહો યત ક્રાદત-ગએ-થહે. દનઝાંથ્ર યસ્નાધય વહાધય દનઝાંથ્રાધય કસસ્તયએય, યથા અહુ વધર્યો જઓતા ક્રા મે ઝૂતે, અથા રતુશ અષાતચિત હય ક્રા અષવ વીધ્વાઝાં ઝઝાંતૂ.

(કરદો ૧ લો) પઘતિ દિમ પેરેસત અષવ, અષાઉમ અહુર મજદ. ઇસે થ્વાંમ અહુર મજદ, પેરેસે થ્વાંમ રખન્ય ઉખ પઘતિ મે વીધ્વાઝાં ઝૂધધિ. અધઝાંયો અહિ અધઝાંયો-પ્રતુશ અધઝાંયો વીર્યો-વીધ્વાઝાં. કત અસ્તિ માંથ્રહે સ્પેંતહે અર્શિદાતેમ, કત ક્રજદાતેમ, કત વીચિ-થેમ, કત થમનંધહુન્તેમ, કત વરેચંધહુન્તેમ, કત યઝાંક્ષિતવન્તેમ, તરદાતેમ અન્યાધશ દામાંન.

૧. એ યશ્તમાં રખ યાને સઘળું અને સઘળાંને એક સરખી નજરે જોતી સર્વવ્યાપક જોદાઈ શક્તિરૂપી મીનાની પ્રાર્થના છે. રખુ યજ્ઞ રાસ્તી અને ઇનસાફ ઉપર મવકકલ છે, તેટલા માટે તે મહેર દાવર સાથે મરજુ પામેલાઓના આત્માને હિસાબ સુમાર લે છે, અને ઇનસાફનું તરાજું હાથમાં પકડીને માણસોના ઇનસાફ કરે છે, અને ગરીબ કે તવંગર સર્વેને સરખા ગણે છે.

આઅત્ત અઘ્માંત અહુરો મજદાઘ્માં, અઘ્મ આ-તે તત્ ક્રઞ-
વાની, અરંજવો અષાઉમ રિપતમ, માંથ્રો રપેન્તો યો અશ-પરનાઘ્માં.
તત્ અરિત માંથ્રો રપેન્તહે અર્શ-દાતેમ, તત્ ક્રજદાતેમ, તત્ વીચિ-
થેમ, તત્ થમનંધહુન્તેમ, તત્ વરંચંધહુન્તેમ, તત્ ચઘ્માંકિતવન્તેમ,
તરધાતેમ અન્યાદશ દામાનં.

આઅત્ત અઘ્માંત અહુરો મજદાઘ્માં, ધિષૂમ ઘરંસ્મ કસ્તેરેનુયાઘ્માં
પઘતિષ હૂ અધ્વન્તેમ, જખયમહિ ક્રીનામહિ માંમ યિમ અહુરંમ મજદ-
દાંમ; ઉર્વાંથાંમચિત્ જખયેમિ, અવિ ઇમત્ વરો ઉજદાતેમ, અવિ
આતરંમચ ઘરંસ્માચ, અવિ પેરંનાંમ વીધજ્જારંચેન્તીમ, અવિ રઘ્માંધ-
ન્યાંમ વરંધહુમ, આબ્જહતીમચ ઉર્વરનાંમ.

અએતત્ તે જસાનિ અવંધહે અઘ્મ યો અહુરો મજદાઘ્માં,
અવિ અવત્ વરો ઉજદાતેમ, અવિ આતરંમચ ઘરંસ્માચ, અવિ
પેરંનાંમ વીધજ્જારંચેન્તીમ, અવિ રઘ્માંધન્યાંમ વરંધહુમ, આબ્જહતીમચ
ઉર્વરનાંમ, હથ વાત વેરંથાજનો, હથ દામોદશ ઉપમનો, હથ કવએમ
ખરંનો, હથ સઘ્માંકે મજદદાધતે.

જખયમહિ ક્રીનામહિ રંનૂમ યિમ અમવન્તેમ. ઉર્વાંથાંમચિત્
જખયેમિ, અવિ ઇમત્ વરો ઉજદાતેમ, અવિ આતરંમચ ઘરંસ્માચ,
અવિ પેરંનાંમ વીધજ્જારંચેન્તીમ, અવિ રઘ્માંધન્યાંમ વરંધહુમ, આબ્જ-
હતીમચ ઉર્વરનાંમ.

અએતત્ તે જસાદતિ અવંધહે રંનુશ ઘેરંજો યો અમવાઘ્માં,
અવિ ઇમત્ વરો ઉજદાતેમ, અવિ આતરંમચ ઘરંસ્માચ, અવિ પેરં-
નાંમ વીધજ્જારંચેન્તીમ, અવિ રઘ્માંધન્યાંમ વરંધહુમ, આબ્જહતીમચ
ઉર્વરનાંમ, હથ વાત વેરંથાજનો, હથ દામોદશ ઉપમનો, હથ કવએમ
ખરંનો, હથ સઘ્માંકે મજદદાધતે.

રપ્નોવો અષાઉમ, રપ્નોવો રજિશત, રપ્નોવો રપેનિશત, રપ્નોવો
વએધિશત, રપ્નોવો વિધ્યેદાશત, રપ્નોવો પરકવિસ્તેમ, રપ્નોવો દૂરએદર-
શતેમ, રપ્નોવો અરંથમત્ ખદરિશત, રપ્નોવો તાયૂમ નિજધનિશત.

અત્પિશત હાધધિશત જધનિશત, નસિશત તાયૂમચ હજંધઉહનંમચ,
અદ્ધિ અરંથે યદ્ધિ ગએથે કેષ વશત, હથ નર તથ મર હથ ના-તનસુશ.

(કરદો ૨ જો : યત્ચિત્ અહિ રપ્નોવો અષાઉમ ઉપ કર્ષવરં યત્
અરંજહિ. જખયમહિ ક્રીનામહિ રંનૂમ યિમ અમવન્તેમ. ઉર્વાંથાંમ-

ચિત્ત જાળયેમિ, અવિ ઇમત્ત વરો ઉજ્જહાત્તમ, અવિ આતરમચ્ચ ખરે-
રમાચ, અવિ પેરેનાંમ વીધજ્જારયેધન્તીમ, અવિ રચ્ચોધન્યાંમ વરંધલ્લમ,
આજ્ઞહત્તીમચ્ચ ઉર્વરનાંમ. અચ્ચેતત્ત તે જસાધતિ અવંધલ્લે રંનુશ ખરેજ્જો
થો અમવાચ્ચો, અવિ ઇમત્ત વરો ઉજ્જહાત્તમ, અવિ આતરમચ્ચ ખરે-
રમાચ, અવિ પેરેનાંમ વીધજ્જારયેધન્તીમ, અવિ રચ્ચોધન્યાંમ વરંધલ્લમ,
આજ્ઞહત્તીમચ્ચ ઉર્વરનાંમ, હુથ વાત વેરેથાજ્જનો; હુથ દામોધશ ઉપ-
મનો, હુથ કવચ્ચેમ ખરેનો, હુથ સચ્ચોકે મજ્જદધાધતે. રપ્પવો અપાઉમ,
રપ્પવો રક્કિશત, રપ્પવો રપ્પેનિશત, રપ્પવો વચ્ચેધિશત, રપ્પવો વિધ્-
ચોધશત, રપ્પવો પરકવિસ્તંમ, રપ્પવો દૂરચ્ચેદરેશતંમ, રપ્પવો અરે-
થમત્ત ખધરિશત, રપ્પવો તાયૂમ નિજ્જધનિશત. અત્તિમશત હાધધિશત જ્જધનિશત,
નસિશત તાયૂમચ્ચ હુજ્જંધઉહુનંમચ્ચ, અહ્મિ અરેથે યહ્મિ ગચ્ચેથે કેષ વશત,
હુધ નર તથ મર હુધ ના-તતનસુશ.

(કરદો ૩ ને) યત્તચિત્ત અહિ રપ્પવો અપાઉમ ઉપ કર્પવરે યત્ત
સવહિ, જાળયમહિ કીનામહિ રંનૂમ યિમ્ અમવન્તંમ. ઉર્વથાં-
મચિત્ત જાળયેમિ, અવિ ઇમત્ત વરો ઉજ્જહાત્તમ, અવિ આતરમચ્ચ
ખરેરમાચ, અવિ પેરેનાંમ વીધજ્જારયેધન્તીમ, અવિ રચ્ચોધન્યાંમ વરંધ-
લ્લમ, આજ્ઞહત્તીમચ્ચ ઉર્વરનાંમ. અચ્ચેતત્ત તે જસાધતિ અવંધલ્લે રંનુશ
ખરેજ્જો થો અમવાચ્ચો, અવિ ઇમત્ત વરો ઉજ્જહાત્તમ, અવિ આતરમચ્ચ
ખરેરમાચ, અવિ પેરેનાંમ વીધજ્જારયેધન્તીમ, અવિ રચ્ચોધન્યાંમ વરંધ-
લ્લમ, આજ્ઞહત્તીમચ્ચ ઉર્વરનાંમ, હુથ વાત વેરેથાજ્જનો; હુથ દામોધશ
ઉપમનો, હુથ કવચ્ચેમ ખરેનો, હુથ સચ્ચોકે મજ્જદધાધતે. રપ્પવો અપા-
ઉમ, રપ્પવો રક્કિશત, રપ્પવો રપ્પેનિશત, રપ્પવો વચ્ચેધિશત, રપ્પવો
વિધ્ચોધશત, રપ્પવો પરકવિસ્તંમ, રપ્પવો દૂરચ્ચેદરેશતંમ, રપ્પવો અરે-
થમત્ત ખધરિશત, રપ્પવો તાયૂમ નિજ્જધનિશત. અત્તિમશત હાધધિશત
જ્જધનિશત, નસિશત તાયૂમચ્ચ હુજ્જંધઉહુનંમચ્ચ, અહ્મિ અરેથે યહ્મિ ગચ્ચેથે
કેષ વશત, હુધ નર તથ મર હુધ ના-તતનસુશ.

(કરદો ૪ થો) યત્તચિત્ત અહિ રપ્પવો અપાઉમ ઉપ કર્પવરે યત્ત
ક્રદધંકુષુ જાળયમહિ કીનામહિ રંનૂમ યિમ્ અમવન્તંમ. ઉર્વથાં-
મચિત્ત જાળયેમિ, અવિ ઇમત્ત વરો ઉજ્જહાત્તમ, અવિ આતરમચ્ચ
ખરેરમાચ, અવિ પેરેનાંમ વીધજ્જારયેધન્તીમ, અવિ રચ્ચોધન્યાંમ વરંધલ્લમ,
આજ્ઞહત્તીમચ્ચ ઉર્વરનાંમ. અચ્ચેતત્ત તે જસાધતિ અવંધલ્લે રંનુશ
ખરેજ્જો થો અમવાચ્ચો, અવિ ઇમત્ત વરો ઉજ્જહાત્તમ, અવિ આતર-

મય ઔરેસ્માય, અવિ પેરેનાંમ વીધજ્ઞારયેધન્તિમ, અવિ રઘ્ઞોધ્ન્યાંમ વરંધ્નહમ, આબ્જહતિમય ઉર્વરનાંમ, હથ વાત વેરેશ્ચાજનો; હથ દામો-
ધશ ઉપમનો, હથ કવએમ ખરેનો, હથ સઘ્ઞોકે મજદધાધતે. રપ્ન્વો
અષાઉમ, રપ્ન્વો રજિશત, રપ્ન્વો રપેનિશત, રપ્ન્વો વએધિશત, રપ્ન્વો
વિધ્વોધશત, રપ્ન્વો પરકવિસ્તેમ, રપ્ન્વો દૂરએદરેશતેમ, રપ્ન્વો અરે-
થમત્ત બધરિશત, રપ્ન્વો તાયૂમ નિજધનિશત. અત્પિશત હાધધિશત જધ-
નિશત, નસિશત તાયૂમય હજ્ઞંધઉહુનંમય, અહિ અરેથે યહિ ગએથે કેષ
વશત, હધ નર તધ મર હધ ના-તનસુશ.

(કરદો ૫ મો) યતચિત્ત અહિ રપ્ન્વો અષાઉમ ઉપ કર્પવરે યત્ત
વીધધકુષુ જખયમહિ ક્રીનામહિ રંનૂમ ચિમ અમવન્તમ. ઉર્વથા-
મચિત્ત જખયેમિ, અવિ ઇમત્ત વરો ઉજદાતેમ, અવિ આતરેમય
ઔરેસ્માય, અવિ પેરેનાંમ વીધજ્ઞારયેધન્તિમ, અવિ રઘ્ઞોધ્ન્યાંમ વરંધ્ન-
હમ, આબ્જહતિમય ઉર્વરનાંમ. અએતત્ત તે જસાધતિ અવંધહે રંનુશ
ઔરેજો ચો અમવાઘ્ઞો, અવિ ઇમત્ત વરો ઉજદાતેમ, અવિ આત-
રેમય ઔરેસ્માય, અવિ પેરેનાંમ વીધજ્ઞારયેધન્તિમ, અવિ રઘ્ઞોધ્ન્યાંમ
વરંધ્નહમ, આબ્જહતિમય ઉર્વરનાંમ, હથ વાત વેરેશ્ચાજનો; હથ દામો-
ધશ ઉપમનો, હથ કવએમ ખરેનો, હથ સઘ્ઞોકે મજદધાધતે. રપ્ન્વો
અષાઉમ, રપ્ન્વો રજિશત, રપ્ન્વો રપેનિશત, રપ્ન્વો વએધિશત, રપ્ન્વો
વિધ્વોધશત, રપ્ન્વો પરકવિસ્તેમ, રપ્ન્વો દૂરએદરેશતેમ, રપ્ન્વો અરે-
થમત્ત બધરિશત, રપ્ન્વો તાયૂમ નિજધનિશત. અત્પિશત હાધધિશત
જધનિશત નસિશત, તાયૂમય હજ્ઞંધઉહુનંમય, અહિ અરેથે યહિ ગએથે
કેષ વશત, હધ નર તધ મર હધ ના તનસુશ.

(કરદો ૬ ઠો) યતચિત્ત અહિ રપ્ન્વો અષાઉમ ઉપ કર્પવરે યત્ત વોઉર-
ખરેશતિ જખયમહિ ક્રીનામહિ રંનૂમ ચિમ અમવન્તમ. ઉર્વથા-
મચિત્ત જખયેમિ, અવિ ઇમત્ત વરો ઉજદાતેમ, અવિ આતરેમય ઔરે-
સ્માય, અવિ પેરેનાંમ વીધજ્ઞારયેધન્તિમ, અવિ રઘ્ઞોધ્ન્યાંમ વરંધ્નહમ,
આબ્જહતિમય ઉર્વરનાંમ. અએતત્ત તે જસાધતિ અવંધહે રંનુશ
ઔરેજો ચો અમવાઘ્ઞો, અવિ ઇમત્ત વરો ઉજદાતેમ, અવિ આતરે-
મય ઔરેસ્માય, અવિ પેરેનાંમ વીધજ્ઞારયેધન્તિમ, અવિ રઘ્ઞોધ્ન્યાંમ
વરંધ્નહમ, આબ્જહતિમય ઉર્વરનાંમ, હથ વાત વેરેશ્ચાજનો; હથ
દામોધશ ઉપમનો, હથ કવએમ ખરેનો, હથ સઘ્ઞોકે મજદધાધતે.
રપ્ન્વો અષાઉમ, રપ્ન્વો રજિશત, રપ્ન્વો રપેનિશત, રપ્ન્વો વએધિશત,

રપ્ન્વો વિધ્વ્યોઘશત, રપ્ન્વો પરકવિસ્તંભ, રપ્ન્વો દૂરએદરેશતંભ, રપ્ન્વો અરંથમત્ત યઘરિશત, રપ્ન્વો તાયૂમ્ નિજધનિશત. અત્પિશત હ્રાઘધિશત જધનિશત, નસિશત તાયૂમય હજધંઉહનંમય, અહ્નિ અરંથે યહ્નિ ગએથે કેષ વશત, હૃધ નર તધ મર હૃધ નાતનસુશ.

(કરદો ૭ મો) યતચિત્ત અહિ રપ્ન્વો અષાઉમ ઉપ કર્ષવરં યત વૌઉર-જરેશતિ. જ્ઞપયમહિ ક્રીનામહિ રપ્નૂમ યિમ અમવન્તંભ. ઉર્વથાંમચિત્ત જ્ઞપયેમિ, અવિ ધમત્ત વરો ઉજ્જદાતંભ, અવિ આતરંમય અરંસ્માય, અવિ પેરંનાંમ વીધજ્જારયેઘન્તીમ, અવિ રઘ્નોઘન્યાંમ વરંધહ્મ, આજ્ઞધતીમય ઉર્વરંનાંમ. અએતત્ત તે જસાઘતિ અવંધહે રપ્નુશ ઔરંજો યો અમવાઘ્નો, અવિ ધમત્ત વરો ઉજ્જદાતંભ, અવિ આતરંમય અરંસ્માય, અવિ પેરંનાંમ વીધજ્જારયેઘન્તીમ, અવિ રઘ્નોઘન્યાંમ વરંધહ્મ, આજ્ઞધતીમય ઉર્વરંનાંમ, હૃધ વાત વેરંથ્રાજનો; હૃધ દામોઘશ ઉપમનો, હૃધ કવએમ ખરંનો, હૃધ સઘ્નોકે મજ્જદધાઘતે. રપ્ન્વો અષાઉમ, રપ્ન્વો રજિશત, રપ્ન્વો રપ્પેનિશત, રપ્ન્વો વએધિશત, રપ્ન્વો વિધ્વ્યોઘશત, રપ્ન્વો પરકવિસ્તંભ, રપ્ન્વો દૂરએદરેશતંભ, રપ્ન્વો અરંથમત્ત યઘરિશત, રપ્ન્વો તાયૂમ્ નિજધનિશત. અત્પિશત હ્રાઘધિશત જધનિશત, નસિશત તાયૂમય હજધંઉહનંમય, અહ્નિ અરંથે યહ્નિ ગએથે કેષ વશત, હૃધ નર તધ મર હૃધ નાતનસુશ.

(કરદો ૮ મો) યતચિત્ત અહિ રપ્ન્વો અષાઉમ ધમત્ત કર્ષવરં યત ખનિરથેમ યામીમ જ્ઞપયમહિ ક્રીનામહિ રપ્નૂમ યિમ અમવન્તંભ. ઉર્વથાંમચિત્ત જ્ઞપયેમિ, અવિ ધમત્ત વરો ઉજ્જદાતંભ, અવિ આતરંમય અરંસ્માય, અવિ પેરંનાંમ વીધજ્જારયેઘન્તીમ, અવિ રઘ્નોઘન્યાંમ વરંધહ્મ, આજ્ઞધતીમય ઉર્વરંનાંમ. અએતત્ત તે જસાઘતિ અવંધહે રપ્નુશ ઔરંજો યો અમવાઘ્નો, અવિ ધમત્ત વરો ઉજ્જદાતંભ, અવિ આતરંમય અરંસ્માય, અવિ પેરંનાંમ વીધજ્જારયેઘન્તીમ, અવિ રઘ્નોઘન્યાંમ વરંધહ્મ, આજ્ઞધતીમય ઉર્વરંનાંમ, હૃધ વાત વેરંથ્રાજનો, હૃધ દામોઘશ ઉપમનો, હૃધ કવએમ ખરંનો, હૃધ સઘ્નોકે મજ્જદધાઘતે. રપ્ન્વો અષાઉમ, રપ્ન્વો રજિશત, રપ્ન્વો રપ્પેનિશત, રપ્ન્વો વએધિશત, રપ્ન્વો વિધ્વ્યોઘશત, રપ્ન્વો પરકવિસ્તંભ, રપ્ન્વો દૂરએદરેશતંભ, રપ્ન્વો અરંથમત્ત યઘરિશત, રપ્ન્વો તાયૂમ્ નિજધનિશત. અત્પિશત હ્રાઘધિશત જધનિશત, નસિશત તાયૂમય હજધંઉહનંમય, અહ્નિ અરંથે યહ્નિ ગએથે કેષ વશત, હૃધ નર તધ મર હૃધ નાતનસુશ.

(કરો ૯ મો) યતચિત્ અહિ રપ્ન્વો અષાઉમ ઉપ જરથો વૉઉરૂ કપેમ જખયમહિ ક્રીનામહિ રપ્નૂમ યિમ અમવન્તેમ. ઉર્વથામચિત્ જખયેમિ, અવિ ઇમત્ વરો ઉજદાતેમ. અવિ આતરેમચ અરેસ્માચ, અવિ પેરેનાંમ વીધજ્જારયેઠન્તીમ, અવિ રઘ્ઞોઘ્ન્યાંમ વરંધ્ણુમ, આજ્ઞાઠતીમચ ઉર્વરનાંમ. અએતત્ તે જસાઠતિ અવંધ્ણુ રેનુશ ખેરેજો થો અમવાઘ્ઞો, અવિ ઇમત્ વરો ઉજદાતેમ, અવિ આતરેમચ અરેસ્માચ, અવિ પેરેનાંમ વીધજ્જારયેઠન્તીમ, અવિ રઘ્ઞોઘ્ન્યાંમ વરંધ્ણુમ, આજ્ઞાઠતીમચ ઉર્વરનાંમ, હથ વાત વેરંથ્રાજનો; હથ દામોઘશ ઉપમનો, હથ કવએમ ખરેનો, હથ સઘ્ઞોકે મજદધાઠતે. રપ્ન્વો અષાઉમ, રપ્ન્વો રજિશત, રપ્ન્વો રપેનિશત, રપ્ન્વો વઘ્ધિશત, રપ્ન્વો વિધ્ચોઘશત, રપ્ન્વો પરકવિરતેમ, રપ્ન્વો દુરએદરેશતેમ, રપ્ન્વો અરંથમત્ ખધરિશત, રપ્ન્વો તાયૂમ નિજઘ્નિશત. અત્પિશત હાઘધિશત જઘ્નિશત, નસિશત તાયૂમચ હુજંધઉહુનેમચ, અહિ અરંથે યાહિ ગએથે કેષ વશત, હથ નર તથ મર હથ નાતનસુશ.

(કરો ૧૦ મો) યતચિત્ અહિ રપ્ન્વો અષાઉમ, ઉપ અવાંમ વનાંમ યાંમ સએનહે^૧ યા હિશતઠતે મધ્ધીમ જરયંધ્ણો વૉઉરૂકપહે, યા હુખિશ અરેધ્વોખિશ, યા વઘ્ઞોચે વીરપોખિશ નાંમ યાંમ ઉપધરિ ઉર્વરનાંમ વીરપનાંમ તઘ્ઞોજમ નિધયત્ જખયમહિ ક્રીનામહિ રપ્નૂમ યિમ અમવન્તેમ. ઉર્વથામચિત્ જખયેમિ, અવિ ઇમત્ વરો ઉજદાતેમ, અવિ આતરેમચ અરેસ્માચ, અવિ પેરેનાંમ વીધજ્જારયેઠન્તીમ, અવિ રઘ્ઞોઘ્ન્યાંમ વરંધ્ણુમ, આજ્ઞાઠતીમચ ઉર્વરનાંમ. અએતત્ તે જસાઠતિ અવંધ્ણુ રેનુશ ખેરેજો થો અમવાઘ્ઞો, અવિ ઇમત્ વરો ઉજદાતેમ, અવિ આતરેમચ અરેસ્માચ, અવિ પેરેનાંમ વીધજ્જારયેઠન્તીમ, અવિ રઘ્ઞોઘ્ન્યાંમ વરંધ્ણુમ, આજ્ઞાઠતીમચ ઉર્વરનાંમ, હથ વાત વેરંથ્રાજનો; હથ દામોઘશ ઉપમનો, હથ કવએમ ખરેનો, હથ સઘ્ઞોકે મજદધાઠતે. રપ્ન્વો અષાઉમ, રપ્ન્વો રજિશત, રપ્ન્વો રપેનિશત, રપ્ન્વો

૧. સએન-એક પક્ષીનું નામ છે. બુનદહેશમાં એને સઘળાં પક્ષીઓનું સરદાર ગણ્યું છે. અવસ્તા પ્રમાણે એ 'પક્ષીનું' ઝાડ વૉઉરૂકપ દરિયામાં છે, અને તે હુખીશ, અરેધ્વોખીશ અને વીરપોખીશ નામથી ઓળખાય છે. બુનદહેશમાં કહે છે કે એનો માળો નદ-ખીશ એટલે દુઃખ દરદની સામેના ઝાડ ઉપર છે; એના ભારથી તે ઝાડની ડાંખળીઓ ભાંગી નય છે, અને જ્યારે તે ઊઠી નય છે, ત્યારે હજારો ડાંખળીઓ ઊગી નીકળે છે. ભાંગી ગયેલી ડાંખળીના ખીજ ચીનામંદશ (ચમંદ) પક્ષી વીણી લઈ તેશતરના મથક તરફ લઇ નય છે, એટલે જ્યાં વરસાદ પડતો હોય ત્યાં લઇ નય છે.

વર્ચ્ચિશત, રખ્ખ્વો વિધ્વ્યોઘશત, રખ્ખ્વો પરકવિસ્તેમ, રખ્ખ્વો દૂરચ્ચે-
દરેશતેમ, રખ્ખ્વો અરેશમત બધરિશત, રખ્ખ્વો તાયૂમ નિજધ્વનિશત.
અત્પિશત હાધ્વિશત જધ્વનિશત, નસિશત તાયૂમય હજ્જધ્વઉહનંમય, અહ્ધિ
અરેથે યહ્ધિ ગચ્ચેથે કેષ વશત, હ્ધ નર તથ મર હ્ધ ના-તનસુશ.

(કરદો ૧૧ મો) યત્તયિત્ અહિ રખ્ખ્વો અષાઉમ, ઉપ અચ્ચોધ-
એષુ રંધ્વહયાચ્ચો જ્જઅયમહિ ક્રીનામહિ રંનૂમ યિમ અમવન્તેમ. ઉર્વ-
થાંમચિત્ જ્જઅયેમિ, અવિ ઇમત વરો ઉજ્જદાતેમ, અવિ આતરેમય
અરેશમાય, અવિ પેરેનાંમ વીધ્વજ્જારયેધન્તીમ, અવિ રચ્ચોધ્વ્યાંમ વરંધ-
હુમ, આજ્જધ્વતીમય ઉર્વરેનાંમ. અચ્ચેતત્ તે જસાદતિ અવંધ્વહે રંનુશ
અરેજ્જો યો અમવાચ્ચો, અવિ ઇમત વરો ઉજ્જદાતેમ, અવિ આતરેમય
અરેશમાય, અવિ પેરેનાંમ વીધ્વજ્જારયેધન્તીમ, અવિ રચ્ચોધ્વ્યાંમ વરંધ-
હુમ, આજ્જધ્વતીમય ઉર્વરેનાંમ, હ્ધ વાત વેરંથાજ્જનો; હ્ધ દામોઘશ
ઉપમનો, હ્ધ કવચ્ચેમ અરેનો, હ્ધ સચ્ચોકે મજ્જદ્ધાધતે. રખ્ખ્વો અષાઉમ,
રખ્ખ્વો રજિશત, રખ્ખ્વો રપેનિશત, રખ્ખ્વો વર્ચ્ચિશત, રખ્ખ્વો વિધ્વ્યોઘશત,
રખ્ખ્વો પરકવિસ્તેમ, રખ્ખ્વો દૂરચ્ચેદરેશતેમ, રખ્ખ્વો અરેશમત બધરિશત,
રખ્ખ્વો તાયૂમ નિજધ્વનિશત. અત્પિશત હાધ્વિશત જધ્વનિશત, નસિશત તાયૂ-
મય હજ્જધ્વઉહનંમય, અહ્ધિ અરેથે યહ્ધિ ગચ્ચેથે કેષ વશત, હ્ધ નર
તથ મર હ્ધ ના-તનસુશ.

(કરદો ૧૨ મો) યત્તયિત્ અહિ રખ્ખ્વો અષાઉમ, ઉપ સનકે
રંધ્વહયાચ્ચો જ્જઅયમહિ ક્રીનામહિ રંનૂમ યિમ અમવન્તેમ. ઉર્વ-
થાંમચિત્ જ્જઅયેમિ, અવિ ઇમત વરો ઉજ્જદાતેમ, અવિ આતરેમય
અરેશમાય, અવિ પેરેનાંમ વીધ્વજ્જારયેધન્તીમ, અવિ રચ્ચોધ્વ્યાંમ વરંધ-
હુમ, આજ્જધ્વતીમય ઉર્વરેનાંમ. અચ્ચેતત્ તે જસાદતિ અવંધ્વહે રંનુશ
અરેજ્જો યો અમવાચ્ચો, અવિ ઇમત વરો ઉજ્જદાતેમ, અવિ આતરેમય
અરેશમાય, અવિ પેરેનાંમ વીધ્વજ્જારયેધન્તીમ, અવિ રચ્ચોધ્વ્યાંમ વરંધ-
હુમ, આજ્જધ્વતીમય ઉર્વરેનાંમ, હ્ધ વાત વેરંથાજ્જનો; હ્ધ દામોઘશ
ઉપમનો, હ્ધ કવચ્ચેમ અરેનો, હ્ધ સચ્ચોકે મજ્જદ્ધાધતે. રખ્ખ્વો અષા-
ઉમ, રખ્ખ્વો રજિશત, રખ્ખ્વો રપેનિશત, રખ્ખ્વો વર્ચ્ચિશત, રખ્ખ્વો
વિધ્વ્યોઘશત, રખ્ખ્વો પરકવિસ્તેમ, રખ્ખ્વો દૂરચ્ચેદરેશતેમ, રખ્ખ્વો અરેશ-
મત બધરિશત, રખ્ખ્વો તાયૂમ નિજધ્વનિશત. અત્પિશત હાધ્વિશત જધ્વ-
નિશત, નસિશત તાયૂમય હજ્જધ્વઉહનંમય, અહ્ધિ અરેથે યહ્ધિ ગચ્ચે
કેષ વશત, હ્ધ નર તથ મર હ્ધ ના-તનસુશ.

(કરદો ૧૩ મો) યતચિત્ અહિ રપ્ન્વો અષાઉમ, ઉપ કરન્નમ્ અંધહ્લાઘ્ઞો જ્ઞમો જ્ઞપ્યમહિ ક્રીનામહિ રપ્નૂમ યિમ્ અમવન્તમ્. ઉર્વથાંમચિત્ જ્ઞપ્યેમિ, અવિ ઇમત્ વરો ઉજ્જદાત્તમ્, અવિ આતરંમચ અરંસમાચ, અવિ પેરંનાંમ વીધજ્ઞારયેધન્તીમ, અવિ રચ્ચોધ્ન્યાંમ વરંધ્લુમ, આબ્જીધતીમચ ઉર્વરનાંમ. અચ્ચેતત્ તે જસાધતિ અવંધહે રપ્નુશ ઔરંજો ચો અમવાઘ્ઞો, અવિ ઇમત્ વરો ઉજ્જદાત્તમ્, અવિ આતરંમચ અરંસમાચ, અવિ પેરંનાંમ વીધજ્ઞારયેધન્તીમ, અવિ રચ્ચોધ્ન્યાંમ વરંધ્લુમ, આબ્જીધતીમચ ઉર્વરનાંમ, હથ વાત વેરંથાજ્ઞનો; હથ દામોધશ ઉપમનો, હથ કવચ્ચેમ ખરંનો, હથ સચ્ચોકે મજ્જદધાધતે. રપ્ન્વો અષાઉમ, રપ્ન્વો રજિશત, રપ્ન્વો રપેનિશત, રપ્ન્વો વચ્ચેધિશત, રપ્ન્વો વિધ્ચોધશત, રપ્ન્વો પરકવિસ્તંમ, રપ્ન્વો દૂરચ્ચેદરંશતંમ, રપ્ન્વો અરંથમત્ અધરિશત, રપ્ન્વો તાયૂમ નિજધનિશત. અત્તિમશત હાધધિશત જધનિશત, નસિશત તાયૂમચ હજ્જધઉહુન્નમચ, અહિ અરંથે યહિ ગચ્ચેથે કેષ વશત, હથ નર તથ મર હથ નાન્તનસુશ.

(કરદો ૧૪ મો) યતચિત્ અહિ રપ્ન્વો અષાઉમ, ઉપ વીમધધીમ અંધહ્લાઘ્ઞો જ્ઞમો જ્ઞપ્યમહિ ક્રીનામહિ રપ્નૂમ યિમ્ અમવન્તમ્. ઉર્વથાંમચિત્ જ્ઞપ્યેમિ, અવિ ઇમત્ વરો ઉજ્જદાત્તમ્, અવિ આતરંમચ અરંસમાચ, અવિ પેરંનાંમ વીધજ્ઞારયેધન્તીમ, અવિ રચ્ચોધ્ન્યાંમ વરંધ્લુમ, આબ્જીધતીમચ ઉર્વરનાંમ. અચ્ચેતત્ તે જસાધતિ અવંધહે રપ્નુશ ઔરંજો ચો અમવાઘ્ઞો, અવિ ઇમત્ વરો ઉજ્જદાત્તમ્, અવિ આતરંમચ અરંસમાચ, અવિ પેરંનાંમ વીધજ્ઞારયેધન્તીમ, અવિ રચ્ચોધ્ન્યાંમ વરંધ્લુમ, આબ્જીધતીમચ ઉર્વરનાંમ, હથ વાત વેરંથાજ્ઞનો; હથ દામોધશ ઉપમનો, હથ કવચ્ચેમ ખરંનો, હથ સચ્ચોકે મજ્જદધાધતે. રપ્ન્વો અષાઉમ, રપ્ન્વો રજિશત, રપ્ન્વો રપેનિશત, રપ્ન્વો વચ્ચેધિશત, રપ્ન્વો વિધ્ચોધશત, રપ્ન્વો પરકવિસ્તંમ, રપ્ન્વો દૂરચ્ચેદરંશતંમ, રપ્ન્વો અરંથમત્ અધરિશત, રપ્ન્વો તાયૂમ નિજધનિશત. અત્તિમશત હાધધિશત જધનિશત, નસિશત તાયૂમચ હજ્જધઉહુન્નમચ, અહિ અરંથે યહિ ગચ્ચેથે કેષ વશત, હથ નર તથ મર હથ નાન્તનસુશ.

(કરદો ૧૫ મો) યતચિત્ અહિ રપ્ન્વો અષાઉમ ઉપ કવચિત્ અંધહ્લાઘ્ઞો જ્ઞમો જ્ઞપ્યમહિ ક્રીનામહિ રપ્નૂમ યિમ્ અમવન્તમ્. ઉર્વથાંમચિત્ જ્ઞપ્યેમિ, અવિ ઇમત્ વરો ઉજ્જદાત્તમ્, અવિ આતરંમચ અરંસમાચ, અવિ પેરંનાંમ વીધજ્ઞારયેધન્તીમ, અવિ રચ્ચોધ્ન્યાંમ વરંધ્લુમ, આબ્જીધતીમચ ઉર્વરનાંમ. અચ્ચેતત્ તે જસાધતિ અવંધહે રપ્નુશ ઔરંજો ચો

અમવાઓ, અવિ ધમત્ વરો ઉજ્જદાત્તમ, અવિ આતરંમય અરંસમાય, અવિ પેરંનાંમ વીધજ્જારયેધન્તીમ, અવિ રઓધન્યાંમ વરંધલ્લમ, આબ્જધતીમય ઉર્વરનાંમ, હથ વાત વેરંથાજનો; હથ દામોધશ ઉપમનો, હથ કવએમ ખરંનો, હથ સઓકે મજ્જદધાધતે. રપ્નો અપાઉમ, રપ્નો રજિશત, રપ્નો રપેનિશત, રપ્નો વએધિશત, રપ્નો વિધ્યોધશત, રપ્નો પરકવિરત્તમ, રપ્નો દૂરએદરંશત્તમ, રપ્નો અરંથમત્ અધરિશત, રપ્નો તાયૂમ નિજધનિશત. અત્થિશત હાધધિશત જધનિશત, નસિશત તાયૂમય હજ્જધઉહુત્તમય, અહિ અરંથે યહિ ગએથે કેષ વશત, હથ નર તથ મર હથ ના-તનસુશ.

(કરદો ૧૬ મો) યત્થિત્ અહિ રપ્નો અપાઉમ, ઉપ હરાંમ અરંજધતિમ પોઉર-ઋઓઉર્વએસાંમ આમ્યાંમ, યથ નોધત્ ક્ષપ, નોધત્ તમાઓ, નોધત્ અઓતો વાતો, નોધત્ ગરંમો, નોધત્ અખિતશ પોઉર-મહુરકો, નોધત્ આહિતિશ, દએવો-દાત, નએધ દુન્માં ઉસજસધતિ હરધથો પધતી અરંજયાઓ જખયમહિ ક્રીનામહિ રપ્નૂમ યિમ અમવન્તમ. ઉર્વથાંમચિત્ જખયેમિ, અવિ ધમત્ વરો ઉજ્જદાત્તમ, અવિ આતરંમય અરંસમાય, અવિ પેરંનાંમ વીધજ્જારયેધન્તીમ, અવિ રઓધન્યાંમ વરંધલ્લમ, આબ્જધતીમય ઉર્વરનાંમ. અએતત્ તે જસાધતિ અવંધલ્લે રપ્નુશ અરંજો યો અમવાઓ, અવિ ધમત્ વરો ઉજ્જદાત્તમ, અવિ આતરંમય અરંસમાય, અવિ પેરંનાંમ વીધજ્જારયેધન્તીમ, અવિ રઓધન્યાંમ વરંધલ્લમ, આબ્જધતીમય ઉર્વરનાંમ, હથ વાત વેરંથાજનો; હથ દામોધશ ઉપમનો, હથ કવએમ ખરંનો, હથ સઓકે મજ્જદધાધતે. રપ્નો અપાઉમ, રપ્નો રજિશત, રપ્નો રપેનિશત, રપ્નો વએધિશત, રપ્નો વિધ્યોધશત, રપ્નો પરકવિરત્તમ, રપ્નો દૂરએદરંશત્તમ, રપ્નો અરંથમત્ અધરિશત, રપ્નો તાયૂમ નિજધનિશત. અત્થિશત હાધધિશત જધનિશત, નસિશત તાયૂમય હજ્જધઉહુત્તમય, અહિ અરંથે યહિ ગએથે કેષ વશત, હથ નર તથ મર હથ ના-તનસુશ.

(કરદો ૧૭ મો) યત્થિત્ અહિ રપ્નો અપાઉમ, ઉપ હુકધરીમ અરંજો વીરપો-વહ્મમ જરનએન્તમ, યહ્મત્ મે હય ઋજગધધતે અરંદ્રી સૂર અનાહિત, હજ્જધરાધ અરંજ વીરનાંમ જખયમહિ ક્રીનામહિ રપ્નૂમ યિમ અમવન્તમ. ઉર્વથાંમચિત્ જખયેમિ, અવિ ધમત્ વરો ઉજ્જદાત્તમ, અવિ આતરંમય અરંસમાય, અવિ પેરંનાંમ વીધજ્જારયેધન્તીમ, અવિ રઓધન્યાંમ વરંધલ્લમ, આબ્જધતીમય ઉર્વરનાંમ. અએ-

તત્ તે જસાધતિ અવંધહે રંનુશ ઔરંજો યો અમવાઓ, અવિ ધમત્ વરો ઉજદાતેમ, અવિ આતરંમય ઔરંસ્માય, અવિ પેરંનાંમ વીધજ્જારયેધન્તીમ, અવિ રઓધન્યાંમ વરંધહુંમ, આજ્ઞધતીમય ઉર્વરનાંમ, હથ વાત વેરંથાજનો; હથ દામોધશ ઉપમનો, હથ કવએમ ખરંનો, હથ સઓકે મજદધાધતે. રપ્નો અપાઉમ, રપ્નો રજિશત, રપ્નો રપેનિશત, રપ્નો વએધિશત, રપ્નો વિધ્યોધશત, રપ્નો પરકવિસ્તેમ, રપ્નો દૂરએદરંશતેમ, રપ્નો અરંથમત્ ખરિશત, રપ્નો તાયૂમ નિજધનિશત. અત્પિશત હાધિશત જધનિશત, નસિશત તાયૂમય હજધંઉહુનંમય, અહિ અરંથે યહિ ગએથે કેષ વશત, હથ નર તધ મર હથ ના-તનસુશ.

(કરદો ૧૮ મો) યતચિત્ અહિ રપ્નો અપાઉમ, ઉપ તએરંમ હરંધથાઓ ઔરંજો, યત મે અધવિતો ઉર્વિસંતિ સ્તરસય માઓસય હવરંય જઅયમહિ ક્રીનામહિ રંનૂમ ધિમ અમવન્તેમ. ઉર્વથાંમચિત્ જઅયેમિ, અવિ ધમત્ વરો ઉજદાતેમ, અવિ આતરંમય ઔરંસ્માય, અવિ પેરંનાંમ વીધજ્જારયેધન્તીમ, અવિ રઓધન્યાંમ વરંધહુંમ, આજ્ઞધતીમય ઉર્વરનાંમ. અએતત્ તે જસાધતિ અવંધહે રંનુશ ઔરંજો યો અમવાઓ, અવિ ધમત્ વરો ઉજદાતેમ, અવિ આતરંમય ઔરંસ્માય, અવિ પેરંનાંમ વીધજ્જારયેધન્તીમ, અવિ રઓધન્યાંમ વરંધહુંમ, આજ્ઞધતીમય ઉર્વરનાંમ, હથ વાત વેરંથાજનો; હથ દામોધશ ઉપમનો, હથ કવએમ ખરંનો, હથ સઓકે મજદધાધતે. રપ્નો અપાઉમ, રપ્નો રજિશત, રપ્નો રપેનિશત, રપ્નો વએધિશત, રપ્નો વિધ્યોધશત, રપ્નો પરકવિસ્તેમ, રપ્નો દૂરએદરંશતેમ, રપ્નો અરંથમત્ ખરિશત, રપ્નો તાયૂમ નિજધનિશત. અત્પિશત હાધિશત જધનિશત, નસિશત તાયૂમય હજધંઉહુનંમય, અહિ અરંથે યહિ ગએથે કેષ વશત, હથ નર તધ મર હથ ના-તનસુશ.

(કરદો ૧૯ મો) યતચિત્ અહિ રપ્નો અપાઉમ, ઉપ વનન્તેમ સ્તારંમ મજદધાતેમ જઅયમહિ ક્રીનામહિ રંનૂમ ધિમ અમવન્તેમ. ઉર્વથાંમચિત્ જઅયેમિ, અવિ ધમત્ વરો ઉજદાતેમ, અવિ આતરંમય ઔરંસ્માય, અવિ પેરંનાંમ વીધજ્જારયેધન્તીમ, અવિ રઓધન્યાંમ વરંધહુંમ, આજ્ઞધતીમય ઉર્વરનાંમ. અએતત્ તે જસાધતિ અવંધહે રંનુશ ઔરંજો યો અમવાઓ, અવિ ધમત્ વરો ઉજદાતેમ, અવિ આતરંમય ઔરંસ્માય, અવિ પેરંનાંમ વીધજ્જારયેધન્તીમ, અવિ રઓધન્યાંમ વરંધહુંમ, આજ્ઞધતીમય ઉર્વરનાંમ, હથ વાત વેરંથાજનો;

હૃથ દામોદશ ઉપમનો, હૃથ કવચેમ ખરેનો, હૃથ સચ્ચોકે મજદદ્યાધતે.
રપ્નો અપાઉમ, રપ્નો રજિશત, રપ્નો રપોનિશત, રપ્નો વચ્ચેશિશત,
રપ્નો વિધ્યોદશત, રપ્નો પરકવિસ્તેમ, રપ્નો દ્વરચેદરેશતેમ, રપ્નો
અરેથમત ખધરિશત, રપ્નો તાયૂમ નિજધનિશત. અત્પિશત હાધિશત
જધનિશત, નસિશત તાયૂમચ હજધનિશતેમચ, અહિ અરેથે યહિ ગચેથે
કેષ વશત, હૃથ નરે તથ મરે હૃથ નાતનસુશ.

(કરદો ૨૦ મો) યતચિત અહિ રપ્નો અપાઉમ, ઉપ તિશ્વીમ
સ્તારેમ રચેવતેમ ખરેનંધુહતેમ જળયમહિ ક્રીનામહિ રનૂમ
ચિમ અમવતેમ. ઉર્વામાંચિત જળયેમિ, અવિ ધમત વરો ઉજદા-
તેમ, અવિ આતરેમચ ખરેસ્માચ, અવિ પેરેનાંમ વીધજ્જારચેદન્ટીમ,
અવિ રચ્ચોધન્યાંમ વરંધુહમ, આજ્જહતીમચ ઉર્વરનાંમ. અચેતત તે
જસાદતિ અવંધહે રનુશ ખરેજો યો અમવાચ્ચો, અવિ ધમત વરો
ઉજદાતેમ, અવિ આતરેમચ ખરેસ્માચ, અવિ પેરેનાંમ વીધજ્જારચે-
દન્ટીમ, અવિ રચ્ચોધન્યાંમ વરંધુહમ, આજ્જહતીમચ ઉર્વરનાંમ, હૃથ
વાત વેરેશ્ચાજનો; હૃથ દામોદશ ઉપમનો, હૃથ કવચેમ ખરેનો, હૃથ
સચ્ચોકે મજદદ્યાધતે. રપ્નો અપાઉમ, રપ્નો રજિશત, રપ્નો રપો-
નિશત, રપ્નો વચ્ચેશિશત, રપ્નો વિધ્યોદશત, રપ્નો પરકવિસ્તેમ,
રપ્નો દ્વરચેદરેશતેમ, રપ્નો અરેથમત ખધરિશત, રપ્નો તાયૂમ નિજ-
ધનિશત. અત્પિશત હાધિશત જધનિશત, નસિશત તાયૂમચ હજધનિ-
શતેમચ, અહિ અરેથે યહિ ગચેથે કેષ વશત, હૃથ નરે તથ મરે હૃથ
નાતનસુશ.

(કરદો ૨૧ મો) યતચિત અહિ રપ્નો અપાઉમ, ઉપ અવે સ્તારે
ચોધ હુપ્તોદરિંગ જળયમહિ ક્રીનામહિ રનૂમ ચિમ અમવતેમ. ઉર્વ-
માંચિત જળયેમિ, અવિ ધમત વરો ઉજદાતેમ, અવિ આતરેમચ
ખરેસ્માચ, અવિ પેરેનાંમ વીધજ્જારચેદન્ટીમ, અવિ રચ્ચોધન્યાંમ વરંધુ-
હમ, આજ્જહતીમચ ઉર્વરનાંમ. અચેતત તે જસાદતિ અવંધહે રનુશ
ખરેજો યો અમવાચ્ચો, અવિ ધમત વરો ઉજદાતેમ, અવિ આતરેમચ
ખરેસ્માચ, અવિ પેરેનાંમ વીધજ્જારચેદન્ટીમ, અવિ રચ્ચોધન્યાંમ વરંધુ-
હમ, આજ્જહતીમચ ઉર્વરનાંમ, હૃથ વાત વેરેશ્ચાજનો; હૃથ દામોદશ
ઉપમનો, હૃથ કવચેમ ખરેનો, હૃથ સચ્ચોકે મજદદ્યાધતે. રપ્નો અપા-
ઉમ, રપ્નો રજિશત, રપ્નો રપનિશત, રપ્નો વચ્ચેશિશત, રપ્નો
વિધ્યોદશત, રપ્નો પરકવિસ્તેમ, રપ્નો દ્વરચેદરેશતેમ, રપ્નો અરેથ-

મત્ત બધરિશત, રપ્નો તાયૂમ નિજધનિશત. અત્પિશત હાધધિશત જધનિશત, નસિશત તાયૂમય હુજંધઉહુનંમય, અહિ અરંથે યહિ ગએથે કેષ વશત, હુધ નર તધ મર હુધ ના-તનસુશ.

(કરદો ૨૨ મો) યતચિત્ અહિ રપ્નો અષાઉમ ઉપ અવે સ્તારો ચોધ અપુશ-ચિથ જખયમહિ ક્રીનામહિ રપ્નૂમ યિમ અમવન્તમ. ઉર્વ-થાંમચિત્ જખયેમિ, અવિ ધમત્ વરો ઉજદાત્તમ, અવિ આતરંમય અરંસ્માય, અવિ પેરંનાંમ વીધજ્જારયેધન્તીમ, અવિ રચ્ચોધન્યાંમ વરંધ-હુમ, આબ્ધતીમય ઉર્વરનાંમ. અએતત્ તે જસાધતિ અવંધહે રપ્નુશ અરંજો ચો અમવાચ્ચો, અવિ ધમત્ વરો ઉજદાત્તમ, અવિ આતરંમય અરંસ્માય, અવિ પેરંનાંમ વીધજ્જારયેધન્તીમ, અવિ રચ્ચોધન્યાંમ વરંધ-હુમ, આબ્ધતીમય ઉર્વરનાંમ, હુથ વાત વેરંથાજનો; હુથ દામોધશ ઉપમનો, હુથ કવએમ અરંનો, હુથ સચ્ચોકે મજદધાધતે. રપ્નો અષા-ઉમ, રપ્નો રજિશત, રપ્નો રપ્નિશત, રપ્નો વચ્ચેધિશત, રપ્નો વિધ્યોધશત, રપ્નો પરકવિસ્તમ, રપ્નો દૂરએદરંશતમ, રપ્નો અરંથ-મત્ બધરિશત, રપ્નો તાયૂમ નિજધનિશત. અત્પિશત હાધધિશત જધ-નિશત, નસિશત તાયૂમય હુજંધઉહુનંમય, અહિ અરંથે યહિ ગએથે કેષ વશત, હુધ નર તધ મર હુધ ના-તનસુશ.

(કરદો ૨૩ મો) યતચિત્ અહિ રપ્નો અષાઉમ ઉપ અવે સ્તારો ચોધ જમસચિથ જખયમહિ ક્રીનામહિ રપ્નૂમ યિમ અમવન્તમ. ઉર્વથાંમચિત્ જખયેમિ, અવિ ધમત્ વરો ઉજદાત્તમ, અવિ આતરંમય અરંસ્માય, અવિ પેરંનાંમ વીધજ્જારયેધન્તીમ, અવિ રચ્ચોધન્યાંમ વરંધ-હુમ, આબ્ધતીમય ઉર્વરનાંમ. અએતત્ તે જસાધતિ અવંધહે રપ્નુશ અરંજો ચો અમવાચ્ચો, અવિ ધમત્ વરો ઉજદાત્તમ, અવિ આતરં-મય અરંસ્માય, અવિ પેરંનાંમ વીધજ્જારયેધન્તીમ, અવિ રચ્ચોધન્યાંમ વરંધહુમ, આબ્ધતીમય ઉર્વરનાંમ, હુથ વાત વેરંથાજનો; હુથ દામો-ધશ ઉપમનો, હુથ કવએમ અરંનો, હુથ સચ્ચોકે મજદધાધતે. રપ્નો અષાઉમ, રપ્નો રજિશત, રપ્નો રપ્નિશત, રપ્નો વચ્ચેધિશત, રપ્નો વિધ્યોધશત, રપ્નો પરકવિસ્તમ, રપ્નો દૂરએદરંશતમ, રપ્નો અરંથમત્ બધરિશત, રપ્નો તાયૂમ નિજધનિશત. અત્પિશત હાધધિશત જધનિશત, નસિશત તાયૂમય હુજંધઉહુનંમય, અહિ અરંથે યહિ ગએથે કેષ વશત, હુધ નર તધ મર હુધ ના-તનસુશ.

(કરદો ૨૪ મો) યતચિત્ અહિ રપ્નો અષાઉમ ઉપ અવે સ્તારો ચોધ ઉર્વરો-ચિથ જખયમહિ ક્રીનામહિ રપ્નૂમ યિમ અમવન્તમ. ઉર્વથાંમચિત્

જાળયેમિ, અવિ ઇમત્ વરો ઉજ્જદાત્તમ, અવિ આતરંમય ખરંસ્માય, અવિ પેરેનાંમ વીધજ્જારયેધન્તીમ, અવિ રચ્ચોધન્યાંમ વરંધલ્લમ, આજ્ઞધતીમય ઉર્વરનાંમ. અએતત્ તે જસાધતિ અવંધલ્લે રંજુશ ખેરંજો યો અમવાચ્ચો, અવિ ઇમત્ વરો ઉજ્જદાત્તમ, અવિ આતરંમય ખરંસ્માય, અવિ પેરેનાંમ વીધજ્જારયેધન્તીમ, અવિ રચ્ચોધન્યાંમ વરંધલ્લમ, આજ્ઞધતીમય ઉર્વરનાંમ, હુથ વાત વેરંધાજ્જનો; હુથ દામોધશ ઉપમનો, હુથ કવચ્ચેમ ખરંનો, હુથ સચ્ચોકે મજ્જદધાધતે. રપ્પવો અપાઉમ, રપ્પવો રજિશત, રપ્પવો રપ્પેનિશત, રપ્પવો વચ્ચેધિશત, રપ્પવો વિધચ્ચોધશત, રપ્પવો પરકવિસ્તંમ, રપ્પવો દુરચ્ચેદરંશતંમ. રપ્પવો અરંથમત્ ખધરિશત, રપ્પવો તાયૂમ નિજ્જધનિશત. અત્થિશત હાધધિશત જધનિશત, નાસિશત તાયૂમય હુજ્જધઉહનંમય, અહિ અરંથે યાહિ ગચ્ચેથે કેષ વશત, હુધ નર તથ મર હુધ નાતનસુશ.

(કરદો ૨૫ મો) યતચિત્ અહિ રપ્પવો અપાઉમ, ઉપ અવે સ્તારો યોધ રપ્પેન્તો-મધન્યવ. જાળયમહિ ક્રીનામહિ રંજુમ યિમ અમવન્તંમ. ઉર્વથાંમચિત્ જાળયેમિ, અવિ ઇમત્ વરો ઉજ્જદાત્તમ, અવિ આતરંમય ખરંસ્માય, અવિ પેરેનાંમ વીધજ્જારયેધન્તીમ, અવિ રચ્ચોધન્યાંમ વરંધલ્લમ, આજ્ઞધતીમય ઉર્વરનાંમ. અએતત્ તે જસાધતિ અવંધલ્લે રંજુશ ખેરંજો યો અમવાચ્ચો, અવિ ઇમત્ વરો ઉજ્જદાત્તમ, અવિ આતરંમય ખરંસ્માય, અવિ પેરેનાંમ વીધજ્જારયેધન્તીમ, અવિ રચ્ચોધન્યાંમ વરંધલ્લમ, આજ્ઞધતીમય ઉર્વરનાંમ, હુથ વાત વેરંધાજ્જનો; હુથ દામોધશ ઉપમનો, હુથ કવચ્ચેમ ખરંનો, હુથ સચ્ચોકે મજ્જદધાધતે. રપ્પવો અપાઉમ, રપ્પવો રજિશત, રપ્પવો રપ્પેનિશત, રપ્પવો વચ્ચેધિશત, રપ્પવો વિધચ્ચોધશત, રપ્પવો પરકવિસ્તંમ, રપ્પવો દુરચ્ચેદરંશતંમ, રપ્પવો અરંથમત્ ખધરિશત, રપ્પવો તાયૂમ નિજ્જધનિશત. અત્થિશત હાધધિશત જધનિશત, નાસિશત તાયૂમય હુજ્જધઉહનંમય, અહિ અરંથે યાહિ ગચ્ચેથે કેષ વશત, હુધ નર તથ મર હુધ નાતનસુશ.

(કરદો ૨૬ મો) યતચિત્ અહિ રપ્પવો અપાઉમ, ઉપ અચ્ચોમ આચ્ચોધલ્લમ ગચ્ચોચિથ્થંમ જાળયમહિ ક્રીનામહિ રંજુમ યિમ અમવન્તંમ. ઉર્વથાંમચિત્ જાળયેમિ, અવિ ઇમત્ વરો ઉજ્જદાત્તમ, અવિ આતરંમય ખરંસ્માય, અવિ પેરેનાંમ વીધજ્જારયેધન્તીમ, અવિ રચ્ચોધન્યાંમ વરંધલ્લમ, આજ્ઞધતીમય ઉર્વરનાંમ. અએતત્ તે જસાધતિ અવંધલ્લે રંજુશ ખેરંજો યો અમવાચ્ચો, અવિ ઇમત્ વરો ઉજ્જદાત્તમ, અવિ આતરંમય

બરેસ્માય, અવિ પેરેનાંમ વીધજ્ઞારયેઠ્ઠીમ, અવિ રઘ્ઘાંધન્યાંમ વરંધ-
હુમ, આજ્ઞાધતીમય ઉર્વરનાંમ, હુથ વાત વેરંધાજનો; હુથ દામોધશ
ઉપમનો, હુથ કવએમ ખરેનો, હુથ સઘ્ઘાંકે મજદધાધતે. રપ્પ્વો અપા-
ઉમ, રપ્પ્વો રજિશત, રપ્પ્વો રપેનિશત, રપ્પ્વો વઘ્ઘેશિશત, રપ્પ્વો
વિધ્ધેશિશત, રપ્પ્વો પરકવિસ્તેમ, રપ્પ્વો દૂરએદરેશતેમ, રપ્પ્વો અરે-
મત બધરિશત, રપ્પ્વો તાયૂમ નિજધનિશત. અત્પિશત હાધિશત જધ-
નિશત, નસિશત તાયૂમય હજધઉહનંમય, અહિ અરેથે યહિ ગઘેથે
કેષ વશત, હુથ નરે તધ મરે હુથ નાતનસુશ.

(કરદો ૨૭ મો) યતચિત્ત અહિ રપ્પ્વો અપાઉમ, ઉપ હવરેક્ષએ-
તેમ અઉર્વત્ત-અરપેમ જળયમહિ ક્રીનામહિ રંનૂમ યિમ અમ-
વન્તેમ. ઉર્વથાંમચિત્ત જળયેમિ, અવિ ધમત્ત વરો ઉજદાતેમ, અવિ
આતરેમય બરેસ્માય અવિ પેરેનાંમ વીધજ્ઞારયેઠ્ઠીમ, અવિ રઘ્ઘાંધન્યાંમ
વરંધહુમ. આજ્ઞાધતીમય ઉર્વરનાંમ. અએતત્ત તે જસાધતિ અવંધહે
રંનુશ બેરેજે થો અમવાઘ્ઘા, અવિ ધમત્ત વરો ઉજદાતેમ, અવિ આત-
રેમય બરેસ્માય અવિ પેરેનાંમ વીધજ્ઞારયેઠ્ઠીમ, અવિ રઘ્ઘાંધન્યાંમ વરંધ-
હુમ, આજ્ઞાધતીમય ઉર્વરનાંમ, હુથ વાત વેરંધાજનો; હુથ દામોધશ
ઉપમનો, હુથ કવએમ ખરેનો, હુથ સઘ્ઘાંકે મજદધાધતે. રપ્પ્વો અપા-
ઉમ, રપ્પ્વો રજિશત, રપ્પ્વો રપેનિશત, રપ્પ્વો વઘ્ઘેશિશત, રપ્પ્વો
વિધ્ધેશિશત, રપ્પ્વો પરકવિસ્તેમ, રપ્પ્વો દૂરએદરેશતેમ, રપ્પ્વો અરે-
થમત બધરિશત, રપ્પ્વો તાયૂમ નિજધનિશત. અત્પિશત હાધિશત જધ-
નિશત, નસિશત તાયૂમય હજધઉહનંમય, અહિ અરેથે યહિ ગઘેથે કેષ
વશત, હુથ નરે તધ મરે હુથ નાતનસુશ.

(કરદો ૨૮ મો) યતચિત્ત અહિ રપ્પ્વો અપાઉમ, ઉપ અનધ
રઘ્ઘાંધન્યાંમ ખધાતાઘ્ઘા જળયમહિ ક્રીનામહિ રંનૂમ યિમ અમ-
વન્તેમ. ઉર્વથાંમચિત્ત જળયેમિ, અવિ ધમત્ત વરો ઉજદાતેમ, અવિ
આતરેમય બરેસ્માય અવિ પેરેનાંમ વીધજ્ઞારયેઠ્ઠીમ, અવિ રઘ્ઘાંધ-
ન્યાંમ વરંધહુમ, આજ્ઞાધતીમય ઉર્વરનાંમ. અએતત્ત તે જસાધતિ અવં-
ધહે રંનુશ બેરેજે થો અમવાઘ્ઘા, અવિ ધમત્ત વરો ઉજદાતેમ,
અવિ આતરેમય બરેસ્માય અવિ પેરેનાંમ વીધજ્ઞારયેઠ્ઠીમ, અવિ
રઘ્ઘાંધન્યાંમ વરંધહુમ, આજ્ઞાધતીમય ઉર્વરનાંમ, હુથ વાત વેરંધા-
જનો; હુથ દામોધશ ઉપમનો, હુથ કવએમ ખરેનો, હુથ સઘ્ઘાંકે મજ-
દધાધતે. રપ્પ્વો અપાઉમ, રપ્પ્વો રજિશત, રપ્પ્વો રપેનિશત, રપ્પ્વો

વચ્ચેધિશત, રખ્ખો વિધ્યોધશત, રખ્ખો પરકવિસ્તેમ, રખ્ખો દૂરચ્ચે-
દરેશત, રખ્ખો અરેથમત બધરિશત, રખ્ખો તાયૂમ નિજધનિશત.
અત્તિશત હાધિશત જધનિશત, નસિશત તાયૂમચ હુજ્જઉહનમચ, અહિ
અરેથે યહિ ગચ્ચેથે કેષ વશત, હુધ નર તથ મર હુધ નાતનસુશ.

(કરદો ૨૯ મો) યત્તચિત્ત અહિ રખ્ખો અષાઉમ, ઉપ વહિશતેમ
અહમ અષચ્ચાનામ રચ્ચોચ્ચહુમ વીરપો-ખાથ્થમ જ્જખયમહિ ક્રીનામહિ
રખ્ખૂમ યિમ અમચન્તેમ. ઉર્વથામચિત્ત જ્જખયેમિ, અવિ ઇમત વરો ઉજ્જદાતેમ,
અવિ આતરેમચ અરેરમાચ, અવિ પેરેનામ વીધજ્જારયેધન્તીમ, અવિ
રચ્ચોધન્યામ વરંધહુમ, આજ્જધતીમચ ઉર્વરનામ. અચ્ચેતત્ત તે જસાધતિ
અવંધહુ રખ્ખુશ ખેરેજ્જે ચો અમવાચ્ચો, અવિ ઇમત વરો ઉજ્જદાતેમ,
અવિ આતરેમચ અરેરમાચ, અવિ પેરેનામ વીધજ્જારયેધન્તીમ, અવિ
રચ્ચોધન્યામ વરંધહુમ, આજ્જધતીમચ ઉર્વરનામ, હુથ વાત વેરેથા-
જ્જનો; હુથ દામોધશ ઉપમનો, હુથ કવચ્ચેમ ખરેનો, હુથ સચ્ચોકે
મજ્જદધાધતે. રખ્ખો અષાઉમ, રખ્ખો રખિશત, રખ્ખો રપેનિશત, રખ્ખો
વચ્ચેધિશત, રખ્ખો વિધ્યોધશત, રખ્ખો પરકવિસ્તેમ, રખ્ખો દૂરચ્ચે-
દરેશત, રખ્ખો અરેથમત બધરિશત, રખ્ખો તાયૂમ નિજધનિશત.
અત્તિશત હાધિશત જધનિશત, નસિશત તાયૂમચ હુજ્જઉહનમચ, અહિ
અરેથે યહિ ગચ્ચેથે કેષ વશત, હુધ નર તથ મર હુધ નાતનસુશ.

(કરદો ૩૦ મો) યત્તચિત્ત અહિ રખ્ખો અષાઉમ, ઉપ રચ્ચોક્કને
ગરોન્માને જ્જખયમહિ ક્રીનામહિ રખ્ખૂમ યિમ અમચન્તેમ. ઉર્વ-
થામચિત્ત જ્જખયેમિ, અવિ ઇમત વરો ઉજ્જદાતેમ, અવિ આતરેમચ
અરેરમાચ, અવિ પેરેનામ વીધજ્જારયેધન્તીમ, અવિ રચ્ચોધન્યામ વરંધ-
હુમ, આજ્જધતીમચ ઉર્વરનામ. અચ્ચેતત્ત તે જસાધતિ અવંધહુ રખ્ખુશ
ખેરેજ્જે ચો અમવાચ્ચો, અવિ ઇમત વરો ઉજ્જદાતેમ, અવિ આતરે-
મચ અરેરમાચ, અવિ પેરેનામ વીધજ્જારયેધન્તીમ, અવિ રચ્ચોધન્યામ
વરંધહુમ, આજ્જધતીમચ ઉર્વરનામ, હુથ વાત વેરેથાજ્જનો; હુથ દામો-
ધશ ઉપમનો, હુથ કવચ્ચેમ ખરેનો, હુથ સચ્ચોકે મજ્જદધાધતે. રખ્ખો
અષાઉમ, રખ્ખો રખિશત, રખ્ખો રપેનિશત, રખ્ખો વચ્ચેધિશત,
રખ્ખો વિધ્યોધશત, રખ્ખો પરકવિસ્તેમ, રખ્ખો દૂરચ્ચેદરેશત, રખ્ખો
અરેથમત બધરિશત, રખ્ખો તાયૂમ નિજધનિશત. અત્તિશત હાધિશત
જધનિશત, નસિશત તાયૂમચ હુજ્જઉહનમચ, અહિ અરેથે યહિ ગચ્ચેથે
કેષ વશત, હુધ નર તથ મર હુધ નાતનસુશ.

(કરદો ૩૧ મો) યત્તચિત્ત અહિ રખ્ખવો અષાઉમ, ઉપ હુધન હુધ ના-તનસુશ જળયમહિ ક્રીનામહિ રખ્ખૂમ યિમ અમવન્તમ. ઉર્વ-થાંમચિત્ત જળયેમિ, અવિ ઇમત્ વરો ઉજ્જદાત્તમ, અવિ આતરંમચ અરંસમાચ, અવિ પેરંનાંમ વીધજ્જારયેધન્તીમ, અવિ રઘ્ખોધન્થાંમ વરંધ-હૂમ, આજ્જદત્તીમચ ઉર્વરંનાંમ. અએતત્ તે કસાધતિ અવંધહે રખ્ખુશ અરંજો થો અમવાઘ્ખો, અવિ ઇમત્ વરો ઉજ્જદાત્તમ, અવિ આતરંમચ અરંસમાચ, અવિ પેરંનાંમ વીધજ્જારયેધન્તીમ, અવિ રઘ્ખોધન્થાંમ વરંધ-હૂમ, આજ્જદત્તીમચ ઉર્વરંનાંમ, હુથ વાત વેરંથાકનો; હુથ દામોધશ ઉપમનો, હુથ કવએમ અરંનો, હુથ સઘ્ખોકે મજ્જદધાધતે. રખ્ખવો અષા-ઉમ, રખ્ખવો રક્ષિશત, રખ્ખવો સ્પેનિશત, રખ્ખવો વઘ્ખધિશત, રખ્ખવો વિધ્ધ્યોધશત, રખ્ખવો પરકવિસ્તંમ, રખ્ખવો દૂરએદરેશતંમ, રખ્ખવો અરંથ-મત્ અધરિશત, રખ્ખવો તાયૂમ નિજ્જધનિશત. અન્નિશત હુધધિશત જ્જ-નિશત, નસિશત તાયૂમચ હુજ્જંધઉહુન્મચ, અહિ અરંથે યહિ ગએથે કેષ વશત, હુધ નર તથ મર હુધ ના-તનસુશ.

અહે રથ અરંનંધહય, તંમ યજ્જદ સુરંવત યસ્ન, અહે રખ્ખવો અષાઉમ અષઘ્ખોનીમ; જઘ્ખોધ્રાળ્યો અહે રખ્ખવો અષાઉમ અષઘ્ખો-નીમ અષહે રતૂમ યજ્જમધદે.

હુઘ્ખોમથો ગવ અરંસમન, હિજ્જવો-દંધહુંધહુ, માંથય વચય ધ્યઘ્ખો-થનય, જઘ્ખોધ્રાળ્યસય અધુંધએધળ્યસય વાધજ્જિળ્યો. યેંધહે હતાંમ આઅત્ત યસ્ને પઠતી વંધહો, મજ્જદાઘ્ખો અહુરો વએથા અષાત્ત હયા, યાઘ્ખોધહાંમચા તાંસયા તાઘ્ખોસયા યજ્જમધદે. (આજમાં પઢે) અહુરમજ્જદ યોદાએ અવજ્જનીએ મરદુમ, મરદુમ સદંગાંન, હુમા સદંગાંન, હુમયાયસ્તે વેહાંન, યોએમ બેહેદીન્ માજ્જદયસ્નાન આગહી આસ્ત-વાની નેકી રસાનદ્; અઘ્ખંદૂન બાદ્. (પ્રગટ પઢે) યથા અહૂ વધસ્યો(૨).

યસ્નંમચ વહ્મંમચ અઘ્ખોજસય જ્જવરંચ આક્રીનામિ, રખ્ખઘ્ખોશ રક્ષિશતહે અર્શતાતસય ક્રાદત્ત-ગએથયાઘ્ખો વરંદત્ત-ગએથયાઘ્ખો અર્શુ-જ્જહે વચંધહે યત્ત ક્રાદત્ત-ગએથહે. અપંમ વૌહુ(૧).

અહુમાધ રએશય; હુજ્જંધરંમ; જસ મે અવંધહે મજ્જદ; કરંરેહુ મોજ્જદ.

રોજ્જ નેક નાંમ, રોજ્જ પાક નાંમ, રોજ્જ મુખારક (ફલાંન), માહે મુખારક (ફલાંન), ગાહે (ફલાંન). નમાજ્જ દાદારે ગેહાંન દામાંન. ક્ષનઘ્ખોથ અહુરહે મજ્જદાઘ્ખો, તરોધદીતે અંધરહે મધન્યેઉશ, હુધથ્યાવરશતાંમ દાત્ત વસ્ના ફેરપેતંમંમ. સ્તઘ્ખોમિ અપંમ; અપંમ વૌહુ(૧).

ગોરજે ખોરેહુ અવજાયાહ રશ્ને રાસ્ત, ખેરસાહ અમાવંદ પીરોજ-ગર અમાવંદી પીરોજગરી. દાહ દીન્ બેહુ માજદયસ્નાન્, આગહી રવાય ગોઆફરગાની બાહ હફતે કેશવર જમીન્, અએદુન્ બાહ. મન્ આનો આવાયહ શુદન્, મન્ આનો આવાયહ શુદન્, મન્ આનો આવાયહ શુદન્. અષઓને અષેમ વોહુ (૧).

હુ (દક્ષિણ દિશા તરફ મોહોહુ કરીને પઢે.) દાદારે ગેહાન્ દીને માજદયસ્ની દાદે જરથુશ્તી. નેમસેન્તે અષાઉમ સેવિશ્તે અરેદ્દી સૂર અનાહિતે. અષઓને અષેમ વોહુ (૧). નેમો ઉર્વંધરે વંધ્રઉહિ મજદધાતે. અષઓને અષેમ વોહુ (૧).

અહે રષન્વો અષાઉમ અષઓનીમ અષહે રતૂમ યજમધદે. અષેમ વોહુ (૧). રશ્ને રાસ્ત ખેરસાહ. અષેમ વોહુ (૧).

રશ્ને યશ્તનો સાર.—અહુરમઝદની ખુશનુદી હોખે! વૃધ્ધિ કરનાર અહુર-મઝદનું નામ લઈને હું બંદગી શરૂ કરું છું. તેના પ્રતાપ તથા ખોરેહુ જ્યાદા થાઓ! રશ્ને રાસ્ત યજ્ઞ મારી મદદે પહોંચો! સર્વે યુનાહો માટે હું પશ્ચાતાપ કરું છું. તમામ ભુંડ વિચાર, ભુંડાં વચન, અને ભુંડાં કામને માટે હું મનશની, ગવશની અને કુનશનીથી પસ્તાવો કરું છું. ઓ સાચા, ફાયદો કરનારા, હાપણવાળા, દુર સુધી જોનારા, ધનસાફ કરનારા, દુઃખ વગરના, ચોર અને રાહજનને મારનાર રશ્નનુ યજ્ઞ! આ દુન્યામાં કયો શખસ હધ-ના-તનસુશ્મની જગા (ગરોથમાન બહે-શતથી ઉપરની જગા) મેળવનાર છે, તો તું તોળ કરનાર છે. ઓ રશનું રાસ્ત! જ્યાંથી તું હોય, પછી ધરાનના સાત કેશવરોમાંના કોઈથી કેશવરમાં—અરેઝહી, સવલી, ફદદુ, વિદધકુ, વોઉર—અરેશ્તી, વોઉર—અરેશ્તી, અને ખનીરથ—આમી કોઈમાં પણ તું હોય, રંધા નદી (Tigris) આગળ હોય કે અલબુર્જ પહાડ ઉપર હોય, વનંત સેતારામાં હોય, કે તેશ્તર સેતારામાં હોય, કે હપતોઈર્ગ સેતારામાં હોય, કે ચંદ્ર, સુરજ, કે બહેશતમાં હોય, કે હધ-ના-તનસુશ્મમાં હોય, ત્યાંથી હમારી મદદને માટે હું તુંને બોલાઉં છું. આ તૈયાર કાપેલા વર (એ વરને માટે એમ કહે છે કે જે માણસના રાસ્તપણાની કસોટી કરવાની હોય, તેની છાતી ઉપર તાવેલી ધાતુ રેડવામાં આવતી હતી, અને જો તેને કશી ધજા ન થાય તો તે રાસ્ત માણસ તરીકે સાબિત થતો હતો.) તરફ હમે તુંને મદદને માટે બોલાવ્યે છીએ.

રશ્નનુ યજ્ઞ, એક મરણ પામેલા માણસનું રવાન, જ્યારે આહરમની બામદાદે ચીનવદ પુલ તરફ જાય છે, ત્યારે તેણે કાપેલા કામોનો તોળ કરવામાં મેહેર અને શરોષ યજ્ઞનો તે મદદગાર છે. એ યજ્ઞતમાં રશ્નનુની સાથે એના હમકાર ફરેશ્ત્યા આસ્તાદ યજ્ઞ જે પણ સચાઈ ઉપર મવકકલ છે તેનું નામ આવે છે.

ફરવરદીન યશત.^૧

દનઔથ અહુરહે મજદાઔ. અષેમ વૉહૂ (૧).

પ નામે યજ્ઞદાંન્ અહુરમજદ ખોદાએ અવજૂની, ગારજે ખોરેહ અવજાયાહ; અર્દાફર્શ ખેરસાહ. અજ હુમા ગુનાહ પતેત પશેમા-
નુમ, અજ હર્વસ્તીન્ દુશમત દુજૂપ્ત દુજવરશત, મેમ પ ગંતી
મનીહ, ઔએમ ગોકૂત, ઔએમ કર્દ, ઔએમ જસ્ત, ઔએમ છુન્
બૂદ અસ્તેહ. અજ આન્ ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની, તની
રવાની ગેતી મીનોઆની, ઔખે અવાખશ પશેમાન્ પ સે ગવશની પ
પતેત હોમ. દનઔથ અહુરહે મજદાઔ, તરોધદીતે અધ્રહે મધન્યે-
ઉશ; હુથ્યાવરશતાંમ હાત વસ્ના ફરેષાતેમેમ. સ્તઔમિ અષેમ;
અષેમ વૉહૂ (૩).

ફવરાને મજદયસ્નો કરથુશાન્નિશ વીદ્યએવો અહુર-હઝએષો (જે ગેહ
હોય તે પદે) ફસસ્તયએય, અષાઉનાંમ ફવષિનાંમ ઉધ્રનાંમ અધવિ-
થૂરનાંમ પઔધયો-હઝએષનાંમ ફવષિનાંમ નખાનજદિશ્તનાંમ ફવષિ-
તાંમ, દનઔથ યસ્નાધ્ય વહ્માધ્ય દનઔથાધ્ય ફસસ્તયએય, યથા
અહૂ વધયો જઓતા ફા મે ઝૂતે, અથા રતુશ અષાતયિત હ્ય ફા
અષવ વીધ્વાઔ ઝઔતૂ.

(કરદો ૧ લો) ઝઔત અહુરો મજદાઔ સ્પિતમાધ કરથુશલાધ,
અએવ તે જાવરે અઔજસ્ય ખરેનો અવસ્ય રફૂનસ્ય ફઝવ, અરે-
જવો સ્પિતમ, યત અષઔનાંમ ફવષિનાંમ ઉધ્રનાંમ અધવિ-થૂરનાંમ,
યથ મે જસેન્ અવધ્રહે, યથ મે ખરેન્ ઉપસ્તાંમ, ઉધ્રાઔ અષઔ-
નાંમ ફવષયો.

આઔધ્રહાંમ રય ખરેન્ધ્રહ્ય, વીધારએમ કરથુશલ અઔમ
અસ્મનંમ, યો ઉસ્ય રઔદનો ફાદરેસો, યો ધમાં જતંમ આય-
પઠરિય ખવાવ. માંનયેન્ અહે યથ વીશ, અએમ યો હિશ્તધતે

૧. અશો લોકોની ફવશી અથવા ફરોહરો નામની મીનોાઇ શકિતઓ અહેરેમનની સામે થઇને બલી પેદાયશોને ટકાવી રાખવામાં અને તેઓની વૃદ્ધિ કરવામાં તથા બીજા દુન્યાને લગતા અનેક ફાયદા અને મદદ કરવામાં મશગુલ રહે છે, તે હકીકત બહુની. તેઓને પગલે ચાલવાથી માણસો બલાં થઇ શકે છે તેઓનું સેવાયશનામું.

મધન્યુ-સ્તાતો હંદ્રપ્તો દૂરએકરનો, અયંધ્રહો કંહૂર્ષ ખએનહે રઓઅ-હિનો અવિ શિવ.

યિમ મજદાઓ વસ્તે વંધ્રહુનેમ સ્તેહુરપએસંધ્રહુમ મધન્યુ-તાશ્તેમ, હચિએ મિએ રબુઅ આમંધતિઅ રપેન્તય, યહાધ નોધત ચહાધ નએમનાંમ કરન પધરિ-વએનોધથે.

આઓધહાંમ રય ખરેનંધહુઅ, વીધારએમ જરથુશ્ત અરેદ્રીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ, પેરેથુ-ક્રાકાંમ, અએષઅયાંમ, વીદએવાંમ, અહુરો-હકએષાંમ, ચેસન્યાંમ અંધ્રહિહે અસ્તવધતે, વહુઅંમ અંધ્રહિહે અસ્ત-વધતે. આધૂ-ક્રાધનાંમ અષઓનીમ, વાંથેવા-ક્રાધનાંમ અષઓનીમ, ગએથે-ક્રાધનાંમ અષઓનીમ, પએતો-ક્રાધનાંમ અષઓનીમ, દંધ્રહુ-ક્રાધનાંમ અષઓનીમ.

યા વીરપનાંમ અરૂનાંમ શુદ્રાઓ યઓજદધાધતિ. યા વીરપનાંમ હાધરિષિનાંમ જાંથાધ ગરેવાંન યઓજદધાધતિ. યા વીરપાઓ હાધ-રિષીશ હુજમિતો દધાધતિ. યા વીરપનાંમ હાધરિષિનાંમ દાધતીમ રથવીમ પએમ અવ-ખરધતિ.

મસિતાંમ દૂરાત કસૂતાંમ; યા અસ્તિ અવવધતિ મસો, યથ વીરપાઓ ઇમાઓ આપો યાઓ જમા પધતિ ક્રતયન્તિ, યા અમવ-ધતિ ક્રતયધતિ હુકુધસ્યાત હુઅ ખરેજંધ્રહુત અવિ જરથો વોઉર-કષેમ.

યઓજન્તિ વીરપે કરનો જરથો વોઉર-કષય, આ વીરપો મધંથે યઓજધતિ. યત હીશ અવિ ક્રતયધતિ, યત હીશ અવિ ક્રજગરધતિ અરેદ્રી સૂર અનાહિત. યેંધ્રહુ હુજંધ્રરેમ વધસ્યનાંમ, હુજંધ્રરેમ અપધજારનાંમ. કસચિત્તય અએષાંમ વધસ્યનાંમ, કસચિત્તય અએષાંમ અપધજારનાંમ, ચથવરેસતેમ અયરે-ખરનાંમ હવસ્પાધ નધરે ખરેઆધ.

અંધ્રહાઓસય મે અએવંધ્રહાઓ આપો અપધજારો વીજસાધતિ, વીરપાધશ અવિ કરેવાંન યાધશ હુપ્ત. અંધ્રહાઓસય મે અએવંધ્ર-હાઓ આપો હુમથ અવ-ખરધતિ હાંમિનંમય જયનંમય. હા મે આપો યઓજદધાધતિ, હા અરૂનાંમ શુદ્રાઓ, હા ક્ષથિનાંમ ગરેવાંન, હા ક્ષથિનાંમ પએમ.

આઓધહાંમ રય ખરેનંધહુઅ, વીધારએમ જરથુશ્ત જાંમ પેરે-થવીમ અહુરધાતાંમ, યાંમ મસીમય પથનાંમય, યા ખરેથિ પરઓશ સ્તીરહે યા વીરપેમ અહૂમ અસ્તવન્તેમ ખરધતિ, જુમય ધરિસ્તેમય, ગરયસય થોધ ખરેજન્તો પોઉર-વાસ્ત્રાઓધહો આરેન્તો.

યેંધ્રહાઓ પદતિ થઓતો-સ્તાઓ આપો તચિન્તિ નાવયાઓ;
યેંધ્રહાઓ પદતિ પોઉર-સરેધાઓ જંમાધ ઉજુક્યેધતિ ઉર્વરાઓ, થાથાધ
પસ્વાઓ વીરયાઓ, થાથાધ અધચનાંમ દપયુનાંમ, થાથાધ ગેઉશ
પન્ઓ-હયાઓ, અવંધહે નરાંમ અપઓનાંમ.

આઓધહાંમ રય ખરેનંધહય, વીધારએમ જરથુશ અજંમ ખરે-
થિબ પુથે પદતિ-વરેતે અપરધરિથિન્તો આદાતાત્ વીધાતઓત્;^૧ વ્યાહવ
ઉર્વતયએમ અસ્તિય ગઓનય, દ્રવ્યય ઉરેધ્વાંસય, પદધ્યાઓસય,
ક્રવાક્ષસય.

યેધિ જી મે નોધત્ દધધીત્ ઉપસ્તાંમ ઉધાઓ અપાઉનાંમ
ક્રવપયો, નોધત્ મે ધધ આઓધહાતંમ પસ્વીર, યા સ્તો સરેધનાંમ
વહિશત. દુજે અઓગરે, દુજે ક્ષત્રંમ, દુજે અસ્તવાઓ અંધઉશ
આઓધહાત્.

ની અન્તરે જાંમ અસ્મનંમય, દુજઓ મનિવાઓ હુજદાત્,
ની અન્તરે જાંમ અસ્મનંમય, દુજઓ મનિવાઓ વઓન્યાત્; નોધત્
પસ્યએત વનોવન્તાધ ઉપ-દયાત્ અંધરો મધંયુશ સપન્તાધ મધન્યવે.

આઓધહાંમ રય ખરેનંધહય, આપો તચિન્તિ ક્રાતત્-ચરેતો,
ખાઓ પદતિ અક્રજ્યઘાઓ; આઓધહાંમ રય ખરેનંધહય, જંમાધ
ઉજુક્યેધન્તિ ઉર્વરાઓ, ખાઓ પદતિ અક્રજ્યઘાઓ; આઓધહામ રય
ખરેનંધહય, વાતો વાઓન્તિ દુન્મો-ક્રુતો, ખાઓ પદતિ અક્રજ્યઘાઓ.

આઓધહાંમ રય ખરેનંધહય, હાધરિપીશ પુથે વરેન્વધન્તિ; આઓ-
ધહાંમ રય ખરેનંધહય, હુજામિતો જીજનન્તિ; આઓધહાંમ રય
ખરેનંધહય, યત્ અવધન્તિ હ્યત્-પુથાઓ.

૧. વીધાતઓત-માણસના હાડકાં ભાંજનાર ચાને માણસના જનને નુકસાન પહોંચાડ-
નાર દેવ. મહેર યસ્તમાં એને એશમ દેવનો સાથી કહ્યો છે. ફરવરદીન યસ્ત પ્રમાણે અહુર-
મઝદ ફરોહરોની મદદથી બચ્યાંને માયના ગર્ભસ્થાનમાં એ દેવના હુમલાથી ટકાવી રાખે
છે. વંદીદાદમાં એતું નામ અસ્તોવીધોતુ છે જ્યાં કહ્યું છે કે જ્યારે માણસ પાણીમાં પડે
છે, ત્યારે એ દેવ માણસનો દમ બંધ કરી નાખે છે. મીનો ખેરદમાં કહ્યું છે કે માણસના
મરણ બાદ ત્રીજી બામદાદે સ્વાનના પુલ ગુજાર થતી વખત એ દેવ તેના ગળામાં ફાંસો
નાખી તેને દોળખ ભણી ખેંચે છે, પણ જો તે માણસનાં સવાબનાં કામ તેના ગુનાહનાં
કામ કરતાં વધારે હોય છે તો તે ફાંસો કાઢી નાખવાને શક્તિવાન થાય છે અને બહેશતમાં
જાય છે. ખુનદેહશમાં એ દેવને એક જાતનો જીંદગીનો છેડો લાવનાર ખરાબ પવન કહ્યો છે
એના સાથીઓ એશમ, અકોમન અને ખુધ્યાંસ્ત દેવો છે.

આઝ્માઘણાંમ રય ખરેનંઘણુય, ઉસ ના જયેધતિ વ્યાખનો વ્યાખમોહુ ગૂષયત્ ઉખ્ધો, યો ખવધતિ ખતુ-કાતો; યો નાધધાઝ્માઘણો ગઝ્મા તમહે^૧ પરો-યાઝ્મા પરશ્તોધત્ અવાધતિ. આઝ્માઘણાંમ રય ખરેનંઘણુય, હવરે અવ પથ અએધતિ; આઝ્માઘણાંમ રય ખરેનંઘણુય, માઝ્મા અવ પથ અએધતિ; આઝ્માઘણાંમ રય ખરેનંઘણુય, સ્તારો અવ પથ યેધન્તિ.

તાઝ્મા ઉઘાહુ પેષનાહુ ઉપસ્તાંમ હૃન્તિ દાહિશ્તાઝ્મા, યાઝ્મા ક્વપયો અપઝ્માનાંમ; તાઝ્મા ક્વપયો અપઝ્માનાંમ અઝ્માજિશ્તાઝ્મા હૃન્તિ રિપતમ, યાઝ્મા પઝ્માધરયનાંમ હઝ્મેષનાંમ, યાઝ્મા વા નરાંમ અજ્ઞતનાંમ કષો-ચરેશ્નાંમ સઝ્માખ્યન્તાંમ. આઝ્મા અન્યએષાંમ ક્વપયો જ્વનાંમ નરાંમ અપઝ્માનાંમ અઝ્માજયેહીશ જરથુશ્ત, યથ ધરિસ્તાનાંમ રિપતમ.

આઝ્મા યો ના હીશ હુખેરતાઝ્મા ખરાત્ જવ અપઝ્માનાંમ ક્વપયો સાસ્ત દધંધહેઉશ હમો-ક્ષયો, હો અંધહાધતિ જજુશ્તમો ક્ષયો કસચિત્ મધ્યાનાંમ; યો વોહુ-ખેરતાંમ ખરધતે મિથ્રેમ યિમ વોઉર-ગઝ્માયઝ્માધતીમ, અરશ્તાતેમચ ક્રાદત્-ગએધાંમ વરેદત્-ગએધાંમ.

ધથ તે જવરે અઝ્માજસ્ય ખરેનો અવસ્ય રફ્નસ્ય ક્રઝ્મામિ, અરેજવો રિપતમ, યત્ અપઝ્માનાંમ ક્વપિનાંમ ઉઘનાંમ અધવિથૂરનાંમ; યથ મે જસેન્ અવંધહે, યથ મે ખરેન્ ઉપસ્તાંમ ઉઘાઝ્મા અપઝ્માનાંમ ક્વપયો.

(કરો ૨ જો) ઝઝ્માત્ અહુરો મજ્દાઝ્મા રિપતમાધ જરથુશ્લાધ, આઝ્મા યસે-થ્વા અએતહિ અંધહુવો યત્ અસ્તવધન્તિ, રિપતમ જરથુશ્ત, પથાંમ જસાધતિ વીથ્યએસો યોધગ્રનાંમ દુજિતનાંમચ થ્યવંધઉહુતાંમ જરથુશ્ત, યેજિચ થ્યએષાઝ્મા તન્વો, અથ ધમાં વયો દ્રેન્જયોધશ, અથ ધમાં વયો ક્રઝુયાઝ્મા વારેશ્મિશ જરથુશ્ત.

અષાઉનાંમ^૨ વંધઉહીશ સૂરાઝ્મા રપેન્તાઝ્મા ક્વપયો સ્તઝ્મામિ જખયેમિ ઉકૂયેમિ. યજમદે ન્માન્યાઝ્મા વીસ્યાઝ્મા જન્તુમાઝ્મા દખ્યુ-

૧. નાઈદયાઝ્માઘણો ગએતેમહે-ગાતમ નોધસ, ઋગવેદમાં આવેલા એક રૂપીનું નામ, જેની સાથે થયલી વાદવીવાદનો અહિંયાં ઇસારો છે. પ્રોફેસર મેક્સમુલર એ રૂપીએનો જમાનો ઇ. સ. પુર્વે ૧૫૦૦ ઉપર મુકે છે, તે ઉપરથી ફરવરદીન યશતનો જમાનો પણ તેટલોજ જુનો થઈ શકે.

૨. આ ફકરો અને એની પછીના બીજા ચાર ફકરાના છંદો સુધી ચાને “અતિશયો અપવ” સુધીના અવસ્તાના કલામો પઢયાથી, રસ્તાની ધાસ્તી તથા બીહીકે દફે થઈને લાણુનારને હિમ્મત આવે છે.

માઝાં જરથુશ્તોતેમાઝાં. હાઘતિશ હાતાંમ, હાઘતિશ આઝાંધુષાંમ,
હાઘતિશ બૂધ્યન્તાંમ અષઝાંનાંમ. વીરપાઝાં વીરપનાંમ દૃષ્યુનાંમ,
જંવિશત્યાઝાં જંવિશત્યનાંમ દૃષ્યુનાંમ.

યાઝાં અરમનંમ વીધારયેન્, યાઝાં આપંમ વીધારયેન્, યાઝાં
જાંમ વીધારયેન્, યાઝાં ગાંમ વીધારયેન્, યાઝાં બરેશિષ્વ પુથ્રે
વીધારયેન્ પઘતિ-વરેતે અપર-ધરિથેન્તો આદાતાત્ર વીધાતઝાંત્ર. વ્યાહ્વ
ઉર્વત-ત્યયેન્ અસ્તિતય ગઝાંનતય દ્રવ્યય ઉરેશ્વાંસય પઘધ્યાઝાંસય
ક્રવાક્ષસય.

યાઝાં અશન્બરેતો, યાઝાં ઉધારેતો, યાઝાં હુવારેતો, યાઝાં
વજારેતો, યાઝાં તાખમારેતો, યાઝાં જઝાંયારેતો; યાઝાં જઝાંયાઝાં
વંધુશ્વએષુ, યાઝાં જઝાંયાઝાં વરેશ્વન્યએષુ, યાઝાં જઝાંયાઝાં
પંપનાહુ.

યાઝાં દાઘ્રીશ વરેશ્મ જખયન્તે, દાઘ્રીશ આયપ્તંમ ચકુષે, દાઘ્રીશ
બન્તાઘ દ્વતાતંમ, દાઘ્રીશ અદ્દાઘ વોહુ ખરેનો, યો હીશ યજનો
કુરેન્વાનો જખયેઘતિ બરો-જઝાંથો અષવ.

યાઝાં અવધ પર ક્રઝાંધરિસિશતાઝાં, યથ નરો અષવનો અપંમ
હુન્તિ જરજદાતંમ, યથય મજિશતાઝાં ફેરેતાઝાં, યથય અત્પિશ્તો અષવ.

(કરદો ૩ જો) અષાઉનાંમ વંધુઉહીશ સૂરાઝાં રપેન્તાઝાં ક્રવપયો
યજમઘદે. યાઝાં અઝાંજિશતાઝાં વજન્તાંમ, રેન્જિશતાઝાં ક્રવજન્-
નાંમ, અક્રકવસ્તેમાઝાં અપ-સ્રયમ્નનાંમ, અનવરશતવસ્તેમાઝાં ક્રસિય-
ન્યનનાંમ, અપધરિ-વસ્તેમાઝાં રનધધિષાંમય વરેથનાંમય; યાઝાં અક્ર-
ઝાંઉર્વિરેવત્ર કેરેનવઘન્તિ ઇરંમ યહમ્ય જસેન્તિ.

તાઝાં વંધુઉહીશ, તાઝાં વહિશતાઝાં યજમઘદે, યાઝાં અષાઉનાંમ
વંધુઉહીશ સૂરાઝાં રપેન્તાઝાં ક્રવપયો. તાઝાં જી રતરેતએષુ બરે-
રેમોહુ જઝાંયાઝાં, તાઝાં વરેશ્વન્યએષુ, તાઝાં પંપનાહુ. તાઝાં ઇધ
યત્ર નરો તાખમ પેરેતંતે વરેશ્વન્યએષુ.

તાઝાં મજદાઝાં જખયત્ર અવંધહે, અવંધહેય અખો વીદિધાર અપ-
સય જમસય ઉર્વરયાઝાંસય. યત્ર રપેન્તો મઠન્યુશ વીધારયત્ર અરમ-
નંમ યત્ર આપંમ યત્ર જાંમ યત્ર ગાંમ યત્ર ઉર્વરાંમ, યત્ર બરેશિષ્વ
પુથ્રે વીધારયત્ર પઘતિ-વરેતે અપર-ધરિથેન્તો, આદાતાત્ર વીધાતઝાંત્ર.
વ્યાહ્વ ઉર્વત-ત્યયત્ર અસ્તિતય ગઝાંનતય દ્રવ્યય ઉરેશ્વાંસય પઘધ્યાઝાં-
સય, ક્રવાક્ષસય.

વીધારયત્ સ્પેન્તો મઘન્યુશ, યાઝ્મો અમવધતિશ તુષ્નીષાધો હુદાધીશ, વૅરેઙિ-અખમનો સ્ત્રઝ્મોધીશ દરેધો-રાંરોમનો; યાઝ્મો ઍરે-જ્ઞધીશ ઍરેજ્યાસ્તાઝ્મો, યાઝ્મો હુયઝ્મોનાઝ્મો પેરેથુ-યઝ્મોનાઝ્મો રવો-ક્રઝ્મોધમનો દસથવધતીશ ક્રસ્તુતાઝ્મો ઉપ-દારયેન્ અરમનૅમ.

(કરદો ૪ થો) અષાઉનાંમ વંધઉહીશ સૂરાઝ્મો સ્પેન્તાઝ્મો ક્રવષયો યજ્ઞમધદે. હુશ-હુખમનો હુવરેજ્ઞનાઝ્મો દરેધએધખયો હુખંધએધખયો; ઉપ-ધિતેએ વહિશતાઝ્મો અનાજરેતાઝ્મો અએધખયો નરેખયો; વંધઉહીશ યોધ વો વંધહુશ; ગુક્રાઝ્મો દૂરએસૂક્રાઝ્મો બએષજ્યાઝ્મો ક્રસ્તુતાઝ્મો; વનત-પેષનાઝ્મો; નોધત્ પઉર્વાઝ્મો અજ્ઞરયંતે.

(કરદો ૫ મો) અષાઉનાંમ વંધઉહીશ સૂરાઝ્મો સ્પેન્તાઝ્મો ક્રવષયો યજ્ઞમધદે. ઉધ્ર-જ્ઞઝ્મોષાઝ્મો ત્મિષ્યંખયો, ઉપધરિ-કધસ્યાઝ્મો સેવિશતાઝ્મો, યાઝ્મો ઉપધરિ હુમરેનાધ અઉર્વથનાંમ ત્મિષ્યંતાંમ ઉધ્રાઝ્મો બાજ્ઞશ રિચ્યન્દયેધન્તિ.

(કરદો ૬ ઠો) અષાઉનાંમ વંધઉહીશ સૂરાઝ્મો સ્પેન્તાઝ્મો ક્રવષયો યજ્ઞમધદે; અરેદ્રાઝ્મો તખમાઝ્મો અઝ્મોજંધઉહુધતીશ અનામાથ્વાઝ્મો ખાધવધતીશ ખાપરાઝ્મો બએષજ્યાઝ્મો, અષોધશ બએષજ્ઞ હુચિન્નાઝ્મો, જૅમ-ક્રથંધહુ દાતુ-દ્રાજંધહુ હુવરે-બરેજંધહુ.

(કરદો ૭ મો) અષાઉનાંમ વંધઉહીશ સૂરાઝ્મો સ્પેન્તાઝ્મો ક્રવષયો યજ્ઞમધદે. યાઝ્મો તખમાઝ્મો હાંમ-વરેધતિવધતીશ અરેજયેધતીશ અવિ-ધ્યન્તીશ ઉરવીનધતીશ; ક્રિચ્યન્દયેધન્તીશ વીરપનાંમ ત્મિષવતાંમ ત્મ-એષાઝ્મો દએવનાંમ મધ્યાનાંમય; અમએ-નિજનો હુમરેથે હુવાધ કામાધ્ય જઝ્મોષાધ્ય.

યૂજ્ઞમ વંધઉહિ નિસ્તિનઝ્મોત વરેથ્રબ્રમય અહુરધાતૅમ વનધન્તી-મય ઉપરતાતૅમ, આખયો દંધહુખયો સેવિશતાઝ્મો, યથ વંધઉહીશ અનાજરેતાઝ્મો ક્નૂતાઝ્મો અધનિતાઝ્મો અત્મિશતાઝ્મો, યૂજ્ઞમ યસ્-ન્યાઝ્મો વહુમ્યાઝ્મો વસો-યઝ્મોનાઝ્મો ક્રચરથેવ.

(કરદો ૮ મો) અષાઉનાંમ વંધઉહીશ સૂરાઝ્મો સ્પેન્તાઝ્મો ક્રવષયો યજ્ઞમધદે; ક્રસ્તુતાઝ્મો વનત-પેષનાઝ્મો અવિ-અમાઝ્મો સ્પારો-દાશતાઝ્મો અમુયમ્નાઝ્મો રજિશતાનાંમ; યાઝ્મો અવ-જખયતો અવંધહુ વ્યાંસય વ્યાંનસય. અપતેએ જખયેધતિ વ્યાંસ, અપ-ગતેએ વ્યાંનો.

યાઝ્મો અવધ પર ક્રઝ્મોધરિસિશતાઝ્મો, યથ નરો અપવનો અર્ષમ હૅન્તિ જરજદાતૅમ, યથય મજિશતાઝ્મો ફરેતાઝ્મો, યથય અત્મિશતો અપવ.

(કરદો ૯ મો) અષાઉનાંમ વંધઉહીશ સૂરાઓ રપેંતાઓ ક્રવષયો યજ્ઞમધદે. પૌઉર-રપાધાઓ યસ્તો-જયાઓ ઉજગરેપ્તો-દ્રઘપાઓ આમ્યાઓ. યાઓ ઉધ્રાહુ પંપનાહુ તથ નિજસેન ક્તેવિવ્યો, તથ યોધ તજ્ઞમ ક્તાવયો દાનુજ્યો અજ્ઞન્ પંપનાઓ.

યૂજ્ઞમ તથ તઉર્વિયત વેરેથ્રમ દાનુનાંમ તૂરનાંમ, યૂજ્ઞમ તથ તઉર્વિયત ભ્યએષાઓ દાનુનાંમ તૂરનાંમ. યૂજ્ઞમઓયો પરો કર્ષનજો હવીર અઓન્ સેવિશ્ત, યોધ તજ્ઞમ ક્તાવયો, યોધ તજ્ઞમ સઓપ્યન્તો, યોધ તજ્ઞમ વેરેથ્રાજનો. ધ્રૂમાઓ અસેભિશ ક્રજિન્ત દાનુનાંમ અએ-વરે-પધતિનાંમ.

(કરદો ૧૦ મો) અષાઉનાંમ વંધઉહીશ સૂરાઓ રપેંતાઓ ક્રવષયો યજ્ઞમધદે. યાઓ રસ્મનો હાંમસ્તાતેએ ક્રકરન રિચન્દયેધન્તિ, વી મધ્યાંમ નામયેધન્તિ; થ્વાપંમ પરકાત્ ક્રવજન્તે, અવંધહે નરાંમ અપઓનાંમ, આજંધહે દુજ્જવરશ્તાવરેજાંમ.

(કરદો ૧૧ મો) અષાઉનાંમ વંધઉહીશ સૂરાઓ રપેંતાઓ ક્રવષયો યજ્ઞમધદે. યાઓ ઉધ્રાઓ અધવિ-થૂરાઓ વારેથ્રગ્રીશ, વનત્-પંપનાઓ રારેમાઓ વીવાધતીશ વીચિરાઓ, સ્વવર્ષનાઓ સ્વઓતન્વો આરનો-ઉર્વાનો અપઓનીશ. યાઓ દાથીશ વેરેથ્રમ જબયેન્તે, દાથીશ આયર્ષેમ ચકુષે, દાથીશ બન્તાધ દ્રવતાતેમ.

દાથીશ અહ્માધ વૌહુ ખરેનો, યો હીશ અથ ક્રાયજાધતે, યથ હીશ હો-ના યજ્ઞત, યો અપવ જરથુશ્તો, રતુશ અસ્તવધ્યો ગએથ-યાઓ, ખરેનુશ બિપધતિશ્તનયાઓ, કહ્માધચિત્ યાઓધહાંમ જસો, કહ્માધચિત્ આંજંધહાંમ બિવિવાઓ.

યાઓ હુજ્જઆતાઓ મધન્યૂ-પૂતાઓ ક્રપૂસેન્તે ખરેંનવો અવંધહે અપનો, અએમ પધધિન્નાઓ હુતાશ્તેમ, વેરેથ્રગ્રમય અહુરંધાતેમ, વનધન્તીમય ઉપરતાતેમ, સઓકાંમય ખરત્-અવરેતાંમ ખરત્-આય-પ્તાંમ, અપઓનીમ થ્રાંરંધાંમ ચેસન્યાંમ વહુગ્યાંમ, અપાત્ હુચ યત્ વહિશ્તાત્.

તાઓ હુરેજન્તિ સતવએસેમ અન્તરે જાંમ અસ્મનંમય, તચત્-આપંમ જવનો-સૂતેમ તચત્-આપંમ ઉદ્યત્-ઉર્વરેમ થ્રાથાધ પરવાઓ વીર્યાઓ, થ્રાથાધ અધસ્યનાંમ દપ્યુનાંમ, થ્રાથાધ ગેઉશ પંચા-હિયાઓ, અવંધહે નરાંમ અપઓનાંમ.

વી અન્તરે જાંમ અસ્મન્મય સતવએસો વીજસાધતિ, તયત્ આપો જવનો-સૂતો તયત્-આપો ઉક્ષયત્-ઉર્વરો સ્ત્રીરો બાન્વાઓ રઓ-ક્ષન્મઓ, ધ્રાધાધ પસ્વાઓ વીરયાઓ, ધ્રાધાધ અધરયાનાંમ દખ્યુનાંમ, ધ્રાધાધ ગેઉશ પંચો-હ્યાઓ, અવંધહે નરાંમ અપઓનાંમ.

(કરદો ૧૨ મો.) અષાઉનાંમ વંધઉહીશ સૂરાઓ રપેન્તાઓ ક્વ-પયો યજમધદે. અયો-ખઓધાઓ અયો-જયાઓ અયો-વરંધાઓ, યાઓ પેરેતંતે વેરંધન્યએષુ રઓક્ષિન-અધવિધાતએષુ થખ્તાઓ અરંજજીશ અરંતીશ, હજંધરધન્યાધ દએવનાંમ.

યત્ હીશ અન્તરે વાતો ક્વાધતિ ખરો-ખઓધો મખ્યાનાંમ, તે નરો પધતિ-જાનેન્તિ યાહુવ વેરંધ-ખઓધો તે આખયો ફેરંતાઓ ફેરંન્વ-ધન્તિ અપઓનાંમ વંધઉહિખયો સૂરાખયો રપેન્તાખયો ક્વપિખયો, થખ્ત-યાત્ પરો અંધહુયાત્ ઉજગેરંવ્યાત્ પરો બાજુવે.

યતાર વા દીશ પઉર્વ કાયજંતે, કઓરંત કક્ષિન અવિ મનો જરંજદાતોધત્ અંધહુયત્ હય, આતરથ કઓધરિસિન્તિ ઉધાઓ અષાઉ-નાંમ ક્વપયો, હથ મિથ્રાય રંજુશ ઉધય દામોધશ ઉપમન હથ વાત વેરંધાજન.

તાઓ દંધહાવો હથ જતાઓ નિજજંતે, પન્યસન્નાધ સતધ્રાધશય, સતધ્રાધ હજંધરધ્રાધશય, હજંધરધ્રાધ ખએવરધ્રાધશય, ખએવરંધ્રાધ અહાં-ક્ષતધ્રાધશય, યથ કઓધરિસિન્તિ ઉધાઓ અષાઉનાંમ ક્વપયો, હથ મિથ્રાય રંજુય ઉધય દામોધશ ઉપમનો હથ વાત વેરંધાજનો.

(કરદો ૧૩ મો.) અષાઉનાંમ વંધઉહીશ સૂરાઓ રપેન્તાઓ ક્વપયો યજમધદે. યાઓ વીસાધ આવયેધન્તિ હુમરપથમએદએમ પધતિ રતૂમ, આઅત્ અથ વીચરંન્તિ દશ પધરિ ક્ષફનો, અવત્ અવો જિક્ષના-ઓધહેમ્નાઓ.

કો નો સ્તવાત્, કો યજાધતે, કો ઉકૂયાત્, કો ક્રીનાત્, કો પધતિ-જનાત્ ગઓમત જસ્ત વસ્તવત અપ-નાસ નંમંધહુ. કહે નો ધધ નાંમ આધધસ્યાત્, કહે વો ઉર્વ કાયેજ્યાત્, કહાધ નો તત્ દાઝેમ દયાત્ યત્ હે અંધહુત્ ખધરયાંન અજ્યમન્મ યવએય યવએતાતએય.

આઅત્ યો ના હીશ કાયજાધતે, ગઓમત જસ્ત વસ્તવત અપ-નાસ નંમંધહુ, અહાધ આક્રીનેન્તિ ક્ષનૂતાઓ અધનિતાઓ અત્પિશતાઓ ઉધાઓ અષાઉનાંમ ક્વપયો.

પ્રુયાત્ અહિ ન્માને ગેઉશય વાંથય ઉપ વીરનાંમય, પ્રુયાત્ આસુશય અર્યો દરેજરસય વાક્ષો, પ્રુયાત્ ના સ્તાહો વ્યાખનો યો નો બાધ કાયજઘતે ગચ્ચોમત જસ્ત વસ્તવત અપન્નાસ નેમંધહુ.

(કરદો ૧૪ મો) અષાઉનાંમ વંધઉહીશ સૂરાચ્ચો રપેન્તાચ્ચો ક્વપયો યજમઘદે. યાચ્ચો અપાંમ મજદધાતનાંમ સ્તીરાચ્ચો પથો દ્યેસચેઘન્તિ, યાચ્ચો પર અહ્માત હિશતેન્ત ક્રધાતાચ્ચો અક્રતત-કુષીશ, હુમય ગાત્વો દરેઘેમચિત્ પઘરિ જરવાનંમ.

આઅત્ તાચ્ચો નૂરાંમ ક્રતચિન્તિ, મજદધાતંમ પઘતિ પન્તાંમ, અધો-અખતંમ પઘતિ યચ્ચોનંમ, ક્રાથ્વરશતંમ પઘતિ આફ્તંમ, જચ્ચો-ષાઘ અહુરહે મજદદાચ્ચો, જચ્ચોષાઘ અમેષનાંમ રપેન્તાનાંમ.

(કરદો ૧૫ મો) અષાઉનાંમ વંધઉહીશ સૂરાચ્ચો રપેન્તાચ્ચો ક્વપયો યજમઘદે. યાચ્ચો ઉર્વરનાંમ ખગ્રીરનાંમ સ્તીરાચ્ચો ઉરશ્મીશ દ્યેસચેઘન્તિ, યાચ્ચો પર અહ્માત હિશતેન્ત ક્રધાતાચ્ચો અક્રચ્ચોક્ષચેઘન્તિશ, હુમય ગાત્વો દરેઘેમચિત્ પઘરિ જરવાનંમ.

આઅત્ તાચ્ચો નૂરાંમ ક્વક્ષચેઘન્તિ, મજદધાતંમ પઘતિ પન્તાંમ, અધો-અખતંમ પઘતિ યચ્ચોનંમ, ક્રાથ્વરશતંમ પઘતિ જરવાનંમ, જચ્ચો-ષાઘ અહુરહે મજદદાચ્ચો, જચ્ચોષાઘ અમેષનાંમ રપેન્તાનાંમ.

(કરદો ૧૬ મો) અષાઉનાંમ વંધઉહીશ સૂરાચ્ચો રપેન્તાચ્ચો ક્વપયો યજમઘદે. યાચ્ચો સ્નાંમ માચ્ચોઘહો હૂરો અનધનાંમ રચ્ચોચંધ્રહાંમ પથો દ્યેસચેન અપચ્ચોનીશ, યોઘ પર અહ્માત હુમે ગાત્વો દરેઘેમ હિશતેન્ત અક્રષીમન્તો, દ્યેવનાંમ પરો અપચંધ્રહુત દ્યેવનાંમ પરો દ્રચ્ચોમોહુ.

આઅત્ તે નૂરાંમ ક્વજંન્તિ દૂરચેઉર્વચેસંમ અધ્વનો, ઉર્વચેસંમ નાષેન યિમ ક્રષોકરેતોઘત્ વંધહુયાચ્ચો.

(કરદો ૧૭ મો) અષાઉનાંમ વંધઉહીશ સૂરાચ્ચો રપેન્તાચ્ચો ક્વપયો યજમઘદે. યાચ્ચો અવત્ જરયો અઘવ્યાક્ષચેઘન્તિ યત્ વોઉરકંધેમ આમીમ, નવય નવઘતીશય નવય સત નવય હુજંધર નવસેસય અએવાંન.

(કરદો ૧૮ મો) અષાઉનાંમ વંધઉહીશ સૂરાચ્ચો રપેન્તાચ્ચો ક્વપયો યજમઘદે. યાચ્ચો અવે જ્ઞેઉશ અઘવ્યાક્ષચેઘન્તિ યાં હુપોઘરિંગે, નવય નવઘતીશય નવય સત નવય હુજંધર નવસેસય અએવાંન.

(કરદો ૧૯ મો) અષાઉનાંમ વંધઉહીશ સૂરાઓ રપેંતાઓ ક્રવષયો યજ્ઞમધદે. યાઓ અવાંમ કુંહુરપેમ અધવ્યાક્ષયેઘન્તિ, યાંમ સામહે કુંરે-સારપહે યત્ ગએસાઉશ ગધવરહે, નવય નવધતીશય નવય સત નવય હુજંધર નવસેસય ખએવાંન.

(કરદો ૨૦ મો) અષાઉનાંમ વંધઉહીશ સૂરાઓ રપેંતાઓ ક્રવષયો યજ્ઞમધદે. યાઓ અવાંમ શુદ્ધમ અધવ્યાક્ષયેઘન્તિ, યાંમ રિપતામહે અષઓનો કરથુશલહે, નવય નવધતીશય નવય સત નવય હુજંધર નવસેસય ખએવાંન.

(કરદો ૨૧ મો) અષાઉનાંમ વંધઉહીશ સૂરાઓ રપેંતાઓ ક્રવષયો યજ્ઞમધદે. યાઓ અહુરહે ક્ષયતો દધિનાંમ ઉપ યૂધ્યેઘન્તિ, યેજ્ઞિ અએમ ખવધતિ અષવ-ક્ષુશ, યેજ્ઞિ-ષે ખવધન્તિ અનાજેરતાઓ કનૂતાઓ અધનિતાઓ, અત્પિશતાઓ ઉધ્રાઓ અષાઉનાંમ ક્રવષયો.

(કરદો ૨૨ મો) અષાઉનાંમ વંધઉહીશ સૂરાઓ રપેંતાઓ ક્રવષયો યજ્ઞમધદે. યાઓ મરયેહીશ અહ્માત્, યાઓ અઓજયેહીશ અહ્માત્, યાઓ તાંબેહીશ અહ્માત્, યાઓ અમવસ્તરાઓ અહ્માત્, યાઓ વેરંથ-વસ્તરાઓ અહ્માત્, યાઓ ખએષજયોતરાઓ અહ્માત્, યાઓ યારકુંરેસ્તરાઓ અહ્માત્ યથ વય કસ્રવાધરે; યાઓ મધંમંચિત્ મયજ્ઞનાંમ ખએવને ઉપવજન્તે.

આઅત્ યત્ આપો ઉજખરેન્તે, રિપતમ કરથુશલ, કરયંધહત્ હુય વોઉર-કંપાત્ ખરેનસય યત્ મજ્ઞદધાત્મ. આઅત્ કપૂસન્તિ ઉધ્રાઓ અષાઉનાંમ ક્રવષયો પઓધરીશ પોઉર-સતાઓ, પઓધરીશ પોઉર-હુજંધરાઓ, પઓધરીશ પોઉર-ખએવનો.

આપેમ અએપેનાઓ હવાઇ કાચિત્ નાકૂયાઇ, હવયાઇ વીસે, હવાઇ જન્તવે, હવયાઇ દંધંહુવે ઉધત્યઓજનાઓ, ખએપધથે-નો દંધં-ધુશ નિધાતએય હઓપાતએય.

તાઓ યૂધ્યેઘન્તિ પેપનાહુ હવે અસહિ ષોધથએય, યથ અસો મએથનંમય અધવિષિતએ દધાર. માંનયન્ અહે યથના તખમો રથ-એશતાઓ હુશ-હાંમ-અરેતત્ હુય પએતાત્ યસ્તો-જએનિશ પધતિ-ધ્રીત.

આઅત્ યાઓસય આઓધહાંમ નિવાન્તે, તાઓ આપેમ પરા-જન્તિ, હવાઇ કાચિત્ નાકૂયાઇ હવયાઇ વીસે, હવાઇ જન્તવે, હવયાઇ દંધંહુવે ઉધત્યઓજનાઓ, ખએપધથે નો દંધંહુશ ક્ષધાતએય વરંધાતએય.

આઅત્ર યત્ર ધવધતિ અરિ-સ્પશ્તો સાસ્ત દંધહેઉશ હુમો-ક્ષથો,
અઉર્વથએધખયો પરો ત્થિખ્યંખયો, તાઓ હુસચિત્ર ઉપ-જળખયેધતે ઉધાઓ
અપાઉનાંમ ક્રવપયો.

તાઓ હે જસાઓન્તિ અવંધહે, ચેજિ-ષે ધવધન્તિ અનાજરેતાઓ
ફનૂતાઓ અધનિતાઓ, અભિમશતાઓ ઉધાઓ અપાઉનાંમ ક્રવપયો.
તાઓ દિમ અવ નિકાવયેન્તે, માંનયેન્ અહે યથ ના મરેધો હુપરેનો.

તાઓ હે સ્નધથિશય વરેથસય પરશ્તસય પધરિવારસય વીસંન્તે,
પધરિ મધન્યઓયાત દુજત્ર, વરેન્યયાત્ર દ્રવાંધથ્યાત્ર, જિજિયૂષત્રય
કયધાત્ર, વીરપો-મહર્કાઅત્રય પધરિ દ્રવતત્ર યત્ર અંધરાત્ર મધન્યઓત્ર,
માંનયેન્ અહે યથ ના સતેમય હુજંધરેમય ખએવરેય પધરિશ્તનાંમ
નિજથેમ હ્યાત્ર.

યથ નોધત તત્ર પધતિ કર્તો હુકંધહુરશ્તો, નોધત્ર વજરો હુનિ-
વિખ્તો, નોધત્ર ધપુશ ખાથખ્તો, નોધત્ર અર્શતિશ હુવધવ્યાસ્ત, નોધત્ર
અસાનો અરેમોપુતો અવસ્યાત્ર.

વીસંન્તે અવત્ર વીસંન્તએય મજદયસચિત્ર અધરિમેઅંધહુધો,
અપાઉનાંમ વંધઉહીશ સૂરાઓ રપેન્તાઓ ક્રવપયો, અવત્ર અવો
જિફનાઓધહેન્નાઓ. કો નો સ્તવાત્ર, કો યજ્ઞધતે, કો ઉકૂયાત્ર, કો
ક્રીનાત્ર, કો પધતિ-જનાત્ર, ગઓમત જસ્ત વસ્ત્રવત અપનાસ નંમ-
ધહુ. કહે નો ધધ નાંમ આઘધરયાત્ર, કહે વો ઉર્વ કાયેજયાત્ર,
કહ્માધ નો તત્ર દાર્થેમ દયાત્ર, યત્ર હે અંધહુત્ર ખધશ્યાન્ અજયરેન્મ
યવએય યવએતાતએય.

આસ્નાઓ યજમધદે, મનાઓ યજમધદે, દએનાઓ યજમધદે,
સઘોખ્યન્તાંમ ઉરેનો યજમધદે. પસુકનાંમ યજમધદે, દધતિકનાંમ યજ-
મધદે, ઉપાપનાંમ યજમધદે, ઉપસ્મનાંમ યજમધદે, કર્તેરજ્ઞતાંમ યજ-
મધદે, રવસયરાતાંમ યજમધદે, ચંધરંધહુયાંમ યજમધદે, ક્રવપયો
યજમધદે.

ક્રવપીશ યજમધદે, અરેદ્રાઓ યજમધદે, તખ્માઓ યજમધદે, તન-
ચિશ્તાઓ યજમધદે, રપેન્તાઓ યજમધદે, રપેનિશ્તાઓ યજમધદે,
સૂરાઓ યજમધદે, સંવિશ્તાઓ યજમધદે, દરેજરાઓ યજમધદે, અધવી-
થૂરાઓ યજમધદે, ઉધાઓ યજમધદે, અઓજિશ્તાઓ યજમધદે, રેવીશ
યજમધદે, રેનજિશ્તાઓ યજમધદે, યારકરેતો યજમધદે, યારકરેસ્તે-
માઓ યજમધદે.

તાઓ જી હુન્તિ યાસ્કરેસ્તેમાઓ વયાઓ મનિવાઓ દામાં, યાઓ અષાઉનાંમ વંધઉહીશ સૂરાઓ સ્પેન્તાઓ ક્રવષયો, યાઓ તથ અરેધવાઓ હિસ્તેન્ત, યત્ર મધન્યુ દામાં દધધીતેમ, યસ્ય સ્પેન્તો મધન્યુશ્ યસ્ય અંધરો.

યત્ર તિતરત્ર અંધરો મધન્યુશ દાહીમ અષહે વંધહેઉશ, અન્તરે પધરિ-અવાધતેમ વૉહુચ મનો આતશ્ચ.

તાઓ હે તઉર્વિયતેમ ત્મએષાઓ અંધરહે મધન્યેઉશ દ્રવતો, યત્ર નોધત્ર આપો તકાધશ્ સ્તયત્ર, નોધત્ર ઉર્વરાઓ ઉરથમજયો હુકત સૂરહે દ્યુષો ક્ષયતો અહુરહે મજદાઓ ક્રતચિન્ આપો સેવિશ્તાઓ, ઉબુદ્યાંનય ઉર્વરાઓ.

વીસ્પાઓ આપો યજ્ઞમધદે; વીસ્પાઓ ઉર્વરાઓ યજ્ઞમધદે; વીસ્પાઓ અષાઉનાંમ વંધઉહીશ સૂરાઓ સ્પેન્તાઓ ક્રવષયો યજ્ઞમધદે. નામેનિ આપો યજ્ઞમધદે; નામેનિ ઉર્વરાઓ યજ્ઞમધદે; નામેનિ અષાઉનાંમ વંધઉહીશ સૂરાઓ સ્પેન્તાઓ ક્રવષયો યજ્ઞમધદે.

વીસ્પનાંમય આઝાધ્રહાંમ પઝાધ્રચનાંમ ક્રવષિનાંમ ધધ યજ્ઞમધદે ક્રવષીમ, અવાંમ યાંમ અહુરહે મજદાઓ, મજિશ્તાંમય વહિશ્તાંમય સ્વએશ્તાંમય, પ્રઝાજ્જિશ્તાંમય પ્રથિવશ્તાંમય હુકરેસ્તેમાંમય, અષાત્ર અપનોતેમાંમય.

યેંધહે ઉર્વ માંધ્રો સ્પેન્તો, અઉરેષો રઝાક્ષનો કદરેસ્તો. કુર્ણપ્-સય યાઓ રઝેધવેધતિ સ્ત્રીરાઓ અમેષનાંમ સ્પેન્તનાંમ, વરેજ્જ-દાઓ અમેષનાંમ સ્પેન્તનાંમ; હવરે-ક્ષએતેમ અઉર્વત્ર-અસ્પેમ યજ્ઞયધદે.

(કરદો ૨૩ મો) અષાઉનાંમ વંધઉહીશ સૂરાઓ સ્પેન્તાઓ ક્રવ-ષયો યજ્ઞમધદે. યાઓ અમેષનાંમ સ્પેન્તનાંમ, ક્ષએતનાંમ વરેજ્જ-દાધ્રનાંમ ઝરેજ્જતાંમ અધવ્યામનનાંમ, તજ્મનાંમ આહુધ્રચનાંમ, યોધ અધથેજ્જંધહે અષવનો.

યોધ હુપ્ત હુમો-મનંધહે, યોધ હુપ્ત હુમો-વચંધહે, યોધ હુપ્ત હુમો-પ્યઝાંથનાઝાંધહે. યએષાંમ અસ્તિ હુમેમ મનો, હુમેમ વચો, હુમેમ પ્યઝાંથનેમ; હુમો પતય કસાસ્તય, યો દધવાઓ અહુરો મજદાઓ.

યએષાંમ અન્યો અન્યેહે ઉર્વાનેમ અધવિ-વએનધતિ, મરેથ્વેન્તેમ હુમતએષુ, મરેથ્વેન્તેમ હુપ્તએષુ, મરેથ્વેન્તેમ હવરશ્તએષુ, મરેથ્વેન્તેમ ગરેન્માનેમ; યએષાંમ રઝાક્ષનાઝાંધહે પન્તાનો આવયતાંમ અવિ જઝાંધ્રાઓ.

(કરદો ૨૪ મો) અપાઉનાંમ વંધઉહીશ્ સૂરાઓ રપેંતાઓ ક્રવપચેઃ યજ્ઞમધદે. યાંમચ આથો ઉર્વાજિશ્તહે? રપેંતહે વ્યાખનહે, યાંમચ સ્ત્રઓપહે અપ્યેહે તખમહે, તનુ-માંથહે દરધિ-દ્રઓશ આહુધચેહે, યાંમચ નધચેહે સંધહહે.

યાંમચ રખઓશ રજિશ્તહે, યાંમચ મીથહે વૉઉર-ગઓયઓધ-તોધશ, યાંમચ માંથહે રપેંતહે, યાંમચ અખો, યાંમચ આપો, યાંમચ જંમો, યાંમચ ઉર્વરયાઓ, યાંમચ ગેઉશ, યાંમચ ગયેહે, યાંમચ રત-ઓથો અપાવઓથો.

ગયેહે મરંથો? અપઓનો ક્રવપીમ યજ્ઞમધદે; યો પઓધચો અહુ-રાધ મજદાધ મનસચ ગૂશ્ત સાસ્નાઓસચ, યજ્ઞાત હચ ક્રાથ્વરસન્ નાકો અધચનાંમ દખ્યુનાંમ, ચિથ્રમ અધચનાંમ દખ્યુનાંમ.

જરથુશ્તહે સ્પિતામહે ધંધ અપઓનો અપીમચ ક્રવપીમચ યજ્ઞમધદે.

પઓધચાધ વૉહુ મમનાધ, પઓધચાધ વૉહુ વઓકુષે, પઓધ-ચાધ વૉહુ વૉર્વરેણુષે, પઓધચાધ અથઉરને, પઓધચાધ રથએશ્તાધ, પાઓચાધ વાસ્તચાધ કુષુચન્તે, પઓચાધ ક્રવએધાધ, પઓધચાધ ક્રવ-એધચમનાધ, પઓધચાધ હંધહનનાધ, પઓધચાધ હંધહનુષે, ગાંમચ અર્ધમચ ઉર્ધ્ધમચ, ઉર્ધ્ધપચાચ સ્ત્રઓર્ધ્ધમ ક્ષત્રમચ, વીરપચ વૉહુ મજદધાત અપચિથ્ર.

૧. આથો ઉર્વાજિશ્તહે-ઉર્વાજિશ્ત આતશ. એનો શબ્દાર્થ ઝાડ પાનમાં સમાયલી ગરમી થાય છે, જે ઝાડની વધને માટે અવશ્યની છે. ખુનદેહશ પ્રમાણે એને પાણીનો ખપ છે, પણ ખોરાકનો ખપ નથી.

૨. ગયેહે મરંથો-ગયોમર્દ, ફરવરદીન યસ્ત પ્રમાણે એ પેહલો ભલો શખસ હતો, જેણે અહુરમઝદની શીખામણ સાંભળી હતી, અને જેનેથી ધરાન દેશના ભલાં લોકોની નસલ ઉતરી છે. દુન્યાની સેવટે જેમ સોખ્યોશ છેલ્લો માણસ ગણાશે, તેમ ગયોમર્દ પેહલો માણસ હતો, તેથી ફરવરદીન યસ્તમાં તેમજ આક્રીંગાનના દીખાયામાં સધળા જન-મેલાઓ અને હવે પછી જનમનારાઓની ક્રવશીને યાદ કરવામાં આવી છે, ત્યાં ગયોમર્દથી સોખ્યોશ સુધીનાં ફરોહરોને યાદ કરવામાં આવ્યાં છે. ખુનદેહશ પ્રમાણે ન્યારે ગયોમર્દ આ જેહાનથી ગુજર પામ્યો, ત્યારે તેનું ખુન જમીન ઉપર પડયું, અને તે સુરજની રૌશનીથી સ્વચ્છ થયું, તેના ત્રણ ભાગમાંથી બે ભાગ નધર્યોસિંધે રાખ્યા, અને એક ભાગ સ્પંદારમદે (જમીને) રાખ્યો. ચાલીસ વર્ષ રહીને તે જમીનમાંથી મશીઅ અને મસીયાની, એટલે આદમ જાતનું પેહલું જોડકું પેદા થયું. રસ્તાખેજને વખતે પહેલ વહેલાં ગયોમર્દના હાડ ઉભાં થશે. એહરેમને પોતાની ખુરી અસર દુન્યાની પેદાયશ ઉપર શરૂ કરી, ત્યાર પછી તે ૩૦ વર્ષ જીવ્યે. ફીરદોસીએ એને ચામડાંનો પોશાક પેહરતો જણાવ્યો છે.

યો પઞ્ચોઽસ્યો આશ્રય, યો પઞ્ચોઽસ્યો રથએશતાઓ, યો પઞ્ચોઽસ્યો વાસ્તસ્યો કુષુયાંસ, યો પઞ્ચોઽસ્યો ચપ્રમ ઉર્વએસયત દ્યમે-વાઅત્રય હુઓતાત્ર મખ્યાઅત્રય. યો પઞ્ચોઽસ્યો સ્તોઽશ અસ્તવધ-થ્યાઓ, સ્તઓત્ર અપેમ નાધસ્ત દ્યમેવો, ક્રઓર્દનત મજદ્યસ્તો જર-થુશલિશ વીદ્યેવો અહુર-ત્કએષો.

યો પઞ્ચોઽસ્યો સ્તોઽશ અસ્તવધથ્યાઓ, વાચિમ અઓઅત્ર વીદા-યુમ અહુરો-ત્કએષેમ. યો પઞ્ચોઽસ્યો સ્તોઽશ અસ્તવધથ્યાઓ, વાચિમ ક્રઙઓત્ર વીદાયુમ અહુરો-ત્કએષેમ. યો પઞ્ચોઽસ્યો સ્તોઽશ અસ્તવધ-થ્યાઓ વીરપાંમ દ્યમેવો-દાતેમ વવય અયેસન્યાંમ અવહુમ્યાંમ. યો સૂરો વીરપો-હુબ્યાધતિશ પ ઽસ્યો-ત્કએષો દમ્યુનાંમ.

યદ્ધિ પધતિ વીરપેમ માંદ્રેમ અપેમ સ્વો વીસુયત. અહુ રતુ-શય ગએથનાંમ; સ્તઓત્ર અપહે યત્ર મજિશતહેય વહિશતહેય સ્વએ-શતહેય; પધતિક્ષતય દ્યમેનયાધ યત્ર પધતિનાંમ વહિશતયાધ.

યિમ ઇસંન્ અમેષાઓ રપેન્ત વીરપે હુવરે-હજઓષ ક્રઓર્દત્ર ક્ષણિ અવિ મનો જરજ્ઞદાતોઽત્ર અંધહુયત્ર હય અહુમ રતૂમય ગએથનાંમ, સ્તઓતાત્રેમ અપહે યત્ર મજિશતહેય વહિશતહેય સ્વએશત-હેય, પધતિ-ક્ષતારેમય દ્યમેનયાધ યત્ર હધતિનાંમ વહિશતયાધ.

યેહે જાંથએય વક્ષએય, ઉર્વાસંન્ આપો ઉર્વરાઓસય; યેહે જાંથએય વક્ષએય, ઉક્ષિન્ આપો ઉર્વરાઓસય; યેહે જાંથએય વક્ષ-એય, ઉશતાત્રેમ નિમ્રવન્ત વીરપાઓ રપેન્તો-દાતાઓ દામાન્.

ઉશત-નો જાતો આશ્રવ યો સ્પિતામો જરથુશ્લો! કા-નો યજાધતે જઓઆપ્યો સ્તરેતો-અરેસ્મ જરથુશ્લો. ઇધ અપાંમ વીજસાધતિ વંધ-ઉહિ દ્યમેન માજદ્યસનિશ વીરપાઽશ અવિ કર્ષવાન્ યાઽશ હુપ્ત.

ઇધ અપાંમ મિથ્રો યો વોઉર-ગઓયઓધતિશ ક્ષ્વાત્ર વીરપાઓ ક્રતેમતાતો દમ્યુનાંમ યઓજધન્તીશય રામયેધતિ. ઇધ અપાંમ નપાઓ સૂરો ક્ષ્વાત્ર વીરપાઓ ક્રતેમતાતો દમ્યુનાંમ યઓજધન્તીશય ન્યાસાધતે.

મધ્યોઽધમાઓધહુહે આરાસ્યેહે^૧ ઇધ અપઓનો અપીમય ક્રવપી-મય યજમધ્દે; યો પઞ્ચોઽસ્યો જરથુશ્લાધ માંદ્રેમય ગૂશત સાસ્નાઓસય.

૧. મધ્યોઽધમાઓધહુહે આરાસ્ય-આરાસ્તીનો છાકરો મધ્યોઽમાઓધહુ. પેગમ્બર જર-થોસ્તના કાકાનો દીકરો. વોહુક્ષ ગાથામાં એનું નામ પેગમ્બર જરથોસ્ત અને તેની દીનનાં સંબંધમાં આવે છે, તે ઉપરથી જણાય છે કે જરથોસ્તી દીન ફેલાવવામાં એને પેગમ્બર

(કરદો ૨૫ મો) અસ્મો-ખન્વતો^૧ અષર્ઓનો ક્વષીમ યજમધદે; અખ્નો ખન્વતો અષર્ઓનો ક્વષીમ યજમધદે; ગવયાનો અ ક ય,^૨ પર્ષત્-ગેઉશ પરાતહે અ ક ય, વૉહુવસ્તોધશ સ્નઓયેહે અ ક ય, ઇસ્વતો વરાજહે અ ક ય.

સએનહે અહુમ-સ્તુતો^૩ અ ક ય, યો પર્ષોધર્યો સતો-અએથર્યો ક્ષતત પધતિ આથ જમા. પર્દધદિધયેહે અ ક ય, ઉસ્માનરહે પએષતહે અ ક ય, વૉહુ-રઓયંધ્રહો ક્રાન્યેહે અ ક ય, અષો-રઓયંધ્રહો ક્રાન્યેહે અ ક ય, વર્સ્મો-રઓયંધ્રહો ક્રાન્યેહે અ ક ય.

ઇસત્-વાસલહે^૪ જરથુસ્તોધશ અ ક ય, ઉર્વતત્-નરહે જરથુસ્તોધશ અ ક ય, હુવર્-ચિથ્રહે જરથુસ્તોધશ અ ક ય, દએવત્તોધશ તખ્મહે અ ક ય, થિમિશ્વતો સ્પિતામહે અ ક ય, દાઝાંધ્રહહે જધરિતહે અ ક ય.

કવોધશ વીશ્તારપહે અ ક ય, તખ્મહે તનુ-માંથહે દર્ષિ-દ્રઓશ આહુધર્યેહે. યો દુચ પઉર્વાન્ચ અષાધ રવો યએષ; યો દુચ પઉર્વાન્ચ અષાધ રવો વીવએધ. યો બાજુશય ઉપસ્તચ વીસત અર્ધધ્રહાઝાં દએનયાઝાં યત્ આહુરોધશ જરથુસ્તોધશ.

સાથે અતલગનેા સંબંધ હોવો જોઈએ ફરવરદીન યસ્ત પ્રમાણે એણે પેગમ્બર જરતોસ્તના માથ અને શિખામણો પહેલવહેલાં સાંભળ્યાં હતાં, એટલે એ પેગમ્બર જરતોસ્તનો પહેલ વહેલો શાગેદો હતો. પહેલવી જરતોસ્તનામા પ્રમાણે જરતોસ્તે દીન જાહેર કરવા પછી મઈક્યોમાહે ૧૦ મે વર્ષે એની દીન કબુલ રાખી હતી.

૧. અસ્મો ખન્વત—જરતોસ્તના સહથી પહેલા શાગેદોંમાંનો એક. અહુરમઝદ યસ્ત અને હાદોખ્ત નુસ્કમાં ઉપિદાઝાં પહાડ, જ્યાં પેગમ્બર જરતોસ્તે એકાત બંદગીમાં વખત ગુળર્યો હતો, તેના સંબંધમાં ક્ષત અસ્મો ખનવતનાજ ફરોહરને યાદ કરવામાં આવ્યું છે.

૨. હવે પછી જે જે જગ્યાએ અ ક ય એમ હુકામાં આવે તે જગ્યાએ “અષર્ઓનો ક્વષીમ યજમધદે” એમ પઢવું.

૩. સએનહે અહુમ-સ્તુતો—જરતોસ્તી દીનની સેવા બળવનારનું નામ હોવું જોઈએ, કારણ કે ફરવરદીન યસ્તમાં એને ૧૦૦ શાગેદોં ધરાવનાર કહ્યો છે. રપીયવનની આક્રીનમાં એને જરતોસ્ત, ગુશ્તાર્ષ જમાસ્પ અને ફરશોસ્તરના નામની પછી યાદ કરવામાં આવ્યો છે, અને એની સાથે હેરખદો, શાગેદોં, દીન શીખવનારા વગેરેને યાદ કર્યા છે, તે ઉપરથી જરતોસ્તી દીનની સેવા બળવનાર એ હોવો જોઈએ.

૪. ઇસત્ વાસત્ર, ઉર્વતતનર, હુવર્-ચિથ્ર=જરતોસ્તના ત્રણ છોકરાઓનાં નામ, ઇસત વાસત્ર અથોરનાનનો વડો હતો, ઉર્વતતનર ખેડુત હતો, અને પાદશાહ જમશેદ બનાવેલાં વરનો સરદાર હતો. હુવર્-ચિથ્ર જરતોસ્તનો સહથી નાનો છોકરો હતો, અને તે હંકેયો હોવાથી પેશોતનના સપેહસાલાર તરીકે કંગદેજમાં રહેતો હતો.

યો હીમ સ્તાતાંમ હિતાંમ હુધતીમ ઉજવજ્જત હુય હુનૂધવ્યો.
ની હીમ દસ્ત મધધોધપાધેમ ઍરજિ-રાજ્જમ અકકધવધતીમ અપચ્ચા-
નીમ ધ્રાંકધાંમ ગેઉશય વાસ્ત્રહેય, ક્રિયાંમ ગેઉશય વાસ્ત્રહેય.

જઘરિવરોધશ^૧ અ ક ય, યુખ્તવરોધશ અ ક ય, સીરચ્ચોદ્ધનો
અ ક ય, કુરેસચ્ચોદ્ધનો અ ક ય, વનારહે અ ક ય, વીરાજહે અ ક ય,
નીજરહે સવંધહે અ ક ય, બુજસવંધહે અ ક ય, ઍરજયરશ્તોધશ
અ ક ય, તીજયરશ્તોધશ અ ક ય, પેરેથયરશ્તોધશ અ ક ય, વચ્ચે-
જયરશ્તોધશ અ ક ય.

નપત્યહે અ ક ય, વજ્જાસ્પહે અ ક ય, હુખાસ્પહે અ ક ય, વિસ્ત-
રચ્ચોશ નચ્ચોતધસ્યાનહે અ ક ય, કશ-હાંમ-વરેતહે અ ક ય, કષો-કરહે
અ ક ય, આતેરે-વનચ્ચોશ^૨ અ ક ય, આતેરેપાતહે અ ક ય, આતેરેદાતહે
અ ક ય, આતેરે ચિથ્રહે અ ક ય, આતેરેખરેનંધહે અ ક ય, આતેરે-
સવંધહે અ ક ય, આતેરેજ્જન્ટેઉશ અ ક ય, આતેરેદંધધિહેશ અ ક ય.

હુધ્યચ્ચોથનહે અ ક ય, પિષિધ્યચ્ચોથનહે અ ક ય, તખ્ખહે રપ્પંતો-
દાતહે^૩ અ ક ય, ખસ્તવરોધશ અ ક ય, કવારસ્મે અ ક ય, કપચ્ચોશલહે
હુવોવહે અ ક ય, જમાસ્પહે હુવોવહે અ ક ય, અવારચ્ચોશલોધશ
અ ક ય.

૧. જઘરિવધરિ, યુખ્તવધરિ, સીરચ્ચોદ્ધન, વનાર, વીરાજ-એ સર્વે લોહરાસ્પના છોકરા
અને પાદશાહ ગુસ્તારસ્પના ભાઈ હોવા નેધએ.

૨. આતેરે-વન, એ ફકરામાં આવેલા ‘આતેરે’ ઉપરથી નીકળેલાં નામે શાહ ગુસ્તારસ્પના
છોકરા ખથવા નખીરા હોવા નેધએ. જરતોસ્તી દીનને માન્ય કરીને તે ફેલાવવામાં ભાગ
લીધેલો હોવાથી, પેગમ્બર જરતોસ્તે દાખલ કીધેલી આતશની સેતાયશની યાદમાં, તેઓનાં
નામ આતશ ઉપરથી આપ્યાં હોય. ફીરદોસી પ્રમાણે શાહ ગુસ્તારસ્પના ૩૮ છોકરાઓ તુરાની
અરબસ્પ સાથની લડાઈમાં માર્યા ગયા હતા.

૩. રપ્પંતો-દાત—શાહ ગુસ્તારસ્પનો છોકરો અસ્પંદીયાર. ન્યારે ગુસ્તારસ્પ અને અર-
બસ્પ વચ્ચે લડાઈ શરૂ થઈ, જેમાં શરૂઆતમાં ઝરિર ખીદરફશ નામના તુરાની સરદારને
હાથે માર્યો ગયો, ત્યારે અસ્પંદીયારે લડાઈમાં ધસી જઈને ખીદરફશને મારી નાખ્યો, અને
અરબસ્પને નસાડ્યો. ત્યાર પછી ગુસ્તારસ્પે અસ્પંદીયારને ખીબ મુલકોમાં દીન ફેલાવવા
મોકલ્યો; પણ અસ્પંદીયારની ગેરહાજરીમાં શાહ ગુસ્તારસ્પના કાન કોઈએ ભંભેર્યા કે અસ્પં-
દીયાર શાહને ખંદીવાન કરીને રાજ લેવાનો ધરાદો રાખે છે, જેથી ગુસ્તારસ્પે અસ્પંદીયારને
કેદમાં નાંખ્યો હતો. પણ ન્યારે અરબસ્પે ખીજ વાર હુમલો લાવી લોહરાસ્પ અને જર-
તોસ્તને મારી નાખ્યા, ત્યારે જમાસ્પ અસ્પંદીયારને સમજવીને ખંદીખાનામાંથી છોડી
લાવ્યો હતો, જેણે જઈને અરબસ્પને હરાવીને તેને મારી નાખ્યો હતો. પછી ન્યારે શાહ
ગુસ્તારસ્પની બાલુમાં આવ્યું કે અસ્પંદીયાર હજી રાજપાટની આશા રાખે છે, ત્યારે તેણે

હુખ્યઝાંશનહે કાપઝાંશલયનહે અ ક ય, ખાદઝેનહે કાપઝાંશલય-
નહે અ ક ય, હંધહુઉરેવો જામારપનહે અ ક ય, વર્ષનહે હંધહુઉરેવોધશ
અ ક ય, વાહુનંમંધહો, અવારઝાંશલોધશ અ ક ય, પધતિશતાતેએ
અધનાંમય અધનાંમ, અધનાંમય દઝેસનાંમ, અધનાંમય અઝોધક-
નાંમ, અધનાંમય પધરિકનાંમ.

માંથવાંકહે સાધમુજોધશ અઝેથપતોધશ હુમિધપતોધશ અ ક ય. યો
કઝેશતંમ ઉસધનાંમ ગાથો-રયનાંમ અપેમઝાંધનાંમ અનપઝાંનાંમ
અનહુનાંમ અરતુનાંમ સિમનાંમ અવસ્યસ્તો-કવધિનાંમ અવજધનત્ર,
પધતિશતાતેએ અપવ-કરંશતહે ત્યઝેપંધહો.

અપસ્તવો મધધોધ-માઝાંધહોધશ અ ક ય, અવરંથખંધહો
રાશતરં-વધંતોધશ અ ક ય, બૂધહે દાજઆરપોધશ અ ક ય, જખઉ-
વતો અ ક ય, કરસ્નહે જખઉર્વધથિનહે અ ક ય, તખમહે તનુ-માંથહે
દરપિ-દ્રઝાંશ આહુધંથેહે.

યેંધહે ન્માને અપિશ વંધઉહિ સ્ત્રીર ક્ષોધથિન કચરએત, કધનીનો
કંહુરૂપ સ્ત્રીરયાઝાં અશ્-અમયાઝાં હુરઝાંધયાઝાં, ઉરકાત્ર યાસ્તયાઝાં
અરંજવધથો રએવત્ર ચિથ્રમ આજ્ઞતયાઝાં. યો અજગતો અરં-
જયાઝાં હુવએધળ્ય ખાજુળ્ય, તનુયે રવો અઝેપિશતો; યો અજગતો
અરંજયાઝાં હુવએધળ્ય ખાજુળ્ય, હુમરંથમ પધતિ યૂધધિશતો.

વીરાસ્પહે કરસ્નયનહે અ ક ય, અજ્ઞતહે કરસ્નયનહે અ ક ય,
કાપઝાંધહે કરસ્નયનહે અ ક ય, વંધહેઉશ અરંથેહે અ ક ય, અરંથેહે
વ્યાખનહે યાસ્કરંસ્તેમહે મજદયસ્નનાંમ. દારયત્ર-રથહે અ ક ય, કાપત્ર-
રથહે અ ક ય, રકારયત્ર-રથહે અ ક ય.

અર્ષવતો અ ક ય, વ્યર્ષવતો અ ક ય, પધત્યર્ષવતો અ ક ય, અઙ્ગ-
ઝાંશ અ ક ય, અઙ્ગઝાંશ અ ક ય, દ્રાથહે અ ક ય, પધતિ-દ્રાથહે
અ ક ય, પધતિ-વંધહુહે અ ક ય, કપાવધહે અ ક ય, નંમો-વંધહેઉશ
વએધયંધહુહે અ ક ય.

વએસધહે અ ક ય, અપાવંધહેઉશ બિવંધંધહુહે અ ક ય, જરો-
દંધહેઉશ પઠરિશતૂરહે અ ક ય, નેરંથયજદનહે આધથ્યઝાંશ અ ક ય,

કહયું કે જો તે રસ્તમને મારી લાવે તો તેને રાજપાટ આપે. અસ્પંદીયાર એ માટે ગયો
હતો, પણ રસ્તમને હાથે માર્યો ગયો હતો. ક્ષીરદોસી પ્રમાણે એ માનતા લે છે કે જો તે
અરનસ્પ સાથની લડાઈમાં ફતેહ મેળવે, તો તે ૧૦૦ આતશ કટેહો સ્થાપશે. લગનના
આશીરવાદમાં કુવા દેતાં કહે છે કે “અસ્પંદીયારના જેવા નેળના ઉડાવનાર થજો.”

ઔરેજિખ્નઝાંશ અરહે અ ક્ર ય, કસુપિતેઉશ અરહે અ ક્ર ય, ક્યેહે અ ક્ર ય, અસ્તવત્-ઔરેતહે અ ક્ર ય.

(કરો ૨૬ મો) ગઝાંપિવંધહેઉશ અ ક્ર ય, હાંમ-અરેઘોવંધહાંમ તખમહે અ ક્ર ય, સ્તઝાંઘો વહિશતહે અપહે અ ક્ર ય, પોઉરંધાક્તોધશ ક્તાવઝેન્યેહે અ ક્ર ય, ક્વિવ્રાસ્પનહે ક્તાવઝેન્યેહે અ ક્ર ય.

અયો-અસ્તોધશ પોઉરંધાક્તયનહે અ ક્ર ય, વોહુવસ્તોધશ પોઉરં-ધાક્તયનહે અ ક્ર ય, ગયધાસ્તોધશ પોઉરંધાક્તયનહે અ ક્ર ય, અપ-વજદંધહો પોઉરંધાક્તયનહે^૧ અ ક્ર ય, ઉરંધઝાંશ પોઉરંધાક્તયનહે અ ક્ર ય, ક્ષોઘો-ચિનંધહો ક્ષોધવ્રાસ્પનહે અ ક્ર ય.

અપાહુરહે જશતયનહે અ ક્ર ય, ક્રાયજંતહે અ ક્ર ય, ક્રંનંધહો ક્રાયજંતનહે અ ક્ર ય, જરો-વંધહેઉશ ક્રાયજંતનહે અ ક્ર ય, અપવજ-દંધહો ધિતહે સાધજદ્રોધશ અ ક્ર ય, વોહુ-રંઝાંચંધહો વરકસાનહે અ ક્ર ય, અરંજંધઉહતો તૂરહે અ ક્ર ય, ઉસિનંમંધહો અ ક્ર ય.

યુખ્તાસ્પહે અ ક્ર ય, અપ-ખ્યઝાંધનહે ગયધાસ્તયનહે અ ક્ર ય, વોહુ-નંમંધહો ક્તેઉશ અ ક્ર ય, વોહુવજદંધહો ક્તેઉશ અ ક્ર ય, અપસરંધહે અપસધરયાંશ અ ક્ર ય, અપસરંધહે જધરયાંશ અ ક્ર ય, ચાક્તો-ધશ અ ક્ર ય, સ્યાવસ્પોધશ અ ક્ર ય, પોઉરંશ્તોધશ ક્વોધશ અ ક્ર ય.

વરંસ્પહે જનરહે અ ક્ર ય, નનરાસ્તોધશ પઝેપતંધહો અ ક્ર ય, જરજદાતોધશ પઝેપતંધહો અ ક્ર ય, ગઝવનોધશ વોહુ-નંમંધહો અ ક્ર ય, ઔરંજવાઝો સૂતો-સ્પાદાઝો અપઝાંનાઝો ક્વપીમ યજમધદિ, જરંધ-હાઝો સ્પંતો-ઝવાઝો અપઝાંનાઝો ક્વપીમ યજમધદિ; વરૂનોધશ વાગરંજહે અ ક્ર ય, ક્રાચ્યેહે તઉર્વંએતોધશ અ ક્ર ય, વહુમએધાતહે માંધવાકહે અ ક્ર ય, ઉશલહે સધનંધહો અ ક્ર ય.

દંધહુ-સૂતહે અ ક્ર ય, દંધહુ-ક્રાદંધહો અ ક્ર ય, સ્પોપધો મક્તો-ધશ અ ક્ર ય, પયંધહુરો મક્તોધશ અ ક્ર ય, ઉસ્તાજંતહે અ ક્ર ય, અપસવંધહો અ ક્ર ય, અપાઉર્વંએથહે અ ક્ર ય, હુઝાંમો-ખરંનંધહો અ ક્ર ય, વરૂનહે અ ક્ર ય.

ક્રવહે અ ક્ર ય, ઉસ્નાકહે અ ક્ર ય, ખન્વતો અ ક્ર ય, દઝેના-વજંધહો અ ક્ર ય, અરંજઝાંનહે અ ક્ર ય, અધવિખરંનંધહો અ ક્ર ય,

૧. અપવજદંધહો પોઉરંધાક્તયન-પોઉરંધાક્તોનો છાકરો અપવજદંધહ; ક્રોહર્દને વખતે શોખ્યાસને મદદ કરનાર.

હુયજતહે અ ક ય, હુરંધાસ્પહે અ ક ય, પાજિનંધહે અ ક ય,
ખાક્ષતહે અ ક ય, અષો-પઅંધચેહે અ ક ય, અસ્તવત્-અરંતહે
અ ક ય.

(કરદો ૨૭ મો) હુગેઉશ અ ક ય, અંધહુયઅંશ અ ક ય,
ગાઉરોધશ અ ક ય, યૂશતહે ગાઉર્વયનહે અ ક ય, માંજદ્રાવંધહેઉશ
અ ક ય, સ્ત્રીરાવંધહેઉશ અ ક ય, આયૂતહે અ ક ય, સૂરો-યજતહે
અ ક ય.

અરંધવહે અ ક ય, કવોધશ અ ક ય, ઉક્ષાનો વીધિ-સ્રવંધહે
દૂરએસૂતહે ઔરંજવતો અ ક ય, વંધહુધાતહે ખધાતહે અ ક ય, ઉજયેહે
વંધહુધાતયનહે અ ક ય, ક્યેહે અ ક ય.

અષમ-યેંધહે-રઅંચાઅં નાંમ અ ક ય, અષમ-યેંધહે-વરંજ નાંમ
અ ક ય, અષમ-યદ્ધાધ-ઉશ નાંમ અ ક ય, ચોધશતહે કયાનનાંમ
અ ક ય, ઉસ્માનરહે પએષતંધહે પધતિ-સ્ત્રીરહે, પધતિશતાતેએ નાકુયો-
કરશતહે ત્યએષંધહે.

સ્તિપોધશ ઉસ્પાંસ્નઅંશ અ ક ય, અરંજરાસ્પહે ઉસ્પાંસ્નઅંશ
અ ક ય, ઉસવાનો મજદયરનહે અ ક ય, કાદત્-વંધહેઉશ સિતવતો
અ ક ય, રઅંચસયએમનો અ ક ય, હુવરંચએમનો અ ક ય, કસ્ટુ-
તારહે અ ક ય, વીસ્ટૂતારહે અ ક ય, ઔરંમનહે અ ક ય, વીસ્ટૂતહે
અ ક ય.

હુવસ્પહે અ ક ય, ચથવરંસ્પહે અ ક ય, દન્નામએષોધશ અ ક ય,
કઅંરઅંસહે કઅંષહે અ ક ય, ક્રીનાસ્પહે કએવહે અ ક ય, કાદત-
નરહે ધવારતેઉશ અ ક ય, વૌહુશહે આંખનંધહે અ ક ય, વીવા-
રંધહે અધન્યાવહે અ ક ય.

કારાજોધશ તૂરહે અ ક ય, સિતપોધશ રવતો અ ક ય. પર-
ધિનહે ગંદ્રવહે અ ક ય, અવયેહે સ્પંંગહુહે અ ક ય, અએતવહે
માયવહે અ ક ય, યએતુશ્-ગેઉશ વ્યાતનહે અ ક ય, ગરશતહે કવો-
ધશ અ ક ય.

પૌઉર-અંગહુહે જઅંષહે અ ક ય, વૌહુ-દાતહે કાતહે અ ક ય,
ખાઅંધહુહે સાઅંધહુંધહુહે અ ક ય, હુવરંજઅં અકસયાઅં અષ-
અંનાઅં કવષીમ યજમંદે, અરવઅંશતહે અરંજવતો દંધંધહેઉશ
અ ક ય, કાચિથહે ઔરંજવતો અ ક ય, વૌહુ-પરંષહે અધન્યાવહે
અ ક ય.

પરો-દસ્મહે દાશતામ્રોધશ મુજ મુજયાઓ દંધધ્રહેઉશ અ ક ય, ક્તુરાઓ અસ્તુતાઓ અએષતસ્તુરાઓ અષઓનાઓ ક્રવપીમ યજ-મઘદે; અવરંગેઉશ અરેજવતો અઓધમ્મતસ્તુરહે અ ક ય, ગઓમતો જવનો રઓજઘેહે રઓજઘયાઓ દંધધ્રહેઉશ અ ક ય, શિતો અએવો-સરેધો-કુયુરતહે તન્યેહે તન્યયાઓ દંધધ્રહેઉશ અ ક ય.

તીરો-નકથ્વહે ઉરપએષતનાંમ સએનનાંમ અ ક ય, યુતયુતોધશ વિહ્કવોધશ જિધ્રોધશ સએનહે અ ક ય, ક્રોહકક્રહે મરેજિષ્મ્યેહે સએ-નનાંમ અ ક ય, વરેરમો-રઓયાઓ પેરેથ્વકુરમો અ ક ય.

અષ-નંમંધહાઓ વીદત્-ગવાઓ અંધહુયાઓ દંધધ્રહેઉશ અષ-ઓનાઓ ક્રવપીમ યજમઘદે; પર્ષત્-ગવાઓ દાજઘો-ગવાઓ અપદ્વી-રયાઓ દંધધ્રહેઉશ અષઓનાઓ ક્રવપીમ યજમઘદે; હુક્રવાક્ષ કહ્કન-નાંમ અ ક ય, અકયધહે પુધનાંમ અ ક ય, જામાસ્પહે અપરજ્ઞતહે અ ક ય, મધ્યો-માઓધ્રહહે અપરજ્ઞતહે અ ક ય, ઉર્વતત્તનરહે અપ-રજ્ઞતહે અ ક ય.

રઓચસ્યએખનો અ ક ય, હ્વરેચએખનો અ ક ય, કાદત્-ખરેનંધ્રહો અ ક ય, વિદત્-ખરેનંધ્રહો અ ક ય, વૌઉરે-નંમંધ્રહો અ ક ય, વૌઉરે-સવંધ્રહો અ ક ય, ઉક્યત્-અરેતહે^૧ અ ક ય, ઉક્યત્-નંમંધ્રહો અ ક ય, અસ્તવત્-અરેતહે અ ક ય.

(કરદો ૨૮ મો) યો અંધહુત સઓખ્યાંસ વરેથજ નાંમ અસ્ત-વત્-અરેતસ્ય નાંમ. અવથ સઓખ્યાંસ, યથ વીરયેમ અહૂમ અસ્ત-વન્તેમ સાવયાત્; અવથ અસ્તવત્-અરેતો, યથ અસ્તવાઓ હાં ઉશત-નયાઓ અસ્તવત્-અધ્યેજંધ્રહૂમ પધતિશતાત્, પધતિશતાતેએ ખિજઘ્રો-ચિથયાઓ દુજે, પધતિશતાતેએ અષવ-કરશતહે અએષંધ્રહો.

(કરદો ૨૯ મો) યિમહે વીવંધ્રહુનહે અષઓનો ક્રવપીમ યજમઘદે સૂરહે પૌઉરે-વાંથવહે, પધતિશતાતેએ અધનિશ્તોધશ દએવો-કકરશયાઓ, હએચંધ્રહસ્ય અવાસ્તહે, ધથેજંધ્રહસ્ય મર્ષઓનહે.

૧. ઉક્યત્-અરેત, ઉક્યત-નંમંધ્રહ—સોખ્યાસના બે બાઈ હોરોદર બામી અને હોરોદર માહ. યુનદહેશ પ્રમાણે જરોસ્તરનું યુન નેરીયોસંગ ફરેસ્તાએ અનાહીતને જળવી રાખવા માટે આપેલું છે જેની ૯૯૯૯૯ ફરોહરો ચોક્કસ કરે છે. રસ્તાખેજને વખતે કાસુ દરિયામાં અંગોળ કરતાં અરેદત-ફૂંધિ નામની કન્યા પેલાં યુનથી ગર્ભવંતી થશે, અને તેણીને પેટે સોખ્યાસ પેદા પડશે. તેજ પ્રમાણે ઉક્યત્-અરેત અથવા હોરોદરબામી સુતત્-ફૂંધી નામની કન્યાને પેટે તે યુનથી પેદા પડશે, અને ઉક્યત-નંમંધ્રહ અથવા હોરોદર માહ વંધહુ ફૂંધીને ચેકે તે યુનથી પેદા પડશે.

અમોતઝાનહે આથ્વ્યાનોઘશ અ ક ય, પઘતિશતાતેએ ગરેનાઉશય તકુનઝાશય નએજહેય સારસ્તોઘશય વાવરખ્યાઝાપય, પઘતિશતાતેએ અઙિ-કરશતહે ત્મએષંધહો. અઝાસ્નરહે પોઉર-જિરહે અ ક ય, ઉઙ્ગ-વહે તુમારપહે અ ક ય, અઘએરથહે નરવહે^૧ અ ક ય, મનુશચિથ્રહે^૨ અઘરયાવહે અ ક ય.

કવોઘશ કવાતહે^૩ અ ક ય, કવોઘશ અઘપિવંધહેઉશ અ ક ય, કવોઘશ ઉસધનો^૪ અ ક ય, કવોઘશ અરખો અ ક ય, કવોઘશ પિસિ-નંધહો અ ક ય, કવોઘશ ખયરખાનો અ ક ય, કવોઘશ સ્યાવરખાનો^૫ અ ક ય, કવોઘશ હઝાંસવંધહો અ ક ય.

અમહેય પઘતિ હુતારતહે, વરંથ્રપ્રહેય પઘતિ અહુરધાતહે, વનધન-ત્યાઝાસય પઘતિ ઉપરતાતો, સંધઉહસય પઘતિ હુસસ્તયાઝા, સંધઉ-હસય પઘતિ અમુયમ્નયાઝા સંધઉહસય પઘતિ અવનંમ્નયાઝા, હથ-વતહેય પઘતિ હમરંથનાંમ.

દ્રવહે પઘતિ અઝાજંધહો ખરેનંધહસય પઘતિ મજદધાતહે તનુ-યાઝાસય પઘતિ દ્રવતાતો, આરનયાઝાસય પઘતિ વંધહુયાઝા કજતોઘશ

૧. અઘએરથહે-નરવહે અક્રાસીયાખ અને કસીવજનો ભાઈ એ તુરાની હોવા છતાં ધરાનીઓ તરફ દીલસોજ દેખાડતો હતો, જેથી અક્રાસીયાખે એને કતલ કીધો હતો, તેથી પાદશાર કએખુશરોએ સ્યાવક્ષ અને અએરસના કીનામાં અક્રાસીયાખને મારી નાખ્યો હતો. એની સાથે 'નરવહે' શબ્દ વાપર્યો છે. આક્રીગાનના દીબાચામાં 'અધરેરસ નર અશો', નામ આવે છે, તેમજ 'ગયોમર્દ નર અશો' આવે છે. હવે ગયોમર્દ તો પહેલો આદમ હોવાથી એની સાથે એના બાપનું નામ દેવાતું નથી, પણ ગયોમર્દ નર અશો એટલે અશો નર ગયો-મર્દને અમો યાદ કરીએ છીએ એમ આવે છે; પણ અએરસનો પશંગ નામે બાપ હોવા છતાં એની દીલસોજ ધરાનીઓ તરફ હોવાથી એના ફરોહરને યાદ કરવામાં આવ્યું છે, પણ તેમ કરતાં, તેના નામ સાથે પશંગ જેવા દુષ્ટ તુરાની બાપનું નામ દેવાને બદલે અએરસ નર અશો કરીને યાદ કરવામાં આવ્યો છે.

૨ મનુશ ચિથ્રહે અઘરયાવહે-એરયનો મીનાચહેર. એણે પોતાના વડવા એરયના કીનામાં સેલમ અને તુરને મારી નાખ્યા હતા અક્રાસીયાખે ધરાનને નુકસાન કરવાને જે પાણીના માર્ગો ફેરવી નાખ્યા હતા, તે એણે પાછા ચાલુ કર્યા હતા. કીરદોસી એને કુશતી બાંધતો જણાવે છે.

૩. કવોઘશ કવાતહે-ક્યાનીયન વંશનો સ્થાપનાર પાદશાહ કએકોબાદ, એને અઘપિ વંધહુ નામનો છોકરો હતો.

૪ કવોઘશ ઉસધન-અઘપિવંધુહનો છોકરો અને કએકોબાદનો પૌત્ર, પાદશાહ કએકાઉસ.

૫. સ્યાવરખાનો-સ્યાવક્ષ કએ કાઉસ પાદશાહનો છોકરો તથા કએખોરાડ પાદશાહનો બાપ. એને અક્રાસીયાખે પોતાના ભાઈ કસરીવજના કાવત્રાથી ઉશકેરાધને મારી નાખ્યો હતો.

દ્વિધરયાઓ વ્યાખનયાઓ ક્ષોધથન્યાઓ, રિપતિ-દ્વોધથયાઓ આંજો-
ખૂજો હુવીરયાઓ, હુજન્તેઉશ પધતિ અપરયાઓ વ્યરથયાઓ વહિ-
શતહે અંધહેઉશ.

ક્ષધહેય પધતિ બાનુમતો, દરંધયાઓસય પધતિ દરંધો-જિતોધશ,
વીરપનાંમય પધતિ અયપ્તનાંમ, વીરપનાંમય પધતિ બએષજનાંમ,
પધતિશતાતેએ યાથવાંમ પધરિકનાંમય, સાધાંમ કઓયાંમ કરકૂનાંમય,
પધતિશતાતેએ સારતો-કરશતહે ભએષંધહે.

સામહે કરેસારપહે ગએસઓશ ગધવરહે અપઓનો કવપીમ
યજમધદે, પધતિશતાતેએ ઉધહે બાજનઉશ હુએનયાઓસય પેરથુ-અધનિ-
કયાઓ, પેરથુ-દ્રકૂપયાઓ, અરેંવો-દ્રકૂપયાઓ, ઉજગેરંતો-દ્રકૂપયાઓ
પુરેમ દ્રકૂષમ બરેંનયાઓ; પધતિશતાતેએ ગધહે કરેસ્તો-કસાનહે
સિમહે વીરેનજનો અનરજદિકહે, પધતિશતાતેએ ગધો-કરશતહે ભએષંધહે.

આપુરહે હુઓસવંધહનહે અ ક ય, પધતિશતાતેએ હુષિદવહે
દ્વતો અરતોધશય ગએથો-મરેનયાનહે; હુઓથંધહે તખમહે અ ક ય,
પધતિશતાતેએ માજધનનાંમ દએવનાંમ, વરેનનાંમય દ્વતાંમ, પધતિ-
શતાતેએ દએવો-કરશતહે ભએષંધહે.

કધાસ્તોધશ ખુખ્યેહે અ ક ય, પધતિશતાતેએ અએમહે ખૂવી-
દઓશ, અએમો-વરેંધનાંમય દ્વતાંમ, પધતિશતાતેએ અએમો-કરશતહે
ભએષંધહે.

(કરો ૩૦ મો) હુવોવ્યાઓ^૧ અપઓન્યાઓ કવપીમ યજમધદે,
ન્યાઓ^૨ અપઓન્યાઓ કવપીમ યજમધદે, થિત્યાઓ અપઓન્યાઓ
કવપીમ યજમધદે, પોઉરિચિસ્તયાઓ અપઓન્યાઓ કવપીમ યજમધદે,
હુતઓસયાઓ^૩ અપઓન્યાઓ કવપીમ યજમધદે, હુમાયાઓ^૪ અપઓ-
ન્યાઓ કવપીમ યજમધદે, જધરિચ્યાઓ અપઓન્યાઓ કવપીમ યજ-
મધદે, વીરપ-તઉરિયાઓ અપઓન્યાઓ કવપીમ યજમધદે, ઉશતવધ-
ત્યાઓ અપઓન્યાઓ કવપીમ યજમધદે, તુખામત્યાઓ અપઓન્યાઓ
કવપીમ યજમધદે.

૧. પેગમબર જરતોશ્તનાં ધણીઆની..

૨. ફેની, થિતી તથા પોઉરિચિસ્ત એ પેગમબર અશો જરતોશ્તની ત્રણ બેટીનાં નામ છે.

૩. હુતઓસ એ ગુસ્તાસ્પ પાદશાહની બાયડી થાય. શાહનામામાં એને કેતાયુનને
નામે જણાવી છે.

૪. હુમાય એ ગુસ્તાસ્પ પાદશાહની બેટીનું નામ.

ક્રેન્યાઓ નાઇચ્યાઓ ઉસિનેમંદ્રહો અપઓન્યાઓ અપઓનોઃ
 ક્રવષીમ યજમઇદે; ક્રેન્યાઓ નાઇચ્યાઓ ક્રાયજ્જંતનહે અપઓન્યાઓ
 અપઓનો ક્રવષીમ યજમઇદે; ક્રેન્યાઓ નાઇચ્યાઓ ક્ષોઇપ્રારપનહે
 અપઓન્યાઓ અપઓનો ક્રવષીમ યજમઇદે; ક્રેન્યાઓ નાઇચ્યાઓ
 ગયધાસ્તોઇશ અપઓન્યાઓ અપઓનો ક્રવષીમ યજમઇદે; અસખન-
 યાઓ નાઇચ્યાઓ પોઉરૂધાક્તોઇશ અપઓન્યાઓ અપઓનો ક્રવષીમ
 યજમઇદે; ઉક્ષેન્યાઓ નાઇચ્યાઓ સ્તઓથો વહિરતહે અપહે અપ-
 ઓન્યાઓ અપઓનો ક્રવષીમ યજમઇદે.

કન્યાઓ વધુતો અપઓન્યાઓ ક્રવષીમ યજમઇદે; કન્યાઓ
 જધુધો અપઓન્યાઓ ક્રવષીમ યજમઇદે; કન્યાઓ કંદ્રહોધો અપઓ-
 ન્યાઓ ક્રવષીમ યજમઇદે; કન્યાઓ ઉરૂધયન્તો અપઓન્યાઓ
 ક્રવષીમ યજમઇદે; કન્યાઓ પએસંદ્રહુન્વ અપઓન્યાઓ ક્રવષીમ યજ-
 મઇદે; હુવરૂંધ્યાઓ અપઓન્યાઓ ક્રવષીમ યજમઇદે; હુચિથયાઓ
 અપઓન્યાઓ ક્રવષીમ યજમઇદે; કનુકયાઓ અપઓન્યાઓ ક્રવષીમ
 યજમઇદે; કન્યાઓ સૂતતરૂંધર્યો^૧ અપઓન્યાઓ ક્રવષીમ યજમઇદે.

કન્યાઓ વંદ્રહુ-રૂંધરયાઓ^૨ અપઓન્યાઓ ક્રવષીમ યજમઇદે;
 કન્યાઓ અરૂંદત-રૂંધરયાઓ^૩ અપઓન્યાઓ ક્રવષીમ યજમઇદે; યા
 વીરપતર્વિધરિય નાંમ અવથ વીરપતર્વિધરિ, યથ હા તેમ જીજનાત,
 યો વીરપે તર્વિયાત દએવાઅત્ય ત્મએષાઓ મપ્યાઅત્ય, પઠતિશ્તાએ
 જહિ-કરશતહે ત્મએષંદ્રહો.

(કરદો ૩૧ મો) અધરયનાંમ દખ્યુનાંમ નરાંમ અપઓનાંમ ક્રવષયો
 યજમઇદે; અધરયનાંમ દખ્યુનાંમ નાઇરિનાંમ અપઓનીનાંમ ક્રવષયો
 યજમઇદે; તૂધરયનાંમ^૪ દખ્યુનાંમ નરાંમ અપઓનાંમ ક્રવષયો યજમ-
 ઇદે; તૂધરયનાંમ દખ્યુનાંમ નાઇરિનાંમ અપઓનીનાંમ ક્રવષયો યજમઇદે,
 સધરિમનાંમ^૫ દખ્યુનાંમ નરાંમ અપઓનાંમ ક્રવષયો યજમઇદે; સધરિમ-
 નાંમ દખ્યુનાંમ નાઇરિનાંમ અપઓનીનાંમ ક્રવષયો યજમઇદે.

૧. કયામતના વખતે જન્મ પામનારા હોશિદર ખામી નામના પેગમખરનાં માદરનું નામ.

૨. કયામતના વખતે જન્મ પામનારા હોશિદર માહ નામના પેગમખરનાં માદરનું નામ.

૩. કયામતને વખતે જન્મ પામનારા સોપ્યોસ નામના પેગમખરનાં માદરનું નામ.

૪. ફરેદુનના છોકરા તરને ફાળે આપેલા મુલકો.

૫. ફરેદુનના છોકરા સેલમને ફાળે આવેલા મુલકો. ફીરદોસી પ્રમાણે એ મુલકો ઇરાક
 નની પશ્ચિમ દિશાએ આવેલા હતા.

સાધનિનાંમ દપ્પુનાંમ^૧ નરાંમ અપચ્ચોનાંમ ક્રવપયો યજ્ઞમધદે,
સાધનિનાંમ દપ્પુનાંમ નાધરિનાંમ અપચ્ચોનિનાંમ ક્રવપયો યજ્ઞમધદે;
દાહીનાંમ દપ્પુનાંમ નરાંમ અપચ્ચોનાંમ ક્રવપયો યજ્ઞમધદે; દાહી-
નાંમ દપ્પુનાંમ નાધરિનાંમ અપચ્ચોનિનાંમ ક્રવપયો યજ્ઞમધદે.

વીરપનાંમ દપ્પુનાંમ નરાંમ અપચ્ચોનાંમ ક્રવપયો યજ્ઞમધદે;
વીરપનાંમ દપ્પુનાંમ નાધરિનાંમ અપચ્ચોનિનાંમ ક્રવપયો યજ્ઞમધદે;
વીરપાચ્ચો અપાઉનાંમ વંધઉહીશ સૂરાચ્ચો સ્પેન્તાચ્ચો ક્રવપયો યજ્ઞમધદે;
યાચ્ચો હુય ગયાત મરેશ્નત આ-સચ્ચોપ્યન્તાત વેરેશ્નત.

ઉપ-તૂ-નો ઇધ યાચ્ચો અપચ્ચોનાંમ મોષુ ઇસિન્તુ ક્રવપયો, તાચ્ચો
નો જસેન્તુ અવંધહે તાચ્ચો નો આંજહુચિત્ હુતો ધ્રાચેન્તે અધવિ-
દેરેશ્તાઇશ અવેખિશ; અચ્ચોગ્ન અહુરે મજદદ; સ્વચ્ચોપય અપ્ય સૂરે
માંથ્રય સ્પેન્ત^૨ વીદુષ; યો વીદચ્ચેવો વીદચ્ચેવહે અશ્તો મજદદાચ્ચો અહુ-
રહે; ચિમ્ જરથુશ્તો કરેનચ્ચોત્ હવાવન્તેમ અંધુલ્લે અસ્તવધતે.

અચ્ચોર વંધઉહીશ ઉપ-પચેત યાચ્ચો આપો, યાચ્ચોસ્ય ઉર્વરાચ્ચો,
યાચ્ચોસ્ય અપાઉનાંમ ક્રવપયો. ઇધ ક્રિથાચ્ચો પધતિ-જન્તાચ્ચો બુયત;
અહુમ્ય ન્માને ઇધ આથવનો દપ્પુનાંમ મન્યેન્તે વંધહેઉશ અપહે.
ઉજ્જેઉર્વચેઇન્તે જસ્તે અહ્માકેમ અવંધહે સૂરાચ્ચો યૂમાકેમ યસ્નહે
સંવિશ્તાચ્ચો.

વીરપનાંમચ આચ્ચોધ્રહાંમ અપચ્ચોનાંમ અપચ્ચોનીનાંમચ ઇધ યજ્ઞ-
મધદે ક્રવપીમ, યચ્ચેષાંમ યચેથ્વત્ય ઉર્વાંનો જચ્ચોયાચ્ચોસ્ય ક્રવપયો.
વીરપનાંમચ આચ્ચોધ્રહાંમ અપચ્ચોનાંમ, અપચ્ચોનિનાંમચ ઇધ યજ્ઞ-
મધદે ક્રવપીમ, યચ્ચેષાંમ નો અહુરો મજદદાચ્ચો અપવ યેસ્ને પધતિ
વંધહે વચ્ચેધ. વીરપનાંમચ અચ્ચેષાંમ જરથુશ્તેમ પચ્ચોધરીમ વહિ-
શ્તેમ આહુધરીમ સૂસ્ત્રમ લકચેષેમ.

પચ્ચોધસ્થનાંમ લકચેષનાંમ, પચ્ચોધસ્થનાંમ સારેનો-ગૂષાંમ, ઇધ
અપચ્ચોનાંમ અપચ્ચોનિનાંમચ, અહુમ્ય દચ્ચેનાંમચ અચ્ચોધસ્ય ઉર્વા-
નોમચ ક્રવપીમચ યજ્ઞમધદે, યોધ અપાધ વચ્ચોનરે. નખાનજદિશ્તનાંમ

૧. સાધનિનાંમ દપ્પુનાંમ-ચીનદેશ.

૨. માંથ્ર સ્પેન્ત-માંથ્ર સ્પેન્તનો અર્થ 'પવિત્ર માંથ્રવાણી, દીનના પાક કલામ' થાય છે
વળી બીજી રીતે લેતાં એનો અર્થ 'મીનો મારેસ્પંદ, જે દાદાર હોરમજદ તરફથી દીનનક
કલામ અશો પેગમબર જસ્તોશ્તને યોહોંચાડનાર' થાય છે.

ઇષ અષઓનાંમ અષઓનિનાંમય, અહૂમય દ્યેનાંમય ખઓધસય ઉર્વાનમય ક્રવષીમય યજમઇદે, યોઇ અપાઇ વઓનરે.

પઓઇચ્યાંન લક્યેષે યજમઇદે, ન્માનનાંમય વીસાંમય જન્તુનાંમય દપ્યુનાંમય, યોઇ આઓધહુરે પઓઇચ્યાંન લક્યેષે યજમઇદે, ન્માનનાંમય વીસાંમય જન્તુનાંમય દપ્યુનાંમય, યોઇ બાબ્વરે; પઓઇચ્યાંન લક્યેષે યજમઇદે, ન્માનનાંમય વીસાંમય જન્તુનાંમય દપ્યુનાંમય, યોઇ હુન્તિ.

પઓઇચ્યાંન લક્યેષે યજમઇદે, ન્માનનાંમય વીસાંમય જન્તુનાંમય દપ્યુનાંમય, ન્માનઘહુનો વીપાનો જન્તુપાનો દઇઘહુપાનો અષા-અઘ-હુનો માંથ્રા-અઘહુનો ઉર્વો-અઘહુનો વીસ્પાઇશય વઘહૂશ વઘહુપાનો.

જરથુશ્ત્રેમ વીસ્પહે અઘહેઉશ અસ્તવતો અહૂમય રતૂમય પઓ-ઇરીમય લક્યેષેમ યજમઇદે; હાતાંમ હુદાસ્તેમ, હાતાંમ હુક્ષેતેમ, હાતાંમ રએવસ્તેમ, હાતાંમ ખરેનઘહેસ્તમ, હાતાંમ ચેસ્યે-તેમ, હાતાંમ વહુચેતેમ, હાતાંમ દનઓધ્વેતેમ, હાતાંમ ક્રસ-સ્તેતેમ. યો ના ઇશતસય ચેસન્યસય વહુમ્યસય વઓચે, યથન કહાઇચિત્ હાતાંમ, અપાત્ હય યત્ વહિશતાત્.

ઇમાંમય જામ યજમઇદે, અઓમય અસ્મનંમ યજમઇદે; તાય વોહુ યજમઇદે, યા અન્તરેસ્તા ચેસન્યાય વહુમ્યાય ક્રાયશત્વ નઇરે અષઓને.

દઇતિકનાંમય અઘધુનાંમ યત્ ઉરેનો યજમઇદે, અષઓનાંમ આઅત્ ઉરેનો યજમઇદે, કુદો-જાતનાંમચિત્ નરાંમય નાઇરિનાંમય; યએષાંમ વહેહીશ દ્યેનાઓ વનઝતી વા, વંધહુન્ વા, વઓનરે વા.

વનેન્તનાંમ વંધહુન્તાંમ વઓનુષાંમ દ્યેનો-સાચાંમ, ઇધ અષ-ઓનાંમ અષઓનિનાંમય અહૂમય દ્યેનાંમય ખઓધસય ઉર્વાનમય ક્રવષીમય યજમઇદે, યોઇ અપાઇ વઓનરે.

ચેંધહે હાતાંમ આઅત્ ચેસ્ને પઝતી વંધહે, મજદાઓ અહુરે વએથા અપાત્ હયા, યાઓધહુમયા તાંસયા તાઓસયા યજમઇદે. યથા અહૂ વઇચો (૮).

અપાઉનાંમ ક્રવષિનાંમ ઉધનાંમ અઇવિ-થૂરનાંમ, ઉધનાંમ વારે-અગ્નિનાંમ, પઓઇચ્યો-લક્યેષનાંમ ક્રવષિનાંમ, નખાનજદિશતનાંમ ક્રવષિ-નાંમ ક્રવષયો દનૂતાઓ અયન્તુ અહુમ્ય ન્માને, દનૂતાઓ વિચરેન્તુ અહુમ્ય ન્માને.

દેનૂતાઓ આક્રીનેંતુ અહમ્ય ન્માને વંધઉહીમ અપીમ ખાપરાંમ; દેનૂતાઓ પારયન્તુ હુય અહ્માત્ર ન્માનાત્ર; સ્તઓમાય રાજરેય ધરેન્તુ હથુષો અહુરહે મજદાઓ અમંષનાંમ રેપંતનાંમ; માયિમ ગરેજાનાઓ પારયન્તુ, હુય અહ્માત્ર ન્માનાત્ર અહ્માકંમય મજદયસ્તનાંમ.

(બાજમાં પઢે) અહુરમજદ ખોદાએ, અવજૂનીએ મરુદમ, મરુદમ સર્દગાંન, હુમા સર્દગાંન, હુમખાયસ્તે વેહાંન, ઓએમ બેહોદીન મજદયસ્તનાન આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ; અએદૂન બાદ. (પ્રગટ પઢે) યથા અદૂ વધર્યો (૨).

યસ્તેમય વહ્મંમય અઓજસ્ય જીવરેય આક્રીનામિ, અષાઉનાંમ ક્રવષિનાંમ ઉધનાંમ અધવિ-થૂરનાંમ પઓધર્યો-હકએષનાંમ ક્રવષિનાંમ નખાનજદિશતનાંમ ક્રવષિનાંમ. અષેમ વૉહૂ (૧).

અહુમાધ રએશય; હજંધરેમ; જસ મે અવંધહે મજદ; કરેહૂ મોજદ.

રોજ નેક નાંમ, રોજ પાક નાંમ, રોજ મુખારક (ફલાંન), માહે મુખારક (ફલાંન), ગાહે (ફલાંન). નમાજ દાદારે ગેહાંન દામાંન. દેનઓધ અહુરહે મજદાઓ, તરેધદીતે અંધરહે મધ્યેઉશ. હુધ્યાવરશાંમ દાત્ર વસ્ના ફરેષોતંમ. સ્તઓમિ અષેમ; અષેમ વૉહૂ (૧).

ગારજે ખોરેહૂ અવજૂયાદ અરદાફરવશ, ખેરસાદ અમાવંદ પીરોજગર અમાવંદી પીરોજગરી. દાદ દીન બેહૂ મજદયસ્તનાં, આગહી રવાધ ગોઆફરગાંની બાદ હુક્ટે કેશવર જમીન; અએદૂન બાદ. મન આનો આવાયદ શુદન, મન આનો આવાયદ શુદન, મન આનો આવાયદ શુદન. અષઓને અષેમ વૉહૂ (૧).

(દક્ષિણ દિશા તરફ મોહોડું કરીને પઢે.) દાદારે ગેહાંન દીને મજદયસ્તની દાદે જરથુશ્તી. નેમસેન્તે અષાઉમ સંવિશ્તે અરેદ્દી સૂર અનાહિતે. અષઓને અષેમ વૉહૂ (૧). નેમો ઉર્વધરે વંધઉહિ મજદધાતે. અષઓને અષેમ વૉહૂ (૧).

અષાઉનાંમ વંધઉહીશ સૂરાઓ રેપંતાઓ ક્રવષયો યજમંધદે. અષેમ વૉહૂ (૧). અરદાફરવશ ખેરસાદ. અષેમ વૉહૂ (૧).

ફરવરદીન યસ્તનો સાર.—અહુરમઝદની ખુશનુદી હોજે? વૃદ્ધિ કરનાર અહુરમઝદનું નામ લઇને હું બંદગી શરૂ કરું છું. તેના ખોરેહ તથા પ્રતાપ જ્યાં જ્યાં! અશો લોકોનાં ફરોહરો મારી મદદે પહોંચો! સધળા યુનાહોને માટે હું

પશ્ચાતાપ કરું છું. સર્વે ભુંડાં વિચાર, ભુંડાં વચન અને ભુંડાં કામોને માટે હું મનશની, ગવશની અને કુનશનીથી પસ્તાવો કરું છું. હૈયાતીવાળા, અને હવે પછી થનારા અશો લોકોનાં ફરોહરો, જેઓ નહિ વર્ણવી શકાય એવું કૌવત, ઝડપ, બળ, મોટાઈ ધરાવનાર, અને ખરાબ અસર દુર કરનાર છે, તેઓને હું આરાધું છું, તથા તેઓની મદદ માગું છું. જો ખીમાર માણસો તેઓની મદદ માગે છે, તો તેઓને તંદરોસ્તી બખશે છે, જો કોઈ આફતમાં આવી પડે છે, દુશ્મનનાં લશ્કરથી ઘેરાઈ જાય છે, તો તેને મદદ કરે છે, પણ જે ધરમાં અશોષનો તરીકા પળાતો હોય, ત્યાંજ તેઓ મદદે જાય છે, અને દુશ્મનનાં કૌવતનો તમામ નાશ કરે છે. એ ફરોહરો હમસપથમએદેમ (વરસના છેલ્લાં દસ દિવસો)ના વખત ઉપર આ દુન્યામાં આવે છે, અને પોતાના લાગતાં વળગતાંઓના ધરમાં રહે છે, અને આરબુ રાખે છે કે તેઓની ખોરાક, મયઝદ, બરસમ, અને વસ્ત્રથી આરાધના કરવામાં આવે અને તેઓની સેતાયશ કરવામાં આવે. જો તેઓની આરાધનાથી તેઓ ખુશનુદ થાય છે, તો તેઓ દુવા ગુનરે છે કે તે ધરમાંના લોકો પ્રખ્યાત થાય, ત્યાં ગોસ્પંદ અને માણસની વૃદ્ધિ થાય, અશીશવંધ (દોલત) ની વૃદ્ધિ થાય! તે દેશ શાંતીમાં અને ખુશીમાં રહેજે. ઓ વૃદ્ધિ કરનારાં જેરાવર ફરોહરો! (આત્માની રાહબરી કરનાર શક્તિ) હું દુવા ગુનરું છું કે આ મારાં ધરમાંથી ખુશનુદ થઈને જજો, દલગીર થઈને જતાં ના!

ફરોહરોની ગેખી શક્તિ અને બળ ફેટલું છે, તે જાણવતાં કહ્યું છે, કે ફરોહરોનાં બળ અને પ્રતાપને લીધે, આ ધરતીની આસપાસ ફરી વળેલાં આસમાનને ટેકવી રાખવામાં આવ્યું છે; અરદવીસુરને ટેકવી રાખવામાં આવી છે. આ ધરતી માતા, જેની ઉપર સંખ્યાબંધ પહાડો, ઓરવરો અને તમામ પેદાયશો છે, તેને ટેકવી રાખવામાં આવી છે; એ ધરતી ઉપર વહાણ ચાલી શકે એવાં ઉંડા પાણીના ભાગો છે, તેઓને ટેકવી રાખવામાં આવ્યા છે; માનાં પેટમાં અવ્યોને પોષણ સાથે ટેકવી રાખવામાં આવે છે, અને ફરોહરોના પ્રતાપથી તેમાંજ તે અવ્યોઓનો ઉધર-ભાવ થાય છે; સુરજ, ચંદ્ર અને સેતારાઓ પોતાની ગતિમાં ફરે છે, તે પણ ફરોહરોનાજ પ્રતાપને લીધે; સતવએસ સેતારો જમીન અને આસમાન વચ્ચે પાણીઓને વહેતાં કરે છે, તે ફરોહરોનાજ પ્રતાપને લીધે; ફરોહરોની મદદ અગાઉ તો પાણી, સુરજ, ચંદ્ર અને સેતારા થંભે હતા; ઝાડોની જે વૃદ્ધિ થાય છે, તે ફરોહરોનાજ પ્રતાપથી; હપ્તોષરીંગ સેતારો (Ursa Major) ફરોહરોનીજ મદદથી અગણિત ખુરી શક્તિઓને દેડે કરે છે. ૯૯૯૯૯ ફરોહરો વેઉરેકષ દરિયાનું રક્ષણ કરે છે. એક ઠેકાણે તો અહુરમઝદ એમ કહે છે જો ફરોહરો ન હોત તો આ દુન્યામાં દેવ દરજનું ચળણ થઈ પડતે. જીવતાં અશો લોકોનાં ફરોહરો ગુજરેલાં અશો લોકોનાં ફરોહરો કરતાં વધારે બળવાન હોય છે. જો એક રાજકર્તાથી ફરોહરો ખુશનદ થયલાં

હોય છે, તો તેને લડાઇમાં એક પાંખવાળા મરદ પક્ષીના રૂપમાં મદદ કરે છે, અને એક જોરાવર પહેલવાનની મીસાલે લડે છે. ફરોહરો અંધેમધન્યુશની સામે એક દાલ સમાન છે. જેઓ દીલોજનથી ફરોહરોની આરાધના કરે છે, તેઓને ફરોહરો મેહેર અને રશનુ યજ્ઞોની સાથે મદદ આપે છે. એક ઠેકાણે કહે છે કે ફરોહરો, જરતોસ્તનું જીન, જેમાંથી શોસીયોશ પેદા થનાર છે, તેની યોજી કરે છે. વળી સામના કેરસારપ પહેલવાનનાં શરીરની યોજી કરે છે (જે પહેલવાન જ્યારે ઓઢાક અંદમાંથી છુટશે, ત્યારે તેનો નાશ કરશે.)

ત્યાર પછી અંદગી કરનાર, દાદાર અહુરમઝદની ફવશીથી તે ધરાનના મશહુર થઇ ગયલાં નર નારીઓની અને છેક શોસીયોસની ફવશીને યાદ કરે છે. એમાંના કેટલાંક નામે તો એવાં છે કે તેની કાંઇ યોગાળ મળી શકતી નથી. પહેલાં દાદાર અહુરમઝદ, જેનો જીવ તે માથ રપેન્ન, અને જેનું શરીર તે ખોરશેદ, તેના તેમજ એકદીલીથી કામ કરનારા અમશાસ્પદોનાં ફરોહરને યાદ કરવામાં આવ્યાં છે. ત્યાર પછી ઉર્વાઈશત આતશ (ઝડપાનનો આતશ) અને શરોષ યજ્ઞનાં ફરોહરોને યાદ કરવામાં આવ્યાં છે; પછી રશનુ યજ્ઞ, મેહેર યજ્ઞ, આકાશ, પાણી, જમીન, ઓરવર, જીવતાં નર નારીઓ, અને ભલી પેદાયશની ફવશીને યાદ કરવામાં આવી છે; પછી ગયોમર્દ જેનાથી ધરાનીઓની આલાદ ઉતરી આવી છે, અને જેણે પહેલાં અહુરમઝદની શીખામણ સાંભળીને તે ઉપર અમલ કર્યો હતો, તેનાં ફરોહરને યાદ કર્યું છે. પછી પેગમ્પર સાહેબ અશો જરથોસ્તનાં ફરોહરને યાદ કર્યું છે, કે જે પહેલો અથોરનાન, રથેશતાર અને વાસ્તિયોશ હતો. જેણે દેવચસ્તીનો નાશ કીધો હતો, અને માજદયસ્તી ધર્મનો ફેલાવો કીધો હતો. જેના જનમવા સાથેજ પાણી અને ઓરવર અને સપેનામીનોની પેદાયશે ખુશાલીમાં જ્ય પોકારી હતી કે “ભલે જનમ્યો હમારે માટે રપીતમાન જરથોસ્ત; હવે માજદયસ્તી દીન તમામ હક્ત કેશવર જમીન ઉપર ફેલાશે.” એ દેખાડે છે કે જરથોસ્તની અગાઉ દેવચસ્તીનું જોર કેટલું વધેલું હતું. ત્યારપછી જરથોસ્તના છોકરાઓ એસદ વાસ્તર, ઉર્વતતનર, અને હવરેચિથ્ર, તેમજ છોકરીઓ ફ્રેની, થ્રિતિ અને પોઉરચિશતિનાં ફરોહરોને યાદ કીધાં છે; પછી પાદશાહ ગુશતારપ, નોદરનો છોકરો ગશતમ પહેલવાન, ગુસતારપનો છોકરો અસફનદીયાર પહેલવાન, ફ્રોશસ્તર, જમારપ, દેવોની ખરાખી તોડનાર જમશેદ પાદશાહ, એરચનો છોકરો પાદશાહ મીનોચહેર, કએકાઆદ, કએકાઉસ અને સ્યાવક્ષનાં ફરોહરોને યાદ કીધાં છે; તાપ, સરદી, કોહવાટ, સાંપનું ઝેર દફે કરવા માટે પાદશાહ ફરેદુનનાં ફરોહરને યાદ કરવામાં આવ્યું છે; અક્રાસિયાખનો ભાઇ અઝેરસ જે ધરાનીઓનો મિત્ર હતો, અને જેનું રૂપ અરધા માણસનું અને અરધા ગોધાના જેવું હતું, તેનાં ફરોહરને યાદ કીધું છે; પાદશાહ કએખુશરનાં ફરોહરને યાદ કરવામાં આવ્યું છે; અને અંદગી કરનાર દુવા ગુમરે છે કે તેની માફક અક્રા-

સિયાબ જેવા સુરાઓને મારવાને તે શક્તિવાન થાય. આરાસનો ઓઢરો મેઢીયોમાહ, જેણે જરથોસ્તી ધર્મ પહેલ વહેલો કયુલ કીધો હતો, તેનાં ફરોહરને યાદ કરે છે, સુરી ઉંધ તથા બયંકર સ્વપ્ના ફેફે કરવા માટે અવાઉસ્તના ઓકરા બહમનનાં ફરોહરને યાદ કરે છે. શોસીયોશ, જે હાડમંદ દુન્યાને ફાયદો કરનાર છે, અને મરજુ પામેલાંઓને પાછાં સજીવન કરનાર છે તેનાં ફરોહરને યાદ કરે છે. રાહજનની ખરાબી તોડવા માટે ફેરશાર્પનાં ફરોહરને અને માઝનદરાન અને ગીલાનના દેવાની ખરાબી તોડવા માટે હોશંગ પાદશાહનાં ફરોહરને, જરથોસ્તની આયડી હોવાવી, યુશતાર્પની આયડી હુતઓશી, યુશતાર્પની ઓકરી હોમાય, અને છેલ્લે ધરાન, વરાન, ચીન, અને રૂમ દેશનાં અશો નર નારીઓનાં ફરોહરોને યાદ કરે છે.

બ્રુશખો અથવા લોખાન મુકીને ઉપર વર્ણવેલાં નર નારીઓનાં ફરોહરોને જે કાંઈ મદદે ખોલાવે છે, તેને મદદ કરે છે, એટલે તેઓના સદ્ગુણ, નેકી, હિંમત વગેરે સારા ગુણો ઉપરથી બોધ લાખને તે ગુણો હાંસલ કરવાની કૌશલ્ય કરવી, તો પછી ફરોહરોની બરકતથી અને ભલી દુવાથી, જેમ અશો જરથોસ્ત ગમે એટલી મુશ્કેલી છતાં પોતાનું કામ પાર ઉતારી શક્યા હતા, અને પ્રતાપવાળા તથા ખોરહવાળા થવા પામ્યા હતા, અને માન અને કિર્તીને લાયક થયા હતા, તેમ તે નર થઈ શકે.

રવાનની નૈયતે સતુમના કરદા સાથે ભણવાની ફરવધી.

પ નામે યજ્ઞદાનં અહુરમજ્દ યોદાએ અવજ્ઞની, ગોરજે ખોરજે અવજ્ઞયાદ્; અર્દાકર્વશ ખેરસાદ. અજ્ઞ હમા ગુનાહ પતેત પશોમાનુમ, અજ્ઞ હર્વસ્તીન દુરમત દુજ્ઞુખત દુજ્ઞવરશત, મેમ પ ગતી મનીદ્, ઓએમ ગોફત, ઓએમ કદ્, ઓએમ જસ્ત, ઓએમ છુન્ ધૂદ્ અસ્તેદ. અજ્ઞ આન ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાની ગેતી મીનાઆની, ઓએ અવાજશ પશોમાન પ સે ગવશની પ પતેત હોમ. દનઓથ અહુરહે મજ્ઞદાઓ, તરોધદીતે અંધરહે મધ્નયે-ઉશ; હધથ્યાવરશતાંમ હ્યત વસ્ના ફેરપોતમેમ, સ્તઓમિ અર્ષમ; અર્ષમ વોદ્ (૩).

કવરાને મજદદયસ્તો જરથુશત્રિશ વીદ્યએવો અહુર-ત્વએષો (૭) ગેઠ હોય તે પઢે) કસસ્તયએચ. અહુરહે મજદદાઝ્મો રએવતો ખરેનાંધઉહતો, અર્ષેપનાંમ ર્ષેપતનાંમ, અષર્ષોનાંમ કવષિનાંમ ઉધનાંમ અધવિથૂરનાંમ,

પચ્ચોઠચ્ચો-લ્કચ્ચેષનાંમ ક્રવષિનાંમ, નખાનજદિશતનાંમ ક્રવષિનાંમ, દ્વનચ્ચોઠ ચરનાઘચ વહ્નાઘચ દ્વનચ્ચોઠાઘચ ક્રસસ્તયચ્ચેચ, યથા અહુ વધચ્ચો જચ્ચોતા ક્રા મે ઝૂતે, અથા રતુશ અષાત્તચિત્ત હુચ ક્રા અષવ વીધ્વાચ્ચો ઝચ્ચોત્તૂ. અહુરંમ મજદાંમ રચ્ચેવન્તંમ ખારંનંધુહુન્તંમ યજમઠદે; અમંષા રપંતા હુક્ષિથા હુધાચ્ચોધ્મહો યજમઠદે.

અષાઉનાંમ વંધુહીશ સૂરાચ્ચો રપંતાચ્ચો ક્રવષયો રતચ્ચોમિ જખ-ચેમિ ઉકુચેમિ. યજમઠદે ન્માન્યાચ્ચો વીરયાચ્ચો જન્તુમાચ્ચો દ્વપ્રમાચ્ચો જરથુશ્વોતંમાચ્ચો. વીરપનાંમચ આચ્ચોધ્મહાંમ પચ્ચોઠચ્ચનાંમ ક્રવષિનાંમ ધધ યજમઠદે, ક્રવષીમ અવાંમ યાંમ અહુરંહ મજદાચ્ચો, મજિશ્તાંમચ વહિશ્તાંમચ સ્વચેશ્તાંમચ, પ્રચ્ચોજદિશ્તાંમચ પ્રધિવશ્તાંમચ હુકરંપ્તેમાં-મચ, અષાત્ત અપનોતંમાંમચ.

અષાઉનાંમ વંધુહીશ સૂરાચ્ચો રપંતાચ્ચો ક્રવષયો યજમઠદે; યાચ્ચો અમંષનાંમ રપંતનાંમ, ક્ષચ્ચેતનાંમ વરંજિ-દોઠધનાંમ, ખરંજ-તાંમ અધંબ્યામનાંમ તખમનાંમ આદ્ધચ્ચનાંમ, યોઠ અધધ્યેજંધ્મહો અષવનો. પચ્ચોઠચ્ચનાંમ લ્કચ્ચેષનાંમ, પચ્ચોઠચ્ચનાંમ સાસ્નો-ગૂષાંમ, ધધ અષચ્ચોનાંમ અષચ્ચોનિનાંમચ અહુમચ દ્વચેનાંમચ ખચ્ચોધસ્ય ઉર્વાનંમચ ક્રવષીમચ યજમઠદે, યોઠ અષાઠ વચ્ચોનરં. ગેઉશ હુધાચ્ચો-ધ્મહો ઉર્વાનંમ યજમઠદે.

યોઠ અષાઠ વચ્ચોનરં. ગચેહ મરંથ્નો અષચ્ચોનો ક્રવષીમ યજ-મઠદે. જરથુશ્વહે રિષતામહે ધધ અષચ્ચોનો અષીમચ ક્રવષીમચ યજ-મઠદે. કવોઠશ વીરશાસ્પહે અષચ્ચોનો ક્રવષીમ યજમઠદે. ઇસત-વાસ્ટહે જરથુશ્વોઠશ અષચ્ચોનો ક્રવષીમ યજમઠદે. નખાનજદિશતનાંમ ધધ અષચ્ચોનાંમ અષચ્ચોનિનાંમચ અહુમચ દ્વચેનાંમચ ખચ્ચોધસ્ય ઉર્વાનં-મચ ક્રવષીમચ યજમઠદે, યોઠ અષાઠ વચ્ચોનરં; મત્ત વીરપાખ્યો અષચ્ચોનિખ્યો ક્રવષિખ્યો, યાચ્ચો ઇરીરિથુષાંમ અષચ્ચોનાંમ, યાચ્ચોસ્ય જ્વન્તાંમ અષચ્ચોનાંમ, યાચ્ચોસ્ય નરાંમ અજ્જતનાંમ ક્રપોન્યરંધ્રાંમ સચ્ચોખ્યન્તાંમ.

ધધ ઇરિસ્તનાંમ ઉર્વાનો યજમઠદે, યાચ્ચો અષચ્ચોનાંમ ક્રવષયો. વીરપનાંમ અહુમચ ન્માને નખાનજદિશતનાંમ પર-ઇરિસ્તનાંમ અચ્ચેથ-પઠિતિનાંમ અચ્ચેથચ્ચનાંમ નરાંમ નાઠરિનાંમ ધધ અષચ્ચોનાંમ અષ-ચ્ચોનિનાંમ ક્રવષયો યજમઠદે. વીરપનાંમ અચ્ચેથપઠિતિનાંમ અષચ્ચોનાંમ ક્રવષયો યજમઠદે. વીરપનાંમ અચ્ચેથચ્ચનાંમ અષચ્ચોનાંમ ક્રવષયો

યજ્ઞમધદે. વીરપનાંમ નરાંમ અપઝ્ઞાનાંમ ક્રવપથો યજ્ઞમધદે. વીરપનાંમ નાઠરિનાંમ અપઝ્ઞાનિનાંમ ક્રવપથો યજ્ઞમધદે.

વીરપનાંમ અપરેનાયુકનાંમ દહ્મો-કરેતનાંમ અપઝ્ઞાનાંમ ક્રવપથો યજ્ઞમધદે. આદપ્થુનાંમ અપઝ્ઞાનાંમ ક્રવપથો યજ્ઞમધદે. ઉજદપ્થુનાંમ અપઝ્ઞાનાંમ ક્રવપથો યજ્ઞમધદે. નરાંમ અપઝ્ઞાનાંમ ક્રવપથો યજ્ઞમધદે. નાઠરિનાંમ અપઝ્ઞાનિનાંમ ક્રવપથો યજ્ઞમધદે. વીરપાઝ્ઞા અપાઉનાંમ વંધઉહીશ સૂરાઝ્ઞા રપેન્તાઝ્ઞા ક્રવપથો યજ્ઞમધદે, યાઝ્ઞા હુય ગયાત મરેન્તાત, આ-સઝ્ઞાપ્યન્તાત વરેન્થપ્પત.

(બાજમાં પઢે) હુમત હૂપત હુવરશત; હુમનશની, હુગવશની, હુકનશની, ઇન કનુમન અર્દાકર્વશ બેરસાદ, નીરંગ પીરોજગર બાદ; બોરેહ બેહ દીને માજદયસ્તાન રવા બાદ અંદર હુકેતે કંશવર. નામ ચેશ્તી આદર અંદર કામ બાદ; હસ્ત શેહેરસ્તાન અંદર (જે શેહેરમાં પઢે તે શેહેરનું નામ આએ ઠેકાણે લેવું.) શેહેરસ્તાન, પોરી શીરોજી શાદી ઝો રામશની, રવાન બોરેહ બોજસ્તેહ અવજૂત બાદ, અવજૂતતર બાદ, બોરેહ બોજસ્તેહ બાદ; ઇન કનુમન અર્દાકર્વશ બેરસાદ, કેરા ગાહ રોજ શેહેરીઆરી બેશ યજ્ઞશને કરદે હોમ, દરૂન યશ્તે હોમ, મ્યજદ હુમીરાએનેમ યો કરદેહા પ ગંજે દાદાર અહુરમજદ રયોમંદ બોરેહમંદ અમૈશાસ્પદાન બેરસાદ. અઝોજ કોર નીર તગી અમાવંદી પીરોજગરી ઇન કનુમન અર્દાકર્વશ બેરસાદ. અજ હુમા પદીરકૂતાર બાદ. એમારા પનાહી કેરદાર નીકી અંદાખ્તાર, અનાધ પેત્યાર દૂર અવાજ-દાશ્તાર અયાકૂત ખાહ બાદ. કેરા દિગર મ્યજદ હુજર મર્દ મ્યજદ સાએમ સાખ્તમ એમારા કમ-રંજતર આસાન-તર અધની કર્દ યક્ અજ મા હુજર પદીરકૂતાર બાદ. નામ ચેશ્તી અનુશેહ રવાન રવાની (જેની નૈયતે પઢે તેનું નામ આએ જગાએ લેવું.) અએદર યાદ બાદ અનુશેહ રવાન રવાની.

જસ્તોશ્ત સપિતમાન અશો ફરોહર અએદર યાદ બાદ અનુશેહ રવાન રવાની. ગુશ્તાસ્પ શાહ લોહોરાસ્પ શાહ અએદર યાદ બાદ અનુશેહ રવાન રવાની. જામાસ્પ હુબૂબ અએદર યાદ બાદ અનુ-શેહ રવાન રવાની. અર્દાએ વીરાકૂ અર્દાકર્વશ અએદર યાદ બાદ અનુશેહ રવાન રવાની. આદરબાદ મારાસ્પંદ અએદર યાદ બાદ અનુ-શેહ રવાન રવાની. સુબેદ શાપુર સુબેદ શેહેરીઆર અએદર યાદ બાદ અનુશેહ રવાન રવાની. સુબેદ હોરમજદીઆર એર્વંદ રામ્યાર અએદર

ચાહ બાહ અનુશેહ રવાંન રવાંની. મુખેદ નંચોસંગ ધવલ અએદર
ચાહ બાહ અનુશેહ રવાંન રવાંની. હુમા ફર્વશ અશોઆંન અએદર
ચાહ બાહ અનુશેહ રવાંન રવાંની. નામ ચેશતી અનુશેહ રવાંન રવાંની
(જેની નૈયતે પઢે તેનું નામ આએ જગાએ લેવું.) હુમા ફર્વશ અશો-
આંન અએદર ચાહ બાહ; ફર્માએશને (જે શખસ બાણવાનું ફરમાવે
તેનું નામ લેવું.) માજદયસ્ની ખેરસાહ.

હુમાફર્વશ અશોઆંન ચો કરદેહા ચેહાડમ દેહુમ સીરોજ સાલ
રોજ, અજ ગયોમર્દ અંદા સોશયોસ અએદર ચાહ બાહ. હસ્તાંન
ખૂદાંન ખેદાંન જાદાંન અજાદાંન, આદેહી ઉજદેહી, દહમે નર નારીક
અવરનાએ પુરનાએ, હર કે અવર ધન જમીન પેરિ ખેહુદીની ગુદા-
રાંન શુદ અસ્ત, હુમાફર્વશ અશોઆંન, ચો કરદેહા અજ ગયોમર્દ
અંદા સોશયોસ અએદર ચાહ બાહ. કે ધન માન વીસ જંદ દેહુ રસ્તા
ગુજસ્તેહ અંદ, હુમા ફવષ અશોઆંન ચો કરદેહા અજ ગયોમર્દ
અંદા સોશીઓસ અએદર ચાહ બાહ. અશોઆંન ફર્વશ ચીરાંન,
ફર્વશ અવર વીજ્જાન, ફર્વશ પીરોજગરાંન, ફર્વશ પોચોદકેશાંન, ફર્વશ
નખાનજદેશાંન, ફર્વશ ફર્વષયો, હુમાચો કરદેહા અજ ગયોમર્દ અંદા
સોશયોસ અએદર ચાહ બાહ. રવાંન પેદરાંન માદરાંન જંદગાન
ન્યાગાંન, ફરજદાંન પએયંદાંન પરસ્તારાંન નખાનજદેશાંન, ફર્વશ
અશોઆંન ચો કરદેહા અજ ગયોમર્દ અંદા સોશયોસ અએદર ચાહ
બાહ. હુમા અથોરનાંન, હુમા રથેશ્તારાંન, હુમા વાસ્તચોશાંન,
હુમા હુતોક્ષાંન, હુમા ફર્વશ અશોઆંન, હુમા ચો કરદેહા અજ
ગયોમર્દ અંદા સોશયોસ અએદર ચાહ બાહ; હુમા ફર્વશ અશોઆંન
હફ્તે કેશવર જમીન, અજહિ સવહિ, કંદદકૂશ વીદદકૂશ વોઉરખરેશ્ત
વોઉર-જરેશ્ત, ખનરસ ખામિ, કંગદેજ અશોઆંન વર્જમ કરદાંન
ગંજમાશા, ફર્વશ અશોઆંન હુમા ચો કરદેહા અજ ગયોમર્દ અંદા
સોશયોસ અએદર ચાહ બાહ. ગોરજે ખોરહ અવજાયાહ ધન દનુમન
અર્દાફર્વશ ખેરસાહ. નામચેશતી અનોશેહ રવાંન રવાંની. (જેની
નૈયતે પઢે તેનું નામ આએ જગાએ લેવું.) અએદર ચાહ બાહ અનોશેહ
રવાંન રવાંની; હુમા ફર્વશ અશોઆંન અએદર ચાહ બાહ; ફર્માએશને
(જે શખસ બાણવાનું ફરમાવે તેનું નામ લેવું.) માજદયસ્ની ખેરસાહ.
હુમ કેરકેહ હુમા વેહાંને હફ્તે કેશવર જમીન ખેરસાહ; અજ હુમા
ગુનાહ પતેત પશોમાનુમ પ પતેત હોમ.

(પ્રગટ પદે) વીરપાઓ ક્રવપયો અપાઉનાંમ યજમમદ; અપાઉનાંમ વંધઉહીશ સુરાઓ રપેન્તાઓ ક્રવપયો યજમમદ; વીરપે અપવનો યજત યજમમદ.

❧ (જે હાવન તેમજ ખીજ હાવન ગેહ હોય તે નીચે પ્રમાણે ભણે.)
હાવનીમ પઘતિ રતૂમ; સાવંધહ્યેમ વીસીમય પઘતિ રતૂમ.

❧ (જે રપિથવન ગેહ હોય તે નીચે પ્રમાણે ભણે.)
રપિથવનંમ પઘતિ રતૂમ; ક્રાદત્-કૃષાઉમ જન્તુમંમય પઘતિ રતૂમ.

❧ (ઉજરન ગેહ હોય તે નીચે પ્રમાણે ભણે.)
ઉજયેધરિનંમ પઘતિ રતૂમ; ક્રાદત્-વીરંમ દપ્યુમંમય પઘતિ રતૂમ.

❧ (જે અધવિસ્તુગ્રેમ ગેહ હોય તે નીચે પ્રમાણે ભણે.)
અધવિસ્તુગ્રેમંમ અધમિગાધમ પઘતિ રતૂમ; ક્રાદત્-વીરપાંમ-હુન્યા-ધતીમ જરથુશ્વેતંમંમય પઘતિ રતૂમ.

❧ (જે ઉશહેન ગેહ હોય તે નીચે પ્રમાણે ભણે.)
ઉષહિનંમ પઘતિ રતૂમ; ઔરંજમ ન્માનીમય પઘતિ રતૂમ.
ચંધહે હાતાંમ આઅત્ ચેસ્ને પઘતી વંધહે, મજદાઓ અહુરે વએથા અપાત્ હયા, યાઓધહાંમયા તાંસયા તાઓસયા યજમમદ.

(ખાજમાં પદે) અહુરમજદ ખોદાએ, અવજૂનીએ મરુદમ, મરુદમ સર્દગાંન, હમા સર્દગાંન, હમખાયસ્તે વેહાંન, ઔએમ બેહેદીન્ આજદયસ્નાંમ આગાહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ; અએદૂન્ ખાદ. (પ્રગટ પદે) યથા અહૂ વંધસ્યો (૨).

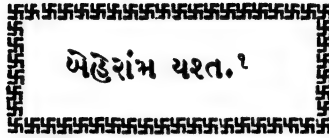
યસ્નંમય વહ્નંમય અઓજસય જ્વરંય આક્રીનામિ, અહુરહે મજદાઓ રએવતો ખરંનંધઉહતો, અમંપનાંમ રપેન્તાનાંમ, અપઓનાંમ ક્રવપિનાંમ ઉધનાંમ અધિ-થુરનાંમ, પઓધસ્યો-ત્કએપનાંમ ક્રવપિનાંમ, નખાનજદિશ્તનાંમ ક્રવપિનાંમ. અપંમ વાહૂ (૩).

ક્રવરાને મજદયસ્નો જરથુશત્રિશ વીદએવો અહુર-ત્કએષો, (જે ગેહ હોય તે પદે) ક્રસસ્તયએય. અપાઉનાંમ ક્રવપિનાંમ ઉધનાંમ અધિ-થુરનાંમ પઓધસ્યો-ત્કએપનાંમ ક્રવપિનાંમ નખાનજદિશ્તનાંમ ક્રવપિનાંમ, દનઓથ્ર યસ્નાધય વહ્નાધય દનઓથ્રાધય ક્રસસ્તયએય, યથા અહૂ વંધસ્યો જઓતા ક્રા મે ઝૂતે, અથા રતુશ અપાત્તિત્ હય ક્રા અપવ વીધાઓ ઝઓત્.

જો બાંધી ફરવરદીન ચસ્તના ૧ લા કરદાથી (યાને અગ્રોત્ર અહુરેઃ મજદાઓ રિપતમાઇ જરથુશ્લાઇથી) તે તેજ ચસ્તના ૩૧ મા કરદાને છેડે સુધી (યાને હુચ અઘાત્ર ન્માનાત્ર અઘાકેમચ મજદયસ્તનાંમ સુધી) નો બધો ભાગ યાને ૨૭૬ મા સફાની ૧૭ મી લીટીથી તે ૩૦૧ મા સફાની ૪ થી લીટી સુધી ભણી જવું; ત્યાર પછી નીચે મુજબ ભણવું.

યથા અહુ વધયો (૨); યસ્નેમચ વહ્નમચ અઘ્મોજસચ જવરેચ આફ્રીનામિ, અપઘ્મોનાંમ ફ્રવષિનાંમ ઉધનાંમ અધ્વિ-થૂરનાંમ, પઘ્મો-ધયો-વકઘેષનાંમ ફ્રવષિનાંમ, નખાનજદિશ્તનાંમ ફ્રવષિનાંમ; અષેમ વૌહુ (૧).

અહુમાઇ રઘેશચ; હુજધરેમ; જસ મે અવધ્રહે મજદ; કરેરેહ મોજદ.

ફનઘ્મોઘ અહુરહે મજદાઘ્મો. અષેમ વૌહુ (૧).

પ નામે યજ્ઞદાંન અહુરમજદ ખોદાએ અવજૂની, ગારજે ખોરેહ અવજાયાહ; બેહેરામ યજ્ઞ પીરોજગર દુશ્મન-જદાર અમહે હુતા-શતહે ખેરસાહ.

અજ હુમા ગુનાહુ પતેત પશીમાતુમ; અજ હર્વસ્તીન દુશ્મત દુજૂખત દુજવરશ્ત, મેમ પ ગેતી મનીહ, ઑઘેમ ગાફત, ઑઘેમ કદ્, ઑઘેમ જસ્ત, ઑઘેમ ધૂન ધૂદ અસ્તેદ. અજ આંન ગુનાહુ મનશની ગવશની ફુનશની, તની રવાંની ગેતી મીનાઘ્માની, ઑઘે

૧. બહેરામ-એનો અવસ્તા શબ્દ 'વેરેઘન' છે અને તેનો અર્થ દુશ્મનને મારનાર થાય છે, તે ઉપરથી ક્તેહ ઉપર મવકકલ ફેરેસ્તો બેહરામ કહેવાય છે. યુનદહેરામાં મંગળ (Mars) અહને બહેરામ સાથે સરખાવ્યો છે. એરવદ શેહરીયારજ એનો અર્થ નીચે મુજબ કરે છે 'બહેરામ તે વીજળીરૂપી કુદરતી શક્તિ છે કે જે આકાશ ઉપર થતી ધમધાર ઘટા જે બહુ વરસાદના અટકાવરૂપી શત્રુ (વેરેઘ) હોય તેમ કલ્પીને તે શત્રુ સાથે બહુ કડાકા ધડાકારૂપી લડાઇ કરીને તેને હમેશા મારનાર છે, અને તે ગોયા હમેશા ક્તેહ મેળવનાર છે, તે ઉપરથી તેને ક્તેહરૂપી મીનોઇ યજ્ઞ ગણ્યો છે.' બહેરામ યજ્ઞ દસ જુદા જુદા રૂપે આરાધનારની મદદે આવતો બહેરામ ચસ્તમાં જણાવ્યો છે. બહુમન ચસ્તમાં એને મહેર, સરોશ, રશ્ને અને આસ્તાદની સાથે પેશોતનની મદદે જતો જણાવ્યો છે. મીનો ખેરદ પ્રમાણે માણસનાં રવાનને ત્રીજી રાતની બામદાદે ચીનવદ પુલ ઉપર જવાને એ મદદ કરે છે.

અવાજશ પશેમાન, પ સે ગવશની પ પતેત હોમ. કનઝોથ અહુરહે મજદાઝો, તરોધદીતે અંધરહે મધન્યેઉશ; હુધ્યાવરશતાંમ દાત વરના ફરષેતેમંમ; રતઝોમિ અર્ષેમ. અર્ષેમ વોહૂ (૩).

કવરાને મજદયસ્નો કરથુશત્રિશ વીદઝેવો અહુર-હઝેષો (જે ગેહ હોય તે પટે) કસસ્તયઝેમ્ય. વેરંથ્રેમ્હે અહુરધાતહે વનધંન્યાઝોસ્ય ઉપ-રતાતો, કનઝોથ ચરનાઘ્ય વહ્માઘ્ય કનઝોથાઘ્ય કસસ્તયઝેમ્ય, યથા અહુ વધર્યો જઝોતા કા મે ઝૂતે, અથા રતૂશ અષાતચિત્ હ્ય કા અષવ વીધવાઝો ઝઝોતૂ.

(કરો ૧ લો) વેરંથ્રેમ્ અહુરધાતેમ યજમઘદે. પેરંસત્ કરથુશત્રો અહુરેમ મજદાંમ, અહુર મજદ મધન્યો રપેનિશત, દાતરે ગઝેથનાંમ અસ્તવદતિનાંમ અષાઉમ. કો અસ્તિ મધન્યવનાંમ યજતનાંમ જયોતેમો. આઅત્ ઝઝોત્ અહુરો મજદાઝો, વેરંથ્રેમ્ અહુરધાતો, રિપતમ કર-થુશત્ર. અહ્માઘ પઝોઘર્યો આજસત વજેમો, વેરંથ્રેમ્ અહુરધાતો, વાતહે કેહર્પ દરેષોઘશ, સ્તીરહે મજદધાતહે, વોહુ ખરેનો મજદધાતેમ, ખરત ખરેનો મજદધાતેમ, ખઝેષજેમ ઉત અર્ષેમ્ય.

આઅત્ અહ્માઘ અમવસ્તેમો, અમ અહ્મિ અમવસ્તેમો, વેરંથ્ર અહ્મિ વેરંથ્રવસ્તેમો, ખરેનંધહુ અહ્મિ ખરેનંધહુસ્તેમો, યાન અહ્મિ યાનવસ્તેમો, સઝોક અહ્મિ સઝોકવસ્તેમો, ખઝેષજ અહ્મિ ખઝેષ-જયોતેમો. આઅત્ ખઝેષઝો તઉર્વયેનિ વીરપનાંમ ખઝેષવતાંમ, ખઝેષઝો દઝેવનાંમ મળ્યાનાંમ્ય, યાધ્યાંમ પઠરિકનાંમ્ય, સાધ્યાંમ કઝોયાંમ કરંડનાંમ્ય.

અહે ર્ય ખરેનંધહુય, તંમ યજઘ સુરંન્વત યરેન, વેરંથ્રેમ્ અહુ-રધાતેમ; જઝોથાજ્યો વેરંથ્રેમ્ અહુરધાતેમ યજમઘદે, યાદંશ દાતા-ઘશ પઝોઘર્યાઘશ અહુરહે. હઝોમ્યો ગવ ખરેસ્મન, હિજવો-દંધ-હંધહ, માંથ્રય વચય ખ્યઝોધન્ય, જઝોથાજ્યસ્ય અરુપુખ્યઝેમ્ખ્ય-સ્ય વાધજ્ઞીયો.

યેંધહે હાતાંમ આઅત્ યેરેને પઘતિ વંધહે, મજદાઝો અહુરો વઝેથા અષાત્ હ્યો, યાઝોધહાંમચા તાંસચા તાઝોસચા યજમઘદે.

(કરો ૨ જો) વેરંથ્રેમ્ અહુરધાતેમ યજમઘદે. પેરંસત્ કરથુશત્રો અહુરેમ મજદાંમ, અહુરમજદ મધન્યો રપેનિશત, દાતરે ગઝેથનાંમ અસ્તવદતિનાંમ અષાઉમ. કો અસ્તિ મધન્યવનાંમ યજતનાંમ જયો-તેમો. આઅત્ ઝઝોત્ અહુરો મજદાઝો, વેરંથ્રેમ્ અહુરધાતો, રિપતમ

જરથુશ્ત્ર. અહ્માધ ખિત્યો આજસત વજ્રમેનો, વૅરંથમેનો અહુરધાતો, ગેઉશ કેહુર્પ અર્ધાનહે, સ્તીરહે, જાધરિ-ગઝાપહે, જર-યો-સ્રવહે, યિમ ઉપધરિ સ્તુયે સિનત અમે હુતશતો હુરઝાધો વૅરંથમેનો અહુરધાતો. અવથ આજસત વૅહુ ખરેનો મજદધાતેમ, ખરત ખરેનો મજદધાતેમ, ખએ-પજ્રેમ ઉત અમેમય.

આઅત અહ્માધ અમવસ્તેમો, અમ અહિ અમવસ્તેમો, વૅરંથ અહિ વૅરંથવસ્તેમો, ખરેનંધહ અહિ ખરેનંધહુસ્તેમો, યાન અહિ યાન-વસ્તેમો, સઝાંક અહિ સઝાંકવસ્તેમો, ખએષજ અહિ ખએષજયોતેમો. આઅત હમએષાઝા તઉર્વેયેનિ વીરપનાંમ હમએષવતાંમ, હમએષાઝા દએવનાંમ મપ્યાનાંમય, યાથવાંમ પધરિકનાંમય, સાધ્રાંમ કઝાયાંમ કરકૂ-નાંમય. અહે સ્ય ખરેનંધહય, તેમ યજાધ સુરેન્વત યસ્ન, વૅરંથમેનો અહુરધાતેમ; જઝાધાખ્યો વૅરંથમેનો અહુરધાતેમ યજમઝદે, યાધશ દાતાધશ પઝારયાધશ અહુરહે. હઝાંમયો ગય ખરેસ્મન, હિજવો-દંધહુંધહુ, માંશય વયય ખઝાશ્નય, જઝાધાખ્યસ્ય અરધુખએધ-ખ્યસ્ય વાધજિખ્યો.

યેંધહે હાતાંમ આઅત યસ્ને પધતિ વંધહે, મજદાઝા અહુરે વએથા અષાત હયા, યાઝાંધહાંમયા તાંસયા તાઝાંસયા યજમઝદે.

(કરદો ૩ જો) વૅરંથમેનો અહુરધાતેમ યજમઝદે. પૅરંસત જરથુશ્ત્રો અહુરેમ મજદાંમ, અહુરમજદ મધન્યો રપેનિશત, દાતરે ગએથનાંમ અસ્તવધતિનાંમ અષાઉમ. કો અસ્તિ મધન્યવનાંમ યજતનાંમ જયો-તેમો. આઅત ઝઝાંત અહુરે મજદાઝા, વૅરંથમેનો અહુરધાતો, રિપ-તમ જરથુશ્ત્ર. અહ્માધ ખિત્યો આજસત વજ્રમેનો, વૅરંથમેનો અહુરધાતો, અસ્પહે કેહુર્પ અઉરપહે, સ્તીરહે, જાધરિ-ગઝાપહે, જર-યો-અધવિદાનહે; યિમ ઉપધરિ અધનિકેમ સિનત, અમે હુતશતો હુરઝાધો, વૅરંથમેનો અહુરધાતો. અવથ આજસત વૅહુ ખરેનો મજદધાતેમ, ખરત ખરેનો મજદધાતેમ, ખએષજેમ ઉત અમેમય.

આઅત અહ્માધ અમવસ્તેમો, અમ અહિ અમવસ્તેમો, વૅરંથ અહિ વૅરંથવસ્તેમો, ખરેનંધહ અહિ ખરેનંધહુસ્તેમો, યાન અહિ યાનવસ્તેમો, સઝાંક અહિ સઝાંકવસ્તેમો, ખએષજ અહિ ખએષ-યાનવસ્તેમો, જયોતેમો. આઅત હમએષાઝા તઉર્વેયેનિ વીરપનાંમ હમએષવતાંમ, હમએષાઝા દએવનાંમ મપ્યાનાંમય, યાથવાંમ પધરિકનાંમય, સાધ્રાંમ કઝાયાંમ કરકૂનાંમય. અહે સ્ય ખરેનંધહય, તેમ યજાધ સુરેન્વત

યસ્ન, વૅરૅથ્રઘ્નમ અહુરધાતૅમ; જઝ્ઞોઞ્રાઞ્યો વૅરૅથ્રઘ્નમ અહુરધાતૅમ
યજ્ઞમધદે, યાઘશ દાતાઘશ પઝ્ઞોઘરયાઘશ અહુરહે. હુઝ્ઞોમયો ગવ ખરૅ-
સ્મન, હિજ્ઞવો-દંધ્ઞહંધહ, માંઞ્રય વચય ધ્યઝ્ઞોઞનય, જઝ્ઞોઞ્રાઞ્યસ્ય
અરુધુઞધઝેઘઞ્યસ્ય વાધજ્ઞિઞયો.

યેંધહે હાતાંમ આઝ્ઞત યેસ્ને પઘતિ વંધહે, મજ્ઞદાઝ્ઞો અહુરો
વઝેથા અષાત હયા, યાઝ્ઞોઘહાંમયા તાંસયા તાઝ્ઞોસયા યજ્ઞમધદે.

(કરદો ૪ થો.) વૅરૅથ્રઘ્નમ અહુરધાતૅમ યજ્ઞમધદે. પૅરૅસત જરથુશ્ત્રો
અહુરૅમ મજ્ઞદાંમ, અહુર મજ્ઞદ મધ્ન્યો રપૅનિશત, દાતરૅ ગઝેથનાંમ
અસ્તવઘતિનાંમ અષાઊમ. કો અસ્તિ મધ્ન્યવનાંમ યજ્ઞતનાંમ જયોતૅમો.
આઝ્ઞત ઝ્રઝ્ઞોત અહુરો મજ્ઞદાઝ્ઞો, વૅરૅથ્રઘ્નો અહુરધાતો, રિપતમ
જરથુશ્ત્ર. અહ્માઘ તૂઘર્યો આજસત વર્જેનો, વૅરૅથ્રઘ્નો અહુરધાતો,
ઉશ્રહે કેહ્પ વધધસ્યઝ્ઞોશ, દદાંસઝ્ઞોશ અધવિ-તચિનહે, ઉર્વોતો
ક્રસ્પરનહે, ગઝેથાઉશ મધ્યો-વંધહે.

યો અરૅનાંમ કંધહુરૅજન્તાંમ મજિશ્તૅમ અઝ્ઞોજે આખરઘતિ,
મજિશ્તૅમય આમનંધહૅમ. યો ક્ષત્રિય અવાધતિ, અવાઝ્ઞો જ ક્ષત્રીશ
હુપાતોતૅમાઝ્ઞો, યાઝ્ઞો ઉશ્રો પાઘતિ વધધરિશ, અશ-આજતઉશ, સ્તવિ-
કઝ્ઞોઞો, સ્મરૅશનો-દઝેમ જુરો-સારો રઝેવ, ખરૅજે, અમવાઝ્ઞો. યાંમ
હ દૂરઝે-સૂકૅમ દૂધરે ક્રજવઘતિ હિતહે, તાંથ્રયાંમ અધપિ ક્ષપૅનૅમ,
યો ક્રૅમ અધપિ-સ્પયેઘતિ સ્પઝેતિતૅમ, ઉપ વધધૅનૅમ હુક્નઝ્ઞોઞ્રે
હુપઘતિશતાને. યો હિશ્તઘતિ વિદિધ્વાઝ્ઞો, યથ સાસ્ત હમો-ક્ષત્રો. અવથ
આજસત વોહૂ ખરૅનો મજ્ઞદધાતૅમ, ખસ્ત ખરૅનો મજ્ઞદધાતૅમ,
ખઝેષજેમ ઉત અમૅમય.

આઝ્ઞત અહ્માઘ અમવસ્તૅમો, અમ અહિ અમવસ્તૅમો, વૅરૅથ્ર
અહિ વૅરૅથ્રવસ્તૅમો, ખરૅનંધહ અહિ ખરૅનંધહસ્તૅમો, યાન અહિ
યાનવસ્તૅમો, સઝ્ઞોક અહિ સઝ્ઞોકવસ્તૅમો, ખઝ્ઞેષજ અહિ ખઝ્ઞેષ-
જયોતૅમો. આઝ્ઞત ટ્પઝેષાઝ્ઞો તઉર્વયેનિ વીરૅપનાંમ ટ્પઝેષવતાંમ,
ટ્પઝેષાઝ્ઞો દઝેવનાંમ મધ્યાનાંમય, યાધ્વાંમ પઠરિકનાંમય, સાઞ્રાંમ
કઝ્ઞોયાંમ કરૅકૅનાંમય. અહે સ્ય ખરૅનંધહય, તૅમ યજ્ઞમ સુરૅવત યસ્ન,
વૅરૅથ્રઘ્નમ અહુરધાતૅમ; જઝ્ઞોઞ્રાઞ્યો વૅરૅથ્રઘ્નમ અહુરધાતૅમ યજ્ઞમધદે,
યાઘશ દાતાઘશ પઝ્ઞોઘરયાઘશ અહુરહે. હુઝ્ઞોમયો ગવ ખરૅસ્મન,
હિજ્ઞવો-દંધ્ઞહંધહ, માંઞ્રય વચય ધ્યઝ્ઞોઞનય, જઝ્ઞોઞ્રાઞ્યસ્ય અરુધુઞધ-
ઝેઘઞ્યસ્ય વાધજ્ઞિઞયો.

યેંધહે હાતાંમ આઅત્ત ચેસ્ને પધતી વંધહે, મજદાઅો અહુરે વએથા અષાત્ત હયા, યાઅાંધહાંમયા તાંસયા તાઅોસયા યજમધદ.

(કરદો ૫ મો) વેરેશ્વેમ અહુરધાતેમ યજમધદ. પેરેસત્ત જરથુશ્ત્રો અહુરેમ મજદાંમ, અહુરે મજદ મધન્યો સ્પેનિશત, દાતરે ગએથનાંમ અસ્તવધતિનાંમ અષાઉમ. કો અસ્તિ મધન્યવનાંમ યજતનાંમ જયોતેમો. આઅત્ત અઅોત્ત અહુરે મજદાઅો, વેરેશ્વેમ અહુરધાતો, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર. અહાધ પુષ્પો આજસત્ત વજેમો, વેરેશ્વેમ અહુરધાતો, હુકેહર્ષ વરાજહે, પધતિ-અરેનો, તિજિ-દાંસ્ત્રહે, અરેનો તિજિ-અસુરહે, હકેરેત્ત જનો વરાજહે, અનુ-પોધશ્વહે, અન્તહે, પરૂવનિકહે, તખમહે, યૂષ્ધહે, પાધરિ-વાજહે. અવથ આજસત્ત વોહૂ ખરેનો મજદધાતેમ, ખરત્ત ખરેનો મજદધાતેમ, બએષજેમ ઉત અમેમય.

આઅત્ત અહાધ અમવસ્તેમો, અમ અહિ અમવસ્તેમો, વેરેશ્વે અહિ વેરેશ્વસ્તેમો, ખરેનંધહ અહિ ખરેનંધઉહસ્તેમો, યાન અહિ યાનવસ્તેમો, સઅોક અહિ સઅોકવસ્તેમો, બએષજ અહિ બએષજયોતેમો. આઅત્ત અએષાઅો તઉર્વેચેનિ વીસ્પનાંમ અએષવતાંમ, અએષાઅો દએવનાંમ મપ્યાનાંમય, યાથવાંમ પધરિકનાંમય, સાધ્રાંમ કઅોયાંમ કરૂનાંમય. અહે સ્ય ખરેનંધહય, તેમ યજાધ સુરૂન્વત યસ્ને, વેરેશ્વેમ અહુરધાતેમ; જઅોધ્રાળયો વેરેશ્વેમ અહુરધાતેમ યજમધદ, યાધશ દાતાધશ પઅોધસ્યાધશ અહુરહે. હુઅોમયો ગવ ખરેસ્મન, હિજવોદંધહંધહ, માંથય વયય બ્યઅોધનય, જઅોધ્રાળયસ્ય અરૂપુધએધળયસ્ય વાધજિળયો.

યેંધહે હાતાંમ આઅત્ત ચેસ્ને પધતી વંધહે, મજદાઅો અહુરે વએથા અષાત્ત હયા, યાઅાંધહાંમયા તાંસયા તાઅોસયા યજમધદ.

(કરદો ૬ કો) વેરેશ્વેમ અહુરધાતેમ યજમધદ. પેરેસત્ત જરથુશ્ત્રો અહુરેમ મજદાંમ, અહુરેમજદ મધન્યો સ્પેનિશત, દાતરે ગએથનાંમ અસ્તવધતિનાંમ અષાઉમ. કો અસ્તિ મધન્યવનાંમ યજતનાંમ જયોતેમો. આઅત્ત અઅોત્ત અહુરે મજદાઅો, વેરેશ્વેમ અહુરધાતો, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર. અહાધ ક્તવો આજસત્ત વજેમો, વેરેશ્વેમ અહુરધાતો, નર્શ કેહર્ષ પન્યન્દસંધહે, ક્ષએતહે સ્પિતિ-દાધશહે, કસુ-પાળહે, સ્તીરહે. અવથ આજસત્ત વોહૂ ખરેનો મજદધાતેમ, ખરત્ત ખરેનો મજદધાતેમ, બએષજેમ ઉત અમેમય.

આઅત્ત અહાધ અમવસ્તેમો, અમ અહિ અમવસ્તેમો, વેરેશ્વે અહિ વેરેશ્વસ્તેમો, ખરેનંધહ અહિ ખરેનંધઉહસ્તેમો, યાન અહિ

હિજ્જવો-દંધહુંધહ, માંધય વચચ પ્યઝ્ઝાંધનય, જઝ્ઝાંધ્રાખ્યસય અરુપ-
ખ્યઝ્ઝેધખ્યસય વાધજિખ્યો.

યેંધહે હતાંમ આઅત ચેસ્ને પધતી વંધહો, મજદાઝ્ઝો અહુરો
વઝેથા અપાત હયા, યાઝ્ઝાંધહાંમયા તાંસયા તાઝ્ઝાંસયા યજમધદ.

(કરદો ૮ મો) વેરેઝ્ઝમ અહુરંધાતેમ યજમધદ. પેરેસત જરથુશ્ત્રો
અહુરેમ મજદાંમ, અહુરમજદ મધન્યો રપેનિશત, દાતરે ગઝેથનાંમ
અસ્તવધતિનાંમ અપાઉમ. કો અસ્તિ મધન્યવનાંમ યજતનાંમ જયો-
તેમો. આઅત ઝઝ્ઝાંત અહુરો મજદાઝ્ઝો, વેરેઝ્ઝો અહુરંધાતો, રિપ-
તમ જરથુશ્ત્ર. અહાધ અશતેમો આજસત વજેમો, વેરેઝ્ઝો અહુરંધાતો,
મઝેપહે કેહુપ અઉરેનહે, સ્તીરહે નીવશતકો-સેવહે. અવથ આજસત
વોહુ ખરેનો મજદંધાતેમ, ખરત ખરેનો મજદંધાતેમ, ખઝેપજેમ ઉત
અમ્મેમય.

આઅત અહાધ અમવરતેમો, અમ અહિ અમવરતેમો, વેરેઝ્ઝ
અહિ વેરેઝ્ઝવરતેમો, ખરેનંધહ અહિ ખરેનંધહેરતેમો, યાન અહિ
અહિ યાનવરતેમો, સઝ્ઝોક અહિ સઝ્ઝોકવરતેમો, ખઝેપજ અહિ
ખઝેપજયોતેમો. આઅત ટમઝેપાઝ્ઝો તઉર્વેયેની વીરપનાંમ ટમઝેપવ-
તાંમ, ટમઝેપાઝ્ઝો દઝેવનાંમ મખ્યાનાંમય, યાથ્યાંમ પધરિકનાંમય,
સાથ્રામ કઝ્ઝાંયામ કરૂનાંમય. અહે સ્ય ખરેનંધહય, તેમ યજમધ
સુરેવત યરેન, વેરેઝ્ઝમ અહુરંધાતેમ; જઝ્ઝાંધ્રાખ્યો વેરેઝ્ઝમ અહુર-
ંધાતેમ યજમધદ, યાદશ દાતાદશ પઝ્ઝાંધરયાદશ અહુરહે. હઝ્ઝાંમયો
ગવ ખરેસ્મન, હિજ્જવો-દંધહુંધહ, માંધય વચચ પ્યઝ્ઝાંધનય, જઝ્ઝાંધ્રા-
ખ્યસય અરુપખ્યઝ્ઝેધખ્યસય વાધજિખ્યો.

યેંધહે હતાંમ આઅત ચેસ્ને પધતિ વંધહો, મજદાઝ્ઝો અહુરો
વઝેથા અપાત હયા, યાઝ્ઝાંધહાંમયા તાંસયા તાઝ્ઝાંસયા યજમધદ.

(કરદો ૯ મો) વેરેઝ્ઝમ અહુરંધાતેમ યજમધદ. પેરેસત જરથુશ્ત્રો
અહુરેમ મજદાંમ, અહુરમજદ મધન્યો રપેનિશત, દાતરે ગઝેથનાંમ
અસ્તવધતિનાંમ અપાઉમ. કો અસ્તિ મધન્યવનાંમ યજતનાંમ જયો-
તેમો. આઅત ઝઝ્ઝાંત અહુરો મજદાઝ્ઝો, વેરેઝ્ઝો અહુરંધાતો, રિપતમ
જરથુશ્ત્ર. અહાધ નઝ્ઝાંમો આજસત વજેમો, વેરેઝ્ઝો અહુરંધાતો,
ખૂજહે કેહુપ રેનહે, સ્તીરહે તિજિ-સેવહે. અવથ આજસત વોહુ
ખરેનો મજદંધાતેમ, ખરત ખરેનો મજદંધાતેમ, ખઝેપજેમ ઉત
અમ્મેમય.

આઅત્ત અહ્માઇ અમવસ્તેમો, અમ અહિ અમવસ્તેમો, વેરેશ્ચ અહિ વેરેશ્ચવસ્તેમો, ખરેનંધહ અહિ ખરેનંધઉહસ્તેમો, યાન અહિ યાનવસ્તેમો, સચ્ચાક અહિ સચ્ચાકવસ્તેમો, અચ્ચેષજ અહિ અચ્ચેષ-જયોતેમો. આઅત્ત ત્પએષાચ્ચો તઉર્વેયેનિ વીરપનાંમ ત્પએષવતાંમ, ત્પએષાચ્ચો દએવનાંમ મળ્યાનાંમચ, યાથવાંમ પધરિકનાંમચ, સાશ્રાંમ કચ્ચોયાંમ કરૂનાંમચ. અહે સ્ય ખરેનંધહસ્ય, તેમ યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન, વેરેશ્ચમ્ અહુરધાતેમ; જચ્ચોશ્રાખ્યો વેરેશ્ચમ્ અહુરધાતેમ યજ્ઞમધદે, યાધશ દાતાધશ પચ્ચોધચ્ચાધશ અહુરહે. હચ્ચોમયો ગવ ખરેસ્મન, હિજવો-દંધહંધહ, માંશચ વચચ બ્યચ્ચોશ્નચ, જચ્ચોશ્રાખ્યસ્ય અરુષુખ-એધખ્યસ્ય વાધજિખ્યો.

યેંધહે હાતાંમ આઅત્ત ચેસ્ને પધતી વંધહો, મજદાચ્ચો અહુરો વએથા અપાત્ત હયા, યાચ્ચોધહાંમચા તાંસચા તાચ્ચોસચા યજ્ઞમધદે.

(કર્દો ૧૦ મો) વેરેશ્ચમ્ અહુરધાતેમ યજ્ઞમધદે. પેરેસત્ત જરથુશ્ત્રો અહુરેમ મજદાંમ, અહુર મજદ મધન્યો સ્પેનિશત, દાતરે ગએથનાંમ અસ્તવધતિનાંમ અપાઉમ. કો અસ્તિ મધન્યવનાંમ યજ્ઞતાનાંમ જયોતેમો. આઅત્ત અચ્ચોત્ત અહુરો મજદાચ્ચો, વેરેશ્ચો અહુરધાતો સ્પિતમ જર-થુશ્ત્ર. અહ્માઇ દસેમો આજસત્ત વજેમ્નો, વેરેશ્ચો અહુરધાતો, વીરહે કેહુર્પ રએવતો, સ્તીરહે મજદધાતહે, ખરત્ત કરેતેમ જરન્યો-સચ્ચોરેમ, ક્રપિક્તેમ વીરપો-પએસંધહમ. અવથ આજસત્ત વોહૂ ખરેનો મજદધા-તેમ, ખરત્ત ખરેનો મજદધાતેમ, અએષજમ ઉત અમેમચ.

આઅત્ત અહ્માઇ અમવસ્તેમો, અમ અહિ અમવસ્તેમો, વેરેશ્ચ અહિ વેરેશ્ચવસ્તેમો, ખરેનંધહ અહિ ખરેનંધઉહસ્તેમો, યાન અહિ યાનવસ્તેમો, સચ્ચાક અહિ સચ્ચાકવસ્તેમો, અચ્ચેષજ અહિ અચ્ચેષ-જયોતેમો. આઅત્ત ત્પએષાચ્ચો તઉર્વેયેનિ વીરપનાંમ ત્પએષવતાંમ, ત્પએષાચ્ચો દએવનાંમ મળ્યાનાંમચ, યાથવાંમ પધરિકનાંમચ, સાશ્રાંમ કચ્ચોયાંમ કરૂનાંમચ. અહે સ્ય ખરેનંધહસ્ય, તેમ યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન, વેરેશ્ચમ્ અહુરધાતેમ; જચ્ચોશ્રાખ્યો વેરેશ્ચમ્ અહુરધાતેમ યજ્ઞમધદે, યાધશ દાતાધશ પચ્ચોધચ્ચાધશ અહુરહે. હચ્ચોમયો ગવ ખરેસ્મન, હિજવો-દંધહંધહ, માંશચ વચચ બ્યચ્ચોશ્નચ, જચ્ચોશ્રાખ્યસ્ય અરુષુખ-એધખ્યસ્ય વાધજિખ્યો.

યેંધહે હાતાંમ આઅત્ત ચેસ્ને પધતી વંધહો, મજદાચ્ચો અહુરો વએથા અપાત્ત હયા, યાચ્ચોધહાંમચા તાંસચા તાચ્ચોસચા યજ્ઞમધદે.

(કરો ૧૧ મો) વેરંદ્રપ્રભ અહુરધાતેમ યજ્ઞમધદે. અરષો-કરંમ, મરષો-કરંમ, ક્રષો-કરંમ, હવાક્તેમ, હવાયઓનંમ. તેમ યજ્ઞત યો અપવ જરથુશ્ત્રો, વેરંદ્રપ્રભે પઠતિ મનહિ, વેરંદ્રપ્રભે પઠતિ વચહિ, વેરંદ્રપ્રભે પઠતિ બ્યઓથને, વેરંદ્રપ્રભે પઠતિ ક્રવાકે, વેરંદ્રપ્રભે પઠતિ પાઠતિવાકે. અહ્માધ દથત્ વેરંદ્રપ્રો અહુરધાતો, અરંજેશ ખાઓ, ખાજવાઓ અઓળે, તન્વો વીસ્પયાઓ દ્રવતાતેમ, તન્વો વીસ્પયાઓ વજદ્વરે, અઓમય સૂકંમ યિમ બરધતિ કરો? મરયો ઉપાપો; યો રંધહ્યાઓ દુરએપારયાઓ, જક્યાઓ હજધરો-વીરયાઓ, વરંસો-સ્તવંધ્ર-હ્રમ આપો ઉર્વએસંમ મારયેધતે.

અહે સ્ય ખરંનંધહ્ય, તેમ યજ્ઞધ સુરંન્વત યસ્ન, વેરંદ્રપ્રભ અહુરધાતેમ; જઓધ્રાખ્યો વેરંદ્રપ્રભ અહુરધાતેમ યજ્ઞમધદે, યાધશ દાતાધશ પઓધસ્યાધશ અહુરહે. હઓમયો ગવ બરંસ્મન, હિજવો-દંધ્રહંધ્રહ, માંધ્ય વચ્ય બ્યઓથનય, જઓધ્રાખ્યસ્ય અરુષુખ્યએધખ્યસ્ય વાધ્રજિખ્યો.

યંધ્રહે હાતાંમ આઅત્ ચેસ્ને પઠતી વંધ્રહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હ્યા, યાઓધ્રહાંમયા તાંસયા તાઓસયા યજ્ઞમધદે.

(કરો ૧૨ મો) વેરંદ્રપ્રભ અહુરધાતેમ યજ્ઞમધદે. અરષો-કરંમ, મરષો-કરંમ, ક્રષો-કરંમ, હવાક્તેમ, હવાયઓનંમ. તેમ યજ્ઞત યો અપવ જરથુશ્ત્રો, વેરંદ્રપ્રભે પઠતિ મનહિ, વેરંદ્રપ્રભે પઠતિ વચહિ, વેરંદ્રપ્રભે પઠતિ બ્યઓથને, વેરંદ્રપ્રભે પઠતિ ક્રવાકે, વેરંદ્રપ્રભે પઠતિ પાઠતિવાકે. અહ્માધ દથત્ વેરંદ્રપ્રો અહુરધાતો, અરંજેશ ખાઓ, ખાજવાઓ અઓળે, તન્વો વીસ્પયાઓ દ્રવતાતેમ, તન્વો વીસ્પયાઓ વજદ્વરે, અઓમય સૂકંમ યિમ બરધતિ અરયો અષ; યો તાંધ્રયસચિત્ હ્ય ક્ષકૂનો અવક્ષધ્યાઓ, અધવિ-અગ્રયાઓ, અસ્પએમ વરંસંમ જમાધ સયનંમ વએનધતિ, કતારો અધ્રવો વા ખૂનવો વા.

અહે સ્ય ખરંનંધહ્ય, તેમ યજ્ઞધ સુરંન્વત યસ્ન, વેરંદ્રપ્રભ અહુરધાતેમ; જઓધ્રાખ્યો વેરંદ્રપ્રભ અહુરધાતેમ યજ્ઞમધદે, યાધશ દાતાધશ

૧. કરો-કર નામની માછલી; બહેરામ અને હીન ચસ્તો પ્રમાણે એની જોવાની શક્તિ એટલી તીક્ષ્ણ છે કે રંધા જેવી એક હાતી માણસ પુર હંડી નદીમાં એક વાળની ખારીકી જેટલા મોળે ઉત્પન્ન થાય છે તે પારખી શકતી હતી. યુનદેહશમાં એ માછલીની સંખ્યા ૧૦ ની જણાવી છે, જેઓ વોહરકષ દરિયામાં ઉગતું ગઓકરેન (સફેદ હોમ) ઝાડતું રક્ષણ કરે છે. અહેરેમને પેદા કરેલું ધલોડીની નતનું જનાવર ગઓકરેન ઝાડનો નાશ કરવા તલપે છે, ત્યારે એ માછલીઓ પોતાનું મોંહ તે ધલોડીની સામે રાખી તે ઝાડનો બચાવ કરે છે. એ માછલી રસ્તાબેજ સુધી ખોરાક વગર જીવનાર છે.

ચર્ચામય્યામય્યાશ અહુરહે. હુઆમયો ગવ બરેસ્મન, હિજવો-દંધહંધહ, માંથય વચય બ્યઆથનય, જઆથાખ્યસય અરુખખ્યએખ્યસય વાધજિખ્યો.

યેંધહે હાતાંમ આઅત્ર ચેસ્ને પધતી વંધહે, મજદાઆ અહુરો વએથા અષાત્ર હયા, યાઆંધહાંમયા તાંસયા તાઆંસયા યજમધદે.

(કરદો ૧૩ મો) વેરેથ્રેમ અહુરધાતેમ યજમધદે. અરેષો-કરેમ, અરેષો-કરેમ, ક્રેષો-કરેમ, હવાકતેમ, હવાયઆંનેમ. તેમ યજત યો અપય જરથુશ્ત્રો, વેરેથ્રેમ પધતિ મનહિ, વેરેથ્રેમ પધતિ વચહિ, વેરેથ્રેમ પધતિ બ્યઆથને, વેરેથ્રેમ પધતિ ક્રવાકે, વેરેથ્રેમ પધતિ પાધતિવાકે. અહાધ દથત વેરેથ્રેમ અહુરધાતો, અરેષોશ ખાઆ, ખાજવાઆ અઆજો, તવો વીસ્પયાઆ દ્રવતાતેમ, તવો વીસ્પયાઆ વજદરે, અઆમય સૂકેમ યિમ બરધતિ કહુર્કસો જરેનુમધનિશ; યો નઆમયાયિત હય દંધહુઆત્ર, મુશિત-મસંધહુમ પ્રૂમ અધવિ વએનધતિ, અવવત્રયિત યથ સૂકયાઆ આજયાઆ આજેમ, અવવત્રયિત યથ સૂકયાઆ નએજેમ.

અહે સ્ય ખરેનંધહુય, તેમ યજમ મુરવત યસ્ન, વેરેથ્રેમ અહુરધાતેમ; જઆથાખ્યો વેરેથ્રેમ અહુરધાતેમ યજમધદે, યાધશ દાતાશ પઆમય્યામય્યાશ અહુરહે. હુઆમયો ગવ બરેસ્મન, હિજવો-દંધહંધહ, માંથય વચય બ્યઆથનય, જઆથાખ્યસય અરુખખ્યએખ્યસય વાધજિખ્યો.

યેંધહે હાતાંમ આઅત્ર ચેસ્ને પધતી વંધહે, મજદાઆ અહુરો વએથા અષાત્ર હયા, યાઆંધહાંમયા તાંસયા તાઆંસયા યજમધદે.

(કરદો ૧૪ મો) વેરેથ્રેમ અહુરધાતેમ યજમધદે. પેરેસત્ર જરથુશ્ત્રો અહુરેમ મજદામ, અહુરમજદ મધંયો રેપેનિશત, દાતરે ગએથનાંમ અસ્તવધતિનાંમ અષાઉમ. યત બવાનિ અધવિ-સરતો અધવિ-શમરેતો પોઉરે-નરાંમ લિખયતાંમ, ચિશ અંધહે અસ્તિ બએષજ. આઅત્ર અઆત્ર અહુરો મજદાઆ, મેરેધહે પેષો-પરેનહે વારેનજનહે પરેનમ અયસએષ, રિપતમ જરથુશ્ત્ર. અન પરેન તનૂમ અધવિ-સિદોશ, અન પરેન હુમેરેથેમ પધતિ-સંધહુએષ. યાનાઆ બરધતિ અસ્તવો વા તખમહે મેરેધહે, પરેનવો વા તખમહે મેરેધહે. નએધ ચિશ રએવ અખ્ય જધન્તિ, નએધ ક્રએખ્યધતિ. પઉર્વ-હે નેમો બરધતિ, પઉર્વ ખરેનાઆ વીધારયેધતિ, ઉપસ્તાંમ મેરેધહે પરેનો મેરેધનાંમ. તાઆ અહુરો સાસ્ત્રનાંમ દંધહુ-પધતિશ, નોધત્ર સતેમ જધન્તિ વીરજ, નોધત્ર હુકરેત્ર જધન્તિ, વએસએષ એધમ જધન્તિ ક્રષ અએધતિ.

વીરુપે તરેસંતિ પેરેનિને, અવથ માવથચિત્ તનુયે, વીરુપે તરે-
સંતિ અઉર્વથ, વીરુપે તરેસંતિ દુશમધન્યુશ, અમ્મમય વેરેશ્વમ્મય,
નિધાતમય તનુયે મનો. યિમ વષાઓંતે અહુરાઓંધહો, વષાઓંતે
આહુરયાઓંધહો, વષાઓંતે હુઓંસવંધહો; તમ વષત કવ ઉસ;
યિમ અરુપો અર્ષ અરધતિ, યિમ ઉશ્ત્રો વધધરિશ અરધતિ, યિમ
આહુશ નાવથ અરધતિ. યિમ શ્વેતઓંનો તખ્મો અરત, યો જનત
અજ્ઞમ દહાકમ શિજકનમ, શિકમરેધમ, ક્વશ-અપીમ, હુજધર-
યઓંદતીમ, અપ્-અઓંકધહુમ, દ્યેવીમ દુજમ, અર્ધમ ગઓંથાઓ
દ્રવન્તમ, યામ અપ-અઓંજસ્તેમાંમ દુજમ ક્ય કરેન્તત અંધરો મધ-
ન્યુશ, અવિ યામ અસ્તવધતીમ ગઓંથામ, મહકધ અપહે ગઓંથનામ.

અહે સ્ય ખરેનંધહુય, તેમ યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન, વેરેશ્વમ્મ અહુ-
રધાતમ; જઓંશ્રાખ્યો વેરેશ્વમ્મ અહુરધાતમ યજ્ઞમધદે, યાધશ દાતા-
ધશ પઓંરયાધશ અહુરહે. હુઓંમયો ગવ ખરેસ્મન, હિજવો-દંધ-
હંધહુ, માંશ્રય વચય ધ્યઓંથનય, જઓંશ્રાખ્યસ્ય અરુષુખ્યઓંધ-
ખ્યસ્ય વાધજિખ્યો.

ચેંધહે હાતાંમ આઅત્ ચેસ્ને પધતી વંધહો, મજદાઓં અહુરો
વઓંથા અપાત્ હુયા, યાઓંધહાંમયા તાંસયા તાઓંસયા યજ્ઞમધદે.

(કરદો ૧૫ મો) વેરેશ્વમ્મ અહુરધાતમ યજ્ઞમધદે. વેરેશ્વો અવિ
ધમત્ ન્માનમ ગઓંસ્રાખ્યો ખરેનો પધરિ-વેરેનવધતિ, યથ હાઉ મજ
મરેધો સઓંનો, યથ અવે અપ્રાઓં ઉપાપાઓં મસિતો ગધરીશ
નિવાન્નિત.

અહે સ્ય ખરેનંધહુય, તેમ યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન, વેરેશ્વમ્મ અહુ-
રધાતમ; જઓંશ્રાખ્યો વેરેશ્વમ્મ અહુરધાતમ યજ્ઞમધદે. યાધશ દાતા-
ધશ પઓંધરયાધશ અહુરહે. હુઓંમયો ગવ ખરેસ્મન, હિજવો-
દંધહુધહુ, માંશ્રય વચય ધ્યઓંથનય, જઓંશ્રાખ્યસ્ય અરુષુખ્યઓંધ-
ખ્યસ્ય વાધજિખ્યો.

ચેંધહે હાતાંમ આઅત્ ચેસ્ને પધતી વંધહો, મજદાઓં અહુરો
વઓંથા અપાત્ હુયા, યાઓંધહાંમયા તાંસયા તાઓંસયા યજ્ઞમધદે.

(કરદો ૧૬ મો) વેરેશ્વમ્મ અહુરધાતમ યજ્ઞમધદે. પેરેસત્ જર-
શુશ્રો અહુરેમ મજદાંમ, અહુરમજદ મધન્યો સ્પેનિશત, દાતરે ગઓં-
થનાંમ અસ્તવધતિનાંમ અપાઉમ. ક્વ અસ્તિ વેરેશ્વમ્મ અહુરધાતહે
નાંમ-અજખાધતિશ, ક્વ ઉપસ્ત્તધતિશ, ક્વ નિસ્ત્તધતિશ.

આઅત્ત અઘ્ઘાત્ત અહુરો મજદાઘ્ઘા, યત્ત સ્પાધ હુનજસાઘ્ઘાન્તે, રિપતમ જરથુશ્ત્ર, રશ્તેમ રસ્મ. કતરસચિત્ત વિશતાઘ્ઘાઘ્ઘો અહમ્મ નોઘત્ત વન્યાઘ્ઘાન્તે, જતાઘ્ઘાઘ્ઘો અહમ્મ નોઘત્ત જન્યાઘ્ઘાન્તે. ચતધ્ઘરો પેરેનાઘ્ઘા વીધાચ્છોઘ્ઘશ અવિ પથામ; કતરસચિત્ત યતારો પોઉરેવો ક્રા-યજ્ઞધતે, અમો હુતશ્તો હુરઘ્ઘોધો, વેરેથ્રો અહુરધાતો, અતારો વેરેથ્ર હુયધતે. અમમ્મ વેરેથ્રમ્મ આક્રીનામિ, ઢ પાતાર, ઢ નિપાતાર, ઢ નિશહરેતાર, ઢ અધ્વઘ્ઘોજ્ઞન, ઢ વિધ્વઘ્ઘોજ્ઞન, ઢ ક્ધ્વઘ્ઘોજ્ઞન, ઢ આમરેજ્ઞન, ઢ વીમરેજ્ઞન, ઢ ક્રમરેજ્ઞન.

જરથુશ્ત્ર અએતેમ માંથ્રમ મા ક્ધ્વેસયોઘ્ઘશ, અન્યત્ત પિથ્રે વા પુથ્રાધ, આથ્રે વા હુધોજ્ઞતાધ, આથ્રવનાધ વા થ્રાયઘ્ઘાન્તે. અએતએય તે વાચો થોધ ઉધ્ર આસ, દેરેજર આસ, ઉધ્ર આસ, વ્યાખધને આસ, ઉધ્ર આસ, વેરેથ્રે આસ, ઉધ્ર આસ, બઘ્ઘપજય આસ. અએતએય તે વાચો, થોધ પેષમચિત્ત સારેમ યુનજધન્તિ, ઉજગેરેપ્તમ ચિત્ત સનથેમ અપથ અપ-ખન્વધન્તિ.

અહે સ્થ ખરેનંધ્રહુચ, તેમ યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન, વેરેથ્રમ્મ અહુરધાતેમ; જઘ્ઘાથ્રાખ્યો વેરેથ્રમ્મ અહુરધાતેમ યજ્ઞમધ્ઘ, યાધશ દાતા-ધશ પઘ્ઘોરયાધશ અહુરહે. હુઘ્ઘામયો ગવ ખરેસ્મન, હિજવોદંધ્રહુધ્ઘ, માંથ્રય વચય ધ્યઘ્ઘાન્તય, જઘ્ઘાથ્રાખ્યસય અરપુખ્યએધખ્યસય વાધ્ઘજ્ઞિખ્યો.

થેંધ્રહે હાતાંમ આઅત્ત ચેસ્ને પઘ્ઘતિ વંધ્રહો, મજદાઘ્ઘા અહુરો વએથા અપાત્ત હુચ, યાઘ્ઘાઘ્ઘાંમયા તાંસયા તાઘ્ઘાંસયા યજ્ઞમધ્ઘ.

(કરદો ૧૭ મો.) વેરેથ્રમ્મ અહુરધાતેમ યજ્ઞમધ્ઘ. થો વીરાજધતિ અન્તરે રાશત રસ્મન આચ પરચ પેરેસધતે હુધ મિથ્ર હુધ રપ્ન્વો; કો મિથ્રમ અધવિ-દુજ્ઞધતિ, કો રપ્નૂમ પઘ્ઘતિધરિનખ્તિ, કહ્ઘાધ યસ્ક-મચ મહુરકેમચ અજમ બક્ષાની ક્ષયમ્નો. આઅત્ત અઘ્ઘાત્ત અહુરો મજદાઘ્ઘા, યિમ મપ્યાક ક્રાયજ્ઞઘ્ઘાન્તે વેરેથ્રો અહુરધાતો, દાતહે યિમ ધ્યેધતિ દાધત્યોતેમો યસ્નસય વહ્મસય, અપાત્ત હુચ યત્ત વહિ-શ્તાત્ત. નોઘત્ત ધથ્ર અધરયાઘ્ઘા દંધ્રહોવો ક્રાંશ હ્યાત્ત હુએન, નોઘત્ત વોધ્ર, નોઘત્ત પામ, નોઘત્ત કપસ્તિશ, નોઘત્ત હુએન્યો રથો, નોઘત્ત ઉજગેરેપ્તો દ્રફ્ઘો.

પઘ્ઘતિ દિમ પેરેસત્ત જરથુશ્ત્રો, કત્ત જ અસ્તિ, અહુર મજદ, વેરેથ્રઘ્ઘે અહુરધાતહે દાધત્યોતેમો યસ્નસય, વહ્મસય, અપાત્ત હુચ યત

વહિશતાત્. આઅત્ત્ર અઓત્ત્ર અહુરે મજદાઓ. જઓથાઓ હે ઉજઆરયેન્ અધસ્યાઓ દંધહોવો; અરેસ્મ હે સ્તેરેનયેન્ અધસ્યાઓ દંધહોવો; પસૂમ હે પચયેન્ અધસ્યાઓ દંધહોવો; અઉરેવેમ વા, વોહુ-ગઓનંમ વા, કાચિત્ વા ગઓનનાંમ હુમો-ગઓનંમ.

મા હે મધસ્યો ગેઉર્વિથોધત્, મા જહિક મા અષાવો અસ્તાવયત્-ગાથો, અહુમરેક્ષ, પધત્યારેનો ધમાં દ્યેનાંમ યાંમ આહુધરીમ જરથુ-શત્રીમ. ચેક્ષિ-ષે મધસ્યો ગેઉર્વિથાત્, જહિક વા, અષાવો વા અસ્તાવયત્-ગાથો, અહુમરેક્ષ, પધત્યારેનો ધમાં દ્યેનાંમ યાંમ આહુધરીમ જરથુ-શત્રીમ, પર અએષજ હચધતે વેરેથ્રેઓ અહુરધાતો. હમથ અધસ્યાખ્યો દંધહુખ્યો વોધધાઓ જસાઓન્તી; હમથ અધસ્યાખ્યો દંધહુખ્યો હ્યેન ક્રપતાઓન્તિ; હમથ અધસ્યાખ્યો દંધહુખ્યો જન્યાઓન્તે, પન્યસધાધ સતધાધશચ, સતધાધ હજધરધાધશચ, હજધરધાધ અએવરેધાધશચ, અએ-વરેધાધ અહાંકિતધાધશચ. અધાત્ ઉધતિ ક્રવષત, વેરેથ્રેઓ અહુરધાતો, નોધત્ નરો ચેસન્યો વહુચ્યો, ગેઉશ ઉર્વ દામિ-દાતો, યત્ નૂરેમ વ્યામખુર દ્યેવ મખ્યાક દ્યેવયાજો વોહુનીમ વા તાચયેધન્તિ ક્રપચેકેમ વા ક્રપિચન્તિ.

યત્ નૂરેમ વ્યામખુર દ્યેવ, મખ્યાક દ્યેવયાજો અવિ આતરેમ આખરેન્તિ અએતયાઓ ઉર્વસ્યાઓ, યા વઓચે હુપેરેસિ નાંમ, અએતેમ અએરેમ યો વઓચે નંમેક નાંમ. યત્ નૂરેમ વ્યામખુર દ્યેવ, મખ્યાક દ્યેવયાજો, કા પરશતીમ નામયેધન્તિ, વી મધધ્યાનંમ કૂષાનયેધન્તિ, વીરયે હન્દાંમ રાજયેધન્તિ, જન હો સધધિન્ નોધત્ જનંન્, હધ હો સધધિન્ નોધત્ હધંન્. યત્ નૂરેમ વ્યામખુર દ્યેવ, મખ્યાક દ્યેવયાજો, ઉષિ પધરિ-દારયેધન્તિ, દ્યેમ હો પધરિ-ઉર્વએસયેધન્તિ.

અહે સ્ય અરેનંધહચ, તેમ યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન, વેરેથ્રેઓ અહુ-રધાતેમ; જઓથાખ્યો વેરેથ્રેઓ અહુરધાતેમ યજમધદે, યાધશ દાતા-ધશ પઓધસ્યાધશ અહુરહે. હઓમયો ગવ અરેસ્મન, હિજવો-દંધહુધહુ, માંથચ વચચ બ્યઓધનચ, જઓથાખ્યસચ અરધુખ્યએધખ્યસચ વાધજિખ્યો.

ચેંધહે હાતાંમ આઅત્ત્ર ચેસ્ને પધતી વંધહે, મજદાઓ અહુરે વએથા અષાત્ હચા, યાઓધહાંમચા તાંસચા તાઓસચા યજમધદે.

(કરદો ૧૮ મો) વેરેથ્રેઓ અહુરધાતેમ યજમધદે. હઓમંમ અધરે સાધરિ-અઓધંમ, હઓમંમ વેરેથ્રાજનંમ અધરે, નિપાતારંમ વોહુ અધરે યાતારંમ તનુયે પધરે; હઓમંમ યિમ નિવજધતિ નિવન્દાત્ અપયેધતિ

દુરમધન્યઓત્ત આ પેપન હત્ય. યથ અર્જમ અર્જોમ સ્પાધમ વનાનિ, યથ અર્જમ અર્જોમ સ્પાધમ નિવનાનિ, યથ અર્જમ અર્જોમ સ્પાધમ નિજનાનિ, યો મે પસ્કાત્ વજ્ઞતિ.

અહે સ્ય ખરેનંધ્રહ્ય, તેમ યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન, વૅરેશ્વમ્ અહુરધાતેમ; જઝ્ઞોઞ્ઞાળ્યો વૅરેશ્વમ્ અહુરધાતેમ યજ્ઞમધદે, યાધશ દાતાધશ પઝ્ઞોધરયાધશ અહુરહે. હઝ્ઞોમયો ગવ ખરેસ્મન, હિજ્ઞવોદંધ્રહંધ્રહ, માંઞ્ય વચ્ય ધ્યઝ્ઞોધન્ય, જઝ્ઞોઞ્ઞાળ્યસ્ય અરપુખ્ધએધળ્યસ્ય વાધ્ઞિળ્યો.

ચેંધ્રહે હતાંમ આઅત્ ચેસ્ને પધતી વંધ્રહો, મજ્ઞદાઝ્ઞો અહુરે વઝ્ઞેથા અપાત્ હયા, યાઝ્ઞોધ્રહાંમયા તાંસયા તાઝ્ઞોસયા યજ્ઞમધદે.

(કરદો ૧૯ મો) વૅરેશ્વમ્ અહુરધાતેમ યજ્ઞમધદે. અસાનંમ સિધૂધરે ચિશ્વમ અખરે અહુરે પુથો પુથાઝ્ઞોધ્રહો ખઝ્ઞેવરે-પતયો, અમવ આસ વૅરેશ્વ નાંમ, વૅરેશ્વ આસ અમવ નાંમ. યથ અર્જમ અવત વૅરેશ્વ હયાને યથ વીર્યે અન્યે અધરે. યથ અર્જમ અર્જોમ સ્પાધમ વનાનિ, યથ અર્જમ અર્જોમ સ્પાધમ નિવનાનિ, યથ અર્જમ અર્જોમ સ્પાધમ નિજનાનિ, યો મે પસ્કાત્ વજ્ઞતિ.

અહે સ્ય ખરેનંધ્રહ્ય, તેમ યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન, વૅરેશ્વમ્ અહુરધાતેમ; જઝ્ઞોઞ્ઞાળ્યો વૅરેશ્વમ્ અહુરધાતેમ યજ્ઞમધદે, યાધશ દાતાધશ પઝ્ઞોધરયાધશ અહુરહે. હઝ્ઞોમયો ગવ ખરેસ્મન, હિજ્ઞવોદંધ્રહંધ્રહ, માંઞ્ય વચ્ય ધ્યઝ્ઞોધન્ય, જઝ્ઞોઞ્ઞાળ્યસ્ય અરપુખ્ધએધળ્યસ્ય વાધ્ઞિળ્યો.

ચેંધ્રહે હતાંમ આઅત્ ચેસ્ને પધતી વંધ્રહો, મજ્ઞદાઝ્ઞો અહુરે વઝ્ઞેથા અપાત્ હયા, યાઝ્ઞોધ્રહાંમયા તાંસયા તાઝ્ઞોસયા યજ્ઞમધદે.

(કરદો ૨૦ મો) વૅરેશ્વમ્ અહુરધાતેમ યજ્ઞમધદે. યથા અઢ્ઢ વધઝ્ઞો (૧) ગવે અર્જમ, ગવે નર્જમ. ગવે ઉખ્ધમ, ગવે વૅરેશ્વમ, ગવે ખરેથમ, ગવે વસ્ત્રમ, ગવે વૅરેજ્ઞયાતાંમ તાંમ ને ખરેથાધ દૂપુથો.

અહે સ્ય ખરેનંધ્રહ્ય, તેમ યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન, વૅરેશ્વમ્ અહુરધાતેમ; જઝ્ઞોઞ્ઞાળ્યો વૅરેશ્વમ્ અહુરધાતેમ યજ્ઞમધદે, યાધશ દાતાધશ પઝ્ઞોધરયાધશ અહુરહે. હઝ્ઞોમયો ગવ ખરેસ્મન, હિજ્ઞવોદંધ્રહંધ્રહ, માંઞ્ય વચ્ય ધ્યઝ્ઞોધન્ય, જઝ્ઞોઞ્ઞાળ્યસ્ય અરપુખ્ધએધળ્યસ્ય વાધ્ઞિળ્યો.

યેંધહે હાતાંમ આઅત્ત ચેસ્ને પઘતિ વંધહે, મજદાઓ અહુરો
વએથા અષાત્ત હયા, યાઓધહાંમયા તાંસયા તાઓસયા યજમઘદિ.

(કર્દો ૨૧ મો) વેરેશ્વ્રેમ અહુરધાતેમ યજમઘદિ. ચો રસ્મનો
સ્થિન્દયેઘતિ, ચો રસ્મનો કરેન્તયેઘતિ, ચો રસ્મનો ખંધહુયેઘતિ, ચો
રસ્મનો યઓજયેઘતિ. અવિ રસ્મનો સ્થિન્દયેઘતિ, અવિ રસ્મનો
કરેન્તયેઘતિ, અવિ રસ્મનો ખંધહુયેઘતિ, અવિ રસ્મનો યઓજયેઘતિ,
વેરેશ્વ્રો અહુરધાતો દ્યેવનાંમ મધ્યાનાંમય, યાથ્યાંમ પઘરિકનામય,
સાધ્યાંમ કઓયાંમ કરકુનાંમય.

અહે સ્ય ખરેન્ધહય, તેમ યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ને, વેરેશ્વ્રેમ અહુ-
રધાતેમ; જઓધાળયો વેરેશ્વ્રેમ અહુરધાતેમ યજમઘદિ, યાધશ દાતાધશ
પઓધસ્યાધશ અહુરહે. હુઓમયો ગવ ખરેસ્મન, હિજવોન્દંધહંધહ, માંશ્રય
વચય બ્યઓથનય, જઓધાળયસ્ય અરધુજ્ઞએધળયસ્ય વાધજિળયો.

યેંધહે હાતાંમ આઅત્ત ચેસ્ને પઘતી વંધહે, મજદાઓ અહુરો
વએથા અષાત્ત હયા, યાઓધહાંમયા તાંસયા તાઓસયા યજમઘદિ.

(કર્દો ૨૨ મો) વેરેશ્વ્રેમ અહુરધાતેમ યજમઘદિ. આઅત્ત યત્ત
વેરેશ્વ્રો અહુરધાતો, થજ્ઞનાંમ રસ્મનાંમ યૂજ્ઞનાંમ પોધશનાંમ મિથો-
દુજાંમ મધ્યાનાંમ, અપાંશ ગવો દરેજયેઘતિ, પઘરિ દ્યેમ વારયેઘતિ,
અપ ગઓષ ગઓષયેઘતિ, નોધત્ત પાધ વીધારયેઘત, નોધત્ત પઘતિ-
તવાઓ ખવધતિ.

અહે સ્ય ખરેન્ધહય, તેમ યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ને, વેરેશ્વ્રેમ અહુ-
રધાતેમ; જઓધાળયો વેરેશ્વ્રેમ અહુરધાતેમ યજમઘદિ, યાધશ દાતાધશ
પઓધસ્યાધશ અહુરહે. હુઓમયો ગવ ખરેસ્મન, હિજવોન્દંધહંધહ, માંશ્રય
વચય બ્યઓથનય, જઓધાળયસ્ય અરધુજ્ઞએધળયસ્ય વાધજિળયો.

યેંધહે હાતાંમ આઅત્ત ચેસ્ને પઘતી વંધહે, મજદાઓ અહુરો
વએથા અષાત્ત હયા, યાઓધહાંમયા તાંસયા તાઓસયા યજમઘદિ.

(બાજમાં પઢે.) અહુરમજદ જોદાએ, અવજૂનીએ મરદુમ, મર-
દુમ સર્દગાંન્ હુમા સર્દગાંન્, હુમયાયસ્તે વેહાંન્, ઓએમ બેહેદીન્
માજદયસ્નાંન્ આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ; અએદૂન્ બાદ.
(પ્રગટ પઢે) યથા અહૂ વધયો (૨).

યસ્નેમય વહ્નેમય અઓજસ્ય જવરેય આક્રિનામિ, વેરેશ્વ્રેહે
અહુરધાતહે વનગ્નત્યાઓસ્ય ઉપરતાતો. અષેમ વોહૂ (૧).

અહામ રમેશય; હજમરેમ; જસ મે અવંધહે મજદ; કેરેફે
માજદ.

રોજ નેક નામ, રોજ પાક નામ, રોજ મુખારક (ફાન), માહે
મુખારક (ફાન), ગાહે (ફાન), નમાજ દાદારે ગેહાન દામાન. કન-
ઓથ અહુરહે મજદાઓ, તરોધદીતે અંધરહે મધંચેઉશ, હુધ્યાવર-
શતાંમ હાત વરના ફેરેપોતેમમ. રતઓમિ અપેમ; અપેમ વોહુ (૧).

ગારજે ખોરેહુ અવળયાહુ બેહેરામ યજદ પીરોજગર દુશમન-જદાર
અમહે હુતાશતહે, ખેરસાહ અમાવંદ પીરોજગર, અમાવંદી પીરોજ-
ગરી. દાહ દીન ખેહુ માજદયરનાં, આગાહી રવાધ ગોઆફરંગાંની બાહ
હકુતે કેશવર જમીન; અએદૂન બાહ. મન આનો આવાયદ શુદન,
મન આનો આવાયદ શુદન, મન આનો આવાયદ શુદન. અપઓને
અપેમ વોહુ (૧).

(દક્ષિણ દિશા તરફ મોહોડું કરીને પઢે.) દાદારે ગેહાન દીને માજ-
દયરની દાદે જરથુશ્તી. નેમસેતે અપાઉમ સંવિશ્તે અરેદ્વી સૂર અના-
હિતે. અપઓને અપેમ વોહુ (૧). નેમો ઉર્વધરે વંધઉહિ મજદધાતે.
અપઓને અપેમ વોહુ (૧). વેરેથ્રેમ અહુરધાતેમ યજમધદે. અપેમ
વોહુ (૧). બેહેરામ યજદ પીરોજગર દુશમન-જદાર અમહે હુતાશતહે
ખેરસાહ. અપેમ વોહુ (૧).

બેહેરામ ચસ્તનો સાર.—અહુરમજદનો પેદા કીધેલો બેહેરામ યજદ મીનો
યજદોમાં સૌથી ક્રોતેહમંદ છે. તે ધણોજ હિંમતવાન, ધણોજ ખોરેહવાળો, ધણોજ
કાયદો આપનાર, ધણોજ તંદરોસ્તી બખશનાર, અને જુરાઓની અને જાદુગરોની
ખરાબીઓને ધણોજ તોડનાર છે. જે શખસ ક્રોતેહમંદ બેહેરામ યજદને ખરાં દીલથી
આરાધે છે અને કોઇથી સંકટની વખતે તેની મદદ ચાહે છે, તેનું સંકટ તે ટાળે
છે, અને તેને ક્રોતેહ આપવા માટે તે જુદે જુદે વખતે જુદાં જુદાં રૂપમાં આવે છે:—

૧. ખુશનુમા પવનના રૂપમાં ઉડતો.

૨. શોહામણા, પીળા કાનવાળા, સોનેરી શીંગડાંવાળા ગોધાના રૂપમાં.

૩. કીરમજુરંગના, શોહામણા, પીળા કાનવાળા, સોનેરી કપાળવાળા ઘોડાના રૂપમાં.

૪. ભારમદારી, ઝડપી, કૌવતમંદ લાંબા વાળવાળા, મોટી ખુંધવાળા, તીક્ષ્ણ
નજરવાળા, ઉંટના રૂપમાં, જે અંધારી રાતે ઘોડાની માફક દૂર સુધી
જોઈ શકે છે.

૫. તીક્ષ્ણ દાંતવાળા, તીક્ષ્ણ ખરીવાળા, છેડાયેલા જુંડના રૂપમાં.

૬. ખુબસુરત, ચળકતી આંખવાળા, ભર જુવાન માણસનાં રૂપમાં.

૧૭. તીર કરતાં પણ વધારે ઝડપથી ઉડનાર 'વારમ્મહ' પક્ષીનાં ૩૫માં ઝડકળા-વાળી આમદાદની વખતે.

૧૮. જંઝલી, શોહામણ, વાંકા શિંગડાવાળાં, મેંઢાંના ૩૫માં.

૧૯. ટક્કર લગાવનાર તીક્ષણ શિંગડાવાળા. શોહામણ અકરાના ૩૫માં.

૨૦. સોનાના મુડવાળી, પેચવાળી, તલવાર રાખનાર, પહેલવાનના ૩૫માં.

બહેરામ યઝદ મરદાનગી આપનાર, વૃદ્ધિ કરનાર, દ્રઢ, અને સારાં કૌવતવાળો છે. પેગમ્બર અશો જરથોસ્તે વિચાર, વચન, કામ, અને હાજર જવાબીમાં ફત્તેહ મેળવવાને માટે બહેરામ યઝદની આરાધના કીધી, તેથી બહેરામ યઝદે અશો જરથોસ્તને સચાઇ, અને આબુનું કૌવત, તંદરોસ્તી, તનનું સુખ, અને 'કર' નામની માછલીના જેવી તીક્ષણ જોવાની શક્તિ બખશી, જે 'કર' માછલી ઉંડાં પાણીમાં એક વાળ જેટલા પાતળા મોજાને પણ જોઇ શકે છે-એક ઘોડા અંધારી ઘેર, વાદળાંવાળી રાતે, જેવી તીક્ષણ જોવાની શક્તિથી જમીન ઉપર પડેલા વાળ જોઇ શકે છે, તેવીજ શક્તિ બહેરામ યઝદે અશો જરથોસ્તને બખશી. એક સોનેરી કાંઠાવાળું ગીધ ધણીજ ઉંચાઇથી એક ગોસ્તના દુકડાને જે તીક્ષણ જોવાની શક્તિથી જોઇ શકે છે, તેવી જોવાની શક્તિ બહેરામ યઝદે અશો જરથોસ્તને બખશી. 'પેષો-પરેન' નામના પક્ષીના પીંછાં પોતાની પાસે રાખીને બહેરામ યઝદની આરાધના કરનાર શખસ ઉપર નુકુ અસર કરી શકતું નથી, અને દુશ્મન તેને હેરાન કરી શકતો નથી, અને અમે તેવા જોરમંદ શખસથી તેને અલવલ આવતી નથી. ઉલટું તે પીછ રાખનારથી બધા ડરે છે. તે પીછનો કરામતી ફાયદો કએકઉસ અને કએખુશર પાદશાહેએ હાંસલ કર્યો હતો. ઘોડા અથવા ઉંટ ઉપર સવાર થઇને મુસાફરી કરતી વખતે કે દરિયાઇ સફરમાં એ પીછની એજમતી બરકતની પીછાણ કરવામાં આવતી હતી. ફરેદુન પાદશાહે ત્રણ માર્યાવાળા અને હજાર ફરેજવાળા પાપી જોહાકને માર્યો હતો, તે એજ પીછાની બરકતથી, જે પ્રમાણે એક મોટું શાહમુર્ગ પક્ષી પોતાની પાંખથી, અને વાદળાં પોતાના છાયાથી પહોંડાને ઢાંકી નાખે છે, તેજ પ્રમાણે બહેરામ યઝદ પોતાનાં ખોરેહથી આરાધના કરનારને પોતાની પનાહમાં લે છે. એક જગાએ બે લશ્કર સંઘ સમારીને એક બીજાની સામે ઉભાં રહે, ત્યારે જે લશ્કર તે 'પેષો પરેન' પક્ષીનાં પીંછાં ધરાવે છે અને બહેરામ યઝદની આરાધના કરે છે તેની તરફ ફત્તેહ અને હિંમત જાય છે, અને તે સામાં લશ્કરને શીકસ્ત આપે છે. માથાના એજમતી, હિંમત આપનારા, ફત્તેહ અપાવનારા અને તંદરોસ્તી આપનારા કલામ, આપ, બાઇ, અથવા ગરીબનું પેષણ કરનાર આથવન શિવાય બીજા કોઇને શીખવવા ધટતા નથી. બે લશ્કર સંઘ સમારીને ઉભાં રહે, ત્યારે કાલ તોડનાર અને સચાઇનો નાશ કરનારને બહેરામ યઝદ શીકસ્ત પહોંચાડે છે. બરસમ પાંથરીને, અને ચોખાઇથી પકાવીને બહેરામ યઝદની નૈયતે ખાણું ઇજાવે,

તે બહેરામ ચઝદની સૌથી લાયક આરાધના કહેવાય છે. કોઈ પણ પાપી માણસથી, બદકાર ઓરતથી, આથા ગાંધને નહિ લાગુનારથી, અને દીન દુશ્મનથી, બહેરામ ચઝદની નૈયતે ઇન્નયલું ખાણું ચાશણી થઈ શકે નહિ. જો ઉપલા બદકારો ચાશણી કરવા પામે, તો બહેરામ ચઝદ દેશ ઉપર સંકટ વરસાવે છે. દાખલા તરીકે, ખરાબીનો પ્રસાર કરનાર દેવ અને દેવ યસ્તીઓ આતશ ઉપર ખરાબ ભાતનાં લાકડાં લઈ જઈને આરાધના કરે છે, પણ તેઓ પોતાની યુરાઈમાં નીષ્ફળ નીવડે છે, અને તેઓની અછલ અને જોવાની શક્તિ નબળી પડે છે. બહેરામ ચઝદની આરાધના કરવાથી લડાઈમાં ફતેહ મળે છે, તેમજ વળી ક્રિયા કરીને પાક કાઢેલો હોમ પીવાથી પણ દુશ્મન લડાઈમાં આજેજ થાય છે. બહેરામ ચઝદની ખુશનુદીને માટે ગાય ગોસ્પંદનું રક્ષણ કરવું, તેઓને પુરતો ખોરાક આપવો, તેઓની ધટતી બરદાસ્ત કરવી, તેઓ પાસ હૃદયી ન્યાદા કામ નહિ લેવું, કારણ કે તેઓ આપણાં પોષણને માટે ધણાં ઉપયોગી છે. સારાંશ કે બહેરામ ચઝદની સેતાયશ દુશ્મનનું જોર તોડી નાખે છે, અને દુષ્ટ માણસો, જાદુગરો, અને પરીઓનો દોર તોડી નાખે છે, અને તેઓને આંખે, કાને, અને હાથે, પગે અશક્ત કરે છે.

રામ ચરિત.^૧

દનઔઘ અહુરહે મજદાઔ. અર્ધમ વૉહુ (૧).

પ નામે યજ્ઞદાન અહુરમજદ ખોદાએ અવબૂની, ગોરજે ખોરેહ અવબયાહ; મીનો રામ ખેરસાહ.

અજ હુમા ગુનાહુ પતેત પશેમાનુમ; અજ હર્વસ્તીન દુશમત દુજૂપ્ત દુજવરશત, મંમ પ ગેતી મનીહ, ઔએમ ગોફત, ઔએમ કંદ, ઔએમ જસ્ત, ઔએમ બૂન બૂદ અસ્તેદ. અજ આંન ગુનાહુ મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાંની ગેતી મીનોઆંની, ઔખે અવાજશ પશેમાન, પ સે ગવશની પ પતેત હોમ. દનઔઘ અહુરહે

૧.-રામ અથવા રામ ખાસ્ત્ર, એ વાતાવરણ ઉપરનો મવકકલ ચઝદ છે. એને મીઝનો સાથી ગણ્યો છે, કારણ કે મીઝની રોશની પસાર થવા માટે વાતાવરણ થા કોઈ બારીક વાયુની અગત છે. વાતાવરણ માણસના સુખને માટે અગત્યનું સાધન હોવાથી એ ચઝદ સુખ, ખુશી, રામશની ઉપર મવકકલ ગણાયો છે. ત્યારે રામ ચરિત સપેનામીનોને લગતો વાયુ, ચાને ધનસાનોને ફાયદાકારક જુદી જુદી હવાઈથી પદાર્થોના, તેમાં ખાસ વાતાવરણથી કુદરતી તત્વથી શક્તિના બલા મીનોનું સેતાયશનામું.

મજ્જદાઓ, તરોધદીતે અંધરહે મધન્યેઉશ; હૃદય્યાવરશતાંમ દાત વસ્ના ફરેષોત્તમમ. સ્તઓમિ અર્ષમ. અર્ષમ વોદ્ધ (૩).

કવરાને મજ્જદયસ્નેા જરથુશત્રિશ વીદ્યેવો અહુર-ત્કએષો (જે ગેહ હોય તે પહે) કસસ્તયએચ. રામનો ખારત્રહે, વયઓશ ઉપરો-કધસ્યોહે તર-ધાતો અન્યાધશ દામાન, અએતત્ તે વયો યત્ તે અસ્તિ રપેન્તો-મધન્યઓમ, દનઓથ યસ્નાધય વહ્નાધય દનઓથાધય કસસ્તયએચ, યથા અહુ વધસ્યો જઓતા કા મે ઝૂતે, અથા રતૂશ અષાતચિત્ હુય કા અષવ વીધ્વાઓ ઝઓત્.

(કરદો ૧ લો) યજ્ઞધં અર્ષમય ળર્ષમય, યજ્ઞધં આદતીમ હાંમ-વધન્તીમય સુયાંમય ક્તરેમચિત્. તંમ વએમચિત્ યજ્ઞમધદ, તંમ વએમચિત્ જળયમહિ, અહ્નાધય ન્માનાધ, અહ્નાધય ન્માનહે ન્માનો-પતેએ, અહ્નાધય જઓથો-અરાધ અરેદ્રાધ. પધતિ-અસ્તિ ગેઉશ વચહ્ના-હેચ, હૃથવતહેચ પધતિ હુમરેથનાંમ, વહિરતંમ યજ્ઞતંમ યજ્ઞમધદ.

તંમ યજ્ઞત યો દંવાઓ અહુરો મજ્જદાઓ, અધસ્યેને વએજહિ વંધહુયાઓ દાધતયયાઓ, જરનએને પધતિ ગાવો, જરનએને પધતિ કસપાધતિ, જરનએને પધતિ ઉપસ્તરેને, કસ્તરેતાત્ પધતિ અરેસ્મન્, યેરેનેઓ પધતિ ધ્રજ્જારયત્ઓ.

અઓમ જધંયત્ અવત્ આયર્તમ દ્વદિ-મે વયુશ યો ઉપરો-કધસ્યો,^૧ યથ અર્ષમ નિજનાનિ અંધરહે મધન્યેઉશ દામનાંમ, નએ-ચિશ અવત્ યો રપેન્તહે.

દથત્ અહ્નાધ તત્ અવત્ આયર્તમ વયુશ યો ઉપરો-કધસ્યો. યથ તા ઉપંધહુયત્ યો દંવાઓ અહુરો મજ્જદાઓ.

વએમ અષવન્મ યજ્ઞમધદ; વએમ ઉપરો-કધરીમ યજ્ઞમધદ; અએ-તત્ તે વયો યજ્ઞમધદ, યત્ તે અસ્તિ રપેન્તો-મધન્યઓમ.

અહે સ્થ ખરેન્ધહુય, તંમ યજ્ઞધં સુર-વત યસ્ન, ઉર્ધ્ધમ વએમ ઉપરો-કધરીમ; જઓથાઓ ઉર્ધ્ધમ વએમ ઉપરો-કધરીમ યજ્ઞમધદ. હુઓમયો ગવ અરેસ્મન્, હિજવો-દંધહુધં, માંથય વચય ળ્યઓધનય,

૧.-વયુશ યો ઉપરો કધરયો-એટલે ઉપર કામ કરનાર વાયુ, યાને વાતાવરણમાંના જંચા ભાગમાંની હવા, જે વધારે સ્વચ્છ અને સારી હોય છે, તેથી તેને સપેનામીનોની પેદાયશ ગણી છે, જ્યારે હેકાણની નુકશાનકારક ગંધીલી હવાને અંધરેમધન્યુની પેદાયશ ગણી છે.

જઞ્ઞોદ્ધાપ્યસ્ય અરુપુષ્ધએધપ્યસ્ય વાધક્ષિપ્યો. યેંધહે હતાંમ આઅત્ત યેસ્ને પઘતિ વંધહે, મજ્જદાઞ્ઞો અહુરો વએથા અપાત્ત હયા, યાઞ્ઞોધહાંમયા તાંસયા તાઞ્ઞોસયા યજમઘદે.

(કરદો ૨ જો) યજ્ઞધ અપેમય ળધેમય, યજ્ઞધ આદતીમ હાંમ-વધન્તીમય સુયાંમય કતરેમચિત્. તેમ વએમચિત્ યજમઘદે, તેમ વએમચિત્ જળયમહિ, અહ્માધય ન્માનાધ, અહ્માધય ન્માનહે ન્માનો-પતેએ, અહ્માધય જઞ્ઞોદ્ધો-પરાધ અરેદ્રાધ. પઘતિ-અસ્તિ ગેઉશ વચ્છો-હેય, હથવતએય પઘતિ હમરેથનાંમ, વહિરતેમ યજતેમ યજમઘદે.

તેમ યજત હઞ્ઞોધંધહે પરધાતો ઉપ તએરેમ હરયાઞ્ઞો યુપ્ત-યાઞ્ઞો પઘતિ-અયંધહે જરનએને પઘતિ ગાત્વો, જરનએને પઘતિ ક્રસપાધતિ, જરનએને પઘતિ ઉપસ્તેરેને, ક્રસ્તેરતાત્ પઘતિ અરેરમન, યેરેનેપ્યો પઘતિ ધ્રજ્જારયત્પ્યો.

અઞ્ઞોમ જધધ્યત્ અવત્ આયપ્તેમ, દજદિ-મે વયુશ યો ઉપરો કધયો, યથ અર્જમ નિજનાનિ દ્વ શિવ્વ માજધન્યનાંમ દએવનાંમ, વરેન્યનાંમય દ્રવતાંમ.

દથત્ અહ્માધ તત્ અવત્ આયપ્તેમ, વયુશ યો ઉપરો-કધયો. યથ તા ઉપંધહ્યત્ યો દધ્વાઞ્ઞો અહુરો મજ્જદાઞ્ઞો.

વએમ અપવનેમ યજમઘદે; વએમ ઉપરો-કધરીમ યજમઘદે; અએ-તત્ તે વયો યજમઘદે, યત્ તે અસ્તિ રપેન્તો-મધન્યઞ્ઞોમ.

અહે સ્ય મરેનંધહ્ય, તેમ યજ્ઞધ સુરેન્વત યસ્ન, ઉધેમ વએમ ઉપરો-કધરીમ; જઞ્ઞોદ્ધાપ્યો ઉધેમ વએમ ઉપરો-કધરીમ યજમઘદે. હઞ્ઞોમયો ગવ અરેરમન, હિજવો-દંધહંધહ, માંધય વચય પ્યઞ્ઞોધનય, જઞ્ઞોદ્ધાપ્યસ્ય અરુપુષ્ધએધપ્યસ્ય વાધક્ષિપ્યો. યેંધહે હતાંમ આઅત્ત યેસ્ને પઘતિ વંધહે, મજ્જદાઞ્ઞો અહુરો વએથા અપાત્ત હયા, યાઞ્ઞોધ-હાંમયા તાંસયા તાઞ્ઞોસયા યજમઘદે.

(કરદો ૩ જો) યજ્ઞધ અપેમય ળધેમય, યજ્ઞધ આદતીમ હાંમ-વધન્તીમય સુયાંમય કતરેમચિત્. તેમ વએમચિત્ યજમઘદે, તેમ વએમચિત્ જળયમહિ, અહ્માધય ન્માનાધ, અહ્માધય ન્માનહે ન્માનો-પતેએ, અહ્માધય જઞ્ઞોદ્ધો-પરાધ અરેદ્રાધ. પઘતિ-અસ્તિ ગેઉશ વચ્છો-હેય, હથવતહેય પઘતિ હમરેથનાંમ, વહિરતેમ યજતેમ યજમઘદે.

તેમ યજ્ઞત તખ્તો ઉરૂપ^૩ અબિનવાઓ, જરનએને પધતિ ગાત્વો, જરનએને પધતિ ફરૂપાધતિ, જરનએને પધતિ ઉપસ્તરેને, ફરૂતરેતાત્ પધતિ બરેરમન, પેરેનેખ્યો પધતિ ઘજ્જારયત્ખ્યો.

અઓમ જઘંધત્ અવત્ આયપ્તમ દ્વદિ-મે વયુશ ચો ઉપરો-કધર્યો, યત્ બવાનિ અધવિ-વન્યાઓ વીરપે દ્વએવ મખ્યાચ, વીરપે ચાતવો પધરિકાઓસચ. યત્ બરાનિ અંધરેમ મધન્યૂમ ક્રમિતેમ અરૂપહે દેહર્પ, શિસતેમ અધવિ-ગામનાંમ, વ પધરિ જમો કરન.

દથત્ અહાધ તત્ અવત્ આયપ્તમ વયુશ ચો ઉપરો-કધર્યો. યથ તા ઉપંધહ્યત્ ચો દંવાઓ અહુરો મજ્જદાઓ.

વએમ અપવતેમ યજ્ઞમધદે; વએમ ઉપરો-કધરીમ યજ્ઞમધદે; અએ-તાત્ તે વયો યજ્ઞમધદે, યત્ તે અસ્તિ રપેન્તો-મધ્યઓમ.

અહે રચ ખરેનંધહ્ય, તેમ યજ્ઞધ સુરૂવત યરન, ઉધેમ વએમ ઉપરો-કધરીમ; જઓશાખ્યો ઉધેમ વએમ ઉપરો-કધરીમ યજ્ઞમધદે. હુઓમયો ગવ બરેરમન, હિજવો-દંધહંધહ, માંધચ વચચ ખ્યઓધનચ, જઓશાખ્યસચ અરૂપુખધએધખ્યસચ વાધજિખ્યો. ચેંધહે હાતાંમ આઅત્ ચેરને પધતી વંધહે, મજ્જદાઓ અહુરો વએથા અપાત્ હયા, યાઓધ-હાંમચા તાંસચા તાઓસચા યજ્ઞમધદે.

(કરદો ૪ થો) યજ્ઞધ અપેમચ બધેમચ, યજ્ઞધ આક્તીમ હાંમ-વધન્તીમચ સુયાંમચ કતરેમચિત્. તેમ વએમચિત્ યજ્ઞમધદે, તેમ વએમચિત્ જખ્યમહિ, અહાધચ ન્માનાધ, અહાધચ ન્માનહે ન્માના-પતેએ, અહાધચ જઓશો-બરાધ અરેદ્રાધ. પધતિ-અસ્તિ ગેઉશ વચહો-હેચ, હુધવતહેચ પધતિ હુમરેથનાંમ, વહિરેતેમ યજ્ઞતેમ યજ્ઞમધદે.

તેમ યજ્ઞત ચો યિમો ક્ષએતો હુવાંથવો, હુકધચાત્ હચ બરેજંધ-હત્ વીરપો-ખામ્યાત્ જરનએનાત્, જરનએને પધતિ ગાત્વો, જરનએને પધતિ ફરૂપાધતિ, જરનએને પધતિ ઉપસ્તરેને, ફરૂતરેતાત્ પધતિ બરે-રમન, પેરેનેખ્યો પધતિ ઘજ્જારયત્ખ્યો.

૧.-તખ્તો ઉરૂપ-બુનદહેશ પ્રમાણે વીવંધહનો છાકરો અને જમશેદનો બાધ. એણે ત્રીસ વર્ષ રાન્ય કયું હતું. રામ યસ્ત પ્રમાણે તે દુવા ગુળરે છે કે તે દેવોને વશ કરીને ૩૦ વર્ષ સુધી અંધરેમધન્યુને કાબુમાં રાખે. ફીરદોસી અને દેવબંદ એટલે દેવોને બાંધ-નારનો ખેતાબ આપે છે, કારણ કે એણે દેવો ઉપર કાબુ મેળવી તેઓનો દોર તોડયો હતો. જમયાદ યસ્ત પ્રમાણે એ પાદશાહને ક્યાની ખોરેહ હતું.

અર્ચામ જઠધ્યત્ અવત્ આયત્તમ્, દ્વજદીપે વયુશ ચો ઉપરો-
કધર્યો, યત્ અવાનિ ખરેનંધઉહસ્તેમ્ જાતનામ્, હૃવરે-દરેસેમ મખ્યા-
નામ્; યત્ કરેનવાનિ માવોય ક્ષાધ અમરેષિન્ત પસુ વીર, અંધહ-
ર્ચાપેમે આપ ઉર્વધરે, પાધર્યાનં ખરેયમ્ અજ્યગ્નેમ્. ચિમહુ ક્ષથે
અઉર્વહુ, નોધત્ અર્ચાતેમ્ આર્ચાધહુ, નોધત્ ગરેમ્, નોધત્ જઉર્વ
આર્ચાધહુ, નોધત્ મરેથ્યુશ, નોધત્ અરસ્કો ચો દ્યેવો-દાતો.

દ્યત્ અહ્માધ તત્ અવત્ આયત્તમ્ વયુશ ચો ઉપરો-કધર્યો-
યથ તા ઉપધહુચત્ ચો દવાર્ચો અહુરો મજદાર્ચો.

વએમ અપવન્તમ્ યજમધદિ; વએમ ઉપરો-કધરીમ્ યજમધદિ; અએ-
તત્ તે વયો યજમધદિ, યત્ તે અસ્તિ રપેન્તો-મધન્યર્ચોમ્.

અહે સ્ય ખરેનંધહુચ, તેમ્ યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન, ઉગ્રમ વએમ
ઉપરો-કધરીમ્; જર્ચાધાખ્યો ઉગ્રમ વએમ ઉપરો-કધરીમ્ યજમધદિ-
હુર્ચોમયો ગવ ખરેસ્મન, હિજવો-દંધહુધહુ, માંધ્ય વચય ખ્યર્ચોધન્ય,
જર્ચાધાખ્યસ્ય અરુષુધ્યએધખ્યસ્ય વાધ્ધિખ્યો. યેધહે હાતામ્ આઅત્
ચેસ્ને પધતી વંધહો, મજદાર્ચો અહુરો વએથા અપાત્ હયા, યાર્ચાધ-
હાંમયા તાંસ્યા તાર્ચાસ્યા યજમધદિ.

(કરદો ૫ મો) યજ્ઞધ અપેમય ખર્ષમય, યજ્ઞધ આદતીમ્ હાંમ-
વધન્તીમય સુયાંમય કતરેમચિત્. તેમ્ વએમચિત્ યજમધદિ, તેમ્ વએ-
મચિત્ જળયમહિ, અહ્માધ્ય ન્માનાધ, અહ્માધ્ય ન્માનહે ન્માનો-પતેએ,
અહ્માધ્ય જર્ચાધો-ખરાધ અરેદ્રાધ. પધતિ-અસ્તિ ગેઉશ વચ્ચેહેય, હૃથ-
વતહેય પધતિ હર્મેરેથનામ્, વહિસ્તતેમ્. યજતેમ્ યજમધદિ.

તેમ્ યજત અગ્નિશ ધિજ્ઞાર્ચો દહાકો, ઉપ ક્વિરિન્તેમ્ દુગ્નિ-
તેમ્, જરનએને પધતિ ગાત્રો, જરનએને પધતિ ક્રસ્પાધતિ, જરનએને
પધતિ ઉપસ્તેરેને, ક્રસ્તેરતાત્ પધતિ ખરેસ્મન, પેરેનેખ્યો પધતિ ધ્રજરયત્ખ્યો.

અર્ચામ જઠધ્યત્ અવત્ આયત્તમ્ દ્વજદિ મે વયુશ ચો ઉપરો-
કધર્યો, યથ અજમ અમખ્યાં કરેનવાનિ વીસ્પાધશ અવિ કર્ષવાં
યાધશ હુમે.

નોધત્ યજેન્નાધ, નોધત્ જઠધ્યન્તાધ, નોધત્ જળયન્તાધ, નોધત્
અરેદ્રાધ, નોધત્ જર્ચાધો-ખરાધ, નોધત્ અહ્માધ દ્યત્ તત્ અવત્ આય-
ત્તમ્ વયુશ ચો ઉપરો-કધર્યો.

અહે સ્ય ખરેનંધહુચ, તેમ્ યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન, ઉગ્રમ વએમ
ઉપરો-કધરીમ્; જર્ચાધાખ્યો ઉગ્રમ વએમ ઉપરો-કધરીમ્ યજમધદિ-

હુઆમયો ગવ ખરેરમન, હિજવો-દંધહંધહ, માંથય વચય ખ્યઓનય,
જઓઆખયસય અરપુખધએધખયસય વાધજિખયો. યેંધહે હતાંમ આઅત
ચેસ્ને પધતી વંધહે, મજદાઓ અહુરો વએથા અપાત હયા, યાઓ-
ધહાંમયા તાંસયા તાઓસયા યજમધદે.

(કરદો ૬ ઠો) યજમ અપેમય ખર્ધમય, યજમ આક્તીમ હાંમ-
વધતીમય સુયાંમય કતરેમચિત. તંમ વએમચિત યજમધદે, તંમ
વએમચિત જખયમહિ, અહાધય ન્માનાધ, અહાધય ન્માનહે ન્માનો-
પતએ, અહાધય જઓઆખ-ખરાધ અરેદાધ. પધતિ-અસ્તિ ગેઉશ વચદો-
હેય, હથવતહેય પધતિ હમરેથનાંમ, વહિરતંમ યજતંમ યજમધદે.

તંમ યજત વીસો પુથો આથવ્યાનોધય વીસો સૂરયાઓ થએત-
ઓનો, ઉપ વરેનંમ ચથ્રુગઓપેમ, જરનએને પધતિ ગાત્વો, જરન-
એને પધતિ ફરપાધતિ, જરનએને પધતિ ઉપસ્તરેને, ફસ્તરેતાત પધતિ.
ખરેરમન, પેરેનેખયો પધતિ ધજારયતખયો.

અઓમ જધધયત અવત આયતેમ, દજદિ-મે વયુશ ચો ઉપરો-
કધર્યો, યત ખવાનિ અધવિ-વન્યાઓ અજીમ દહાકંમ થિજકેનંમ
થિકમરેધંમ દવશ-અપીમ, હજંધર-યઓક્તીમ, અપ્-અઓજંધહંમ,
દએવીમ દુજંમ, અધેમ ગએથાઓ દ્વન્તંમ, યાંમ અપ્-અઓજસ્તે-
માંમ દુજંમ ક્રય ફરેન્તાત અંધરો મધન્યુશ, અવિ યાંમ અસ્તવધતીમ
ગએથાંમ, મહુરકાધ અપહે ગએથનાંમ. ઉત હે વન્ત અજનિ સવ-
ધહવાચિ અરેનવાચિ, ચોધ હેન કંહુરપ સએશત જજનતએ ગએથાધય,
ચોધ અખદાતેમ.

દયત અહાધ તત અવત આયતેમ વયુશ ચો ઉપરો-કધર્યો-
યથ તા ઉપંધહયત ચો દંવાઓ અહુરો મજદાઓ.

વએમ અપવનંમ યજમધદે; વએમ ઉપરો-કધરીમ યજમધદે;
અએતત તે વયો યજમધદે, યત તે અસ્તિ રપેન્તો-મધન્યઓમ.

અહે રય ખરેનંધહય, તંમ યજમ સુરન્વત યરન, ઉધંમ વએમ
ઉપરો-કધરીમ; જઓઆખયો ઉધંમ વએમ ઉપરો-કધરીમ યજમધદે.
હુઆમયો ગવ ખરેરમન, હિજવો-દંધહંધહ, માંથય વચય ખ્યઓનય,
જઓઆખયસય અરપુખધએધખયસય વાધજિખયો. યેંધહે હતાંમ આઅત
ચેસ્ને પધતી વંધહે, મજદાઓ અહુરો વએથા અપાત હયા, યાઓ-
ધહાંમયા તાંસયા તાઓસયા યજમધદે.

(કરદો ૭ મો) યજ્ઞઘ અપ્પમચ યઘ્મચ, યજ્ઞઘ આક્તીમ હાંમ-
વધ્તીમચ સુયાંમચ કતરેમચિત્. તેમ વએમચિત્ યજ્ઞમધદ, તેમ
વએમચિત્ જ્ઞપયમહિ, અહ્માધચ ન્માનાધ, અહ્માધચ ન્માનહે ન્માનો-
પતેએ, અહ્માધચ જ્ઞઓથ્રો-ખરાધ અરેદ્રાધ. પધતિ-અસ્તિ ગેઉશ વચહો-
હેચ, હથવતહેચ પધતિ હમરેથનાંમ, વહિરતેમ યજ્ઞતેમ યજ્ઞમધદ.

તેમ યજ્ઞત નધરે-મનાઓ કરેસારપો, ઉપ ગુધ્મ અપધજ્ઞારેમ
રંધ્હુયાઓ મજદધાતયાઓ, જરનએને પધતિ ગાત્વો, જરનએને પધતિ
ક્રસ્પાધતિ, જરનએને પધતિ ઉપસ્તરેને, ક્રસ્તરેતાત્ પધતિ ખરેરમન,
યરેનેખ્યો પધતિ ધજ્જારયતખ્યો.

અઓમ જઘધ્યત્ અવત્ આયત્તેમ, દજદિ-મે વયુશ ચો ઉપરો-
કધચ્ચો, યત્ કએન નિજસાનિ અજ્ઞમ આથો ઉર્વાક્ષય, યત્ જનાનિ
હિતાસ્પેમ રધથે પધતિ વજઘધ્યાધ; ઉધતિ અસ્તિ ગઢ્યો આહૂધરિશ,
ઉધતિ અએવો ગઢ્યો-પધતિશ, ઉધતિ ગન્દરેવો ઉપાપો.

દથત્ અહ્માધ તત્ અવત્ આયત્તેમ વયુશ ચો ઉપરો-કધચ્ચો.
ચથ તા ઉપધ્હુચત્ ચો દધવાઓ અહુરો મજદાઓ.

વએમ અપવત્તેમ યજ્ઞમધદ; વએમ ઉપરો-કધરીમ યજ્ઞમધદ; અએ-
તત્ તે વયો યજ્ઞમધદ, યત્ તે અસ્તિ સ્પેન્તો-મધન્યઓમ.

અહે સ્ય ખરેનંધ્હુચ, તેમ યજ્ઞઘ સુરન્વત યરન, ઉધ્મ વએમ
ઉપરો-કધરીમ; જ્ઞઓથ્રોખ્યો ઉધ્મ વએમ ઉપરો-કધરીમ યજ્ઞમધદ.
હુઓમથો ગવ ખરેરમન, હિજવો-દંધ્હુધંધ્હુ, માંથચ વચચ યઓધનચ,
જ્ઞઓથ્રોખ્યસચ અરુધુખધએધખ્યસચ વાધજ્ઞિખ્યો. ચેંધ્હુ હાતાંમ આઅત્
ચેરને પધતિ વંધ્હુહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હયા, યાઓધ-
હાંમચા તાંસચા તાઓસચા યજ્ઞમધદ.

(કરદો ૮ મો) યજ્ઞઘ અપ્પમચ યઘ્મચ, યજ્ઞઘ આક્તીમ હાંમ-
વધ્તીમચ સુયાંમચ કતરેમચિત્. તેમ વએમચિત્ યજ્ઞમધદ, તેમ વએમ-
ચિત્ જ્ઞપયમહિ, અહ્માધચ ન્માનાધ, અહ્માધચ ન્માનહે ન્માનો-પતેએ,
અહ્માધચ જ્ઞઓથ્રો-ખરાધ અરેદ્રાધ. પધતિ-અસ્તિ ગેઉશ વચહોહેચ,
હથવતહેચ પધતિ હમરેથનાંમ, વહિરતેમ યજ્ઞતેમ યજ્ઞમધદ.

તેમ યજ્ઞત અર્વસારો દંધ્હુ-પધતિશ અવિ સ્પએતિનિશ રજુ-
રાઓ, ઉપ સ્પએધતિતેમ રજુરેમ, ઉપ વીમધધીમ રજુરય, જરનએને
પધતિ ગાત્વો, જરનએને પધતિ ક્રસ્પાધતિ, જરનએને પધતિ ઉપસ્તરેને,
ક્રસ્તરેતાત્ પધતિ ખરેરમન, યરેનેખ્યો પધતિ ધજ્જારયતખ્યો.

અઝામ જમ્બ્યત અવત આયતેમ, દક્ષિ-મે વયુશ ચો ઉપરો-કધસ્યો, યત્ ના નોધત્ નિજનાત્ અર્ષ અધસ્યનામ્ દપ્પુનામ્ ક્ષત્રાધ હુકેરેમો હઝાસવ; યથ અજમે ઉજથેનિ હય કવોધશ હઝાસવંધહહે.

જનાત્ તેમ કવ હઝાસવ વીરપે અધરે રજુરય.

દથત્ અઘ્માધ તત્ અવત આયતેમ વયુશ ચો ઉપરો-કધસ્યો. યથ તા ઉપંધહયત્ ચો દધ્વાઝા અહુરો મજદાઝા.

વઝેમ અષવનંમ યજમધદે; વઝેમ ઉપરો-કધરીમ યજમધદે; અઝે-તત્ તે વયો યજમધદે, યત્ તે અસ્તિ ર્પંતો-મધન્યઝામ.

અહે સ્ય ખરેનંધહય, તેમ યજ્ઞધ સુરુવત યસ્ન, ઉધ્રમ વઝેમ ઉપરો-કધરીમ; જઝાઝાખ્યો ઉધ્રમ વઝેમ ઉપરો-કધરીમ યજમધદે. હઝામયો ગવ ખરેસ્મન, હિજવો-દંધહંધહ, માંથય વચય ધ્યઝાધનય, જઝાઝાખ્યસ્ય અરુધુધ્યેધખ્યસ્ય વાધજ્ઞિખ્યો. ચંધહે હાતામ્ આઝત્ ચેસ્ને પધતિ વંધહે, મજદાઝા અહુરો વઝેથા અષાત્ હયા, યાઝાધ-હાંમયા તાંસયા તાઝાસયા યજમધદે.

(કરદો ૯ મો) યજ્ઞધ અપંમય અધંમય, યજ્ઞધ આક્તીમ હાંમ-વધંતીમય સુયાંમય કતરંમચિત્. તેમ વઝેમચિત્ યજમધદે, તેમ વઝે-મચિત્ જખયમાહ, અઘ્માધય ન્માનાધ, અઘ્માધય ન્માનાહે ન્માનો-પતેઝે, અઘ્માધય જઝાઝો-ખરાધ અરંદ્રાધ. પધતિ-અસ્તિ ગેઉશ વચહોહય, હથ-વતહય પધતિ હમરંથનામ, વહિરતંમ યજતંમ યજમધદે.

તેમ યજત હુતઝાસ,^૧ યા પોઉર-આથ વીસો અવિ નઝાતરનામ, જરનઝેને પધતિ ગાત્વો, જરનઝેને પધતિ ક્રસ્પાધતિ, જરનઝેને પધતિ ઉપસ્તેરંને, ક્રસ્તેરંતાત્ પધતિ ખરેસ્મન, પેરંનેખ્યો પધતિ ધજ્જારયતખ્યો.

૧.-હુતઝાસ-પાદશાહ ગુસ્તારપની બાયડી. રામ ચરિતમાં તેણી દુવા ગુજરે છે કે તેણી ગુસ્તારપની ચહવાયલી અને માન પામેલી થાય. તેણી પોતાના ધણીની માન પામેલી હતી, તે કારણને લીધેજ પેગમ્બર જરથોસ્ત ગોશ ચસ્ત અને અશીશવંધ ચસ્તમાં દુવા ગુજરે છે કે પહેલાં હુતોશને દીન શીખવવામાં તે ક્ષેત્ર પામે, કે જ્યાં તેણી પોતાના ધણીને સમજીને તેની દીન ફેલાવવામાં તેને મદદ કરે. ફીરદોસી એનું નામ કતાયુન આપે છે, અને તે રામના પાદશાહની ઓકરી હતી. જ્યારે કતાયુનને તેના બાપે પોતાને માટે ખાવંદ પસંદ કરી લેવા કહ્યું, ત્યારે એક રાત અગાઉ તેણીએ ગુસ્તારપનો ચહેરો પોતાના સ્વપ્નામાં જોયો હોવાથી, બીજે દહાડે તેણીએ તેને પસંદ કીધો હતો, પણ તે વખતે ગુસ્તારપ પોતાના બાપ લોહ-રાસ્પથી રીસાર્થને રામમાં ફરખાદના છુપાં નામે રહેતો હતો, તેથી કતાયુનના બાપે તેને વચ્ચે વાંધેના ધારીને તેને અને પોતાની દીકરીને મહેલ ઓડી જવાનો હુકમ કીધો હતો; પણ પાછળથી તેની દેહરી જોઈ તેને પાછો પોતાની મહેરબાનીમાં લીધો હતો.

અર્થાત્ જઠ્ઠયત્ અવત્ આયત્તમ્, દક્ષિન્ને વયુશ ચો ઉપરો-
કથસ્યો, યત્ બવાનિ ક્ય ક્થિ પઠતિ-જન્ત, ન્માને ક્વોઘશ વીરતારપહે.

દથત્ અઘ્ઘાધ તત્ અવત્ આયત્તમ્ વયુશ ચો ઉપરો-કથસ્યો. યથ
તા ઉપંધ્લયત્ ચો દંવાર્થો અહુરો મજ્ઞદાર્થો.

વચ્ચેમ અપવન્તમ્ યજ્ઞમધદે; વચ્ચેમ ઉપરો-કથરીમ્ યજ્ઞમધદે; અચ્ચે-
તત્ તે વયો યજ્ઞમધદે, યત્ તે અસ્તિ રપેન્તો-મધન્યર્થોમ.

અહુ રથ ખરેન્ધ્લય, તમ્ યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન, ઉઘ્મ વચ્ચેમ
ઉપરો-કથરીમ્; જર્થોધ્રાજ્યો ઉઘ્મ વચ્ચેમ ઉપરો-કથરીમ્ યજ્ઞમધદે.
હ્યર્થોમયો ગવ ખરેસ્મન, હિજ્જવો-દંધ્લધ્લ, માંધ્રય વચ્ચ ધ્યર્થોધનય,
જર્થોધ્રાજ્યસ્ય અર્ધુજ્ઞચ્ચેમધ્નયસ્ય વાધ્નિજ્જિજ્યો. ચેંધ્લ હતામ્ આઅત
ચેસ્ને પઠતી વંધ્લો, મજ્ઞદાર્થો અહુરો વચ્ચેથા અપાત હયા, યાર્થો-
ધ્લધ્લમ્થયા તાંસયા તાર્થોસયા યજ્ઞમધદે.

(કર્દો ૧૦ મો) યજ્ઞધ અર્ધમ્થ ધર્ધમ્થ, યજ્ઞધ આક્તીમ્ હાંમ-
વધન્તીમ્થ સુયાંમ્થ કતરેમ્થિત્. તમ્ વચ્ચેમ્થિત્ યજ્ઞમધદે, તમ્
વચ્ચેમ્થિત્ જ્ઞમ્થમ્થિ, અઘ્ઘાધય ન્માનાધ, અઘ્ઘાધય ન્માનાહે ન્માનો-
પતેચ્ચે, અઘ્ઘાધય જર્થોધ્રો-ખરાધ અરેદ્રાધ. પઠતિ-અસ્તિ ગઉશ વચ્ચો-
હેય, હ્થવતહેય પઠતિ હર્ધેન્થનાંમ, વહિશ્તમ્ યજ્ઞતમ્ યજ્ઞમધદે.

તમ્ યજ્ઞન્ત કધનીનો, ચોધ અનુપચેત મ્થયાનાંમ, જરનચ્ચેને
પઠતિ ગાત્વો, જરનચ્ચેને પઠતિ કસ્પાધતિ, જરનચ્ચેને પઠતિ ઉપસ્તરેન્ને,
કસ્તરેન્નાત્ પઠતિ ખરેસ્મન, પેરેનેજ્યો પઠતિ ધ્વજ્ઞારયત્જ્યો.

આઅત્ હીમ્ જઠ્ઠયેન્ અવત્ આયત્તમ્, દક્ષિન્ને વયુશ ચો
ઉપરો-કથસ્યો, યત્ ન્માનો-પઠતીમ્ વિન્દામ, ચ્વાનો સ્તચેશ્તો-કેલ્પર્પ,
ચો નો હુર્ધેન્તાંમ ખરાત્, યવત ગવ જવાવ; ક્જ્ઞધન્તીમ્થ હો વેર-
જ્યાત્, દંધરો દન્તો હિજ્જુજ્યો.

દથત્ અચ્ચેમધ્નયસ્યીત્ તત્ અવત્ આયત્તમ્ વયુશ ચો ઉપરો-
કથસ્યો. યથ તા ઉપંધ્લયત્ ચો દંવાર્થો અહુરો મજ્ઞદાર્થો.

વચ્ચેમ અપવન્તમ્ યજ્ઞમધદે, વચ્ચેમ ઉપરો-કથરીમ્ યજ્ઞમધદે, અચ્ચે-
તત્ તે વયો યજ્ઞમધદે, યત્ તે અસ્તિ રપેન્તો-મધન્યર્થોમ.

અહુ રથ ખરેન્ધ્લય, તમ્ યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન, ઉઘ્મ વચ્ચેમ
ઉપરો-કથરીમ્; જર્થોધ્રાજ્યો ઉઘ્મ વચ્ચેમ ઉપરો-કથરીમ્ યજ્ઞમધદે.
હ્યર્થોમયો ગવ ખરેસ્મન, હિજ્જવો-દંધ્લધ્લ, માંધ્રય વચ્ચ ધ્યર્થોધનય,

જાઓંશ્રાવ્યસ્ય અર્ધુષ્ધએધવ્યસ્ય વાધ્વજિવ્યો. યેંધહે હાતાંમ આઅત્
યેસ્ને પધતી વંધહે, મજ્જદાઓં અહુરો વએથા અપાત્ હયા, યાઓંધ-
હાંમયા તાંસયા તાઓંસયા યજમધદે.

(કરદો ૧૧ મો) યજ્ઞધ અપેમ્ય બર્ષેમ્ય, યજ્ઞધ આક્તીમ હાંમ-
વધન્તીમ્ય સુયાંમ્ય કતરેમચિત્. તંમ વએમચિત્ યજમધદે તંમ વએમ-
ચિત્ જબયમહિ, અહ્માધય ન્માનાધ, અહ્યાધય ન્માનહે ન્માનો-પતેએ,
અહ્માધય જાઓંશ્રા-બરાધ અરેદ્રાધ. પધતિ-અસ્તિ ગેઉશ વચહોહેચ, હથ-
વતહેચ પધતિ હમરેથનાંમ, વહિરતંમ યજતંમ યજમધદે. રપેન્તો-
મધન્યઓંમ રએવન્તંમ ખરેનંધહુવન્તંમ યજમધદે.

વયુશ બા નાંમ અહિ, અપાઉમ જરથુશ; અવત્ વયુશ બા
નાંમ અહિ, યત્ વ દાંમ વયેમિ, યસ્ય દથત્ રપેન્તો મધન્યુશ,
યસ્ય દથત્ અંધરો મધન્યુશ. અપયતે નાંમ અહિ, અપાઉમ જરથુશ;
અવત્ અપયતે નાંમ અહિ, યત્ વ દાંમ અપયેમિ, યસ્ય દથત્ રપેન્તો
મધન્યુશ, યસ્ય દથત્ અંધરો મધન્યુશ.

વનો-વીરપાઓં નાંમ અહિ, અપાઉમ જરથુશ; અવત્ વનો-
વીરપાઓં નાંમ અહિ, યત્ વ દાંમ વનામિ, યસ્ય દથત્ રપેન્તો
મધન્યુશ, યસ્ય દથત્ અંધરો મધન્યુશ. વોહુવરશે નાંમ અહિ, અપા-
ઉમ જરથુશ; અવત્ વોહુવરશે નાંમ અહિ, યત્ વોહૂ વેરંજયામિ,
દથુષો અહુરાધ મજ્જદાધ અમંષનાંમ રપેન્તનાંમ.

ક્રચરે નાંમ અહિ, અધપિચરે નાંમ અહિ, અધપિધુબઓંધે નાંમ
અહિ, ક્રસ્પાઓં નાંમ અહિ, નિસ્પાઓં નાંમ અહિ, દહુકે નાંમ અહિ,
જિનકે નાંમ અહિ, વીદકે નાંમ અહિ, વિન્દિખરેન્ નાંમ અહિ.

અઉરેવો નાંમ અહિ, અઉર્વોતંમે નાંમ અહિ; તખ્મો નાંમ
અહિ, તખ્મોતંમે નાંમ અહિ; દરેજરો નાંમ અહિ, દરેજિરો નાંમ
અહિ; અઓંજિ નાંમ અહિ, અઓંજિરો નાંમ અહિ; હુપધરીતાઓં
નાંમ અહિ, હુપધરિસ્પાઓં નાંમ અહિ; હથવન નાંમ અહિ, આધ-
નિવ નાંમ અહિ; વીદએવો-કરે નાંમ અહિ, કરેદરેસે નાંમ અહિ.

તરો-ત્મએષો નાંમ અહિ, ત્મએષો-તરો નાંમ અહિ; આયઓંજો
નાંમ અહિ, પાયઓંજો નાંમ અહિ, વીવઓંજો નાંમ અહિ; સઓં-
ચહિ નાંમ અહિ, યુચહિ નાંમ અહિ; યુજિતશ નાંમ અહિ, સધધિશ
નાંમ અહિ; ગરેધો નાંમ અહિ, ગરેધોખધો નાંમ અહિ, ગરેદિખિવો
નામ અહિ.

તિજ્જયરૂશતે નાંમ અહિ, તિજ્જયરૂશતિશ નાંમ અહિ; પેરેશ્વરેશતે નાંમ અહિ, પેરેશ્વરેશતિશ નાંમ અહિ; વએજ્જયરૂશતે નાંમ અહિ, વએજ્જયરૂશતિશ નાંમ અહિ; ખરેનાઓ નાંમ અહિ, અધવિ-ખરેનાઓ નાંમ અહિ.

તાઓસય મે નાંમ જખયએષ, અહિ અપાઉમ જરથુશલ, યિમ અન્તરે હુએનયાઓ પ્રવીણેઇતીશ, અન્તરે હાંમ-ચન્ત રસમઓયો, અન્તરે દંધહુ-પાપેરેતાને.

તાઓસય મે નાંમ જખયએષ, અહિ અપાઉમ જરથુશલ, યિમ સાસ્ત દંધહુઉશ હુમો-ક્ષત્રો પતેન્તમ વા, જખરેન્તમ વા, ધરિષેન્તમ વા, રથોઇષેન્તમ વા, પઇતિષેન્તમ ધિમહે, પઇતિષેન્તમ બએષજયેહે.

તાઓસય મે નાંમ જખયએષ, અહિ અપાઉમ જરથુશલ, યિમ અપેમઓઇમ અનપવન્તમ પતેન્તમ વા, જખરેન્તમ વા, ધરિષેન્તમ વા, રથોઇષેન્તમ વા, પઇતિષેન્તમ અમહે, પઇતિષેન્તમ ધિમહે, પઇતિષેન્તમ બએષજયેહે.

તાઓસય મે નાંમ જખયએષ, અહિ અપાઉમ જરથુશલ, યત્ત બસ્તો અંધહુત હિશતેમ્નો, બસ્તો અંધહુત કાધયમ્નો, બસ્તો અંધહુત વાધયમ્નો, ક્રધખઓયે બાષે બુયેન્તે, વિધખઓયે આકે બુયેન્તે.

વયો અરૂપએષુ વીરએષુ વીરૂપએષુ વીમન-કર, વીરૂપએષુ વીદ-એવો-કર, નિતેમએષ્ય ગાતુષ્ય હુજધરો-તેમહુવચ હાંમ ઇસેમ્નેમ પધધાઇતિ.

કન થ્વાંમ યસ્ન યજ્ઞને, કન યસ્ન કાયજ્ઞને, કન થ્વા યસ્ન પઇતિ હુંકેરેતિશ અવહિશતાત. વયુશ અઉરેવો ઉસ્કાત યાસ્તો, દેરેજિ-યઓખેત્રો ઔરેજિ-પાધો, પેરેથુ-વરો પેરેથુ-સ્રઓનિશ, અનાપ્રવિધ-દોઇત્રે, યથ અન્યાઓસચિત ક્ષત્રાત ક્ષયમ્નાઓ હુમો-ક્ષત્રો-ક્ષયમ્નાઓ.

તૂમ બરેરમ અયસએષ, અપાઉમ જરથુશલ, કચિનથ્વરે વિચિન-થ્વરે રઓચિનવન્તમ બામીમ, ક્તરએષખ્યો રઓચાઓ, વીતરએષખ્યો ઉષાઓઇહેમ.

યેજિ માંમ યશો કરેનવાનિ, અજમ તે વચ ક્રઞવાનિ મજદધાત ખરેનંધહુવન્ત બએષજય, યથ થ્વાંમ નોઇત તઉર્વયાત અંધરો મધ-ન્યુશ પોડરે-મહુરકો, નોઇત યાતવો, નોઇત યાતુમાઓ, નોઇત દએવો, નએધ મઓ.

વયો અર્ધિર્વં યજ્ઞમધદે; વયો તપ્તમ યજ્ઞમધદે; વયેમ અર્ધિર્વનાંમ અર્ધિર્વિર્તેમ યજ્ઞમધદે; વયેમ તપ્તમનાંમ તપ્તમોર્તેમ યજ્ઞમધદે; વયેમ જર-યો-ખર્ષોર્ધેમ યજ્ઞમધદે; વયેમ જર-યો-પુર્ષેમ યજ્ઞમધદે; વયેમ જર-યો-મિર્નમ યજ્ઞમધદે; વયેમ જર-યો-વાર્ષેમ યજ્ઞમધદે; વયેમ જર-યો-ચર્ષેમ યજ્ઞમધદે; વયેમ જર-યો-જર્ષેમ યજ્ઞમધદે; વયેમ જર-યો-વસ્તેમ યજ્ઞમધદે; વયેમ જર-યો-અર્ષોર્ધેમ યજ્ઞમધદે; વયેમ જર-યો અધ્ય-ચર્ષોર્ધેમ યજ્ઞમધદે; વયેમ અપવર્નમ યજ્ઞમધદે; વયેમ ઉપરો-કધરીમ યજ્ઞમધદે; અએતત્ તે વયો યજ્ઞમધદે; યત્ તે અસ્તિ ર્યેન્તો-મધન્યર્ષોમ.

અહુ રય ખરેન્ધ્રહય, તેમ યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન, ઉર્ધ્વમ વયેમ ઉપરો-કધરીમ; જર્ષોર્ધાખ્યો ઉર્ધ્વમ વયેમ ઉપરો-કધરીમ યજ્ઞમધદે. હર્ષોર્ધાખ્યો ગવ ખરેસ્મન, હિરવો-દંધ્રહંધ્રહ, માંધય વચય ખ્યર્ષોર્ધનય, જર્ષોર્ધાખ્યસ્ય અરુષુખ્યેધન્યસ્ય વાધ્રિજ્ઞિયો. ચેંધ્રહુ હતાંમ આઅત્ ચેસ્ને પધતી વંધ્રહો, મજદાઓ અહુરો વયેથા અપાત્ હયા, યાઓધ્ર-હાંમયા તાંસયા તાઓસયા યજ્ઞમધદે.

(ખાજમાં પઢે.) અહુરમજદ ખોદાએ, અવજ્ઞનીએ મરુદમ, મરુદમ સર્દગાંન્ હમા સર્દગાંન્, હમખાયસ્તે વેહાંન્, ઓએમ બેહેદીન્ માજદયસ્નાંન્ આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ; અએદૂન્ બાદ. (પ્રગટ પઢે) યથા અહુ વધસ્થો (૨).

યસ્નેમય વહ્નમય અઓજસ્ય જવરેય આપ્રીનામિ, રામનો ખાસ્તહે, વયઓશ ઉપરો-કધસ્થેહે તરધાતો અન્યાધશ દામાંન્, અએતત્ તે વયો યત્ તે અસ્તિ ર્યેન્તો-મધન્યર્ષોમ. અર્ષેમ વૉહુ (૧).

અહ્માધ રએશય; હર્ષંધરેમ; જસ મે અવંધ્રહે મજદ; કરેરેહુ મોજદ.

રોજ નેક્ નાંમ, રોજ પાક્ નાંમ, રોજ સુખારક્ (ફલાંન્), માહે સુખારક્ (ફલાંન્), ગાહે (ફલાંન્), નમાજ દાદારે ગેહાંન્ દામાંન્. ફનઓધ અહુરહે મજદાઓ, તરોધદીતે અંધ્રરહે મધ્યેઉશ. હધથ્યાવરતાંમ હાત્ વસ્ના ફરેષાતેમમ. સ્તઓમિ અર્ષેમ; અર્ષેમ વૉહુ (૧).

ગોરજે ખોરેહુ અવજ્ઞયાદ મીનો રામ, બેરસાદ અમાવંદ પીરોજ-ગર અમાવંદી પીરોજગરી. દાદ દીન્ બેહુ માજદયસ્નાંન્, આગહી રવાધ ગોઆફરંગાંની બાદ હકુતે કેશવર જમીન્; અએદૂન્ બાદ. મન્ આનો આવાયદ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ શુદન્. અપઓને અર્ષેમ વૉહુ (૧).

જી (દક્ષિણ દિશા તરફ મોહોડું કરીને પડે.) દાદારે ગહાંન દીને માજ્જ-
જ્જસ્ની દાદે જરથુશ્તી. નેમસે-તે અપાઉમ સેવિશ્તે અરેદ્દી સૂર અના-
હિતે. અપઝ્ઝાને અર્ષમ વૉહુ (૧). નેમો ઉર્વધરે વધ્ઝહિ મજ્જદધાતે.
અપઝ્ઝાને અર્ષમ વૉહુ (૧). ઉર્ધ્વમ વઝ્ઝમ ઉપરે-કધરીમ યજ્ઞમધદે.
અર્ષમ વૉહુ (૧). મીનો રામ ઘેરસાદ. અર્ષમ વૉહુ (૧).

રામ યશતનો સાર.—અહુરમઝદની ખુશનુદી હોજો! વૃદ્ધિ કરનાર દાદાર
અહુરમઝદનું નામ લઇને હું અંદગી શરૂ કરું છું. તેનો ખોરેહ અને પ્રતાપ જ્યાંદા થયો!
મીનો રામ યજ્ઞ ભારી મદદે પહોંચ્યો! તમામ ગુનાહ માટે હું પશ્ચાતાપ કરું છું.
સર્વે જીવંડા વિચાર, જીવંડ વચન અને જીવંડ કામને માટે મનશની, ગવશની, કુનશનીથી
હું પસ્તાવો કરું છું. મીનો રામ યજ્ઞ સાથે અતલગતો સંબંધ રાખનાર ‘વયુ’
યજ્ઞને હું યાદ કરું છું; તેની સાથે પાણીને સધળે પહોંચતું કરનાર તેજશ્વર તીર,
અને અપામ નપાતને હું યાદ કરું છું. ઓ વયુ યજ્ઞ! તું ઘોડાઓમાં તેમજ
માણસોમાં ધાસ્તી ઉત્તન કરનાર, સધળી આખદમાં દેવના તરીકાથી ઉલ્લેખે ચાલનાર
છે. તું ઉંડા અંધારા ગારમાં હિંમતથી જાય છે, તારી આંખ અતિશય તેજ અને
પ્રકાશિત છે, તું બહાદુરોમાં ધણોજ બહાદુર, સોનેરી તાજવાળો, સોનેરી ગાડી
રાખનાર, સોનેરી વસ્ત્ર પહેરનાર, અને સોનેરી જોડા તથા કમરબંધવાળો છે. તું
સપેનામીનો તેમજ ગનામીનો પેદાયશમાં ફેલાયલો છે, અને એક પેદાયશો ઉપર
તું ફેલેલ મેળવે છે.

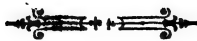
રામ યશતમાં એક ઠેકાણે અહુરમઝદ જરથોસ્તને શિખામણુ આપે છે કે
અગરજો તું કેદી તરીકેની હાલતમાં આવી પડે, યા તારી ઉપર કાંઈ આજ આવે,
અથવા નાશમોગ જેવા જુરાઓથી તને હેરાનગતી પહોંચે, તો વયુ યજ્ઞનાં નીચલાં
નામો તું બહુજો, અને વયુ યજ્ઞની આરાધના કરજો, જેથી વયુ યજ્ઞ તારી
મદદે આવશે, અને તારે માટે પવિત્ર કલામો પઢશે, જેની ખરકતથી અંદ્રેમઘન્યુશ
તને હેરાન કરી શકશે નહિ. તે નામો નીચે મુજબ છે.

(૧) બહુ કરનાર, (૨) આગળ અને પાછળ ચાલનાર, (૩) નાશ કરનાર,
(૪) કિર્તી મેળવનાર, (૫) નેકોનો માર્ગ દેખાડનાર, (૬) દેવથી ઉલટું કામ કરનાર,
(૭) દ્રેષ્ટને તોડનાર, (૮) સાંધનાર અને છુટું પાડનાર, (૯) છુટકો કરનાર, (૧૦)
મુશ્કેલી પાર પાડનાર, (૧૧) ખરકસ્તરોના ખાડા ખોદી કાઢનાર, (૧૨) બાલો
રાખનાર, (૧૩) બહાદુરીથી લડનાર, (૧૪) નામીયો, જોરાવર, દ્રઢ, શક્તિવાન,
અને ચળકાટ વાળો.

એક ઠેકાણે ખુદ અહુરમઝદ વયુ યજ્ઞને યાદ કરીને ઇચ્છે છે કે સપેનામીનોની
પેદાયશનો નાશ નહિ થાય, અને અંદ્રેમઘન્યુશની પેદાયશનો નાશ થાય. ત્યાર પછી
આવાં અને ગોશ યશતમાં આવે છે તેમ ધરાનના કેટલાંક નામકિત નર નારીઓ

વયુ યજ્ઞની આરાધના કરીને મુરાર મગિ છે. તેમાં પહેલો નર હોશંગ પાદશાહ હતો, જેણે અલ્પબુદ્ધિ પહાડ ઉપર વયુ યજ્ઞની આરાધના કરીને મુરાર ચાહી કે તે આઝનદરાન અને ગીલાનના રૂંદેવાનો નાશ કરે. એ એની મુરાર બર આવી હતી.

બીજો નર તે પાદશાહ તેહમુરરૂપ હતો, જેણે વયુ યજ્ઞની આરાધના કરીને મુરાર ચાહી કે તે તમામ દેવો, જાદુગરો, અને અંધ્રેમધન્યુશને વશ કરે, અને ત્રીશ વરસ સુધી અંધ્રેમધન્યુશ ઉપર એક ઘોડા તરીકે સ્વારી કરે. એ તેની મુરાર બર આવી હતી. ત્રીજો નર પાદશાહ જમશેદ હતો, જેણે વયુ યજ્ઞની આરાધના કરીને મુરાર ચાહી કે તે ધણોજ ખોરેહમંદ અને સુરજના જેવો નુરમંદ થાય અને તેની પાદશાહીમાં પશુ, માણસ, આડપાન વગેરે તાજગી બરેલાં રહે, ખોરાક અબુદ્ધ મળે, તેમજ અતીશય ઠંડી કે ગરમી, યુદ્ધપો કે મોત અને દ્રેષ રહેવા રહેવા પામે નહિ. એ તેની મુરાર બર આવી હતી. ચોથો નર ઝોહાક હતો, જેણે પોતાના કવિરિન્ત નામના મહેલમાં વયુ યજ્ઞની આરાધના કરીને મુરાર ચાહી હતી કે તે હપ્ત કેશવરને ઉજડ કરે. તેની એ મુરાર બર આવી નહીં હતી. પાંચમો નર પાદશાહ ફરેદુન હતો, જેણે વયુ યજ્ઞની આરાધના કરીને મુરાર ચાહી હતી કે તે ઝોહાકને મારે. તેની એ મુરાર બર આવી હતી. છઠ્ઠો નર કેરશારૂપ પહેલવાન હતો, જેણે વયુ યજ્ઞની આરાધના કરીને મુરાર ચાહી હતી કે તે પોતાના લાઘ ઉર્વક્ષિના વેરમાં હિતારૂપને રંધા નદી આગળ મારે, અને તેને પોતાની ગાડી સાથે ધસડી જાએ અને દરિયાના ઉંડા ગારમાં રહેનાર ગનદરેવ દેવને મારે. તેની એ મુરાર બર આવી હતી. સાતમો નર અઉર્વસાર હતો, જેણે વયુ યજ્ઞની આરાધના કરીને મુરાર ચાહી હતી કે તે પાદશાહ કએપુશરને મારે, તેની એ મુરાર બર આવી નહીં હતી. આઠમી નાર નોદરના ખાનદાની હુતઓસ હતી, જેણે વયુ યજ્ઞની આરાધના કરીને મુરાર ચાહી હતી કે તે પોતાના ખાવીંદ ગુશ્તારૂપનાં ધરમાં માન પામેલી અને માનીતિ થાય, તેની એ મુરાર પાર પડી હતી. છેદ્દે કુમારી કન્યાઓ વયુ યજ્ઞની આરાધના કરીને મુરાર ચાહે છે કે તેઓ જીવવાન, શોહામણા, ડહાપણવાળા, નરમાસવાળા, છટાદાર ખોલનાર ખાવીંદ મેળવવા પામે, જેઓ જાદગીલર તેઓની ઉપર મોહબત રાખે અને તેઓથી તેને નેક ફરજંદ અવતરે.

દીન યશ્ત.^૧

દનઝોથ અહુરહે મજદાઝો. અષેમ વૉહૂ (૧).

પ નામે યજ્ઞદાંન અહુરમજદ ખોદાઝે અવજની, ગોરજે ખોરેહ અવજનયાહ; દીન બેહૂ માજદયસ્નાં ખેરસાહ.

અજ હુમા ગુનાહ પતેત પશેમાનુમ; અજ હર્વસ્તીન દુશ્મત દુજ્જુત દુજવરશ્ત, મેમ પ ગેતી મનીહ, ઝોઝેમ ગોકૃત, ઝોઝેમ કંદ, ઝોઝેમ જસ્ત, ઝોઝેમ યૂન યૂદ ઝસ્તેહ. અજ ઝાંન ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાંની ગેતી મીનોઝાંની, ઝોખે અવાજશ પશેમાન, પ સે ગવશની પ પતેત હોમ. દનઝોથ અહુરહે મજદાઝો, તરોઇદીતે અંધરહે મધ-યેઉશ; હુધ્યાવરશ્તાંમ હાત વસ્ના ફરેષોતેમેમ. સ્તઝોમિ અષેમ; અષેમ વૉહૂ (૩).

ફવરાને મજદયસ્નો જરથુશ્ત્રિશ વીદ્યેવો અહુર-ત્કઝેષો (જે ગેહ હોય તે પહે) ફસસ્તયઝેય. રજિશ્તયાઝો ચિસ્તયાઝો મજદધાતયાઝો અષઝોન્યાઝો, દ્યેનયાઝો વંધુહ્યાઝો માજદયસ્નોઇશ, દનઝોથ યસ્નાઇય વહ્નાઇય દનઝોથાઇય ફસસ્તયઝેય, યથા અહૂ વધર્યા જઝોતા ફા મે ઝૂતે, અથા રતૂશ અષાતચિત હુય ફા અપવ વીધ્વાઝો ઝઝોતૂ.

(કરો ૧ લો.) રજિશ્તાંમ ચિસ્તાંમ મજદધાતાંમ અષઝોનીમ યજ્ઞમધદ. દ્યેનાંમ વંધુહિમ માજદયસ્નીમ યજ્ઞમધદ, હુપથ્મધન્યાંમ હુઅધવિ-તચિનાંમ નિમરજિશ્તાંમ ખરત-જઝોથાંમ અષઝોનીમ, હુનર-વધતીમ ફસૂતાંમ આસુ-કધર્યાંમ મોષુ-કધર્યાંમ હુવાયઝોનાંમ હુવાય-ઝોજ્ઞદાંમ, યાંમ વંધુહિમ દ્યેનાંમ માજદયસ્નીમ.

યાંમ યજ્ઞત જરથુશ્ત્રો, ઉસં-હિશ્ત હુય ગાત્વો, ફ્રધુસ હુય દેમા-નાત, રજિશ્તે ચિસ્તે મજદધાતે અષઝોનિ; યેજિ અહિ પઉર્વ-નઝેમાત, આઅત માંમ અવિ ન્માનય; યેજિ પરકાત, આઅત માંમ અવિ અપય.

૧.-દીન, એનો અવસ્તા શબ્દ દ્યેન છે, અને તે જરથોસ્તી કાષ્ઠા અને દીનનું સ્વરૂપ છે, અને તે ઉપર મવકકલ ગણાયલી ચઝદી શક્તિ છે. એને ચિસ્ત નામની ખીજ યજ્ઞદી શક્તિ સાથે સંબંધ છે, જે ધર્મનાં હઠાપણ ઉપર મવકકલ છે. ત્યારે દીન યશ્ત રજિશ્ત ચિસ્તા યાને અતી રાસ્ત દાનાઇ, કે જે અને બાલી માજદયસ્ની દીન એકજ છે, તેનું નારી રૂપી મીનો તરીકેનું સેતાયશનામું.

અથના આદિત યુયાન્ યથના યુયાત હવાયઝ્ઞાનાઝ્ઞાધહો, પન્તાનો
આપથન, ગરયો ખાતચિન, રજુર હુર્ષેરથે, આરૂશ નાવય, અદ્ધાધ
સઝ્ઞાકાધ કસસ્તાધ, ક્વાકાધ ઉત કમાનાધ.

અહો રય ખરેનંધહય, તાંમ યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન, તાંમ યજ્ઞધ
હુયશત યસ્ન, રજિશતાંમ ચિસ્તાંમ મજદધાતાંમ અપઝ્ઞાનીમ; જઝ્ઞા-
ઝાખયો રજિશતાંમ ચિસ્તાંમ મજદધાતાંમ અપઝ્ઞાનીમ યજ્ઞમધદે.
હઝ્ઞામયો ગવ ખરેસ્મન, હિજવો-દંધહંધહ, માંધય વચય ધ્યઝ્ઞાન્નય,
જઝ્ઞાઝાખયસ્ય અરુપુખધ્યેધખયસ્ય વાધજિખયો. ચેંધહે હાતાંમ આઝ્ઞત
ચેસ્ને પધતી વંધહો, મજદાઝ્ઞા અહુરો વઝ્ઞેથા અષાત હયા, યાઝ્ઞા-
ધહાંમયા તાંસયા તાઝ્ઞાસયા યજ્ઞમધદે.

(કરદો ૨ જો) રજિશતાંમ ચિસ્તાંમ મજદધાતાંમ અપઝ્ઞાનીમ
યજ્ઞમધદે. દઝ્ઞેનાંમ વંધુહિમ માજદયસ્નીમ યજ્ઞમધદે, હુપથમધન્યાંમ
હુઅધવિ-તચિનાંમ નિમરેજિશતાંમ ખરત-જઝ્ઞાઝાંમ અપઝ્ઞાનીમ, હુનર-
વધતીમ કસુતાંમ આસુ-કધસ્થાંમ મોષુ-કધસ્થાંમ હવાયઝ્ઞાનાંમ હવાય-
ઝ્ઞાજદાંમ યાંમ વંધઉહીમ દઝ્ઞેનાંમ માજદયસ્નીમ.

યાંમ યજ્ઞત જરથુશ્તો હુમતહો, પધતિ મનંધહો, હૂખ્તહો પધતિ
વચંધહો, હવરશતહો પધતિ ધ્યઝ્ઞાન્નહો, અવહય પધતિ યાનહો.

યત હો દથત રજિશત ચિસ્ત મજદધાત અપઝ્ઞાનિ, પાધવે જવરે,
ગઝ્ઞાપધવે સઝ્ઞામ, ખાખુવે અઝ્ઞાજો, તન્વો વીરપયાઝ્ઞા દ્વતાતેમ,
તન્વો વીરપયાઝ્ઞા વજદરે, અઝ્ઞામય સુકેમ ચિમ ખરધતિ, કરો મસ્થો
ઉપાપો, યો રંધહયાઝ્ઞા દૂરઝ્ઞે-પારયાઝ્ઞા જઘયાઝ્ઞા હજધરો-વીરયાઝ્ઞા
વરેસો-સ્તવંધહુમ આપો ઉર્વઝ્ઞેસેમ મારયેધતિ.

અહો રય ખરેનંધહય, તાંમ યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન, તાંમ યજ્ઞધ
હુયશત યસ્ન, રજિશતાંમ ચિસ્તાંમ મજદધાતાંમ અપઝ્ઞાનીમ; જઝ્ઞા-
ઝાખયો રજિશતાંમ ચિસ્તાંમ મજદધાતાંમ અપઝ્ઞાનીમ યજ્ઞમધદે.
હઝ્ઞામયો ગવ ખરેસ્મન, હિજવો-દંધહંધહ, માંધય વચય ધ્યઝ્ઞાન્નય,
જઝ્ઞાઝાખયસ્ય અરુપુખધ્યેધખયસ્ય વાધજિખયો. ચેંધહે હાતાંમ આઝ્ઞત
ચેસ્ને પધતિ વંધહો, મજદાઝ્ઞા અહુરો વઝ્ઞેથા અષાત હયા, યાઝ્ઞા-
ધહાંમયા તાંસયા તાઝ્ઞાસયા યજ્ઞમધદે.

(કરદો ૩ જો) રજિશતાંમ ચિસ્તાંમ મજદધાતાંમ અપઝ્ઞાનીમ
યજ્ઞમધદે. દઝ્ઞેનાંમ વંધુહીમ માજદયસ્નીમ યજ્ઞમધદે, હુપથમધન્યાંમ
હુઅધવિ-તચિનાંમ નિમરેજિશતાંમ ખરત-જઝ્ઞાઝાંમ અપઝ્ઞાનીમ, હુન-

સ્વસ્તીમ ક્ષેતાંમ આસુ-કંઠ્યાંમ મોષુ-કંઠ્યાંમ હવાયઝાનાંમ હવા-
ઝઝાજ્જાંમ યાંમ વંધ્વિહીમ દઝેનાંમ મારદયસ્નીમ.

યાંમ યજત કરથુસ્થો હુમતહે પઠતિ મનંધ્રહો, હુખ્તહે પઠતિ
વચંધ્રહો, હુવસ્તહે પઠતિ ધ્યઝાંધનહે, અવહેચ પઠતિ યાનહે.

યત્ત હે દથત્ત રજિશત ચિસ્ત મજ્જદ્ધાત અપઝાંનિ, પાધવે
જવરે, ગઝાંપધવે સ્ઝઝાંમ, ખાજુવે અઝાંજો, તન્વો વીરપયાઝાં
દ્વતાતેમ, તન્વો વીરપયાઝાં વજ્જદરે, અઝાંમચ સૂકંમ ધિમ ખરઠતિ
અરપો અર્ધ; યો તાંચિચ્ચસચિત્ત હચ ક્ષકૂનો વારેન્યાઝાં, સ્તનઝેજ્જિન-
ત્યાઝાં સ્સસચિન્યાઝાં ક્યંધ્વહ્વધત્યાઝાં, યો નઝાંમ્યાચિત્ત હચ
ક્ષથચ્ચાત્ત અરપઝેમ વરેસેમ જમાત્ત અવઝાંધરિથેન્તેમ વઝેનઠતિ, ક્તારો.
અધવો વા યુનવો વા.

અહે રચ ખરેનંધ્રહચ, તાંમ યજ્ઞધ સુરેન્વત યસ્ન, તાંમ યજ્ઞધ
હુયરત યસ્ન, રજિશતાંમ ચિરતાંમ મજ્જદ્ધાતાંમ અપઝાંનીમ; જઝાં-
થાખ્યો રજિશતાંમ ચિસ્તાંમ મજ્જદ્ધાતાંમ અપઝાંનીમ યજ્ઞમઠદે.
હઝાંમથો ગવ ખરેસ્મન, હિજ્જવો-દંધ્વહ્વંધ્રહ, માંથચ વચચ ધ્યઝાંધનચ,
જઝાંથાખ્યસચ અરપુખ્ધઝેઠખ્યસચ વાધ્વજ્જિખ્યો. યેંધ્રહે હાતાંમ આઅત્ત
ચેસ્ને પઠતિ વંધ્રહો, મજ્જદઝાં અહુરો વઝેથા અપાત્ત હચા, યાઝાંધ-
હાંમચા તાંસચા તાઝાંસચા યજ્ઞમઠદે.

(કરદો ૪ થો) રજિશતાંમ ચિરતાંમ મજ્જદ્ધાતાંમ અપઝાંનીમ
યજ્ઞમઠદે. દઝેનાંમ વંધ્વિહીમ મારદયસ્નીમ યજ્ઞમઠદે, હુપથમધન્યાંમ
હુઅધવિન્તચિનાંમ નિમરેજિશતાંમ ખરત્તજઝાંધ્રાંમ અપઝાંનીમ,
હુનરવઠતિમ ક્ષેતાંમ આસુ-કંઠ્યાંમ મોષુ-કંઠ્યાંમ હવાયઝાનાંમ
હવાયઝાજ્જાંમ યાંમ વંધ્વિહીમ દઝેનાંમ મારદયસ્નીમ.

યાંમ યજત કરથુસ્થો હુમતહે પઠતિ મનંધ્રહો, હુખ્તહે પઠતિ
વચંધ્રહો, હુવસ્તહે પઠતિ ધ્યઝાંધનહે, અવહેચ પઠતિ યાનહે.

યત્ત હે દથત્ત રજિશત ચિસ્ત મજ્જદ્ધાત અપઝાંની, પાધવે જવરે,
ગઝાંપધવે સ્ઝઝાંમ, ખાજુવે અઝાંજો, તન્વો વીરપયાઝાં દ્વતાતેમ,
તન્વો વીરપયાઝાં વજ્જદરે, અઝાંમચ સૂકંમ ધિમ ખરઠતિ કહુરકાસો
જરેનુમધનિશ, યો નઝાંમ્યાચિત્ત હચ દંધ્વહ્વ્યાત્ત મુશતિ-મસંધ્રહેમ
ખૂમ અધવિન્વઝેનઠતિ, અવવત્તચિત્ત યથ સૂકયાઝાં આજયાઝાં આજમ,
અવવત્તચિત્ત યથ સૂકયાઝાં નઝેજ્જમ.

અહિ રય ખરેનંધ્રહુય, તાંમ યજ્ઞધ સુરુન્વત યસ્ન, તાંમ યજ્ઞધ હુયશત યસ્ન, રજિશતાંમ ચિસ્તાંમ મજદધાતાંમ અપઝ્ઞાનીમ; જઝ્ઞા-
થ્રાળ્યો રજિશતાંમ ચિસ્તાંમ મજદધાતાંમ અપઝ્ઞાનીમ યજ્ઞમધદે.
હઝ્ઞામયો ગવ ખરેસ્મન, હિજવો-દંધ્રહંધ્રહ, માંથ્રય વચય ખ્યઝ્ઞાથનય,
જઝ્ઞાથ્રાળ્યસય અરુષુખ્યએધળ્યસય વાધજિળ્યો. યેંધ્રહે હતાંમ આઝ્ઞત
યેસ્ને પધતી વંધ્રહો, મજદઢાઝ્ઞા અહુરો વઝેથા અષાત હયા, યાઝ્ઞાધ-
હાંમયા તાંસયા તાઝ્ઞાસયા યજ્ઞમધદે.

(કરદો ૫ મો) રજિશતાંમ ચિસ્તાંમ મજદધાતાંમ અપઝ્ઞાનીમ
યજ્ઞમધદે. દઝેનાંમ વંધુહિમ માજદયસ્નીમ યજ્ઞમધદે, હુપથમધન્યાંમ
હુઅધવિ-તચિનાંમ નિમરેજિશતાંમ ખરત-જઝ્ઞાથ્રાંમ અપઝ્ઞાનીમ, હુનર-
વધતીમ ક્સૂતાંમ આસુ-કધરયાંમ મોષુ-કધરયાંમ હવાયઝ્ઞાનાંમ હવાય-
ઝ્ઞાજદાંમ યાંમ વંધ્રઉહીમ દઝેનાંમ માજદયસ્નીમ.

યાંમ યજ્ઞત હવોવિ અપઝ્ઞાનિ વીથુષિ, વૉહુ ખંધ્રહેમ ધસેન્ન
અપવન્નંમ જરથુશ્વેમ, અનુમતેઝે દઝેનયાધ, અનુખ્તેઝે દઝેનયાધ,
અન્વરશ્તેઝે દઝેનયાધ.

. અહિ રય ખરેનંધ્રહુય, તાંમ યજ્ઞધ સુરુન્વત યસ્ન, તાંમ યજ્ઞધ
હુયશત યસ્ન, રજિશતાંમ ચિસ્તાંમ મજદધાતાંમ અપઝ્ઞાનીમ; જઝ્ઞા-
થ્રાળ્યો રજિશતાંમ ચિસ્તાંમ મજદધાતાંમ અપઝ્ઞાનીમ યજ્ઞમધદે.
હઝ્ઞામયો ગવ ખરેસ્મન, હિજવો-દંધ્રહંધ્રહ, માંથ્રય વચય ખ્યઝ્ઞાથનય,
જઝ્ઞાથ્રાળ્યસય અરુષુખ્યએધળ્યસય વાધજિળ્યો. યેંધ્રહે હતાંમ આઝ્ઞત
યેસ્ને પધતી વંધ્રહો, મજદઢાઝ્ઞા અહુરો વઝેથા અષાત હયા, યાઝ્ઞાધ-
હાંમયા તાંસયા તાઝ્ઞાસયા યજ્ઞમધદે.

(કરદો ૬ ઠો) રજિશતાંમ ચિસ્તાંમ મજદધાતાંમ અપઝ્ઞાનીમ
યજ્ઞમધદે. દઝેનાંમ વંધુહિમ માજદયસ્નીમ યજ્ઞમધદે, હુપથ મધન્યાંમ
હુઅધવિ-તચિનાંમ નિમરેજિશતાંમ ખરત-જઝ્ઞાથ્રાંમ અપઝ્ઞાનીમ, હુનર-
વધતીમ ક્સૂતાંમ આસુ-કધરયાંમ મોષુ-કધરયાંમ હવાયઝ્ઞાનાંમ હવાય-
ઝ્ઞાજદાંમ યાંમ વંધ્રઉહીમ દઝેનાંમ માજદયસ્નીમ.

યાંમ યજ્ઞત આથ્રવ દૂરઝેકકાતો મરેન્નંમ ધસેન્નો દઝેનયાધ, અમેમ
ધસેન્નો તનુયે.

અહિ રય ખરેનંધ્રહુય, તાંમ યજ્ઞધ સુરુન્વત યસ્ન, તાંમ યજ્ઞધ
હુયશત યસ્ન, રજિશતાંમ ચિસ્તાંમ મજદધાતાંમ અપઝ્ઞાનીમ; જઝ્ઞા-
થ્રાળ્યો રજિશતાંમ ચિસ્તાંમ મજદધાતાંમ અપઝ્ઞાનીમ યજ્ઞમધદે.

હુઓમયો ગવ ખરેસ્મન, હિજવો-દંધહુંધહુ, માંધ્રય વચય બ્યઓધનય,
જઓધાબ્યસય અરપુખબએધબ્યસય વાધજિબ્યો. ચેંધહે હાતાંમ આઅત
ચેસ્ને પધતી વંધહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અપાત હયા, યાઓધ-
હાંમયા તાંસયા તાઓસયા યજમધદ.

(કરદો ૭ મો) રજિશતાંમ ચિસ્તાંમ મજદધાતાંમ અપઓનીમ
યજમધદ. દએનાંમ વંધુહિમ માજદયસ્નીમ યજમધદ, હુપથમધન્યાંમ
હુઅધવિ-તચિનાંમ નિમરંજિશતાંમ ખરત-જઓધાંમ અપઓનીમ, હુનર-
વધતીમ કસ્ટુતાંમ આસુ-કધસ્યાંમ મોષુ-કધસ્યાંમ હવાયઓનાંમ હવાય-
ઓજદાંમ યાંમ વંધઉહીમ દએનાંમ માજદયસ્નીમ.

યાંમ યજત સાસ્ત દંધહેઉશ દંધહુપધતિશ આકિત ઇસંમો દંધહેવે,
અમંમ ઇસંમો તનુયે.

અહે રય ખરંનંધહુય, તાંમ યજ્ઞધ મુરંન્વત યસ્ન, તાંમ યજ્ઞધ
હુયસ્ત યસ્ન, રજિશતાંમ ચિસ્તાંમ મજદધાતાંમ અપઓનીમ; જઓ-
ધાબ્યો રજિશતાંમ ચિસ્તાંમ મજદધાતાંમ અપઓનીમ યજમધદ.
હુઓમયો ગવ ખરેસ્મન, હિજવો-દંધહુંધહુ, માંધ્રય વચય બ્યઓધનય,
જઓધાબ્યસય અરપુખબએધબ્યસય વાધજિબ્યો. ચેંધહે હાતાંમ આઅત
ચેસ્ને પધતી વંધહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અપાત હયા, યાઓધ-
હાંમયા તાંસયા તાઓસયા યજમધદ.

(બાજમાં પઢે) અહુરમજદ યોદાએ, અવજૂનીએ મરદુમ, મર-
દુમ સદગાંન્ હમા સદગાંન્, હમબાયસ્તે વેહાંન્, ઓએમ બેહેદીન્
માજદયસ્નાન્, આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ; અએદૂન્ બાદ.

(પ્રગટ પઢે) યથા અહૂ વધસ્યો (૨).

યરનેમય વહોમય અઓજસય જવરંય આકિનામિ, રજિશતયાઓ
ચિસ્તયાઓ મજદધાતયાઓ અપઓન્યાઓ, દએનયાઓ વંધહુયાઓ
માજદયસ્નોધશ; અપંમ વોહૂ (૧)

અહાધ રએશય; હજંધરંમ; જસ મે અવંધહે મજદ; કરંદંહુ
મોજદ.

રોજ નેક્ નાંમ, રોજ પાક્ નાંમ, રોજ મુખારક્ (ફલાંન), માહે
મુખારક્ (ફલાંન), ગાહે (ફલાંન), નમાજ દાદારે ગેહાંન્ દામાંન્.
દનઓધ અહુરહે મજદાઓ, તરોધદીતે અંધરહે મધન્યેઉશ. હુધથાવર-
શતાંમ હાત વસ્ના ફરંષોતંમ. સ્તઓમિ અપંમ; અપંમ વોહૂ (૧).

ગોરજે ખોરેહુ અવજ્ઞયાદ દીન્ બેહુ માજદયસ્નાન્, બેરસાદ અમા-
વંદ પીરોજગર, અમાવંદી પીરોજગરી. દાદ દીન્ બેહુ માજદયસ્નાન્,

આગહી રવાઇ ગાઆફરંગાની બાદ હુકુતે કેશવર જમીન; અએફન બાદ. મન્ આનો આવાયદ શુદન, મન્ આનો આવાયદ શુદન, મન્ આનો આવાયદ શુદન. અપઓને અર્ધમ વોહુ (૧).

(દક્ષિણ દિશા તરફ મોહોડું કરીને પઢે) દાદારે ગહાંન દીને માજદયસ્ની દાદે જરથુશ્તી. નંમસે-તે અષાઉમ સંવિશ્તે અરંદિ સુર અનાહિતે. અપઓને અર્ધમ વોહુ (૧). નંમા ઉર્વંધરે વંધંઉહિ મજદ દધાતે. અપઓને અર્ધમ વોહુ (૧). રજિશતાંમ ચિસ્તાંમ મજદધાતાંમ અપઓનીમ યજમહદે. અર્ધમ વોહુ (૧). દીન બેહુ માજદયસ્નાંન બેરસાદ; અર્ધમ વોહુ (૧).

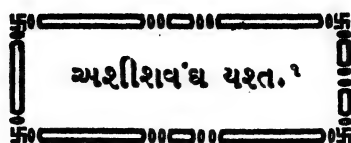
દીન યસ્તનો સાર—અહુરમઝદની ખુશનુદી હોબે. વૃદ્ધિ કરનાર દાદાર અહુરમઝદનું નામ લઇને હું બંદગી શરૂ કરું છું. તેનો ખોરહ તથા પ્રતાપ જ્યાંદા થાયો! જલી માજદયસ્ની દીન મારી મદદે પહોંચ્યો! તમામ ગુનાહો માટે હું પશ્ચાત્તાપ કરું છું. સર્વે જીવો વિચાર અને જીવન વચન અને જીવો કામને માટે હું મનશની, ગવશની અને કુનશનીથી પસ્તાવો કરું છું.

એ યશ્તમાં દીન યજ્ઞના હમકાર ચિસ્ત (ધર્મની કેળવણી ઉપર મવક્કલ) ને શ્રાદ્ધ કરવામાં આવ્યો છે. જલુનાર બોલે છે કે અશો માણસનાં સૌથી સાચાં ચિસ્તની અને જલી માજદયસ્ની દીન, જે નેક માર્ગ અતાવનારી, સેતાખીથી ચાલનારી, જુરા વિચારોને દફે કરનારી, સદગુણ ધરાવનારી, વિખ્યાત પામેલી, ચાક્ષાત્રીથી અને સેતાખીથી કામ કરનારી અને પુરતાં કૌવતવાળી છે તેની હું સેતાયશ કરું છું.

એ યશ્તમાં પેગમ્બર જરથોસ્ત ચિસ્તને આરાધતાં દુવા ગુગરે છે કે અએ ચિસ્ત! તું મને તારાં જ્ઞાનથી ભરપુર કર, જેથી બધું સમાધાન અને ફાયદા ભરેલું થાય; અને પહાડો અને જંગલો વગર મુસીબતે પસાર થાય; તું મને બંને પક્ષને માટે જોર, બંને બાજુનું જોર, તનની તનદરોસ્તી, તનનું સુખ, કર માછતી જે રંધા નદીમાં એક વાળ જેવા બારીક મોજાને જોઇ શકે છે, તેના જેવી તિક્ષણ જોવાની શક્તિ અને એક થોડો, જે અંધારી ધ્રુમસવાળી રાતે જમીન ઉપર પડેલા એક વાળને જોઇ શકે છે, તેના જેવી તિક્ષણ જોવાની શક્તિ અને એક ગીધ, જે ઘણીજ ઉંચાઇએથી સોયની અણીને પણ જોઇ શકે છે, તેના જેવી તિક્ષણ જોવાની શક્તિ આપે.

ત્યાર પછી પેગમ્બર જરથોસ્તની બાનુ હવોવી ચિસ્તને આરાધતાં દુવા ગુગરે છે કે અએ ચિસ્ત! હું મારા ખાવીંદ જરથોસ્તની દીન મુજબ ચાલું!

છેલ્લે ધર્મગુરૂએ ચિસ્તથી મુરાદ ચાહી કે તેને જરથોસ્તી દીન ફેલાવવામાં તિક્ષણ બુદ્ધિ અને જોર બખશવામાં આવે, અને રાજકર્તા દુવા ગુગરે છે કે તેના સુલકમાં સલાહ સંપન્ન અને તનને માટે હીમત આપે.

દનઝોથ અહુરહે મજદાઝો. અર્ષમ વૉહુ (૧).

પ નામે યજ્ઞદાન અહુરમજદ ખોદાએ અવજ્ઞની, ગાર્જે ખોરેહ અવળયાહ; મીનો અરશશંગ ખેરસાહ. અજ હમા ગુનાહ પતેત પશેમાનુમ; અજ હર્વસ્તીન દુશ્મત દુજ્ઞપ્ત દુજ્ઞવરશત, મેમ પ ગેતી મનીહ, ઝોઝેમ ગોફત, ઝોઝેમ કર્દ, ઝોઝેમ જસ્ત, ઝોઝેમ યૂન યૂહ ઝસ્તેહ. અજ આંન ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાંની ગેતી મીનોઝ્યાંની, ઝોખે અવાજશ પશેમાન પ સે ગવશની પ પતેત હોમ. દનઝોથ અહુરહે મજદાઝો, તરોધ દીતે અંધરહે મધન્ગેશ; હુધ્યાવરશતાંમ હિત વરના ફરેપોતમેમ. સ્તઝોમિ અર્ષમ; અર્ષમ વૉહુ (૩).

કવરાને મજદયસ્ને જરથુશત્રિશ વીદઝેવો અહુર-ત્કઝેષો, (જે ગેહ હોય તે પટે) કસસ્તયઝેય. અષોધશ વંધહુયાઝો, ચિસ્તોધશ વંધહુયાઝો, અરેથે વંધહુયાઝો, રસાસ્તાતો વંધહુયાઝો, ખરેનંધહો સવંધહો મજદવાતહે, દનઝોથ યસ્નાધ્ય વજ્રાધ્ય દનઝોઝાધ્ય કસસ્તયઝેય, યથા અહુ વધઝ્યો જઝોતા કા મે ઝૂતે, અથા રતુશ અષાત્ ચિત હ્ય કા અષવ વીધવાઝો ઝઝોતૂ.

(કરદો ૧ લો.) અષીમ વંધહીમ યજમધદે, ક્ષોધયનીમ ઝરજધ-તીમ હુરઝોધાંમ, હુયજતાંમ ખનત્તયધ્રાંમ અમવધતીમ, દાતો-સઝો-કાંમ બઝેષધ્યાંમ પેરેશ્વીરાંમ સૂરાંમ.

૧.-અશીશવંધ, એક નારી ફરેસ્તો છે. એનો શબ્દાર્થ 'પવિત્રાઈ, સચાઈ થાય છે, જે આવતી દુન્યાને માટેનો અગત્યનો ખળનો છે, અને જે શખસ એ ખળનો એકદો કરે તે પેલી દુન્યાનું સુખ હાંસલ કરે છે. એ ઉપરથી તે સામાન્ય રીતે લક્ષ્મી ઉપર મવકલ યજ્ઞદ ગણાયો છે. પવિત્રાઈ અને અશીશવંધી જેમ પેલી દુન્યાનું સુખ હાંસલ થાય છે, તેમ આ દુન્યામાં પણ સુખ હાંસલ થાય છે, એ ઉપરથી આશીરવાદમાં દોલતનું 'મેળવવું' અશીશવંધથી માંગવામાં આવે છે. એણીને 'અર્દ' ના નામથી પણ પાછળથી યોલાવવામાં આવે છે. અશીશવંધ યશતમાં એણીને દાદાર અહુરમજદની દીકરી અને અમશાસ્પદોની અને મહેર, શરોશ અને રશુ ચઝદોની બહેન તરીકે યાદ કરવામાં આવી છે. ત્યારે અશીશવંધ યશત બહી રાહે મેળવેલી અને બલાં સવાળી કામમાં ખર્યાધને બહો બદલો હાંસલ કરાવનારી પવિત્ર સુખદાયક લક્ષ્મીરૂપી મીનોનું સેતાયશ નામું.

દુષ્કર્મ અહુરહે મજ્જદાઓ, ખંધુરેમ અમેષનાંમ રપેન્તાનાંમ ;
યા વીરપનાંમ સઘ્મોપ્યન્તાંમ ક્ષપ અથ્વ ક્ષયજયેધતિ, ઉત-હે આરનેમ
અતૂમ અવ-મરધતિ વારેમ. ઉત-હે આરનેહુય જળયન્તાધ, દૂરએય
જળયન્તાધ જસધતિ અવંધહે. યો અપીમ યજ્ઞધતે જઘ્મોધાળ્યો, હો
મિથ્રેમ યજ્ઞધતે જઘ્મોધાળ્યો.

અહે રય ખરેનંધહુય, તાંમ યજ્ઞધ સુરન્વત યરન, તાંમ યજ્ઞધ
હુયરત યરન, અપીમ વંધઉહીમ જઘ્મોધાળ્યો; અપીમ વંધઉહીમ
યજ્ઞમધદે. હુઓમયો ગવ ખરેરનન, હિજવો-દંધહુંધહ, માંધય વયય
પ્યઓધનય, જઘ્મોધાળ્યસય અરુપુખ્ધએધપ્યસય વાધજિજ્યો. ચેંધહે
હોતાંમ આઅત્ ચેરને પધતિ વંધહો, મજ્જદાઓ અહુરો વએથા અપાત્
હયા, યાઓધહાંમયા તાંસયા તાઓસયા યજ્ઞમધદે.

(કર્દો ૨ જો) અપીમ વંધઉહીમ યજ્ઞમધદે, ક્ષોધનીમ ખરેજધ-
તીમ હુરઓધાંમ, હુયજતાંમ ખનત્-ચપ્રાંમ અમવધતીમ, દાતો-સઓ-
કાંમ ખએષજયાંમ પેરેધવીરાંમ સૂરાંમ.

હુઓમહુય નંમો માંધહેય અપઓનએય જરથુશહે. અતચિત્
બા નંમો હુઓમાધ. યત્ વીરપે અન્યે મધાઓધહો અએષમ હચિન્તે
અવિદ્રવો, આઅત્ હો યો હુઓમહે મધો અપ હયધતે ખએષધથે.

અપિશ વંધઉહિ, અપિ સ્ત્રીરે, અપિ બાનુમધતિ પાધતિ વ્યાવધતિ
બાનુપ્યો; અપિ દાઘે વોહૂમ ખરેનો, અએષાંમ નરાંમ યોધ હયહિ.
હુપઓધધિશ ખઓધધતે ન્માનંમ, ચેંધહે ન્માને અપિશ વંધઉહિ સૂર
પાધ નિદથધતે આએમધતિશ દરેધાધ હખંધાધ.

તે નરો ક્ષય ક્ષયેન્તે અશ-પચિન સ્તૂધ-ખખ્ધ ક્ષઓથત્-અરપ, ખનત્-
ચપ્ર ક્ષએવયત્-અશત, અશ-ખઓઉર્વ નિધાતો-પિતુ હુપઓધધિ; યહુમ્ય
સ્તરેતસય ગાતુશ, અન્યાઓસય ખરેખ્ધાઓ અવરેતાઓ યોધ હયહિ,
અપિશ વંધઉહિ. ઉશત બા યિમ હયહિ, ઉત માંમ ઉપંધહયહિ,
વોઉર-સરેધ અમવધતિ.

અએષાંમ ન્માનાઓ હુવિધાતાઓ ગઓસૂરાઓધહો હિશતેન્તે અપ
પઉર્વાઓ દરેધો-ઉપસ્તેએ, યોધ હયહિ, અપિશ વંધઉહિ. ઉશત બા
યિમ હયહિ, ઉત માંમ ઉપંધહયહિ વોઉર-સરેધ અમવધતિ.

અએષાંમ ગાતવ હિશતેન્તે હુસ્તરેત હુપો-પુસ્ત હુકરેત ખરેજિશ-
હવન્તો જરન્યપક્ત-પાધાઓધહો, યોધ હયહિ, અપિશ વંધઉહિ. ઉશત
બા યિમ હયહિ, ઉત માંમ ઉપંધહયહિ, વોઉર-સરેધ અમવધતિ.

અએષાંમ વન્તાઆધ્રહો બાત મધન્યાઆધ્રહો ગાતુશ પઘતિ
યાઆધ્રહેન્તિ, યોઘ સ્તીર ઔરજિશ-હવન્તો મૈરજયુનાઓ અંકુ-પએ-
સેનાઓ ક્રા-ગઆપાવર સિરિપમ્ન ચધુ-કરન મિતુચ જર-યો-પએસ.
કધ નો અવિ આજસાત ન્માનો-પઘતિશ, કધ પાઘતિ પઘતિષાંમ
કયા પઘતિ તન્વિ, યોઘ હચહિ, અપિશ વંધઉહિ. ઉશત બા યિમ્
હચહિ, ઉત માંમ ઉપંધહચહિ, વૉઉર-સરેધ અમવઘતિ.

અએષાંમ કધનિનો આઆધ્રહેન્તે આધ્રમો-પઘધિશ ઉવિંજો-મધધ્યાઓ
સ્રઓતન્વો દરેધો-અગુશતઓ કેહરૂપ અવવતાંમ સ્તય યથ દિધયતાંમ
જઓષો, યોઘ હચહિ, અપિશ વંધઉહિ. ઉશત બા યિમ્ હચહિ, ઉત
માંમ ઉપંધહચહિ વૉઉર-સરેધ અમવઘતિ.

અએષાંમ અસ્પાઆધ્રહો બયેન્તે, આસવો રવો-ક્રઓથેમનો રઓમ
વાપંમ વાપયન્તે, આતંમ ચરંમ થંજયેન્તે તખમેમ સ્તઓતારંમ વજ-
ન્તિ આસુ-અસ્પંમ ઔરજિ-રથંમ તિજિ-અરશતીમ દરેધ આરશતએમ
દિવિ-ધપૂમ પરો-કેવિધંમ વીતારંમ પરકાત હમૈરથંમ જન્તારંમ પરો-
દુશમધન્યૂમ, યોઘ હચહિ, અપિશ વંધઉહિ. ઉશત બા યિમ્ હચહિ,
ઉત માંમ ઉપંધહચહિ, વૉઉર-સરેધ અમવઘતિ.

અએષાંમ ઉશલાઆધ્રહો બયેન્તે સએનિ-કઓકે અશ-મનંધહ અઓ-
જયેનિ જમત્ પૈરતમ્ન વધધસ્થવો, યોઘ હચહિ, અપિશ વંધઉહિ.
ઉશત બા યિમ્ હચહિ, ઉત માંમ ઉપંધહચહિ, વૉઉર-સરેધ અમવઘતિ.

અએષાંમ ઔરજતંમ જરનિમ નિઔરથિ આઔરંત બરઘતિ અધિ-
તરાખ્યો હચ દંધહુખ્યો વરલાઓસય કુપાઓ બામનિવાઓ, યોઘ
હચહિ, અપિશ વંધઉહિ. ઉશત બા યિમ્ હચહિ, ઉત માંમ ઉપંધહચહિ,
વૉઉર-સરેધ અમવઘતિ.

અપ માંમ અપ દધધ, ક્રા-માંમ અધિ-ઉવિંએસયંધઉહ મરજદિકંમ,
અપિશ ઔરજઘતિ; હુધાત અહિ હુચિથ, વસથ અહિ કાયમ્ન, તતુયે
અરેનંધ્રહે દાઘતે.

પિત તે યો અહુરો મજદાઓ, યો મજિશતો યજતનાંમ, યો
વહિશતો યજતનાંમ; માત આર્મઘતિશ સ્પેન્ત; આત તે યો વંધહુશ
સ્રઓષો અઓ, રખુશય ઔરજો અમવાઓ, મિથસય વૉઉર-ગઓયઓ-
ઘતિશ, યો બએવર-સ્પસનો હજધર-ગઓષો; અંધહ દએન માજદયસનિશ.

ઉપ-સ્તુત યજતનાંમ, અમુયમ્ન રજિશતનાંમ, પઘતિ-સ્તયત રધથ
અપિશ વંધઉહિ યા ઔરજઘતિ, ઉઘતિ વચેમિશ અઓજન; કો અહિ

થો માંમ જળયેહિ, યેંધહે અજમ કાપો જળયન્તાંમ સ્મરેશમ મુશ્લે વાચિમ.

અધાત્ર ઉઘતિ ક્રવપત થો સિપતામો જરથુશ્તો, થો પર્ઓઘસ્થો મખ્યાકો, સ્તઅઘાત અર્ષમ યત્ર વહિરતમ, યજત અહુરેમ મજદાંમ, યજત અર્ષે રપેન્તે. યેંધહે જાંથએય વક્ષએય ઉર્વાસેન આપો ઉર્વા-રાઓસય, યેંધહે જાંથએય વક્ષએય ઉક્ષિન્ આપો ઉર્વારાઓસય.

યેહે જાંથએય વક્ષએય અપ-દ્વરત્ર અંધરો મઘન્યુશ હ્ય જમત્ર, યત્ર પથનયાઓ રકરેનયાઓ દૂરએપારયાઓ. ઉઘતિ દવત હો યો દુજદાઓ અંધરો મઘન્યુશ પોઉર-મહુરકો, નોઘત્ર માંમ વીરપે યજતા-ઓધહે અનુસેન્તમ ક્રઓરેચિન્ત; આઅત્ર માંમ અએવો જરથુશ્તો અનુસેન્તમ અપયેઘતિ.

જઘન્તિ માંમ અહુન વધસ્ય, અવવત સ્તનઘથિષ યથ અરમ ક્તોઃ મસાઓ; તાપયેઘતિ માંમ અપ વહિરત, માંનયેન્ અહે યથ અયોક્ષુ-સ્તમ; રએકો મે હ્ય અંધહાઓ જમત્ર વંધહે કુરેનઓઘતિ, યો માંમ અએવો જામયેઘતિ, થો સિપતામો જરથુશ્તો.

અધાત્ર ઉઘતિ ક્રવપત અપિશ વંધઉહિ યા ઍરજઘતિ, નજઘો માંમ ઉપ-હિરત, ઍરજવો અપાઉમ સિપતમ, ઉપ મે સ્વયંધઉહ વાપહે. નજઘો તાંમ ઉપ-હિરતત્ર થો સિપતામો જરથુશ્તો, ઉપ હે સ્વયત વાપહે.

આ-દિમ ઉસય પધરિ-મરજત્ર, હાવોય આજવો દધિનય, દધિન આજવો હાવયય, ઉઘતિ વચેપિશ અઓજન. સ્તીરો અહિ જરથુશ્ત, હુકુરેતો અહિ સિપતમ, હુવસવો દરેઘો-આજાઉશ. દાતેમ તે તનુયે ખરેનો, ઉરનએય દરેઘેમ હુવંધહેમ, યથ ઇમત્ર યત્ર તે કાવઓચિમ.

અહે રય ખરેનંધહ્ય, તાંમ યજાઘ સુરવત યસ્ન, તાંમ યજાઘ હુયુશ યસ્ન, અપીમ વંધઉહીમ જઓઘ્રાખ્યો; અપીમ વંધઉહીમ યજમઘદે. હુઓમયો ગવ ઍરેસ્મન, હિજવો-દંધહંધહ, માંથ્રય વચય વ્યઓઘનય, જઓઘ્રાખ્યસ્ય અરુષુખએઘખ્યસ્ય વાધક્ષિખ્યો. યેંધહે હાતાંમ આઅત્ર ચેસ્ને પઘતિ વંધહે, મજદાઓ આહુરો વએથા અપાત્ર હ્યા, યાઓધહાંમયા તાંસ્યા તાઓસ્યા યજમઘદે.

(કરદો ૩ જો) અપીમ વંધઉહીમ યજમઘદે, ક્ષોઘનીમ ઍરજઘ-તીમ હુરઓધાંમ, હુયજતાંમ ખનત્ર-ચપ્રાંમ અમવઘતીમ, દાતો-સઓ-કાંમ ખએપજ્યાંમ પેરેશ્વીરાંમ સૂરાંમ.

તાંમ યજ્ઞત હુઓપ્યંધ્રહો પરધાતો, ઉપ ઉપજ્ઞ હરયાઓ ઔરેજો
સ્રીરયાઓ મજ્ઞદધાતયાઓ.

આઅત્ હીમ જઠધ્યત અવત્ આયત્તેમ, દક્ષદિમે અપિશ વંધઉહિ
યા ઔરેજધતિ, યત્ ખવાનિ અધવિ-વન્યાઓ વીર્યે દ્યૌવ માજઘન્ય, યથ
અજ્ઞમ નોધત તરશ્તો ક્રાનેમાને થવએષાત્ પરો દ્યૌવએધખ્યો, ક્રા અહ્માત્
પરો વીર્યે દ્યૌવ અનુસો તરશ્ત નેમાઓન્તે, તરશ્ત તંમંધ્રહો ક્રરાઓન્તે.

પઠરિ-તયત્ પઠરિ-જસત્ અપિશ વંધઉહિ યા ઔરેજધતિ. વિન્દાત્
તંમ યાનેમ હુઓપ્યંધ્રહો પરધાતો.

અહે રય ખરેનંધ્રહ્ય, તાંમ યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન, તાંમ યજ્ઞધ
હુયશ્ત યસ્ન, અપીમ વંધઉહીમ જઓધ્રાખ્યો; અપીમ વંધઉહીમ
યજ્ઞમધદે. હુઓમયો ગવ ખરેસ્મન, હિજવો-દંધ્રહંધ્રહ, માંધ્રય વચય
પ્યઓશ્નય, જઓધ્રાખ્યસ્ય અરધુખ્ધએધખ્યસ્ય વાધ્રજિખ્યો. યંધ્રહો
હાતાંમ આઅત્ યેસ્ને પઠતી વંધ્રહો, મજ્ઞદાઓ અહુરો વએથા
અષાત્ હયા, યાઓધ્રહાંમયા તાંસયા તાઓસ્યા યજ્ઞમધદે.

(કરદો ૪ થો) અપીમ વંધ્રઉહીમ યજ્ઞમધદે, ક્ષોધશ્નીમ ઔરેજ-
ધતિમ હુરઓધાંમ, હુયજ્ઞતાંમ ખનત-ચપ્રાંમ અમવધતીમ, દાતો-
સઓકાંમ અએષજયાંમ પેરેશ્વીરાંમ સૂરાંમ.

તાંમ યજ્ઞત યો યિમો ક્ષએતો હ્વાંધ્વો, હુકધસ્યાત્ હ્ય ખરેજંધ્રહત.

આઅત્ હીમ જઠધ્યત અવત્ આયત્તેમ, દક્ષદિમે અપિશ વંધ-
ઉહિ યા ઔરેજધતિ, યથ અજ્ઞમ કૃષઓનિ વાંધ્ય અવ-ખરાનિ, અવિ
મજ્ઞદાઓ દામખ્યો, યથ અજ્ઞમ અમૈરેજતીમ અવ-ખરાનિ, અવિ
મજ્ઞદાઓ દામખ્યો.

ઉત અજ્ઞમ અપ-ખરાનિ, વ પુધૌમય તરૂળમય, હ્ય મજ્ઞદાઓ
દામખ્યો, ઉત અજ્ઞમ અપ-ખરાનિ, વ જઉર્વામય મૈરેથ્યૂમય, હ્ય
મજ્ઞદાઓ દામખ્યો, ઉત અજ્ઞમ અપ-ખરાનિ વ ગરેમૈમય વાતૈમ
અઓતૈમય, હ્ય મજ્ઞદાઓ દામખ્યો, હજંધ્રૈમ અધવિ-ગામનાંમ.

પઠરિ-તયત્ પઠરિ-જસત્ અપિશ વંધ્રઉહિ યા ઔરેજધતિ. વિન્દાત્
તંમ યાનેમ યો યિમો ક્ષએતો હ્વાંધ્વો.

અહે રય ખરેનંધ્રહ્ય, તાંમ યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન, તાંમ યજ્ઞધ
હુયશ્ત યસ્ન, અપીમ વંધ્રઉહીમ જઓધ્રાખ્યો; અપીમ વંધ્રઉહીમ યજ્ઞ-
મધદે. હુઓમયો ગવ ખરેસ્મન, હિજવો-દંધ્રહંધ્રહ, માંધ્રય વચય

અશ્વઘોષનય, જઘ્ઘાશ્વઘોષનય અરણ્યઘોષનયસય વાઘજિજ્ઞાસો. ચેંઘહે હતાંમ આઅત્ત ચેસ્ને પઘતિ વંઘહે, મજ્જદાઘ્ઘા અહુરો વઘેથા અપાત્ત હયા, યાઘ્ઘાઘહાંમયા તાંસયા તાઘ્ઘાસયા યજમઘદે.

(કરદો ૫ મો) અપીમ વંઘઉહીમ યજમઘદે, ક્ષોઘઘનીમ ઐરજઘ-
તીમ હુરઘ્ઘાંધાંમ, હુયજતાંમ ખનત્ત-ચપ્રાંમ અમવઘતીમ દાતો-સઘ્ઘા-
કાંમ બઘેષજયાંમ પેરેશ્વીરાંમ સૂરાંમ.

તાંમ યજત્ત વીસો પુથો આથ્વ્યાનોઘશ, વીસો સૂરયાઘ્ઘા ધ્રઘેત-
તઘ્ઘાનો, ઉપ વરેન્નમ ચથુ-ગઘ્ઘાપેમ.

આઅત્ત હીમ જઘ્ઘ્યત્ત અવત્ત આયત્તમ, દજ્જદિમે અપિશ વંઘ-
ઉહિ યા ઐરજઘતિ, યત્ત બવાનિ અધવિ-વન્યાઘ્ઘા અજ્ઘીમ દહાકેમ
થિજકેન્નમ, થિજકેરેઘમ, દવશ-અપીમ, હજ્જધરન્યઘ્ઘાદતીમ, અપ્-અઘ્ઘા-
જઘ્ઘહેમ, દઘેવીમ દુજ્ઘમ અઘેમ ગઘેથાવ્યો દ્રવન્તેમ, યાંમ અપ્-
અઘ્ઘાજસ્તેમાંમ દુજ્ઘમ ક્રય કેરેન્તત્ત અંધરો મધન્યુશ, અવિ યાંમ
અસ્તવઘતીમ ગઘેથાંમ, મહુરકાઘ અપહે ગઘેથનાંમ. ઉત હે વન્ત
અજનિ સવંઘહવાયિ અરેનવાયિ, યોઘ હેન્ કેહુરપ સ્સએશત જજ્ઘતેઘે
ગઘેશ્યાધય, યોઘ અઘ્ઘોતેમે.

પઘરિ-તયત્ત પઘરિ-જસત્ત અપિશ વંઘઉહિ યા ઐરજઘતિ. વિન્દાત્ત
તેમ યાન્નમ વીસો પુથો આથ્વ્યાનોઘશ વીસો સૂરયાઘ્ઘા ધ્રઘેતઘ્ઘાનો.

અહે રય ખરેન્નંધહય, તાંમ યજ્ઞઘ સુરન્વત યસ્ન, તાંમ યજ્ઞઘ
હુયશત યસ્ન, અપીમ વંઘઉહીમ જઘ્ઘાશ્વઘોષ; અપીમ વંઘઉહીમ
યજમઘદે. હુઘ્ઘાંમયો ગવ ખરેસ્મન, હિજ્જવો-દંધહુંધહ, માંથ્રય વચય
બઘ્ઘાથનય, જઘ્ઘાશ્વઘોષનય અરણ્યઘોષનયસય વાઘજિજ્ઞાસો. ચેંઘહે
હતાંમ આઅત્ત ચેસ્ને પઘતિ વંઘહે, મજ્જદાઘ્ઘા અહુરો વઘેથા અપાત્ત
હયા, યાઘ્ઘાઘહાંમયા તાંસયા તાઘ્ઘાસયા યજમઘદે.

(કરદો ૬ ઠો) અપીમ વંઘઉહીમ યજમઘદે, ક્ષોઘઘનીમ ઐરજઘ-
તીમ હુરઘ્ઘાંધાંમ હુયજતાંમ ખનત્ત-ચપ્રાંમ અમવઘતીમ, દાતો-સઘ્ઘા-
કાંમ બઘેષજયાંમ પેરેશ્વીરાંમ સૂરાંમ.

તાંમ યજત્ત હઘ્ઘાંમો ક્રાઘિમશ, બઘેષજયો, સ્ત્રીરો, ક્ષાથ્રયો, જઘરિ-
દ્ઘાઘથ્રો, ખરેજિશ્તે પઘતિ ખરેજહિ હરઘથ્રો પઘતિ ખરેજયાઘ્ઘા.

આઅત્ત હીમ જઘ્ઘ્યત્ત અવત્ત આયત્તમ, દજ્જદિમે અપિશ વંઘઉહિ
યા ઐરજઘતિ, યથ અજ્ઘમ બન્ઘેનિ મઘરીમ તૂઘરીમ કંધરસ્યાન્નમ,

ઉત અસ્તેમ વાધયેનિ, ઉત અસ્તેમ ઉપનયેનિ, અસ્તેમ કવોધશ હૃઓસ-
વંધહહે, જનાત્ તેમ કવ હૃઓસવ, પસ્ને વરોધશ ચએચિસ્તહે જક્રહે
ઉરવ્યાપહે, પુથ્રો કએન સ્યાવરૂપાનાધ જુરો-જતહે નરહે અધએરથહેચ
નરવહે.

પધરિ-તયત્ પધરિ-જસત્ અધિશ વંધઉહિ યા ઔરજધતિ. વિન્દાત્
તેમ યાનંમ હૃઓમો ક્રાગ્મિશ, અએષજયો, સ્તીરો, ક્ષત્રયો, જધરિ-દાધથ્રો.

અહે રય ખરેનંધહય, તાંમ યજ્ઞધ સુરેન્વત યસ્ન, તાંમ યજ્ઞધ
હુયશત યસ્ન, અપીમ વંધઉહીમ જઓશાખ્યો; અપીમ વંધઉહીમ
યજમધદે. હૃઓમયો ગવ ખરેસ્મન, હિજવો-દંધહંધહ, માંથય વચય
ખ્યઓધનય, જઓશાખ્યસય અરુષુખ્યએધખ્યસય વાધજિખ્યો. ચેંધહે
હાતાંમ આઅત્ ચેસ્ને પધતી વંધહે, મજદાઓ અહુરો વએથા અપાત્
હયા, યાઓધહામયા તાંસયા તાઓસયા યજમધદે.

(કરદો ૭ મો) અપીમ વંધઉહીમ યજમધદે, ક્ષોધનીમ ઔરજધ-
તીમ હુરઓધાંમ, હુયજતાંમ ખનત્-ચપ્રાંમ અમવધતીમ, દાતો-
સઓકાંમ અએષજયાંમ પેરેધવીરાંમ સૂરાંમ.

તાંમ યજત અરૂષ અધસ્યનાંમ દપયુનાંમ ક્ષત્રાધ હનકેરેમો
હૃઓસવ.

આઅત્ હીમ જધધયત્ અવત્ આયસ્તેમ, દજદિ-મે અધિશ વંધ-
ઉહિ યા ઔરજધતિ, યથ અજેમ નિજનાનિ મધરીમ તૂધરીમ કંધર-
સ્યાનંમ, પસ્ને વરોધશ ચએચિસ્તહે જક્રહે ઉરવ્યાપહે, પુથ્રો કએન
સ્યાવરૂપાનાધ જુરો-જતહે નરહે અધએરથહેચ નરવહે.

પધરિ-તયત્ પધરિ-જસત્ અધિશ વંધઉહિ યા ઔરજધતિ. વિન્દાત્
તેમ યાનંમ અરૂષ અધસ્યનાંમ દપયુનાંમ ક્ષત્રાધ હનકેરેમો હૃઓસવ.

અહે રય ખરેનંધહય, તાંમ યજ્ઞધ સુરેન્વત યસ્ન, તાંમ યજ્ઞધ
હુયશત યસ્ન, અપીમ વંધહીમ જઓશાખ્યો, અપીમ વંધઉહીમ
યજમધદે. હૃઓમયો ગવ ખરેસ્મન, હિજવો-દંધહંધહ, માંથય વચય
ખ્યઓધનય, જઓશાખ્યસય અરુષુખ્યએધખ્યસય વાધજિખ્યો. ચેંધહે
હાતાંમ આઅત્ ચેસ્ને પધતિ વંધહે, મજદાઓ અહુરો વએથા અપાત્
હયા, યાઓધહામયા તાંસયા તાઓસયા યજમધદે.

(કરદો ૮ મો) અપીમ વંધઉહીમ યજમધદે, ક્ષોધનીમ ઔરજધ-
તીમ હુરઓધાંમ, હુયજતાંમ ખનત્-ચપ્રાંમ અમવધતીમ, દાતો-
સઓકાંમ અએષજયાંમ પેરેધવીરાંમ સૂરાંમ.

તાંમ યજ્ઞત યો અષવ જરથુશ્તોઃ અધર્યેને વઝેજહિ વંધહુ-
યાઓઃ દાધતયાઓઃ.

આઅત્ હીમ જઘ્ધ્યત્ અવત્ આયર્તેમ, દજદિ-મે અધિશ
વંધઉહિ યા ઝેરજઘતિ, યથ અજ્ઞેમ હાયથેને વંધઉહીમ આજ્ઞતાંમ
હુતઓષાંમ, અનુમતેએ દઝેનયાઓ, અનૂજ્ઞતેએ દઝેનયાઓ, અનવ-
રશ્તેએ દઝેનયાઓ, યા મે દઝેનાંમ માઝદયસ્નીમ જરસસ્ય દાત્,
અપઝેય અઓતાત્ યા મે વરેજ્ઞનાધ, વંધઉહીમ દાત્ કસસ્તીમ.

પધરિ-તયત્ પધરિ-જસત્ અધિશ વંધઉહિ યા ઝેરજઘતિ. વીન્દાત્
તેમ યાનેમ યો અષવ જરથુશ્તોઃ.

અહે સ્ય ખરેનંધહુય, તાંમ યજ્ઞધ સુરુવત યસ્ન, તાંમ યજ્ઞધ
હુયશ્ત યસ્ન, અષીમ વંધઉહીમ જઓધ્રાખ્યોઃ; અષીમ વંધઉહીમ
યજ્ઞમધદે. હુઓમયો ગવ ખરેસ્મન, હિજવો-દંધહંધહુ, માંધ્રય વયય
ખ્યઓશનય, જઓધ્રાખ્યસ્ય અરુષુખ્યએધખ્યસ્ય વાધ્રજ્ઞિખ્યો. ચેંધહે
હુતાંમ આઅત્ યેસ્ને પધતિ વંધહો, મજદાઓ અહુરો વઝેથા
અષાત્ હુયા, યાઓધ્રહુાંમયા તાંસ્યા તાઓસ્યા યજ્ઞમધદે.

(કરદો ૯ મો) અષીમ વંધઉહીમ યજ્ઞમધદે, ક્ષોધધ્નીમ ઝેરજઘ-
તીમ હુરઓધાંમ, હુયજ્ઞતાંમ ખનત્-યથ્રાંમ અમવધતીમ, દાતો-
સઓકાંમ ખઝેષજયાંમ પેરેશ્વીરાંમ સૂરાંમ.

તાંમ યજ્ઞત ઝેરજઘધિશ કવ વીશ્તારપો પસ્ને આપો દાધતયાઓ.

આઅત્ હીમ જઘ્ધ્યત્, અવત્ આયર્તેમ દજદિ-મે, અધિશ
વંધઉહિ યા ઝેરજઘતિ, યથ અજ્ઞતિ પેષને અશત અઉર્વન્તો, વીસ્પ-
થઉર્વો અસ્તોધશ, પુથ્રો વીસ્પ-થઉર્વો, ઉર્વિ-ખઓધો, ઉર્વિ-વરેથ્રો,
સ્તવી-મનોધ્રીશ, ચેંધહે હુતસત ઉશ્તનાંમ જઘન્યાવરત્, પસ્ય ખીધહે
યથ અજ્ઞતિ પેષને મધસ્યેહે ખ્યઓનહે અરેજત્-અસ્પહે, યથ અજ્ઞતિ
પેષને દરધિનિકહે દઝેવયસ્નહે.

ઉત અજ્ઞેમ નિજનાનિ તાંધ્રયવન્તેમ દુજ્ઞદઝેનેમ, ઉત અજ્ઞેમ
નિજનાનિ સ્પિનજઉરકેમ દઝેવયસ્નેમ, ઉત અજ્ઞેમ ક્ષઓર્વએસથેનિ
હુમય વરેધકનાંમય ખ્યઓન્યેહેય દંધહુવો, ઉત અજ્ઞેમ નિજનાનિ
ખ્યઓનિનાંમ દખ્યુનાંમ, પન્યસદ્ધાધ સતદ્ધાધશય, સતદ્ધાધ હુજ્ઞંધ્રદ્ધાધશય,
હુજ્ઞંધ્રદ્ધાધ ખઝેવરેદ્ધાધશય, ખઝેવરેદ્ધાધ અહુાંખસ્તદ્ધાધશય.

પધરિ-તયત્ પધરિ-જસત્ અધિશ વંધઉહિ યા ઝેરજઘતિ. વિન્દાત્
તેમ યાનેમ ઝેરજઘધિશ કવ વીશ્તારપો.

અહે સ્ય ખરેનંધ્રહ્ય, તાંમ યજ્ઞઘ મુરુન્વત યસ્ન, તામ યજ્ઞઘ હુયશત યસ્ન, અપીમ વંધઉહીમ જઘ્ઞોઞાળ્યો; અપીમ વંધઉહીમ યજ્ઞમધદે. હુઘ્ઞોમયો ગવ ખરેસ્મન, હિજ્જવો-દંધ્રહંધ્રહ, માંધ્ય વચ્ય ધ્યઘ્ઞોઞન્ય, જઘ્ઞોઞાળ્યસ્ય અરધુધ્ધ્યેઘળ્યસ્ય વાધ્ઘ્ઞિળ્યો. ચેંધ્રહે હાતાંમ આઅત્ત ચેસ્ને પધતી વંધહો, મજ્જદાઘ્ઞો અહુરો વઘેથા અષાત્ત હ્યા, યાઘ્ઞોધ્ધહાંમયા તાંસયા તાઘ્ઞોસયા યજ્ઞમધદે.

(કરદો ૧૦ મો) અપીમ વંધઉહીમ યજ્ઞમધદે, દ્વોધંનીમ ઐરજઘતિમ હુરઘ્ઞોધાંમ, હુયજ્ઞતાંમ ખનત્-ચધ્રાંમ અમવધતીમ, દાતો-સઘ્ઞોઞાંમ ખઘેષજ્યાંમ પૈરેશ્વીરાંમ સૂરાંમ.

આઅત્ત અઘ્ઞોઞત અપિશ વંધઉહિ યા ઐરજઘતિ, મા ચિશ મે આઘ્ઞોધ્ધહાંમ જઘ્ઞોઞનાંમ વિન્દિત, યા માવોય નિપારયેઘન્તિ, મા નરો પધરિશ્તા-શ્તુધ્રો, મા જહ્લિક પરદક્ત, મા અપૈરેનાયુ તઉરેન, મા કધનિન અનુપઘેત મધ્યાનાંમ.

યત્ત માંમ તુર પજ્જદ્યન્ત આસુ-અરપ નઘ્ઞોતર્ય, આઅત્ત અજ્ઞમ તનૂમ અગુજે, અધધરિ પાધેમ ગેઉશ અરુનો ખરેમાયઘ્ઞોનહે. આઅત્ત માંમ ક્રગુજ્યન્ત યોધ અપૈરેનાયુ તઉરેન યોધ કધનિન અનુપઘેત મધ્યાનાંમ.

યત્તચિત્ત માંમ તુર પજ્જદ્યન્ત આસુ-અરપ નઘ્ઞોતર્ય, અત્તચિત્ત અજ્ઞમ તનૂમ અગુજે અધધરિ મઘેષહે ગરો યત્ત વરુનોધશ સતો-કરહે. અત્તચિત્ત માંમ ક્રગુજ્યન્ત યોધ અપૈરેનાયુ તઉરેન યોધ કધનિન અનુપઘેત મધ્યાનાંમ, યત્તચિત્ત માંમ તુર પજ્જદ્યન્ત આસુ-અરપ નઘ્ઞોતર્ય.

પઘ્ઞોધ્ધયાંમ ગૈરજ્ઞાંમ ગૈરજઘેત અપિશ વંધઉહિ યા ઐરજઘતિ, હ્ય અપુઘ્રો-જન્યાઘ્ઞો જહ્લિકયાઘ્ઞો. મા હે અવિ પાધેમ અવહિશત, મા ગાતૂમ નિપધ્ધ્યંધ્રઉહ. કુથ હીશ અજ્ઞમ કૈરેનવાનિ, અસ્મનંમ અવિ ક્રધુસાનિ, જ્ઞાંમ અવિ નિઉરવિસ્યાનિ.

ધિત્યાંમ ગૈરજ્ઞાંમ ગૈરજઘેત અપિશ વંધઉહિ યા ઐરજઘતિ, હ્ય અવંધ્રહાધ જહ્લિકયાધ, યા અઘ્ઞોમ પુઘ્રેમ ખરધતિ, અન્યદ્વાધ અર્ધાનાધ વરશતેમ, પધથે ઉપ-ખરધતિ. કુથ હીશ અજ્ઞમ કૈરેનવાનિ, અસ્મનંમ અવિ ક્રધુસાનિ, જ્ઞાંમ અવિ નિઉરવિસ્યાનિ.

ધિત્યાંમ ગૈરજ્ઞાંમ ગૈરજઘેત અપિશ વંધઉહિ યા ઐરજઘતિ, ધમત્ત મે સ્તાવિશતેમ ધ્યઘ્ઞોઞનંમ મધ્ય વૈરજિન્તિ સાસ્ત, યત્ત કધન્યો ઉજ્જ-

વાધયેઘન્તિ દરેઘંમ અધવો નિજમયેઘન્તિ. કુથ હીશ અજંમ કરેનવાનિ,
અરમનંમ અવિ ક્રુષુસાનિ, જાંમ અવિ નિઉરવિસ્યાનિ.

આઅત્ર અઘ્ઘોત્ર અહુરો મજદાઘ્ઘો, અપિ સીરે દામિધાઘતે, મા
અવિ અરમનંમ ક્રુષુસ, મા અવિ જાંમ નિઉરવિસે, ધથ મે તૂમ હાંમ-
અરંધ્રઉહુ, અન્તરે અરંધંમ ન્માનહે સીરહે ક્ષધ્રો-કરંતહે.

અન થ્વા યસ્ન યજ્ઞને, અન યસ્ન ક્રાયજ્ઞને, યસે-થ્વા યજ્ઞત
વીશ્તારપો, પસ્ને આપો દાઘત્યયાઘ્ઘો. ઔરંજંમ ધરાત્ર જઘ્ઘોત વાચિમ,
હિશ્તંમ્નો પસય ધરંસ્મ. અન થ્વા યસ્ન યજ્ઞને, અન યસ્ન ક્રાય-
જ્ઞને, અપિ સીરે દામિધાઘતે.

અહે સ્ય ખરંનંધ્રહ્ય, તાંમ યજ્ઞધ સુરંન્વત યસ્ન, તાંમ યજ્ઞધ
હુયશત યસ્ન, અપીમ વંધ્રઉહીમ જઘ્ઘોઘ્રાજ્ઘો; અપીમ વંધ્રઉહીમ
યજ્ઞમઘદે. હુઘ્ઘોમયો ગવ ધરંસ્મન, હિજ્ઘવો-દંધ્રહુધ્રહુ, માંધ્રય વયય
ધ્યઘ્ઘોઘ્ઘનય, જઘ્ઘોઘ્રાજ્ઘસય અરુધુધ્ઘએઘ્ઘયસય વાધ્રજ્ઘિજ્ઘો. યંધ્રહે
હાતાંમ આઅત્ર યેસ્ને પઘતી વંધ્રહો, મજદાઘ્ઘો અહુરો વઘેથા અષાત્ર
હુયા, યાઘ્ઘોધ્રહાંમયા તાંસયા તાઘ્ઘોસયા યજ્ઞમઘદે.

(બાજમાં પદે.) અહુરમજદ ખોદાએ, અવજ્ઞનીએ મરુદુમ, મરુ-
દુમ સર્દગાંન્ હુમા સર્દગાંન્, હુમખાયસ્તે વેહાંન્, ઘ્ઘોએમ ઘેહેદીન્
માજદયસ્નાંન્, આગાહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ; અએદૂન્ બાદ.
(પ્રગટ પદે) યથા અહૂ વઘસ્યો (૨).

યસ્નંમય વહ્નંમય અઘ્ઘોજસય જવરંય આક્રિનામિ, અષોઘશ
વંધ્રહુયાઘ્ઘો, ચિસ્તોઘશ વંધ્રહુયાઘ્ઘો, ઔરંથે વંધ્રહુયાઘ્ઘો, રસાંસ્તાતો
વંધ્રહુયાઘ્ઘો, ખરંનંધ્રહો સવંધ્રહો મજદંધાતહે. અષંમ વૉહૂ (૧).

અઘ્ઘાઘ રએશય; હુજંધ્રરંમ; જસ મે અવંધ્રહે મજદ; કરંરંહુ
મોજદ.

રોજ નેક્ નાંમ, રોજ પાક્ નાંમ, રોજ મુખારક્ (ફલાં), માહે
મુખારક્ (ફલાં), ગાહે (ફલાં), નમાજ દાદારે ગેહાંન્ દામાંન્.
દ્નઘ્ઘોઘ્ર અહુરહે મજદાઘ્ઘો, તરોઘદીતે અંધ્રરહે મઘંન્યેઘશ; હુધથ્યાવર-
શતાંમ હાત્ર વસ્ના ફરંષોતંમંમ. સ્તઘ્ઘોમિ અષંમ; અષંમ વૉહૂ (૧).

ગોરજે ખોરેહુ અવજ્ઞયાદ મીનો અરશશંજ ઘેરસાદ અમાવંદ
પીરોજગર, અમાવંદી પીરોજગરી. દાદ દીન્ ઘેહુ માજદયસ્નાંન્,
આગાહી રવાઘ ગોઆફરંગાંની બાદ હુદેતે કેશવર જમીન્; અએદૂન્

બાહ. મન્ આનો આવાયદ્ શુદ્ધન્, મન્ આનો આવાયદ્ શુદ્ધન્,
મન્ આનો આવાયદ્ શુદ્ધન્. અપચ્ચોને અર્ષમ વૉહ્ (૧).

જ્ઞ (દક્ષિણ દિશા તરફ મોઢેડું કરીને પઢે.) દાદારે ગેહાંન્ દીને માજ્જ-
દ્યસ્તની દાદે જરથુસ્તી. નેમસેન્તે અષાઉમ સંવિશતે અર્દ્ધી સૂર અના-
હિતે. અપચ્ચોને અર્ષમ વૉહ્ (૧). નંમો ઉર્વાધરે વંધ્નઉહિ મજ્જદધાતે.
અપચ્ચોને અર્ષમ વૉહ્ (૧). અષીમ વંધ્નઉહીમ યજ્ઞમધદે. અર્ષમ
વૉહ્ (૧). મીનો અરશશંગ ખેરસાદ્. અર્ષમ વૉહ્ (૧).

અશીશવંધ યસ્તનો સાર.—અહુરમઝદની ખુશનુદી હોજો. વૃદ્ધિ કરનાર
દાદાર અહુરમઝદનું નામ લઇને હું બંદગી શરૂ કરું છું. તેનો ખોરેહ તથા પ્રતાપ
જ્યાદા થાઓ! મીનો અશીશવંધ મારી મદદે પહોંચો! તમામ ગુનાહો માટે હું
પશ્ચાત્તાપ કરું છું. તમામ ભુંડા વિચાર, ભુંડા વચન અને ભુંડા કામને માટે હું
મનશની ગવશની અને કુનશનીથી પરતાવો કરું છું.

અશીશવંધ નારી ફરેસ્તો છે, તે દોલત, ખજાના અને સુખ ઉપર મવકકલ
છે. એ ફરેસ્તાની સાથે પારેન્દી, જે ખજાના ઉપર મવકકલ છે, તેનું નામ આપે
છે. એને અહુરમઝદની દીકરી, અમશાસ્પંદોની બેહેન, અસપંદારમદ અમશાસ્પંદ
(નારી ફરેસ્તા) ની દીકરી, અને મહેર યજ્ઞ, શરોષ યજ્ઞ, અને રથનુ યજ્ઞની
બેહેન, અને બલી માઝદ્યસ્તની દીનની બેહેન કહી છે.

તે ખુબસુરત, આરાધનાને લાયક, સદગુણી માણસને હિંમત અને સુખ આપ-
નાર, તંદરેસ્તી બખશનાર, પહેલવાનના જેવું કૌવત બખશનાર, તેજ બુધ્ધિ અને
જાતી અકકલ આપનાર, ધનસાનની રેહનુમાઇ કરનાર, ન્યામત બખશનાર અને
કીર્તી આપનાર છે.

પઢનાર દુવા ગુજારે છે કે અએ અશી! તારી, બલી ચિસ્તની, રાસ્તીની,
ધનસાધની, અહુરમઝદના પેદા કીધેલાં ખોરેહની, અને આપ્પાદીની હું વખાણુ ગાઉં
છું. જે તારી મદદ માંગે છે, તેને તું મદદ આપે છે. જે તને ક્રિયાની બેટાથી
આરાધે છે, તે મહેર યજ્ઞને ખુશનુદ કરે છે. જેની ઉપર તું પ્રસન્ન થાય છે, તેના
ધરને પમરાટવાળું કરે છે, તેને પુષ્કળ સોનું રૂપું બખશે છે, તેને આપ્પાદ મુલક
ઉપર રાજ વહીવટ ચલાવનાર કરે છે, તેની ઓલાદ લાંબો વખત ટકે એવી કરે
છે, તેને ખુબસુરત હેતવંતી નાર આપે છે, તેને ખુબસુરત, પાતળી કમરવાળી
દીકરી બખશે છે, તે તેજ ધોડા, ઉંટ, અને રથનો માલેક થાય છે, અને તે તિક્ષણ
બાલો રાખનાર, શેતાખીથી જતો તીર ફેંકનાર, હથિયારથી વીંધી નાખનાર, અને
વેરીને મારનાર બને છે, માટે તું મારી ઉપર પ્રસન્ન થા, જેથી હું ભાગ્યશાળી
ગાઉં. અએ અશી! તું મારી ઉપરથી નજર દૂર ના કરતી, મારા ઉપર દયા કર-

એક ઠેકાણે અશીશવંધ ધર્યે છે કે મરદી વગરના માણસ, કવખતના દસ્તાન-વાળી ઓરત, નાની વયના છોકરો, અને કુવારી કન્યા તેણીને કિયાની બેટો અપજી નહિ કરે, કારણ કે જ્યારે તુરાનીઓએ તથા નોદરના ખાનદાનવાળાઓએ તેણીની ઘુઠ પકડી, ત્યારે તેણીએ બળદના પગ અને મેંઢાના માથાં હેઠળ આશરો લીધો, તે વખતે નાની વયના છોકરાઓ તથા કુવારી કન્યાઓએ તેણીને શાંધી આપી.

એક હમેલ તોડી પાડનાર બદ ઓરતથી, જનાકારી કરનારથી અને જેઓ કન્યાને પરણાવતા નથી તેઓથી અશીશવંધ ધણી આઝરદે થયલી જણાવવામાં આવી છે.

સ્પીતમાન જરથોસ્ત, જેના જનમવામાં અને મોટા થવામાં પાણી અને ઓરવરો ખુશાલ થયાં અને વધ્યાં, અને અંધેમધન્યુશ નાસી જઈને પોકાર કરવા લાગ્યો, કે જ્યારે યઝ્દો મને તોડી શક્યા નહિ, ત્યારે અશો જરથોસ્તે મને અહુનવર અને અષેમ વોહુના કલામથી પીગળાવી નાખ્યો, તેણે જ્યારે રાસ્તીથી અશીશવંધ, અહુર-મઝ્દ અને અમશાસ્પદોની સેતાયશ કીધી, ત્યારે અશી તેના ઉપર પ્રસન્ન થઇ હતી.

વળી નીચલા નામાંકિત નરોએ પણ અશીશવંધની આરાધના કરીને મુરાદ ચાહી હતી :—

હોશંગ પાદશાહે અલખુઝ પહાડ ઉપર અશીશવંધની આરાધના કરીને મુરાદ ચાહી હતી કે તે માઝનદરાનના દેવોને મારે, અને તેઓ તેનાથી ડરીને નાસી જાય. તેની મુરાદ બર આવી હતી. જમશેદ પાદશાહે અશીશવંધની આરાધના કરીને મુરાદ ચાહી કે તે અહુરમઝ્દની પેદાયશમાં આત્રાદી અને અમરપણું ફેલાવે, અને ભુખ, તરસ, છુદાપો, મોત, અતિથય ગરમ અને ઠંડો પવન એક હગર વરસ સુધી દરે કરે. તેની મુરાદ બર આવી હતી.

ફરેદુન પાદશાહે અશીશવંધની આરાધના કરીને મુરાદ ચાહી હતી કે તે ત્રણ માથાવાળા ઝોહાકને મારે, અને જમશેદ પાદશાહનાં ખાનદાનની બાનુઓ શહેરનાજ અને અરનવાઝને ઝોહાકના બંદમાંથી છોડવે. તેની એ મુરાદ બર આવી હતી.

હોમ પહેલવાને અલખુઝ પહાડ આગળ અશીશવંધની આરાધના કરીને મુરાદ ચાહી હતી કે તે અક્રાસિયાબને બાંધીને કઝેખુશર આગળ લઇ જાય, જેથી તે તેને અઝેયસ્ત સરોવર આગળ શીયાવક્ષ અને અઝેરસના કીનામાં મારે. તેની એ મુરાદ બર આવી હતી.

કઝેખુશર પાદશાહે અશીશવંધની આરાધના કરીને મુરાદ ચાહી હતી કે તે અઝેયસ્ત સરોવર આગળ અક્રાસિયાબને શીયાવક્ષ અને અઝેરસના કીનામાં મારે; તેની મુરાદ બર આવી હતી.

પેગમ્બર અશો જરથોસ્તે ધરાનવેજમાં અશીશવંધની આરાધના કરીને મુરાદ ચાહી હતી કે પાદશાહ યુક્તારપની બાનુ હુતઓસને તેની દીનમાં લાવે, અને તેણી દીન ફેલાવવામાં તેને મદદ કરે; તેની મુરાદ બર આવી હતી.

પાદશાહ ગુણતારપે અશીશવંધની આરાધના કરીને મુરાદ ચાહી હતી કે તે વિરપ થઇવેં-અસ્તી, ઉર્વિ-ખ્યઓધ, ઉર્વિ-વેરેશ્, સ્તવી મનોશ્રી, ખ્યઓને, અરજનરપ, દરષિનિક, તાથિવંત અને સ્પિનજઉરશકને મારે, અને વરેધક અને ખ્યઓનના મુલકમાં સારા કાયદા દાખલ કરે, અને ખ્યઓન દેશના અગણિત માણસોને મારે; તેની એ મુરાદ બર આવી હતી.

એ યશતમાં હોમના રોપા વિષે એવો ઇસારો મળે છે કે જ્યારે ખીજાં બધાં કેશી પીણાં ઇનસાનને એશમ (ગુસ્સાનો દેવ) ના તરીકા ઉપર લઈ જાય છે ત્યારે હોમની કેદ પવિત્રાઈના તરીકા ઉપર લાવે છે.

આસ્તાદ યશ્ત. ૧

દનઝ્યોશ્ચ અહુરહે મજદાઝ્યો. અષેમ વૉહૂ (૧).

પ નામે યજ્ઞદાંન્ અહુરમજ્ઞદ ખોદાએ અવજ્ઞની, ગોરજે ખોરેહુ અવજ્ઞયાદ; આસ્તાદ યજ્ઞદ બેરસાદ.

અજ્ઞ હુમા ગુનાહુ પતેત પશેમાનુમ; અજ્ઞ હર્વસ્તીન્ દુશ્મત દુજૂપ્ત દુજ્ઞવરશ્ત, મેમ પ ગેતી મનીદ્, ઝ્યોઝેમ ગોફ્ત, ઝ્યોઝેમ કફ્, ઝ્યોઝેમ જસ્ત, ઝ્યોઝેમ બૂન્ બૂદ્ અસ્તેદ્. અજ્ઞ આંન્ ગુનાહુ મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાંની ગેતી મીનોઝ્યાંની, ઝ્યોઝે અવાજ્જશ પશેમાન પ સે ગવશની પ પતેત હોમ. દનઝ્યોશ્ચ અહુરહે મજદાઝ્યો, તરેહદીતે અંધરહે મઘન્યેઉશ; હુધથ્યાવરશ્તાંમ હ્યત્ વસ્ના ફેરેષોતેમમ. સ્તઝ્યોમિ અષેમ; અષેમ વૉહૂ (૩).

ફવરાને મજદાયસ્નો જરથુશત્રિશ વીદ્યેવો અહુર-ત્કઝેવો, (જે ગેહ હોય તે પદે) ક્સસ્તયઝેય. અધરયનાંમ ખરેનો મજદધાતનાંમ, દનઝ્યોશ્ચ યસ્નાઘ્ય વહ્નાઘ્ય દનઝ્યોશ્ચાઘ્ય ક્સસ્તયઝેય, યથા અહુ વધર્યો જઝ્યોતા ક્રા મે ઝૂતે, અથા રતુશ અષાત ચિત્ હ્ય ક્રા અષવ વીધ્વાઝ્યો ઝઝ્યોત્.

ઝઝ્યોત્ અહુરો મજદાઝ્યો સ્પિતમાઘ જરથુશલાઘ, અજ્ઞમ દધાંમ અધર્યનમ ખરેનો ગઝ્યોમવધતીમ પોઉર-વાંધ્યમ પોઉર-ધસ્તીમ પોઉર-

૧.-આસ્તાદ એ સચાઇ ઉપર મવકકલ ફેરેતો છે. એ રૂને યજ્ઞ સાથે ચીનવદ પુલ આગળ માણસોના પુલ ગુજર થતી વખતે ઇનસાફ કરવામાં મહેર દાવરનો હમશરીક છે. ત્યારે આસ્તાદ યશ્ત સચાઇ, સુધાપણાના મીનોનું સેતાયશનામું છે, તો જો કે એમાં આસ્તાદનું કંઈ વર્ણન આવતું નથી, યા આસ્તાદનું નામ વટીક આવતું નથી.

ખરેનંધ્રહૂમ, હુશ-હાંમ-ખરેતેમ અથ્વેમ, હુશ-હાંમ-ખરેતેમ પએતેમ,
આજમ હુમએસ્તારેમ, હુશમધન્યૂમ હુમએસ્તારેમ.

તઉર્વયેધતિ અધરેમ મધન્યૂમ પોઉરૂ-મહુરૂકમ, તઉર્વયેધતિ અએ-
ખમંમ અવિ-દૂમ, તઉર્વયેધતિ બૂખ્યાંસતેમ જધરિનંમ, તઉર્વયેધતિ
હાંમ-સ્તેરેતેમ અએખંમ, તઉર્વયેધતિ મહુરૂકથેમ દએઉમ અપઆપંમ,
તઉર્વયેધતિ અનધર્યાઓ દધંહુલો.

અજમ દધાંમ અપીમચ વંધઉહીમ ખરેજધતિમ. ક્યરધતિ અન્તરે
જધતિમ, ક્યરધતિ અન્તરે અરેધંમ ન્માનહે સીરહે ક્ષથો-કરેતહે.

તેમ હુચાત અપિશ પોઉરૂશ-ખાથ રાધતિ, અપવ-ક્ષન્વધત્યાધ
મખ્યાધ. ક્યરધતિ અન્તરે જધતિમ, ક્યરધતિ અન્તરે અરેધંમ ન્માનહે
સીરહે ક્ષથો-કરેતહે. વીરપો-વાંથવો વીરપો-વરેથો વીરપો-અથવો, વીરપો-
ખરેનો. અએવો-પાધંમ નિદધથિતે અપિશ વંધઉહી યા ખરેજધતિ અન્તરે
જધતિમ, ક્યરધતિ અન્તરે અરેધંમ ન્માનહે સીરહે ક્ષથો-કરેતહે.

હજંધરેમ અસ્પાઓ બવધતિ, હજંધરેમ વાંથવાઓ બવધતિ, ઉત
આસ્નાંમચિત કજધન્તિમ. હામે ચઓજધતિ તિશ્લીમ સ્તારેમ, હામે
વાલો દરપિશ મજદધાતો, હામે અધરયનંમ ખરેનો.

ઉત ખરેન્તિ કદથેમ વીરપાઓ ખરેખવો ગધરિનાંમ, વીરપાઓ
જાંફુનવો રઓનાંમ, ઉત ખરેન્તિ કદથેમ વીરપનાંમ ઉર્વરનાંમ ક્રાઉ-
રૂસ્તનાંમ સીરનાંમ જધરિ-ગઓનાનાંમ. ઉત ખરેન્તિ કદથેમ હાંમ-
સ્તેરેતેમ અએખંમ, ઉત ખરેન્તિ મહુરૂકથેમ દએઉમ અપઆપંમ.

નંમે તિશ્લીમ સ્તારેમ રએવન્તેમ ખરેનંધ્રહુન્તેમ; નંમે વાતો
દરપિશ મજદધાતો; નંમે અધરયનંમ ખરેનો. યથા અહૂ વધર્યો (૪)
અપંમ વોહૂ (૩).

અહુન્તેમ વધરિમ યજમધદે, અપંમ વહિરતેમ સએશતેમ અએપંમ
રપેન્તેમ યજમધદે, વચ અર્ધુજધ વારેથગ્નિશ અએષકિશ યજમધદે,
અએષકિશ વચ અર્ધુજધ વારેથગ્નિશ યજમધદે. માંથ રપેન્ત દએન
માજદયસ્ને હઓમચિનંમ યજમધદે. અધરયનંમ ખરેનો યજમધદે.

યેંધહે હાતાંમ આઅત ચેસ્ને પધતી વંધહેા, મજદધાઓ અહુરો
વએથા અષાત હુચા, યાઓધહાંમચા તાંસચા તાઓસચા યજમધદે.

(બાજમાં પઢે) અહુરમજદ ખોદાએ, અવજૂનીએ મરદુમ, મરદુમ
સદગાંન, હમા સદગાંન, હમખાયસ્તે વેહાંન, ઓએમ બેહેદીન

માજદયસ્નાંન આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ; અએદૂન બાદ.
(પ્રગટ પઢે) યથા અદૂ વધસો (૨).

યસ્નેમય વહ્નમય અઓઞસય જવરંય આદ્રીનામિ, અધરય-
નાંમ ખરેનો મજદધાતનાંમ. અષેમ વૉહૂ (૧). અહુમાધ રએશય;
હુઞધરેમ; જસ મે અવધહે મજદ; કરેહુ મોજદ.

રોજ નેક્ નાંમ, રોજ પાક્ નાંમ, રોજ મુખારક્ (ફલાંન), માહે
મુખારક્ (ફલાંન), ગાહે (ફલાંન), નમાજ દાદારે ગેહાંન દામાંન. દનઓધ
અહુરહે મજદાઓ, તરોધદીતે અધરહે મધન્યેઉશ. હુધ્યાવરશતાંમ હાત
વસ્ના ફરેષાતેમ. સ્તઓમિ અષેમ; અષેમ વૉહૂ (૧).

ગોરજે ખોરેહુ અવજયાદ આસ્તાદ યજદ, ખેરસાદ અમાવદ પીરોજ-
ગર અમાવદી પીરોજગરી. દાદ દીન ખેહુ માજદયસ્નાંન, આગહી
રવાધ ગોઆફરંગાંની બાદ હુકે કેશવર જમીન; અએદૂન બાદ. મન
આનો આવાયદ શુદન, મન આનો આવાયદ શુદન, મન આનો
આવાયદ શુદન. અષઓને અષેમ વૉહૂ (૧).

 (દક્ષિણ દિશા તરફ મોહોડું કરીને પઢે.) દાદારે ગેહાંન દીને
માજદયસ્ની દાદે જરથુશ્તી. નેમસેન્તે અષાઉમ સેવિશ્તે અરેદ્ધિ સ્પર
અનાહિતે. અષઓને અષેમ વૉહૂ (૧). નેમો ઉર્વધરે વંધઉહિ મજ-
દધાતે અષઓને. અષેમ વૉહૂ (૧). અધરયનેમ ખરેનો મજદધાતેમ
યજમધદે. અષેમ વૉહૂ (૧). આસ્તાદ યજદ ખેરસાદ; અષેમ વૉહૂ (૧).

આસ્તાદ યશ્તનો સાર.—અહુરમઝદની ખુશનુદી હોજે! વૃદ્ધિ કરનાર
દાદાર અહુરમઝદનું નામ લઇને હું બંદગી શરૂ કરું છું. તેનો ખોરેહુ તથા પ્રતાપ
જ્યાદા થાઓ! આસ્તાદ યજદ મારી મદદે પહોંચો! તમામ ગુનાહો માટે હું પશ્ચા-
તાપ કરું છું. સર્વે ભુંડા વિચાર, ભુંડા વચન અને ભુંડા કામને માટે હું મનશની,
જવશની અને કુનશનીથી પરતાવો કરું છું.

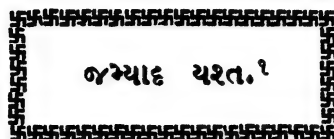
ઓ અહુરમઝદ! હું તેશતર તીર, વયુ યજદ, ધરાની ખોરેહુ, અહુનવર, અષેમ
વોહુ, અવસ્તાના કલામો, માગ્રવાણી, હોમની ક્રિયા, અને માજદયસ્ની દીનને વખાણું છું.

આસ્તાદ યજદ સચાઇ ઉપર મવકકલ છે. આસ્તાદ યજદને ખુશનુદ કરનાર,
યાને રાસ્તી અખત્યાર કરનાર ઉપર અશીશવંધ પ્રસન્ન થાય છે, તેથી અશીશવંધ
યજદની સિક્કતો પાછી વર્ણવીને, તે નર અશીશવંધની મદદથી આબાદી ફેલાવે છે,
બિમારીને દૂર લઇ જાય છે, અને અપઓશ દેવ (પાણીની દીપણી)ને મારી હટાવે છે.

અહુરમઝદે લોભના દેવના હરીફ તરીકે, દુશ્મનના હરીફ તરીકે, ગોસપંદ,
માણસ, દોલત અને અકકલથી ભરપુર ધરાની ખોરેહુને પેદા કરીધું, જે અંગ્રેમધન્યુશ,

અષ્ટમ દેવ, ધુધ્યાંસ્ત (આળસાધનો દેવ) તોડે છે, તેમજ ગિમારીને, અપઓશ્ઠ દેવને અને ધરાનીઓના વિરોધીઓને મારી હટાવે છે.

જે ધરાની ખોરેહ ધરાનના નામકિત નરોએ આસ્તાદ યજ્ઞને ખુશનુદ કરીને, આને રાસ્તી અખત્યાર કરીને મેળવ્યું હતું, તે ખોરેહને એ યજ્ઞતર્મા ખાસ યાદ કરવામાં આવ્યું છે.

દનઔઘ અહુરહે મજ્ઞદાઔઘા. અષ્ઠમ વૉહુ (૧).

પ નામે યજ્ઞદાંન અહુરમજ્ઞદ ખોદાએ અવજ્ઞની, ગારજે ખોરેહ અવબ્યાદ; જમ્યાદ યજ્ઞ ઘેરસાદ.

અજ હુમા ગુનાહ પતેત પરીમાનુમ; અજ હર્વસ્તીન દુશ્મત દુજૂપ્ત દુજવસ્ત, મેમ પ ગેતી મનીદ, ઔએમ ગોકૃત, ઔએમ કૃદ, ઔએમ જસ્ત, ઔએમ યૂન યૂદ ઔસ્તેદ. અજ આંન ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાંની ગેતી મીનાઆંની, ઔએ અવાજ્શ પરીમાન. પ સે ગવશની પ પતેત હોમ. દનઔઘ અહુરહે મજ્ઞદાઔઘા, તરેઇદીતે અંધરહે મધન્યેઇશ; હુધથ્યાવસ્તાંમ દ્યૌત વસ્ના ફરેપોત્તેમ. સ્તઔમિ અષ્ઠમ. અષ્ઠમ વૉહુ (૩).

ફવરાને મજ્ઞદયસ્નેા જરથુશત્રિશ વીદ્યેવો અહુર-ત્કએષો (જે ગેહ હોય તે પટે) ફસસ્તયએય. ગરોઇશ ઉષિ-દરેનહે મજ્ઞદધાતહે અશ-ખશહે કાવયેહેય ખરેનંધહેા મજ્ઞદધાતહે, અખરેતહેય ખરેનંધહેા મજ્ઞદધાતહે. દનઔઘ યસ્નાધ્ય વહ્માધ્ય દનઔઘાધ્ય ફસસ્તયએય, યથા અહુ વધ્યો જઔતા કા મે ઝૂતે, અથા રતૂશ અષાત્રચિત્ર હ્ય કા અષવ વીધ્વાઔઘા ઝઔતૂ.

(કરદો ૧ લો) પઔઘ્યો ગધરિશ હાંમ-હિસ્તત, સિપતમ જરથુશલ, પઘતિ આય જૈયા, હુદ્ધતિ ખર્શ. હા હુમ પાધરિસાધતે કાપયાઔઘા

૧.-જમ્યાદ એ અવસ્તા જેમો હુધાઔઘહોનો અપજ્ઞંશ છે, એનો અર્થ બલી પેદા-ચરો આપનારી જમીન થાય છે. જમ્યાદ યસ્ત, અર્થે લોકોને લગતી વસાયલી અને વગર વગર વસાયલી જમીનનું, તે ઉપરના પહાડોનું, પેશદાદી અને ક્યાની પાદરાહોના પેગખર જરથોશ્ત અને ખીલ ભલા ધરાનીઓના ખોરેહનું સેતાચરાનાયુ છે. પરણતાં જોડાને દુવા દેવામાં આવે છે કે “જમ્યાદ યજ્ઞ તમને કાયમ સુકામ બક્ષેશ કરે.”

દંધહેઉશ આ ઉપઓંધંધુવાઓસય. બિત્યો જરંધજો ગધરિશ, પારંત-
રંમ અરંધો મનુષહે. હામો હસચિત્ત પાધરિસાધતે ક્રાપયાઓ દંધહેઉશ
આ ઉપઓંધંધુવાઓસય.

અઘાત હુય ગરયો ક્રઓંધ્યાંન ઉપિધાઓ ઉપિદરંનો અરંજિદ્યસચ
ક્રઓંરંધો, ક્ષત્યો અરંજુર, હુપ્તયો બૂમ્યો, અશતંમો રઓંધિતો, નઓંમો
મજિજવાઓ, દસંમો અનતરંદંધુશ, અએવનદસો અરંજિષો, દ્વવદસો
વાધતિ-ગએસો.

આદરનસય, ખયનસય, ઇશકતાય, ઉપાધરિસએન, કાંસો-તરંધ
વરંક દ્વ હુમન્કુન પઉર્વત, અશત વષનો પઉર્વત, અસ્ત અઉર્વન્તો
ક્રાઓંકવો, ચથારો વિધવન કઓંક્રો.

અએજખસય, મએનખસય, વાખેધિકએય, અસયએય, તુધરંક-
એય, વિષવએય, દ્રઓંપિજવાઓસય, સાધરિવાઓસય, નંધહુશમાઓ-
સય, કંકહુશય, અનતરં-કંધહુય.

સિચિદવસય, અહુરનસય, રએમનસય, અપસ્તંમખનસય, ઉર-
ન્યો-વાધધિમિધૂકએય, અસન્યાઓસય ઉપઓંમસય, ઉશત-ખરંનાઓસય,
રયામકસય, વક્રયાઓસય, વોઉરંપસય.

યહુમ્ય-જતરસય, અધુતવાઓસય, રપતવરંનાઓસય, રપંતો-
દાતસય, કદ્રવ અરંપસય, કઓંધરિસસય, તએરસય, ખરો-સયનો, ખરન-
સય, ક્રાપયાઓસય, ગધરિશ, ઉદ્યસય, રએવાઓસય, ગધરિશ.
યએષાંમય, પરો મળ્યાક અધવિતએધય રપએષિતએધય ગધરિનાંમ
નામાંમ દાધરં.

ચથવરસય અથ ગરયો, રિપતમ જરથુરત, ચથવરંસતંમય દ્વએજ
સધતં દ્વએય હજંધરં.

યવત્ અનુ અઘપિ આધતે ગરયો વિષસ્તરં વીરંપંમ અવત્
અઘપિ દ્રઓંનો ખજત્ અથઉરંનએય રથએશતાધય વાસ્ત્યાધય રૂપુયન્તે.

અહે રય ખરંનંધહુય, તંમ યજ્ઞધ સુરંન્વત યસ્ન, ઉદ્રંમ કવએમ
ખરંનો મજદધાતંમ; જઓંધ્રાખ્યો ઉદ્રંમ કવએમ ખરંનો મજદધા-
તંમ યજ્ઞમધદે. હુઓંમયો ગવ ખરંરંમન, હિજવો-દંધહંધહુ, માંધય
વચય ખ્યઓંધનય, જઓંધ્રાખ્યસય અરંપુખધએધખ્યસય વાધજિખ્યો-
યંધહે હાતાંમ આઅત્ ચેરને પધતિ વંધહે, મજદાઓ અહુરો વએથા
અપાત્ હુયા, યાઓંધ્રહાંમયા તાસયા તાઓંસયા યજ્ઞમધદે.

(કરદો ૨ જો) ઉઘ્મ કવએમ ખરેનો મજદધાતેમ યજમમદે, અશ-વંદ્રેમ ઉપરો-કધરીમ થમનંધઉહન્ટેમ વરેયંધઉહન્ટેમ યઓક્ષિતિ-વન્ટેમ તરધાતેમ અન્યાધશ દામાંન.

યત્ અસ્તિ અહુરહે મજદદાઓ યથ દામાંન દથત્ અહુરો મજદ-દાઓ પોઉર્ય વોહુય, પોઉર્ય સ્તીરય, પોઉર્ય અખદય, પોઉર્ય ક્ષય, પોઉર્ય ખામ્યાય.

યત્ કરેનવાંન ક્ષેમ અહુમ અજરેવંતેમ અમરેવંતેમ અક્રિથ્ય-ન્ટેમ અપુયન્ટેમ, યવએજિમ યવએસુમ વસો-ક્ષેમ. યત્ ધરિસ્ત પધતિ ઉસેહિશતાંન જસાત્ જ્વયો અમરેજિતશ, દથધતે ક્ષેમ વસન્ અંધહુશ.

યુન્ ગએથાઓ અમર્ષન્તીશ યાઓ અપહે સંધઉહધતીશ-નિશતત્ પધતિ દુક્ષ નાપાધતે યધાત્ અધવિચિત્ જધમત્ અપવન્ટેમ મહર્કથાધ અઓમ ચિદ્રમય સ્તીમય આથતય મરે નાપાતએય મધસ્યો અથ રતુશ.

અહે સ્ય ખરેનંધહુય, તેમ યજનધ સુરંવત યસ્ન, ઉઘ્મ કવ-એમ ખરેનો મજદધાતેમ; જઓધાખ્યો ઉઘ્મ કવએમ ખરેનો મજદ-ધાતેમ યજમમદે. હુઓમયો ગવ ખરેરમન, હિજવો-દંધહંધહ, માંથય વચય ખ્યઓથનય, જઓધાખ્યસય અરુષુખ્યએધખ્યસય વાધજિખ્યો. ચેંધહે હાતાંમ આઅત્ યસ્ને પધતિ વંધહે, મજદદાઓ અહુરો વએથા અપાત્ હુયા, યાઓધહાંમયા તાંસયા તાઓસયા યજમમદે.

(કરદો ૩ જો) ઉઘ્મ કવએમ ખરેનો મજદધાતેમ યજમમદે, અશ-વંદ્રેમ ઉપરો-કધરીમ થમનંધઉહન્ટેમ વરેયંધઉહન્ટેમ યઓક્ષિતિવન્ટેમ તરધાતેમ અન્યાધશ દામાંન.

યત્ અસ્તિ અમેષનાંમ સ્પેનનાંમ, ક્ષએતનાંમ વરેજિદાધનાંમ, ખરેજન્ટાંમ અધવ્યામનાંમ, તખમનાંમ આહુધસ્યનાંમ, યોધ અધથેજ-ધહે અપવનો.

યોધ હુમ હુમો-મનંધહે, યોધ હુમ હુમો-વચંધહે, યોધ હુમ હુમો-ખ્યઓથનાઓધહે; યએષાંમ અસ્તિ હુમેમ મનો, હુમેમ વયો, હુમેમ ખ્યઓથનેમ; હુમો પતય કસાસ્તય, યો દધ્વાઓ અહુરો મજદદાઓ.

યએષાંમ અન્યો અયેહે ઉર્વાનંમ અધવિવએનધતિ મરેથવંતેમ હુમતએષુ, મરેથવંતેમ દૂખતએષુ, મરેથવંતેમ હુવરશતએષુ, મરેથવંતેમ

ગરોન્માનંમ, યએષાંમ રચ્ચોક્ષનાચ્ચોદ્ધહો પન્તાનો આવયતાંમ અવિ
જચ્ચોદ્ધાચ્ચો.

યોધ હેન્તિ આચ્ચોદ્ધહાંમ દામનાંમ યત્ત અહુરહે મજદદાચ્ચો
દાતરસ્ય મરેક્ષતરસ્ય થ્વરેક્ષતરસ્ય અધવ્યાક્ષતરસ્ય નિપાતરસ્ય
નિશહરેતરસ્ય.

તએચિત્ત યોધ ક્ષેમ વરેન્ અહૂમ દથેન્ અજરેષેન્તેમ અમરેષેન્તેમ
અક્રિથ્યન્તેમ અપુયન્તેમ યવએજિમ યવએસુમ વસો-ક્ષયેમ યત્ત ધરિસ્ત
પધતિ ઉસેહિશતાંન્ જસાત્ જવયો અમરેષિતશ દથધતે ક્ષેમ વરેન્
અંધહુશ.

યુન્ ગએથાચ્ચો અમરપન્તીશ યાચ્ચો અપહે સંધઉહધતીશ નિશત્ત
પધતિ દુક્ષ નાપાધતે યધાત્ અધવિચિત્ત જધમત્ અપવન્તેમ મહુર્કથાધ
અચ્ચોમ ચિથ્રેમય સ્તીમય આથત્ય મરે નાપાતએય મધચ્ચો અથ રતુશ.

અહે સ્ય ખરેન્ધહુય, તેમ યજ્ઞધ સુરેન્વત યરેન્, ઉધ્રેમ કવએમ
ખરેનો મજદદધાતેમ; જચ્ચોદ્ધાખ્યો ઉધ્રેમ કવએમ ખરેનો મજદદધાતેમ
યજમધદે. હચ્ચોમયો ગવ ખરેસ્મન્, હિજવો-દંધહુંધહુ, માંથ્રય વચ્ચય
અચ્ચોધનય, જચ્ચોદ્ધાખ્યસ્ય અરુષુખ્યએધખ્યસ્ય વાધજિખ્યો. યેંધહે
હાતાંમ આઅત્ત યેસ્તે પધતી વંધહો, મજદદાચ્ચો અહુરો વએથા અપાત્
હયા, યાચ્ચોદ્ધહાંમયા તાંસયા તાચ્ચોસયા યજમધદે.

(કરદો ૪ થો) ઉધ્રેમ કવએમ ખરેનો મજદદધાતેમ યજમધદે, અશ-
વંદ્રેમ ઉપરો-કધરીમ થમન્ધઉહન્તેમ વરેચંધઉહન્તેમ યચ્ચોક્ષિતિવન્તેમ
તરધાતેમ અન્યાધશ દામાન્.

યત્ત અસ્તિ મધન્યવનાંમ યજતનાંમ ગએધથનાંમય જ્ઞાતનાંમય
અજ્ઞાતનાંમય ક્ષેપોચરેશ્રાંમ સચ્ચોખ્યન્તાંમય.

તએચિત્ત મોધ ક્ષેમ વરેન્ અહૂમ દથેન્ અજરેષેન્તેમ અમરે-
ષેન્તેમ અક્રિથ્યન્તેમ અપુયન્તેમ યવએજિમ યવએસુમ વસો-ક્ષયેમ યત્ત
ધરિસ્ત પધતિ ઉસેહિશતાંન્ જસાત્ જવયો અમરેષિતશ દથધતે ક્ષેમ
વરેન્ અંધહુશ.

યુન્ ગએથાચ્ચો અમરપન્તીશ યાચ્ચો અપહે સંધઉહધતીશ નિશત્ત
પધતિ દુક્ષ નાસાધતે યધાત્ અધવિચિત્ત જધમત્ અપવન્તેમ મહુર્કથાધ
અચ્ચોમ ચિથ્રેમ સ્તીમય આથત્ય મરે નાપાતએય મધચ્ચો અથ રતુશ.

અહે સ્ય ખરેન્ધહુય, તેમ યજ્ઞધ સુરેન્વત યરેન્, ઉધ્રેમ કવએમ
ખરેનો મજદદધાતેમ; જચ્ચોદ્ધાખ્યો ઉધ્રેમ કવએમ ખરેનો મજદદધાતેમ

યજ્ઞમધદિ. હૃત્ત્વોમયો ગવ ઇરંસ્મન, હિજ્જવોન્દંધ્રહંધ્રહ, માંધ્રય વચચ પ્યત્ત્વોધનય, જત્ત્વોધ્રાપ્યસય અરુષુધ્યેધ્યસય વાધ્રિજ્યો. યેંધ્રહ હતાંત્મ આત્મત્ત્વેસ્ને પધતી વંધ્રહો, મજ્જદાત્ત્વો અહુરો વએથા અપાત્ત્વ હયા, યાત્ત્વોધ્રહાંમયા તાંસયા તાત્ત્વોસયા યજ્ઞમધદિ.

(કરદો ૫ મો) ઉઘ્રેમ કવએમ ખરંનો મજ્જદધાત્ત્મ યજ્ઞમધદિ, અશ-વંદ્રેમ ઉપરો-કધરીમ થમનંધઉહન્તેમ વરંચંધઉહન્તેમ યત્ત્વોક્ષિતિ-વન્તેમ તરંધાત્ત્મ અન્યાધશ દામાંન.

યત્ત્વ ઉપંધહ્યત્ત્વ હૃત્ત્વોધ્યંધહ્યત્ત્વ પરંધાત્ત્મ દરંધેમચિત્ત્વ અધપિ જર-વાન્તેમ, યત્ત્વ ક્ષયત પધતિ યૂમીમ હૃત્ત્વધ્યાંમ, દ્યેવનાંમ મધ્યા-નાંમય, યાથ્વાંમ પધરિકનાંમય, સાધ્રાંમ કત્ત્વોયાંમ કરંદુનાંમય; યો જનત્ત્વ દ્વ શિંવ માજ્ઞધન્યાનાંમ દ્યેવનાંમ વરંન્યાનાંમય દ્રવતાંમ.

અહિ સ્ય ખરંન્દંધ્રહ્ય, તંમ યજ્ઞધ સુરંન્વત યસ્ન, ઉઘ્રેમ કવએમ ખરંનો મજ્જદધાત્ત્મ; જત્ત્વોધ્રાપ્યો ઉઘ્રેમ કવએમ ખરંનો મજ્જદધાત્ત્મ યજ્ઞમધદિ. હૃત્ત્વોમયો ગવ ઇરંસ્મન, હિજ્જવોન્દંધ્રહંધ્રહ, માંધ્રય વચચ પ્યત્ત્વોધનય, જત્ત્વોધ્રાપ્યસય અરુષુધ્યેધ્યસય વાધ્રિજ્યો. યેંધ્રહ હતાંત્મ આત્મત્ત્વેસ્ને પધતી વંધ્રહો, મજ્જદાત્ત્વો અહુરો વએથા અપાત્ત્વ હયા, યાત્ત્વોધ્રહાંમયા તાંસયા તાત્ત્વોસયા યજ્ઞમધદિ.

(કરદો ૬ ઠો) ઉઘ્રેમ કવએમ ખરંનો મજ્જદધાત્ત્મ યજ્ઞમધદિ, અશ-વંદ્રેમ ઉપરો-કધરીમ થમનંધઉહન્તેમ વરંચંધઉહન્તેમ યત્ત્વોક્ષિતિવન્તેમ તરંધાત્ત્મ અન્યાધશ દામાંન.

યત્ત્વ ઉપંધહ્યત્ત્વ તજ્ઞેમ ઉરંપિ અજિનવન્તેમ, યત્ત્વ ક્ષયત પધતિ યૂમીમ હૃત્ત્વધ્યાંમ, દ્યેવનાંમ મધ્યાનાંમય, યાથ્વાંમ પધરિકનાંમય, સાધ્રાંમ કત્ત્વોયાંમ કરંદુનાંમય.

યત્ત્વ યવત્ત્વ અધવિ-વન્યાત્ત્વો વીરંપે દ્યેવ મધ્યાય, વીરંપે યાતવો પધરિકાત્ત્વોસય. યત્ત્વ યરત અંધરંમ મધન્યૂમ ક્રમિતેમ અસ્પહિ કંહરંપ શિસતેમ અધવિ-ગામનાંમ વ પધરિ જંમો કરન.

અહિ સ્ય ખરંન્દંધ્રહ્ય, તંમ યજ્ઞધ સુરંન્વત યસ્ન, ઉઘ્રેમ કવએમ ખરંનો મજ્જદધાત્ત્મ; જત્ત્વોધ્રાપ્યો ઉઘ્રેમ કવએમ ખરંનો મજ્જદધાત્ત્મ યજ્ઞમધદિ. હૃત્ત્વોમયો ગવ ઇરંસ્મન, હિજ્જવોન્દંધ્રહંધ્રહ, માંધ્રય વચચ પ્યત્ત્વોધનય, જત્ત્વોધ્રાપ્યસય અરુષુધ્યેધ્યસય વાધ્રિજ્યો. યેંધ્રહ હતાંત્મ આત્મત્ત્વેસ્ને પધતી વંધ્રહો, મજ્જદાત્ત્વો અહુરો વએથા અપાત્ત્વ હયા, યાત્ત્વોધ્રહાંમયા તાંસયા તાત્ત્વોસયા યજ્ઞમધદિ.

(કરદો ૭ મો) ઉઘ્મ કવચ્ચેમ ખરેનો મજદધાતેમ યજ્ઞમધદે, અશ-
વંદ્રેમ ઉપરો-કધરીમ થમનંધઉહન્તેમ વરેચંધઉહન્તેમ યચ્ચોક્ષિતિવન્તેમ
તરધાતેમ અન્યાધશ દામાંન.

યત ઉપંધહ્યત યિમ યિમ્મ ક્ષચ્ચેતેમ હવાંથ્વેમ, દરેધ્વેમચિત્
અધપિ જરવાન્તેમ, યત ક્ષયત પધતિ યૂમિમ હરેધધ્યાંમ દચ્ચેવનાંમ
મખ્યાનાંમચ, યાથ્વાંમ પધરિકનાંમચ, સાધ્યાંમ કચ્ચોયાંમ કરકૂનાંમચ.

યો ઉજ્જખરત હ્ય દચ્ચેવચ્ચેધખ્યો, ઉચે ધશતિશય સચ્ચોકાય, ઉચે
કૂષચ્ચોનિશય વાંથ્વાય, ઉચે ધ્રાંકૂસય કસસતિશય. યેંધહે ક્ષાધાધ ખધચ્ચન્તુ
અસ્તુ ઉચે ખરેથે અજયન્, અમરેપન્ત પસુ વીર, અંધહુચ્ચોષ્મન્
ચાપ ઉર્વધરે.

યેંધહે ક્ષાધાધ નોધત અચ્ચોતેમ આચ્ચોધહુ, નોધત ગરેમ્મ, નોધત
જઉર્વ આચ્ચોધહુ, નોધત મરેથ્યુશ, નોધત અરસ્કો દચ્ચેવો-દાતો, પર
અનાદુખ્તોધત, પર અહ્યાત યત હીમ અચ્ચેમ દચ્ચોઘ્મ વાચિમ
અંધહુધથીમ ચિન્માન્ પધતિ ખરત.

આચ્ચત યત હીમ અચ્ચેમ દચ્ચોઘ્મ વાચિમ અંધહુધથીમ ચિન્માને
પધતિ ખરત, વચ્ચેનંન્તેમ અહ્યાત હ્ય ખરેનો, મરેધહે કેહરુપ ક્રુષ્ણત.
અવચ્ચેનો ખરેનો કચ્ચેશ્તો, યો યિમો ક્ષચ્ચેતો હવાંથ્વો, આસત યિમો
અષાતો દેઉશ-મનહ્યાધ્ય હો સ્તેરેતો નિદારત ઉપધરિ જ્ઞમ.

પચ્ચોધરીમ ખરેનો અપન્મત ખરેનો યિમત હ્ય ક્ષચ્ચેતાત. પુસત
ખરેનો યિમત હ્ય વીવંધહુષાત, મરેધહે કેહરુપ વારેધનહે, અચ્ચોમ
ખરેનો હુગેઉર્વયત મિથ્રો યો વોઉર-ગચ્ચોયચ્ચોધતિશ, યો સુતગચ્ચોપો
હજ્જધરા-યચ્ચોક્ષિતિશ. મિથ્રેમ વીરપનાંમ દખ્યુનાંમ દંધહુપન્તીમ યજ્ઞ-
મધદે, યિમ કદથત અહુરો મજદાચ્ચો, ખરેનંધઉહસ્તેમ્મ મધન્યવનાંમ
યજ્જતનાંમ.

યત બિતીમ ખરેનો અપન્મત ખરેનો યિમત હ્ય ક્ષચ્ચેતાત
પુસત ખરેનો યિમત હ્ય વીવંધહુષાત, મરેધહે કેહરુપ વારેધનહે.
અચ્ચોમ ખરેનો હુગેઉર્વયત વીસો પુથ્રો આથ્વ્યાનોધશ, વીસો
સૂરયાચ્ચો ધચ્ચેતચ્ચોનો. યત આસ મખ્યાનાંમ વરેધવનાંમ વરેધવસ્તેમો
અધ્ધ્યો જરથુશ્તાત.

યો જનત અજ્ઞમ દહાકંમ શિજ્જન્મ, શિક્કમરેધ્મ, કવશ-અધીમ,
હજ્જધર-યચ્ચોક્ષિતીમ, અશ-અચ્ચોજ્જહુમ, દચ્ચેવીમ દુજ્જેમ, અઘ્મ
ગચ્ચેથાવ્યો દવન્તેમ; યાંમ અશ-અચ્ચોજસ્તેમાંમ દુજ્જેમ કચ્ચે કરેન્તાત

અંધરો મધન્યુશ, અવિ યાંમ અસ્તવધતીમ ગએથાંમ, મહુકાંધ અપહે ગએથનાંમ.

યત્ થિતીમ ખરેનો અપનંમત ખરેનો યિમત્ હુય ક્ષએતાત્ પુસત્ ખરેનો યિમત્ હુય વીવંધહુધાત્, મેરંધહે કેહરૂપ વારંધનાહે. અઓમ ખરેનો હુંગેઉર્વયત નધરે-મનાઓ કરેસારપો, યત્ આસ મધાનાંમ ઉધનાંમ અઓજિરેતો, અધન્યો જરથુશ્વાત્ નધસ્થયાત્ પરો હાંમ-વરેતોધત્.

યત્ દિમ ઉપંધહુયત્ યા ઉધ નધરે હાંમ-વરેતિશ. નધસ્થાંમ હાંમ-વરેતિમ યજમધદે. અરંધવો-જંગાંમ અખકૂન્યાંમ આસિતો-ગાતૂમ જઘા-ઉરમ, યા ઉપંધહુયત્ કરેસારપેમ.

યો જનત્ અજ્ઞીમ સ્વરંમ, યિમ્ અસ્પો-ગરંમ નરં-ગરંમ, યિમ્ વીધવન્તંમ જધરિતંમ, યિમ્ ઉપધરિ વિશ રઓધત્ ક્ષવએપય વએનય અરંન; યિમ્ ઉપધરિ વિશ રઓધત્ આરેશ-યો-ખરંજ જધરિતંમ, યિમ્ ઉપધરિ કરેસારપો અયંધહુ પિતૂમ પયત, આ રપિથવન્તંમ જરવા-નંમ, તદૂસત્તય હો મધસ્થો ખીસત્તય; ક્રાંશ અયંધહો ક્રસ્પરત્, ચેખ્યન્તીમ આપેમ પરાઓધહાત્; પરાંશ તરશ્તો અપતયત્ નધરે-મનાઓ કરેસારપો.

યો જનત્ ગન્દરવંમ યિમ્ જધરિ-પાખંમ, યો અપતયત્ વીજ-કારો મેરંક્ષાનો ગએથાઓ અસ્તવધતીશ અપહે. યો જનત્ હુનવો યત્ પથનય નવ, હુનવસ્ય નિવિકહે, હુનવસ્ય દાશતયાનોધશ. યો જનત્ જરન્યો-પુસંમ હિતારપેમ, વરંપઓમય દાનયનંમ, પિતઓનં-મય અશ-પધરિકંમ.

યો જનત્ અરંજો-પમનંમ નધસ્થાંમ-હાંમ-વરેતિવન્તંમ, તખંમ ક્રાજુશ્તંમ ઉશ્તંમ, જિરંમ, જખરંનંમ જઘાઉરમ અક્રકતશિમ, ખરો-જુપેમ અપદિસંમ ન્યાદહાઉર, અપસ્તનંધહો ગતો અરંજહે.

યો જનત્ સનાવિધકંમ યિમ્ સ્વો-જનંમ અસંગો-ગાઉમ. હો અવથ વ્યાખમન્યત; અપેરેનાયુ અહિ, નોધત્ પેરેનાયુ, યેજિ ખવાનિ પેરેનાયુ, જાંમ ચપ્રેમ કરેનવાને, અસ્મનંમ રથેમ કરેનવાને.

અવનયેનિ રપેન્તંમ મધન્યૂમ હુય રઓફન ગરોન્માન, ઉસ્પત-યેનિ અંધરંમ મધન્યૂમ અરંધત હુય દુજંધહુ; તે મે વાપેમ થંજયાઓતે રપેન્તસ્ય મધન્યુશ અંધરસ્ય, યેજિ માંમ નોધત્ જનાત્ નધરે-

મનાઓ કહેસારપો. તેમ જનાત નધરે-મનાઓ કહેસારપો; અવ અમ્ય-
નેમ ગયેહે સાનેમ ઉશ્તાનહે.

અહે સ્ય ખરેનંધ્રહ્ય, તેમ યજ્ઞધ સુરેવત યસ્ન, ઉઘેમ કવએમ
ખરેનો મજદધાતેમ; જઓધાખયો ઉઘેમ કવએમ ખરેનો મજદધાતેમ
યજ્ઞમધદે. હુઓમયો ગવ ખરેસ્મન, હિજવો-દંધ્રહ્ય, માંધ્ય વચ્ય
બ્યઓધનય, જઓધાખ્યસ્ય અરધુખ્યએધખ્યસ્ય વાધજિખ્યો. ચેંધ્રહે
હાતાંમ આઅત ચેસ્ને પધતિ વંધ્રહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અપાત
હ્યા, યાઓધહાંમયા તાંસ્યા તાઓસ્યા યજ્ઞમધદે.

(કરદો ૮ મો) ઉઘેમ અખરેતેમ ખરેનો મજદધાતેમ યજ્ઞમધદે,
અશ-વંદ્રેમ ઉપરો-કધરીમ થમનંધ્રહિન્ટેમ વરેયંધ્રહિન્ટેમ યઓક્ષિતિ-
વન્ટેમ, તરધાતેમ અન્યાધશ દામાંન.

યહિ પધતિ પરંખાધયે સ્પેન્તસ્ય મધન્યુશ અંધરસ્ય; અએતહિ
પધતિ અત અખરેતે અધાત અશ્તે કંધ્રહરેયયત અસિશતે કતરસચિત્;
સ્પેન્તો મધન્યુશ અશતેમ કંધ્રહરેયયત વોહુય મનો, અપેમય વહિશતેમ,
આતરેમય અહુરહે મજદાઓ પુથ્રેમ. અંધરો મધન્યુશ અશતેમ કંધ્રહરે-
યયત અકેમય મનો, અએપેમેમય ખ્વી-દુમ, અજ્ઞીમય દહાંકેમ
રિપત્યુરેમય યિમો-કરેન્તેમ.

અધાત કષ હાંમ-રાજયત આતર્શ મજદાઓ અહુરહે, ઉધતિ
અવથ મંધ્રહાનો; અએતત ખરેનો હુંગેરેકુપાને યત અખરેતેમ; આઅત
હે પસ્કાત કદ્રરત અજિશ શિજદાઓ દુજદએનો, ઉત જક્ષદ્રેમ દઓમેનો.

ધંજ અવત હુંદએસયંધ્રહિ આતર્શ મજદાઓ અહુરહે, યેજિ
અએતત ન્યાસાઓધહે યત અખરેતેમ, કા થ્યાંમ પધતિ અપાથ,
નોધત અપય ઉજરઓયયાધ, જાંમ પધતિ અહુરધાતાંમ, ધાધાધ અધહે
ગએથનાંમ. અધ આતર્શ જસ્ત પધતિ અપ-ગેઉરયત ક્ષણિ ઉશ્તાનો-
ચિનહ્ય, યથ અજિશ બિવિવાઓ આઓધહ.

અધાત કષ હાંમ-દ્રરત અજિશ શિજદાઓ દુજદએનો. ઉધતિ
અવથ મંધ્રહાનો; અએતત ખરેનો હુંગેરેકુપાને યત અખરેતેમ;
આઅત હે પસ્કાત હાંમ-રાજયત આતર્શ મજદાઓ અહુરહે, ઉધતિ
વએબિશ અઓજનો.

તિજ અવત હુંદએસયંધ્રહિ અજે ચિજદ્રેમ દહાક, યેજિ અએ-
તત ન્યાસાઓધહે યત અખરેતેમ, કા થ્યાંમ જદંધ્રહ પધતિ ઉજુ-
ક્ષાને જદ્રે પધતિ ઉજરઓયયેનિ, નોધત અપય અકપતાધ, જાંમ

પદ્ધતિ અહુરધાતાંમ, મહુરકાઈ અપહુ ગએથનાંમ. અધ અગ્નિશ ગવ પદ્ધતિ અપગેઉર્વયત્, ક્ષીની ઉશ્તાનોચિનદ્ધ, યથ આતર્શ ધિવિવાઓ આઓધહુ.

અએતત્ ખરેનો કપિન્વત, અવિ જરયો વૉઉર-કપેમ; આદિમ્ હથ હંગેઉર્વયત્ અપાંમ નપાઓ અઉર્વત્-અરપો; તત્તય ઇએધતિ અપાંમ નપાઓ અઉર્વત્-અરપો; અએતત્ ખરેનો હંગેરૂપાને યત્ અખરેત્તમ, યુનેમ જરયંધહો ગુકહે, યુને જકનાંમ વધસ્યનાંમ.

બેરજન્તમ અહુરેમ ક્ષત્રીમ ક્ષએતેમ અપાંમ નપાત્તમ અઉર્વત્-અરપેમ યજમધદે, અર્ષાન્તમ જવનો-સુમ; યો નેરેઉશ દધ, યો નેરેઉશ તતપ, યો ઉપાપો યજતો સુત-ગઓષોત્તેમો અસ્તિ ચેજિમ્નો.

આઅત્ વો કસચિત્ મધ્યાનાંમ, ઉધતિ અઓત્ અહુરો મજદાઓ, આધ અપાઉમ જરથુશ્ત, ખરેનો અખરેત્તમ ઇસએત, અથઉરેનો હો રાતનાંમ, રઓદિન-કનૂત્તમ ઇપાઓધહુએત, અથઉરેનો હો રાતનાંમ પૉઉર-કનૂત્તમ ઇપાઓધહુએત, અથઉરેનો હો રાતનાંમ.

તેમ હયાત્ અપિશ પૉઉરશ-ખાથ રપારદાશ્ત સૂર ગેઉશય વાસ્તે-હેયં; તેમ હયાત્ વેરેથમ વીરપો-અયારેમ, અમએનિદ્ધમ તરો-યારેમ. આઅત્ અન વેરેથ હચિમ્નો, વનાત્ હએનયાઓ પ્રવિએધતિશ; આઅત્ અન વેરેથ હચિમ્નો, વનાત્ વીરપે ત્પિખ્યન્તો.

અહે સ્ય ખરેન્ધહુય, તેમ યજમ સુરન્વત યસ્ન, ઉદ્ધમ અખરેત્તમ ખરેનો મજદધાત્તમ; જઓધાખ્યો ઉદ્ધમ અખરેત્તમ ખરેનો મજદધાત્તમ યજમધદે. હઓમયો ગવ ખરેસ્મન, હિજવો-દંધહુંધહુ, માંધય વચય બ્યઓત્નય, જઓધાખ્યસય અરપુખ્ધએધખ્યસય વાધજ્ઞિખ્યો. ચેંધહે હાતાંમ આઅત્ ચેસ્ને પદ્ધતિ વંધહે, મજદાઓ અહુરો વએથા અપાત્ હયા, યાઓધહુમયા તાંસયા તાઓસયા યજમધદે.

(કરો ૯ મો) ઉદ્ધમ અખરેત્તમ ખરેનો મજદધાત્તમ યજમધદે, અશ-વંદ્રમ ઉપરો-કધરીમ થમનંધઉહુન્તમ વરેયંધઉહુન્તમ યઓક્ષિતવન્તમ, તરધાત્તમ અન્યાધશ દામાન્.

યત્ ઇસલ્ મધસ્યો તૂધસ્યો કંધરસે જરયંધહો વૉઉર-કપહે; મધનો અપ-રપયત્ વસ્ત્રાઓ, તત્ ખરેનો ઇસો, યત્ અસ્તિ અધસ્યનાંમ દખ્યુનાંમ, જાતનાંમ અજાતનાંમય, યત્તય અપઓનો જરથુશ્તહે. આ-તલ્ ખરેનો કજગધત, તલ્ ખરેનો અપતયલ્, તલ્ ખરેનો અપ-હિધલ્.

અધ હાઉ અપમ્જારો ઝવત્ જરયંધ્રહો વૉઉર-કપહે, વધરિશ ચો હઝ્ઝો-સવાઝો નાંમ.

આઝત ઉસ-પતલ કંધરસે તૂરો અશ-વરેયાઝો, રિપતમ જર-થુશલ, જરયંધ્રહલ હય વૉઉર-કપાત, અઘાંમ દઝોધઝીમ દઝોમ્નો; ઇથે ઇથ યથન અઠ્ઠાધ; નોઇત તલ ખરેનો પધરિ-અખઝોમ, યલ અસ્તિ અધરયનાંમ દખ્યુનાંમ જાતનાંમ અજાતનાંમચ, યલચ અપઝોનો જરથુશલહે.

વઝેમ હાંમ-રઝેથયેનિ વીરપ તર્ષુચ ક્ષુધ્રચ, મસનચ વયંધ્રહનચ સ્થનચ. થ્વાંમ જસાઇતિ અહુરો મજદાઝો પધતિષાઝો દામાંન દધાનો. આઝત અવ-પતલ કંધરસે તૂરો અશ-વરેયાઝો, રિપતમ જરથુશલ, અવિ જરયો વૉઉર-કપેમ.

આઘિતીમ મધનો અવ-સ્પસયલ વસ્ત્રાઝો, તલ ખરેનો ઇસો, યલ અસ્તિ અધરયનાંમ દખ્યુનાંમ, જાતનાંમ અજાતનાંમચ, યલચ અપઝોનો જરથુશલહે. આ-તલ ખરેનો ક્રજગધત તલ ખરેનો અપ-તયલ, તલ ખરેનો અપ-હિધત. અધ હાઉ અપમ્જારો ઝવત્ જરયંધ્રહો વૉઉર-કપહે, વધરિશ ચો વંધ્રહજદાઝો નાંમ.

આઝત ઉસ-પતલ કંધરસે તૂરો અશ-વરેયાઝો, રિપતમ જરથુશલ, જરયંધ્રહલ હય વૉઉર-કપાત, અઘાંમ દઝોધઝીમ દઝોમ્નો; ઇથે ઇથ યથન અઠ્ઠાધ, અવઝેથ ઇથ યથન કઠ્ઠાધ. નોઇત તલ ખરેનો પધરિ-અખઝોમ, યલ અસ્તિ અધરયનાંમ દખ્યુનાંમ, જાતનાંમ અજાતનાંમચ, યલચ અપઝોનો જરથુશલહે.

વઝેમ હાંમ-રઝેથયેનિ વીરપ તર્ષુચ ક્ષુધ્રચ, મસનચ વંધ્રહનચ સ્થનચ. થ્વાંમ જસાઇતિ અહુરો મજદાઝો પધતિષાઝો દામાંન દધાનો. આઝત અવ-પતલ કંધરસે તૂરો અશ-વરેયાઝો, રિપતમ જરથુશલ, અવિ જરયો વૉઉર-કપેમ.

આઘિતીમ અપ-સ્પયત વસ્ત્રાઝો, તલ ખરેનો ઇસો યલ અસ્તિ અધરયનાંમ દખ્યુનાંમ, જાતનાંમ અજાતનાંમચ, યલચ અપઝોનો જરથુશલહે. આ-તલ ખરેનો ક્રજગધત, તલ ખરેનો અપતયલ, તલ ખરેનો અપ-હિધત. અધ હાઉ અપમ્જારો ઝવત્ જરયંધ્રહો વૉઉર-કપહે, આકૂશ યા અવજદાન્વ નાંમ.

આઝત ઉસ-પતલ કંધરસે તૂરો અશ-વરેયાઝો, રિપતમ જરથુશલ, જરયંધ્રહલ હય વૉઉર-કપાત, અઘાંમ દઝોધઝીમ દઝોમ્નો. ઇથે ઇથ

યસ્ન અઘ્નાધ, અવએથ ધથ યસ્ન કઘ્નાધ. નોધત તત્ ખરેનો પધાર-
અખઓમ યત્ અસ્તિ અધ્યનાંમ દ્વયુનાંમ, જ્ઞતનાંમ અજ્ઞતનાંમચ,
યત્ચ અપઓનો જરથુશ્નહે.

નોધત તત્ ખરેનો પધરિ-અખવત, યત્ અસ્તિ અધ્યનાંમ દ્વયુ-
નાંમ, જ્ઞતનાંમ અજ્ઞતનાંમચ, યત્ચ અપઓનો જરથુશ્નહે.

અહે સ્ય ખરેનંધ્રહુચ, તેમ યજ્ઞધ સુરેન્વત યસ્ન, ઉઘ્રેમ અખરે-
તેમ ખરેનો મજદધાતેમ; જઓધાળયો ઉઘ્રેમ અખરેતેમ ખરેનો મજદ-
ધાતેમ યજ્ઞમધદે. હુઓમયો ગવ ખરેસ્મન, હિજવો-દંધ્રહુંધ્રહ, માંધચ
વચચ બ્યઓશ્નચ, જઓધાળયસચ અરથુજધએધળ્યસચ વાધજિળ્યો.
યેધ્રહે હાતાંમ આઅત્ યેસ્ને પધતી વંધ્રહો, મજદાઓ અહુરો વએથા
અષાત્ હુચા, યાઓધ્રહાંમચા તાંસચા તાઓસચા યજ્ઞમધદે.

(કરદો ૧૦ મો.) ઉઘ્રેમ અખરેતેમ ખરેનો મજદધાતેમ યજ્ઞમધદે, અશ-
વંદ્રેમ ઉપરો-કધરીમ થમનંધઉહુન્તેમ વરેચંધઉહુન્તેમ યઓક્ષિતિવન્તેમ
તરધાતેમ અન્યાધશ દામાંત.

યત્ ઉપંધ્રહુચધતિ ચો અવધાત્ ક્ષધેધતે, યથ જરયો યત્ કાંચમ
હુએતુમતેમ, યથ ગધરિશ ચો ઉષિધાઓ, યિમ અધવિતો પઓધરિશ
આપો હાંમ ગધરિષાચો જસેન્તો.

અવિ તેમ અવિ-હુતચધતિ, અવિ તેમ અવિ હાંમ-વજધતિ
ખાસ્તચ, હુવસ્પચ, ક્દથ, ખરેનંધ્રઉહુધતિચ, યા સ્તીર ઉશતવધતિચ,
યા સુર ઉર્વધ્ય પોઉર-ચાસ્ત, એરેકિચ જરેનુમતિચ. અવિ તેમ અવિ
હુતચધતિ, અવિ તેમ અવિ હાંમ-વજધતે. હુએ રએવાઓ ખરેનંધ્રઉ-
હાઓ, સ્પએતિનિશ વરેમિશ સિરિપમ્નો, નિ-હિધમ્નો પઓધરિશ
વોધધનાઓ.

હુચધતિ દિમ્ અસ્પહે અઓજો, હુચધતિ ઉશલહે અઓજો,
હુચધતિ વીરહે અઓજો, હુચધતિ કવએમ ખરેનો, અસ્તિચ અહિ,
અષાઉમ જરથુશ્ન, અવવંત્ કવએમ ખરેનો, યથ યત્ ધધ અનધ-
ચાઓ દંધ્રહુશ હુકલ ઉસચ ઉસન્કાવયોધત.

અથ પસ્ચએત વઓજિરેમ ખઓધેન્તો પુધેમ તરૂનંમચ, ખઓ-
ધેન્તો અઓતેમ ઉર્વાખેમચ; તત્ અસ્તિ કવએમ ખરેનો ધ્રાઘેમ
અધ્યનાંમ દ્વયુનાંમ ગેઉશચ પંચો-હિહાધ, અવંધ્રહે નરાંમ અપઓ-
નાંમ, દ્યેનયાઓસચ માજદયસ્નોધશ.

અહે સ્ય ખરેનંધ્રહ્ય, તેમ યજ્ઞઘં સુરન્વત યસ્ન, ઉઘ્રેમ અખરેતેમ ખરેનો મજદધાતેમ; જઝ્ઞોઞ્યાળ્યો ઉઘ્રેમ અખરેતેમ ખરેનો મજદધાતેમ યજ્ઞમધદે. હઝ્ઞોમયો ગવ ખરેસ્મન, હિજ્જવોન્દંધ્રહંધ્રહ, માંધ્રય વચચ ધ્યઝ્ઞોઞ્નય, જઝ્ઞોઞ્યાળ્યસ્ય અરુષુજ્ઞએઘળ્યસ્ય વાધ્રજિળ્યો. યેંધ્રહે હતાંમ આઅત્ત ચેસ્ને પઘતી વંધ્રહો, મજદઢાઝ્ઞો અહુરો વઝેથા અપાત્ત હયા, યાઝ્ઞાંધ્રહાંમયા તાંસયા તાઝ્ઞોસયા યજ્ઞમધદે.

(કરદો ૧૧ મો) ઉઘ્રેમ કવઝેમ ખરેનો મજદધાતેમ યજ્ઞમધદે, અશ-વંદ્રેમ ઉપરો-કધરીમ થમનંધ્રઉહન્તેમ વરેચંધ્રઉહન્તેમ યઝ્ઞોક્ષિતિવન્તેમ તરધાતેમ અન્યાધશ દામાંન.

યત્ત ઉપંધ્રહ્યત્ત કવઝેમ કવાતેમ, યિમચ કવઝેમ અધપિ-વોહુમ, યિમચ કવઝેમ ઉસધનંમ, યિમચ કવઝેમ અરૂળંમ, યિમચ કવઝેમ પિસિનંમ, યિમચ કવઝેમ જ્યર્ષાનંમ, યિમચ કવઝેમ સ્યાવર્ષાનંમ.

યત્ત બાઉન્ વીરપે અઉર્વ, વીરપે તજ્ઞમ, વીરપે થમનંધ્રઉહન્ત, વીરપે વરેચંધ્રઉહન્ત, વીરપે યઝ્ઞોક્ષિતિવન્ત, વીરપે દરૂપિન્કર.

અહે સ્ય ખરેનંધ્રહ્ય, તેમ યજ્ઞઘં સુરન્વત યસ્ન, ઉઘ્રેમ કવઝેમ ખરેનો મજદધાતેમ; જઝ્ઞોઞ્યાળ્યો ઉઘ્રેમ કવઝેમ ખરેનો મજદધાતેમ યજ્ઞમધદે. હઝ્ઞોમયો ગવ ખરેસ્મન, હિજ્જવોન્દંધ્રહંધ્રહ, માંધ્રય વચચ ધ્યઝ્ઞોઞ્નય, જઝ્ઞોઞ્યાળ્યસ્ય અરુષુજ્ઞએઘળ્યસ્ય વાધ્રજિળ્યો. યેંધ્રહે હતાંમ આઅત્ત ચેસ્ને પઘતી વંધ્રહો, મજદઢાઝ્ઞો અહુરો વઝેથા અપાત્ત હયા, યાઝ્ઞાંધ્રહાંમયા તાંસયા તાઝ્ઞોસયા યજ્ઞમધદે.

(કરદો ૧૨ મો) ઉઘ્રેમ કવઝેમ ખરેનો મજદધાતેમ યજ્ઞમધદે, અશ-વંદ્રેમ ઉપરો-કધરીમ થમનંધ્રઉહન્તેમ વરેચંધ્રઉહન્તેમ યઝ્ઞોક્ષિતિ-વન્તેમ તરધાતેમ અન્યાધશ દામાંન.

યત્ત ઉપંધ્રહ્યત્ત કવઝેમ હઝ્ઞોસ્રવંધ્રહંમ અમહેચ પઘતિ હુતાશતહે, વરેચંધ્રહ્ય પઘતિ અહુરધાતહે, વનધનત્યાઝ્ઞોસ્ય પઘતિ ઉપરતાતો, સંધ્રઉહસ્ય પઘતિ હુસસ્તયાઝ્ઞો, સંધ્રઉહસ્ય પઘતિ અમુચમ્નયાઝ્ઞો, સંધ્રઉહસ્ય પઘતિ અવનંમ્નયાઝ્ઞો, હથવતહેચ પઘતિ હમરેથનાંમ.

દ્રવહેચ પઘતિ અઝ્ઞોજંધ્રહો, ખરેનસ્ય પઘતિ મજદધાતહે, તનુ-યાઝ્ઞોસ્ય પઘતિ દ્રવતાતો, આસ્નયાઝ્ઞોસ્ય પઘતિ વંધ્રહુયાઝ્ઞો ક્રજ્ઞ-તોઘશ, દંધ્રચાઝ્ઞો વ્યાખનયાઝ્ઞો ક્ષોઘચ્ચ્યાઝ્ઞો, સ્પિતિ-દોઘથ્યાઝ્ઞો આંજે-બૂળે હવીરયાઝ્ઞો, હુજન્તેશ પઘતિ અપરયાઝ્ઞો વ્યરેથયાઝ્ઞો વહિશતહે અંધ્રંડેશ.

ક્ષત્રહૃત્ય પદ્ધતિ બાનુમતો, દરેઘયાઓસત્ય પદ્ધતિ દરેઘા-જિતોઘશ, વીરપનાંમત્ય પદ્ધતિ અયપ્તનાંમ, વીરપનાંમત્ય પદ્ધતિ બચ્ચેજનાંમ.

યત કવ હુઓસત્ય તાંમ કરેસંમ, ઉપતાંમ ચરેતાંમ યાંમ દરેઘાંમ નવ-ક્રાથવેરેસાંમ, રજુરેમ યત દિમ મધસો તુરેમ અરપએપુ પદ્ધતિ પેરેતત. વીરપે બવત અધવિ-વન્યાઓ અહુરો કવ હુઓસત્ય મધરીમ તૂધરીમ કંધરસ્યાનંમ બંદ્યત કરેસવજદંમ, પુથ્રો કએન સ્યાવર્ષાનાધ જુરો-જતહે, નરહે અધએરથહૃત્ય નરવહે.

અહે ત્ય ખરેનંધહૃત્ય, તેમ યજ્ઞધ સુરેન્વત યસ્ન, ઉઘ્રેમ કવએમ ખરેનો મજદધાતેમ ; જઓધાળયો ઉઘ્રેમ કવએમ ખરેનો મજદધાતેમ ચજમધદ. હુઓમયો ગવ બરેસમન, હિજવો-દંધહંધહ, માંધય વચચ બ્યઓથનચ, જઓધાળયસત્ય અરપુખએધળયસત્ય વાધ્વિળયો. ચેંધહે હાતાંમ આઅત્ર ચેસ્ને પદ્ધતી વંધહે, મજદાઓ અહુરો વએથા અપાત્ર હૃત્યા, યાઓધહાંમત્યા તાંસત્યા તાઓસત્યા ચજમધદ.

(કરદો ૧૩ મો) ઉઘ્રેમ કવએમ ખરેનો મજદધાતેમ ચજમધદ, અશ-વંદ્રેમ ઉપરો-કધરીમ થમનંધઉહન્ટેમ વરેયંધઉહન્ટેમ યઓક્ષિતિવન્ટેમ તરધાતેમ અન્યાધશ દામાંન.

યત ઉપંધહૃત્યત્ર અપવનંમ જરથુશ્તેમ, અનુમતેએ દએનયાધ, અનુપ્તેએ દએનયાધ, અનવરશ્તેએ દએનયાધ; યત અસ વીરપહે અંધ-હેઉશ અસ્તવતો અર્ષેમ અપવસ્તેમો, ક્ષત્રેમ હુક્ષત્રોતેમો, રએમ રએ-વસ્તેમો, ખરેનો ખરેનંધઉહસ્તેમો, વેરેથ વેરેથવસ્તેમો.

વએનંમનંમ અહાત્ર પર દએવ પતયેન, વએનંમનંમ મયાઓ ક્રાવોધત્ર, વએનંમનંમ અપર કર્ષયેન જધનિશ હૃત્ય મધ્યાકએધળયો, આઅત્ર તાઓ સ્નઓધેનિતશ ગેરેજનાઓ, હુજો નિવરેજયેન દએવ.

આઅત્ર તે અએવો અહુનો વધસો, યિમ અપવનંમ જરથુશ્તેમ ક્રસાવયત્ર, વી-અરેથવંતેમ આપ્તૂધરીમ અપરેમ પ્રઓજ્ઞઘહા ક્રસુ-ધતિ, જમરેગૂજ અવજત્ર વીરપે દએવ અયેસત્ય અવહૃમ્ય.

ચેંધહે તત્ર ખરેનો ધસત્ર મધસો તૂધસો કંધરસં, વીરપાધશ અવિ કર્ષવાંન યાધશ હૃપ્ત. પધરિ યાધશ હૃપ્ત કર્ષવાંન, મધસો અપતત્ર કંધ-રસં, ધસો ખરેનો જરથુશ્લાધ. આ-તત્ર ખરેનો ક્રજગધત અવિ વયાંન વીતાપેમ, ધંજ મે ઉરવિસ્યતેમ અઓક્ષે જસતેમ અએજહિ યથ કથચ તે આસ જઓપો, મન યત્ર અહુરહે મજદાઓ, દએનયાઓસત્ય મજદયરેનોઘશ.

અહે સ્ય ખરેનંધ્રહય, તંમ યજ્ઞઘ સુરૂન્વત યસ્ન, ઉઘ્મ કવએમ ખરેનો મજદધાતંમ; જઝ્ઞોધ્રાખ્યો ઉઘ્મ કવએમ ખરેનો મજદધા-
તંમ યજ્ઞમધદે. હઝ્ઞોમયો ગવ ખરેસ્મન, હિજ્ઞવો-દંધ્રહંધ્રહ, માંધ્રય
વયય પ્યઝ્ઞોથનય, જઝ્ઞોધ્રાખ્યસય અરુષુખએધખ્યસય વાધ્રજિખ્યો.
યેંધ્રહે હાતાંમ આઝ્યત્ર યેસ્ને પઘતિ વંધ્રહો, મજદઢાઝ્ઞો અહુરો વએથા
અપાત્ર હયા, યાઝ્ઞોધ્રહાંમયા તાંસયા તાઝ્ઞોસયા યજ્ઞમધદે.

(કરદો ૧૪ મો) ઉઘ્મ કવએમ ખરેનો મજદધાતંમ યજ્ઞમધદે; અશ-વંદ્રેમ ઉપરો-કધરીમ થમનંધ્રઉહુતંમ વરેયંધ્રઉહુતંમ યઝ્ઞોક્ષિતિ-
વન્તંમ તરધાતંમ અન્યાધશ દામાંન્.

યત્ર ઉપંધ્રહયત્ર કવએમ વીશ્તાસ્પેમ અનુમતેએ દઝેનયાધ, અનુ-
ખતેએ દઝેનયાધ, અનવરશ્તેએ દઝેનયાધ; યત્ર ધમાંમ દઝેનાંમ
આસ્તઝ્ઞોત, દુશમધન્યૂમ સિજ્ઞયો દઝેવાંન્ અપ અપવાંન્.

યો દુય પઉરૂવાંનય અપાધ રવો યએષ; યો દુય પઉરૂવાંનય અપાધ
રવો વીવએધ. યો બાજુશય ઉપસ્તય વીસત અધંધ્રહાઝ્ઞો દઝેનયાઝ્ઞો
યત્ર આહુરોધશ જરથુશ્તોધશ.

યો હીમ સ્તાતાંમ હિતાંમ હુધતીમ ઉજવજ્ઞત્ર હય હુનૂધંયો-
ની હીમ દસ્ત મધ્યેધાધેમ ખરેજિ-રાજમ અદ્રકધવધતિમ અપઝ્ઞોનીમ
થ્રાંકધાંમ ગેઉશય વાસ્તહેય, ક્રિથાંમ ગેઉશય વાસ્તહેય.

અવત્ર અધવિ-વન્યાઝ્ઞો યસે તખ્મો કવ વીશ્તાસ્પો તાંધ્રસ્યાવન્તંમ
દુજદઝેનંમ, પેષનંમય દઝેવયસ્નંમ, દ્વન્તંમય અરેજત્ર-અસ્પેમ, ઉત
અન્યાઝ્ઞોસચિત્ર અઘ દુજવન્દ્રવો પ્યઝ્ઞોનાઝ્ઞોધ્રહો.

અહે સ્ય ખરેનંધ્રહય, તંમ યજ્ઞઘ સુરૂન્વત યસ્ન, ઉઘ્મ કવ-
એમ ખરેનો મજદધાતંમ; જઝ્ઞોધ્રાખ્યો ઉઘ્મ કવએમ ખરેનો મજદ-
ધાતંમ યજ્ઞમધદે. હઝ્ઞોમયો ગવ ખરેસ્મન, હિજ્ઞવો-દંધ્રહંધ્રહ, માંધ્રય
વયય પ્યઝ્ઞોથનય, જઝ્ઞોધ્રાખ્યસય અરુષુખએધખ્યસય વાધ્રજિખ્યો.
યેંધ્રહે હાતાંમ આઝ્યત્ર યેસ્ને પઘતિ વંધ્રહો, મજદઢાઝ્ઞો અહુરો વએથા
અપાત્ર હયા, યાઝ્ઞોધ્રહાંમયા તાંસયા તાઝ્ઞોસયા યજ્ઞમધદે.

(કરદો ૧૫ મો) ઉઘ્મ કવએમ ખરેનો મજદધાતંમ યજ્ઞમધદે, અશ-
વંદ્રેમ ઉપરો-કધરીમ થમનંધ્રઉહુતંમ વરેયંધ્રઉહુતંમ યઝ્ઞોક્ષિતિવન્તંમ
તરધાતંમ અન્યાધશ દામાંન્.

યત્ર ઉપંધ્રહયત્ર સઝ્ઞોખ્યન્તાંમ વરેધ્રાજનંમ, ઉત અન્યાઝ્ઞોસચિત્ર
હખ્યો. યત્ર કરેનવાત્ર ક્રપેમ અહૂમ અજરેવંતંમ અમરેવંતંમ અક્રિ-

ચક્ષુર્નં અપુચન્તંમ યવએજિમ યવએસુમ વસો-ક્ષયેમ યત ધરિસ્ત પઘતિ ઉસોહિશતાત્ જસાત્ જવયો અમરેજિતશ દથધતે ક્ષયેમ વસ્ન અંધહુશ.

બુન ગએથાઓ અમર્ષન્તીશ યાઓ અપહે સંધઉહુધતીશ. નિશત્ત પઘતિ દુક્ષ નાસાધતે યધાત્ અધવિચિત્ જધમત્ અપવન્તંમ મહુર્કથાધ અઓમ ચિથેમય સ્તીમય આથતય મરે નાપાતએય મધસ્યો અથ રતુશ.

અહે સ્ય ખરેન્ધહુય, તંમ યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન, ઉધેમ કવએમ ખરેનો મજદધાતંમ; જઓધાળ્યો ઉધેમ કવએમ ખરેનો મજદધાતંમ યજમધદે. હુઓમયો ગવ ખરેસ્મન, હિજવો-દંધહુધ, માંથય વચ્ચ વ્યઓથનય, જઓધાળ્યસ્ય અરુપુખધએધળ્યસ્ય વાધજિળ્યો. યેંધહે હુતાંમ આઅત્ યેસ્ને પઘતી વંધહે, મજદાઓ અહુરો વએથા અપાત્ હયા, યાઓધહાંમયા તાંસયા તાઓસયા યજમધદે.

(કરદો ૧૬ મો) ઉધેમ કવએમ ખરેનો મજદધાતંમ યજમધદે, અશ-વંદ્રંમ ઉપરો-કધરીમ થમનંધઉહુન્તંમ વરેયંધઉહુન્તંમ યઓક્ષિતિ-વન્તંમ તરધાતંમ અન્યાધશ દામાંન.

યત્ અસ્તવત્-અરેતો ક્ષતાધતે હય અપત્ કાંસઓયાત્, અસ્તો મજદાઓ અહુરહે, વીસ્પ-તઉર્વયાઓ પુથો, વએધેમ વએજો યિમ વારે-થ્રધેમ, યિમ ખરત્ તખ્મો થએતઓનો, યત્ અજિશ દહાકો જધનિ.

યિમ ખરત્-કંધરસે તૂરો, યત્ દ્રવાઓ જધનિગાઉશ જધનિ, યિમ ખરત્ કવ હુઓસવ, યત્ તૂરો જધનિ કંધરસે; યિમ ખરત્ કવ વીસ્તા-સ્પો, અપહે હુએનયાઓ ચએષેમ્નો, તાઓ અવધ દુજંમ નિજખરાત્ અપહે હય ગએથાળ્યો.

હો દિધાત્ ખતેઉશ દાધથાળ્ય, વીસ્પ દામાંન પઘતિ વએનાત્, પએશિશો દુશચિથયાઓ, હો વીસ્પેમ અહુમ અસ્તવન્તંમ ધજ્યાઓ વએનાત્ દાધથાળ્ય; દરેસ્ય દથત્ અમરેક્ષયન્તીમ, વીસ્પાંમ યાંમ અસ્તવધતીમ ગએથાંમ.

અંધહે હુખ્યો ક્રાયેન્તે અસ્તવત્-અરેતહે વેરેથ્રધો, હુમનંધહે હુવયંધહે હુબ્યઓનાઓધહે હુદ્યેન. નએધ-ચિત્ મિથો-અઓજ-ઓધહે અએપાંમ ખએપધથ હિજવો. અએષુ પરો ક્રાનામાધતે અએષો ખવી-દુક્ષ દુશખરેનાઓ. વનાત્ અપ અકાંમ દુજિમ યાંમ દુશચિથેમ તંમંધહુએનીમ.

વનધતિ અકંમય મનો, વાહુ મનો તત્ વનધતિ; વનધતિ મિથ-ઓખ્તો વાક્ષ, અરેજુધો વાક્ષ તંમ વનધતિ; વનાત્ હુઉર્વાઓસય.

અમરેતાઓસય વ પુર્વમય તરૂનમય; વનાત હુર્વાઓસય અમરેતા-
ઓસય, અર્ધમ પુર્વમય તરૂનમય. કાનામાધતિ દુર્ગવરશતાવર્ષ અંધરો
મધ્યુશ અક્ષયનો.

અહે સ્ય ખરેનંધ્રહય, તેમ યજ્ઞમ સુરૂપત યસ્ત, ઉર્ધ્વમ ક્વએમ
ખરેનો મજદધાતેમ; જઓઆપ્યો ઉર્ધ્વમ ક્વએમ ખરેનો મજદ-
ધાતેમ યજ્ઞમધદે. હુઓમયો ગવ ખરેસમન, હિજવો-દંધહુધહ, માંધય
વચય ખ્યઓનય, જઓઆપ્યસય અરપુખ્યએધપ્યસય વાધક્રિપ્યો.
યેંધહે હાતાંમ આઅત યસ્તે પધતી વંધહો, મજદાઓ અહુરો વએથા
અપાત હયા, યાઓધહાંમયા તાંસયા તાઓસયા યજ્ઞમધદે.

(બાજમાં પઢે.) અહુરમજદ ખોદાએ, અવજૂનીએ મરદુમ, મર-
દુમ સર્દગાંન હુમા સર્દગાંન, હુમખાયસ્તે વેહાંન, ઓએમ ખેહેદીન
માજદયસ્નાંન, આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ; અએદૂન બાદ.
(પ્રગટ પઢે) યથા અહૂ વધર્યો (૨).

યસ્તેમય વહ્નમય અઓજસય જવર્ય આક્રિનામિ, ગરોધશ
ઉપિ-દરેનહે મજદધાતહે અશ-ખાથહે, કાવયેહેય ખરેનંધ્રહો મજદધા-
તહે, અખરેતાહેય ખરેનંધ્રહો મજદધાતહે. અર્ધમ વોહૂ (૧). અઘાધ
રએશય; હજંધરેમ; જસ મે અવંધહે મજદ; કરેંહૂ મોજદ.

રોજ નેક્ નાંમ, રોજ પાક્ નાંમ, રોજ સુખારક્ (ફલાંન), માહે
સુખારક્ (ફલાંન), ગાહે (ફલાંન), નમાજ દાદારે ગેહાંન દામાંન.
ફનઓથ અહુરહે મજદાઓ, તરોધદીતે અંધરહે મધ્યેઉશ; હુધથાવર-
શતાંમ હાત વસ્ના ફરેપાતેમ. સ્તઓમિ અર્ધમ; અર્ધમ વોહૂ (૧).

ગારજે ખોરેહૂ અવજ્ઞયાદ જમ્યાદ યજ્ઞ, ખેરસાદ અમાવંદ પીરોજ-
ગર અમાવંદી પીરોજગરી. દાદ દીન ખેહૂ માજદયસ્નાંન, આગહી
રવાધ ગાઆફરંગાંની બાદ હુફે કેશવર જમીન; અએદૂન બાદ. મન
આનો આવાયદ શુદન, મન આનો આવાયદ શુદન, મન આનો
આવાયદ શુદન. અપઓને અર્ધમ વોહૂ (૧).

(દક્ષિણ દિશા તરફ મોહોડું કરીને પઢે.) દાદારે ગેહાંન દીને માજ-
દયસ્ની દાદે જરથુશ્તી. નેમસેન્તે અપાઉમ સંવિશતે અરેદ્વી સૂર અના-
હિતે. અપઓને અર્ધમ વોહૂ (૧).

નમો ઉર્વાધે વંધઉહિ મજદધાતે. અપઓને અર્ધમ વોહૂ (૧).
ઉર્ધ્વમ ક્વએમ ખરેનો મજદધાતેમ યજ્ઞમધદે. અર્ધમ વોહૂ (૧) જમ્યાદ
યજ્ઞ ખેરસાદ. અર્ધમ વોહૂ (૧).

જમ્યાદ ચરતનો સાર.—અહુરમઝદની ખુશનુદી હોજો! વૃદ્ધિ કરનાર અહુરમઝદનું નામ લખને હું બંદગી શરૂ કરું છું. તેનો ખોરેહ તથા પ્રતાપ જમ્યાદ હોજો! જમ્યાદ યજ્ઞ મારી મદદે પહોંચો! તમામ ગુનાહ માટે હું પશ્ચાતાપ કરું છું. સર્વે જીવ વિચાર, જીવ વચન અને જીવ કામને માટે મનશની ગવશની અને કુનશનીથી હું પરતાવો કરું છું.

જમ્યાદ યજ્ઞ ધરતી ઉપર મવજ્જલ છે, અને તે ધરતી ઉપર દાદાર અહુરમઝદે ૨૨૪૪ પહાડો પેદા કર્યા, જે પહાડોનાં નામ એ યજ્ઞતની શરૂઆતમાં આપવામાં આવ્યાં છે, તેમાંના થોડાંક નામો નીચે પ્રમાણે છે:—

અલખુઝ; ઝેરેધઝ; ઉષિ-દરેન (એ પહાડ ઉપર જરથોસ્તે પેગમ્બરી જ્ઞાન મેળવ્યું હતું); ઝેરેઝીફય; ઝેરેપ; ઝેરેઝુર; બૂમ્પ; રઝોધિત; મઝિબ્વા; અંતરે-કંધહુ; ઝેરેઝિશ; વાઇતી-ગએસ; આદરન; બ્યન; ધ્રુકત; ઉપાધરી-સએન; કાંસો-તફેઝ; વરક; વપન; અલવંદ; વિધવન; અએઝખ; અએનખ; વાખેઝિક; અસય; તુધરક; વિધવ; ધ્રુઓષિધવંત; સાધરીવંત; નંધહુશમંત; કકલુ (Caucasus); અંતરે કંધહ; સિયિદવ; અહુરન; રએમન; અપરતેમખન; ઉર્યવાઇધિમિધ; અસ્નવંત; ઉષઓમ; ઉશત-ખરેનંધહ; સ્યામક (કાળો પહાડ); વક્રયંત (બરફવાળો પહાડ); વોઉરિષ; યહમ્પ-જતર; અધુતવંત; રિપતવરેનંધહ; રપેન્તોદાત; કદ્રવ-અરપ; કઓ-ધરિસં; તએર; બરન; કાપ્પ; ઉદરય; રએવંત.

એ પહાડો અથોરનાન, રથેશતાર અને ખેડુતોને ધણી ઉપયોગી જણાવ્યા છે.

સાર પછી અહુરમઝદના પેદા કર્યા પોરેહની સિદ્ધત જણાવીને, તે પોરેહ કોણુ ધરાવતાં હતાં અને તે પોરેહની બરકતથી તેઓએ શું શું પરાક્રમે કર્યા હતાં તે વર્ણવ્યા છે.

બંદગી કરનાર ભણે છે કે ફતેહ મેળવી આપનાર, અસરકારક, તંદરોસ્તી આપનાર, નુરમંદ, ખુબીવાળા, જીલંદ પોરેહને હું વખાણું છું. જે શખશ એ અધરી પોરેહ મેળવવાને ભાગ્યશાળી થાય તેની પુઠે અશીશવંધ (દોહત) આવે છે. તે પોરેહની બરકતથી અહુરમઝદે પુષ્કળ નુરમંદ, આબાદી કરનારી પેદાયશો બનાવી, અને જેને લીધે રસ્તાખેજને વખતે ગુજારેલાં પાછાં સજીવન થશે, જીંદગી અને અમરપણું આવશે, અને દુનિયા તરરોતાજગીવાળી થશે. તે વખતે દુન્યાને હાણી પહોંચાડવાને માટે દરજ પોતાની કોશિશમાં નિષ્ફળ થશે. અમશાસ્પદો પણ પોરેહ ધરાવે છે, જેની બરકતથી તેઓ અહુરમઝદની પેદાયશોનું રક્ષણ કરે છે, અને દુન્યાને હંમેશાં હયાતી ભોગવનારી કરે છે. મીનો તથા ગેતીના યજ્ઞો તે પોરેહ ધરાવે છે. હોશંગ પાદશાહ તે પોરેહ ધરાવતો હતો, જેથી તે દેવો અને બીજી જુરી શક્તિઓ ઉપર કાણુ ધરાવતો હતો, અને માઝનદરાન તથા ગીધાનના દેવોમાં કે ભાગને મારી શક્યો હતો. ટેહમુરસ્પ તે પોરેહ ધરાવતો હતો, જેની બરકતથી તે દેવો વગેરે

શુરી શક્તિઓ ઉપર કાશુ ધરાવતો હતો, અને અંદ્રેમૅન્યુને વશ કરીને ત્રીસ વર્ષ સુધી તેની ઉપર ઘોડા તરીકે સ્વારી કીધી હતી. જમશેદ પાદશાહ તે ખોરેહ ધરાવતો હતો, જેની અરકતથી તે દેવો વગેરે શુરી શક્તિ ઉપર કાશુ ધરાવતો હતો, અને તેઓની આબાદી અને કિર્તી છીનવી લીધી હતી, જેથી તેનું રાજ આબાદ હતું, એટલે તેમાં અતિશય ઠંડી કે ગરમી, છુદાપો કે મોત, અને દ્રૌષ હતાં નહિ. પણ જ્યારે એ પાદશાહ મગરૂરીના બહારમાં જુઠા સખુન ઓચર્યો, ત્યારે તે ખોરેહ તેની કનેથી એક પક્ષીના રૂપમાં ઉડી ગયું અને તેની પડતી આવી. તે ખોરેહ ત્રણ મરતમે જતું રહ્યું. જે મેહેર યઝદ, ફરેદુન પાદશાહ તથા કેરશાસ્પ પહેલવાને મેળવ્યું. ફરેદુન પાદશાહે તે ખોરેહની અરકતથી ઓહાકને માર્યો હતો. કેરશાસ્પ પહેલવાન તે ખોરેહની અરકતથી એક જોરેમંદ પહેલવાન બન્યો હતો. અને ગન્દરેવ, પથન, નિવિક, દાશતયન્ત, હિતારપ (કેરશાસ્પના ભાઈ ઉર્વાક્ષિયનો ખુતી), અને વરેથવ નામના રાક્ષશી, ખરાબી કરનારા દેવો માર્યા હતા. વળી તે અરેઓ-ષમન નામના ધણુજ જોરેમંદ રાક્ષશને મારવા પામ્યો હતો, અને સ્નાવિધક નામનો રાક્ષશ, જે દુન્યાને પોતાના કાશુમાં લઇને, અંદ્રેમૅન્યુના તરીકાનો ફેલાવો કરવા માંગતો હતો, તેને મારી નાંખ્યો હતો. વળી તેણે સરવર નામના ઘોડા અને માણસને ગળી જનાર એક ઝેરી અઝદાહને મારી નાંખ્યો હતો, જે અઝદાહ એટલાં તો રાક્ષશી કદનો હતો, કે જ્યારે તે ગુછળુ થઇને પડેલો હતો, ત્યારે તેને ટેકરો સમજીને કેરશાસ્પે તેની ઉપર પોતાનું ખાણું પકાવવા દેગ ચઢાવી હતી.^૧

એ ખોરેહ મેળવવા સપેનામીનો અને ગનામીનો વચ્ચે જમરી હરીફાઇ ચાલી હતી, અને જ્યારે ગનામીનોએ અકોમન અને એપમદેવ, તથા ઓહાક સ્પિત્યુર (જમશેદને કાપી નાખનાર એનોજ ભાઈ) ની મદદથી તે ખોરેહ મેળવવાની કોશિશ કીધી, ત્યારે સપેનામીનોના મદદગાર તરીકે બહમન, અરદીબહેશત, અને આદર યઝદે તે ખોરેહ અચાવી લીધું હતું, અને વોઉરૂકષ દરિયામાં અપાંમનપાતની મદદથી તે સાચવી રાખ્યું હતું. તે ખોરેહ મેળવવાને ઓહાકે જમરી જેહમત કીધી હતી. પણ આદર યઝદે તેના હાથમાં જતાં અચાવ્યું હતું. અક્રાસીયાએ તે ખોરેહ વોઉરૂકષ દરિયામાંથી મેળવવાને ત્રણ મરતમે પુઠકળ ફાંફાં માર્યા હતાં, પણ તે નિષ્ફળ નીવડ્યો હતો, કારણ કે તે ધરાનને પાથમાલ કરવાની નેમ ધરાવતો હતો; જ્યારે તે ખોરેહ તો ફક્ત નેક માણસો અને માઝદયસ્ની દીનના રક્ષણ માટે હતું. કયાની વંશના કએકોબાદ, કએકાઉસ, કએ-અરેશ, કએ-પીસીન, કએ-બ્યર્શન, અને સ્યાવક્ષ એ ખોરેહ ધરાવતા હતા, જેથી તે સઘળા દબ્બઆવાળા, અને બારે કામ માથે ઉઠાવનાર થયા હતા. કએખુશર તે ખોરેહ ધરાવતો હતો, જેની અરકતથી તે અક્રાસીયા

અને તેના બાધ કસરીવજને પોતાના બાપ સ્થાવક્ષના કીનામાં, અને અગ્રેસના કીનામાં મારવાને, તેમજ પોતાના તમામ દુશ્મનોને મારવાને શક્તિવાન થયો હતો. પેગમ્બર જરથોસ્તે તે ખોરેહ મેળવ્યું હતું. જેની બરકતથી તે ધણોજ તુરમંદ અને ફત્તેહમંદ બન્યો હતો, અને પોતાની દીન ફેલાવવામાં તથા એકલા અહુનવરના કલામથી શુરી ખસલતના દેવાને જેર કરવામાં ફત્તેહમંદ નીવડ્યો હતો. પાદશાહ ગુસ્તાસપે તે ખોરેહ મેળવ્યું હતું, જેની બરકતથી તેણે જરથોસ્તી દીન કબુલ કરીને નાપાક દેવાનો નાશ કરીધો, અને દીન દુશ્મન તાથિવંત, પેષન, અને અરબરપને જેર કરીધા હતા. છેલ્લે કયામતને વખતે એ ખોરેહ સોબ્યાશ અને તેના સાથીઓને મળશે, જેથી તમામ બહીનો નાશ થઈને રાસ્તી તથા સદગુણોની ફત્તેહ થશે, દુન્યા આબાદ થશે, લુખમરો અને પાણીની ટીપણી નાશુદ થશે, અને અહેરેમનની શેકસ્ત થશે.

મહોદી હોમ યશ્ત.^૧

દનઝોથ્રિ અહુરહે મજદાઝો. અષેમ વૉહુ (૧).

પ નામે યજ્ઞદાંન અહુરમજ્દ ખોદાએ અવજૂની, ગોરજે ખોરેહ અવજાયાહ; હોમ યજ્ઞ ઘેરસાહ.

અજ્ઞ હુમા ગુનાહ પતેત પશીમાનુમ; અજ્ઞ હર્વસ્તીન દુરમત દુજૂપ્ત દુજવરસ્ત, મેમ પ ગેતી મનીહ, ઝોઝેમ ગોફત, ઝોઝેમ કફ, ઝોઝેમ જસ્ત, ઝોઝેમ યૂન યૂદ ઝસ્તેહ. અજ્ઞ ઝાંન

૧. મહોદી હોમ યશ્ત ઇજરનેના ૯ મા તથા ૧૦ મા હાની બનેલી છે. ૧૧ મા હામાં પણ હોમને લગતી બીના આવેલી છે, તે ઉપરથી પ્રોફેસર દારમેસ્તેતે ૯ મા, ૧૦ મા તથા ૧૧ મા હાને હોમ યશ્ત ગણે છે. એ યશ્તની રાસ્યાતમાં ત્રણ ભતના હોમની આરાધના કરવામાં આવી છે. ‘હઝોઝેમ ભધરીમ’ (પીળો હોમ) ‘હઝોઝેમ ક્રાખીમ’ (આબાદી કરનાર હોમ); અને ‘હઝોઝેમ દુરઝોઝેમ’ (દરદને પછાત રાખનાર હોમ). એમાં ‘હઝોઝેમ ફાખ્મિ, એ પ્રાચીન કાળમાં થઈ ગયલા એક પેગમ્બરનું નામ છે, જેણે હઝોઝેમ જાધરી-પીળા હોમ નામના પાળાની શોધ કીધી હતી, જેને મળતો વેદમાં ‘સોમ’ શબ્દ મળે છે. હોમની કીચા હજી આપણી દીનમાં ચાલુ છે, એમ આપણને ખુદ હોમ યશ્તના લખાણ ઉપરથી મળે છે, ન્યાં જમશેદ પાદશાહના બાપ વીવંધાને, ફરેદુનના બાપ આથબ્યાને, કેરશાસ્પના બાપ અસરસ્તે અને અશો સ્પેન્તમાન પેગમ્બર જરથોસ્તના બાપ પોઉરશરપે હોમની કીચા કરી હતી. ‘હઝોઝેમ દુરઝોઝેમ’ એટલે દરદને મારી કહાડનાર એક ફરેસ્તાનું નામ છે. એ ઉપરાંત ગોશ યશ્ત પ્રમાણે હોમ નામનો એક પહેલવાન થઈ ગયો છે, જે પાદશાહ કઝેખ-સાફના જમાનામાં અક્રાસીયાબને પકડી લાગ્યો હતો.

શુનાણ મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાની ગેતી મીનોઆની, આખે
અવાખશ પશેમાન, પ સે ગવશની પ પતેત હોમ. કનઓથ અહુરહે
મજદાઓ, તરેહદીતે અંધરહે મધ્યેઉશ; હુધ્યાવરશોમ દીત વસ્ના
કરેષોતેમ. સ્તઓમિ અષમ. અષમ વોહૂ (૩).

કવરાને મજદયસ્નો કરશુશનિશ વીદ્યેવો અહુર-ત્કએષો (જે જેહ
હોય તે પટે) કસસ્તયએય. હુઓમહે અપવજંધહે, કનઓથ યસ્નાધ્ય
વહ્નાધ્ય કનઓથાધ્ય કસસ્તયએય, યથા અહુ વધ્યો કઓતા કા મે
ઝૂતે, અથા રતૂશ અષાત્ચિત્ત હુય કા અપવ વીધ્વાઓ ઝઓત્.
હુઓમમ જાધરીમ ખેરજન્તેમ યજમધદે; હુઓમમ કામીમ કાદત-
ગએથેમ યજમધદે; હુઓમમ દૂરઓષમ યજમધદે.

(કરેહ ૧ લો) હાવનીમ આ રતૂમ આ, હુઓમો ઉપાધત્ત કર-
શુશ્વેમ, આતરેમ પધરિ-યઓમજદ્યેન્તેમ, ગાથાઓસય સ્તાવયન્તેમ;
આદિમ ખેરેસત્ત કરશુશ્વો, કો નરે અહી, યિમ અકેમ વીરપહે
અંધરહેઉશ અસ્તવતો, સ્તએશ્તેમ દાદરેસ, ખહે ગયેહે, ખન્વતો અમે-
પહે. આઅત્ત મે અએમ પધતિ અઓખ્ત હુઓમો અપવ દૂરઓષો,
અકેમ અહિ કરશુશ્વ હુઓમો અપવ દૂરઓષો; આમાં યાસંધઉહ;
સ્તિપતમ કા માંમ હુન્વંધઉહ ખરેતેએ; અવિ માંમ સ્તઓમધને સ્તૂ-
ધધિ, યથ મા અપરચિત્ત સઓખ્યન્તો સ્તવાંન.

આઅત્ત અઓખ્ત કરશુશ્વો, નેમો હુઓમાધ. કસે-શ્વાંમ પઓ-
ધ્યો હુઓમ મધ્યો અસ્તવધ્યાધ હુનૂત ગએથયાધ, કા અહ્યાધ
અપિશ ખેરેનાવિ ચિત્ત અહ્યાધ જસત્ત આયપ્તેમ. આઅત્ત મે અએમ
પધતિ-અઓખ્ત હુઓમો અપવ દૂરઓષો, વીવંધહ્યાઓ માંમ પઓ-
ધ્યો મધ્યો અસ્તવધ્યાધ હુનૂત ગએથયાધ; હા અહ્યાધ અપિશ
ખેરેનાવિ, તત્ત અહ્યાધ જસત્ત આયપ્તેમ; યત્ત હે પુથો ઉસ્-જયત,
થો યિમો ક્ષએતો હુવાંથ્વો, ખરેનંધઉહસ્તેમો જાતનાંમ, હુવરે-દરેસો
મધ્યાનાંમ. યત્ત કરેનઓત્ત અંધરહે ક્ષથાધ અમરેપિન્ત પસુ વીર,
અંધરહુઓષેમ આપ ઉર્વધરે; મધ્યોનાં ખરેથેમ અજયેમ. યિમહે ક્ષથે
અઉર્વહે, નોધત્ત અઓતેમ આઓધહ, નોધત્ત ગરેમમ, નોધત્ત જઉર્વ
આઓધહ, નોધત્ત મેરેથુશ, નોધત્ત અરરકો દ્યેવો-દાતો. પન્યદસ
કચરેમથે પિત પુથસય રઓધએવ કતરસચિત્ત, યવત ક્ષયોધત્ત હુવાંથ્વો
યિમો વીવંધઉહતો પુથો.

કસે-શ્વાંમ યિથો હુઓમ મધ્યો અસ્તવધ્યાધ હુનૂત ગએથયાધ;
કા અહ્યાધ અપિશ ખેરેનાવિ, ચિત્ત અહ્યાધ જસત્ત આયપ્તેમ.

આઅત્ર મે અએમ પદતિ-અઓખત હુઓમે અપવ દૂરઓષો,
આથવો માંમ ખિત્યો મળ્યો અસ્તવધથ્યાધ હુનૂત ગએથયાધ; હા
અહ્યાધ અપિશ અરેનાવિ, તત્ર અહ્યાધ જસત્ર આયપ્તેમ; યત્ર હે
પુથો ઉસજયત વીસો સ્તરયાઓ ધએતઓનો. યો જનત્ર અજીમ
હહાકેમ શિજકેનંમ, શિકમરેધંમ, ક્વશ-અપીમ, હુજંધર-અઓક્તીમ,
અશ-અઓજંધલેમ, દએવીમ દુજંમ, અર્ધેમ ગએથાવ્યો દ્વન્તેમ,
યાંમ અશ-અઓજસ્તેમાંમ દુજંમ ક્ય કંરેન્તત્ર અધરો મધન્યૂશ અવિ
યાંમ અસ્તવધતીમ ગએથાંમ, મહુકાંધ અપહે ગએથનાંમ.

કસે-થવાંમ શિત્યો હુઓમ, મળ્યો અસ્તવધથ્યાધ હુનૂત ગએથ-
યાધ, કા અહ્યાધ અપિશ અરેનાવિ, ચિત્ર અહ્યાધ જસત્ર આયપ્તેમ.
આઅત્ર મે અએમ પદતિ-અઓખત હુઓમે અપવ દૂરઓષો, શિતો
સામનાંમ સંવિશ્તો શિત્યો માંમ મળ્યો અસ્તવધથ્યાધ હુનૂત ગએથયાધ;
હા અહ્યાધ અપિશ અરેનાવિ, તત્ર અહ્યાધ જસત્ર આયપ્તેમ; યત્ર
હે પુથ ઉસજયોધથે ઉર્વાક્ષિયો કંરેસારપસ્ય. હએવો અન્યો દાતો-
રાજો, આઅત્ર અન્યો ઉપરો-કધસ્યો, યવ ગએસુશ ગધવરો. યો જનત્ર
અજીમ સ્વરેમ, યિમ અરપો-ગરેમ નરે-ગરેમ, યિમ વીધવન્તેમ જધ-
રિતેમ; યિમ ઉપધરિ વીશ અરઓધત્ર આરેશત્યો-અરેજ જધરિતેમ;
યિમ ઉપધરિ કંરેસારપો અયંધહ પિતૂમ પયત. આ રપિધિવનંમ જર-
વાનંમ, તદ્સલ્ય હો મધસ્યો ખીસલ્ય; કાંશ અયંધહો કસપરત્ર,
ચેબ્યન્તીમ આપંમ પરાઓધહાત્ર; પરાંશ તરસ્તો અપતત્યત્ર નરે-
મનાઓ કંરેસારપો.

કસે-થવાંમ તૂધસ્યો હુઓમ મળ્યો અસ્તવધથ્યાધ હુનૂત ગએથયાધ;
કા અહ્યાધ અપિશ અરેનાવિ, ચિત્ર અહ્યાધ જસત્ર આયપ્તેમ. આઅત્ર
મે અએમ પદતિ-અઓખત હુઓમે અપવ દૂરઓષો, પોઉરપરપો માંમ
તૂધસ્યો મળ્યો અસ્તવધથ્યાધ હુનૂત ગએથયાધ; હા અહ્યાધ અપિશ
અરેનાવિ, તત્ર અહ્યાધ જસત્ર આયપ્તેમ; યત્ર હે તૂમ ઉસ-જયંધહ,
તૂમ અરેજવો જરથુશ્લ, ન્માનહે પોઉરપરપહે વીદએવો અહુર-હએવો.
સૂતો અધસ્યેને વએજહિ તૂમ પઓધસ્યો જરથુશ્લ, અહુનંમ વધરીમ
કસાવયો, વીબરેથવન્તમ આખતૂધરીમ, અપરેમ પ્રઓજધહ કસૂધતિ-
તૂમ જમર-ગૂજો આકંરેનવો વીરપે દએવ જરથુશ્લ, ચોધ પર અહ્યાત્ર
વીરો-રઓધ અપતયંત્ર, પદતિ આય જંમા; યો અઓજિશ્તો, યો
તનજિશ્તો, યો થવક્ષિશ્તો, યો આસિશ્તો, યો અશ-વરેથજસ્તેમે
અપવત્ર મધનિવાઓ દામાં.

આઅત્ અઓપ્ત જરથુશ્તો, નેમો હુઓમાધ. વંધ્રહુશ હુઓમો હુધાતો; હુઓમો અર્શદાતો, વંધ્રહુશ દાતો, અએષજથો, હુકરેકુશ, હુવરેશ વેરેશજઓ, જધરિ-ગઓનો, નાંઓમુશ. યથ ખરંતે વહિરતો, ઉરનએચ પાથમધ્યેતેમો. ની તે જાધરે મધેમ ઝુથે, ની અમંમ, ની વેરેશજમ ની દસ્વરે, ની અએષજમ, ની ક્રદ્યેમ, ની વરેદ્યેમ, ની અઓએ વીરપો-તનૂમ, ની મસ્તીમ વીરપો-પએસંધ્રહુમ; ની તત, યથ ગએથાહુવ વસો-ક્ષેશો ક્યરાને, ત્મએષો-તઉર્વાઓ, દુજમ વનો. ની તત, યથ તઉર્વેયેનિ વીરપનાંમ ત્મએષવતાંમ ત્મએષાઓ, દએવ-નાંમ મપ્યાનાંમચ, યાથ્વાંમ પધરિકનાંમચ, સાધ્રાંમ કઓયાંમ કરકનાંમચ, મધરયનાંમચ ખિજઞનાંમ, અષેમઓધ્રનાંમચ ખિજઞનાંમ, વેહુક-નાંમચ ચથર-જઞનાંમ, હુએનયાઓસચ પેરથુ-અધનિક્યાઓ, દવાધ-થ્યાઓ પતાંધથ્યાઓ.

ધમંમ થ્વાંમ પઓધરીમ યાનંમ હુઓમ જધધેમિ દૂરઓષ, વહિશતમ અહુમ અપઓનાંમ રઓચંધ્રહુમ વીરપો-ખાદ્રમ. ધમંમ થ્વાંમ ખિતીમ યાનંમ હુઓમ જધધેમિ દૂરઓષ, દ્રવતાતેમ અંધહા-ઓસં તન્વો. ધમંમ થ્વાંમ ધિતીમ યાનંમ હુઓમ જધધેમિ દૂર-ઓષ, દરેધો-જીતીમ ઉશતાનહે. ધમંમ થ્વાંમ તૂધરીમ યાનંમ હુઓમ જધધેમિ દૂરઓષ, યથ અએષો અમવાઓ ધ્રાંધો, ક્રક્તાને જંમા પધતિ, ત્મએષો-તઉર્વાઓ દુજમ-વનો. ધમંમ થ્વાંમ પુખ્ધંમ યાનંમ હુઓમ જધધેમિ દૂરઓષ, યથ વેરેશજઓ વનત-પિષનો, ક્રક્તાને જંમા પધતિ ત્મએષો-તઉર્વાઓ દુજમ-વનો. ધમંમ થ્વાંમ દતૂમ યાનંમ હુઓમ જધધેમિ દૂરઓષ, પઉર્વ તાયૂમ, પઉર્વ ગધંમ, પઉર્વ વેહુરકંમ ખૂધધોધ મધધે; મા ચિશ પોઉર્વો અધધએત નો; વીરપે પઉર્વ ખૂધધોધમધધે.

હુઓમો અએધખિશ, યોધ ઉર્વંતો હિત તક્ષન્તિ, અરેનાઉમ જાવરે અઓજઓસચ અક્ષધતિ. હુઓમો આજીજનાધતિખિશ દધાધતિ ક્ષએતો-પુઘ્રીમ, ઉત અપવ-ક્રજધન્તીમ. હુઓમો તએચિત્, યોધ કતયો નસ્કો-ક્રસાઓધ્રહો આઓધ્રહુન્તે, સ્પાનો મસ્તીમચ અક્ષધતિ. હુઓમો તાઓસચિત્, યાઓ કધનીનો આઓધ્રહુધરે દરેધંમ અધ્રવો, હુધથીમ રાધંમચ અક્ષધતિ મોપુ જધધએા હુપ્રતુશ. હુઓમો તેમચિત્ ચિમ કુરેસાનીમ^૧ અપ-ક્ષદ્રંમ નિષાધયત્, યો રઓસ્ત ક્ષદ્રો-કામ્ય. યો દવત,

૧. કુરેસાનીમ-હારમેસ્ટે એને સીકંદર સાથે સરખાવે છે. વળી વેદમાં આવેલા કૃષ્ણ સાથે પણ સરખાવવામાં આવે છે, જે સોમપાળા ઉપરનો દેવતા હતો.

નોંધતુ મેં અપાંમ આશ્રવ અધવિશતિશ વેરંધે દંધલવ ચરાત્, હો વીરંધે વરંધનાંમ વનાત્, ની વીરંધે વરંધનાંમ જનાત્.

ઉશત તે, યો આ અઓજંધલુ વસો-ક્ષત્રો અહિ હુઓમ. ઉશત તે, અપિવતહે પોઉર-વચાંમ અરંજૂખંધનાંમ. ઉશત તે, નોંધતુ પધરિ-ક્રાસ અરંજૂખંધંમ પેરંસહે વાચિમ. ક્રા તે મજદાઓ ખરત્ પઉર્વનીમ, અધવ્યાઓધલુનંમ સ્તેહુરપ્યેસંધલેમ મધન્યુતાશતેમ, વંધઉહીમ દ્યેનાંમ માજદયસ્નીમ. આઅત્ અંધલે અહિ અધવ્યાસ્તો અરંપુશ પધતિ ગધરિનાંમ, દ્રાજંધલે અધવિધાધતીશય ગ્રવસય માંધલે. હુઓમ ન્માનો-પધતે, વીસપધતે, જન્તુ-પધતે, દંધલુ-પધતે, સ્પનંધલુ વચ્ચેધા-પધતે, અમા-ધ્ય થવા વેરંધ્રાધ્ય, માવોય ઉપ-સ્રુયે તતુયે શ્રિમાધ્ય યત્ પોઉર-પ્યઓદનહે. વી-નો ત્પએષવતાંમ ત્પએષેખીશ, વી મનો ખર ગરંમેતાંમ. યો ચિશય અહિ ન્માને, યો અંધલે વીસી, યો અહિ જન્તવો, યો અંધલે દંધલુવો, અએનંધલાઓ અસ્તિ મંથો, ગેઉર્વય હે પાધવે જવરે, પધરિ-વે ઉષિ વેરંનુધિ, રકંદંમ ષે મનો કરંનૂધિ. મા જખરંથ-એધળ્ય ક્રતુયાઓ, મા ગવએધળ્ય અધવિ-તુતુયાઓ, મા જાંમ વએ-નોંધતુ અષિળ્ય, મા ગાંમ વએનોંધતુ અષિળ્ય, યો અએનંધલુધતિ નો મનો, યો અએનંધલુધતિ નો કંહુરંપંમ.

પધતિ અજોધશ જધરિતહે સિમહે વીષો-વએપહે, કંહુરંપંમ નાષ-ક્રાધ અષઓને, હુઓમ જાધરે, વદરે જધધિ. પધતિ ગધલે વીવરંજ-દવતો ખૂવીપ્યતો જજરાનો, કંહુરંપંમ નાષક્રાધ અષઓને, હુઓમ જાધરે, વદરે જધધિ. પધતિ મંથેહે દ્રવતો સાસ્તર્શ અધવિ-વોધજદય-ન્તહે કમરંધેમ, કંહુરંપંમ નાષક્રાધ અષઓને, હુઓમ જાધરે, વદરે જધધિ. પધતિ અષેમઓધલે અનપઓનો અહૂમ-મરંન્થો, અંધલાઓ દ્યેનયાઓ માસ્તવય દયાનહે, નોંધતુ પ્યઓથનાધશ અપયન્તહે, કંહુરં-પંમ નાષક્રાધ અષઓને, હુઓમ જાધરે, વદરે જધધિ. પધતિ જહિ-કયાધ યાતુમધત્યાધ, મઓધનો-કધરયાધ ઉપશતા-પધરયાધ, ચેંધલે ક્રૂવ-ધતિ મનો, યથ અગ્રમ વાતો-પૂતંમ, કંહુરંપંમ નાષક્રાધ અષઓને, હુઓમ જાધરે વદરે જધધિ. યત્ હે કંહુરંપંમ નાષક્રાધ અષઓને, હુઓમ જાધરે વદરે જધધિ.

(કરદો ૨ જો) વિશ અપાંમ ધધ પતેન્તુ વી દ્યેવાઓધલો વી દ્યેવયો; વંધહુશ સઓષો મિતયતુ, અપિશ વંધઉહિ ધધ મિશ્નુ; અપિશ વંધઉહિ રામચત્ ધધ ઉપ ધમત્ ન્માનંમ, યત્ આહુરિ યત્

હુઓમહે અષવજંધહો. ક્તરંમચિત્ત તે હુવનંમ વચ ઉપ-સ્તઓમિ હુબ્રવો, યો યાંસુશ હંગેઉર્વચેધતિ, ઉપરંમચિત્ત તે હુવનંમ વચ ઉપ-સ્તઓમિ હુબ્રવો, યદ્ધિ નિર્ણ નર્શ અઓજંધહ. સ્તઓમિ મએલ્-મચ વારંમચ, યા તે કેહુરંપેમ વક્ષયતો, અરંપુશ પધતિ ગધરિનાંમ; સ્તઓમિ ગરયો અરંજન્તો, યથ હુઓમ ઉરંરંધુષ. સ્તઓમિ જાંમ પેરંધ્વીમ પથનાંમ વેરંજયંધુલુવાંમ, ખાપરાંમ અરંથીમ તે હુઓમ અષાઉમ; સ્તઓમિ જાંમો યથ રઓધહે હુબઓધધિશ અઉર્વો ચરા-નંમ. ઉત મજદાઓ હુરંથમ હુઓમ રઓસે ગર પધતિ; ઉત ક્રાધએષ વિશ-પથ; હુધથીમચ અષહે ખાઓ અહિ. વરંધ્યંધુહુ મન વચ, વીરંપેસચ પધતિ વરંપજીશ, વીરંપેસચ પધતિ ક્રસપરંધે, વીરંપેસચ પધતિ ક્રવાક્ષે. મન વચ વીરંપેસચ પધતિ વરંપજીશ, વીરંપેસચ પધતિ ક્રસપરંધે, વીરંપેસચ પધતિ ક્રવાક્ષે.

હુઓમો ઉદ્યેધતિ સ્તવનો, અથ ના યો દિમ સ્તઓધતિ વેરંથ-જાંસ્તરો અવધતિ. નિતંમચિત્ત હુઓમ હુધતિશ, નિતંમચિત્ત હુઓમ સ્તુધતિશ, નિતંમચિત્ત હુઓમ ખરંતિશ, હુજંધરંધન્યાધ અસ્તિ દ્યેવ-નાંમ. નસ્યેધતિ હુથ ક્રાકેરંસ્ત અહ્યત્ત હ્ય ન્માનાત્ આહિતિશ, યથ બાધ ઉપાજધતિ, યથ બાધ ઉપસ્તઓધતિ, હુઓમહે અએષજંધેહે ચિદ્રંમ, દસ્વરં અએષજંમ અહે વીસે ઉત મએથનંમ. વીરંપે જી અન્યે મધાઓધહો અએષમ હુચિન્તે અવી-દ્રવો; આઅત્ત હો યો હુઓમહે મધો અષ હુચધતે ઉર્વાસ્મન. રંનજધતિ હુઓમહે મધો. યો યથ પુદ્રંમ તઉરંનંમ હુઓમંમ વન્દએત મયો, ક્રા આબયો તનુબયો હુઓમો વીસધતે અએષજાંધ.

હુઓમ દજદિ મે અએષજનાંમ, યાબયો અહિ અએષજધાઓ; હુઓમ દજદિ મે વારંથમ્નિનાંમ, યાબયો અહિ વેરંથ-તઉર્વાઓ. ક્રા તે વીસાધ ઉર્વથો સ્તઓત, ઉર્વથંમ સ્તઓતારંમ વંધ્રહંધ્રહેમ દ્યો અઓખ્ત અહુરો મજદાઓ, યથ અર્ષેમ યત્ત વહિરંતંમ. અઉર્વન્તંમ થ્વા દામિધાતંમ બધો તતપત્ત હુવાપાઓ; અઉર્વન્તંમ થ્વા દામિધા-તંમ બધો નિદથત્ત હુવાપાઓ, હુરંધથ્યો પધતિ અરેજયાઓ. આઅત્ત થ્વા આથ રંપન્ત ક્રદ્દત મેરંધ વીજવંચ વીબરંન; અવિ ધરકત ઉપાધરિ-સએન, અવિ સ્તએર સ્તરો-સાર, અવિ કુસાધ કુસો-પધાત, અવિ પમાન વિશ-પથ, અવિ રિપત-ગઓન ગધરિ.

આઅત્ત આહુવ પઉર્વતાહુવ પોઉરં-સરંધો વીરંઓધહે, હુઓમો ગઓમ જધરિ-ગઓનો; આતે અએષજ ધરીરિથરં વંધ્રહેઉશ મનંધહે.

મયાબી. આમત મે અહે દુશ્નસંધહુ પરાચ વચ્ચેપય મનો; આમત અહે ની મનો મનો, થો મે દુશ્નસંધહો હિશતધતે.

નંમો હુઓમાધ, યત્ કરેનઓધતિ દિધઓશ હુવત્-મસો મનો, યથ રઓવસ્તેમહેચિત્; નંમો હુઓમાધ, યત્ કરેનઓધતિ દિધઓશ હુવત્-મસો મનો, યત્ ઉસ્નાંમ અઓધતિ વઓધ્ય. પોઉરે-નરેમ તૂમ કરેનૂષિ રપન્યંધહુમ ચિસ્તિવસ્તરેમ, યસે-તે બાધ, હુઓમ જાધરે, ગવ ધરિ-સ્તહે બક્ષધતિ. મા મે યથ ગાઉશ દ્રુષો આસિતો વારેમ અચધરે. ક્રપ ક્રયન્તુ તે મધો, વેરેજ્યંધઉહાઓધહો જસેન્તુ. પધરિ-તે, હુઓમ અપાઉમ અપવાજે, દધાંમિ ધમાંમ તનૂમ, યા મે વએનધતે હુરઓધ. અવંધહુરે-જામિ જન્યઓધશ ઉનાંમ મધસ્થયાઓ અવીતો-ખરેધયાઓ, યા મધ-ચેધન્તિ દવચેધન્તિ આથવનંમચ હુઓમંમચ, હા યા દ્યત અપ-નસ્થેધતિ. યા તત્ યત્ હુઓમહે દ્રઓનો નિગાઓધહુન્તિ નિશહિ-ધધતિ, નોધત્ તાંમ આથવો-પુથીમ નઓધ દસ્તિ હુપુથીમ.

પંચનાંમ અક્ષિ, પંચનાંમ નોધત્ અક્ષિ. હુમતહે અક્ષિ, દુશ્મ-તહે નોધત્ અક્ષિ. હુખ્તહે અક્ષિ, દુજ્જખ્તહે નોધત્ અક્ષિ. હુવરશતહે અક્ષિ, દુજ્જવરશતહે નોધત્ અક્ષિ. સ્તઓપહે અક્ષિ, અસ્તુશ્તોધશ નોધત્ અક્ષિ. અપઓનો અક્ષિ, દ્રવતો નોધત્ અક્ષિ. અતચિત્ અક્ષાત્ યથ અપેમંમ મનિવાઓ અંધહુત્ નિવાધતિશ.

આમત અઓખ્ત જરથુશ્લો, નંમો હુઓમાધ મજ્જદધાતાધ, વંધ-હુશ હુઓમો મજ્જદધાતો. નંમો હુઓમાધ, વીરપે હુઓમ ઉપ-સ્તઓમિ, યત્ચિત્ ખરેપ્તુપ્વ ગધરિનાંમ, યત્ચિત્ જાંકુતુપ્વ રઓનાંમ, યઓચિત્ આંજહુ દેરેતાઓધહો જધનિનાંમ ઉપ દેરેજાહુ. અરેજતઓન હુચ તશત જરનઓનંમ અવિ તક્ષે; મા તે નીરે જમિ પધતિ, ધથ રઓ-વન્તો અરેજહે. ધમાઓસે-તે હુઓમ ગાથાઓ, ધમાઓ હુન્તિ સ્તઓમાયો, ધમાઓ હુન્તિ ચીચપાનાઓ, ધમે હુન્તિ અપુંધ વાચો. દાસ્મધનિશ વારેથ્થિશ, પધતિ-ખિષિશ બઓષજ્ય.

ધમાઓસે તૂમચિત્ માવોય. ક્રપ ક્રયન્તુ તે મધો, રઓક્ષન ક્રયન્તુ તે મધો; રેનજ્યો વજધતે મધો. વારેથ્થિશ હુન્તેમ આસ્તઓધતે, હુથ અન ગાથુવ્ય વચ. ગવે નંમો, ગવે નંમો, ગવે ઉખંમ, ગવે વેરેથ્થમ, ગવે ખરેત્થમ, ગવે વજ્જમ, ગવે વેરેજ્યતાંમ તાંમ તાંમ ને ખરેથાધ કુપુયો.

હુઓમંમ જાધરીમ અરેજન્તેમ યજમધદ; હુઓમંમ ક્રામીમ ક્રાદત્-ગઓથેમ યજમધદ; હુઓમંમ દૂરઓપેમ યજમધદ; વીરપે હુઓમ વજમધદ; જરથુશ્લહે રિપતામહે ધધ અપઓનો અપીમચ ક્રવપીમચ

મોટી હોમ યસ્તનો સાર—દાદાર અહુરમઝદની ખુશનુદી હોજો! વૃદ્ધિ કરનાર દાદાર અહુરમઝદનું નામ લઈને હું બંદગી શરૂ કરું છું. તેનો પ્રતાપ તથા ખોરેહ જ્યાંદા થાઓ! હોમ યઝદ મારી મદદે પહોંચો! તમામ યુનાહો માટે હું પશ્ચાતાપ કરું છું. સર્વે જીવંત વિચાર, જીવંત વચન અને જીવંત કામને માટે હું પરતાવો કરું છું.

દરદને પછાત રાખનાર અશો હોમ! તું ધોડાઓને કાષ્ઠમાં રાખવાને કૌવત બખ્શો છે; ફરજંદની ખાહેશ રાખનાર નારને તું ખુબસુરત નેક ફરજંદ બખ્શો છે; જેઓ નુરક લખે છે, તેઓને હડાપણુ અને મોટાઈ આપે છે; કન્યાઓને તું લલા ખાવીંદ આપે છે. સાચા બોલાયલા સખુન ઉપર તું શક લઈ જતો નથી; અહુરમઝદ, કુસ્તી તથા માઝદયસ્તની દીન તારે માટે પહેલ વહેલાં લાવ્યા; મને હિંમત અને સુખ મળે, માટે હું તારી સેતાયશ કરું છું; દુષ્ટ માણુસોની ખરાબીથી મને દુર રાખ; તામસી વિચારથી મને દુર લઈ જા; કીનાખોર માણુસનું જોર તું છીનવી લઈને તેની હુશિયારી ઢાંકી નાખ અને તેની વિચાર શક્તિ મંદ કરી નાખ; મને નુકસાન કરવા મંગિ, તેની જોવાની શક્તિ તું છીનવી લે; સાંપ, ઘાટકી છુટારા, દુષ્ટ જીલમગારો, જરથોસ્તી દીનના કલામો પ્રમાણે અમલ નહિ કરનાર, ફીતનો કરાવનાર આશમોઝ, બદ ઓરત જેનું મન વાદળોની મીસાલે દોડે છે, તેઓથી મારું રક્ષણ કર; નર અને નારી દેવો અહિંયાથી દફે થાય; શરોષ અને અશીશવંધ આ ઘરમાં આવે; તારી ક્રિયાની બરકતથી હું દેવોને મારું. હું દુવા શુભરું છું કે પહાડ ઉપર તારી પુબ્કળ વધ થાય; હું તારી સ્તુતિ કરનાર થાઉં, મારી નાલેસી કરનારની વિચાર શક્તિ તું ઢાંકી દે; તું મરીખોને સંતોષી રાખે છે; જે દુધ સાથે તુંને પીએ છે, તેને તું હડાપણુ અને જ્ઞાન આપે છે; હું ક્રિયા કરીને તુંને પીઉં, જેથી તારી ખુબી ભરેલી અસર મારામાં કાયમ રહે અને જતી રહે નહિ; મારી જીંદગીના છેડા સુધી હું નેક વિચાર, નેક સખુન, નેક કામ, દીનની ફરમાનબરદારી બજાવી અશો માણુસને મળતો થાઉં; બદ વિચાર, બદ સુખન, બદ કામ, દીન તરફ નાફરમાનીને મળતો નહિ થાઉં; ખરાં દીલથી કીધેલી બંદગી તથા લહેજતદાર પકવાનો હું તુંને અર્પણુ કરું છું. જે શખસ તારી ક્રિયા કરે છે, તે ફતેહમંદ તથા ચપળ થાય છે; જે નાર તારી નૈયતે ધજોલો દરન અધમીંપણીથી ખાય છે તેને તું સદગુણી ફરજંદ આપતો નથી.

હોમની ક્રિયા કરીને હોમ પીવાથી દુઃખ દરદ દફે થાય છે; જ્યારે બીજાં પીણાંઓ માણુસને અશ્વમ દેવ તરફ ધસડી લઈ જાય છે, એટલે તેનાં મગજને ઉશ્કેરી મેળીને તેનામાં ગુસ્સો ઉત્પન્ન કરે છે, ત્યારે હોમની કેફ નેક કામ કરવાને ઉલટ ઉશ્કેરે છે.

વીવંધામે હોમની ક્રિયા કીધી તેથી તેને આશીરવાદ પ્રાપ્ત થયો કે તેને ત્યાં જમશેદ નામનો ખોરશેદ જેવો નુરમંદ ખેટો પેદા થયો, જેની પાદશાહીમાં માણુસો

અને પશુઓ અમર થયાં, અતિશય ઠંડી તથા ગરમી નાશુદ્ધ થઇ, છુદાપો, મોત, અને દ્રેષ જેવું કાંઇ હતું નહિ, અને વેના રાજમાં લોકો એટલા સુખી હતા કે આપ તેમજ દીકરો બન્ને પંદર વર્ષના દીસતા હતા.

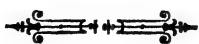
આથવ્યાને હોમની ક્રિયા કરી હતી, તેને આ આશીરવાદ પ્રાપ્ત થયો કે તેને ત્યાં ફરેદુન નામનો ખેટો જન્મ પામ્યો, જેણે દુન્યાને પાપમાલ કરવાને માટે જન્મેલા ઓહાકને માર્યો હતો.

સામના ખાનદાનના શ્રિતે હોમની ક્રિયા કરી હતી, તેને આ આશીરવાદ પ્રાપ્ત થયો કે તેને ત્યાં ઉર્વાક્ષિ અને કેરશારપ નામના બે બેટાઓ જન્મ પામ્યા, તેમાં ઉર્વાક્ષિ દીનની રાહબરી કરનાર અને ધનસાધ કરનાર ન્યાયાધિશ હતો, જ્યારે કેરશારપે રાક્ષસી કદના ઘોડા અને માણસને ગળી જનારા ઝેરી સરવર નામના અઝદાને માર્યો હતો, જે એટલો તો મોટાં કદનો હતો, કે જ્યારે તે પડેલો હતો, ત્યારે તેને એક લીલો ટેકરો સમજીને કેરશારપે પોતાની ખાણીની દેગ તેના ઉપર પકાવવા ચહુપી હતી.

પેઉશ્શરપે હોમની ક્રિયા કરી હતી, તેને આ આશીરવાદ પ્રાપ્ત થયો હતો, કે તેને ત્યાં અશો જરથોસ્ત જેવો બેટો જનમ્યો હતો, જેણે અહુનવર ગાંધને માણસની સુરતના ખરાબી કરનારા દેવાને નાશુદ્ધ કીધા હતા, અને દુન્યાની આબાદીનો માર્ગ ખુલ્લો કીધો હતો.

હોમ યજ્ઞદ પેગમ્યર જરથોસ્તને હોમની ક્રિયા હાવન ગ્રેહમાં કરવાની શીખામણ આપે છે, ત્યારે જરથોસ્તે હોમની આરાધના કરીને દુવા ગુજારી કે અઝ્મે તંદરોસ્તી આપનાર, ક્રતેહમંદ, સેનેરી રંગના, રવાને મીનોષ રસ્તો દેખાડનાર હોમ! તારી કનેથી ઉઠાપણ, હિંમત, ક્રતેહ, તંદરોસ્તી, આબાદી, વૃદ્ધિ અને શરીરનું કૌવત હું માગું છું. જેથી તમામ દેવો, જાદુગરો અને વરુઓની ખરાબીઓને હું તોડું. મને પહેલી અખશેશ તરીકે બહેશત; બીજી અખશેશ તનની દરોસ્તી; ત્રીજી અખશેશ લાંબી જીંદગી; ચોથી અખશેશ ખરાબી અને જુદાઈને નાશુદ્ધ કરવાની મારી મુરદમાં પાર પડેલો થાઉં; પાંચમી હું વેરી અને જુદાંને મારનાર થાઉં; અને છઠી અખશેશ ખુની, ચોર, અને વરુ વિષે મને આગમજથી ચેતવણી મળે.

કરેસાની (સીકંદર) મગરૂરીથી બોલતો હતો કે તેના મુલકમાં જરથોસ્તી ધર્મનો ફેલાવો કરવાને કાંઈ ફરે નહિ, તેને હોમે પાદશાહી ઉપરથી દુર કર્યો હતો.

નહાની હોમ યશત.¹

દનઔઘ અહુરહે મજદાઔ. અષેમ વૉહુ (૧).

પ નામે યજદાંન અહુરમજદ ખોદાએ અવજૂની, ગારજે ખોરેહ અવજાયાહ; હોમ યજદ ખેરસાહ.

અજ હમા ગુનાહ પતેત પશીમાતુમ; અજ હર્વસ્તીન દુશ્મત દુજૂપ્ત દુજવરશત, એમ પ ગેતી મનીહ, ઔએમ ગોફત, ઔએમ ફઈ, ઔએમ જસ્ત, ઔએમ યૂન યૂદ અસ્તેદ. અજ આંન ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાની ગેતી મીનાઆની, ઔએ અવાજશ પશીમાન, પ સે ગવશની પ પતેત હોમ. દનઔઘ અહુરહે મજદાઔ, તરોઇદીતે અંધરહે મધન્યેઉશ; હુથ્યાવરશતાંમ હાત વસ્ના ફરેષાતેમ. સ્તઔમિ અષેમ; અષેમ વૉહુ (૩).

ફવરાને મજદયસ્નો જરથુશત્રિશ વીદ્યેવો અહુરન્દઔષો, (જે જેહ હોય તે પદે) ફસસ્તયએય. હુઔમહે અષવજંધ્રહો, દનઔઘ યસ્નાધ્ય વહતાધ્ય દનઔઘાધ્ય ફસસ્તયએય, યથા અહૂ વધર્યો જઓતા ફા મે ઝૂતે, અથા રતુશ અષાત ચિત્ત હુય ફા અષવ વીધ્વાઔ ઝઔત્. હુઔએમ જાધરીમ ઔરેજન્તેમ યજમધદે; હુઔએમ ફામીમ ફાદત ગઔએથેમ યજમધદે; હુઔએમ ફૂરઔએષેમ યજમધદે.

ની તે જાધરે મધેમ ઝૂયે. ની અમેમ, ની વેરંધ્રમેમ, ની દસ્વરે, ની ખએષજમેમ, ની ફદથેમ, ની વરંદથેમ, ની અઔએ વીરેષો-તનૂમ, ની મસ્તીમ વીરેષો-પએસંધ્રહુમ; ની તત્, યથ ગઔએ-થાહુવ વસો-ફથો ફ્યરાને, ટ્યએષો-તઉર્વાઔ દુજેમ-વનો. ની તત્ યથ તઉર્વથેનિ.

હુઔએમ જાધરીમ ઔરેજન્તેમ યજમધદે; હુઔએમ ફામીમ ફાદત-ગઔએથેમ યજમધદે; હુઔએમ ફૂરઔએષેમ યજમધદે; વીરેષે હુઔએમ યજમધદે; જરથુશત્રહે સિપતામહે ધધ અષઔાનો અષીમય ફવષીમય યજમધદે.

યેંધ્રહે હાતાંમ આઅત યેસ્ને પધતી વંધહો, મજદાઔ અહુરે વએથા અષાત હયા, યાઔધ્રહાંમયા તાંસયા તાઔસયા યજમધદે.

૧. યજસ્નેના ૬ મા હાના ૧૭ મા અને ૧૮ મા ફવરાને છુટા લઇને નાની હોમ યશત બનાવી છે.

(બાજમાં પટે.) અહુરમઝદ જોદાએ, અવજૂનીએ મરદુમ, મરદુમ સર્દગાંન હમા સર્દગાંન, હમખાયસ્તે વેહાંન, ઓએમ બેહેદીન માજદયસ્નાંન આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ; અએદૂન બાદ. (પ્રગટ પટે) યથા અહુ વધચો. (૨).

યસ્તેમય વહોમય અઓજસ્ય જવર્ય આફ્રીનામિ, હઓમહે અપવજધ્રહો, અષેમ વોહુ (૧).

 અહ્યાધ્ય રએશય; હજધરેમ; જસ મે અવધહે મજદ; ફરફેહ મોજદ.

રોજ નેક નાંમ, રોજ પાક નાંમ, રોજ મુખારક (ફાંન), માહે મુખારક (ફાંન), ગાહે (ફાંન). નમાજ દાદારે ગેહાંન દામાંન. ફનઓથ અહુરહે મજદાઓ, તરોધદીતે અંધરહે મધચેઉશ. હધથાવરશતાંમ દીન વસ્ના ફરષોત્તેમ. સ્તઓમિ અષેમ; અષેમ વોહુ (૧).

ગોરજે ખોરેહ અવજાયાદ હોમ યજદ, ખેરસાદ અમાવદ પીરોજગર અમાવદી પીરોજગરી. દાદ દીન બેહુ માજદયસ્નાંન, આગહી રવાધ ગોઆફરંગાની બાદ હફેતે કેશવર જમીન, અએદૂન બાદ. મન આનો આવાયદ શુદન, મન આનો આવાયદ શુદન, મન આનો આનો આવાયદ શુદન. અપઓને અષેમ વોહુ (૧).

 (દક્ષિણ દિશા તરફ મોહોડું કરીને પટે.) દાદારે ગેહાંન દીને માજદયસ્ની દાદે જરથુશ્તી. નેમસેતે અપાઉમ સેવિશ્તે અરેદ્વી સૂર અનાહિતે. અપઓને અષેમ વોહુ (૧). નેમો ઉર્વધરે વંધઉહિ મજદધાતે. અપઓને અષેમ વોહુ (૧). હઓમ્મે જાધરીમ ખેરજન્તેમ યજમધદે; હઓમ્મે ક્રામીમ ક્રાદત-ગઓથેમ યજમધદે; હઓમ્મે ફરઓષેમ યજમધદે. અષેમ વોહુ (૧). હોમ યજદ ખેરસાદ અષેમ વોહુ (૧).

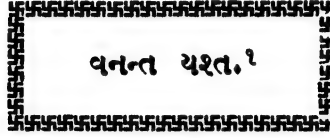
નહાની હોમ યસ્તની નીરંગ

 (એ નીરંગ નહાની હોમ યસ્ત પઢયા પછી ત્રણ વાર પઢવી.)

 કુ શંકનમ, ઓ વાએનુમ, ઓ નેજાર કુનમ કાલ્પુદે શુમા દીવાન, ઓ દરજાંન, ઓ જાદુઆંન, ઓ પરીઆંન, ૫ હોમ વ યસેમ, ૫ દીને રાસ્ત વ દોરોસ્ત વેહુ, કે દાદાર અહુરમઝદ ઓએ મન ચાશીદ. અપઓને અષેમ વોહુ (૧). (ત્રણ વાર પટે.)

નાની હોમ યશ્તનો સાર—અરહુમજ્ઞની ખુશનુદી હોજો! વૃદ્ધિ કરનાર અહુરમજ્ઞનું નામ લખને હું બંદગી શરૂ કરું છું. તેનો પ્રતાપ તથા ખોરેહ જ્યાદા થાયો! હોમ યજ્ઞ મારી મદદે પહોંચો! સર્વે ગુનાહો માટે હું પસ્તાવો કરું છું. તમામ જીવ વિચાર, જીવન વચન અને જીવન કામને માટે હું મનશની, ગવશની અને કુનશનીથી પશ્ચાતાપ કરું છું. જીવંદ લીલાં આખાદી તથા વૃદ્ધિ કરનાર, દરદને પાછળ હટાવનાર હોમની હું આરાધના કરું છું. અગ્ને લીલાં હોમ! તારી પાસે હું ડહાપણ, હિંમત, કૃતેહ, તંદરોસ્તી, આખાદી, વૃદ્ધિ, કૌવત, અને મોટામ માંગું છું. જેથી તમામ દેવ, જાદુગર, પરી, વગેરે, જુરી શક્તિઓની ખરાખીને હું તોડું.

નાની હોમ યશ્તની નીરંગનો સાર—હોમ અને ખરસમ વડે, તથા બધી માજ્ઞયસ્તી જરથોસ્તી દીનની ખરકતથી તમામ દેવ દરજો, અને જાદુગરોનાં કાલજીવને હું બાળું.

વનન્ત યશ્ત. ૧

દનઝોથ અહુરહે મજ્ઞદાઝો. અષેમ વૉહુ (૧).

૫ નામે યજ્ઞદાંન અહુરમજ્ઞદ ખોદાએ અવજ્ઞની, ગારજે ખોરેહ અવજ્ઞયાદ; વનન્ત સતર અહુરમજ્ઞદ દથ અષવ અષહે રદ ખેરસાદ. અજ્ઞ હુમા ગુનાહ પતેત પશેમાનુમ, અજ્ઞ હર્વસ્તીન દુશ્મત દુજ્ઞપ્ત દુજ્ઞવરશ્ત, મેમ ૫ ગંતી મનીદ, ઝોએમ ગોફત, ઝોએમ કદ્દ, ઝોએમ જસ્ત, ઝોએમ જુન યૂદ્ઢ અસ્તેદ. અજ્ઞ આંન ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાંની ગતી મીનાઝાંની, ઝોએ અવાજશ પશેમાન, ૫ સે ગવશની ૫ પતેત હોમ. દનઝોથ અહુરહે મજ્ઞદાઝો, તશેઘદીતે અધ્ઘરહે મધ્ઘ્યેઉશ; હુધ્યાવરશ્તાંમ હ્યત વસ્ના ફેરષોતેમેમ. સ્તઝોમિ અષેમ; અષેમ વૉહુ (૩).

૧. નાના તથા મોટા સીરેજમાં તેશ્તર તીરની ખસ્તુમનમાં વનન્ત, સતવએસ તથા હંતોઘરિંગની ખસ્તુમન આવેલી છે, તે ઉપરથી પ્રૌફેસર દારમેસ્તેતે એ યશ્તને તીર યશ્તનો વધારાનો ભાગ ગણે છે. વનન્ત એક સેતારાનું નામ છે; દક્ષિણ દિશાએ આવેલા સેતારાઓમાં એ મુખ્ય અને ચળકતો સેતારો છે, અને તેને જીહ્વસ્પતિનો હરીફ ગણ્યો છે. વળી એ એક યજ્ઞનું નામ છે, જેનું કામ અલજુઝ પહાડ, જેની આસપાસ સુરજ, ચંદ્ર અને સેતારાઓ ફેરે છે, તે પહાડના રસ્તાઓની ચોક્કી કરવાનું છે, અને દેવ અને પરીઓને સુરજના માર્ગમાં અટકાવ નાખતાં અટકાવવાનું છે. વનન્તનો શબ્દાર્થ: 'મારનાર' થાય છે. વનન્ત સેતારાની સેતાચશ વરસાદ લાવવામાં મદદ કરે છે અને અહોરેમનને લગતાં ધણીક ખરાબ નહિ દાખ રાખી શકાય એવાં ખરકસ્તરોનો અટકાવ કરે છે.

ક્રવરાને મજ્જદયસ્નો કરથુશત્રિશ વીદ્યએવો અહુરન્કએવો (૭) ગેહ હોય તે પઢે) ક્રસસ્તયએય. વનન્તો સ્તારો મજ્જદધાતહે, દ્વિન્ઓશ્ર યસ્નાઠ્ય વહ્માધ્ય દ્વિન્ઓશ્રાધ્ય ક્રસસ્તયએય, યથા અહુ વધસ્યો જઞ્ઓતા ક્રા મે ઝૂતે, અથા સ્તુશ અપાત્રચિત હ્ય ક્રા અપવ વીધ્વાઓ ઝઞ્ઓતુ.

વનન્તેમ સ્તારેમ મજ્જદધાતેમ અપવન્તેમ અપહે રતૂમ યજમધદિ. યજ્ઞધ વનન્તેમ અમવન્તેમ અઞ્ઓપ્તોનામન્તેમ અએષજ્ઞેમ, પધતિશ્તાતેએ અજસ્તય જોધજ્જદિશ્તય, અપયન્તમહેય અંધ્રરહે મધન્યેઉશ પ્રક્રસ્ત્ર. (તાલી ૧ મારવી.) વનન્તેમ સ્તારેમ મજ્જદધાતેમ અપવન્તેમ અપહે રતૂમ યજમધદિ. યજ્ઞધ વનન્તેમ અમવન્તેમ અઞ્ઓપ્તોનામન્તેમ અએષજ્ઞેમ, પધતિશ્તાતેએ અજસ્તય જોધજ્જદિશ્તય, અપયન્તમહેય અંધ્રરહે મધન્યેઉશ પ્રક્રસ્ત્ર. (તાલી બે મારવી.) વનન્તેમ સ્તારેમ મજ્જદધાતેમ અપવન્તેમ અપહે રતૂમ યજમધદિ. યજ્ઞધ વનન્તેમ અમવન્તેમ અઞ્ઓપ્તોનામન્તેમ અએષજ્ઞેમ, પધતિશ્તાતેએ અજસ્તય જોધજ્જદિશ્તય, અપયન્તમહેય અંધ્રરહે મધન્યેઉશ પ્રક્રસ્ત્ર, (તાલી ૩ મારવી.)

(બાજમાં પઢે) યસ્ત હોમ દાંમ દેહન્ મુશક્ કુલ્ ગુરબેહ, કં ૫ ખાન્ ગુનાહ નકુનન્દ. અએષજ્ઞ ગુઆક્રંગાન્ બાદ. નામે અહુરમજ્જદ, ૫ નામે નીવ ખોરેહ ફરીદુન્, ફરીદુન્ આથવ્યાન્. (તાલી ૩ મારવી.) યસ્ત હોમ દાંમ દેહન્ મારાન્ માર સર્દગાન્, કં ૫ ખાન્ ગુનાહ નકુનન્દ. અએષજ્ઞ ગુઆક્રંગાન્ બાદ. નામે અહુરમજ્જદ, ૫ નામે નીવ ખોરેહ ફરીદુન્, ફરીદુન્ આથવ્યાન્. (તાલી ૩ મારવી.) યસ્ત હોમ દાંમ દેહન્ ગોરગાન્ ગોર્ગ સર્દગાન્, નામ ચેશ્તી ગોર્ગ કુલ્ ગોરબેહ, કં ૫ ખાન્ ગુનાહ નકુનન્દ. અએષજ્ઞ ગુઆક્રંગાન્ બાદ. નામે અહુરમજ્જદ, ૫ નામે નીવ ખોરેહ ફરીદુન્, ફરીદુન્ આથવ્યાન્. (તાલી ૩ મારવી.) અહુરમજ્જદ ખોદાએ, અવજ્ઞનીએ મરુદુમ, મરુદુમ સર્દગાન્ હુમા સર્દગાન્, હુમઆયસ્તે વેહાન્, ઝાએમ બેહુદીન્ માંજદયસ્નાન્ આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ; અએદુન્ બાદ. (પ્રગટ પઢે.) યથા અહુ વધસ્યો (૨).

યસ્નેમય વહ્મંમય અઞ્ઓજસય જવરંય આક્રીનામિ, વનન્તો સ્તારો મજ્જદધાતહે. અપેમ વૌહુ (૧).

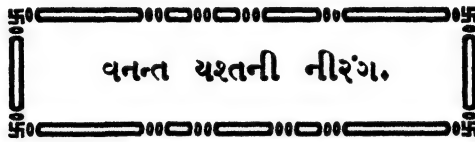
 અહ્માધ રએશય; હજંધ્રેમ; જસ મે અવંધહે મજ્જદ; કેરકેહ મોજ્જદ.

રોજ નેક્ નાંમ, રોજ પાક્ નાંમ, રોજ મુખારક્ (ફલાં), માહે મુખારક્ (ફલાં), ગાહે (ફલાં), નમાજ દાદારે ગેહાન્ દામાન્.

દેનઝાંધ અહુરહે મજદાઝાં, તરોઘદીતે અંધરહે મધન્વેઉશ; હુધ્યા-
વરશતાંમ હાત વસ્ના ફરેષાતેમંમ. સ્તઝાંમિ અષેમ; અષેમ વૉહુ (૧).

ગારજે ખોરેહુ અવજ્ઞયાહુ વનન્ત સતર અહુરમજદ દથ અષવ
અષહે રહુ, ખેરસાહુ અમાવંદ પીરોજગર, અમાવંદી પીરોજગરી.
દાહુ દીન્ ખેહુ માજદયસ્નાંન્, આગહી રવાઘ ગાઝાફરંગાંની ખાહુ
હુક્ટે કેશવર જમીન્; અઝેદુન્ ખાહુ. મન્ આનો આવાયહુ શુદન્,
મન્ આનો આવાયહુ શુદન્. અષઝાંને અષેમ વૉહુ (૧).

❧ (દક્ષિણ દિશા તરફ મોહોડું કરીને પઢે) દાદારે ગેહાંન્ દીને
માજદયસ્ની દાદે જરથુશ્તી. નંમસંન્તે અષાઉમ સંવિશ્તે અરંદિ સૂર
અનાહિતે. અષઝાંને અષેમ વૉહુ (૧). નંમો ઉર્વધરે વંધઉહિ મજદ-
દધાતે. અષઝાંને અષેમ વૉહુ (૧). વનન્તેમ સ્તારેમ મજદધાતેમ
અષવનેમ અષહે રતૂમ યજમધદે. અષેમ વૉહુ (૧). વનન્ત સતર
અહુરમજદ દથ અષવ અષહે રહુ ખેરસાહુ. અષેમ વૉહુ (૧).

❧ (એ નીરંગ વનન્ત યશ્ત પઢ્યા પછી ત્રણ વાર પઢે.)

❧ કુલ ખલા દેરે શવહુ, ઝો દીવ ઝો દરજ ઝો પરી ઝો
કફતાર ઝો સેહેરાંન્, ઝો ખાહુ અખ્તહેહુ અખી દરદે શેકમ હુક્ટ
અન્દાંમ, ખલલે શઘતાંન્ ઝો ખાતર પરીશાંન્, ઝો ખલલે દમાધ
શઘતાંન્ ખાતર પરીશાંન્ ખાહુ; ઝો દર નજર ખરવીજન્ તા દીદને
નવશ્ત ઝો માનન્દ હુમચનીન્ ખલા દેરે શવહુ. અષઝાંને અષેમ
વૉહુ (૧). (ત્રણ વાર પઢે)

વનન્ત યશ્તનો સારે—અહુરમજદની ખુશનુદી હોજો! વૃદ્ધિ કરનાર અહુર-
મઝદનું નામ લઈને હું ખંદગી શર કરું છું. તેનો પ્રતાપ તથા ખોરેહુ ન્યાદા
ચાઓ! અહુરમઝદનો પેદા કીધેલો પાક વનન્ત સેતારો (દક્ષિણ દીશાએ આવેલા
સેતારાઓમાં મુખ્ય સેતારો; એ બૃહસ્પતીનો હરીફ છે) મારી મદદે પહોંચે! સર્વે
ગુનાહો માટે હું પશ્ચાત્તાપ કરું છું. તમામ ભુંડ વિચાર, ભુંડ સખુન અને ભુંડ
કામોને માટે હું મનશની, ગવશની, કુનશનીથી પસ્તાવો કરું છું. ધિકકારવાળોમ,
અહેરેમનની ખસલતના ખરફસતરોને દેરે કરવાને માટે હું મજદુર વનન્ત સેતારાની
આરાધના કરું છું, તમામ ઉંદર બિલાડીની ઓલાદનાં જવરો, સાંપની ખસલતનાં

જનવરો, અને વરૂની ખસલતનાં જનવરોનાં મોંઢાં, અહુરમજ્દુનું નામ લખને તથા આયવ્યાનના છોકરા ફરેદુનનું નામ લખને, (પાદશાહ ફરેદુન નીરંગોનો વિદવાન હતો, અને તે પઢીને પોતા ઉપર આવતી બજાને દફે કરી શકતો હતો) હું બાધું, જેથી તે નુકશાન કરે નહિ.

વનંત યસ્તની નીરંગોનો સાર—તમામ બજા, દેવ દરજ, પરી, જાદુગરો, ખરાબ પવન, શરીરના સાધાનું કળવું, હેરેમનની ખરાબી, નાસીપાસી, મનની એચેની, બેજાનું દરદ, બદ માણસોની નજર એવી એવી તમામ બજા દફે થજો!

દનઝોંથ્ર અહુરહે મજ્દાઝોં. અર્ષેમ વૉહુ. (૧).

પ નામે યજ્ઞદાંન અહુરમજ્દ જોદાઝે અવજ્ઞની, ગોરજે જોરેહુ અવજ્ઞયાદ; સીરોજ્ઞ અમેશાસ્પંદ વીસ્પએશા અરદાફૂરશ યેરસાદ.

અજ્ઞ હુમા ગુનાહ પતેત પશેમાનુમ; અજ્ઞ હર્વસ્તીન દુશ્મત દુજ્ઞુપ્ત દુજ્ઞવરસ્ત, મેમ પ ગેતી મનીદ, ઝોઝેમ ગોફત, ઝોઝેમ કંદ, ઝોઝેમ જસ્ત, ઝોઝેમ બૂન બૂદ એસ્તેદ. અજ્ઞ આંન ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાંની ગેતી મીનાઝાંની, ઝોઝે અવાજશ પશેમાન, પ સે ગવશની પ પતેત હોમ. દનઝોંથ્ર અહુરહે મજ્દાઝોં, તરોષદીતે અંધ્રરહે મધ્યેઉશ; હુધ્યાવરસ્તાંમ હાત વસ્ના ફેરેષોતેમ, સ્તઝોંથ્રિ અર્ષેમ; અર્ષેમ વૉહુ (૩).

૧. ત્રીસ રોજ ઉપર એક એક મીનોઈ મવકકલ ગણ્યો છે, તે તથા તેના હમકાર યાને સાથે કામ કરનાર મીનોઝોનાં નામની સેતાયશ છે. એ સેતાયશમાં ઘણાખરા બધા મીનોઝો સમાઈ જાય છે. સીરોજ્ઞ યસ્તમાં ખરાબુમન તરીકે સરોશ તથા ફરવરદીનની ખરાબુમન શિવાય બાકીના ૨૮ ફરેસ્તાની નાની અને મોટી ખરાબુમન તથા ખરજો, હોમ અને દહમની નાની તથા મોટી ખરાબુમન તથા રવાનની નૈયતે બાણવાને સતુમને કરદો (દજ્ઞસ્તેનો ૨૬ મો હા) આવે છે. સરોશ તથા ફરવરદીનની ખરાબુમન મુકી દેવાનું કારણ:—

સીરોજ્ઞની બાજ ૪ દરનથી ઇંજઈ શકાય; અને સરોશની બાજમાં તો ૬ દરન જોઈયે. એટલા માટે સીરોજ્ઞની બાજમાંથી સરોશ મુકી દીધામાં આવ્યો એ ઉપરથી સીરોજ્ઞ યસ્તમાંથી પણ સરોશની ખરાબુમન કહાડી નાંખી. વળી દહમની ખરાબુમન બાણ પછી છેક છેડે ફરવરદીનની ખરાબુમન (અષાઉનાંમ ઋવષિનાંમ.....નખાનઝદિસ્તાનાંમ) આવે છે. એટલા માટે ફરવરદીનની ખરાબુમન વચમાં બાણવામાં આવતી નથી.

ક્રવરાને મજ્જયસ્નો જરથુશત્રિશ વીદ્યએવો અહુર-ત્કએષો (જે ગેહ હોય તે પટે.) કસસ્તયએચ. અહુરહે મજ્જદાઓ રએવતો ખરેનંધઉહતો, અમૅષનાંમ રપેન્તનાંમ. વંધહુવે મનંધહે આદિતોધશ હાંમ-વધનત્યાઓ, તરધાતો અન્યાધશ દામાંન, આસ્નહે પ્રથ્વો મજ્જદધાતહે, ગઓષા-સ્તૂતહે પ્રથ્વો મજ્જદધાતહે. અપહે વહિશતહે સ્તએશતહે, અધરયમનો ધબ્ધેહે સૂરહે મજ્જદધાતહે, સઓકયાઓ વંધહુયાઓ વૉઉર-દોધશયાઓ મજ્જ-દધાતયાઓ અપઓન્યાઓ. ક્ષત્રહે વધસ્યેહે અયોક્ષુસ્તહે મરેજ્જદિકાધ આયોન્દિગઓવે. રપેન્તયાઓ વંધહુયાઓ આર્મતોધશ, રાતયાઓ વંધ-હુયાઓ વૉઉર-દોધશયાઓ મજ્જદધાતયાઓ અપઓન્યાઓ. હઉર્વતાતો રથ્વો યાધસ્યયાઓ હુષિતોધશ, સરેધએધબ્ધો અપહે રતુબ્ધો. અમરે-તાતો રથ્વો કૂષઓનિબ્ધ વાંશ્વાબ્ધ, અરિપનિબ્ધ યઓનિબ્ધ, ગઓ-કરેનહે સૂરહે મજ્જદધાતહે.

❧ (જે હાવન તેમજ ખીજ હાવન ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પટે.)

મિથ્રહે વૉઉર-ગઓયઓધતોધશ, રામનસ્ય આસ્નહે.

❧ (જે રપિથ્વન ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પટે.)

અપહે વહિશતહે આશ્રસ્ય અહુરહે મજ્જદાઓ.

❧ (ઉજરન ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પટે.)

ઔરજતો અહુરહે નરેધ્રો અપાંમ અપસ્ય મજ્જદધાતયાઓ.

❧ (જે અધવિશ્વમેમ ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પટે.)

અષાઉનાંમ ક્રવપિનાંમ ઘનાંનાંમય વીરે-વાંશ્વનાંમ યાધસ્યયાઓ-સ્ય હુષિતોધશ, અમહેચ હુતાશતહે હુરઓધહે, વરેશ્રધહેચ અહુરધા-તહે, વનધનત્યાઓસ્ય ઉપરતાતો.

❧ (જે ઉશહેન ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પટે.)

સ્તઓપહે અબ્ધેહે અપિવતો, વરેશ્રાજનો ક્રાદત્ત-ગએથહે, રબ્ધઓશ રજિશતહે, અરશતાતસ્ય ક્રાદત્ત-ગએથયાઓ વરેદત્ત-ગએથયાઓ.

દથુષો અહુરહે મજ્જદાઓ રએવતો ખરેનંધઉહતો, અમૅષનાંમ રપેન્તનાંમ. આશ્રો અહુરહે મજ્જદાઓ પુશ્ર, ખરેનંધહે સવંધહે મજ્જદધાતહે, અધરયનાંમ ખરેનો મજ્જદધાતનાંમ, કાવયેહેચ ખરેનંધહે મજ્જદધાતહે, આશ્રો અહુરહે મજ્જદાઓ પુશ્ર. કવોધશ હઓસ્તવંધહે, વરોધશ હઓસ્તવંધહે, અસ્નવન્તહે ગરોધશ મજ્જદધાતહે, ચએથિ-

સ્તાહે વરોધશ મજદ્ધાતહે, કાવયેહેય ખરેનંધહો મજદ્ધાતહે, આથો અહુરહે મજદાઓ પુથ. રએવન્તાહે ગરોધશ મજદ્ધાતહે, કાવયેહેય ખરેનંધહો મજદ્ધાતહે, આથો અહુરહે મજદાઓ પુથ. આતર્શ રપેન્તા રથએશતાર, યજત પોઉર-ખરેનંધહુ યજત પોઉર-અએષજ. આથો અહુરહે મજદાઓ પુથ, મત્ર વીરપએધખ્યો આતરેખ્યો, કષ્ટો-નફ્રો નધઓ-સંધહહે યજતહે.

અપાંમ વંધઉહિનાંમ મજદ્ધાતનાંમ, અરેદુયાઓ આપો અના-હિતયાઓ અપઓન્યાઓ, વીરપનાંમય અપાંમ મજદ્ધાતનાંમ, વીરપ-નાંમય ઉર્વરનાંમ મજદ્ધાતનાંમ. હુવરે-કષ્ટએતહે અમંપહે રએવહે અઉર્વત્ર-અરપહે. માઓધહહે ગઓચિથહે, ગેઉશય અએવો-દાતયાઓ, ગેઉશય પોઉર સરંધયાઓ. તિશયેહે સ્તારો રએવતો ખરેનંધઉહતો, સતવએસહે ક્રાપહે સૂરહે મજદ્ધાતહે; સ્તારાંમ અફશ-ચિથનાંમ જમ-સચિથનાંમ ઉર્વરો-ચિથનાંમ મજદ્ધાતનાંમ; વનન્તો સ્તારો મજ-દ્ધાતહે, અવે સ્તારો થોધ હુપ્તોધરિંગ મજદ્ધાત ખરેનંધઉહન્ત અએષજ્ય. ગેઉશ તખે ગેઉશ ઉરેને દ્રવારપયાઓ સૂરયાઓ મજદ્ધાતયાઓ અપઓન્યાઓ.

દથુષો અહુરહે મજદાઓ રએવતો ખરેનંધઉહતો, અમંપનાંમ રપેન્તાનાંમ. મિથહે વોઉર-ગઓયઓધતોધશ હજખરો-ગઓપહે અએવરે-અખનો અઓખતો-નામનો યજતહે, રામનો ખાસ્તહે. રખઓશ રજિ-શતહે, અર્શતાતસય ક્રાદત્રગએથયાઓ વરેદત્ર-ગએથયાઓ, અરેજૂખહે વયંધહો યત્ર ક્રાદત્ર-ગએથહે. અમહે હુતાશતહે, હુરઓધહે વરેથ્રધહે અહુરધાતહે, વનધન્તયાઓસય ઉપરતાતો. રામનો ખાસ્તહે, વયઓશ ઉપરો-કધએહે તરધાતો અન્યાધશ દામાન; અએતત્ર તે વથો યત્ર તે અસ્તિ રપેન્તો-મધઓમ; થ્વાપહે ખધાતહે જરવાનહે અકરનહે જર-વાનહે દરંધો-ખધાતહે. વાતહે હુધાઓધહો અધરહે ઉપરહે ક્રતરહે ખસ્યાંધએહે, નધરયાઓ હાંમ-વરેતોધશ.

દથુષો અહુરહે મજદાઓ રએવતો ખરેનંધઉહતો, અમંપનાંમ રપેન્તાનાંમ. રજિશતયાઓ ચિસ્તયાઓ મજદ્ધાતયાઓ અપઓન્યાઓ, દએનયાઓ વંધહુયાઓ માજદયસ્નોધશ. અપોધશ વંધહુયાઓ, ચિસ્તો-ધશ વંધહુયાઓ, અરેથે વંધહુયાઓ, રસાંસ્તાતો વંધહુયાઓ, ખરેનંધહો સવંધહો મજદ્ધાતહે. પારેન્દયાઓ રઓરથયાઓ, અધરથનાંમ ખરેનો મજદ્ધાતનાંમ, કાવયેહેય ખરેનંધહો મજદ્ધાતહે, અખરેતહેય ખરે-

નંધહો મજદ્ધાતહે, જરથુશ્ત્રહેય ખરેનંધહો મજદ્ધાતહે. અરશતાતો કાદત્-ગએથહે, ગરોધશ ઉષિ-દરેનહે મજદ્ધાતહે અપ-ખાથહે.

અપ્નો ઍરજતો સૂરહે, વહિશતહે અંધહેઉશ અપઓનાંમ રઓ-ચંધહો વીરપો-ખાથો. જમો હુધાઓધહો યજતહે; ઇમાઓ અસાઓ, ઇમાઓ પોધથાઓ, ગરોધશ ઉષિ-દરેનહે મજદ્ધાતહે અપ-ખાથહે, વીરપએષાંમચ ગધરિનાંમ અપ-ખાથનાંમ. પોઉર-ખાથનાંમ મજદ્ધાતનાંમ; કાવથેહેય ખરેનંધહો મજદ્ધાતહે, અખરેતહેય ખરેનંધહો મજદ્ધાતહે. માંથહે રપેન્તહે અપઓનો વેરજયંધહે, દાતહે વીદએ-વહે, દાતહે જરથુશ્ત્રોધશ, દરેઘયાઓ ઉપયનયાઓ, દએનયાઓ વંધ-હુયાઓ માજદયસ્નોધશ જરજદાતોધશ, માંથહે રપેન્તહે ઉષિ-દરેથ્રમ, દએનયાઓ માજદયસ્નોધશ, વએધીમ માંથહે રપેન્તહે; આસ્નેહે ઋથેવો મજદ્ધાતહે, ગઓપો-સૂતહે ઋથેવો મજદ્ધાતહે.

અનધનાંમ રઓચંધહોમ ખધાતનાંમ, રઓદનેહે ગરોન્માનહે, મિસ્વાનહે ગાતવહે ખધાતહે, ચિન્વત્-પેરેતૂમ મજદ્ધાતાંમ. ઍરજતો અહુરહે નંધ્રો અપાંમ અપસચ મજદ્ધાતયાઓ. હુઓમહે અપવ-જંધહો. દહાયાઓ વંધહુયાઓ આક્રિતોધશ, ઉધાધ દામેધશ ઉપ-મનાધ. વીરપએષાંમ યજતનાંમ અપઓનાંમ મધન્યવનાંમ ગએથ્યનાંમ. અપાઉનાંમ કવપિનાંમ ઉધનાંમ અધવિથૂરનાંમ પઓધર્યો-દકએષનાંમ કવપિનાંમ, નખાનજદિશનાંમ કવપિનાંમ.

દનઓથ યસ્નાધચ વહાધચ દનઓધાધચ કસસ્તયએચ, યથા અહુ વધર્યો જઓતા કા મે ઋતે, અથા રતુશ અપાત્તયીત હુચ કા અપવ અપવ વીધ્વાઓ ઋઓતુ.

અહુરેમ મજદાંમ રએવન્તેમ ખરેનંધઉહન્તેમ યજમધદે, અમેષા રપેન્તા હુદ્ધા ધુધાઓધહો યજમધદે. વોહુ મનો અમેષેમ રપેન્તનેમ યજમધદે; આદ્તીમ હોમ-વધન્તીમ યજમધદે, તરધાતેમ અન્યાધશ દામાન, આસ્નેમ ઋતૂમ મજદ્ધાતેમ યજમધદે; ગઓપો સૂતેમ ઋતૂમ મજદ્ધાતેમ યજમધદે. અપેમ વહિશતેમ સએશતેમ અમેષેમ રપેન્તેમ યજમધદે; અધચમનેમ ઇષીમ યજમધદે; સૂરેમ મજદ્ધાતેમ યજમધદે; સઓકાંમ વંધઉહીમ વોઉર-દોધથાંમ મજદ્ધાતાંમ અપઓનીમ યજ-મધદે. ક્ષથ્રેમ વધરીમ અમેષેમ રપેન્તેમ યજમધદે, અયોદ્ધસ્તેમ યજ-મધદે; મરેજદિકેમ થાયો દ્વિગૂમ યજમધદે. રપેન્તાંમ વંધઉહીમ આર્મ-ધતીમ યજમધદે; રાતાંમ વંધઉહીમ વોઉર-દોધથાંમ મજદ્ધાતાંમ અપ-

ઓનીમ્ યજ્ઞમધદે; હૃદિર્વાતાત્મમ્ અમૈષ્મ સ્પૈન્તમ્ યજ્ઞમધદે; યાધત્યામ્ હુષિતીમ્ યજ્ઞમધદે; સરેધ અપવન અપહે રતવો યજ્ઞમધદે. અમૈર્-તાત્મમ્ અમૈષ્મ સ્પૈન્તમ્ યજ્ઞમધદે; કૃષ્ણોનીમ્ વાંથવામ્ યજ્ઞમધદે; અરિપનાય યેવીનો યજ્ઞમધદે; ગચ્છોર્કરન્તમ્ સૂરમ્ મજ્જદધાત્મમ્ યજ્ઞમધદે.

❧ (હાવન ગેહમાં તેમજ બીજી હાવનમાં નીચે મુજબ પઠે) :—

મિથ્રમ્ વૉઉર-ગચ્છોયચ્છોધતીમ્ યજ્ઞમધદે, રામ્ ખારન્તમ્ યજ્ઞમધદે.

❧ (જે રપિથ્વન ગેહ હોય તો નીચે મુજબ મુજબ પઠે) :—

અષ્મ વહિશત્તમ્ આતરમ્ અહુરહે મજ્જદાચ્છો પુથ્રમ્ યજ્ઞમધદે.

❧ (જે ઉજરન ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પઠે) :—

ખૈરજન્તમ્ અહુરમ્ ક્ષત્રીમ્ ક્ષત્રેત્તમ્ અપામ્ નપાત્મમ્ અઉર્વત્-અસ્પૈમ્ યજ્ઞમધદે, અપૈમ્ મજ્જદધાતામ્ અપચ્છોનીમ્ યજ્ઞમધદે.

❧ (જે અષ્વિસૂથ્રેમ ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પઠે) :—

અપાઉનામ્ વંધ્રઉહીશ સૂરાચ્છો સ્પૈન્તાચ્છો ક્વપયો યજ્ઞમધદે; દ્યૌનાચ્છોસય વીરો-વાંથવાચ્છો યજ્ઞમધદે; યાધત્યામ્ હુષિતીમ્ યજ્ઞમધદે; અમૈમ્ હુતશત્તમ્ હુરચ્છોધમ્ યજ્ઞમધદે; વૈરથ્રેમ્ અહુરધાત્મમ્ યજ્ઞમધદે; વનધન્તીમ્ ઉપરતાત્મમ્ યજ્ઞમધદે.

❧ (જે ઉચ્છહેન ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પઠે) :—

સચ્છોષ્મ અપીમ્ હુરચ્છોધમ્ વૈરથ્રાજન્તમ્ ક્રાદત-ગચ્છેમ્ અપવ-ન્તમ્ અપહે રતૂમ્ યજ્ઞમધદે; રન્નૂમ્ રજિશત્તમ્ યજ્ઞમધદે; અરશતાત્મમ્ ક્રાદત-ગચ્છેથામ્ વરદત-ગચ્છેથામ્ યજ્ઞમધદે.

દધ્વાચ્છોધુમ્ અહુરમ્ મજ્જદામ્ રચેવન્તમ્ ખરન્ધઉહન્તમ્ યજ્ઞ-મધદે; અમૈષા સ્પૈન્તા હુક્ષત્રા હુધાચ્છોધુમ્ યજ્ઞમધદે. આતરમ્ અહુ-રહે મજ્જદાચ્છો પુથ્રમ્ યજ્ઞમધદે; ખરનો મજ્જદધાત્મમ્ યજ્ઞમધદે; સવો મજ્જદધાત્મમ્ યજ્ઞમધદે; અધસ્થન્તમ્ ખરનો મજ્જદધાત્મમ્ યજ્ઞમધદે, ઉધ્રમ્ કવચેમ્ ખરનો મજ્જદધાત્મમ્ યજ્ઞમધદે; આતરમ્ અહુરહે મજ્જદાચ્છો પુથ્રમ્ યજ્ઞમધદે. કવચેમ્ હુધાચ્છોધુમ્ યજ્ઞમધદે, વધરીમ્ હુધા-ચ્છોધુમ્ યજ્ઞમધદે; અસ્તવન્તમ્ ગધરીમ્ મજ્જદધાત્મમ્ યજ્ઞમધદે, ચચેચિસ્તમ્ વધરીમ્ મજ્જદધાત્મમ્ યજ્ઞમધદે; ઉધ્રમ્ કવચેમ્ ખરનો મજ્જદધાત્મમ્ યજ્ઞમધદે, આતરમ્ અહુરહે મજ્જદાચ્છો પુથ્રમ્ યજ્ઞમધદે. રચેવન્તમ્ ગધરીમ્ મજ્જદધાત્મમ્ યજ્ઞમધદે, ઉધ્રમ્ કવચેમ્ ખરનો મજ્જ-દધાત્મમ્ યજ્ઞમધદે; આતરમ્ અહુરહે મજ્જદાચ્છો પુથ્રમ્ યજ્ઞમધદે.

આતર્શ રપેન્તા રથએશ્તાર યજ્ઞમધદે; યજ્ઞત પોઉર-ખરેનંધ્રહ યજ્ઞમધદે; યજ્ઞત પોઉર-અએષજ યજ્ઞમધદે. આતરેમ અહુરહે મજ્ઞદાઓ. પુથ્રેમ યજ્ઞમધદે. વીરપે આતરો યજ્ઞમધદે, ક્ષત્રેમ નરેષ્ટેમ નધર્યા-સંધ્રહુમ યજ્ઞતેમ યજ્ઞમધદે.

આપો વંધઉહીશ મજ્ઞદધાતાઓ અપઓનીશ યજ્ઞમધદે. અરેદ્વિમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અપઓનીમ યજ્ઞમધદે; વીરપાઓ આપો મજ્ઞ-દધાતાઓ અપઓનીશ યજ્ઞમધદે, વીરપાઓ ઉર્વરાઓ મજ્ઞદધાતાઓ અપઓનીશ યજ્ઞમધદે. હુષરે-દ્યેતેમ અમૅષમ રએમ અઉર્વત્-અરપેમ યજ્ઞમધદે. માઓધ્રહુમ ગઓચિથ્રેમ યજ્ઞમધદે, ગઓમ અએવો-દાતાહે ઉરેનો ક્વપીમ યજ્ઞમધદે. ગઓમ પોઉર-સરંધહે ઉરેનો ક્વપીમ યજ્ઞમધદે. તિશ્રીમ સ્તારેમ રએવન્તેમ ખરેનંધ્રહુન્તેમ યજ્ઞમધદે, સતવ-એસમ ક્રાપેમ સૂરેમ મજ્ઞદધાતેમ યજ્ઞમધદે, વીરપે સ્તારો અક્રુશિથ્ર યજ્ઞમધદે, વીરપે સ્તારો જ્ઞેમસચિથ્ર યજ્ઞમધદે, વિરપે સ્તારો ઉર્વરે-ચિથ્ર યજ્ઞમધદે. વનન્તેમ સ્તારેમ મજ્ઞદધાતેમ યજ્ઞમધદે, અવે ર્જેઉશ યજ્ઞમધદે, યોધ હુપ્ત હુપ્તોધરિંગ મજ્ઞદધાત ખરેનંધ્રહુન્ત અએષજ, પધતિશ્તાતેએ યાથ્વાંમ પધરિકનાંમય. ગેઉશ હુધાઓધ્રહો ઉર્વાનેમ યજ્ઞમધદે, દ્રવાસ્પાંમ સૂરાંમ મજ્ઞદધાતાંમ અપઓનીમ યજ્ઞમધદે.

દંવાઓધ્રહુમ અહુરેમ મજ્ઞદાંમ રએવન્તેમ ખરેનંધ્રહુન્તેમ યજ્ઞમધદે; અમૅષા રપેન્તા હુક્ષા હુધાઓધ્રહો યજ્ઞમધદે. મિથ્રેમ વોઉર-ગઓચિથ્રાતીમ હુજંધર-ગઓષેમ અએવરે-અમનેમ અઓખ્તો-નામનેમ યજ્ઞતેમ યજ્ઞમધદે; રામ ખાસ્તેમ યજ્ઞમધદે. રંનુમ રજિશ્તેમ યજ્ઞમધદે, અરશ્તાતેમય ક્રાદત-ગએથાંમ વરેદત-ગએથાંમ યજ્ઞમધદે; એરેજૂપ્ધેમ વાચિમ યત ક્રાદત-ગએથેમ યજ્ઞમધદે. અમૅમ હુતશ્તેમ હુરઓધેમ યજ્ઞમધદે, વેરેથ્રેમ અહુરધાતેમ યજ્ઞમધદે; વનધન્તીમય ઉપરતાતેમ યજ્ઞમધદે. રામ ખાસ્તેમ યજ્ઞમધદે, વએમ અપવનેમ યજ્ઞ-મધદે, વએમ ઉપરો-કધરીમ યજ્ઞમધદે, તરધાતેમ અન્યાધશ દામાંન, અએતત તે વયો યજ્ઞમધદે, યત તે અસ્તિ રપેન્તો-મધન્યઓમ. થ્વા-પેમ ખધાતેમ યજ્ઞમધદે, જરવાનેમ અકરનેમ યજ્ઞમધદે, જરવાનેમ દરેધા-ખધાતેમ યજ્ઞમધદે. વાતમ રપેન્તેમ હુધાઓધ્રહુમ યજ્ઞમધદે, અધ-રેમ યજ્ઞમધદે, ઉપરેમ યજ્ઞમધદે, ક્રતરેમ યજ્ઞમધદે, પસ્થાંધીમ યજ્ઞ-મધદે, નધર્યાંમ હાંમ-વરેતીમ યજ્ઞમધદે.

દંવાઓધ્રહુમ અહુરેમ મજ્ઞદાંમ રએવન્તેમ ખરેનંધ્રહુન્તેમ યજ્ઞ-મધદે, અમૅષા રપેન્તા હુક્ષા હુધાઓધ્રહો યજ્ઞમધદે. રજિશ્તાંમ

ચિરતાંમ મજદ્ધાતાંમ અષચ્ચાનીમ યજ્ઞમધદે; દ્યેનાંમ વંધઉહીમ
માજદ્ધયસનીમ યજ્ઞમધદે. અપીમ વંધઉહીમ યજ્ઞમધદે, ક્ષોધશ્ચનીમ ઔર-
જધતીમ અમવધતીમ હુરચ્ચોધાંમ ખાપરાંમ; ખરેનો મજદ્ધાતેમ યજ્ઞ-
મધદે, સવો મજદ્ધાતેમ યજ્ઞમધદે, પારેન્દીમ રચોરથાંમ યજ્ઞમધદે;
અધચ્ચનંમ ખરેનો મજદ્ધાતેમ યજ્ઞમધદે, ઉદ્ધેમ કવચેમ ખરેનો મજ-
દ્ધાતેમ યજ્ઞમધદે, ઉદ્ધેમ અખરેતેમ ખરેનો મજદ્ધાતેમ યજ્ઞમધદે;
જરથુશ્ત્રહે ખરેનો મજદ્ધાતેમ યજ્ઞમધદે. અરશતાતેમ ક્રાદત્ત-ગચ્ચેથેમ
યજ્ઞમધદે, ગધરીમ ઉષિ-દરેન્નંમ મજદ્ધાતેમ અષ-ખાથ્રેમ યજ્ઞતેમ યજ્ઞમધદે.

અશમનંમ ખન્વન્તંમ યજ્ઞમધદે, વહિરતેમ અહુમ અષચ્ચાનાંમ
યજ્ઞમધદે, રચોચંધ્રહુમ વીરપો-ખાથ્રેમ. જાંમ હુધાચ્ચાંધ્રહુમ યજ્ઞતેમ
યજ્ઞમધદે, ઇમાચ્ચો અસાચ્ચો ઇમાચ્ચો ષોધથાચ્ચો યજ્ઞમધદે; ગધરીમ
ઉષિ-દરેન્નંમ મજદ્ધાતેમ અષ-ખાથ્રેમ યજ્ઞતેમ યજ્ઞમધદે; વીરપાચ્ચો ગરચો
અષ-ખાથ્રાચ્ચો પોઉરે-ખાથ્રાચ્ચો મજદ્ધાત અષવન અષહે રતવો યજ્ઞમધદે.
ઉદ્ધેમ કવચેમ ખરેનો મજદ્ધાતેમ યજ્ઞમધદે, ઉદ્ધેમ અખરેતેમ ખરેનો
મજદ્ધાતેમ યજ્ઞમધદે. માંથ્રેમ રપેન્તેમ અશ-ખરેન્નંધ્રહુમ યજ્ઞમધદે, દાતેમ
વીદાયુમ યજ્ઞમધદે, દાતેમ જરથુશ્ત્રિ યજ્ઞમધદે; દરેધાંમ ઉપયનાંમ
યજ્ઞમધદે, દ્યેનાંમ વંધઉહીમ માજદ્ધયસનીમ યજ્ઞમધદે; જરજદ્ધાધતીમ
માંથ્રેમ રપેન્તેમ યજ્ઞમધદે, ઉષિ-દરેન્નંમ દ્યેનાંમ માજદ્ધયસનીમ યજ્ઞ-
મધદે, વચ્ચેધીમ માંથ્રેમ રપેન્તેમ યજ્ઞમધદે; આરનંમ અતૂમ મજદ્ધ-
ધાતેમ યજ્ઞમધદે, ગચ્ચોષો-સૂતેમ અતૂમ મજદ્ધાતેમ યજ્ઞમધદે.

અનધ રચોચાચ્ચો ખધાતાચ્ચો યજ્ઞમધદે, રચોક્ષનંમ ગરો-માનંમ
યજ્ઞમધદે, મિસ્વાનંમ ગાતૂમ ખધાતેમ યજ્ઞમધદે, ચિન્વત પેરેતૂમ
મજદ્ધાતાંમ યજ્ઞમધદે. ઔરજન્તેમ અહુરેમ ક્ષત્રીમ ક્ષચ્ચેતેમ અપાંમ
નપાતેમ અઉવત્ત-અરપેમ યજ્ઞમધદે, અપેમચ મજદ્ધાતાંમ અષચ્ચાનીમ
યજ્ઞમધદે. હુચ્ચોમેમ જાધરીમ ઔરજન્તેમ યજ્ઞમધદે, હુચ્ચોમેમ ક્રાંમીમ
ક્રાદત્ત-ગચ્ચેથેમ યજ્ઞમધદે, હુચ્ચોમેમ દૂરચ્ચોપેમ યજ્ઞમધદે.

દક્ષાંમ વંધઉહીમ આક્રિતીમ યજ્ઞમધદે, ઉદ્ધેમ તખ્ષેમ દામોધશ ઉપ-
મનંમ યજ્ઞતેમ યજ્ઞમધદે; વીરપેમચ અષવનંમ મધન્યચ્ચોમ યજ્ઞતેમ
યજ્ઞમધદે, વીરપેમચ અષવનંમ ગચ્ચેધીમ યજ્ઞતેમ યજ્ઞમધદે.

અષાઉનાંમ વંધઉહીશ સૂરાચ્ચો રપેન્તાચ્ચો ક્રવષયો રતચ્ચોમિ જજ્ઞ-
ચેમી ઉકૂચેમી; યજ્ઞમધદે ન્માન્યાચ્ચો વીરયાચ્ચો જન્તુમાચ્ચો દધ્યુમાચ્ચો
જરથુશ્ત્રોતેમાચ્ચો. વીરપનાંમચ આચ્ચોધ્રહુમ પચોધસનાંમચ ક્રવષિનાંમ

ધધ યજ્ઞમધદે, ક્વપીમ અવામ યામ અહુરહે મજદાઝ્મા, મજિ-
શતામય વહિશતામય, સ્વએશતામય પ્રઝ્ઞોજદિશતામય પ્રથિવશતામય
હુકરેત્તેમામય, અપાત્ અપોતેત્તેમામય.

અપાઉનામ વંધઉહીશ સુરાઝ્મા રપેન્તાઝ્મા ક્વપયો યજ્ઞમધદે;
યાઝ્મા અઘ્ષનામ રપેન્તાનામ, ક્ષએતનામ વૈરજિ-દોધધનામ, ઔર-
જતામ અધવ્યામનામ તખમનામ આદૂધચનામ યોધ અધથેજ'ધ્રહો
અપવનો. પઝ્ઞોધચનામ હકએષનામ, પઝ્ઞોધચનામ સાસ્નો-ગૂષામ, ધધ
અપઝ્ઞોનામ અપઝ્ઞોનિનામય અહુમય દઝેનામય ળઝ્ઞોધસય ઉર્વા-
નમય ક્વપીમય યજ્ઞમધદે, યોધ અપાધ વઝ્ઞોનરે, ગેઉશ હુધાઝ્માધ્રહો
ઉર્વાનમ યજ્ઞમધદે.

યોધ અપાધ વઝ્ઞોનરે. ગયેહે મરેન્થો અપઝ્ઞોનો ક્વપીમ યજ્ઞ-
મધદે. જરથુશ્ત્રહે રિપતામહે ધધ અપઝ્ઞોનો અપીમય ક્વપીમય યજ્ઞ-
મધદે. કવોધશ વીશ્તારપહે અપઝ્ઞોનો ક્વપીમ યજ્ઞમધદે. ધસત્-વાસ્રહે
જરથુશ્ત્રોધશ અપઝ્ઞોનો ક્વપીમ યજ્ઞમધદે. નખાનજદિશતાનામ ધધ
અપઝ્ઞોનામ અપઝ્ઞોનિનામય અહુમય દઝેનામય ળઝ્ઞોધસય ઉર્વા-
નમય ક્વપીમય યજ્ઞમધદે, યોધ અપાધ વઝ્ઞોનરે; મત વીસ્પાળ્યો
અપઝ્ઞોનિળ્યો ક્વપિળ્યો, યાઝ્મા ધરીરિથુષામ અપઝ્ઞોનામ, યાઝ્માસય
જવન્તામ અપઝ્ઞોનામ, યાઝ્માસય નરામ અજ્ઞતનામ ક્ષો-ચરેશ્નામ
સઝ્ઞોધ્યન્તામ.

ધધ ધરિસ્તનામ ઉર્વાનો યજ્ઞમધદે, યાઝ્મા અપઝ્ઞોનામ ક્વપયો.
વીસ્પનામ અહુમય ન્માને નખાનજદિશતાનામ પરધરિસ્તનામ અઝેથ-
પધતિનામ અઝેથચનામ નરામ નાધરિનામ ધધ અપઝ્ઞોનામ અપ-
ઝ્ઞોનિનામ ક્વપયો યજ્ઞમધદે. વીસ્પનામ અઝેથપધતિનામ અપઝ્ઞોનામ
ક્વપયો યજ્ઞમધદે. વીસ્પનામ અઝેથચનામ અપઝ્ઞોનામ ક્વપયો
યજ્ઞમધદે. વીસ્પનામ નરામ અપઝ્ઞોનામ ક્વપયો યજ્ઞમધદે. વીસ્પનામ
નાધરિનામ અપઝ્ઞોનિનામ ક્વપયો યજ્ઞમધદે.

વીસ્પનામ અપરેનાયુકનામ દહ્નો-કરેતનામ અપઝ્ઞોનામ ક્વપયો
યજ્ઞમધદે. આદધ્યુનામય અપઝ્ઞોનામ ક્વપયો યજ્ઞમધદે. ઉજદધ્યુ-
નામય અપઝ્ઞોનામ ક્વપયો યજ્ઞમધદે. નરામય અપઝ્ઞોનામ ક્વપયો
યજ્ઞમધદે, નાધરિનામય અપઝ્ઞોનિનામ ક્વપયો યજ્ઞમધદે, વીસ્પાઝ્મા
અપાઉનામ વંધઉહીશ સુરાઝ્મા રપેન્તાઝ્મા ક્વપયો યજ્ઞમધદે, યાઝ્મા
હુય ગયાત્ મરેન્થત્ આ-સઝ્ઞોધ્યન્તાત્ વૈરેશ્મત્.

વીરપાઓ ક્રવપયો અપાઉનાંમ યજ્ઞમધદે, અપાઉનાંમ વંધઉહીશ
સૂરાઓ રપેન્તાઓ ક્રવપયો યજ્ઞમધદે, વીરપે અપવનો યજ્ઞત યજ્ઞમધદે.

☞ (જો હાવન તેમજ ખીજી હાવન ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પઢે.)

હાવનીમ પઠતિ રતૂમ, સાવંધહુએમ વીસીમચ પઠતિ રતૂમ.

☞ (જો રપિથવન ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પઢે.)

રપિથવનંમ પઠતિ રતૂમ, ક્રાદત-કૃષાઉમ જન્તુમંમચ પઠતિ રતૂમ.

☞ (ઉજ્જરન ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પઢે.)

ઉજ્જયેધરિનંમ પઠતિ રતૂમ, ક્રાદત-વીરંમ દપ્પયુમંમચ પઠતિ રતૂમ.

☞ (જો અધવિસ્રુએમ ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પઢે.)

અધવિસ્રુએમ અધબિગાધમ પઠતિ રતૂમ, ક્રાદત-વીરપાંમ
હુબ્યાધતીમ જરથુરજોતંમંમચ પઠતિ રતૂમ.

☞ (જો ઉશહેન ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પઢે.)

ઉષહિનંમ પઠતિ રતૂમ, ઔરંજમ ન્માનીમચ પઠતિ રતૂમ.

યેંધહે હાતાંમ આઅત્ત યેસ્ને પઠતી વંધહો, મજદાઓ અહુરો
વએથા અપાત્ત હયા, યાઓધહાંમચા તાંસયા તાઓસયા યજ્ઞમધદે.

(બાજમાં પઢે.) અહુરમજદ જોદાએ, અવજ્ઞનીએ મરદુમ, મર-
દુમ સર્દગાંન્ હમા સર્દગાંન્, હમખાપસ્તે વેહાંન્, ઓએમ બેહેદીન્
માજદયસ્નાંન્, આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ્; અએદૂન્ બાદ.
(પ્રગટ પઢે) યથા અહૂ વધચો (૨).

યરનંમચ વહ્નંમચ અઓજસ્ય જવરંચ આદ્રિનામિ, અહુરહે
મજદાઓ રએવતો ખરંનંધઉહતો, અમંપનાંમ રપેન્તાનાંમ. વંધહુવે
મનંધહે આદ્તોધશ હાંમ-વધન્ત્યાઓ, તરધાતો અન્યાધશ દામાંન્,
આસ્નહે પ્રથેવો મજદધાતહે, ગઓષો-સૂતહે પ્રથેવો મજદધાતહે. અપહે
વહિશતહે સૂએશતહે, અધચમનો ઇયેહે સૂરહે મજદધાતહે, સઓકયાઓ
વંધહુયાઓ વાઉરં-દોધથયાઓ મજદધાતયાઓ અપઓન્યાઓ. ક્ષથહે
વધચહે અયોક્ષસ્તાહે મરંજદિકાધ ધ્રાયો-દ્રિગઓવે. રપેન્તયાઓ વંધ-
હુયાઓ આર્મંતોધશ, રાતયાઓ વંધહુયાઓ વાઉરં-દોધથયાઓ મજ-
દધાતયાઓ અપઓન્યાઓ. હઉર્વતાતો રથેવો યાધચયાઓસય હુષિતોધશ,
સરંધએધયો અપહે રતુખ્યો. અમંરંતાતો રથેવો કૃષઓનિખ્ય વાંધવાખ્ય,
અરિપનિખ્ય યઓનિખ્ય, ગઓકરંનહે સૂરહે મજદધાતહે.

❧ (હાવન ગેહમાં તેમજ બીજી હાવનમાં નીચે મુજબ પઢે) :—

મિથિહે વૉઉર-ગાઓંયઓંધતોધશ, રાંમનસય ખાસ્તહે.

❧ (જો રપિથવન ગેહ હોય તો નીચે મુજબ મુજબ પઢે) :—

અપહે વહિશતહે આથસય અહુરહે મજદાઓં.

❧ (જો ઉજીરન ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પઢે) :—

ઔરજતો અહુરહે નફ્રો અપાંમ અપસય મજદધાતયાઓં.

❧ (જો અષિવિઝ્રેમ ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પઢે) :—

અષાઉનાંમ ક્રવપિનાંમ ઘેનાંનાંમય વીરો-વાંથનાંમ યાધયયાઓં-સય હુષિતોધશ, અમહેય હુતાશતહે હુરઓંધહે, વેરંધગ્રહેય અહુરધા-તહે, વનધનાંયાઓંસય ઉપરતાતો.

❧ (જો ઉશહેન ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પઢે) ;—

સઝાંપહે અગ્યેહે અપિવતો, વેરંધાજનો ક્રાદત-ગએથહે, રનઓંશ રજિશતહે, અરશતાતસય ક્રાદત-ગએથયાઓં વરેદત-ગએથયાઓં.

દ્યુષો અહુરહે મજદાઓં રએવતો ખરેનંધઉહતો, અમેપનાંમ રપેનનાંમ. આથો અહુરહે મજદાઓં પુથ, ખરેનંધહે સવંધહે. મજદધાતહે, અધરયનાંમ ખરેનો મજદધાતનાંમ, કાવયેહેય ખરેનંધહે. મજદધાતહે, આથો અહુરહે મજદાઓં પુથ. કવોધશ હુઓંસવંધહહે, વરોધશ હુઓંસવંધહહે, અસ્નવન્તહે ગરોધશ મજદધાતહે, અએયિ-સ્તાહે વરોધશ મજદધાતહે, કાવયેહેય ખરેનંધહે. મજદધાતહે, આથો અહુરહે મજદાઓં પુથ. રએવન્તહે ગરોધશ મજદધાતહે, કાવયેહેય ખરેનંધહે. મજદધાતહે, આથો અહુરહે મજદાઓં પુથ. આતર્શ રપેન્ત રથએશતાર, યજત પૉઉર-ખરેનંધહ, યજત પૉઉર-અએષજ. આથો અહુરહે મજદાઓં પુથ, મત્ર વીરપએધખ્યો આતરખ્યો, ક્ષથો-નફ્રો નધર્યો-સંધહહે યજતહે.

અપાંમ વંધઉહિનાંમ મજદધાતનાંમ, અરેદુયાઓં આપો અના-હિતયાઓં અપઓંન્યાઓં, વીરપનાંમય અપાંમ મજદધાતનાંમ, વીરપ-નાંમય ઉર્વરનાંમ મજદધાતનાંમ. હુવરે-ક્ષએતહે અમેપહે રએવહે અઉર્વત્ર-અરપહે. માઓંધહહે ગઓંચિથહે, ગેઉશય અએવો-દાતયાઓં. ગેઉશય પૉઉર-સરંધયાઓં. તિશગ્યેહે સ્તારો રએવતો ખરેનંધઉહતો, સતવએસહે ક્રાપહે સરેહે મજદધાતહે, સ્તારાંમ અફશ-ચિથનાંમ જમ-સ-ચિથનાંમ ઉર્વરો-ચિથનાંમ મજદધાતનાંમ ; વનન્તો સ્તારો મજ-

દધાતહે, અવે સ્તારો ચોધ હુપોધરિંગ મજદધાત ખરેનંધઉહુન્ત અમ્પઅથ. ગેઉશ તખે, ગેઉશ ઉરેને, દ્રવાસ્પયાઓ સૂરયાઓ મજદધાતયાઓ અપઓન્યાઓ.

દથુષો અહુરહે મજદાઓ રએવતો ખરેનંધઉહુતો, અમ્પઅનાંમ રપેન્તનાંમ. મિથહે વૌઉર-ગઓયઓધોધશ હુબંધરો-ગઓપહે અએવરે-અખમનો અઓખ્તો-નામનો યજતહે, રામનો ખાસ્તહે. રખનઓશ રજિ-શતહે, અર્શતાતસય ક્રાદત્ત-ગએથયાઓ વરેદત્ત-ગએથયાઓ, અરેજૂખહે વયંધહે. યત્ત ક્રાદત્ત-ગએથહે. અમહે હુતાશતહે, હુરઓધહે વરેશ્વમહે. અહુરધાતહે, વનધનત્યાઓસય ઉપરતાતો. રામનો ખાસ્તહે, વયઓશ ઉપરો-કધયેહે તરધાતો અન્યાધશ દામાન, અએતત્ત તે વયો યત્ત તે અરિત રપેન્તો-મધઓમ; શ્વાપહે ખધાતહે જરવાનહે અકરનહે જર-વાનહે દરેધો-ખધાતહે. વાતહે હુધાઓધહે અધરહે ઉપરહે ક્રતરહે પસ્યાંધયેહે, નધસયાઓ હાંમ-વરેતોધશ.

દથુષો અહુરહે મજદાઓ રએવતો ખરેનંધઉહુતો, અમ્પઅનાંમ રપેન્તનાંમ. રજિશતયાઓ ચિસ્તયાઓ મજદધાતયાઓ અપઓન્યાઓ, દએનયાઓ વંધહુયાઓ માજદયસ્નોધશ. અષોધશ વંધહુયાઓ, ચિસ્તો-ધશ વંધહુયાઓ, અરેથે વંધહુયાઓ, રસાંસ્તાતો વંધહુયાઓ, ખરેનંધહો સવંધહે મજદધાતહે. પારેન્દયાઓ રઓરથયાઓ, અધસનાંમ ખરેનો મજદધાતનાંમ, કાવયેહેય ખરેનંધહે મજદધાતહે, અખરેતહેય ખરે-નંધહે મજદધાતહે, જરથુશ્તહેય ખરેનંધહે મજદધાતહે. અરશતાતો ક્રાદત્ત-ગએથહે, ગરોધશ ઉષિ-દરેનહે મજદધાતહે અપ-ખાથહે.

અખનો ખરેજતો સૂરહે, વહિશતહે અંધહેઉશ અપઓનાંમ રઓ-અંધહે વીસ્પો-ખાથો. જોમો હુધાઓધહે યજતહે; ઇમાઓ અસાઓ, ઇમાઓ ષોધથાઓ, ગરોધશ ઉષિ-દરેનહે મજદધાતહે અપ-ખાથહે, વીસ્પએષામય ગધરિનાંમ અપ-ખાથનાંમ. વૌઉર-ખાથનાંમ મજદધાત-નામ; કાવયેહેય ખરેનંધહે મજદધાતહે, અખરેતહેય ખરેનંધહે મજદધાતહે. માંથહે રપેન્તહે અપઓનો વરેજયંધહહે, દાતહે વીદએ-વહે, દાતહે જરથુશ્તોધશ, દરેઘયાઓ ઉપયનયાઓ, દએનયાઓ વંધ-હુયાઓ માજદયસ્નોધશ જરજદાતોધશ, માંથહે રપેન્તહે ઉષિ-દરેશ્વમ, દએનયાઓ માજદયસ્નોધશ, વએધીમ માંથહે રપેન્તહે; આસનહે અથ્વો મજદધાતહે, ગઓષો-સ્તુતહે અથ્વો મજદધાતહે.

અનધનાંમ રઓઅંધહાંમ ખધાતનાંમ, રઓક્ષનહે ગરો-ખાનહે, મિસ્વાનહે ગાતવહે ખધાતહે, ચિન્વત્ત-પરેત્તમ મજદધાતાંમ. ખરેજતો

અહુરહે નક્રંદ્રા અપાંમ અપસ્ય મજદધાતયાઓ. હુઓમહે અપવ-
જંધહે. દદાયાઓ વંધ્રહુયાઓ આક્રિતોધશ, ઉધ્રાધ દામેધશ ઉપ-
મનાધ. વીરપએપાંમ યજતનાંમ અપઓનાંમ મધન્યવનાંમ ગએથ્યનાંમ.
અપાઉનાંમ ક્રવપિનાંમ ઉધનાંમ અધવિથૂરનાંમ, પઓધચો-લ્કએપનાંમ
ક્રવપિનાંમ, નખાનજદિશતનાંમ ક્રવપિનાંમ. અર્ષેમ વૉહુ (૧).

 અદાધ રએશય; હુજંધરેમ; જસ મે અવંધહે મજદ;
કરેક્રહુ મોજદ.

રોજ નેક્ર નાંમ, રોજ પાક નાંમ, રોજ યુષારક્ર (ફાન), માહે
યુષારક્ર (ફાન), ગાહે (ફાન), નમાજ દાદારે ગેહાંન દામાંન.
ફનઓથ અહુરહે મજદાઓ, તરોધદીતે અંધરહે મધન્યેઉશ, હુધથાવર-
શતાંમ હાત વસ્ના ફરેપોતેમ. સ્તઓમિ અર્ષેમ; અર્ષેમ વૉહુ (૧).

ગારજે ખોરેહુ અવજતયાહુ સીરોજી અમેશાસ્પંદ વીરપએશા અરદા-
ફરવશ, ખેરસાહુ અમાવંદ પીરોજગર અમાવંદી પીરોજગરી. દાદ
દીન ખેહુ માજદયસ્નાંન, આગહી રવાધ ગોઆફરંગાંની બાહ હુક્રે
કેશ્વર જમીન; અએફૂન બાહ. મન આનો આવાયહુ શુદન, મન
આનો આવાયહુ શુદન, મન આનો આવાયહુ શુદન. અપઓને
અર્ષેમ વૉહુ (૧).

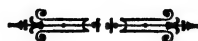
 (દક્ષિણ દિશા તરફ મોહોડું કરીને પઢે.) દાદારે ગેહાંન દીને માજ-
દયસ્ની દાદે જરથુશ્તી. નેમસેન્તે અપાઉમ સંવિશ્તે અરેદ્વી સૂર અના-
હિતે. અપઓને અર્ષેમ વૉહુ (૧).

નંમે ઉર્વંધરે વંધ્રઉહિ મજદધાતે. અપઓને અર્ષેમ વૉહુ (૧).
અહુરેમ મજદાંમ રએવન્તેમ ખરેનંધઉહન્તેમ યજમધદે. અર્ષેપા સ્પેન્તા
હુધથા હુધાઓધહે યજમધદે. અપાઉનાંમ વંધ્રઉહીશ સૂરાઓ સ્પેન્તાઓ
ક્રવપયો યજમધદે. અર્ષેમ વૉહુ (૧). સીરોજી અમેશાસ્પંદ વીરપએશા
અરદાફરવશ ખેરસાહુ. અર્ષેમ વૉહુ (૧).

સીરોજી યસ્તનો સાર—અહુરમજદની ખુશતુદી હોજે ! વૃદ્ધિ કરનાર દાદાર
અહુરમજદનું નામ લઈ હું બંદગી શરૂ કરું છું. તેનો ખોરેહુ તથા પ્રતાપ જ્યાં
થાઓ ! સર્વે અમશાસ્પંદ અને યજદો અને તમામ ફરોહરો મારી મદદે પહોંચો !
તમામ ગુનાહો માટે હું પશ્ચાત્તાપ કરું છું. સર્વે ભુંડા વિચાર, ભુંડા વચન અને
જુઝ કામને માટે હું મનશની, ગવશની અને કુનશનીથી પરતાવો કરું છું.

એ ચરતમાં સર્વે અમશારપંદ, યજ્ઞદો, અને અપામનપાત, (અરજો), હોમ, અને દામી ઉપમન નામના ત્રણ વધુ યજ્ઞદોની, તેની હમકાર મિનોદ શકિતથી સાથે નીચે પ્રમાણે અશ્વનુમન પદવામાં આવે છે:—

પોરેહવાળા દાદાર અહુરમઝદની, જાતી અક્ષલ અને કાને સાંભળેલી અક્ષલ ઉપર મવકકલ બહમન અમશારપંદની, અરદીબહેશત અમશારપંદની, અધરયમન તથા સઓઃક ફરેસ્તાની ધાતુ ઉપર મવકકલ શહેરેવર અમશારપંદની, બલા સપંદ-રમદ અમશારપંદની, ફસલને બરાબર વખત ઉપર લાવનાર પોરદાદ અમશારપંદની, ગાયદોરની અને અનાજની આબાદી તેમજ ગઓકરેન (સફેદ હોમ) ઉપર મવકકલ અમરદાદ અમશારપંદની, નુરમંદ તથા પોરેહમંદ દાદાર અરહુમઝદની, (દેપાદર), આદર યજ્ઞદની તે સાથે ધરાની અને કયાની પોરેહની, નધયેસિંગ યજ્ઞદની, નિર્મલ અરદવીસુરની તે સાથે અહુરમઝદના પેદા કીધેલા તમામ ઉરવરોની, અમર, નુરમંદ તેજ ઘોડાવાળા પોરશેદની, ગોરપંદનું તોખમ રાખનાર માહ યજ્ઞદની, પ્રકાશિત તેજસ્વર સેતારાની તે સાથે પાણીને બધે વહેંચી નાખનાર સતવએસ સેતારાની, અને વનંત તથા હપ્તોધરીંગ સેતારાની, અશો દ્રવારપની (ગોશ્વ યજ્ઞદની), નુરમંદ અને પોરેહમંદ દાદાર અહુરમઝદની (દએપમહેર), બહોળાં ખેતરવાળાં, હજાર કાનવાળાં, દશ હજાર આંખવાળાં, પ્રખ્યાત મહેર યજ્ઞદની, અશો સરોષની, સાચા રશને યજ્ઞદની, બહેરામ યજ્ઞદની, તે સાથે હિંમત આપનાર અમ ફરેસ્તાની, મીનો રામની, વાએ યજ્ઞદની તે સાથે કુદરતના કાયદા પ્રમાણે ચાલનાર આકાશની, હદ વગરના જમાનાની, તથા નધરય-હામ-વરેતી ફરેસ્તાની, નુરમંદ પોરેહમંદ દાદાર અહુરમઝદની (દએ-પદીન), ચિસ્તની, માઝદયસ્ની દીનની, અશીશવંદની તે સાથે બલાં ડહાપણની, બલી રાસ્તીની, પારેન્દીની, ધરાની અને કયાની પોરેહની, પેગમ્બર જરથોસ્તનું પોરેહની, દુન્યાને આબાદ કરનાર આસ્તાદ યજ્ઞદની તે સાથે ઉષિદરેન પહાડની, શુલંદ દબદબાવાળા આરમાન યજ્ઞદની, તે સાથે અશો લોકોનાં રોશન બહેશતની, જમીયાદ યજ્ઞદની તે સાથે તમામ પહાડોની અને કયાની પોરેહની, પવિત્ર અસર-કારક માથ-સ્પેન્તની (મારેસપંદ) તે સાથે જરથોસ્તના કાયદાની, બેહદ કુદરતી રોશનીઓની (અનેરાન) તે સાથે ગરોથમાન બહેશતની અને હમેસ્તગાન તથા ચીનવદ પુલની, અપામ-નપાત (અરજો યજ્ઞદ)ની, અશોષનું કૌવત આપનાર હોમની, અને બલી દામી-ઉપમનની, મીનો તથા ગેતીને લગતા તમામ યજ્ઞદોની અશ્વનુમન પદીને હું તેઓની સેતાયશ કરું છું.

ગાથાના પાંચ દિવસો માટે મરહુમોની યાદને માટે ભજવાનો કરદો.

ગાથા ગાહાઆરના પાંચ દિવસોમાં મરહુમો માટેનો કરદો ભજવતાં તેમાં ગાથાને લગતો ધારો આવે છે માટે આખું વરસ પાને ૮૩ ઉપર આપ્યા મુજબ ભજવો પણ ગાથાના પાંચ દહાડા નીચે મુજબના ફેરફાર સાથે ભજવો.

૫ નામે યજ્ઞદાંત્ર અહુરમજ્દ યોદાએ અવજ્ઞની, ગોરજે યોરેહ અવજ્ઞયાદ; ગેહ ગાથાખ્યો અહુનવદ ગેહ, ઉશતવદ ગેહ, રપેન્તોમદ ગેહ, વૉહુ-ક્ષથ ગેહ, વહિશતોયશત ગેહ, ગેહ ગાથાખ્યો અરદાફર્વશ યેરસાદ. અજ્ઞ હુમા ગુનાહ પતેત પશેમાનુમ; અજ્ઞ હર્વસ્તીન દુશમત દુજ્ઞપ્ત દુજ્ઞવરશત, મેમ ૫ ગેતી મનીદ, આએમ ગોફત, આએમ કદ, આએમ જસ્ત, આએમ યૂન યૂદ અસ્તેદ. અજ્ઞ આંત્ર ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાની ગેતી મીના-આની, આએ અવાખશ પશેમાન, ૫ સે ગવશની ૫ પતેત હોમ. દનઆંથ અહુરહે મજ્ઞદાઓ, તરોધદીતે અંધરહે મધ્યેઉશ; હુધ્યા-વરશતાંમ દ્યત વરના ફેરષોતેમ, સ્તઆમિ અર્ષેમ; અર્ષેમ વૉહુ (૩).

કવરાને મજ્ઞદયસ્નો જરથુશત્રિશ વીદએવો અહુર-હકએષો (જે ગેહ હોય તે પટે) કસસ્તયએય. અહુરહે મજ્ઞદાઓ રએવતો ખરેનંધઉહતો, અર્ષેષનાંમ રપેન્તાનાંમ ગાથાખ્યો રપેન્તાખ્યો, રત્તક્ષત્રાખ્યો અર્ષેઓ-નિખ્યો, અહુનવધ્યાઓ ગાથયાઓ, ઉશતવધ્યાઓ ગાથયાઓ, રપેન્તા-મધ્યેઉશ ગાથયાઓ, વૉહુ-ક્ષથયાઓ ગાથયાઓ, વહિશતોધશતોધશ ગાથયાઓ, અર્ષેઓનાંમ કવષિનાંમ ઉધ્રનાંમ અધવિથૂરનાંમ, પર્ષોધસ્યો-હકએષનાંમ કવષિનાંમ, નખાનજદિશતનાંમ કવષિનાંમ, દનઆંથ યસ્ના-ધ્ય વહાધ્ય દનઆંથાધ્ય કસસ્તયએય, યથા અહુ વધસ્યો જઓતા કા મે ઋતે, અથા રતુશ અપાતચિત્ત હ્ય કા અપવ વીધ્યાઓ ઋઆતૂ. અહુરેમ મજ્ઞદાંમ રએવતેમ ખરેનંધઉહતેમ યજમધદે; અર્ષેષા રપેન્તા હુક્ષત્રા હુધ્યાઓહો યજમધદે.

અપાઉનાંમ વંધઉહીશ સૂરાઓ રપેન્તાઓ કવષયો સ્તઆમિ જળયેમિ ઉક્યેમિ. યજમધદે ન્માન્યાઓ વીસ્યાઓ જન્તુમાઓ દખ્યુ-માઓ જરથુશત્રોતેમાઓ. વીરપનાંમય આઓધહાંમ પર્ષોધસ્યનાંમ કવષિનાંમ ધધ યજમધદે, કવષીમ અવાંમ યાંમ અહુરહે મજ્ઞદાઓ,

૪૦૮ ગાથાના પાંચ દિવસો માટે મરહુમેની યાદને માટે ભજીવાનો કરશે.

મહિશતાંમય વહિશતાંમય, સ્ત્રએશતાંમય પ્રચ્છાદિશતાંમય અધિવશતાંમય
હુકરેપ્તોમાંમય, અપાત્ર અપનોત્તમાંમય.

અપાઉનાંમ વંધઉહીશ સૂરાઓ સ્પેન્તાઓ ક્રવષયો યજ્ઞમહદ; યાઓ
અમેષનાંમ સ્પેન્તાનાંમ, ક્ષએતનાંમ વેરેકિ-દોધનાંમ, ખેરેજતાંમ અધ-
વ્યામનાંમ, તખ્મનાંમ આદ્યધસ્યનાંમ, યોધ અધધ્યેજ'ધહો અપવનો.
પચ્છાધસ્યનાંમ હ્મએષનાંમ, પચ્છાધસ્યનાંમ સાસ્નો-ગૃષાંમ, ધધ અપચ્છો-
નાંમ અપચ્છોનિનાંમય અહૂમય હ્મએનામય ખચ્છોધસ્ય ઉર્વાનંમય
ક્રવષીમય યજ્ઞમહદ, યોધ અપાધ વચ્છોનરે, ગેઉશ હુધાઓધહો ઉર્વાનંમ
યજ્ઞમહદ.

યોધ અપાધ વચ્છોનરે. ગયેહે મરેથ્નો અપચ્છોનો ક્રવષીમ યજ્ઞમહદ.
જરથુશ્રહે સિપતામહે ધધ અપચ્છોનો અષીમય ક્રવષીમય યજ્ઞમહદ.
કવોધશ વીશ્તારપહે અપચ્છોનો 'ક્રવષીમ યજ્ઞમહદ. ઇસત્ર-વાસ્રહે જર-
થુશ્રોધશ અપચ્છોનો ક્રવષીમ યજ્ઞમહદ. નખાનજદિશ્તતાંમ ધધ અપ-
ચ્છોનાંમ અપચ્છોનિનાંમય અહૂમય હ્મએનાંમય ખચ્છોધસ્ય ઉર્વાનંમય
ક્રવષીમય યજ્ઞમહદ, યોધ અપાધ વચ્છોનરે; મત્ર વીરપાખ્યો અપચ્છો-
નિખ્યો ક્રવષિખ્યો, યાઓ ધરીરિથુષાંમ અપચ્છોનાંમ, યાઓસ્ય જવ-
ન્તાંમ અપચ્છોનાંમ, યાઓસ્ય નરાંમ અજ્ઞતનાંમ ક્રષો-ચરેધાંમ
સચ્છોધ્યન્તાંમ.

ધધ ધરિસ્તનાંમ ઉર્વાનો યજ્ઞમહદ, યાઓ અપચ્છોનાંમ ક્રવષયો.
વીરપનાંમ અહૂમ્ય ન્માને નખાનજદિશ્તનાંમ પર-ધરિસ્તનાંમ અએથ-
પધતિનાંમ અએથસ્યનાંમ નરાંમ નાધરિનાંમ ધધ અપચ્છોનાંમ અપચ્છો-
નિનાંમ ક્રવષયો યજ્ઞમહદ. વીરપનાંમ અએથપધતિનાંમ અપચ્છોનાંમ
ક્રવષયો યજ્ઞમહદ. વીરપનાંમ અએથસ્યનાંમ અપચ્છોનાંમ ક્રવષયો યજ્ઞ-
મહદ. વીરપનાંમ નરાંમ અપચ્છોનાંમ ક્રવષયો યજ્ઞમહદ. વીરપનાંમ
નાધરિનાંમ અપચ્છોનિનાંમ ક્રવષયો યજ્ઞમહદ.

વીરપનાંમ અપેરેનાયુકનાંમ દહ્મો-કેરેતનાંમ અપચ્છોનાંમ ક્રવષયો
યજ્ઞમહદ. આદ્યધનાંમય અપચ્છોનાંમ ક્રવષયો યજ્ઞમહદ. ઉજદ્યધનાંમય
અપચ્છોનાંમ ક્રવષયો યજ્ઞમહદ. નરાંમય અપચ્છોનાંમ ક્રવષયો યજ્ઞમહદ.
નાધરિનાંમય અપચ્છોનિનાંમ ક્રવષયો યજ્ઞમહદ. વીરપાઓ અપાઉનાંમ
વંધઉહીશ સૂરાઓ સ્પેન્તાઓ ક્રવષયો યજ્ઞમહદ, યાઓ હ્ય ગયાત્ર
મરેથનત્ર, આ સચ્છોધ્યન્તાત્ર વેરેથ્થનત્ર.

(બાજમાં પઢે) હુમત હુખત હુવરશત; હુમનશની, હુગવશની, હુ-
કુનશની, ધન દનુમન ગેહ ગાથાબયો અહુનવદ ગેહ, ઉશતવદ ગેહ,
સ્પેન્તોમદ ગેહ, વૉહુ-ક્ષથ ગેહ, વહિશ્તોયશત ગેહ, ગેહ ગાથાબયો અર્દા-
ફર્વશ બેરસાદ, નીરંગ પીરોજગર બાદ; બોરેહ બેહ દીને માજ-
દયસ્નાંન રવા બાદ અંદર હુફતે કેશવર. નામ ચેશતી આદર અંદર
કામ બાદ; હસ્ત શેહેરસ્તાન અંદર (જે શેહેરમાં પઢે તે શેહેરનું નામ
આએ ઠેકણે લેવું.) શેહેરસ્તાન પોરી ફીરોજ શાદી ઓ રામશની,
રવાંન બોરેહ બોજસ્તેહ અવજૂન બાદ, અવજૂનતર બાદ, બોરેહ
બોજસ્તેહ બાદ; ધન દનુમન ગેહ ગાથાબયો અહુનવદ ગેહ, ઉશતવદ
ગેહ, સ્પેન્તોમદ ગેહ, વૉહુ-ક્ષથ ગેહ, વહિશ્તોયશત ગેહ, ગેહ ગાથાબયો
અર્દાફર્વશ બેરસાદ. કેરા ગાહ રોજ શેહેરીઆરી બેશ યજ્ઞશને કરદે
હોમ, દરેન યશ્તે હોમ, મ્યજ્ઞદ હુમીરાએનેમ યો કરદેહા પ ગંજે
દાદાર અહુરમજ્ઞદ રયોમદ બોરેહમદ અમેશાસ્પંદાન બેરસાદ. અઓજ
જોર નીર તગી અમાવંદી પીરોજગરી ધન દનુમન ગેહ ગાથાબયો
અહુનવદ ગેહ, ઉશતવદ ગેહ, સ્પેન્તોમદ ગેહ, વૉહુ-ક્ષથ ગેહ, વહિશ્તો-
યશત ગેહ, ગેહ ગાથાબયો અર્દાફર્વશ બેરસાદ. અજ હુમા પદીરફૂતાર
બાદ. એમારા પનાહી કરદાર નીકી અંદાખ્તાર, અનાધ પેત્યાર દૂર
અવાજ દાશતાર, અયાફૂત ખાહ બાદ. કેરા દિગર મ્યજ્ઞદ હુજર મદ
મ્યજ્ઞદ સાએમ સાખ્તમ એમારા કમરંજતર આસાનતર અધની કદ
ચક્ અજ મા હુજર પદીરફૂતાર બાદ. નામ ચેશતી અનુશેહ રવાંન
રવાંની (જેની નેયતે પઢે તેનું નામ આએ જગાએ લેવું.) અએદર યાદ
બાદ અનુશેહ રવાંન રવાંની.

જરતોશ્ત સપિતમાન અશો ફરોહર અએદર યાદ બાદ અનુશેહ રવાંન
રવાંની. ગુશ્તારપ શાહ લોહોરાસ્પ શાહ અએદર યાદ બાદ અનુશેહ
રવાંન રવાંની. જામાસ્પ હુખૂખ અએદર યાદ બાદ અનુશેહ રવાંન
રવાંની. અર્દાએ વીરાફૂ અર્દાફર્વશ અએદર યાદ બાદ અનુશેહ રવાંન
રવાંની. આદરબાદ મારાસ્પદ અએદર યાદ બાદ અનુશેહ રવાંન
રવાંની. મુખેદ શાપુર મુખેદ શેહેરીઆર અએદર યાદ બાદ અનુશેહ
રવાંન રવાંની. મુખેદ હોરમજ્ઞદીઆર એર્વદ રામ્યાર અએદર યાદ
બાદ અનુશેહ રવાંન રવાંની. મુખેદ નેચોસંગ ધવલ અએદર યાદ
બાદ અનુશેહ રવાંન રવાંની. હુમા ફર્વશ અશોઆંન અએદર યાદ
બાદ અનુશેહ રવાંન રવાંની. નામ ચેશતી અનુશેહ રવાંન રવાંની.
 (જેની નેયતે પઢે તેનું નામ આએ જગાએ લેવું) હુમા ફર્વશ અશો-

આંનં અએદર યાદ બાદ; કુર્માએશને^૧ (જે શખ્સ ભણવાનું કરમાવે તેનું નામ લેવું.) માજદયસ્ની બેરસાદ.

હુમાકુર્વશ અશોઆંનં યો કરદેહા ચેહાડમ દેહુમ સીરોજ સાલ્ રોજ, અજ ગયોમર્દ અંદા સોશયોસ અએદર યાદ બાદ. હસ્તાંન બૂદાંન બેદાંન જાદાંન અજાદાંન, આદેહી ઉજદેહી, દહમે નર નારીક અવરનાએ પુરનાએ, હર કે અવર ધન જમીન પેરી બેહુદીની ગુદારાંન શુદ અસ્ત, હુમા કુર્વશ અશોઆંનં, યો કરદેહા અજ ગયોમર્દ અંદા સોશયોસ અએદર યાદ બાદ. કે ધન માન વીસ જદેહુ રસ્તા ગુજસ્તેહુ અંદ, હુમા કુર્વશ અશોઆંનં યો કરદેહા અજ ગયોમર્દ અંદા સોશયોસ અએદર યાદ બાદ. અશોઆંનં કુર્વશ ચીરાંન, કુર્વશ અવર વીજાંન, કુર્વશ પીરોજગરાંન, કુર્વશ પોચોદકેશાંન, કુર્વશ નબાનજદેશતાંન, કુર્વશ ક્રવપયો, હુમાયો કરદેહા અજ ગયોમર્દ અંદા સોશયોસ અએદર યાદ બાદ. રવાંને પેદરાંન માદરાંન જદેગાંન ન્યાગાંન ફરજદાંન પએવદાંન પરસ્તારાંન નબાનજદેશતાંન, કુર્વશ અશોઆંનં, યો કરદેહા અજ ગયોમર્દ અંદા સોશયોસ અએદર યાદ બાદ. હુમા અથોરનાંન, હુમા રથેશ્તારાંન, હુમા વાસ્તચોશાંન, હુમા હુનોક્ષાંન, હુમા કુર્વશ અશોઆંનં, હુમા યો કરદેહા અજ ગયોમર્દ અંદા સોશયોસ અએદર યાદ બાદ; હુમા કુર્વશ અશોઆંનં હુકુતે કેશ્વર જમીન, અજદે સવહે, કદદકૂશ, વીદદકૂશ, વોઉર-અરેશ્ત, વોઉર-જરેશ્ત, ખનરસ બામી, કંગદેજ અશોઆંનં વર્જમ કરદાંન ગંજમાથા, કુર્વશ અશોઆંનં હુમા યો કરદેહા અજ ગયોમર્દ અંદા સોશયોસ અએદર યાદ બાદ. ગારજે બોરેહુ અવજાયાદ ધન દનુમન ગેહુ ગાથાખયો અહુનવદ ગેહુ, ઉશ્તવદ ગેહુ, રપંતોમદ ગેહુ, વોહુ-ક્ષથ ગેહુ, વહિસ્તોયશ્ત ગેહુ, ગેહુ ગાથાખયો અર્દાકુર્વશ બેરસાદ. નામચેશ્તી અનુશેહુ રવાંન રવાંની. (જેની નૈયતે પઢે તેનું નામ આએ જગાએ લેવું.) અએદર યાદ બાદ અનોશેહુ રવાંન રવાંની; હુમા કુર્વશ અશોઆંનં અએદર યાદ બાદ; કુર્માએશને^૧ (જે શખ્સ ભણવાનું કરમાવે તેનું નામ લેવું.) માજદયસ્ની બેરસાદ. હમકેરકેહુ હમાં વેહાંને હુકુતે કેશ્વર જમીન બેરસાદ. અજ હુમા ગુનાહુ પતેત પશેમાનુમ પ પતેત હોમ.

૧. જે મોબેદ સાહેબ ભણતા હોય તોજ કરમાએશને ભણવું. બેહુદીનને એ લાઘવ ભણવાની જરૂર નથી.

ગાથાના પાંચ દિવસો માટે મરદુમોની યાદને માટે બાણવાનો કરદો. ૪૧૬

(પ્રગટ પદે) વીરપાઓ ક્રવપયો અપાઉનાંમ યજ્ઞમધદ; અપાઉનાંમ વંધઉહીશ સૂરાઓ રપેન્તાઓ ક્રવપયો યજ્ઞમધદ. વીરપે અપવનો યજ્ઞત યજ્ઞમધદ.

 (હાવન ગેહમાં તેમજ ખીજી હાવન ગેહમાં નીચે મુજબ પદે):—

હાવનીમ પધતિ રતૂમ, સાવંધહુએમ વીસીમય પધતિ રતૂમ.

 (જે રપિથ્વવ ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પદે):—

રપિથ્વિવનંમ પધતિ રતૂમ, ક્રાદત્-ક્રપાઉમ જન્તુમંમય પધતિ રતૂમ.

 (જે ઉજીરન ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પદે):—

ઉજયેઘરિનંમ પધતિ રતૂમ, ક્રાદત્-વીરંમ દપ્પયુમંમય પધતિ રતૂમ.

 (જે અધવિસ્ત્રેમ ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પદે):—

અધવિસ્ત્રેમંમ અધમિગાધમ પધતિ રતૂમ, ક્રાદત્-વીરપાંમ-હુજ્યા-તીમ જરથુશ્ત્રોતંમંમય પધતિ રતૂમ.

 (જે ઉશહેન ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પદે):—

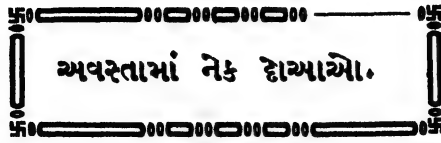
ઉશહિનંમ પધતિ રતૂમ, ઔરંજમ ન્માનીમય પધતિ રતૂમ.

યેંધહે હાતાંમ આઅત્ત યેસ્ને પધતિ વંધહે, મજદાઓ અહુરેં વએથા અપાત્ત હયા, યાઓધહાંમયા તાંસયા તાઓસયા યજ્ઞમધદ.

(બાજમાં પદે.) અહુરંમજદ જોદાએ, અવજ્ઞૂનીએ મરદુમ, મરદુમ સર્દગાંન હુમા સર્દગાંન, હુમખાયસ્તે વેહાંન, ઔએમ યેહેદીન મજદયસ્નાંન આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ; અએદૂન બાદ. (પ્રગટ પદે) યથા અહૂ વધયો. (૨).

યસ્નંમય વહંમય અઓજસય જવરંય આફ્રીનામિ, અહુરહે મજદાઓ રએવતો ખરંધઉહુતો, અમંપનાંમ રપેન્તાનાંમ, ગાથાખ્યો રપેન્તાખ્યો, રતૂક્ષિયાખ્યો અપઓનિખ્યો, અહુનવધત્યાઓ, ગાથયાઓ, ઉશતવધત્યાઓ ગાથયાઓ, રપેન્તા-મધન્યેઉશ ગાથયાઓ, વૉહુ-ક્ષિયાઓ ગાથયાઓ, વહિરશોધશોધશ ગાથયાઓ, અપઓનાંમ ક્રવપિનાંમ ઉધનાંમ અધવિથૂરનાંમ, પઓધયો-લઙએપનાંમ ક્રવપિનાંમ, નખાનજ-દિશ્તનાંમ ક્રવપિનાંમ. અર્ષમ વૉહુ (૧).

 અઘાધ રએશય; હજંધરંમ; જસ મે અવંધહે મજદદ; કરંદેહ મોજદ.

તાઓ અહિં ન્હાને જમ્યારેશ, યાઓ અપઓનાંમ દનૂતસય, અપયસય, વ્યાદધખિસય, પધતિ-જન્તયસય, ઉસ નૂ અંધહાધ વીસે જમ્યાત અપંમય, ક્ષેમય, સવસય, ખરેનસય, ખાથેમય. દરેધા-ક્રંતેમથ્વંમય અંધહાઓ દએનયાઓ યત આહુરેધશ જરથુરેધશ. અસિશત નૂ અંધહુત હુય વીસત ગાઉશ છુયાત, અસિશતેમ અપંમ, અસિશતેમ નર્શ અપઓનો અઓળે, અસિશતો આહુરિશ હએષો. જમ્યાન ધથ અપાઉનાંમ વંધઉહીશ સુરાઓ, સપેન્તાઓ કવપયો, અપો-ધશ અએષજ હુચિઆઓ, જમ-કથંધહ, દાનુ-દ્રાજંધહ, હવરે-ખરેજંધહ; ધશતા વંધહંધહાંમ, પધતિશતાતેએ આતરનાંમ, કપ-વદયાધ રયાંમય ખરેનંધહાંમય.

વધનીત અહિં ન્હાને સઓષો અસુશતીમ, આક્ષતિશ અના-ક્ષતીમ, રાધતિશ અરાધતીમ, આર્મધતિશ તરેમધતીમ, અરધુધેા વાક્ષ મિથઓખતેમ વાચિમ અપદુજમ. યથ અહમય અમંપાઓ સપેન્ત સઓપાધ અપ્યાધ પધતિપાંન વંધહુશ યસ્નાંસય વહ્યાંસય, વોહુ યસ્નેમય વહ્યંમય, હુખરેતીમય, ઉશત-ખરેતીમય, વન્ત-ખરેતીમય. આ-દરેધાત આખધયાત. મા યવે ધમત ન્હાનેમ ખાથવત ખરેનો કજહીત; મા ખાથવધતિ ધશતિશ; મા ખાથવધતિ આસ્ન કજધ-ન્તીશ, ખાથો દિસ્યેહ પધતિ અપોધશય વંધહુયાઓ દરેધેમ હુખમ.

અવસ્તામાં નેક દુવાનો સાર—હું દુવા ગુગરું છું કે મારાં ઘરમાં જલાં-ઓની દુવા, ખાલેસ, રાસ્તા અને ખરકત આવે! દોલતનો વધારો થાય! અશો લોકનાં ફરોહરો આવે, કે જેથી જલ્લી મુરાદ ખર આવે, દુષ્ટ લોકોની સામે થવાય, અને દોલત અને કિર્તી વધે! નાફરમાનીને બદલે તામેદારી આવે! કળ્યાકંકાશને બદલે સલાહ સંપન્ન આવે! બખીલીને બદલે સખાવત આવે! મગરનીને બદલે સાલેસાધ આવે! જુઠાધને બદલે સચાધ આવે! સુખ, જતી અકકલવાળાં ફરજદો, અને અશીશવંધની દોસ્તી (દોલત) આ ઘરમાંથી જતી નહિ રહે!

એક ખરા અને દિનદાર જરથોસ્તી તરીકેનું “અવસ્તામાં એકરારનામું.”

નાઇરમી દએવો; કવરાને મજદયસ્નો જરથુશનિશ વીદએવો. અહુર-હકએષો, સ્તર્ઓતા અર્મેપનાંમ સ્પેન્તનાંમ, યશ્તા અર્મેપનાંમ સ્પેન્તનાંમ. અહુરાઇ મજદાઇ વંધહવે વૉહુમઇતે, વીસ્પા વૉહુ ચિનહી, અષાઉને રએવઇતે ખરેનંધઉહઇતે. યા-છ ચીચા વહિશ્તા; યેંધહે ગાઉશ, યેંધહે અર્ષમ, યેંધહે રઓઆઓ, યેંધહે રઓએળીશ રોઇથ્વેન ખાશ્તા.

સ્પેન્તાંમ આર્મંધતીમ વંધઉહીમ વેરેને; હા મોઇ અસ્તુ. ઉસ ગેઉશ સ્તુયે તાયાઅતયા હજંધહતયા, ઉસ મજદયસ્નનાંમ વીસાંમ. જ્યાનયએચા વીવાપતયા. કા મન્યએઇયો રાઓંધહે વસે-યાઇતીમ વસે-વેઇતીમ, યાઇશ ઉપઇરી આય જંમા ગઓળીશ યેન્તી. નેમંધહા અષાઇ ઉજદાતા પઇતી અવત્ર સ્તુયે, નોઇત્ર અહ્માત્ર આજ્યાઓનીમ, નોઇત્ર વીવાર્ષમ ક્તા મજદયસ્નીશ અઓઇ વીસો; નોઇત્ર અસ્તે, નોઇત્ર ઉશ્તાનહે ચિન્માની.

વી દએવાઇશ અઘાઇશ, અવંધહુશ, અનરેતાઇશ, અકો-દાળીશ સરેમ ઋયે; હાતાંમ દ્રઓજિશ્તાઇશ, હાતાંમ પઓપિશ્તાઇશ, હાતાંમ અવંધહુતેમાઇશ. વી દએવાઇશ, વી દએવવત્રળીશ, વી યાતુશ, વી યાતુમત્રળીશ, વી કહ્યાચીત્ર હાતાંમ આતરાઇશ, વી મનેળીશ, વી વએળીશ, વી ધ્યઓથનાઇશ; વી ચિશ્તાઇશ. વી છ અના સરેમ ઋયે, યથના દ્રેગવાતા રાંક્ષયન્તા.

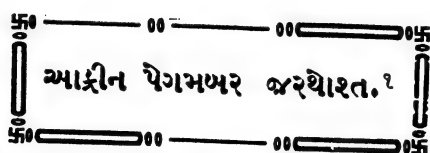
અથા અથા ચોઇત્ર અહુરો મજદાઓ જરથુશતેમ અધા કાયએતા, વીસ્પએષૂ ફેરેનએષૂ, વીસ્પએષૂ હુનજમનએષૂ, યાઇશ અર્ષેસએતેમ મજદાઓસયા જરથુશતસયા. અથા અથા ચોઇત્ર જરથુશ્તો દએવાઇશ સરેમ વ્યાઝવીતા વીસ્પએષૂ ફેરેનએષૂ, વીસ્પએષૂ હુનજમનએષૂ, યાઇશ અર્ષેસએતેમ મજદાઓસયા જરથુશતસયા; અથા અર્ષમચીત્ર યો મજદયસ્નો જરથુશનિશ, દએવાઇશ સરેમ વીઋયે, યથા અનાઇશ વ્યાઝવીતા ચે અષવા જરથુશ્તો.

યાવરનાઓ આપો, યાવરનાઓ ઉર્વેરાઓ, યાવરના ગાઉશ હુદાઓ, યાવરનો અહુરો મજદાઓ, ચે ગાંમ દદા, ચે નરેમ અષવ-

નંમ; યાવરનો અસ જરથુશ્તો, યાવરનો કવા વીશ્તાસ્પો, યાવરના ફેરપઓશ્તો જમાસ્પા; યાવરનો કસચીત્ સચ્ચોપ્યન્તાંમ હુધથ્યાવરે-
જામ અપાઉનાંમ, તા વરેનાયા હુએપાયા.

મજદયસ્નો અહિ, મજદયસ્નો જરથુશ્તિશ ક્વરાને આસ્તૂતસયા
ક્વરેતસયા. આસ્તુયે હુમતેમ મનો, આસ્તુયે હુપતેમ વયો, આસ્તુયે
હુવરેતેમ પ્યઓથનંમ. આસ્તુયે દ્યેનાંમ વંધઉહીમ માજદયસ્નીમ,
કસ્પાયઓપેધ્રાંમ, નિધાસ્નધથિષંમ, ખએવદથાંમ અપઓનીમ,
યા હાધતિનાંમયા ધૂષ્યેઘનિતાંમયા, મજિશ્તાયા, વહિશ્તાયા, સએ-
શ્તાયા, યા આહુધરીશ જરથુશ્તિશ; અહુરાધ મજદાધ વીસ્પા વોહૂ
ચિનહિ. અએષા અસ્તી દ્યેનયાઓ માજદયસ્નોધશ આસ્તૂધતિશ.
અપંમ વોહૂ (૧)

એક ખરા અને દીનદાર જરથોસ્તી તરીકેનાં અવસ્તાનાં એકરાર-
નામાનો સાર—શુરી શક્તિને હું તોડું! એકજ ખોદાની પરતેશ કરનાર, જરથોસ્તી
ધર્મને પાળનાર, અહુરમઝદના તરીકા પ્રમાણે ચાલનાર તરીકે હું એકરાર કરું છું.
સૃષ્ટિની તમામ લક્ષી પેદાયશો અહુરમઝદની છે. હું દુવા ગુનરં છું કે મારામાં
હાપણુ અને તામેદારી આવે! મારાં તનને હાની પહેંચે, કે મારો જન જાય, તોજી
માજદયસ્નાનોને ચોરથી અને છુટારાઓથી, તેમજ પાણીના દુકાલથી બચાઉં! જે
પ્રમાણે દેવો અને જાદુગરોને હું ધિક્કારું છું, તેજ પ્રમાણે જુઠા, યુરા, અને દુઃખ
દેનારા માણસોને હું ગણકારતો નથી. જે પ્રમાણે અહુરમઝદની શીખામણથી, પેગ-
મ્બર સાહેબ જરથોસ્તે દેવોની સરદારીને તુચ્છકારી કહાડી, તેજ પ્રમાણે હું પણ
દેવોની સરદારીને તુચ્છકારી કહાડું છું. હું દુવા ગુનરં છું કે પાણી, ઝાડપાન,
ગોસ્પંદ, અહુરમઝદ, અશો જરથોસ્ત, કએ ગુસ્તાશપ, ફરશોસ્તર, અને જમાસ્પ
જેવો ખાલેસ થાઉં!

દહો અહિ આફ્રિ-વચાઓ; ખરેનંધઉહાઓ મે સદ્યેહિ. આઅત્
અઓપ્ત જરથુશ્તો કવોધશ વીશ્તાસ્પહે, આફ્રીનામિ તવ, નર દંધહુ-
પધતિ, વોહુ-જીતિ, ઉસ-જીતિ, દરેંચેમ-જીતિ; જધતે તે નરાંમ, જધતે તે

૧. પેગમબર જરથોસ્તના આશીર્વાદ, યાને તે રાસ્ત પેગમબરે પોતાના જમાનાના
હુમત કરનારા ગુસ્તાસ્પ પાદશાહને તેની હજુરમાં જે દોઆના સખુનો કહ્યા હતા તે.
એને વીશ્તાસ્પ નુશ્કનો બાકી રહી ગયેલો ભાગ ધારવામાં આવે છે.

નાઠરિકાંમ, જઘતે તે પુથ્ર ઉસ્-જ્યાઓંન્તે તતુ-કરેત. અએવ તે બવાહિ
યથ જામાસ્પો, ઉત આફ્રીનંમ કરેનવાત્ર યથ દંધહેઉશ વિશ્તાસ્પાધ.

સંવિશ્તો બવાહિ યથ મજદાઓ, વેરંથજઓ યથ થએતઓનો,
અમવ યથ જામાસ્પો, અશ-વરેયાઓ યથ કવ ઉસ્, પોઉર-જિરો
યથ અઓશનો, જેનંધહુતંમ બવાહિ યથ તાખો ઉરપ. ખરેનંધહુ-
ન્તંમ બવાહિ યથ ચો યિમો ક્ષએતો હવાંથો, હુજ્-ધર-યઓક્ષિયો
બવાહિ યથ અજોઈથ દહાકાઈ અઘ-દએન, ઉધેમ અઓજિશતંમ
બવાહિ યથ કરેસોસ્પેમ, હુધાઓધહૂમ વ્યાખનંમ બવાહિ યથ ઉર્વા-
ક્ષહે, સ્તીરંમ કંહુરંપેમ અનાસ્તવનંમ બવાહિ યથ કવ સ્યાવર્ષાનો. પોઉર-
ગો બવાહિ યથ આયવ્યાનોઈશ, પોઉર-અસ્પેમ બવાહિ યથ પોઉર-
ધરંપેમ; અષવ બવાહિ યથ જરથુશ્તો સ્પિતામો, રંધહાંમ દૂરએ-
પારાંમ બવાહિ યથ ચો વિક્રો નવાજો, ઉર્વથો બવાહિ યજતનાંમ
યથ જરોનંમ મખ્યાનાંમ.

જ્યાઓંન્તે હય વો દસ પુથ્ર. ધ્રાયો બવાહિ યથ અથઉરનો,
ધ્રાયો બવાહિ યથ રથએશ્તારહે, ધ્રાયો બવાહિ યથ વાસુયેહે દૂધુયન્તો,
અએવ તે બવાહિ યથ વીશ્તાસ્પાધ. અઉર્વત-અસ્પેમ બવાહિ યથ
હુવરં, રઓચિનવન્તંમ બવાહિ યથ માઓધહૂમ, સઓચિનવન્તંમ બવાહિ
યથ આતરંમ, તિજ્જિનવન્તંમ બવાહિ યથ મિથ્રમ, હુરઓધંમ વેરંથાજ-
નંમ બવાહિ યથ સ્તઓષંમ અષીમ.

અર્શ-દકએષંમ બવાહિ યથ રખૂશ; દુશમધન્યુ-જયન્તંમ બવાહિ
યથ વેરંથ્રધંમ અહુરધાતંમ, પોઉર-ખાઘ્રમ બવાહિ યથ રામનો ખાસ્તહે,
અયરકંમ અમહુરકંમ બવાહિ યથ કવ હુસ્તવ. પસ્ય આફ્રીનંમ અધપિ-
જસધતિ વહિશતંમ અહૂમ અપઓનાંમ રઓઅંધહૂમ વીસ્પો-ખાઘ્રમ.
અથ જમ્યાત્ર યથ આફ્રીનામિ.

આફ્રીન પેગમ્બર જરથોસ્તનો સાર—એ આફ્રીનમાં પેગમ્બર જરથોસ્તે
ગુશ્તાસ્પ પાદશાહને જે દુવાના સખુનો કહ્યા હતા, તે છે:—

અએ પાદશાહ! તું નેક, બુલંદ દરજ્જાની, લાંબી જીંદગી ગુજારે એવી દુવા
હું ગુજારું છું. તારા કુટુંબીઓ, તથા બાયડી છોકરાને લાંબી જીંદગી હોજો! તારો
એક છોકરો જામાસ્પ જેવો હહાપણુવાળો થાય. અહુરમઝદની માફક તું અતિશય
ફાયદો કરનારો થજો; ફરેદુનની માફક દુશ્મનને મારનાર થજો; જામાસ્પની માફક
હિંમતવાન થજો; કાઉસ પાદશાહની માફક તું ઝળકાટવાળો થજો; અઓશનરની
માફક પુરતો ચાલાક થજો; તેહમુરસ્પની માફક હથિયારબંદ થજો; રૈયતની પાસબાની

નીઆએશ તથા યશત લણ્યા પછી લણવાની નીરંગનો સાર—
 લલી માજદયસ્તી દીનની ખુશતુદી થાઓ, જે દીન દાદાર અહુરમઝદે આ દુનિયાનાં
 લોકોનાં લલાં માટે અશો જરથોસ્ત મારફતે મોકલી. આ દીન અહુરમઝદી તથા
 જરથોસ્તી છે, જે કાંઈ પણ શક વગરની, રાસ્ત અને સંપુર્ણ છે. અય દાદાર!
 તારી દરબાહમાં હું લખ્યો શુકરાના કરે છું કે તેં મને જરથોસ્તી દીનમાં જન્મ
 આપ્યો. એ દીનની ખરકતથી અને તેનાં ફરમાનો કુળખ ચાલવાથી બેશક હું
 ગરેથમાન બેહેસ્તમાં જઈશ. આ મારી ખંદગી ઓ સાહેબ! તું કથુલ કર!
 અમારા યુનાહો માફ કરી અમારામાં સવાબનો ઉમેરો કર!

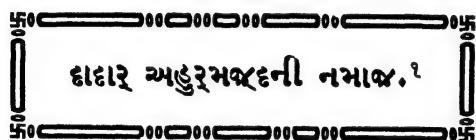
જેને અવરતા વાંચતાં અને પઠતાં નહી આવડે
 તેને અહુનવર પઠવા ફરમાવેલા છે તેની વીગત.

- ખુરશીદ નીઆએશનાં યથા અહુ વધરયો (૧૦૩)
- મેહુર નીઆએશનાં યથા અહુ વધરયો (૬૫)
- માહુ બોખતાર નીઆએશનાં યથા અહુ વધરયો (૬૫)
- અરદવીસુર નીઆએશનાં યથા અહુ વધરયો (૬૫)
- આતશ નીઆએશનાં યથા અહુ વધરયો (૬૫)
- પાંચે ગહેમાંની દરએક ગહેનાં યથા અહુ વધરયો (૬૫)
- પતેતનાં યથા અહુ વધરયો (૧૨૧) અપેમ વોહુ (૧૨)
- અહુરમઝદ યશતનાં યથા અહુ વધરયો (૧૦૩) અપેમ વોહુ (૧૨)
- અરદીબેહેશત યશતનાં યથા અહુ વધરયો (૬૫).
- સરોશ યશત હાદોખતના યથા અહુ વધરયો (૭૫)
- સરોશ યશત વદીના યથા અહુ વધરયો (૧૦૩)
- આફરંગાનના યથા અહુ વધરયો (૧૨૧) અપેમ વોહુ (૧૨)

જુદાં જુદાં કારણસર “અહુનવર” પઠવાનાં ફરમાનની વિગત.

- નવું કામ આરંભતાં યા ઘરમાંથી બાહર જતાં અહુનવર પાંચ પઠવા. ॥
- નવી ઓળખાણ પડતાં ॥ અહુનવર પાંચ ॥
- નવું આરંભેલું કામ પાર પડ્યા બાદ અહુનવર પાંચ અને અપેમ ત્રણ ॥
- હાકેમ અથવા દીવાન અને ખુઝર્ગી લોક પાસે જતાં અહુનવર ત્રણ ॥
- બહારથી ઘરમાં આવતાં અહુનવર દશ અને અપેમ ત્રણ ॥

હરકોઇ આસામી પાસે કાંઇથી કારણે જતાં અહુનવર એક પઠવા.	
કોઇને દુવા માગતાં પ્રથમ	અહુનવર એ
દરિયા, નદી, તળાવ વિગેરે હરેક પાણીમાં ઉતરતાં અહુનવર એક	”
જમીનમાં કાંઇ ચીજ રોપતાં	અહુનવર આઠ
શાદી રામશની અગર કોઇપણ સહાજનમાં જતાં અહુનવર છ	”
અચાનક કોઇ દુશ્મન લડતો આવે ત્યારે	અહુનવર સાત
લડાઇથી અગર કળઆથી ફોરેગ થયા બાદ	અહુનવર સાત
ચોપગ ખરીદ કરતાં અહુનવર દસ અને ખરીદ્યા બાદ અહુનવર દસ	”
છોકરાંઓની સગાઇ કરતાં	અહુનવર અગ્યાર
એક શહેરથી બીજે શહેર જતાં	અહુનવર બાર
રસ્તામાં ભુલું પડી જતાં	અહુનવર બાર
પાહાડ યા કુંગર ચહડતાં અને ભોંયરામાં ઉતરતાં અહુનવર બાર	”
ચેરાગ વધારતાં (બતી કરતાં)	અહુનવર પાંચ
ચેરાગ છુટવતાં દર વખતે	અષ્ટમ એક
રસ્તે જતાં કોઇથી રવાંનયાને સખ સામું થાય તો અહુનવર એકવીસ	”
એકાએક કોઇથી આફત આવે તો	અહુનવર બાર
કોઇ સાથે પહેલાં વાતચીત કરતાં	અહુનવર પાંચ
કોઇ સાથની મારામારી વચ્ચે પડતાં	અહુનવર બાર
” ” ” મુકાબ્યા પછી	અહુનવર પાંચ

દ્વનઓથ અહુરહે મજદાઓ. અષ્ટમ વૉહુ (૧).

નમાજ ઓએ દાદાર અહુરમઝદ, રયોમંદ ખોરેહમંદ, હરવેસ્પ-આગાહુ, દાના, વ તવાનાં એ તવાન કંરદાર, અવખશીદાર, અવખ્યાયશનીગર, હરવેસ્પ-નેક-દાદાર, હરવેસ્પ-નેક-દાશતાર, હરવેસ્પ-અનાક અવાજ દાશતાર, વરજનવંદ સહેરીરોજગર, પાદશાહ વરજન-વંદ આફ્રીગાન, અવીજેહુ.

૧. અવસ્તાની બંદગી પુરી કરી રહ્યા પછી આ પાંચ પાઠંદ મોટી સેતાયશો બાણવી સળવાર છે, અને જો આ બધી સેતાયશો રોજ એકી વખતે બાણવાનું નહિ બને તો એ પાંચમાંની એકેકી રોજ અનુક્રમે બાણવી, અને પછી જે મહિનો ને રોજ હોય તે મહિનાને રોજની સેતાયશ પઠવી અવસ્થની છે.

સૈંપાસ-દારમ અંદર તોધ દાદાર અહુરમઝ્દ, સૈંપાસ દારમ ય મનશને, સૈંપાસ દારમ ય ગવશને, સૈંપાસ દારમ ય કુનશને! દાદાર સૈંપાસે તો, કે નેક જમાન આમદ, સૈંપાસ દારમ કે અનાકે જમાન ન રસીદ, સૈંપાસ દારમ કે અંદર આસ્માન જીવા, જમીન પેહના, વ રોદ-દરાના, વ ખુરશીદ બાલા, આવાન તજશને, ઉરવરાન વખશશને, ખુરશીદ તાવશને, માણ રોશન સેતારે પ આસ્માન, અજ બૂન દહેશને તા ધમ રોજ, અજ ધમ રોજ તા રસ્તાખેજ તને પસીન!

અંદર તોધ, દાદાર અહુરમઝ્દ, સૈંપાસ દારમ ય મનશને, સૈંપાસ દારમ ય ગવશને, સૈંપાસ દારમ ય કુનશને! દાદાર, સૈંપાસે-તો કેત હીર વ હુ-દીન કદ્દ હોમ; ઓત હોશ, વ વીર વ આરામ, વ રોશનાઘ્યે ચશમ, વ દસ્ત, વ પાય, વ ખુરશને ખુશ, વ જામે નેક, નીન હમા નેકી પ કામે દાદ હોમ! દાદાર, સૈંપાસે તો મનશને ય ગવશને વ કુનશને હર રોજ હજાર બાર હજારાન હજાર બાર!

અંદર તોધ, દાદાર અહુરમઝ્દ, સૈંપાસ દારમ ય મનશને, સૈંપાસ દારમ ય ગવશને, સૈંપાસ દારમ ય કુનશને, દાદાર, સૈંપાસે તો, કેત અજ ચેહેરે મદ્દ માન આક્રીદ; ઓત અશનવા વ ગોયા વ બીના દાદ હોમ; ઓત આગદ બરહેનીદ હોમ; ઓત ન બંદ.

(જે બજુનાર શખ્સ મદ્દ હોય તો નીચે મુજબ પઢવું.)

❧ ઓત મદ્દ દાદ હોમ ન જન; ❧

(જે બજુનાર બાનુ હોય તો નીચે મુજબ પઢવું.)

❧ ઓત જન દાદ હોમ ન મદ્દ; ❧

(મદ્દ યા બાનુ કોઇથી પઠી શકશે.)

ઓત વાજ ખુર આક્રીદ, ન દરાયાન.

ન્યાએશને હોમ ઓધ તો દાદાર, કે આંને દહેશને આંધે તો વીનમ-ચૂન આસ્માન બુલંદ, ચૂન ખુરશીદ તાવશનેમંદ, ચૂન માણ ગોસ્પ-તોખમે, ચૂન આતશે સોખ સૂજાય બરહોમંદ, ચૂન ખોરેહ પાદશાહ ગંજ ખાસ્તે આવાહોમંદ, ચૂન જમીન બરોમંદ, ચૂન આખ રવશનુમંદ, ચૂન ઉરવર વ દાદ-ઓ-દરખત વ વાસ્તરજ અર્શમંદ, ચૂન જન તર્સગાહે હુ-ચેહેરે ખોરેહેમંદ, ચૂન પસે-અન્બુમની હુ-રોસ્ત શીવા-હીજવાન પસંદશને ન્યાએશનેહુમંદ, ચૂન દોસ્તાન વ હમ-સાયગાન વ બેરાદરાન વ નખાનજ-દિશ્તાન ઉર્વાખશ-હોમંદ, ચૂન

રામશને આરામ, મનશને ખેશ આવાયસ્ત ફરાડન! હરવેસ્પય આંને તો આવાદોમંદ, વ સૂદ આ ખોરેહ વ ખારેહ નિકે અમ, અંદર ઇન્ ગેહાન્ અશાદહોમંદ, આએશ હાદરે પદશ માહમાન્તર હસ્ત!

આશાન્ બેહુશત બેહરે બાદ, અનઆશાહી શાન્ બ આય રવાન્ રસાદ, બ આય બેહુશત રોશન્ બ આસાનીદ! પેદરાન્ વ માદરાન્ વ બેરાદરાન્ વ ખાહરાન્ વ ખુદાન્ વ ખીશાન્ હમ દીનાને મન, કે બેદ અંદ, વ કે વદાર્દેહ અંદ, હમા શાન્ બેહુશત બેહરે બાદ! આશાન્ ગેતી બેહરે બાદ! આશાન્ કાર વ કર્ફ ગેતી બેહરે બાદ! હમા અજ મનશને વ ગવશને વ કુનશને પ આંને રાસ્ત ફરાડન પ રાહે વેહાન્ પસંદી ચજદાન્ બાદ! અએદૂન્ બાદ! અએદૂન્ તરજ બાદ! અષમ વોહુ (૧).

દાદાર અહુરમઝદની નમાજનો તરજુઓ—દાદાર અહુરમઝદની ખુશુદી હોજો! નુરમંદ, ખોરેહમંદ, સર્વ યાની, દાનેશમંદ, સર્વ શક્તિવાન, બનાવનાર, માશી બખશનાર, બખશેશ કરનાર, તમામ નેકી પેદા કરનાર, તમામ નેકી સંભાળનાર, તમામ મુશ્કેલી દૂર રાખનાર, ફતેહમંદ કાર્ય કરનાર શાહ, આફ્રીનને લાયકના કાર્ય કરનાર પાદશાહ તથા ખાલેસ દાદાર અહુરમઝદને હું નમસ્કાર કરું છું.

અએ દાદાર હોરમઝદ! તારી શુકગુમરી કરું છું, મનસ્તીથી શુકગુમરી કરું છું, ગવસ્તીથી શુક કરું છું, કુનસ્તીથી શુક ગુમરી કરું છું! અએ દાદાર! તારી સેપાસ ગુમરી કરું છું કે બલો જમાનો આવ્યો; હું શુક કરું છું કે મુશ્કેલીનો જમાનો નથી આવી પહોંચ્યો! સૃષ્ટિની શરૂઆતથી તે આજ દીન સુધી, તથા આજદીનથી તે કમામત અને તને-પસીન સુધી આસ્માનની હૈયાતીને માટે, જમીનની પહોળાઈ, તથા નદીની લંબાઈ, તથા ખુરશેદની ખુલંદી, પાણીઓનું વહેવું, ઝાડપાનનું ઉગવું, આશ્તાબનું પ્રકાશવું, આસ્માન ઉપરના ઝળકતા માહતાબ તથા સેતારા એ બધાને માટે હું શુક-ગુમરી કરું છું!

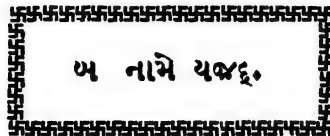
અએ દાદાર હોરમઝદ! મનસ્તીથી તારી શુક ગુમરી કરું છું, ગવસ્તીથી શુક-ગુમરું છું, કુનસ્તીથી તારી શુક ગુમરી કરું છું! અએ દાદાર, શુક તારા કે તેં મને નેક તથા બલી દીનવાળો પેદા કીધો, અને તેં ખુદી, તથા અકકલ તથા આસાએશ તથા આખીની રોશની તથા હાય ને પગ તથા સ્વાદીષ્ટ ખોરાક તથા સુશોભિત પોશાક, અને તમામ નેકી મારી ખાહેશ મુબજ આપ્યું! અએ દાદાર, મનસ્તી, ગવસ્તી તથા કુનસ્તીથી દર રોજ હજાર વખત હજારો-હજાર વખત તારા શુકરાના કરું છું!

૧. આ આખો ફરો ગુજરેલાં રવાનોને યાદ કરવા માટે ધણે અસરકારક છે. ગુજરેલાં વહાલાંઓનું લોખાન મુકતી વખતે આ આખો ફરો પઢી જવાની ભલામણ કરી શકાય.

અએ દાદાર હોરમજદ ! મનસ્વીથી શુક ગુઝઈ છું, ગવસ્વીથી શુક કરું છું, કુનસ્વીથી શુક કરું છું ! અએ દાદાર, તારા શુકરાના કે તેં માનવીની ઓલાદનો પેદા કીધો; અને તેં મને સાંભળવાની, બોલવાની, તથા જોવાની શક્તિઓ આપી; વળી તેં મને સ્વતંત્ર પેદા કીધો, નહિ કે ગુલામ તરીકે અને તેં મને મરદ તરીકે પેદા કીધો, નહીં કે ઓરત તરીકે; અને તેં બાબ ધરીને ખાનાર તરીકે પેદા કીધો, નહીં કે બોલતાં-બોલતાં.

અએ દાદાર, તારી સેતાયશ કરું છું કારણ કે આ તારી પેદાયશ હું જોઉં છું—જેમકે યુલદ આસ્માન, તપતો આફતાબ, ગેરપંદની તોખમ ધરાવનાર માહતાબ, લાલ બળતો પ્રકાશીત આતશ, આબાદીથી ભરપુર ખખના તથા દોલત સાથળું પાદશાહી ખોરેહ, ફળ દ્રુપ જમીન, નિર્મળ પાણી, ખીલતાં ઓરવર તથા આડપાન, કપડાં, સારા-ચહેરાની ખોરેહમંદ તાબેદાર સ્ત્રી, અનજુમનની હજુરમા પસંદગી તથા વખાણુને લાયક તેજ મીઠી જબાન, આનંદી મીત્રા, પાડોસીઓ, બાઇઓ, અને સૌથી નજદીકનાઓ, ખુશાલી ભરેલું ખાણું. મારી પોતાની મનશની ભલી હોવી જોઇએ. તારી તમામ ચીજો આબાદી ફાયદા, ખોરેહ, સુખ અને નેકીથી ભરેલી આએ દુન્યામાં અશોષથી ભરેલી છે તેથી તેઓ દેખાઇતી રીતે વધારે આવકારદાયક છે.

તેઓ બહેસ્તનો હીસ્સો પામે તેઓનાં રવાન અમર્ગી પામે, રૌશનીવાળાં બેહસ્તમાં આશાયશ પામે ! મારાં બાપ, માય, ભાઈ, બહેન, અમસાં પોતીકાં, ખેશીઓ તથા મારા હમદોનો કે જેઓ હવે પછી થશે, છે, અને જેઓ ગુજર પામેલાં છે તેઓ બધાં બેહસ્તનો હીસ્સો પામનારાં થાઓ ! તથા તેઓ ગેતીનો હીસ્સો પામે ! તેઓ કરણી તથા સવાબમાં ગેતીનો હીસ્સો પામે ! મનશની ગવ-શની તથા કુનશની મારફતે તેઓ બધાંઓ રાસ્ત નેકીના ભલાંઓના માર્ગ ઉપર પહોંચીને યજ્ઞદોની પસંદગી પામે ! જેમ એ દુવા ચાહી છે, તેમ થાઓ તેના કરતાંખી જ્યાદા થાઓ !

બ નામે યજ્ઞ.

દ્વનઓંથ અહુરહે મજ્દહાઓં. અર્ધમ વૉહુ (૧).

બ નાંમે દાદાર અહુરમજ્દ વેહુ અવજુની; સંપાસ દારમ અજ દાદારે આસ્માન વ જમીન; સંપાસ-દારમ અજ દાદારે આમોરજુદાર; સંપાસ-દારમ અજ દાદારે કેરકે દોસ્ત; સંપાસ દારમ અજ દાદારે નેકી કર-દાર; સંપાસ દારમ અજ દાદારે હુ પાદાર; સંપાસ દારમ અજ દાદારે

કેરાડન કેરદાર; સૌપાસ દારમ અથ દાદારે અવજ્ઞાયશનીગર; સૌપાસ દારમ અથ દાદારે કેરકેગર; સૌપાસ દારમ અથ દાદારે તવાંન કેરદાર.

અવી ગુમાનમ પ ચકે વ હસ્તી વ બુદ્ધને દાદાર અહુરમજદ વ અમેશાસ્પદાંન વ બેહુશત વ દોજખ વ રીસ્તાબેજ તને પસીન; અથ તીજએ આખ, વજ્ઞાયશને ઉરવર, અવી ગુમાનમ પ અવી બેહુ દસ્તુરીએ જરતોશત સ્પીતમાન.

ગેરકૃતમ બ હરવેસ્પ હુમત વ હુખત વ હુવરશત; હીરતમ બ હરવેસ્પ દુશમત વ દુજૂખત વ વ દુજવરશત.

સૌપાસ દારમ અથ દાદારે વેહી અવજ્ઞુની કે ધર હુમ, ન અનીર, વેહદીન હુમ, ન અદદીન;

(જે ભણનાર શખ્સ મદ્ હોય તો નીચે મુજબ પઢવું:)

મદ્ હુમ, ન જન;

(જે ભણનાર બાતુ હોય તો નીચે મુજબ પઢવું:)

જન હુમ ન મદ્;

(મદ્ ઓરત કોઇમી પઠી શકશે:)

યશતગર હુમ, ન દરાયાન વદ્.

પ નાંમ વ નીરએ અહુરમજદ દાદ દારીમ વ દીન મનીદમ પ મનશને હર રોજ; ધન મેહ મનીદ વ અંદીશીદ કે ધમ રોજ અંદ કેરકે કદમ, વ અંદ કેરકે તવાંનમ કદ્; અંદ વનાહ કદમ, ચુન અથ વનાહ તવાંનમ પહરીખત; ચે કે કેરકે કુનમ બ ગેતી હુમા રંજ બેદ, પ કેરજાંમ ઓએ નેકી પીશ આયદ, કે બજેહ કુનમ પ ગેતી હુમા રંજ બેદ પ મીના પાદકેરાહે ગેરાંન આવાયદ કશીદન.

મન રાધનમ મનીદ કુ કે ગુયદ કે ન દાનેશતમ ધનમ મનીદ કુ કે ગુયદ કે ન દાનેશતમ ધનમ મમનીદ, કુ કે ગુયદ કે ન દાનેશતમ હંગરાયશની, ચુ દાનાયાનચ ગંદ કે તાંન ગારસ્નગી બેદ નાંન, કે

૧. કુસ્તી બાંધતી વખતે જો 'ચથા અહુ વધરયો' પઠવામાં આવે છે, તેમાંના પહેલો ચથા અહુ વધરયો પઠતાં ઓહા એકજ છે. તથા બીજો પઠતાં, ચેઝમખર જરથોસ્ત ઓહાનો એકલેલો સાચો ચેઝમખર છે, એવા જે મનમાં વિચાર લાવવાનો છે, તેનો આ ફકરો ભાસ આપે છે.

તરનગી બેઠાં આખા, પસ અવારજી ખુરશનીહા ખુશ દાનીહા ખુદન; વ ધનચ દાનેશતન આવાયહ, કે પેદરાંનચ હુમા હર કે મોદેહઅંદ, ચશજ આવાદી ખાસ્તે અવા બોદન ન તવાંન.

ધન ચુનીન કે ન પોરસીહ અજ દીને દસ્તુરાંન કે બહેશ પ-ચે શહીહ દીદન? રવાંન પ-ચે શહીહ બુખતન? પ કુદાંમ રાહ આવા-યહ શુદન? પ મનશને ચે આવાયહ મનીદન? પ ગવશને ચે આવા-યહ ગોફતત? બ કુનશને ચે આવાયહ કરદન? ચે વોસ અજ ગવશને પ નફેહા બેહ, દસ્તાંન મેહ બેહ, પ અખારે ખાસ્તે મેહ, પ તનહોરોસ્ત વ શાહ વ ખુરશ ચે અહુ-દારશને રવાંન પ કેરદારી પ ગેતી કુનંદ પેદા બેહ કે તન અજ ધન કાલ્ખુહ જુદ બે-શવીહ, મરદુમ વોસ ખાસ્તે પ ગેતી ન માંદ; અગર અજ અનુજશને બહ અંદુખત અસ્તેહ, આએ ફરાખત રવાંન ન રસેહ; મરદુમાંન પ કેરફે કરદન તોખશા બેહ, ચે તાંન ન ફરખુદ ચજહ વનાહ કરદન.

દાર બ બીમે અહુરમજહ કુનીહ, હર કે કુનીહ કારે નેક વ રાહ રાસ્ત બ કરદન દારીહ, કે તાંન બુજશને-રવાંન બાહ; બ હર-ચે રસેહ ખુશ મનશને વ સોપાસદાર બેહ; આંન ચે પ બેશ તન ન શહેહ બેહ, પ હીચ કસ મ કુનીહ; ઉમીહ દારીહ અજ દાદારે અવખશા-યશનીગર, વસ્તાખન બેહ, પ આંન કે શુમારા આફરીહ; આશ આસ્માન વ જમીન દાહ; આશ આસ્માન બી સતુન અવર દાસ્ત; આશ જમીન વશાહ; વ આએ સીહા અવર જમીન બે બોદ; આએ રોશાન ખુશ અવર જમીન આવોદ; વ ખુરશીહ વ માહ બ તાવશને રોશનાઇ આએ મા દાહ; પસ મારા પંદહાએ નેક દાહ.

પસ મા અજ કેહ તા આએ મેહ, હર રોજ સદ હજર બાર, ધન બ આવાયહ અંદીરીદન કે ચુન બ નેકી તવંગરમ અજ દાદારે અવખશાયશનીગર આમોરજીદાર, કે મારા બ વોસ ચીશ અરજાંની કંઈ, પ ચશમે વીનાઇ, પ ગુશે શનવા, પ હીજવાને ગુયા, પ દસ્તે ગીરાઇ, પ પાચે રોખાઇ, હુમા અંદાંમ દારોસ્ત આએ મા દાહ; અમાંન અવીજેહ આફરીહ બ મરદુમાંન બ સોપાસદારી કરદન ન તોખશીદાર અંદ ચે આંને દરવીશ આએ આંને તવંગર વોશ ખાસ્તે નેગરહ વ નાસોપાસ કુનંદ, પ આંન આહુક રવાને ખીશરા દુજખી કુનંદ; પસ શુમા પ કેરફે કરદન તોખશા બેહ, તા અહુરમજહ અવર શુમા આમોરજશને બેહ!

અએદુન કુનંદ કે રસ્તાખીજ બેદ, અવર શુમા આમીરજશને બેદ! મેહુ શુમા હમ વારે આએ ખુરશને ખુશ નેગરીદ, પ આએ કેરદારે નેક્ કુશીદ!

ફરમાન ખરદાર બેદ અંદર પેદ વ માદ ચે કે પેદ વ માદ ન ખુશતુદ બેદ, હરગેજ બહેશત ન વીનંદ, પ જાએ કેરેં બજેહ વીનંદ! પ વોશ ખાસ્તે કુશેશ મ કુનીદ! મેહાંન રા બ આકર્મ વ નેક્ દારીદ! કેહાંનરા બ હીચ આઇને મ આજરીદ! અજ ખીશા-વદે દરવીશ નંગ મદારીદ! દાદ વ ન દાદે અહુરમજદ દાના બ કાર દારીદ! ચે હર કે કાર પદશ કુનીદ, રવાન બુખતારીહ ખીશરા કુનીદ! વ હર કે પ રાહ શવીદ તોશે આવાયદ ખરીદ! ખારેહ ખીશરા બે ખરીદ હુમા અજ પ ગેતી, તોશેએ મીના આવાયદ ખોરદન, આવાયદ આરાસ્તન કે પ રવાંન દુશવાર ન બેદ!

પુરસીદ અષો કર્તોશત અજ અહુરમજદ કે દાદારે વેહ, અવ-જુની, પરવરતાર, દારતાર હુમા કીશ કે કુહી, કે ન જુએદ? કુદામ અવાદીહ, કે ન અંદાજેદ? કતાર ચીહ કે ન જાયદ વ ન મીરદ? અહુરમજદ પાસોખ દાદ કે કુહી કે ન જુએદ, ગરોસ્માંન; અવા-દીહ કે ન અંદાજેદ, બહેશત; ચીહ કે ન જાયદ વ ન મીરદ, મન કે અહુરમજદમ.

પુરસીદ અષો કર્તોશત અજ અહુરમજદ કે દાદારે વેહ, અવ-જુની, પરવરતાર, દારતાર હુમા કસ મરદુમ અંદર ગેતી કર્દાર ચે આઇને આવાયદ કરદન? મનરા આગાહ કુન કે રવાનરા પ ચે શહીદ બુખતન?

અહુરમજદ પાસોખ દાદ કે અએ સિપતમાન કર્તોશત! હર ચે કર્દાર પ ગેતી કુનેદ પ મીના આએ પદીરીહ આયદ! પ દીને અવનાસ્ત અવીજેહ માજદયસ્નાંન પએદા અએદુન બે કરદમ કે હીચ ચીહ નીસ્ત કે પ અવસ્તા અંદર નીસ્ત! તોરા આગાહ કુનમ, રોશની વીનમ વ દાનમ કે નખોસ્ત વંદાદ રવશને બહેશત ધન કે પ હસ્તીએ મન અહુરમજદ વ અમેષાસ્પંદાંન, વ બહેશત વ દુજખ, વ રસ્તાખીજ તને-પસીન, વ શુમાર બ ચીન્વદ પુલ, નીસ્તીએ એહરેમન વ દીવાંન વ દરવંદ જદેહ ખુરેહ દુજખી અવી ગુમાંન બેદ! વ દીગર રાદે અંદુજશને રાસ્ત!

સેદીગર સંપાસ દારી! ચહાડમ બુન્દેહ મનશને! પન્નુમ? આંન
ચે બ ખીશતન ન શહીદ બેદ પ હીચ્ કસ મ કુનીદ! અર્ષમ વોહુ (૧).

બ નામે યજ્ઞદનો તરબુમો—દાદાર અહુરમજ્દની ખુસ્તુદી હોળે! બલા,
વૃદ્ધિ કરનાર હોરમજ્દનું નામ લઇને બંદગી શરૂ કરું છું; આસ્માન તથા
જમીનના પેદા કરનારની શુકર ગુમરી કરું છું; ગુનાહ માફ કરનાર દાદારની
હું શુકર ગુમરી કરું છું; સવાબના કામોના દોસ્ત દાદારની હું શુકર ગુમરી
કરું છું; નેક કરણીના દાદારની શુકર ગુમરી કરું છું; સારી રવેશ રક્ષણ કરનાર
દાદારની હું શુકર ગુમરી કરું છું. બલા કામ કરનાર દાદારની હું શુકર ગુમરી
કરું છું; બખ્શીશ કરનાર દાદારની હું શુકર ગુમરી કરું છું; સવાબકાર દાદારની
હું શુકર ગુમરી કરું છું; શક્તિવાન કામ કરનાર દાદારની હું શુકર ગુમરી કરું છું.

તે એકજ સાહેબ છે તે ઉપર, તેની હસ્તી ઉપર, દાદાર હોરમજ્દ
તથા અમશાસ્પદો, બહેસ્ત, દોજખ, કયામત અને તન પસીન હોવા બાબે હું બેગુમાન
છેઉં; પાણીના વહેવા બાબે, ઝાડપાનના ઊગવા બાબે, જરથોસ્ત સ્પીતમાન સાહેબની
પવિત્ર પેગામ્બરી બાબે હું બેગુમાન છેઉં.

તમામ દુસ્મત, દુષ્ટ, તથા હવરસ્ત હું અખત્યાર કરું છું; તમામ દુસ્મત,
દુષ્ટ તથા દુષ્ટવરસ્તનો હું ત્યાગ કરું છું.

બલા વૃદ્ધિ કરનાર દાદારની હું શુકર ગુમરી કરું છું કે હું ધરાને
લગતો છેઉં, અનાય નથી; બલી દીનને લગતો છેઉં, યુરી દીનનો નથી; (હું)
મરદ છેઉં, સ્ત્રી નથી; આરાધના કરનાર છેઉં, દરવંદ (પાપી) નથી.

હોરમજ્દના નામ તથા બળના પ્રતાપથી દર રોજ મનશનીથી દીનના નેક
કેયદાનો અમલ કરું છું અને દીન વિષે વિચાર કરું છું; આ યુવંદ વીચાર રાખજો
અને રોજ અદેશો કરજો કે આજ રોજ મેં શું સવાબ કીધો અને કેટલો સત્રાબ
હું કરી શકીશ; અને મેં શું ગુનાહ કીધો, અને ગુનાહથી કેવી રીતે પરહેજ રહી
શકું; જ્યારે ગેતીમાં હું સવાબ કરું છું ત્યારે રંજ ખેંચું છું પણ આખરે નેકીજ
મારી પાસે આવશે, જ્યારે પાપ કરું છું ત્યારે ગેતીમાં તમામ રંજ પહોંચે છે ને
મીનોષ દુન્યામાં ભારે સજા ખમવી પડે છે.

આનો વીચાર મારે કરવો જોઇએ કે કોઇ કહે કે દલાશ્તું હું જાણતો
નથી, તો તે ઉપર મારે દરયાફત કરવો જોઇએ, કેમજે દાનાવો કહે છે કે તમને
જુબ હોય તો નાન, અને તરસ હોય તો પાણી, ને પછી બીજો ખોરાક ખાવાનું
પ્રુશ જાણો છો, અને આ પણ જાણવું જોઇએ કે બધા આપદાદાઓ જે ગુમરી
ગયા છે તેઓ કંઈજી ચીજ આપ્યાદી કે દોલત લઇ જવાને શક્તિવાન થયા નથી,

૧. Bible નું ફરમાન— 'Do unto other as you would that they should
do unto you'—એને મળતું, આ પન્નુમ (પાંચમું) ફરમાન છે.

વળી આટલું પછુ દીન દસ્તુરો પાસેથી નહીં પુછી લીધું કે બહેસ્ત સાથી જોવાઇ શકાય ? રવાન સાથી છુટકારો પામવા લાયક થાય ? કયા રાહ ઉપર મારે જવું જોઇએ ? મનશનીથી શું વમાસવું જોઇએ ? ગવસ્નીથી શું બોલવું જોઇએ ? કુનશનીથી શું કરવું જોઇએ ? ગવસ્નીથી વધારે કાયદા ભરેલું શું હોય ?

દોલતના મોટા ઢગને લીધે, કે તાંદૂસ્તી, ખુશી ખુરશીને લીધે દોસ્ત મોટો કહેવાય. રવાન આ દુન્યામાં જે ફેરદાર કરે છે, તે ઉપર જાંદગી ટકે છે. આ તેજ ખુશ્કું છે કે જ્યારે તન આ કાલશુદ્ધમાંથી બુદ્ધ પડે છે, ત્યારે મોટી દોલતવાળા માણસો આ ગેતીની દુન્યામાં રહેતા નથી. અગર જે (દોલત) એકઠી કરવામાં શુરામનો અખીરો કીધો હશે, તો તે રવાનની ફરાખીને માટે પહોંચશે નહિ. અંચે માનવીઓ ! સવાખનાં કામ કરવાને ઉદમી થાઓ, કારણ કે ખોદાએ તમને ગુનાહ કરવાને ફરમાવ્યું નથી.

અહુરમજ્દનો ડર રાખીને કામ કરજો, નેક અને રાસતીની રાહનાં કામ કરવાનું ચાલુ રાખજો, જેથી તમારું રવાન મુક્તિ પામે. જેખી કંઈ તમને મળે તેથી ખુશ મનના તથા શુક કરનાર થજો. જે કંઈ તમારા પોતાના બાબમાં લાયક નહીં હોય તે ખીજ શખ્સને માટે કરતા ના ! બખ્શેશ કરનાર દાદાર તરફથી ઉમેદ રાખો, અને મગર થાઓ કે તેણે તમને પેદા કર્યાં; તેણે આસ્માન તથા જમીન પેદા કર્યાં; તેણે આસ્માનને થાંભલા વગર ટેકવી રાખ્યું; તેણે જમીન કુશાદે કીધી; અને જમીન ઉપરથી કાળું પાણી દુર કીધું. જમીન ઉપર રેશન મીઠું પાણી લઈ આવ્યો; અને આપણને વાસ્તે ગરમી તથા રેશની સાથે ખુરશેદ તથા ચંદ્રમા પેદા કર્યાં; પછી આપણને ભલી નસીહતો આપી.

ત્યારે આપણે નાનાથી તે મોટા સુધી દરરોજ લાખ વખત આ બાબે વીચાર કરવો જોઇએ કે જ્યારે બખ્શેશ કરનાર અને મારી બખ્શનાર દાદાર તરફથી હું નેકીમાં તવંગર છું, અને આપણને પુષ્કળ ચીજોને લાયક કીધા છે. જોવાને આંખ, સાંભળવાને કાન, બોલવાને જબાન, પકડવાને હાથ, ચાલવાને પગ, તમામ દુરસ્ત અંગો આપણને આપ્યા છે; આપણને ખાલેસ પેદા કર્યાં છે. જ્યારે લોકો તેની શુક ગુજરી કરવામાં ઉલટમંદ રહેતા નથી કારણ કે ગરીબ પુષ્કળ દોલતમંદ તવંગરને જોઈને શુક ગુજરી કરતા નથી, તો તેઓ આવા ગુનાહથી પોતાનાં રવાનને દોષખી કરે છે; તેથી તમે સવાખ કરવામાં ઉદમી થાઓ જેથી હોરમજ્દ તમોને મારી બખ્શનાર થાય.

તમેએ એવું કરવું કે રસ્તાખેજ થાય ત્યારે તમોને મારી મળે; હમેશાં તમે ખુશ ખોરાક તરફ મજબુતીથી નજર રાખો, અને નેક ફેરદાર માટે કોશિષ કરો.

બાપ તથા માય તરફ તાજેદાર થજો, કેમ જે બાપ તથા માય ખુશનુદ નહીં હોય તો કદીખી બેહેસ્ત જોશો નહીં, અને સવાખને બદલે પાપ જોશો. પુષ્કળ

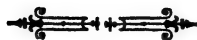
દોષત મેળવવાને માટે કોશિષ ના કરતા, વડીલોને માન સાથે અને સારી રીતે રાખજો, નાનાંઓને કોષ્ઠી રવેશે હેરાન કરતા ના, ગરીબ સગાંથી શરમાઇ જતા ના ! હોરમજ્ઞનું આપેલું અને નહીં આપેલું હોય તેનો દાનાષ્ઠી ઉપયોગ કરજો. કેમ જે જે કોષ્ઠ એ પ્રમાણે કામ કરશે તે પોતાનાં રવાનના છુટકારાને માટેજ કરશે. અને જે કોષ્ઠ મુસાફરીએ જાય છે, તેણે પોતાનું ખાવાનું લઇ જવું જોઇએ, તેજ પ્રમાણે સધળાઓએ ગેતીની દુન્યામાંથી મીનોષ દુન્યાને માટેનો આરાસ્તા કાઢેલા હદીયો લઇ જવો જોઇએ, કે જેથી રવાન હલાક થાય નહિ.

અશો જરથોસ્તે હોરમજ્ઞને પુછ્યું કે અએ ભલા, વૃધ્ધિ કરનાર, પરવરથી કરનાર તથા બધી ચીજને સંભાળનાર દાદાર, બધાંમાં એવો તે કયો પહાડ છે જે હીલે નહીં; એવી તે કઇ આબાદી છે જે ફેંકી દેવા લાયક નથી? કઇ ચીજ એવી છે જે જન્મે નહીં અને મરણ પામે નહીં?

હોરમજ્ઞે જવાબ આપ્યો કે પહાડ જે હાલતો નથી તે ગરોષ્ઠમાન છે, આબાદી જે ફેંકી દઇ શકાય નહીં તે બહેસ્ત છે, જે જન્મે નહીં અને મરણ પામે નહીં તે હું દાદાર હોરમજ્ઞ છું.

અશો જરથોસ્તે હોરમજ્ઞને પુછ્યું કે અએ ભલા, વૃધ્ધિ કરનાર, પરવરથી કરનાર, તમામ શખ્સોને પાળનાર દાદાર, માણસોએ ગેતીમાં ફેરદાર કેવી રીતની કરવી જોઇએ? મને તું જણાવ કે રવાનને શાથી છુટકારો મળી શકે?

હોરમજ્ઞે જવાબ આપ્યો કે અએ સ્વિતમાન જરથોસ્ત, જેથી કંઇ ફેરદાર ગેતીમાં કરવામાં આવે તે મીનોષમાં સામે નજરે પડે છે. મેં પાક ખાલેસ માજ્ઞ-યસ્તી દીન એવી રીતે પેદા કીધી, કે તેમાં એવી કોષ્ઠ ચીજ નથી, કે જે અવસ્તામાં નહિ હોય, તેની તુંને આગાહી આપું છું. રોશનીથી મને તું જો, અને જાણ કે પહેલું, બહેસ્તમાં જવાનું મેળવવું, માટે હું હોરમજ્ઞ તથા અમ-શાસ્પદોની હસ્તી અને બહેસ્ત તથા દોજખ તથા કયામત તથા તનપસીન તથા ચીન્વદપુલ ઉપરના હીસાબ વિષે તથા અહેરેમન, દેવો તથા દોજખનો માર ખાધેલા દરવદોની નીસ્તી બાબે બેગુમાન રહેવું અને બીજું, રાસ્ત રાહ અખ્તાર કરવો, ત્રીજું, શુક્યજરી કરવી, ચોથું, મનશનીથી શરઆત કરવી, પાંચમું, એ જે પોતાને લાયકનું નહીં હોય તે કોષ્ઠી શખ્સના સંબંધમાં કરવું નહીં.

સેપાસે અકેનારેહ.

દનઝોથ અહુરહે મજદાઝો. અષેમ વૉહુ. (૧).

સેપાસ ઓએ કેશ, સેપાસે અકેનારેહ, આવાદીહુ કર્દારીહુ, આસ્માન કર્દુમ અજ કર્દમાને મહેસ્ત, અજ મીનોયાંન કર્દજનગી, હરવેસ્પ જાંન દાસ્તાર, દામાંન આફ્રીદાર, અસ્તોમંદાંન યક્ પ યક્ હસ્તગાંન, ચારે ખાસ્તારે અચારંગાંન, અવજાધનીદાર ગરફતારગાંન, યુજાધનીદાર હર કસ અજ ખીમે આસ્તાંને ગેરાંન!

અયાકૂત ખાસ્તાર હોમ કે માંન યુજાન ખરાજાન વ ખર જાન, યુમીન ખેલુરીન અંદર હર દા અખાંન, વ અમાંન ઓએ તનદારોસ્ત રોખરને, ઓએ જાન દર જીવરને, ઓએ હીર આવાદીહુ, ઓએ નાંમ હુસ્તુખી, ઓએ રવાંન અષોધ વેહ!

અમાંન હુ ચશમ અંજુમની ખે કુન! અમાંન પ હર દેહ આવાયરને ખે કુન! અમાંન પ હીર તવાંનગરી માન ખે કુન! અમાન નેગેહદાર વ ગુરદાર વ પાદાર, વ પાના વ પાસ્ખાન ખાશ!

અજ હર અએખ-કર્દ પઘત્યારીહુ, અજ કીકાંન, વ કરકાંન વ અરશકીનાંન, વ કીનેવરાંન, વદ-ખાહાંન, નઝો-દરાયાંન, અવારન કુનશનાંન, ખજેહ અંદીશાંન, અઉરવન્દ ખાહેશનાંન, અઓશમારસ્તાંન, ખી-દાદગરાંન, મોસ્તગરાંન, કે તને-મા આજારંદ, રવાને મા ન મરોચીનંદ, હીચ્ વ જંદ વજયાંન વ અનાકી ઓએ મા મ તવાંન ખાહ!

ગોકૂતન વ કર્દન વ મનીદન આંન કસ વજંદ જયાંન અનાકી ઓશ કામેદ યુદન વતરાંન પ તને ખીશ હુમી દારંદ, તા પ હંગામે મહેર યજદ ફરાખગયોધત રસીદન ખાહ! અએદુન ખાહ! અએદુન તરજ ખાહ! અષેમ વૉહુ (૧).

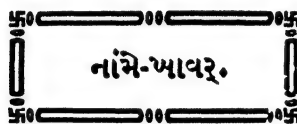
સેપાસે-અકેનારેહ યાને છેડા વગરના સાહેબની શુક ગુજરી—દાદાર અહુરમજદની ખુસ્તુદી હોજે, તેના શુકરાના તેની બેહદ શક્તિના શુકરાના કરં છું કે જે આપાદી કરનારી શક્તિ, જેના સૌથી ખુબંદ હોકમથી તથા મીનોધ અક્કલથી પહેલાં આસ્માન પેદા કીધું. જે તમામ જનનો ખરદસ્ત રાખનાર, પેદાયશનો પેદા કરનાર, હાડમંદોને એક પછી એક હસ્તીમાં લાવનાર, લાચારોને મદદ આપનાર, ગીરફતારીમાં આવેલાઓને આગળ વધારનાર, દરેક શખ્સને ભારે આકૃતની ધાસ્તી-માંથી છુટકારો કરનાર છે.

હું મોરાદ ચાહું છું કે હમે બેઉ જહાનમાં સૌથી છુટકારો પામેલા, સૌથી શુદ્ધ, સૌથી શ્રેષ્ઠ થઈએ, અને અમે તનદુરસ્તીથી ફર હર કરીએ. અમને જાનની લાંબી જીંદગી આપ, દોલતની આબાદી આપ, હમારા નામ કીર્તિવંત કર, તથા અમારાં રવાન લલાઇવાળાં કર.

અમોને અનબુમનમાં નેક ચશમવાળા કર, અમોને દરેક જથ્થુ સાથે લાયક રીતે વરતતા બનાવ, દોલતના આખમાં અમોને તવંગર કર, હમારો નેધેહ્યાન, સાંભળનાર, તથા સંભાળનાર, બચાવનાર તથા પાસબાન વું થા.

એહરેમન તરફની દરેક યુરાઇ તથા કીક (યાને છતી આંખે ધર્મ તરફ આંધળા), કરપ (યાને છતે કાને ધર્મ તરફ બેહેરા), કપટી, કીનાબોર, યુરં ઇચ્છનારા, બદગોષ્ઠ કરનારા, યુરં કામ કરનારા તથા યુનાહ બરેલા વિચાર કરનારા, જોરાવર ઇચ્છવાળા, ગણત્રીબાજ, બેદાદ લોકો મસ્ત થયલા જેઓ અમારાં શરીરને તુકસાન કરે, તેઓ અમારાં રવાનને હાણી નહીં પહોંચાડે તથા તેઓ તરફથી અમને કોઇ પણ પ્રકારની હેરાનગતી, તુકશાન, તથા હલાકી પહોંચી શકે નહીં.

યુરાઓ તે શખ્સને બોલીને, કરીને તથા વીચારીને હેરાન કરવાની ઇચ્છા રાખે તે તેઓ પોતાના શરીરમાંજ રાખી મુકે, જેથી કરીને બહોળા ખેતરવાળાં મહેર યજ્ઞના હીંગામ ઉપર તે તેઓનેજ પહોંચે. એમજ થાઓ, એથીથી જ્યાદા થાઓ.

દનઆંશ અહુરહે મજદાઓ. અર્ષમ વૉહુ (૧).

નામે ખાવર, દાદારે અવખશીદાર!

શીરોજ બાદ દાદાર અહુરમજદ, રયોમંદ, ખોરેહમંદ, હુરવસ્પૂ આગાહુ, દાના વ તવાના, તવાન કરદાર, અવખશાયશનીગર, હુરવસ્પ નેક્ દાદાર, હુરવસ્પ નેક્ દારતાર, હુરવસ્પ અનાકી અવાજ દારતાર! કેશ મા પ મેહુ સુદ દાદ વ આફરીદ વ બરહેનીદ! હમ આશ દાદ હુરવસ્પ દામે વેહુસ્તર, વ માહુ વ ખુરશીદ, વ આસ્માન યુલંદ સુદ, અનખ રોશન ગાહુ ખુદા, હુરવસ્પ સ્પેના-મીનો દામાન અશોઆન, અષાઇ રદાન દીને વેહુ માજદયસ્નાન!

શીરોજ બંદ હમા અર્ષોસ્પંદાન, હમા યજ્ઞદાને મીનાયાન વ ગતીયાન, હમા ફરોહરાંને અશોઆન, મેહુર વ સરોશ વ રશને વ ખુરેહ અવીજેહુ વેહુ દીને માજદયસ્નાન! કેશ દાદ પ અવાજ

કાસ્તન વનીદને એહરેમન દરવંદ અવા હુમા દીવાં વ દરબાં વ
અદુઆં, વ પરીયાં વ સાસ્તારાં વ કીકાં વ કરકાં વ વનાહ-
કારાં અજ વેહ દાંમ વ દહરને ચજદાં!

અનોશિહ રવાં આહ, ચશત ફરોહરે જાદાં ફરોખ્તુમ મરદાં,
પાશુમતુમ, અશોતુમ, ફરોહરે જરોશત રપીતમાન, રદે હરવેરપ
દીનીયાં દીન-ખોરદારાં અંદર હફત કેથર જમીન!

ખે-રસંદ રવાને મા રવાને હુમા ફરોહરાંને અશોઆં અજ
ગયોમદ્ તા પ સોશ્યોશ પુર-ખુરેહ હસ્તાં પ ખુદાં!

ચી ફીરોજગર આહ, વરજાવંદ^૧ દહ્યોવદ્!

દીને વેહ માજદયસ્નાન અફરખ્તેહ બરાજહા દર-પાયન્દેહ આહ!

તખ્ત વ ગાહે ખુદા સેતાયમ; આશ વરજ ખુરેહ જાવીદાં
પતાયશને વીરાયશને આહ!

હુમી-ગાહ ફરમાને રદાને દીન-ખોરદારાં વ અખદાં રોખાઇ
આફ્રીંગાં આહ! વરજ ખુરેહ વેશ વેહ અવ્જુનતર આહ!

હુમા ધરાં વ વેહાં વેહ-દીનાં અસ્તે ફસ્તીયાં અંદર હફત
કેથર જમીન પ દીન રોખાઇનીદારાં, આસ્તવાં, ફરકે વરજદાર,
અજ વનાહ પરહીખ્તાર અંદ! આશાં આહ પ ગેતી પ કામે તન-મીના
પ કામે રવાં!

અન-ધરાં દુશ-પાદશાહાં હુમ-વારે શેકસ્તેહ હરવસ્તેહ વનીદે આહ.

અંદર શાહાનશાહ મરદુમ ફશુમ વ ધર વ હુવીનશને ફરમાન
ખોરદારાં સાવ આઝ! અવરતાર અંદ! પ કામે ફરમાને આવર દાદાર
દીન રોખા આફ્રીનગાં આહ! દીન-ખોરદારાં શાં અજ દીને નેક
રસાદ! અર્ધમ વોહ (૧).

નામે આવરનો તરજુમે—દાદાર અહુરમજ્દની ખુસ્તુદી હોજો, મહેરબાન
મારી બખશનાર, દાદારના નામથી હું બંદગી શર કરું છું. તુરમંદ, ખોરેહમંદ,
તમામ આગાહીવાળા, ડહાપણવાળા, શકિતવાન તથા શકિતવાન કેરદારવાળા, બક્ષેશ
કરનાર, તમામ ભણું પેદા કરનાર, તમામ ભલાંનું રક્ષણ કરનાર, તમામ હલાકી
ફર રાખનાર દાદાર હોરમજ્દની ક્તેહ થાઓ, જેણે આપણને મોટો ફાયદો બખશ્યો,
આપણને પેદા કર્યાં અને બનાવ્યાં. વળી તેણે તમામ ભલી પેદાયશ પેદા કીધી.
સેતારાં, ચંદ્ર, સુરજ, સુલંદ ફાયદાનું ભરેલું આસ્માન, ઠેરવેલા માર્ગ ઉપર પોતાની

એળે ફરતી બેહદ શેશની, તમામ રપેનામીનોની અશો લોકોની પેદાયશ તથા બલી માજદયસ્તી દીનના સરદારોની અશોષ.

તમામ અમશારપદો, તમામ મીનો તથા ગેતીના યજ્ઞો, તમામ અશો લોકોના ફરોહરો, મહેર, સરોશ તથા રશને તથા બલી માજદયસ્તી દીનનું પવિત્ર ખોરેહ ફતેહમંદ થાઓ, કે જે સધળું પાપી એહરેમનને તથા તેની સાથે તમામ દેવો, દરજો, જાદુગરો, પરીઓ, જીલમગારો, કીક, તથા કરપ તથા યુનેહગારોને અજદોની બલી પેદાયશ તથા રચનામાંથી દુર રાખવાને તથા મારી હઠાવવાને વાસ્તે પેદા કરવામાં આવ્યું છે.

હકતકેશ્વર જમીનમાં જન્મ પામેલાઓમાં તમામ દીનદારો અને દીન ફેલાવનારાઓના સરદાર આરાધવા લાયક ફરોહર સાથના સૈથી મુતારક, સૈથી શ્રેષ્ઠ અને સર્વેથી અશો ફરોહર સાથના રપીતમાન જરથોસ્તનું રવાન અમર્ગ થાઓ.

અમારાં રવાનો તથા ગયોમદથી તે પુર ખોરેહવાળા બરપુર સોસ્થોસ સુધીના જેઓ હેયાત છે તથા જેઓ થઇ ગયા છે, તેવા તમામ અશોનાં ફરોહરોવાળાં રવાનો અહિંયા પહોંચો.

શાહનશાહ વરજવંદ ફતેહમંદ મદદગાર થાઓ.

બલી માજદયસ્તી દીનનો પ્રકાશ તથા કીર્તિ લાંબો વખત કાયમ રહેજો.

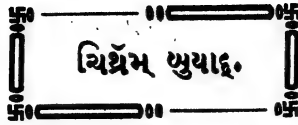
ખુદાના તખ્ત તથા ગાહની હું સેતાયશ કરું છું; તેનો પ્રતાપ તથા ખોરેહ જાવેદાન સુધી કાયમ અને શાણુગાર પામેલા રહેજો.

દર વખત દીનના વડાઓના તથા મોખેદોના ફરમાનો વખાણુ સાથે ચાલુ રહેજો; તેઓનો પ્રતાપ તથા ખોરેહ જ્યાદા અને જ્યાદા અને વૃદ્ધિ કરનાર થજો.

તમામ ધરાન તથા હકતકેશ્વર જમીનમાંના બલી દીનવાળા બલા અસ્તે કુસ્તીઆનો, દીનને આગળ ફેલાવનાર તરીકે ઓસ્તવાર તથા સવાયના કામ કરનારા, તથા યુનાહથી પરહેજ રહેનારા થાએ, તથા તેઓ ગેતીમાં તનની મુરાદ અને મીનોમાં રવાનની મુરાદ પાર પડે.

ધરાની નહીં તેવા બદ પાદશાહો હમેશાં હારેલા તથા માર ખાધેલા થઇને હેડે પડજો.

શાહનશાહ તરફ લોકો ધણુજ ચઢતે દરજેના, નમ્ર, બલી મનશ્ચનીવાળા તથા તાબેદાર નકરી થાઓ, તેથીથી વધુ સરસ થાઓ. મહેરબાન દાદારના હોકમ તથા મુરાદ મુજબ માઝદયસ્તી દીન ચાલુ રહે અને વખાણુ પામે. દીન ફેલાવનારાઓ બલી દીનથી તેઓને પહોંચે.

દેનઝોથ અહુરહે મજદાઝો! અષેમ વોહુ (૧). ચિથ્રેમ બુયાદ અહુમિ ન્માને! પિથવેમ બુયાદ અહુમિ ન્માને! તોખમ પિથવેમ બુયાદ અહુમિ ન્માને! પએદાએ બાદ અંદર ઇન માંને વેહાંન કે હુમીશિ પદીખ વ આબાદાન બાદ! પ રસરને બાદ, પ યજદાંન હાદરે વેહાંન, મેહુમાને દુસ્તાન અંદરશ બાદ.

ફવષયો^૧ દનૂતાઝો અયન્તુ અહુમય ન્માને, દનૂતાઝો વીચરેન્તુ અહુમય ન્માને, દનૂતાઝો આફીનંતુ અહુમય ન્માને, વંધુહીમ અપીમ આપરાંમ.

દનૂતાઝો પારયન્તુ હય અહુમાત ન્માનાત, સ્તઝોમાય રાજરેય બરેન્તુ દથુષો અહુરહે મજદાઝો અમેષનાંમ રપેન્તાનાંમ, મા ચિમ ગેરજનાઝો પારયન્તુ હય અહુમાત ન્માનાત અહુમાકેમ્ય મજદયસ્નનાંમ, બ દતુદી આયંદ અમેશાસ્પંદાન વ ફરોહરાન અંદર ઇન માન, બ દતુદી આયંદ વ રવંદ અંદર ઇન માન! બ દતુદી આફરીન ફનંદ અંદર ઇન માન! બ દતુદી ક્રાજ બે-રવંદ અજ ઇન માન! યજરને વ સેતાયરને વ જખાયરને અશાઇ કારે કેરેકે બરંદ અજ ઇન માન ઝોએ દાદાર અહુરમજદ વ અમેશાસ્પંદાન! મ પ ચીશજ ગરજરને બે-રવંદ અજ ઇન માન હુમાકે માજદીયસ્નીમ.

શુમા કે મજદ-હોમંદાન અઇત યક્ યક્ તન-તન જુદ-જુદ કે બ દીન યજરને વ દરેન વ આફીંગાંન અવા હુમા હુમ કેરેકે બેદ અસ્તેદ, હર કે રા જન વ ફરજંદ હસ્ત દેર જુવાદ, દેર પતાએ માહુ-માન બાદ, હર કે રા નીસ્ત, યજદાંન બરહેનાદ ઝોશ દેહાદ, તા સદ-ઝો પંજાહ સાલાંન પસ અજ સદ-ઝો પંજાહ સાલાંન પદવંદે સઝોશયોસ ફીરેજગર પદવંદયાદ.

શુમા વેહાંન કે હુમીશિ અંદર શાદી વ બજમ બેદ, ઝોતાંન વરસ અવર સર, ઝોતાંન મએ વ જાંમ બ દસ્ત, ઝોતાંન સ્પર્મ અંદર બાજુ, ઝોતાંન ખુનીયા બ ગુશ, ઝોતાંન દુસ્તાંન શાદ પ હમ નેશસ્ત, શુમા વેહાંન પ કામે ખીશ રામરને પતાયરને વીરા-

ચરને બાદ, કે હર એ જીવ તર શાયદ બેદ, તા બે રસાદ; આંને મદન
મરદાંને દાદ આરાસ્તાર, ગેહાં વીરાસ્તાર, અપાધ વરજીદાર મરદ,
હુશીદરે જરથુશ્તાં, વ પેશુતને વીરાસ્પાં, વ વેહરાંમે અમાવંદ
જીવ આંમે પએદાંમે દીન આયંદ વ રસંદ દાદ, દીને વેહ અવા
આને અહુરમજદ દીન પદવંદયાદ; હુ દીન હુ ફરમાન અંદર ધરાન
ગેહાં રવા કુનાદ; જીવ દીન જીવ ફરમાન અંદર ધરાન ગેહાં
બ અવસહીનાદ.

દીન બેરદારાને સાં અજ દીન નેદ રસાદ, તા આને મદન
મરદાંને, દાદ આરાસ્તાર, ગેહાં વીરાસ્તાર, અપાધ વરજીદાર મરદ,
હુશીદરે જરથુશ્તાં, વ પેશુતને વીરાસ્પાં, વ વેહરાંમે અમાવંદ
દીન ફરોબ પાદશાહે જમાને અવા, અવર હમા વેહાં વેહ દીનાં
બસ્તે કુસ્તીઆને હકૂત કેથર જમીન, હુ ચશમ હુ નેગરીદાર કુનાદ.

વેહાં અવર દસ્ત આંમે દાશ્તાર વ પરવશ્તાર બંદ, વતરાં
અવર દસ્ત આંમે જદાર અવસહીનીદાર બંદ, તા વેહાં આંમે
કાંમ રસંદ, હર-એ દહમાં વેહાં આફરીન પએદાંમે ચજદ, ચકી
રા દેહ, દેહ રા સદ, સદ રા હજર હજર તા બએવરાં બએવરે જીવ
રસાદ, દેર પતાંમે માહમાન બાદ.

આને ચજદાં આંમે ચજદાં રસાદ, આંને વેહાં આંમે
વેહાં રસાદ, હર ચીજ અએદુન બાદ, અએદુનતરજ બાદ. હમ-
ચુનીન કે અહુરમજદ વ અમૈશાસ્પદાન કામે બાદ. અવૈમ વૌહ (૧).

ચિથ્રેમ જીવાદનો તરજીમો—દાર અહુરમજદની ખુશનુદી હોજે, આ ઘેરમાં
“ચીથ્ર” (યાને બીજ) હોજે, આ ઘેરમાં ફળદ્રુપતા હોજે, આ ઘેરમાં “તોખમ”
(યાને બીજ) ની ફળદ્રુપતા હોજે.

બલાંઓ આ ઘેરમાં પેદા હોજે, જેથી હમેશાં ફળદ્રુપતા અને આબાદી થાય.
તેમાં યજ્ઞે બલાં માનથી પહોંચે અને તેમાં દોસ્તો મુકામ કરે !

ફરોહરો ખુશનુદ થઇને આ ઘેરમાં પધારે, આ ઘેરમાં ખુશનુદ થઇને ફરેહરે !

ખુશનુદ થઇને આ ઘેરમાં બલી મહેરબાન અશીશવંધ (દોલત) ને માટે
દુવા ગુજારે ! ખુશનુદ થઇને આ ઘેરમાંથી તેઓ સીધારે, હમારી સેતાવશ અને
અપજી કાધેલી ચીજો પેદા કરનાર અહુરમજદ તથા અમશાસ્પદોની તરફ ભથ્થ
ભથ, અમો માજદયસ્તીઓના આ ઘેરમાંથી સેહેજબી વીલાપ કરતાં (તેઓ)
ભથ નહીં.

અમશ્વાસ્પદો તથા ફરોહરો આ ધેરની અંદર ખુશનુદીથી પધારે, આ ધેરની અંદર ખુશનુદીથી આવે અને જાય, આ ધેરની અંદર ખુશનુદીથી આશીર્વાદ દે, આ ધેરમાંથી ખુશનુદીથી તેઓ જાય, આ ધેરમાંથી દાદાર હોરમજદ તથા અમશ્વાસ્પદો તરફ હમારી આરાધના તથા સેતાયશ તથા સ્તુતિ તથા નેકી અને સવાખનાં કામ લઇ જાય. તમામ માજદયસ્તીઓના આ ધરમાંથી કાઇથી ચીજને માટે ગરજવંત થઇને જાય નહિ.

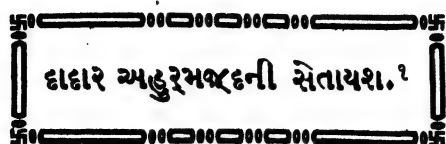
તમે કે જેઓ “મજ્જદ”ની ક્રિયાના કરનાર છેઓ, જેઓ દરેકે પોતે જુદા જુદા, દીનની ઇજ્જતને, દરૂન તથા આફ્રીનગાન તથા સવાખના કામ કરનાર છેઓ, તેઓ દરેકને જન ફરજંદ હોય તેઓ લાંબો વખત જીવે અને લાંબો વખત સુધી તેઓ આ દુન્યામાં રહેા; જે કાઇને જન ફરજંદ નહીં હોય, તેને માટે યજ્જદો પેદા કરે અને તેને આપે, જેથી એકસો ને પચાસ વરસ જીવે, અને એકસો ને પચાસ વરસ પછી તેઓની ઓલાદ ફતેહમંદ સોશ્યોસની સાથે જોડાય.

તમે ભલાંઓ જેઓ હમેશાં ખુશાલીમાં અને ધાર્મિક કામમાં રોકાયલાં છેઓ, તમેને માથાં ઉપર બાલ, તમારા હાથમાં દડાં ને જાંમ, તમારી બાજુમાં રૂપમં નામના પુલ, તમારા કાનમાં બાલી, તમારા દોરતો તમારી સાથે બેસનારા ખુશાલ હોજે, તમે ભલાંઓને તમારી પોતીકી મુરાદ પ્રમાણે રામશની, કાયમી અને આરાસ્તગી હોજે, જેથી જે કંઈ મળી શકતું હોય તે તમને વધુ જલદીથી પોહાંચે, ઇનસાફને આરાસ્તગી આપનાર, દુન્યાને શજગારનાર તથા અશોઇના કામ કરનાર મરદો જેવા કે જરથોસ્તના હોશોદર, ગુસ્તાસ્પના પેશોતન તથા હીમતવાન બેહુરામ દીન જહર કરવાને માટે આવી પોહાંચે. ભલી દીનનો કયદો હોરમજદની દીન સાથે જોડાય તથા ઇરાનમાં ભલી દીન અને ભલું ફરમાન ચાલુ થાય તથા ઇરાનમાં જુદદીનને લગતાં ફરમાનો નાશ પામે.

જ્યાંસુધી ઇનસાફને આરાસ્તગી આપનાર દુન્યાને શજગારનાર અશોઇના કામ કરનાર મરદો જેવા કે જરથોસ્તના હોશોદર, ગુસ્તાસ્પના પેશોતન તથા હીમતવાન બેહુરામ આવી પોહાંચે, ત્યાંસુધી દીન પાળનારાઓને દીનની મારફતે નેકી થશેઓ! આ જમાનાનો ભાગ્યવંત પાદશાહ હકૂન કેશ્વરના તમામ ભલા ભલી દીનના અસ્તેકુસ્તીઓની ઉપર ભલી નજર સાથે જોનાર થાય.

તેના હાથ તળે ભલાંઓની પરવરશી તથા પોષણ થાય, તેના હાથ તળે મુરાઓ માર ખાધેલા તથા નાશ પામેલા થાય, જેથી ભલાંઓ પોતાની મુરાદ પામે, ભલાંઓની ભલી દુવાથી જે કંઈ મળે, તેમાં ખુદા એકના દસ, દસના સો, સોના હજાર, હજારના દસ હજાર જલદીથી પોહાંચાડે અને તેઓને લાંબી કાયમી થાય.

યજ્ઞદેને લગતું હોય તે યજ્ઞદેને પહેંચો, બલ્યાંચોને લગતું હોય તે બલ્યાં-
ઓને પહેંચો, દરેક યીજ એજ પ્રમાણે થાઓ, તેથીથી વધુ થાઓ, એવી રીતે
કે હોરમઝદ તથા અમશાસ્પદોની મુરાદ મુજબ થાઓ !

દાદારે વેણુ, અવજીની, તખ્મના, ખુદાએ મેહેસ્ત, દાના, અહુર-
મઝદ, વીસ્પ તવાન, વીસ્પ આગાણુ, આફરીદાર વ દાશતારે હુમા
કાંમે ગેતી વ મીનો.

અવત સેતાયશ વ જખાયશ વ ખીશીનશ પ હર ગાણુ વ
જમાન. સેપાસ દાર હોમ અજ તો દાદારે રયોમંદ ખોરેહોમંદ કે
ફરાજ બરહેનીદ અવમ, દેહીદ ગેતીહા દારોસ્તીએ તન.

પ હર અધર કાંમે અનજંમીણુ, પ હુમા કારે દાદસ્તાને ફરાજન
પતુકીણુ વ ખોજસ્તેણુ ખુબ્ મારવાક વ ખુબ્ ફરજંમીણુ બાદ.
અવમ વાણુ (૧).

અહુરમઝદ રોજની સેતાયશ.—અએ બલા, વૃદ્ધિ કરનાર, શક્તિવાન,
સર્વથી મહાન, દાનાવ, સર્વ શક્તિવાન, સર્વદાની, ગેતી તથા માનોની તમામ
પેદાયશના પેદા કરનાર તથા રક્ષણ કરનાર દાદાર અહુરમઝદ !

અએ નુરમંદ ખોરેહમંદ દાદાર ! હર જગાએ, તથા હર વખતે તારી સેતા-
યશ તથા ભક્તિ કરું, તુંને મારા પોતાના તરીકે ગણું, તથા તારી સેપાસ ગુજરી
કરું, કારણ કે તેં મને પેદા કર્યો, અને ગેતીમાં તું મને તંદરસ્તી આપે છે.

દરેક શુભ મુરાદના અંજમમાં ભત્રાં, નેક, ખુશી ખુરશીનાં કામ હોજો !

૧. સેતાયશ શબ્દ ફારસી તથા પહેલવી 'સતુદન', to praise વખાણવું, તારીફ
કરવી, ઉપરથી ભાવવાચક નામ (abstract noun) થયો છે, જેનો અર્થ વખાણ, તારીફ,
સિદ્ધત એવો થાય છે. એ ત્રીસે રોજની સેતાયશ દસ્તુર આદરબાદ મારેસ્પદની રચેલી છે,
અને તે દરરોજની અવસ્તાની બંદગી પુરી કર્યા પછી બાણવી સભવાર છે—તે એવી રીતે
કે ફરવરદીન મહીનો ને આસ્તાદ રોજે બાણતા હોઇએ તો પહેલાં ફરવરદીન રોજની સેતા-
યશ બાણીને પછી આસ્તાદ રોજની સેતાયશ બાણવી. ગાથાના પાંચ દિવસો ઉપર મહિનાની
સેતાયશને માટે સ્પંદારમદ રોજની સેતાયશ અને રોજને માટે 'ચિય્રમ છુયાદ' ફરીથી
બાણવી. એ ત્રીસે રોજની સેતાયશમાં અવસ્તા બદલના કેટલાક ફકરા પાઞદ બાધાન્તર રૂપે
મળી આવે છે.

બેહમન રોજની સેતાયશ.

સેતાયશ વ જખાયશ દાદાર અહુરમઝદ રયોમંદ ખોરેહમંદ વ અમશાસ્પદાન.

સેપાસદાર હોમ અજ દાદાર અહુરમઝદ મીનો અવજુની ખુદા-એ ખાવર કેરકેગર નેકી દાદાર, કેશ ફરાજ ખરહેનીદ તો વેહમન મીનાય આખશ્તી વેહ-મનશની વ અધરી અજ અધયારીએ દામાને અહુરમઝદ અંદર વરજશનીએ વેહ-દીનીહ અદાદીહા ન તપાહયા; અગે દાંમે ગનામીનો અજશ ખુદન ન તવાંન. સુદમંદી પ અવજુની બેદ, ખુરદીહ નેહાંનીહ અકીને વ અ-ખશ્મી વ ફરાજન કામે.

અવત્ર ગેતી હસ્ત ગોસ્પંદ પુર-સરદેહ વ હુ-દેહ, કે હર કસ આશ જીવરને દારશને આંનચે ખુખ ફરાજ-વસ્તરદ વસ્તરગ વ સાજીક અવદ-પેસીદ, કે આવાદાંન પદશ ગરત હેંદ પ અનજુમન, અવાજ દારેદ સરમા વ ગરમા અપદમાન.

અજ હર કસ કે તો વેહમન પ વાઝમ ગાહ ગીરેદ, અગેશ દાખારીદ આજવરીહ અએશમ વ દાખારીદ આજવરીહ વ દાખારીદ હરવસ્ત આંને દીવાંન કાંમે કુનશની વ વરજશની.

પદશ અશો બેદ, કે તો વેહમન ખીશીનેદ; મીનાય આસ્ન ખેરદ વ ગુશો સરદ ખેરદ^૧ પ તન માહમાન તર, કુ અદાદીહા ન જનેદ આંને ઓરવંદ અસ્પ વ આંને હુ ફરાખત ગાવે પુર સરદેહ અજ અધયારીએ દામાને અહુરમઝદ, અજશ કુ કે ફરાજનીહા અંદર અંદર વરજશન દારેદ વ અદાદીહા ન તપાહીના. અર્ષમ વાહુ (૧).

બેહમન રોજની સેતાયશ.—તુરમંદ, ખોરેહમંદ દાદાર અહુરમઝદની તથા અમશાસ્પદાની હું સેતાયશ તથા લકિત કરું છું.

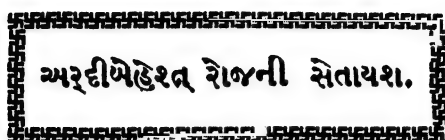
મીનો, વૃદ્ધિ કરનાર, મહેરબાન, સવાબકાર, નેક, દાદાર અહુરમઝદની સેપાસ ગુખરી કરું છું, કે તેણે તું બેહમનને પેદા કીધો, જે નેક મનશનીવાળો, મીનો, અહુરમઝદની પેદાશની યારીને માટે છે, ગનામીનોની પેદાશ, કીનો, ગુસ્સો, તેનાથી રહી શકતાં નથી, પણ તેનાથી ભડી ખાહેશ રહે છે.

૧. અકકલ કાને સાંભળીને મેળવેલી ભતી અકકલ.

ગેતીમાં તારા પુષ્કળ જાતનાં સારાં ગ્રાસપદો છે, જેઓને જીવાડવાં તથા નીભાવવાં જોઈએ, અને ઠંડી તથા ગરમીથી તેઓનું રક્ષણ કરવું જોઈએ, જેથી ચોક્કસ આબાદ થાય.

બહુમનની પનાહ હેઠળના દરેક જાપસ આગળથી, એશ્વમ (ગુસ્સાનો) દેવ, સોભ, તથા પાપી ખાહેશ દૂર રહે છે.

જે જાપસ બહુમનના માનને ખાતર, ઘોડા તેમજ ગ્રાસપદોને હલાક નહિ કરે, તે જાતી અક્કલ તથા કાને સાંભળીને મેળવેલી અક્કલ બ્યાદા પ્રાપ્ત કરે છે.

સેતાયશ વ જખાયશ દાદાર અહુરમઝદ રયોમંદ ખોરેહૃમંદ વ અમૈશાસ્પંદાંન.

સંપાસદાર હોમ અજ દાદાર અહુરમઝદ મીના અવજુની ખુદાએ મીનાયાંન વ ગેતીયાંન મેહૃશ્ત, કેશ ફરાજ ખરહેનીદ તો અરદી-ખેહૃશ્ત મીનાય અશાધ, ખોરેહૃ, રોશની, ખીશ-જનશને, કેત હસ્ત અંદર ગેતી આતશે સોખ્ પુજાય આવાયશને, વ હર દાંમ વ દહેશને અહુરમઝદ, અંદર ધન ગેહાંન હુ-જીવશન હર ગેતીયાંન અવશરા.

અહુરમઝદ ખુદા ફરાખીહા અંદર ચીશ ફરાજ-દાદ. સોખ્ પુજાય આતશે રોશન હુ-ચેહૃર વીનશન; તારીકી સપુજાંન ચે વ ચુન તારીકીએ શખ્ અજ પીશે ખુરશેદ શક દાશતન અપએદા બેદ, અએદુન અજ પીશે તો અરદીખેહૃશ્ત તારીકી વરજશની.

અધ્યારીએ હર કસ પ સુદ ખાસ્તારી વ હર કાર વ દાદસ્તાંન; ખીશજનીદાર હસ્ત હર દરદ વ ખીશશન; ખતશાએ કુત આખ્ અંદર ન આવાયદ પ આંતચે ખીશ નીરએ ગરમી તાચા વરદ વ ગેલ મસ ગુને વ સંગ વ ગોહર પ તો બ રોખાય બુદ; વ દીને અહુરમઝદ પ તો બ રોખાય.

આંને અજ વરદ વ ગેલ વ સંગ વ ગોહર વ અયોખશસ્ત આધનીને કુનીઆદ, અએદુન ક હીચ્ જરનવર અજ તો જુદાધ હુના પ ઓય ચારેહૃ નીસ્ત હમ આંને સાખતન આવાયદ, હમ આંને ખુરદન. પ બ ગોકારદન અવદય હોમના ધન હમા અવજર અહુરમઝદ અવદે ત ચ. ધન રોશની તો અહુરમઝદ દાદ. વ સેતાય

દાર હોમ અહુરમઝદ વ સેપાસદાર હોમ અજ અહુરમઝદ હમી કે આને તો રોશન વીનમ. અર્ષેમ વૉહુ (૧).

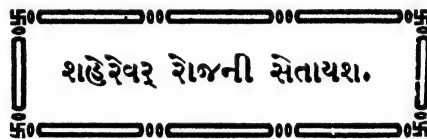
અરદીબેહશત રોજની સેતાયશ.—નુરમંદ, ખોરેહમંદ દાદાર અહુરમઝદની તથા અમશાસ્પદાની હું સેતાયશ તથા ભક્તિ કરું છું.

મીનો, વૃદ્ધિ કરનાર, સર્વથી મહાન દાદાર અહુરમઝદની હું સેપાસ ગુજરી કરું છું, કે જેણે તું અરદીબેહશતને પેદા કીધો, જે અશોષ તથા રોશની છે, દુઃખ દરદ દઈ કરનાર છે, ગેતીની દુન્યામાં તારા રાતા બળતા આતશથી દરેક પેદાયશનું જીવતર છે.

અહુરમઝદે રોશન આતશને, અધારાને દૂર કરનાર તરીકે પેદા કીધો. જેમ ખોરશેદથી અધાર નાશુદ થાય છે, તેમ અરદીબેહશતથી અધાર દૂર થાય છે.

અરદીબેહશતથી દરેકને મદદ અને કાયદો પ્રાપ્ત થાય છે, તે હરેક કીસમના દુઃખ દરદને મારી હટાડે છે, અને જ્યાં પાણી નથી હોતું, ત્યાં તેની ગરમી તથા તાપના બળથી ફેરફાર થઈને, પાણીનું વહેવું થાય છે. અહુરમઝદની દીન તેનેથી છે.

તેના વગર સોની લાંબલાજ થઈ પડે છે. જે અહુરમઝદે તારી રોશની પેદા કીધી તેની સેતાયશ કરું છું તથા સેપાસ ગુજરી કરું છું.

સેતાયમ વ જખાયમ દાદાર અહુરમઝદ રયોમંદ ખોરેહમંદ વ અમશાસ્પદાન.

સેપાસદાર હોમ અજ દાદારે વેહુ અવજુની ખુદાધએ ખાવર નેકી દાદાર, કેશ ફરાજ બરહેનીદ તો શહેરીવર મીનાય ખાસ્તે વ સુદ વેહુ જીવશને; કેત ગેતી હસ્ત અયોજશસ્ત, વ આંને અર્જ-હોમંદ જર વ સીમ વ દારશને મરદુમાંન, કે ગેતી પદશ વરજંદ આંન ચે તીજ અવર કાર આસીન, કેશ પદશ વરજંદ જમીન, પદશ જનન દુશમન, પદશ હરવસ્તીન ગોહર વ અયોજશસ્ત ઓય કાર યાદતીઉનાદ જર વ સીમ હુ ચેહર વીનશને પ શહેરીવર આવાયશને ફરાખનીદાર કે અફજયશને કું.

કેશ હસ્ત આશકારે દાદસ્તાંન પ દસ્ત વેહુ રવેદ. કેશ પ ફરાજની તોજશશ નીહ પ વેશ ઓય ખીશ કરદન આંને ઓશ ખીશીનીદ બેહરે તન વ બેહરે રવાંન ઓય રવાંન દહેદ; કું ખીશતન વેહાંન

અરજનાનીયાંનું પદ્ધતિ બેહરેવર કુનંદ, અગીનશ ગેરકુતન કામ અહુરં
મજદ્દ વ અમશારપંદાંન, આશ ખીરીનીદ્દ હુસરૂખી પ ગતી વ
અશાધ પ મીના અવમ કામે, કુમ ફરાડની અફજનયરને બેદ. દર-
પતા ખાસ્તે આંને જરૂરીન વ આંને અસીમીન, અવાનીચ ખાસ્તે
સપુરીક્ બેરસાદ. પ વેહ જીવરને હર વેહાંન વ અરજનાનીયાંન અજદ
મન જાવીદાંન.

સંપાસદાર હોમ અથ તો શહેરીવર મીનાયુ ખાસ્તે ચે સુદ વ
ખોરેહ વ ખારી રોખાફ ફરમાની વ આફરીન્ગાની અંદર શહેર
ઓયુ વીસ કે ખાસ્તે તોખાનગરતર પવનયુ ખેરદ વ હીમ વ હુનર
વ હર ચીજ ઓયુ વેશ-ખાસ્તરતર વ ગોકૂતારતર વ કામે સ્વાતર ખેદ.
અર્પમ વૉહ (૧).

શહેરેવર રોજની સેતાયશ.—નુરમંદ, ખોરેહમંદ દાદાર અહુરમઝદની તથા અમશારપદોની હું સેતાયશ તથા બકિત કરું છું.

બલા, વૃદ્ધિ કરનાર, મહેરબાન દાદારની હું સેપાસ ગુમરી કરું છું, કે જેણે તું શહેરેવરને પેદા કીધો, જે ગેતીની દુન્યામાં ધાતુઓ ઉપર મવકક્ષ છે. શહેરેવરની મારફતે સોના તથા રૂપાનો, તેમજ જમીન ખેડવાને, તથા દુશ્મનને મારવાને માટેના હથેલીઓનો માટે વપરાતાં લોખંડનો વધારો થાય છે.

જે કોઈ બલો ઉઘોગ કરે છે, તેનાં તન તથા રવાનને, તે પોતાની તરફથી હિસ્સો બાપે છે, દરેક લાયક તથા બધા માણસને શહેરેવર તરફથી સોનાં રૂપાંની કાયમ દોલત સંપૂર્ણ પહોંચે છે.

અએ શહેરવર! હું તારી સેવાસ ગુમરી કરું છું, જેથી ફાયદો, ખોરેહ, સુખ જેવી મનોનાષ દોલત મને પ્રાપ્ત થાય, તવંગર માણસે તો કહાપણુ તથા હુનરના બાબમાં વધારે દોલતમંદ થવું જોઈએ, તથા વધારે લાયક મુરદવાળા થવું જોઈએ.

સ્પંદારમદ રોજની સેતાયશ.

સેતાયમ વ કખાયમ દાદાર અહુરમઝદ રયોમંદ ખોરેહિમંદ વ
અમૈશાર્પદાન.

સેપાસદાર હોમ અથ દાદાર અહુરમથદ મીનો વેણ અવજુની;
ખોદાય ખાવર કેરફેગર નેકી દાદાર બદેગાન પનાણ, કેશ ફરાથ બર-
હનીદ તો રપદારમદ મીનાય અવજુની વ યુનદણ મનરની, કેર

ગેતી હસ્ત જમીન હુ દેહ પુર યરે વ પુર અધ્યારોમંદ વ હસ્તસ્ત
 ગેતીયાં અશો વ દરવંદ અવર માનંદ, વ પ જુનહેહ મનરની બ
 અરાદ આંને બાર અવત ન ગેરાન અવર આંને બુલંદુમ કોહ વ
 આંનચે જયોમંદુમ દાર, વ આંનચે રૂદાં અવર તજશન વ
 ફરીયાએ ફરાત વ આખે વેશ સરદે, વ વદ તન દાંમ હસ્ત કું
 રપેનામીનો વ હસ્ત કું ગનામીનો દાંમ હંદ, ઓ શાંન અવર તો
 ફરાજ રોખરને; આંન ચે બારાન વારરને બુમીક વ વાસ્તર વ ઉરવર
 વેશ ગુને વેશ રંગ, આંનચે બુજોર્ગી સુદ બુરદાક, બરોમંદ દરખત, ઓ
 પરજ દહેરને વ દારરને હુરવેરપ દામાં અવર તો ફરાજ-રવંદ, અજ
 હમ તો આંને માન અએદુન અવત અરજહોમંદ વાદૂનીયાદ.

આવાજ દારીદ અજ મરદુમાન સરમા વ ગરમા વ આંનચે
 વદ મરદુમ પ દુજી આવારી દાબારંદ દદ્ય દાંમ અરકસ્તરે વેશ ગુને
 પુર; બ હુરચેહોમંદ ગેતીયાં અજ આંને તો અધ્યારી વ પુર
 ખાહરી હોમના.

અજ આંને અવજુનીએ બેહરાન આંન આંનત અહુરમજદ
 અવર-ચીજ ફરાજ અરહેનીદ પ તો સ્પંદારમદ પ કામે અહુરમજદ,
 કું હમ ચીજ તો વરજરને બાદ પ ફરાડની; આંને ફરાજ તજરને
 આખે રૂદાન વ ખાનીકાન વ કતીકાન, પ ફરયાદ આંનચે વેહાંને અર-
 જનીયાન, આદરાન વ આતશાન વ જાનવરાને ખાને, વ માન વ
 આન દર પતાયરને અજ ફરાડની કરદન.

વ આંને વેહાંન વ હુ-દીનાન આહ રૂયાન આંન ખુદ વ દુદે
 હમીશ રોખાકતર વ આરાયરને વ દર પતાયરને, આંન ચે વેશરમ એ
 વેશ અવજર ગોસ્પદે પંજ આઘન વ અવાનીચ દામે અહુરમજદ વ
 આંનચે ફરાજ-રોયરને, વાસ્તર વ બુરદાક વ દાર વ દરખત પ વેશ
 ઓય અધ્યારીએ ધન દામ વ દહેરને અહુરમજદ, પ તો અવજુની
 એદ, ધન હમા ઓય ગોફત. અર્થમ વૌહુ (૧).

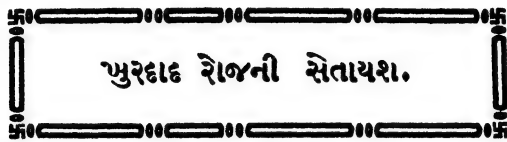
સ્પંદારમદ શેખની સેતાયશ.—તુરમંદ, ખોરેહમંદ દાદાર અહુરમજદની
 તથા અમશાસ્પંદોની હું સેતાયશ તથા ભકિત કરું છું.

મીનો, ભદ્રા, વૃધ્ધિ કરનાર, મહેરબાન, સવાબકાર, નેજીના પેદા કરનાર,
 અંદાઓની પાસ્થાની કરનાર દાદાર અહુરમજદની હું સેપાસ ગુજરી કરું છું, કે
 જોણે તું સ્પંદારમદને પેદા કીધો, જે સંપુર્ણ મનશનીવાળો છે, અને ગેતીમાં
 બલી પેદા પડેલી જમીન ઉપર મવકકલ છે. તે જમીન ઉપર અશો લોકો તેમજ

આખી લોકો ફરહર કરે છે, તેઓનો બાર પું ઉચકે છે, તે જમીન ઉપર યુધંદ પહોંચ, મોટાં આડ, વેહતી નદીઓ, બહોળા ફરિયાઓ આવેલા છે, તે જમીન ઉપર વરસાદ વરસે છે; ધાસ, આડપાન, અનાજ, ફળ થાય છે, એટલી તે કીમતી છે.

લોકોને સરદીથી તથા ગરમીથી તથા ખરાબી કરનારાં ખરફતરોથી જમીન બચાવે.

અહુરમઝદે સ્પંદારમઠની મારફતે જમીનને એક અગત્યની ચીજ તરીકે પેદા કીધી, જેની ઉપર નદી, ઝરા તથા સરોવરનાં પાણી વહે છે; અને ધાસ, અનાજ, છોડવા, તથા આડપાનની વૃદ્ધિ, અશો લોકોને માટે, તેમજ ગોસ્પંદ અને જનાવરો માટે, સ્પંદારમઠની મારફતે થાય છે—એ સમજીું મારે કબુલવું જોઈએ.

પુરુષોત્તમ રોજની સેતાયશ.

સેતાયમ વ જંબાયમ દાદાર અહુરમઝદ રયોમંદ ખોરેહોમંદ વ અમૈશાસ્પંદાન.

સેપાસ દાર હોમ અજ દાદારે વેણ અવજુની મીનાયાંન વ ગતીયાંન મેહરત, કે ફરાજ ખરહેનીદ તો પુરુષોત્તમ, કેત ગતીયાંન હસ્ત આખે તજાય પાક યઝોઝદાસર અજ હર રીમની વ દુશ કેર દારી, કુશ દીવ પધત્યારે અવર ખોરદન ન તવાન, કે અજ વેશ યુન્દેણ વ આખે અંદર હફત કેથર, કે પ હર કેથર સપુરીક, વ અરજ હોમંદ વ જાન દારતાર આખ કે હીચ જાનહોમંદાન અવશ જુદ ધન જમાન પતવસતન ન તોખાન, યુન અહુરમઝદ પ તો પુરુષોત્તમ અવર નેગરેદ, કે હીચ જાનહોમંદાન કારચ પાદીયાવ અજ તો જોજ ન શાયદ યુદન.

અગીનશ વેશ ફરાજ દાદ અવર ધન યુમ અવશ યઝોઝદાસ રીનીદ વ અજ હર રીમની, કે ન માનેદ પ આખે રૂપાક રીમની, એ હર રીમની તો જનાદ, તન પાકી હોમનાદ; પ આખાદાન સ્પંદારમઝદ પ તો આખાદીહોમંદ, અમેરદાદ ગતી દખ્શે પ તો વખ્શીનદ ઉરવર તોચરા આખાદાની ખાનીયાદ.

અંદર ગેહાંન હર કે તો હોમના આખાદાની, આંજળ આખે રોશન તજાય પાક અહુરમઝદ દાદ અરદવીસુર હુતન રોશન ખામી.

ધન દીન વ દામે અહુરમઝદ પ તો રોપાકતર વ હમીશે અવ જાયરને ખેદ, વ ધને તો ફરાધતર પ કામ વ અવજુની અજ અહુરમઝદ અવમાન યુન્દેણ.

સેપાસ અથ અહુરમજદ અવર માન, કે દામે અહુરમજદ હોમ, કે માન અરજનીનેહ બેહરેવરી અથ તો ખુરદાદ હુ-દેહ. અર્થેમ વૉદ્દ (૧).

ખોરદાદ રોજની સેતાયશ.—નુરમંદ તથા ખોરદમંદ દાદાર અહુરમજદ તથા અમશાસ્પંદાની સેતાયશ તથા ભક્તિ કરે છું.

બલા, વૃદ્ધિ કરનાર, મીનો તથા ગેતીને લગતાઓમાં સૌથી યુજ્જેગ દાદારની હું સેપાસ યુજ્જરી કરે છું, કે જેણે ખોરદાદને પેદા કર્યો, જે પાણી ઉપર મવકકલ છે, જે પાણી, પલીદીથી પવિત્ર કરે છે, તે પાણી જેનાથી માણસની જીંદગી નીભી શકે છે, તે સાતે કેશ્વરમાં પુરતું છે. પાણી વગર પાદીયાબ થઇ શકે નહિ.

વહેતાં પાણી ઉપર પલીદી રહેતી નથી, પાણીથી સ્પંદારમદની જમીન આપ્પાદ થાય છે, તેથી સ્પંદારમદની જમીન ઉપર ઝાડપાન ઉગે છે, તેથી માણસો પાણીને આપ્પાદી કરનાર તરીકે લેખે છે. ખોરદાદના પાણીની મારફતે અહુરમજદની દીન તથા અહુરમજદની પેદાયશ આગળ વધે છે.

હું અહુરમજદની સેપાસ યુજ્જરી કરે છું, કે હું અહુરમજદની પેદાયશને લગતો છું, જેથી ખોરદાદના હિસ્સાને લાયક હું થાઉં છું.

અમરદાદ રોજની સેતાયશ.

સેતાયમ વ જખાયમ દાદાર અહુરમજદ રથોમંદ ખોરેહેમંદ વ અર્મેશાસ્પંદાન.

સેપાસદાર હોમ અથ દાદારે વેહ અવજુની મીનોયાંન વ ગેતીયાંન મેહેસ્ત, કેશ ફરાથ બરહેનીદ તો અમરદાદ, કેત ગેતી હસ્ત ઉરવર ખાવરીર, વેશ તોખમે, વેશ ખાઝમ વેશ યુને શેકુદે દારશને પરવરશને ગેતીયાંન, ઉમીદિ હર ગેતીયાંન દામાન, વ બોર વ નીઝએ દાદાર આ દાનશનેહોમંદાન કે શાન અવશ દારશને, અવશાન પદશ પતાયશને, જાન હમ આને બાહુરાન બર, હમ આને જમેસ્તાન બર, હમચ અથ આને હામીન વ પાદીથ બર, વેશ આધને પુર સુદ વેશ નેકી, કે હમ અગદ હમ દરીયુશ અવશ જીવરને, વ દારશને, વ હરએ દાંમ વ દેહશને ગેતી અવશ બેહરેવરી અથ અવજુની આફરીન અવત અથ અહુરમજદ.

અવર હુમીશે ચજશને વ સેતાયશને દાદાર અહુરમજદ કે આને અજ તો અધયારી ઓ સેતાયશ વીનીયાદ પ ફરાઈની દારીદ.

ધન તો અમરદાદ ગેતી દખશે, કુશ કસ વનાણ તપાણ પદશ ન કુનેદ ચે અહુરમજદ કામે આનંજા કુ અજ ફરાઈની અખાર આને તો અમરદાદ ચે કે અજ ફરાઈની અખાર કુનેદ, ઓય રોખાને ખીશ અંદર ધન ગેહાન બે દેહદ, અગીન મીનાચ રાદી ઓખશ અધયાર બેદ, અએદુન કે ફરાખી વ પદીખી બેદ અખાર કુનેદ.

પ તન તગી બ ઓય દરવીશાન દેહદ, અગીનશ અરજનીએ રવાને, ખીશ પ મદને ઓય આને પેહુલુમ અખાન હર દા બેહરે પ તો શાયદ, વ ખીશીનીદન હમ હુસોખી વ હમ અશોધ અજ આને તો બેહરે પ ફરાઈની વરજશને.

અજ ફરાઈન ખાહદ વ ફરાઈનીહા અવશ વેહાન વ અરજનીયાન બેહરેવર ઓય કુનેદ, અગીનશ કરદ કામે અહુરમજદ, અવશ કરદ કામે અમંશારપંદાન, અવશ ખારત રાહે ખીશ, રવાન પ મદને ઓય આને, અસર રોશની અંદર ગરોસ્માન હમા ખારેહ અર્ધમ વાંદ (૧).

અમરદાદ રોજની સેતાયશ—નુરમંદ તથા ખોરહમંદ દાદાર અહુરમજદ તથા અમશારપદોની હું સેતાયશ તથા લકિત કરં છું.

બલાં, વૃદ્ધિ કરનાર મીનો તથા ગેતીને લગતાઓમાં સૌથી મહાન દાદારની હું સેપાસ ગુજરી કરું છું, કે તેણે તું અમરદાદને પેદા કર્યો, જે રૂળ આપનારા બધી જાતનાં ઝાડપાન ઉપર મવકકલ છે, જે ઝાડપાનથી ગેતીના લોકને પોષણ મળે છે, અને તેઓની જીંદગીને ટકાવ મળે છે, તથા ગરીબ તેમજ તવંગરનું તે જીવન છે, જેને લીધે ગેતીની તમામ પેદાયશ તું અહુરમજદની આફરીન કરે છે.

જેઓ અમરદાદની પેદાયશની જળવણી કરે છે, તેઓ દાદાર અહુરમજદની સેતાયશ કરે છે.

કોઈખી શખસ, અહુરમજદની મરજ મુજબ, અમરદાદની પેદાયશને નુકસાન કરતો નથી કારણકે અમરદાદનો ગંજ બલો છે. આ દુનિયામાં જે પ્રમાણમાં ફરાખી તથા બલાઈનો ગંજ કીધો હોય, તે પ્રમાણમાં તેને મીનોષ દુનિયામાં તે ગંજ મદદગાર થાય છે.

જે કોઈ બલાઈ કરવાની ખાહેશ રાખે છે, તે અહુરમજદને તથા અમશારપદોની ખાહેશ બળ લાવે છે, અને તેનું રવાન બેહદ રોશનીવાળાં ગરોસ્માનમાં જાય છે.

સેતાયમ વ જખાયમ દાદાર અહુરમજદ વેણ અવજુની.

ખુરજીમ પ હમા રજ વ શખ, બોરદને શનવર હોમનમ, અજ ખાવર દાદાર અહુરમજદ પવનચ કરદને મન, કેશ મન અજ ચીહ-રોખે મરુદમાન બરહેનીદ, અવશ વીના વ ગુયા રોખા દાદ, વ અર-જાની કરદ હોમ પ તનદોરસ્તી, કે સેતાયમ રજ વ શખ, ઓય તો દાદાર નામ બરમ.

સેપાસદાર હોમ અજ તો દાદારે વેણ અવજુની, કે કેરદારે તો વીનમ ચુન આસમાન અવર કરદ વ જમીને હુ-દેણ, વ સતરે હુ અશમ, વ માહે બામી, ખુરશેદ રોશન રોખાકરા, વ આખે તમચ પાક હર જનવરાન જીવરને, વ અવશ આતશ સોર્ખ સુજચ બુજેર્ગ, વ અધ્યારીએ ગેતીયાન અવશ ઉરવર ખાવરીર વેશ ગુને તર જરરીન.

હર ગેતીયાન અવશ દારરને, વ જીવરને, વ ખુરેણ વ ખારીણ વ ખાસ્તે વ પાદશાહી વ અવાનીચ નેકી, તો દાદ હું કે કનીક વીનમ, વ નારીકે હુ તન, વ હુ ચેહુરે વખશે પતાયશન; કે પુસ વીનમ આસ્તીદેણ, હુ દીન, હુ રવાન, વ રોખાક ગોફતાર અંજુ-અની; કે હમ તોખમગાન ખીશ વીનમ વેણ ફરાડન.

સેતાયમ તો દાદારે અકેનારેણ નીડ વ જવેદાન જમાન, અવખશા; પ મન હુ મનરનીએ સાલારાન વ પાદશાહાન દેહ; પ મન નેકી વ આસાની કરદન વ અંજમ બુદને હર નેકી, ઓમ ખીશરા અજ તો કામે ફરાડનીહા અંદર અવજુની દાર; દાદારે વેણ ચે અવજુની દર પતાય હસ્ત નેકી અજ તો, અવમ નીસ્ત ઓમ પનાહ ઓમ અવસ્તામ, વ ઉમીદ બ ઓય ખાવરે તો. અર્ષમ વૉહુ (૧).

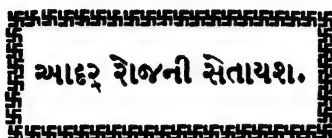
દમ્બે-પ-આદર રોજની સેતાયશ—ભલા વૃદ્ધિ કરનાર દાદાર અહુરમજદની સેતાયશ તથા ભકિત કરે હું.

દાદાર અહુરમજદે મને આદમીની શીકસનો પેદા કર્યો, મને જોવા તથા બોલ-વાની શક્તિ આપી, અને તાંદુરસ્તી સાથે લાયક બનાવ્યો, તેથી રાત દિવસ તારી સેતાયશ કરે.

ભલા વૃદ્ધિ કરનાર દાદારની સેપાસ ગુજરી કરે' છું, જેના પેલા કાષિલા આસમાન, જમીન, તારા, પ્રકાશીત ચંદ્રમા, સુરજ, સ્વચ્છ વહેતું પાણી, લાલ બળતો આતશ, તથા ફળ આપનારાં ઝાડપાન હું જોઉં છું.

વળી ગતીના બોધને માટે તેણે અખશેલી જીંદગી, સુખ, ખોરહ, દોલત, સુંદર ચેહરાની કન્યા, જાતી અકલના નામાંકિત ખેટાઓ હું જોઉં છું.

સર્વશક્તિવાન, કાયમના તું દાદારની હું સેતાયશ કરે' છું. તું મહેરબાન ઉપરજ મને નેકી, પનાહ તથા મદદની ઉમેદ છે.

સેતાયશ વ જઆયશ દાદાર અહુરમજદ રયોમંદ ખોરેહમંદ વ અમશાસ્પદાન!

સેપાસદાર હોમ અજ દાદારે વેણ અવજુની, કેત ફરાજ ખરહેનીદ દાદ આદરખુરેણ વ ગુશસ્પ વ યુરજીન મેહેર, વ પ પાનેગી વ પાંસખાનીએ ધરાન વેહાન આદર-ખુરેણ પુર-ખુરેણ વ વેશ-વરજ દાદ.

અયાફત ખેમતાર પ હર જમાન ઓ અધ્યારી વ અવાકી અવાનીક આદરાન વ આતશાન પ જદને હર અધ્ય-ગદ દરજ, ઓ અહુરમજદ દામાં પધત્યારે આદર ગુશસ્પ તીજ વ તગી રથે-શતાર શીરોજગર, વ ખ જદન વ નહોફતન વ વાનીદને હર અધ્ય-ગદ પધત્યારે પદશ આને અવદ ફીરોજે આન વેહાન વ આવાનીક દામે અહુરમજદ; વ મેહેર વ આદર યુરજીન મેહેર અરજહોમંદ દરજ-જદાર અંદર વીનારતાર વ રોખાધનીદાર વ આવાજ દાશતાર કુન અજ રપેનામીનો દામ અજ અવજુની; ખ ગેહાન ખુરેણ ખેર અવશાન અજ અહુરમજદ ફરમાન અવશ ગોમીખત એસ્તેદ.

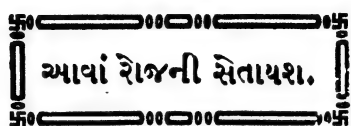
અવશાન સેતાયશ મા એ કે અહુરમજદ દાદ-હમ ક હમા વ હમા-રોખશન હમીશે સુદ વ પુર વખશ વ તગી વ અમાવંદ વ ચીર વ શીરોજગર અવંદ પ જદન વ વાનીદન વ અવસહીનીદન ઓય ગનામીનો દામ. અપમ વૉહ (૧).

આદર રોજની સેતાયશ—તુરમંદ તથા ખોરેહમંદ દાદાર અહુરમજદ તથા અમશાસ્પદાની હું સેતાયશ તથા ભક્તિ કરે' છું.

ભલા, વૃધિ કરનાર દાદારની હું સેપાસ ગુમરી કરું છું, કે જેણે તુને આદર બોરેહ, આદર ગુશરપ, આદર સુરજન મહેરને ધરાનના ભલા લોકોના બચાવ તથા પાસખાનીને માટે પેદા કર્યાં.

અહુરમજ્દની પેદાયશમાંથી દરજ તથા હલાકીને મારી હટાડવા માટે, આદર ગુશરપ જોરાવર, ફતોહમંદ લડવૈયા જેવા છે. મહેર તથા આદર સુરજન મહેર અહુરમજ્દની પેદાયશમાંથી દરજને દૂર રાખનાર છે.

એ બધા આદરોની હું સેતાયશ કરું છું, જેથી ગનામીનો પેદાયશને મારવાને હંમેશનો ફાપદો, પુર વૃધિ, જોર, હિમત, અને સુખ પ્રાપ્ત થાય.

સેતાયશ વ બખાયશ અવખશાયંદ આમોરજીદાર દાદાર અહુર-મજ્દ મીનોયાન વ ગેતીયાન મેહેસ્ત.

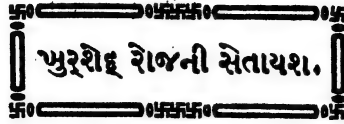
સેતાયશને આપ તો વ સેપાસે તો દારમ, કેત ફરાજ અરહે-નીદ આવાંન ખુરેહ અરદવીસુર હું રોસ્ત ખામી હું ચેહર રોશની ખુરેહમંદ વરજશનેહોમંદ આવાદીહોમંદ યોજદાસરે અવજુની પ આને અહુરમજ્દ કામે; કેત આમીજે નરાન વ વદ્દાન દોરોસ્ત વ યાફદારી; કેશ ખુન વ રીમન ગોમીખતેદ, કેશ ફરજંદ જયશન અજશ બેદ.

અજ વીનશનેહોમંદાને તો હું ચેહરતર વ ખામીફતર વ દાદે હું ફરરોખતમ હોમનાદ, પ ચાવુકી વ હું ચેહરી બેહરે ખુરેહ-મંદાન અવત અહુરમજ્દ અરજનીનેદ; હોમના પ ધન અવદુમ ખુરેહ વ બેહરે હું ચેહરી; અવશ બેહરેવર ખુદન નરાન વ નારીકાન અસ્ત હોમંદાન ગેહાન અજ આને તો ખુરેહમંદી પ કામે અહુરમજ્દ.

આફરીન અજ મા ગેતીયાન કે હુમા અજ તો ખુરેહ વ ખારી હું દેહેશને; અહુરમજ્દ અવજુની નખોસ્ત બેરસાદ. અર્ધેમ વોહૂ (૧).

આવાં રોજની સેતાયશ—મીનો તથા ગેતીમાં સૌથી મહાન બખશેશ કરનાર તથા માણી બક્ષનાર દાદાર અહુરમજ્દની સેતાયશ તથા લકિત કરું છું, જેણે શણગાર પામેલી, ખુબસુરત, રોશનીવાળી, ખોરેહમંદ, પવિત્ર આવાં અરદવીસુરને પેદા કીધી, જે મરદોની મનીને સ્વચ્છ કરે છે, જે મનીનાં લોહી સાથે મેળાપ થવાથી ફરઝંદોનું જનમવું થાય છે.

ખોરેહ, ઝડપ, તથા ખુમસુરતીના આગમાં અહુરમજ્દે તુને લાયક બનાવી છે, સેથી હમો ગેતીના લોકો તારેથી ખોરેહ, સુખ, અને બધી બખશો મેળવવાને આતર, તારી આફરીન કરીએ છીએ.

સેતાયશ વ જખાયશ દાદાર અહુરમજ્દ રયોમંદ પુરેહમંદ વ અમશાસ્પંદોન!

સેપાસદાર હોમ અજ દાદારે અવજુની પુરેહ વ ખારી વ આસાનીએ દાદાર, કેશ ફરાજ બરહેનીદ તો પુરુષોદ ઓ ગેતીયાંન રોશન-તુમ રોખાક્ અઓરવંદ અસ્પ કેત તગી હોમના, વ વરજતવંદહા વ શેહેરીયારાંન હોમના, વ રૂજ રોશનાધ્યે ગેતીયાંન કે આંને તો પુરેહ ફરાજ વખશીદ.

કું બાલા આધદ, બેદ હરવેસ્પ દામે અહુરમજ્દ દાદ પાક્ વ ચઓજદાસર, અજ આંને આહુકીનશને આનશ દીવાન પ શખ અવર-બરંદ, ઉમીદવાર બેદ આંને અહુરમજ્દ દાંમ પ બુખતશને અજ તમતુમગાંન દીવાન વ દરજાંન વ જાદુઆંન વ ગોરગાંન વ અફસ્તરાંન, અજ દુજખ, વ કીક્ વ રાહદારાંન મરદુમ.

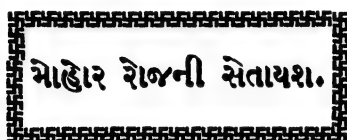
અવદરા હોમના અવદ પુરેહ તીજરખશને બ તાવા અજ બાલેસ્ત અવર બુલદ, ઓ ધન જમીન અહુરમજ્દ દાદ પ તો હસ્ત કે ધન દાંમ વ દેહશને અહુરમજ્દ અંદર ગેતી પ સરમાએ અ-પદમાંન ખાર ન વનાસદ વ બરે ઉરવરાને તોરા અવીરતર પજમેદ, અવશ બજેહ વ ખાડમ ખુશતર બેદ, વ પ ગાહે ઓય જીવશન વ ફરાજ-દેહશને વ દારશને વ અધ્યારીએ ગેતીયાંન રસેદ, વ રોખાક્ કાર વ પુર-પુરેહ વ રોશન બરજાય હોમના અવર ધન ખુમ અહુરમજ્દ દાદ, વ અજ અહુરમજ્દ ખાવરે આંને અસર રોશની પ તો અવજુનીતર વ માહમાનતર પયદાક.

સેતાયશને વ સેપાસ ઓય અહુરમજ્દ, કેશ અરજનીનીદ હમા ગેતીયાંન પ ધન ઉમીદ રોશન વીનશને તો. અયેમ વોહુ (૧).

ખોરશેદ રોજની સેતાયશ—નુરમંદ તથા ખોરેહમંદ દાદાર અહુરમજ્દ તથા અમશાસ્પંદોની હું સેતાયશ તથા બકિત કરું છું.

જુદિ કરનાર દાદારની સેપાસ મુળરી કરે છું; કે જેણે જેતીના લોકોને માટે રોજન, ઝડપી ઘોડાની ચાલના ખોરસોને પેદા કર્યો, જેનેથી રોજન દહાડા થયા કરે છે, તથા ખોરેહ વધ્યા કરે છે.

ન્યારે ખોરસો પ્રકાશ છે ત્યારે દેવને લગતી તમામ ખરાબીઓ, દરજો, બદુમરો, વરજો, ખરસતરો, કીક તથા લુટારાઓથી, અહુરમઝદની પેદાશનો છુટકારો થયો છે. ખોરસોના પ્રકાશવાથી અહુરમઝદની પેદા કોષેલી જમીન હેવાત રહે છે, અને બેહદ થંડીથી નાશ પામતી નથી, તથા આડનાં ફળો ખુશનુમા લહેજત દાર બને છે. ખોરસોનું ખોરેહ, રોજની અને ઝળકાટ ચાલુ રહે!

સેતાયમ્ વ જખાયમ્ દાદાર અહુરમઝદ મીનો અવજુની ખુદાએ ખાવર નેક્ કેરદારી વ અમૈશાસ્પદાન.

સેપાસદાર હોમ અજ દાદારે વેણ, કેશ ફરાજ બરહેનીદ તો માણ હું ચેહર વ ખામી; ઓ રોશનીએ શબ્દ ફરાજ રોખરન હોમના અજ બુનદેહરને તો ઓય ફરાગદ્ કેરદારી; પ વખશસને વ નરકુસરને અંદર માણ દરાના પાંજ દેણ રજ વ શખાંન વખશાય, પાંજ દેણ નરકુસાય.

કે વખશા હોમ દામાને, અહુરમઝદ દાદ અફજાય વ આને પય-દાધતર બરેહા વ દરીયાહા આબ્ વ આનચે રૂદાન વ ખાનીયાન વ ઉરવરચ વેશ આધનેતર વ જરરીનતર વ હર દામે વેણ નેક્ ખીશ બેદ, અએદુનય પ હર કાર વ દાદસ્તાન હું દેહરનેતર ચે અવર પ અવજાયરને ખુરેણ પદીરદ અજ મીનોયાન કે નરકુસેદ.

ખુરેણ બખશ-અ અવર દામે અહુરમઝદ પ ઇન જમીને અહુરમઝદ દાદ વ હોમ પ વખશરને સુદહોમદ વ ફરાખતરને હોમના, વ હોમ પ નરકુસરને હું પાની વ દાદ અયાકત વ તીજ મતાર હોમના; ઓય અધ્યારીએ રૂપેનામીનો દામ અજ ખુરેણ વ ખારીએ નેક્ અવજુની વ વરજવંદી જીઅત અહુરમઝદ અવર બરહેનીદ.

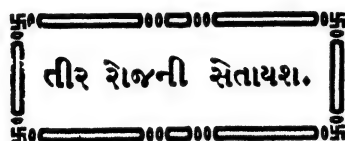
બુખતારી વ ખીશીદારી જીઅત ઓખશ દાદ એસ્તેદ મનચ અજ અવજુની દર પતા, નેકી અજ અહુરમઝદ બેહરેવર વ અર-જની દાર, ઓમ અવી ખીમ ફન; અજ હર અનાકી; પ આંને ફરા

ફન કામે, કામ અંજામ ફન; વ પ યુગ્તગીએ અજ હર બદ અંદર ગેતી અવમ અએદર ફર વ દોરોસ્ત તન ઉરવાખમ વ હુજવરને, ફન કામે અહુરમજદ. અર્ધમ વાહુ (૧).

મોહાર રોજની સેતાયશ—મીનો, વદિ કરનાર, મહેરઆન દાદાર અહુર-મજદ તથા અમશાસ્પદોની હું સેતાયશ તથા ભક્તિ કરું છું.

બલા દાદારની હું સેપાસ યુગ્તરી કરું છું, કે તેણે તું યુગ્તસુરત, પ્રકાશીત ચંદ્રમાને પેદા કર્યો, જે પંદર દિવસ વધે છે, તથા પંદર દિવસ ઘટે છે. રાતના રોજની આપવાને માટે તે ફરશોગર્દના વખત સુધી ગતીમાં રહે.

ચંદ્રમાના ઉગવાથી અહુરમજદની પેદા કાષેલી તમામ પેદાયશ, દરિયા, નદી, નાળાં, ઝરાનાં પાણી વધે છે, તેમજ ઝાડપાન વધારે લીચોતરીવાળાં તથા પુષ્કળ થાય છે. અહુરમજદે તેને ખોરેહ, નુર તથા બુલંદી સાથનો પેદા કર્યો છે,—તે મને દરેક મુશ્કેલીમાં ધાસ્તી વગરનો, બલી મુરાદ પામેલો, તંદરોસ્ત તથા ખુશાલ કરે!

સેતાયમ વ જખાયમ દાદાર અહુરમજદ રયોમંદ ખુરેહમંદ વ અમશાસ્પદાન!

સેપાસદાર હોમ અજ દાદારે વેહ અવજુની નેડી કેરદાર, કેશ ફરાજ ખરહોનીદ તો તીશતર રાદ ખુરેહમંદ સુદમંદ વારાન કેરદાર આખાદી દાદાર, પ અવાકીએ સતવેશ વ વનંત વ હફતોધરંગ વ હર-વસ્પ સતરે આખ-તોખમે વ જમીન-તોખમે વ ઉરવર-તોખમે, કે રોખા-ધનેદ કામે અહુરમજદ.

તો તીશતર અજ અહુરમજદ દેહરન હંદ અઓજ વ નીર વ અમાવંદી વ રયોમંદ વ ફીરોજગર વ સુદમંદ હસ્ત; કે કે પ તો અવર ઓય હમ-દોખારેદ ગનાંમીનો અવા હરવેસ્પ આંને ખીશ દાંમ કોતાહ-મ બાદ, આંને સુદમંદતુમ વારાન અવર ધન જમીને અહુર-મજદ દાદ પુર વખશરને અવર ઓય આંને રસંદ અવા તો તીશતર અવર આંને જરહુખાર.

અગીનય તો પતુક્ હોમના, પુર-તગી વ અઓજ-હોમંદ પ વાનીદારી વ આવાજ-દારરને ગનામીનો અવા હરવેસ્ત આંને માજ-નીકાન દીવ વ અવાનીકય દરજાન વ જાદુઆન વ પરીઆન, કે

પ અવારની વ અનઅધ્યારીએ દામાં વ છનાકાં વ રોસ્તાયાં વ જરેહાં વ રૂદાં વ ખાનીયાં વ વનાસંદ વ કુખ્શીંદ, કુના આંને સુદ્ધમંદ દામ ફરાખ્ત આરાન્ પ હરવેસ્ત કેશ્વર કે હફ્ત અવાહીના વ જમીન્ અહુરમજ્દ દાદ; અફઝાઇ જરેહાં વ રૂદાં વ ખાનીયાં, વખ્શીના ઉરવરાં તર, જરરીન્, હુ ખર, કુના; વ સરાધના વ પરવરા હરવેસ્ત આને વેહ દામ પ કામે અધ્યારીએ દાદાર અહુરમજ્દ વ અમશાસ્પંદાન્; વ રામશને ખાદમ વ ઉરવાખ્મને વેહાં અફઝાઇ, કે તો તીશતર અવજુનીહા પ કામે અહુરમજ્દ.

અજ્ઞ આને ગેતી આખે ખાલા યદ્દના, ઓય ખાલેસ્ત પ મીના અસ્તશને વ હર અવરાન્ આન્ જા, કુ કામે ફરાજ વારીના સુદ્ધમંદીહા અવર ધન્ દામ વ દેહશને વ જુમે અહુરમજ્દ દાદ; આન્એ ચરવ વ સુદ્ધમંદ આખાદી હોમંદ આરાને પુર સુદ્ધ અરજમંદ કે પ ગેતીયાન્ વારેદ, અરજમંદ દાનેસ્તન્ ન શાયદ; ચે વનચ્ વ દાર વ ગીયાહ આખે આંને ખરોમંદ દરખ્ત અવર ખારે આખ્ કે હમીશે આખ્ અવર વદીરશને, કે અવર ન વારેદ, આને સુદ્ધમંદ આરાન્ અજ્ઞ તો તીશતર રાદીહા અવર વારશને; અગીન્ શાન્ ન જરરીન્ બેદ તાદ્ વ તરગ વ ગસે નચ્ ખરે તમામ ખાદમ સજાવાર વ ખુશ મજેહ બ કેશ આફરીદ; ચરવ વ સુદ્ધમંદી આરાન્ પ આને અજ્ઞ તો તીશતર અધ્યારી રાદહા અવર ફરાજ વારેદ.

હર કુ કામ વારીના અવત પરવરશને, આન્ જા કામેતર; કુ પાદશાહ દાદસ્તાનીતર વ દામે દોસ્તતર વ મરદુમ અશાઘ કામેતર વ કેરેઈ વરજુદારતર, અવશાન્ હુ ચશમી પાદશાહાન્ આને મેહસ્ત શાદી વ સુદ્ધ વ ખુરેહ વ ખારેહ રસેદ.

સેપાસદાર હોમ અજ્ઞ તો અહુરમજ્દ; નવ નવ ખાવરીહા અવા ગેતીયાન્ અરજનીનેદ હમ પ આને કુ તીશતર રાદી વ અવજુનીએ નેકી. અર્ષમ વોહૂ (૧).

તીર રોજની સેતાયશ—નુરમંદ તથા ખોરેહમંદ દાદાર અહુરમજ્દ તથા અમશાસ્પંદોની હું સેતાયશ તથા લકિત કરું છું.

લલા, વૃદ્ધ કરનાર દાદારની હું સેપાસ ગુજરી કરું છું, કે જેણે સતવસ, વનંત, હપ્તોધરંગ, તથા પાણી, જમીન, તથા ઝાડપાનની તોખમના સેતારાઓ, તથા વરસાદ ઉત્પન્ન કરનાર તેજતર સેતારાને પેદા કર્યો.

અહુરમજ્દે તેજતરને, ગનામીનો તથા માઝનદરાનના દેવો, દરજો, બહુમર, પરીઓ, જેઓ પેદાયશને નુકસાન કરે છે, નદીનાળાઓનો નાશ કરે છે, તેઓને મારી હઠાવવાને માટે, પુરતો બળવાન તથા નુરમંદ પેદા કર્યો છે, તે હકત કેશ્વરની જમીનને પુષ્કળ વરસાદથી ફાયદમંદ કરે, નદીનાળાંનિ નિરથી પુર કરે, ઝાડપાનને તાંબાં ખીલતાં રાખે, અને તમામ પેદાયશની વૃદ્ધિ કરે !

અગર જો તું તેજતર તરફથી મુરાદ પ્રમાણે, વરસાદ નહિ વરસે, તો ઝાડપાન લીલાં રહે નહિ, તેથી જેવી કોઇ તારી વરસવાની આદેશ રાખે, તેની આદેશ બર આવે! તેને સુખ પહોંચે !

સેતાયમ વ જખાયમ દાદાર અહુરમજ્દ, ખાવર આમોરજીદાર નેઝ બોખ્તારે દાંમ સરાધનીદાર.

સેપાસદાર હોમ અજ તો દાદાર; યુન યશ્તે પુર-પુરેણ, પુર-શીરોજગર પુર-ખારી ખાવરે કેરેગર તો હોમના, અહુરમજ્દ મીના અવંજુની દાદાર આને વેણદાંમ વ દેહરને ઓય ગેતી વ મીના દાંમ સરાધનીદાર.

સેપાસદાર હોમ અજ તો દાદારે વેણ ખાવર રપેનામીના, કેત ફરાજ-બરહેનીઢ ગોશ-ઉરન મીનાય દરવાસ્પ અવજ્ઞદ અહુરમજ્દ દાદ પુરેણ હુ-ફરાખ્ત અધ્યાર-હોમંદ, કે ઓય હરવેસ્પ આને તો અહુર-મજ્દ દામાંન, આને અઓરવંદ અસ્પ ગાવ્યોદાદ ગુસ્પંદ સરદેણ, ઓ આને અશો મરદુમ સરાયશને વ અધ્યારી; કે અવશ ગાવે વરજ્ઞ ઓય આબાદાની દારીએ ગેણંન, અસ્પ તીજ અઓરવંદ ઓય જનશને અનીરશને વનાણકારાન, વ પંજ આધને ગુસ્પંદ; કેશ પદશ દા-વીસ્ત ઓ-હરતાદ-ઓ-દો સરદે, કે અવશાન વેશ-ગુને પદીખી વ નેકી વ હુ-જીવરને ઓય દામાંને અહુરમજ્દ રસશને; વ અજ પુરેણ અવ-જુનીએ અવત અહુરમજ્દ પદશ હસ્ત અંદર ગેતી દારશને વ પર-વરશને મરદુમાને સુદમંદ વ આબાદાનીએ કેશાન હસ્ત પ રાહે તો અવીરતર.

યુન અહુરમજ્દ કામે અશ પ અફજાધનીદારી વ પુરખરીએ દામાને ખીશરા અજ તો વેશ સરદેહ અવજ્ઞરે નેકી ફરાજ-બરહેનીઢ, અઓનય હમીશે પ અવજુન સુદમંદ વ વેશ પુર-ખેહરે વ પુર-

ખારી બાદ આંને અજ તો ગોશ-ઉરૂન અધ્યારી વ અવશ યુદ્ધે
નીરૂપ વ જોર બાદ આ મા કે અહુરમજ્દ હાદ હોમ. અર્ધેમ વોહુ (૧).

ગોશ રોજની સેતાયશ—મહેરખાન, માફ કરનાર, ભલા દાદાર અહુર-
મજ્દની હું સેતાયશ તથા ભક્તિ કરું છું તથા સેપાસ ગુમરી કરું છું! કે તે
ગેઉશ ઉર્વાનને પેદા કર્યો, જે અહુરમજ્દની તમામ પેદાયશને માટે પોષણ તથા
મદદ સમાન છે, મહેનતુ બળદ, સેતાયશ ચાલના ઘોડા, અને અનેક જાતના ગોરખંદ
ઉપર તે મવકકલ છે, જેઓથી માનવીઓને ફાયદો તથા આખાદી પહોંચે છે,
અહુરમજ્દની પેદાયશની વૃદ્ધિ થાય છે. ગેઉશ ઉર્વાનની મદદથી મને સંપુર્ણ
શક્તિ તથા જોર પ્રાપ્ત થાય!

દમ્બે-પ-મહેર રોજની સેતાયશ.

સેતાયશ વ જખાયશ ઓય તો દાદારે વેહ અવજુની.

અજ કતુ તા જવેદાનહાએ જમાનહા કે યુન યશ્તે હર નેકી
અહુરમજ્દ હોમના; વ હમા ખુરેહ વ ખારી વ રોશની યુન અજ
તો વીનારશ્ને.

પ તો ખુદ અ-કેનારે જમાન હોમના, વ દાદારે દારતાર વ
પાનાકીનીદારે ખીશ દામાન વ યઓજદાસરનીદાર અજ હર આહુકે
પધત્યાર હોમંદી પ ખીશ ખાવરી અવજશાયશને મંદ, વ હરવેસ્ત
આલા હુ સ્તીના, કે અશો કેય દરવંદ, વ કસય અજ ખીશ દામાન
અંદર દામ વનંદે દરજ ન અહેલા ઓશાન હમા પાક વ યઓજ-
દાસર કુના; અવશાન જવેદાન પુર ઉરવાખમ વાનશ્ને દારા; અવશાન
કુનશ્ને પસેજગીહા અજ ખીશ ગંજ હમીશે સુદ પાદ દહુશન,
આને વેહ આવાદીકીહા ઓખશ નવીકીહા.

પ હર ગાહ સેતાયશ તો, ચે પ કામે વ ફરમાને તો વીનારહ
એસ્તેદ આસ્માન વ જમીન વ હર દામ વ દહુશને ગેતી વ મીનો;
વ યુખતાર માન ખવી તો ખાવર ખુદા અજ દસ્ત વ કુશશ્ને,
વતરાન વ મોશતગરાન, ચે માન નીસ્ત અધ્યારીએ પાને, અવસ્તામ
ખ ઓય તો અહુરમજ્દે વસ્પાન ફરયાદ; ખવી ચારે ખાસ્તારે
અચારેગાન, અવીચારનીદાર ગેરફતારાન, ખુજનીદારે હર કસ અજ
ખીમ વ આસ્તાને સારતારાન વ કીકાન વ કરફાન, કે પ કામે વેહ
વનાસફારી દાખારંદ.

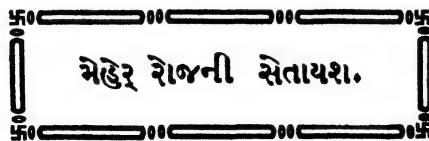
અવજ્જા આવર, અવજ્જા દાદાર, અવજ્જા દાનાક, અવજ્જા કેરકેગર, અવજ્જા વીરપ્ અવજ્જાનીએ નેક મીના, અવર મા અવજ્જાએ હોમદાન ઓય મીનરને પાદશાહાન દેહ, કે માન અવર સાલાર વ પાતજ્જા હોમદ નેકી કામે હુ વરમ બુદન!

અએદુત્ય ઓય મીનરને હમા સાલારાન વ પાદશાહાન કે અંદર ગેતી અવર દામે તો પાદશાહ વ રોખાક ફરમાના હોમદ, કુ તા અવજ્જાનીતર બેદ આને તો દામ વ દેહરને હમા અવર સંપદોમદ બુમે પુર બર માનદ, ચે કે મરદુમાન આસાની વ ખારી બેદ, હમાય દામ વ દેહરને તો ઓય હુ વરજરને મરદુમાન, પરદાજરને પતુકી, ઓશાન પ હર ફરાડની અવમાને હર હીર અવસ્તામ ઓય તો દાદારે વેહ વીરપ્ તવાન. અર્પમ વોદુ (૧).

દએપમહેર રોજની સેતાયશ—બલા, વૃદ્ધિ કરનાર દાદારની સેતાયશ તથા બકિત કરં છું. કાયમ જમાના સુધી તે સેતાયશ કરવા લાયક છે, તેનેથી ખોરેહ, રોજની તથા આશાનીનું મુળ છે, તેનેથી બેકીનાર જમાનો છે; તે પેદાયશનો પેદા કરનાર, રક્ષણ કરનાર, દુઃખથી બચાવનાર, અશો તેમજ દરવંદને પવિત્ર કરનાર, તેઓને હંમેશ સુધી ખુશાલ રાખનાર, તેઓની કરણી પ્રમાણે તેઓને બદલો આપનાર છે.

હર વખતે હું તારી સેતાયશ કરં, કારણ કે તારી આત્મા તથા મરજને લીધે, આસ્માન, જમીન, અને દરેક પેદાયશ શબ્દગાર પામેલી છે. અએ ખુદા! પાપીઓથી હમારો છુટકારો કર, હમારી દાદ લે, હમારં રક્ષણ કર; ચારા વખરનાઓને ચારો આપ, ગેરફતારીમાં આવી પડેલાઓને આસાન કર, બુલમગારો, કીક અને કરપ સોડો, જેઓ ગુનાહ કરવાને બમતા ફરે છે, તેઓના ભયમાંથી દરેકને છોડવ.

પાદશાહોની મનશની, તું મારી બખશનાર જેવી થાય, જેથી સંપદારમદની જમીન ઉપરની તમામ પેદાયશ આપાદ રહે, માણસો સુખ તથા આસાનીમાં રહે. તું સર્વશક્તિમાન દાદારની તરફથી હમને દરેક રીતની સંપત્તિ અને ટેકા છે.

સેતાયમ વ જખાયમ દાદાર અહુરમજદ રયોમદ ખુરેહેમદ વ અમેશાસંપદાન!

સેપાસદાર હોમ અજ અહુરમજદ મીના અવજ્જાની ખુદાએ આવર કેરકેગર દાદારે વીરપ્ દામ વ દેહરને મીના વ ગેતી ખુરેહ દાદાર; કેશ ફરાજ-બરહેનીદ તો કેરકેગર મેહેર ફરાખ-ગાયઓદ, કે

રાસ્ત દાવર અવશ માનંદ હોમના કુ પ મીનાયાન વ ગતીયાન દાવરી વ મ્યાનજીએ રાસ્ત કુનાદ ફરાખ્-ગાયઓદ, કું હસ્ત વ જાય અવી.ખીમ દારદ.

વ યઓજદાસરીનીદાર મરદુમ અજ દુશ્મત વ દુખખત વ દુશ્-વરશત, કે પ તો ન દરજેદ, અગીનશ તીજ-અરપી દેહી, વ અવશ નુમાધ આંને અવીજેદ રાહ બ ઓય વહિશત ગરોસ્માને અહુરમજદ, પ આતશે અહુરમજદ અધ્યારી દેહદ પ રવાં વ ફરોહર આંને આસુદગીએ ફરજંદ.

પ તો મેહેર ચારી અંદર ગતી વ મીનાએ ફરોખતર કે પ હીય આધને કસ મેહેર ન દરજેદ ન અવા ખીશ-દીનાન વન્ય અવા દરવંદાન અવા ઓય કસ કેશ અજ મેહેર દરોખતન જયાન કમ હોમંદ, અવર હર દા મેહેર હસ્ત અશોઆં વ દરવંદાનય.

પ તો મેહેર વીનારદ એસ્તેદ તોખમે મરદુમાન પ ગતીયાં, કું પદ્મંદ ગતીયાં પ રાહે તો બે-રવેદ; તો હોમની અજ તીજાં તીજતર, અજ રાદાન રાદતુમ, અજ તગીયાન તગીતુમ, અજ અઓજહોમંદાન અઓજહોમંદતુમ રમે દાદાર વ જાને દાદાર પુસ દાદાર વ હોમના અશોએ દાદાર વ તો મેહેર રાય, કે ધન હુમા ચીશ અંદર ગતી વીનારશને.

વ પ તો મેહેર આખ રોખાક અવજાયશને કે વખશશને ઉર્વાન અજશ બેદ; પ ખાનશને સુદમંદ હોમના, કું કે ખાનદેહ સુદ કુનીદ; હુમા જામે જીન અવજતર બ શાયદ નેહાદન પ રાહે તો, કેય સ્તોર વ પાહ વ ગુસ્પંદ પ એ તો બ શાયદ હેશતન, વ કેય શવીક વ કુસ્તી વ પદ્મોજે ચાતુક શાયદ દાશતન, પ કામે અવા જનાન વ પેસરાન વ દાખતરાન ખુશ બ શાયદ નેશસ્તન પ રાહે તો.

કે મેહેર ખુખ દારશને ફરદુમ ન દરજેદ, અગીનશ આંને ગતી સુદ વ આવાદાની વ ચારીએ દુસ્તાન વ આંને મીનાય નેક બેહેર ચુન ખુખતગી અજ દુખખ, વ રસશને રવાં ઓય આંને પાશુમ અખાન રોશન ગરોસ્માન ખીશીનેદ બેદ.

ફરાજ વસહુદ અજ કંતુ, શાદ રાન અવમ કામે ધન, કું પ આંને તો અવજીનીએ મન વ ફરજંદાને મન વ બેરાદરાન વ વેહાં અંદર હકૂત કેધર અરજનીયાન, કું અંદર કસય, ન અંદર ગતી વરજશનાન, ન અંદર મીનાયાન રવાં ખીશ અયરખતગી ન બેદ.

પ આને અહુરમજ્દ કામે આવાસ્તન આવાકીએ તો, અગીનમ રવાન આને અસર રોશનીએ ગરોસ્માન ખેરસાદ. અર્ષમ વૉહુ (૧).

મહેર રોજની સેતાયશ—તુરમંદ, તથા ખોરેહમંદ દાદાર અહુરમજ્દ તથા અમશાસપદોની સેતાયશ તથા ભક્તિ કરં છું.

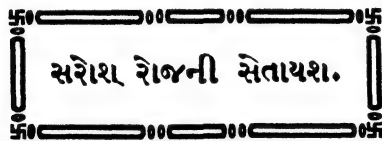
મીનો, વૃદ્ધિ કરનાર તું દાદારની સેપાસ ગુજરી કરં છું કે જેણે તું બહોળા ખેતરવાળા મહેરને પેદા કર્યો, જે રાસ્ત દાવર મીસાલ છે, જે જંગલ તથા જગ્યાઓને ધાસ્તીથી મોકળાં રાખે છે.

જે પહરેજગાર આદમી તુંને (મહેરને) દુશ્મત, દુશ્મત, તથા દુઝવરજતથી કમતો નથી, તેને તું તેજ ઘોડાની ચાલ આપે છે, તેને ગરોથમાન તરફનો રસ્તો બતાવે છે, તથા તે ગેતી તથા મીનોમાં વધારે ખુશાલ રહે છે, તે કાષ્ટનેથી કમતો નથી—નહિ પોતાની દીનવાળાને કે નહિ દરવંદને.

તું મહેર, તેજઓમાં વધારે તેજ, સખાવત કરનારાઓમાં વધારે સખી, શક્તિવાળાઓમાં વધારે શક્તિવાન, જોરેમંદોમાં વધારે જોરેમંદ છે. તારે લીધે ગેતીમાં તમામ ચીજો વૃદ્ધિ પામે છે. તારું નામ દધને યાદ કરનારને તું કાયદો બક્ષે છે.

જે કાષ્ટ મહેર દરજી નહિ કરે, તેને ગેતીનો કાયદો તથા આબાદી, તથા મીનોષ દુન્યાનો બલો હિરસો—એટલે દોજખથી છુટકારો, તથા રોશન ગરોથમાનનું મકાન પ્રાપ્ત થાય છે.

હમણા હું છું, તેથી મને વધારે આગળ વધેલો કર, મારી મુરાદમાં મને ખુશાલ કર. મારા ફરજદોને, બાઈઓને, તથા સાતે કેથરના બલા લોકોને લાખકાતવાળાં કર, તથા મારા રવાનને બેહદ રોશનીવાળાં ગરોથમાનમાં પહોંચાડ.

સેતાયમ વ જખાયમ દાદાર અહુરમજ્દ રથોમંદ ખોરેહમંદ વ અર્મશાસ્પદાન!

સેપાસ-દાર હોમ અજ દાદાર અહુરમજ્દ વેહુ અવબુની ખુદાએ ખાવર કેરેકેગર મીનોયાન વ ગેતીયાન મહેસ્ત, કેશ ફરાજ બરહેનીહ પ આને અવબુની અઓજ વ નીરૂએ ફરોખ ખુદાએ તો સરોશ તગી ફીરોજગર ઓય પાનેગીએ ગેતી દામ અવશ ખુદ ફરાજ દાદ.

પ આને મહેસ્ત અમાવંદી વ ફીરોજગરી વ વરજાવંદી, અવત હંદ તગીએ કુ ન કસ અજ રપેનામીનો દામ અયોતાક, વ તગી

બ તો અવશ ફરાજ બરહેનીદ પ તો તનફરમાની કું ન અજ હરવેસ્પ દામ અહુરમજદ કસ અયોતાક, વ તનફરમાન બ તો કે હોમના પ તગી વ તનફરમાની કું તન પ ફરમાને અહુરમજદ દારી, ઓ કદારચાય કુસ્તી કેલ કામે બ મદાર વ તનફરમાન હોમની, ક હમા તન પ ફરમાને અહુરમજદ દારી, પ હરવેસ્પ દામે અહુરમજદ અવર ઇન જમીન અયોતાક પ આને હોમની.

પ આને શેગોફત જીન અવજાર તો બે-જની અએશમએ પ્રવી દરઓશ દરવંદ વ હરવેસ્પ દરજીન વ જહુકાન વ પરીકાન વ દર-વંદાન વસ્પનહા અવા અએશમ પ્રવી દરઓશ હર દીવ વનસ્ત ઓ હુમ અજ જનરને ગનામીનો દામ, વ હર અ-સરશતી વ અ-દાદી બ બંદાદ અજ દામે સ્પેનામીનો; અવશ ફરાજ બરહેનીદ હોમના અહુરમજદ તગીતુમ ચીહરતુમ દરજીન વાનીદારતુમ પ હમા ગેહાન વીનારને ખુદાઇ; પ વરજ વ ખુરેહ વ અઓજ વ નીરએ તો સરોશ અશો, કે તન વ રવાને મરદુમાન પાનેહ હોમના.

વ અજ હર રજ વ શખ હફત બાદ પ હફત કેથર જમીન અવર હરવેસ્પ અહુએ અસ્તહોમંદ બેરસી. વ અવશાન ઇ નવ નવ પાનેગી વ પાસ્થાની કુની વ અનાકી અવશાન અવાજદારી; વ નેકી વ આસાની વ ઉરવાખમ વ અવજીન-વીનારને કુની હુમીશે જવેદાન વખશીનેદ; પાયરને બવી. અઓજ વ નીર વ અમાવદી વ હમા શીરોજગરીએ તો સરોશ અશો પ અવાજદારને વનાસ્તાર હોમ અજ દામે અહુરમજદ! અવેમ વૉહુ (૧).

સરોશ રોજની સેતાયશ—નુરમંદ, તથા ખોરેહમંદ દાદાર અહુરમજદ તથા અમશારપંદોની હું સેતાયશ તથા લકિત કરં છું.

લજા, વૃધિ કરનાર સવાબકાર દાદાર અહુરમજદની સેપાસ ગુજરી કરં છું, કે જેણે તું સરોશને ગેતીની પેદાયશની પાસખાનીને માટે જોર તથા કઠિવત સાથે પેદા કર્યો. તારા (સરોશના) બળની બરાબર સપેનામીનોની પેદાયશમાં કોઇમી નથી.

ભારે જીવંદ હથિયારથી તું ઘાટકી લાલાવાળા પાપી એશમ દેવને માર, અને એશમ દેવ સાથે તમામ દરજ, તથા જહુગરો, પરીઓ તથ દરવંદો તુટેલા થાય. સપેનામીનોની પેદાયશમાંથી નાફરમાની દુર થાય. આ દુન્યામાં વ્યવસ્થાને માટે, તું સરોશને સાથી ખુબસુરત, સાથી ધણા બળવાળો, તથા દરજને મારનાર પેદા કર્યો છે. તારાં પ્રતાપ, જોર, તથા ખોરેહને લીધે ઇનસાનના તન તથા રવાનની પાસખાની થાય છે.

રાતદિન, હકત કેશ્વર જમીન ઉપર તું સાત વખત પહોંચ, અને પાસપાની કર, હલાકીને દૂર કર, નેકી, સુખ, ખુશાલીનો હમેશા વધારો કર. તારી અરક્તથી પાપીઓને અહુરમજ્દની પેદાયશમાંથી હું દૂર કરનાર થાઉં !

રશ્મિને રાસ્ત રોજની સેતાયશ.

. સેતાયશ વ બ્રહ્માયશ ખાવરે આમોરજીદાર દાદાર અહુરમજ્દ રથોમંદ ખોરેહમંદ કેશ ફરાજ અરહેનીદ તો રશ્મિને રાસ્ત ઓય રાસ્ત દાવરીએ ગેતીયાંન.

ખુદ તને રાસ્તી હોમના, પ કેરફે વ બજેહુ શુમાર કુની, વ અજ અંને રાસ્ત પંદ હીચ્ આધને, નચ્ પીશ ન પ મીનાયાંન ન પ ગેતીયાંન.

પ હુ-ચશ્મી મર પ કસચ્ ન દરજાંન વ મ્યાનજી વ દાવરી પ રાસ્તી કુની, વ દીવાંન વ દરજાંન પ રાસ્તી વાના; વ દરજી અજ દામાને અહુરમજ્દ પ રાસ્તી બ-અરી.

અવત કામે ધન કુ હુમા મરદુમે અશો બવી, વ કસ અવશ શાંન ઓય દુજખ વ અનાકીએ દીવાંન ન રસંદ; વ ખાહમ પ અવજશાયશને અજ તો વીસ્પાન હુ ફરયાદ, કુમ અરજની પ અંને વેહુ કુનશને.

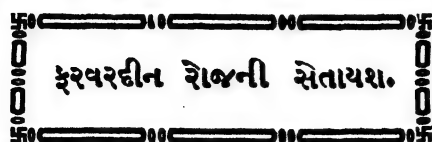
અંદર ગેતી વરજશને તાન અરજની બાદ, પ બુખ્તગી અજ શેગોકત શુમાર તો રશ્મિને બુલંદ પ મીનાયાંન; અંને મન રવાંન અએ-દુન ચુન તો રશ્મિને રાસ્ત કામે પ ફરાજની વ અશોધ મનચ્ હુમ આધને બાદ, ઓય અંને ફશુમ અખાનાન રસાદ. અપેમ વૉહુ (૧).

રશ્મિને રાસ્ત રોજની સેતાયશ—મહેરબાન, મારી બખ્શનાર, તુરમંદ, ખોરે-હમંદ દાદાર અહુરમજ્દની સેતાયશ તથા ભક્તિ કરે છું, કે જેણે ગેતીના લોકોનો ઇનસાફ કરવાને માટે તું રશ્મિને રાસ્તને પેદા કર્યો.

નેક ચશમથી કાઢખી શખસ માટે રાસ્તીથી તું હીસાબ તથા ઇનસાફ કર, પશુ દરજે માટે નહિ, તેઓને રાસ્તીથી તું માર, તથા દરજીને અહુરમજ્દની પેદાયશમાંથી હાકી કાઢ.

. તમામ અશો લોકોમાંથી કાઢખી દોજખ તથા દેવોની હલાકી તરફ નહિ પહોંચે, એવી તારી મુરાદ છે. તું બધાઓની ફર્યાદ સાંભળનાર છે, તેથી તારી

પાસે માણી સાથે માગી લઈ છું કે મને નેક કરણીને લાવકનો કર. મારું રવાનું
તું રક્ષને રાસ્તની માફક નેક મુરાદવાળું થાય ! અને બહેશત પામે !

સેતાયશ વ બખાયશ દાદાર અહુરમઝદ રયોમંદ ખોરેહુમંદ
વ અમૈશાસ્પંદાન !

સેપાસદાર હોમ અજ દાદારે ખાવર અવજશાધનીદાર આમોરજી-
દાર કેશ ફરાજ બરહોનીદ આને અશોઆન ફરોહર.

અંદર આને રોશન ગરોસ્માન અએદુન અઓજમંદ વ પુર-
નીરૂએ વ અકિરવંદ જોર, પ આને ઓશાન રા ખુરેહુ વીનારૂદ
એસ્તેદ આસ્માન વ આખ વ ઉરવર વ ગુરપંદે પંજ આધને અંદર
ખોરદાર પુસ અવર નેહોફૂતર ન બવદરદન, ખુરશેદ વ માહુ વ સ્તરાન
પ અશાધ અશોઆન ફરોહર વ ચારીએ પ આને ખીશ રાહુ રવંદ ;
વ અવરગાહુ દારદ જરેહુ-ફરંકરૂદ, અવશ અઓજ સ્તરે હફૂતરંગ,
વ તને સામાન કેરસાસ્પ, શોસરે જરૂતોશત કે હુશેદરમાહુ વ
સોશ્યાસ અજશ બેદ, રોખાકીએ અહુરમઝદ દામાન અંદર ગેતી
બુખતશનય; અનોશાન અજ દીવાન વ દરજન વ અવજશાયશને
એહુરમન વ દીવાન પ નીરૂ વ ચારીએ અશોઆન ફરોહરે અવીરતર
વ તીજમદારતર હંદ ઓય આને મરદુમાન પાનેગી વ ચારી; વ
કેશાન પ આને ફરાડન ખુખ નીરંગહાએ યજશને સેતાયંદ શનાયંદ
વ ખાનંદ વ તીજહા રસંદ વ વદીરંદ આને વેહુ પાદહેહરને કુનંદ.

અજ અઓજ વ જોર વ નીરૂ વ રએ વ ખુરેહુ વ વીરપ તવાન
દાદાર અહુરમઝદ ઓખશ શાન દાદ એસ્તેદ વેશ ખોરદારહોમંદ નેકી ;
કે ચીહરે કેરદાર હંદ અંદર કારીજર; કે ખારી દાદાર હંદ આસાની
પ તન; કે વાજશને કેરદાર હંદ ઓ તગી; કે ખાનશને કેરદાર હંદ;
કુ કે યજદ ઓ ચારીએ શાયંદ ખાન્દેહુ પ રાહુ ઓશાન; કે ખાનશને
હંદ પ વેહી કુ તા માન વેહુ ખાદ; કે ખાનશને હંદ પ ફીરોજગરી;
કે દાદાર હંદ ફીરોજગરી કે શાન ખાનદ દાદાર હંદ આખાદી ઓય
કે શાન કામે દાદાર હંદ ઓ ઓય ખીમાર દારોસ્ત રોખરન.

દાદાર હંદ આને વેહુ ખુરેહુ ઓ ઓય કે શાન પ યજશને શના-
ધનેદ, ઓશાન પ ખાનશને બરેદ, જોર દેહુદ અજ ખુદાધએ અવર-

મદાધ્યાન, આનયે આરનીદહુ ફરજંદ દાનાએ અનબુમની, આનયે ગુસ્પંદાને રમે, આનયે વીરાન પુર-રોખરને; કે શાન અંદર યજરને નામ અરંદ; ઓશાન ઓય યજરને ખાનંદ પદશ આને મેહ પાદહુરન, ઓશાન યશતારાન વ સાખ્તારાન વ સ્તાઇનીદારાન નગીદારાન દેહંદ.

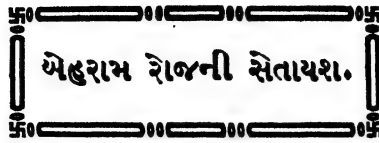
ઇનય ખાહુમ અજ ખાવરે અહુરમજદ દાદારે હુર નેકી, કુ માન આને યારીએ અજ અશોઆન વેહાન અવજારાન અવબુનીયાન ફરોહર બુન્દેહીઆ ઓખશ રસાદ વ રવાન પ આને મીનાયાન અખાનાન અંદર રોશન ગરોસ્માન અવા અવરતર અશોઆન જય ગાહુ આદ. અર્ધમ વોહુ (૧).

ફરવરદીન રોજની સેતાયશ—નુરમંદ, ખોરેહમંદ, દાદાર અહુરમજદની તથા અમશાસ્પંદોની સેતાયશ તથા ભક્તિ કરું છું.

મહેરબાન, માશી બક્ષનાર દાદારની સેપાસ ગુજરી કરું છું, કે તેણે અશો લોકોનાં ફરોહરો પેદા કર્યાં, જેઓ રોશન ગરોથમાનની અંદર જોરેમંદ તથા પુર શક્તિવાળાં આરાસ્તે થયલાં છે, જેઓ આરમાન, પાણી, ઝડપાન, પાંચ જાતનાં ગોસ્પંદો, તથા ગર્ભસ્થાનની અંદર અવ્યાઓની જાળવણી કરે છે, જેઓની મદદથી ખોરશેદ, અંદ્ર તથા સેતારાઓ પોતાના રાહ ઉપર ચાલે છે, તથા વોહિરકશ દરિયા ઉપર હફત-રંગ સેતારાનું બળ, તથા સામના કેરશાસ્પનું તન, તથા જરતોસ્તનું શુન જાળવે છે, જે શુનમાંથી હોશેદર-માહ તથા સોસ્થોસ બરપા થશે, તથા ગેતીમાં અહુરમજદની પેદાયશની વૃદ્ધિ તેમજ મુક્તિ થશે. દેવ દરજ્જેના ધટવા સાથે, અમર્ગ ફરોહરો લોકોની પાસ્યાની તથા મદદને માટે વધારે ઝડપથી આવે છે. જે કાષ્ઠ ભલી યજરનેની નીરંગથી તેઓની સેતાયશ કરે છે, તેઓને ખોલાવે છે, તથા આરાધે છે, તેઓ તરફ ઝડપથી જાય છે, તે કશુલ રાખે છે, તથા તેઓને ભલો બદલો આપે છે.

જે કાષ્ઠ ફરોહરોને આરાધે છે, તેઓની આરાધના ખોદા તરફ લઇ જાય છે, તેઓની જાતી અકકલવાળું ફરજંદ, ગોસ્પંદનાં ટોળાં તથા ચાલાક શુરવીરો આપે છે, અને મોટો બદલો આપે છે.

અહુરમજદ પાસેથી હું માગું છું કે અશો લોકોનાં ફરોહરોની મદદ મને પહોંચે, જેથી મારું રવાન મીનોઇ ગરોથમાનમાં પહોંચે!

સેતાયશ વ જખાયશ દાદાર અહુરમજદ રથોમંદ ખોરેહમંદ વ અમશાસ્પદાન.

સેપાસદાર હોમ અજ ખાવર અહુરમજદ કેરેફગર, કેશ ફરાજ અરહેનીદ તો વરેહરામ ફીરોજગર દરફશદાર, ફીરોજગર ગેહાન દાશતાર, પુર-ફીરોજગરી દુશ્મનાન વ દીવાન વ વતરાન જદાર, કે પ અઓજ વ નીરૂ વ અમાવંદી ફીરોજગરી દાદારે વેહ દાદહંદ.

વ નતરૂનીએ હરવેસ્પ રાહ અજ કીકાન વ કરફાન વ દુજદાન વ ગોર-ગાંન વ અરફસતરાન વ રાહજનાન વ સાસ્તારાંન વ દીવાંન વ દરૂજાંન વ જદુકાન વ પરીકાન વ અચારીએ સાસ્તારાંન વ વનાહકારાન વ જન્દીનીદારાન, કે માનદે પ કદેહ વ દસ્ત વ કોહ વ બીયાબાંન વ રૂદ વ દરીયા વ અંદર વાય અંદર સુરાખ શેકસ્તે જાય હોમના; તીજ વ તગી અવર-વેજ વ ફીરોજગર અંદર અરતીક વ રજમ વ કારીજર તગાન પદમુખ જનાન કે પ ચીહરાન તીજ બે-કુશંદ, વ વ હમ આંને વેહાંન વ વતરાંન ફીરોજગરી પ અવાકી વ ચારીએ તો વરેહરામ ફીરોજગરે રથેશતારાન કે અવર હર કસ બે-રસી.

ચે આંને વતરાન મેહ-સુદી વીસ્પ-આગાહ અહુરમજદ દાનેદ, કેશ અએદુન અઓજ ફીરોજગર ફરાજ-અરહેનીદ અહુરમજદ, કે કેશ દો સેપાહ અવર શેહરી ઓય હમ-કુશંદ વ વેશ મર બે-જનંદ દુશ-દીન ઓ વતર-દીન, અગીનય ફીરોજગરી વ ચીહરી ઓય આંને ગેતી દેહદ પ શેહર સુદીમંદતર.

વ ખાહમ અજ ખાવર દાદાર અહુરમજદ કોમ પ અવાકી અમાવંદી હુ-તાશીદ, હરવેસ્પ ફીરોજગર અહુરમજદ દાદ પ આંને રાસ્ત રોબશને આંનચે અરતીક વ કારીજર વ આંનચે શોમાર-હોમંદ દાદસ્તાન પતકાર અવા કસે મન પદશ ચીહરી અવર-વેજ વ ફીરોજગરી બાદ! અષમ વોહ (૧).

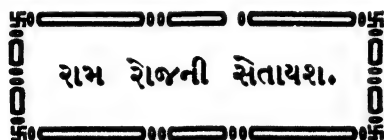
બેહરામ રોજની સેતાયશ—તુરમંદ, તથા ખોરેહમંદ દાદાર અહુરમજદ તથા અમશાસ્પદાની સેતાયશ તથા લકિત કરં છું.

મહેરખાન, સવાખકાર અહુરમજ્જની સેપાસ ગુળરી કરે છું, કે જેણે તું બેહરામને ફતેહમંદ, વાવટો રાખનાર, દુન્યાનું રક્ષણ કરનાર, દુશમનો, દેવો, તથા શુરા લોકોને મારનાર તરીકે પેદા કર્યો.

કીકા, કરપો, ચોરો, વરૂઓ, ખરફતરો, લુટારાઓ, બુલમગારો, દેવો, દરજો, બદુગરો, પરીઓ, તથા ગુનેહગારો, જેઓ જંગલમાં, ધરમાં, પહાડમાં, નદીમાં, દરિયામાં હવામાં કે દરમાં રહેતા હોય, તેથી તમામ રસ્તાઓનું રક્ષણ કર, તથા તેઓ હારેલા થાય. લકાઇના મેદાનમાં હથિયાર સંગ્રહા બેરાવર લોકોને માટે તું જ, કારણ કે બધાં કે શુરાની ફતેહ તું બેહરામની મદદથી છે.

જ્યારે શુરી દીનવાળા વધારે શુરી દીનવાળાને મારે છે, ત્યારે શહેરને વધુ ક્ષાયદો કરવાને માટે તે જોરેમંદ, ફતેહમંદ જીત મેળવી આપે છે.

મહેરખાન દાદાર અહુરમજ્જ પાસેથી હું માગી લઉં છું, કે અહુરમજ્જને પેદા કીધેલો ફતેહમંદ બેહરામ મને મારા કાષ્ઠી દુશ્મન ઉપર ફતેહ આપે !

સેતાયમ્ વ જખાયમ્ દાદર અહુરમજ્જ વ અમૃશાસ્પદાન !

સેપાસદાર હોમ અજ દાદારે વેણ અવજીની રયોમંદ ખોરહેમંદ મીનોયાન વ ગેતીયાન મહેસ્ત, કેશ ફરાજ ખરહેની હું તો રામ મીનાએ રામશને ખાડમ, કુ કે મરદુમાન મજે ખુરશને રામશનય અજ ચીશ દાનંદ પ રાહો તો ; વાય અવરકાર તરવીનીદારતુમ અજ આને હુદામાન થવાશે ખધાત, જરવાન જમાને અ-કેનારે, જરવાન જમાને દરંગ ખુ-દાદ, કે દામાને અહુરમજ્જ હુપાનીહા વ દોરોસ્ત દારશનીહા ઓ ફશકર્દ જમાન આસાનેદ.

ખાહુમ અજ દાદારે ખાવરે અવજીની કુમ અવજીનેદ પ હરવસ્પ નેકી અજ રામ કેશ અવાહોમનમ દામહોમંદ અજ યજ્ઞદાન કુ યુનદે-હીઆ રસાદ પ ચે દોરોસ્તીએ તન વ જીવંદગીએ દરંગ, વ ફરાડન પાદશાહી અવર શેહેર વ રોસ્તાક વ દેણ વ દુદ ખીશ વ દરંગ મેહી અંદર આને ખીશ વ ખીશ વ રોખાય પદવંદ તા ફશકર્દ જમાન.

આન-ચે અજ ફરાડન કરુદે અવદપેશીદ મ્યાને બુજોર્ગ વેશ અવજાર તુખાનગરી અજ ફરાડની ; વ આનચે જરૂરીન વ સીમીન દારીન વસ્ત-રૂગીન વસ્તર્ગ વ જમે વ ચાવુક અવાનીચ ચેણરે ; આનચે સંપદામદ

ચેહરે હુહીમ નાધરીક હુતન હુ ચેહરે પતાયશને તરસગાહે ખુબ્ હમયારે ચક્ હમખાલુ; આનચે આસુદગીએ ફરજદાન હુદીન હુરોખાન દાનક્ રાસ્ત ગોફતારે અનજુમની, ખીશકારી દુદે વીનારતાર આનચે અઢિરવંદ-અરપ વ આનચે ગુસ્પદાન પુર સરદેહ રમે; વ આવચ્ જમીન પુરવાસ્તર પુરજુરદાક્ પુરદાર પુરદરખત હુવરજી અવમ ધનચ્ દેહ.

આવાયશનીહા પ મનશનીએ હર કસ વ રોખાઇએ હર કારે દાદસ્તાન અવીખીમી અજ્જ હર વજ્દ વ આસ્તાને, કામે જીવશનીહુ વ કામે અંજમીહુ પ હર ફરાફની આવાયસ્ત ચૂન ફરશેખીહાતુમ ખેરસાઈ પ ગેતી વ આનચે મીનો; ચૂન જુજેર્ગીહાતુમ પુર અશોઇહાતુમ આ ખોખતગી વ રસશને આ રોશન ગરોસ્માન, ફરાજતશનીતુમ ખેરસાઈ. અર્થમ વૌહુ (૧).

રામ રોજની સેતાયશ—દાદાર અહુરમજ્દની તથા અમશાસ્પદોની સેતાયશ તથા લકિત કર્ જું.

ભલા, વૃદ્ધિ કરનાર, તુરમંદ, ખોરેહમંદ, મીનો તથા ગેતીમાં સૈથી મહાન દાદારની સેપાસ ગુઝરી કર્ જું, કે જેણે તું રામશનીવાળા મીનો રામને પેદા કર્યો, જેની મારફતે ખોરાકમાં ખુશાલી હોય છે; તેણે સૈથી જોરેમંદ હવા, પોતાની મેળે પેદા પડેલું આસ્માન, હદ વગરનો જમાનો, જે ફરોગદના વખત સુધી અહુર-મજ્દની પેદાયશનું રક્ષણ કરે છે, તે પેદા કર્યાં.

મહેરબાન, વૃદ્ધિ કરનાર દાદાર પાસેથી હું માગી લઉં જું કે મીનો રામની બરકતથી નેકીનો મારામાં વધારો થાય! તથા તંદસ્તી, લાંબી જીંદગી, શહેર, ગામ, દેશ, તથા પોતાતા કુટુંબ ઉપર ભલી સત્તા, તથા ફરોગદના વખત સુધી પોતાની વધતી જતી આલાદ સંપુર્ણ રીતે મને પહોંચે! વળી મને તવંજરી, સોના રૂપાનાં વસ્ત્ર, સ્પંદારમદના ચહેરાવાળી, ભલા ખવાસની, સારાં ચરીરવાળી ખુશસુરત નારી, નેક અંતઃકરણવાળું, ડહાપણવાળું, અંજુમનમાં સાચું ખોલનારું ફરજંદ, તેજ ઘોડો, પુષ્કળ જાતના ગોસ્પદોનાં ટોળાં, પાણી, ધાસચારા, અનાજ ઝાડપાનથી ભરેલી સારી ખેતીની જમીન પહોંચે!

વળી માણસની કરણી તથા મનશની પ્રમાણે તે દરેક મુશ્કેલી, શીકર ચીંતામાંથી મોકળો રહે! પોતાની મુરાદ પામે! જીવંદ ફરાખીએ પહોંચે! અને રોશન ગરોયમાનમાં પહોંચે!

ગુવાદ રોજની સેતાયશ.

સેતાયશ વ જખાયશ દાદાર અહુરમજદ રથોમંદ ખુરેહમંદ વ અમૈશાસ્પંદાન!

સેપાસદાર હોમ અજ દાદારે વેહ અવજુની, કેશ ફરાજ ખરહેનીદ્ તો વાદ હુદાદ પુરનીરમે કેશ અવા આને મરદાન હમ મરદાજુકી, જીવંદેહ હમા જાનવરાન પદશ વીનારદ એસ્તેદ.

કે હર જાનવરાન અંદર ગેતી જીવંદેહ રોખા કાર વ કેરદાર વ નીરકહોમંદ પ રાહે વાદ, અરપ અઉરવંદ હુતગ મરદ, તગીએ અઓજહોમંદી વ પતુકી અંદર કારીજાર, વ અયાફતારી ઓય દુશ્મનાન, અવાજદારી વ સપુખતારી વ નેહોફતારીએ દુશ્મનાન, પ આને વાદ નીરમે વ ચારીએ ઓય હમા રજમ અરતીક ખેરસાદ!

હર કેશ વાદ પ પોશત એસ્તેદ, અગીનશ ફીરજી અવા હમા પ આવોરશને, ફીરજી અવરતર પ શુદને અનાકી સપુખતાર, વ વીન આવોરશને વ ખરશને જાનવરાને ગોખરને હમા જાનવરાન ગેતીયાન અજ અંદરન વ ખીરન.

પ વાદ હસ્ત ચારીમંદતુમ વ ફરાખમંદતુમ ગેતીએ દામાન પ જીવંદેહ દાશતારી વ પતુકી વ અઓજ વ નીરમે અવજુનીદારી કામે કારતુમ.

સેતાયશ દાદારે વેહ; ખાહમ કુ હમા સુદ ચારી વ નેકી અજ વાદ હુદાદ પુરનીરમે ઓ અવાકી મન રસાદ, કુ ફરાખતરમ પુર અઓજહો હર દુશ્મનાન જદન વ અવાજ દાશતન તવાન બાદ.

હર કુ ખયમ વ માનમ આને અધર આને અવર આને પીસીહા વ આને પસીહા વાર, ચુનમ આવાયશનીતર ઓ સુદ વ ચારી વ અવાકીએ મન તીજ પે તખત ખેરસાદ! અપૈમ વોહુ (૧).

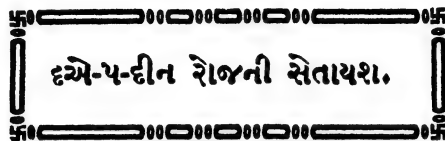
ગુવાદ રોજની સેતાયશ—નુરમંદ ખોરેહમંદ દાદાર અહુરમજદ તથા અમશાસ્પંદાની સેતાયશ તથા ભકિત કરે છું.

ભલા, શક્તિ કરનાર દાદારની સેપાસ ચુગરી કરે છું, કે તેજે તું પુર શક્તિવાળા ગુવાદને પેદા કર્યો, જેની ખરકતથી તમામ જાનવરો જીવતાં, હાલતાં, ચાલતાં તથા કામ કરતાં રહે છે. લગ્નમાં બળ તથા શક્તિ, દુશ્મન ઉપર ફતેહ, તથા તેઓને મારી હટાવવું, તેની મદદથી પહોંચો!

ગુઆદની બરકતથી, હાકાકી દાખી દેવામાં ચઢતી ફતેહ, ગેતીના તમામ બહાર ફરતાં તથા અંદર બરાબર રહેતાં જનવરોની જોવાની તથા ખમવાની શક્તિ, તથા બોલી પ્રાપ્ત થાય છે, તથા ગેતીની પેદાશથી ઘણી ચારી આપનારી તથા ફરાખી-વાળી થાય છે.

દાદાર પાસેથી હું માગી લઉં છું કે ગુવાદ મારફતે મને તમામ ફાયદો, મદદ, નેહી, તથા શક્તિ પ્રાપ્ત થાઓ, જેથી દુશ્મનને મારવાને હું શક્તિવાન થાઉં.

આગલા વખતમાં હું જેથી કાંઈ હોઉં, હવે પછીના જમાનામાં હું જેથી કાંઈ થાઉં-ધરાને લગતો હોઉં, કે ખીજ કશાને લગતો હોઉં, તેમાં તું ગુવાદ મારી ચારીએ પહોંચ !

સેતાયમ વ જખાયમ તો દાદારે વેણ અવજીની કે કદર વ આવાસ્તન કામે વ ફરમાન વીનમ, અએદુન અર્જમંદ વ તીમાસ્પ વ ગેતીયાંન દાનરને ચાક્રતન દાનેશતન વ ન બ અવાજ પ હુરવેસ્પ આગાહુ ખેરદે અવા તો અવજીની અહુરમજદ દાનેશતન શાયદ.

અંદ વીશ વીનેદ તો પદશ સેતાયશનીતર હોમના, કેત આસ્માન વીનારદ અ-સતુન, કેશ હીચ સતુન વીનારને ઓચ ગેતીયાંન ન પએદા; અવત જમીન વીનારદ હમ અ-સતુનરને ફરાખ-વસ્તરને, કેત અવર ફરાજ દાદ રદે અચુતાક્ વ કુહે બુલંદ પુર-વાસ્તર આવો-મંદ વ ગોહર-હોમંદ, વ દારે બુજેર્ગ, તાકે ફરાખ વ ગશાક્ વ બેફર વ રીશે વ આતશે સોહર સુજ, વ મરદુમ વેશ-આધને, ગુસ્પંદ પંજ-આધને વેશ-આધને વેશ-સરદેહ.

અવત અંદર્ગ જમીન વ આસ્માન ફરાજ-રોખરને દાદ, આંને હુ-ચેહર વ બામી ખુરેહમંદ, સેતારેહ વ માહ વ ખુરશીદ વ સ્પે-હેર વ હકૂતાન વ દવાજદેહાંન, મીનાઇ અખર વ સુદીમંદ બારાન વ વાદચ્ શેગાફત, નીરૂકે હીચ જનવર જુદ અજશ પતવસ્તન ન તવાન; રાઇનાક્ હસ્ત, હુરચે અંદર્ગ જમીન વ આસ્માન.

સેતાયમ ઓચ તો દાદાર વેણ, કેત મન ફરાજ કરદ હોમ, દારેસ્ત અંદામ, વ ફરારન રાઇનરને, ઓમ પ હુર અધર અવસ્તામ ઓ. તો. અર્ષમ વોહુ (૧).

દુએ-૫-દીન રોજની સેતાયશ—બલા, ટઢિ કરનાર તું દાદારની સેતાયશ તથા બકિત કરું છું, જેના કોવત, લાયક મુરાદ તથા હુકમની હું પીછાણું કરું છું.^૧ જેમ તુંને વધારે જેવામાં આવે છે, તેમ તું વધારે સેતાયશને લાયક છે. તે આસમાનને ટેકા વગર શબ્દમાર્થ; જમીન ઉપર સુલદ પહાડ, ધાસચારો, પાણી, હંડી ખીણ, લાલ બળતો આતશ, અનેક જાતનાં માણસો તથા ગોસ્પદો પેદા કર્યાં છે.

તે જમીન તથા આસમાનની વચ્ચે પ્રકાશીત સેતાશ, સુરજ, ચંદ્ર, સાત ગ્રહો, ખાર રાશીઓ, વાદળ, વરસાદ, અને પવન, જેના વગર કોઇખી નીબી શકે નહિ, તે ફરતાં પેદા કર્યાં. તેં મને ફરતી શરીર તથા સારી વધ સાથેના પેદા કર્યાં, આટે તારીજ બકિત કરું છું.

દીન રોજની સેતાયશ.

સેતાયશ વ જખાયશ દાદાર અહુરમઝદ ખાવર નીક કેરદાર, કેશ ફરાજ-ખરહેનીદ તો દીન વેણ, નમુદાર રાહે ઓય આને ફશુમ અખાનાન.

.અવશ ૫ તો ફરાજ-દાદ વીનાકી વ ફરજનગી વ રવાન-રનાસગી, વ મીનો-વરોયશની વ તન દાદીહા દારશની વ અવી-ગુમાની ૫ દાદાર અહુરમઝદ, વ મેહી કેરદારી વ અઓજ વ નીરૂય અમૈશાસ્પદાન આવानी યજદાન, કેરકે વ મોજદ, વ બજેણ વ પજદ, વ દાદે રસ્તાખીજ તન-પસીન અવદી ચીન્વદ પુહલ, વ બસીમી વ ઉર-વાખમ વ આસાનીએ આને ફશુમ અખાનાન, પુર-દરદી વ પુર-ખીશી વ વેશ-ગુને અનાકી આને વદતુમ અખાનાન, કે મરદુમ અંદર ગેતી યજદાન ૫ આને ફરાજન નીરંગ યજનદ વ રનાઈનદ.

વ રાસ્તીએ દીન વ પદમાન અંદર ગેહાંન રોખાક ૫ રાહે દીને માજદયસ્નાન, કે મરદુમ દાનાક હુનરમંદ વ રાદ વ વજીદાર દહેરને ફરાજન મનરને, ફરાજન ગવરને ફરાજન કુનરને અવંદ; અજ અસ્તોઆની ૫ વેણદીન, કે રવાન અજ દુજખ્ બુજેંદ, વ ઓય આને પાશુમ અખાનાન રસંદ; અજ બુન્દેણ આગાહી કેરદારી ૫ વેણ દીન હુહીમી વ હુસુખી મરદુમ ૫ ગેતી અજ આસ્તીગાન અસ્તશનીએ ૫ વેણદીન.

૧. કુદરત ઉપરથી કુદરતના પેદા કરનારને પીછાણવો—(From Nature to Nature's God)—એ સિધ્ધાંતનો અભિપ્રાય લાસ આપવામાં આવેલો છે.

સેપાસદાર હોમ અથ્વા દાદાર અહુરમજ્દ ખાવરે આમોરજીદાર, કે અસ્તોઆન હોમ પ દીને વેણ અવીજેણ; અવમ અયાકૃત એસ્તેહ પ આસ્ને-ખેરહ વ ગોશો સુદ-ખેરહ નીર્ય.

આને વેણ દીન આગાહી ખાહુમ, અજ વેણ દીન પાનગી ઓમ તન વ રવાન; કુમ ગેતીહા તન પદીખુન વ પુર-રામરન, વ મીનોઇહા રવાન અશોઆન અવરતર ગાણ અંદર રોશન ગરોસ્માન આહ; પ આવાયસ્ત કામે દાદાર અહુરમજ્દ. અર્ષમ વોહુ (૧).

દીન રોજની સેતાયશ—મહેરઆન, સવાયકાર દાદાર અહુરમજ્દની સેતાયશ તથા લકિત કરં છું; જેણે અહેશત તરફનો રસ્તો બતાવનાર તું લક્ષી દીનને પેદા કીધી, જેની મારફતે જેવાની શક્તિ, જ્ઞાન, રવાનને પીછાણવાની શક્તિ, શરીરને કાયદા મુજબ રાખવું, દાદાર અહુરમજ્દને માટેની બેચુમાની, મોટાઇ, કામ કરવાની શક્તિ, બળ, અમશાસ્પંદ તથા બીજા યજ્ઞો, સવાય તથા અદલો, પાપ તથા સજા, રસ્તાખેજ અને તને-પસીનનો કાયદો, ચીનવદ પુલની અનયબી, અહેશતની ખુશાહી, દોષખતું દુઃખ, તથા અનેક જાતની હલાકી પેદા કીધી!

માજદયસ્તી દીનની રાહ મુજબ દીનની રાસ્તી તથા સમતોલપણું છે. જેથી આદમીઓ ડાહ્યા ચાલાક, સખી, પસંદ કરવા બેગ, તથા લક્ષી મનશની મવશની તથા કુનશનીવાળાં થાય, દીન ઉપર એસ્તવાર થાય, જેથી દોષખથી છુટકારો પામીને અહેશત તરફ પહોંચે. લક્ષી દીનનું સંપુર્ણ જ્ઞાન મેળવવાથી, તથા તે ઉપર અમલ કરવાથી, તથા તે ઉપર એતેકાદ રાખવાથી લોકોને નામદારી પ્રાપ્ત થાય છે.

મહેરઆન, મારી બખશનાર, દાદાર અહુરમજ્દની સેપાસ ગુજરી કરં છું, કારણકે લક્ષી દીન ઉપર એસ્તવાર છેઉં. મને જાતી તેમજ કાને સાંભળેલી અઘ્લ પ્રાપ્ત થાય!

લક્ષી દીનનું જ્ઞાન, તથા તેની મારફતે મારાં તન તથા રવાનની પાસબાની મારું છું, જેથી ગેતીમાં મારું તન ખુશાલ રહે, તથા મીનોઇમાં મારું રવાન રોશન ગરોઇમનમાં પહોંચે!

અપીશવંધ રોજની સેતાયશ.

સેતાયમ વ બખાયમ દાદાર અહુરમજ્દ રયોમંદ ખુરેહેમંદ વ અમશાસ્પંદાન!

સેપાસદાર હોમ અથ્વા તો દાદારે ખાવર, કેશ ફરાજ બરહેનીહ અપીશવંધ મીનોય ખુરેહેમંદ, હર ગેતીયાન ખુરેહ વ ફરરોખી વ અકરાજ વ અવબુનીએ હર નેકી અથ્વા અપીશવંધ વ ચારી.

વ હર માન વ વીસ, કે અપીશવંધ પદશ જય ગેરકુતાર, હુમીશો સુદ વ રામશની વ આસાની વ હુજીવરની આનજ માહુ-માન કે તો અપીશવંધ અવાકીના અવશ હુમીશો અઓજ દેહી, અગીનશ ખીશીના વ પદશ કામગાર કુની, વેશ જર વ સીમ વ મોરવારીદ વ ગોહરે બરાબહા, વ ગુસ્પદે પુરસરદેહ અશ હમે રમે, જમીન આબાદાન, ઉરવરે ખચરીર અજ હર ગુને, માન વ મ્યાન અવદ વીરાયશની ફરાખ હુએહર વ વરતરીક વ વસ્તર્ગે જમે આવુક, જને કનીકે હુદીદ નેક્તન હુકરપ, ચુન દીદ હુદોસ્તતુમ, અસ્પ નેક વ પાદશાહી અવર મરદમાન મદાધયાન તાખત-હોમંદી, વ દીદ અસ્પ-હોમંદી વ પએરાધક-હોમંદી, વ હુબોય વ અવનસ્ત ખાસ્તેહા.

ખાહમ અશ દાદારે વેહ અવજુની, કુમ વંદીનાદ ખીશીનાદ વીસ્પ આવાદીએ નેકી વ સુદ વ રામશને પ તો અપીશવંધ ફરાજ દાર એસ્તેદ; કુ બવમ અંદર ગેતી ખુરેહમંદતુમ કેરદારતુમ વ મીનો-યાન અશોતુમ વ અવરગાહુતુમ. અર્ષમ વૉહ (૧).

અપીશવંધ રોજની સેતાયશ—તુરમંદ, ખોરેહમંદ દાદાર અહરમજદ તથા અમશારપદોની સેતાયશ તથા ભકિત કરં છુ.

તું મહેરમાન દાદારની સેપાસ ગુજરી કરં છું, જેણે ખોરેહમંદ મીને અપીશવંધને પેદા કીધી, જેનેથી ગેતીના લોકોને ખોરેહ, ફરાખી, શુલંદી, નેકીની વૃદ્ધિ તથા ચારી છે.

જે ધર કે મોહસામાં અપીશવંધનું મુકામ હોય, ત્યાં હંમેશાં ખુશાલી તથા આસાની હોય છે, જેનેથી તું અપીશવંધ મદદ કરે છે, તેને જોર આવે છે. તું મને સોત, રૂપું, મોતી, જવાહીર, પુષ્કળ જાતના ગોસ્પદો, ફળદ્રુપ જમીન, આડપાન, સુંદર પોષાક, ખુબસુરત ઘટમદાર સ્ત્રી, સારો ઘોડો, સત્તા, સારો પમરાટ, તથા અમર મુરાદો બખશ.

ભા, વૃદ્ધિ કરનાર દાદાર પાસેથી હું માગી લઉં છું કે તું અપીશવંધ મારફતે તમામ આબાદી, ફાયદો તથા ખુશાલી મેળવું, જેથી ગેતીમાં ધણો કામ કરનાર થાઉં, તથા મીનોઇમાં સૌથી શુલંદ જગા મેળવું.

આસ્તાદ રોજની સેતાયશ.

સેતાયશ વ જખાયશ દાદાર અહુરમજદ રયોમંદ ખુરેહમંદ વ અમશાસ્પદાન!

સેપાસદાર હોમ અજ અહુરમજદ અવજુની દાદારે મીનાયાન વ ગેતીયાન કે હર નેકી અજશ, વ હર ઉમીદ આખશ, કેશ ફરાજ-અરહેનીદ આસ્તાદે ફરાહ દાદારે ગેહાન વારશને દાદારે ગેહાન, અમાવંદી શીરોજગરી, કે પદશ હર ફરાખી વ પુર-એહરે અવજાયશને હોમંદી વ પીશ-હોમંદીએ ધન જમીન વ હર દામ વ દેહરને અહુરમજદ, કે દામાને અહુરમજદ ફરાખ વ પદીએ વ પુર સુદ વ અવજુની વ નેકી હદ પ યારીએ તો વોહુમન.

સેતાયશ અહુરમજદ વ ખાહુમ, કુમ આને અજ તો આસ્તાદ આવાદી વ અવજુની વ સુદ વ રામશને વ ખારી વ પુર એહરે ફરાખીહા રસાદ વ જવેદાનીહા પદશ પતાયાદ! અર્ષેમ વોહુ (૧).

આસ્તાદ રોજની સેતાયશ—નુરમંદ, ખોહરેમંદ દાદાર અહુરમજદ તથા અમશાસ્પદોની સેતાયશ તથા ભક્તિ કરે છું.

વૃદ્ધ કરનાર, મીનો તથા ગેતીના દાદાર અહુરમજદની સેપાશ ગુમરી કરે છું, જેની ઉપર દરેકને ઉમેદ છે, જેણે દુન્યાને આગળ વધારનાર આસ્તાદને પેદા કર્યો, જેની મારફતે તમામ સુખ, વૃદ્ધિ, તથા ખુશંદી છે.

હું અહુરમજદની સેતાયશ કરે છું, તથા માગી લઉં છું કે આસ્તાદ મારફતે મને જવેદાન સુધી આપાદી, વૃદ્ધિ, ફાયદો, ખુશાલી, તથા સુખ પ્રાપ્ત થાય!

આસમાન રોજની સેતાયશ.

સેતાયશ વ જખાયશ દાદાર અહુરમજદ હુમા નેકી હુમા.

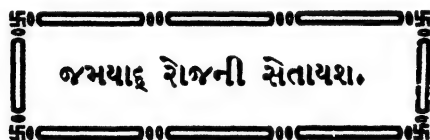
સેપાસદાર હોમ અજ દાદારે વેહ અવજુની, ખાવરે અવજશાયશ-હોમંદ, કેશ ફરાજઅરહેનીદ આસ્માને નેક કરે રોશની, અવદગોહર અવદપેસીદ પુર-પયરાહ મીનાયાન તાશીદ, કે એસ્તેદ પ મીનો અસ્તશને, અસતુન વ ખાવરે દાશતાર વ દૂર કેનારે હુમદાશત પ ફરમાને અહુરમજદ હુમચૂન વીનારદ એસ્તેદ, ન ઓય અધર આયદ ન ઓય અવર અઓજસેદ પયરામુને જમીન.

અંદર વ અવર હમા કુશ્તે હમખુદ કે દૂરી આનશ અજ જમીન પ હમા કુશ્તે અયોતમ હસ્ત; પુરસુદ પુરયારીએ ઓય જમીન અહુર-મજદ રાદ; અવમાન અવજાયશને રોશનીએ અશમાન વીનશને અજ તો યૂન કદેહ ખુરેહ અજ અશકુ પ અએદુનય હમા દામ દહુશને અહુરમજદ અવર ધન સપંદામદ જમીને પુરખર પ તો પયરાયશનીતર વ ખુરેહમદતર વ ઉરવાખમદતર હોમદ.

સેપાસદાર હોમ કેશ અરજનીનેદ હમા ગેહાન પ આને હુચેહર વીનશને ઓય પ કામે અહુરમજદ આને તો હુચેહર વ રોશની હમા અવજુનીતર બાદ! અર્પેમ વાહ (૧).

આસમાન રોજની સેતાયશ—તમામ નેક, વદિ કરનાર, મહેરબાન, મારી ખખશનાર દાદાર અહુરમજદની સેતાયશ તથા બકિત કરં છું, તથા સેપાસ યુગરી કરં છું, જેણે રોશનીવાળાં, સંપુષ્ટ શશુગારેલાં, ટેકા વગર રહેતાં આસમાનને પેદા કીધું, જે એવી રીતે ગોઠવેલું છે, કે જમીનની આસપાસ નહિ આણી ગમ કે નહિ પેલી ગમ પહોંચે, તે જમીનથી અલગ છે, તેનેથી જોવાની રોશની વધે છે, અને સપંદારમજદની જમીન ઉપરની તમામ પેદાયશ શોભાયમાન અને ખુબસુરત રહે છે.

જે અહુરમજદે તમામ જોહાનને સુંદર દેખાવની કીધી, તેની સેપાસ યુગરી કરં છું. આસમાનની ખુબસુરતી તથા રોશની વધે!

સેતાયશને હમા અહુરમજદ ખીશ વ સેપાસ હમા નેકી કેરદારાન આને અહુરમજદ દારશને, એ હરવેસ્પ નેકી બાલેસ્તાન હર પ ચીશ ગેતી દામાન પદશ કુંદ.

તો જમીન હુદાદ કે દામાન દાશતાર વ પરવરતાર હોમની, હમા યજશને વ શ્તાયશને દારમ; કું માન સુદ ફરાખ્તશને વ નેકીએ તો અરજનીહા ખીશ વ પરવર બાદ!

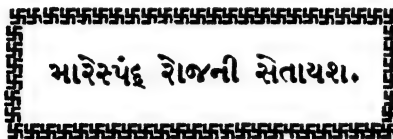
ખાહુમ કું માન પ દાદારે વેહ કામે આવાયસ્ત વ માન દાશતાર વ પરવરતાર ખવી, વ દૂર અંદર નેકી વ રામશની પતાયશની દારી, અંદર ધન જમીને અહુરમજદ દાદ ગેતી વ મીનો અજ અહુરમજદ તા હમા વ હમા રોખશની.

કેશ ફરાજ દાદ વ બરહેનીદ જમીને હુદેલ, કે બરશેનેદ હરવસ્ત
અખાને અસ્તહોમંદ આને જીવકે વ આન ચે વદરેદ. ગરચ પુરવાસ્તરે
આવ-હોમંદ જીલંદ, અવશ અવા કયાન-પુરેલ વ અધરપદ-પુરેલ પ
યારીએ દાદાર વેલ, વ અઓજ વ નીરૂય ઇન દો પુરેલ, આનશ અવા
હમવાજ હરવસ્ત દામ દાસ્તાર, વ પરવરતાર વ ઓય ફશકદ
જમાન પતવસતાર ખવંદ મનશનીહા પુરખારી. અર્ધમ વોલ (૧).

જમયાદ રોજની સેતાયશ—અહુરમજ્દના તમામ પોતાનાઓ, તથા તમામ
નેક કેરદારવાળાઓની સેપાસ ગુજરી કરું છું, જેણે સારી પેદાયશ્ચવાળી જમીન
પેદા કીધી, જે પેદાયશને સંભાળનાર તથા તેની પરવરશી કરનાર છે, તેની આરા-
ધના તથા પીછાણુ કરું છું, જેથી હમને સુખ, ફાયદો તથા પોષણ પ્રાપ્ત થાય !

હું ઇચ્છું છું કે ભક્ષી મુરાદ બખ્શનાર દાદારની મારફતે તું હમારી સંભાળ
રાખનાર તથા પરવરશી કરનાર થાય ! તથા અહુરમજ્દ તરફથી આ જમીનમંદ
કાયમ ખુશાલી પ્રાપ્ત થાય !

અહુરમજ્દે નેક પેદાયશની જમીનને પેદા કીધી, જે હાડમંદ દુન્યાને, તેમજ
જીવતાં તથા ગુજર પામેલાંઓને, તેમજ જીલંદ પહાડોને ટકાવી રાખે છે, તેમજ
દાદારની મદદથી કયાની તેમજ એરપત ખોરેહના બળ સાથે તમામ પેદાયશને ફર્શ-
ગર્દના વખત સુધી પુર સુખમાં રાખે છે.

મારેસ્પંદ રોજની સેતાયશ.

સેતાયમ વ જખાયમ દાદાર અહુરમજ્દ રયોમંદ પુરેલેમંદ વ
અર્ધશાસ્પંદાન !

સેપાસદાર હોમ અજ દાદારે વેલ અવજીની, કેશ ફરાજ બરહેનીદ
મારેસ્પંદ અશો કામે અખાને પુર ફરજને પરવસ્ત અંદર આસ્ને-ખેરદ
વ ગોશો-સ્તુદ-ખેરદ ખીશકારી, વ રાહતુમાઇએ ફરાડન-મનશની ફરાડન-
ગવશની ફરાડન-કુનશની, અંદર હર મરદુમ દારોસ્ત દાસ્તાર આન
ચીજ, તન પદશ ખુખ્-દાસ્તારતુમ, રવાન પદશ જીજતુમ, ઓય
આને ફશુમ અખાન રસીનાદતુમ, ઓય મરદુમાન જીનદેલ નેગીરીદારતુમ.

કે મારેસ્પંદ ખીશીનેદ પ તન માહુમાન દારેદ, અગીનશ રવાન
ઓય ગરોસ્માન હમા ખારી રસેદ; વેલદીન અંદર ગેહાન પયરાઇ

વ રોખાઇ મારેસ્પંદ વ સુદ વ નેકી, અજ વેણીન અહુરમજદ
પ મારેસ્પંદ ઓય ખીશ શાયદ કર્મ.

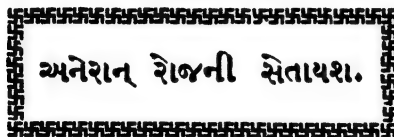
સેતાયમ વ જખાયમ દાદાર અહુરમજદ, વ ખાણમ, કે હમા
મારેસ્પંદ યાયશની વ ખાહુશની વ ફરાપ્તશની વ ચજશની વેણીને
માજદયરનાન અંદર ગેતી રોખાકુ આફ્રીગાન વ દીન-ખોરદારાન વ
માંસર-ખરાન પ અવજીન વ પદીરાની વ ફરાખ-જીવશની વ કામે અનજમી
વેશ બાદ, ચૂન અખાનાન કામે, ચૂન અહુરમજદ કામે! અર્ધમ વૉહુ. (૧).

. મારેસ્પંદની રોજની સેતાયશ—નુરમંદ, ખોરેહમંદ દાદાર અહુરમજદ તથા
અમશારપદોની સેતાયશ તથા લકિત કરં છુ.

લલા, વૃદ્ધિ કરનાર દાદારની સેપાસ ગુજરી કરં છું, કે જેણે પવિત્ર ઇચ્છા-
વાળા, પુર જ્ઞાનવાળા મારેસ્પંદને પેદા કર્યો, જે જાતિ તથા કાને સાંભળેળી અકકલ
સાથે સંબંધ રાખનાર, લક્ષી મનશની, ગવશની, અને કુનશનીની રાહતુમાઈ કરનાર
દરેક આદમીમાં મનશની ગવશની કુનશનીને બરાબર રાખનાર, તનને બરાબર
સંભાળનાર, રવાનને સૌથી સરસ છુટકારો આપનાર, બહેશત તરફ પહોંચાડનાર,
તથા આદમીનો સૌથી સપુષ્ટ નેધેહ્યાન છે.

. જે કોઈ મારેસ્પંદ સાથે સંબંધ રાખે છે, તેનું રવાન ગરોથમાનમાં પહોંચે
છે. લક્ષી દીનના ફેલાવવાથી, તથા મારેસ્પંદથી અહુરમજદ સાથે ખીશકારીમાં
રહી શકું છું.

દાદાર અહુરમજદ પાસેથી માગી લઉં છું કે મારેસ્પંદનું શીક્ષણ તથા ફેલાવો,
તેમજ લક્ષી માજદયરની દીનની આરાધના દુન્યામાં ચાલુ રહે! તથા માત્ર અને
દીનનો અમલ કરનારા ખુશાલ જીંદગી પામે!

અનેરાન રોજની સેતાયશ.

સેતાયમ વ જખાયમ આને અસર રોશની, આને રોશન ગરોસ્માન,
હમીશ સુદ ગાણ, હુદાદ અજ હમીશ, કે હમીશ હમાખારી પદશ.

અવશ ઓય ગેતીયાન રસરને વ આન્યે રાસ્ત રાહે ચીન્વદ
પુલ, કે ઓય અશોઆન બ ફરાખીનદ; નોહ નીજે દરાના કે દરવંદ;
ધન ચ ઓય દરવંદાન ચૂન અસ્તરે તીજ બેદ, ઓય દુજખ ઓફતેદ;
વ અશોઆન રવાનાન વદરગીહા ફરાખ રાહ વ આસાનીહા ઓય
આને કશુમ અખાન ફરપ્તન રસેદ તવાન.

હમવાર સેતાયશ વ યજ્ઞમ ખાવરે દાદાર અહુરમજ્દ વ અમે-
શારપંદાન, હમા યજ્ઞદાન ખાહુમ કુમ અરજનીનંદ રવાન અંદર આને
ફશુમ અખાન હમ જમાને અહુરમજ્દ વ અમેશારપંદાન; ઓમ
નકીએહ ઓય અખાને પાહુહુમ, ક હમા જીવંદે વ દરાના ખાસ્તાર
વ પતુક અવમ, પ ખીશીનીદને આન રાહ; વ પંદે પદશ ઓય
આને ફશુમ અખાનાન હમાખારી ગરોસ્માન રસીહ શાયહ.

ફરાજ માન હરવેસ્પય ખારી વ નેકીએ દામ અજ તો, ચૂન
માન હરવેસ્પ નેકી અજ તો અએદુનય માન પ આને વેશ નેકી વ
સુદ વ ખુરેહ વ ખારી અરજની કુન.

શીરોજ ખાહ ખુરેહ અવીએહ વેહ દીને માજ્દયસ્નાન!

શીરોજ ખાહ ખુરેહ અવીએહ વેહ દીને માજ્દયસ્નાન!

શીરોજ ખાહ ખુરેહ અવીએહ વેહ દીને માજ્દયસ્નાન!

અર્ષમ વૌહ (૧).

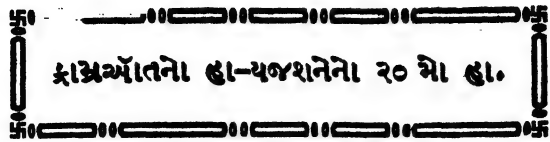
અનેરાન રોજની સેતાયશ—છેડા વગરની રોશની, રોશન મરોયમાન,
જે હંમેશના ફાયદા તથા સુખની જગા છે, તેની સેતાયશ તથા લકિત કરું છું.

ગેતીના લોકો ધીનવદ પુલના રાસ્ત માર્ગ તરફ પહોંચે છે, તે તેને લીધે છે,
જે પુલ અશે. લોકોને માટે પહોળો થાય છે જેથી તેઓ આસાનીથી બહેશતમાં
પહોંચે છે અને પાપીઓને માટે નવા લાલા અથવા તીક્ષ્ણ અસ્તરા જેટલા સાંકડા
થાય છે, જેથી તેઓ દોષખમાં પડે છે.

મહેરબાન દાદાર અહુરમજ્દ અમશારપંદો તથા યજ્ઞદોની આરાધના તથા
સેતાયશ કરું છું, અને માર્ગી લઉં છું કે મારું રવાન બહેશતને લાયક થાય,
બહેશત બાબે મને જ્ઞાન મળે, જેથી જીવંતીબર તે માર્ગ સંપાદન કરવાને
ખાહેશ રાખું! જ્યારે તમામ સુખ, નેકી, તારેથીજ છે, ત્યારે તે સુખ અને નેકીને
લાયક તું હમને કર.

બધી માજ્દયસ્તી દીનતું પવિત્ર ખોરેહ ફત્તેહમંદ હોજો!

પાઠ કરવરહેમાંના પહેલા પાંચ દિવસ પાને આહ આસપ'દારમદ અને શેજ
આસતાદથી તે શેજ અનેશન સુધી દરેજ નીચથો 'હા' પડેવો.

ક્રાત્રિઓતનો હા-યજશનેનો ૨૦ મો હા.

દનઓથ્ર અહુરહે મજદાઓ. અર્ષેમ વૉહુ (૧).

પ નામે યજદાંન અહુરમજદ ખોદાએ અવજૂની, ગારજે ખોરેહુ
અવંજયાદ; અર્દાફશ ખેરસાદ. અજ હમા ગુનાહ પતેત પશેમા-
નુમ; અજ હર્વસ્તીન દુરમત દુખૂપ્ત દુજવરશત, મેમ પ ગેતી મનીદ,
ઓએમ ગોકૃત, ઓએમ કદ, ઓએમ જસ્ત, ઓએમ યૂન યૂદ
ઓસ્તેદ, અજ આંન ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાની
ગેતી મીના આની, ઓએ અવાજશ પશેમાન, પ સે ગવશની પ
પતેત હોમ. દનઓથ્ર અહુરહે મજદાઓ, તરોધદીતે અંધરહે મધ્યે-
ઉશ; હુધ્યાવરશતાંમ હાત વસ્ના ફરેષોત્તેમ; સ્તઓમિ અર્ષેમ.
અર્ષેમ વૉહુ (૩).

ફવરાને મજદયસ્નો જરથુશત્રિશ વીદએવો અહુર-ત્કએવો (જે ગેહ
હોય તે પઢે.) ફસસ્તયએય. અહુરહે મજદાઓ રએવતો ખરેનંધઉહતો,
અર્ષેપનાંમ રપેન્તાનાંમ, અપઓનાંમ ફવષિનાંમ ઉબ્રનાંમ અધવિથૂરનાંમ,
પઓધસ્નો-ત્કએવનાંમ ફવષિનાંમ, નખાજદિશનાંમ ફવષિનાંમ,
દનઓથ્ર યસ્નાધ્ય વહ્નાધ્ય દનઓથ્રાધ્ય ફસસ્તયએય, યથા અહુ
વધર્યો જઓતા ક્રા મે ઝૂતે, અથા સ્તુશ અપાત ચિત્ર હ્ય ક્રા
અપવ વીધ્વાઓ ઝઓતૂ. અહુરેમ મજદાંમ રએવન્તેમ ખરેનંધઉ-
હન્તેમ યજમધદે; અર્ષેપા રપેન્તા હુક્ષથા હુધાઓધહો યજમધદે; અપા-
ઉનાંમ વંધઉહીશ સૂરાઓ રપેન્તાઓ ફવષયો યજમધદે.

ક્રાત્રિઓત અહુરો મજદાઓ, અર્ષેમ વૉહુ વહિશતમ અસ્તી.
પર અહાધ વૉહુ વહિશતેમ ચિનસ્તિ, યથ ખએતવે ખએતાતેમ,
વૉહુ વહિશતેમ અસ્તિ, યથ ત્કએર્ષેમ કારયેધતિ. ઉશતા અસ્તી ઉશતા
અહાધ. ઉશતાધત્ય વીરપેમ અપવન્તેમ વીરપાધ અપઓને પરચિનસ્તિ,
યથના સ્તાધત્ય વીરપેમ અપવન્તેમ વીરપાધ અપઓને પરચિનસ્તિ
યત્ર અપાધ વહિશતાધ અર્ષેમ; પરચિનસ્તિ વીરપેમ માર્થેમ વીરપેમ
માર્થાધ, યથ અપાધ ક્ષર્થેમ ચિનસ્તિ, યથય જખયેન્તે અપઓને
અર્ષેમ ચિનસ્તિ, યથય દમાવૉય અર્ષેમ ચિનસ્તિ, યત્ર સઓપ્યન્ત-

એકબીયો; થાચો લકએષ. વીરપેમ વચો ક્વાકેમ હુઉરેમ, વચો અહુરહે મજદાઓ.

મજદાઓ ક્રાંતિઓત; ચીમ ક્રાંતિઓત; અપવનંમ મધન્યઓમય ગએથીમય. આંસ ક્રાંતિઓત ક્વાકેમ, વહિશતો કાયમે. અવનંતેમ અપવનંમ વહિતેમય અવસો-કાયમેમય. બધાંમ અપહે વહિશતહે યજ-મધદે; અપહે વહિશતહે યજમધદે, કસઓંથેમય, કમરેંથેમય કગા-થેમય કાયશતીમય.

યેંધહે હાતાંમ આઅત્ર ચેસ્ને પધતી વંધહે, મજદાઓ અહુરો વએથા અપાત્ર હયા, યાઓંધહાંમયા તાંસયા તાઓંસયા યજમધદે. અપેમ વોહુ (૧).

(‘ક્રાંતિઓત’ થી તે અપેમ વોહુ ૧ સુધીનો ભાગ સાત વાર પઢે, જ્યારે સાતમી વાર પઢે ત્યારે અપેમ વોહુ નહીં પઢવી.)

(બાજમાં પઢે) અહુરમજદ યોદાએ, અવજૂનીએ મરુદમ, મરુદમ સર્દગાંન, હુમા સર્દગાંન, હુમખાયસ્તે વેહાંન, ઓએમ બેહેદીન માજદયસ્નાંન આગહી આસ્તવાની નેડી રસાનદ; અએદૂન બાદ. (અગ્ર પઢે) યથા અહુ વધચો (૨).

યસ્નેમય વહંમય અઓંજસય જવરંય આફીનામિ, અહુરહે મજદાઓ રએવતો ખરેનંધઉહતો, અમંપનાંમ રપેનનાંમ, અપાઉનાંમ ક્વપિનાંમ ઉધનાંમ અધવિથૂરનાંમ, પઓંધચો-લકએષનાંમ ક્વપિનાંમ, નખાનજદિશતનાંમ ક્વપિનાંમ. અપેમ વોહુ (૧).

અહાધ રએશય; હુજંધરંમ; જસ મે અવંધહે મજદ; કરેંહુ મોજદ.

ક્રાંતિઓતના હાનો સાર—એ ઇજશનેનો ૨૦ મો હા છે અને તેના પહેલા બોલ ઉપરથી ક્રાંતિઓતના હા તરીકે ઓળખાય છે. આ હા માં મુખ્ય અપેમ વોહુના પવિત્ર કલામેની શરૂઆત આપી છે. દાદાર અહુરમજદે અપેમ વોહુનો કલામ જાહેર કર્યો અને મજકુર કલામો ભણતાં એના દરેક પદની ખાસ ખુબીઓની સમજ આપી છે. છેવટે દાદાર અહુરમજદની, અમશાસપદોની, અશો, જોરાવર તથા ગાલેજ ફરોહરોની આરાધના, ક્રીયા, એજમત તથા કોવતની વખાણ કરી આ નાની બંદગી સમાપ્ત થાય છે. અપોધ યાને પવિત્રાધ તથા રાસ્તીની યાદ કરતા કાળે ફરવરદેગાનના પહેલા પાંચ દિવસ આ ભણતર પઢવાનું જરૂર ફરમાન એ પવિત્ર દિવસો માટે ધણું અગત્યનું છે.

આથાના પાંચ દિવસોમાં પહેલા ગાથાને દીને નીચલા હા પઢવા.

અહુનવદ ગાથા^૧ ના હા.
ચજશનેના હા ૨૮ થી ૩૪.

દનઝાંથ અહુરહે મજદાઝાં અષેમ વૉહુ (૧).

પ નામે ચજદાંન અહુરમજદ ખોદાએ અવજની, ગારજે ખોરેહ અવજયાહ; ગેહ ગાથાખ્યો અહુનવદ ગેહ, ઓશતવદ ગેહ, રપેન્તોમદ ગેહ, વૉહુ-ક્ષથ ગેહ, વહેશ્તોધશ્ત ગેહ, ગેહ ગાથાખ્યો અર્દાફર્શ ખેરસાદ. અજ હમા ગુનાહ પતેત પશેમાનુમ, અજ હર્વસ્તીન દુશ્મત દુબખત દુજવરશ્ત, મેમ પ ગતી મનીદ, ઝાએમ ગોકૂત, ઝાએમ કદ, ઝાએમ જરત, ઝાએમ યુન યૂદ અસ્તેદ. અજ આંન ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાંની ગતી મીનાઝાંની, ઝાખે અવાખશ પશેમાન, પ સે ગવશની પ પતેત હોમ. દનઝાંથ અહુરહે મજદાઝાં, તરોધદીતે અધરહે મધંચેઉશ; હધથ્યાવરશ્તાંમ હેત વસ્ના ફરપોતેમેમ. રતઝાંમિ અષેમ; અષેમ વૉહુ (૩). ફવરાને મજદયસ્નો જરથુશનિશ વીદએવો અહુર-સ્કએષો (જે ગેહ હોય તે પઢે) ફસસ્તયએચ.

અહુરહે મજદાઝાં રએવતો ખરેનંધઉહતો, અમેષનાંમ રપેન્તાનાંમ, ગાથાખ્યો રપેન્તાખ્યો રતુક્ષધાખ્યો અપઝાંનિખ્યો, અહુનવધ-

૧. ગાથા શબ્દ 'ગા,'=ગાવું ઉપરથી નીકળ્યો છે, એ ઉપરથી એનો અર્થ ગાયલુરૂપી બંદગી, અથવા કવિતાઈ શ્લોક થાય છે. ચજશનેના ૫૭ મા હા (સરોષ ચશ્ત વડી) પ્રમાણે ગાથા ખુદ પેગમ્બર જરથોસ્તથી લખાયલા છે, જો કે કેટલાક ફકરા એવણના શાગેદો-વીસ્તા-રપ, ભમારપ, અને ફરશોસ્તરથી લખાયલા જણાય છે. પેગમ્બર જરથોસ્ત ઉપરાંત 'હોમ'ના પણ ગાથા હતા, એમ હાવનીમના હા ઉપરથી માલમ પડે છે. દીનકર્દના પહેલાં વાલ્યુમ પ્રમાણે ગાથાના લખાણને અહુરમજદ તરફની ચઢતે દરજેની ગવાહી ગણી છે. ત્યાં કહે છે કે ગાથા જો કે જરથોસ્ત, અમશારપદો, ગોશોઝન, અને ખીલ ચઢદોના શબ્દોમાં છે, તોપણ તે સઘળા અહુરમજદના જરથોસ્તને કહેલા સમુનો છે.

એ ગાથાનું નામ ઈજશનેમાં એની આગમ્ય બાલુવામાં આવતા અહુનવર ઉપરથી તથા અહુનવરના જેવી એની છંદ-રચના (metre) ઉપરથી પડ્યું છે. એ અહુનવદ ગાથાનું બાલુતર મરણ પામેલાં માણસના શબ આગળ ગેહસારણાં તરીકે પણ પઢવામાં આવે છે. ગાથાના હા ગાથા ગાહામખારના દાહાડાઓ ઉપર બાલુવાને તાકીદ ફરમાવેલી છે, તોપણ કોઇખી ગાથાના હા કોઇખી દહાડે સરોશ ચા ખીલ ફરેશ્તાની ખસ્તુમન સાથે બાલુક શકાય. એ ખસ્તુમન દરેક ગાથામાં તેમજ ગાથાનાં આફરંગાનમાં પણ આવે છે.

ત્યાઓ ગાથયાઓ, ઉશતવધત્યાઓ ગાથયાઓ, રપેન્તા-મધન્ધેઉશ ગાથ-
યાઓ, વૉહુ-ક્ષથયાઓ ગાથયાઓ, વહિશ્તોધશ્તોધશ ગાથયાઓ, અપ-
ઓનાંમ ક્વપિનાંમ ઉમ્મનાંમ અધવિ-થૂરનાંમ, પઓધરયો-લકએપનાંમ
ક્વપિનાંમ નપાનશ્વદિશ્તનાંમ ક્વપિનાંમ, ફનઓથ યસ્નાધ્ય વહ્નાધ્ય
ફનઓથાધ્ય ક્સસ્તયએય, યથા અહુ વધરયો જઓતા ફા મે ઝૂતે,
અથા રતૂશ અપાતચિત્ત હુય ફા અપવ વીધવાઓ ઝઓતૂ.

અહુરેમ મજદાંમ રમેવન્તેમ ખરેન્ધ્રઉહુન્તેમ યજમધદે; અમેષા
રપેન્તા હુક્ષા હુધાઓધહો યજમધદે. ગાથાઓ રપેન્તાઓ રતુક્ષ-
ાઓ અપઓનીશ યજમધદે; અહુનવધતીમ ગાથાંમ અપઓનીમ
અપહે રતૂમ યજમધદે; ઉશતવધતીમ ગાથાંમ અપઓનીમ અપહે
રતૂમ યજમધદે; રપેન્તા-મધન્યૂમ ગાથાંમ અપઓનીમ અપહે રતૂમ
યજમધદે; વૉહુ-ક્ષાંમ ગાથાંમ અપઓનીમ અપહે રતૂમ યજમધદે;
વહિશ્તોધશ્તીમ ગાથાંમ અપઓનીમ અપહે રતૂમ યજમધદે; અપઓ-
નાંમ વંધ્રઉહીશ સૂરાઓ રપેન્તાઓ ક્વપયો યજમધદે. અહુનંમ વધ-
રીમ તનૂમ પાધતિ, અહુનંમ વધરીમ તનૂમ પાધતિ, અહુનંમ વધ-
રીમ તનૂમ પાધતિ; યથા અહુ વધયો (૧).

(હા ૨૮ મો.)

*યાનીમ મનો, યાનીમ વચો, યાનીમ
પ્યઓથનંમ, અપઓનો જરથુશલહો.

ફેરા અમેષા રપેન્તા

ગાથાઓ ગેઉર્વાધન.

નંમે વે, ગાથાઓ અપઓનીશ.

૧ અહા યાસા નંમંધ્રહા

ઉસ્તાનજસ્તો રફંધ્રહા,

મધન્ધેઉશ મજદાઓ પૌઉર્વીમ

રપેન્તાહા અપા વીરપેંગ પ્યઓથના,

વંધ્રહેઉશ પ્રતૂમ મનંધ્રહો યા

ફનેવીપા ગેઉશયા ઉર્વાનંમ. (ખે વાર પદે.)

* ઘેહસારણું બહુતી વખતે ઘેહસારણાંની બાજમાં લખેલા શરૂઆતના કલામો પહોંચ્યા બાદ હયાંથી શરૂ કરવું—જુઓ ઘેહસારણાંની બાજ.

આ ફકરા ઉપરથી જણાય છે કે પવિત્ર ગાથાવાણી જરથોસ્તના વિચાર, વચન, અને કામના અર્ક જેવી છે.

૧. આ ફકરામાં પેગમ્બર જરથોસ્ત બુદ્ધિબળ (બેહમન) મેળવવાની આતુરતાથી ખાહેશ રાખે છે.

૨. યે વાઝાં મજદા અહુરા
પધરી-જસાધ વૉહુ મનઘહા,
મધખ્યો દાવોધ અહુવાઝાં
અસ્તવતસ્યા હાત્યા મનઘહો,
આયપ્તા અપાત્ હ્યા, યાધશ
રપન્તો દધદીત્ ખાથે.
૩. યે વાઝાં અપા ઉદ્યાની
મનસ્યા વૉહુ અપઝાઉરવીમ
મજદાંમ્યા અહુરેમ યએધખ્યો
દ્યૌમ્યા અધજઝાંવમ્નેમ
વરેદધતી આર્મધતિશ. આ-મોધ
રફ્રધાધ જવેંગ જસતા.
૪. યે ઉર્વાનમ મેં ગધરે
વૉહુ દદે હ્યા મનઘહા
અપીમ્યા ખ્યઝાંથનનાંમ
વીદુશ મજદાઝાં અહુરદ્યા,
યવત્ ધસાધ તવાયા અવત્
જસાધ અએષે અપદ્યા.
૫. અપા કત્ શ્વા દરેસાની
મનસ્યા વૉહુ વએદેમ્નો,
ગાતૂમ્યા અહુરાધ સેવીશતાધ
સેરઝાંવેમ મજદાધ;
અના માંધ્રા મજિશતેમ વાઉરેધ-
મધદી પ્રફૂસ્ના હિજવા.

૨. એ ફકરામાં પેગમ્બર જરતોસ્ત પોતાનું બુદ્ધિબળ ખીલવીને અહુરમઝદ બાજે યોગ્ય વિચાર બાંધીને સચાઇ ઉપર અમલ કરીને, પરમસુખ હાંસલ કરવા માંગે છે.

૩. એ ફકરામાં જરતોસ્ત અહુરમઝદને અપૂર્વ (યાને જેની પૂર્વે ખીલે કોઇજ નહિ) કહે છે, અને તેવણીની, વોહુમનની અને અપ (બ્યવસ્થા)ની સ્તુતિ ગાઇને બુદ્ધિબળ અને અપ હાંસલ કરવા માંગે છે.

૪. એ ફકરામાં જરતોસ્ત ન્યાં સુધી પોતાનામાં કૌવત હોય, ત્યાં સુધી રાસ્તીની ખાહેશનો ફેલાવો કરીને બહેશતનું સુખ હાંસલ કરવા માંગે છે.

૫. આ ફકરામાં જરતોસ્ત જ્ઞાન મેળવીને, જગતનો પેદા કરનાર અહુરમઝદ છે, એવી માન્યતાનો ફેલાવો કરવામાં પોતાની જબાન દરાજથી ફતેહ મેળવવાની ખાહેશ દરશાવે છે.

- ૬ વૉહુ ગધદી મનંધહા દાધદી
અપા-દાઓ દરંગાયુ;
અરેવાધશ તૂ ઉખધાધશ મજદા
જરથુસ્તાધ અઓઝાગાહુવત્ રફેનો,
અદ્ધાધબ્યાયા અહુરા યા દધખિબ્વતો
દુએપાઓ તઉર્વયામા.
- ૭ દાધદી અપા તાંમ અપીમ
વંધહેઉશ આયપ્તા મનંધહો;
દાધદી તૂ આર્મધતે વીશ્તાસ્પાધ
ધર્ષમ મધબ્યાયા;
દાઓસ્તૂ મજદા ક્ષયાયા યા
વે માંધ્રા સેવીમા રાદાઓ.
- ૮ વહિશતેમ યા વહિશતા ચેમ
અપા વહિશતા હજઅર્ષમ
અહુરેમ યાસા વાઉનુશ નરોધ
ફરપઓસ્તાધ મધબ્યાયા,
યએમબ્યસ્યા ધત્ રાઓધહુંધહોધ
વીસ્પાધ યવે વંધહેઉશ મનંધહો.
- ૯ અનાધશ વાઓ નોધત્ અહુરા મજદા
અર્ષમયા યાનાધશ જરનએમા
મનસ્યા હાત્ વહિશતેમ ચોધ
વે ચોધથેમા દસેમે સ્તૂતાંમ.
યૂજ્ઞમ જેવીશત્યાઓધહો
ધપા ક્ષર્ષમયા સવંધહાંમ.

૬. આ ફકરામાં જરતોસ્તનો એક શાગેર્દ, કુષ્ટ લોકોની ખરાબીને તોડવાને માટે, જરતોસ્તને તથા તેના ચેલાઓને માટે અહુરમઝદની મદદ માંગે છે.

૭. આ ફકરામાં જરતોસ્તનો એક શાગેર્દ યુદ્ધિખળ મેળવવાની ખાહેશ રાખે છે, અને દુવા ગુબરે છે કે તેની અને વીશ્તાસ્પની ઉમેદ ખર આવે, અને જરતોસ્તનાં શિક્ષણ તેઓ ધ્યાન ઉપર લે.

૮. આ ફકરામાં તે શાગેર્દ પોતાને માટે, તેમજ ફરશોસ્તરને માટે યુદ્ધિખળની બક્ષેશ માંગે છે.

૯. આ ફકરામાં જે બધાં મનની બક્ષેશ માંગી છે, તેને માટે કબુલાત આપે છે કે તેનો તે માટે ઉપયોગ કરશે નહિ.

- ૧૦ અત્ર યેંગ અપાઅત્રયા વોધસ્તા
વંધહેઉશયા દાર્યેંગ મનંધહો
અરેથેંગ મજદા અહુરા અએમખયો
યેરેના આપનાધશ કામંમ
અત્ર વે કમધખ્યા અસૂના વએદા
ખરધથ્યા વધન્યા સ્વવાઓ.
- ૧૧ ચે આધશ અર્ષમ નિપાઓધહે
મનસયા વોહુ ચવએતાધતે
ત્વંમ મજદા અહુરા કે-મા
શીષા શ્વહાત વઓઅંધહે
મધન્યેઉશ હયા થવા એઓઆઓધહા
યાધશ આ અંધહુશ પોઉર્યો ખવત

 અહ્યા યાસા નંમંધહા
ઉસ્તાનજસ્તો રફંધહા
મન્યેઉશ મજદાઓ પોઉરવીમ
સ્પેન્તહ્યા અપા વીસ્પેંગ ખ્યઓથના
વંધહેઉશ અત્રમ મનંધહો યા
દનવીષા ગેઉશયા ઉર્વાનંમ. (એ વાર પઢે.)

યથા અહુ વધર્યો (૪,) અર્ષમ વોહુ (૩) અહ્યાસાંમ હાધતીમ
યજમધદ. ચંધહે હતાંમ આઅત્ર ચેસ્તે પધતી વંધહે, મજદાઓ અહુરો
વએથા અપાત્ર હયા, યાઓધહાંમયા તાંસયા તાઓસયા યજમધદ.

(હા ૨૯ મો.)

- ૧ કમધખ્યા ગેઉશ ઉર્વા ગેરેજદા, કહાધ
મા શ્વરોજદમ કે-મા તપત્ર,
આ-મા અએર્ષમો હુજસ્યા રંમો
આહુધુયા દરેશયા તવિશયા

૧૦. આ ક્રકરામાં પેગમ્બર જરતોસ્ત દુવા શુભરે છે. કે જેઓ પોતાનું બુદ્ધિબળ સમાર્થે વાપરે છે, તેઓની મુરાદ અહુરમઝદ બર લાવે છે.

૧૧. આ ક્રકરામાં, આ જગત પહેલ વહેલાં હસ્તીમાં કેમ આવી, તે જરતોસ્ત અહુરમઝદ તરફથી નજીવાની ખાહેશ રાખે છે,

૧. તમામ જનદાર પેદાયશ ગમમાં ગીરફતાર થઇને આ દુનીયામાં જાંદગી શુભરતાં જે સંકટો વેઠવાં પડે છે, તે બાબે અહુરમઝદ આગળ ફરિયાદ કરે છે.

નોંધત્ર મોઢ વાસ્તા કમત્ર અન્ધે,
અથા મોઢ સાંસ્તા વૌહ વાસ્તસ્થા.

૨ અદા તથા ગેઉશ પેરેસત્ર અર્ધમ,
કથા તોઢ ગવોઢ સ્તુશ
હિત્ર હીમ દાતા ક્ષયન્તો હઠા
વાસ્તા ગર્મોદાયો ક્ષયક્ષો;
કેમ હોધ ઉશ્તા-અહુરેમ યે
દ્રેગવોદેખીશ અર્ધેર્ધમ વાદાયોધત.

૩ અક્ષાધ અથા નોંધત્ર સરેળ
અદ્રએષો ગવોઢ પધતી-અવત;
અવએષાંમ નોંધત્ર વીદુયે યા
પવધતે આર્દેગ અર્ધેવાર્મોધહો;
હાતાંમ હુવો અઓજિશ્તો યક્ષાધ
કર્વેગ જિમા કુરેદુષા.

૪ મજદાઓ સખારે મધરિશ્તો, યા
જી વાવેરેજેધ પધરી-ચિથીત્ર,
દએવાધશયા મખ્યાધશયા, યાયા
વરેષધતે અધપી-ચિથીત્ર;
હુવો વીચિરો અહુરો, અથા-ને
અર્ધહત્ર યથા હુવો વસત્ર.

૫ અત્ર વા ઉસ્તાનાધશ અહુવા
કસ્તાધશ ક્રીનંમ્ના અહુરાધ આ,
મે ઉર્વા ગેઉશયા અકયાઓ હિત્ર
મજદાંમ દ્રધદી ફેરસાખ્યો.

૨. આ કૃત્યામાંથી બહીને જડમુળથી ઉખેડી નાંખવા માટે કોઈ સરદાર નેમવા સંબંધી, અહુરમજદ 'અષ' સાથે મસલહત કરે છે.

૩. અષ તરફથી જવાબ મળે છે કે એવો કોઈ સરદાર નથી; મદદગાર ચેલાઓની સારી જેવી સંખ્યા ધરાવનાર હોય તોજ તે સરદારી લઇ શકે.

૪. માણસોના હાલના અને ભવિષ્યના વિચારો અને કામોનો હિસાબ લેનાર અહુર-મજદ છે. અને તેજ ધનસાફ આપનાર છે, માટે તેની મરજીને તાણે થયા વગર છુટકો નથી.

૫. નિરાશ અને શંકાશીલ થયલા લોકો અહુરમજદ તરફ હાથ ઉંચા કરીને અરજી ગુન્નરે છે કે પ્રમાણીક ઉદયોગી જીવંતી ગુન્નરનારાઓ માટે સારું છેવટ છે કે નહિ.

નોધત્ર અરેજ્જયોધ ક્રબ્યાધતિશ
નોધત્ર કુપુથેન્તે દ્રગવસ પધરી.

૬ અત્ર એ વઓચત્ર અહુરે મજ્જદાઓ
વીદ્યાઓ વક્રશ બ્યાનયા,
નોધત્ર અએવા અહુ વિસ્તો
નએદા રતુશ અપાત્રચિત્ર હયા.
અત્ર જી થવા કુપુથન્તએચા
વાસ્તસ્થાધયા થોરેશતા તતપા.

૭ તંમ આજી તોધશ અહુરે માંઝેમ
તપત્ર અપા હજઓષો,
મજ્જદાઓ ગવોધ કવીદેમયા હવો
ઉરુષએધબો રપેન્તો સાસન્યા.
કસ્તે વોહુ મનંધહા ચેન્ધ
દાયાત્ર એઓઆવા મરેતએધબો.

૮ અએમ મોધ ધદા વિસ્તો ચેન્
અએવો સાસનાઓ ગૂષતા,
જરથુશ્તો રિપતામો, હવો ને
મજ્જદા વશતી અપાધયા,
અરેકરેશ્ત્રા સાવયેંધહે હાત્ર હોધ
હુદેમેમ ઘાધ વખંધહા.

૯ અત્રયા ગેઉશ ઉર્વા રઓસ્તા,
ચે અનએવેમ ક્ષાંનમેને રાદેમ.
વાચેમ નેરેશ અમૂરહા ચેમ
આ વસેમી ધપા-ક્ષઝેમ.
કદા યવા હવો અંધહુત્ર ચે
હોધ દદત્ર જસ્તવત્ર અવો.

૬. અહુરમઝદ દાનાધથી જવાબ આપે છે કે દુન્યાને માટે એવો સરદાર કોઈ નથી. બનદાર પેદાયશને તો વૃદ્ધિ અને આભાદીમાં આગળ વધવા માટેજ પેદા કરવામાં આવી છે.

૭. અહુરમઝદે ધનસાનને માટે માગ્ર, કળદરૂપતા, અને જ્ઞાનની બખરીશ કીધેલી છે.

૮. આટલું જણાવ્યા પછી અહુરમઝદ લોકોનું સ્પીતમાન જરથોસ્ત તરફ ધ્યાન ખેંચે છે, કે તે ધનસાનેના શહબર તરીકે કામ કરવાની ખાહેશ રાખે છે.

૯. ત્યારે બનદાર પેદાયશ નીરાશ થઇને ઉપદેશ કરનારા જરથોસ્તને સરદાર તરીકે નાપસંદ કરે છે, પણ કોઈ મરદાનગી ભરેલો સરદાર માંગે છે.

૧૦ યૂજ્ઞેમ અએધબ્યો અહુરો
અઓગો દાતા અપા ક્ષર્ણમયા
અવત વૉહુ મનંધ્રહો યા
હુષંધતીશ રામાંમયા દાત;
અર્જમચીત અદ્યા મજદા થ્વાંમ
મેંધહી પઓઉરવીમ વએદંમ.

૧૧ કુદા અર્ષેમ વૉહુયા મનો
ક્ષર્ણમયા અત મા મપા;
યૂજ્ઞેમ મજદા ક્રાક્ષેને મજેધ
મગાધ આ પધતી-જનતા
અહુરો નૂનાઓ અવરે;
એદ્યા રાતોધશ યૂજ્ઞમાવતાંમ.

 અદ્યા યાસા નંમંધ્રહો
ઉસ્તાનજસ્તો રક્ષંધ્રહો
મન્યેઉશ મજદાઓ પોઉરવીમ
સ્પેન્તહ્યા અપા વીસ્પેંગ ખ્યઓથના
વંધ્રહેઉશ પ્રતૂમ મનંધ્રહો યા
દનંવીષા ગેઉશયા ઉર્વાનંમ. (એ વાર પઢે.)

યથા અહુ વધયો (૪), અર્ષેમ વૉહુ (૩) ક્ષમાવ્ય-ગેઉશ-ઉર્વાંમ
હાધતીમ યજમધદે. યેંધ્રહે હાતાંમ આઅત ચેસ્ને પધતી વંધ્રહે,
મજદાઓ અહુરો વએથા અપાત હયા, યાઓધ્રહાંમયા તાસ્યા
તાઓસ્યા યજમધદે.

(હા ૩૦ મો)

૧ અત તા વક્થા ધર્ષન્તો યા
મજદાથા હ્યતચીત વીદુષે

૧૦. જરથોસ્ત અહુરમઝદના નિયમો અને જ્ઞાનનો ધનસાનેામાં ફેલાવો કરવા માટે અહુરમઝદ તરફથી બુધ્ધિબળ અને ‘અપ’ની બક્ષેશ માગે છે, અને લોકોને માટે પણ તેવી બક્ષેશ માગે છે, જેથી તેઓ તેના ઉપદેશ સમજી શકે.

૧૧. જરથોસ્તની અંતઃકરણની બંદગી એજ છે કે લોકોને રાસ્તી તરફ દોરવાનું જે મહાન કામ તેણે માથે ઉઠાવ્યું છે, તેમાં અહુરમઝદની મદદથી તેને ક્ષતેહ મળે.

૧૨. જરથોસ્ત પોતાના સાંભળનારાઓને અહુરમઝદ ઉપર સંપૂર્ણ વિશ્વાસ રાખવાને અને તેની સેવાયશ કરવાનો બોધ કરે છે, અને તેજ મનન કરવા લાયક અને ફાયદાકારક છે.

સ્તર્ઓતાયા અહુરાધ ચેસન્યાયા
વંધહેઉશ મનંધહો
હુમાંજદ્રા અપા ચેયા યા
રઓચેબીશ દરેસતા ઉર્વાજા.

૨ સ્તર્ઓતા ગેઉષાધશ વહિશતા,
અવએનતા સૂયા મનંધહો,
આવરેનાઓ વીચિથહ્યા નરેમ
નરેમ ખપ્યાધ તતુપે,
પરા મજે યાઓધહો અહ્યાધ
ને સજદાધ બઓદન્તો પધતી.

૩ અત્ર તા મધન્યૂ પોઉરેયે
યા ચેમા ખરૂના અસ્તવાતેમ;
મનહિયા વચહિયા બ્યઓથનોધ
હી વહો અકેમયા;
આઓસ્યા હુદાઓધહો ઓરેશ
વીખ્યાતા, નોધત દુજદાઓધહો.

૪ અતયા હ્યત્ર તા હેમ મધન્યૂ
જસએતેમ પઓઉરવીમ, દજ્રદે
ગએમયા અજયાધતીમયા, યથયા
અંધહત્ર અપેમમ અંધહુશ;
અચિશ્તો દ્રેગવતાંમ અત્ર
અપાઉને વહિશતેમ મનો.

૨. પેગમ્બર જરથોસ્ત પોતાના સાંભળનારાઓને કહે છે કે જે હું બોધ કરે તે તમારા કાને સાંભળજો, અને તમારી બુદ્ધિથી તેનું તોલ કરજો; પછી તમારી મરજી મુજબ કોઈ પણ મહત્વની બાબતમાં પસંદગી કરવાનું તમારું કામ છે.

૩. ભલી અને બુદ્ધી બે શક્તિઓ ઇનસાન ઉપર કાબુ મેળવવા માટે પોતપોતા વચ્ચે હરીફાઈ કરે છે. ડહાપણવાળાઓ ભલી શક્તિ અખત્યાર કરે છે, ખરાબ દાનેશવાળાઓ તેમ કરતા નથી.

૪. પેગમ્બર જરથોસ્ત તે બે ભલી અને બુદ્ધી શક્તિનો ખ્યાલ આપીને પછી હસ્તી અને નાશનો ખ્યાલ ઇનસાનોને આપે છે, હસ્તી વગર નાશ હોઈ શકે નહિ, અને નાશ વગર હસ્તી હોઈ શકે નહિ, અને એ પ્રમાણે દુન્યાની છેવટ મુધી ચાલુ રહેશે.

- ૫ અયાઓ મનિવાઓ વરતા ચે
 દ્રગવાઓ અચિરતા-વેરેજથો,
 અવેમ મધન્યુશ રપેનિરતો, ચે
 પ્રઓવદિરતેંગા અસેનો વસ્તે;
 યએચા દનઓવેન્ અહુરેમ હુધંથ્યાધશ
 બ્યઓથનાધશ ક્રઓરેલ મજદાંમ.
- ૬ અયાઓ નોધલ અરેશ વીબ્યાતા
 દએવાચિના, હાલ ધશ આ-દેબઓમા
 વેરેમનેંગા ઉપાજસલ, હાલ
 વેરેનાતા અચિરતેમ મનો
 અત અએવેમંમ હેંદારેતા, યા
 બાંનવેન્ અહુમ મરેતાનો.
- ૭ અહાધયા ક્ષથા જસલ
 મનંધહા વોહૂ અષાચા,
 અત કંહુરેપેમ ઉતયૂધતીશ
 દદાલ આમંધતિશ આંન્મા;
 અએષાંમ તોધ આ અંધહુલ, યથા
 અયંધહા આદાનાધશ પોઉરેયો.
- ૮ અત્રયા યદા અએષાંમ કએના
 જમધતી અએનંધહાંમ,
 અત મજદા તધજ્યો ક્ષથેમ
 વોહૂ મનંધહા વોધવીદાધતી,

૫. યુરી શક્તિ તરફ ઢળેલા ઇનસાનો પોતાની અકલ હુશીયારી છતાં યુરાઇ પસંદ કરે છે, અને બલી શક્તિ તરફ ઢળેલા ઇનસાનો બીને પોતાના ઉપર ફાવવા નહિ દઇને અહુરમઝને ખુશાલ કરે છે.

૬. યુરી શક્તિ તરફ ઢળેલાઓ તે બે બલી અને ભુંડી શક્તિઓ વચ્ચેનો તફાવત ખીછાણી શક્યા નહિ, અને જો કે દીન બાબેની તકરારમાં તેઓ મહાત યથા, તોપણ તેઓએ યુરે રસ્તે ચાલવાનું પસંદ કીધું, અને તેમ કરીને ઇનસાનને હાણી પહોંચાડવાનું પસંદ કીધું.

૭. છથ્યા ફકરામાં કહ્યું કે યુરાઓએ રાસ્તીને માર્ગે ચાલનારાઓને હાણી પહોંચાડવાનું પસંદ કીધું, છતાં તેઓએ તાબેદારીથી અહુરમઝ તરફનો ભક્તિભાવ, જે સુખ અને મજબુતી આપે છે, તેને ટેકવી રાખ્યો.

૮. જ્યારે યુરાઓ પોતાને ફેળે પહોંચશે, ત્યારે તેઓ અહુરમઝની સર્વોપરી સત્તા કબજે રાખશે.

અએઘબયો સસ્તે અહુરા યોઘ
અપાઘ હદેન્ જસ્તયો દુજેમ.

૯ અત્રયા તોઘ વએમ ખ્યામા યોઘ
ધમ ફેરષેમ ફેરેનાઉન્ અહૂમ,
મજ્જદાઓસ્યા અહુગઝાઘહે આ
મોયસ્ત્રા બરના અપાયા;
હ્યત્ર હુથા મનાઓ બવત્ર યથા
ચિસ્તિશ અંધહુત મએથા.

૧૦ અદા-છ અવા દુજે અવો
બવધતી રફેન્દો રપયથહ્યા,
અત્ર અસિશતા યઓજન્તે
આનહુષિતોઘશ વંધહેઉશ મનંધહે
મજ્જદાઓ અપખ્યાયા, યોઘ
જજેન્તી વંધહાઉ સવહી.

૧૧ હ્યત્ર તા ઉર્વાતા સપથા યા
મજ્જદાઓ દદાત્ર, મખ્યાઓઘહે,
ખીતિયા એનંધતી, હ્યત્રયા
દરેગેમ દ્રેગવોદેબયો રષો,
સવયા અપવબયો, અત્ર અધપી
તાઘશ અંધહુધતી ઉશતા

 અહ્યા યાસા નેમંધહા
ઉસ્તાનજસ્તો રફેધહ્યા
મન્યેઉશ મજ્જદાઓ પોઉરવીમ
રપેન્તહ્યા અપા વીરપેંગ બ્યઓથના
વંધહેઉશ ખતૂમ મનંધહે યા
ફેન્વીયા ગેઉશયા ઉર્વાનંમ. (એ વાર પઠે.)

૯. જેઓ દુન્યાની વૃદ્ધિ કરે છે, તેવા હમો પણ યધએ, અને અહુરમઝદના હાથ હેઠળના સરદારો (અમરાશ્પદો અને યજ્ઞદો) હમારા મદદગાર થાય.

૧૦. બહી ઉપર ખચીત નાશનો ફટકો આવી પડશે, પણ જે કીર્તિવંત લોકો સારી અકકલ વાપરી રાસ્તીની પુઠે ચાલ્યા હશે, તેઓને સારો બહલો મળશે.

૧૧. કુષ્ટ માણસોને માટે લાંબો વખત સુધી દુઃખ, અને રાસ્ત માણસો માટે ફાયદો, એવા નિયમ અહુરમઝદે મુકરર કરેલો છે.

યથા અહુ વધસ્યો (૪), અપ્પમ વૌહુ (૩). અત્તાવદ્યામ હાધ-
તીમ યજમધદે. યેધહે હાતામ આઅત્ત યેસ્ને પધતિ વંધહે, મજ્જદાઅો
અહુરો વએથા અપાત્ હયા, યાઅાધહામયા તાસયા તાઅોસયા યજમધદે-

(હા ૩૧ મો)

- ૧ તા વે ઉર્વાતા મરંતો
અગુશ્તા વચાઅો સંગહામહી,
અએધજયો યોધ ઉર્વાતાધશ દ્રૂજો
અપહ્યા ગએથાઅો વીમરંનયધતે;
અત્તવીત્ત અએધજયો વહિશ્તા યોધ
જરજદાઅો અંધહુન્ મજ્જદાધ.
- ૨ યેજી આધશ નોધત્ત ઉર્વાને
અદ્વાઅો અધખી-દરંશ્તા વજ્યાઅો
અત્ત વાઅો વીસ્પેંગ આયોધ
યથા રતૂમ અહુરો વએદા
મજ્જદાઅો અયાઅો આંસયાઅો
યા અપાત્ હયા જવામહી.
- ૩ યામ દ્વાઅો મધન્યૂ આથાચા
અપાચા ચોધશ રાનોધજ્યા દનૂત્તમ
હ્યત્ત ઉર્વાત્તમ ચજ્જદાંધહુવદંજયો તત્ત,
ને મજ્જદા વીદ્ધનોધ વઅોચા
હિજ્જવા થ્વહ્યા આઅાધહે, યા
જવન્તો વીસ્પેંગ વાઉરયા.
- ૪ યદા અપ્પમ જ્વીમ અંધહુન્
મજ્જદાઅોસયા અહુરાઅાધહે,

૧. પેગમ્બર જરથોસ્ત પોતાના શ્રોતાઓને કહે છે કે મારા ઉપદેશો અહુરમજ્દ ઉપર ફીદા થયેલાઓ માટે છે, દરેકની કુલવણીથી આડે માર્ગે જનારાઓ માટે નથી.

૨. પેગમ્બર જરથોસ્ત પોતાના શ્રોતાઓને કહે છે કે પહેલી નજરે મારા ઉપદેશો તમારા ધ્યાનમાં નહિ ઉતરે, પણ સામેતીઓથી તમારો એતેકાદ હું મજબુત કરીશ.

૩. પેગમ્બર જરથોસ્ત અહુરમજ્દને અરજ ગુજરે છે કે તારી જખાનથી મને તથા મારા શાગેદોને જ્ઞાનથી વાકેફ કર, જેથી ધનસાનોને મારો એતેકાદ સમજવવામાં હું ફતેહ પામું.

૪. પેગમ્બર જરથોસ્ત અહુરમજ્દ અને તેના હાથ હેઠળના સરદારોની મદદ સાથે મજબુત સત્તા મારી છે, જેથી દરેકનો નાશ કરવાને તે શક્તિવાન થાય.

અધિયા આર્મંધતી વહિશતા
 ઇષસા મનંધ્રહા,
 મધ્યયો ક્ષેત્રે અર્ચાંગાણવત્,
 યેહા વેરેદા વનઅમા દુર્ગમ.*

૫ તત્ત્ર મોધ વીચિધાધ વર્ચાયા
 હાત્ર મોધ અપા દાતા વહો,
 વિદુથે વૉહૂ મનંધ્રહા મેન્યા,
 હધધાધ યેહા મા અરેપિશ,
 તાચીત્ર મજદા અહુરા યા નોધત્ર
 વા અંધ્રહત્ર અંધ્રહધતી વા.

૬ અહ્યાધ અંધ્રહત્ર વહિશતેમ યે
 મોધ વીદ્યાઓ વર્ચાયાત હધધીમ,
 માંધ્રેમ યિમ હઉર્વતાતો
 અસહ્યા અમરેતાતસ્યા;
 મજદાધ અવત્ર ક્ષેત્રેમ હાત્ર
 હોધ વૉહૂ વક્ષત્ર મનંધ્રહા.

૭ યસ્તા મન્તા પૉઉર્યો,
 રર્ચોચેખીશ રેધથ્વેન ખાથા;
 હુવો પ્રથવા દાંભિશ, અર્ષેમ
 યા દારયત્ર વહિશતેમ મનો.
 તા મજદા મધ્ય્યુ ઉદ્યો, યે
 આ નૂરેમચીત્ર અહુરા હામો.

૮ અત્ર થવા મેંગાહી પૉઉરવીમ
 મજદા યેજીમ સ્તોધ મનંધ્રહા,

* જીવો ઘેહસારણાની બાળ.

૫. યેગમ્બર જરથોસ્ત, ભવિષ્યમાં શું બનવાનું છે, અને શું નથી બનવાનું તેનું જ્ઞાન મેળવવાને અહુરમજદને અરજ ગુજરે છે.

૬. અહુરમજદ એકલોજ સર્વજ્ઞાની છે, રાસ્તી તથા અમરપણાનું જ્ઞાન હાંસલ કરવાને જરથોસ્ત અહુરમજદને અરજ ગુજરે છે.

૭. યેગમ્બર જરથોસ્ત અહુરમજદની સ્તુતિ ગાતાં કહે છે કે તે હંમેશા એક સરખો છે, અને તમામ ખલકતનો પેદા કરનાર છે.

૮. અહુરમજદની સ્તુતિ આગળ ગાતાં કહે છે કે તેજ પરસ્તેશ કરવા લાયક, રાસ્તીનો ખીતા, અને તમામ ખલકત ઉપર સાહેબી ભોગવનાર છે.

વંધહેઉશ પતરેમ મનંધહો હાત
 થ્વા હેમ અમમની હેનમર્મમ,
 હુધથીમ અપહ્યા દાંમીમ અંધહેઉશ
 અહુરેમ બ્યઓથનએપૂ.

૯ થ્વોધ અસ આર્મંધતીશ, થ્વે
 આ ગેઉશ તપા અસ પ્રતૂશ
 મધન્યુશ મજદા અહુરા, હાત
 અપ્યાધ દદાઓ પથાંમ,
 વાસ્તસ્થાત વા આધતે, ચે વા
 નોધત અંધહુત વાસ્તસ્થો.

૧૦ અત હી અયાઓ કવરેતા
 વાસ્ત્રીમ અપ્યાધ કુપુયન્તેમ,
 અહુરેમ અપવન્તેમ, વંધહેઉશ
 કુષેનગાહીમ મનંધહો;
 નોધત મજદા, અવાસ્તસ્થો
 દવાંસચિના હુમરેતોધશ બદતા.

૧૧ હાત ને મજદા પઓઉરવીમ
 ગએથાઓસ્યા તપા દએનાઓસ્યા,
 થ્વા મનંધહો પ્રતૂશચા હાત
 અસ્તવન્તેમ દદાઓ ઉશતનેમ,
 હાત બ્યઓથનાયા સેંગહાંસ્યા,
 યથા વરેનેંગ વસાઓ દાયેતે.

૧૨ અથા વાચેમ બરધતી મિથહુવચાઓ
 વા અરેપ્વચાઓ વા,

૯. અહુરમજદની સ્તુતિ આગળ ગાતાં કહે છે કે તેજ ભલાં મન અને બુદ્ધિનો પીતા છે. ઉદયોગી અને હશમખોરને તેની કરુણી મુજબ બદલો આપનાર તેજ છે.

૧૦. ઉદયોગી માણસને ખોદા પસંદ કરે છે. નિરઉદયમીને અહુરમજદના આશીરવાદનો હિસ્સો મળતો નથી.

૧૧. અહુરમજદે ધનસાનને જીવન શક્તિ ભેડે અકકલ બખશી છે, એટલે તેની પેદાશમાં ધનસાનને સૌથી શ્રેષ્ઠ દરજ્જો આપ્યો છે, જેથી તેનાં કરમાનો બર લાવવા માટે તે બુદ્ધિ મદદગાર થઈ પડે,

૧૨. એક રાસ્ત બોલનાર થા જુડો, એક બહુલો થા અબાલુ અંતઃકરણ ધરાવે છે, જેથી દરેક જણ પોતાને ઉત્તમ લાગતી વળણ પ્રમાણે વર્તે છે, ચાને અહુરમજદના કાનુને અનુસરીને અમલ કરવો, કે તેનાથી ઉલટો માર્ગ પકડવો તેને માટે તે આપ અખત્યાર છે.

વીદ્વાઓ વા ઓવીદ્વાઓ વા,
અહ્યા બેરેદાચા મનંધ્રહાચા;
આનુશલક્ષ આર્મધતીશ મધન્યૂ
પેરેસાધતે યથા મએથા.

૧૩ યા ક્રસા આવીબ્યા યા
વા મજદા પેરેસાધતે તથા,
થે વા કસેઉશ અએનંધ્રહા આ
મજિશતાંમ અયમધતે બૂજમ
તા અએનંગ શિવસા હારે અધબી
અથા અધબી વએનહી વીરપા.

૧૪ તા થ્યા પેરેસા અહુરા યા
જી આધતી જેંગહુતિયા,
યાઓ ધણુદા દહેન્તે
દાથનાંમ હુયા અપાઉનો,
યાઓસયા મજદા દ્રંગવોદ્બયો યથા
તાઓ અંધ્રહુન હેનકેરેતા હાત્ર.

૧૫ પેરેસા અવત્ર યા મધનિશ
થે દ્રંગવાધતે ક્ષથ્રેમ હુનાધતી
દુશબ્યઓથનાધ, અહુરા થે નોઈત્ર
જયોતૂમ હુનરે વીનસ્તી,
વાસ્તસ્થેહ્યા અએનંધ્રહા પસેઉશ
વીરાઅત્રથા અદ્રુજયન્તો.

૧૩. ઇનસાન જાહેર રીતે અથવા છુપી રીતે જે કાંઈ કરે છે, એક નાની તકસીરને માટે બારે શિક્ષા ખમે છે તે સર્વે અહુરમજદ જાણે છે, માટે તેનીજ ઉપર સંપુર્ણ વિશ્વાસ રાખીને બેસી રહેવું.

૧૪. હાલ બનતા બનાવો તથા ભવિષ્યમાં શું બનશે, તે વિષે, તથા મરણ બાદ નેક માણસને જે બદલો મળે છે, અને પાપીઓને જે શિક્ષા થાય છે, તે વિષે પેગમ્બર જરથોસ્ત અહુરમજદને સવાલ પુછે છે.

૧૫. જે ધાટકી માણસ ક્રુષ્ટ માણસને સત્તા મેળવી આપે છે, તથા પ્રમાણિક ખેડુતોનાં ગાય ઠોરને, અને હંમેશા રાસ્તીની રાહ ચાલનારાઓને હલાકી પુગાડે છે, તેઓને શું શિક્ષા થયે, તે બાબે પેગમ્બર જરથોસ્ત અહુરમજદને સવાલ પુછે છે.

- ૧૬ પેરેસા અવત થયા હુવો
 ચે હુદાનુશ દેમનહ્યા ક્ષય્રેમ
 પોધથ્રહ્યા વા દપથેઉશ વા અપા
 કદથાધ અસ્પેરેજતા;
 થવાવાંસ મજદા અહુરા યદા હુવો
 અંધહત્ર યા ખ્યઓથનસસ્યા.
- ૧૭ કતારેમ અપવા વા દ્રંગવાઓ
 વા વેરેનવધતે મજયો;
 વીદ્રવાઓ વીદુષે અઓતૂ, મા
 અંવીદ્રાઓ અધપી-દેખાવયત.
 જદી-ને મજદા અહુરા
 વંધહઉશ કદક્તા મનંધહો.
- ૧૮ માચિશ અત્ર વે દ્રંગવતો
 માંધ્રાંસસ્યા ગુરતા સાસ્નાઓસસ્યા,
 આજી દેમાનેમ વીસેમ વા
 પોધથ્રેમ વા દપયુમ વા આદાત્ર
 દુષિતાયા મરકએચા, અથા
 ઇશ સાજદૂમ રનધયિષા.
- ૧૯ ગૂરતા ચે મંતા અર્ષેમ
 અહુમખિશ વિદ્રાઓ અહુરા,
 અર્જુખધાધ વચંધહાંમ
 કાયમ્નો હિજવો-વસો;
 થવા આથ્રા સુથ્રા મજદા
 વંધહાઉ વીદાતા રાંનયાઓ.

૧૬. જે દાનેશમંદ શખસ પોતાના કબીલા અને દેશની આબાદીને માટે મહેનત કરે છે, તેના મરતબા બાબે, અને તે ખુદ અહુરમજદની સંફનો કયારે ગણાય તે બાબે પેગમ્બર જરથોસ્ત અહુરમજદને સવાલ પુછે છે.

૧૭. અશો માણસનો એતેકાદ ચઢતો કે પાપી માણસનો ચઢતો તે બાબે સવાલ કરે છે, અને કહે છે કે જ્ઞાનીઓ જ્ઞાનીઓ સાથેજ વાદવીવાદ કરી શકે. એક જાહેલ માણસની કમાઈ વધુ વાર ચાલે નહિ.

૧૮. દેશને સંકટમાં લાવી નાખનાર દુષ્ટ માણસનું કાંઈ પણ નહિ સાંભળવાને તે પોતાના શ્રોતાઓને આગ્રહ કરે છે.

૧૯. પેગમ્બર જરથોસ્ત પોતાના શ્રોતાઓને રાસ્તીની રાહ ચાલનારનું સાંભળવાનો આગ્રહ કરે છે, અને તેઓને ધીરજ આપે છે કે આતશની દેવતાઈ રોશનીથી સેવટે નેકી ફાવશે.

- ૨૦ યે આપત અપવર્નમ
દિવર્નમ, હોધ અપર્નમ ક્ષયો
દરંગમ આયુ તમંધ્રહો,
દુશર્પર્યમ અવએતાસ વચો;
તેમ વાઝો અદૂમ દ્રગ્વન્તો
બ્યઝાથનાધશ ખાધશ દએના નએષત.
૨૧ મજદાઝો દદાત્ અહુરો
હુર્વિતો અમરેતાતસ્યા,
બૂરેધશ આ અપપયાયા,
ખાપધયાત્ ક્ષધ્યા સરો,
વંધ્રહુરેશ વજ્રદરે મનંધ્રહો, યે
હોધ મધન્ય બ્યઝાથનાધશયા ઉર્વથો.
૨૨ ચિથા ઇ હુદાઝાધ્રહો
યથના વએદેમ્નાધ મનંધ્રહો;
વોહુ હુવો ક્ષધા અર્ષમ
વચંધ્રહો બ્યઝાથનાયા હુતિ;
હુવો તોધ મજદા અહુરો
વાજિશ્તો અંધ્રહુધતી અસ્તિશ.

 અહ્યા યાસા નમંધ્રહો
ઉસ્તાનજસ્તો રફંધ્રહો,
મન્યેઉશ મજદાઝો પોઉરવીમ
રપેન્તહ્યા અપા વીરપેંગ્ બ્યઝાથના,
વંધ્રહુરેશ ખતૂમ મનંધ્રહો યા
દનંવીષા ગેઉશયા ઉર્વાનંમ. (બે વાર પઢે)

યથા અહુ વધસ્યો (૪), અર્ષમ વોહુ (૩). તાવે-ઉર્વાતાંમ હાધતીમ
યજમધદે. યેંધ્રહો હાતાંમ આઅત્ યેસ્ને પધતિ વંધ્રહો, મજદાઝો અહુરો
વએથા અપાત્ હુયા, યાઝાધ્રહાંમયા તાંસયા તાઝાસયા યજમધદે.

૨૦. અરો માણસને ઠગવાનું સેવટ અંધકાર, બદ ખોરાક, અને શોકાતુર અવાજમાં આવશે.

૨૧. જે શખસ પોતાના વિચાર અને કામોથી અહુરમજદાનો મિત્ર બને છે, તેને અહુર-
મજદા સુખ અને અમર્ગી બખરો છે.

૨૨. પેગમ્બર જરથોસ્ત પોતાના શ્રોતાઓને કહે છે કે જે મેં કહ્યું છે, તે અકકલમંદ
માણસોને અનુસરવું લાગશે.; તેવાં માણસો પોતાની શક્તિ સમાગે^૧ વાપરીને અહુરમજદાના
મદદગાર થઈ પડશે.

(હા ૩૨ મો)

- ૧ અખ્યાયા ખએતુશ યાસત્ર
અહ્યા વેરેજનમ મત અમર્યમા,
અહ્યા દએવા; મહી મનોધ
અહુરહા, ઉર્વાર્જમા મજદાઓ;
થોધ ફૂતાઓધહો આઓધહામા;
તેંગ દારથો થોધ વાઓ દધખિવેન્તી.
- ૨ અએધખ્યો મજદાઓ અહુરો
સારેમ્નો વોહુ મનંધહા
દધાત્ર હયા પધતી-મઓત્ર
અપા હુશ-હુખા ખેન્વાતા;
સ્પેન્તામ વે આર્મધતીમ
વંધઉહીમ વરેમધદી; હા-ને અંધહુત.
- ૩ અત્ર યૂશ દએવા, વીસ્પાઓધહો
અકાત્ર મનંધહો સ્તા ચિથ્રમ;
યસ્યા વાઓ મશ યજધતે
દુજસ્યા પધરિમતોધશ્યા;
બ્યઓમામ અધપી દધખિતાના
યાધશ અસ્તૂદ્રમ બૂમ્યાઓ હપ્તધથે.
- ૪ યાત્ર યૂશયા ક્રમીમથા, યા
મખ્યા અચિરતા દન્તો,
વક્ષન્તે દએવો-બુરતા, વંધહુઉશ
સીજધમા મનંધહો;

૧. પેગમ્બર જરથોસ્તના કેટલાક ખેશીઓ અને તેના દેશના વતનીઓ જરથોસ્તને એક ઠગારો કહી, પોતે પેગમ્બરનું ડોળ ધાલતા હતા, તેઓને હઠાવવાની શક્તિ આપવાને તે અહુરમજદને અરજ ગુબરે છે.

૨. ઉપલા ફકરામાં કીધેલી અરજના જવાબમાં અહુરમજદ જાહેર કરે છે કે જે કોઈ તેના તરફ બકિતભાવ ધરાવતો હશે, તેજ ઉપદેશક તરીકે કામ કરી શકશે.

૩. અહુરમજદનો જવાબ ચાલુ છે, તે પેગમ્બરીનો ખોટો દાવો કરનારાઓને કહે છે કે તમે સધળા બુરા વિચારની તોખમના છો. જે કોઈ તમને સત્તા આપે તે પોતે ઠગારો અને ગુમરાહ છે. તમારી ઠગાઈને લીધે તમે હક્ત કેશવરમાં જણાયલા છો.

૪. જવાબ ચાલુજ છે. તમે માણસોનાં મનને આડે રસ્તે લઈ જાઓ છો, જેથી તેઓ નેક મનશાનીનો ઈનકાર કરીને અહુરમજદની આપેલી અકકલથી નાબુદ થતા જાય છે.

મજ્જદાઝ્ઝો અહુરહ્યા પ્રતેઉશ
નસ્યન્તો અપાઅતયા.

૫ તા દૌનઝ્ઝોતા મપીમ
હુજયાતોધશ અમૈરતાતસયા,
હાત્ર વાઝ્ઝો અકા મનંધ્રહા
યેંગ દઝેવેંગ અકસયા મધન્યુશ
અકા પ્યઝ્ઝોથનમ વચંધ્રહા યા
ફચિનસ દ્રંગવન્તમ કયા.

૬ પૌઉરુ-અઝેનાઝ્ઝો ઝેનાક્રતા યાધશ
સ્રાવયેધતે યેજી તાધશ અથા
હાતા-મરાને અહુરા વહિશતા
વોધસ્તા મનંધ્રહા
થવહી વી મજ્જદા કષ્ટ્રોધ
અપાધ્યા સેંગહો વીદાંમ.

૭ અઝેષાંમ અઝેનંધ્રહાંમ નઝેચીત્ર
વીદ્ઝાઝ્ઝો અઝ્ઝોઝેધ હાદ્રોયા
યા જેયા સેંગહુધતે યાધશ
સ્રાવી ખઝેના અચંધ્રહા
યઝેષાંમ તૂ અહુરા ધરિન્તેમ
મજ્જદા વઝેદિશ્તો અહી.

૮ અઝેષાંમ અઝેનંધ્રહાંમ
વીવંધ્રહુષો સ્રાવી યિમસચીત્ર

૫. તમે માણસોને જીંદગીના સુખ અને અમરપણાં બાબે આડે રસ્તે દોરવો છે. યુરાઈ તમારી ઉપર સત્તા ભોગવતી હોવાથી તમે માણસોને યુરા વિચાર અને યુરા સખુન તરફ ઉશકેરો છે.

૬. તે ગુનેહગારો થોડા વખતમાં પોતાને ફેળે પહોંચશે. અઝે અહુરમજ્જદ તારાં રાસ્તીના શિક્ષણને હું ફેલાવેા કરું.

૭. આ પાપી માણસો ઉપર જે ભારે શિક્ષા આવી પડનાર છે, તે વિષે તેઓને કશું જાન નથી. તેઓ પોતાનાં યુરાં શિક્ષણથી માણસોને ગુમરાહ કરે છે તે અહુરમજ્જદ સારી રહેશે જાણે છે.

૮. એવા ગુમરાહ માણસોમાંનો એક વીવંધાનનો છોકરો જમરોદ હતો, જેણે ગુમાની થઈ ખોદાઈ દાવો કીધો. અઝે મજ્જદ! તારા સેવટના ન્યાયમાં હું (જરથોસ્ત) એવો નહિ જણાઉં!

- ચે મધ્યેંગ ચિદ્વિષ્ણુષો અહ્માકેંગ
 ગાઉશ બગા ખારેન્નો,
 અએષાંમચીત્ત આ અહ્મી શ્વહ્મી
 મજ્જદા વીચિથોધ અધપી.
- ૯ દુશ-સસ્તિશ સ્તવાઓ મોરેન્દત્ત, હૂવો
 જ્યાતેઉશ સેંગહુનાધશ અતૂમ;
 અપો મા ઇશતીમ અપયન્તા ખેરેખ્ધાંમ
 હાધતીમ વંધહેઉશ મનંધહો,
 તા ઉખ્ધા મધન્યેઉશ મહ્યા મજ્જદા
 અષાધયા યૂમધખ્યા ગૌરેજ્જ.
- ૧૦ હૂવો માના સ્તવાઓ મોરેન્દત્ત,
 ચે અચિશત્તેમ વએનંધહે અઓગ્ગદા
 ગાંમ અષિખ્યા હૂવરેયા, યસયા
 દ્વાથેંગ દ્રેગવતો દદાત્ત,
 યસયા વાસ્તા વીવાપત્ત યસયા
 વદરે વોધજ્જદત્ત અષાઉને.
- ૧૧ તએચીત્ત મા મોરેન્દત્ત જ્યોતૂમ,
 થોધ દ્રેગવતો મજ્જિખીશ ચિકોધત્તેરશ;
 અંધઉહીશયા અંધહૂવસયા
 અપયેધતી રએખ્ખનંધહો વએદ્દમ,
 થોધ વહિશતાત્ત અષાઉને
 મજ્જદા રારેખ્યાંન મનંધહો.
- ૧૨ યા રાઓધહૂયેન્ સ્તવંધહો
 વહિશતાત્ત ખ્યઓથનાત્ત મરેતાનો,

૯. પેગમ્મર કોઇ ખુરા ઉપદેશક વિષે ખોલતાં કહે છે કે તે તેના શિક્ષણનું બળ તોડી નાખે છે, તેને શીકસ્ત આપવા માટે તે અહુરમજ્દને મીનત ગુજરી કરે છે.

૧૦. તે ખુરા ઉપદેશક આ પૃથ્વી તથા ખોરશેદ તરફ માનની નજરથી જોતો નથી, તે કુબ્ધ માણસોને બક્ષેશ આપે છે, ખેતરોને વેરાન કરે છે, અને નેક માણસોને ત્રાસ આપે છે.

૧૧. જાદુગી ગુન્ધરવાની જે રૂઢી હું શીખું છું, તેને તે વખોડી કાઢે છે, ખુરા માણસોને તેઓની બહારની મોટાઇને લીધે તેઓ મોટાં ગણે છે, અને નેક માણસોનાં દીલમાં દીનના ફરમાનો વિષે વસવસો ઉત્પન્ન કરે છે.

૧૨. જે માણસોને ઉધું સમજતીને નેકીના રાહ ઉપરથી પાછા ફરવે છે, પ્રાણીઓને હલાક કરે છે, પૈસાનો લોભી હોય છે, જરથોસ્તનાં શિક્ષણો નહિ સાંભળનાર હોય છે, તેને અહુરમજ્દ ખુરા ગણે છે.

અએધળયો મજદાઓ અકા અઓત, યોધ
ગઉશ મોરેન્દન ઉર્વાક્ષ-ઉખતી જયોતુમ;
યાધશ ગરેહો અપાત વરતા
કરપા ક્ષણમયા ધપનાંમ દુજમ.

૧૩ યા ક્ષાધા ગરેહો હીપસત
અચિશ્તહા દેમાને મનંધહા,
અંધહેઉશ મરેખ્તારો અહ્યા,
યએયા મજદા જગરેજત કામે,
થવહા માંધ્રાનો દૂતેમ ચેન્ધશ
પાત દરેસાત અપહ્યા.

૧૪ અહ્યા ગરેહો આ-હોધથોધ ની
કાવયસચીત અતૂશ ની દદત
વરેયાધ હીયા ક્ષધિવા હ્યાત
વીસેન્તા દ્રેગવન્તેમ અવો
હ્યાતયા ગાઉશ જધદયાધ અઓધ
યે દૂરઓપેમ સઓચયત અવો.

૧૫ અનાધશ આ વી-નેનાસા યા
કરપોતાઓસયા કેવીતાઓસયા
અવાધશ અધળી ચેંગ દધન્તી
નોધત જયાતેઉશ ક્ષયમેંગ વસો,
તોધ આખયા બધચ્યાઓન્તે
વંધહેઉશ આ-દેમાને મનંધહો.

૧૬ હુમેમ તત વહિશ્તચીત ચે
ઉષુરયે સ્વસચીત દહહ્યા

૧૩. જે કોધ, આ દુન્યામાં ખરાળી કરવા માટે સત્તા મેળવવાનો લોભ રાખે છે, અને મારાં દીન ફેલાવવાનાં કામમાં હરકત નાખે છે. તેને અહુરમજદ ખુરો ગણે છે.

૧૪. 'કવી', યાને જોવાની આંખ છતાં જોયો જોતા નથી, તેઓ દુષ્ટ નાશ અને મોત લાવવામાં ડોળધાલુઓને મદદ કરે છે.

૧૫. 'કવીઓ, અને 'કરપો' (છતાં કાને નહિ સાંભળનારા) નાશ પામશે, પણ જોયો રાસ્તીનાં કામમાં મદદ આપે છે તેઓને જોહેશ્ત મળશે.

૧૬. સધળા શકોને અસરકારક રીતે જે સૌથી સરસ ચીજ દૂર કરે છે, તે કેળવણી છે, તે દુષ્ટ માણસને પરાજય આપશે.

દયાંસ મજ્જા અહુરા ચેહ્યા-મા
અધથીશચીત્ દ્વએથા
હાત્ અએનંધહે દ્રેગવતો
એઅંઆનૂ ઇયેંગા અંધહયા.

 અહ્યા યાસા નંમંધહા
ઉસ્તાનજસ્તો રફંધહ્યા,
મન્યેઉશ મજ્જદાઅો પોઉરવીમ
રપેન્તહ્યા અપા વીરયેંગા પ્યઅંથના,
વંધહેઉશ પ્રતૂમ મનંધહો યા
ફર્નવીષા ગેઉશયા ઉર્વાનંમ. (એ વાર પટે)

યથા અહુ વધયો (૪), અર્ષમ વોહુ (૩). ખએતુમધ્યેમ હાધતીમ
યજમધદિ. ચેંધહે હાતાંમ આઅત્ ચેરને પધતી વંધહો, મજ્જદાઅો
અહુરો વએથા અપાત્ હયા, યાઅંધહાંમયા તાંસયા તાઅોસયા
યજમધદિ.

(હા ૩૩ મો)

- ૧ યથા આધશ ઇથા વરંધધતે યા
દાતા અંધહેઉશ પઅોઉરયેહ્યા,
રતૂશ પ્યઅંથના રક્ષિતા દ્રેગવ-
તએથા હાતયા અપાઉને;
ચેપયાયા હેમ-યાસધતે મિથહ્યા
યાયા હોધ આ અરંજવા.
- ૨ અત્ ચે અકૂમ દ્રેગવાધતે
વચંધહા વા અત્ વા મનંધહા
જસ્તોધળ્યા વા વરંધધતી,
વંધહાઉ વા ચોધથધતે અસ્તીમ;
તોધ વારાધ રાદેન્તી અહુરહ્યા
જઅોષે મજ્જદાઅો.

૧. પુરાતન જમાનાના રીવાજ પ્રમાણે એક રતુ યાને વડા ધર્મ જ્ઞાની તરફથી નેક
અને બદ માણસોને, તેમજ જેઓમાં નેકી અને બીજી એક સરખા પ્રમાણમાં ભેળાયલી
હશે, તેને વાળખી ન્યાય મળશે.

૨. જે કોઈ શખસ પોતાના વિચારથી અને શારિરિક બળથી ખુરાધનો અટકાવ કરે
છે, અને લોકોને નેક રસ્તો બતાવે છે, તે અહુરમજ્દને ખુરાનુદ કરે છે.

- ૩ યે અપાઉને વહિશ્તો, ખએતૂ
વા અત વા વૈરજેન્યો
અધરયમ્મા વા અહુરા વીદાંસ
વા શ્વક્ષંધહા ગવોધ,
અત હુવો અપહ્યા અધહત
વંધહેઉશયા વાસ્ત્રે મનંધહો.
- ૪ યે શ્વત મજ્જદા અસુરતીમ
અકુંભયા મનો યજ્ઞધ અપા,
ખએતેઉશયા તરેમધતીમ, વૈરજેન-
પયાયા નજ્જદિશ્તાંમ દુજંમ,
અધર્યમનસયા નદંતો, ગેઉશયા
વાસ્ત્રાત અચિશ્તંમ મન્તૂમ.
- ૫ યસ્તે વીરપે-મજિશ્તંમ સેરઓ-
પેમ જખયા અવંધહાને,
અપાનો દરંગો-જયાધતીમ આ-
ક્ષયંમ વંધહેઉશ મનંધહો;
અપાત આ ઑરંજીશ પથો યએપૂ
મજ્જદાઓ અહુરો પએતી.
- ૬ યે જઓતા અપા ઑરંજીશ હુવો
મધન્યેઉશ આ વહિશ્તાત કયા,
અહ્યાત અવા મનંધહા યા
વૈરજયેધધાધ મન્તા વાસ્ત્રયા;
તા-તોધ ધંખયા અહુરા મજ્જદા
દરશ્તોધશયા હેમ-પરશ્તોધશયા.

૩. જે કોઈ શખસ નેક માણસને, પછી તે તેનો ખેશી હોય કે કોઈ ઉતરતો કે ચઢતો હોય, તેને મદદ કરે, અને તેના ગાયદોરનું રક્ષણ કરે, તે સવાબનાં કામમાં મશગુલ થયલો કહેવાય.

૪. અએ અહુરમજ્જદ! મારી નાફરમાની અને બદમનશનીને, મારા ખેશીઓ તરફના ધિક્કારને અને ગાય દોર તરફની મારી ખેદરકારીને હું બંદગીથી ત્યાગ કરું છું.

૫. અએ અહુરમજ્જદ! તારા શરોષ યજ્ઞદની હું મદદ માગું છું, અને નેક મનશનીમાં હાંબી જાંદગી ગુજારું, અને અહુરમજ્જદના નેકીના માર્ગ ઉપર પુગવાને હું ચક્રિતવાન થાઉં.

૬. અએ અહુરમજ્જદ! સ્વચ્છ નૈયતથી હું તારી પ્રાર્થના કરું છું. મારી ખાહેશ તારાં દર્શણ કરવાની અને તારી સાથે વાતચીત કરવાની છે.

- ૭ આ-મામ આહુમ વહિરતા
આ ખએથ્યાઆ મજદા દરેપત્યા
અપા વૉહુ મનંધહા ચા
સુયે પરે મગાઉનો;
આવિશ-નાઓ આનતરે હેન્ટુ
નેમખધતીશ ચિધાઓ રાતયો.
- ૮ ક્રો-મોધ ક્રવોધજદુમ અરેથા
તા ચા વૉહુ પવાધ મનંધહા
યસ્નેમ મજદા કમાવતો અત્ર
વા અપા સ્તઓમ્યા વચાઓ;
દાતા વે અમરેતાઓસ્યા
ઉતયૂધતી હુઉર્વાતાસ દ્રઓનો.
- ૯ અત્ર તોધ મજદા તેમ મધન્યૂમ
અપઓક્ષયન્તાઓ સરંધાઓ
ખાથા મએથા મયા
વહિરતા ખરેતૂ મનંધહા
અયાઓ અરેધ હાકુરેનેમ
યયાઓ હચિન્તે ઉર્વાનો.
- ૧૦ વીરપાઓ-સ્તોધ હુજીતયો યાઓ-જી
આઓધહુરે, યાઓસ્યા હુન્તી,
યાઓસ્યા મજદા ખવધન્તી;
શ્વહી હીશ જઓપે આખક્ષોહવા.
વૉહુ ઉક્થા મનંધહા ક્ષાથા
અપાયા ઉશતા તનૂમ.

૭. અએ અહુરમજદ તું મારી આગળ આવ; નેક મનશની અને ભક્તિભાવને ક્ષીયે હું જણાયલો છું, મારી આજીવ સાધની ખંદગી તારી હજુરમાં કબુલ થાય.

૮. અએ અહુરમજદ! ધાર્મિક ચક્રીતથી શું કાયદા હાંસલ થાય છે તે તું શીખવ. સુખ અને અમરગીની બક્ષેશ તું મને આપ.

૯. અએ અહુરમજદ! ભહુ મન અને વ્યવસ્થા એક દીલથી કામ કરે છે, તેઓ માણસને સંપુર્ણ સુખ બક્ષે છે.

૧૦. અએ અહુરમજદ! દુન્યાની ભલી ખુશાલી, જે અગાઉ હતી, હાલ છે અને હવે થશે, તે અમને તું જાણા. દુન્યાની આબાદી વધારવાને તથા ખુરાધને નાશ કરવાને તું ચરીર તથા મનનું દૌવત આપ.

* (બાજમાં પદે.) શેકસ્તેહ ઘનામેન્થો, ખર અહુરેમન લેઆંનત સહુજાર ખાર (પ્રગટ પદે.)

૧૧ યે સેવિશ્તો અહુરો
મજદાઓસયા આર્મધતિશયા,
અર્ષમયા ક્રાહત-ગએથમ
મનસયા વૉહુ ક્ષર્ષમયા,
સાઓતા-મોધ મેરેજદાતા-મોધ
આદાધ કહ્યાધવીત પધતી. (તથા વાર પદે)

૧૨ ઉસ્-મોધ ઉજરેખ્વા અહુરા
આર્મધતી તેવીષીમ દસ્વા,
સ્પેનિશ્તા મધન્યૂ મજદા,
વંધહુયા જવો-આદા,
અપા હુજે એમવત વૉહુ
મનંધહા ફેસેરતૂમ.

૧૩ રફેધાધ વૉઉર-ચપાને દાધી
મોધ યા-વે અબિક્રા
તા ક્ષથહા અહુરા યા
વંધહેઉશ અપિશ મનંધહો;
ફો સ્પેન્તા આર્મધતે અપા
દએનાઓ કદકયા.

૧૪ અત્ રાતાંમ જરથુશ્તો તન્વસ-
ચીત્ અપયાઓ ઉશતનંમ

* “શેકસ્તેહ ઘનામેન્થો” વાળી બે લીટીઓ ઘેહસારણું વખતેજ લખાય છે. ગાથા પઢતી વખતે એ પઢવાની જરૂર નથી.

૧૧. અએ ધણોજ ફાયદો કરનાર અહુરમજદ! અએ આરમધતી! અપ! વોહુમન! ક્ષત્ર વધર્થ! મારી અરજ સાંભળો, અને કાંઈની (બુરાં) કામને માટે મને ક્ષમા કરો.

૧૨. અએ બંદગી કરનારને સુખ આપનાર અહુરમજદ! તું મને પાક કર, મને કૌવત તથા જોર અને લલાં મનને લીધે ક્રેષ્ટાર્થ બખરા.

૧૩. અએ અહુરમજદ! લલાં મન અને સત્તાની બક્ષેશ તું મારી ઉપર કર. ઓ સ્પેન્તા આરમધતી! રાસ્તીની મારફતે તું મને દીનની સચાર્થ શીખવ.

૧૪. પેગમ્બર જરથોસ્ત પોતાનો જન અને મન, જોલવાની અને કામ કરવાની શક્તિ રાસ્તીને ખાતર અહુરમજદને અર્પણ કરે છે.

દદાધતી પઉર્વતાતેમ મનંધ્ર-
હસ્યા વંધહેઉશ મજ્જદાધ,
બ્યઝ્ઞાથનાહ્યા અપાધ યાયા ઉબ્ધ-
પ્યાયા સેરઝ્ઞાપેમ ક્ષઞ્ઞમ્યા.

 અહ્યા યાસા નંમંધ્રહા
ઉસ્તાનજસ્તો રફ્ધહ્યા,
મન્યેઉશ મજ્જદાઝ્ઞા પોઉરવીમ
રપેન્તહ્યા અપા વીરપેંગ બ્યઝ્ઞાથના,
વંધહેઉશ પ્રતમ મનંધ્રહા યા
દનંવીપા ગેઉશયા ઉર્વાનંમ. (એ વાર પઢે.)

યથા અહુ વધસ્યો (૪,) અર્ષેમ વૉહુ (૩) યથા-આધશ-ધ્યાંમ
હાધતીમ યજ્ઞમધદે. ચેંધહે હાતાંમ આઅત ચેસ્તે પધતી વંધહે, મજ્જ-
દાઝ્ઞા અહુરો વઝેથા અપાત હ્યા, યાઝ્ઞાધહ્યાંમયા તાંસ્યા તાઝ્ઞાસ્યા
યજ્ઞમધદે.

(હા ૩૪ મો.)

- ૧ યા બ્યઝ્ઞાથના યા વચંધહા
યા યસ્તા અમૈરૈતતાતેમ
અર્ષેમયા તઝેધબ્યો દાઝ્ઞાધહા
મજ્જદા ક્ષઞ્ઞેમયા હઉર્વતાતો
અઝેષાંમ તોધ અહુરા ઝેહ્યા
પોઉરૈતમાધશ દસ્તે.
- ૨ અતયા ઇતોધ મનંધ્રહા
મધન્યુશ વંધહુશ વીરપા દાતા
રપેન્તખ્યાયા નેરેશ બ્યઝ્ઞાથના
ચેહ્યા ઉર્વા અપા હ્યધતે
પધરિગઝેથે કમાવતો વહે
મજ્જદા ગરોખીશ સ્તૂતાંમ.

૧. અઝે અહુરમજ્જદ! મારી જખાન, કામ કરવાની શક્તિ, તથા જે ભક્તિભાવથી
સુખ અને અમર્ગી મળે છે, તે હું તને અર્પણ કરું છું.

૨. અહુરમજ્જદને અર્પણ કરવા લાયક ચીજો નેક વિચાર અને નેક કામો છે. ખાલેસ
અંદગીની મારફતે હું અહુરમજ્જદની નજદીક પહોંચું.

- ૩ અત્ તોઘ મ્યજદેમ અહુરા
 નમંધ્રહા અપાધયા દામા
 ગએથાઓ વીસ્પાઓ આક્ષેપોઘ
 યાઓ વૉહુ ધઓશતા મનંધ્રહા
 આરોધ જી હુદાઓધ્રહો વીસ્પાધશ
 મજદા દમાવસુ સવો.
- ૪ અત્ તોઘ આતરેમ અહુરા
 અઓળેંધ્રહવન્તેમ અપા ઉસેમહી,
 અસીશતેમ એમવન્તેમ સ્તોધ-
 રપેન્તેમ ચિથ્રા-અવંધ્રહેમ;
 અત્ મજદા દધમિધ્યન્તે જસ્તા-
 ધશતાધશ દેરેશતા અએનંધ્રહેમ.
- ૫ કત્ વે ક્ષથેમ કા ધશતિશ, ધ્યઓથ-
 નાધશ મજદા યથા વાઓ હુખમી
 અપા વૉહુ મનંધ્રહા ધ્રાયો-
 ધધાધ દ્રિગૂમ યૂખાકેમ,
 પરે વાઓ વીસ્પાધશ પરે વઓખેમા
 દએવાધશયા પ્રફસ્લાધશ મળ્યાધશયા.
- ૬ યેજી અથા સ્તા હુધથીમ
 મજદા અપા વૉહુ મનંધ્રહા,
 અત્ તત્ મોઘ દક્ષેમ દાતા
 અહ્યા અંધ્રહુઉશ વીસ્પા મએથા,
 યથા વાઓ યજ્ઞેનસયા ઉર્વાધધાઓ
 સ્તવસુ અએની પધતી.

૩. અએ અહુરમજદ! તુંને નમીને હમો મયજદ અર્પણ કર્યેં જીયે. તારાં રાજ્યમાં સર્વે રક્ષણ પામેલાં છે. જે પરોપકારી છે તે સંપુર્ણ હડાપણવાળો છે.

૪. અએ અહુરમજદ! તારા પ્રતાપી, પ્રકાશીત, ખુશાલી આપનાર આતશ, જે ક્રુષ્ટ માણસને જેર કરે છે, તેને હમો યાદ કરીએ જીએ.

૫. અએ અહુરમજદ! તારી પાદશાહી કેવી રીતની છે. ગરબહ માણસને આશરો આપનાર તારો મિત્ર છે. ક્રુષ્ટ માણસો ઉપર પણ તારી સર્વોપરી સત્તા છે.

૬. તું પોતે રાસ્તી તથા ભલી મનશાનીનું સ્વરૂપ છે. મને એવી બસારત આપ, જે કોથી વધારે ભક્તિભાવથી હું તારી પરસ્તેશ કરનાર થાઉં.

- ૭ કુથા તોય અરેદ્રા મજદા, યોય
વંધહુશ વએહુના મનંધહો
સેંગહુશ રએખેનાઓ અરપેનચીત
સાદાચીત્ર અપ્રયો ઉવેઉર;
નએચીમ તેમ અએમ યૂમલ
વએદા અપા. અથાનાઓ ધાજદમ.
- ૮ તાઇશ છુનાઓ બ્યઓથનાઇશ ખેન્ટે,
યએપુ અસ પધરી યોઉરખો ધથેને;
હ્યત્ર અસ અઓજયાઓ નાઇધાઓધહુમ
થહ્યા મજદા આસ્તા ઉર્વાતહ્યા;
યોઇ નોઇત્ર અવેમ મધન્યતા,
અએઇખો દૂધરે વોહુ અસ મનો.
- ૯ યોઇ રપેન્ટાંમ આર્મઇતીમ થહ્યા
મજદા ખેરખાંમ વીદુષો,
હુશબ્યઓથના અવજજત્ર
વંધહેઉશ અવિસ્તી મનંધહો,
અએઇખો મશ અપા રયજદત્ર
યવત્ર અહ્યત્ર અઉરના, પ્રફરલા.
- ૧૦ અહ્યા વંધહેઉશ મનંધહો બ્યઓથના
વઓચત્ર ગેરખાંમ હુપ્રતુશ,
રપેન્ટાંમયા આર્મઇતીમ દાંમીમ
વીદ્યાઓ હિથાંમ અપહ્યા,
તાચા વીરયા અહુરા થહ્યા
મજદા ક્ષત્રોઇ આ વોચથા.

૭. દીનના ફરમાનેને સૌથી ઉત્તમ ખબના લેખે ગણીને સુખ તથા દુઃખમાં તેને એક સરખી રીતે અમલમાં મેળનાર કયાં છે? તું શિવાય વ્યવસ્થાનું રૂપ બીજું કોઈ નથી.

૮. ખોટા અને ઠગારા આશમોગો ધણીનો નાશ કરે છે, પણ તેઓ ફક્ત નબળાઓ ઉપરજ ફાવે છે.

૯. જે પ્રમાણે જંગલી જનવરો આપણાંથી દૂર નાસે છે. તેમ બદ માણસો, નેક મનશની તુને વહાલી છે, તે જાણવા છતાં તેનાથી દૂર રહે છે.

૧૦. દાનાવ શખસ નેક મનશની ઉપર આસ્થા રાખે છે, તે પૃથ્વી ઉપરથી દુષ્ટ માણસને હાંકી કાઢે છે.

૧૧ અત્ તોઘ ઉમે હુઉર્વાઓસયા
ખર્થેઘાઘ આ અમર્થેતતાઓસયા;
વંધહેઉશ કથા મનંધહો અપા
મત્ આર્મંધતિશ વક્ત
ઉતયુધતી તંવીધી તાઘશ આ મજદા
વીઢ્યેપાંમ થોઘ અહી.

૧૨ કત્ તોઘ રાજરે, કત્ વધી,
કત્ વા સ્તૂતો, કત્ વા યસ્નહ્યા;
સ્તુધધાઘ મજદા ક્રાવઓઆ યા
વીદાયાત્ અધીશ રાખાંમ.
સીધા-નાઓ અપા પથા
વંધહેઉશ ખએતેંગ મનંધહો.

૧૩ તેમ અદ્રાનંમ અહુરા ચેમ મોઘ
ઐઓશ વંધહેઉશ મનંધહો,
દ્યેનાઓ સઓખ્યતાંમ યા
હૂર્કરેત અપાચીત્ ઉર્વાક્ષત્,
હ્યત્ ચિવિશતા હુદાખ્યો મીજદેમ
મજદા, ચેહ્યા તૂ દ્યેમ.

૧૪ તત્ જ મજદા વધરીમ
અસ્તવધતે ઉશતાનાઘ દાતા,
વંધહેઉશ ખ્યઓથના મનંધહો ચોઘ
જ ગેઉશ વર્જેને અજયાઓ
દમાકાંમ હુચિસ્તીમ અહુરા
અતેઉશ અપા ક્રાદો વર્જેના.

૧૧. સંપુર્ણ મનરાનીવાળો રાખસ સઘળી બદીની સામે ઘવાને કૌવત ધરાવે છે.

૧૨. દુન્યાના તમામ સુખ મેળવવા માટે માણસને માટે શું નિયમો મુકશર કર્યા છે, તે બાલુવાની ખાહેશ દર્શાવવામાં આવી છે.

૧૩. નેક મનસીને, અને સઓખ્યતા (જીનની રાહનુમાર્ગ કરનારા)ના તરીકાને અનુસરીને ચાલનાર આખાદ થશે.

૧૪. અએ અહુરમજદા! માણસો આ દુન્યામાં નેક કામ કરે છે, તે તે બહેલી શુદ્ધિને પ્રતાપે છે.

૧૫ મજદા અત્ત મોઘ વહિશતા
 સ્વાઓસ્યા ધ્યઓથનાયા વઓયા,
 તાન્ત વોહુ મનંધહા
 અપાયા ઇષુદમ રતુતો,
 ફમાકા ક્ષધા અહુરા ફરવેમ
 વસ્ના હુધયેમ દાઓ અહુમ. (ચાર વાર પઢે)

 અહ્યા યાસા નમંધહા
 ઉસ્તાનજસ્તો રફંધહા,
 મન્થેઉશ મજદાઓ પોઉરવીમ
 રપેન્તહા અપા વીરપેંગ ધ્યઓથના,
 વંધહેઉશ પ્રતૂમ મનંધહો યા
 ફનેવીષા ગેઉશયા ઉર્વાનમ. (બે વાર પઢે.)

યથા અહુ વધસ્યો (૪), અવેમ વોહુ (૩). યા ધ્યઓથનાંમ હાધતીમ
 યજમધદે. અહુનવધતીમ ગાથાંમ અપઓનીમ અપહુ રતૂમ યજ-
 મધદે. અહુનવધત્યાઓ ગાથયાઓ હુન્દાતા યજમધદે. યેંધહે હાતાંમ
 આઅત્ત યેસ્તે પધતી વંધહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અપાત્ત
 હયા, યાઓધહાંમયા તાંસ્યા તાઓસ્યા યજમધદે.*

(બાજર્મા પઢે.) અહુરમજદ ખોદાએ, અવજૂનીએ મરદુમ, મર-
 દુમ સદગાંન્ હુમા સદગાંન્, હુમખાયસ્તે વેહાંન્, ઓએમ બેહેદીન્
 માજદયસ્નાંન્, આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ; અએદૂન્ બાદ.
 (પ્રગટ પઢે) યથા અહુ વધસ્યો (૨).

યરનેમય વહોમય અઓજસય જવરેય આક્રીનામિ, અહુરહે
 મજદાઓ રએવતો અરેનંધઉહતો, અએપનાંમ રપેન્તનાંમ, ગાથાખ્યો
 રપેન્તાખ્યો રતુક્ષધાખ્યો અપઓનિખ્યો, અહુનવધત્યાઓ ગાથયાઓ,
 ઉશતવધત્યાઓ ગાથયાઓ, રપેતા-મધન્થેઉશ ગાથયાઓ, વોહુ-ક્ષધયાઓ
 ગાથયાઓ, વહિશતોઘશતોઘશ ગાથયાઓ, અપાઉનાંમ ફવપિનાંમ ઉધ-
 નાંમ અધવિથૂરનાંમ, પઓધસ્યો-લ્કએપનાંમ ફવપિનાંમ, નખાનજદિશત-
 નાંમ ફવપિનાંમ. અવેમ વોહુ (૧).

૧૫. અએ અહુરમજદ! સૌથી સરસ ઉપદેશો, અને સૌથી શ્રેષ્ઠ કામો વિષે મને
 માહિતી આપ, જેથી તારી તરફનું મારી ફરજનું કરજ હું અદા કરું.

* ઘેહસારણું બાહુતાર સાહેબાએ હયાં સુધી પઢી પછી “ઘેહસારણાની બાજ”માં
 લખ્યા મુજબ આગળ પઢવું.

અહાધ રએશય; હજધરેમ; જસ મે અવંધહે મજદ; ફરફે મોજદ.

ગાથા અહુનવદ.

હા. ૨૮ મો-અહુયા યાસાનો સાર—અશો જરથેસ્ત અશોષના રાસ્ત કામો કરવાને માટે, અને યુરાઓની ખરાબી તોડીને તેઓને માથ શીખવીને સરખે રસ્તે લાવવા માટે, જ્યાં મનની અકલ મેળવવા અહુરમજદને અરજ ગુજરે છે, અને તેનાં કામમાં મદદ કરનારા ગુણતારપ અને ફરશોસ્તર જેવા શાગેદો ઉપર ખુદાં મહેરબાન થાય, અને તેઓને મદદ કરે એવી દુવા ગુજરે છે. ગેતીની દુન્યાની શરૂઆત કેમ અને શા કારણસર થઇ તે શીખવાની તે ખાહેશ રાખે છે, તેમજ અહુરમજદને જોવાને અને પામવાને આતુરતા દેખાડે છે. અશોષના કામોની વાકેશી મેળવવા માટે પોતાની આખી જીંદગી દરમ્યાન તે પોતાનો જન શીદ કરવાની કથુલાત આપે છે, અને દુવા ગુજરે છે કે તેનાથી અહુરમજદને દુઃખી કે ગુસ્સે થવાનું કાંઈ કારણ મળે નહિ.

હા. ૨૯ મો-ક્ષમધખ્યાનો સાર.—ખુદરત અહુરમજદ આગળ પોકાર કરે છે કે કોણને માટે, શા માટે, અને કોણે મને બનાવી? કારણ કે એશમ દેવ, હુદારા, અને ખુતીઓ તેના ઉપર સિતમ ગુજરે છે. ત્યારે અહુરમજદ, જે સારાં નરસાનો ફરક સમજનાર છે, તેણે જરથેસ્તને તે સિતમ ટાળવા માટે મુક્કર કરવા માંગ્યા, તે ઉપરથી ખુદરતે જરથેસ્ત જેવા એક સત્તા વગરના શખસના કરતાં કોઈ આપઅખચાર પાદશાહની માંગણી કાઢી, પણ સેવટે જરથેસ્તનેજ પોતાના સરદાર તરીકે કથુલ રાખીને અરજ ગુજરી કે જરથેસ્તને તું પુરતું કૌવત અખશ, જેથી તે લોકોને અશોષની રાહે ચલાવીને પ્રમાણિક ઉદ્યોગ કરતાં શીખવે, અને જરથેસ્તે પણ તે કામ સરંજમ ઉતારવાને અહુરમજદ કનેથી જ્યાં મનની અખશોશ, અને મદદને માટે અરજ ગુજરી.

હા. ૩૦ મો-અત તા વક્ષ્યા.—એ હામાં જરથેસ્તની રપેનતો મધન્યુશ અને અદ્યમધન્યુશની વાચેજ આવેલી છે. તે પોતાના સાંભળનારાઓને કહે છે કે હું જે કહું છું, તે તમે મનને લગતી રોશનીથી જુઓ, કાને ધ્યાન ધરીને સાંભળો, અને પુરતો દરયાફત કરીને જે તમને નેક લાગે તે અખત્યાર કરજો. આ દુન્યા પેદા થઇ ત્યારથીજ સપેનામીનો અને ધનામીનો નામના બે મીનો ભેળાયલા છે. પહેલો વૃધ્ધિ કરનાર છે, બીજો નાશ કરનાર છે; પહેલો વિચાર, વચન અને કામમાં ભલો છે, બીજો યુરો છે; પહેલાએ રાસ્તી કથુલ રાખી, બીજાએ નહિ કથુલ રાખી. આ હરિદ્રાધ દુન્યામાં સેવટ સુધી ચાલુ રહેશે, પણ સેવટે રસ્તાખેનને વખતે નેકી ફાવશે, અને યુરાષનો અંત આવશે; માટે રપેનામીનો તરફેણ કરીને

અહુરમઝદને આરાધ્ય, તેને અપઅખત્યાર પાદશાહ તરીકે કબુલ રાખે, અને હું જે માથ શીખવું તે શીખો, જેથી દુન્યા પાછી નવું રૂપ લેશે, નેક લોકો બહેશ્તમાં જશે, અને ધનાભીનાની તરફેણવાળા દરવંદો દોઝખની સળએ પહોંચશે.

હા ૩૧ મો-તા વે ઉરવાતા—અશો જરથોસ્ત જણાવે છે અરમઝદ સધળું જુએ છે, તેણેજ હાડમંદ દુન્યામાં જન બખશયો, તેજ સધળું જાણનાર છે, તેની તરફ ચાહ રાખનારને ભલાં મનનું સુખ, આપાદી અને અમર્ગી મળે છે, તેની તરફ દીલ લગાડનારાઓનું ધણું ભણું થાય છે. જે નથી થયું, અને હવે પછી જે થશે, તેનો જાણનાર તેજ છે. તે મહાન, ભલાં મનનો પિતા, અને અશોષની પેદાયશનો બનાવનાર, તથા મીનોઈ અકકલ ધરાવનાર છે. જે કોઇ દેશની આપાદી અને વૃદ્ધિ માટે કોશિશ કરે છે, તેને બદલો મળે છે, અને તે અહુરમઝદને અપઅખત્યાર પાદશાહ તરીકે કબુલ રાખે છે. દરજની શીખામણથી અશોષની દુન્યાનો નાશ થાય છે, માટે દરજની શીખામણ ઉપર ધ્યાન આપવું નહિ કારણ કે તે દરવંદને મદદ કરવા બરાબર છે. છેવટે દરવંદ તેને દુઃખમાં લાવી નાખશે, અને તેને દોઝખની સળ થશે. જરથોસ્ત પોતાના સાંભળનારાઓને ઉદયોગી જીવંતી ગુજરી સપંદારમંદને ખુશનુદ કરવાનો બોધ આપતાં કહે છે, કે આજસુ માણસ કોઇથી જીરાને સારા રાહ ઉપર લાવતો નથી, અને તેઓમાં કાંઇથી ભક્ષા વિચાર આવતા નથી. અશો જરથોસ્ત પોતે અહુરમઝદ પાસેથી શિખામણો સાંભળવાની આતુરતા દેખાડે છે, જેથી તેવી નેક શિખામણો આ દુન્યાના લોકોને તે કહી સંભળાવે. તે અહુરમઝદ પાસે પોતા માટે તાબેદારી, અશોષ અને ભલાં મનની બખશીશ માગે છે, જેથી પોતાનું કામ સરનજમ ઉતારવાને તેને કૌવત મળે.

હા ૩૨ મો-અખ્યાથ્યા ખએતુશ—જરથોસ્ત કહે છે કે હું અહુરમઝદનો દોસ્ત છું, અને દુવા ગુજરે છે કે તે દુન્યાના લોકો આગળ અહુરમઝદનો પેગામ લાઇ જનારો થાય, અને પાપીઓને અટકાવ નાખે. દેવો અકોમનની ઓલાદના છે, તેઓ અહુરમઝદની અકકલ અને અશોષથી બેનસીબ છે, તેઓ માફ મન ફેરવવા માંગે છે, અને લોકોને ખોટાં સુખ અને અમર્ગીની લાલચ આપે છે, પણ તેઓને શું સળ થશે તે તેઓ જાણતા નથી, અને આડે રસ્તે જાય છે. એવા આડે રસ્તે જનારાઓમાં એક વીવંધામનો દીકરો જમશેદ હતો. તેઓ જોસપંદને અને અરશીદને બંધ આંખોથી જોવા કહે છે. ખેતીને નુકશાન કરે છે, દરવંદને વિષે મોટું મોટું શિખવે છે, અને દુન્યાને હાણી પુગાડે છે, તથા માથ ફેલાવવામાં હરકત નાખે છે. તેઓ કીક, એટલે છતી અંખે આંધળાં, અને કરપ, એટલે છતે કાને બહેરાં કહેવાય છે, તેથી તેઓને જેર કરવાને તે અહુરમઝદ પાસે શિખામણ માગે છે. તે પોતાના સાંભળનારાઓ ઉપર ઠસાવે છે કે અહુરમઝદની હકુમત અને અશોષને તાબે રહેવામાંજ હાપણ સમાયલું છે.

હા ૩૩ મો—યથા આધાર ધ્યા—જરથોસ્ત દીનને માટે પોતાનો જન શીદ કરવાને તૈયાર થાય છે, તેથી તે અહુરમઝદથી ખુબરૂ કરીને બહુ મન અને અશોધ મેળવવાની આદેશ રાખે છે. તે શરોણને પોતાની મદદે બોલાવે છે, અને અહુરમઝદની સેતાયશ અને આરાધનાના શબ્દો શીખીને લોકોને શીખવવા માંગે છે, અને પોતાને માટે તેના બદલામાં આપાદી અને અમર્ગી મેળવવાની આદેશ રાખે છે. તે પોતાના સાંભળનારાઓને કહે છે કે જે કાષ્ટ મનથી, વચનથી અને કર-ણીથી દરવંદની સામે થશે, અને અહુરમઝદ તરફની નાફરમાનીને ધિક્કારી કાઢશે, તે અહુરમઝદને ખુશી કરશે, તે બહુમન અને અરદીબહેશતની સેવા કરશે, તેનું મન બહુ થશે, અને તેને લાંબી જીવંતી મળશે અને આ દુન્યામાં જે તમામ સુખ થઈ ગયું, અને જે હવે પછી થશે તે તેને મળશે.

હા ૩૪ મો—યા યોથના—એ હામાં પણ જરથોસ્ત અહુરમઝદની સેવાસુ ગુજરી કરતાં કહે છે કે અએ અહુરમઝદ! જે કામથી, વચનથી અને આરાધનાથી મેં અમર્ગી, અશોધ અને આપાદી મેળવી છે તે તારાથીજ છે. તારા તેજ, હિંમતવાન, હંમેશા ખુશી આપનાર આતશ તરફ હાવ દેખાડીને તું અને અરદીબહેશતને અમે નમીયે છીએ. આતશને અગમ આપનાર તરફ હમો ધિક્કાર દેખાડીયે છીએ. તમારા શિવાય હું કોઈને ઓળખતો નથી, તેથી તમે અમારું રક્ષણ કરો. હું નેક કામો કરીને તમારી ખેશાવંદીમાં આવું તથા આશમોગો જેઓ લોકોને બીહીવાડીને ઠગાઈનો માર્ગ બતાવે છે અને ભોળાં લોકોને ઠગે છે, તેઓને હું જેર કરું. કારણ કે તેઓ જંગલી ખરસ્તરોના જેવા છે. વળી ગરીબોનું પોષણ કરવું સવાબકાર ગણીને તે તેઓને મદદ કરવા આદે છે, અને અહુરમઝદની આરાધના અને સેતાયશ તથા તેની મરજી અને બેદ વિષે લોકોને શીખવવા આદે છે અને કહે છે કે અશોષનાં કામ કરવામાંજ ખરું ડહાપણ સમા-સમાવલું છે, અને અશોષથીજ બંદગીનું કરજ અદા કરી શકાય છે; તેઓજ રાહ ઉપર આમળા શોષ્યંતોએ ચાલીને સુખ હાંસલ કીધું હતું, તેવુંજ સુખ પોતે હાંસલ કરીને બીજાઓને સુખી થવાનો બોધ આપે છે.

ગાથાના પાંચ દિવસોમાં બીજા ગાથાને દીને નીચલા હા પઢવા.

ઉત્તરવદ^૧ ગાથાના હા.
યજ્ઞસ્તેના હા ૪૩ થી ૪૬.

દનઔથ્ર અહુરહે મજ્ઞદાઔ. અષ્વેમ વૉહૂ (૧).

પ નામે યજ્ઞદાંન અહુરમજ્ઞદ ખોદાએ અવબૂની, ગારજે ખોરેહ અવજાયાદ; ગેહ ગાથાખ્યો અહુનવદ્ ગેહ, ઉત્તરવદ ગેહ, રપેન્તામદ્ ગેહ, વૉહૂ-ક્ષથ ગેહ, વહિશ્તોઘશ્ત ગેહ, ગેહ ગાથાખ્યો અદાકર્વશ ખેરસાદ. અજ હુમા ગુનાહ પતેત્ પશેમાનુમ, અજ હર્વસ્તીન્ દુશ્મત દુબ્જત્ત દુજ્જવરશ્ત, મેમ પ ગેતી મનીદ, ઔએમ ગાફત, ઔએમ કર્દ, ઔએમ જસ્ત, ઔએમ યુન્ બૂદ્ અસ્તેદ. અજ આંન્ ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાંની ગેતી મીનાઆંની, આખે અવાખશ પશેમાન્, પ સે ગવશની પ પતેત્ હોમ. દનઔથ્ર અહુરહે મજ્ઞદાઔ, તરેઘદીતે અંધરહે મધન્યેઉશ; હુધ્યાવરશ્તાંમ હાત વસ્ના ફરેષોત્તેમ; સ્તઔમિ અષ્વેમ. અષ્વેમ વૉહૂ (૩). કવરાને મજ્ઞદયસ્ને જરથુશત્રિશ વીદએવો અહુર-ત્કએવો (જે ગેહ હોય તે પઢે) કસસ્તયએચ.

અહુરહે મજ્ઞદાઔ રએવતો ખરેન્ઘઉહુતો, અમેષનાંમ રપેન્તાનાંમ, ગાથાખ્યો રપેન્તાખ્યો રતુક્ષત્રાખ્યો અપઔનીખ્યો, અહુનવધત્યાઔ ગાથયાઔ, ઉત્તરવધત્યાઔ ગાથયાઔ, રપેન્તા-મધન્યેઉશ ગાથયાઔ, વૉહૂ-ક્ષથયાઔ ગાથયાઔ, વહિશ્તોઘશ્તોઘશ ગાથયાઔ, અપઔનાંમ કવષિનાંમ ઉધનાંમ અધવિ-થૂરનાંમ, પઔઘરયો-ત્કએષનાંમ કવષિનાંમ, નખાનજદિશ્તનાંમ કવષિનાંમ, દનઔથ્ર યસ્નાધ્ય વહ્માધ્ય દનઔથ્રાધ્ય કસસ્તયએચ, યથા અહૂ વધરયો જઔતા ક્રા મે ઋતે, અથા રતૂશ અપાતયિત્ હુય ક્રા અપવ વીધવાઔ ઋઔતૂ. અહુરેમ મજ્ઞદાંમ રએવન્તેમ ખરેન્ઘઉહુન્તેમ યજ્ઞમધદે; અમેષા રપેન્તા હુક્ષત્રા હુધાઔઘહે યજ્ઞમધદે. ગાથાઔ રપેન્તાઔ રતુક્ષત્રાઔ અપઔનીશ યજ્ઞમધદે; અહુનવધતીમ ગાથાંમ અપઔનીમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે; ઉત્તરવધતીમ ગાથાંમ અપઔનીમ અપહે

૧ એના પેહેલા હાના પેહેલા ફકરામાં આવેલા ઉત્તર ખોલ ઉપરથી આ ગાથાનું નામ ઉત્તરવદ ગાથા આપ્યું છે.

રતૂમ યજ્ઞમધદે; રપેન્તા-મધન્યૂમ ગાથાંમ અપઝ્ઞાનીમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે; વૉહુ-ક્ષધાંમ ગાથાંમ અપઝ્ઞાનીમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે; વહિરતોધશતીમ ગાથાંમ અપઝ્ઞાનીમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે; અપઝ્ઞાનાંમ વંધ્રઉહીશ સૂરાઝ્ઞો રપેન્તાઝ્ઞો ક્વપયો યજ્ઞમધદે. અહુનંમ વધરીમ તનૂમ પાધતિ, અહુનંમ વધરીમ તનૂમ પાધતિ, અહુનંમ વધરીમ તનૂમ પાધતિ. યથા અહુ વધર્યો (૧).

(હા ૪૩ મો)

નેમો વે ગાથાઝ્ઞો અપઝ્ઞાનીશ.

- ૧ ઉરતા અહ્માધ યહ્માધ ઉરતા કહ્માધ્યીત
વસે-ક્ષયાંસ મજ્ઞદાઝ્ઞો દાયાત્ અહુરો
ઉતયૂધતી તેવીષી, ગત્ તોધ વસેમી
અર્ષમ દરેદ્રયાધ તત્ મોધ દાઝ્ઞો આર્મધતી
રાયો અપીશ વંધ્રહેઉશ ગઝેમ મનંધ્રહો. (મે વાર પહે)
- ૨ અત્રયા અહ્માધ વીરપનાંમ વહિરતંમ,
ખાથ્રોયા ના ખાથ્રમ દધદીતા;
થવા ચીચીથવા રપેનિશતા મધન્યૂ મજ્ઞદા,
યા દાઝ્ઞો અપા વંધ્રહેઉશ માયાઝ્ઞો મનંધ્રહો,
વીરપા અયારે દરેગો-જ્યાતોધશ ઉર્વાદંધ્રહો.
- ૩ અત્ હુયો વંધ્રહેઉશ વહો ના અધળી-જમ્યાત્,
યે નાઝ્ઞો અર્જેજ્ઞશ સવંધ્રહો પથો સીષાધત્
અહ્યા અંધ્રહેઉશ અસ્તવતો મનંધ્રહસયા,
હુધયેંગ આ-સ્તીશ યેંગ આ પઝેતી અહુરો,
અર્દ્રો થવાવાંસ હુજંતુરો રપેન્તો મજ્ઞદા.
- ૪ અત્ થવા મેંગહાધ તખમંમયા રપેન્તંમ મજ્ઞદા,
હ્યત્ તા જસ્તા યાન્તૂ હુક્રંષી અવાઝ્ઞો
યાઝ્ઞો દાઝ્ઞો અપીશ દ્રેગવાધતે અપાઉનઝેયા;

૧. સુખી તે રાખસ જેતાથી બીજાએને સુખ પહોંચે! નેક માર્ગે જાંદગી ગુજરવા કાળે પોતાની મરજી પ્રમાણે રાજ કરનાર અહુરમજ્ઞદ અને આબાહી અને લક્ષી અકકલ બખરો.

૨. અઝે અહુરમજ્ઞદ! તું જહરે નજરે પડ, અને હમારી આખી જાંદગી સુધી હમને નેક મનશનીની દોલત બખરા.

૩. અઝે અહુરમજ્ઞદ! તારે લગતો માણસ બંને દુન્યાના નેક માર્ગે બતાવી રાકે છે.

૪. અઝે અહુરમજ્ઞદ તું સર્વશક્તિવાન અરો તેમજ પાપી માણસોને નેક મજ્ઞદ આપે છે. તારા આતશનાં તેજથી બળવાન લક્ષી અકકલ મારામાં આવે.

શ્વહ્યા ગરેમા આશ્રો અપા-અમ્મોજ'હહો
હાત મોઘ વંધહેઉશ હુએ જિમત મનંધહો.

૫ સપેન્તેમ અત્ શ્વા મજ્જદા મેંગાહી અહુરા,
હાત શ્વા અંધહેઉશ જાંથોધ દરેસેમ પચ્ચોઉરવીમ;
હાત દાઝો પ્યચ્ચોથના મીજ્જવાંત યાચા ઉખ્ધા,
અકેમ અકાધ વંધહેઉમ અપીમ વંધહુઓવે,
શ્વા હુનરા દામોધશ ઉર્વએસે અપેમે.

૬ યહ્મી સપેન્તા શ્વા મધન્યૂ ઉર્વએસે જસો,
મજ્જદા ક્ષાધા અહ્મી વોહૂ મનંધહા,
યેહ્યા પ્યચ્ચોથનાધશ ગએથાઓ અપા ક્રાદંતે;
અએધખ્યો રતૂશ સેંગાહુધતી આર્મધતિશ,
શ્વહ્યા પ્રતેઉશ યેમ નએ ચિશ દાખયેધતી.

૭ સપેન્તેમ અત્ શ્વા મજ્જદા મેંગાહી અહુરા
હાત મા વોહૂ પધરી-જસત્ મનંધહા
પેરેસત્તયા મા; ચિશ અહી કહ્યા અહી;
કથા અયારે દક્ષારા ફેરસયાધ દીષા
અધધી શ્વાહૂ ગએથાહૂ તનુષિયા.

૮ અત્ હોધ અઓજ જરથુશ્તે પચ્ચોઉરવીમ
હુધથ્યો દ્વએષાઓ હાત ધસોયા દ્રેગવાધતે
અત્ અપાઉને રફેનો પયેમ અઓજેંગાહુવત્;
હાત આ બૂશતીશ વસસે ક્ષાધ્યા દ્યા,
યવત્ આ શ્વા મજ્જદા સ્તાઉમી ઉક્યાયા.

૫. અએ અહુરમજ્જદ! હું તુને વૃદ્ધિ કરનાર જોઉં છું. લક્ષ્મીને લલો અને ખુરાઓને ખુરો બદલો તું આપે છે.

૬. અએ અહુરમજ્જદ! તું આપઅખત્યાર પાદશાહી અને નેક અકકલનું સ્વરૂપ છે. સંપૂર્ણ મનશનીથી તારા ડહાપણના કાયદા વિષે હમે વાકેફ થઈશું.

૭. તારો પેગામ લાવનાર સરોષ મારી (જરથોસ્તની) કને આઠ્યો અને પુછ્યું કે હું કોણ છું, અને હું કોણનો દીકરો છું, અએ અહુરમજ્જદ! દીન શીખવાની ખાહેશ રાખનારાઓ ઉપર હું દીનની રોશની કેવી રીતે ફેંકું?

૮. ત્યારે જરથોસ્તે સરોષ મજ્જદ આગળ ખાહેશ દરશાવી કે તે નેક માણસોને ખુશાલી આપનાર, અને બદ માણસોનો દુશમન થઈ પડે.

- ૯ સ્પેન્તેમ અત્થ શ્વા મજદા મેંગહી અહુરા,
હયત મા વૉહૂ પધરી-જસત્ત મનંધહા
અહુયા ફેરસેમ કહાધ વીવીદુયે વધી;
અત્થ આ શ્વહાધ આથે રાતાંમ નંમંધહો
અપહુયા મા યવત્ત ઇસાધ મન્યાધ.
- ૧૦ અત્થ તૂ મોધ દાધશ અષેમ, હયત મા જ્ઞઝોજ્ઞઝોમી,
આર્મધતી હુચિમ્ને ઇત્ આરેમ;
પેરેસાયા નાઝો યા તોધ એહા પરશતા,
પરશતેમ છ શ્વા યથના તત્ એમવતાંમ;
હયત શ્વા ક્ષયાંસ અએષેમ દયાત એમવન્તેમ.
- ૧૧ સ્પેન્તેમ અત્થ શ્વા મજદા મેંગહી અહુરા,
હયત મા વૉહૂ પધરી-જસત્ત મનંધહા,
હયત કમા ઉખધાધશ દીદધંધહે પઝોઉરવીમ;
સાદ્રા મોધ સાંસ મખ્યએષૂ જરજદાઘતિશ,
તત્ વેરેજયેધદયાધ હયત મોધ અઝોતા વહિરશતેમ.
- ૧૨ હયતયા મોધ અઝોશ અષેમ જસો કાદિનને,
અત્થ તૂ-મોધ નોધત્ત અસૂરતા પધચ્ચઝોધજ્ઞ;
ઉર્જેદયાધ પરા હયત મોધ આ-જિમત્ત
સેરઝોષો અપી માજ્ઞ-ચયા હુચિમ્નો,
યા વે અપીશ રાનેધજ્ઞો સવોધ વીદાયાત્.
- ૧૩ સ્પેન્તેમ અત્થ શ્વા મજદા મેંગહી અહુરા,
હયત મા વૉહૂ પધરી-જસત્ત મનંધહા,
અરેથા વોધજદયાધ કામહુયા તેમ મોધ દાતા,

૯. જરતોસ્તને સરોષ મજદ પુછે છે કે કમ ચીજ તરફ માનની નજરથી તું જુએ છે? તેના જવાબમાં જરતોસ્ત જવાબ આપે છે કે આતશ તરફ માનની નજરથી હું જોઈશ.

૧૦. જરતોસ્ત કહે છે કે અહુરમજદને પુછેલા સવાલો હિમત આપે છે, અને તેથી એક રાજકર્તા પોતાની ઇચ્છા પાર પાડી શકે છે.

૧૧. પેગમ્બર જરતોસ્ત લોકોને નીતિનો રાહ દેખાડીને ધર્મ ફેલાવવાનું માથે લે છે, પણ તેમાં તે ફાવશે કે નહિ, તે માટે શક ઉપજે છે.

૧૨. પેગમ્બર જરતોસ્ત કહે છે કે સરોષ મજદથી હું બસારત પામું, તે આગમજ હું તૈયાર હોઉં, જેથી ધર્મને ખાતર લડનારાઓને આશીર્વાદ પ્રાપ્ત થાય.

૧૩. દુન્યાના લોકોને પોતાની દીન તથા નેકીનો માર્ગ દેખાડવા માટે પેગમ્બર જરતોસ્ત અહુરમજદ કને લાંબી છંદગીની બખરોશ આગે છે.

દરેંગહયા યાઉશ; એમ વાઝો નએચીશ દારેશતધતે;
વધર્યાઝો સ્તોધશ યા થવહી ક્ષત્રોધ વાચી.

૧૪ હાત ના ક્યાધ વએદેમ્નો ધરવા દધદીત
મધખ્યો મજદા તવા રફેનો કાકિનંનમ,
હાત થવા ક્ષત્રા અપાત હયા કાંકિતા;
ઉએરેધદ્યાધ અએમ સરેદનાઝો સેંગહહા.
મત તાધશ વીસ્પાધશ યોધ તોધ માંઝાઝો મરેન્તી.

૧૫ સપેન્તેમ અત થવા મજદા મેંગહી અહુરો,
હાત મા વોહુ પધરી-જસત મનંધહા,
દક્ષત ઉખ્યા તુખના મધતિશ વહિશતા;
નોધત ના પોઉરેશ દ્રંગવતો ખ્યાત ચિક્ષુષો,
અત તોધ વીસ્પેંગ અત્રેંગ અપાઉનો આદરે.

૧૬ અત અહુરો હવો મધન્યૂમ જરથુશ્તો
વરેન્તે મજદા, યસ્તે ચિશત્યા સપેનિશ્તો,
અસ્તવત અર્ષેમ ખ્યાત ઉશ્તાના અઝોમેંગહુવત
મેંગ-દરેસોધ ક્ષત્રોધ ખ્યાત આર્મધતિશ,
અપીમ ખ્યઝોથનાધશ વોહુ દધદીત મનંધહા.

૧૭ ઉશ્તા અહ્માધ યહ્માધ ઉશ્તા કહ્માધવીત,
વસે-ક્ષયાંસ મજદાઝો દાયાત અહુરો
ઉતયૂધતી તેવીધી; ગત તોધ વસેમી
અર્ષેમ દરેદ્યાઝ; તત મોધ દાઝો આર્મધતી
રાયો અપીશ વંધ્રહુઉશ ગએમ મનંધહા. (મે વાર પદે.)

અર્ષેમ વોહુ (૩). ઉશ્તવધતીમ હુધતીમ યજ્ઞમધદે. ચેંધ્રહુ
હુતાંમ આઅત ચેરને પધતી વંધ્રહો, મજદાઝો અહુરો વએથા અપાત
હયા, યાઝોધહુધાંમયા તાંસયા તાઝોસયા યજ્ઞમધદે.

૧૪. પેગમ્બર જરતોસ્ત, પોતાના દીન ફેલાવવાનાં કામમાં, ખીબ દાનાવ શખસો
તેની સાથે સામેલ થાય એવી ઇચ્છા દરશાવે છે.

૧૫. પેગમ્બર જરતોસ્ત અહુરમઝદને વૃદ્ધિ કરનાર ગણે છે, અને કહે છે કે એક
ત્રેષ્ટ નરથી દુષ્ટ માણસ હંમેશાં નારાજ હોય છે.

૧૬. આ દુન્યામાં નેધી બદી ઉપર ફાવે, અને સંપુર્ણ મનસની દરેક માણસના
દીલમાં વાસો કરે, એવી ખાહેશ જરતોસ્ત દર્શાવે છે.

(હા ૪૪ મો.)

- ૧ તત્ શ્વા પૈર્સા ઍર્શ મોઘ વઘ્ઐયા અહુરા;
નમંધ્રહો આ યથા નમે ક્ષમાવતો,
મજ્જદા ક્રયાધ શ્વાવાંસ સખ્યાત્ત મવધતે
અત્ ને અષા ક્રયા દજદયાધ હાકુરેના,
યથા-ને આ વૌહૂ જિમત્ત મનંધ્રહા.
- ૨ તત્ શ્વા પૈર્સા ઍર્શ મોઘ વઘ્ઐયા અહુરા;
કથા અંધ્રહોઉશ વહિરતહ્યા પઘ્ઐઉરવીમ,
કથે સૂધદયાધ ચેન્ધ પધતિષાત્,
હવો જી અષા સપેન્તો ધરિખ્તેમ વીરપોધખ્યો
હારો મધન્યૂ અહૂમખીશ ઉર્વથો મજ્જદા.
- ૩ તત્ શ્વા પૈર્સા ઍર્શ-મોઘ વઘ્ઐયા અહુરા;
કસ્ના જનંથા પતા અષહ્યા પોઉરેયો;
કસ્ના ખેંગ સ્તરેમયા દાત્ અદ્વાનંમ;
કે યા માઘ્ઐ ઉક્ષેધતી નેરેકુસધતી થયત્;
તાચીત્ મજ્જદા વસેમી અન્યાયા વીદુયે.
- ૪ તત્ શ્વા પૈર્સા ઍર્શ-મોઘ વઘ્ઐયા અહુરા;
કસ્ના દૈરતા જનંમયા અદે નખાઘ્ઐસયા
અવપસ્તોધશ; કે અપો ઉર્વરાઘ્ઐસયા;
કે વાતાધ દ્વાનમધખ્યસયા યઘ્ઐગેત્ આસૂ;
કસ્ના વંધ્રહોઉશ મજ્જદા દાંમિશ મનંધ્રહો.

૧. પેગમ્બર જરતોસ્ત અહુરમઝદ કને જાણવા માગે છે કે સૌથી ચઝદ પેગમ્બરના મિત્રને બસારત આપશે કે નહિ.

૨. આ હુન્યામાં સૌથી શ્રેષ્ઠ જાંદગી કેવી રીતે થાય તે પેગમ્બર જરથોસ્ત અહુર-મઝદ કને જાણવા ઇચ્છે છે.

૩. પેગમ્બર જરતોસ્ત અહુરમઝદ કને જાણવા ઇચ્છે છે, કે રાસ્તીનો પીતા કોણ? સુરજ અને સેતારાનો માર્ગ સુકરર કરનાર કોણ? તારા શિવાય અંદ્રની વધધટ કોણથી થાય છે?

૪. પેગમ્બર જરતોસ્ત અહુરમઝદ કને જાણવા ઇચ્છે છે કે જમીન અને આસ્માનને ધડી જવાથી કોણ ટેકવે છે? પાણી અને ઓરવરને બનાવનાર કોણ? પવન તથા વાદળોને ઝડપ કોણ આપે છે?

- ૫ તત્ત્વ ધ્વા પૈરેસા અરેશ મોઘ વઝાયા અહુરા;
કે હવાપાઝા રઝાયાઝાસયા ફાત તમાઝાસયા;
કે હવાપાઝા ખડૂનમયા ફાત જઝેમાયા;
કે યા ઉષાઝા અરેમ-પિથવા ક્ષપાયા
યાઝા મનોઘીશ ચજ્રહાંગહુવન્તમ અરંથહા.
- ૬ તત્ત્વ ધ્વા પૈરેસા અરેશ-મોઘ વઝાયા અહુરા;
યા ક્રવદયા ચેજી તા અથા હુધયા,
અર્ધમ ધ્યઝાથનાધશ દ્વંઝાજધતી આર્મધતીશ,
તધ્ધયો ક્ષત્રેમ વૌહુ ચિનસ મનંધહા,
કુઝેધ્ધયો અજીમ રાન્યો-રકરેતીમ ગાંમ તપો.
- ૭ તત્ત્વ ધ્વા પૈરેસા અરેશ-મોઘ વઝાયા અહુરા;
કે ઝરેખ્ધાંમ તારત ક્ષત્રા મત આર્મધતીમ;
કે ઉજેમેમ ચોરેત વ્યાનયા પુથ્રેમ પિથ્રે;
અજેમ તાધશ ધ્વા ક્રદને અવામી મજ્રદા
રપેન્તા મધન્યૂ વીરપનાંમ દાતારેમ.
- ૮ તત્ત્વ ધ્વા પૈરેસા અરેશ-મોઘ વઝાયા અહુરા;
મંદધદ્યાધ યા-તોધ મજ્રદા આદિશતિશ
યાયા વૌહુ ઉખ્ધા ક્રધી મનંધહા,
યાયા અપા અંધહેઉશ અરેમ વઝેદ્યાધ;
કામે ઉર્વા વૌહુ ઉર્વાષત આગમત તા.
- ૯ તત્ત્વ ધ્વા પૈરેસા અરેશ-મોઘ વઝાયા અહુરા;
કથા-મોઘ યાંમ યઝોશ દઝેનાંમ યઝાજદાને,
યાંમ હુદાનાઉશ પધતિશો સપ્યાત ક્ષત્રહા,
ઝરેખ્વા ક્ષત્રા ધ્વાવાંસ અસીરતીશ મજ્રદા
હુદમોઘ અપા વૌહુયા ધ્યાંસ મનંધહા.

૫. પેગમ્બર જરતોસ્ત અહુરમઝદ કને જાણવા ઇચ્છે છે કે રાશની તથા અંધારે, હંધ તથા જગતી, સવાર, બપોર તથા રાત કોણે બનાવી ?

૬. પેગમ્બર જરતોસ્ત અહુરમઝદ કને જાણવા ઇચ્છે છે કે સંપુર્ણ મનશનીથી શું અશોધનો વધારો થાય છે ? અને આ પૃથ્વીનો પેદા કરનાર કોણ ?

૭. પેગમ્બર જરતોસ્ત અહુરમઝદ કને જાણવા ઇચ્છે છે કે સંપુર્ણ મનશનીને પેદા કરનાર તથા બાપ અને દીકરા વચ્ચે હેતુ ઉત્પન્ન કરનાર કોણ ?

૮. પેગમ્બર જરતોસ્ત અહુરમઝદ કને પાંચ ગેહની બંદગી વિષે, તથા શાથી તેનું રવાન પોતાની મુરાદ હાંસલ કરીને ખુશાલ થાય, તે જાણવા ઇચ્છે છે.

૯. પેગમ્બર જરતોસ્ત અહુરમઝદને કહે છે કે તું નેક અકકલ તથા પવિત્રાધનું સ્વરૂપ છે.

- ૧૦ તત્થવા પેરેસા અરેશ-મોઇ વચ્ચાયા અહુરા;
તાંમ દએનાંમ યા હાતાંમ વહિરતા,
યા-મોઇ ગએથાઓ અપા ક્રોદોઇત્ત હએન્ના,
આર્મતોઇશ ઉખધાઇશ બ્યઓશના અરેશ દધદયત્ત;
મપયાઓ ચિસ્તોઇશ થવા ઇશતીશ ઉસેન્ મજ્જદા.
- ૧૧ તત્થવા પેરેસા અરેશ-મોઇ વચ્ચાયા અહુરા;
કથા તેંગ-આ વીજેમ્યાત્ત આર્મઇતિશ,
યએઇબયો મજ્જદા થવોઇ વખેતે દએના;
અજેમ તોઇ આઇશ પોઉરેયો ક્રવોઇવીદ્;
વીરેપેંગ અન્યેંગ મન્યેઉશ રપસ્યા દએષધહા.
- ૧૨ તત્થવા પેરેસા અરેશ-મોઇ વચ્ચાયા અહુરા;
કે અપવા યાઇશ પેરેસાઇ દ્રંગવાઓ વા,
કતારેમ આ અગ્રો વા, હવો વા અગ્રો;
યે મા દ્રંગવાઓ થવા સવા પઇતી-અરેતે,
અંધહત્ત હવો નોઇત્ત અયેમ અગ્રો મન્યેતે.
- ૧૩ તત્થવા પેરેસા અરેશ-મોઇ વચ્ચાયા અહુરા;
કથા દુજેમ નીશ અહાત્ત આ નીશ-નાપામા,
તેંગ-આ અવા યોઇ અસ્તુશ્તોઇશ પેરેનાઓધહો,
નોઇત્ત અપહા આદીવ્યેઇન્ટી હએમ્ના,
નોઇત્ત કસયા વંધહઉશ ચાખ્નરે મનંધહો.
- ૧૪ તત્થવા પેરેસા અરેશ-મોઇ વચ્ચાયા અહુરા;
કથા અપાઇ દુજેમ દયાંમ જસ્તયો,

૧૦. હાલની હેયાત દીનોમાં સૈથી ગ્રેષ્ટ તેની દીન રાસ્તી અને સંપૂર્ણ મનશાનીના કાનુન ઉપર રચાયેલી હોવાથી દુન્યાને આબાદ કરશે તે વિષે પેગમ્બર જરતોસ્ત અહુર-મઝદ કને ખુલાસો પુછે છે.

૧૧. પેગમ્બર જરતોસ્ત અહુરમઝદને કહે છે કે જ્યો મારી દીનની શીખવણી સાંભળે છે, તેઓ અને પેગમ્બર તરીકે કયુદ રાખે છે, જ્યો નથી સાંભળતા તેઓને મારા વેરી ગ્રહું છું.

૧૨. પેગમ્બર જરતોસ્ત કહે છે કે જ્યોની સાથે તે સમાગમમાં આવે છે, તેઓમાં જે દુષ્ટ લોકો મારી તથા અહુરમઝદ તરફ દ્રેષ રાખે છે, તે અગ્રેમઇન્યુની સંજ્ઞા ગણવા બેઇએ.

૧૩. જ્યો દીનના ફરમાનો નથી સાંભળતાં, તેઓ અરોઇની પુઠે નથી ચાલતા, અને નેકીના વધારામાં રાજ હોતા નથી તેઓને મારી હટાડવાને પેગમ્બર જરતોસ્ત અહુરમઝદ આગળ ખાહેશ દરશાવે છે.

૧૪. માથના કલામની બરકતથી દરૂને તથા દુષ્ટો ઉપર રાસ્તી કેવી રીતે ફાવી શકે, અને તેઓનો નાશ કરે, તે પેગમ્બર જરતોસ્ત અહુરમઝદ કને બાણવા ઇચ્છે છે.

ની હીમ મેરાંજદયાધ થવ્યા માંધાધશ સેંગહ્યા,
એમવધતીમ સિનાંમ દાવોધ દ્રેગવસ,
આ-ધશ દ્રુષેંગ મજદા અનાષે આંસ્તાંસયા.

૧૫ તત્ થવા પેરેસા અરેશ-મોધ વઓઆ અહુરા;
થેજી અહ્યા અષા પોધ મત્ કષેહી,
હ્યત્ હેમ સ્પાદા અનઓઅંધ્રહા જમએતે,
અવાધશ ઉર્વાતાધશ યા-તૂ મજદા દીદેરજો;
કથા અયાઓ કહ્યાધ વનનાંમ દદાઓ.

૧૬ તત્ થવા પેરેસા અરેશ-મોધ વઓઆ અહુરા;
કે વેરેમ-જા થવા પોધ સેંગહા થોધ હંતી,
ચિથા મોધ દાંમ અહુમળીશ રતૂમ ચીજદી;
અત્ હોધ વોહૂ સેરઓષો જન્તૂ મનંધ્રહા,
મજદા અહ્યાધ યહ્યાધ વધી કહ્યાધચીત.

૧૭ તત્ થવા પેરેસા અરેશ-મોધ વઓઆ અહુરા;
કથા મજદા જરેમ ચરાની હ્યા કમત્,
આસ્કેતીમ કમાકાંમ, હ્યત્યા મોધ પયાત્ વાક્ષ અઓષો,
સરોધ યૂજદયાધ હુઉર્વાતા અમેરેતાતા,
અવા માંધા થે રાથેમો અષાત્ હ્યા.

૧૮ તત્ થવા પેરેસા અરેશ-મોધ વઓઆ અહુરા;
કથા અષા તત્ મીજદેમ હુનાની,
દશા અસ્પાઓ અર્ધનવધતીશ ઉસ્તેમયા,
હ્યત્ મોધ મજદા અપિવધતી હુઉર્વાતા
અમેરેતાતા યથા હી તએમજયો દાઓધહા.

૧૫. દીનનો ફેલાવો કરતાં, સામે થનારાઓ તરફથી જે મુશ્કેલીઓ ઉભી કરવામાં આવે, તેનું શું પરિણામ આવશે તે પેગમબર જરતોસ્ત અહુરમઝદ કને જાણવા ઇચ્છે છે.

૧૬. આ તથા આવડી દુન્યામાં સુખ મળે, તેટલા માટે એક ડાહ્યો રાહબર બંદગી કરનાર ઇચ્છે છે, અને દુવા શુભર છે કે તારી ઉપર ફીદા થયલાને શરોય ચક્રદની મદદ મળે.

૧૭. માથના કલામની બરકતથી, પેગમબર જરતોસ્ત અહુરમઝદનો ચહવાયલો, તથા આ દુન્યાનું સુખ તથા પેલી દુન્યાની અમર્ગી મેળવનારો થાય એવી ખાહેશ દરશાવે છે.

૧૮. અશોધની રાહ ચાલીને, પેગમબર જરતોસ્ત આ દુન્યાનું સુખ તથા પેલી દુન્યામાં અમર્ગી મેળવવા માટે દસ હમેશ્વદાર વોડી અને એક ઉઠ, અહુરમઝદની નેયતે મેક માણસોને ભેટ આપવા ઇચ્છે છે.

૧૯ તત્થવા પેરેસા અરેશ-મોધ વચ્ચોચા અહુરા;
યસતત્ત મીજદેમ હનંતે નોધત્ત દાધતી,
ચે-ધત્ત અહ્માધ અરેશ્નુધાધ ના દાધતે,
કા-તેમ અહ્મા મધનિશ અંધહત્ત પોઉરેયે;
વીદ્વાઓ અવાંમ્ યા-ધમ્ અંધહત્ત અપેમા.

૨૦ ચિચેના મજદા હુક્ષત્રા દએવા આઝ્માધહરે,
અત્ત ધત્ત પેરેશા, ચેધ પિષ્ચેધન્તી અએધધ્યે કાંમ્,
યાધશ ગાંમ્ કરપા ઉસિક્ષ્યા અએધેમાધ દાતા,
યાચા કવા આંમેને ઉરેદાયતા,
નોધત્ત હીમ્ મીકેન અષા વાસ્તેમ્ ક્રાદધંધહે.

૨૧ ઉરેતા અહ્માધ યહ્માધ ઉરેતા કહ્માધચીત્
વશે-ક્ષયાંસ મજદાઓ દાયાત્ત અહુરે
ઉતયૂધતી તેવીષી ગત્ત તોધ વસેમી
અવેમ્ દેરેદ્યાધ તત્ત મોધ દાઓ આર્મધતી
રાયો અપીશ વંધહેઉશ ગએમ્ મનંધહે. (ખે વાર પઠે)

અવેમ્ વૉહુ (૩). તત્થવા-પેરેસાંમ્ હાધતીમ્ યજમધદ. ચેંધહે
હાતાંમ્ આઅત્ત ચેસ્ને પધતિ વંધહે, મજદાઓ અહુરે વએથા
અપાત્ત હયા, યાઝ્માધહાંમયા તાંસયા તાઓસયા યજમધદ.

(હા ૪૫ મો.)

૧ અત્ત કવદયા નૂ ગૂપોદૂમ્ નૂ સ્તઓતા,
યએચા અસ્નાત્ત યએચા દૂરાત્ત ધપથા,
નૂ ધમ્ વીરપા ચિથ્રે જી મજદાઓધહોદૂમ્,
નોધત્ત દધમિતીમ્ દુશ-સસતિશ અહૂમ્ મેરાંખ્યાત્ત;
અકા વરેના દ્રેગવાઓ હિજવા આવેરેતો.

૧૯. જે કોઇ રાસ્ત સખુન ખોલનારને ઉપલા કુકરા પ્રમાણે ભેટ નથી આપતો, તેને આ
તથા મીનોઈ દુન્યામાં શું શિક્ષા થશે, તે પેગમખર જરોતોસ્ત અહુરમઝદે કને ભણવા ઇચ્છે છે.

૨૦. યુરા દેવો, જેઓની મદદથી કીક, કરપ, અને ઉસિક્ષ નામના યુરાઓ દુન્યામાં
ખરાબી કરે છે, અને ખેતીનો નાશ કરે છે, તેઓને શું શિક્ષા થશે ?

૧. પેગમખર જરોતોસ્ત પોતાના સાંભળનારાઓને, પોતે જે કહે તે ઉપર દરીયાફૂટ
કરવા કહે છે, જેથી મીનોઈ જેહાનમાં દુઃખ વેઠવું પડે નહિ.

- ૨ અત્ કવદયા અંધહેઉશ મધન્યૂ પોઉર્યે,
યયાઓ રપન્યાઓ ઊધતી સ્વત્ ચેમ અંઝમ,
નોધત્ ના મનાઓ, નોધત્ સંગહા, નોધત્ પ્રતવો,
નએદા વરના, નોધત્ ઉખધા, નએદા પ્યઓથના,
નોધત્ દએનાઓ, નોધત્ ઉર્વાનો હયધતે.
- ૩ અત્ કવદયા અંધહેઉશ અહા પોઉરવીમ,
યા મોધ વીદ્યાઓ મજદાઓ વઓચત્ અહુરો,
ચોધ ધમ વે નોધત્ ધથા માંઝમ વરેપંતી,
યથા ધમ મેનાધયા વઓચયા
અએધપ્યો અંધહેઉશ અવોધ અંધહત્ અપેમમ.
- ૪ અત્ કવદયા અંધહેઉશ અહા વહિરતમ
અપાત્ હયા મજદાઓ વએદા ચે ધમ દાત
પતરેમ વંધહેઉશ વેરેજયન્તો મનંધહો
અત્ હોધ દુગંદા હુપ્યઓથના આર્મધતિશ
નોધત્ દિવજ્જધદયાધ વીરપાહિષસ્ અહુરો.
- ૫ અત્ કવદયા હાત મોધ ઝઓત્ રપેન્તોત્તેમો,
વચે સૂધૂદયાધ હાત મરેતએધપ્યો વહિરતમ;
ચોધ મોધ અહાધ સરઓપેમ દાન્ ચયસયા,
ઉપાન્જિમેન્ હઉર્વાતા અમરેતાતા;
વંધહેઉશ મએઉશ પ્યઓથનાધશ મજદાઓ અહુરો.
- ૬ અત્ કવદયા વીરપનાંમ મજ્જિરતેમ,
સ્તવસ અપા ચે હુદાઓ, ચોધ હંતી;
રપેન્તા મધન્યૂ સ્તઓતૂ મજદાઓ અહુરો,

૨. સપેનામીને અને ધનામીનેના આચાર વિચાર, તથા તરીકા અકેકથી ઉલટા છે, તે વિષે પેગમખર જરતોસ્ત પોતાના સાંભળનારાઓને કહે છે.

૩. પેગમખર જરતોસ્ત પોતાના સાંભળનારાઓને કહે છે કે જો આ માથવાણી જે હું અહિરમઝદ તરફથી શીખ્યો છું, તે તમે નહિ સ્વીકારશો, તો તેનું સેવટ ખરાબીમાં આવશે.

૪. પેગમખર જરતોસ્ત પોતાના સાંભળનારાઓને કહે છે કે જે સૌથી ઉત્તમ છે, તેજ હું તમને કહીશ. અહુરમઝદ કોઇથી કગાતો નથી.

૫. પેગમખર જરતોસ્ત પોતાના સાંભળનારાઓને કહે છે કે આ અહુરમઝદ તરફની દીન મુજબ જેઓ અમલ કરશે, તેઓને આ દુન્યાનું સુખ તથા પેલી દુન્યામાં અમર્ગી મળશે.

૬. પેગમખર જરતોસ્ત પોતાના સાંભળનારાઓને કહે છે કે જેઓ નેકી અખત્યાર કરીને અહુરમઝદની ખંદગી કરશે, તેની ખંદગી તે કબુલ રાખશે.

ચેહ્યા વહો વોહૂ ક્રપી મનંધહા,
અહ્યા અતૂ ક્રોન્ના સારતૂ વહિરતા.

૭ ચેહ્યા સવા ઇષાઝાંતી રાદંધહો
ચોઇ જી જવા આઝાંધહરેયા જવનતિયા;
અમરેતાઇતી અષાઉનો ઉર્વા અએષો;
ઉતયૂતા યા નરંશ સાદા દ્રંગવતો;
તાયા ક્ષત્રા મજદાઝાં દાંમિશ અહુરો.

૮ તેમ ને સ્તઝાંતાઇશ નમંધહો આ વીવરેષો;
નૂ જીત અખમની વ્યાદરેસેમ,
વંધહેઉશ મન્યેઉશ અઝાંથનહ્યા ઉખખ્યાયા
વીહુશ અષા ચેમ મજદાંમ અહુરેમ;
અત હોઇ વહોંગ દેમાને ગરો નિદામા.

૯ તેમ ને વોહૂ મત મનંધહા ચિદનુષો,
ચેને ઉસેન ચોરેત સ્પેનયા અસ્પેનયા,
મજદાઝાં ક્ષત્રા વરેજી નાઝાં દ્યાત અહુરો,
પસૂશ વીરેંગ અઠ્ઠાકેંગ કદયાઇ આ,
વંધહેઉશ અષા હઝાંજાંશવાત આ મનંધહો.

૧૦ તેમ ને યસ્નાઇશ આર્મતોઇશ મિમધજો
ચે આંમેની મજદાઝાં સ્ત્રાવી અહુરો;
હ્યાત હોઇ અષા વોહુયા ચોઇશત મનંધહા
ક્ષત્રોઇ હોઇ હઉર્વાતા અમરેતાતા
અઠ્ઠાઇ સ્તોઇ દાંન તંવીષી ઉતયૂધતી.

૭. અહુરમઝદનો કાયદો એ છે કે નેક માણસો .અમર્ગી મેળવશે, દુષ્ટ માણસો બારે સળ વેકશે. જેઓ થઈ ગયા, હાલ હેયાત છે, અને હવે પછી થશે, તેઓ તેનીજ હદારતાને કીધે છે.

૮. પેગમબર જરતોસ્ત પોતાના સાંભળનારાઓને કહે છે કે અહુરમઝદની હું તારીફ ગાઈ છું તેને હું મારી આંખોમાં ભેડી છું, અને ઇચ્છે છે કે આ દુન્યામાં કીધેલી અંદગી તેની દરગાહમાં કબુલ રખાય.

૯. અહુરમઝદ, જેણે સુખ તથા દુઃખ પેદા કીધું છે તેનીજ હમે આરાધના કરીએ છીએ. તે મારી ઓલાદનો તથા ગાય ઠોરનો વધારો કરે!

૧૦. દાદાર અહુરમઝદ પોતાનાં અણહદ બળમાં સંપૂર્ણ જ્ઞાની છે તેણે જાંદગી બક્ષી નેક નેયતનાં આદમો માટે નેક મનશની મારફતે દરેક સુખ તથા અમરપણું બક્ષેશ કીધું છે તેવા દાદારની ભક્તિ તથા આરાધના કરવાની ઈચ્છા રાખ્યે છીએ. દાદાર અહુરમઝદ સદગુણી માણસને હર વખતે દરેક પ્રકારની શક્તિ બક્ષી મદદ કરે છે.

૧૧ યસ્તા દ્યૌર્વેગ અપરે અખ્યાંસ્યા
તરે-માંસ્તા યોધ ધમ્ તરે-મન્યન્તા
અન્યેંગ અહ્યાત્ત યે હોધ અરેમ મન્યાતા
સર્વોપ્યન્તો દેગ પતોધશ સ્પેન્તા દ્યૌના,
ઉર્વથા બરાતા પતા વા મજદા અહુરા.

૧૨ ઉશ્તા અહ્યાધ યહ્યાધ ઉશ્તા કહ્યાધચીત્
વસે-ક્ષયાંસ મજદાઓ દાયાત અહુરો
ઉતયૂધતી તેવીષી ગત્ત તોધ વસેમી
અર્ષેમ દેરેદ્યાધ તત્ત મોધ દાઓ આર્મધતી
રાયો અપીશ વંધહેઉશ ગએમ મનંધહો. (બે વાર પઢે.)

અર્ષેમ વૉહુ (૩). અતઃક્રવક્ષ્યામ્ હાધતીમ યજ્ઞમધદે. ચંધહે
હાતાંમ આઅત્ત ચેસ્તે પધતી વંધહે, મજદાઓ અહુરો વએથા
અષાત્ત હયા, યાઓધહ્યાંમયા તાંસ્યા તાઓસ્યા યજ્ઞમધદે.

(હા ૪૬ મો)

૧ કામ નંમોધ જાંમ, કુશ્ત્રા નંમોધ અયેની,
પધરી ખએતેઉશ અધચમનસ્યા દદધતી;
નોધત્ત મા દનાઉશ યા વેરંજેના હેચા,
નએદા દપયેઉશ યોધ સાસ્તારો દ્રંગવન્તો;
કથા થવા મજદા દનઓપાધ અહુરા.

૨ વએદા તત્ત યા અહી મજદા અનએષો;
મા કમનકૂષ્યા હાત્યા કમનાના અહી,
ગેરંજેધ તોધ આધત્ત અવએના અહુરા,
રફ્રેમ ચગલાઓ હાત્ત ક્રયો ક્રયાધ દધદીત્ત;
આખસો વંધહેઉશ અષા ધશતીમ મનંધહો.

૧૧. અહુરમઝદ તે શખસને પીતા અને મદદગાર છે, જે દેવો તરફ ધિક્કારથી
જીએ છે, અને તેની તરફ માનની નજરે જીએ છે.

૧. પેગમખર જરતોસ્તને તેની દીન ફેલાવવાના કામમાં પુરતો ટેકો ન મળવાથી
બોલે છે કે હું ક્યાં જઈ અને અહુરમઝદને કેવી રીતે ખુશાલ કરું?

૨. પેગમખર જરતોસ્તને પોતાની દીન ફેલાવવાનો કામમાં પુરતો ટેકો ન મળવાથી,
તેની મદદ અને બલાં મનની બખરોશ માગે છે.

- ૩ કદા મજ્જદા યોધ ઉક્ષાનો અસ્નાંમ,
અંધહેઉશ દરેશાધ ક્રો અપહ્યા ક્રારેનો,
વરેજ્જદાધશ સંગહાધશ સર્વોપ્યંતાંમ પ્રતવો;
કચ્છેધ્યો ઊથાધ વોદ્ધ જિમત્ત મનંધહ્યા
મધ્યધ્યો થ્વા સાંસ્લાધ વરેને અહુરા.
- ૪ અત્ત તેંગ દ્રંગવાઓ યેંગ અપહ્યા વજ્જદેંગ પાત્ત,
ગાઓ ક્રારેતોધશ વોધથહ્યા વા દપ્પેઉશ વા,
દુજ્જતેખાઓ હાંસ ખાધશ પ્યઓથનાધશ અહેમુસ્તો.
યસ્તેમ ક્ષથાત્ત મજ્જદા મોધથત્ત જ્યાતેઉશ વા,
હોવો તેંગ ક્રો-ગાઓ પથમેંગ હુચિસ્તોધશ ચરાત્ત.
યે વા ક્ષયાંસ્ અદાંસ્ દ્રીતા અયન્તેમ
ઉર્વાતોધશ વા હુજ્જેન્નુશ મિથ્રોધ્યો વા
રખ્ખા જ્જવાંસ્ યે અપવા દ્રંગવન્તેમ
વીચિરો હાંસ્ તત્ત ક્રો ખએતવે મુયાત્ત
ઉબ્બધથ્યોધ ધમ્મ મજ્જદા ખૂન્યાત્ત અહુરા.
- ૬ અત્ત યસ્તેમ નોધત્ત ના ધસેન્નો આયાત્ત,
દૂજ્જે હોવો દામાંન્ હુધથ્યા ગાત્ત;
હોવો જી દ્રંગવાઓ યે દ્રંગવાધતે વહિરેતો,
હોવો અપવા યહ્માધ અપવા ક્રયો;
હ્યત્ત દમ્પેનાઓ પચ્છોઉર્યાઓ દાઓ અહુરા.
- ૭ કેમ્-ના મજ્જદા મવધતે પાયૂમ્ દદાત્ત,
હ્યત્ત મા દ્રંગવાઓ દીદરેપતા અએનંધહે,
અન્યેમ્ થ્વહ્માત્ત આથસચ્યા મનંધહસચ્યા;
યયાઓ પ્યઓથનાધશ અર્ષેમ્ થ્રઓશતા અહુરા;
તાંમ મોધ દાંસ્તવાંમ દમ્પેનયાધ ક્રાવઓચ્યા.

૩. સોપ્પોસો ક્યારે આવશે તે બાબે પેગમ્બર જરતોસ્ત અહુરમઝદને સલાહ કરે છે.

૪. હુબ્ધ માણસો નેક માણસોને અને ખેતીને ખસલ પહોંચાડે છે, તેવાઓને જે કોઈ મારી હટાવે, તે અકલ્પમંદ પુરૂષોને ટેકા આપવા સમાન છે.

૫. છુરા માણસો તરફ મદદનો હાથ લંબાવવો નહિ, પણ નેક માણસોને પોતાના તરીકે ગણવા.

૬. જે કોઈ પોતાનામાં શક્તિ હોવા છતાં હુબ્ધ માણસોને મારી હટાવવાના કામમાં મદદ આપતો નથી, તે પોતે દરજની સંફનો ગણાય.

૭. પેગમ્બર જરતોસ્ત અહુરમઝદને કહે છે કે જ્યારે કોઈ હુબ્ધ માણસ મને હુબ્ધ દેવાનો કસદ કરે, ત્યારે તું શિવાય મારો બચાવનાર કોઈ નથી, એ વિચાર તું મારામાં સેલ.

- ૮ ચે વા મોઘ યાઓ ગએથાઓ દજદે અએનંધહે,
નોઘત્ર અહા મા આઘિશ બ્યઓથનાઘશ ક્રોસ્યાત;
પધત્યઓગેત્ર તા અહાઘ જસોઘત્ર દ્વએપંધહા,
તન્વેમ આ યા ઇમ હુજ્યાતોઘશ પાયાત
નોઘત્ર દુજ્યાતોઘશ કાચીત્ર મજદા દ્વએપંધહા.
- ૯ કે હુવો ચે-મા અરેદ્રો ચોઘથત્ર પોઉરેયો
યથા થ્વા જ્ઞવીરતીમ ઉજ્જેમોહી
બ્યઓથનોઘ રપેન્તેમ અહુરેમ અપવન્મ
યા તોઘ અપા યા અપાઘ ગેઉશ તપા અઓત
ઇપેન્તી મા તા તોઘ વોહૂ મનંધહા.
- ૧૦ ચે વા મોઘ ના ગેના વા મજદા અહુરા
દાયાત્ર અંધહેઉશ યા તૂ વોઘસ્તા વહિરતા,
અપીમ અપાઘ વોહૂ ક્ષેમ મનંધહા,
યાંસ્યા હક્ષાઘ કમાવતાંમ વહાઘ આ,
ક્રો તાઘશ વીરપાઘશ ચિન્વતો ક્રક્રા પેરેતૂમ.
- ૧૧ ક્ષત્રાઘશ યૂજેન્ કરપનો કાવયસ્યા
અકાઘશ બ્યઓથનાઘશ અહૂમ મેરેનગંધદ્યાઘ મપીમ,
યેંગ ખે ઉર્વા ખએથા પ્રઓદત્ર દ્વએના,
હ્યત્ર અધબી-ગમેન્ યથા ચિન્વતો પેરેતુશ,
યવોઘ વીરપાઘ દુજે દેમાનાઘ અસ્તયો.
- ૧૨ હ્યત્ર ઉસ અપા નપત્યએપૂ નદૂપુચા
તૂરહ્યા ઉજ્જેન્ ક્રયાનહ્યા અઓજ્યએપૂ,
આર્મતોઘશ ગએથાઓ ક્રદો થ્વકંધહા;

૮. જે પુરો રાખસ ખીજને હલાકી પહોંચાડે છે, તે તેના ફેળે પુગરો.

૯. પેગમબર જરતોસ્ત્ર અહુરમઝદને કહે છે કે તું આરાધનાને લાયક છે, એ વિચાર પહેલ વહેલો મારામાં કાણે હતપન્ન કીધો?

૧૦. પેગમબર જરતોસ્ત્ર કહે છે કે જે કોઈ નેકી ઉપર અમલ કરશે, તથા પોતાની સત્તા નેક માર્ગે વાપરશે, તેને હું ચીનવદ પુલ પસાર કરાવી લઈ જઈશ.

૧૧. પાક જરતોસ્ત્રી દીન તરફ ધ્યાન નહિ આપનારા, તથા તેને કષ્ટ નહિ રાખનારાઓ ચીનવદ પુલ પસાર ન કરતાં દોજખમાં પડે છે.

૧૨. ટુરાની ક્રયાનની ઓલાદના લોકો અહુરમઝદના તરીકા ઉપર આવ્યા, તેઓ અહુરમઝદ તરફથી સુખ હાંસલ કરે છે.

- અત્ર ધશ વૉહુ હેમ અધખી-મોઘસ્ત મનંધહા;
અએમખ્યા રેફ્રાઈ મજદાઓ સસ્તે અહુરો.
- ૧૩ યે સ્પિતામંમ જરથુશ્તેમ રાદંધહા
મરેતએષૂ કનાઉશ હુવો-ના ફેરસૂધદ્યાધ અરેંધવો
અત્ર હોઈ મજદાઓ અદૂમ દદાત્ર અહુરો
અદાઈ ગએથાઓ વૉહુ કાદત્ર મનંધહા
તેમ વે અષા મેહમધદી હુશ-હખાધમ.
- ૧૪ જરથુશ્તા કસ્તે અપવા ઉર્વેથા
મજેધ મગાઈ, કે વા ફેરસૂધદ્યાધ વશ્તી.
અત્ર હુવો કવા વીશ્તારપો યાહી.
ચેંગસ્તૂ મજદા હુદેમોઈ મિનશ અહુરો,
તેંગ જખયા વંધહેઉશ ઉખાધશ મનંધહો.
- ૧૫ હુએચત-અસ્પા વક્ષ્યા વે સ્પિતમાઓધહો
હાત્ર દાયેંગ વીચયથા અદાથાંસયા;
તાઈશ યૂશ બ્યઓથનાઈશ અર્ષેમ કમધખ્યા દદુયે,
યાઈશ દાતાઈશ પઓઉર્યાઈશ અહુરહા.
- ૧૬ ફેરપઓશ્તા અથા-તૂ અરેંદ્રાઈશ ધદી
હુવો-ગવા તાઈશ ચેંગ ઉસ્વહી ઉશ્તા-સ્તોઈ;
યથા અષા હુચધતે આમંધતિશ,
યથા વંધહેઉશ મનંધહો ધશ્તા ક્ષર્થેમ,
યથા મજદાઓ વરેંદ્રમાંમ પએધતી અહુરો.
- ૧૭ યથા વે અફૂમાની સેંગહાની,
નોઈત્ર અનફૂમાંમ દે-જામાસ્પા હુવો-ગવા;
હુદા વેસ્તા વહુમેંગ સેરઓષા રાદંધહો,

૧૩. જે શખસ પેગમબર જરતોસ્તને તેના દીન ફેલાવવાના કામમાં મદદ કરશે, તે પોતે દીન ફેલાવવાને લાભક છે,

૧૪. પેગમબર જરતોસ્ત અહુરમઝદને કહે છે કે પાદશાહ કએ ગુચ્છતાસ્પ તારી દીન ફેલાવવાના કામમાં મારો મોટો મદદગાર છે.

૧૫. સ્પીતમાન ખાનદાનના હુએચત-અસ્પાની ઓલાદનાઓ ખરૂં ખોટું પીછાણવાને શક્તિવાન હોવાથી, તેઓની આગળ પેગમબર જરતોસ્ત પોતાના દીન બહાર કરે છે.

૧૬. પેગમબર જરતોસ્ત ફરોશ્તતરને કહે છે કે આપણા મદદગારોને અરોહ, નેક મનશની, તથા અહુરમઝદના મકાન તરફ ધ્રુ દોરવ.

૧૭. પેગમબર જરતોસ્ત જામાસ્પને, તેની તારીફ કરીને કહે છે કે જે કોઈ અહુરમઝદની આરાધના કરે છે, તે અહુરમઝદનોજ વિચાર કરે છે.

યે વીચિનઝાંત દાથેમચા અદાથેમચા,
દંઝા મન્તૂ અષા મજદાઝાં અહુરો.

૧૮ યે મધુચા યઝાંશ અહ્યાધ અસચીત વહિશતા,
મપયાઝાં ઇશ્તોધશ વૉહુ ચોધર્ષેમ મનંધ્રહા;
આંસ્તેગા અહ્યાધ યે નાઝાં આંસ્તાધ દધદીતા;
મજદા અષા દમાકેમ વારેમ દનઝોર્ષેમો,
તત્ત મોધ ઇતેઉશ મનંધ્રહુસચા વીચિથેમ.

૧૯ યે-મોધ અષાત હુધથીમ હુચા વર્ષધતી
જરથુશશ્નાધ, હાત વરના ફેરષોતેમ,
અહ્યાધ મીજદેમ હુનંતે પરાદૂમ,
મને-વિસ્તાધશ મત્ત વીસ્પાધશ ગાવા અજી;
તાચીત મોધ સાંસ ત્વેમ મજદા વએદિશ્તો.

૨૦ ઉશ્તા અહ્યાધ યહ્યાધ ઉશ્તા કહ્યાધચીત
વસે-ક્ષયાંસ મજદાઝાં દાયાત્ત અહુરો
યુતયુધતી તેવીધી ગત્ત તોધ વસેમી
અર્ષેમ દેરેદ્યાધ તત્ત મોધ દાઝાં આર્મધતી
રાયો અધીશ વંધ્રહેઉશ ગએમ મનંધ્રહો. (એ વાર પઢે.)

અર્ષેમ વૉહુ (૩). કમનમએજાંમ હાધતીમ યજમધદે. ઉશ્ત-
વધતીમ ગાથાંમ અપઝાંનીમ અપહે રતૂમ યજમધદે. ઉશ્તવધ-
ત્યાઝાં ગાથયાઝાં હુદાતા યજમધદે. યેધ્રહે હાતાંમ આઅત્ત યેસ્ને
પધતી વંધ્રહો, મજદાઝાં અહુરો વએથા અષાત્ત હુચા, યાઝાંધહાંમચા
તાંસચા તાઝાંસચા યજમધદે.

(બાજમાં પઢે) અહુરમજદ જોદાએ, અવજૂનીએ મરદુમ, મરદુમ
સર્દગાંન હુમા સર્દગાંન, હુમ્પાયસ્તે વેહાંન, ઝાએમ એહેદીન
માજદયસ્નાંન, આગાહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ; અએદૂન બાદ-
(અગત પઢે) યથા અદૂ વધચો (૨).

૧૮ પેગમબર જરતોસ્ત કહે છે કે મારી ઉપર મહેરબાની રાખનારાઓને હું બલી
અકલ્લથી મેળવેલી મારી ન્યામતોનો હિસ્સો આપીશ. મને હેરાન કરનારાઓ ઉપર ક્રુપ
આવી પડશે.

૧૯. પેગમબર જરતોસ્ત કહે છે કે જે કોઈ રાખસ મારાં દીન ફેલાવવાનાં કામમાં
મને મદદ કરશે, તેને આ દુન્યામાં સુખ તથા મીનોઈ દુન્યામાં બદલો મળશે.

યરેનંમય વહ્નંમય અર્ચોઽસ્ય જવરંય આક્રીનામિ, અહુરહે
મજ્ઞદાઝ્ઞો રઝેવતો મરેનંધ્રહુતો, અમૅષનાંમ રપેંન્તાનાંમ, ગાથાઽયો
રપેંન્તાઽયો રતુક્ષધાઽયો અપઝ્ઞોનિઽયો, અહુનવધત્યાઝ્ઞો ગાથયાઝ્ઞો,
ઉશ્તવધત્યાઝ્ઞો ગાથયાઝ્ઞો, રપેંન્તા-મધન્ધેઉશ ગાથયાઝ્ઞો, વૉહુ-ક્ષધયાઝ્ઞો
ગાથયાઝ્ઞો, વહિશ્તોઽશ્તોઽશ ગાથયાઝ્ઞો, અપઝ્ઞોનાંમ ક્વપિનાંમ ઉધ્ન-
નાંમ અધવિથૂરનાંમ, પઝ્ઞોઽશ્તો-ઠકઝેષનાંમ ક્વપિનાંમ, નઽપાનજ્ઞ-
દિશ્તનાંમ ક્વપિનાંમ. અપૅમ વૉહુ (૧).

 અહુમાધ રઝેશય; હુજંધરંમ; જસ મે અવંધહે મજ્ઞદ;
કરેદેહ મોજદ.

ઉશ્તવદ ગાથા.

હા ૪૩ મો-અહુમાધ યહુમાધ—આ હાની શરૂઆતમાં કહે છે કે
સુખ તેનેજ મળે છે કે જેનાથી બીજાઓને સુખ થાય છે. જરથોસ્ત અહુર-
મઝદને બધાં મનવું ડહાપણુ, અને લાંબી જીંદગી માટે અરજ ગુજારે છે. અને
હાડમંદ અને મીનોષ દુન્યામાં સાચા અને કાયદા ભરેલા માર્ગો વિષેની ખસારત
મેળવવા ચાહે છે. તે કહે છે કે અહુરમઝદનેજ સર્વ ચીજ જાહેર છે, તેજ વૃદ્ધિ
કરનાર છે, બધાંને બધો અને ધુરાને ધુરો બદલો આપનાર તેજ છે. અહુરમઝદની
જે જે ઇચ્છાઓ છે, તેની તે વાકેફી મેળવવા ચાહે છે, અને આતશની સનમુખ
અહુરમઝદની પરશતેશ જીંદગી દરમ્યાન કરવા માંગે છે, કારણ કે કૌવતમંદ
આતશનું બળ દરવંદ તેમજ અશોને અશોષ આપવા માટે પુરતું છે. તે ઇચ્છે
છે કે અશો માણસને ખુશી, અને દરવંદને દુઃખ પહોંચાડવાને તે શક્તિવાન થાય.
જરથોસ્તને શરૅષ સાથે મેલાપ થતાં શરૅષ તેને પુછે છે કે તું કાણુ છે અને
કાણુની સંદેશો છે? ત્યારે જરથોસ્તે અહુરમઝદ તરફની જે માથની વાકેફી મેળવી
છે, તે ખાફી બંદાઓને શીખવીને તેઓના દીલમાં રોશની લાવવાનો નિશ્ચય જાહેર
કરે છે, પણ તે કામ તેને ધણું મુશ્કેલ લાગે છે, કારણકે પાપી માણસો સદગુણી
આચરણો પસંદ કરતા નથી છતાં તે અહુરમઝદના ફરમાનોને સંપુર્ણ આધીન
રહીને કામ સરનખમ ઉતારવા માંગે છે અને અહુરમઝદને અરજ ગુજારે છે, કે જેમ
એક દોસ્ત બીજા દોસ્તને ખુશી કરે છે, તેમ હું તારી ઉપર ફીદા થયલાને તું ખુશી
કર, જેથી તારી પવિત્ર માથ તરફ ખાફી બંદાઓને ઉશકેરવાને હું શક્તિમાન થાઉં
અને લોકોને આરમન્ગતી (સાહેસાધ, સત્યતા) અને વોદુમન (બધું મન) તરફ દોરવું.

હા ૪૪ મો-તત થ્વા પેરેસા—આ હામાં અશો જરથોસ્ત અહુરમઝદને
ધણાક સવાલો પુછીને કુદરતની અને અહુરમઝદનાં બળની વાકેફી મેળવે છે, અને
એવાં અનુમાન ઉપર આવે છે કે કુત્ર જગત ઉપર અહુરમઝદની સત્તા સર્વોપરી
છે, તે સવાલો આ પ્રમાણે છે;—

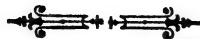
તારી પરશ્વતેશ કેમ કરવી? બહેશતની શરૂઆત કેમ થઈ? બેઉ દુન્યાને ચાલનારને કોણથી કાયદો પહોંચે છે? અશોષને જનમ આપનાર, અને લોકોને આડે માર્ગે જતાં અટકાવનાર તારા શિવાય કોણ છે? અશો કોણ કહેવાય અને દરવંદ કોણ કહેવાય? સુરજ અને તારાને તેઓનો માર્ગ મુકરર કરી આપનાર કોણ? ચંદ્રની વધધટ તારા સિવાય કોણથી થાય છે? જમીન અને આસમાનને પડી જતાં અટકાવનાર તું શિવાય કોણ? પાણી અને ઝાડપાનને ટકાવી રાખનાર કોણ? વાદળાં સાથે પવનની ઝડપ કોણે જોડી છે? બહમનને પેદા કરનાર કોણ? અંધારૂં અને શેશની, ઉંઘ અને જગૃતિ, તથા બામદાદ, બપોર, અને રાતનો બનાવનાર તારા શિવાય કોણ? બાપ અને દીકરા વચ્ચે હેત પ્રીત ઉત્પન્ન કરનાર કોણ? અંતઃકરણને પાક કરનાર કોણ? જેઓને તારી ઉપર આસ્થા છે તેઓને આરમ્ભતી ક્યારે પહોંચશે? સામસામા લડનારાં બે લશ્ચકરમાંથી નેકીની રાહ ચાલનારા લશ્ચકરને ફતોહ અપાવનાર કોણ? એ પ્રમાણે જગતની તમામ હીલચાલ અને વ્યવસ્થા અહુરમઝદથીજ છે, અને તેનીજ સત્તા કુત્ર જગત ઉપર ચાલે છે, એવો એકરાર કરીને તે હૈયાત દીનોમાં જે સર્વેથી શ્રેષ્ઠ દીન, તેની માહેતી મેળવવા, અને જ્ઞાનનો ભાંડાર સંપાદન કરવા ઇચ્છે છે, અને નાફરમાન દરજ્જને માથ્થથી જેર કરવા માગે છે, કારણકે તેઓને રાસ્ત માર્ગ દેખાડવા છતાં, તેની સંક્રમાં આવતા નથી. તે કહે છે કે જે માણસો ઉદ્યોગી ગુજરીને ખેતીને આબાદ કરશે તો ખોરદાદની આબાદી તેઓને મળશે, અને ઉદ્યોગી જીંદગી નહિ ગુજરનારા કીક અને કરપની ખસલતના આગસુ લોકો સગ્ગએ પહોંચશે, છેવટે જરતોસ્ત પોતાના નેક કામેના બદલામાં સુખ અને અમર્ગી મેળવી અહુરમઝદના રહેઠાણ બેહેસ્ત તરફ પહોંચે, એવી કુવા મગિ છે.

હા ૪૫ મો-અત ક્રવક્ષ્યા—આ હામાં પણ અશો જરથોસ્ત પોતાના સાંભળનારાઓ સનમુખ વાયજ કરે છે:—

તમે કે જે નજદીકથી અને દૂરથી આવ્યા છો, તેઓને જે હું કહું તે બરાબર ધ્યાનથી સાંભળો, અને તે ઉપર દરયાફત કરો. રપેનામીનો અને ધનામીનોની સમજ આપતાં તે કહે છે કે તે બન્નેના વિચાર, વચન, કારણ, શીખામણ, અકકલ, અને ઇમાન એક એકથી જુદાં છે; તમે રપેનામીનોની સંક્રમાં આવીને ધનામીનોથી દૂર રહો, ધનામીનોની સંક્રવાળાઓ ધુરાં ઇમાનને લીધે જાપાનથી ફરેલા છે, અને તેઓ દુન્યામાં નાશ ફેલાવે છે, પણ રસ્તાખેજને વખતે તેઓ લાઇલાજ થશે. અહુરમઝદે જે માથ્થવાણી અને શીખવી છે, તે શીખીને તે પ્રમાણે અમલ કરો, કારણકે તેજ ઇનસાન માટે શ્રેષ્ઠ છે, માટે તેની તરફ પસંદગી દેખાડીને અહુરમઝદ, જે કોષ્ઠથી ઇમાતો નથી. તેનીજ નેક અકકલ વાપરીને પરસ્તેશ કરો, તો તમને આ દુન્યામાં સુખ, અને પેલી જહાનમાં અમર્ગી મળશે, તમારે ત્યાં ગોસ્પંદ તથા ફરઝંદની વૃદ્ધિ થશે, અહુરમઝદ

વોહુમન યાને ભલાં મનનો પીતા છે, અને આરમછતી તેની બેટી છે. (એટલે જો બહુ મન અને હહાપણ મેળવવાને માટે તમે અહુરમઝદને અરજ કરશો, તો તે તેનીજ તરફથી મળશે, નહિ કે ધનામીનો તરફથી). તે વોહુમન અને હહાપણ સંપાદન કરીને ઉદ્યોગી જીવંતી ગુજારે. જેઓ અહુરમઝદ તરફ તુચ્છકાર બતાવશે, તેઓ સેવટે પોતેજ તુચ્છકારને પાત્ર થઇને સજાએ પહોંચશે, અને જેઓ તેની સેતાયશ કરીને તેની અનહદ શક્તિ તથા સર્વોપરી સત્તાની પીછાણુ કરશે, તેઓ પોતેજ વખાણુને પાત્ર થઇને અમર્તિનું સુખ હાંસલ કરશે.

• હા ૪૬ મો-કાંમ નેમોઇ જમ—જરથોસ્તને જ્યારે પહેલાં દેશના પાદશાહ તરફથી તેના ધર્મ ફેલાવવાના કામમાં કાંઇ મદદ મળતી નથી જ્યારે તેનું કાંઇ ચાલતું નથી, જ્યારે તેની સંક્રમાં થોડાજ લોકો હતા, ત્યારે તે નિરાશ થઇને પોકાર કરે છે કે “હું ક્યાં જઈ, અને શું કરું? અગાઉ થઇ ગયલા શોષ્યોનો જોવી નેક અકકલ લોકોમાં ક્યારે આવશે? હું અહુરમઝદને કેમ ખુશી કરું? હું તેને વૃદ્ધિના કામોથી ખુશી કરવા માગું છું, જ્યારે દુષ્ટ લોકો મારી ઉપર કીનો લેવા માગે, ત્યારે અહુરમઝદજ મારી સંભાળ લેશે. બહુમન અને અરદીબેહશત (નેક અકકલ અને અશોષ) મારા પાસથાન છે, દુષ્ટ લોકો દેશની વૃદ્ધિ અને પાકીજગીમાં ખલલ નાખનાર છે; તેઓ ચોર, ને નાશને લાયકના છે. તેવાઓનો નાશ કરનાર ગોસ્પદોની વૃદ્ધિ કરે છે. જે અહુરમઝદને ચહાતો નથી, તે ભયંકર દરજની સંક્રમાં જાય છે, અને તે દરવંદને માટે ભલો છે. અશોનો દોસ્ત તો અશોજ હોય છે. જે કીક અને કરપની ખસલતના લોકો દુન્યામાં નાશ ફેલાવવાને સાથે મળ્યા છે, તેઓનાં રવાન જ્યારે ચીનવદ પુલ આગળ જશે, ત્યારે પોકાર કરશે, અને દેઝખમાં પોતાનું રેહઠાણુ કરશે.” ત્યાર પછી તુરાની ક્રિયાનની ઓલાદનાઓએ પોતાનો યુરો પેશો છોડી દઇને જરથોસ્તનો ધર્મ અપત્યાર કરીને, તેને મદદ આપી હતી, તેમજ ક્યે ગુશતારપ, હોએચત-અરપની ઓલાદનાઓએ, અને ફરશોસ્તર અને જમારપે ખરાં ખોટાંની પીછાણુ કરીને જરથોસ્તને તેના કાંમમાં મદદ આપી હતી, તેની તે પીછાણુ કરે છે, અને કહે છે કે એ મને ખુશી કરનારાઓને અહુરમઝદ નેક બદલો આપશે.

ગાથાના પાંચ દિવસોમાં ત્રીજા ગાથાને દીને નીચલા હા પઢવા.

રપેન્તોમદ? ગાથાના હા.
ચળસ્નેના હા ૪૭ થી ૫૦.

દનઔઘ અહુરહે મજદાઔ. અષેમ વૉહુ (૧).

પ નામે યજ્ઞદાન અહુરમજદ જોદાએ અવજૂની, ગારજે ખોરેહ અવજૂયાદ; ગેહુ ગાથાખ્યો અહુનવદ ગેહુ, ઉશતવદ ગેહુ, રપેન્તોમદ ગેહુ, વૉહુ-ક્ષથ ગેહુ, વહિશ્તોધશત ગેહુ, ગેહુ ગાથાખ્યો અદાફર્વશ ખેરસાદ. અજ હમા ગુનાહ પતેત પશેમાનુમ, અજ હર્વસ્તીન દુશ્મત દુજાપ્ત દુજવરશત, મેમ પ ગેતી મનીદ, ઔએમ ગાફત, ઔએમ કર્દ, ઔએમ જસ્ત, ઔએમ યુન બૂદ અસ્તેદ. અજ આંન ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાંની ગેતી મીનાઆની, ઔએ અવાખશ પશેમાન, પ સે ગવશની પ પતેત હોમ. દનઔઘ અહુરહે મજદાઔ, તરોધદીતે અંધરહે મધન્યેઉશ; હુધયાવરશતાંમ હાત વસ્ના ફેરષોતેમેમ; સ્તઔમિ અષેમ. અષેમ વૉહુ (૩). ક્રવરાને મજદયસ્નો જરથુશત્રિશ વીદએવો અહુર-ત્કએષો (જે ગેહ હોય તે પઢે) કસસ્તયએય.

અહુરહે મજદાઔ રએવતો ખરેનંધ્રઉહતો, અમેષનાંમ રપેન્તાનાંમ, ગાથાખ્યો રપેન્તાખ્યો રતુક્ષાખ્યો અષઓનીખ્યો, અહુનવધત્યાઓ ગાથયાઓ, ઉશતવધત્યાઓ ગાથયાઓ, રપેન્તા-મધન્યેઉશ ગાથયાઓ, વૉહુ-ક્ષથયાઓ ગાથયાઓ, વહિશ્તોધશ્તોધશ ગાથયાઓ, અષઓનાંમ ક્રવષિનાંમ ઉધ્રનાંમ અધવિ-થૂરનાંમ, પઓધરયો-ત્કએષનાંમ ક્રવષિનાંમ, નખાનજદિશ્તનાંમ ક્રવષિનાંમ, દનઔઘ યસ્નાધય વહાધય દનઔઘાધય કસસ્તયએય, યથા અહુ વધરયો જઓતા ક્રા મે ઝૂતે, અથા રતૂશ અષાતચિત હય ક્રા અષવ વીધવાઓ ઝઓતૂ. અહુરેમ મજદાંમ રએવન્તેમ ખરેનંધ્રઉહન્તેમ યજ્ઞમધે; અમેષા રપેન્તા હુક્ષથા હુધાઓધહો યજ્ઞમધે. ગાથાઓ રપેન્તાઓ રતુક્ષાઓ અષઓનીશ યજ્ઞમધે; અહુનવધતીમ ગાથાંમ અષઓનીમ અષહ રતૂમ યજ્ઞમધે; ઉશતવધતીમ ગાથાંમ અષઓનીમ અષહ

૧ એ ગાથાનું ન મ શરૂઆતમાં પેહેલા હાના પેહેલા ફકરાની શરૂઆતમાં આવેલા રપેન્તા મધન્યુ ખોત ઉપરથી પડ્યું છે.

રતૂમ યજ્ઞમધદે; સ્પેન્તા-મધન્યૂમ ગાથાંમ અપઞ્ચોનીમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે; વૉહુ-ક્ષત્રાંમ ગાથાંમ અપઞ્ચોનીમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે; વહિરશ્તોઘશ્તીમ ગાથાંમ અપઞ્ચોનીમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે; અપઞ્ચોનાંમ વંધઉહીશ સૂરાઞ્ચો સ્પેન્તાઞ્ચો ક્રવપયો યજ્ઞમધદે. અહુનૈમ વધરીમ તનૂમ પાઘતિ, અહુનૈમ વધરીમ તનૂમ પાઘતિ, અહુનૈમ વધરીમ તનૂમ પાઘતિ, અહુનૈમ વધરીમ તનૂમ પાઘતિ. યથા અહુ વધચ્ચો (૧).

(હા ૪૭ મો)

નૈમો વે ગાથાઞ્ચો અપઞ્ચોનીશ.

- ૧ સ્પેન્તા મધન્યૂ વહિરશ્તાયા મનંધ્રહા
હુયા અપાત્ત ધ્યઞ્ચોથનાથા વચંધ્રહાયા,
અઘ્નાધ દાંન્ હઉર્વાતા અમૈરૈતાતા
મજ્જદાઞ્ચો ક્ષત્રા આર્મધતી અહુરો. (ખે વાર પઠે)
- ૨ અઘ્ના મધન્યેઉશ સ્પેનિરશ્તા વહિરતૈમ,
હિજ્જવા ઉખધાશ વંધ્રહુઉશ એઞ્ચોઆનૂ મનંધ્રહો,
આર્મતોઘશ્ જસ્તોઘજ્યા ધ્યઞ્ચોથના વૈરૈચ્ચત્ત;
ઞ્ચોયા ચિસ્તી હવો પતા અપહ્યા મજ્જદાઞ્ચો.
- ૩ અઘ્ના મધન્યેઉશ ત્વેમ અહી તા સ્પેન્તો,
યે અઘ્નાધ ગાંમ રાન્યો-રકૈરૈતીમ હેમ-તપવ,
અત્ત હેધ વાસ્તાધ રામાદાઞ્ચો આર્મધતીમ
હ્યત હેમ વૉહુ મજ્જદા હેમ-ક્રશ્તા મનંધ્રહા.
- ૪ અઘ્નાત્ત મધન્યેઉશ રાર્જ્યેન્તી દ્રૅગવન્તો,
મજ્જદા સ્પેન્તાત્ત નોધત્ત ધથા અપાઉને;
કસેઉશચીત્ત ના અપાઉને કાથે અંધ્રહુત્ત,
ધસ્વાચીત્ત હાંસ પરઞ્ચોશ અકો દ્રૅગવાધતે.

૧. નેક મનશની, મજ્જદાની અને કુનશનીથી જન્દગી ગુમરનારને અહુરમજ્જદ આ દુન્યામાં સુખ, સંપત્તિ, અને ભક્તિભાવ, તથા પેલી દુન્યામાં અમર્ગી જામશે છે.

૨. અહુરમજ્જદ અશોધનો પિતા છે. માણસ પોતાની જાણને બોલેલા નેક સજ્જન અને પોતાના હાથે કીધેલાં નેક કામથી બહેશત પામે છે.

૩. અહુરમજ્જદે માણસનાં પોષણને માટે આ જગત તથા ધરતીને પેદા કીધી છે.

૪. અશો માણસ ગરીબ હોય કે સંપત્તિવાળો હોય, પણ તેણે નેક માણસનું બહુ કર્તુ, અને જુરા માણસનું જુરું કર્તુ.

- ૫ તાચા સ્પેન્તા મધન્યૂ મજદા અહુરા,
અષાઉને ચોધશ યા-જી ચીચા વહિશતા;
હનરે શ્વહ્માત્ર જઝ્ઞોષાત્ર દ્રંગવાઝો બક્ષધતી,
અહ્યા બ્યઝ્ઞોથનાધશ અકાત્ર આપ્યાંસ મનંધ્રહો.
- ૬ તા દાઝો સ્પેન્તા મધન્યૂ મજદા અહુરા,
આથ્રા વંધ્રહાઉ વીદાધતે રાનોધબ્યા
આર્મતોધશ દંબાંજ્ઞંધ્રહા અષપ્યાચા;
હા-જી પોઉરશ ધર્ષેન્તો વાઉરાધતે.

૭ સ્પેન્તા મધન્યૂ વહિશતાચા મનંધ્રહા
હયા અષાત્ર બ્યઝ્ઞોથનાચા વચંધ્રહાયા
અહ્યાધ દાંન્ હઉર્વાતા અર્મરેતાતા
મજદાઝો ક્ષાથ્રા આર્મધતી અહુરો. (એ વાર પઢે)

અર્ષમ વૉહુ (૩). સ્પેન્તા-મધન્યૂમ હાધતીમ યજ્ઞમધદે. ચેંધ્રહે
હાતાંમ આઅત્ર ચેસ્ને પધતિ વંધ્રહો, મજદાઝો અહુરો વએથા અષાત્ર
હયા, યાઝ્ઞાંધ્રહાંમયા તાંસયા તાઝોસયા યજ્ઞમધદે.

(હા ૪૮ મો)

- ૧ ચેજી અદાધશ અષા દુજ્ઞમ વેંધ્રહધતી,
હાત્ર આંસણુતા યા દધબિતાના ફ્રઝોખ્તા
અર્મરેતાધતી દઝેવાધશચા મખ્યાધશચા,
અત્ર તોધ સવાધશ વહ્ઞમ વક્ષત્ર અહુરા.
- ૨ વઝોચા-મોધ, યા ત્વેમ વીદાઝો અહુરા,
પરા હાત્ર મા યા મેંગ પેરેથા જિમધતી,
કત્ર અષવા મજદા વેંગહુત્ર દ્રંગવન્તેમ;
હા-જી અંધ્રહુઉશ વંધ્રહુહી વિસ્તા આકરેતિશ.

૫. અહુરમજદ અરો માણસને બન્ને દુન્યાનું સુખ આપે છે, પણ બદ માણસ
તેનો વહાલો હોતો નથી, તેનું રહેકાણુ દોળખમાં હોય છે.

૬. અહુરમજદ નેક તથા બદ માણસોને વાળખી ઈનસાફ આપે છે.

૧. જ્યારે અરોધથી દરજ જેર થશે, ત્યારે યુરાઈ ઉંધાડી પડશે, અને અહુરમજદની
આરાધનાનો ફેલાવો થશે.

૨. પેગમબર જરેતોસ્ત દીન ફેલાવવાનાં ચોતાનાં કામમાં તેને મુશ્કેલી નડે, તેની
આગમજ અહુરમજદ કને બાણવા ઇચ્છે છે કે અરો માણસ પાપોને જેર કરશે કે નહિ.

- ૩ અત્ર વઘેદંબાઇ વહિશતા સારનનાંમ,
યાંમ હુદાઝાં સારતી અપા અહુરે,
સ્પેન્તો વીદાઝાં, યઝેચીત ગૂજરા સેંગહાઝાંધહો;
થવાવાંસ મજદા વંધહેઉશ પ્રથ્વા મનંધહો.
- ૪ યે દાત્ર મનો વહો મજદા અપ્યસયા,
હવો દઝેનાંમ ધ્યઝાંથનાયા વયંધહાયા;
અહ્યા જઝાંપેંગ ઉશતિશ વરેનેંગ હુયધતે;
થવ્હી પ્રતાઝાં અપેમંમ નના અંધહત્ર.
- ૫ હુક્ષથા ક્ષેન્તાંમ, માને દુશંક્ષથા ક્ષેન્તા,
વંધહુયાઝાં ચિસ્તોધશ ધ્યઝાંથનાધશ આર્મંધતે.
યઝાંજદાઝાં મપ્યાઇ અધપી જાંથેમ વહિશતા,
ગવોઇ વરંજયાંતાંમ તાંમ ને ખરંથાઇ કુધુયો.
- ૬ હા-જીને હુષોઇથેમા, હા-ને ઉતયૂધતીમ
દાત્ર તંવીપીમ, વંધહેઉશ મનંધહો ઔરંખધે;
અત્ર અપ્યાઇ અપા મજદાઝાં ઉર્વરાઝાં વક્ષત્ર,
અહુરે અંધહેઉશ જાંથેઇ પઝાંઉર્યેહ્યા.
- ૭ ની અઝેપંમો ની દયાતાંમ પધતી રંમંમ પધતી-ર્યોદૂમ,
યોઇ આ વંધહેઉશ મનંધહો દીદધજોદુયે
અપા વ્યાંમ, યેહ્યા હિથાઉશ ના સ્પેન્તો;
અત્ર હોઇ દામાંમ થવ્હી આ-દાંમ અહુરા.
- ૮ કા-તોઇ વંધહેઉશ મજદા ક્ષથહ્યા ધશતિશ;
કા-તોઇ અપોધશ થવપ્યાઝાં મધુયો અહુરા;

૩. અશો તથા દાનાવ માણસોનેજ અહુરમજદ માઝ શીખવે છે.

૪. નેક મનશનીવાળો શખસ નેક ગવશની અને નેક કુનશનીવાળો હોય છે, અને સેવટે તે અહુરમજદનાં હડાપણુને પહોંચે છે.

૫. ભલો પાદશાહ હમારી ઉપર રાજ કરે, બુરો પાદશાહ હમારી ઉપર રાજ કરે નહિ! પવિત્રાઇ માણસને માટે જનમથી શ્રેષ્ઠ છે. ગાય ગોરૂપંદને માટે મહેનત કરવી જોઇએ, જેથી દેશની આબાદીમાં વધારો થાય.

૬. ગાય ઠોર માણસની કૌવત આપનારી મીરાસ છે, તેનેમાટે અહુરમજદે વનસપતી ઉગાડી.

૭. ભલી અકકલવાળો માણસ એષમદેવને (ગુસ્સાના દેવને) દાખેલો રાખે છે, અને દ્વેષ કહાડી નાખે છે. જમાનાની ગીરદેશથી દુઃખમાં આવી પડેલાંને હું (જરથોસ્ત) આશરો આપીશ.

૮. ચેગમ્બર જરથોસ્ત અહુરમજદને કહે છે કે જેઓ મારી પુઠે ચાલે તેઓને શું બદલો મળશે. નેક મનશનીને વળગી રહેવાથી હું શું બક્ષેશની આશા રાખું?

કાન્થવોધ અપા આકાઝો અરેદ્રંગ ઇપ્યા,
વંધહેઉશ મધન્થેઉશ પ્યઝોથનનાંમ જવરો.

૯ કદા વએદા ચેજી ચહ્યા ક્ષયથા
મજદા અપા ચેહ્યા-મા આધથિશ દ્વએથા;
અરેશ-મોધ અરેજૂયાંમ વંધહેઉશ વકુશ મનંધહો,
વીદ્યાત સઝોપ્યાંસુ થથા હોધ અપિશ અંધહોત.

૧૦ કદા મજદા માંનરોધશ નરો વીસંતે,
કદા અજેન્ મૂઝેમ અહ્યા મદહ્યા,
યા અંમહ્યા કરપના ઉરુપયેધન્તી,
યાચા ઐતૂ દુરો-ક્ષથા દપ્પુનાંમ.

૧૧ કદા મજદા અપા મત્ત આર્મધતિશ
જિમત્ત, ક્ષથા હુપેધતિશ વાસ્તવધતિ;
કોધ દ્રંગવોદ્દેખીશ ખુરાધશ રામાંમ દાઝોન્તે,
કેંગ આ વંધહેઉશ જિમત્ત મનંધહો ચિસતિશ.

૧૨ અત્ત તોધ અંધહોન્ સઝોપ્યન્તો દપ્પુનાંમ,
ચોધ કનૂમ વોહૂ મનંધહો હુચાઝોન્તે
પ્યઝોથનાધશ અપા થવહ્યા મજદા સેંગહહ્યા,
તોધ-જી દાતા હુમએસ્તારો અએધેમ મહ્યા.

૧૩ રપેન્તા મધન્થુ વહિરતાચા મનંધહો
હુચા અપાત્ત પ્યઝોથનાચા વચંધહોચા
અહ્યાધ દાંન્ હુઉર્વાતા અમરેતાતા
મજદાઝો ક્ષથા આર્મધતી અહુરો. (એ વાર પડે.)

અધેમ વોહૂ (૩). ચેકિધાંમ હાધતીમ યજમધદે. ચેંધહે હાતાંમ
આઅત્ત ચેસ્ને પધતી વંધહો, મજદાઝો અહુરો વએથા અપાત્ત
હુચા, યાઝોધહાંમચા તાંસચા તાઝોસચા યજમધદે.

૯. પેગમખર જરતોસ્ત અહુરમજદને કહે છે કે મારા શક દૂર કરવાનું કોણની સત્તામાં છે ?

૧૦. સંપુર્ણ બુદ્ધિના માણસો (હદ બહાર હોમ પીધાથી ઉત્પન્ન થતાં) છાકટાપણાંની બદીને ક્યારે તોડશે ? જે બદીથી કરપો અને ખુરા રાજ કરનારાઓ ખરાબી પાંધરે છે.

૧૧. અરોધ તથા તાબેદારીનું રાજ ક્યારે થશે ? ઉચ્ચાગ તથા સલાહસંપન્નને ખાતર કાઢું રાજ ક્યારે થશે ? દુષ્ટ માણસથી તું (અહુરમજદ) હમને બચાવ.

૧૨. દેશના શીખ્યોસો (ધર્મની બાબતમાં રાશની નાખનારા) અહુરમજદની શીખામણ મુજબ એશમ દેવના હરીફ છે.

(હા ૪૯ મો)

- ૧ અત્ મા યવા યેનદ્વો પદ્રે મજિશ્તો,
યે દુશ-અરેથીશ ચિદ્નુષા અષા મજદા;
વંધઉહી આદા ગધદી મોધ આ-મોધ અરપા,
અહ્યા વૉહુ અઅઓષા વીદા મનંધહા.
- ૨ અત્ અહ્યા મા યેનદ્વહ્યા માનયેધતી
ત્કએષો દ્રંગવાઓ, દધખિતા અષાત્ રારેષો,
નોધત્ સ્પેન્તાંમ દોરેશ્ત અહ્યાધ સ્તોધ આર્મંધતીમ,
નએદા વૉહુ મજદા ક્શતા મનંધહા.
- ૩ અત્યા અહ્યાધ વરેનાધ મજદા નિદાત્મ
અર્ષમ્ સૂધદ્યાધ ત્કએષાધ રાપયેધહે દુક્ષ;
તા વંધહેઉશ સરે ઇજ્યા મનંધહો,
અન્તરે વીસ્પેંગ દ્રંગવતો હુખમેંગ અન્તરે-ઋયે.
- ૪ યોધ દુશ-પ્રથવા અએર્ષમ્ વરેદેન્ રામંમયા,
ખાધશ હિજુખીશ, કૂયુયસૂ અકૂયુયન્તો,
યએષાંમ નોધત્ હુવરશ્તાધશ વાંસ દુજ્જવરશ્તા,
તોધ દએવેંગ દાંન્ યા દ્રંગવતો દએના.
- ૫ અત્ હવો મજદા ઇજ્યા આજુધતિશયા,
યે દએનાંમ વૉહુ સારશ્તા મનંધહા;
આર્મંતોધશ કસ્યીત્ અષા હુજેન્તુશ,
તાધશયા વીસ્પાધશ થવહી ક્ષિત્રોધ આહુરા.

૧. પેગમ્બર જરતોસ્ત પોતાની દીન ફેલાવવાનાં કામમાં નડતલ સમાન થઈ પડેલા હોઈ બેનદ્દ નામના ખુરા શખસને જેર કરવા માટે અહુરમજદની મદદ માગે છે.

૨. પહેલા કુકરામાં જણાવેલો બેનદ્દ પેગમ્બર જરતોસ્તની દીન કબુલ ન રાખતાં, તેનાં કામમાં ખલલ નાખે છે. તે વિષે જરથોસ્ત ફરયાદ કરે છે.

૩. પેગમ્બર જરથોસ્ત કહે છે કે મારો તરીકો અશોધ ઉપર રચાયેલો છે, બેનદ્દનો તરીકો ઠગાઈ ઉપર રચાયેલો છે.

૪. તે ખુશઓ (બેનદ્દની તરફેણવાળાઓ) પોતાની ઠંધી બુદ્ધિથી હદયોગી માણસને હેરાન કરે છે, તેઓથી કંઈની ભહું થતું નથી, પણ તેઓ દેવની સંક્રાંત છે.

૫. જરથોસ્તી દીન ઉપર નેક મનશનીથી એતેકાદ રાખનાર આખાદીનો વધારો કરે છે.

- ૬ ક્રો વાઝ્યો ફ્રએધ્યા મજદા અર્ધમયા ઝૂધતે
યા ત્રે પ્રતેઉશ ક્રમાકહ્યા આ-મનંધ્રહા,
ઔરેશ વીચિદ્યાધ યથાધ સ્લાવયએમા
તાંમ દએનાંમ યા ક્રમાવતો અહુરા.
- ૭ તત્રયા વૉહૂ મજદા સ્ઝઝોતૂ મનંધ્રહા
સ્ઝઝોતૂ અષા. ગૂષહવા-તૂ અહુરા;
કે અધયમા, કે મએતુશ દાતાધશ અંધહા,
ચે વૉરેએનાધ વંધઉહીમ દાત્ર ક્રસસ્તીમ.
- ૮ ફ્રેપઝોશલાધ ઉર્વાઙિશતાંમ અષહ્યા દાઝો
સરેમ, તત્ર થવા મજદા યાસા અહુરા
મધબ્યાયા, યાંમ વંધહાઉ થવહી આ-ક્ષથોધ,
યવોધ વીરપાધ ફ્રએશતાઝોધહો આઝોધહામા.
- ૯ સ્ઝઝોતૂ સાસ્નાઝો ફ્રેંગહો સુચે તશ્તો,
નોધત્ર ઔરેશ-વયાઝો સરેમ દદાંસ દ્રંગવાતા;
હ્યત્ર દએનાઝો વહિશ્તો યૂજેન્ મીજદે,
અષા યુજ્તા યાહી દેજમાસ્પા.
- ૧૦ તએયા મજદા થવહી આદાંમ નિપાઝોધહો,
મનો વૉહૂ ઉરનસયા અષાઉનાંમ,
નંમસ્યા યા આર્મંધતિશ ઇજાયા
માંજ ક્ષધા વજદંધહા અવેમીરા.
- ૧૧ અત્ર દુશ-ક્ષથેંગ દુશ-બ્યએથનેંગ દુજ-વચંધહો,
દુજ-દએનેંગ દુશ-મનંધહો દ્રંગવતો,

૬. પેગમ્બર જરથોસ્ત અહુરમજદ ઉપર ફીદા થઇને તેની દીન ફેલાવવાને શક્તિવ થાય એવી દુવા ચાહે છે.

૭. પેગમ્બર જરથોસ્ત અહુરમજદને કહે છે કે મારાં દીન ફેલાવવાનાં કામમાં તે આપનાર અને મારી સંક્રનો કોણુ થશે ?

૮. સાતમાં ફકરાના જવાબમાં તે ફ્રેશોસતરતુ નામ સુચવે છે.

૯. પેગમ્બર જરથોસ્ત ફ્રેસોસ્તરને પસંદ કરીને તેની સાથે જામાસ્પ અને ગુશ્તર સ્પનાં નામ જોડે છે.

૧૦. નેક યુદ્ધિ, અશો લોકોનાં રવાનો, ભક્તિ, તાબેદારી, અને આબાદીને અહુરમજદ ટેકો છે. બધીમાં ગીરફતાર થયલાઓની સત્તાનો નાશ થશે.

૧૧. પુરા પાદશાહો, દુષ્ટ વિચાર, વચન અને કામવાળાઓનાં રવાનોને ખર ખોરાક સાથે આવકાર મળે છે, અને તેઓનો મુકામ દોજખમાં થાય છે.

અકાધશ ખરેથાધશ પધતી ઉર્વાના પધત્યેધન્તી;
દુળે દેમાને હુધયા અંધલું અસ્તયો.

૧૨ કત તોધ અપા જૂખયેન્તે અવંધહો
જરથુશ્લાધ, કત તોધ વૉહુ મનંધહો
યે-વે સ્તઅૉતાધશ મજદા ક્રીનાધ અહુરો
અવત યાસાંસ હાત વે ધરતા વહિશતેમ.

૧૩ સ્પેન્તા મધન્યૂ વહિશતાયા મનંધહો
હયા અપાત પ્યઅૉથનાયા વયંધહાયા
અહ્માધ દાંન્ હુઉર્વાતા અમરેતાતા
મજદાઅૉ ક્ષથા આર્મંધતી અહુરો. (એ વાર પઢે)

અર્થેમ વૉહુ (૩). અત-માયવાંમ હાધતીમ યજમધદ. યેંધહે
હાતાંમ આઅત યેસ્ને પધતી વંધહો, મજદાઅૉ અહુરો વએથા અપાત
હયા, યાઅૉધહાંમયા તાંસયા તાઅૉસયા યજમધદ.

(હા ૫૦ મો.)

- ૧ કત મોધ ઉર્વા ધસે ચહ્યા અવંધહો;
કે-મોધ પસેઉશ કે મે ના થાતા વિસ્તો,
અન્યો અપાત થવતયા મજદા અહુરો,
અજદા જૂતા વહિશતાઅતયા મનંધહો.
- ૨ કથા મજદા રાન્યો-સ્કરેતીમ ગાંમ ધષસોધત,
યે-હીમ અહ્માધ વાસ્તવધતીમ સ્તોધ ઉસ્યાત;
અરેજ્જેશ અપા પૉઉરધુ હવરે-પિખ્યસૂ
આકાસ્તેંગ મા નિષાંસયા દાર્થેમ દાહવા.
- ૩ અત્યીત અહ્માધ મજદા અપા અંધલુધતી
યાંમ હોધ ક્ષથા વૉહુયા ચોધશત મનંધહો

૧૨. પેગમ્બર જરથોસ્ત અહુરમજ્દને કહે છે કે હું જે તારું સ્મરણ કરનાર
તોને થું મદદ આપશે ?

૧. અરોધ તથા નેક મનશની અપત્યાર કરનારનું સ્મરણ કરનાર અહુરમજ્દ છે.

૨. પેગમ્બર જરથોસ્ત પોતાને ખોરશેહ પાયાના બેહેશતમાં લઇ જવાને અહુરમજ્દને
અરજ કરે છે. (બેહેશતના ચાર દરજ્જા છે:—સતર પાયા, માહ પાયા, ખોરશેહ પાયા તથા અનખ
શ્મોઆઓ.)

૩. દુષ્ટ માણસના કબજામાંની પડોશમાં આવેલી જમીન આબાદ કરવી પુન્યવંત છે.

- ચેના અષોઘશ અઘ્ઘાજંધહા વરેદયએતા
યાંમ નજદિશતાંમ ગએથાંમ દ્રંગવાઓ બક્ષધતી.
- ૪ અત્ વાઘ્ઘાં યજ્ઞધ સ્તવસ મજદા અહુરા
હદા અષા વહિશતાયા મનંધહા
ક્ષધાયા, યા ઇષો સ્તાઘ્ઘાંધહત્ આ-પધથી,
આકાઘ્ઘાં અરેદ્રેંગ દેમાને ગરો સરઘ્ઘાંપાને.
- ૫ આરોધજી કમા મજદા અષા અહુરા
હ્યત્ યૂમાકાધ માંધ્રાને વઘ્ઘોરાજથા,
અધબી-દરેશતા આવીળ્યા અવંધહા,
જસ્તાધશતા યાનાઘ્ઘાં ખાથે દાયાત્.
- ૬ ચે માંધ્રા વાઘ્ઘેમ મજદા બરધતી
ઉર્વથી અષા નંમંધહા જરથુરલો,
દાતા પ્રતેઉશ હિજવો રધથીમ સ્તોધ;
મહ્યા રાજેંગ વોહૂ સાહીત્ મનંધહા.
- ૭ અત્ વે યએઞ જોવીશયેંગ અઉર્વતો
જયાધશ પેરથૂશ વહાહ્યા યૂમાકહ્યા
મજદા અષા ઉઝેંગ વોહૂ મનંધહા;
યાધશ અજ્ઞથા મહ્માધ ખ્યાતા અવંધહે.
- ૮ મત્ વાઘ્ઘાં પદાધશ યા કસ્તુતા ઇજ્ઞયાઘ્ઘાં
પધરિ-જસાધ મજદા ઉસ્તાનજસ્તો,
અત્ વાઘ્ઘાં અષા અરેદ્રપયાયા નંમંધહા
અત્ વાઘ્ઘાં વંધહેઉશ મનંધહે હુનરેતાતા.

૪. પેગમ્બર જરથોસ્ત અહુરમજદને કહે છે કે હું તારી નેક મનશનીથી આરાધના કરું, જેથી મારી મુરદ હાંસલ થાય.

૫. બંદગી કરનાર અહુરમજદને અરજ કરે છે દીન ફેલાવનારને મદદ કર, જેથી તેની નસીહત સાંભળીને અમે સુખી થઈએ.

૬. બાહુનાર કહે છે કે પેગમ્બર જરથોસ્ત પોતાની ઝબાનથી માત્રવાણી આચરે છે, અને દુન્યાના લોકોને જાહેર કરે છે.

૭. પેગમ્બર જરથોસ્ત અહુરમજદને કહે છે કે અશોધ તથા નેક મનશનીથી હું તારીજ બકિત ઉપર ફીદા છું, જેથી તું મારી રહેતુમાધ કર.

૮. પેગમ્બર જરથોસ્ત અહુરમજદથી ઇચ્છે છે કે બેક હાથ ઉંચા કરીને, બંદગી માધને હું તુને પહોંચું.

૯ તાદશ વાઙ્મો યસ્નાદશ પદતી સ્તવસુ અયેની,
મજ્જદા અષા વંધ્રહેઉશ ધ્યઞ્મોથનાદશ મનંધ્રહો;
યદા અષોદશ મધ્યાઞ્મો વસે ક્ષયા,
અત્ર હુદાનાઉશ ધપયાંસુ ગેરજ્જદા પથેમ.

૧૦ અત્ર યા વરેષા યાયા પદરી આદશ ધ્યઞ્મોથના,
યાયા વૉહૂ ચખ્માં અરેજત મનંધ્રહો;
રઞ્મોયાઞ્મો ખેંગ અસ્નાંમ ઉક્ષા અએઉરેશ,
દ્વમાકાધ અષા વક્ષાધ મજ્જદા અહુરો.

૧૧ અત્ર વે સ્તઞ્મોતા અઞ્મોજાધ મજ્જદા આઞ્મોધ્રહાયા,
યવત્ર અષા તવાયા ધસાધયા,
દાતા અંધ્રહેઉશ અરેદત વૉહૂ મનંધ્રહો;
હુધયાવરેશતાંમ દ્યત્ર વસ્ના ફેરેષોતેમ.

૧૨ રપેન્તા મધન્યૂ વહિરતાયા મનંધ્રહો
હયા અષાત્ર ધ્યઞ્મોથનાયા વચંધ્રહાયા
અક્ષાધ દાંત્ર હુઉર્વાતા અમરેતાતા
મજ્જદાઞ્મો ક્ષધ્રા આમંધતી અહુરો. (ખે વાર પઠે)

અર્ષેમ વૉહૂ (૩). કત-મોધ-ઉર્વાંમ હાધતીમ યજમધદે. સ્પેન્તા-મધન્યૂમ ગાથાંમ અષઞ્મોનીમ અષહે રતૂમ યજમધદે. સ્પેન્તા-મધ-યેઉશ ગાથયાઞ્મો હન્દાતા યજમધદે. ચેંધ્રહે હાતાંમ આઅત્ર ચેસ્ને પદતી વંધ્રહો, મજ્જદાઞ્મો અહુરો વએથા અષાત્ર હયા, યાઞ્મોધ્રહાંમયા તાંસયા તાઞ્મોસયા યજમધદે.

(બાજમાં પઠે.) અહુરમજ્જદ ખોદાએ, અવજૂનીએ મરુદુમ, મરુ-દુમ સર્દગાંન હુમા સર્દગાંન, હુમખાયસ્તે વેહાંન, ઞ્મોએમ ખેહેદીન માજ્જદયસ્નાંન, આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ; અએદૂન બાદ. (પ્રગટ પઠે) યથા અહૂ વધર્યો (૨).

૯. પેગમ્બર જરથોસ્ત અહુરમજ્જદથી ઈચ્છે છે કે અશોઈ તથા નેક મનશનીના કામોની મારફતે હું તને પહોંચું!

૧૦. પેગમ્બર જરથોસ્ત અહુરમજ્જદને કહે છે કે સેતારા, ખોરશેદ અને બામદાદ તારી કીર્તિ ગાવાને ફેરે છે

૧૧. પેગમ્બર જરથોસ્ત બોલે છે કે જ્યાં સુધી મારામાં તાકાત હશે, ત્યાં સુધી હું અહુરમજ્જદનાં વખાણુ કરનાર તરીકે હું જણાઈશ.

યસ્નંમચ વહ્નંમચ અચ્ચાજસચ જવરંચ આક્રીનામિ, અહુરહે
મજદાચ્ચા રએવતો ખરેનંધઉહુતો, અમૅષનાંમ રપેન્તાનાંમ, ગાથાખયો
રપેન્તાખયો રતુક્ષધાખયો અષચ્ચાનિખયો, અહુનવધત્યાચ્ચા ગાથયાચ્ચા,
ઉશતવધત્યાચ્ચા ગાથયાચ્ચા, રપેતા-મધન્ચેઉશ ગાથયાચ્ચા, વોહુ-ક્ષધયાચ્ચા
ગાથયાચ્ચા, વહિશ્તોધશ્તોધશ ગાથયાચ્ચા, અષાઉનાંમ ક્વષિનાંમ ઉઘ્ન-
નાંમ અધવિથૂરનાંમ, પચ્ચાધચ્ચો-હકએષનાંમ ક્વષિનાંમ, નખાનજદિશ્ત-
નાંમ ક્વષિનાંમ. અષંમ વોહુ (૧).

 અહુમાધ રએશચ; હુજંધરંમ; જસ મે અવંધહે મજદ; કંરેહુ મોજદ.

રપેન્તોમદ ગાથા.

હા ૪૭ મો રપેન્તા મધન્ચુ—વૃદ્ધિ કરનાર, ખુશાલી બખશનાર, અશોષનો
પીતા અહુરમઝદ સપેનામીનોની સંક્રના અશો લોકોને સુખ અને અમર્ગી જે તેની
ઉત્તમ બખશેષ છે, તે બખશે છે, માટે તે મેળવવાને નેક મનશની, ગવશની અને
કુનશની અખત્યાર કરવી. ગમે તેવો કૌવતમંદ માણસ હોય, પણ જો તે દરવંદને
મદદ કરે, તો તે પોતાનાં સધળાં કૌવત છતાં હાજતમંદ છે, તે અકો-મનની ઓલાદનો
છે, અને તે ખોરદાદ અને અમરદાદની બખશેષ મેળવવાથી બેનસીબ રહે છે.
એક અશો માણસ ગરીબ હોય કે તવંગર હોય, પણ જો તે સદગુણી અને રાસ્ત
માણસને મદદ કરશે, તો તેને આયદે નેક બદલો મળશે.

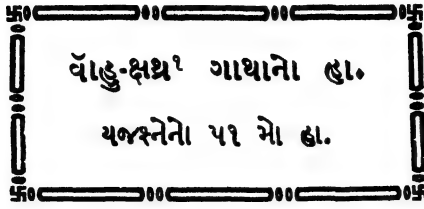
હા ૪૮ મો મો-ચેઝી અદાધશ—છેવટે સચાઇ ભુઠાઇ ઉપર ફાવશે, અને
ઠગાઇ ઉંધાડી પડશે, ત્યારે ભુઠા અને ભલા બેઉ અહુરમઝદની સેતાયશ કરશે,
અશો જરથોસ્ત દુન્યાના ભલાં સેવટ માટે ખાત્રીપુર્વક છે, તે વખતે સર્વે જણા
અહુરમઝદની નેક શીખામણુ પ્રમાણે ચાલીને, નેક અકકલથી તેની સંક્રના થશે.
આરો પાદશાહ રાજ અમલ ચલાવનારો થાય, ભુરો પાદશાહ રાજ અમલ
નહિ ચલાવે, એવું જરથોસ્તનું ઇચ્છવું છે. પવિત્રાઇ જન્મથીજ ઉત્તમ છે. ગાય
ગોસ્પંદની જતન લઇને તેઓની વૃદ્ધિ કરવી ધણું ઉત્તમ છે, કારણકે તે આપણા
ખોરાકને માટે ઉપયોગી છે. અશો જરથોસ્તનું ઇચ્છવું છે કે લોકો સપેનામીનોની
તરફેણમાં આવી, નેક જીંદગી ગુજારતાં થઇને તેની સંક્રમાં આવીને છેવટે સુખ
હાશિલ કરે, ઉદયોગી જીંદગી ગુજારીને ડહાપણ હાંસલ કરે અને ગુસ્સો, દ્રોષબાવ
તજ દઇને નેકીની રાહ અખત્યાર કરે.

હા ૪૯ મો-અત મા યવા—ખુરા દેવચસ્તાન લોકો અશો જરથોસ્તન્ન
પેગમબરીનાં કામમાં ધણા હરકત નાખનારા હતા, તેઓને દફે કરવાને તે આતુર હતો,
કારણ કે જ્યારે તેનાં શિક્ષણનો પાયો હુમત, હુખત, અને હવરશત ઉપર હતો, ત્યારે

તેઓ ફરેખ, જુદાઇ, બદ અક્ષલ, ગુસ્સા, હવસમાં મગ્યા રહીને આજસુ જીંદગી ગુજરનારા હતા, કાંઇથી શુભ કામ તરફ તેઓની વળણ હતી નહિ, પણ ખુરાઇ તરફ વળણ રાખીને દરવંદોને મદદગાર થઇ પડ્યા હતા. જરથોસ્ત દુવા માંગે છે કે નેક દીન વિષે લોકોને સમજાવવામાં તે ફતેમંદ ઉતરે, જેથી તેઓ દુન્યાની વૃદ્ધિ કરવામાં મદદગાર થઇ પડે. તે અરજ ગુજરે છે કે ગુણતારપ, ફરશોસ્તર, અને જમાસ્પ તેનાં કામમાં મદદ કરીને બહેશતનું સુખ હાંસલ કરે, અને બદીમાં ગીરફતાર થયલાઓની સત્તાને નાશ થાય, અશો સદગુણી પુરુષોને ચીનવદ પુલ ઉપર ફરેસ્તાઓ મુખારકબાદી આપે છે અને અમૃત જેવો ખોરાક આપે છે, જ્યારે પાપીઓનાં રવાનોને પલીદીને ખોરાક પહેંચે છે.

હા ૫૦ મો-કત મોઇ ઉરવા—અશો જરથોસ્ત અરજ ગુજરે છે કે તે અહુરમઝદની ઉપર ચાહ રાખનાર, અને તેનીજ પરસ્તેશ કરનાર છે, તેથી તેનું રક્ષણ થાય; અને પવિત્રાઇથી નેક જીંદગી ગુજરનારાઓ, જેઓ ડહાપણથી તેની પવિત્ર માથવાણી ખરાં દીલથી લણે છે, અને આ ધરતી જે દરવંદથી વેરાન થયેલી છે, તેને આબાદ કરે, તેઓની અને તેની મદદે આવીને અહુરમઝદ રહેનુમાઇ કરે, અને બહેશતનું સુખ અખશે. તે ખાહેશ રાખે છે કે આજીજીથી બે હાથ ડિંગ્યા કરીને, નમ્રતાથી અહુરમઝદની કવિતાશી સિફતો ગાઇને કિયાની બેટોથી તે અહુરમઝદને પહેંચે. સંખ્યાબંધ સેતારાઓ અને દિવસની ખબર પહોંચાડનાર ખોરશેદ અહુરમઝદની કિર્તી ગાવાને સદા પોતાના માર્ગમાં ફર્યા કરે છે, તેમ અશો જરથોસ્ત, જ્યાં સુધી તેનામાં શક્તિ અને બળ છે, ત્યાં સુધી અહુરમઝદની કિર્તી ગાનારો થઇને તેને ખુશનુદ કરે, કારણકે અહુરમઝદ નેક કામ કરનારાઓની સૌથી જીલંદ ઇચ્છાઓ બર લાવે છે.

ગાથાના પાંચ દિવસોમાં ચોથા ગાથાને દીને નીચલા હા પઢવા.

દનઝોથ અહુરહે મજદાઝો. અષેમ વૉહુ (૧).

પ નામે યજ્ઞદાંન્ અહુરમજદ ખોદાએ અવજૂની, ગોરજે ખોરેહ અવજૂનયાદ; ગેહુ ગાથાખ્યો અહુનવદ્ ગેહુ, ઉશતવદ્ ગેહુ, સપેન્તોમદ્ ગેહુ, વૉહુ-ક્ષત્રી ગેહુ, વહિશ્તોધશત ગેહુ, ગેહુ ગાથાખ્યો અર્દાફર્વશ ખેરસાદ. અજ હુમા ગુનાહુ પતેત્ પશેમાનુમ, અજ હર્વસ્તીન્ દુશમત દુબ્ધપ્ત દુબ્ધવરશત, મેમ પ ગેતી મનીદ્, ઝોઝેમ ગોફત, ઝોઝેમ કદ્, ઝોઝેમ જશત, ઝોઝેમ યુન્ બૂદ્ અસ્તેદ. અજ આન્ ગુનાહુ મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાંની ગેતી મીનાઝ્યાંની, ઝોખે અવાખ્શ પશેમાન્, પ સે ગવશની પ પતેત્ હોમ. દનઝોથ અહુરહે મજદાઝો, તરોધદીતે અધરહે મધન્યેઉશ; હુધ્યાવરશતાંમ હ્યત વસ્ના ફેરષોતેમ્; સ્તઝોમિ અષેમ. અષેમ વૉહુ (૩). ક્રવરાને મજદયસ્તો જરથુશત્રિશ વીદઝેવો અહુર-ત્કઝેષો (૭ ગેહુ હોય તે પઢે) ક્રસસ્તયઝેચ.

અહુરહે મજદાઝો રઝેવતો ખરેનંધઉહુતો, અમષનાંમ સપેન્તાનાંમ, ગાથાખ્યો સપેન્તાખ્યો રતુક્ષત્રાખ્યો અષઝોનીખ્યો, અહુનવધત્યાઝો ગાથયાઝો, ઉશતવધત્યાઝો ગાથયાઝો, સપેન્તા-મધન્યેઉશ ગાથયાઝો, વૉહુ-ક્ષત્રયાઝો ગાથયાઝો, વહિશ્તોધશોધશ ગાથયાઝો, અષઝોનાંમ ક્રવષિનાંમ ઉધનાંમ અધવિ-થૂરનાંમ, પઝોધરયો-ત્કઝેષનાંમ ક્રવષિનાંમ, નખાનજદિશ્તનાંમ ક્રવષિનાંમ, દનઝોથ યસ્નાધ્ય વહ્નાધ્ય દનઝોથાધ્ય ક્રસસ્તયઝેચ, યથા અહુ વધરયો જઝોતા ક્રા મે ઝૂતે, અથા રતૂશ અષાતચિત્ હ્ય ક્રા અષવ વીધ્વાઝો ઝઝોતૂ. અહુરેમ મજદાંમ રઝેવન્તેમ ખરેનંધઉહુન્તેમ યજ્ઞમધદ; અમષા સપેન્તા હુક્ષત્રા હુધાઝોધહો યજ્ઞમધદ. ગાથાઝો સપેન્તાઝો રતુક્ષત્રાઝો અષઝોનીશ યજ્ઞમધદ; અહુનવધતીમ ગાથાંમ અષઝોનીમ અષહે રતૂમ યજ્ઞમધદ; ઉશતવધતીમ ગાથાંમ અષઝોનીમ અષહે

૧. એ ગાથાનું નામ, એ શરૂઆતના પહેલા ક્રકરામાં આવેલા વૉહુ ક્ષત્રેમ ખોલો ઉપરથી પડ્યું છે.

રતૂમ યજ્ઞમધદે; રપેન્તા-મધન્યૂમ ગાથાંમ અપઞ્ચોનીમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે; વૉહુ-ક્ષત્રાંમ ગાથાંમ અપઞ્ચોનીમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે; વહિરેતોધરતીમ ગાથાંમ અપઞ્ચોનીમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે, અપઞ્ચોનાંમ વંધઉહીશ સરાઞ્ચો રપેન્તાઞ્ચો ક્રવપથો યજ્ઞમધદે. અહુનંમ વધરીમ તનૂમ પાધતી, અહુનંમ વધરીમ તનૂમ પાધતી, અહુનંમ વધરીમ તનૂમ પાધતી, અહુનંમ વધરીમ તનૂમ પાધતી. યથા અહુ વધર્યો (૧).

(હા ૫૧ મો)

નંમો વે ગાથાઞ્ચો અપઞ્ચોનીશ!

૧ વૉહુ ક્ષત્રમ વધરીમ બાગંમ અધબી-અધરિરેતમ,
વીદીર્ષનાધશ ધજ્ઞાચીત અપા અન્તરે-ચરધતી
ધ્યઞ્ચોથનાધશ, મજ્ઞદા વહિરેતમ
તત્ત ને નૂચીત વરંપાને. (બે વાર પઢો)

૨ તા-વે મજ્ઞદા પઞ્ચોઉરવીમ અહુરા અપાધ ચેચા
તધબ્યાચા આર્મધતે, દાધષા-મોધ ધરેતોધશ ક્ષત્રમ;
ક્ષમાકંમ વૉહુ મનંધહા વજ્ઞાધ દાધદી સવંધહો.

૩ આ-વે ગેઉષા હેમ્યન્તૂ, થોધ
વે ધ્યઞ્ચોથનાધશ સારંતે,
અહુરો અપા હિજવા
ઉખધાધશ વંધહેઉશ મનંધહો,
યઅપાંમ તૂ પોઉર્યો
મજ્ઞદા કદકતા અહી.

૪ કુથા આરોધશ આકૂસરેતુશ,
કુથા મેરેજ્ઞદિકા અદતત્ત,

૧. તારી સત્તાને સારે મારે વાપરયાથી લોકો આખાદ થાય છે.

૨. પેગમબર જરેતોસ્ત બોલે છે કે હું અહુરમઝદને સૌથી ખુશ હું, નેક મનશાનીથી તારી ભક્તિ કરવાથી મારી મુશ્કેલી હાંસલ થાય.

૩. પેગમબર જરેતોસ્ત બોલે છે કે જ્યો અહુરમઝદને સરદાર તરીકે ગણે છે, તેઓ તેની સંકળ છે, અને તેઓનો તે શબ્દબર છે.

૪. પેગમબર જરેતોસ્ત સવાલ કરે છે કે જલ્લાધનો બહારો ક્યાં મળે છે? શુનાહની માફી ક્યાં મળે છે? અરોધ તથા તાબેદારી ક્યાં હોય છે? સૌથી ઉત્તમ મનશાની ક્યાં છે? અહુરમઝદની સત્તા શા ઉપર છે?

કુથા યસો પયેન્ અર્ધેમ,
 કૂ સ્પેન્તા આર્મધતીશ;
 કુથા મનો વહિશતેમ, કુથા
 થ્યા ક્ષથા મજ્જદાઓ.

૫ વીરપાન્તા પેરેસાંસ, યથા
 અપાત્ર હથા ગાંમ વીદત્ર,
 વાસ્તરો પ્યઓથનાઇશ અરેવો
 હાંસ હુપ્રતુશ નેમંધહા;
 ચે દાથએધબેઓ અરેશ-રતૂમ
 ક્ષયાંસ અપિવાઓ ચિસ્તા.

૬ ચે વહો વંધહેઉશ દજ્જદે
 યસથા હોઇ વારાઇ રાદત્ર,
 અહુરે ક્ષથા મજ્જદાઓ અત
 અહાઇ અકાત્ર અપ્યો,
 ચે હોઇ નોઇત્ર વીદાઇતી
 અપેમે અંધહેઉશ ઉર્વએસે.

૭ દાઇદી-મોઇ ચે ગાંમ તપો અપસથા ઉર્વરાઓસથા
 અમરેતાતા હુઉર્વાતા સ્પેનિશતા મધન્યૂ મજ્જદા
 તેવીષી ઉતયૂઇતી મનંધહા વૅહુ સેંધહે.

૮ અત્ર જી તોઇ વક્ષ્યા મજ્જદા;
 વીદુષે જી-ના મ્રુયાત્ર,
 હ્યત્ર અકોયા દ્રંગવાઇતે,
 ઉશતા ચે અર્ધેમ દાદ્રે;
 હુવો જી માંથા પ્યાતો
 ચે વીદુષે મ્રવઇતી.

૫. સારી બુદ્ધિવાળો ઉદયોગી માણસ ઉપલા સવાલો પુછે છે, તે દુન્યાની વૃદ્ધિ કરે છે.

૬. જે કોઇ અહુરમઝદને આરાધે છે, તેના હકમાં અહુરમઝદ ધણુંજ સાદું કરે છે, જે કોઇ તેની આરાધના નથી કરતો, તેની ઉપર ધણીજ ખરાબી આવી પડશે.

૭. યેગમથર જરતોસ્ત્ર અહુરમઝદને કહે છે કે તેં જનવર, પાણી તથા ઓરવર પેદા કીધાં, તું મને સુખ, અમર્ગી, શક્તિ તથા જોર આપ.

૮. જુરાને માટે જુદું છે, અશોઇને ટેકો આપનારને માટે સુખ છે. માત્ર સમજવનારને જુશાલી ઉત્પન્ન થાય છે.

૯ યાંમ કનૂતેમ રાનોધળ્યા દાઓ
થવા આથા સુધા મજદા,
અયંધહા કુસ્તા અધળી
અહવાહુ દક્તેમ દાવોધ
રાપયેધહે દ્રેગવતેમ સવયો અપવર્નમ.

૧૦ અત્ર યે માના મરેક્ષધતે
અન્યાથા અહાત્ર મજદા,
હવો દામોધશ દૂળે હુનુશ,
તા હુજદાઓ યોધ હુન્તી;
મહળયો જળયા અપેમ
વંધહુયા અધી ગત્ર તે.

૧૧ કે ઉર્વથો સ્પિતમાધ
જરથુશલાધ ના મજદા,
કે વા અપા આક્રશ્તા,
કા રપેન્તા આર્મધતિશ,
કે વા વંધહેઉશ મનંધહે
અચિસ્તા મગાધ અર્ધવો.

૧૨ નોધત્ર તા-ધમ કનાઉશ
વઓથો કુંવીનો પેરેતો જોમો,
જરથુશલેમ સ્પિતામેમ હાત્ર
અહી ઉરુરઓસ્ત્ર અશતો,
હાત્ર હોધ ધમ ચરતસ્યા
અઓદેરશયા જોધપેનૂ વાજા.

૯. અહુરમઝદ બળતા આતશની તથા પીગળાવેલાં લોહાંની મારફતે ક્રુષ્ટને શિક્ષા કરે છે, તથા અશોને ક્ષમદો આપે છે.

૧૦. પેગમબર જરતોસ્ત બોલે છે કે જે કોઈ મને દુઃખ દેવા માંમે છે, તે દરજને ટેકો આપનાર છે.

૧૧. પેગમબર જરતોસ્ત અહુરમઝદને સવાલ કરે છે કે મારો દોસ્ત કાણ? કયા ખાલેસ માણસ તે મહાન કામને (કયામતને) માટે જણાયલા છે?

૧૨. ગોલમખારગી કરનાર તથા જરતોસ્તનાં શિક્ષણ ઉપર ધ્યાન નહિ આપનાર જરતોસ્તને નારાજ કરે છે.

- ૧૩ તા દ્રૌગ્ધવતો મરેદ્ધતી
દ્વએના ઔરેજાઉશ હુધથીમ
ચેહ્યા ઉર્વા પ્રઔઆદ્ધતી
ચિન્વતો પેરેતાઓ આકાઓ
ખાધશ બ્યઓથનાધશ હિજવસ્યા
અપહ્યા નાંસ્વાઓ પથો.
- ૧૪ નોધત્ર ઉર્વાથા દાતોધબ્યસ્યા
કરપનો વાસ્લાત્ર અરેમ,
ગવોધ આરોધશ આસેન્દા ખાધશ
બ્યઓથનાધશયા સેંગહુધશયા;
ચેધશ સેંગહો અપેમ્મ
દુળે દેમાને આદાત્ર.
- ૧૫ હ્યત્ર મીજદેમ જરથુશતો
મગવબ્યો ચોધશત્ર પરા
ગરો દેમાને અહુરો
મજદાઓ જસત્ર પોઉરેયો
તા વે વોહુ મનંધહા
અપાધ્યા સવાધશ ચિવીધી.
- ૧૬ તાંમ કવા વીશ્તાસ્પો
મગહ્યા ક્ષત્રા નાંસત્ર
વંધ્રહુઉશ પદેળીશ મનંધહો
યાંમ ચિસ્તીમ અપા મન્તા
સ્પેન્તો મજદાઓ અહુરો
અથા-ને સજદ્દયાધ ઉશ્તા.

૧૩. પાપી માણસ છેવટે રાસ્ત માણસથી હાર પામે છે, અને પોતાનાં બદ કામ તથા જ્ઞાનને ક્ષીમે ચીનવદ પુલ ઓળંગી શકતો નથી.

૧૪. જરતોસ્તનાં શિક્ષણ નહિ સાંભળનારાઓ ખેતીનો વધારો કરતા નથી, તેઓને સેવટ દોજખમાં જવું પડશે.

૧૫. પેગમબર જરતોસ્તની પૂઠે ચાલનારાઓને માટે ગરાયમાન બહેશતનો બદલો ખેંચેલાંથી નક્કી કરી રાખ્યો છે.

૧૬. ગ્રથતાસ્પ પાદશાહે પોતાનાં બુદ્ધિમાન વર્તણુકથી, કાયદો હાંસલ થતો જોયો.

- ૧૭ બેરેખ્યાંમ મોઘ ફેરવ્યાંરલો
હવો-ગવો દુએદાદશત કુંહુર્યેમ
દુએનયાધ વંધુહુયાધ યાંમ
હોધ ઇખ્યાંમ દાતુ
ક્ષયાંસ મજદાઓ અહુરો,
અપહ્યા આજદયાધ ગેરેજદમ.
૧૮ તાંમ ચિસ્તીમ દે-જામારેપો
હવો-ગવો ઇશ્તોદશ ખરેનાઓ
અપા વેરેન્તે, તત્ કષ્ટેમ
મનંધહો વંધહેઉશ વીદો;
તત્ મોઘ દાદદી અહુરો
હાત મજદા રપેન તવા.
૧૯ હવો તત્ ના મહદુયો-માઓધહો
સ્પિતમા અહ્યાધ દજદે,
દુએનયા વએદેનો, ચે
અહુમ ઇપસાંસ અધખી,
મજદાઓ દાતા અઓત,
ગયેહ્યા બ્યઓથનાદશ વહો.
૨૦ તત્ વેન્તે હજઓપાઓધહો
વીરપાઓધહો દધદયાધ સવો,
અર્ધેમ વોહુ મનંધહો ઉખા
યાદશ આર્મંધતિશ,
યજેમનાઓધહો નેમંધહો
મજદાઓ રફેમ અગેદો.
૨૧ આર્મંતોદશ ના રપેન્તો હવો
ચિસ્તી ઉખાદશ બ્યઓથના,

૧૭. પેગમબર જરતોસ્ત એવું ઇચ્છે છે કે હીન ફેલાવવાનાં કામમાં તેને મદદ કરવાને માટે, ફરેશાસતરની ખુલંદ છાકરી હવેવી તેની બાબતી થાય ?

૧૮. જામારપ પોતાને કહાષણ, કીર્તિ, સત્તા, તથા નેક બુદ્ધિ મળે એવી ખાહેશ દરશાવે છે.

૧૯. પેગમબર જરતોસ્ત મેદીયોમાહને કહે છે કે જો કોઇ હીન શીખીને અહુરમઝદના ફરમાનો કુન્યાનાં લોકોને જાહેર કરશે, તે મારી સંડોવે કહેવાશે.

૨૦. હમારી સંપુર્ણ મનશનીને લીધે એક મરજીથી કામ કરનારા અમરાસપદોથી હમને ક્ષમદો હાંસલ થાય ! અહુરમઝદની ખુશાલીને માટે હમો તલબ કરીએ !

૨૧. ભક્તિલાવવાળો માણસ કુન્યાની વૃદ્ધિ કરે છે, અહુરમઝદ તેને નેકી તથા સત્તા બક્ષે છે.

દ્યેના અર્ધમ રપેન્વત્, વૉહુ ક્ષત્રમ મનંધહા,
મજ્જદાઓ દદાત્ અહુરે, તેમ
વંધઉહીમ યાસા અપીમ.

૨૨ ચેહ્યા મોધ અપાત્ હયા
વહિશતમ ચેસ્ને પધતી,
વએદા મજ્જદાઓ અહુરે,
ચોધ આઓધહુરેયા હુન્તિયા,
તાં યજ્ઞમ ખાધશ નામેનીશ,
પધરિયા જસાધ વન્તા.

૨૩ વૉહુ ક્ષત્રમ વધરીમ બાગમ અધબી-અધરિશતમ,
વીદીર્ષનાધશ ધજ્જાચીત્ અપા અન્તરે-ચરધતી
બ્યઓથનાધશ મજ્જદા વહિશતમ તત્ત ને નૂચીત્ વરેપાને. (ખે વાર પટે.)

અર્ધમ વૉહુ (૩). વૉહુ-ક્ષત્રાંમ હાધતીમ યજ્ઞમધદ. વૉહુ-ક્ષત્રાંમ
ગાથાંમ અપઓનીમ અપહુ રતૂમ યજ્ઞમધદ. વૉહુ-ક્ષત્રયાઓ ગાથયાઓ
હુન્દાતા યજ્ઞમધદ. ચેંધહુ હાતાંમ આઅત્ ચેસ્ને પધતી વંધહો,
મજ્જદાઓ અહુરે વએથા અપાત્ હયા, યાઓધહાંમયા તાંસયા તાઓ-
સયા યજ્ઞમધદ.

(બાજર્મા પટે.) અહુરમજ્જદ બોદાએ, અવજૂનીએ મરદુમ, મર-
દુમ સર્દગાંન્ હમા સર્દગાંન્, હમબાયસ્તે વેહાંન્, ઓએમ બેહેદીન્
માજ્જદયસ્નાંન્, આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ્; અએદૂન્ બાદ.
(પ્રગટ પટે) યથા અહુ વધસ્યો (૨).

યસ્નેમય વહોમય અઓજસ્ય જવરેચ આક્રીનામિ, અહુરહે
મજ્જદાઓ રએવતો ખરેનંધઉહતો, અમંષનાંમ રપેન્તાનાંમ, ગાથાબ્યો
રપેન્તાબ્યો રતુક્ષત્રાબ્યો અપઓનિબ્યો, અહુનવધત્યાઓ ગાથયાઓ,
ઉશતવધત્યાઓ ગાથયાઓ, રપેતા-મધ્યેઉશ ગાથયાઓ, વૉહુ-ક્ષત્રયાઓ
ગાથયાઓ, વહિશ્તોધશ્તોધશ ગાથયાઓ, અપાઉનાંમ ક્રવષિનાંમ ઉધ-
નાંમ અધવિથૂરનાંમ, પઓધસ્યો-ઠ્ઠએષનાંમ ક્રવષિનાંમ, નબાનજ્જદિશત-
નાંન્ ક્રવષિનાંમ. અર્ધમ વૉહુ (૧).

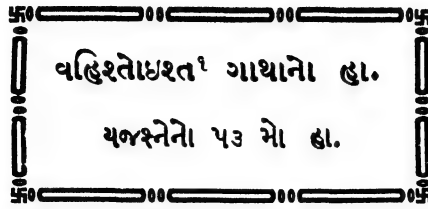
અહુમાધ રએથય; હજંધરેમ; જસ મે અવંધહે મજ્જદ;
કેરેહુ મોજ્જદ.

૨૨. જેઓ આગળ થઈ ગયા, તથા જેઓ હાલ હંયાત છે, તેઓમાંથી જેઓ આરાધના
કરવાને લાયક છે, અને જેઓનો અહુરમઝદ પીછાણનાર છે, તેઓનાં નામ હું યાદ કરું છું.

વૉહુ-ક્ષેત્ર ગાથા.

હા ૫૨ મો-વૉહુ-ક્ષેત્ર મ વધરીમ—અહુરમઝદની સત્તા પસંદ કરવા સાયક, તથા જીવંદ મદદ કરનાર છે, તેને આધીન રહેવાથીજ તમામ સુખ હાસલ થાય છે. જે કાંઈ નેક મનશનીથી, તથા સચાઈથી બોલીને, જીવંદ બંદગીથી અહુરમઝદને પીછાણે છે, તેની અહુરમઝદ રાહનુમાઈ કરે છે, ભક્ષાઈનો બદલો પેલી જહાંનમાં મળે છે, પરોપકારી કામ કરવાથી જરૂર ગુનાહની મારી મળે છે; જે જીકાઈ અને મગરૂરી તરફ તિરસ્કાર બતાવે છે, તેજ નેક મનશનીના ગુણ વધારે છે; કાંઈનું કદી જીરું નહિ કરવામાં સંપુર્ણ મનશની સમાયલી છે. ઉદ્યોગી શખસ દુન્યાની આબાદી ધરાવનારો છે. જે કાંઈ અહુરમઝદની આરાધના કરીને તેને ખુશનુદ કરે છે, તેને તે સારાંધાંથી વધારે સાફ કરે છે, અને જે કાંઈ તેની ભક્તિ નથી કરતો, તેનું જીરાઈથી વધારે જીરું થાય છે. જરથોસ્ત અહુરમઝદને અરજ ગુમરે છે કે તેજ પાણી, ઓરવર, અને ગોરપંદ બનાવ્યા, ત્યારે મને અમર્જી, તંદરોસ્તી, શક્તિ, કૌવત, અને ધર્મનો બોધ પશુ આપ! ત્યાર પછી અશો જરથોસ્ત માથવાણીનો લોકોમાં ફેલાવો કરવાનો કસદ જાહેર કરે છે, અને કહે છે કે બીજાઓની જે લોકોને નિતીમાન રાહ દેખાડશે, તે તેઓ સુખ હાસલ કરશે. તે પછી એક શખસ ગુનેહગાર છે કે નહિ, તેની કસોટી કરવાને માટે તે જમાનામાં તે આંતરની ચેહમાંથી ચાલી જતો, અથવા તાવેલી ધાતુ તેનાં બદન ઉપર રેડવામાં આવતી હતી, તેવો કંઈ ધસારો આવે છે. જુરા શખસનું રવાન જ્યારે ચીનવદ પુલ ઉપરથી પસાર થવા માંગે છે, ત્યારે તે પોતાનાં બદન કરતુકો અને જીડી જમાનને લીધે પરેશાન થાય છે. એવા કરપની સંક્રમાંના લોકોથી કાંઈ પશુ ખુબીલયું કામ થતું નથી, અને તેઓનો દાર દોષખમાંજ થાય છે. શાહ ગુશતારપ, ફરશોશતર, હવોવી, જમારપ, તથા મેદીયોમાહ જરથોસ્તના ભલા શાગેદો અને મદદગારો હતા, તેઓની પીછાણ કરીને તેઓને માટે ભલા આશીરવાદ માંગે છે તેમજ અગાઉ થઈ ગયેલા, અને હૈયાત લોકોમાંના જેઓ અહુરમઝદની આરાધનામાં મશગુલ હતા, તેઓને હેતથી યાદ કરે છે.

ગાથાના પાંચ દિવસોમાં પાંચમાં ગાથાને દીને નીચલા હ: પઢવ.

દનઔઘ અહુરહે મજદાઔ. અષ્મ વૉહુ (૧).

પ નામે યજ્ઞદાં અહુરમજદ જોદાએ અવજની, ગોરજે જોરેહ અવજયાહ; ગેહ ગાથાજ્યો અહુનવહ ગેહ, ઉશતવહ ગેહ, રપેન્તામહ ગેહ, વૉહુ-ક્ષથ ગેહ, વહિશ્તોઘશત ગેહ, ગેહ ગાથાજ્યો અર્દાફર્વશ ઘેરસાહ. અજ હુમા ગુનાહ પતેત પશેમાનુમ, અજ હર્વસ્તીન દુશમત દુજ્જપ્ત દુજ્જવરશત, મેમ પ ગેતી મનીહ, ઔએમ ગોકૃત, ઔએમ કર્દ, ઔએમ જશત, ઔએમ જુન બૂદ અસ્તેહ. અજ આંન ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાંની ગેતી મીનોઆની, ઔએ અવાજશ પશેમાન, પ સે ગવશની પ પતેત હોમ. દનઔઘ અહુરહે મજદાઔ, તરેઘદીતે અંધરહે મધંયેઉશ; હુધ્યાવરશતાંમ હાત વસ્ના ફરેષોત્તેમ; સ્તઔમિ અષ્મ. અષ્મ વૉહુ (૩). કવરાને મજદયસ્ને જરથુશત્રિશ વીદએવો અહુર-ત્કએષો (જે ગેહ હોય તે પઢે) કસસ્તયએય.

અહુરહે મજદાઔ રએવતો ખરેનંધઉહુતો, અમેષનાંમ રપેન્તાનાંમ, ગાથાજ્યો રપેન્તાજ્યો રતુક્ષાજ્યો અષઔાનિજ્યો, અહુનવધંત્યાઔ ગાથયાઔ, ઉશતવધંત્યાઔ ગાથયાઔ, રપેન્તા-મધંયેઉશ ગાથયાઔ, વૉહુ-ક્ષથયાઔ ગાથયાઔ, વહિશ્તોઘશ્તોઘશ ગાથયાઔ, અષઔાનાંમ કવષિનાંમ ઉધનાંમ અધવિ-થૂરનાંમ, પઔધરયો-ત્કએષનાંમ, કવષિનાંમ, નખાનજદિશતનાંમ કવષિનાંમ, દનઔઘ યસ્નાધ્ય વહ્માધ્ય દનઔઘાધ્ય કસસ્તયએય, યથા અહુ વધરયો જઔાતા કા મે ઔતે, અથા રતુશ અષાત્રચિત હ્ય કા અષવ વીધવાઔ ઔઔાતુ. અહુરેમ મજદાંમ રએવન્તેમ ખરેનંધઉહુન્તેમ યજમધદે; અમેષા રપેન્તા હુક્ષથા હુધાઔાધહે યજમધદે. ગાથાઔ રપેન્તાઔ રતુક્ષથાઔ અષઔાનીશ યજમધદે; અહુનવધતીમ ગાથાંમ અષઔાનીમ અષહે રતૂમ યજમધદે; ઉશતવધતીમ ગાથાંમ અષઔાનીમ અષહે

૧. એ ગાથાનું નામ, શર્યાતના પહેલા ફરામાં આવેલા વહિશ્તા ઘસતિશ્ત. બોલ ઉપરથી પડ્યું છે

રતૂમ યજ્ઞમધદે; સ્પેન્તા-મધન્યૂમ ગાથાંમ અપચ્ચોનીમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે; વૉહુ-ક્ષત્રાંમ ગાથાંમ અપચ્ચોનીમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે; વહિરતોધસ્તીમ ગાથાંમ અપચ્ચોનીમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે; અપચ્ચોનાંમ વંધઉહીશ સૂરાચ્ચો સ્પેન્તાચ્ચો ક્વપથો યજ્ઞમધદે. અહુનૈમ વધરીમ તનૂમ પાધતી, અહુનૈમ વધરીમ તનૂમ પાધતી, અહુનૈમ વધરીમ તનૂમ પાધતિ. યથા અહુ વધસ્યો (૧).

(હા ૫૩ મો.)

નૌમો વે ગાથાચ્ચો અપચ્ચોનીશ.

૧ વહિરતા ધશતિશ સ્ત્રાવી જરથુશ્તહે
સ્પિતામહ્યા ચેજી હોધ દાત આયપ્તા,
અપાત હુચા અહુરે મજ્ઞદાચ્ચો
યવોધ વીસ્પાધ આ હુવંધહેવીમ,
યએચા હોધ દ્યૌન્ સરકૃન્ત્યા દ્યૌનયાચ્ચો
વંધહુયાચ્ચો ઉજધા પ્યચ્ચોથનાચા. (એ વાર પદે.)

૨ અત્યા હોધ સ્યન્તૂ મનંધહા
ઉજધાધશ પ્યચ્ચોથનાધશચા,
દનૂમ મજ્ઞદાચ્ચો વહ્યાધ
આ ક્વૌરૈત યસ્નાંસચા,
કવચા વીશ્તાસ્પો જરથુશ્તિશ
સ્પિતામો ફ્રેષચ્ચોશ્તસચા,
દાચ્ચોધહો અરૈજૂશ પથો યાંમ
દ્યૌનાંમ અહુરે સચ્ચોપ્યન્તો દદાત.

૩ તેમચા-તૂ પૌઉરિચિસ્તા હુએચત-અસ્પાના
સ્પિતામી ચેજીવી દુગંદ્રાંમ જરથુશ્તહે
વંધહેઉશ પધત્યાસ્તૈમ મનંધહો અપહ્યા
મજ્ઞદાચ્ચોસચા તધજ્યો દાત સરૈમ

૧. પેગમખર જરથોસ્તની ખાહેશ પાર પડી, એટલે તેને બહેરાતનું સુખ મળ્યું તથા એઓ તેની સામે થઈને તેને હેરાન કરતા હતા, તેઓએ તેની દીન શીખવાની ખાહેશ દેખાડી.

૨. પેગમખર જરથોસ્ત કહે છે કે પાદશાહ ગુચાતસ્પ તથા ક્રીસ્તર લોકોને તેની દીન શીખવશે.

૩. પેગમખર જરથોસ્ત પોતાની સૌથી નાની દીકરી પોઉરિચિસ્તને દીનની બાબદમાં ડેડીના ખર્વાદ જમાસ્પની શીખવણી પ્રમાણે વર્તવાને શીખામણ આપે છે.

અથા હેમ ફેરેવા થવા પ્રથવા
સ્પેનિશતા આર્મતોધશ હુદાન્વરેવા.

૪ તેમ જી વે સ્પેરેદાની
વરાની. યા ફેધોધ વીદાત
પદ્યથએવા વાસ્તવ્યએધજ્યો અત્યા ખએતઓવે
અપાઉની અપવજ્યો, મનંધહો વંધહેઉશ,
ખેન્વત હંધઉશ મે ખેઓતઉશ,
મજદાઓ દદાત અહુરો દએનયાધ
વંધહુયાધ યવોધ વીરપાધ આ.

૫ સાખેની વજ્યઆજ્યો કધનિજ્યો અઓમી,
દમધજ્યાયા વદંમો મેન્યાન્ધ માંજદજદમ
વએદાદમ દએનાખીશ અખ્યસ્તા
અદૂમ યે વંધહેઉશ મનંધહો,
અપા વે અન્યો અધનીમ વીવેનગહતૂ
તત જી હોધ હુષેનંમ અંધહત.

૬ ધયાન્ધ હુધથ્યા નરો અથા જેનયો,
દુળે હયા રાથેમો યેમ સ્પષુથા ક્રાધદીમ
દુળે આયેસે હોધથા તનવો પરા,
વયૂ-અરેદુજ્યો દુશ-ખરેથેમ નાંસત-ખાથેમ,
દ્રંગવોદંજ્યો દજીત-અરેતએધજ્યો
અનાધશ આ મનાદીમ અહૂમ મેરેનગંદુયે.

૭ અત્યા વે મીજદંમ અંધહત અહ્યા મગહ્યા,
યવત આજીશ જરજદિશ્તો ખૂનોધ હખ્તયાઓ

૪. પોહરચિસ્તિ કહે છે કે મારો ધણી અને ચાહે તેના કરતાં હું તેને વધારે ચાહીશ; જે કોઈ પોતાના બાપ, ધણી, ખેડુતોને, ખેશીઓને વફાદાર રહેશે, તેને અહુરમજ્દ બહેરાત બખરાશે.

૫. પરજીતી વર-કન્યાને અરો જરથુસ્ત નસિહત દે છે કે “નેક મનશાનીથી એક ખીલને ચહાતાં રહેશે તો તમે જર મુખી થશો.”

૬. પેગમખર જરેતોસ્ત પરજીતાં જોડાને નસિહત દે છે “નેક બુદ્ધિથી અને અરોધથી જાંદગી શુભરજો અને એક એકને ચાહજો.”

૭. પેગમખર જરેતોસ્ત નસિહત કરે છે તમારાં દીલમાંથી લોભ અને બદ વિચાર કાઢી નાંખજો નહિ તો તમને પસ્તાવું પડશે.

પરચા અઘ્ઘાચાંસ અઘ્ઘારાચા યથા
મધન્યૂશ દ્રંગવતો અનાંસત્ પરા
ધવીજયથા મગેમ તેમ અત્ વે
વયોધ અંધહુધતી અપેમંમ વચો.

૮ અનાધશ આ દુજ્જવરેપ્પનંધહો દુકૂપ્પન્યા હેન્તૂ
જખ્યાચા વીસ્પાઘ્ઘાંધહો અઘ્ઘાંસેન્તાંમ ઉપા;
હુક્ષધાધશ જેનંરાંમ ઝૂનંરાંમચા રામાંમચા
આધશ દદાતૂ પ્યેધતિખ્યો વીજ્જિખ્યો,
ધરતૂ ધશ દુકૂપો હુવો દરેજ્ઞ
મરેથ્યાઉશ મજ્જિસ્તો માપુચા અસ્તુ.

૯ દુજ્જવરેનાધશ વએષો રાસ્તી
તોધ નરેપીશ રજ્જશ,
અએષસા દેજ્જત્ત-અરેતા પેષો-તનવો.
દુ અપવા અહુરો, ચે ધશ
જ્યાતેઉશ હેમિથ્યાત્ વસે-ધતોધશચા;
તત્ મજ્જદા તવા ક્ષેમંમ યા
અરેજ્જેજ્યોધ દાહી દિગઘ્ઘાંવે વહો. (ત્રણ વાર પઢે.)

૧૦ વહિસ્તા ધશતિશ સ્વાવી જરથુશ્વહે
રિપતામહા ચેજ્જ હોધ દાત્ આયપ્તા,
અપાત્ હયા, અહુરો મજ્જદાઘ્ઘો,
યવોધ વીસ્પાધ આ હવંધહુવીમ,
યએચા હોધ દએન સરકંન્યા દએનયાઘ્ઘો
વંધહુયાઘ્ઘો ઉખધા પ્યઘ્ઘાંથનાચા. (બે વાર પઢે)

અર્ષેમ વૉહૂ (૩) વહિસ્તોધસ્તીમ હાધતીમ યજ્ઞમધદે. વહિસ્તો-
ધસ્તીમ ગાથાંમ અપઘ્ઘાનીમ અપહુ રતૂમ યજ્ઞમધદે. વહિસ્તોધસ્તોધશ
ગાથયાઘ્ઘો હન્દાતા યજ્ઞમધદે. ચેંધહુ હાતાંમ આઅત્ ચેસ્ને પધતી
વંધહો, મજ્જદાઘ્ઘો અહુરો વએથા અપાત્ હયા, યાઘ્ઘાંધહુમંચા તાંસચા
તાઘ્ઘાંસચા યજ્ઞમધદે.

૮. દુષ્ટ કામ કરનારાઓ હાર પામેલા, ધિક્કાર પામેલા, સર્વ ઠેકાણેથી ખાતલ થયેલા
અને નાશ પામેલા થશે !

૯. પુરા એતેકાદવાળાઓ, જેઓ ધર્મગ્રંથને હલાક કરે છે, તેઓ તનાપુર ગુનાહ કરે
છે. પ્રમાણિક જીંદગી ગુજરનાર ગરીબ માણસ ઉપર અહુરમજ્જદના હતમ આશીર્વાદ ઉતરે છે.

(બાજમાં પઢે) અહુરમઝદ ખોદાએ, અવજૂનીએ મરદમ, મરદમ સર્દગાંન હુમા સર્દગાંન, હુમખાયસ્તે વેહાંન, ઓએમ બેહેદીન માજદયસ્નાંન આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ; અએહૂન બાદ. (પ્રગટ પઢે.) યથા અહૂ વધસ્યો (૨).

યસ્નેમય વહ્નમય અઔઘસય જવર્ય આફ્રીનામિ, અહુરહે મજદાઔ રએવતો ખરેનંધઉહુતો, અમંષનાંમ રપંન્તાનાંમ, ગાથાખયો રપંન્તાખયો રતુક્ષધ્રાખયો અપઔનિખયો, અહુનવધત્યાઔ ગાથયાઔ, ઉશ્તવધત્યાઔ ગાથયાઔ, રપંન્તા-મધન્યેઉશ ગાથયાઔ, વૌહુ-ક્ષધયાઔ ગાથયાઔ, વહિશ્તોદશ્તોદશ ગાથયાઔ, અપઔનાંમ ક્વપિનાંમ, ઉધનાંમ અધવિથૂરનાંમ, પઔધસ્યો-હઔએષનાંમ ક્વપિનાંમ, નખાનજ-દિશ્તનાંમ ક્વપિનાંમ. અષંમ વૌહુ (૧).

 અહાધ રએશય; હુજંધરેમ; જસ મે અવંધહે મજદ કરેકેહુ મોજદ.

વહિશ્તોદશત ગાથા.

હા પ૩ મો-વહિશતા ઇશતિશ—સેવટે અશે જરથોસ્તની મુરાદ પાર પડી અને પહેલાં તેને જે લોકો દુઃખ દેતા હતા, તેઓ પણ હવે તેની શીખામણુ સાંભળવા લાગ્યાં, ત્યારે પોતે ખાહેશ દેખાડે છે કે તેની પછી તેના શાગેદાં ગુજ્જતારપ, ફરશોસ્તર, અને જમારપ તેની નેક દીનનો રાહ લોકોને શીખવે. વળી તે પોતાની દીકરી પોઉર્યિશતીને અકકલથી અને હહાપણુથી વરતીને પોતાના ખાવીંદની શીખામણુ પ્રમાણુ ચાલવા કહે છે, તેના જવાબમાં પોઉર્યિશતી કહે છે કે તેણીનો ખાવીંદ તેણીના ઉપર જે વહાલ દેખાડશે, તેના કરતાં વધારે વહાલ તેણી દેખાડશે, કારણકે જે કાંઈ નારી પોતાનાં માતાપીતા, ધણી, અને ખેશીઓ તરફ વફાદાર રહી વરતશે, તેની સર્વે મુરાદ હાંસલ થશે, અને તેણી ગરોસ્તમ બેહેશ્તતનું સુખ હાંસલ કરશે. વળી તે પરણુવા લાયક નર નારીઓને પરણુલી જીંદગી ગુજારવાની રૂડી સલાહ આપીને, નેક જીંદગી ગુજારવા તથા પરસ્પર હેત રાખવા કહે છે; તેઓને દરજોના યુરા માર્ગથી વેગળા રહીને ઠગાઇ ભરેલાં સુખ સામે ચેતવણી આપે છે, અને જડ ધાલી બેઠેલા પાપી વિચાર, અને યુરા લોભને કાઢી નાખીને સારાં મોટાખર્ના કામે તરફ ઢળવા કહે છે, જેથી સેવટે અફસોસ કરવો નહિ પડે, કારણકે યુરા એતેકાદવાળા દુષ્ટ લોકો છેવટે ધિકાર સાથે દુઃખી થઇને વિલાપ કરતા થશે. ગમે તેવા રંક પણ નેક જીંદગી ગુજારીને બેહેશ્તતનું જીવંદ સુખ હાંસલ કરશે.

ગુજરનારને સંજોગવાની ખીના.

અંતની ધડી નજીક આવી પુગવાની સંપૂર્ણ ખાત્રી થતાં જો ખીમાર માણસમાં શક્તી હોય તોજ પ્રથમ તેને નીરંગે અને ચોખ્ખાં પાણીથી નહવડાવી તેને એક ‘અપેમ વોહુ’ પઢાવવી. જો બોલવાની શક્તિ નહિ હોય તો છેલ્લી ધડીએ સામા માણસે કુશતી કરી તેના કાનમાં એક ‘અપેમ વોહુ’ મોઢા અવાજે પઢવી. કેટલાક સંજોગોમાં બની શકે તો છેલ્લી ધડીએ નહાન નહવડાવીને ‘હોમ’નું પાણી પાય છે, મગર તે સંજોગો ઉપર આધાર રાખે છે. પછી એક ચોખ્ખું, સફેદ સ્વચ્છ ઘોયલી ચાદર અથવા પીછોડીનું વપરાયલું કપડું ખેવડું કરી સાફ જમીન ઉપર ખીછાવી તે ઉપર માણસને મુકવું.

આ ખાટી બદનમાંથી પ્રાણ તે કીરતારને હવાલે થતાં જો ઉપર મુજબ શરીર પવિત્ર નહિ કીધું હોય તો મરનારને નીરંગ લગાડી નહવડાવી બે હમદીના પવિત્રાષ્ઠી કુશ્તી-પાદ્યાબ કરે અને પેવંદ વળગીને ‘સરૌશ બાજ’ ‘અસ્તવછતીશ અષહે’ સુધી પઢે અને બાજ પકડી કપડાં પહેરાવે, જે એકદમ સ્વચ્છ પરંતુ, જુનાં, ધસાયલાં અને જીવતાં માટે ફરી વપરાસમાં નહિ આવે તેવાં વાપરવા માટેનાં ફરમાન દીની કેતાબોમાં છે. મરનારને નીરંગે સ્વચ્છ કરી, નહવડાવી, માથાનું શીર ઢાંકણુ સુદરેહ, લેંગો, કુશ્તી, જમો, વિગેરે શુધ્ધ સફેદ પહેરાવવાં. પછી પાંચ બંધ બાંધવા. દરેક બંધ બાંધતી વખતે એક ‘અહુનવર’ પઢવો. પહેલો બંધ ગરદનને; બીજો બન્ને હાથોને; ત્રીજો કમરે; ચોથો બન્ને ગુંથણોને અને પગ જો લાંબા રાખ્યા હોય તો પગના અંગુઠાઓને.

ઉપર મુજબ કપડાં પહેરાવી સાફ કીધેલી જગ્યાએ મરનારનાં શરીરને મુકવું અને તુરત ‘સગ-દીદ’ કરાવવો. અને એક ખીલાથી પેલી જોડે મરનારને મુકેલી જગ્યાની આસપાસ ત્રણ કસ ખેંચવા અને પછી બાજ મુકવી યાને “તેમસ્થા યા આરમછતીશ ઇબ્નયા”થી સરૌશ બાજ તમામ પઢી પછી પેવંદ છોડી ગોશ્વલ કરવું.

જ્યાં રવાન મુકયું હોય ત્યાં તુરતજ એક અફરગાનિયામાં આતશ રૈશ્વન કરવો અને ત્યાં અવસ્તાતા કલામો ચાલુ ભણાવવા. પછી અવલમંજલ પુગાડવાનો વખત આવી પુગતાં બે દસ્તુર સાહેબો કુશતી કરી, ફરજયાત ગુજરી, ઘેહ-સારણાનું ભણતર શરૂ કરે તે વખતે આખો વખત નજર મરનાર ઉપર રાખે.

ઘેહસારણું પૂરું થતાં હાજર રહેલી મીજલસ મરનારને સેજદા કરે અને રવાનને અવલમંજલ પહોંચાડવા લાઇ જાય.

ઘેહુસારણાંની બાજ.

જેહ સારવા માટે બે સાહેબો, પાદીઆબ કુશ્તી કરી પદાંન બાંધી પેવંદ ધરીને, ગેહાંન ઉપર નજર કરતા બન્ને જણ પડે.

દનઆંધ્ર અહુરહે મજદાઆં. અર્ધમ વૉહુ (૧); યથા અહુ વધર્યો (૫), અર્ધમ વૉહુ (૩).

ક્રવરાને મજદયસ્તો જરથુશ્તીશ વીદએવો અહુર-હકએષો. (જે જેહ હોય તે પડે.)

સુઓપહે અબ્યેહે, તખમહે, તનુ-માંથહે, દરષિ-દ્રઓશ, આહુધં-ચેહે, દનઆંધ્ર યરનાધય વહાધય દનઆંધ્રાધય કસસ્તયએચ, યથા અહુ વધર્યો જઓતા ક્રા મે ઝૂતે, અથા રતુશ અષાતચિત હય ક્રા અષવ વીધ્વાઓ ઝઓતૂ. અહુનેમ વધરીમ તનૂમ પાધતિ, અહુનેમ વધરીમ તનૂમ પાધતી, અહુનેમ વધરીમ તનૂમ પાધતિ. યથા અહુ વધર્યો (૧).

કેમ ના મજદા મવધતે પાયૂમ દદાત, હાત મા દ્રંગવાઓ દીદ-રેષતા અએનંધહે, અન્યેમ થ્વહાત આથસયા મનંધહસયા, યથાઓ ધ્યઓથનાધશ અર્ધમ થ્વઓશતા અહુરા, તાંમ મોધ દાસ્તવાંમ દએન-યાધ ક્રાવઓયા. કે વૉરંથ્રેમ-જા થ્વા પોધ સેનગાહા પોધ હુંતી, ચિથા મોધ દાંમ અહુબિશ રતૂમ ચીજદી; અત હોધ વૉહુ સંરઓષો જન્તૂ મનંધહા, મજદા અહાધ યહાધ વધી કહાધચીત.

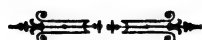
પાત-નો ત્વિધ્યન્તત પધરિ, મજદાઓસય આરમધતિશય રપેન્ત-સય, નસે દએવી દુક્ષ, નસે દએવો-ચિથે, નસે દએવો-ક્રકરશે, નસે દએવો-ક્રદાધતે, અપ દુક્ષ નસે, અપ દ્રૂક્ષ દ્વાર, અપ દુક્ષ વીનસે, અપાખંધે અપ-નર્યેહે, મા મૅરંતયધનીશ ગએથાઓ અસ્તવધતીશ અપહે.

(હા—અહુનવત ગાથામાંથી સફે ૪૭૬ થી યાનીમ મનો, યાનીમ વચોથી પઢવું તે તે સફે ૪૮૭ સુધી ચેહ્ના વૉરંદા વનએમા દુજંમ સુધી પઢવા બાદ લણુનાર સાહેબો ફરીને ઉભા રહે અને રવાનને સગદીદ કરાવી નસાસાલાર રવાં-નને ગેહાંન ઉપર મુકે એટલે લણુનાર સાહેબો રવાંનને સેજદો કરી બાજીનો ગાથાનો ભાગ પાને ૫૮૪ સુધી “યાઓધ્રહાંમયા તાંસયા તાઓસયા યજ-મધદે.” સુધી પડે—પછી નીચે મુજબ ઘેહસારણાંની બાજ સુકવી.)

નૅમસત્યા યા આરમ્ભતિશ ઇજ્ઞાત્યા, નૅમસત્યા યા આરમ્ભતિશ ઇજ્ઞાત્યા, નૅમસત્યા યા આરમ્ભતિશ ઇજ્ઞાત્યા. યથા અહૂ વધસ્યો (૫) ઇધ ઇરિસ્તનાંમ ઉર્વાનો યજ્ઞમધદે, યાઽઽો અપઽઽોનાંમ ક્વપયો; ઇધ ઇરિસ્તનાંમ ઉર્વાનો યજ્ઞમધદે, યાઽઽો અપઽઽોનાંમ ક્વપયો; ઇધ ઇરિસ્તનાંમ ઉર્વાનો યજ્ઞમધદે, યાઽઽો અપઽઽોનાંમ ક્વપયો. યથા અહૂ વધસ્યો (૨).

યસ્નૅમય વહ્નૅમય અઽઽોજસ્ય જવરૅય આક્રીનામિ, સ્તઽઽોપહે અપ્યેહે, તાજ્ઞમહે, તતુ-માંથહે, દરુષિ-દ્રઽઽોશ, આહૂધસ્યહે. અપેમ વૉહૂ (૧) હુજ'ધરૅમ અઽેપજનાંમ, અઽેવરૅ અઽેપજનાંમ; હુજ'ધરૅમ અઽેપજનાંમ, અઽેવરૅ અઽેપજનાંમ; હુજ'ધરૅમ અઽેપજનાંમ, અઽેવરૅ અઽેપજનાંમ. અપેમ વૉહૂ (૧).

જસ મે અવ'ધહે મજદ, જસ મે અવ'ધહે મજદ, જસ મે અવ'ધહે મજદ. અમહે હુતાસ્તહે હુરઽઽોધહે, વૅરૅથ્રમહે અહુરધાતહે, વનધનત્યાઽેસ્ય ઉપરતાતો, થ્વાષહે ખધાતહે, જરવાનહે અકરનહે, જરવાનહે દરેધો-ખધાતહે. અપેમ વૉહૂ (૧).

મુનાબત.

આ મુનાબતોમાં જોડાક્ષરોનો ઉપયોગ કરીને ઉચ્ચાર શુદ્ધ કરવામાં આવ્યા છે, અને આગળી કેતાઓમાં જે બીજી ખામીઓ નજરે પડતી હતી, ભાષાને લગતી કે કવિતાના કાનુનોને લગતી, તે પણ સુધારવામાં આવી છે કે જેથી પદ્ધતી વખતે ફારસી જાણનારને કચવાટ ન લાગે અને તેનું ચિત્ત પરાગદે ન થાય. કેટલીક શેઅરો જે ઘણી ખામીવાળી હતી, અને સુધારી શકાય તેવી ન હતી, તે પડતી મેળવામાં આવી છે, પણ કેટલીક એવી જુઝ શેઅરો રાખવી પડી છે, કારણ કે તેમને પડતી મેળતાં તેમની પાછળની બીજી શેઅરોને અલવળ પુગવાનો સંભવ હતો.

ઉચ્ચારને લગતી સમજણ.

આ મુનાબતોમાં જ્યાં જ્યાં ‘ઝ’ અક્ષર વાપરેલો છે ત્યાં તેનો ઉચ્ચાર ગુજરાતી ‘ઝ’ ના જેવો નહીં, પણ ઇંગ્રેજ Z અને ફારસી ‘ز’ ના જેવો કરવો.

ફારસી ‘غ’ (ઘએન) અક્ષરને બદલે ‘ઘ’ વાપરેલો છે જેનો ઉચ્ચાર ગુજરાતી ‘ઘ’ કરતાં વધારે નરમ આકારનો છે.

જે અક્ષરોની નીચે ‘ ِ ’ આવી નિશાની કરેલી હોય તેનો ઉચ્ચાર અર્ધાં કરવો.

ફારસી શબ્દોને છેડે જ્યારે કાના, માત્રા, કે અજ્જુ, વકુ વગરનો અક્ષર આવે છે ત્યારે તેનો ઉચ્ચાર અર્ધાં અક્ષરનોજ થાય છે, માટે એવા છેડેના અક્ષરોની નીચે આવી ‘ ِ ’ નિશાની મુકી નથી. જેમકે: ‘નામ’ એનો ઉચ્ચાર ‘નામ’ થાય છે. ગુજરાતી હકે છપાયેલા અવસ્તાના શબ્દોમાં અને સંસ્કૃત શબ્દોમાં એ કાયદો નથી. ત્યાં તો ઘણી વેળા છેડેનો અક્ષર આખો યાને ‘અ’ સ્વરની સાથે ઉચ્ચારવામાં આવે છે, જેમકે ‘હુથ’, ‘યથ’, ‘ગય’, વગેરે જેથી ત્યાં છેડેનો અક્ષર અર્ધાં દેખાડવા માટે મજકુર નિશાનીની ખાસ જરૂર રહે છે.

સુનાબત ૧ લી (બેતોમાં)

સ્તુતિ સુદલા કીશજ બિન સુદલા કાઉસની.

મનમ આન બંદ્યે નાદાને જાહેલ,
કે દાદમ અઝ ગુનેહ બરખાદ હાસેલ.

૧. હું તે નાદાન જાહેલ બંદો છેઉં, કે જેણે ગુનાહ કરીને પોતાની જાંઘીનો
પાક બરખાદ કીધો છે.

બે કદરે બરુદલ અઝ તાઅત બઝાઅત
નદારમ, ચુન નદારમ હીચ તાઅત.

૨. રાઇના દાણા બરાબર પણ મેં ભક્તિનો અસખાબ હાસેલ કીધો નથી,
કારણકે હું કંઈ પણ ભક્તિ કરતો નથી.

એ કર્મોનો એ તાઅત ગશ્તેઅમ મન,
બે લૌસે મઅસિયત આઘશ્તેઅમ મન.

૩. ગુનાહના ડાઘથી બરખાદને ખોદાના કરમાનો અને ભક્તિથી હું વેગળો ગયો છું.
એમન નામદ બેજોઝ એસ્થાન દેગર કાર,
હમે કજ રફૂતેઅમ ચુન રફૂતને માર.

૪. ગુનાહ શિવાય મેં બીજું કંઈ પણ કામ કયું નથી, એક સાંપની
ચાલની માફક હું તમામ વેગળો ગયો છું.

એ મૂયે સર ગુનાહમ બીશતર શુદ,
ગુનાહમ બીશતર અઝ મૂયે સર શુદ.

૫. મારાં માથાંના વાળ કરતાં મારા ગુનાહ (સંખ્યામાં) વધુ થયા છે, મારા
ગુનાહ મારા માથાંના વાળ કરતાં (સંખ્યામાં) વધુ થયા છે.

એ શર્મે જોર્મે કારે નામુલાયેમ,
સરી દારમ બેઝીર અફૂકંદેહ દાયેમ.

૬. ગુનાહ અને કુબ્ત કર્મોની શરમને લાધે હું મારું સર હંમેશા હેડે ઝોકાવેશું
રાખું છું.

એ દર્દે દીન ચુ યખ અફૂસોદે જાનમ,
ખુવદ અઝ જેન્સે એસ્થાન પોર દોકાનમ.

૭. દીનની લાગણી તરફ મારો જાન બરફની મીસાલે જમી ગયેલો છે (યાને
લાગણી વગરનો છે), મારી દુકાન ગુનાહની જથ્થાસોથી બરપુર છે.

બે નહયો અઝ મન નઝદીકો દૂરમ,
કોસુરે ઐનમો ઐને કોસુરમ.

૮. દીનમાં જે મના કાઢેલું છે તેની નજદીક હું જાઉં છું, અને દીનના દૂરમાનોથી હું દૂર જાઉં છું. હું ખાલેસ ખામીનું સ્વરૂપ છું, અને કસુરોનો અરક છું (યાને બેહદ કસુરોથી ભરેલો છું).

મરો મદહૂશ દારદ આપે ઘડૂલત,
ન નીઝમ બર શુદ અઝ સર આપે ઘડૂલત.

૯. ગફલતનું પાણી મને બેકામ રાખે છે, અને વળી ગફલતીની ઉંધ મારા માથામાંથી ઉડી ગઈ નથી.

હમે કારમ બદો ગોફૂતમ દોઝઘસ્ત,
રવાન તીરેહ ચુ રામએ ખીફાઝઘસ્ત.

૧૦. મારાં બધા કામ લુડાં, અને બોલવાનું જીકું છે, મારો આત્મા, રોશની વગરની (જીજ્ઞાસ મયલી યાતો ઝાંખી બળતી) મીશુબતીની માફક, તેજ વગરનો અને અંધારો છે.

ઝે બારે મઅ્સિયત ચુન્ બીદ મજ્નૂન,
તનમ ખમ ગશ્તે, જાનમ ગશ્તે પોર ખૂન.

૧૧. યુનાહના બોજથી એક બેકાર બીડના ઝાડની માફક મારું તન બળી ગયું છે, અને મારો જાન સંતાપમાં છે.

ન કર્દમ રૂ બે તાઅત હીચગાહી,
ન દારમ રૂચ એદલા રસિયાહી.

૧૨. મેં કાંઈથી વખતે બકિત તરફ મારો ચહેરો ફેરવ્યો નથી, હું કાળા ચહેરા શિવાય કાંઈથી ચહેરો ધરાવતો નથી.

બે નેઅ્મત શુકે આન નેઅ્મત નકર્દમ,
બે કોફૂરાન ગર્મો અંદર શુક સર્દમ.

૧૩. મને જે ન્યામત મળી તે ન્યામતના મેં શુકરાના નહિ કીધા, નીમકહરામી બતાવવમાં હું આતુર રહ્યો, અને શુકરાના કરવામાં હું ઠડો અને બેપરવા રહ્યો.

ઝે બારે કારે બદ આઝોર્દે પોશ્તમ,
ઝે તાઅત નીસ્ત બેઝ બાદી બે મોશ્તમ.

૧૪. બદ કામોના બોજથી મારી પીઠ જખમી થઈ છે, બકિતનું મારી મુઠીમાં પવન શિવાય બીજું કાંઈ નથી (મારી પાસે બકિતનો લંડાર નથી)

ઝલાલત પીશવાએ ખીશ કર્દમ,
સેતમ બર ખીશ બીશ અઝ બીશ કર્દમ.

૧૫. નીચપણી મેં મારો સરદાર બનાવ્યો, મેં મારી પોતાની ઉપર બેહદ સીતમ ગુજાર્યો.

હુમીશીહ બંદેએ મક્કૂરે નકૂસમ,
અસીરો આજેઓ મજબૂરે નકૂસમ.

૧૬. હું હંમેશા હવસને વશ થયેલો ગુલામ રહ્યો છું, અને મારા જીવસા અને હવસના તાબામાં આજેજ અને ચારા વગરનો કેદી થયો છું.

હુવાએ નકૂસ બર મન સર ફેરાઝસ્ત,
રવાનમ બંદેએ આઝો નેયાઝસ્ત.

૧૭. હવસની ધમ્ઝા મારી ઉપર ફાવે છે, મારો જીવ લોભ અને ધમ્ઝાનો ગુલામ છે.

દેલમ કૂ મખઝને ગંજે ઓલૂમસ્ત,
પોરઝ ઓમ્મીદહાએ હેસે શૂમસ્ત.

૧૮. મારું દીલ કે જે જ્ઞાનના ગંજનો ભંડાર છે, તે અપશુકન ભરેલા લોભની ઉમેદોથી ભરપૂર છે.

મરા શર્મી એ કારે ખીશ બાદા,
સરે ખેજલત હુમીશીહ પીશ બાદા.

૧૯. મને મારા પોતાનાં કામથી શરમ હોજે, શરમનું માથું હંમેશા આગળ હોજે !

ચુ એન્સાન ફાએલે મોખ્તાર નામસ્ત,
બે ખેલકત અઝ હુમે ખેલકત તમામસ્ત,

૨૦. જ્યારે આદમી પોતાની કરણીનો કર્તા (Master of his own actions) છે, અને તમામ પેદાશમાં તે સૌથી શ્રેષ્ઠ છે,

બે કફ દારદ મહારે નીકો બદરા,
બે બદ બદ ચુન કુનદ અંજમે બદરા ?

૨૧. અને જ્યારે નેકી અને બદીની લગામ તેના હાથમાં છે, ત્યારે તે ખરાબ અને પાપી કામો કરીને પોતાનું સેવટ શા માટે ખરાબ કરે છે ?

નેહાલે નખલે ખુસ્તાને જેનાનસ્ત,
ગાલે બાઘે બેહુશ્તે જાવેદાનસ્ત,

૨૨. (જ્યારે) ધનસાન બહેશતના બગીચાની ખજુરીના ઝાડનો છોડવો છે, અને જાવેદાન સ્વર્ગના બગીચાનું ડુલ છે,

નદાનમ અઝ ચે મૈલે આદમી ઝાદ,
કમો ખીશસ્ત ખર નીકીઓ એકુસાદ.

૨૩. ત્યારે હું જાણતો નથી કે શા માટે તેની વળણ અને ધ્રુવ નેકી તરફ
કમ અને ધ્રુવ અને શીસાદ તરફ વધારે છે?

નદાનમ પુખ્તહ આદમ અઝ ચે ખામસ્ત!
તમામ અઝ ચે નદાનમ નાતમામસ્ત!

૨૪. હું જાણતો નથી કે પુખ્ત અને શ્રેષ્ઠ પેદા કીધેલો આદમી શાથી નાદાન
અને કાચો બને છે, હું જાણતો નથી કે પુર્વિષ્ય ઇનસાન શાથી
અપુર્ણ થાય છે?

બેલુસ્તાન નજલે ચૂખ આરદ રોતખ ખાર,
ચેરા નજલે જેનાન ખાર આવરદ ખાર?

૨૫. જ્યારે બાગમાં ખજુરીનું ઝાડ મીઠાં ખજુરનાં ફળો આપે છે, ત્યારે આ
“બહેશતની ખજુરી” (યાને ઇનસાન) ફક્ત કાંટા કાંચ આપે છે?

અગરચે હસ્ત આદમ દર ઝમાન મેહ,
બુવદ દીવ અઝ ગુનેહકાર આદમી બેહ.

૨૬. જો કે આદમી જમાનામાં શ્રેષ્ઠ ગણાય છે, તો પણ દેવ ગુનેહગાર આદમીથી
બહેતર છે.

મરા હૈરત બસી અઝ ખીશ ખાશાદ,
ઝે ખીશમ ફેક ખીશ અઝ ખીશ ખાશાદ,

૨૭. મને મારા પોતા વિષે ઘણો ગુચવાડો લાગે છે, અને મારા પોતા માટે
બેહદ ખ્યાલ અને ફિકર લાગે છે કે:—

ઝે દીવા આદમી આયા કુદામમ?
નદાનમ પોખ્તે યા ખુદ ખામે ખામમ.

૨૮. દેવ અને આદમીમાંથી હું કોણ છું? હું જાણતો નથી કે હું પુર્ણ છું
કે અપુર્ણમાં અપુર્ણ છું.

ચુ ઘોન્ચે દેલ બેતંગ અઝ કારે ખીશમ.
ચુ ગોલ જામે દરીદહુ ઝે આરે ખીશમ.

૨૯. એક પુલની કળીની માફક મારું હૃદય મારા પાપી કામોથી તંગ થયું છે;
મારી પોતાની નાલેશીથી એક ખીલેલાં પુલની માફક હું ફાટેલા પોશાકનો છું.

ચુ ફેકે કારોખારે ખુદ નેમાયમ,
ઝે દીદહુ અશકે હસરત મીગુશાયમ.

૩૦. જ્યારે મારા પોતાના કારોખારનો વિચાર કરું છું, ત્યારે મારી આંખમાંથી
પસ્તાવાનાં આંસુઓની ધાર વહેતી કરું છું.

ગહી ઝંદીશેણુ ચુન અપ્રે બહારાન,
ઝે દીદેણુ ખૂન બેબારમ હુચુ બારાન.

૩૧. કોષ વાર ફિકર ચીંતાથી વસંત રૂપના વાદળામાંથી પડતા વરસાદની માફક આખમાંથી લોહીનાં આંસુઓ વરસાવું છું.

ગહી ચુન વચ્ચેએ હુક આવરમ યાદ,
શવમ ઝંદીશેણુ ફારેઘ, દેલ કુનમ શાદ.

૩૨. કોષ કોષ વાર જ્યારે હું ખોદાએ આપેલા (પોતાના દયા અને મારીના) દીલને યાદ કરું છું, ત્યારે ફીકર ચીંતાથી મોકળો થાઉં છું, અને મારા દીલને ખુશાલ કરું છું.

કે ગોકૂતેણુ “મન ખોદાએ દો જેહાનમ,
ખોદાવંદે ઝમીનો આસમાનમ.

૩૩. કે જે (ખોદાએ) કહ્યું છે કે “હું બેઉ જહાનનો સાહેબ છું, હું જમીન અને આસમાનનો માલિક છું.”

ઝે પા-ઓફૂતાદેગાનરા દસ્તગીરમ,
ગુનેણુ બખ્શંદેઓ પુઝેશ પઝીરમ.”

૩૪. “ઠોકક ખામને પડેલાઓને હું હાથ પકડીને મદદ કરનાર છું, હું ગુનાહ માફ કરનાર છું, અને (ગુનેહગારોની) માફી કબુલ કરનારો છું.”

અગર એસ્યાન રસીદ અઝ મન બેઘાયત,
નખાશાદ અફૂવે યજૂદાનરા નેહાયત.

૩૫. અમરએ મારા ગુનાહો અત્યંત હદ સુધીના થયા હોય, તોપણ યજૂદાનની માફીનો છેડો નથી.

મરા અંદીશેણુ ખૂદ જીન માજરા નીસ્ત,
ગુનાહમ બરતર અઝ અફૂવે ખોદા નીસ્ત.

૩૬. મને પોતાને આ ખીનાથી કંઈ અંદેશો નથી, કારણકે ખોદાતલાની માફી મારા ગુનાહો કરતાં બેહદ છે.

ઝે ઉ રહૂમત, ગુનાહ અઝ બંદેણુ આયદ,
ઝે મા બદ, બખ્શીશ અઝ બખ્શંદેણુ શાયદ.

૩૭. તેની તરફથી દયા આવે છે, તેના બંદા તરફથી ગુનાહ આવે છે, હમે તરફથી શુરાષ અને માફ કરનાર ખુદા તરફથી બખ્શીશ અને માફી સખવાર છે.

અગર અઝ અંદગાન એસ્થાન નખૂદી,
જમાલે અફૂવે ઊ કયે રોખ નખૂદી ?

૩૮. અગરજો અંદાઓથી ચુનાહ નહિજ થતા હને તો તે ખોદાતાલાની માફીની ખુબસુરતી પોતાનો ચહેરો કેમ દેખાડતે (એટલે ખોદાતાલા પોતાની દયા અને માફી કેમ દેખાડતે યાને કેમ માલમ પડતે કે ખુદાતાલા દયાળુ છે.)

ખોદાયા ફૂન એનાયત શામેલે મન,
મુનવર ફૂન એ નૂરે દીન ફેલે મન.

૩૯. અએ ખુદા ! તારી એનાયત અને મહેરબાની મારી સાથ સામેલ કર, અને દીનના નુરથી મારું હૃદય રોશન કર.

દરૂનમરા એ ઇમાન રહિશની બખ્શ,
એ જનમ નફૂરત અઝ માઓ મની બખ્શ.

૪૦. મારા અંતઃકરણને દીનના યકીનની રોશની બખ્શ, મારા જનને હેંકારી તથા હુંપણા તરફ અણુગમો બખ્શ.

ઝખાની દેહ કે આશાદ લાયકે એક,
દેલી બખ્શા કે આશાદ શાયકે એક.

૪૧. મને એવી ઝખાન આપ કે તારી સેતાયશ અને અંદગી કરવાને લાયક થાય, મને એવું અંતઃકરણ બખ્શ કે તારી સેતાયશ અને યાદ કરવાને ઊલટમંદ થાય.

ઝખાનમરા સનાએ ખુદ બેયામૂઝ,
રવાનમરા એ એફાનત બરફૂરૂઝ.

૪૨. મારી ઝખાનને તારી વખાણ અને તારીફ કરતાં શીખવ, મારા આત્માને તારા જ્ઞાન અને પીછાણથી ઝળકતો કર.

એ જનમ બાદેઈ અઝ શૌકે ખુદ રીઝ,
એ ફર્કમ ખાકી અઝ ફૂયે ખુદત બીઝ.

૪૩. (અએ ખોદા !) તારી તરફના પ્યારનો શરાબ મારા આત્મામાં રેડ, અને તારી મોહબતની ધુળ મારા માર્થા ઉપર ચાળ.

દરી અઝ મઅરેફત બોદશાય અઝ લોતફ,
હકીકતરા બેમન બેન્માય અઝ લોતફ.

૪૪. મહેરબાનીની રાહે મને તારું મીનોહ જ્ઞાન આપ; તારો સત્યતાનો મારું મહેરબાનીની રાહે મને બતાવ.

એ ફૂયે વહુદતમ બખ્શ આશનાહ,
બેદેહ અઝ માસેવાયે ખુદ જુદાહ.

૪૫. તારા સંપૂર્ણ એકત્રપણાના (absolute oneness) માર્ગથી મને વાકેફ કર, અને તારા શિવાય બીજા સર્વથી મને જુદો અને મોકળો કર.

ઝે ખાખે ગફૂલતમ ખીદાર ગર્દાન,
ઝે શોકે નેઅ્મતમ હુશયાર ગર્દાન.

૪૬. ગફૂલતીની ઉધમાંથી મને ખીદાર કર, તારી તન્ફૂથી મળતી ન્યામતને માટે તારા શુકાના કરવાને મને હુશિયાર કર.

બે બંદે ચાર મીખે ચાર બંદમ,
બે દામે ચારતા ઝારો નેઝંદમ.

૪૭. હું આ ચર તત્વોના (એટલે શરીર યા દુન્યા જે હથ, મટી, આતશ, અને પાણીના ચાર તત્વોનું બનેલું છે તેના) બંદમાં કેદી છું, હું આ ચારના ફાંદામાં (એટલે શરીર યા દુન્યાના) કંગાળ અને દુઃખી છું.

ખલાસમ સાઝ ઝીન ખાકી રસદગાહ,
મુએ કાખે દહો-દો-દર દેહમ રાહ.

૪૮. આ ખાકી અવલોકન કરવાની જગામાંથી (એટલે દુન્યામાંથી) મારો છુટકારો કર. બાર દરવાજાવાળા મહેલ (વાને મીનેઘ દુન્યા) તરફ મને રાહ આપ.

બેદેહ બારમ બે દારૂલમોલકે હસ્તી,
રેહુનમ અઝ ખુદા અઝ ખુદ-પરસ્તી.

૪૯. હંમેશગીની હયાતીના બજારમાં (એટલે પેલી દુન્યામાં) મને મુલાકાતનું માન આપ, અને સ્વાર્થ અને આપવડાઈથી મને બચાવ.

બે હેકમતહાએ ખુદ આગાહીયમ બખ્શ,
રહે તઉકીક અઝ ગોઝાહીયમ બખ્શ.

૫૦. તારાં હાપણથી મને આગાહી બખ્શ, મને ગુમરાહીથી દૂર કરીને તારી ક્ષશ્વરી મહેરબાનીનો રસ્તો બતાવ.

ચેનાનમ કુન કે ચુન મોર્થે શખાવીઝ,
બેખેઝ હક બર ઝખાન નારમ દેગર ચીઝ.

૫૧. એ પું કર કે ઝાડની ડાળી ઉપર ઉંધે મસ્તક લટકીને “હક હક (ખોદા ખોદા)” બોલતાં પક્ષીની માફક હક (ખોદા) ચિવાય બીજું કાંઈ પણ મારી ઝખાનમાંથી નીકળે નહિ.

દેહમ રા દેહ બેખીશોકમ કનાઅત,
બે તાઅત અઝ કરમ બખ્શ એસ્તેતાઅત.

૫૨. મારાં દીલને ઓછો વધતો સંતોષ આપ, મહેરબાનીની રાહે મને ભકિતનું સાંધણ અને ટેકા આપ.

ગાહે ઝાહમત સણુરી કુન અતાયમ,
એ રહમત ખાઝ મીદાર અઝ ખતાયમ.

૫૩. સંકટ સમયે મને સણુરીની અખશૈશ કર, રહેમ કરીને મને શુનાહથી વેગળો રાખ.

રળ દાદી બેશોકમ આશના કુન,
ગાહે શેદદત સણુરી યારે મા કુન.

૫૪. તેં અમને (બહેશતની) ઉમેદ આપી છે, તે સાથે તારા શુકનાથી પણ હમને વાકેફ કર, દુઃખની વખતે સણુરીને હમારો રફીક કર.

મને બીદદરો દર્દી અતા કુન,
એ દર્દે ખીશ દર્દમરા દવા કુન.

૫૫. હું કે જે તારી તેમજ દીનઆઇનની લાગણી વગરનો છું, તેને લાગણી અને અને દાઝ અખશ, અને તારી તરફની લાગણી મારામાં ઉત્પન્ન કરીને મારાં દરદનો ઇલાજ કર.

મરા અઝ કેશતે તાઅત ખર્મની દહ,
એ તાઅત યક્ જવી અઝ ખર્મની બેહ.

૫૬. તારી ફરમાનખરદારી અને હકિતના ખેતરમાંથી મને પાક આપ; તારી ફરમાનખરદારી અને હકિતનો એક દાણો બીજા કોઇખી આપ્યા પાકના કરતાં બહેતર છે.

એ પેન્દારો ગોરો ઓજખો કીનેહ,
ચુ મેરઆતમ મુસફફ સાઝ સીનેહ.

૫૭. શેખી, ગરી હેંકારી અને કીનાથી મારા સીનાને (એટલે હૃદયને) આર-સીની માફક સાફ રાખ.

નેગેહદાર અઝ ગેઝાફે નાફેહબૂદ,
બેદેહ અઝ ખાક બૂદન આબરૂદ.

૫૮. હેંકારી અને બદગેહથી માફ રક્ષણ કર, અને ખાકની માફક નમનતાઇથી ચાલવામાં મને આખર આપ.

એ અશમ પદેએ ઘફૂલત ખર અંદાઝ,
ગુઝશતેહ ઘફૂલતમ દર અખગર અંદાઝ.

૫૯. મારી આખમાંથી ગફૂલતીને પડેા ઉંચકી લે, મારાથી થઇ ગયલી ગફૂલતીને આતશની ચીણુગારીમાં નાખી બાળી નાખ. (એટલે નાબુદ કર; માફ કર.)

સરઝ બેજૂલત બેખાક અફૂગંદઅમ ઝાર,
બે ખાક-ઓફૂતાદે-સર અઝ ખાક બદાર.

૬૦. બેજલતથી મેં માફ સર ઘણીજ શર્મસાર રીતે ખાકમાં નાખ્યું છે. હું ખાકમાં પડેલાં સર ખાકમાંથી તું બહાર કઢાડ!

એ ખોર્સીંદી ફલમરા રહ્યારી કુન,
એ હર હાજત કે ઓફતદ યાવરી કુન.

૬૧. મારાં દીલને સંતોષ તરફ રહેયરી કર, મારા ઉપર આવી પડતી દરેક હાજતમાં મને સહાય થા.

એ ફૂઝલે ખુદ કલમ કશ ધર ગુનાહમ,
એખખશા ધર મનો હાલે તખાહમ.

૬૨. તારી કૃપાથી મારા ગુનાહ છુસી નાખ, મારી પડતી હાજત ઉપર તું રહેમ કર.

કરમ પીશ આર દર ગાહે હેસાખમ,
અગર અફલુ આવરી નખવદ જવાખમ.

૬૩. મારાં કામોનો હિસાબ આપવાને દિવસે (કયામતને દીને) મારા ઉપર રહેમ કરજે; અગર તું ઇનસાફજ કરે (અને તે સાથે રહેમ નહિ બતાવે), તો મારાથી બચાવમાં મારાં કામોનો કાંઈ પણ જવાબ અપાશે નહિ.

નયંદીશમ અગર આરમ ગેરાંનસ્ત,
ચુ લોતફતરા ન હુદ્દો નયે કેરાંનસ્ત.

૬૪. અગરજો મારા ગુનાહનો ખોજો ભારી હશે, તો મને શીકર નથી, કારણકે તારી મહેરબાની અને દયાની કંઈ હદ કે સીમા નથી.

ન નઉમીદી મરા દર ફલ, નખીમસ્ત,
ચુ રફે સાયેલાન ઐએ કરીમસ્ત.

૬૫. મારાં દીલમાં નાઉમેદી કે ધાસ્તી નથી, કારણકે બીખારીઓની માંગણી રદ કરવી એક કરીમ અને સખી આદમીની એબ છે, (તેજ પ્રમાણે તું પણ હમને હાંકી કહાડશે નહિ).

ચે યારાયમ કે ગુયમ ઇનોઆન કુન?
તો બેહુ દાની, ચે મીખાહી ચેનાન કુન.

૬૬. મારામાં શું સત્તા છે, કે હું તને કહું કે આમ કર, અને તેમ કર? તું વધારે સારી રવેશે જાણે છે; જો તું ઇચ્છે છે અને માગે છે તેમ તું કર.

એ દુર્વંદી બે દુર્વંદી ઝમાનેહુ.
મરા દારમ એ લોતફે બીકેરાનેહુ.

૬૭. પાપી જમાનામાં પાપથી તું મને તારી બેહદ માયાથી સંભાળ.

મરાન અઝ દરગેહે ખુદ ધર દરે કસ,
કે મારા શર્મસારી પીશે તો બસ.

૬૮. તારી દરધાહમાંથી અમને કાઢને બારણે તું હાંકી કહાડતો ના, તારી સનમુખ હમે શરમીદા છીએ એજ બસ છે.

કરામત કુન, કરામત કુન, કરામત
કે માનદ દીનો ઇમાનમ સલામત.

૬૯. અએ ખુદા! તું મને એટલુંજ બખશ કે મારી દીન અને ઇમાન સલામત રહે.

સુનાજાત ૨ ૭ (બેતોમાં)

દસ્તુર સુદલા ફીરૌઝ બિન સુદલા કાઉશની ભેડેલી.

બરાવર દેલા દસ્તે હાજત દરાઝ,
બે દર્ગાહે બી-હાજતે ચારેહ સાઝ.

૧. અએ દીલ! બીન હાજતમંદ, ઉપાય કરનાર (ખોદાની) દરધાહમાં તારા હાજતમંદ હાથ ઉંચા કર.

તો દસ્તી બરાવર એ જાનો એ દેલ,
કે કારી ખોડન નાયદઝ્ દસ્તે ગેલ.

૨. દીલોજનથી (તારા) બેઉ હાથ ઉંચા કર, કારણકે ખાકી હાથ કોઇખી કામ પાર પાડતું નથી.

સરે ગેલ મકુન સૂએ હુક બર ફરાઝ,
સરે દેલ બેકુન તા શવી સરફરાઝ.

૩. ખોદા તરફ તારૂં ખાકી માથું ઉંચું ના કર, પણ તારા અંતઃકરણનું માથું ઉંચું કર, જેથી તું સરફરાજ થાય.

દો દસ્તે દેલ અયે અખ્દે આમ્મીદવાર,
ચુ શાએ ખેઝાન બર દરે હુક બરાર.

૪. અએ ઉમેદવાર બંદા! પાનબર રતુના આડની ડાંબળીની માફક તારા હૃદયનદ બેઉ હાથ તું ખુદાની દરધાહમાં ઉંચા કર.

બે ફસ્લે ખેઝાન બર્ગી રીઝદ દરખત,
બેમાનદ ફેરમાન્દેહ બીબર્ગી સખત.

૫. પાનબર રતુમાં આડનાં પાંદડાં ખરી પડે છે (અને) આ પાંદડાં વગર બેહદ આજેઝ થઇ જાય છે.

બરારદ દો દસ્ત અઝ પએ બર્ગી ખીશ,
ખોદાયશ બહાર આવરદ નવ બે ખીશ.

૬. પાંદડાંને માટે આ પોતાના બેઉ હાથ ઉંચા કરે છે, (ત્યારે) ખોદા લીલા-તરીવાળી વસંતરતુ તેને માટે ઉત્પન્ન કરે છે.

દેગર રેહ દેહદ સાચો બર્જો નવશ,
દેહદ જામેહુ ચુન તાજે કૈખોસરવશ.

૭. (ખોદાતાલા) તે ઝાડને પાછો નવો શણુગાર અને પાંદડાં આપે છે અને કબ્રોખુશર આદશાહના તાજ જેવો નવો પોશાક આપે છે.

પસ અથે બંદેહુ ઘાફેલ નેશસ્તન ચેરાસ્ત?
કુશાદેહુ એ હર સૂય બાબે દુઆસ્ત.

૮. ત્યારે ઓ બંદા! શા માટે તું ગાફેલ બેસી રહે છે? દુવાનો દરવાજા હર તરફથી ખુલેલો છે (તું સાફ દીલથી દુવા માગશે તો તે બર આવશે.)

ખોદાયા બે લોત્કે બે એન્આમે ખીશ,
મરાન ધન ગુનેહુકારે આસી એ ખીશ.

૯. અએ ખોદા! તારા આ પાપી ગુનેહગારને તારી આગળથી મહેરબા બખશેશ કરીને હાસેલી કહાડતો ના.

કે ખાનદ બે ખીશમ ચુ તો રાનીઅમ?
કે રાનદ એ ખીશમ ચુ તો ખાનીઅમ?

૧૦. જ્યારે તું મને તારી આગળથી હાસેલી કાઢશે, ત્યારે મને કાણુ બોલાવશે?
જ્યારે તું મને તારી સનમુખ બોલાવશે, ત્યારે મને કાણુ હાંકી કાઢશે?

ઉમીદમ બજેઝ તો નખાશદ એ કસ,
બેતો દારમ ઉમ્મીદ એન્આમો બસ.

૧૧. તારા શિવાય હું કાંઈની ઉપર ઉમેદ રાખતો નથી, બખશેશને માટે મને તારીજ ઉપર ઉમેદ છે એટલે બસ.

ચુ લોત્કે તો બૂદ અઝ અઝલ્ શામેલમ,
હુમાન તા અખદ્ લોત્કે જૂયદ દેલમ.

૧૨. જ્યારે તારી મહેરબાની મારી સાથે શરૂઆત વગરની હંમેશગીથી (eternity without beginning) બેગયલી હતી, ત્યારે મારું હૃદય અનંત હંમેશગી (eternity without end) સુધી તે મહેરબાનીની ઉમેદ રાખશે.

એ તો જોમ્લે ખૂબી બે મન બર અતાસ્ત,
એ મન આંચે આયદ સરાસર ખતાસ્ત.

૧૩. તારી તરફથી તમામ નેક બખશેશ મારી ઉપર છે, પણ મારી તરફથી જે થાય છે તે સર્વે ગુનાહ અને કસુર છે.

બેસંજી મરા ગર તો જોર્મો ગુનાહ,
બે દૂઝખ બુવદ બીસોખોન જાએગાહ.

૧૪. અગરજો તું મારા ગુનાહ અને પાપનું તોલ કરે, તો ખચીત મારી જગા દેઝખ છે.

નગીરી મરા ગર બે અફૂઆલે ઝેશત,
બે દા ગીતી અંદર બેયાબમ બેહેશત.

૧૫. અગરજો લુડાં કામો માટે તું મને સળ કરે નહિ તો બેઉ દુન્યામાં હું
બહેશતમાં જાઉં.

નગુયમ ખોદાયા ઝરમ બખ્શો સીમ,
ગુનાહમ બેખખશા કે હસ્તમ અસીમ.

૧૬. અએ ખોદા! હું એમ નથી કહેતો કે તું મને સોનું રૂપું બખશ (પણ)
મારા ગુનાહ માફ કર, કારણકે હું ગુનેહગાર છું.

તો ગર બેફૂગની દસ્ત કે ગીરદમ?
તોઅમ ગર બેરાની કે બેખઝીરદમ?

૧૭. અગરજો તું મને નહિ ગણકારીને ફેંકી દે તો કાણુ મારો હાથ પકડી
સહાય થશે? અગરજો તું મને હાંડી કહાડશે તો કાણુ મને કમુલ રાખશે?

કેતાબે સીયેલુકારીયમ દર બઘલ,
ફેર માન્દેઅમ હુમચુ ખર દર વહલ.

૧૮. મારી બગલમાં લુડાં કામોની કેતાબ સાથે છે, હું કાદવમાં ફસી પડેલા
ધધેડાની માફક આજેજ અને નાચાર છું.

કે જોઝ તો ખર આરદ મરા આબો ગેલ?
બ આબો ગેલમ દસ્તગીરા મહેલ.

૧૯. તારા શિવાય પાણી તથા કાદવમાંથી (મુશકેલીમાંથી) કાણુ બહાર લાવે?
પાણી તથા કાદવમાંથી એ મદદ કરનાર પરવરદેગાર! મને તજ ના દે.

અગર પોર ગુનાહમ મને શર્મસાર,
ઝે એહસાન ખરમ આબે રહુમત બેખાર.

૨૦. અગરજો હું શરમીદો ગુનાહોથી ભરપુર હોઉં, તો અહેશાન કરીને મારી
ઉપર દયા અને રહેમતું પાણી વરસાવ.

અગર નાતવાની ફેતદ ઝીરે પાય,
ચુ ગીરદ દસ્તશ બેખીઝદ ઝે જાય.

૨૧. અગરજો કોઇ નાતવાન ઠોકર ખાઇને તુડી પડે, ત્યારે કોઇ તેને હાથ
પકડે, તો તે તે જગાએથી ઉઠી ઉભો થાય છે.

મન આન નાતવાનમ ફેતાદેહ અસીર,
ખોદાયા ઝે રહુમત મરા દસ્તગીર.

૨૨. હું તે નાતવાન કેદી થઇ પડ્યો છું. અય ખોદા! મારી ઉપર રહેમ લાવીને
મારો હાથ પકડી સહાય થા.

ચુ અકૂવત અઝીમ આમદ અય હૈયે પાક,
મરા ગર ગુનાહરત ઝાનમ ચે બાક ?

૨૩. અએ પાક હંમેશગી ધરાવતા માલેક ! (Everliving Lord) જ્યારે તારી માશી મોટી અને બેહદ છે, ત્યારે મારા ગુનાહખી હોય, તોખી મને શું ધારતી છે ?

બેકદૂરે મન અર આમદ અઝ મન ગુનાહ,
ચુ તો અઝ તો અકૂવ આયદ અય પાદશાહ,
મરા શર્મ બાદા એ તો અય કરીમ,
કે ગુયમ ગુનાહમ બે પીશત અઝીમ.

૨૪-૨૫. જો મારાં પ્રમાણ અને કાયનાત મુજબ મારાથી ગુનાહ થયા હોય, તો જ્યારે એ સરજતના પાદશાહ ! તારી તરફથી માશીજ મળવાની છે, ત્યારે એ અખશેશ કરનાર સાહેબ ! મારી ઉપર શરમ હોજો, અગરજો હું એમ કહું કે તારી નજદીક મારા ગુનાહ મોટા છે (એટલે મારા ગુનાહ ગમે તેવા મોટા હોય તોપણ તારી માશી આગળ તેઓની કંઈ ખીસાદ નથી.)

બુવદ કત્રેધ ગર સેતઓ સોતોર્ગ,
નખાશદ બેનઝદીકે દર્યા બોઝોર્ગ.

૨૬. અગરજો એક પાણીનો કટરો જડો અને મોટો હોય, પણ તે દરિયા સાથે સરખાવતાં કંઈ મોટો નથી.

બદ આમદ અઝીન બંદેલુ ગર દર વોજૂદ,
કુશાદરત નઝદીકે તો દરતે જૂદ.

૨૭. જો આ બંદા તરફથી બદીજ થઇ હોય, તો તારી નજદીક દયા અને સખાવતનો હાથ ખુલ્લોજ છે.

બે હુકે અઝીઝાનો પાકાને ખીશ,
મરાનમ એ દરગેલુ સરે જોર્મ પીશ.

૨૮. તારી પોતાની પસંદગી પામેલા અને પાક લોકોને ખાતર મને મારા ગુનાહથી આગળ ઝોકાવેલાં માયાં સાથે તારી દરબાહમાંથી હાંકી નહિ કહાડવાની વિનંતી કરું છું.

બુવદ સહલ પીશે તો બુદન બજેલ,
એ ફેઅ્લમ મકુન પીશે કસ મુન્દએલ.

૨૯. તારી સનમુખ શરમીદો થવું સહેલું છે, મારાં શુરાં કામથી કોઇ ખીજની નજદીક મને શરમીદો ના કરતો.

મકુન પીશે હુમયુન મની શર્મસાર,
મરા અયે બોદાવંદે આમોઝેગાર.

૩૦. અએ માશી બક્ષનાર ખુદાવંદ ! મારા જેવાઓની આગળ મને શરમીદો ના કરતો.

મુનાબત ૩ જી (બેતોમાં)

હસ્તુર મુલ્લા ફીશીઝ બિન મુલ્લા ઠાઉસની.

ખોદાયા દરે એલ્મો દાનેશ કુશાય,
ઝે નૂર-ઉલ-યકીન શમ્મેધ વા નેમાય.

૧. અએ ખુદા! એલમનો અને દાનાઇનો દરવાજો ઉંધાડ, યકીનના ગુરનો શોડોક અંશ મને જાહેર કર.

ઝે હુક્ક-ઉલ-યકીન સાઝ રઉશન દેલમ,
બેકુન મહુરમે ખાસે આન મહુકેલમ.

૨. સાબેત જ્ઞાનથી મારું હૃદય રોશન કર, અને તે અનજુમન (જેના સલાસદોને સાબેત જ્ઞાનની બખ્શીશ મળેલી છે યાને ખોદાની દરવાહમાંના પીર પેગમબરો) તેનો મને પસંદ કીધેલો વિશ્વાસુ દોસ્ત (the chosen confidant) કર.

રવાનમ ઝે હુક્કમત પોર અઝ નૂર કુન,
તનમ અઝ ખેરદ બૈતે મઅમૂર કુન.

૩. મીનોઈ ડહાપણથી મારાં રવાનને ગુરમંદ કર; ડહાપણથી મારાં તનનાં મકાનને ભરપૂર કર.

મરઘન ના-સફારા સફાઈ બેદેહ,
બેઘન તીરેહ-દેલ રઉશનાઈ બેદેહ.

૪. આ પાકીજગી વગરનાને પાકીજગી આપ, આ અધકારવાળા હૃદયવાળાને જ્ઞાનની રોશની આપ.

તો દસ્તે મન્ અઝ કૈદે હસ્તી રેહાંન,
બે દામાને ઝૌજે સઆદત રસાંન.

૫. કુન્યાઇ હસ્તીના બંદમાંથી મારા હાથ છોડવ, અને તેને મીનોઇ સુખની ટોચને કારે પહોંચાડ.

અઝીન તૂદેએ ઘમ ખલાસી નેમાય,
બેદાન મંઝેલમ એખ્તેસાસી નેમાય.

૬. આ ગમના ઢગમાંથી (કુન્યામાંથી) મને ખલાસી બખ્શ, અને પેલી જહાનમાં મને મરતબો અને મોમે દખ્કડ.

ઝે આઝો નેયાઝો ઝે બોખ્લો હુસદ,
નેગેહદારો મગઝાર મારા ઝે હદ.

૭. લોભ, લાવ, બખીલાઇ અને હસદથી અમારો બચાવ કર, અને અમને હદની બહાર જવા ના દે.

બે હુકું ખોદાઈત અથે ઝલજલાલ,
બે પાકીત અથે દાવરે બી-હુમાલ,

૮. અથે દબદબાવાળા સાહેબ ! તારી ખોદાવંદીને ખાતર—અથે સરખામણી વગરના ઇનસાફ કરનાર ! તારી પાકીજગીને ખાતર:—

બે હુકું ઝરાતોશ્તે પાકીએહ દીન,
કે બાશદ એ અમશાસ્પંદાંન ગુજીન,

૯. બલી દીન લાવનાર જરતોસ્ત પેગમ્બર કે જે અમશાસ્પંદો કરતાં પણ વધુ પસંદ થયેલો છે. તેને ખાતર:—

બે અદાંએવીરાફે બા દીને દાદ,
કે લોત્કંત બર રાહે મીનૂ ગુશાદ,

૧૦. દીન અને ઇનસાફવાળા અરદા વિરાફ, કે જેને માટે તારી મહેરબાનીએ મીનોઇ જહાનનો રસ્તો ખુલ્લો કાઢ્યો,

પયામત સરાસર બર શુદ અયાન,
એ જન્નત હુમ્ અઝ દૂઝએ પૌર એયાન,

૧૧. બહેશત તથા હાનીકારક દોઝખનો તારો સઘળો પેગમ જેની ઉપર આશ્ચકારા થયો;

નમૂદ ઊ બે ખલકાન દેગર બારેહુ દીન,
બે ફર્માનત અથે દાવરે બાફરીન,

૧૨. અને જેણે આ સેતાયશ કરવા લાયક ઇનસાફ કરનાર સાહેબ ! તારા ફરમાનથી દુન્યાના લોકોને બીજી મરતએ દીન દેખાડી, તેને ખાતર:—

બે હુકું હુમે મૂએદાનો રદાન,
કે બૂદંદ બર દીને બેહ બી-ગમાન,

૧૩. તમામ મોબેદો અને દીનના પેશવાઓ કે જેઓ બલી દીન ઉપર બેશુમાન ઓસ્તવાર હતા તેઓને ખાતર—

બે હુકું અજીઝાંનો પાકાંને તો,
બે દર્દે દલે દર્દનાકાંને તો,

૧૪. તારી પસંદગી પામેલા અને પવિત્રાઈવાળા મહાત્માઓને ખાતર, તારી લાગણી અને દાઝથી બરપુર હૃદય ધરાવનારા તારા દરદમંદ આશ્ચકોને ખાતર:—

બે હુકું દુઆહુએ શામે સહર,
બે હુકું ચતીમાંને બીપાઓ સર,

૧૫. સાંજ સવારની (બલાઓની) દુઆઓ ખાતર—નાચાર બેચાર માખાપ વગરનું બાળકો ખાતર:—

એ હક્કે ફકીરાંને બી ખાનોમાન,
એ હક્કે ઘરીયાંને બી આખોનાન,

૧૬. ધરબાર વગરના ફકીરાંને ખાતર—તેમજ અન્ન પાણી વગરના રજાતા
મુસાફરોને ખાતર:—

એ હક્કે કસાંનીકે શામ બીચેરાધ,
એ ખોડૂતંદ દેલહા એ ઘમ ગરતે દાઘ,

૧૭. જે લોકો રાતના ચેરાગ વગર અંધારામાં પોતાનાં હૃદય ઉપર ગમતા દામ
સ્રથે સુષ ગયા હોય, તેઓને ખાતર.

એ આહે ઝઘડાંને દેલ-સુખતેહ,
સરાપા ચુ શોઅલેહ બરઅફૂરખતેહ.

૧૮. દુઃખી દીલના જખફા, કે જેઓ માથાંથી તે પગ સુધી આતશના શોળાની
માફક બળે છે, તેઓની હાથને ખાતર,

એ ઇન પોરગુનાહી એ એસ્યાંન ખજેલ,
કે માન્દેહ એ બારે ગુનેહ પા બેગેલ,

૧૯ આ ગુનાહથી સરમોદા થયલા પાપી કે જેના પગ ગુનાહતા બોળથી
કાચળમાં ચીટકી બેઠા છે,

એ બખશાયો આઝરે મરા દરપઝીર,
કે બેસ્ચાર-બખશીઓ અંદક-પઝીર.

૨૦ તેને રહેમ દેખાડી માફ કર, અને તેની મારી તું કયુલ રાખ, કારણકે તું
બેહદ બખશનારો અને થોડામાજ મારી કયુલ કરનાર છે.

શુદેહ સર્ફેહ આમરમ બેધેફૂલત તમામ,
નખાન્દેહ તોરા ગાહો બીગાહ નામ.

૨૧. મારી જીંદગી તમામ ગફલતીમાં મેં ગુન્ગરી છે, વખત કવખતે મેં તારૂં
નામ મ્હોં ઉપર લીધું નથી.

નરફૂતમ દમી બર રેહત હીચગાહ,
બેયાદત નબૂદમ બે સાલો બેમાહ.

૨૨. કોઈમી વખતે એક પળ પછુ હું તારી રાહે ચાલ્યો નથી, વરસો અને
મહીનાઓ સુધી હું તારી યાદમાં નહિ હતો.

હમે દર જેહાલત બેસર બેદ્દઅમ,
દેલે હર કસીરા બેયાઝારદઅમ.

૨૩. મેં મારો બધો વખત જાહેલપણામાં પસાર કર્યો છે, મેં દરેક આદમીના
દીલને આઝરદે કીધું છે.

દરીઘા કે ઓમરમ બેએસ્થાન ગુઝરત,
એ વાકેફ શુદમ વક્ત રફતેહુ એ દસ્ત.

૨૪. અફસોસ કે મારી જીંદગી ગુનાહમાં પસાર થઇ છે, અને જ્યારે મને તેની વાકેફગારી આવી, ત્યારે વખત હાથમાંથી જતો રહ્યો હતો.

ન સાહેબ-ધમીરા શુદમ ધમગુસાર,
ન યક નાતવાંનરા શુદમ દુસ્તદાર.

૨૫. દુઃખી તરફ મેં દીક્સોજ દેખાડી નથી, અને એક પથુ નાતવાનને મેં સહાય કીધી નથી.

નદારમ બેજોઝ રસેયાહી બે દસ્ત,
વલીકીન ઉમીદમ બેલોત્કે તો હસ્ત.

૨૬. કાળાં મોઢાં શિવાય હું કંઈ ધરાવતો નથી, તોપણ મને તારી માયા અને દયાની ઉમેદ છે.

બે ગીતી તનોજનમ આઝાદ દાર,
બે મીનૂ રવાંને મરા શાદ દાર.

૨૭. આ દુન્યામાં મારાં તન અને જનને શીકર ચીંતાથી મોકળો રાખ, મીનોષ દુન્યામાં મારાં રવાનને ખુશાલ રાખ.

ગુનાહમ એ ખારાંને રહૂમત બેશૂય,
બે હુર દુ જેહાંન દેહુ મરા આખરૂય.

૨૮. મારાં ગુનાહને રહેમના વરસાદથી ઘોષ નાખ, બેઉ જહાનમાં મને આખરૂ આપ.

બે દુન્યાઓ ઓક્ખા બેકુન ર સુશીદ,
કે દારમ બેલોત્કે અમીમત ઉમીદ.

૨૯. આ અને પેલી દુન્યામાં મારો ચહેરો સફેદ અને તેજસ્વી કર, કારણકે હું તારી બહોળી અને સૌને પહોંચનારી માયા (all-prevailing kindness)ની ઉમેદ રાખુ છું.

મરા દર જેહાંન દાર બા આખરૂય,
મયાવર એ હુર ગૂને ખૌરી બેરૂય.

૩૦. મને દુન્યામાં આખરૂથી રાખ, મારા ચહેરા ઉપર કોઈ પથુ જાતનું હલકું પડવું ના લાવ.

બે નઝદે કસાંન એહુત્યાજમ મદેહુ,
એ રાહે અદબ અએવજાજમ મદેહુ.

૩૧. માણસોની નજદીક મને મોહતાજપાથું ના આપતો. અદબ આદાબના રસ્તામાંથી મને વાંકો જવા દેતો ના.

બે જોડ તો નદાનમ કરીરા બેકસ,
કસે બીકસાનીઓ ફર્યાદરસ.

૩૨. તારા સિવાય કોઇ બીજને હું કાંઇ બિસાદમાં ગણતો નથી. ગરીબોની દાદ લેનાર અને તેઓની ફર્યાદને પહોંચનાર તું જ છે.

બે દર્ગાહિ તો આમદમ બા નેયાઝ,
દા ચશમમ બે ઓઝમીદિ ફરૂલે તો બાઝ.

૩૩. આજેજી અને મીનતગુજરી સાથે હું તારી દરવાહમાં આવ્યો છું, અને મારી બન્ને આંખો તારી ફજલ અને મહેરબાનીની ઉમેદમાં ઉઘાડી છે.

ચે ગુયમ ખોદાયા ચુ બાશાદ અયાંન,
બેતો હરૂચે દર આશકારો નેહાંન.

૩૪. ઓ ખોદા! જ્યારે સખળું જાહેર અને છુપું તને રોશનજ છે, ત્યારે જ્યાંદા શું કહું?

ચુ નખવદ બેજોઝ હઝરતે તો પનાહ,
બે સદ આરઝૂ આમદમ ઓઝૂરખાહ.

૩૫. જ્યારે તારી ઇશ્વરી હાજરી સિવાય મને કોઇની પનાહ નથી ત્યારે સેંકડો આશા અને ઇચ્છા સાથે મારી માગતો હું તારી સનમુખ આવ્યો છું.

બેઇન નાતવાન બંદેહ બખ્શેશ નેમાય,
દરે ફૈઝો રહમત બેરૂયમ કુશાય.

૩૬. તારા આ નાતવાન બંદાની ઉપર રહેમ દેખાડ, તારી ઉલાઇ જતી બખ્શેશ અને રહમતના દરવાજા મારે માટે ખુલ્લા કર.

ઝે લોલફે કરમ દસ્તે ઇન બંદેહ ગીર,
તો અચે કાદેરે દાવરે દસ્તગીર.

૩૭. અએ સર્વ શક્તિવાન, ઇનસારી અને મદદ કરનાર ખોદા! માયા અને મહેરબાનીથી તારા આ બંદાનો હાથ પકડ.

રવાંનમ ઝે એદમો અદબ બર ફૈઝઝ,
ઝે મન ચશમે નાપાકે હાસેદ બેદઝ.

૩૮. મારાં રવાનને એલમ અને અદબથી ઝલકવું કર, મારી તરફ ફેંકવા માગતા અદેખાઓની ભુરી આંખોને સીવી નાંખ.

ઝે સખતીઓ રંજે ઝમાંન વા રેહાંન,
બે એફખાલો શાદીઓ દઉલત રસાંન.

૩૯. જમાનાની સખતી અને રંજથી મને મોકળો કર, અને આખ દી, સુખ અને ધન દોલત પહોંચાડ.

સમ્માદત કરીન કુન બે અહુવાલે મન,
મશવ લહુએહ ઘાફેલ અઝ હાલે મન.

૪૦. મારી હાલત સાથે સુખને સામેઝ કર, મારી હાલત ઉપર એક પળ પશુ
બેપરવાહ થતો ના.

દુગર જોગલેહુ બેહુદીને પાક એઅતેકાહ,
કે દારન્દ દીને ઝરાતોશતે રાદ.

૪૧. વળી પાક એતેકાદના બલી દીનનાં સઘળાં લોકો કે જેઓ ઉદાર દીલના
પએગમઅર જરતોસ્તની દીન ધરાવે છે.

બે દીને બેહુ બીશકો બીગમાંન,
હુમે બસ્તે કોશ્તીઓ રઉશન રવાંન.

૪૨. જેઓ બલી દીન ઉપર બેશક બેગુમાન છે, તે સઘળા બસ્તે કુસ્તીયાના
અને રોશન જીવના છે.

બેદલ મેહુરબાંન દારશાન બેતેકાક,
બેગરદાંન એ ધશાન તો કીનો નેકાક.

૪૩. તેઓને દયાળુ દીલ સાથે અને એક બીજાની સાથે હળી મળીને રાખ,
કીનો અને કુસંપ તેઓથી વેગળો રાખજે.

બે નીકી હુમેરા સઝાવાર કુન,
તનો જાને શાન બા ખેરહ યાર કુન.

૪૪. નેકીથી બધાને લાયક કર, તેઓનાં તન અને જાનને ડકાપણુતી યારી આપ.

હુમેરા બેએકબાલો દઉલત બેદાર,
જેહુાંનરા બર ધશાન બેશાદી ગુઝાર.

૪૫. બધાને આબાદ અને દોલતમંદ રાખ, તેઓ દુન્યામાં સુખથી વખત પસાર કરે.

બે નામે નેકૂ દાર શાન દર જેહુાંન,
તો અએ દાદગર દાવરે વૈબ-દાન.

૪૬. અએ ગેબી બેદ જાણુનાર દાદગર દાવર ! તેઓને આ દુનિયામાં સારાં
નામ સાથે આખરમાં રાખ.

સુનાબત ૪ થી (બેતોમાં)

હસ્તુર ગુહલા ફીરોઝ બિન ગુહલા કાઉસની.

ચુ આમદ બે જોમ્બેશ નખોસ્તીન કલમ,
બે નામે જેહાન-આફરીન ઝદ રકમ.

૧. પહેલાં જ્યારે (ખોદાતાલાના હાથમાંની) કલમે હીલચાલ કરવા માંડી (લખવાનું શરૂ કર્યું), ત્યારે જેહાનના પેદા કરનારનાં નામનો અક્ષર તેણે લખ્યો.

ખોદાવંદે જાનો ખોદાએ રવાન,
ખોદાવંદે હસ્તી-દહો મેહુરખાન.

૨. કે જે જાન તથા રવાનનો ખોદાવંદ અને માલેક છે, અને હસ્તીનો આપનાર મહેરખાન ખોદા છે.

ખોદાવંદે બૂદો ખોદાવંદે જૂદ,
ઝે કતમે અદમ કદ પયેદા વોજૂદ.

૩. તે હસ્તી તથા સખાવતનો સાહેબ છે, જેણે નાશુદીના પડદામાંથી હસ્તી પેદા કરી.

કરીમો રહીમો તવાનાઓ હૈ,
અલીમસ્તો આલેમ અલા કોલ્લે શૈ.

૪. તે કરીમ, દયાળુ, સર્વ શક્તિવાન, તથા અમર છે. તે વિદ્વાન તથા દરેક ચીજથી માહિતગાર છે.

ખખીરસ્તો દાન્દેએ રાઝે વૈખ,
ખસીરસ્તો સત્તારે હુર ગુને ઐખ.

૫. તે બધી બાબદોથી બા ખમર તથા છુપો બેદ-ખજાનાર છે, તે ખારી-કીથી જોનાર તથા હરેક જાતની એમને હાંકનાર છે.

જેહાંનો ઝમાંનો મકાન જોમ્બે જૂસ્ત,
વોજૂદ હમે મુરકેન્ અઝ ફેઝ ઊસ્ત.

૬. જેહાંન, જમાનો અને જગા એ બધું તેનાથીજ છે, તમામ પેદાશની હસ્તી તેની બખશેશથી છે.

ફલક હમચુ ખાલીસ્ત ઝાસારે ઊ,
બુવદ શમ્સ યક ઝરે ઝવારે ઊ.

૭. તે સાહેબની તમામ પેદાશોમાં આરમાન એક તરફ સમાન છે, તેની પોતાની સર્વ તરફની આગળ ખોરશેદ એક રજકજુ છે.

- એ હેક્મત હુમેરા પદીદાર કદં,
અસી કુદરતે ખીશ એઝહુર કદં.

૮. તેણે પોતાની કળાથી સર્વ પેદા કીધું, અને પોતાની અપાર શક્તિ જાહેર કીધી.

એ અરુરો એ અહુર આંચે ગર્દક પદીદ,
એ ફેએ ખોદાવંદ દારક ઓમીદ.

૯. જમીન ઉપર તથા દરિયામાં જે કાષ્ટ જાહેર દેખાય છે, (હસ્તી ધરાવે છે) તે ખોદાતાલની બખ્શીશની ઉમેદ રાખે છે.

રવાંનો તનો જેરમે જાંન આફરીદ,
ખેરદ દર તને મર્દોમાન આફરીદ.

૧૦. તેણે રવાન, તન, શરીર તથા જ્ઞાન પેદા કીધાં, અને આદમીઓનાં તનમાં અક્ષય પેદા કીધી.

ખેરદ દાદો અફ્લો હોશો રઅયો દીન,
ખોદાવંદે બા દાનેશો ખીકરીન.

• ૧૧. તે દાના અને બરોબરીયા વગરના ખોદાતાલાએ કહાપણ, અક્કલ, હોશ, વિચારશક્તિ તથા દીન ધનસાનને આપી છે.

શહે ખી-ચેગુન દાવરે ખી-હુમાલ,
એ ખીરામને ઊ નગર્દક ઝવાલ.

૧૨. તે ગુણ અને ખાસીયતથી નહિ ઓળખાયલો પાદશાહ અને બરોબરીયા વગરનો ધનસાક કરનાર છે; જેની આસપાસ પડતી અને નાશ કદી ફરી વળતાં નથી (તે અમર છે).

મુનાભત પ મી (બેતોમાં.)

દસ્તુર એરઅથ સોહરાબથ મેહેરઅથાણી.

બેનામે ખોદાવંદે જાનો રવાન,
કે ઊ હસ્ત બખ્શંદે ઓ મેહુરખાન.

૧. જ્ઞાન અને રવાનના પેદા કરનાર ખોદાવું નામ લઇને બંદગી કરે કદં છું,
કારણકે તે ગુનાહ માફ કરનાર અને દયાળુ છે.

કદીમો રહીમસ્તો પરવરહેગાર,
અઝીમો અલીમસ્તો દાનન્દેહુ કાર.

૨. તે કદીમ રહેમવાળો અને સર્વેને પાળનારો છે, તે મહાન વિદ્વાન, અને શું કરવું તેનો માહિતગાર છે.

હુકીમો કરીમસ્તો દાનાએ રાઝ,
લતીફો અઝીઝો ઘરીખાન નવાઝ;

૩. તે હકાપણવાળો, રહેમવાળો, ભરમ જાણનાર છે, તે દયાળુ, કીર્તિવંત, અને ગરીબોની ઉપર નવાજેશ કરનાર છે.

બસીરો ખખીરો સમીઓ અદીલ,
ઘફૂરો હુસીઓ કખીરો જલીલ;

૪. તે દૂર અદેશીથી સર્વે જોનાર, બધી વાતથી માહિતગાર, બધું સાંભળનાર, અને ધનસાધી છે, તે માણી બખશનાર, હીસાબ રાખનાર, બુદ્ધ અને દબદબાવાળો છે.

મુનીરો કદીરસ્તો નીકી પસંદ,
અખીચૂનો દાનન્દેએ ચૂનોચંદ.

૫. તે પ્રકાશિત, સર્વશક્તિવાન, અને નેકોને પસંદ કરનાર છે, તે મીસાલ વગરનો, અને કેવી રીતે અને કેટલું બનશે તે જાણનાર છે.

સમારા બેકેદરત બુલંદ આફરીદ,
નતાનદ બે અસ્સારે ઊ કસ રસીદ.

૬. પોતાની સર્વશક્તિથી આસમાનને બુદ્ધ પેદા કરીધું, તેના બેદને કાઢ પહોંચી અને સમજી શકતો નથી.

વરા કદ્દ રઉશન એ સૈયારેગાંન,
ખોરો માહુરા કદ્દ જેદ્દશ રવાન.

૭. તેણે આસમાનને સેતારા અને ગૃહો વડે રોશન કરીધું, અને સુરજ અને ચંદ્રને તેની આસપાસ ફરતા કરીધા.

એલાહી એ એહસાનો એકામે તો,
ઝખાન લાલ અઝ શોકે એન્ખામે તો.

૮. અઓ ખોદા! તારા (બેહદ) એહસાન અને બખશેશને લીધે તારી સખળી મહેરબાનીના શુકરાના કરવામાં મારી જખાન તદ્દન મુગી છે (અશક્ત છે.)

અગર હર સરે મૂય ગર્હ અખાન,
ઝે વસ્કત નેશાની નગર્હ અખાન.

૯. અગરને મારાં માથામાંના એકેએક વાળને જખાનમાં ફેરવી નાખવામાં આવે, તોપણ તે સવળી જખાનોથી તારી સિકત અને તારીફની કંઈ પણ નિશાની જાહેર થાય નહિ (તારી તારીફ કરી શકાય નહિ.)

ઝે દાદન્દ મરદુમ ઝે બાલાઓ શીખ,
કે નાયદ બોઝોર્ગીત અંદર હસીખ.

૧૦. માણસો ઉપર અને નીચે વિષે (આ અને પેલી દુન્યા વિષે) શું જાણે છે? કારણકે તારી બુઝોર્ગી હિસાખ અને ગણતરીમાં આવી શકતી નથી.

તવાનાએ મુતલક તો હસ્તીઓ ખસ,
બે બીચૂનિઅત રહ નબોર્દસ્ત કસ.

૧૧. તુંજ એકલો પુરેપુરો સર્વશક્તિવાન છે, તારી બીન સરોયરી હાલતનો કોઈ પણ આદમીને ઇશારો મળ્યો નથી.

નબોસ્તીન બેરદરા તો કર્દી પદીદ,
કે બારાદ હમે ખસ્તેહારા કેદીદ.

૧૨. પહેલ વહેલાં તેં સર્વવ્યાપક હકાપણ (Universal Intellect) પેદા કીધું કે જે બધા બંધના કુંચી છે.

ઝે કતમે અદમ મર્દામાનરા તો પાક,
પદીદ આવરીદી ઝે યક મોશતે ખાક.

૧૩. તું પાક દાદારે નીસ્તીના પડદામાંથી આ આદમીઓને એક મુઠી ખાકમાંથી બનાવ્યા.

મેઝાજે અનાસેર બેહુમ બા રવાન,
બે હેક્મત બેકર્દી તો અથે મેહરબાન.

૧૪. અએ મહેરબાન બોદા! તેં ચતુરાઈથી તત્વોની ખાસીયતને આત્માનો સોખતી કીધો.

ઝે આબો ઝમીન દાદી અરજારહા,
વઝાંન નીઝ હર ગૂનેગૂન બારહા.

૧૫. પાણી અને જમીનમાંથી તેં ઝાડો આપ્યાં, અને તેમાંથી તરેહવાર ફળો પણ આપ્યાં.

ન અક્લો હોનર શુદ્ધ શનાસાએ તો,
હમે મહવ દરે બહુરે યક્તાએ તો.

૧૬. માણસ જાતની અકક્ષ અને કુશળતા તને પીછાણી શક્યા નથી, તે બંને તારા એકત્રપણાના મહાસાગરમાં ખોહવાઇ અને જીસાઇ ગયા છે.

કુળ બીનદત્ત ધન દો બીનન્દેગાન,
અગર અંદ આશંદ યાબંદેગાન.

૧૭. આ બે (શારીરીક-physical) આંખો વુને જોવાને ગમે તેટલી ધમ્મ-રાખે, તોખી વુને કેમ જોઇ શકે ?

સેપાસ અઝ તો અથે દાવરે દાદગર,
બે યઝદાંન પરસ્તાંન તોઇ રાહુબર.

૧૮. અએ સત્ય ધનસાફ કરનાર ! હું તારા શુકરાના કહું છું, યઝદાં પરસ્તોના વુજ રાહુબર છે.

પયમ્બર ઝરાતોસ્તે બા દીનો દાદ,
બે દાદી કે બરમા રહો દીન ગુશાદ.

૧૯. તેં દીનચુસ્ત અને ધનસાફી પેગમ્બર જરતોસ્તને હમને આપ્યો, કે જેણે હમારે માટે દીનનો રાહ ખુલ્લો કીધો.

બે ખલ્કે જેહાની બેકર્દ આશકાર,
પરસ્તીદનત અથે જેહાન કેર્દગાર.

૨૦. અએ જેહાનના પેદા કરનાર ! તેણે (જરતોસ્તે) દુનિયાનાં લોકોને તારી આરાધના કરવાનું આશકારા કીધું.

દરે દીને બેહુતર બેમા કર્દ બાઝ,
દરે હર ગાનેહુ બસ્તે ઓ રંજો આઝ.

૨૧. વધારે બલી દીનના દરવાજા હમારે માટે તેણે ખુલ્લા કીધા, અને દરેક ગુનાહ, રંજ, અને લોભના દરવાજા બંધ કીધા.

હઝાર આફરીન બર રવાનશ બવાદ !
કઝૂ યાફતે નીકબખ્તાન મોરાદ.

૨૨. તેનાં રવાન ઉપર હજાર આફરીન હોજો ! કારણકે તેનાથી નેકબખ્ત લોકો પોતાની મુત્તિ પામ્યા છે.

ઝે ગુમરાહીઓ કબજીઓ કાસ્તી,
બેયાવર્દ મારા મુથે રાસતી;

૨૩. ગુમરાહી, ખોટાં કામો અને જીઠાપણાના રાહથી તે હમને રાસ્તીની રાહ તરફ લઇ આવ્યો.

કેતા ઝેદેહ બાશમ બે સેદકો સફા,
નદારમ એ દામન્શ દસ્તે વફા.

૨૪. કે જેથી કરીને જ્યાં સુધી હું જીવતો રહું ત્યાં સુધી સચાઇ અને પાકી-
જગીથી તેની (જરતોસ્તની) દામાન વફાદારીથી પકડી રાખું.

બે મન બર ગુશા રાહે તૌફીકરા,
એ ફઝૂલો કરમ રાહે તાલ્ફીકરા.

૨૫. તારી રાહબરી અને મહેરબાનીનો માર્ગ મારે માટે ખુદશો કર, તારી
બખ્શીશ અને મહેરબાનીથી સચાઇનો માર્ગ મારે માટે ઉંધાડો કર.

દેલમ રા એ નૂરે ચકીન તાઝેહ દાર,
ઝખાનમ એ શોકત પોર આવાઝે દાર.

૨૬. ચકીનનાં તુરથી મારાં દીલને તાઝું રાખ. તારા શુકાનાથી મારી જીમને
માજતી અને જાણીતી કર.

બરફઝ જાનમ એ અન્વારહા,
ખેરદ દેહ કઝાંન દાનમ અસ્સારહા.

૨૭. મારા જાનને તુરથી જીવડતો કર, મને હડાપણુ આપ કે જેથી હું (તારા)
બેદો જાણું.

બસારત બેદેહ તા શનાસમ તોરા,
ખેરદ બખ્શ તા રાહુ યાબમ તોરા.

૨૮ મને એવી બસારત આપ કે જેથી હું તુને પીછાણું, મને હડાપણુ બખ્શ,
કે જેથી હું તુને મેળવું.

એલાહી સેરશતી તો મારા એ ગેલ,
દો ચશ્મો ઝખાંન દાદીઓ ગૂશો દેલ.

૨૯. અએ ખોદા! તેં હમને ખાકમાંથી પેદા કરીધા, અને બે આંખ, ઝખાન
કાન અને હૃદય આપ્યાં.

રવાનો ખેરદ કોબતે દસ્તો પા,
એ નાખૂદ મૌજૂદ કર્દી બેજ.

૩૦. આત્મા હડાપણુ અને હાથપગનું જોર તું નિસ્તિમાંથી હસ્તીમાં લાવ્યો.

એ અંદાન એનાયત કે દારી બે મન,
ચે શાકી બેગુયમ અબા જાનો તન?

૩૧. આટલી બધી મહેરબાનીઓ જે તેં મારી તરફ દેખાડી છે તેનો મારા દીલ
અને જાનથી હું શું શુકરાના કરી શકું? (યોગ્ય રીતે નથી કરી શકતો.)

સેપાસ અઝ તો હરદમ હઝારાંન હઝાર,
ખેહર કાર બાશી તોઅમ પોશતો ચાર.

૩૨. હર પખે તારા હજરો હજર શુકરાના હોળે કે તું દરેક કામમાં મારો મદદ અને ટેકો આપ છે.

ચે ગુયમ સેઝાવારે એહસાને તો ?
કુળ શોકે મા હસ્ત દર શાને તો ?

૩૩. તારા એહશાને છાજતું હું શું બોલું ? તારા દરજ્જાને લાયકના હું શું શુકરાના કરી શકું ?

ખે બીચારેગી ઓઝર આરમ બે પીશ,
કે અંદક પઝીરીઓ બખ્શંદ બીશ.

૩૪. હું તારી સનમુખ નાચારીથી ઓઝરખાહી રળુ કઈં છું, કારણ કે તું થોડામાંજ મારી કબુલ રાખનારો અને ખેહદ બખ્શનારો છે.

ઝે ફર્માને તાઅત ફરામૂશ શુદમ,
ઝે ગોફતારે ઝેકે તો ખામુશ બુદમ.

૩૫. તારી આરાધના કરવાના ફરમાનને હું ભૂલી ગયો, અને તારી નમાઝ અને સેતાયશ કરવામાં મેં ચુપકીદી અખત્યાર કીધી

નખસ્તમ બે ખેદમત મેયાન ઓસ્તવાર,
કે તાઅત ગુઝારમ બે મદર્નિવાર.

૩૬. તારી ખીદમત કરવામાં મેં કમર ઓસ્તવાર કરી નહિ, -કે એક ખરા મરદની માફક તારી બંદગી ગુઝરે.

ચેનાંન પદેહુ ઘફૂલત બે રૂયમ કરીદ,
કે ચશમે દલમ રાહુ રઉશન નદીદ.

૩૭. ગફૂલતનો પડદો મારા ચેહરા ઉપર એવો તો ફરી વળ્યો છે કે મારાં હૃદયની ચશમે રોશન રાહ જોયોજ નહિ.

ન અઝમમ બુદી જઝમ દર રાહુ તો,
ન બુદમ બે ખેદમત હવા ખાહુ તો.

૩૮. તારી રાહ ઉપર ચાલવાને મારો ધરાદો તથા ઠરાવ દ્રઢ હતો નહિ, તારી ખીદમત બખવવામાં હું વફાદાર હતો નહિ.

ઝે ઘફૂલત ચેનાન કદર નશનાખતમ,
કે સર્મચેચે ઓઝર દર બાખતમ.

૩૯. ગફૂલતથી મેં એટલું વટીકખી નહિ જણ્યું કે મેં મારી જીંદગીની કાપજી તમામ ઉરાડી નાખી છે.

તુ અઝ ખાએ ઘડલત બે હૂશ આમદમ,
નવાઇ એ હૈરત બે ગૂશ આમદમ,

૪૦. જ્યારે ગઢલતીની ઉંઘમાંથી હું ખીદાર થયો, ત્યારે મારાં સ્વમાનની
લાગણીનો અવાજ મારા કાન ઉપર પડ્યો.

બનેઝ આહો અફસૂસ ચીઝી બેદસ્ત
નખાશદ, પશીમાનીઓ અજૂઝ હસ્ત.

૪૧. હાથ અફસોસ શિવાય કાંઈથી ચીજ મારા હાથમાં નથી અને તે ઉપરાંત
પશીમાની અને નાતવાની છે.

હુમી શર્મ દારમ એ કેદારે બદ,
બેરફૂત આન ઝમાન ઓ કે બાઝ આવરદ?

૪૨. મારાં ભુંડાં કમોથી હું શરમીદો છું; તે વખત વહી ગયો ને હવે તે પાછો
કાણુ લાવી આપશે? (કે હું પસ્તાવો કરું?)

સેપંજી સરાધસ્ત દુન્યાએ દૂન,
કે નાચાર અઝૂ રફૂત બાયદ બોડન.

૪૩. આ કમીની દુન્યા એક ત્રણપાંચ દિવસનું મકાન છે, કારણકે તેમાંથી
ફરજ્યાત દરેક જથ્થેને બહાર ચાલી જવાનું છે.

બરીન બીવફા દહર દેલ દાશતમ,
બેનેઝ ખોખો ખોદન ન પંદાશતમ.

૪૪. આ બેવફા દુન્યા ઉપર મેં દીલ લગાડ્યું, ઉંઘવા અને ખાવા શિવાય
મેં બીજો કાંઈ વિચાર કર્યો નહિ.

હુમે માલે દુન્યા તુ ખારો ખસન્દ,
બે નઝદીકે આકેલ નખાશદ પસન્દ.

૪૫. આ દુન્યાનો તમામ માલ કાંટા અને કચરા મીસાલ છે, (અને) તે
અકલમંદ માણસોને પસંદ નથી.

મન અઝ અબલેગી માયેલે આન શુદમ,
એ તીરેલ્લુ દલી ખાસતારશ ખુદમ.

૪૬. બેવકુશીથી હું (દુન્યાના માલ તરફ) દબ્યો, અને મારાં તારીક અને અંધારાં
હૈયાને લીધે હું તેને શોધનાર અને મેળવનાર થયો.

હુવા ઓ હુવસ જાયે ખુદ દર નેહાદ,
ગેરફૂતો મરા ઓઝ બરખાદ દાદ.

૪૭. જુસ્સા અને હવસે મારી ખાસીયતમાં પોતાની જગા લીધી અને મારી
જીંદગી બરખાદ કીધી.

ઝે અડૂઆલે ઝેરતો ઝે ગોડૂતારે બદ,
તઘાફોલ ગુઝીદમ બર અડૂવાલે બદ.

૪૮. છુંડાં કામો અને છુંડું બોલવાના પ્રતાપથી હું મારી પોતાની હાલતને
માટે નળી નેમને ગફલતીમાં રહ્યો.

નદાનેસ્તમી ઝોલમતો નૂર રા,
ન જોસ્તમ ઝે નઝૂદીકો હમ દૂર રા.

૪૯. અધાર અને રોશનીને મેં પીછાપચા નહિ, નજદીક યા દુરથી (એટલે
દોસ્ત યા અળપચાએ) પાસેથી પીછાણવાનું યાન મેં શોધ્યું નહિ.

ઝે નંગે ગુનેલુ સર નેહાદેલુ યે ખાક,
દરે તોબેલુ કૂબમ ખોદાવંદે પાક.

૫૦. અએ પાક ખોદાવંદ! ગુનાહની શરમીદગીથી મેં ખાકમાં સર મેલ્યું છે,
અને હવે હું પસ્તાવાનો દરવાજો ઠોકું છું.

યે બીચારેગી બર દરત આમદમ,
યે ઓમરીદે અડૂવત, મરાન અઝ દરમ.

૫૧. હું લાચારીથી તારો મારીની ઉમેદ રાખીને તારે દરવાજે આવ્યો છું,
મને તારા દરવાજા આગળથી હાંફી કહાડતો ના!

સરે અજઝો ઝારી ઓ ખાકે દરત,
અમા ઓઝર શર્મદેએ દાવરત.

૫૨. ઓ ઇનસારી હાકેમ! હું તારી અદાલતમાં ઓઝરખાહી, નાચારી સાથે
અરજ કરતો માફ માયું તારા દરવાજાની ખાક ઉપર મુકું છું.

ઝે બારાને રહુમત ગુનાહમ બેશૂય,
ઘોખારે ઝલાલત ઝે રાહુમ બેરૂય.

૫૩. તારી રહેમત અને દયાના વરસાદથી મારા ગુનાહ ઘોષ કહાડ, મારા
માર્ગમાંથી મારા નીચા પડવાની ધુળ વાળી નાખ.

તેહી દસ્ત આશમ ઝે અડૂઆલે ખીશ,
દેર માન્દેઅમ સખત ઝલુવાલે ખીશ.

૫૪. હું મારા પોતાનાં કામોથી ખાલી હાથનો છું, (મેં કંઈ પણ સરાખતો
હંમેરા કાધો નથી), મારી પોતાની હાલતથી હું બેહદ આઘેજ થયો છું.

બઝાઅત નદારમ ઝે કેર્દારે બદ,
અગર બી બઝાઅત બુવદ સખત બદ.

૫૫. મારાં પોતાં (નેક) કામોનાં હું કામી અસખામ અને માલ ધરાવતો નથી;
હું કંઈમી અસખામ અને માલ વગર હોવું તે ખરેખર ઘણું જ ખરામ છે.

મતાઅમ હમે અજ્ઞો બીચારેગીસ્ત,
ગુનાહ ફરાવાનો દસ્તે તેહીસ્ત.

૫૬. મારી બધી માયાપુંજ નાતવાની અને લાચારી છે; મારા ગુનાહ પુષ્કળ છે,
અને મારા હાથ (સારાં કામોની થાપણ)થી ખાલી છે.

બેજોઝ રહુમતત્ કૂ ખરીદારે આન?

બેજોઝ અખશેશત કૂ સજાવારે આન?

૫૭. તારી રહેમત શિવાય એવા પુંજ વગરનાને ખરીદનાર કોણ છે? તારી
બક્ષેશ શિવાય તેને લાયકતું બીજું શું છે?

તોરા નામ અઝાન આશદ આમોઝેગાર,

કે જોઝ બદ નયાયદ એ મા ખાકસાર.

૫૮ તારું નામ ગુનાહ માફ કરનાર આ સમયને લીધે છે કે, હમારા જેવા
ઝલીલ બંદગ્યો તરફથી બદી શિવાય બીજું કંઈ આવતું નથી.

ચુ તકસીરે સહવમ એ હદ રફત ખીશ,

અરાન અર કલમ કશ બે એકામે ખીશ.

૫૯. જ્યારે મારા તકસીર અને ગુનાહ હદઅહાર પહોંચ્યા છે, ત્યારે તું તારી
અખશેશથી અને મહેરબાનીથી તેને ભુસી નાંખ.

અર્ અઝમાલો કારે નેઝારમ મબીન,

અફૂલો અતાયત બેસાઝમ કરીન.

૬૦. મારાં નખળાં (ભુરાં) કામ અને કરણી તરફ ના જો; તારી મહેરબાનીથી
અને અખશેશથી તું મને પોતાની નજદીક તેડ.

એ તો દારમ ઓમીદ ફૂલો કરમ,

અગર ખાનીઓ રાનીઅમ અઝ તોઅમ.

૬૧. હું તારી તરફથી માયા અને મહેરબાનીની ઉમેદ રાખું છું, અગરજો
તું મને તારી આગળ બેલાવે યા મને હાંકી કહાડે, તોપણ તારોજ બંદો છું

એ મન બસ ખતા રફત ઝંદાઝેલું ખીશ,

ન હકકે તો દાનેસ્તમે કદરે ખીશ.

૬૨. મારાથી હદથી જ્યાં તકસીર થયલી છે, ખોટા તરીકેના તારા હકો મેં
પિછંડ્યા નથી, તેમજ તારી કદર જાણી નથી

નદર અઝો નહુયે પયઅર હમી,

બેહુર નીકો બદ રાહરા જોસ્તમી.

૬૩. પેગમબરના ફરમાનો અને મનામઓને તેમજ હરેક નેક કે બદ રાહ
રવેશની મેં જુસ્તજુ કીધી નથી.

ન ઉસ્તાદ રા નૈ પેદર માદરમ,
ચેનાન ચુન સેઝદ દાશતમ મોહતરમ.

૬૪. મારા ઉસ્તાદ, પીતા, અને માતાને જેવી રીતે ઘટે તેવી રીતે માન આપ્યું નથી.

ઐ જહૂલો ઐ ઘફૂલત ગુનાહુ અઝીમ,
ઐ મન હાસેલ આમદ, બેખખશ અયે કરીમ.

૬૫. અજ્ઞાનપણું અને ગફૂલતને લીધે મારાથી જે અઝીમ ગુનાહ થયા છે, તે ઝો દયાળુ ખોદા તું માફ કર.

ચે આયદ અઝીન બંદેહુ જોઝ હીચ કાર ?
બે બીહાસેલી માન્દેઅમ શર્મસાર.

૬૬. આ બંદાથી નકામાં કામ શિવાય બીજું શું થઈ શકે છે ? મારી નાહાસેલી અને નકામાંપણું માટે હું શરમીદો થઈ રહ્યો છું.

નેયાઝમ દરીન આસ્તાનસ્તો બસ.
કે જોઝ તો નખાશદ કસી હીચ કસ.

૬૭. મારી આબુલ બસ તારા ઉંબર ઉપરજ છે, કારણકે તારા શિવાય કોઈ બીજો આબુલ સાંભળનાર નથી.

બે જોઝ દર્ગેહુત રૂ તવાન બર કે બોર્દ,
કે મોહુતાજે ધન દર બોઝોર્ગસ્તો બોર્દ.

૬૮. તારી દરબાહ શિવાય હું કોણ તરફ મારો ચેહરો ઉંચો કરી શકું ? કારણકે નાના અને મોટાં સર્વે એ દરબાહનાજ બરજવંત છે.

બે બખશાય બર ધન પશીમાનિયમ,
બરીન હાલે ઝારો પરીશાનિયમ.

૬૯. આ મારા પસતાવા ઉપર અને મારી દુખી અને પરેશાન હાલત ઉપર રહેમ કરી મારી બખશ.

એલાહી રવાને પેદર માદરમ,
બેયામોઝો ખુશ કુન બે ખોદકો કરમ.

૭૦. અય ખોદા ! મારાં પેદર અને માદરના આત્માને દરગુજર કર, અને તારી લલાઇ અને કરમથી તેઓને રાજી કર.

રવાને નેયાગાંને પીશીને મા,
બે બખશાય અયે દાદગર દાવરા.

૭૧. અએ ધનસારી દાદગર, હમારાં નીયાગાનોનાં રવાનાં ગુનાહ માફ કરજે.

એ નીકાનો પાકાને ઢગાહિ તો,
એ શબ-ઝેંદેહદારાને દર રાહિ તો,

૭૨. તારી દરખાહના નેક અને પાક આદમીઓને ખાતર, તેમજ તારી રાહ ઉપર ચાલનારા આખી રાત બંદગી કરનારાઓને ખાતર.

એ પાકીએ જાને બોઝોગોને પીશ,
એ બખ્શમ નજાતી છે કેરદારે ખીશ.

૭૩. તેમજ આગલા યુઝગોનાં જાનની પવિત્રાઈને ખાતર મારાં યુરાં કામોથી મને મુકિત બખ્શ.

વગરને નબાશદ તુ મન હીચ કસ,
સિયેહુ નામેહદારે બઝહુ કાર બસ.

૭૪. નહિતો મારા જેવો કોઈ બીજો શખસ નહિ હશે કે જે કાળાં, દુષ્ટ કામોને પોથી ધરાવનારો હોય, અને બેહદ યુનેહગાર હોય.

મનમ બંદેએ સુજરેમો શર્મસાર,
તો સત્તારે એબીએ આમોઝગાર.

૭૫. હું યુનેહગાર શરમીદો બદો છું, જ્યારે તું યુનાહ ઉપર ઢાંક પીછોડો કરનાર, અને પાપ માફ કરનાર છે.

એ ઓક્યા મરા સર ફરાઝી દેહી,
એ ગીતી હમી બીનેયાઝી દેહી.

૭૬. મીનોઈ દુન્યામાં મને સરફરાઝી આપજે, આ દુન્યામાં મને મોહતાજ વગર રાખજે.

એ દુન્યા દરે ફૈઝ બરમન કુશાય,
એ શોકો સેતાયેશ મરા રહુનેમાય.

૭૭. આ દુન્યામાં મારો ઉપર તારી મહેરબાની અને ન્યામતનો દરવાજો ખોલ, તારા શુકરાના અને સેતાયેશ કરવાની મને રહેતુમાઈ કર.

તરીકત નવઝંમ બેજોઝ બંદગી,
યુઝારમ બે રાહત હમે ઝેંદગી.

૭૮. (કે જેથી કરીને) તારા રસ્તાપર બંદગી અને ફરમાનબરદારી શિવાય હું ચાલું નહિ, અને મારો તમામ જીંદગી, રાહત અને શાંતિમાં યુજરે.

દરે મઅરેફત બર દલમ બાઝ કુન,
એ સેફકો એરાદત મરા સાઝ કુન.

૭૯. તારાં જ્ઞાનનો દરવાજો મારાં હૃદયમાં ખુલ્લો કર, સચાઈ અને ઇશ્વરબાવથી મને સંજોશો કર.

એ અફલો ફેરાસત ખર અફૂરૂં જાન,
અતા કુન બેમન સોણ્યતે આકેલાન.

૮૦. અકકલ અને હહાપણથી મારા જાનને ઝગકતો કર, અકકલમંદ માણસોની સોહોજત મને બક્ષ.

દરનમ એ આલુદગી પાક દાર,
એ ખૂચે તબેહ દર દેલમ બાક દાર.

૮૧. મારા અંતઃકરણને અપવિત્રાઈથી પાક રાખ, અને ખરાબ આદતો અને ખાસીયતોનો દર મારા હૃદયમાં ઉત્પન્ન કર.

સફાઈ બેદેહ ખાતેરમ રા એ ઐબ,
એ હેકંદો હસદ હમ એ કેયો ફરીબ.

૮૨. મારા અંતઃકરણને સવળી એબો, કપટ, ધિકકાર, અદેખાઈ, મગરરી અને ફરેબથી સાફ રાખ.

એ અફૂઆલો અફૂકારો ગોફૂતારે બદ,
નેગેહુદાર મારા એ એકામે બદ.

૮૩. હુંડાં કામ, હુંડાં વિચાર અને હુંડું બોલવાથી, તું રહેમ કરીને હમારો બચાવ કર.

એ હર ગૂને ચીઝી કે નખ્ચદ પસંદ,
એ મન મી નયાયદ બે મદામ ગઝંદ.

૮૪. હરેક જાતની નાપસંદ કરવા જેવી ચીજે કરીને મારી તરફથી આદમીઓને નુકસાન અને હાની પહોંચે નહિ, (એવું કર.)

તો દસ્તો દેલમરાઓ ચશ્મો ઝખાન,
નેગેહુ દાર ઝાસીબો ઐબો ઝયાન.

૮૫. તું મારા હાથ, દીઝ, આંખ, અને ઝખાનને હાણી અથથ, અને નુકસાનથી બચાવજે.

ચે આબો ચે આતશ ચે ખાકો ચે બાદ,
બે પહીંઝમ ઇનસાન કે દાદી તો દાદ.

૮૬. શું પાણી, શું આતશ, શું ખાક કે શું હવા એ ચારે તત્ત્વને તેં જ રીતે ઇનસાફની રાહે ફરમાવ્યું છે તેમ અપવિત્ર કરતાં સંભાળ રાખું.

બે આઝાદને બી ઝખાન જાનવર,
મરા દૂર દારી અયા દાદગર.

૮૭. અએ દાદગર! વાચા વિનાના જાનવરોને દુઃખ દેવાથી મને દૂર રાખજે.

એ નજીક કેહોમેહ તો અથે ખીનેયાઝ,
મરા ખોર-માથેહ મદાર અઝ નેયાઝ.

૮૮. અએ તવંગર ખોદા ? નાના અને મોટાઓની આગળ હાજત અને તંગીને લીધે મને તુચ્છ કરતો ના.

હમી આઝરા અઝ દેલમ દૂર દાર,
એ ખોર્સંદી આઝાદા મસરૂર દાર.

૮૯. મારાં હૃદમાંથી લોલ દુર રાખ, સંતોષથી મને આપઅખત્યાર અને આનંદી રાખ.

એ તન દૂર દારીઅમ આઝારો રંજ,
કે ધન નીઝ બસ રાયેગાનીસ્ત ગંજ.

૯૦. મારાં તનને દુઃખ અને રંજથી દુર રાખ, કે એ (તંદરોસ્ત) શરીર પશુ એક ઘેર મેઠાં મળતો ખળતો છે.

મરૂ આન બહુરે કુશૈશ એ રેઝકે હલાલ,
એ બખ્શીદી અથે દાવરે બી-હમાલ,

૯૧. અએ ખીન હરીફ દાવર, તે(તંદરોસ્ત શરીર) હલાલ રોજ મેળવવાને માટે, મહેનત અને કૌશલ કરવા માટે બક્ષેલું છે.

કે તા દસ્તરંજ કંરાઝ આયદમ,
ચુ અઝ ખોર્દા પૂશૈશ નેયાઝ આયદમ.

૯૨. કે જેથી જ્યારે ખાવાનું અને પહેરવાનું મેળવવાને જરૂર પડે ત્યારે હલાલ મહેનતથી હું પૈસો મેળવું.

તનો જન બેદારમ બે અમ્નો અમાન,
હમીશે અબા હમસરો બચેગાન.

૯૩. મારા તન અને જનને, મારી ધણીયાણી અને બચ્ચાંઓ સાથે સહીસલામત રાખજો.

અબા એશો રામેશ બેરેઝકે હલાલ,
હમી પર્વરાની તો દર માહો સાલ.

૯૪. મહિનાઓ અને વરસો સુધી તું ખુશી ખુરમીમાં હજાલ રોટીથી મારાં કુટુંબની પરવરેશ કર.

બુવદ એહત્યાજમ એ ફેઝે તો બસ,
મખાદા કે હાજત બરમ પીશે કસ.

૯૫. તારીજ બખશ અને ન્યામતનો હું મોહતાજ રહું, અને એવું નહિ થાય કે હું કોઇખીની આગળ મારી હાજત દાખ જઉં.

બે ચક્ર કેળવેઅમ બસ કે આશદ નેયાઝ,
દરે દીગરાંન કેળવેએ મન મસાઝ.

૯૬. મને એકજ કેબલાની (તારીજ) ગરજ પડે. (એમ કર.) બીજાઓનાં દરવાળને મારો કેબલો કરતો ના. (બીજાઓના મને મોહતાજ કરતો ના.)

હુમી ચશમ દારમ બે લોત્તે તો બાઝ,
કે આશમ બે નઝદે કસાન બીનેયાઝ.

૯૭. હું તારી મહેરબાની તરફ મારી નજર ઉંઘાડી રાખું છું, કે જોથી આદ-મીઓની નજદીક હું હાજત વગરનો થઈં.

ન આશમ બે એહસાને કસ શર્મસાર
બે એહસાનત, અયે પાક પરવરદેગાર.

૯૮. અએ પાક પરવરદેગાર! તારા એહસાનને બદલે હું બીજા કોઇનાં પણ અહેશાનમાં જઇ શરમીદા નહિ થઈં.

હવા ઓ હવસ ખાબો ઘડૂલત ઝે મન,
મદેહ રાહો બદ ખૂધઓ મકરો ફન.

૯૯. લોભ, હવસ, ગફલતીની ઉંઘ, બદ ખવાસ, મકર અને દાવપેચને મારાં દિલમાં રાહ આપતો ના.

ઝે સખરો કનાઅત સખાતી બેજન,
બે બજશાય અયે ખાલેકે મેહુરબાન.

૧૦૦. અએ મહેરબાન, સર્વે પેદા કરનાર ખોદાવંદ! ધીરજ અને સંતોષમાં મારા જનને મજબુતી અને ખંતીલાપણું બક્ષ.

અખા ખૂચે નીકૂ ઓ બા બોદખાર,
બે બીદારીઓ હુશયારી બેદાર.

૧૦૧. નેક ખવાસ અને સહનશિલતા સાથે મને જગૃતિ અને હુશિયારીમાં રાખ.

બેહુર કાર દારમ બેરાહે સવાખ,
તવાઝો તઅત્રી ઓ બા જાહો આખ.

૧૦૨. હરેક કામમાં સવાખને રસ્તે, નમનતાઇ, સખુરી અને ખમવાની શક્તિ, મોભા અને આબરૂ સાથે મને બક્ષ.

હુમીશે બે ઇમાનો અમ્નો અમાન,
બેદારીઅમ અઝ ગદ્દેશે આસમાન.

૧૦૩. હંમેશાં આસમાનની ગીરદેશથી, મારા ઇમાન સાથે મને સહીસલામત રાખ.

એ કંઝૂઝી નેમાયમ રહે રાસ્તી,
કે તા દૂર ખાશમ એ હર કાસ્તી.

૧૦૪. આડે રસ્તેથી મને દૂર કરી, રાસ્ત માગે દેખાડ, કે જેથી હું દરેક
ગુકસાનથી દૂર રહું.

અઝીન વર્તેએ વહુમે આઝો નેયાઝ,
રેહાધ દેહુ અયે ઇંઝિદે કારસાઝ.

૧૦૫. અએ સર્વે સરંનગમ પહોચાડનાર ખોદા! શક, લોલ અને ભાવનાં
તોફાની વંતોળયામાંથી મને મુક્તિ બખશ.

એ ગેદાંબે એસ્થાન ખોડન આવરમ,
તેહી કુન એ સઉદાએ ખાતેલ સરમ.

૧૦૬. ગુનાહનાં વંતોળયામાંથી મને બહાર કઢાડ, અને મારાં મગજને ખોટા
ખયાલોથી ખાલી કર.

ખોદાયા એ પીરી મરા શાદ દાર,
એ દુરિયાને અધયામે નાસાઝગાર.

૧૦૭. અએ ખોદા! મને ધડપણમાં કાષ સાથે હળીમળીને નહિ ચાલતા જમાનાની
ગેરદેશથી બચાવીને સુખી રાખ.

તને મન દોરોસ્તો દેલમ હૂશીયાર,
કે બી ઝબૂકે સોસ્તી ઝિયમ આસ્તવાર.

૧૦૮. મને તનદરસ્તી અને દિલમાં હુશિયારી બક્ષ કે નખળાષ અને સુસ્તી
વગર હું આસતવાર જીંદગી ગુમર.

એ નીરૂએ એદરકે દાનન્દેહુ કાર,
યકીન રા એ ઇમાન તો હરજ બેદાર.

૧૦૯. મારાં યકીન અને ઇમાનને કુશળ સમજ શકિતનાં બળથી કાયમ રાખ.

એ પીરાનેહુ હાજત મદારમ એ કસ,
તો રૂઝી રસાની એ ફર્યાદ રસ.

૧૧૦. શુદ્ધપામાં મને કાષનો મોહતાજ ના રાખતો, તું મને હરરોજની ચેટી
પહોંચાડજે, અને મારી દાદ લેજે.

એ હુંગામે બસ્તન અઝીન દહૂર રખત,
બર આરી એ આસાનિયમ કારે સખત;

૧૧૧. આ દુન્યા છોડી જતી વખતે મારું જન આપવાનું મુશ્કેલ કામ આશાન કરજે.

કે શાદાન રવમ ઝીન સરાએ દો દર,
મરા ઘર ફરાઝી બે મીનૂય સર.

૧૧૨. કે જેથી આ બે દરવાજવાળી કુન્યામાંથી હું ખુશખુશાલ નિદાય થાઉં,
અને મીનોઇ કુન્યામાં મને સરફરાઝી આપજે.

રવાનમ બે નઝૂદે નેયાગાન રસાન,
બે મીનૂયે નીકાનો આઝાદેગાન.

૧૧૩. મીનોઇ કુન્યા કે જે નેક અને આઝાદ આદમીઓની જગ્યા છે તેમાં મારાં
નેક અને પહરેજગાર નીયાગાનોરી નજદીક મારાં રવાનને પહોંચાડજે.

અગરએ ગુનાહુને મન બીમરસ્ત,
વહી બખ્શેશત ઝીનો આન બરતરસ્ત.

૧૧૪. અગરએ મારા ગુનાહ અસંખ્ય હોય તોપણ તારી મારી અને બક્ષેશ તે
કરતાં પણ વધારે છે.

હે રહમત બે પૂશાન મુકાફતે મન,
બર આવર તો અઝ લોતફ હાજતે મન.

૧૧૫. મારી કરણીના બદલા ઉપર તારી રહેમનો છાયો ઢાંકજે, તારી માયાથી
મારી હાજત બર લાવજે.

દરખતે ઉમીદમ બેરઓમંદ દાર,
કે ફર્જંદ માનદ હે મન યાદગાર.

૧૧૬. મારી ઉમેદનું દરખત આગાદ રાખ, કે જેથી ફરજંદ મારી પછવાડે મારી
યાદગારી રાખવા રહે.

બે તદ્દબીરે દાનેશ ગેરામી બચાદ,
કે નામશ અમા નીકનામી બચાદ.

૧૧૭. તે કુશિયારી અને દાનાઇથી લોકોનો માનીતો થાય, તેનું નામ નેકનામી
સાથે જોડાય.

બેરફૂતાર નીકુ બે ગોકૂતાર રાસ્ત,
બેહુર કાર બાશાદ ચેનાન ચૂન સેઝાસ્ત.

૧૧૮. તે ચાલચલાણમાં નેક, તથા બેલવામાં રાસ્ત, અને હરેક કામમાં જેમ
જોઇએ તેમ લાયક થાય.

કે ઊ યાદગારી બેમાનદ હે મન,
પસંદીદિલ્ બાશાદ બેહુર અન્જેમન.

૧૧૯. તે મારી યાદગારી જળવે, અને દરેક મજલેસ અને ટોળામાં તે પસંદગી
અને ચાહ મેળવે.

હમી હમચેનીન પોશત દર પોશતે શાન,
કે રઉશન ચેરાઘમ ખુવદ દર જેહાન.

૧૨૦. અને એજ પ્રમાણે પેઢી દર પેઢી ચાલુ રહે, જેથી મારો રોશન ચેરામ
દુન્યામાં જમી રહે,

ચે પયેવંદા ખીશાનો હમ દુદમાંન,
અબા નીક ખાહાનો હમ દુસતાંન,
એલાહી તો દર સાચેયે ખીશ દાર,
ઝે આસીબો રંજે બદે રૂઝગાર.

૧૨૧-૨૨ મારાં સગાંવહાલાં, ખેશીઓ, અને કુટુંબ કખીલા, તેમજ માંડે બહુ
ધખ્ખનાર મિત્રોને, ઓ ખુદા! જમાનાની આફત અને રંજમાંથી તારા
બાપમાં રાખ.

બે આગમીદા મતલૂબે નીકી રસાંન,
હમી કદરો એઝઝત બેયકૂઝાય શાંન;

૧૨૩. તેઓની નેક મુરાદ અને ધારણાઓ તેમને પુઝાડ, તેઓનો દરજ્જો અને
અને આખર ધજત વધાર.

કે બા તનદારસ્તીઓ ફરખોંદગી,
ગુઝારંદ દર રાહો તો ઝેંદગી.

૧૨૪. કે જેથી તેઓ તંદારસ્તી અને આબાદી સાથે તારી રાહ ઉપર જંદગી ગુજરે.

મોરખી કે બર મન બવદ મેહુરબાન,
ખોદાયા તો ઊરા બે નીકી રસાન.

૧૨૫. અએ ખોદા! જે મારો મુરખી મારી ઉપર મહેરબાની રાખતો હોય તેને
તું નેકી પહોંચાડજે.

બે હુર દો જેહાન સરફરાઝીશ બખ્શા,
હમી રાહુતો તનદારોસ્તીશ બખ્શા.

૧૨૬. એઉ જેહાનમાં તેને સરફરાજ બક્ષજે, તેમજ તેને રાહત અને તંદારોસ્તી આપજે.

સરંજમે ઊરા બે નીકી ગુમાર,
બે એફરામત અયે દાવરે કેફેગાર.

૧૨૭. અએ દાદગર દાવર! તારી મહેરબાની અને માયાથી તે મારા મુરખીનું
સેવટ નેકી સાથે જોડજે!

મુનાબત ૬ ઠી (બેતોમાં)

દસ્તુર એરચછ સોહરાબછ મેહરછરાણાની.

ખોદાયા તોધ ખાલેકે દા જેહાંન,
સેઝાયે સેતાયેશ તોધ બીગમાંન.

૧. અએ ખુદા! તું બેઉ જેહાનનો પેદા કરનાર છે, ખચીત તું સેતાયજને લાયક છે.

મનમ આસીયે ખાકસારો હકીર,
બે એસ્થાનો તક્સીરહાએ કસીર.

૨. ધણા ગુનાહ અને તક્સીરથી ભરેલો હું ઝલીલ અને કમીનો ગુનેહગાર છું.

બેનાલમ બે દર્ગાહે તો ખા નયાઝ,
બે માલમ સરો મીકુનમ તોબેહૂ ખાઝ.

૩. આજેથી તારી દરવાહમાં હું વીલાપ કરી અરજ ગુનજ છું. અને મારું સર નમાવીને ગુનાહને માટે હું પરતાવો કરું છું.

અફૂ કુન ગુનાહે મરા અયે ઘફૂર,
બેકુન દરગુઝર હુયે આશદ કોસૂર.

૪. ઓ મારીના બખશનાર સાહેબ! મારો ગુનાહ તું માફ કર; મારી જે કસૂરો થઈ હોય તે દરગુઝર કર!

બેકુન રહૂમ બર હાલે મન અયે રહીમ,
કરમ કુન બરીન બીનવા અયે કરીમ.

૫. ઓ રહેમ કરનાર સાહેબ! મારી હાલત ઉપર તું દયા કર, ઓ બખશેશ કરનાર સાહેબ! મુજ ગરીબ ઉપર મહેરબાની કર!

બેકુન મેહૂર બર મન તો અયે મેહૂરબાન,
મકુન કહૂરો અઝ દર્ગાહે ખુદ મરાન.

૬. ઓ મહેરબાન સાહેબ! મારી ઉપર તું રહેમ કર, મારી ઉપર તું ગુસ્સો ના કર, અને મને તારી દરવાહમાંથી હાંકી ના કાઢ.

હુમીશે બેફર્યાદ મન ઝૂદ રસ,
કે ઘૈર અઝ તો ફર્યાદ-રસ નીસ્ત કસ.

૭. હંમેશાં જલદીથી તું મારી ફર્યાદ સાંભળીને મદદે પહોંચ, કારણકે તું શિવાય મારી દાદ લેનાર કોઈ નથી.

બજોઝ તો ગેહી દેલ નખંદમ બેકસ,
મદદગારો ચારમ તો બાશીઓ બસ.

૮. તારા શિવાય કોઈની ઉપર હું કદી મારું દીલ લગાડીશ નહિ; તુંજ મારો મદદગાર અને ચાર છે.

તો રંજો બલારા એ મન દૂર દાર,
ઘમો સખતીઓ આફતે રૂઝગાર.

૯. તું રંજ, બળા, ગમ, સખતી, અને જમાનાતી આફત મારાથી દૂર રાખ.
એ મન દૂર કું તંગીઓ મુફ્લેસી,
ફરાખી એ ગંજો ઝરમ દેલુ બસી.

૧૦. તંગી તથા મુફ્લેસી મારાથી દૂર કર; પુષ્કળ ગંજ અને દોલત મને આપ.
મરા બીનેયાઝી દેલુ અઝ હીગરાંન,
બે એલુસાને તો દાર દર હુર ઝમાન.

૧૧. બીબઓથી તું મને હાજત વગરનો કર, હંમેશાં મને તારા ઉપકારમાં રાખ.
મગદાંન બે દરવાઝેએ નાકસાંન,
એ એલુસાને હુર મરદોમાનમ રેહાંન.

૧૨. નીચ માણસના દરવાજા તરફ મને ના ફેરવ, માણસોના અહેસાનમાં આવતો મને ઊગાર.

એ દર્ગાહિ તો હુજતમરા બરઆર,
હુમીશી બેકુન દર જેહાંન કામગાર.

૧૩. તારી દરવાહમાંથી મારી હાજત બર લાવ; દુન્યામાં હંમેશાં મને આબાદ રાખ.
તો આસાન બેકુન મુશકેલમ હુર ઝમાન,
મરા દાર હુરદમ બે અમ્નો અમાન.

૧૪. હર વખતે મારી મુશકેલી તું આસાન કર; તું મને હર પળે સહીસલામત રાખ.
હુમીશી બેદાર આબરૂયો હયા,
બે હુર દા જેહાંન અઝ કરમ અથે ખોદા.

૧૫. ઓ ખોદા! બેઉ જહાનમાં મહેર કરીને મારી લાજ આબરૂ તું સાચવજો.
બે અધયામે પીરી મરા શાદ દાર,
અબા સેલુહતો હુર મોરાદમ બરઆર.

૧૬. શુદાપાના વખતમાં મને તંદોસ્તી સાથે ખુશાલ રાખજો, અને મારી દરેક મુરાદ પાર પાડજો.

એ લોત્કે કરમ ખાનેઅમ આ અયાલ,
એ હર ચીઝ આખાદ દારો એ માલ.

૧૭. તારી મહેરબાની અને બખ્શેશથી મારાં કુટુંબ કપીલાને, માલ મીલકતને
ખીજ દરેક ચીજો સાથે આખાદ રાખજે.

મરા આ ઝનો બચ્ચેઓ દુદમાન,
એ હર ગૂનેહ નીકીઓ રાહત રસાન.

૧૮. મને તેમજ મારાં બધરી છોકરાં તથા કુટુંબને બધી રીતે તું નેકી તથા
રાહત આપજે.

તો હરગેઝ બેસૂથે ગુનાહમ મળીન,
મરા બાય દેહ દર બેહુશતે બરીન.

૧૯. તું હરગેઝ મારા ગુનાહ તરફ ના જોતો, મને સુલદ બહેશતમાં જગા આપજે.

હરાંચે કુની બહરે મન અથે ખોદા,
દરાંનમ હમીશેહ બેખોદા રેઝા.

૨૦. અએ ખોદા! મારે માટે જેખી તું કરે, તે મને હંમેશાં સંતોષથી કબુલ હોજો.

બે હર હાલ શોકત કુનમ બારબાર,
તવકકોલ હમીશે કુનમ એખતેયાર.

૨૧. દરેક હાલતમાં હું ફરી ફરીને તારા શુકરાના કરું, અને હંમેશાં મારી
ઉપર જેખી કષ્ટ વીતે તેમાં તારી ઉપરનો ક્ષતબાર પસંદ કરું.

ખોદાયા મુનાબતો ઓઝૂરમ પેઝીર,
બે હર દા જેહાંન શય મરા દસ્તગીર.

૨૨. અએ ખોદા! આ બંદગી અને આશુજી ભરી અરજ તું કબુલ રાખ,
બેહ જેહાનમાં તું મારો મદદગાર થા.

મુનાબત ૭ મી (ખેતોમાં.)

દસ્તુર શેહેમદ મલેકશાહની જોડેલી.

એલાહી દેલમરા સફાઇ બેદેહ,
મને બીનવારા નવાઇ બેદેહ.

૧. અએ ખુદા! મારાં દીલને પાકીજગી આપ, મને ગુજરાન વમરનાને
ગુજરાન આપ.

બે પ્રયેગુલેએ ઝોદમત ઓફતાદિઅમ,
ઝે શયેતાન બેસદ શોખહત ઓફતાદિઅમ.

૨. હું ગફલતના અંધકારના ખુણામાં પડેલો છું, શયતાનથી હું એકસો વહેમ અને વસવસામાં પડેલો છું.

ઝે શયેતાન દેલમરા રેહુધ બેદેહ,
બે રાહે ખુદમ રહુનેમાધ બેદેહ.

૩. શયતાનથી મારાં હૃદયને છુટકો આપ, અને મારા પોતાના માર્ગની રહેતુમાધ કર.

દરજરા ઝે રગહાએ મન દૂર કું,
દેલો દીદિઅમરા પોરઝ નૂર કું.

૪. દરજને મારી રગોમાંથી દુર કર! મારાં હૃદય અને આંખો તુર ભરેલી કર.

મકુન દીવરા બર તનમ કામગાર,
મરા દસ્તગીરી કું અયે કેરદેગાર.

૫. દેવને મારી ઉપર કતોહમંદ ના કર, અને સર્વ શક્તિવાન ખોદા! તું મને મદદ કર.

દેલમરા મદેહ રહુ સુયે હેસો આઝ,
બે લોતદો કરમ કારહાયમ બેસાઝ.

૬. મારાં દીલને અદેખાધ અને લોલ તરફ રાહ ના આપ, તારી માયા અને બખશેશ્ચથી મારાં કામ પાર ઉતાર.

તો જાને મરા મહુરમે રાઝ કું,
દરે ફેઝ બર રૂએ મન બાઝ કું.

૭. તું મારા જાનને તારા બેદથી માહેતગાર કર, તારી બેહદ બખશેશ્ચને દરવાજે મારા ચહેરા ઉપર ઉતાર.

એલાહી તો દાની કે બીચારે અમ,
બે દામે દરજે સેતમકારે અમ.

૮. અએ ખોદા! તું જાણે છે કે હું લાચાર છું અને જીલમગાર દરજના ફાંદામાં છું.

ઝે દામે દદો દીવ બીરૂનમ આર,
કે પરવરદેગારીઓ આમોર્જેગાર.

૯. શીકારી જાનવર અને દેવના ફાંદામાંથી મને બહાર લાવ, કારણકે તું પરવરશી કરનાર અને માફ કરનાર છે.

એલાહી તો આગાહી અઝ કારે મન,
હુમે દાની અલ્લાલો અસ્સારે મન.

૧૦. અએ ખોદા! તુંને મારાં બધા કામોની ખબર છે, અને મારા બધા બેઠે
અને અહેવાલથી તું વાકેફ છે.

કે દર રાહુ દીનત કમર અસ્તેઅમ,
ઉમીદઝ હુમે ખલક યોગસસ્તેઅમ.

૧૧. તારી દીનની રાહ ઉપર મેં કમર બાંધી છે, દુન્યાના ભોકો તરફની
ઉમેદ મેં તણ દીધી છે.

બે તો દારમ આમ્મીદ અયે દાદગર,
કે આમ્મીદ મારા રસાની બેસર.

૧૨. અએ દાદગર! હું તારી ઉપર ઉમેદ રાખું છું કે હમારી ઉમેદ તુંજ
બર લાવશે.

સુનામત ૮ મી (બેતોમાં.)

દસ્તુર બમારપણ આશાજની બેડેલી.

એલાહી સીનેઅમરા પોર સફા કુન,
બેરૂયે દેલ દરે તસ્દીક વા કુન.

૧. અએ ખોદા! મારાં અંતઃકરણને સફાઈ ભરેલું કર, સચાઇનો દરવાજો
મારા તરફ ઉઘાડો કર.

એલાહી મન્તેકમરા, નૂશ-ઝાઇ,
બે બખ્શીઓ કુની મતલબ રવાઇ.

૨. અએ ખોદા! મારી અજાન અને બોલવાની છટાને મીઠાશ બખ્શ,
અને મારી મતલબ પાર ઉતાર.

એલાહી દીદુએ નૂરે યકીની,
કરામત કુન બે ઇન જૂયાએ દીની;

૩. અએ ખુદા! આ દીનની જુસ્તેજો કરનારને યકીનનાં તુરથી ભરપુર આંખો બક્ષ.

કે તા દીને બેહીરા ઊ શેનાસદ,
ઝે ગામરાહીઓ દારવંદી હેરાસદ.

૪. કે જેથી તે ભલી દીન પીછાણે, તથા ગુમરાહી અને દરવંદીથી બીડે.

એલાહી બંદગે મેસ્કીનો રીશમ,
હુમીશી મુન્દુએલ અઝ કારે ખીશમ.

૫. અએ ખુદા! હું મિરિકન દુઃખી બંદો છું, હું મારાં પોતાનાં કામથી
હંમેશા શરમીદો છું.

હુમે કારે મરા પોર કેરૂં સાઝી,
કે દર દારૈન બેયાબમ સરફરાઝી.

૬. મારાં સર્વ કામોને સવાબવાળાં કર, કે જેથી આ અને પેલી બંને દુનિયામાં
હું સરફરાઝી મેળવું.

એ નૂરે ખુદ બેફન રઉશન ઝમીરમ,
ખેરદ રા સાઝ હરજ દસ્તગીરમ.

૭. તારાં પોતાના નુરથી મારા મનને રોશન કર, દરેક ઠેકાણે ડહાપણને
મારો મદદગાર કર.

એ ખાનો માને મન અઝ પાક-બાઝી,
રેહુ દીવો દરૂજ મસ્દૂદ સાઝી.

૮. મારા ધર અને કુટુંબ કખીલા આગળથી મનની પવિત્રાઈના પ્રતાપથી
દેવ દરૂજની રાહ બંધ રાખજે.

ચેનાન દર ચરમે શહુવત ખાક રીઝી,
કે હરગેઝ નન્ગરદ સૂયમ બે તીઝી.

૯. હવસની ચશ્મમાં તું એવી રીતે ધ્રુળ છાંટ કે તે હરગેઝ મારી તરફ
શિતાબીથી આવેજ નહિ.

હવસ અઝ સીનેઅમ પદરૂદ ગદાન,
મતાએ ખાતેરમ પોર સૂદ ગદાન.

૧૦. મારાં હૈયામાંથી હવસને નાશુદ કર, મારાં મગજના ભંડારને ફાયદા ભરેલું કર.

ગેરીબાનમ એ દસ્તે દીવે વાઝન,
રેહાનીઓ કુની બખતમ હોમાયુન.

૧૧. મારાં ગળાંને ઉધી ખસલતના દેવાના હાથમાંથી છોડવ, અને મારું
નસીબ મુબારક કર.

કુની દામાને મન પોર નૂશો નેઅમત,
નખાશદ અઝ કસીયમ બારે મેતત.

૧૨. મારા બોળાને સારી સારી ન્યામતોથી ભરેલો કર, કે જેથી કષ્ટના
ઉપકારનો બોળે મારા ઉપર પડે નહિ.

નદામત્રા એ જૈલે મન બેશૂધ,
બે આબે રહુમતે અબે નેકૂધ.

૧૩. મારી દામનમાંથી પરતાવાને, નેકીના વાદળાના રહેમનાં પાણીથી ઘોષ નાખ.

બે મધ્ધે મન રસાન બૂચે મહુખ્યત,
કે નખ્વદ હીચ ગેહુ ખાલી એ રાહુત.

૧૪. મારાં મગજમાં (તારી) મોહઅતની ખુશબો પહોંચાડ, કે તે (મગજ) કોષખી વખતે શાંતી અને રાહતથી ખાલી રહે નહિ.

ચેનાન ચશમે મરા પૌર નૂર સાઝી,
કે હુર સૂ નંગરદ અઝ રૂચે ખાઝી

૧૫. મારી ચશમને એવી તો નુર ભરેલી કર, કે તે કોષખી તરફ ઠેકડી અને ચેષ્ટામાં જોય નહિ.

બે ગૂશમ એસ્તેમાએ વરફે ખુદ દેહ,
સમાએ ખાતેલ અઝ સમ્મમ ખોડન નેહ.

૧૬. મારા કાનને તારી સેતાયશ સાંભળનારા કર, મારા કાનમાંથી બુદ્ધ અને બેહુદ્ધ સાંભળવું બહાર મુક.

ચેનાન પૌર જૈકે એકત કુન અખાનરા,
કે નારદ જોઝ સનાએ તો અયાનરા.

૧૭. મારી અખાનને તારી સિફત ગાવામાં એવો તો શોખ લગાડ, કે તારી સિફત શિવાય તે કશાંતું ખ્યાન કરે નહિ.

બે દસ્તમ કારો કેરદારે અશૂધ,
બેદેહ તા અખશદમ બસ સોખ રૂધ.

૧૮. મારા હાથોમાં નેકીનાં કામ આપ, કે જથી તે મને આખર અને ઇજત બક્ષે.

હુમીશ પાયે મન બર રાહે ખુદ દાર,
કે નમ્માયદ મરા અઝ કજ-રવી ખાર.

૧૯. હંમેશા મારા પગને તારી રાહ ઉપરજ રાખ, કે આડે રસ્તે ચાલવાથી મને કાંટો નહિ વાગે.

એલાહી અઝ હુમે અમશારપંદાંન,
તો બહુમનરા બેમન કુન બસ નેગેહુખાન;

૨૦. અએ ખોદા! બધા અમશારપંદોમાંથી બહુમન અમશારપંદને મારો નીધેહુખાન કર.

કે દાદમ દર યદશ સર રેશ્તેએ કાર,
કે તા દારદ મરા હુમવારે બીદાર.

૨૧. કારણકે મેં મારાં કામની દોરી તેના (બહમનના) હાથમાં મુકી છે, કે
જેથી તે મને હંમેશા બીદાર રાખે.

દરીન ગીતી બેનાઝો નેઅમતો કામ,
દેહદ ઓઝે મરા નીકૂ સરંજામ.

૨૨. આ દુનિયામાં તે (બહમન) મને બખ્શીશ અને ન્યામત આપે, તથા મારી
ધંબા પાર પાડે, અને મારી જીંદગીનું સેવટ સાફ આપે.

ચુ ઝીન જા જામે ઓઝે મન શવદ પૌર,
મરા અઝ કંઈ બખ્શાદ કીસે પૌર દાર.

૨૩. જ્યારે આ દુન્યામાં મારી જીંદગીની જામ ભરાઈ જાય, ત્યારે તે (બહમન)
મને સવાબના બદલાની મોતીથી ભરેલી ટેલી બખ્શી.

રવાનમરા ઘની સાઝદ અઝાન ગંજ,
રેહાનદ અઝ અઝાબો મેહનતો રંજ.

૨૪. મારાં રવાનને તેના (સવાબના બદલાના) ગંજથી તવંગર કરે, તે મને
દુઃખ મહેનત અને રંજથી છોડવે.

દમે આખેર બે બાલીને મન આયદ,
રવાનમરા રહે જતત નેમાયદ.

૨૫. મારી જીંદગીની છેલ્લી પળે તે (બહમન) મારા તકીયા આગળ આવે,
અને મારાં રવાનને બહેશતનો દરવાજો દેખાડે.

બે બખ્શાદ સેહુહુતે ઇમાન રવાનરા,
બરદ અઝ કાલેબમ બશનૂદ જાનરા.

૨૬. તે (બહમન) મારાં રવાનને ઇમાનની મબ્સુતાઈ બખ્શી, તથા મારાં
કાલબુદમાંથી મારા જાનને ખુશનુદ થયેલો લાઇ જાય.

બર આયદ ચુન ઝે કાલેબ રહેો જાનમ,
પતેત રૂઝી નેમાયદ બર ઝબાનમ.

૨૭. જ્યારે કાલબુદમાંથી મારું રૂઝ તથા જાન બહાર આવે, ત્યારે મારી
ઝબાન ઉપર પતેતનો હિરસો તે મને એનાયત કરે.

બેયારદ હૂશો દાનેશરા બેમૂયમ,
અષેમ સાઝદ રવાન અઝ મૂ બેમૂયમ.

૨૮. તે વખતે તે હોશ અને અકકલને મારી તરફ લાવે, અને બાલે બાલમાંથી
“અષમ”ના કલામ જારી કરે.

એ ચોખ્ખે આન અષેમ સાઝદ ફલમ શાદ,
રવાનમરા કુનદ અઝ કેફે આખાદ.

૨૯. તથા “અષેમના” કલામના પ્રતાપથી મારું હૃદય ખુશાલ કરે,

સરૂશે પાકરા હમરાહ આરદ,
રવાનમરા એ દસ્તે ડી સેપારદ.

૩૦. પાક શરોષ યઝદને પોતાની સાથે લાવે, અને મારાં રવાનને તેના હાથમાં સોંપે.

કે તા સે રૂઝો શખ આશદ નેગેહદાર,
નયારદ દીવ બર મન હીચ આઝાર.

૩૧. કે જેથી ત્રણ દિવસ અને રાત તે મારાં રવાનનું રક્ષણ કરે, તથા દેવ મારી ઉપર કંઈ દુઃખ લાવે નહિ.

એ બામે ચારેમીન તા ચેન્વદે પોલ,
બરદ આસાન એ સાને દસ્તેએ ગોલ.

૩૨. ચોક્કા દહાડાની બામદદે તે ચીનવદ પુલ ઉપરથી પુલના તોરા માફક મારા આત્માને આશ્વાનીથી લઈ જાય.

એ પીશે મેહુરે દાવર હાલે મારા,
કુનદ રૌશન હુમાન અફૂઆલે મારા.

૩૩. મહેર દાવર (ધનસાફ કરનાર)ની સનમુખ મારી હાલત તથા મારાં સવે કામો ખુશ્લાં કરે.

કે ગરૂચે આજેઝો મેસ્કીનો રીશસ્ત,
પરસ્તારે હુમાન મઅૂબૂદે ખીશસ્ત.

૩૪. (એવું કહીને) કે “જો કે આ ધનસાન આજેજ, મિસ્કિન અને જખમી દિલનો છે, તોપણ તે પોતાના ખોદાની પરસ્તેશ કરનારો છે.”

એ જોર્મશ મી રસાન તો અફૂચે યઝદાન,
સવાળી દર હેસાબશ દેહૂ બેદીન્સાન.

૩૫. તેથી તેના ચુનાહોને ખોદાતાલા તરફથી મારી તું બખશાવ, અને આ રીતે (ખોદાતાલાની મારી બખશાવીને) તેની કરણીના હિસાબમાં બદલો બખશ.

કે તા દર બારગાહે લાયઝાલી,
ન શર્મદે રવદ બા દસ્તે ખાલી.

૩૬. કે જેથી અનંત ખોદાની દરવાહમાં શરમીદો યજને ખાલી હાથે તે જાય નહિ.

વઝાન્ જા તા ગોરોસ્માનમ રસાનદ,
ખે જન્નત રૌધને મીન્ ચશાનદ.

૩૭. અને લાંથી ગરોથમાન બહેશત સુધી તે અને પહોંચાડે, અને બહેશતમાં
મીનોષ્ઠ ધી અને ચખાડે.

રવાનમરા ખે દસ્તે હુક સેપારદ,
વઝાન્ પસ દસ્તે ખદ અઝૂ મન બેદારદ.

૩૮. મારાં રવાનને ખોદાના હાથમાં સોંપે અને ત્યાર પછી મારી ઉપરથી
પોતાનો હાથ ઉઠાવે.

ખોદાવંદા ખે હુકકે દીને ઝરતોશત,
નસાઝી હુકે મારા જાયે અંગોશત.

૩૯. અએ ખોદા ! જરતોસ્તની બરહક દીનને ખાતર મારા હરક અને કલામે
ઉપર કોઈથી નુકસાનેની અને ખામા શોધવાની આંગળી દેખાડે નહિ.

દલમરા રાસ્તી-અંદીશેહુ ગર્દાન,
દોઆયમરા એજાબત-પીશે ગર્દાન.

૪૦. મારાં હુદયને રાસ્ત વિચાર કરવું કર, મારો બંદગીને તારાથી માન્ય
રાખવા લાયક કર.

એ આઘાએ વોજૂદમ તા ખે અંજામ,
હુમે અહુવાલે મા કુન ખૂબ-ફર્જામ.

૪૧. મારી હૈયાતીની શરૂઆતથી તે સેવટ સુધીનો મારો તમામ અહેવાલ
સારાં સેવટનો બનાવ.

નેગેહુઆનમ બેકુન અમશાસફંદાન,
કે બાશમ રૂઝો શબ શાદાનો ખંદાન.

૪૨. અમશાસ્ફંદાને મારા નેઘેહુઆન કર, કે જેથી રાત દિવસ હું ખુશાલ
તથા હસતા ચહેરાનો રહું.

ખોદાયા દુસતાનમ શાદ દારી,
હુમે ઘમહાયે શાન બરખાદ દારી.

૪૩. અએ ખોદા ! મારા દોસ્તોને ખુશાલ રાખ, તેઓના સર્વે ગમનો નાશ કર.

નેકૂ-રહુ દુશ્મનાનમરા નેમાઈ,
કે શાન દારન્દ બામા દલ-સફાઈ.

૪૪. મારા દુશ્મનોને પણ નેક રાહ દેખાડ કે જેથી તેઓ મારા તરફ સાફ દીલ રાખે.

મરા હેલુ દાયેમન આન અર્જમંદી,
કે ગરદદ મુશકેમ બખતે બલંદી.

૪૫. મને હંમેશ સુધી તે દરબજે અને લાયકાત આપ, કે જેથી સુલંદ નસીબો મારો મહેરબાન મિત્ર થાય.

બે જૂયમ દર જેહાંન બશનૂદિયે તો,
બે જૂયમ દાયેમન મઅબૂદિયે તો.

૪૬. હું આ દુન્યામાં તારી ખુશતુદી શોધું, (તથા) હંમેશાં તારી ખોદાઈની ભક્તિ કરું.

ચેનાન એકે તોઅમ મુનેસ નેમાઈ,
કે હર જા સાઝદમ મુશકેલ-ગુશાઈ.

૪૭. તારાં વખાણ અને યાદને તું એવી રીતે મારા મિત્ર કર કે દરેક જગાએ તે મારી મુશકેલી દૂર કરે.

મુનાબત ૯ મી (બેતોમાં)

હસ્તુર દારાબ પાહાલનની બનાવેલી હર વેળાએ ચઝદાંતાલાના
શોકશના ગુલરવા બાબતની,

સેપાસત સદ હુઝારાંન અયે ખોદાયા,
બેદીને મઝદિયસ્તની રહુનેમાયા.

૧. અએ માઝદયસ્તી દીન તરફ રહેતુમાઈ કરનારા ખોદા! હું તારા હઝરો હઝર શુકાના કરું છું.

નમૂદી દીન ફેરેસ્તાદી તો ઝરોશત,
સલામે મન બર બર આલશો પોશત.

૨. તેં દીન દેખાડી અને જરોસ્તને તેંજ મોકલ્યો, જરોસ્ત ઉપર તેમજ તેની આલ આલાદ ઉપર દુવા સલામ હોળે!

બેદીને બેહ તો ખુદ કદી સેરેશતમ,
હુમાન દાદી તો ઓમ્મીદ બેહુશતમ.

૩. તેજ ભલી દીનમાંતેં મને જન્મ આપ્યો, તેમજ તેં મને બહેશતની ઉમેદ આપી.

સેપાસે તો એ હર મુઘ ફોઝુનસ્ત,
ઝબાન ગર સદ યુવદ ઝાન હમ બોઝનસ્ત;

૪. તારી સેપાસ ગુજરી દરેક બાલ કરતાં પણ વધારે છે, અગર જો હું એકસો ઝબાન ધરાવતે તોપણ તારી સેપાસગુજરી થઈ શકતે નહિ.

કે જાન દાદીઓ રૂઝી હુમ નેહીદી,
એ સદ લજ્જત તો નેઅમત આફરીદી.

૫. કે તેં મને જાન અપશયો, અને વળી દરરોજની રોજ પશુ આપી,
તેં સો લહેજત સાથની ન્યામતો પેદા કીધી.

એ હર ચક દાને સદ શોકત ગુઝારમ,
એ ફેઝે તો હુમી ઓમીદવારમ,

૬. તેં આપેલા અનાજના દરેક દાણા માટે હું તારા સો શુકરાના કરું છું,
હું તારી અપશીશ માટે ઉમેદવાર છું.

સેપાસ અઝ જાન સેપાસ અઝ જાન સેપાસત,
હુઝારાંન હુમેદ અઝ હુદ બીકયાસત.

૭. હુ દીલોજનથી તારા શુક્રાના કરું છું, હજરો હજર બેશુમાર તારી
સેપાસ ગુજરી કરું છું.

હુમી ખાહુમ એ તો અયે પાક ચઝદાંન,
કે અઝ મોઝદે સેપાસે તો એ ગૈહાંન,
મરા અઝ ફૂદકી તા હુમ જવાની,
અઝીન હુમ તા એ પીરી ઝંદગાની,
એ ફરરોખ નેઅમતે ખુદ બોગઝરાની,
એ ઓમ્રો દોલતો હુમ કામરાની.

૮-૯-૧૦. અએ પાક ચઝદાન! હું તારાથી એ ખાહેશ રાખું છું કે તારી સેપાસ
ગુજરીના બદલામાં તું મને અયપણથી તે જીવાની સુધી, અને જીવાનીથી
તે જીહાપા સુધી મારી જીંદગી તારી મુઆરક ન્યામતો સાથે, તેમજ
લાંબી ઉમર તથા દોલત અને આઆદી સાથે પસાર કરાવે.

ખોસૂસ ઇમન ગહે પીરી તો દારી,
એ ફેઝેદા ઝનમ બખશી તો ચારી.

૧૧. ખાસ કરીને જીહાપાના વખતમાં તું મને સલામત રાખે, તથા માન-
બેરી છોકરાંને ચારી અપશે.

અઝાન ગુયમ સેપાસે તો મન અઝ જાન,
એ ઓમીદી કે બખશીઅમ ગોરોરમાન.

૧૨. દીલોજનથી હું તારી સેપાસ ગુજરી કરું છું, એવી ઉમેદથી કે તું મને
ગરોથમાન બહેશત આપે.

મુનાબાત ૧૦ મી (બેતોમાં)

દસ્તુર સાપુરજી માણેકજી સનભણ્યાની.

ખોદાવંદા ઓમીદમરા રવા કુન.

મરા બર દીને ઝરતોશત આશના કુન.

૧. અએ ખોદા! મારી ઉમેદ પાર પાડ, અને જરતોસ્તી દીનથી મને પુરેપુરો માહીતગાર કર.

ખોદાવંદા ઘરીઓ નાતવાનમ,

એ કુન રહુમત અબર રહો રવાનમ.

૨. અએ ખોદા! હું ગરીબ અને નાતવાન છું, મારાં રહ તથા રવાન ઉપર રહેમ કર.

ખોદાવંદા તુ હસ્તમ બસ ગુનેહકાર,

મરા અઝ દસ્તે અહુરીમન નેગેહદાર.

૩. અએ ખોદા! જ્યારે હું પુર ગુનેહગાર છું, તેથી એહેરેમનના હાથથી મારું રક્ષણ કર.

ખોદાયા બીનવાયમ રહીહા બખ્શ,

ઝે હેકુમતહાએ ખુદ તનરા સફા બખ્શ.

૪. અએ ખોદા! હું ગુજારના સાધન વગરનો છું, માટે મને દરરોજની રોજી આપ, તારાં હલાપણથી મારા તનને પાકીજગી બખ્શ.

ખોદાયા, કેરહેગારા, પાક-દીના,

હુમીશે રહો જાનમરા નગીના,

૫. અએ પાક દીનના પેદા કરનાર ખોદા! અને અએ હંમેશાં મારાં રહ તથા જાનને એક અમુદ્ય નાંગ જેવા!

મનમ મેસ્કીન તોઝ પરવરહેગારા,

નેકૂ દીનરા તો કર્દી આશકારા.

૬. હું મિસ્કિન છું, તું પરવરશી કરનાર છે, બધી દીનને તેજ આશકારા કીધી.

એ હર હાલત તોરા ખાનમ હુમીશેહ,

મરા હર જા બેદારી રાસ્ત પીશેહ.

૭. દરેક રિયતિમાં હંમેશાં હું તુંનેજ યાદ કરીશ અને બોલાવીશ, મને દરેક જગાએ સાચો અને એક માર્ગી રાખ.

હરીન દુન્યા શુદ્ધ નાચારો પોરં ઘમ,
ઝે ફૂલે ખુદ મરા કુન શાદો ખોરમ.

૮. આ દુન્યામાં હું લાચાર તથા ગમથી ભરપુર છું, તારી મહેરબાનીથી
મને ખુશાલ તથા ખુશી રાખ.

એ દર્ગાહુત બેનાલમ મન શબો રૂઝ,
મોરાદે મન રસાન અયે પાકો પીરૂઝ.

૯. રાત દિવસ હું તારીજ દરવાહમાં આબુલથી વિલાપ કરું છું, માટે અયે
પાક ફતેહમંદ દાદાર! મારી મુરાદ પાર પાડ!

ઝે વાઝનીએ દીવાન દૂર દારી,
ઝે મન અલ્હરીમના રંજૂર દારી.

૧૦. દેવોતું ઉંધાપણું તથા આડે રસ્તે દોરવવું મારાથી દૂર રાખ, મારાથી
અહેરમનને દુઃખી અને કંટાળેલો રાખ.

કે અઝ બાદે સમૂએ અઝ ખેઝાંની,
નરીઝાની ઝે મન બર્ગે જવાંની.

૧૧. હાની કારક ગરમ પવન તેમજ પાનખર રૂતના પવનથી મારી જીંદગીનાં
પાંદડાંને ખેરવી નાખતો ના.

કુની મઅમૂર અઝ બાદે અશદ્ધ,
કઝાન ખોરમ શવમ બા સોખરૂંદ્ધ.

૧૨. અશોધના પવનથી મને ભરપુર કરજે, કે જેથી હું સુખરૂં ચહેરા
(આખર) સાથે ખુશાલ થાઉં.

ઝે નઝદમ દૂર સાઝી હાસેદાનરા,
રસાની પીશે પાકાન અયે ખોદાયા.

૧૩. અયે ખોદા! અદેખાઓને મારી નજદીકથી દૂર રાખ, તથા અશો
લોકની નજદીક મને પહોંચાડ!

હરીન ગીતી મરા મશહૂર સાઝી,
એ જન્મત બર રવાનમ કુન નવાઝી.

૧૪. આ દુન્યામાં મને નામંકિત કર, તથા મારાં રવાન ઉપર બહેશતની નવાજેશ કર.

એ દર્ગાહુત કુનમ અયે હક મુનાબત,
કેંબૂલશ કુન તો અયે કાઝીએ હાબત.

૧૫. અયે ખોદા! હું તારી દરવાહમાં બંદગી ગુમરું તે, લોકોની સધળી
હાબત પુરી પાડનારા અય સાહેબ! તું કબુલ રાખ.

સુનાંજત ૧૧ મી (બેતોમાં)

હસ્તુર જરતોસ્ત બેહેરામની બનાવેલી.

અયા દાદારે ગૈહાન, પાકો બીદાર,
તોધ દાનાઓ બીના, રાદે બેસ્થાર.

૧. અએ દુન્માના પેદા કરનાર પાક અને બીદાર સાહેમ! તું દાનાવ, દીધ દ્રષ્ટિવાળો, તથા ધણોજ ઉદાર છે.

તોધ શાહી કે મુલકત બીઝવાલસ્ત,
તોધ દાના કે એલમત બર કમાલસ્ત.

૨. તુંજ એવો પાદશાહ છે, કે તારી પાદશાહી નહિ નાશ પામે એવી છે, તુંજ એવો દાનાવ છે, કે તારું જ્ઞાન તદન સંપૂર્ણ છે.

તોધ કાદર કે બી તો કોદરતી નીસ્ત,
તો હાકેમ બરીન બર શોખહતી નીસ્ત.

૩. તુંજ સર્વ શક્તિવાન છે, કારણકે તારા વગર શક્તિ જેવું બીજું કંઈ નથી; તું બુલંદ રાજ કરનાર છે, તે વિષે કંઈ શક જેવું નથી.

યગાંને પાકો કાદર પાદશાહી,
દેહમ બર કોદરતો એલમત ગવાહી.

૪. તુંજ એકલો પાક, અને સર્વ શક્તિવાન પાદશાહ છે, તારી સર્વ શક્તિ તથા એલમની હું ગવાહી આપું છું.

મનમ બેસ્કીન તોધ દાદારે યઝદાંન,
તોધ દાના મનમ દેલ-કૂરે નાદાંન.

૫. હું મિરિકન છું, તું ધનસાફ કરનાર યજ્ઞતાલા છે; તું દાનાવ છે, હું નાદાન આંધળો દાલનો છું.

કુનમ બોસ્તૂ બે પાકીઓ ખુદાઇત,
નદારમ કાર બા ચૂનો ચેરાઇત.

૬. તારી પાકીજગી તથા ખોદાઇ દાવો હું કયુલ રાખું છું, તારા ગુણ અને ખાસીઅતના બંદ સમજવાની બેઅદબી સાથે મને કાંઈ કામ નથી.

બે બખ્શાયમ કે હસ્તમ બસ યુનેદુકાર
એ મન પૂઝેશ પેઝીર અપે પાક દાદાર.

૭. અએ પાક પેદા કરનાર! મારા ગુનાહ માફ કર, કારણકે હું તદન યુનેહગાર છું, અને મારી મારી તું કયુલ રાખ.

સુનાળત ૧૨ મી (ખેતોમાં.)

હસ્તુર જરતોરત બેહેરાંમની ખનાવેલી.

મન એમરૂઝ ખાહુમ મદદ જાન ખોદા,
કે ઊ હસ્તો ખૂદા ખુવદ દાયેમા.

૧. હું બાળે તે ખોદા તરફથી મદદ આહું છું, કે જે હંમેશાં છે, હતો અને રહેશે.

ખોદાવંદે દાનાઓ પરવરદેગાર,
તવાનાઓ દારન્દેઓ કેરદેગાર.

૨. તે દાનાવ, પરવરથી કરનાર, સર્વ શક્તિવાન, સંભાળનાર ખોદા છે.

ખોદાવંદે હકૂત આસમાનો જમીન,
ખરાનદેઓ અર્શો અખે ખરીન.

૩. તે સાત આસમાન તથા જમીનનો માલીક છે, તે સૌથી ખુલંદ બહેશત,
તથા ખુલંદ આકાશને હસતીમાં લાવનાર છે.

ખોદાવંદે અક્લો ખોદાવંદે જાન,
ફોરૂંદેઓ ગૂને ગૂન અખતરાન.

૪. તે અકકલનો અને જાનનો માલીક છે, તે તરેહવાર સેતારાઓને રોશન કરનાર છે.

ખોદાવંદે અખરાંદેઓ દાદગર,
ઝે અખશાયશી ઊ ખેમા ખર અસર.

૫. તે ગુનાહ માફ કરનાર ધનસારી ખુદા છે, જેની મહેરબાની અને અખશ-
શની અસર આપણા ઉપર છે.

કે ઊ દાદ માન અક્લો હૂશો ખેરદ,
કે તા ખાઝ દાનીમ અઝાંન નીકો બદ.

૬. કારણકે તેણે આપણને અકકલ, હોશ, તથા ડહાપણ આપ્યાં કે જેથી
આપણે નેકી અને બદીને બરાબર પાછાણીએ.

અઝાંન પાક યઝદાંન બેખાહુમ મોરાદ,
ખરાવર ખોદાયા, ફેલમ કુન તો શાદ.

૭. તે પાક યઝદાં પાસેથી હું મુરાદ માયાં છું તે અએ ખુદા! તું બર લાવ
તથા મારાં દીલને ખુશી કર!

ખરત આશકારાસ્ત રાઝે ફેલમ,
રસાન આંન સરંજમો હર મુશકેલમ.

૮. મારાં દીલનો બેદ તુને જાહેર છે, તેને તેમજ મારી દરેક મુશકેલીને સરંજમ ઉતાર.
૩૯

સુનાબત ૧૩ મી (બેતોમાં.)

હસ્તુર જરતોસ્ત બેહેશંમની બેડેલી.

—:—

બે હસ્તીઅત ખોદાયા બીગમાનમ,

બે દીને ઝરતોશે એસ્ફંદમાનમ.

૧. અએ ખુદા ! તારી હસ્તીને માટે બીશુમાન છું, અને સ્પીતમાન જરતોસ્તની દીન પર ચાલનારો છું.

મરા ખોદા બેહેશત અઝ શૌકે નામશ,

ખોદાયા રૂઝીએ મા કુંન મકામશ.

૨. તેનાં નામની મારી શીદાગીરીથી મને બહેશત હોજો ! અએ ખુદા ! તેનું મુકામ હમારું નસીબ અને રોજ કર.

ખોદાવંદા ચેનીન જાયો ચેનીન કામ,

કુની તો રૂઝીએ ધન બંદે માદામ.

૩. ઓ ખુદાતાલા, આવો દરબજો (જરથોસ્ત સાહેબ આગળ મુકામ) અને આવી મારી ધખ્ખાને હંમેશાં આ બંદાનું નસીબ કર.

ખોનોક્ આન કસ કે દર દીન અર્જમંદસ્ત,

કઝીન સાન જાયેગાહે ઉ બલંદસ્ત.

૪. સુખી તે શખ્સ છે, જે દીનમાં ચઢીયાતા દરબજનો છે, કે આ રીતે તેનું મુકામ અને દરબજો ભુલંદ હોય છે.

સેપાસ્ ધઝદ કે દારમ દીને યઝદાન,

મનમ બેહુદીન નયમ ફરવંદે નાદાન.

૫. ખોદાના શુક્રાનાં ! કે હું યઝદાનની દીન ધરાઉ છું, હું બલી દીન પાળનાર છું, હું અબજુ દરવંદ નથી.

સેપાસ્ ધઝદ કે રાહે રાસ્ત બેન્મૂદ,

ઝે જાને મા કઝીઓ કાસ્ત ફર્સૂદ.

૬. ખોદાના શુક્રાનાં કે તેણે સીધો મારું દેખાડ્યો, અને આપણા જાનમાંથી લુચ્યાઈ અને ભુદાપણું દૂર કરીધું.

સેપાસ્ અઝ તો ખોદાયા બીશુમારાન,

ફ્રાઝૂન્ અઝ રીગા બર્ગી કત્રે બારાન;

૭. ઓ ખોદા ! હું તારા શુક્રાના રેતી, પાદડાં અને વરસાદનાં કતરાથી પણ ન્યાદા અને બેશુમાર કરું છું.

કે બેન્મૂદી બેમા રાહ બેહીન દીન,
ફરેસ્તાદી અશી ઝરેતોસ્તે બેહીદીન.

૮. કે સૌથી બલી દીનની રાહ તે હમને દેખાવી, તથા બલી દીનવાળા
અશી જરેતોસ્તને મોકલ્યો.

એ રંજે ફૂઝબો સખતીએ નાકામ,
નેગેહદારી ખોદાયમ તા બે અંજામ.

૯. અએ ખુદા! દોજખથી, તથા નહિ ઇન્જા બેગ સખતીના રંજથી, મને
સેવટ સુધી સંભાળજે.

એ રાહ દીવો અહુરીમન કુનમ દૂર,
બરફૂઝ અઝ રહે દીન દર દેલમ નૂર.

૧૦. દેવ તથા એહરેમનના રાહથી તું મને દૂર કર, બલી દીનથી મારાં
હૃદયમાં તુર રોશન કર.

ગનામીનો શેકસ્તો ઝદ એ મન બાદ,
શેકસ્તે દીવો ફૈજે અહુરેમન બાદ.

૧૧. મારી આગળથી ગનામીનો શેકસ્ત પામેલો તથા મારેલો થજે; દેવ
તથા અહુરેમનનું લશ્કર હારેલું થજે.

એ મન દર દીનો દુન્યા બાદ મક્સૂદ,
ખુદો અમશાસ્ફદાંન બુમ્લે ખશનૂદ.

૧૨. દીન તથા દુન્યામાં મારી ધારેલી મક્સદ પાર પડે, તું ખોદા પોતે અને
બધા અમશાસ્ફદો મારાથી ખુશનુદ હોજો.

હુમે કેરદારે મન યસ્તો યએશ બાદ,
હુમે નીકીઓ રાદી હુમ કુનેશ બાદ.

૧૩. મારી તમામ રીતભાત યસ્ત પઢવાની અને ઇજ્જનેનીજ હોજો! મારાં
તમામ કામો નેકી અને સખાવતનાંજ હોજો!

મખાદા કારે મન બેઝ કેફે હુમવાર,
એ કેરદારમ શવદ ખશનૂદ હાદાર.

૧૪. એવું નહિ થાય કે હમૈશાં મારાં કામ સવાબ શિવાય બીજા કંઈ હોય,
કે જેથી દાદાર અહુરમઝદ મારી રીતભાતથી ખુશનુદ થાય.

બે ગીતી દર નેકૂઘ દાર રાહમ,
બે મીનૂ બાશ હુમ પોસ્તો પનાહમ.

૧૫. બા દુન્યામાં મને નેકીના રાહ ઉપર રાખ, અને મીનોઇ દુન્યામાં પણ
તું મારો મદદગાર થા, અને પનાહ આપ.

અવમ તા દર જેહાંન અથે પાક ચઝદાંન,
દેલો દીનો રવાનમ પાક ગદાંન.

૧૬. અથે પાક ખોદા! જ્યાં સુધી હું આ દુન્યામાં હોઈ, ત્યાં સુધી મારું
અંતઃકરણ દીન તથા રવાન પાક રાખજે.

હમીશે દૂર દાર અઝ હર ગુનાહમ,
સુથે નીકીઓ દીન બે-માય રાહમ.

૧૭. હંમેશાં મને દરેક ગુનાહથી દૂર રાખજે, નેકી તથા દીન તરફ મને રસ્તો બતાવજે.

હમે કારમ નેકૂ બાદો 'અશોઈ',
હમે દૂર અઝ બદીઓ 'આશમોઈ'.

૧૮. મારાં દરેક કામ બહાં અને અશો હોજે, મારાં દરેક કામ બદીથી તથા
આશમોઈ (ઠગાઈ, નાપાકી) થી દૂર હોજે.

બે ગીતી ખૂબ ગદાંન ફૂલો વીરમ,
બે મીનૂ બાશ યારો દસ્તગીરમ.

૧૯. આ દુન્યામાં મારી સમજશક્તિ, તથા યાદદાસ્તશક્તિ ઉત્તમ કરજે, મિનોઈ
દુન્યામાં મારો મિત્ર તથા મદદગાર થજે.

ઝે દીન બાદા રવાનમ શાદો ખંદાન,
ઝે મન ખોશનૂદ બાદ અમશાસફંદાન.

૨૦. (જરતોસ્તી) દીનથી મારું રવાન ખુશાલ તથા આનંદી હોજે! અમ-
શાસપંદો મારાથી ખુશનુદ થજે!

ખોદાયા ઝેંદે તા મન દર જેહાનમ.
ઝે બદહા દૂર કુન દેલ બા ઝખાનમ.

૨૧. અથે ખુદા! જ્યાં સુધી આ દુન્યામાં હું જીવતો રહું, ત્યાં સુધી
બદીઓથી મારાં અંતઃકરણ તથા ઝખાનને દૂર કરજે.

હમીશે કેફેઓ નીકીઓ રાદી,
ઝે મન બાદો, બેકામમ બાદ શાદી.

૨૨. હંમેશાં મારાથી સવાખનાં કામો, નેકી તથા સખાવત હોજે, મારી, ઇચ્છા
મુજબ મને સુખ મળજે.

બે ગાહુ દર ગુઝશતન ઝીન જેહાનમ,
અશેમ વોદૂ રવાન કુન બર ઝખાનમ.

૨૩. આ દુન્યામાંથી કુચ કરવાને વખતે મારી ઝખાન ઉપર “અષેમ વોદૂ”ના
કલામો જારી રાખજે.

ચુ ખોલમ રફત ધીરન મન ઝે ગીતી,
રવાન કુન બરે ઝખાને મન પતેતી.

૨૪. આ દુન્યામાંથી હું બહાર જઈ ત્યારે મારી ઝખાન ઉપર પતેત જારી કરજે.

રવાન અઝ તન ચુ બરુદારી ઓ મીરમ,
સરૂશી પાક ગરુદાન દસ્તગીરમ.

૨૫. જ્યારે મારા તનમાંથી જીવ તું ઉપર લઇ લે, અને હું મરી જઈ, ત્યારે પાક શરોષને મારો મદદગાર કરજે.

ફરુહર જોમ્લે બા અમશાસપંદાન,
પનાહમ સાઝો બેરુહાન અઝ દમન્દાન.

૨૬. તમામ ફરોહરોને અમશારપંદો સાથે મારું રક્ષણ કરનારા કરજે, અને દોષખથી મારો છુટકારો કરજે.

સરૂશી પાકરા ફરમાય દાદાર,
કે તા બાશદ રવાનમરા નેગેહદાર.

૨૭. અએ દાદાર! પાક શરોષને ફરમાવજે કે તે મારાં રવાનનો નેગેહદાર થાય.

ચુ દાયેહુ બર મન ઊરા મેહુરખાન કુન,
રવાનમરા હુમીશી પાસખાન કુન.

૨૮. એક (ખચ્યાને ધવાડનાર) દાયાની માફક તેને મારા ઉપર માયા રાખનાર અને મારાં રવાનની હંમેશાં પાસખાની કરનાર કરજે.

સુનાજાત ૧૪ મી (બેતોમાં.)

દરગુર જરતોશત બેહેરાંમની બેડેલી.

મોરાદે ફેલ બેખોલમ ઝાન 'ગરોગર',
કે ઊ હસ્તઝ હુમે અખ્લાઓ બરતર.

૧. તે અહુરમઝદ તરફથી હું દીલની મુરાદ ચાહું છું કે જે સધળાઓ કરતાં ખુબંદ અને વધારે ચઢિયાતો છે.

ખોદાવંદી કે બીચૂનો-ચેગૂનસ્ત,
ખોદાવંદી કે બીમિસ્લો નમૂનસ્ત.

૨. તે ખુદા છે કે જેની બરોબર કોઇ નથી, તે ખુદા કે જે બે-મીસાલ અને બે-નમુનાનો છે.

ખોદાવંદી કે પાકો વીઝેલુ નૂરસ્ત,
ખોદાવંદી કે અઝ હર ઝોદમ દૂરસ્ત.

૩. તે ખુદા છે કે જે પાક અને સ્વચ્છ નુર ધરાવે છે, તે ખુદા છે કે જે ફરેક જુલમથી દુર છે.

ખોદાવંદી કે દોન્યા આફરીદસ્ત,
ખોદાવંદી કે આલમ પરવરીદસ્ત.

૪. તે ખુદા છે કે જેણે દુન્યા પેદા કીધી છે, તે ખુદા છે કે જે દુન્યાની સંભાળ કરનારો છે.

ખોદાવંદી કે મારા રહો દીન દાદ,
ખોદાવંદી કે અફ્લે દૂસ્-ખીન દાદ.

૫. તે ખુદા છે જેણે આપણને આન્મા તથા દીન આપ્યાં, તે ખુદા છે કે જેણે દિર્ઘદ્રષ્ટિવાળી અકકલ આપી.

ખોદાવંદી કે ગરૂદન કર્દ ગર્દાન,
ખોદાવંદી કે ર્દસ્ત ઊં છે ર્દાન.

૬. તે ખુદા છે કે જેણે આકાશને ફરતું કીધું, તે ખુદા છે કે જે ખીનહરીફ એકજ છે.

ખોદાવંદી કે ગરૂદનરા રવેશ દાદ,
ખોદાવંદી કે મારા પરવરેશ દાદ.

૭. તે ખુદા! કે જેણે આકાશને ગતી આપી, તે ખુદા છે કે જેણે આપણને પોષણ આપ્યું.

ખોદાવંદી કે કામશ રાસ્તી અસ્ત,
ખોદાવંદી કે દૂર અઝ કાસ્તી અસ્ત.

૮. તે ખુદા! છે કે જેની ઇચ્છા સચાઇ છે, ખુદા તે છે કે જે જુદાઇથી દુર છે.

ખોદાવંદી કે વસ્ફશ નાપદીદસ્ત,
ખોદાવંદી કે મુશકેલરા કેલીદસ્ત.

૯. તે ખુદા! છે કે જેની તારીફ અણુદીઠ છે, તે ખુદા છે કે જે મુશકેલીની આવી છે.

ખોદાવંદી કે એન્આમશ એ હદ ખીશ,
ખોદાવંદી કે અન્જમશ ન દર પીશ.

૧૦. તે ખુદા! છે કે જે હદથી વધારે બહો આપનાર છે, તે ખુદા છે કે જેનું સેવન નથી.

ખોદાવંદી કે ઝાતશ બીકોસૂફસ્ત,
ખોદાવંદી કે નૂરશ બીખોસૂફસ્ત.

૧૧. તે ખુદા! છે કે જેની ખાસીયત અને અંશ કમી થાય તેવું નથી, તે
ખુદા છે કે જેનું તુર ચાંદની માફક કમી થતું નથી.

ખોદાવંદી કે નોહુ ઐવાંન બરઆવર્દ,
ખોદાવંદી કે ફર્શ ખાક ગુસ્તર્દ.

૧૨. તે ખુદા! છે કે જેણે નવ આસમાન બનાવ્યાં, તે ખુદા છે કે જેણે જમીનનો
ગાલીચો ખીંછવ્યો.

બર ઐવાનહા મુનવર કર્દ અન્જોમ,
ચુ બર મર્ઝશ મુસવ્વર કર્દ મરહોમ.

૧૩. જ્યારે જમીન ઉપર માણસોનો ચિતાર બનાવ્યો, ત્યારે તેણે આસમાનમાં
તારાઓ પ્રકાશતા કીધાં.

ખોદાવંદી કે રાહો કારસાઝસ્ત,
ખોદાવંદી કે પાકો બીનેયાઝસ્ત.

૧૪. તે ખુદા છે કે જે સખી તથા કુનેહથી કામ પાર ઉતારનાર છે, તે ખુદા
છે કે જે પાક છે અને જેને કાંઈની મદદ જોઈતી નથી.

ખોદાવંદી કે હુર ચીઝશ બેફરમાન,
ખોદાવંદી કે બર હુર દર્દ દરમાન.

૧૫. તે ખુદા! છે કે જેની દરેક ચીજ તેના ફરમાન પ્રમાણે ચાલે છે, તે ખુદા
છે કે જે દરેક દરદ ઉપર દવા અને ધલાજ સમાન છે.

ખોદાવંદી કે મારા કર્દ મૌબૂદ,
ખોદાવંદી કે સાઝદ જોમલે મક્સૂદ.

૧૬. તે ખુદા! છે કે જેણે આપણને પેદા કીધા, તે ખુદા છે કે જે તમામ
ધારેલું પાર પાડે છે.

ખોદાવંદી કે અખ્તરહા બેયફૂરખ્ત,
ઝ સેફકે ખદ બેએન્સાન હક દરામુખ્ત.

૧૭. તે ખુદા! છે કે જેણે તારાઓ રોશન કીધા, જેણે પોતાની રાસ્તીથી
ધનસાનને સચાઈ શીખવી.

ખોદાવંદી કે જાનરા કર્દ બીદાર,
ખોદાવંદી કે હલરા કર્દ હુરયાર.

૧૮. તે ખુદા! છે કે જેણે જાનને બીદાર કીધો, તે ખુદા છે કે જેણે હૃદયને
સાવધ અને હુશિયાર કીધું.

ખોદાવંદી કે ગર્હન દર સોબૂદશ,
ખોદાવંદી કે નતવાની સોતૂદશ.

૧૯. તે ખુદા! છે કે જેણે આસમાનને તેનો સેબદો કરતો કીધું, તે ખુદા
છે કે જેની તારીફ થઇ શકતી નથી.

ખોદાવંદી કે જોઝ નીકી નખોહદ,
ખોદાવંદી કે હુર બદરા બેકોહદ.

૨૦. તે ખુદા! છે કે જે નેકી શિવાય કંઇ પસંદ કરતો નથી, તે ખુદા છે કે
જે દરેક બદીને નાશુદ કરે છે.

ખોદાવંદી કે આરાયદ બહારાંન,
બે ફર્માનશ બેબારદ ઝબ્ર બારાંન.

૨૧. તે ખુદા! છે કે જે વસંત રૂતને શબુગારે છે, અને જેનાં ફરમાનથી
વરસાદ વાદળાંમાંથી વરસે છે.

ખોદાવંદી કે સાઝદ હુરચે બેહુતર,
રસાનદ આદમીરા આનચે દરખર.

૨૨. તે ખુદા! છે કે જે વધારે સાફ હોય છે તે કરે છે, અને આદમીને
માટે જે લાયક હોય તે પહોંચાડે છે.

ખોદાવંદી કે મેસ્લે ખીશ હુમ ઊસ્ત,
નયાખી નીઝ દીગર મેસ્લશ અચે દૂસ્ત.

૨૩. તે ખુદા! છે કે જેની મીસાલનો તે પોતેજ છે, અચે દોસ્ત, તેની મીસા-
લનો વળી ખીજે કોઇ વુંને મળનાર નથી.

હુમે રાઝે દલમ યઝદાંન બેદાની,
બેમન ફેઝે ખુદા રૂઝી રસાની.

૨૪. અચે ખુદા! મારા દીલનો તમામ બેદ વું જણે છે, મારી ઉપર તારી
બખશીશ કર, અને મને દરરોજની રોજ પહોંચાડ.

મુનાબત ૧૫ મી (બેતોમાં.)

હસ્તુર દારાબ હોરમઝદિયારની.

બેનામે ખોદા ઇઝદે રહુનમૂન,
કે ગીતી બે પા કર્દ અઝ કોફે નૂન.

૧. રહેનુમાઇ કરનાર સાહેબ ખોદાતાલાનાં નામથી આ બંદગી હું શરૂ કરું છું, કે
જેણે 'કોફ' અને 'નૂન' (યાને "કુન," એ એકજ શબ્દ) થી આ
દુન્યાને પેદા કીધી.

ખોદાવંદે અફ્લો ખોદાવંદે રઅય,
ખોદાવંદે ગંજો ખોદાવંદે જય.

૨. જે અફ્લનો, વિચાર શક્તનો, ગંજનો, દરજ્જનો અને બહોળી જાણનો માલેક છે.

ખોદાવંદે અફ્લો ખોદાવંદે દાદ,
ખોદાવંદે નીરૂ ખોદાવંદે રાદ.

૩. જે ઇનસાફ અને અફલનો, કૌવતનો અને સખાવતનો માલેક છે.

ખોદાવંદે અર્શો ખોદાવંદે ગાહ,
ખોદાવંદે મેહરો ખોદાવંદે માહ.

૪. સૌથી યુલંદ બહેશતનો, પાદશાહી તખતનો, આફતાબ અને માહતાબનો માલેક છે.

ખોદાવંદે નાહીદા બહુરામો તીર,
ખોદાવંદે જૈઝાઓ કૈવાને પીર.

૫. જે શુક, મંગળ, અને યુધ સેતારાનો, તેમજ મિથુન રાશી અને પુરાણા શનીશ્વર સેતારાનો માલેક છે.

ખોદાવંદે ફર્શો ખોદાવંદે જન,
ખોદાવંદે હુકૂત આસમાનો જેહાન.

૬. જે બહોળી દુનિયાની સપાટીનો તેમજ આપણા જનનો અને સાતે આસ્માનનો તથા જહાનનો માલેક છે.

ખોદાવંદે અર્જો હુમે અખ્તરાન,
ખોદાવંદે બખ્શન્દેઓ મેહરબાન.

૭. જે પૃથ્વીનો તથા તમામ સેતારાનો માલેક છે, અને જે માણી બખ્શનારો દયાળુ ખોદા છે.

ખોદાવંદે ફીરૂઝીઓ દાદગર,
ખોદાવંદે પાકીઓ ઝૂરો હોનર.

૮. જે ફત્તેહનો માલેક, અને ઇનસાફ કરનાર સાહેબ છે; વળી પાકીજગી કૌવત તથા હુન્નરનો તે માલેક છે.

ખોદાવંદે કોરસીઓ લૌહો કલમ,
કે હુમદર્દે ખલકસ્ત દર રંજો ધમ.

૯. તે (નવમા બહેશતના) તખતનો, કલમ અને તખતીનો (જેની ઉપર તમામ સૃષ્ટિની સરજત લખાયેલી છે તેનો) માલેક છે, જે લોકોનાં દુઃખ અને ગમમાં ભાગ લે છે, અને દીલસોજી ધરાવે છે.

ખોદાવંદે અમશાસ્પંદા બેહેશ્ત,
ખોદાઇ કે દૂર અઝ બદા કારે એશ્ત.

૧૦. જે અમશાસ્પંદ તથા બેહેશ્તનો માલેક છે, તે ખોદા કે જે ભુંડા અને ખરાબ કામોથી દૂર છે.

ખોદાઇ કે પાકસ્તો બા દાદા રઅય,
રહીમો ખતા બખ્શો મુશકેલ ગુશાય.

૧૧. જે ખોદા પવિત્ર છે, તેમજ ધનસાફ અને ડહાપણ સાથનો છે, વળી તે દયાળુ તથા યુનાહ માફ કરનાર તથા મુશકેલી હટાડનાર છે.

ખોદાઇ કે ઊ પાકો વીઝસ્તો નૂર,
ખોદાઇ કે અઝ હર બદા ઝોદમ દૂર.

૧૨. જે ખોદા પાક ચોખ્ખું તુર ધરાવે છે, જે ખોદા દરેક બદી તથા જીલમથી દુર છે.

ખોદાઇ કે બા રઅયે ખુદ કાર-સાઝ,
ખોરદ ઘમ જેહાનરાઓ ખુદ બીનયાઝ.

૧૩. જે ખોદા પોતાના ડહાપણથી કામ ફતેહમંદ પાર ઉતારનાર છે, જે સવળી દુન્યાનો ગમ ખાય છે, અને તે સાહેબ પોતે તો હાજત વગરનો છે.

ખોદાઇ કે વસ્કેશ ખુવદ નાપદીદ,
ખોદાઇ કે હર મુશકેલીરા કેલીદ.

૧૪. તે ખોદા કે જેની વખાણ અણદીઠ છે (યાને તેની વખાણ આપણાથી થઈ શકતી નથી), તે ખોદા કે જે દરેક મુશકેલીની ચાવી છે.

ખોદાઇ કે બર હર કસી મેહુરબાન,
અઝીમો શરીફસ્તો રહી રસાન.

૧૫. તે ખોદા છે કે જે દરેક શખસ ઉપર મહેરબાન છે, અને જે મહાન, જીલંદ અને દરરોજની રોજ પહોંચાડનાર છે.

ખોદાઇ કે ગરદૂનશ અંદર સોજૂદ,
ખોદાઇ કે નત્રાની ઊરા સોતૂદ.

૧૬. તે ખોદા કે જેને આસ્માન સેજદા કરે છે, તે ખોદા કે જેની તારીફ થઈ શકતી નથી.

ખોદાઇ કે ઊ ખાલેકે કાયેનાત,
ચુ એન્સો દદા મઅદનીઓ નખાત.

૧૭. તે ખોદા કે જે (પેદાયશનો) પેદા કરનાર છે, જેવાં કે માણસ, પશુ, અણીજ પદાર્થો અને ઝડપાનો.

ખોદાઇ કે ખોદકશ ખવદ બીજવાલ,
નખાશદ બે જોડ નીકુધઅશ અથાલ.

૧૮. તે ખોદા કે જેની પાદશાહી નહીં નાશ પામે એવી છે, અને જેને નકષ શિવાય કશાનો ખ્યાલ આવતો નથી.

ખોદાઇ કે કામશ ખવદ રાસ્તી,
ખોદાઇ કે દૂરસ્ત અઝ કાસ્તી.

૧૯. તે ખુદા કે જેની ઇચ્છા સમ્યાચ છે, તે ખોદા કે જે જુઠાઈથી દુર છે.

ખોદાઇ કે બર ખલક કર્યાદ રસ,
નમાનદ બેદૂ કસ ન ઊ ખુદ બેકસ.

૨૦. તે ખોદા કે જે લોકોની દાદા લેનાર છે, જેને મળતો કોઇ પણ માનવી હોતો નથી, અને જે પોતે કોઇ પણ માનવી જેવો નથી.

ખોદાઇ કે હસ્ત ઊ બસીરો હકીમ,
કદીમો કરીમો રહીમો અલીમ.

૨૧. તે ખોદા કે જે દિધ્દ્રષ્ટિવાળો તથા હકાપણવાળો છે, તે શરૂઆત કે છેદ વગરનો, સખી, દયાળુ તથા સધળું જાણનાર છે.

ખોદાઇ કે ઊ રાએકે કાયેનાત,
એ સંગ આફરીદસ્ત આબે હયાત.

૨૨. તે ખોદા કે જે દુન્યાને રોજ પહોંચાડનારો છે, અને જેણે પત્થરમાંથી અમર્ગી બખશનારો પાણીનો ઝરો પેદા કીધો છે.

ખોદાઇ કે અફૂરખતસ્ત અખ્તરાન,
કે બહરેહ બે મરહોમ રસાનન્દ શાન.

૨૩. તે ખોદા કે જેણે સેનારાઓને પ્રકાશતા કીધા છે, કે તેઓ પોતાનો હિસ્સો (રોશની) માણસોને પહોંચાડે.

ખોદાઇ કે અઝ આતેશો આબો સંગ,
સેરેશતેહ હુમે ઉરવરાન રંગ રંગ.

૨૪. તે ખોદા કે જેણે આતશ (સુરજની રોશની), પાણી, તથા પત્થરમાંથી તમામ જાતના રંગબેરંગી ઝાડપાનો પેદા કીધો.

ખોદાઇ કે ઊરા બે હંગામે કાર,
કસી દરખોરશ નીસ્ત અમ્યાઝો યાર.

૨૫. તે ખોદા કે જેને કામની વખતે કોઇ સાથી કે મદદગારની જરૂર પડતી નથી.

ખોદાઇ કે હર મુશકેલીરા કેલીદ,
એ કાફો એ નૂન કદી ગીતી પદીદ.

૨૬. તે ખોદા કે જે દરેક મુશકેલીની ચાવી છે, અને જેણે “કાફ” અને “નૂન”
(યાને “કુન” શબ્દથી) આ કુન્યા પેદા કીધી.

ખોદાઇ કે બીમસ્લો સાનો નઝીર,
નેકૂદરિત હમ્વારેઅશ દર ખમીર.

૨૭. તે ખોદા કે જેની મીસાલ કે બરોબરીઓ કે હરીફ કાઇ નથી, અને
જેની ખાસીયતમાં હંમેશાં નેકી છે.

ખોદાઇ કે દીન દાદા હુમ રેઝકો જાન,
સેરેશ્તેહુ બેયક લહુએ હર દો જેહાન.

૨૮. તે ખોદા કે જેણે દીન, રબકરોજી, અને જાન બખશયાં, અને જેણે એક
એક પળમાં બંને જહાન પેદા કીધી.

ખોદાઇ કે દર નૂરે ખુદ હસ્ત ઘર્ક,
કઝમરશ જેહુદ બીપરોપાય બર્ક.

૨૯. તે ખોદા કે જે પોતાના નુરમાં ગરકાવ છે, અને તેના ફરમાનથી વીજળી
પાંખ કે પગ વગર ચમકે છે.

નબીનદ કસશ સૂરતો રંગો ફામ,
ન નીઝુ ધન ફેરેશ્તેહુ સીઆસે તમામ.

૩૦. કાઇ માણસ તો નહિ, પણ પુરેપુરા તેતરીસ ફરેસ્તાઓમાંથીબી કાઇ પણ
તેની સુરત, આકાર કે રંગ જોઇ શકતો નથી.

ખોદાઇ કે નામશ હુઝારો યકસ્ત.
ચુ હર નામ ખાંની શવી ચીરેહુ-દસ્ત.

૩૧. તે ખોદા કે જેના એક હજારને એક નામ છે, અને જે તું (લજુનાર)
દરેક નામ લખ્યો તો દરેક કામમાં ફતેહમંદ થશે.

શબો રૂઝ કુન એકે નામે ખોદાય,
કે હાસેલ કુની જાન તો હર દો સરાય.

૩૨. રાત દિવસ ખોદાનાં નામને યાદ કર, કે જેથી તું બંને કુન્યા હાંસલ કરે!

અઝીન એકે નામે ખોદાવંદગાર,
શવદ હલ હુમે મુશકેલો સખત કાર.

૩૩. ખોદાનાં નામની યાદ કરવાથી તમામ મુશકેલીઓ તથા અધકુ કામ પાર પડશે.

હુકા રાએકા કાદેરા દાદગર,
તોધ ખાલેકે જોએલોગાંન સરખેસર.

૪૪. અએ સૃષ્ટિને નીલાવનાર, સર્વ શક્તિમાન, ઇનસાફી ખોદા! તું તમામ
એક છેડાથી તે બીજા છેડા સુધી દરેક ચીજનો પેદા કરનાર છે.

સુનાળત ૧૬ મી (ખેતોમાં)

જેહેલીન યુદ્ધા રૂસતમ બિન એસફંદીઆરની બનાવેલી.

—:૦:—

યા એલાહી રૂઝિઅમ અફૂઝાયા તૌફીકમ બેદહ,
અઝ મકાસેદ આન્હે ખાશદ લાયેકમ આનમ બેદહ.

૧. અએ મારા ખોદા! મારી દરેજની રાજીમાં વધારો કર, મારા ઉપર
(તારી) મહેરબાની ઉતાર, મારી ધારણાઓમાં જે લાયક હોય તે મને બખશ.

હી બવદ યક્તાઓ બીહુમતા ખોદાએ કેરફેગર,
રાદા રીરૂઝી દહુન્દેઓ કરીમો રાહબર.

૨. તે સવાબકાર ખોદા એકજ છે, તેની મીસાલ કોઇ નથી, તે ઉદાર ફત્તેહમંદી
બખશનારો, અને સખી રાહબર છે.

કેરફેગારે અશૌ ફૂશૌ કોરસીઓ લૌહો કલમ,
કેરફેગારે ઇન્સો જેન્સ અઝ રૂઝે અબ્વલ તા અદમ.

૩. સાથી જીલંદ આરમાન, દુનિયાની સપાટી, (નવમાં બહેશતનું) તખત,
તખતી અને કલમના પેદા કરનાર છે; તે સૃષ્ટિની શરૂઆતથી આખર
સુધીના સઘળા આદમી અને ચીજોનો પેદા કરનાર છે.

કેરફેગારે બીઝવાલો કેરફેગારે જીલ્જલાલ,
કેરફેગારી કાફીદેહ રૂઝો શખ બા માહો સાલ.

૪. તે નાશ તથા ફના નહિ પામે એવો તેમજ કીર્તિવંત પેદા કરનાર છે,
તે પેદા કરનાર કે જેણે દહાડો રાત, તે સાથે મહીના અને વરસ પેદા કીધા.

કેરફેગારે અઉવલીનો કેરફેગારે આખેરીન,
કેરફેગારે જોએલે મખ્લૂકાતે પહુનાવર ઝમીન.

૫. તે શરૂઆતનો પેદા કરનાર અને આખર અંજમનો પેદા કરનાર છે, વળી
બહોળી જમીનવાળી દુનિયાની તમામ ચીજોનો પેદા કરનાર પ્રભુ છે.

કેરદગારે મીનુઆનો કેરદગારે આન સરાય,
કેરદગારે બીનઝીરો કેરદગારે પાક રમ્ય.

૬. તે મિનોઇ શક્તિઓનો અને મિનોઇ દુન્યાનો પેદા કરનાર છે; તે બીન-હરીફ સરખનાર અને પાક હાપણવાળો પેદા કરનાર છે.

કેરદગારે બેમ્લેએ અમશાસકુંદાનો બેહુશત,
કેરદગારી કૂ બવદ દૂર અઝ બદીઆ કારે એશત.

૭. તે સઘળા અમશાસપંદો તથા બેહુશતનો પેદા કરનાર છે, તે સરખનાર જે બદી તથાં ભુડાં કામથી દૂર છે.

કેરદગારે અખે ગદાન કેરદગારે આસમાન,
કેરદગારે માહો ખોરશીદા દારોખશાન અખતરાન.

૮. તે ફરતાં આકાશનો અને આરમાનનો પેદા કરનાર છે, તે માહખોખતાર, અને ખોરશેદ, તથા પ્રકાશિત તારાઓનો પેદા કરનાર છે.

કેરદગારે કમ-પેઝીરો અઝ કરમ બેસ્યાર-અખશ,
કેરદગારે અશો સકુંદે સેદરેએ બેસ્યાર નકશ.

૯. તે થોડામાંજ આભુજ અને વિનંતિ કમુલ રાખનાર અને પોતાની ઉદારતાથી બેહદ માણી બખશનાર છે; તે ઉંચામાં ઉંચા અને શરોય યજદના મિનોઇ રહેઠાણના તરેહ તરેહથી શણગારેલાં છાપરાનો પેદા કરનાર છે.

કેરદગારે બંદગાનો કેરદગારે મીનુઆન,
કેરદગારે બેમ્લે હુધવાનાતો મોર્ધાન દર બેહાન.

૧૦. તે બંદાઓનો અને મિનોઇ શક્તિનો પેદા કરનાર છે, તે દુન્યામાં તમામ પશુ પક્ષીઓનો પેદા કરનાર છે.

કેરદગારે આતશો આબો ઝમીન કૂહો સંગ,
કેરદગારે ઉરવરાંને ગૂનેગૂને રંગ રંગ.

૧૧. તે આતશ, પાણી, જમીન, પહાડ, અને પથરનો પેદા કરનાર છે, તે તહરેવાર રંગના ઝાડપાનનો પેદા કરનાર છે.

કેરદગારી ડીન હુમે અઝ કોદરતે ખુદ આફરીદ,
કેરદગારી કૂ બુવદ હર બંદે મુશકેલીની કેલીદ.

૧૨. તે પેદા કરનાર છે કે જેણે આ સર્વે પોતાની શક્તિથી પેદા કર્યું; તે પેદા કરનાર, કે જે દરેક યુવવણુ ભરેલી મુશકેલીની આવી છે.

કેરુદગારે વીઝેલુનૂરો કેરુદગારે કારસાઝ,
કેરુદગારે બંદે-પરવર કેરુદગારે બીનયાઝ.

૧૩. તે પાક નુરનો, અને કુનેહથી કામ પાર ઉતારનાર પેદા કરનારો છે, તે બંદાઓની પરવરથી કરનાર, સરજનાર છે, જેને કાંઈની ગરજ મા મદદની જરૂર નથી.

કેરુદગારે કારદાનો કેરુદગારે પીશબીન,
કેરુદગારે કેફેકારો કેરુદગારે પાક દીન.

૧૪. તે પોતાનું કામ જાણનાર અને હાપણુવાળો, અગમચેતીની અખરીશ પામેલો પેદા કરનારો છે; તે સવાબકાર કામ કરનાર અને પાક દીનનો પેદા કરનારો છે.

કેરુદગારી કશ નબાશદ મેસ્લો માનન્દો નઝીર,
કેરુદગારી કશ બવદ નીકીઓ પાકી દર ઝમીર.

૧૫. તે પેદા કરનાર કે જેની મીસાલનો કે બરોબરીઓ કાઢ નથી; તે પેદા કરનાર કે જેના અંશ અને ખાસીયતમાં નેકી તથા પાકીજગી છે.

કેરુદગારે દાનેશો ફુલ્મો વફૂફો અફ્લો હૂશ,
કેરુદગારે રેઝુક-બખ્શો કેરુદગારે સત્રપૂશ.

૧૬. તે હાપણુ, સમજદાર, જ્ઞાન, અકકલ અને હોશિયાર પેદા કરનાર છે, તે રોજરઝક અખજનારો અને દરેક ગુનાહ અને અમ દાંકનારો છે.

કેરુદગારી કઝ વય આમદ ધન હુમે ચીઝે નેકુ,
કેરુદગારે નીકખાહો કેરુદગારે રાસ્તગુ.

૧૭. તે પેદા કરનાર કે જેનાથી આ સર્વે બલી ચીજો હસ્તીમાં આવી, તે બહુ આહનારો અને રાસ્ત બોલનારો સાહેબ છે.

કેરુદગારે હુર નેહાનો કેરુદગારે આશકાર,
કેરુદગારે દસ્તગીરે મરુદામે નાચારો ખાર.

૧૮. તે દરેક ચીજો જે ગુપ્ત અને જાહેર છે, તેનો પેદા કરનારો છે, તે લાચાર કંગાળ માણસોને મદદ કરનારો સાહેબ છે.

કેરુદગારી કુ નમીખાહુદ બદી અઝ હીથ તૌર,
કેરુદગારી આનકે દૂરસ્ત અઝ બદીઓ ઝાદમે જૌર.

૧૯. તે પેદા કરનાર કે જે કાંઈની રવેશ બદી પસંદ કરતો નથી, તે પેદા કરનાર કે જે બદી તથા જોર જુલમથી દૂર છે.

કેરુદગારી આન્કે કામશ રાસતી બાશદ મુદામ,
કેરુદગારી કૂ દેહદ બદ્ધકારરા ફૂઝબ મકામ.

૨૦. તે પેદા કરનાર કે જેની ધન્ય હાથેમાં સચાઇ હોય છે, તે પેદા કરનાર કે જે બદ્ધકાર લોકોને દોષબળ મુકામ આપે છે.

કેરુદગારી આન્કે જોઝ નીકી નખોહુદ હીચ ચીઝ,
કેરુદગારી આન્કે નીકાનરા હમી દારદ અઝીઝ.

૨૧. તે પેદા કરનાર કે જે નેકી શિવાય કશું પસંદ કરતો નથી, તે પેદા કરનાર કે જે નેક માણસોની ઉપર વહાલ રાખે છે.

કેરુદગારી આન્કે પયેદા કદ્દ મારા દર જેહાંન,
કેરુદગારી આન્કે અક્લો દીનો રૂઝી દાદા જાંન.

૨૨. તે પેદા કરનાર કે જેણે આપણને આ દુન્યામાં પેદા કર્યા, તે પેદા કરનાર કે જેણે અકકલ, દીન, દરોજની રોજ તથા જન આપણને બખશ્યાં.

કેરુદગારી આન્કે બાશદ લોત્તેઝ એક્રામશ બસી,
કેરુદગારી આન્કે નત્વાનદ સેતાઇદશ કસી.

૨૩. તે પેદા કરનાર કે જેની માયા મહેરબાની પુષ્કળ છે, તે પેદા કરનાર કે જેની (પુરેપુરી) તારીફ કોઇ કરી શકતું નથી.

કેરુદગારી આન્કે નામે ઊ ચકીઓ ચક હઝાર,
બા હુરાન નામશ કે ખોની આન હમી આયદ બેકાર.

૨૪. તે પેદા કરનાર કે જેનાં એક હજાર ને એક નામે છે, દરેક નામ તું બણે તે તને ઉપયોગી થઇ પડે છે.

યા ખોદા ગદાંન રવા હુર હાજતો મુરકેલ ગુશા,
મુદ્દ બખશ અદર હમે કારો નેકૂં બસ તુમા.

૨૫. અએ ખોદા! મારી દરેક હાજત ટાળ, તથા મુશ્કેલી દુર કર, દરેક કામમાં મને કાયદો બખશ, તથા મને નેકીનો રસ્તો દેખાડ.

મુનાર્જત ૧૭ મી (ખેતોમાં.)

દસ્તુર જમશેદજી ભાભાદપણની બનાવેલી.

નામે ધણદ હરકે દર કારી બેરાનદ બર અબ્બાન,
એસેરામે આંન બેનીકૂં રસાનદ વૈબદાન.

૬. જે કોઇ દરેક કામમાં ખોદાનું નામ જાણ ઉપર લે છે, તે સખળી જેથી ચીજ જાણનાર ખોદા નેકીથી સરમમ ઉતારે છે.

નામે પાકશ હરકે સાઝદ વેઈ ડી ચાખદ નજાત,
નામશ અઝ મક્ખૂલે હુક મૌસૂફ આશદ દર જેહાત.

૨. જે કોઇને તેનું પાક નામ સેવાની દરરોજની આદત પડે છે, તેને દોષખથી મુક્તિ મળે છે, તથા તેનું નામ દરેક દીશામાં 'ખોદાની પસંદગી-વાળા બંદા' તરીકે જાણીતું થાય છે.

નામે શીરીનશ ખરારદ કામે નાકામાન બેદહર,
હમચુ હુદવા નૂશ સાઝદ ગર્યે આશદ સેઈ ઝહર.

૩. તેનું મધૂર નામ દુન્યામાં નાઉમેદ થયલાઓની ધમ્મજા બર લાવે છે, નિર્મળ ઝેર પશુ હોય તો તેનું નામ તેને મીઠાઈ માફક મીઠું બનાવે છે,

પાક હસ્તો પાક આશદ, પાક આમદ અઝ અઝલ,
હરકે પાકશ ખાન્દ પાક્ આમદ ઝે પાકીએ અમલ.

૪. તે પાક છે તથા તે પાક રહેશે, તથા શરૂઆત વગરની હંમેશગીથી તે પાક હતો, જે કોઇએ તેને પાક કહ્યો અને જાણ્યો, તે આદમી એમ કહેવાના પવિત્ર કામથી પોતે પાક બન્યો.

દર સેતૂદન મી નગોન્જદ ઝાતે પાકે આન ખોદા,
અઝ અદાલત હસ્ત યક્સાન નઝદે ડી શાહો ગદા.

૫. તે ખોદાનો પાક અંશ સ્તુતી અને વખાણમાં સમાતો નથી, તેના અદલ ઇનસાફ આગળ શાહ તથા ફકીર એક સરખા છે.

નીકિયશ મન્જૂર આશદ વઝ બદી આશદ નફૂર,
નીક હસ્તો, નીક ખુદા, નીક આશદ આન ઘયૂર.

૬. નેકી તેને માનીતી અને વહાલી છે, અને બદીથી તેને ધિક્કાર અને કંટાળો છે, નેકી બદીની બાબતમાં કાળજી રાખનારો તે ખુદા નેક છે, નેક હતો અને નેક રહેશે.

ઝાતે પાકે આન ખોદાવંદસ્ત નૂરે બરતરીન,
ફાશ ગરશેહ નામે નામીઅશ 'એલાહુલ આલમીન.'

૭. તે પાક ખુદાવંદનો અંશ હુલંદમાં હુલંદ નુર છે, તેનું નામીયું નામ "મેઉ દુન્યાનો સાહેબ" કરીને મશહૂર થયેલું છે.

પાકરા આશદ મુઆવેન, પાકરા આશદ કરીન,
પાકીઅશ બર જાય દારદ બી સોતુન અર્થે બરીન.

૮. પવિત્ર માણસોના તે મદદગાર છે, પવિત્ર માણસોના તે સાથી છે; તેની પાકીજગીથી હુલંદ આકાશ વગર થાંભલાએ તેની જગ્યાએ રહે છે.

હરદો આલમ આફરીદ અઝ કોદરતો મૌજૂદ કહે,
વઝ એખાદતહાએ ખુદ અઝ બંદગાન મકસૂદ કહે.

૯. પોતાની શક્તિથી બેઠે દુન્યા પેદા કીધી, અને તેને હેયાતી બોમવતી
કીધી, અને બંદાઓ તેની ભક્તિ કરે એવી ધમ્મજા દેખાડી.

દાવરાન દાવર કે ઊ અઝ મેહરબાની યાવરસ્ત,
નામે પાકશ જીન જેહુત દર પેહલવાની ખાવરસ્ત.

૧૦. તે ધનસારીઓમાં ધનસારી છે કે જે મહેરબાનીથી મદદ કરે છે, તે
કારણને લીધે તેનું પવિત્ર નામ પહેલવી ભાષામાં “ખાવર” યાને ધરદાસ્ત
કરનાર સાહેબ છે.

દરતગીરે આજેઝાન, સર-કૂબે મઘૂરાંન બે અફૂલ,
અઝ ગુનેહ હર કસ કે તોબેહ કહે અખશાયદ બે ફૂલ.

૧૧. તે નાચાર લોકોનો મદદગાર છે, અને મગર લોકોને પોતાના ધનસારથી
તોડનાર અને જેર કરનાર છે; જે કાષ પોતાના ગુનાહની તોબા કરે
છે, તેના ગુનાહ ઉદારપણે માફ કરે છે.

બંદગી ખોહુદ એ બંદે સરખેસર અફૂગંદગી,
ગર નખાશદ સરખેસર અફૂગંદગી, શરમંદગી.

૧૨. તે બંદાઓ તરફથી બંદગી અને પુરેપુરી નમનતાઈ ચાહે છે, જે તઓ
સખળા નમનતાઈ નહિ કરે, તો તેમને શરમીન્દગીજ પહોંચે છે.

બીન્ જનીન્ દર બતને માદર પરવરદ બી રેઝૂક દહર,
શુદ તવલ્લોદ બચ્ચે અઝ માદર એ શીરશ દાદ બહર.

૧૩. તું (ભણનાર) જો, કે માયનાં પેટમાં હમેલની, પોષણ વગર પરવરશી
કરે છે, જ્યારે બાળક માયના પેટમાંથી જનમ પામે છે, ત્યારે તેને
માયનું દુધ આપે છે.

ઝાહેરો બાતેન શેનાસદ ઘેબદાનીઅશ બેબીન,
બીશ બખશદ કમ પઝીરદ, મેહરબાનીઅશ બેબીન.

૧૪. તું (ભણનાર) જો કે તેનું ગેબી જ્ઞાન જાહેર તથા બાતેનની વાત જાણે છે,
છે; તે પુષ્કળ માધી બખશનાર અને શોડમાં આબુજ અને વિનંતી
કબુલ રાખનાર છે એ તેની મહેરબાની જો.

નૂરે ઊ નૂરોન-અલા-નૂર આમદ અઝ નૂરે મલક,
ઝરેઘ તાબીદ અઝ નૂરશ બે ખુરશીદ ફલક.

૧૫. તેનું નુર, ફરેસ્તાનાં નુરથી સર્વેથી એજ નુર છે, આકાશમાંનો સુર્ય તેનાં
નુરની એક રજકબુમાંથી પ્રકાશે છે.

દર રહે પાકશ બે પાકી નેહ શોભારહેહુ તો કદમ,
વર બેનાપાકી નેહી શીલકૈર ગદી કચ્ચલ અદમ.

૧૬. તેનાં પવિત્રાધના રસ્તા ઉપર પાકીજગીથી તું ગણત્રી કરીને (સંભાળીને)
કદમ મુક; અમરબે તું નાપાકીમાં કદમ મેળશે તો તું તરતજ એક
હસ્તી વગરનો જેવો થઇ પડશે (યાને નાશ પામશે.)

બારગાહુશ લાયઝાલો દાનેશે ઊ બા કમાલ,
યાબદ ઊ ખુદ રા બેખુદ અઝ કેશ્વિયાએ કુલજલાલ.

૧૭. તેની દરબાર હંમેશની અને પડતી વગરની છે, તથા તેનું જ્ઞાન સંપૂર્ણ છે,
દબદબા ભરેલી મોટાખમાં તે પોતાને એકલોજ જોય છે.

કદ અઉવલ બહુમનો એદીબેહુરતો શહુરીવર,
હાફેઝાંને ગૂસફંદો આતેશે નૂરીઓ ઝર.

૧૮. પહેલા તેણે બહુમન, અરદીબહેશત, અને શહરેવરને પેદા કીધા, કે જેઓ
ગોરપંદ, નુરી આતશ, અને ધાતુના રક્ષક છે.

ઝાન પસ અસ્પનદારમદ ખોદાદો મોદાદ આમદેહુ,
બર ઝમીનો આબો ઉર્વર પાસદારાંન ધન હુમેહુ.

૧૯. ત્યાર પછી અસપંદારમદ, ખોરદાદ, અને અમરદાદ આવ્યા, તે બધા
જમીન, અને પાણી તથા ઝાડપાનના પાસપાન છે.

ઇઝદાન દીગર હુમે બા નૂરોબા ફર આફરીદ,
આલમે નીકૂ હુમે ખાલેસ્તરઝ ઝર આફરીદ.

૨૦. ખુદાએ બીજા ઇજ્જતને નુર તથા દબદબા સાથે પેદા કીધા; આ બધી
દુન્યા સરાસર સોનાં કરતાં વધારે નિર્મળ પેદા કીધી.

કદ એન્સાન રા ચુ સરદારો બેદાદશ એખિતયાર,
તા છે નીકો બદ બેપોરસદ દાવરશ રૂઝે શુમાર.

૨૧. તેણે ઇનસાનને સરદાર જેવો કીધો અને તેને અખત્યાર આપ્યા, જેથી તે
ઇનસાફ કરનાર તેની (ઇનસાનની) કરણીના હિસાબને દિવસે તેની નેકી
તથા બદી વિષે તેને પુછી શકે.

ગર છે નીકી કદેઇ અઅમાલ હક રા બંદેઇ,
મોઝદે આંનર દર બેહુરતે જાવેદાન યાબંદેઇ.

૨૨. અગરજો તે નેકીના કામો કીધા હશે, અને ખોદાના બંદા તરીકે આવ્યો
હશે, તો તેનો બદલો અમર્ગ બહેશતમાં મળશે.

લોત્કે હરથે બા મલાયેક કહી બા તો આંન કુનદ,
એંદેએ જાવીદ માની ફૂલે ખુદ યજ્ઞદાંન કુનદ.

૨૩. જેવી મહેરબાની તેણે (ખુદાએ) ફરેસ્તાઓ ઉપર કીધી તેવી તે તારી
ઉપર કરશે, અને યજ્ઞદાતાલાની મહેરબાનીથી તું હંમેશાની અમર્ગ
જીંદગી ભોગવશે.

વર બદી કહી બે ફર્માને લઈને શૈતાન શુદી,
દર જહાન્નમ રફૂતિયો અઝ દુશ્મને યજ્ઞદાન શુદી.

૨૪. અગરજો પિકકાર ભરેલા સૈતાનનાં ફરમાન પ્રમાણે ચાલીને તેં બદી કીધી
હશે, તો તું દોઝખમાં જશે તથા યજ્ઞદાંનનો દુશ્મન થશે.

વઝ ઓકૂબતહા બવદ આન્જા ફરાવાન ખોરીધ,
હીચ નારદ મન્ફઅત જેઝ આહા લાખે ઝારીધ.

૨૫. અને દોઝખની સળથી તું ત્યાં ઘણુંજ દુઃખ પામશે, તથા હાય અફસોસ,
કકલાટ અને વિલાપ શિવાય બીજું કંઈ હાસિલ કરશે નહિ.

પસ બવદ બેહુતર કે અઝ ફર્માને દીવાંન સર કરી,
બંદેએ હક શવ કે નૂશ અઝ ચશમેએ હૈવાન ચશી.

૨૬. ત્યારે બહેતર છે કે દેવાનાં ફરમાનથી તું માથું ફેરવે, અને ખોદાનો બંદો
થાય, કે જેથી તું જીંદગીમાં ઝરાતું અમૃત ચાખે.

ગર તો ખીશે ઇઝદી, બીગાને બાશ અઝ અહુરેમન,
હુમ બદીઆ ઝૈબરા ઘાલેબ મકુન બર ખીશતન.

૨૭. જો તું ખુદાનોજ ખેશી છે તો અહુરેમનથી અળગ થા, તે સાથે બદી
તથા એબને તારી ઉપર ગાલેબ ના થવા દે.

બંદેએ ઇઝદ પરસ્ત આરદ બે અહુરીમન શેકસ્ત,
વાંનકે અહુરીમન પરસ્તદ મીહુલદ હકરા એ દસ્ત.

૨૮. યજ્ઞદાંપરસ્ત બદો એહરેમનને શિકસ્ત આપે છે, દેવપરસ્ત બંદો ખુદાતાલાને
પોતાના હાથથી છોડી દે છે.

ઇન ગુઝીદન બેહુતરત યા આંન ગુઝીદન અશતરત ?
મુન્સેફે ખુદ અક્લ ગર્દાન કાન બવદ બેહુ રહબરત.

૨૯. ત્યારે પહેલું પસંદ કરવું તારે માટે બહેતર છે કે બીજું પસંદ કરવું તારે
માટે ખુશનુમા છે; તારી અકકલને તારો મુનસેફ કર, કારણકે તે તારો
બહેતર રાહબર છે.

આનકે દર દીને બેહી ફૂંદેલ કદુધન દાદગર,
હુકો ખાતેલ કુન જુદા, કુન મુન્શએખ અઝ ખૈર શર.

૩૦. કારણકે બલી દીનમાં દાદરે બાર મુકીને ફરમાવ્યું છે કે:—“સચ્ચાઈને જુઠાંથી જુદી કર, બલાઈને યુરાઈથી છુટી કર.”

યા એલાહી કુન નજર યા રહમ યર અહવાલે મન,
બોગજરાન દર ખોરરમી કોલ રૂઝો માહો સાલે મન.

૩૧. ઓ મારા ખુદા! મારી હાલત ઉપર રહેમ નજર કર, મારા તમામ દિવસ, મહિના, અને વરસ ખુશીમાં પસાર કરાવ.

દાર અવ્લાદે મરા મહૂજૂઝ અઝ આફતે દહર,
હમ બરીશાંન મીરસાંનઝ મેહરે ખાસે ખીશ બહર.

૩૨. દુન્યાની આફતમાંથી મારી એલાદતું રક્ષણ કર, તેઓ ઉપર તારી ખાસ મહેરબાનીનો હિરસો પહોંચાડ.

સુનાજત ૧૮ મી (બેતોમાં)

દસ્તુર દારાખ પાહાલનની બનાવેલી તેતરીશે યઝદ અને
અઝ્ઝાસપદોનાં નાંમે સાથની.

—:૦:—

ખોદાયા કુન દુઆયમ રા કબૂલી
કે ખીશે તો રવા નખ્તૂદ ફઝૂલી.

૧. અએ ખોદા! મારી દુવા કબુલ રાખ, કારણકે તારી સનમુખ નકામી વાતો રવા નથી.

વલી અઝ રાહે અજૂઝો મુસ્તમંદી.
હમી ખાહમ બેખીશત સર જુલંદી.

૨. તોપણ હું લાચારી તથા હાજતમંદીની રાહે તારી પાસેથી શ્રેષ્ઠાઈ અને આખર માગું છું.

તોઇ કાદર કે ઝાતત બી હમાલસ્ત,
તોઇ આદલ કે મોલકત બી ઝવાલસ્ત.

૩. તું સર્વશક્તિવાન છે, કે જેની ખાસીયત જોડી વગરની છે, તું ધનસાથી છે, કે જેનો મુલક નહિ નાશ પામે એવો છે.

તોઈ સાઝંદએ મૌજૂદા હસ્તી,
તોઈ દારંદએ બાલાઓ પસ્તી.

૪. તું સધળી ચીજોનો તેમજ કુલ દુન્યાની હસ્તીનો પેદા કરનાર છે, તું
આસ્માન અને જમીનને ટકાવનારો છે.

તોઈ રજૂઆત જેમલે જનવરાનરા,
તોઈ ખલ્લાકે મુલક કોલ જેહાનરા.

૫. તું તમામ જનવરોને પોષણ આપનારો છે, તું કુલ જહાનનો આપઅખ-
ત્યાર પેદા કરનાર છે.

તો અંદે પરવરો આજેઝ નવાઝી,
એ મેસ્કીન બહુરે-બખ્શી ખર્ગોસાઝી.

૬. તું અંદાઓની પરવરશી કરનાર અને નખખાઓને નવાજનાર છે, તું મીસ્કી-
નોને તેઓની રોજીનો હિસ્સો પહોંચાડનાર છે.

તોઈ બીમેસ્લો બીહુમતાઓ માનન્દ,
ખોદાઇ બર ખોદાવંદાન ખોદાવંદ.

૭. તું મિસાલ વગરનો, જોડી વગરનો, અને બરોબરીઆ વગરનો સાહેબ છે,
શ્રીમંતોના શ્રીમંત ઉપર તું સાહેબ છે.

તોઈ ખુદ નૂર-બખ્શે માહો ખુરશીદ,
હમે અઝ લોલ્લે તો દારંદ ઉમ્મીદ.

૮. તું ચંદ્ર અને સુરજને રોશની બખશનાર છે, બધાઓ તારી મહેરબાનીની
ઉમેદ રાખે છે.

તોઇ દાનાએ હર અસ્સારે આલમ,
તોઇ પચેદા-કુને હૌવાઓ આદમ;

૯. તું દુન્યાના દરેક બેદ જાણનારો છે, તું આદમ અને ઇવનો પેદા કરનારો છે.

કે ઇશાન દર કેતાખે અંદ મારા,
મશી-મશ્યાને હસ્તંદ આશકારા.

૧૦. કારણકે તેઓ આપણી જંદઅવસ્તાની કેતાખમાં “મશી મશીયાનો”
તરીકે જાણીતાં છે.

તોઇ અઉવલ કે અઝ વચે અઉવલી નીસ્ત,
તોઇ આખેર કે ઝાન પસ આખેરી નીસ્ત.

૧૧. તું સર્વથી પહેલો છે, જોનાથી પહેલો કોઇ નથી, તુંજ છેવટ સુધીનો
છે, જોની પછી છેવટનો કોઇ નથી.

તોછ યજ્ઞદાંન કે બીચૂનો ચેગૂની,
એ મૌજૂદાન બીમેરલો નમૂની.

૧૨. તું ખોદા કે જેની બરોબર કોઇ નથી, હસ્તી ભોગવનારાઓમાંથી કોઇ તારી
મીસાલ નથી.

બરીન બંદેહ મોરાદો કામ-રાની,
ખુશીઓ ખોરૂમી દર એંદગાની,
બે બખ્શ અયે પાક દાદારે જેહાનદાર,
એ દોશમન જાને મન અંદર અમાન દાર.

૧૩-૧૪. અએ પાક જહાનના પેદા કરનાર તથા રક્ષણ કરનાર ખોદા ! આ તારા
બંદા ઉપર તેની જાંદગી દરમ્યાન મુરાદ તથા સુખ, ખુશી ખુરમી
બખ્શ, અને દુશમનથી મારો જાન સલામત રાખ.

દેલમ દારી હુમીશે શાદો ખંદાંન,
એ મન ખોશતુદ દાર અમ્શાસકંદાન.

૧૫. મારું દીલ સદા ખુશાલ અને હસ્તુ રાખ, અમશાસપંદોને મારાથી
ખુશ રાખ.

બે કારે કેફેઓ હુમ રાસતી દાર,
તો દૂરમ અઝ કઝીઓ કાસતી દાર.

૧૬. સવાબના કામ તથા રાસ્તીમાંજ મને રાખ, છળકપટ અને જુલુષથી
મને દુર રાખ.

કુની બહુરામ યજ્ઞદમ યારો યાવર,
બે મન બર મેહુર આરદ મેહુરે દાવર,

૧૭. બહેરામ યજ્ઞદને મારો મિત્ર તથા મદદગાર કર, મહેર દાવર મારી ઉપર
મહેરબાની લાવે તેવું કર.

કે હુરૂજ મુશકેલમ આસાન નેમાયદ,
દેહુદ શાદી ઓ ઘમ અઝ દેલ એદાયદ;

૧૮. દરેક ઠેકાણે તે યજ્ઞદ મારી મુશકેલી આસાન કરે, મને ખુશાલી આપે,
તથા દીલમાંથી ગમ દેડે કરે.

અદૂરા ઝીર સાઝદ, દૂસ્ત ખુશનૂદ,
દેહુદ અઝ એશી એશરત માયેયે સૂદ.

૧૯. મારા દુશમનને તે નીચો નાખે, અને દોસ્તને ખુશતુદ કરે, અને ખુશી
ખુશાલીની ફાયદાકારક ચાપણુ મને બખશે.

હુમી ખાહુમ એ તો અયે પાક યજ્ઞદાન,
કે બહરામ ધજ્ઞદમ બાશદ નેગેહ્યાન.

૨૦. અયે પાક ખોદા! હું તારાથી એ માથું છું, કે બહેરામ યજ્ઞદ મારે
નેગેહ્યાન થાય.

એ શીરૂઝીઓ નોસ્ત રહુ નેમાયદ,
દરે દીને બેહીન બર મન કુશાયદ.

૨૧. મને ફતેહ શીરોજ સાથનો રસ્તો દેખાડે, અને સાથી શ્રેષ્ઠ દીનના દરવાજા
મારી ઉપર ખુલ્લા કરે

એ નેઅમતલ્લા ખોદાયા દેહુ તો ગંજી,
કે દર ઓમ્રમ નયાબમ હીય રંજી.

૨૨. અયે ખુદા! તારી ન્યામતોનો લગાર ખમતો મને આપ, કે જેથી મારી
આખી ઉમર સુધી કંઈ પણ રંજ હું જોઈ નહિ.

એ નાને કસ મકુન મગ્નૂન મારા,
એ ફેએ ખુદ બેકુન મહૂન મારા.

૨૩. કોઈની રોટીના ઉપકારમાં તું મને ના રાખતો, તારી મહેરબાનીમાંજ મને
દયાયલો અને ગારવી રાખેલો રાખજો.

નેકૂ શોઘલમ દેહો હુમ કુન કરીબમ,
કે લજ્જાતે જેહાન બાશદ નસીબમ.

૨૪. મને નેક ધંધો રોજગાર આપ તથા મને તારો નજદીકનો (માનીતો)
કર, કે જેથી મારે ફાલે દુન્યાની લહેજત આખવાતું આવે.

એ પીશે ખલક ગર્દાની અઝીઝમ,
ઝમાન્રા કુન બશીરીની લઝીઝમ.

૨૫. દુન્યાનાં લોકોની સનમુખ તું મને મહાન અને વહાલો કર, અને મારી
જગ્યાન ઉપર મીઠાશ રેડ.

હુમે કેરદારો કારમ દર યએશ કુન,
એ દેલ નીકી ઓ રાદી દર કુનેશ કુન.

૨૬. મારાં તમામ કામ તથા કરણી વખાણવા લાયક કર, મારું અંતઃકરણ
નેકી તથા સખાવત કરનારું બનાવ.

તનમ અઝ રાહુ અહૂરીમન બેકુન દૂર,
દેલમ દર રાહુ તો દારી પોરજ વૂર.

૨૭. અહેરેમનના રાહથી મારાં શરીરને દૂર કર, મારાં હૃદયને તારી રાહ ઉપર
ગુર બરેકું કર.

ધનામીનો એ મન બાદ શેકસ્તેહ,
હમે દીવો દરજાન દસ્ત બરતેહ.

૨૮. ધનામીનો મારાથી શીકસ્ત પામેલો થાય, તમામ દેવ દરજોનાં હાથ અધિલા થાય.

ચુ બંદમ રખતે ખુદરા મન એ ગીતી,
રસાની બર ઝખાને મન પતેતી.

૨૯. જ્યારે હું દુન્યામાંથી ગાંસડો પોટલો બાંધું ત્યારે મારી ઝખાન ઉપર પતેત પહોંચાડજે.

દરીન ગીતી ચુ બાશદ નઝ્મ્એ જાનમ,
રવાન સાજી અષેમરા બર ઝખાનમ.

૩૦. આ દુન્યામાં જ્યારે મારો જાન ધડીપળ હોય ત્યારે મારી ઝખાન ઉપર “અષેમ વોહુ”ના કલામ જરી કરાવજે.

અષેમરા ઝો પતેતરા ચુન બેખાનમ,
બે પાદાશશ બે જન્નત દર રસાનમ.

૩૧. જ્યારે હું “અવંમ વોહુ” તથા ‘પતેત’ બાણું ત્યારે તેનાં બદલામાં તું મને બેહશતમાં પહોંચાડજે.

ચુ બર મન રાહિ દમ બંદન્દ દીવાન,
દરાન વક્તમ સલામત દાર ઇમાન.

૩૨. જ્યારે દેવો મારો દમ લેવાનો માર્ગ બંધ કરી નાખે ત્યારે મારું દીનનું ચકીન સલામત રાખજે.

મકુન બર મન શયાતીન રા ઘાલેબ,
કે આસાન્તર રવદ જાનમ એ કાલેબ.

૩૩. શ્વએતાનને મારા ઉપર ગાલેબ ના કરતો, કે જેથી મારો જાન તનમાંથી વધારે આસાનીથી બહાર જાય.

સરૂશે યાવર આન્જ કુન પદીદાર
બે બાશદ ઊ રવાનમરા નેગેહદાર.

૩૪. ત્યાં (મોતને બીછાણે) મદદ કરનાર સરોશ ચઢને જાહેર કર, કે જેથી તે મારાં રવાનનો નેધેહદાર થાય.

સે રૂઝો શખ હુમૂ દારદ નેગાહમ,
બે ચેન્વદ પોલ નેમાયદ જાયો રાહમ.

૩૫. ત્રણ દિવસ અને રાત તે (સરોશ) મારી ઉપર નીચાહ રાખે, અને ચીન-વદ પુલ ઉપરથી મને જગા તથા રસ્તો બતાવે.

ખોદાયા ઝવલીન રૂઝી કે ઝાદમ,
હમીદુન તા બે મર્ગમ દહુ મોરાદમ.

૩૬. અએ ખુદા! જે દિવસથી મેં જન્મ લીધો ત્યારથી તે મારાં મરણ સુધી
મારી મુરાદ પાર પાડજે.

ખોદાવંદા બહુશતો બયે રૌશન,
ઝે લોતકે બીકેરાન કુન રૂઝીએ મન.

૩૭. અએ ખુદા! તારી બેહદ મહેરબાનીથી બહેશત અને રૌશન જગ્યા મારું
નસીબ કરજે.

બે ગીતી દર બેદારમ આબરૂધ,
બે મીનૂ દર ગોરોસ્માને નેકૂધ.

૩૮. આ દુન્યામાં મને આબરૂથી રાખજે, અને મિતોષ દુન્યામાં સારાં
બહેશતમાં રાખજે!

બે ચોમને સીઓ સે અમશાસફંદાન,
દલમ દારી હમીશે શાદો ખંદાન.

૩૯. તેતરીસે ફરેસ્તાઓની બરકતથી મારાં હૃદયને હમેશાં ખુશાલ તથા હસ્તું રાખજે.

તો અયે ઉરમોઝદે પાકો બેહુતરીન રૂઝ,
મોરાદો ખાહેશમ હાસેલ કુન એમરૂઝ.

૪૦. ઓ ભલામાં ભલા પવિત્ર હોરમજદ રોજ, આજ દીને મારી મુરાદ તથા
ખાહેશ બર લાવ.

હુશા અફ્લો બેરદ યાબમ ઝે બહુમન,
દેલે સાફે નિયત પાકો નેકૂ તન.

૪૧. બહમન અમશાર્પંદ તરફથી હું હોંશ, અકકલ, તથા ડહાપણ, સાફ દીલ,
પાક નૈયત, તથા ભલું તન મેળવું.

હુમઝ અર્દીબેહુશતમ કેફેલુ બેસ્યાર
શવદ હાસેલ, એલાવેલુ રાસ્ત ગોફતાર.

૪૨. અએ નેક ખુદા! અરદીબહેશત અમશાર્પંદ તરફથી મને ધણુંજ સવાબ,
તથા તે ઉપરાંત રાસ્ત બોલવું હાંસેલ થાય.

ઝે શહરીવર બેયાબમ માલો નેઅ્યમત,
ઝે શાહાન દૂર સાઝી ઝોદમો ઝહુમત.

૪૩. શહરેવર અમશાર્પંદ તરફથી મને માલ તથા ન્યામત મળે, પાદશાહે
આગળથી જીલમ તથા ઝેહમત દૂર કરે.

એ એસ્કંદારમદ 'બુન્દેહ મનશની'
સેપાસો શોકે યજ્ઞદાન, ઇન 'કુનશની.'

૪૪. અસ્પંદારમદ અમશાસ્પંદ તરફથી સંપૂર્ણ મનશની અને ખોદાતાલાની
સેપાસગુનરી, શુકરાનાં, એવાં એવાં સારાં કામ હાંસલ કરે.

મહો સાલમ ખોજસ્તેહ કુન એ ખોદાદ,
કે શીરીનીઓ ચળીં યાબમ અઝ દાદ.

૪૫. ખોરદાદ અમશાસ્પંદ તરફથી મારા મહિના તથા સાલો મુખ્યારક કર, કે
ઇનસાફથી મીઠી અને સ્વાદિષ્ટ નયામતો મેળવું.

'અમગીંઓ' બેરૌમંદી એ મોરદાદ,
ખોરેશહાએ નેહૂ બૂયે ખુશમ બાદ.

૪૬. અમરદાદ અમશાસ્પંદ તરફથી મને અમગીં તથા ફળદ્રુપતા હોજો, સારાં
મિષ્ટાનો તથા ખુશનુમા સુગંધ મારે મારે હોજો.

એ દયેબાદર ચકીન દર દીને બેહુ દેહુ,
કે દર દીન અઝ હુમે કેફે ચકીન બેહુ.

૪૭. દેપાદર તરફથી બધી દીન ઉપર આસ્થા આપ, કારણકે દીનમાં આસ્થા
ખીજ બધા સવાબો કરતાં બહેતર છે.

એ આદર ઇઝદમ અક્લો ખેરદ બખ્શ,
કે ઊ રંજો બલાયમરા કુનદ પખ્શ.

૪૮. આદર ઇજદ તરફથી મને અકકલ તથા ડહાપણ બક્ષ, કારણકે તે રંજ
તથા બગા કચડી નાખે છે.

એ આબાન ઇઝદમ હાજત રવા કુન,
મોરાદે મન બે ઝૂદી તો અદા કુન.

૪૯. આવાં યજ્ઞ તરફથી મારી હાજતો બર લાવ, મારી મુરાદ જલદીથી
તું પાર પાડ.

મુનવ્વર કુન હો ચશમે મન એ ખુરશીદ,
હુમીન તા રૂએ પીરી દારમ ઉમ્મીદ.

૫૦. ખોરશેદ યજ્ઞથી મારી બેઉ ચશમ રોશન કર, રોશન આંખ સાથે ધડપણ
સુધી રહું એવી ઉમેદ હું રાખું છું.

તો હલ કુન મુશકેલમ અઝ માહુ બોખ્તાર,
રસાનદ બર મોરાદમ દર હુમે કાર.

૫૧. માહ યજ્ઞ તરફથી મારી મુશકેલી ટાળ, કે તે દરેક કામ મારી મુરાદ
મુજબ પાર પાડે.

એ તીર ધબક એ ફર્માઈ તો અચે પાક,
કે સાબક તાલેઅમ શાદા ખોરેહનાક.

૫૨. અએ પાક ખોદા! તીર યજદને તું ફરમાવ કે તે મારાં નસીબને ખુશી
ભરેલું, તથા ખોરેહવાળું કરે.

અઝૂ રેઝકો નેશાતે જાન દહાની,
એ રંજો મેહુનતો ઘમ વા રેહાની.

૫૩. તેની તરફથી મને રોજરઝક તથા જીવનું સુખ અપાવ, અને રંજ, મહેનત
તથા ગમમાંથી છુટકારો બક્ષાવ.

એ ગૂશ ધબક એકુન હેમ્મત બુલન્દમ,
હુમીદૂન ઊ બેદારદ અજમન્દમ.

૫૪. ગોશ યજદથી મને મોટાં મનનો કર, હંમેશાં તે મને આબરુદાર રાખે.

એ દેખ્ મેહૂર ધબકમ ઘમ રા કુની દૂર,
એ દેલ દર રાહુ યાબદ પાકી ઓ નૂર.

૫૫. દેખમહેર યજદથી મારો ગમ દૂર કર, જેથી મારાં દીલમાં પાકીજગી અને
નુર માર્ગ મેળવે.

એ મેહૂર ધબક દેલમ પૌર મેહૂર ગર્દાન,
સરે પોલ પીશે ઊ ખોરા-મેહૂર ગર્દાન,

૫૬. મહેર યજદથી મારું દીલ માયા ભરેલું કર; ચીનવદ પુલ આગળ તેની
સનમુખ મને ખુશાલ ચહેરેનો કર.

કે ખાસો આમ દર દેલ દૂસ્ત દારન્દ,
મરા દર દૂસતી નીકૂ શુમારન્દ.

૫૭. કે અદના તથા આલા પોતાનાં દીલમાં મારી તરફ મહોમત રાખે, અને
મને તેઓની દોસ્તીને લાયકનો ગણે.

સરૂશ ધબક રવાનમરા નેગેહદાર
શવદ, હુમ દૂર દારદ દૂઝખે તાર.

૫૮. સરોશ યજદ મારાં રવાનનો નેગેહદાર થાય, તેમજ અંધારા દોઝખને
મારાથી દૂર રાખે.

એ રશનેઅમ એ દેલ દર રાસતી દાર,
તો દૂરમ અઝ કઝીઓ કાસતી દાર.

૫૯. રશને યજદથી મારાં દીલમાં સચાઈ રાખ, અને જગકપટ તથા જુઠાઈને
મારાથી દૂર રાખ.

એ ફરવરદીન રવાનમ રા ફરેલું કું,
દેલમ રા અઝ ફરેલુર પોર ખોરેલું કું.

૬૦. ફરવરદીન યઝદથી મારા રવાનને તુરમંદ કર, મારા દીલને ફરેલુરથી ખોરેલમંદ કર.

તો બહુરામ ઇઝદમ રા કું નેગેલુદાર,
કે બર દોશમન ઝફર યાબમ બે હર કાર.

૬૧. તું બહુરામ યઝદને મારો નેધેલ્યાન કર, કે જેથી દુશ્મન ઉપર દરેક યાબતમાં હું ફતેહ શીરાળ મેળવું.

મોરાદી હુરચે ખાહમ ઊ દેહદ ઝૂદ,
બરારદ ઊ એ દોશમનહાયે મન દૂદ.

૬૨. જેવી હું મુરાદ આહું તે તે જલદીથી બખશે, તે મારા દુશ્મનોને પાયમાલ કરે.

એ રામ ઇઝદ દેલમ રા શાદિઈ દેહ,
બે શોકો ખોરૂમી આપ્યાદિઈ દેહ.

૬૩. રામ યઝદથી મારા દીલને ખુશાલી આપ, તે સાથે ખુશીખુરમી, અને આપ્યાદી આપ.

દેલે આલમ બે મન બર દૂસ્ત દારી;
દેહમ ઓઝે દરાઝો કામગારી.

૬૪. લોકોનાં દીલને મારી તરફ મહોબત ધરાવતાં કર, અને લાંબી ઉમર તથા ફતેહમંદી આપ.

એ ઓદ ઇઝદ દેલમરા તાએલું ગર્દાન,
એ એદમે ખુદ યુલન્દ આવાએલું ગર્દાન.

૬૫. સુવાદ યઝદથી મારા દીલને તાજું રાખ; તારાં જ્ઞાનથી મને પ્રખ્યાત કર.

એ દેવ્દીનમ મનશની પાક દારી,
કે તા દર દો જેહાંન યાબમ યસારી.

૬૬. દેવદીન યઝદથી મારી મનશની પાક રાખ, કે જેથી બેઉ જહાંનમાં મને પુષ્કળતા અને આપ્યાદી મળે.

એ દીન્ ઇઝદ બેદીને મઝદિયસ્નાંન,
બેદારી બીશકો શોખહે હુમાન સાન.

૬૭. દીન યઝદથી માઝદયસ્તી દીન ઉપર તું મને જેમ છેલ્લે તેમ બીજાકુલ સંકે થા મુમાન વગર દ્રદ રાખ.

ઝે એઈ ઇઝિદ બલાયમ દૂર ગદાન.
દેલમ રા અઝ ખેરદ પૌર નૂર ગદાન.

૬૮. અશીશવંધ યઝદથી મારી બળા દુર કર, મારા હૃદયને હડાપણથી તુરમંદ કર.

ઝે લોતે ખુદ બેફર્મીઈ તો દાદાર,
કે અસ્તાદ્ ઇઝદમ બાશદ નેગેહદાર;

૬૯. અએ દાદાર! તારી મહેરબાનીથી તું આસ્તાદ યઝદને ફરમાવ કે તે મારો નેઘેહદાર થાય.

સરે પૌલ બા ફરહુર યાર બાશદ,
અઝાંન યારીયમ આસાન કાર બાશદ.

૭૦. ચીનવદ પુલ આગળ ફરોહર સાથે તે મારો મદદગાર થાય, અને તે મદદથી મારું કામ આશાન થાય.

ઝે અરમાન્ ઇઝિદે ઇન ચર્ખે ગદાન,
બરે હુર કસ સરફરાઝમ તો ગદાન.

૭૧. આ ફરતાં ગગનમાં આસમાન યઝદથી તું મને દરેક જન સનમુખ ચહડીયાતો અને માનવાળો કર,

તનમ રા કુન નેગેહ્યાન રૂઝે ઝમ્યાદ,
બેદેલ દર અઝ ખેરદ બેન્હી તો બુન્યાદ.

૭૨. જમ્યાદ રોજ તું મારા બદનનું રક્ષણ કરજે, મારા દીવમાં તું હડાપણનો પાયો નાખજે.

ઝે મારેસ્પંદ વસ્તા રાસ્ત ખાનમ,
બે ખૂબી દીનો આઘન રા બેદાનમ.

૭૩. મારેસ્પંદથી હું અવસ્તાનાં કલામ શુધ્ધ અને સાચી રીતે બહુ, અને દીનનો તરીકો હું બરાબર બહુ.

કલામે ઝંદ બા ડી શુદ હવાલેહ.
ઝમાન રા બેહુતરઝ શીરીન નવાલેહ.

૭૪. અવસ્તાનાં કલામ તે યઝદને હવાલે થયલા છે; તે કલામો ઝમાનપર મીકા નવાલા કરતાં વધારે સારા છે.

બેમન બર મેહુર્યાન ગદાન અનારામ,
ગોરોરમાનમ દેહુદ,—આન બાયે આરામ.

૭૫. અનૌરાનને મારી ઉપર મહેરબાન બનાવ, કે તે મને આરામનું સ્થળ, ગોરોરમાન બહેશત આપે.

ઝે ખોર્જી ઇંજીદ તનમ રા આખરૂં,
દેહી ચુન આખ સાફે બા નેકૂં.

૭૬. મોઝં યઝદ (અપામ નપાત) તરકથી પાણી જેવી સાફ અને નિર્મળ
આખર તું મને આપ.

ઝે હોમ ઇંજીદ બેખજશમ તનદોરોસ્તી,
હવાદારીએ ફરજન્દાનો ચોસ્તી.

૭૭. હોમ યઝદથી તું મને તંદોરોસ્તી, તેમજ ફરજન્દોની મહોબત અને
ચાલાકી બખશ.

ઝે દહ્માન કુન રવાનમ શાદો ખંદાન,
કે બાશાદ બર સરે પોલ ડી નેગેહ્યાન.

૭૮. દહમ યઝદથી મારાં રવાનને ખુશાલ અને હસ્તું કર, કે તે ચીનવદ પુલ
આગળ મારો નેધેહ્યાન થાય.

બે આન્જ બહરેહુ દેહુ ચન્દાન નેકૂં,
કે બર પોલ મન રવમ બા આખરૂં.

૭૯. ત્યાં મને નેકોતો એટલો બધો હિસ્સો આપ, કે ચીનવદ પુલ ઉપરથી હું
બાઆખર પસાર થાઉં.

બે આખેર કુન રવા ઇન મુદ્દઆયમ,
કે દર હર દો જેહાંન શાદી નેમાયમ.

૮૦. સેવટે મારી આ માગણીઓ તું કબુલ કર, કે જેથી બેઉ જહાનમાં હું
ખુશહાલ થાઉં.

બે ઇન બંદ બે લોત્કે ખુદ શરફ દેહુ,
હમે તક્સીરો જોર્મમ યક તરફ નેહુ.

૮૧. તારી મહેરબાનીથી આ ખંદાને કીર્તિ બક્ષ, અને મારી બધી તક્સીર
તથા ચુનાહ એક બાબુએ મેળ.

ખોદાયા બામન્ ઇન અમશારપંદાન,
પનાહો ચારો રહુબર કુન તો હુઝમાન.

૮૨. અએ ખુદ! તું આ અમશારપંદોને હંમેશા મારા પનાહ, સાથી અને
રહેબર કર.

ઝે શૈતાંનો હુમાન્ અઝ હકૂત દીવાંન,
રેહાઈ દેહુ તો અએ પાક યઝ્દાંન.

૮૩. અએ પાક ખુદ! શૈતાનથી, તેમજ ક્ષત દેવોથી તું મને છુટકારો બક્ષ!

ઝે બેમંમ ગરુએ કારી મુશકેલમ હસ્ત,
વલી ઉમ્મીદ અફવત દર દેલમ હસ્ત.

૮૪. બે કે મારાં પાપને લીધે મારું કામ મુશકેલ થયું છે, તોપણ મારાં દીક્ષર્મ તારી મારીની ઉમેદ છે.

બે ગીતી પીશે ખલકમ પાયેગાહુ દેહ,
બે મીનુ દર બેહેશતમ જાયેગાહુ દેહ.

૮૫. આ દુન્યામાં લોકો આગળ મને મોભો અને દરજ્જો આપ, મીનોષ દુન્યામાં મને બહેશતની અંદર જગા આપ.

બે બહુરામ ઇંજદત કુર્માય દાદાર,
કે બાશદ ઊ બે ગીતીઅમ નેગેહદાર.

૮૬. અએ દાદાર! બેહરામ યજદને ફરમાવ કે આ દુન્યામાં તે મારો નેગેહદાર થાય.

પઝીરોક્તમ વરા અઝ જાન ફેરેશ્તેહ,
કે બાશદ ખાસ અઝ નૂરત સેરેશ્તેહ.

૮૭. હું તેને દીલોખનથી ફેરેશ્તા તરીકે કબુલ રાખું છું, કારણ કે તે તારાં નુરમાંથી બનેલો છે.

દેહદ ચારી બે શીરઝીઓ નોસ્ત,
એદાયદ અઝ દેલમ અંદુહો ઓસ્ત.

૮૮. ફતેહ શીરઝી સાથે તે મને મદદ આપે, મારાં દીલમાંથી ગમ તથા મુશકેલી દૂર કરી નાખે.

ચુ ઊરા મન બે હુર કારી બેખાનમ,
ફેરેશ્તી અઝ હોઝૂર આન મેહુરખાનમ.

૮૯. જ્યારે હું તેને દરેક કામમાં યાદ કરું, ત્યારે તે મહેરખાન (બહેરામને) તારી હજુરથી મારી આગળ મોકલજે.

એજાબત કુન દુઆયમ અયે ખોદાયમ,
કે હસ્તી મેહુરખાન દર દો સરાયમ.

૯૦. અએ મારા ખુદા! મારી દુવા કબુલ કર, કારણકે બેઉ દુન્યામાં તું મારો મહેરખાન છે.

મને બીચારેહુ અંદર પીચોતાબમ,
બેપીશે મરદોમાન અફઝાય આબમ.

૯૧. હું લાચાર, ગુંચવાડ અને મુશકેલીમાં છું; લોકોની સનમુમ મારી આબરોનો વધારો કરજે.

ઝે તન હર દર્દ આઝારી કે આશદ,
બેરાનો નીઝ તીમારી કે આશદ.

૬૨. મારા શરીરમાં જે હરેક દુઃખ કે બીમારી હોય, તેને હાંકી કહાડ. અને
વળી જે કાંઈ ગમગીની હોય તે પણ દુર કર.

ખોદાયા મન પતેત દર દેલ બેદારમ,
એ ચેન્નદ પોલ તોઈ આમોરઝગારામ.

૬૩. અએ ખુદા ! હું મારા દીલમાં પરતાવો રાખું છું, ચીનવદ પુલ ઉપર તુંજ
મારા ગુનાહ માફ કરનાર છે.

બેબજશાયમ બેબજશાયમ બેબજશાય,
બરીન બંદે દરે રહુમત તો બોક્શાય.

૬૪. મારા ગુનાહ માફ કર, મારા ગુનાહ માફ કર, મને મારી બક્ષ અને
આ બંદા ઉપર તારી રહેમનો દરવાજો ખુલ્લો કર.

મુનાબત ૧૯ મી (બેતોમાં)

તેત્રોસ ફરૈશતાઓની ચાદ સાથની

હસ્તુર જમશેદજી બામાસપજી આસાઇની બેડેલી.

એલાહી ચશમેએ ફૈઝત રવાન કુન,
દેલમ ઝાફાતે દૌરાન દર અમાન કુન.

૧. અએ ખોદા ! તારી અખશીશનો ઝરો વહેતો કર, જમાનાની આફતોમાંથી
મારા દીલને સફીસલામત રાખ.

એલાહી બીકસમ સૂયમ નઝર કુન,
ઝે અસ્સરે નશીસત બા અબર કુન.

૨. અએ ખોદા ! હું નાચાર છું, મારી તરફ નજર કર; તારા કીમતી બેદોશી
મને માહીતગાર કર.

મને બીચારેહ રા બેન્માય રાહી,
કે મીદારમ ચુ તો પોશતો પનાહી.

૩. મને નાચરને સારો રાહ દેખાડ, કારણકે હું તારા જેવાનોજ ટેકો તથા
પનાહ ધરાવું છું.

ઝખાનમ બા દો ચરમો ગૂશ હમવાર,
ઝે આસારે બદો ઝેતી નેગેણદાર.

૪. મારી ઝખાન, બે આંખ, તથા કાનને હંમેશાં ખરાબ અને ભુંડાં કામોની અસરથી બચાવ.

એલાહી આજેઝમ, બાશદ કે ગાહી,
બરીન મેસ્કીન બેયંદાઝી નેગાહી !

૫. અએ ખુદા ! હું લાચાર છું, એવું બનશે કે કોઈ વખત તું આ મિસ્કીન ઉપર તારી નીધાહ નાખે !

એલાહી આગેહી અઝ હાલે ઝારમ,
બે હરબે મુદ્દઆ કુન કારોબારમ.

૬. અએ ખોદા ! તું મારી પરેશાન હાલતથી વાકેફ છે, મારી હાલતને મારી ધારણા મુજબ ધીકતી અને આખાદ કર.

બે મેસ્કીનીએ મન અઝ લોત્ફ બખ્શાય,
ઝે જાનો દેલ ઘમો અંદૂહ બેઝદાય.

૭. માયાની રાહે મારી નાચાર હાલત ઉપર રહેમ કર, મારા જાન તથા દીલમાંથી ગમ અને દીલગીરી ભુસી કાઢ.

દુઆયમ રા એજબત હમ-એનાન કુન,
તો તક્વાયમ બરે ખલ્કાન અયાન કુન,

૮. મારી દુવાને તારી કબુલાત સાથે જોડ, મારી પહેરજગારીને દુન્યામાં જાહેર કર.

કે દીન યાબદ ઝે હુશે મન રવાણ,
નખાશદ અઝ કસાનમ એણુતિયાણ.

૯. કે મારી હુશિયારીથી દીનનો ફેલાવો થાય, હું લોકોનો મોહતાબ રહું નહિ.

નમાઝમ રા શરફ દેણ અયે અઝીઝી,
બેઝન કુન અઝ દેલે મન ખીતમીઝી.

૧૦. અએ મારા કીર્તિવંત ખોદા ! મારી બંદગીને મરતબો બખ્શ, મારા દીલમાંથી ઘેરડાપણુ બહાર કઢાડ.

રવાનમ રા સરાસર કેફે અખ્બાર,
બે મહ્મૂદી મયાવર ઝરે આઝાર.

૧૧. મારા આત્માને સઘળા સવાબોથી ભરી નાખ, અદેખાઈના બોમ થયેલા ઉપર (યાને મારી ઉપર) જરાખી દુઃખ ના પડવા દે.

દેલે મન મખ્ખને અસરારે ખુદ કુન,
જખાનમરા કેલીદે ખારે ખુદ કુન.

૧૨. મારા હૃદયને તારા બેદનો બંડાર કર, મારી જખાનને તારી દરગાહની ચાવી કર.

એલાહી અખ્તે મન રૌશન બેગદાન,
તનમરા અઝ અધેમ જૌશન બેગદાન.

૧૩. અએ ખોદા! મારું નસીબ રોશન કર, મારાં તનને “અધેમ”ના કલામનું
અખતર પહેરાવ.

સખાતમ અખ્શ દર રાહે અશાઈ,
એનાયત કુન બે ઇન બંદે નેફૂઈ.

૧૪. અશોઈની રાહ ઉપર મને દ્રદતા અખશ, તું આ બંદાને નેકી એનાયત કર.

એ દરહાએ કસાન દસ્તમ નેગેહુદાર,
તો ગીરી દસ્તે મન અયે પાક દાદાર.

૧૫. લોકોનાં આરણ્યાં ઠોકતાં મારા હાથને અટકાવ, અએ પાક દાદાર! તુંજ
મારો હાથ પકડ.

મરા હરગેઝ મકુન અઝ રાહે ખુદ દૂર,
બે મન અખ્શી ખોદાયા જાયે પૌર નૂર.

૧૬. મને તારી રાહથી કદી દુર કરતો ના, અએ ખુદા! મને તુર ભરેલી
જગા અખશ.

બેનઝદીકીએ ઝરતોશ્તે સપેતમાન,
દેહી જાયમ ખોદાયા દર ગોરોસ્માન.

૧૭. અએ ખોદા! ઝરોસ્માન બહેશતમાં સ્પીતમાન જરતોસ્તની નજીક
મને જગા અખશજે.

ફેરાવાન રહૂમ કુન બર બંદેએ ખાસ,
કે તા અફઝાયદમ હર રૂઝ એખલાસ.

૧૮. તારા ખાસ બંદા ઉપર ધણીજ મહેર કરજે, કે જેથી કરીને દરરોજ
તારી તરફનો મારો એખલાસ વધતો જાય.

રવાનમરા એ પાકી તૂશેગી દેહ,
એ બદ કેરદારહા યક ગૂશેગી દેહ.

૧૯. મારા આત્માને પાકીજગીનો ખોરાક બક્ષ! અને બદ કબોથી તેને
અલગપણું આપ.

ખે કોરખત બખ્શ તો જાયે સફાયમ,
રેહાની અઝ અઝાખે પોર જફાયમ.

૨૦. તારી નજદીક મને પાક જગા આપ, જફાયી બરેલા આઝીબથી મને
છુટકારો બખ્શ.

ઝે અસ્સારે ખુદમ કશ હુદકે દર ગૂશ,
ફેઝાઇ હેફૂઝ મારા અઝ સરે હૂશ.

૨૧. તારા બેદથી મને તારી તાબેદારીમાં ખેંચ, હોશથી મારી યાદદાસ્ત
શકિતમાં વધારો કર.

ઝે વસ્તા કારોબારમ રા રવાઇ
ખેદેહ ખાલેક કે હસ્તમ ખીનવાઇ.

૨૨. ઓ કીરતાર! અવસ્તાના કલામો પઢવાના પ્રતાપથી મારી હાલતને ધીકતી
અને આખાદ કર, કારણકે હું ગુજરાનનાં સાધન વગરનો છું.

ઝે તો દારમ ઉમીદીરા કે દારમ,
મકૂન દર 'મીનુઆન' તો શર્મસારમ.

૨૩. હું જે કાંઈ ઉમેદ ધરાવું છું, તે તારાથી ધરાવું છું, મિનોઇ દુન્યામાં તું
મને શરમીદો ના કરતો.

ખેહર જઈ બાશમ હુમ્દમમ બાશ,
ખેહર રાહી કે પૂયમ હમરેહમ બાશ.

૨૪. જ્યાંખી હું હોઉં લાં તું મારો મિત્ર થા અને જેખી રસ્તા ઉપર હું દોડું,
તે રસ્તા ઉપર મારો સાથી થા.

ખોદાયા દેલ ખે દસ્તત દાદેઅમ મન,
ખે રાહે બંદગી ધસ્તાદેઅમ મન.

૨૫. અએ ખોદા! મેં મારું દીલ તુને હવાલે કીધું છે, લક્તિના માગ ઉપર
હું ઉભેલો છું.

નેશાને કૂચે વસ્લત પીશમ આવર,
હઝીઝમ રા ખે ઝૌજે ખીશમ આવર.

૨૬. તારી દબુરની ગલી (રસ્તા)ની ધધાણી મારી સનમુખ લાવ, હું નીચેમાં
નીચે પડેલાને તારી ઉચાઇએ લાવ.

સેફાલે જેસ્મે મન ગોલન્યાઝે ખુદ કુન;
દેલે મન અન્દલીખે રાઝે ખુદ કુન.

૨૭. મારાં શરીરનાં માટીનાં વાસણુને તારા ગોલાખેથી ઉગતું અને બરેલું
કર, મારા દીલને તારા બેદનું સુત્રસુત્ર બનાવ.

મરા ચુન ઝીન જેહાન આયદ કેનારેહ,
ફેરેસ્તી હજદાનરા ણી શુમારેહ.

૨૮. જ્યારે આ દુન્યાથી કાનારે થત જત ચાલી જવાનો મારો વખત આવે,
ત્યારે બેશુમાર યજ્ઞોને મોકલજો.

સરૂશે પાક ગીરદ દસ્તે મારા,
બેન આરદ હુમે અલ્તાફહારા.

૨૯. પાક શરોષ યજ્ઞ મારો હાથ પકડે, અને બધી મહેરબાનીઓ વરસાવવાનું
બળ લાવે.

પતેત પયેવસ્તેહ બા કામો ઝખાન કુન,
અશેમરા હુમ ગહે નઝૂઅમ રવાન કુન.

૩૦. હંમેશાં પતેત મારાં તાળવાં તથા જીસમાં મુક, મારી છેલ્લી પળને વખતે
'અશેમ વોહુ'ના કલામો મારી જીમ ઉપર જારી કરજો.

કે તા અહુરીમને રીમન શયદ પસ્ત,
બે ગુસ્તાખી નયારદ ઝદ બેમન દસ્ત.

૩૧. કે જેથી નાપાક અહેરેમન નીચે પડે, તુંઝાઇ લાવી તે મને પેતાનો
પંજો મારે નહિ.

બવદ અઅદાએ મન ખન્નાસ પીશે,
અફૂરી સુત્તસેલ બાદા હુમીશે.

૩૨. મારા દુશ્મનો શયતાની પેશાના છે, તેઓ હંમેશાં અંધારાં સાથે જોડાયેલા રહેજો.

એલાહી દૂસતાંનમ ઘમ મખીનાદ,
વગર દોશમન બુવદ ખુશ-દમ મખીનાદ.

૩૩. અએ બોદા! મારા દોસ્તો ગમ ના જોતા, અગર જો કોઇ મારો દુશ્મન
હોય તો તે સુખની પળ ના ભોગવતો.

રવમ ઝીન જા ચુ સૂયે મીનુધ્યાન,
બે ચેન્વદ પોલ રહે મન બાદ આસાન.

૩૪. જ્યારે હું આ દુન્યામાંથી મિનોઇ દુન્યામાં જઈ, ત્યારે મીનવદ પુલ
ઉપર મારો રસ્તો આસાન થજો.

તો અયે બહુમન બેયાઈ શાદ બા બખત,
રવાનમરા દહી અઝ કેફેહા રખત.

૩૫. અએ બહુમન અમશારપંદ! તું આનંદ સાથે સારું નસીબ લઈને આવ,
અને મારાં રવાનને સવાળનો અસખાય બક્ષ!

સરસો મેલુરો રશન ઇઝિદ હેસાખમ,
કુનંદ હુમ વા રેહાનંદ અઝ અઝાખમ.

૨૬. શરોખ, મહેર અને રશને યઝદો મારાં કામોનો હિસાખ કરે, તથા મને દોઝખની આફતમાંથી છોડવે.

અઝાન્ન ખર સેતર-પાયેલુ રસાનંદ,
ગોલે શાદી બે ફર્કેમન ફેશાનંદ.

૨૭. ત્યાંથી મન તેઓ સત્તર પાયાના બહેશત તરફ પુગાડે, ખુશાલીનાં કુલ મારા માથાં ઉપર વધાવે.

બેગીરંદ દસ્તો ખર મેહ-પાયેલુ આરંદ,
બે મન અઝ મેહરખાની સાયેલુ દારંદ.

૨૮. મારો હાથ પકડીને મને માહપાયાના બહેશત તરફ લાવે, મારી ઉપર મહેરખાનીનો છાયો ખીલાવે.

વઝાંન તા પાયેયે ખુરશીદે તાખાંન,
કે હસ્ત અઝ દારેઈ ચખ્ખૂતે દારેખશાંન,

૨૯. અને ત્યાંથી પ્રકાશિત ખોરશેદ પાયાનાં બહેશત તરફ લાવે, કે જે મોતી તથા માણેકથી પ્રકાશે છે.

રસાનંદ હુમ મરા આન્ન નેશાનંદ,
નેસારે ગૂનેગૂન ખર મન ફેશાનંદ.

૩૦. ત્યાં મને પહોંચાડે અને બેસાડે, અને મારી ઉપર તરેહવાર નીસાર વરસાવે.

બે પીશે દાદગર દારંદે આરંદ,
ઝે મન સેજ્દાતે ગૂનેગૂન ગુઝારંદ.

૩૧. પછી ખોદા કે જે દુન્યાનો નેધેહખાન છે, તેની નજદીક મને લાવે, અને મારી તરફથી ઘણી મીનત ગુઝરી કરે.

ચુ સર ખરદારમ આન્ન અયે એલાહી,
કુનમ ફર્યાદો લાખો ઉઝૂરખાહી,

૩૨. પછી અએ ખોદા ! જ્યારે તે જગ્યાએ હું 'માઝ' સર ઉંચું ઉઠાવું, ત્યારે હું ફરીયાદ તથા આબુજી તથા ઓજરખાહી કરું

કે હીચમ નાયદ અઝ ગોફ્તારો કેરદાર,
સેતમ કર્દમ બે ખુદ અયે પાક દાદાર.

૩૩. કારણકે મારા ખોલવા અને કરવાથી કંઈ હાંસલ થયું નથી. અએ પાક દાદાર ! મેં મારી પોતાની ઉપર સિતમ કર્યો છે.

પઝીરી ઓઝરહા 'તોજેશ' ગુઝારમ,
ઝે યક તા દહુ ઝે દહુ તા સદ હઝારમ.

૪૪. હું એકથી દસ, દસથી સો હજાર મારી માગું છું અને તોજેશ ગુઝરું
છું, તે કયુલ રાખ.

બે બજશાયેશ રસીદ્દ ઇન બંદેહ સૂયત,
કે આવરદી વગરને સૂયે કૂયત ?

૪૫. તારી મહેરબાનીથી હું તારી (ખોદા) તરફ પહોંચ્યો છું, નહિ તો કાશુ
મને તારી ગલીમાં (યાને તારી સનમુખ) લાવતે ?

ખોદાવંદા બે દીને બેહુ કે દાયમ
એનખત-પીશે ગદાની દુઆયમ.

૪૬. અએ ખોદા ! જે ભલી દીન હું પાળું છું, તેને ખાતર મારી દુવાઓ
કયુલ રાખ.

ખોદાવંદા બે જેહુતે પાસબાની
બેસાઝદ રશને ઇઝદ મેયહમાની.

૪૭. અએ ખોદા ! મારી પાસબાનીને માટે રશને યઝદ મારી પરોણાગત કરે.

હઝારાન નીકુધ બા મન બેસાઝદ,
ઝે દીન્દારીએ મન અઝ મન બેનાઝદ.

૪૮. હજારો ભલામ તે મારી સાથે કરે, મારી દીનદારીને ખાતર તે મારાથી
મગર અને ખુશી થાય.

બેહુર કારમ નેમાયદ દસ્તગીરી,
ઝે હંગામે જવાની તા બે પીરી.

૪૯. તે મારાં દરેક કામમાં જુવાનીના વખતથી તે જુદાપાના વખત સુધી
મને સહાય થાય.

બુવદ ઇન બંદેરા દર હુર મકાન યાર,
શફીએ મન બુવદ દર પીશે દાદાર.

૫૦. દરેક જગાએ તે મારો મદદગાર થાય, અને દાદારની હજુર તે મારી
તરફથી ઓજરખાહી તથા ભત્રામણ કરનાર થાય.

સીઓસેગાન અમર્ગો રૌશનો પાક,
મરા દારન્દ દર કૌનૈન બીબાક.

૫૧. રૌશન પાક તેતરીસે ફરેશ્તાઓ બેઉ જહાનમાં મને બ્હીક વગરનો રાખે.

એ યજ્ઞદાન ખોલુમ અઝ બાખે એબાદત,
કે બાશદ બન્દગીઅમ રા એબાદત.

૫૨. ખોદા તરફથી હું એક બંદા તરીકે માથું છું કે મારી બંદગીમાં વધારો થાય.

ગનામીનો એ મન દર “શીનમૂઘ,”
નેગુનસાર ઉક્તદ બા અર્દ-રૂઘ.

૫૩. ધનામીનો મારાથી “શીનમુઘ” ગુનાહમાં (યાને રડવા કુટવામાં) ફિકકા
ચહેરા સાથે ઉધે મસ્તક પડે.

તો અય બહમન નેહૂ નીયત બેબખ્શા,
‘અકોમન’ દૂર દારો હૂશ વખ્શા.

૫૪. અએ બહમન અમશારપંદ! તું મને નેક નૈયત બખ્શ, અકોમન (બહ-
મનના હરીફ)ને દુર રાખ, અને મારી હોંશનો વધારો કર.

એ ગાવો ગૂસફંદાન મન્દઅત બખ્શ,
નશાયદ તા કે આઝારમ, કુનમ પખ્શ.

૫૫. ગાય ગોરપંદોથી મને ફાયદો બખ્શ, એવું નહિ થાય કે હું તેઓને દુઃખ
દેઉં અને ઇન્જ પહોંચાડું.

તો અયે અર્દબેહુશતે વીઝેહુ મારા,
દેહી અંદર ગોરોસ્માંન પાક જારા.

૫૬. અએ પાક અરદીબહેશત અમશારપંદ! મને પાક ગોરોસ્માંન બહેશતમાં
જગા આપ.

એ તૂરે ખીશ બખ્શા સોર્ખ-રૂઘ,
બેયાવર બર ઝખાન હરૂજ નેહૂઘ.

૫૭. તારા તુરથી મને પ્રકાશિત ચહેરો (યાને આખર) બખ્શ, દરેક જગ્યાએ
મારી ઝખાન ઉપર (નેકીનાજ) લખ્જ લાવજો.

તો શહરીવર બેશવ દર શોઘ્લ યારમ,
એ એફૂલાસે જેહાન મહૂફૂઝ દારમ.

૫૮. અએ શહેરીવર અમશારપંદ! તું મારાં કામકાજમાં મારો મદદગાર થજો,
જેહાંની ગરીબાઇથી મારું રક્ષણ કરજો.

એ સીમો ઝર ફરાવાંન ગંજમ આવર,
તમતોહા અઝૂ ખીરંજમ આવર.

૫૯. સોના રૂપાનો મોટો ગંજ મને આપ, મને રંજ વગર તેમાંથી ફાયદો આપ.

ગુનાહી કાન એ મન દર દામત આમદ,
મઆફમ કુન કે બંદેલુ રામત આમદ.

૬૦. જે ગુનાહ કરી હું તારા ફંદમાં ગીરફતાર થયો છું તે ગુનાહ માફ કર,
કારણકે હું હવે તારો તાબેદાર બંદો થયો છું.

એ એસ્ફંદારમદ દારમ ઉમીદી,
કે ઊ 'બુન્દે મનેશ' બખ્શદ નવીદી.

૬૧. અસપંદારમદ અમશાસ્પંદ તરફથી હું એવી ઉમેદ રાખું છું કે તે સંપૂર્ણ
મનશની અને સારાં કામોની રૂડી ખબર મને આપે.

એ અફઝાલે જમીલમ બોઈબારી,
અતા કુન બા મતાએ ખાકસારી.

૬૨. સારાં કામોમાંથી સહનશીલતા અને તે સાથે નત્રતાનો અસખ્યામ મને બખ્શ.
તો અથે ખોરદાદ હુસ્તી સાહેબે સાલ,
હુમે અઓઝાત દારીઅમ નેકૂ હાલ.

૬૩. અએ ખોરદાદ અમશાસ્પંદ! તું સાધોનો સાહેબ છે, મને દરેક વખતે
સારી હાલતમાં રાખ.

એ ઓએ જલ્લેદાની દેલુ ઉમીદી,
હુમઝ શીરીન ઝખાનીઅમ નવીદી.

૬૪. મને જલ્લેદાન જાહેંગીની ઉમેદ આપ: મને શીરીન ઝખાન બખ્શવાની
રૂડી ખબર આપ.

તો અથે ખોરદાદ દાદમ દેલુ શબો રૂઝ,
ચેરાથે અકલે મન રૌશન બરફૂરૂઝ.

૬૫. અએ અમરદાદ અમશાસ્પંદ! રાત દીન તું મારી ફરીયાદે પહોંચ, અને
સહાયથી મારી અકકલના ચેરાગને રૌશન બળતો કર.

બરે એશરત બેદેલુ શાબે તનમરા,
ગાલે શાદી બેયાવર ગોલ્શનમરા.

૬૬. મારાં બદનની ઝાંખળી ઉપર મોજમજહનાં ફળ આપ, મારા બાગમાં
સુખ અને ખુશાલીનાં ફુલ લાવ.

ફરાખી દેલુ બે રેઝૂકે જલ્લેદાનેલુ,
બે રૂઝીએ હુલાલમ કુન નેશાનેલુ.

૬૭. હંમેશગીની રઝકરોડીથી મને આબાદી આપ, મને હલાલ રોજ મેળવનાર
તરીકે જાણીતો કર.

તો અમે દેખાદરમ ખુશનૂદ દારી,
હમે કારમ બે નફુઓ સૂદ આરી.

૬૮. અમે દેખાદર ! તું મને ખુશનૂદ રાખ, મારાં સધળાં કામો નફાકારક
તથા ફાયદેમંદ કર.

બેયફૂઝા હૂશી અક્લમરા શબોડઝ,
બુયદ અઝ એશી હર રૂઝમ ચુ નૌડઝ.

૬૯. રાતદીન મારી હોશ અકકલમાં વધારો કર, મારો દરેક દિવસ ખુશી
ખુરમીને લાધે નવરોઝના જેવો થાય.

તો આદર ઇઝદમ મફબૂલ ગદાંન,
બે હમ્દે દાદગર મશબૂલ ગદાંન.

૭૦. અમે આદર યઝદ ! તું મને પસંદ કરવા લાયક અને માનીતો કર,
દાદગરની સેતાયશમાં મને મશગુલ કર.

તો ફર્કે મન બેનેહુ તાજે ક્યાંની,
નેમાયમ ગંજે મફૂનો નેહાની.

૭૧. મારાં માથાં ઉપર ક્યાની તાજ મેળ, દટાયલો અને છુપો ખજનો મને દેખાડ.

બેયા આબાંન બે સૂયમ નીક-આવાંન,
દેલમરા શોસ્તો શુધ દેહ ફરાવાન,

૭૨. અમે આવાં યઝદ ! તું શુલ હીંગામે મારી તરફ આવ, મારાં હૃદયને
ધોષને ઘણુંજ સાફ કર.

કેતા મન્ઝેલ કુનદ આંન ઝરેરે પાક,
દરને મન શવદ અઝ વયે ખોરેહનાક.

૭૩. કે જેથી તે પવિત્ર રજકણ (atom) મારાં હૃદયમાં મુકામ કરે, અને
તેનાથી ખોરેહમંદ થાય.

અયા ખોરશીદ બખશમ સરફરાઝી,
કે માનદ દુશ્મનમ દર જાન-ગુદાઝી.

૭૪. અમે ખુરશેદ યઝદ ! મને સરફરાઝી બખશ, કે જેથી મારા દુશ્મનને
જીવ બળી જાય.

દા ચશમાને મરા પોર નૂર દારી,
હમીશે બા ખુશીઓ સૂર દારી.

૭૫. મારી બેઉ આંખોને તુર લરેલી કરજે, હંમેશાં મને ખુશી ખુરરમીમાં રાખજે.

તો અચે મહુ માહો સાલમ ખુશ ગુઝારી,
સવાખમરા બે ગંજે હક સેપારી.

૭૬. અએ મહેર યઝદ! મારા મહીના તથા સાલ ખુશ પસાર કરાવજે, મારાં કામોને ખોદાના ખજનામાં સોંપજે.

ફરાહમ આર રેઝૂકે મન એ દાદાર,
બેદીન્ બીકસ હકીર આન્સા તો બેસ્પાર.

૭૭. દાદાર તરફથી મારી રઝકરોજીની ગોઠવણ કરજે, અને આ નિરાધાર મુકલેસ બંદાને તે સપુરદ કરજે.

તો તેશતર અખતરાંને સઅદ હુમ્વાર,
બે જેહુતે બખતે મન ખાહી એ દાદાર,

૭૮. અએ તીશતર યઝદ! ખોદા પાસેથી મારાં નસીબને માટે સારા શુકનવાળા સેતારાની માગણી કરજે.

કે તા એકબાલ એસ્તેકબાલમ આયદ,
હુમે એદબારે મારા દર રોખાયદ.

૭૯. કે જેથી માફ નસીબ મને એસ્તેકબાલ લેવા આવે, અને મારાં ખરાબ નસીબને દફે કરે.

રવાનમ બા રવાને ગાવીઆદાદ,
મુસાહેમ કુન તો 'ગૂશ' અચે પાકે બા દાદ.

૮૦. અએ પાક દનસાશી ગોશ યઝદ! મારાં રવાનને ગાવ્યો દાદનાં રવાન સાથે બાગીયો કર.

તો અચે દેખેહુર રાદો કામરાન કુન,
સફાએ કદખ દેહ પાકીએ જાન કુન.

૮૧. અએ દએપ મહેર યઝદ! તું મને સખી અને ફતોહમંદ કર, સાફ અંતઃકરણ આપ, અને મારા આત્માને પાક કર.

મોરાદે મન બરાવર હુર ઝમાનેહ,
એ વસ્વાસે શયાતીન દેહ અમાનેહ.

૮૨. દર વખતે મારી મુરાદ બર લાવ, અએતાનની લાલચો અને વસવસાથી મને સલામતી આપ.

એ મેહુરે મેહુર-અફૂઝસ્ત ઉમ્મીદ,
નખાશદ કસ એ મન એહુર નૌમીદ.

૮૩. મોહબત ઉશકેરનાર મહેર યઝદ તરફથી એ ઉમેદ રાખું છું કે મારાથી કોઈ અપસ કદી નાઉમેદ થાય નહિ.

રદાંનો બેબ્રદાન સૂયમ ગેરાયંદ,
હમીશે મેહુર મારા દર ફઝાયંદ.

૮૪. વડા અને ગહવા લોકો મારી તરફ ઢળેલા રહે, તેઓ હંમેશા મારા ઉપર મહોબત માવાનો વધારો કરે.

બેથા દસ્તૂરે દર્ગાહિ બોદાવંદ,
સરશે પાક બા 'વર્ઝો અમાવંદ.'

૮૫. અએ બોદાતાલાની દરધાહના વજર વર્ઝોઅમાવંદ પાક શરૈષ યઝદ!
ચપળતા તથા હિંમત સાથે તું આવ.

બરાથે નીક-કારીઅમ શરફ દેહ,
હેસાબે બાતેલમરા યક તરફ નેહ.

૮૬. નેક કામ કરવાને માટે મને લાયકાત તથા ખુલંદી આપ, મારા ખોટા કામોના હિસાબને એક બાબુએ મેલ.

તો રશને આદલી, હમ લોતફ ફર્મા,
સરાખમ ચીન, ગુનાહમરા બેફર્મા;

૮૭. અએ ઇનસારી રશને યઝદ! મારા ઉપર મહેરબાની કર, મારાં સારાં કામો ચુટી કહાડ અને મારા ગુનાહને છુસી નાખ.

બે મીઝાને અદાલત કેફેઅમ સંજ,
ઝે પોલ બોગઝાર મારા શાદો બીરંજ.

૮૮. (બોદાતાલાની) અદાલતનાં ત્રાજવામાં મારાં સારાં કામો જોખ, અને ચીનવદ પુલ ઉપરથી મને ખુશાલ તથા રંજ વગર પસાર કર.

તો ફરવરદીન બે નીરૂ બખ્શ યારી,
મયાવર હીચ ગેહુ દર શર્મ સારી;

૮૯. અએ ફરવરદીન યઝદ! મને તારાં કૌવત અને જોરથી મદદ બખ્શ;
કાઇખી વખતે મને શરમદગીમાં નાખતો ના.

રવાને મન ગુઝારી દર ગોરોસ્માન,
બે પીશે દાદગર બા નકુદ ઇમાન.

૯૦. મારાં રવાને ગોરોસ્માન બહેશતમાં દાદાર હજુર યકીન અને ઇમાનના સિક્કા સાથે લઇ જ.

તો અયે બહરામ ફીરૂઝી-ગરી કુન,
સરે અઅદાથેમા બી યાવરી કુન,

૯૧. અએ બહેરામ યઝદ! તું મને ફતેહમંદી બખ્શ, મારા દુશ્મનોને મદદગાર અને મિત્ર વગરના કર.

બે હર ગાહો શબો રૂઝો મહો સાલ,
બે ફત્હે તાઝેઅમ કુન રૌશન અફઆલ.

૬૨. રાત દીન, મહિના અને વરસમાં દરેક વખતે મને નવી ફતેહથી રોજન કામોનો કર.

તો રાંમ ઇઝદ બેયા દેલ-સૂઝિયમ કુન,
ઝે ઝૈશો એશ્રતમ બર-તુઝિયમ કુન,

૬૩. અએ રામ યઝદ! આવ અને મારી દીલસોજી કર, અયશ અને ખુશાલીથી મને ભરપુર કર.

બે અન્વાએ તરબ બઝૂમમ બેયારા,
દેલમરા ઝૈશ ગદાન આશકારા.

૬૪. તરેહવાર આનંદથી મારી ખુશીની મજલેસ શણગાર, અને મારા હૃદયને ખુશી ખુરમા જાહેર કર.

બેયા બોદ ઇઝદા આગાહિયમ કુન,
મદદ શવ રહે હુમરાહિઅમ કુન;

૬૫. અએ ગુવાદ યઝદ! તું આવ અને મને ખીદાર અને વાકેફ કર, મારો મદદગાર અને સાથી થા.

રવાનમરા રવાની દેહ બે હુરબ,
ઝે ગુમરાહી રેહાનો રાહ બેન્મા.

૬૬. મારા રવાનને દરેક જગાએ વસીલા અને આંટવાળું કર, ગુમરાહીથી તેને છોડવ, અને (નેક) રાહ દેખાડ.

તો અએ દેખદીન અઝીઝી બખ્શ હુમવાર,
બેપીશે પાદશાહાને નેકૂ કાર,

૬૭. અએ દેખદીન યઝદ! મને તું હંમેશાં જલા પાદશાહની નજદીક માનવતો અને માનીતો રાખ.

કે તા અઝ મન રહે બેહ દીન શનાસંદ,
ઝે રાહે તારે અહુરીમન હેરાસંદ.

૬૮. કે જેથી મારાથી જલ્દી દીનનો માર્ગ તેઓ જાણે, તથા અહેરેમનના અધારા માર્ગથી બીહે.

ઝે દીનદારી તો દીન બખ્શા હેદાયત,
કરમ ફર્મા ઉલુમે લા-નેહાયત;

૬૯. અએ દીન યઝદ! દીનદારીની રાહબરી તું મને કર, જેહદ માન તથા એલમ મને બખ્શ.

મેયાનમરા બકોસ્તી બસ્તેહ દારી,
ઝે બાદકૂરાહે ફૂઝખ રસ્તેહ દારી.

૧૦૦. મારી કમરે હંમેશાં કુસ્તી બાધેલી રાખ, દોઝખની સળથી મને છુટકારો આપ.

દરીઘા દીન કે દર આખેર હઝારેહ,
રસદ આફત બેહ અઝ હર કેનારેહ!

૧૦૧. હાય અફસોશ, ઓ દીન! કે તુને આખરના હજારમાં દરેક ઠેકાણેથી
આફત પહોંચશે.

તો અરશીશંગ ગંજે કેફ હારા,
અતા સાઝી બર આરી મુદ્દઆરા,

૧૦૨. અએ અશીશવંધ યઝદ! સવાયના ગંજની બખશેશ કર, અને મારી
મુરાદ બર લાવ.

બે સીમો ઝર મરા મઅમૂર ગદાંન,
બે રહમ તાબ રહ પૌરનૂર ગદાંન.

૧૦૩. સોના રૂપાથી મને ભરપૂર કર, મારાં રહને પ્રકાશ આપ, અને તેને
તુરથી ભરેલું કર.

બેયા અશતાદ બર કલ્બમ ગુઝર કુન,
તો ફતહુલ બાબે હર ગૂને હુનર કુન.

૧૦૪. અએ આસ્તાદ યઝદ! તું આવ, મારાં અંતઃકરણમાં પસાર થા, અને
તેને દરેક કીસમના હુન્નરથી પ્રતેહમંદ બનાવ.

ફરાવાન અઝ હોનરહાએ દરેમેહર,
બેયામૂઝી કે બાશાદ રૈશનમ ચેહર.

૧૦૫ દરેમહેરને લગતા ધણાક હુનરો તું મને શીખવ, કે જેથી મારો અહેરો
રૈશન રહે, (યાને હું શરમીદો થાઉં નહીં).

ઝે તો અયે આસમાન અયે સાહેબે જાહ,
મોરાદી ઇનચેનીન ખાહમ બેહર ગાહ,

૧૦૬. અએ આરમાન યઝદ! અએ મરતબાના સાહેબ! હું એવી મુરાદ હર
વખતે આહું છું કે—

કે દાયેમ પીશેહાએ નીક દારમ,
શવદ આરાસતે ઝાંન કારોબારમ.

૧૦૭. હું હંમેશાં નેક ધંધો કરું, જેથી મારું કામકાજ શણગાર પામેલું અને
ધીકું થાય.

તો અચે ઝમ્યાદ દેલ ખર જયે દારમ,
એનાયત કુન ખેતાખી બા વકારમ;

૧૦૮. અચે જમ્યાદ યજદ ! તું મારું હૃદય ઠેકાણે રાખ, (દલ રાખ) અને મને
ગંભીરાઇ ભરેલી બોલવાની છટા બખશ.

બે દીને બેહુ સખાતી દેહુ ચનાંનમ,
કે નકશદ જૈરે પાદેફર રવાનમ.

૧૦૯. બધી દીન ઉપર મને એવી તો કાયમ આસ્થા આપ, કે મારું રવાન
(દોઝખની) સમનો સીતમ નહિ ખેચે.

ચુ મારેસ્ફંદ ગર્દંદ મીઝખાનમ,
અવસ્તા-ખાંન બેગર્દાનંદ ઝખાનમ;

૧૧૦. જ્યારે મારેસ્પંદ યજદ મારો મેજખાન અને મુરખી થાય ત્યારે તે મારી
ઝખાનને અવસ્તા ભણતી કરે.

હમી ખાહમ કે વસ્તા હીચ ગાહી,
ન ફર્મૂશમ જે મન હીચ રાહી.

૧૧૧. હું એવું માગું છું કે કોઇખી વખતે તથા કોઇખી રવેશે અવસ્તાનાં
કલામો પઢવાનું હું જીવું નહિ.

ગરોસ્માંન જયગાહમ કુન અનારાંમ,
કે યાખદ જાને મન જાવીદ આરામ.

૧૧૨ અચ્ચે અનરાન યજદ ! ગરોસ્માન બહેશ્તમા મારી જગા કર, કે જેથી
મારાં રહને કાયમનો આરામ મળે.

રવાનમરા સરાસર પોર ઝિયા કુન,
મેસે બી એઝ્તેબારમ કીમિયા કુન.

૧૧૩. મારા આત્માને પુરેપુરો નુરથી ભરપુર કર, મારાં કીમત વગરના અને
નકામા તાબાને તારા કીમીયાના પ્રતાપથી સોનું બનાવ.

કુની અચે બોર્જ ધજદ પાદેશાહમ,
તો બાશી હર ઝમાન પોરતો પનાહમ.

૧૧૪. અચે બરબો યજદ ! તું મને પાદશાહ (જેવો) બનાવ અને હર વખતે મારા
ટેકા તથા પનાહ સમાન થા.

ફરાવાન અઝ ગુનાહમ શોસ્તે ગર્દંદ,
બે વસ્તા ચુન સનાયત ગોકુતે ગર્દંદ.

૧૧૫. હું જ્યારે અવસ્તા પઢીને તારી સિફત ગાઉં છું, ત્યારે મારા પુષ્કળ
ગુનાહો ધોવાઇ જાય છે.

જવાન બખ્તી દહો ફાલે નેકૂંધ,
ગુઝારી ઓઝે મન બા સોર્ખરૂંધ.

૧૧૬. તું મને સારું ખીલતું નસીબ અને સારા સગન આપ, અને મારી જીંદગી રોશન ચહેરા સાથે (યાને આબર સાથે) પસાર કરાવ.

તો હોમ ધજહ મરા દેલ દેલુ બેહરુકાર,
બે ફર્જાંદાને મન શવ યારો ઘમખાર;

૧૧૭. અએ હોમ યજહ! તું દરેક કામમાં મને હિંમત આપ અને મારા ફરજોનો દોસ્ત અને દીલસોજ થા.

એ એશરત જામે શાંન હમવારેલુ પોરદાર,
બેદારી દૂર અઝ હુર ગૂનેલુ આઝાર.

૧૧૮. હંમેશા તેઓની જામ ખુશાલીથી ભરપૂર રાખ, દરેક પ્રકારનાં સંકટથી તેઓને દુર રાખ.

એ એલમે દીના દાન્યા બહુરેવર કુન,
હુમે અઅદાએ શાન રા દર બેદર કુન.

૧૧૯ તેઓને દીની અને દુન્યાઈ જ્ઞાનથી હિરસાવાળા કર, અને તેમના સધળા દુશ્મનોને દરવાજે દરવાજે રખડતા, ધરબાર વગરના, ભીખ માંગતા કર.

એ તો ખાહુમ મન અયે દહમાન ચેનીની,
કે નારી બર ઝખાન બેઝ આફરીની.

૧૨૦. અએ દહમ યજહ! હું તારી પાસેથી એ માયુ' હુ' કે આફરીન અને સંતાયશ શિવાય મારી ઝખાન ઉપર બીજું કંઈ તું લાવે નહિ.

મનેશરા તોફાનુલઐની બેખખશાય,
બે એલહામે ખોદાઇ રાહુ બેન્માય.

૧૨૧. આખના પળકારામાં મને આત્માની મોટાઇ બખશ, અને ખોદાઇ ખ્યાલાત (divine inspiration) તરફ મને દોરવ.

અનુશે રૂલુ ઝતોશિતે સપેતમાન,
શરફ બખશદ બે બેદમત દર ગરોરમાન;

૧૨૨. અનોશેહ રવાનવ જો રખીતમાન જરતોસ્ત ગરોરમાન બહેશતમાં પોતાની હાજરીથી મને શુલંદી આપે.

બે દીને બેહુ ચેનાન બખશદ સખાતી,
કે ખાંનદ આફરીન હુર ઝી-હયાતી.

૧૨૩. બધી દીન તરફ મને તે એવી તો કાયમ આરથા બખશે કે દરેક જીવડે મને આફરીન કરે અને જાબાશી આપે.

પરસ્તારમ અગર્યે શર્મસારમ,
તોરા મઅલૂમ અથે હક આંચે દારમ.

૧૨૪. હું તારો બહો છું, જો કે મારા કામોથી શરમીંદો છું. અચ્ચે ખોદા! મારી પાસે જે છે તે (યા મારામાં શું એવું છે) તે સર્વે તુને માલમ છે.

અજબ નૈ કઝ તો હુત્તી બરમન આયદ,
કે મુન્એમ બર ગદા દેલ્સઝ આયદ.

૧૨૫. જો તારી મહેરબાની મારી ઉપર ઉતરે, તો તેમાં અજબ થવા જેવું કંઈ નથી, કારણકે તવંગરે બીખારી તરફ દીક્સોજ થવું જોઈએ.

ચે આશદ ગર ગદાએ બીનવાઇ
બે ખોને આમે તો યાબદ સલાઇ.

૧૨૬. અગરજો ગુજરાનના સાધન વગરના એક બીખારીને સધળાઓને માટે બીજાવેલી ખાણની મેજ ઉપર નોતરવામાં આવે તો શું થયું?

મુઅત્તલ કચે ગુઝારી હીચ કસ રા?
બુવદ દસ્તે દુઆ હર ખારો ખસ રા.

૧૨૭. તું ક્યારે કોઇથી શખસને રદ કીધેલો અને તજેલો પડતો મેળે છે?—કારણ કે કાંટા અને નકામા ઘાસને પણ દુવા અને આજીજીમાં લાંબાવવાને હાથ છે.

ખોદાવંદા મુનાબતમ પઝીરી
હુરાન કુ ખોનદ ઊરા દસ્તગીરી.

૧૨૮. અચ્ચે ખોદા! મારી મુનાબત કબુલ કર, જે કોઇ તે પહે તેને તું સહાય થા.

દેહી દાયેમ મરા ઉમ્મીદવારી,
કે “ખાહી યાફત દર દેલ હુચે” દારી.”

૧૨૯. તું મને હંમેશાં આવીને ઉમેદ આપ કે “તારાં દીક્ષમાં જે કંઈ મુરાદ હશે તે બર આવશે.”

એલાહી હુરકે ખોનદ ધન મુનાબત,
રવા ગદાનિયશ હુર ગૂને હાબત.

૧૩૦. અચ્ચે ખોદા! જે કોઇ આ મુનાબત બણે, તેની દરેક જાતની હાજત બર લાવ.

મોરાદે દેલ બે આન બંદેલ્ અતા કુન,
બે હુસ્થે ખોનદનશ હાબત રવા કુન.

૧૩૧. તે મુનાબત પદનારની દીક્ષની મુરાદ તું બખશ, અને તેનાં પદવાન્દ પ્રમાણમાં તેની હાજત પાર પાડ.

બેદેહ ફૂરી એ દીવો અઝ ગુનાહમ,
ખોદાયા દેહ બે સૂચે ખુદ પનાહમ.

૧૩૨. દેવ અને ગુનાહથી મને દુર રાખ, અએ ખોદા! તારી પોતાની તરફ મને આશરો આપ.

હુમે દુન્યા બે કામે મન ગુઝારી,
બે ઓઝ્યા વસ્લે ખુદ દર પીશ દારી.

૧૩૩. તમામ દુન્યાને મારી ધખ્ખા મુજબ ચલાવ, (યાને મારી તમામ દુન્યા ધખ્ખા પાર પાડ), પેલી દુન્યામાં તારી સાથના મેલાપની આશા મારી આગળ કર.

બે નાઝો નેઅમતમ આપ્યાદ ગદાઈન,
બે દુન્યાઓ બે ઓઝ્યા શાદ ગદાઈન.

૧૩૪. પૈસા ટકા અને ન્યામતના લાડમાં આપ્યાદ રાખ, આ તથા પેલી દુન્યામાં મને ખુશાલ કર.

સુનાજીત ૨૦ મી (ખેતોમાં.)

તેત્રીસ ફરેસ્તાઓની યાદ સાથની.

દસ્તુર દારાખ હોરમઝદિયારની.

ચઝદ 'હુર્વસ્તૂનો ચમગ હુસેપાસ,'
ખોરહુમંદ હુર્મઝદ નીકી-શનાસ,

૧. અએ તમામ જાણનાર, અમર્મ, શુકાના કરવા લાયક ચઝદ; અએ ખોરે-હવાલા, નેકીના પીછાણ કરનાર અદુરમજદ!

બેકુન ઝેદગાની તો મારા ફરાખ,
બે યારાનો ખીશાનો પૈવંદો શાખ.

૨. તું મારી, મારા દોસ્તની, ખેશીઓની, સગાંવહાલાઓની અને કુટુંબ કબીલાની જીંદગી લાંબી કર.

બે ફર્મિય બા બહમન્ અમશાસપંદ,
કે દારદ બે ગીતી મરા અર્જમંદ.

૩. તું બહમન અમશાસપંદને ફરમાવ કે તે મને દુન્યામાં માન પામેલો રાખે.

ઝે દીખાએ ઝરખફત પૂરીશ મરા,
એ બખ્શાદ દેહદ બદલમે પોર સફા.

૪. તે મને સોનેરી જડાવ સાથનાં કપડાં બહે, તથા તમામ સજાધાર પોશાક આપે.

એ મરુમ એસાઝદ મરા આશતી,
હમીશે દેહદ બર અખાન રાસતી.

૫. માણસો સાથે મને સલાહસંપર્માં રાખે, મારી જખાનને હંમેશાં રાસતી આપે.

મનશનીએ મન દારદ ઊ ખૂખતર,
રેહાનદ રવાને મરા અઝ સકર.

૬. તે મારી મનશનીને વધારે સારી રાખે, તથા મારાં રવાનને દાખખથી ઊઘવે.

રસાનદ રવાનમ બેકોસીએ અર્શી,
અખા જમએ સાઝો ઝરખફતો ફર્શી.

૭. મારાં રવાનને કીમતી ગાલીયા તથા સોનેરી સાજ સાથે નવમાં આસ-માનની બેઠકે પહોંચાડે.

નેગેહખાને મન કુન તો અદીબેહશત,
કે બેદહદ મરા જાયે રૌશન બેહશત.

૮. અરદીબેહશત અમશારપંદને તું મારો નેધેહખાન કર, કે તે મને રોશન બેહશતની જમા આપે.

બેગીતી મરા શાદ કામી દેહદ.

એ મીનૂ બરમ મેહરખાની નેહદ,

૯. આ ગેતીની દુન્યામાં તે મને ખુશી ખુરમી આપે (અને) મીનોષ દુન્યામાં મારા ઉપર મહેરખાન થાવ.

બેકર્મ બે શહરીવર અથે દાદગર,

કે બખ્શાદ બે ગીતી મરા સીમા ઝર.

૧૦. અએ દાદમર! શહરેવર અમશારપંદને ફરમાવ કે તે મને આ ગેતીની દુન્યામાં સોતું, રખું (દોલત) બખશે.

બેખીશે બોઝોગાનો નામ આવરાન,

મરા આખરૂધ નેગેહ દારદ આન.

૧૧. શુઝેર્ તથા નામકિત માણસોની સનમુખ તે મારી આખર જાળવી રાખે.

બેહુરજ દેહદ ઇમની મર મરા,
દેહદ શાહકામી ફ્રાઝૂતર મરા.

૧૨. હર જગાએ તે મને સલામતી બખશે, તથા મારી ખુશી ખુરમી બખાલ કરે.

બેકુન પાસબાનમ સપંદારમદ,
કે બર રૂથે અર્ઝમ ફ્રાખી દેહદ.

૧૩. સપંદારમદ અમશારપંદને તું મારો પાસબાન કર, કે તે આ ધરતીની સપાટી પર મને દરેક ચીજમાં આપાદી બક્ષે.

બેજથે અશૂબાન મકામમ દેહદ,
બેમન શકૂતો મેહુરબાની નેહદ.

૧૪. અશો લોકની બખાએ મને મુકામ આપે, મારી ઉપર દયા તથા મહેરબાની કરે.

બે ખોદાદો મોદાદ ફર્મા ચેનાન,
કે બાશદ નેગેહબાને મન નાતવાન;

૧૫. ખોરદાદ તથા અમરદાદ અમશારપંદને તું એવું ફરમાવ કે તેઓ હું નાતવાનના નેધેહબાન થાય.

બે હર મુશકેલી કારમ આસાન કુનદ,
બે મન ચાર પાયાન ફ્રાવાન કુનદ.

૧૬. દરેક મુશકેલીમાં મારું કામ આસાન કરે, તથા મને ચોપમાં પશુઓની (જોરપંદો) બક્ષેશ કરે.

કુનદ જાને મન સબજો શાદાબ નીઝ,
રસાનદ નેકુ નેચ્મતો ખોનો ચીઝ.

૧૭. વળી મારાં જાનને તાબું અને ખીલવું તથા ખુશાલ કરે, તથા મને બધી ન્યામતો અને ખાવાની ચીજો પહોંચાડે.

તો આદર યઝદ કુન નેગેહબાને મન,
કે પોર નૂર દારદ મરા જાનો તન.

૧૮. તું આદર યઝને મારો નેધેહબાન કર, કે મારા તન અને જાનને નુરથી ભરેલું રાખે.

રસાનદ બે પીરઝી ઊ મર મરા,
દેહદ ખોરરમીઅમ બે હર દો સરા.

૧૯. તે મને કતોહતી ટેચે પહોંચાડે, (અને) બેઉ દુ-યામાં મને ખુશી ખુરમી આપે.

બે આખાન બેકુર્માય અયે દાદગર,
કે જાનમ કુનદ રૌશનો તાઝેહતર.

૨૦. અયે દાદગર દાવર! આવાં યઝદને તું ફરમાવ કે મારા જાનને રૌશન તથા વધારે તાજગી બરેલો કરે.

તો ખુરશીદા મહુ કુન મરા પાસખાન,
કે અઝ નૂર પાકમ બેસાઝદ શાન.

૨૧. તું ખોરશીદ તથા મોહર યઝદને મારો પાસખાન કર, કે તેઓ પોતાનાં નુરથી મને પાક કરે.

કુશાયંદ હુમે કારે મુશકેલ મરા,
રેહાનંદઝ અંદૂહો અઝ બીમહા.

૨૨. તેઓ મારાં સઘળાં મુશકેલ કામો પાર ઉતારે; તથા ગમગીની અને શીકર ધાસ્તીથી મને મોકળો કરે.

બેકુર્મા બે તેશતર તો અયે દાદગર,
કે બા મન કુનદ રાદીહા બીશતર.

૨૩. અયે દાદગર! તું તેશતર યઝદને ફરમાવ કે મારી ઉપર જ્યાંદા બખશીશ કરે.

બે હર જા કુનદ પાસખાની મરા,
દેહદ હેકુમતો કારદાની મરા.

૨૪. તે હર જગ્યાએ મારી પાસખાની કરે, મને દાનાષ્ઠ તથા કુશળતા બખશો.

ઝિયાદત કુનદ ઓઝ અંદર દયાર,
બે પયેવંદા દેલખંદા બીશા તબાર.

૨૫. કુન્યામા તે મારા લાગતા વળગતાઓની, વહાણાઓની, ખેશીઓની, તથા કુટુંબીઓની ઉમર લાંબી કરે.

ખોદાયા બેકુર્મા તો બા ગૂશા રામ,
કે શાદીઓ રામેશ રસાનદ મુદામ.

૨૬. અયે ખોદા! તું જોશ યઝદને તથા મીનો રામને ફરમાવ, કે તેઓ મને હંમેશાં સુખ તથા ખુશાલી પહોંચાડે.

બેકુન પાસખાન મેહુરો રશને મરા,
બે ચેન્વદ પોલમ હુમ નેમાયંદ અતા.

૨૭. મહેર તથા રશને યઝદને મારા પાસખાન કર, તથા ચીનવદ પુલ ઉપરથી તેઓ મારા ઉપર મહેરખાની દેખાડે.

દેહદ દર દેહમ શાદીઓ રાસતી;
કુનદ દૂરમ હુમ્વારે અઝ કાસતી.

૨૮. તેઓ મારા દીલને ખુશાલી તથા રાસતી આપે અને જુઠાઈથી મને હંમેશાં દૂર રાખે.

ગુનાહમ બેખખશાંદ રૂઝે હેસાબ,
રેહાનંદ રવાનમ એ બીમે અઝાબ.

૨૯. કયામતને દિવસે (ચહારમની બામદાદે) મારા ગુનાહ માફ કરે, તથા મારા આત્માને (દોખખની) શિક્ષાની ધારતીથી છુટકારો બખશે.

સરૂશે અશૂરા બેફર્મા ચેનાન,
કે બાશદ ચુ દાયે મરા પાસબાન.

૩૦. અશો સરોપને તું એવું ફરમાવ કે એક બાગકને ધવડાવનારી દાયાની માફક મારી પાસબાની કરે.

રવાનમ નેગેહદારદઝ તસો બીમ;
બે શાદી રસાનદ બે ખોદદ અઝીમ.

૩૧. મારાં રવાનને ધારતી અને ખ્હીકથી સંભાળે, અને તેને ખુશી આનંદમાં જુલંદ બહેશતમાં પહોંચાડે.

બેહર શબ કુનદ પાસબાની મરા,
કુનદ ઇમનઝ દેલ-ગેરાની મરા.

૩૨. દર રાતે મારી પાસબાની કરે, અને મને ઉદાસપશુમાંથી સલામતી આપે.

અબા નૈરિઓસંગો હુમ અર્શિસવંગ,
એફર્મા કે બેદહુદ મરા હૂશો હંગ.

૩૩. નેરીયોસંગ યઝદને તેમજ વળી અશીશવંધને તું ફરમાવ કે તેઓ મને દાનાઈ તથા તિક્ષણ બુદ્ધિ બક્ષે.

બે સે દયે ફ્રાઝૂન અક્લો હૂશમ કુનદ,
હુમ અફૂઝૂનીએ કૃતો તૂશમ કુનદ.

૩૪. ત્રણ દયે (દયે ૫ આદર, દયે ૫ મેહર, અને દયે ૫ દીન), મારી અકકલ તથા હોશ બ્યાદા કરે, તેમજ મારી રોજ અને કૌવતનો વધારો કરે.

ફરહુર અશો રા તો ફર્મા ખોદા,
કે સૂયે બેહુશતમ બુવદ રહુનેમા.

૩૫. અએ ખોદા! તું અશો ફરોહરોને ફરમાવ કે તેઓ બહેશત તરફ મારા રહેનુમા બને.

બે બહુરામ ઇજા તો ફર્મા ચેનાન,
કે બાશા નેગેહદારમ અંદર જેહાન.

૩૬. બહુરામ યજ્ઞને તું ફરમાવ કે દુન્યામાં તે મારો નેધેહ્યાન થાય.

બેહુર કાર ચારી કુનદ ઊ મરા,
કે ફીરૂઝ બાશામ બે હુર દા સરા.

૩૭. હરેક કામમાં તે મને ચારી આપે, કે જેથી હું બેહિ જહાનમાં ફતેહમંદ થાઉં.

બે હુર જા બે નીકી શવદ રહુનેમા,
બે હુર જા કુનદ દુશ્મનમ ગીરે પા.

૩૮. દરેક ટુકાણે તે નેકીના માર્ગ તરફ મારી રેહનુમાઇ કરે, તથા સવળી જગ્યાએ મારા દુશ્મનોને જોર કરે.

બે ફર્મા તો બા બાદ ઇજા ચેનાન,
કે બર્ગે ગુનેહરા રસાનદ ખેઝાન.

૩૯. ગુલાદ યજ્ઞને તું એવું ફરમાવ કે તે મારા ગુનાહનાં પાદગને પાનખર રૂતુના પવનથી તમામ ખેરવી નાખે.

બેફર્મા બેદીન્ ઇજા અથે કેરહેગાર,
કે દારદ દેલે મન બે દીન ઓસ્તવાર.

૪૦. ઓ ખલકના પેદા કરનાર! દીન યજ્ઞને તું ફરમાવ કે (જરથોસ્તી) દીન ઉપર મારું દીક્ષ દ્રઢ અને ઓસ્તવાર રાખે.

બે નીકૂ મનશની નેગેહ દારદમ,
બે યશતો યજ્ઞશની મુદામ આરદમ.

૪૧. મને નેક મનશનીની રાહ ઉપર સંભાળે, તથા યશતો અને યજ્ઞને તરફ હંમેશા મને ઢળાવે.

ખોદાયા બેફર્મા બે મારીસપંદ,
કે સાઝદ હુમે કારે મન સૂદમંદ.

૪૨. અએ ખોદા તું મીનો મારેરપંદને ફરમાવ કે મારા સવળાં કામો ફાયદા બરેલાંજ કરે!

ચુ અશતાદો ઝમ્યાદ ઇન હુરદોગાન,
હુમીશે બેકુન બર તનમ પાસખાન.

૪૩. આસતાદ તથ જમીયાદ યજ્ઞ જેવા બેહિ ફરેસ્તાઓને હંમેશાં મારાં તનની પાસખાની કરનારા મુકરર કર.

રસાન મર અનીરાનો હુમ આસમાન,
કે ગર્દક બર કામે મન હર ઝમાન.

૪૪. મીનો અનેરાન, તથા મીનો આસમાન યજ્ઞને મારી મદદે પહોંચા, કે
જેથી તેઓ હર વખતે મારી ઇચ્છા મુજબ ચાલે.

બે ફર્મા બે હોમ ઇજદ અથે ઘૈબદાન,
કે આશાદ નેગેહ્યાને મન નાતવાન.

૪૫. અએ ગેબી બેદો જાણતાર સાહેબ! હોમ યજ્ઞને તું ફરમાવ કે મારા
જેવા નાતવાનનો નેધેહ્યાન થાય.

યકીનમ બેદારદ બે હર જાય ચોસ્ત,
અથા રાસતી દારદો તન્ દરોસ્ત.

૪૬. હરેક જગાએ મારું દીન ઉપરનું યકીન મુસ્તકીમ રાખે, તથા મને રાસતી
અને તંદરોસ્તી સાથે રાખે.

બેફર્માય બા બોર્જ ઇજદ ચેનાન,
કે ગર્દક નેગેહદારમ અંદર જેહાન.

૪૭. બરબો યજ્ઞને તું એવું ફરમાવ કે દુન્યામાં મારો નેધેહદાર થાય.

બેરદમંદ ફર્જંદ બખ્શાદ બેમન,
દેહદ અરો કુવત બેજનો બેતન.

૪૮. તે મને અકકલવાળાં ફરજંદ બખ્શો, તથા મારા જાન અને તનને જોર
તથા કેવલ આપે.

બેકુન તો વનન્ત ઇજદમ પાસબાન,
કે અફૂજૂન કુનદ દાનેશમ હર ઝમાન.

૪૯. વનન્ત યજ્ઞને તું મારો નેધેહ્યાન કર, કે જેથી તે મને વધારે હોશિ
તથા દાનાઈ બખ્શો.

બે દહમાન બેફર્માય અથે દાદગર,
રસાનદ ઉમીદે મરા સરબેસર.

૫૦. અએ દાદગર! તું દહમ યજ્ઞને ફરમાવ કે તે મારી તમામ ઉમેદ પાર પાડે.

બે સત્વશ બેફર્માય બા હકૂત રંગ,
કે દોશમન નેગૂન સાજદ ઊ રૂઝે જંગ.

૫૧. સતવસ, તે સાથે દફતરંગને તું ફરમાવ કે તેઓ લગાઇને દિવસે દુશ્મ-
નોને ઉંધા નાખે.

ખોદાયા બેઠગાંહે ખુદ ઝીન ફકીર,
દુઆ કુન કબૂલો તો પુએશ પઝીર.

૫૨. અએ ખોદા! તારી દરવાહમાં મુજ કમીના બંદાની દુવા તું કમુલ કર,
તથા ગુનાહને માટે કીધેલી આખેજી તું કમુલ રાખ.

મુનાબત ૨૧ મી (બેતોમાં.)

તેત્રીસ ફરેશ્તાઓની યાદ સાધની.

હસ્તુર મીનોએહર એદલજી હસ્તુર જામારપજી આસાજીની બનાવેલી.

ખોદાયા મુદામમ બેદેહ તાઝગી,
દરે રઝિયમ રા બેકુન વાઝગી.

૧. અએ ખુદા! મને હંમેશાં તાજગી આપ, રોજના દરવાજા મારે માટે ખુલ્લા કર.

બેરાહે અશુદ્ધ મુલકુકમ બેદાર.

એ રાહે ખતા હુમ કુનમ રસ્તગાર.

૨. અશીધના રસ્તા ઉપર મને મક્કમ રાખ, પાપના રસ્તાથી મારો છુટકારો કર.

તોઈ બીઝવાલો તોઈ બીહમાલ,

તોઈ ખાલેકો કાદરો હુલ જલાલ.

૩. તું નહિ નાશ પામે એવો અને નહિ સરખામણી થઈ શકે એવો છે, તું
માલેક સર્વશક્તિવાન તથા કીર્તિવંત છે.

તોઈ અશદારો તોઈ કદર-ગાહ,

દારોખશાન એ તો અન્નેમો મેહુરો માહ.

૪. તું સર્વથી બુલંદ બહેશતનો માલીક છે, તું બુલંદ દરજ્જાનું મુળ છે,
તારાથી સેતારા, ખોરશેદ અને ચંદ્ર પ્રકાશે છે.

ગદારો શહુન્શહુ કુનન્દે તોઈ,

શહુન્શહુ ગદાઈ દેહુન્દે તોઈ.

૫. ફકીરને શહેનશાહ બનાવનાર તું છે, અને શહેનશાહને ફકીરી આપનાર તુંજ છે.

એ સોઅત બુલંદ હોદ્દેએ સખઝકામ,

મુનવ્વર નમૂદી બે અન્નેમ તમામ.

૬. તે તારી કારીગરીથી બહુ રંગનું બુલંદ આકાશ તારાઓથી પુરેપુરું
રોશની ભરેલું બનાવ્યું છે.

હે તો ગરત દોન્યા ચુ બાધે એરમ,
કે મઝમૂર દારી બે જૂદો કરમ.

૭. તારાથી દુનીયા “એરમ”ના^૧ બાગ જેવી થઇ છે, કે જેને તું તારી
કરમ બક્ષેશથી ખીલવેલી અને આપાદ રાખે છે.

બે બેજૂ તો મરા નીસ્ત ફર્યાદ-રસ,
હે બહુરે નેયાઝમ મખર પીશે કસ.

૮. તારા શિવાય મારી દાદ લેનાર કોઇ નથી, મારી હાજતોને માટે મને કોઇ
આગળ લઇ જતો ના.

મનમ ખીતવાનો બે લાચારગી,
બેસાઝમ તવાનાઓ બા ચારગી.

૯. હું અશક્ત અને લાચાર છું, મને શક્તિવાન અને સાધન સાથનો કર.

મને મુસ્તમંદ આજેઝીરા નવાઝ,
બે ગંજો હોનર કુન મરા સરફરાઝ.

૧૦. હું દુઃખી અશક્ત ઉપર અપશેષ કર, ગંજ તથા હુન્નરથી મને સરફરાજ કર.

બે દારૈન હે લોતફત ઘની કુન મરા,
હે મન દૂર કુન હુર અનાઓ બલા.

૧૧. બેઉ દુન્યામાં તારી મહેરબાનીથી મને તવંગર કર, મારાથી દરેક સંકટ
તથા બળા દૂર કર.

બે દર્યાએ ફેકે ઘમ ઓફતાદઅમ,
બે ગેદાબે હૈરત ફર માન્દઅમ.

૧૨. શીકર તથા ગમના દરીયામાં હું પડેલો છું, ગુંચવાડ (bewilderness) ના
વમળમાં હું આજેજ થયેલો છું.

રવાન કશિતયમરા તો બાદ મોરાદ,
નેમા સાહેલે મક્સદમ અયે જવાદ.

૧૩. અએ કૃપાળુ સખી ખોદા! મારી કિશતીને તું મુરાદનો પવન પહોંચાડ,
તારાં મકાનનો (મરણ પછીના) કિનારો મને દેખાડ.

નઝર કુન બેહાલે દલે રીશે મન,
કે ચૌમી ચુ માહી શુદ્દ પીશે મન,

૧૪. મારાં દુઃખી જખમી દીલની દાલત ઉપર તું નજર કર, કે જેથી અકેકા
દિવસ અને મહિનાં જેવો લાગે છે.

૧ એરમનો બાગ અરબસ્તાનમાં કદીમ જમાનામાં બનાવવામાં આવ્યો હતો, પણ
લોકોની મગરૂરીને લીધે ખોદાવાલાએ રેલનાં પાણીથી નાશ કર્યો.

કુંડા આઝાદ ઝાંન મુશકેલીમાં દાવરા,
એ હરે-દરે કુશા બાબે શાદી મરા.

૧૫. અએ ખનસાથી ખુદા ! મને તે મુશકેલીમાંથી છોડવ, દરેક બાબમાં મારે
માટે ખુશાલીનો દરવાજો ખુલ્લો કર,

ફૂંડા એઝૂંડતો આપો મેકૂનત બેમન,
બેતફૂંડીલ બેન્શાન તો દર અનબુમન.

૧૬. મારી ધબત, આખર અને કૌવતને વધાર, મને અનબુમનમાં ઉંચે
દરજો બેસાડ.

એ ફૂંડલત બરમ રહૂમ-ખારાંન બેખાર,
બેશૂયઝ વોબૂદમ એ કોલ્ફત ઘોખાર.

૧૭. તારી મહેરબાનીથી મારી ઉપર રહેમનો વરસાદ વરસાવ, મારાં બદનમાંથી
સખતી અને દુઃખની ધુળ ધોઈ કઢાડ !

ખોદાયા બેબીન આસીએ બીકસમ,
બેખખશાધો રહૂમત બેકુન દમ બેદમ.

૧૮. અએ ખુદા ! તું જો કે હું નાચાર શનેહગાર છું, મારી ઉપર દયા કર,
અને હર પળે તારી રહેમ મારા ઉપર કર.

મકુન અઝ ગુનાહો ગેરાન શર્મસાર,
કે તો બહુરે જૂદસ્તિયો ઘમ-ગુસાર.

૧૯. મને મોટા ગુનાહોથી શરમીદો ના કરતો, કારણકે તું બક્ષેશનો દરિયાવ છે,
અને ગમ ભુલાવનારો છે.

ફોઝૂન હસ્તત અઝ જોર્મહાથમ કરમ,
અઝાન બખશ જોર્મમ કે તૌબેલુ બરમ.

૨૦. મારા ગુનાહો કરતાં તારી બક્ષેશ વધુ છે, તેથી તું મારા ગુનાહ માફ કર,
કારણકે હું તોખા કરનારો છું.

તો હમ હદ્દેઅમ હેલુ ફોઝૂન બંદગી,
કઝાન મન બેયાબમ 'રયૂમ-બંદગી.'

૨૧. તું વધુ બંદગી કરવાની બક્ષેશ મને આપ, કે જેથી હું ખુદાઈ નુર મેળવું.

અગરએ નયમ લાયકે બખશેશત,
મરા હસ્ત ઉમ્મીદ અઝ દર્ગીહુત.

૨૨. અગરજો હું તારી બખશેશને લાયક નહિ હોઉં, તો પણ તારી દરગાહમાંથી
હું તેની ઉમેદ રાખું છું.

બેસૂયમ બેળીન રહુનમૂની બેકુન,
બેધન બીનવા બર ફેાઝૂની બેકુન.

૨૩. મારી તરફ જો અને મારી રાહબરી કર, મારા જેવા ગુજરાનના સંધિયુ
વગરનાં ઉપર બખરીશનો વધારો કર.

નઝર કુન છે ઘોઢરાંન બર અઘમ્મભાલે મન,
કે ઘાલેબ શુદ્ધ બર દેલમ અહુરીમન.

૨૪. મારા કામો તરફ મારીની નજરથી જો, કારણકે મારા હૃદય ઉપર બહે
રમન ગાલેબ થયો છે.

નરાની મરા ઝાસતાને કરમ,
બેદારૈન સાઝી મરા મોહુતરમ.

૨૫. તારી માયાના ઉંબર ઉપરથી મને હાંડી ના કહાડતો, બેઉ દુન્યામાં મને
માનવંતો કરજો.

હુમીશી નેમાયમ રહે રાસતી,
નફૂરી બેદેહ અઝ રહે કાસતી.

૨૬. મને હંમેશ રાસતીનો રસ્તો દેખાડજો, ભુઠાઈના માર્ગથી મને ચોકિલો
અને કંટાળેલો રાખજો.

તો કેશ્તો તેજરત કુન અફૂઝૂન મરા,
મોહુમ્મભાતે મન કુન હોમાયૂન મરા.

૨૭. મારી ખેતીવારી તથા ધંધાધાપામાં વધારો કરજો, મારા અગત્યનાં કામકાજ
સફળ કરજો.

બેયફૂઝાય હુશી દેહુ ઓઝે દરાઝ,
બેદેહુ તન-દારોસ્તીઓ દારમ બેનાઝ.

૨૮. મારી દાનાઈતી વૃદ્ધિ કર, અને મારી ઉમર દરાજ કર, મને તંદરસ્તી
આપ, અને મને લાડ અને અમન ચમનમાં રાખ.

તો અસ્ખાબે રૂઝીઅમ અઝ ઘૈબ કુન.
યકીનમ બે દર્ગાહે લારૈબ કુન.

૨૯. બેઉ દુનીયામાંથી તું મને રોઝનાં સાધણ આપ, તારી દરવાહ વિષેનું
મારું યકીન શક વગરનું કર.

સલામત બે ધમાનો દીનમ બેદાર,
બે કુન દર દો ગીતી મરા નામદાર.

૩૦. મને દીન તથા ધમાન સાથે સલામત રાખ. બેઉ દુન્યામાં મને કીર્તિવંત કર.

બે ઓડ્યા બે ઝર્તોશ્તે એસ્ફંતમાન
દેહી બયમ અન્દર ગરોસ્માન મકાન.

૩૧. પેલી દુન્યામાં ગરોસ્માન બહેશતની અંદર સ્પીતમાન જરથોસ્ત પાસે
મને જગ્યા આપજે.

પોરઝ નૂરો દાનેશ સેરાજે મરા,
બેસામી કે બાઘમ શવહ રૌશના.

૩૨. મારો ચેરામ નુર તથા દાનાઇથી બરેલો કરજે કે જેથી મારો બાગ ચળ-
કાટ બરેલો થાય.

હુમીશી તો ખાનેઅમ આબાદ દાર,
અબ્યા બેઝેલે યારાનો ખીશી તબાર.

૩૩. હંમેશા તું મારા ધરને તમામ મિત્રો, બેશ્વાવંદો અને કુટુંબ સાથે
આબાદ રાખજે.

હુમે અણુલે ઝર્તોશિતયાંને મરા,
તો આબાદ દાર અંદર હુર દો સરા.

૩૪. બેઉ દુન્યામાં મારા જરથોસ્તી ધર્મ પાળનારા તમામ લોકોને આબાદ રાખજે.

બેહુર બય શાન્સ તો ખોરુરમ બેદાર,
અબ્યા બાહો હુશમત બ એઝૂઝો વકાર.

૩૫. હર જગ્યાએ તેઓને મરતબા, દબદબા, માન અને મોબા સાથે ખુશી
ખુરશીમાં રાખજે.

મરીન ફેર્કેઅમ રા ફ્રાઝની બેદહુ,
બે નીકીઓ દીન રહુનમૂની બેદહુ.

૩૬. એ મારા (જરથોસ્તી) ટોળાની વૃદ્ધિ અને આબાદી કરજે, અને તેમને
નેકી અને દીનની રેહનુમાઇ કરજે.

દુઆહાએ નીકમ ખોદાયા પઝીર,
બેહુર કારોબારમ બેશાષ દસ્તગીર.

૩૭. અએ ખુદા! મારી નેક દુવા કબુલ કરજે, મારા દરેક કામકાજમાં મને
સહાય થા.

બે ફર્મા સરૂશે 'અશો'રા ચેનાન,
કે બાશાદ નેગેહુબાને મન હુર ઝમાંન.

૩૮. અશો: શરોષને એવું ફરમાવ કે તે દરેક વખતે મારો નેગેહુબાન થાય.

બેકુન હોકમ બહુરામે શીરૂઝરા,
કે આશાદ રશીકમ બે હુર દો સરા.

૩૯. ફતેહમંદ બહેરામ યઝદને એવો હુકમ કર કે બેઉ દુન્યામાં તે મારો દોસ્ત થાય.

બે હુર કારો હુર જાય આન મેહરબાન,
દેહદ નોસ્રતો દારદમ બા અમાન.

૪૦. દરેક કામમાં, દરેક ઠેકાણે, તે મહેબાન (બહેરામ યઝદ) મને ફતેહ આપે તથા મને સલામત રાખે.

‘અશો’ ફરહુરાનરા તો યારમ નેમાય,
કે આશાદ હુમ્વારેહુ મુશકેલ-ગુશાય.

૪૧. અશો ફરોહરને તું મારા સાથી કર કે તેઓ હંમેશાં મારી મુશ્કેલી ટાળે.

ફલાહો સઆદત બે હુર દો સરા,
ઝે અમ્શાસફદાન બેઅખ્શી મરા.

૪૨. બેઉ દુનિયામાં અમશારપંદો તરફથી મને આગાહી તથા સુખ બખશ.

તો અય દૂરમઝદમ ફઝા આબો જાહ,
બે દારમ બે દૌલત હમે સાલો માહ.

૪૩. અએ અદુરમઝદ! તું મારી આબરૂ અને મરતબો વધાર, બધાં વરસ અને મહીના મને ભાગ્યશાળી રાખ.

રહે બન્દગીઅમ ઝિયાદત નેમાય,
દરે નીકબખ્તી બેરૂથમ કુશાય.

૪૪. મને બંદગીનો રાહ વધારે દેખાડ, મારી ઉપર નેક બખતીનો દરવાજો ઉંધાડ.

દેહુ યકબારેઅમ પાયેએ બેહુતરી,
બે ફર્કમ બેનેહુ તાશ અઝ મેહુતરી.

૪૫. મને એકવાર બહેતરીનો દરજ્જો આપ, અને મારા માથા ઉપર મોટાખુર્ તાજ મેલ.

ઝે બહમન દરે આશાતીઅમ કુશાય,
નેકૂ નીયતો એદમે અક્લમ ફઝાય.

૪૬. બહમન અમશારપંદથી મારે માટે સલાહ સંપન્નનો દરવાજો ઉંધાડ, મારી નેક નૈયત, અક્લ, અને વિદ્યામાં વધારો કર.

ઝખાનમ નેકૂ કુન એ અર્દીબેહરત,
એ પાકી ફલમ કુન ચુ બાધે બેહરત.

૪૭. અરદીબેહરત અમશારપંદથી મારી ઝખાન નેક કર, પાકીથી મારા હૃદયને બાજે બેહરતની માફક બનાવ.

બસા નેઅમતો ગંજો અમવાલો ઝર,
બે બખ્શી મુદામમ તો અમ શહરીવર.

૪૮. શહેરવર અમશારપંદથી તું મને હંમેશાં ધણી નયામત, મંજ, માલ અને જર બખશ.

તવાઓ મરા અમ સફંદારમદ,
બે બખ્શીઓ નીકી બેદેહુ તા અબદ.

૪૯. સપંદારમદથી મને નમ્રતા બખશ, તથા જીવેદાન સુધી નેકી આપ.

એ ખોરદાદ કુન હર યક અમ સાલો માહ,
ખોરઝ ખોરમી, નીઝ હર રૂઝો ગાહ.

૫૦. ખુરદાદ અમશારપંદથી મારું દરેક વરસ તથા મહિનો ખુશી ખુશાલી બરેલો કર, વળી દરેક દિવસ તથા મેહ ખુશી ખુશાલી બરેલી કર.

એ મોરદાદ એકબાલ કુન રૌશનમ,
દેહુ અરમારે એશરત બે શાખે તનમ.

૫૧. અમરદાદ અમશારપંદથી મારું નસીબ રોશન કર, મારા શરીરની ઝંખળીઓ ઉપર શાદી ખુશાલીનાં ફળ આપ.

દેહી સૂદહાયમ એ દયેબાદરા,
હમેહુ જ બેહુર કારહાએ મરા.

૫૨. દેપાદર યઝદ તરફથી મને દરેક જગાએ તથા મારાં દરેક કામમાં ફાયદા આપ.

સફા બખ્શી ઝૌજમ તો અમ આદરા,
કઝ આસીબ મહૂફૂઝ દારદ મરા.

૫૩. આદર યઝદથી મને પવિત્રાઈ તથા શુભંદ દરજ્જે બખશ. આફતથી તે મારું રક્ષણ કરે.

સફાઈ એ આખાંન તનમરા બેદેહુ,
એ પાકી મતાઈ ફલમરા બેદેહુ.

૫૪. આવાં યઝદ તરફથી મારાં તનને સફાઈ આપ, પાકીજીની મતા મારાં હૃદયને બખશ.

ઝે ખુરશીદે દેહ સરફરાઝી મરા,
ખેરદ મંદો દાના ખેસાઝી મરા.

૫૫. ખોરશેદ યઝદથી મને સરફરાઝી બખશ, અને મને ડહાપણવાળો તથા દાનાવ કર.

ઝે મહુ ઝૂદે યોફશા દરે રૂઝિયમ,
રવા કુન ઉમીદો દેહ ફીરૂઝિયમ.

૫૬. માહ યઝદથી મારે માટે ચેજના દરવાજા બલદીથી ઉંધાડ, મારી ઉમેદ બર લાવ, તથા મને ફતોહ બખશ.

ઝે તેશતર બેદેહ તા કે બાશદ બકા,
બે તાલેઅ દરમ અખતરે સઅદ રા.

૫૭. તેશતર તીર યઝદથી એવું બખશ કે મારાં નસીબમાં શુભ સમનર્મ સેતારા હંમેશાં જાતી રહે.

કુની દૂર નહસ અખતરઝ બખતે મન,
શવદ હલ હમે મુશકેલે સખતે મન.

૫૮. મારાં નસીબમાંથી નેહેસ્ત સેતારાને દૂર કર, મારી તમામ સખત મુશકેલીઓ ટળી જાય એવું કર.

બે યાદે ખુદમ દાર દાયેમ ઝે ગૂશ,
કઝૂ રમ્મઝે દીની બેફુમમ બેહુશ.

૫૯. જોશ યઝદ મને હંમેશાં તુંને યાદ કરતો રાખે, અને તેની મદદથી દીનનાં બેદ હુશિયારીથી સમજું.

દેહી ખોરૂમી દાયેમઝ દખમેહુર,
સખા-પીશેઅમ કુન, દેલમ પોર ઝે મેહુર.

૬૦. દેપમહેર યઝદથી મને હંમેશાં ખુશી ખુરમી આપ, મને સખી બનાવ, અને મારું દીલ રહેમથી ભરેલું કર.

ફાઝૂન મેહુર કુન બર મનઝ મેહુરો જૂ
બે પોલ અઝ હેસાઅમ કુની સોર્ખરૂ.

૬૧. મહેર યઝદ તરફથી મારા ઉપર વધુ મહેરબાની કર, તેનાથી ચીનવદ પુલ આગળ મારી કરણીના દિસાઅ વખતે મને આબરુવાળા મેહેરાનો કર.

બેગુ બા સરૂશે અરીઝેહ-પઝીર,
કે દર વક્તે નઝૂઅમ શવદ દસ્તગીર.

૬૨. અરજ કબુલ રાખનાર શરોખ યઝદને તું કહે કે મારી છેલ્લી ધડીને વખતે તે મારો મદદગાર થાય.

બમીજાને હાથે તો કુન રશને ચાર,
કુલ્લ સોખંદ્રિયમ ગહે પોલ-ગુઝાર.

૬૩. તારા ધનસાક્ષના નેકી બદીના કામો તરાજવામાં તોળતી વખતે રશને યજ્ઞને
તું મારો મદદગાર કર, કે પુલગુઝાર કરતી વખતે તે મને આબરુદાર
ચહેરાનો કરે.

દરે ખોલ્લે ખોલ્લા તો અઝ ફર્વદીન,
દરોન દેહ મરા જાયેગાહે બરીન.

૬૪. ફરવરદીન તરફથી બહેશતના દરવાજા તું ખુલ્લા કર, અને ત્યાં મને
ચઢતી જગા આપ.

વરા હામીઅમ કુન બેકુમીનૂ જેહાંન,
બે દાન્યાઓ દીન હુમ બેકુન પાસખાંન.

૬૫. મીનોષ જેહાનમાં તેને મારો રક્ષક કરજે, અને દુનિયા તથા દીનમાં તેને
મારો પાસખાન કરજે.

એ બહુરામ દાયેમ ઝફર બખ્શીઅમ,
બે જાયે મલાલત દેહ રામેશનીઅમ.

૬૬. બહુરામ યજ્ઞથી મને હંમેશાં ફતેહ બખશ; દુઃખને બદલે મને ખુશી
ખુશાલી આપ.

મુદામમ તો અઝ રામ રામેશ બેદેહ,
અખર સોફરેઅમ ખોને રહુમત બેનેહ.

૬૭. રામ યજ્ઞથી મને હંમેશાં રામશની આપ; મારી ખાણીની મેજ ઉપર
તારી રહેમતનો ખુમચો મેલજે.

તો બર્ગે ગુનાહુમ બેયફશાન એ ખાદ,
એ બીખશ બરાવર દરખ્તે ફસાદ.

૬૮. ગુવાહ યજ્ઞથી તું મારા ગુનાહના પાંદડાંને ખેરવી નાખ, તેનાથી ફેસાદનાં
દરખ્તને જડમુળથી ઉખેડી નાખ.

દેહ અઝ દયેબદીનમ તો શાયસ્તે કાર,
એ કારે ઝખૂની મરા બાઝ દાર.

૬૯. દેપદીન યજ્ઞથી તું મને લાયક કામ આપજે, દુષ્ટ કર્મથી મને અટકાવજે.

બે દીનદારીઅમ દેહ હુદાયત એ દીન,
કઝાન રહુ બેયાઅમ બેખોલ્લે બરીન.

૭૦. દીન યજ્ઞથી મને દીનની રાહગરી આપજે, જેથી ભુલંદ બહેશતનો માર્ગ
હું મેળવું.

ઝે અશીશવંગમ બેસાને કયાન,
બસી હુશમતો ફરે દૌલત રસાન.

૭૧. અશીશવંધ યઝદ મહાન (કયાની) પાદશાહોની માફક મને ધણો દબદબો,
ભપકો તથા દૌલત પહોંચાડે.

તો અઝ આશતાદમ ફ્રાઝૂન દેહ મહી,
બે કારો હોનરહાએ 'અરવિઝ-ગાહી.'

૭૨. આશતાદ યઝદથી તું મને યોજદાએગરીનાં કામ અને હુન્નરમાં વધુ મોટાઇ આપજો.
બે કામે દેલમ કુન રવાન આસમાન,
બે ઐજો બુલંદી શીતાબમ રસાન.

૭૩. આસમાન યઝદથી માનં દીલની મુરાદ પાર પાડ, અને શીતાબીથી મને
બુલંદ દરજ્જે પહોંચાડ.

ઝે ઝમ્યાદ પાયન્દગીઅમ બેદેહ,
બે પાકીઝગી જેન્દગીઅમ બેદેહ.

૭૪. જમ્યાદ યઝદથી મને અમર્ગી આપ, અને પાકીઝગી સાથની જીંદગી
મને આપ.

ફ્રાઝૂન દાનેશમ દેહ ઝે મારાસફંદ,
બે એદમો અમલહાએ વસ્તાઓ ઝંદ.

૭૫. મારેરપંદ યઝદ તરફથી ઝંદ અવરતાના જ્ઞાન તથા અમલ સાથે મને
વધુ દાનાઇ આપ.

જબીનઝ અનારાન પૌરઝ નૂર કુન,
બસીઅમ નેકૂનામો મશહૂર કુન.

૭૬. અનેરાન યઝદથી મારં કપાલ તુરથી ભરેલું કર, અને મને ધણોજ
નેકનામ તથા પ્રખ્યાત કર.

મુદામમ બે આસાયેશ અઝ 'બોઝ' દાર,
હુમે ઓઝે મન દર 'અશુધ' ગુઝાર.

૭૭. બરજો યઝદથી મને હંમેશાં આરામમાં રાખ, અને મારી તમામ ઉંમર
અશીષમાં પસાર કરાવ.

ઝે હોમમ બેદેહ નીક ફર્જંદગાન,
બેરદ્દમંદો દાનાઓ બા ફરે શાન.

૭૮. હોમ યઝદથી મને નેક ડહાપણવાળા, દાનાવ, કીર્તિવંત અને મોભાવાળા
ફરજંદ આપ.

એ દહમ આફરીન કર્દનમ દેહુ મુદામ,
કે કારમ યુવદ એકે તો સોખહો શામ.

૭૬. દહમ યઝદથી મને હંમેશાં તારી આફ્રીન કરતો કર, કે જેથી મારું કામ
સહવાર તથા સાંજના તુંને યાદ કરવાનું થાય.

દુઆહાએ નીકમ ખોદાયા પઝીર,
હુમી ખાશ હુમ્વારેઅમ દસ્તગીર.

૮૦. અએ ખુદા! આ મારી નેક દુઆ કયુલ રાખ, હંમેશાં મારો મદદગાર થા!

તલત્તોફ એ ખીચારગીઅમ નેમાય,
અતાયત એ ખીશો તમારમ ફઝાય.

૮૨. મારી ચારા વગરની હાજત ઉપર તું માયા દેખાડ. મારા ખેશાવંદ તથા
કુદુઅ કબીલા ઉપર તારી મહરબાનીના વધારો કર.

—:૦:—

મુનાબત ૨૨ મી (બેતોમાં.)

દસ્તુર મુદલા ફીરોજ બિન કાઉશની જોડેલા
ચયલાઅર અશો જરતોશતની તારીફમાં.

—:૦:—

નખીઝ બેહુક મોરસલે બા કેતાબ,
કે દીનશ મુનવર તરઝ આફતાબ.

૧. દીનની કેતાબ સાચો મોકલેલો ખોદાનો સાચો પેગમ્બર (જરથોસ્ત),
જેની દીન આફતાબ કરતાં વધારે પ્રકાશિત છે.

રસૂલે ખોદાવંદે જાન-આફરીન,
ખોદાવંદે એઅજઝો ખોરહાનો દીન.

૨. જાનના પેદા કરનાર ખોદાનો મોકલેલો પેગમ્બર તે છે, જે મોજેજ,
હલીલો, અને દીનનો સાહેબ છે.

શહે અવ્લિયા અફમલે અમ્મિયા,
હુમે ગુમરહાનરા બે દીન રહનેમા.

૩. ખોદાના દોસ્તોમાં સૌથી ગ્રેટ તથા પેગમ્બરોમાં સૌથી સંપૂર્ણ; સર્વ
ગુમરાહ લોકોને દીનની રહેનુમાઈ કરનાર છે.

ખોદાવંદે ફરહગા દીને બેહી,
અઝૂ તાએફ શુદ દર જેહાન ફરરેહી.

૪. ઝહાપશુ તથા બધી દીનનો સાહેબ, જેનાથી જેહાનમાં કીર્તિ તાજ થઈ.

ઝરાતોસ્તે અસ્ફંતમાને ગુઝીન,
એ બાદા એ રહશ હજાર આફરીન.

૫. સખીતમાન જરતોસ્ત (ખોદાનો) પસંદ કીધેયો (પેગમબર) છે, તેના
રવાન ઉપર હજાર આફરીન હોજો.

ફેદાયશ હમે જાને મા બંદગાન,
કે આલમ તનો ઊ ખુવદ હમચુ જાન.

૬. હમે સધળા બંદગ્યોનો જાન તેની ઉપર શીદા હોજો! કારણકે દુન્યા
તનની મીસાલે છે, અને તે જરતોસ્ત જાનની મીસાલે છે.

એ દાન્યા ઝે ઊ રૌશની શુદ પદીદ,
એ રરઝે મુકફૂલ અઝૂ શુદ કેલીદ.

૭. તેનાથી દુન્યામાં રોશની આશકારા થઈ, બંધ ગુન્યાવાલા બેદોની કુન્યા
તેનાથી મળી.

હમે રીમની અઝ જેહાંન દૂર કર્દ,
ચુ ખુરશીદ, આલમ પૌરઝ નૂર કર્દ.

૮. દુન્યામાંથી તમામ રીમની (નાપાકી) તેણે જરતોસ્તે દૂર કીધી, દુન્યાને
ખુરશીદની માફક તુરમંદ કીધી.

રહે દીને દાદારે પરવરદગાર,
નમૂદ ઊ એ ખલકાનો શુદ આશકાર.

૯. પેદા કરનાર પરવરદગારની દીનનો રાહ તેણે ખલકના લોકોને દેખાડ્યો,
અને તે રાહ આશકારા કીધો.

ઝે કોફૂરો ઝલાલત હેદાયત નમૂદ,
એ યઝ્દાન-પરસ્તી બદાયત નમૂદ.

૧૦. અધર્મપણું, અને ગુમરાહીથી દૂર રહેવાની તેણે રાહખરી કીધી, તથા
યઝ્દાં પરસ્તીની શરૂઆત કરાવી.

હરાન્ કસ ખુવદ બર રહશ બીગમાન,
નબીનદ ઘમી ઊ એ હરદા જેહાન.

૧૧. જે કોઈ શખ્સ તેની (જરતોસ્તની) રાહ ઉપર બીગમાન રહે, તે બેઉ
જહાનમાં ગમ જોશે નહિ.

એ દાન્યાઓ આઝ્યા શયદ રસદીદ,
બરાયદ એ દેલ હરચે દારદ ઉમીદ.

૧૨. આ તથા પેલી દુન્યામાં તે સફેદ ચહેરાવાળો (આખરદાર ચહેરાવાળો) થશે,
તથા તેના દાલમાં જે ઉમેદ હશે તે બર આવશે.

બેગીતી હમીશે ઝિયદ બાફરીન,
બેમીનૂ રવદ દર બેહુશતે બરીન.

૧૩. આ દુન્યામાં તે કીર્તિ સાથે જીંદગી ગુજરશે, અને મીનોષ દુન્યામાં તે સાથી ઉંચા બહેશતમાં જશે.

હુઝારાન સલામો હુઝારાન સના,
ઝે મા બાદ બર આન શહે અરિક્કઆ.

૧૪. હમારા તરફથી તે પાક લોકના પાદશાહ (જરતોસ્ત) ઉપર હજારો સલામ તથા આફરીન હોજો.

મુનાબત ૨૩ મી (બેતોમાં.)

ફરેપુર જમશેદ જામારપજની જોડેલો, અનેરોહેરવાંન અરો જરતોસ્ત
અરફન્તમાંનના પાક ફહની તારીફમાં પઢવાની.

બરતરઝ અમશાસપંદાન ઝરતોસ્ત એરફન્તમાન,
અર્શારા આરાયેશે નવ દાદે અઝ નૂશીન રવાન.

૧. અમશાસપંદોથી રપીતમાન જરતોસ્ત ચઢતો છે, પોતાના મધુર આત્માથી તેણે સાથી જીવંદ બહેશતને નવો શણગાર આપ્યો.

બારગાહે હક બેરફૂતો માન્દ દણ સાલે તમામ,
અઝ કેતોબ્ અશરીનો વાહેદ આયરીદે દર નેઝામ.

૨. તે ખોદાની દરબાહમાં ગયો, ત્યાં પુરાં દશ વર્ષ રહ્યો, અને કેતાબોમાંથી એકવીસ કેતાબને તેણે આરાસ્તા કીધી.

પાક નીઅત પાક ગોફૂતારો બે કેરદારે મલક,
પાકિશ બેન્ગર કે ચુન તયે કઈ નોણ તારમ ફલક.

૩. પાક નેયતવાળો, પાક બોલનારો, ફરેસ્તાષ કરણીવાળો, તેની પાકીજગી જો, કે તેણે નવ ગુંબજવાળા આકાશમાં મુસાફરી કીધી.

આન શહે પાકાંન કે બરૂજ માન્દ અર્ખ અઝ પાકિયશ,
અઝ ફરજીજતે મલક બોગઝશતે જેરમે પાકિયશ.

૪. તે પાક શાહ કે જેની પાકીજગીથી આકાશ દંડ ચઢ ઉભું રહી ગયું; તેનું ખાકી બદન ફરેસ્તાના ફરજી કરતાં વધારે ચઢીવાતું હતું.

કાલબુદ્ધિએ 'દરજે' દીવો અહુરીમન શેકસ્ત,
અહ શેકસ્તો બાઝ દર ઝીરે ઝમીન શાન કર્દ પસ્ત.

૫. દરજ, દેવ અને અહરેમનના કાલબુદ્ધને શેકસ્ત આપી, તેઓને મારીને શેકસ્ત આપી, અને તેઓને પાછા જમીનની હેઠે નીચા નાખ્યા.

નામે ડિરા બા અશેમ વોહુ બેબાયદ ખોનદન,
જાન બેદીને પાક કોરખાન કર્દનો અફશાનદન.

૬. “અશેમ વોહુ” ભણીને તેનું નામ લેવું જોઇએ, તેની પાક દીન ઉપર જાન કુરખાન કરવો તથા કાઠી આપવો જોઇએ.

મોઅબ્જેઝાતે પાક દીનશ હસ્ત મઝૂફૂરે કેતાબ,
મોઅબ્જેઝી બેહુતર અઝીન નખવદ કે તા રૂઝે હેસાબ,

૭. પાક દીનના તેના મોજેગઓ કેતાબમાં વર્ણવેલા છે, એના કરતાં કોઇથી મોજેગે બહેતર થઇ શકે નહિ કે—

હરકે અઝ કૌમે બેહીન-દીન સુદરે કુસ્તી બસ્તે શુદ,
ઊ બે આબેર શુદ બેહુશતી ઓ ઝે દૂઝબ રસ્તે શુદ.

૮. તેની સાથી ઉત્તમ દીન પાળનારી કામમાંથી જે કોઇએ સુદરેહ કુસ્તી પહેર્યો, તે સેવટે બહેશતમાં ગયો, અને દોઝખથી તેના છુટકારો થયો.

હીચકસ ઘૂલો ખબીસો જેન નશુદ અઝ મર્ગ અમ્પૂદ,
રસ્તનઝ દૂઝબ હુમી દારદ નેશાન અયે મર્દે સમ્પૂદ.

૯. તે ટોળામાંથી કોઇ પણ માણસ મરણ પછી જૂન, ખવીસ, જીન થતો નથી પણ અએ નેક મર્દ! તે દોઝખથી છુટકારો મેળવવાની નીશાની ધરાવે છે.

નામે ડી નામી ચુ ઝર ઝરતોશત દર દીને બેહી,
ખલકરા બર રાહુ આવર્દો રેહાન્દઝ ગુમરહી.

૧૦. તેનું નામ બહી દીનમાં ઝરની મીસાલ નામીચું થયલું જરથોસ્ત છે, તે લોકોને સીધા રસ્તા ઉપર લાવ્યો, અને ગુમરાહીથી તેને બચાવ્યો.

ધઝદા દારી મરા દાયેમ દરીન દીને બેહી.

હમ હમે અવ્લાદો કૌમમ રા બે આધને બેહી.

૧૧. અએ ખોદા! મને હંમેશાં બહી દીનમાં રાખજે, તે સાથે મારી તમામ આલાદ અને કામને આ બલા તરીકા ઉપર રાખજે.

સુનાજીત ૨૪ મી (ઘઘલમાં)

આમદાદને વખત પઢવાની.

દસ્તુર ગુલ્લા ફીરોઝ બિન ગુલ્લા ઠાઉસની.

સોખહસ્તો વક્તે સોખહસ્ત, બર ખીઝો યાદે હક કું,
વઝ ઝેકે હકતઆલા એખલીસરા દો શક કું.

૧. પરોઢીયું થયું છે, પરોઢીયાનો વખત થયો છે, ઉક અને ખોદાને યાદ કર, અને ખોદાતાલાની યાદથી શેતાનની બે ફાટ કરી નાખ.

મોર્ધે સહુર ખરૂશદ, તો ખોફતે ખુશ બે આરામ,
બર ખાખ બંદગીરા તરજહ દેહ સખક કું.

૨. આમદાદનો મરઘો પોકાર કરે છે, જ્યારે તું તો આરામથી ખુશ નીંદમાં છે; ઉધના કરતાં બંદગીને વધારે પસંદગી આપ, અને એમ કરી સરસાઇ મેળવ.

ઇન મજ્લેસે સહુર રા જોઝ ઝેકે હક મયારા,
શખ ખીઝ અયે બેરાદર તઅલીમ ખુદ ચુ બક કું.

૩. આ આમદાદની મીજલસને ખોદાતાલાની સેપાસ ગુજરી શિવાય કશીથી શબ્દગાર ના; અએ બાખ! બડી આમદાદે ઉક. અને માકડ (જે જમૂત રહે છે) તેની માફક પોતાને કેળવ (સકારે ઉકવાને અને ખોદાની ભક્તિ કરવાને માકડની માફક તુંને પોતાને કેળવ.)

વક્તે ફલક ચે ખાખી ઘાફેલ ઝે બંદગીહા ?
અઝ બંદગી મુનવર જાન ચુન ગહે ફલક કું.

૪. પહોર ફાટતી વખતે બંદગીથી ગાફેલ રહીને તું શું ઊંધાયે છે? પગેઢીયાંના વખતની માફક બંદગીથી જાનને રોશન કર.

રૂયે નેયાઝ આવર દર સૂયે હઝરતે હક,
અઝ મુરકેલાતે જાનત ખાહેશ અઝૂ ફૌતુક કું.

૫. તારી આબ્રજનો ચેહરો ખોદાની હજુર તરફ કર, આમદાદમાં તારા જાનની મુશ્કેલી ટાળવાની ખાહેશ માટે તેને અરજ ગુજર.

હંગામે સોખહગાહી કું યાદે બાર-એલાહી,
બોગઝર ઝે નીકો બદહા, બીરૂં ઝે ખુદ તુતુક કું.

૬. સહવારની વખતે બારે હકતાલાને યાદ કર, તે વખતે તારા કુખ્યાના સારા રૂડા ખ્યાલને એક બાબુ મુક, અને તારા માણસાઇ ખવાસમાંથી બહાર તારો તથુ માર (યાને તારી ખુદાનો ત્યાગ કર.)

બોક્ષાય ચરમે જાનરા, બીન ફેંચે હુક-પરસ્તી,
તા ચંદ બોક્ષતે મસ્તી? ખાકી બેદીન હુક કુન.

૭. તારા આત્માની આંખ ઉંધાડી ખોદાતાણાની બંદગીની શ્રેષ્ઠ જો. કેટલા વખત સુધી મસ્ત થઈને સુષ રહેશે? આ તારો (ઉંધની બરેલી) આંખની કીકીમાં ધુળ નાખ.

તાઆતે લમ-યજ્ઞ રા બુગઝાર અઝ સરે જેઠ,
બર જાને દીવે વાઝુન અઝ બંદગી શરક કુન.

૮. ઉમંગ લઈને અમર ખોદાની ભકિત કર, બંદગીથી ઉઝરી રીતે ચાલતા દેવના જાનને ગુંગળાવી નાખ.

અયે બંદે મીગુરીઝી અઝ બંદગી ચુ વહુશી,
કેરદાર રા બે ગોફતાર અઝ મરદોમી તખક કુન.

૯. અયે બંદા! એક જંગલી જાનવરની માફક બંદગીથી તું ચોંકાને દૂર નાસે છે; ધનસાન્યતથી તારો કરણીને તારા બોલવા સાથે મુતાબેક અને અનુસરતી કર.

મુનાભત ૨૫ મી (ધ્રુવલમાં.)

કસ્તુર સુદલા ફીરોઝ બિન સુદલા કાઉસની જોડેલી બંદગીની ફઝીલતમાં.

દાઘહા દારમ બે દેલ દાઘમ ગવાહે બંદગીસ્ત,
દર જનાબશ ખાતેરમ જૂયાયે રાહે બંદગીસ્ત.

૧. મારા હૃદય ઉપર ધણા દામ છે: એ દામ (દાઝ) મારો બંદગીના મવાહ છે, તેની જબાનમાં મારું અંતઃકરણ બંદગીનો રાહ શોધનાર છે.

બંદે બૂદન બર દરશ બેહતર કે શાહે દીગરાન,
બંદેઅશ શાહે હુમે, લશકર સેપાહે બંદગીસ્ત.

૨. ખોદાના દરવાજા ઉપર ગુલામ થવું એ બીજાઓની ઉપર પાદશાહી ભોગવવા કરતાં બહેતર છે; ખોદાનો ગુલામ સધળાઓનો પાદશાહ છે, અને એવા પાદશાહનું લશકર બંદગીના સિપાહોનું બનેલું છે.

નફૂસે મન શૈતાનો મન મેન્કદે નફૂસે દીવસાર,
રજૂમે શૈતાન બીગમાન અઝ સૂઝો આહે બંદગીસ્ત.

૩. મારો હવસી જીવ શયેતાન્યન ભરેલો છે; અને હું દેવ જેવા હવસી જીવનો તાબેદાર છું, આ શયેતાન સાથેની લડાઈ બેશક બંદગીના જુસ્સા અને ગરમાગરમ ડયકાઓથી થઈ શકે છે.

ખાક ઘર સરપાશો તાજ અઝ સર બેનેહુ દર આબેઝી,
ઝાંકે ખાકે અજૂઝ મદાનરા કોલાહુ બંદગીસ્ત.

૪. તારાં માથાં ઉપર ધુળ નાખ, અને માથુસાઇ નાતવાનીની રાહે તારાં
માથાપરનું તાજ બાળુ મૂક, કારણકે એ નાતવાનની ખાક ખરા મરદાની
બંદગીની કોલાહ છે.

બોગઝરઝ તખ્તે કંધ, બોગઝાર દીબાહાયે ઝર,
સંગો ખેરતો ખારો ખસ ઝીબાએ ગાહે બંદગીસ્ત.

૫. શાહી તખત દુર મેળ, તારો જરી કસબનો રશમી પોશાક તજ; પથર, ઈંદ,
કાંટા, તર (નાચારી નમનતાઇ) એ બંદગીના વખતનો લાયક પોશાક છે.

સદ હઝારાન હોઝૂદો રહુ પોર સંગો ધમાન ચુન ઝોળજ,
બોગઝરમ સાબેત અગર આન અઝ પનાહે બંદગીસ્ત

૬. (બંદગીના) રસ્તો વચમાં પડેલા પથરોથી ભરપુર અને તે સથે નાખા ચોરો
(દુન્યાઇ લાલચો) તે રસ્તામાં ભરાઇ બેઠેલા છે, અને ધર્મનું ધમાન
કાચના વાસણુ જવું છે. જો હું એ રસ્તા ઉપરથી સાબેત અને સહી-
સલામત ધમાનના કાચના વાસણુને તોડ્યા વગર પસાર થાઉં તો તે
બંદગીના આપીશથીજ છે.

બાકીઓ આબાદ આમદ બીસોખન દર દો જોહાન,
હરકે અઝ રૂયે એરાદત ઊ તખાહે બંદગીસ્ત.

૭. જો શખશ ધણીજ આસ્થાથી બંદગીમાંજ પોતાને ગક અને દાની બનાવે
છે, તે બેઉ જોહાનમાં કાયમ રહેનારો અને આબાદ થાય છે, તેમાં શક નહિ.

નાયદઝ મન તાઅતઝ સોસ્તી, અઝાન માન્દમ ખમૂશ,
ધન ઝખાનઝ બીઝખાની ઝોઝૂર-ખાહે બંદગીસ્ત.

૮. સુસતી અને નાતવાનીને લીધે મારાથી બંદગી થતી નથી, તે માટે હું ચુપ
રહો છું, આ મારી ઝખાન પોતાની ચુપકીદાને માટે બંદગીની મારી ચાહે છે.

સુનાળત ૨૬ મી (ધઝલમાં)

હસ્તુર દારાખ ખાલનની બેડેલો.

અથે હુરમઝૂદે દાના, બર જોમલગી તવાના,
હસ્તી બે ખલક પાના, ફરયાદ રસ એલાહી.

૧. અએ સર્વ જાણનાર અહુરમઝદ ! સધળાઓ ઉપર શક્તિવાન ! તું ખલકને
નેધેહખાન છે, માટે અએ ખોદા તું મારી ક્ષમા પહોંચ.

ઝરતોરતે પાકો નામી, નઝૂદત ચેનીન ગરામી,
ખાશદ બે કૌમ હામી, ફર્યાદ રસ એલાહી.

૨. પાક અને નામીયો જરતોરત જે તુંને એટલો બધો વહાલો છે, તે હમારી કામનો રક્ષક છે. ઓ ખોદા મારી મદદે પહોંચ.

મેસ્કીનો નાતવાનમ, અઝ ઘમ-કશી બેજનમ,
ખીસાઝે બર્ગી નાનમ, ફર્યાદ રસ એલાહી.

૩. હું લાચાર અને અશક્ત છું, ગમ અને દુઃખનો બોળો ખમવાથી કંટાળી ગયો છું, અને ગુજરાનના સાધન વગરનો છું, ઓ ખોદા! મારી મદદે પહોંચ.

અઝ હાદેસાત મહ્સૂર, હસ્તીમ અઝ વતન દૂર,
અઝ ચારો ખીશ મહ્સૂર, ફર્યાદ રસ એલાહી.

૪. હાદેશાઓથી હમે દાર ખાઈ ગયા છીએ (ધરાન) વતનથી દૂર છીએ, મિત્રો તથા ખેશીઓથી ભુદા પડેલા છીએ, ઓ ખોદા તું હમારી મદદે પહોંચ.

લોલ્લેત અગર નેમાયદ રાહી બેમા બેશાયદ,
અઝ બંદગાન ચે આયદ? ફર્યાદ રસ એલાહી.

૫. અગર જે તારી મહેરબાની અમને રાહ દેખાડનારી થાય તો તે વાજખી છે, કારણ કે હમે બંદાઓની મગદૂર તે ફટલી? ઓ ખોદા હમારી મદદે પહોંચ.

તા કયે ચેનીન શકીઅમ? ચંદીન મકુન એતીઅમ,
રોખ-ઝંદ હમ્યુ સીઅમ, ફર્યાદ રસ એલાહી.

૬. હું કયાં સુધી ધીરજ રાખું? મારી હિપર આટલો ક્રોધ ના કર, મારા રૂખસાર સેઅફળના જેવા ફિકા છે; ઓ ખોદા! મારી મદદે પહોંચ.

દાદી તો વઝદે મારા, “હર મુશકેલો જફારા,
ચારી દહમ શુમારા” ફર્યાદ રસ એલાહી.

૭. તેં દમને વચન આપ્યું છે કે “દરેક મુશકેલી તથા જફાની વખતે હું તમને મદદ કરીશ”, માટે ઓ ખુદા! હમારી મદદે પહોંચ.

આન વક્ત આમદ અફૂન, હર રૂઝ બેદઅત અફૂન,
ખાતેર પરીશો મહ્સૂન, ફર્યાદ રસ એલાહી.

૮. હવે તે વખત આવ્યો છે, દરરોજ ધર્મમાં નવા ધોંગસોંગ અને કુધારા વધે છે, તેથી હમારા મન પરેશાન અને દુઃખી છે. માટે ઓ ખોદા! હમારી મદદે પહોંચ.

મારા કવીસ્ત ઉમ્મીદ જાન વચ્ચેએ તો જાવીદ,
યાળીમ અઝ તો તાઝદ, ફર્યાદ રસ એલાહી.

૯. હમને તે તારા વચનનું હંમેશ મકકમ ચકીન છે; હમે તારાથી મદદ મેળવીશું. ઓ ખોદા હમારી મદદે પહોંચ.

ગર લોલકે તો નખાશદ હુર ખસ દલમ ખરાશદ,
પસ કયે તોરા શનાસદ? ફર્યાદ રસ એલાહી.

૧૦. અગર જો તારી મહેરબાની ન હતે તો દરેક નીચ માણસ મારાં હૃદયને આઘોરદે કરતે. પછી તે હૃદય તને કયારે પીછાણતે? ઓ ખોદા! મારી મદદે પહોંચ.

દર પીશે ખાસો આમત, કુન આખર કરામત,
દુશ્મન ખરદ નદામત, ફર્યાદ રસ એલાહી.

૧૧. મને ખાસ અને આમ લોકોની નજીદીકમાં આખર બખશ, જેથી મારો દુશ્મન પશ્ચાતાપમાં પડે. ઓ ખોદા! મારી મદદે પહોંચ.

હુર દર્દ દર તનમ હસ્ત, હુર કારે મુશ્કેલમ હસ્ત,
કુન દુર હુર્યે ઘમ હસ્ત, ફર્યાદ રસ એલાહી.

૧૨. મારા તનમાં દરેક જાતનું દુઃખ છે, મારાં દરેક કામ મુશ્કેલ છે, માટે જે સઘળું ગમથી ભરેલું છે તે દુર કર. ઓ ખોદા! મારી મદદે પહોંચ.

રખી ખરી એ રૈખી, વાકેફ એ રાએ ઘૈખી,
સત્તારે જોમ્લે એખી, ફર્યાદ રસ એલાહી.

૧૩. ઓ મારા સાહેબ! તું ફરેખ વગરનો છે, અને જેખી બેદોથી તું વાકેફ છે, અને તું તમામ એમોનો ઢાંકનાર છે. ઓ ખોદા! મારી મદદે પહોંચ.

ખેફરેસ્ત જૂદ ઇદર વખશરે નર હુશીદર,
આખેર હમૂસ્ત રહુખર, ફર્યાદ રસ એલાહી.

૧૪. તું જલદીથી પેગમખર હુશેદરને અડિયાં મોકલ, સેવટે હમારો તેજ રાહખર છે. ઓ ખુદા! હમારી મદદે પહોંચ.

દર આખેરીન હઝારેહ રંજસ્ત ખીશુમારેહ,
ખદતર એ હુર હઝારેહ, ફર્યાદ રસ એલાહી.

૧૫. આખેરી હઝારામાં ખેશુમાર રંજ છે, દરેક હઝારાના કરતાં તે વધારે ખરાબ છે. ઓ ખોદા! હમારી મદદે પહોંચ.

અઝ લોલે ખુદ દવા કું, અઝ ફેકો ઘમ રેહા કું,
ઉમીદ મા રવા કું, ફરયાદ રસ એલાહી.

૧૬. તારી મહેરબાનીની રાહે તેનો ઉપાય કર, ફિકર તથા ગમથી છુટકારો કર,
અને હમારી ઉમેદ બર લાવ, ઓ ખોદા! હમારી મદદે પહોંચ.

ઘમ બેશકરદ ફેલે મન, દર બન્દહુએ આહુન,
ઝીન ઘમ બેદારમ ઇમન, ફરયાદ રસ એલાહી.

૧૭. લોખંડ જેવા મજબુત ફાંદામાં ગમ મારા હૃદયનો શીકાર કરે છે, તે
ગમથી મને સલામત રાખ. ઓ ખોદા! મારી મદદે પહોંચ.

દૌલત બે કસ નપાયદ, દોન્યા ફના નેમાયદ,
હમ-રેહ નેકૂંઘ આયદ, ફરયાદ રસ એલાહી.

૧૮. દૌલત કોઈની સાથે પાયદાર રહેતી નથી. દુન્યા તેને ફના કરી નાખે છે,
(પણ) નેકીજ સાથે આવે છે. ઓ ખોદા હમારી મદદે પહોંચ.

દર વક્તે નઝૂએ જાનમ, કું તા અશીમ બેખાનમ,
કોફ્ટી શવદ રવાનમ, ફરયાદ રસ એલાહી.

૧૯. મારો જાન આપવાની છેલ્લી પળે હું “અપેમ વોહુ” બાથું તેવું કર,
જેથી મારું રવાન બહેશતી થાય. ઓ ખોદા! મારી મદદે પહોંચ.

મુનાબત ૨૭ મી (ઘઝલમાં)

દરતુર શાપુરશ માણેકજ સનબહુની.

કસ નીસ્ત જોઝ તો દાના, બાશી બે બદક પાના,
હસ્તી બે ખુદ તવાના, દસ્તમ બેગીર મૂના.

૧. તારા શિવાય કોઈપણ સર્વ જાણુનારો નથી, લોકોનો તું પાસવાન છે. તું
ખુદયાજ સર્વ શક્તિવાન છે, અએ રાહબરી કરનાર ખુદા! તું મને સહાય થા.

બીચારેઓ અધડમ, દરમાન્દેઓ નહીડમ,
સર ગશ્તેઓ કંસીડમ, દસ્તમ બેગીર મૂના.

૨. હું લાચાર નાતવાન છું, આગ્રેજ નબજો છું, ગભરાટમાં પડેલો તથા
પાપથી ખરડાયેલો છું, અય રાહબરી કરનાર ખુદા! તું મને સહાય થા.

લોલત એ હૃદ બોડનસ્ત, ફૂલત એ હૃદ ફોજૂનસ્ત,
શકૂંકત બે મન હમૂનસ્ત, દસ્તમ બેગીર મૂના.

૩. તારી રહેમ હૃદ બહારની છે, તારી બખશેશ બેહદ છે, મારી ઉપર તારી
માયા એક સરખી છે, અય રાહબરી કરનાર ખુદા! તું મને સહાય થા.

હર એરકે તો ચેનાનમ, કહ ખુદ નેશાન ન દાનમ,
તીરે થમત બે જાનમ, દસ્તમ બેગીર મૂના.

૪. તારા પ્રેમમાં હું એટલો તો ગરક છું કે હું પોતાને ભુલી ગયો છું, તારા પ્રેમનો તીર મારા જાનમાં છે, અએ રાહબરી કરનાર ખુદા! તું મને સહાય થા.

લેલો નેહાર ઝારમ, જોઝ આહ નીસ્ત યારમ,
જોઝ ગેચે નીસ્ત કારમ, દસ્તમ બેગીર મૂના.

૫. રાત દીન હું તારા ગમમાં પીગળાતો જાઉં છું. હાથ અફસોસ શિવાય કાંઈ મારો ચાર નથી. રડવા શિવાય મારું બીજું કાંઈ કામ નથી, અએ રાહબરી કરનાર ખુદા! તું મને સહાય થા.

અઝ શહરો ખીશ દૂરમ, વઝ ખલક મન નફૂરમ,
ઝેકત શુદ્દહ સરૂરમ, દસ્તમ બેગીર મૂના.

૬. મારા પોતાના વતન અને ખેતીથી દુર છું, અને લોકોથી હું કંટાળે પામેલો છું, તારી સેવાસ યુગ્મરીમાં હું મગ્ન લેઉં છું, અએ રાહબરી કરનાર ખુદા! તું મને સહાય થા.

બર દર્ગેહત ફેતાદમ, જાન બર દરત નેહાદમ,
રસ યક ઝમાન બે દાદમ, દસ્તમ બેગીર મૂના.

૭. હું તારી દરવાહ ઉપર પડેલો છું. મેં મારો જાન તારે બારણે મેલેલો છે. એક વખત મારી દાંટે પહોંચ, અએ રાહબરી કરનાર ખુદા! તું મને સહાય થા.

યક લોતફ અગર બેસાઝી બર આસીઆન નસાઝી,
દૂરમ ઝે ખુદ નસાઝી, દસ્તમ બેગીર મૂના.

૮. જો એક મહેરબાની કરે તો યુનેહગારો ઉપર તું બખશેલ કર, અને મને તારી આગળથી દુર ના કર. અએ રાહબરી કરનાર ખુદા! તું મને સહાય થા.

નક્શે તો નીસ્ત દર દેલ, પાયમ ઝે હુસે દર ગેલ,
આઝમ તલફ શુદ્દહ જહૂલ, દસ્તમ બેગીર મૂના.

૯. તારી યાદનો છાપ મારાં દીલમાં નથી. મારો પમ દુનપાના લોક લાગ્યથી કાદવમાં ચીટકી મેઠો છે. જાહેલીમાં જીંદગી બરબાદ કીધી છે, આ રાહબરી કરનાર ખુદા! તું મને સહાય થા.

બેન્મા કરમ બે હાલમ, હાસેલ શવદ કમાલમ,
જોઝ તો બે કી બેનાલમ, દસ્તમ બેગીર મૂના.

૧૦. મારી હાલત ઉપર દયા કર, જેથી મને સંપુર્ણ ના હાંસલ થાય, તારા શિશાય હું કોણની આગળ ફર્યાદ કરું? આ રાહબરી કરનાર ખુદા! તું મને સહાય થા.

કાયેમ હુમે બે નામત, આલમ હુમે ઘોલામત,
શીરાંન હુમે બે દામત, દસ્તમ બેગીર મૂના.

૧૧. તારાં નામથી સર્વે કાયમ છે, આખી આલમ તારી સેવામાં છે, બધા સીંદો તારી જળમાં છે. ઓ રાહબરો કરનાર ખુદા! તું મને સહાય થા.

દર કૂચે તો ફેતાદમ, સર દર રહુત નેહાદમ,
જાન બર દરત બેદાદમ, દસ્તમ બેગીર મૂના.

૧૨. તારા રસ્તામાં હું પડેલો છે, તારી રાહ પર મેં માથું મુક્યું છે, તારી દરઘાહમા મારો જાન આપ્યો છે. ઓ રાહબરો કરનાર ખુદા! તું મને સહાય થા.

ફરજંદા ઝર મરા દેહ, જાને મરા સફા દેહ,
દુશ્મન એ મન જુદા નેહ, દસ્તમ બેગીર મૂના.

૧૩. મને ફરજંદ તથા દોલત આપ, મારા જાનને પાકીજગી આપ, દુશ્મનને મારાથી વીખુટો કર, ઓ રાહબરો કરનાર ખુદા! તું મને સહાય થા.

પયેકે અજલ ચુન આયદ, જાનમ એ મન રૂઆયદ,
આન જાન એ તન બરાયદ, દસ્તમ બેગીર મૂના.

૧૪. જ્યારે મારો અજલનો કાસદ આવે, અને મારો કનેયા જાન છીનવી લે, અને તે જાન મારાં તનમાંથી બહાર નીકળી જાય, ત્યારે ઓ રાહબરો કરનાર ખુદા! તું મને સહાય થા.

સુનાજીત ૨૮ મી (ધજ્ઞમાં.)

આતશ બેહેરાંમ અથવા આદરાંમ યા ધરના આતશની નજદીક પહોંચાની.

અયે નૂરે બોદા, કેબ્લેએ મા, આતેશે યજ્ઞદાંન,
ઝીન યશ્તો નેયાયેશ કે કુનમ બાશ તો શાદાંન.

૧. અએ ખુદાના નુર! હમારા કેબલા અને યજ્ઞદાનના આતશ! જે યશત તથા નીયાએશ હું ભણું તેથી તું ખુદી થા.

ઇન બંદગીઓ એકે બોદા નજદે તો કર્દમ,
અજ બહુરે એજબત બરે દાદાર તો બેસાંન.

૨. આ બંદગી તથા ખુદાની યાદ તારી સનમુખ મેં કીધી છે, તે બંદગી ખુદાની નજદીક બહાલીને માટે તું પુગાડ.

અઝ મન ઘેરસાન અઝીં બે આન દર્ગાહિં ચક્તા,
એમ્દાદ બેકુન તા કે શવહ મુશકેલમ આસાન.

૩. મારા તરફની આ અરજ તે એકલા ખુદાની દરવાહમાં પહોંચાડ, મને મદદ કર, કે જેથી મારી મુશ્કેલી આસાન થાય.

કુન રેઝુક ફરાખ, આખ ફેઝા, બખ્શ સઆદત,
અફઝૂનિયે ફર્જીં દેલ્ અઝ ખાલેકે ગૈહાન.

૪. મારી રોજ રઝક પુષ્કળ કર, આખર વધાર, સુખ બખશ, અને જોહાનના પેદા કરનાર તરફથી મને ફરજંદની શુદ્ધિ કર.

સુનાળત ૨૯ મી (ઘઝલમાં)

આવાં અરદોસુરની સનમુખ પઢવાની.

અયે કેબલેએ મા, ઇઝદે પાકીઝગી, આખાન,
ઝીન યશ્તો નેયાયેશ કે કુનમ બાશ તો શાદાન.

૧. અએ હમારા કેબલા, પાક આવાં યઝદ! જે યશ્ત તથા નીયાએશ હું ભાણું તેથી તું ખુશ થા.

ઇન બંદગીઓ ઝેકે ખોદા નઝદે તો કર્દમ,
અઝ બહુરે એજબત બરે દાદાર તો બેસાન.

૨. આ બંદગી તથા ખુદાની યાદ તારી સનમુખ મેં કીધી છે, તે બંદગીને ખોદાની નજદીક બહાલીને માટે તું પુગાડ.

અઝ મન ઘેરસાન અઝીં બે આન દર્ગાહિં ચક્તા,
એમ્દાદ બેકુન તા કે શવહ મુશકેલમ આસાન.

૩. મારી તરફની આ અરજ તે એકલા ખોદાની દરવાહમાં પહોંચાડ, મને મદદ કર, જેથી મારા મુશ્કેલીઓ આસાન થાય.

કુન રેઝુક ફરાખ, આખ ફેઝા, બખ્શ સઆદત,
અફઝૂનિયે ફર્જીં દેલ્ અઝ ખાલેકે ગૈહાન.

૪. મારી રોજ રઝક પુષ્કળ કર, આખર વધાર, સુખ બખશ, જોહાનના પેદા કરનાર તરફથી મને ફરજંદની શુદ્ધિ કર.

મુનાબત ૩૦ મી (ધનુષ્યમાં.)

ખોરશોદ સનમુખ પઢવાની.

—:૦:—

અયે નૂરે અહુરમઝદ, તો ખુશીદે દોરોખશાન,
ઝીન યશતો નેયાયેશ કે કુનમ બાશ તો શાદાન.

૧. અએ અહુરમઝદના નુર તું પ્રકાશીત ખોરશોદ! જે યશત તથા નીયાએશ
હું બાણું તેથી તું ખુશ થા.

ઇન બંદગીઓ ઝેકે ખોદા નઝદે તો કર્દમ,
અઝ બહુરે એજબત બરે દાદાર તો બેસાન.

૨. આ બંદગી તથા ખુદાની યાદ તારી સનમુખ મેં કીધી છે, તે બંદગીને
ખુદાની નજદીક બહાલીને માટે તું પુગાડ.

અઝ મન બેરસાન અઝ બે આન દર્ગાહે યક્તા,
એમદાદ બેકુન તા કે શવદ મુશકેલમ આસાન.

૩. મારા તરફની આ અરજ તે એકલા ખુદાની દરવાહમાં પહોંચાડ, મને
મદદ કર, જેથી મારી મુશકેલી આસાન થાય.

કુન રેઝક ફરાખ, આબ ફેઝા, બખશ સઆદત,
અફઝૂનિયે ફઝીદ દેહુ અઝ ખાલેકે ગૌહાન.

૪. મારી રોજ રઝક પુષ્કળ કર, આબડ વધાર, સુખ બખશ, જેહાનના પેદ
કરનાર તરફથી મને ફરજંદની વૃદ્ધિ કર.

મુનાબત ૩૧ મી (ધનુષ્યમાં)

માહાબોખતારની સનમુખ પઢવાની.

અયે નૂરે ખોદા, કેબલેએ મા, માહે દોરોખશાન,
ઝીન યશતો નેયાયેશ કે કુનમ બાશ તો શાદાન.

૧. અએ ખુદાના નુર, હમારા કેબલા પ્રકાશીત મહાબોખતાર! જે યશત તથા
તથા નીયાએશ હું બાણું તેથી તું ખુશ થા,

ઇન બંદગીઓ ઝેકે ખોદા નઝદે તો કર્દમ,
અઝ બહુરે એજબત બરે દાદાર તો બેસાન.

૨. આ બંદગી તથા ખુદાની યાદ મેં તારી સનમુખ કીધી છે, તે બંદગીને
ખોદાની નજદીક બહાલીને માટે તું પુગાડ.

અઝ મન બેરસાન અઝીં બે આન દર્ગિહે ચક્તા,
એઝાદ બેકુન તા કે શવદ મુશકેલમ આસાન.

૩. મારા તરફની આ અરજ તે એકલા ખોદાની દરવાહમાં પહોંચાડ, મને મદદ કર, જેથી મારી મુશ્કેલી આસાન થાય.

કુન રેઝકે ફરાખ, આખ ફેઝા, બખ્શ સઆદત,
અફઝુનિયે ફેઝદે દેલુ અઝ ખાલેકે ગૈહાન.

૪. મારી રોજ રઝકે પુઝળ કર, આખર વધાર, સુખ બખશ, જહાનનાં પેદા કરનાર તરફથી મને ફરજંદની વૃદ્ધિ કર.

મુનાબત ૩૨ મી (બેતોમાં.)

પાદશાહા જેઁ મારા દર ગુઝાર,
મા ગુનેહકારીમો તો આમોઝગાર.

૧. અએ પાદશાહ ! હમારા ગુનાહ માફ કર, હમે ગુનેહગાર છીએ, તું મારી બખશનાર છે.

તો નેકૂકારીઓ મા બદ કહેંધમ,
જેઁ બીઅંદાઝો બીહદ કહેંધમ.

૨. તું નેક કામ કરનાર છે, હમે બદીનાં કામ કીધાં છે, હમેએ બેઅંદાઝ અને બેહદ ગુનાહ કીધા છે.

સાલહા દર ફેસ્કો એસ્થાન ગશ્તેધમ,
આખેર અઝ કહેંલુ પશીમાન ગશ્તેધમ.

૩. વરસો સુધી ગુનાહ તથા પાપમાં હમે ભટક્યા છીએ, સેવટે તે સધળાં કીધેલાંથી હમે પશીમાન થયા છીએ.

ફેઝો શખ અંદર મનાહી બૂદેધમ,
ઘાફેલઝ અઝો નવાહી બૂદેધમ.

૪. રાત દીન હમે મના કરવામાં આવેલાં કામોમાંજ મશગુલ રહ્યા છીએ, તારા હુકમ તથા મનાઈથી હમે ગાફેલ રહ્યા છીએ.

દાયેમા દર બંદે એસ્થાન માન્દેધમ,
હમ-કરીને નફ્સે શેતાન માન્દેધમ.

૫. હંમેશાં પાપના ફાંદામાં રહ્યા છીએ, અને શેતાનીયત ભરેલા હવસી આત્માના સાથી થયા છીએ.

બીચુનેહુ નગઅશત યર મા સાઅતી,
બા હુઝૂરે દેલ નકર્દેહુ તાઅતી.

૬. હમારો એક પણ કલાક ચુનાહ વગર પસાર થયો નથી, શાંત અને એકચીત મને હમે બંદગી કરી નથી.

બર દર આમદ બંદેધ બોગરીખતેહુ,
આબરુએ ખુદ બે એસ્યાન રીખતેહુ.

૭. નાસી ગયેલો બદો તારા દરવાજા ઉપર પાપમાં પોતાની આબરુની ધુળ-
ધાણી કરી પાછો આવ્યો છે.

મધુકરત દારદ ઉમીદઅ લોત્કે તો,
ઝાંકે ખુદ ફરુદેધ “લા તકનતુ.”

૮. તારી મહેરબાનીથી તે બંદો મારીની ઉમેદ રાખે છે, કારણકે તે ફરમાવ્યું
છે કે “નિરાશ થતો ના.”

બહુરે અલ્તાફે તો બીપાયાન બવદ,
ના ઉમીદઅ રહુમતત શૈતાન બવદ.

૯. તારી મહેરબાનીઓનો માહાસાગર હદ વગરનો છે, તારી રહુમતથી શય-
તાનજ ફકત નાઉમેદ છે.

નફુસે શૈતાન ઝદ કરીમા રાહુ મન,
રહુમતત બાશદ શફાઅત બાહુ મન.

૧૦. અચ્ચે કૃપાળુ બોદા! શએતાનીયત ભરેલા હવસી આત્માએજ મને આડે
રસ્તે દોરવ્યો છે, પણ તારી રહુમ મારી સિફારશ કરનાર થઈ શકે.

અશમ દારમ કહ ચુનેહુ પાકમ કુની,
પીશઝાંન કન્દર તહે બાકમ કુની.

૧૧. હું ઉમેદ રાખું છું કે તું મને મદીમાં મેળવે તે આગમજ ચુનાહથી
મને પાક કરશે.

અંદરાંન દમ કહ બદન જાનમ બરી,
અઅ જ્વહાન બા નૂરે ઇમાનમ બરી.

૧૨. બદનની અંદરનો જાન જ્યારે તું લઈ લે, ત્યારે જહાનમાંથી મને મારાં
ઇમાનના તુર સાથે લઈ જજે.

સુનાબત ૩૩ મી (ધબલમાં)

આમદાદને વખતે પઢવાની.

—:૦:—

હેલા બર ખીજો તાઅત કુન, કે તાઅત બેહુ ઝે હર કારસ્ત,
સઆદત આન કસી યાબદ કે પીશઝ સોખહ ખીદારસ્ત.

૧. અએ દીલ ! ઉઠ અને ભકિત કર, કાશુકે ભકિત દરેક કાપના કરતાં
બહેતર છે. જે કાંઈ આમદાદની આગમજ ખીદાર થાય છે, તેને સુખ મળે છે.

હેલત ગૂચદ કે બર ખીજમ, હુવા ગૂચદ દમે દીગર,
હુવારા જીરે પા આવર કે વક્તે અએ જખખારસ્ત.

૨. તારૂં દીલ કહે છે કે “ઉઠું,” પણ સવારની આળસાઇ કહે છે કે નહિ,
નહિ, ખીજ પળે. (યાને હમણાં સુધ રહે, પછી ઉઠજે) એ આળસાઇને
પગ તળે કચડી નાખ, કે આમદાદનો વખત તે સર્વ શક્તિવાન પરવર-
દેગારના ફરમાન અજ લાવવાનો વખત છે.

ખરૂસાન દર સહર ગૂચદ “કોમ કોમ ઐયહુલ્-ઘાફિલ”;
તો ખુદ મસ્તી, નમીદાની; કસી દાનદ કે હુશ્યારસ્ત.

૩. મરઘો બી આમદાદ બેલે છે કે “અએ ગાફિલ માનવી ! ઉઠ, ઉઠ !” તું
પોતે ઉંઘની મસ્તીમાં પડેલો છે, તેથી તું કાંઈ સમજતો નથી, જે
કાંઈ ખીદાર અને હુશિયાર છે તે જાણે છે ને સમજે છે.

હુમાન બેહુતર કે બર ખીજી, ઝે દીદેહુ આબે ખૂન રીજી,
ઝે આઝો હેર્સ બોગરીજી, કે દુશ્મન સખત મક્કારસ્ત.

૪. બહેતર છે કે તું ઉઠે, તારી આખમાંથી લોહીના આસું વરસાવે, ને લોહ
લાલચથી દુર નાસે, કારણકે દુશ્મન (અહેરેમન) ધણોજ મક્કરખાજ છે.

અયા મેસ્કીને ખીચારેહુ તક્કેકાર કુન બે યક બારેહુ,
અસીરે નફ્સે અમ્મારેહુ, તોરા મોદન બેનાચારસ્ત.

૫. અએ ગરીબ મીસ્કીન ! એકજ વાર વિચાર કર, તું તારા હવસી જીઅરના
ખંદમાં છે, તુંને મર્યા વગર છુટકો નથી.

બે આહુન તખ્તે અંદાઝંદ, કફન અંદર તનત સાઝંદ,
દફને દખમે અંદાઝંદ, અમલ આન્જ તોરા યારસ્ત.

૬. તુંને લોખંડની ગેહાન ઉપર નાખવામાં આવશે, તારાં શબને કપડાં
પહેરાવવામાં આવશે, અને દખમામાં મુકવામાં આવશે, જ્યાં તારી
કરબીજ તુંને યારીએ આવશે.

સુનાજાત ૩૪ મી (ઘડામાં)

આમદાદને વખતે પડવાની.

—:૦:—

અથે તાલેએ નૂરે ખોદા, બરખીઝ વક્તે સોખહદમ,
અથે તાલેએ નૂરે સફા, બરખીઝ વક્તે સોખહદમ.

૧. અએ ખુદાના નુરની તલખ કરનાર સહવારને વખતે ઉઠ ! અએ પાકીજગીના નુરની તલખ કરનાર ! આમદાદને વખતે ઉઠ.

ખોહી કે આશી દર અમાન, ઝીન મુશકેલે આખેર ઝમાન,
બર રાહે મોલા શવ રવાન, બરખીઝ વક્તે સોખહદમ.

૨. જો આ આખેર જમાનાની મુશકેલીથી તું સલામત રહેવા માંગતો હોય, તો ખોદાતાલાની રાહ ઉપર ચાલ અને આમદાદને વખતે ઉઠ.

અથે મોરદે-દેલ બીદાર શવ, દર યાદે આન દેલદાર શવ,
આ નાલેહાથે ઝાર શવ, બરખીઝ વક્તે સોખહદમ.

૩. અએ ખોદાની લાગણી વગરના હૈયાં ધરાવનાર ! બીદાર થા, તે મહાન માશુકની યાદમાં રોકા, કકલાટવાળા રડવાના પોકાર કર, આમદાદને વખતે ઉઠ.

સોખહસ્ત નૂરે દોર-ફેશાન, બર કાચેનાતો લા મકાન,
ગર વાકેફ હુસ્તી તો અઝાન, બરખીઝ વક્તે સોખહદમ.

૪. આમદાદ અણહદ સજિ ઉપર મોતીનું અજવાળું પાથરનાર છે, અગર જો તેથી તું વાકેફ હોય તો આમદાદને વખતે ઉઠ.

ફેદાં એ દોન્યા રફૂતનસ્ત, ઇન્જા ન ઘાફેલ બૂદનસ્ત,
અંદર સતૂદાન ખોફૂતનસ્ત, બરખીઝ વક્તે સોખહદમ.

૫. આવતી કાલે દુન્યામાંથી ચાલી જવાનું છે, અહિંયા ગાફેલ રહેવાનું નથી. ધોરમાં લાખો વખત ઉંઘવાનું છે, માટે હાલ આમદાદને વખતે ઉઠ.

સોખહસ્ત વક્તે મોહસના, સોખહસ્ત વક્તે દેલ-ગુશા,
સોખહસ્ત વક્તે જાન-ફેઝા, બરખીઝ વક્તે સોખહદમ.

૬. આમદાદનો વખત ખુશનુમા વખત છે, આમદાદ દીલને ખુશ કરનારો વખત છે, આમદાદ જાનની વૃદ્ધિ કરવાનો વખત છે, માટે આમદાદને વખતે ઉઠ.

સોખહસ્ત વક્તે ઑશોકાન, સોખહસ્ત વક્તે સોદેકાન,
સોખહસ્ત વક્તે નોતેકાન, અરખીઝ વક્તે સોખહદમ.

૭. આમદાદ (ખોદાના) આશકોનો વખત છે, આમદાદ સાચા અને સાફ દીલના
લોકોનો વખત છે, આમદાદ છટાથી ખોલનારાઓનો વખત છે, મારે
આમદાદને વખતે ઉઠ.

ખોહી કે તો આગલુ શવી, દર હર દો આલમ શલુ શવી,
ખોહી કે મરદે રલુ શવી, અરખીઝ વક્તે સોખહદમ.

૮. અગર જે તું સર્ ચીજથી વાકેફ થવા ઇચ્છતો હોય, એઉ દુન્યામાં શાહ
થવા ઇચ્છતો હોય, ખોદાની રાહ ઉપર ચાલનારાઓમાં પુખ્ત થવા
ઇચ્છતો હોય, તો આમદાદને વખતે ઉઠ.

હર્મ ખોદારા યાદ કુન, દેલ્દરા એ ઘમ આઝાદ કુન,
ખોલખોલ-સેફત ફર્યાદ કુન, અરખીઝ વક્તે સોખહદમ.

૯. હરદમ ખોદાને યાદ કર, દીલને ગમથી મોકળું કર, બુલબુલની માફક પોદાર
કર અને આમદાદને વખતે ઉઠ.

ચુન જાહેલીઓ અખલેહી, ખારે ગેરાન અર ખુદ નેહી,
મર્ગત ખેયાયદ નાગેહી, અરખીઝ વક્તે સોખહદમ.

૧૦. તું જાહેલ અને અજાન હોવાથી તારી ઉપર બારી બોળે મેલે છે, તારું
મોત ઓયિંતું આવશે, મારે આમદાદને વખતે ઉઠ.

મુનાભત ૩૫ મી (ઘઝલમાં)

મન બંદેએ હકીરમ, ફર્યાદ રસ એલાહી,
દર બંદે ઘમ અસીરમ, ફર્યાદ રસ એલાહી.

૧. હું કંગાળ બંદો છું, અએ ખોદા ! મારી મદદે પહોંચ. હું ગમના બંદમાં
ફેદો છું, અએ ખોદા ! મારી મદદે પહોંચ !

કર્મ અસી ગુનાહી, શુદ નામેઅમ સિયાહી,
ઓમ્રમ શુદ તખાહી, ફર્યાદ રસ એલાહી.

૨. મેં ધણા ગુનાહ કીધા છે, મારાં કામોના હિસાબનો કોરો ચોપડો પાપોની
નોંધથી કાળો થઇ ગયો છે, મારી જીંદગી અરબાદ ગઇ છે, ઓ
ખોદા ! મારી મદદે પહોંચ !

દારમ દેલી પરીશાન, અંદર ફરાક ઝીશાન,
ગરતે જુદા છે ખીશાન, ફર્યાદ રસ એલાહી.

૩. હું પરેશાન દીલનો છું, જુદાઈમાં જાણીતો થયો છું, ખેશાવદોથી જુદો
પડ્યો છું, ઓ ખોદા! મારી મદદે પહોંચ!

ખાતેર પરીશમ અકનૂન, ઝાન જાનમસ્ત મહુજૂન,
ચરમમ છે ગેરે પોર ખુન, ફર્યાદ રસ એલાહી.

૪. હાલ હું મનના ગુચવાડમાં ગેરફતાર છું, તેથી મારો જીવ ધણોજ ઉદાસ
છે, મારી આંખ, રડવાથી લોહીલુહાણ થઈ છે, ઓ ખોદા! મારી
મદદે પહોંચ!

જમદયિતમ અતા કુન, ફેકઝ દેલમ જુદા કુન,
રંજે મરા સફા કુન, ફર્યાદ રસ એલાહી.

૫. મને મનની શાંતિ બખ્શ, મારાં દીલમાંથી શીકરને કહાડી નાખ, મારી
રંજ ટાળ! ઓ ખોદા! મારી મદદે પહોંચ!

અયે કાદરે તવાના, તો આલેમીઓ દાના,
ખેરઝીર દખ્ખતે મા, ફર્યાદ રસ એલાહી.

૬. અએ બળવાન સર્વશક્તિવાન! તું વિદ્વાન સર્વ જાણનાર છે, મારી
અરજ કશુલ રાખ, ઓ ખોદા! મારી મદદે પહોંચ!

યા રખ હુદાયતમ દેહ, તૌરીકે તાઅતમ દેહ,
સમ્રો કનાઅતમ દેહ, ફર્યાદ રસ એલાહી.

૭. ઓ સાહેબ! રાહબરી કર, બંદગી કરવાની બલેશ આપ, મને સમુરી
અને સંતોષ આપ. ઓ ખોદા! મારી મદદે પહોંચ!

ઓફતાદેઅમ બેઘાઈત, બીદલ છે રંજે કોઈત,
હીયમ ન એઝૂઓ હોઈત, ફર્યાદ રસ એલાહી.

૮. હું પરાયા મુલકમાં પડ્યો છું, રંજ અને સખતીથી બેકાર છું, મારી
આબર ઇજત કાંઈ નથી. ઓ ખોદા! મારી મદદે પહોંચ!

અયે વાહેબુલ્-અતાયા, વયે ખાલેકુલ્-ખરાયા,
અફૂવમ કુની ખતાહા, ફર્યાદ રસ એલાહી.

૯. અએ સખી બખ્શેશ કરનાર! અએ ઇનસાનના પેદા કરનાર! મારા
ગુનાહ માફ કર, ઓ ખોદા! મારી મદદે પહોંચ!

મન બંદેએ ઘરીબમ, હુયેરાંનો બી-નસીબમ,
અઝ લોત્કે કુન કરીબમ, ફર્યાદ રસ એલાહી.

૧૧. હું પરાયો બંદો છું, યુંચવણમાં પડેલો તથા કમનસીબ છું, મહેરબાનીની
રાહે મને તારી નજદીકનો કર, અએ ખોદા! મારી મદદે પહોંચ!

અયે શાહે ઇન દો આલમ, પયેવસ્તે દર મલાલમ,
ફેકી બે કુન બે હાલમ, ફર્યાદ રસ એલાહી.

૧૨. અએ બેઉ જહાનના શાહ! હું સદા દુઃખમાં છું, મારી હાલત ઉપર
ખ્યાલ કર, એા ખોદા મારી મદદે પહોંચ!

મુલ્તાને મુત્તઆલી, સોખહાને જુલ-જલાલી,
રહમાનો લા-યઝાલી, ફર્યાદ રસ એલાહી.

૧૨. અએ જુલદ મરતબાના શાહ! અએ કીર્તિવંત પાક ખોદા! અએ દયાળુ
અને પાયદાર ખોદા! મારી મદદે પહોંચ!

અયે પાયદાર સર્મદ, બંદેહ નેકૂરત વર બદ,
અઝ દર્ગેહત મકુન રદ, ફર્યાદ રસ એલાહી.

૧૩. અએ અમર્ગ પાયદાર ખોદા! હું તારો બંદો નેક હોઉં કે બદ, તોપણ
તારી દરવાહમાંથી મને કાઢી ના મુકતો. અએ ખોદા! મારી મદદે પહોંચ!

મુનાબત ૩૬ મી (રોબાઇમાં.)

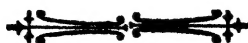

શાહા એ કરમ બર મને દર્વીશ નેગર,
બર હાલે મને ખસ્તેયે દેલ્-રીશ નેગર.

૧. અએ શાહ! દયા કરી મુજ ગરીબ તરફ જો, મારા જેવા જખમી દીલ-
શીગારની હાલત ઉપર નજર કર.

હુરૂંદ નયમ લાયકે બખ્શાયેશે તો,
બર મન મનેગર, બર કરમે ખીશ નેગર.

૨. હું તારી માશીનો ગમે તેટલો લાયક નહિ હોઉં તોપણ મારી ઉપર ના
જોતો, પણ તારી દયા તરફ જોજો.

આશીરવાદ તંદરસ્તી.

અ નામે યજ્ઞ અપશાયન્દેહ અપશાયશગરે મહેરબાન, અધ્યાર મહેરદાદ અધ્યાર ખુદાવંદ.

(ફલાન) રા; હજાર સાલ જીંદગાની તનદરસ્તી જન વ દેર-જીવશન આવાયદ! ખુરેહ અંધહદ અપહીદાર! દાદાર હરવસ્પ-આગાહ, શાદી વ રામશની આસાની ફરરોખી નેકી રસાનાદ! વ જીએર્ગ ખુરેહ ખુદાદ હુ-પાદશાહી દાદ, અમાવંદી શીરેજગરી બાદ; હુ-જેહશન હુનેશાન દીને બેહ માજદયસ્નાં આગાહી આસ્તોઆની બાદ! પએવંદ રવશની, ફરજંદ જાયશની, દેર-પતાયશની જીવશની બાદ! આદેલ્ તન વ હુ-સુખી પહાન વ રવાન; હુ-પાદશાહી દાદ; દાદારે હરવસ્પ-આગાહ, દીને જર-શુશતી શાદ બાદ! અએદુન બાદ! અધ્યારે ખુદા ખુદાવંદે આલમ રા (ફલાન) રા, હજાર સાલ દેર બેદાર! શાદ બેદાર! તનદરસ્ત બેદાર! અએદુન બેદાર! ખર સરે અરજનીઆં સાલહાએ બીર્યાર વ કર-નહાએ બીશુમાર, બાકી વ પાયન્દેહ દાર! સદ હજારાન હજાર આફરીન બાદ! સાલ ખુજસ્તેહ બાદ! રોજ ફરરોખ બાદ! માહ સુબારક બાદ! ચંદ સાલ, ચંદ રોજ, ચંદ માહ, બીર્યાર સાલ અરજની-દાર યજ્ઞશને વ ન્યાયેશને વ રાદી વ જોર બરશને! અપહીદાર અવરે હુમા કરો કેર-ફેહ! તનદરસ્તી બાદ; નેકી બાદ; ખુબ બાદ; અએદુન-તરજ બાદ; પ યજ્ઞદાં વ અમેશાસ્પંદાન કામે બાદ! અષેમ વોહ (૧).

આશીરવાદ તંદરસ્તીનો સાર—ન્યામતના અપશનાર માયાળુ ખોદાતું નામ લખને હું આ શરૂ કરું છું. દયાળુ દાદગર ખુદા ફલાણુને હજાર સાલની જીંદગી અપશે! લાંબા કાળ સુધી જીવવાને માટે તંદરોસ્તી જોઈએ છે. અશોષ સાથે ખોરેહ રહેજો! તમામ આગાહીવાળો દાદાર ખુશાલી, રામશની, આશ્વાની, આબાદી, જીલંદ ખોરેહ, સરદારી, ભલી પાદશાહી, ધનસાફ પહેંચારે. હિંમત અને ફતોહ થાઓ! ભલી માહદયરની દીનની સારી આરાધના તથા વાકેશી થાઓ! તે લાંબા કાળ સુધી જીવી રહો! ખુશાલ રહો! આમીન! અએ પેદા કરનાર ખોદાતાલા! હમારા રાજ કર્તાને, ફલાણુને, હજાર વર્ષ સુધી કાયમ રાખ, ખુશાલ રાખ, તંદરોસ્ત રાખ! લાયકીવાળાં માણસોની સરદારી ઉપર ધણાં વરસો સુધી કાયમ રાખ! હજારો આફરીન હોજો! વરશ લાગ્યશાળી હોજો! રોજ બખ્તાવર હોજો! મહિનો સુબારક હોજો! ધણાક વરસો આરાધના તથા સખાવત કરવામાં જાય. તંદરોસ્તી, નેકી, તથા સાફ હોજો! યજ્ઞ તથા અમશાસ્પંદોની મુરાદ મુજબ તમારી મુરાદ હોજો!

આ મી ન !

